

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-විකා

(පඨමො භාගො)

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා

1. සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයවන්දනා සංවණ්ණෙනබ්බස්ස ධම්මස්ස පභවනිස්සයවිසුද්ධිපට්ඨෙදනත්ථං, තං පන ධම්මසංවණ්ණනාසු විඤ්ඤානං බහුමානුප්පාදනත්ථං, තං සම්මදෙව තෙසං උග්ගහධාරණාදික්කමලද්ධබ්බාය සම්මාපට්ඨත්තියා සබ්බභික්ඛුබ්බන්තිප්පාදනත්ථං. අප්ථ වා මභිගලභාවතො, සබ්බකිරියාසු පුබ්බකිච්චභාවතො, පණ්ඩිතෙහි සමාවර්තභාවතො, ආයතිං පරෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනතො ච සංවණ්ණනායං රතනත්තයපණාමකිරියා. අප්ථ වා රතනත්තයපණාමකරණං පූජනීයපූජාපුඤ්ඤවිසෙසනිබ්බන්තනත්ථං. තං අත්තතො යථාලද්ධසම්පත්තිනිමිත්තකස්ස කම්මස්ස බලානුප්පදානත්ථං. අන්තරා ච තස්ස අසඬකොවනත්ථං. තදුභයං අනන්තරායෙන අට්ඨකථාය පරිසමාපනත්ථං. ඉදමෙව ච පයොජනං ආවරියෙන ඉධාධිප්පෙතං. තථා හි වක්ඛති “ඉති මෙ පසන්නමතිනො...පෙ.... තස්සානුභාවෙනා”ති. වත්ථුත්තයපූජාහි නිරතිසයපුඤ්ඤක්ඛෙන්තසංබුද්ධියා අපරිමෙයාපභාවො පුඤ්ඤාතිසයොති බහුවිධන්තරායෙපි ලොකසන්නිවාසෙ අන්තරායනිබ්බන්තසකලසංකිලෙසවිද්ධංසනාය පහොති. භයාදිඋපද්දවඤ්ච නිවාරෙති. යථාහ –

“පුජාරහෙ පුජයතො. බුද්ධෙ යදි ව සාවකෙ”තිආදි (ධ. ප. 195; අප. 1.10.1), තථා –

“යෙ, භික්ඛවෙ, බුද්ධෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා, අග්ගෙ බො පන පසන්නානං අග්ගො විපාකො හොති”තිආදි (ඉතිවු. 90, 91),

“බුද්ධොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති;
චරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස.

ධම්මොති කිත්තයන්තස්ස...පෙ.... කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස;
සඬ්ඝොති කිත්තයන්තස්ස...පෙ.... කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්සා”ති. (ඉතිවු. අට්ඨ. 90),

තථා –

“යස්මිං මහානාම සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න දොස...පෙ.... න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති”තිආදි (අ. නි. 6.10; 11.11),

“අරඤ්ඤෙ රුක්ඛමූලෙ වා...පෙ....
භයං වා ජම්භිතත්තං වා,
ලොමහංසො න හෙස්සති”ති ව. (සං. නි. 2.249);

තත්ථ යස්ස වත්ථුත්තයස්ස වන්දනං කත්තුකාමො, තස්ස ගුණාතිසයයොගසන්දස්සනත්ථං
“කරුණාසීතලහදය”න්තිආදිනා ගාථාත්තයමාහ. ගුණාතිසයයොගෙන හි වන්දනාරභනාවො, වන්දනාරහෙ ච කතා වන්දනා යථාධිප්පෙතං පයොජනං සාධෙතීති. තත්ථ යස්සා දෙසනාය සංවණ්ණනං කත්තුකාමො. සා න විනයදෙසනා විය කරුණාප්පධානා, නාපි අභිධම්මදෙසනා විය පඤ්ඤාප්පධානා, අප්ථ බො කරුණාපඤ්ඤාප්පධානාති තදුභයප්පධානමෙව තාව සම්මාසම්බුද්ධස්ස ථොමනං කාතුං තම්මූලකත්තා සෙසරතනානං
“කරුණාසීතලහදය”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ කිරතීති කරුණා, පරදුක්ඛං වික්ඛිපති අපනෙතීති අත්ථො. අප්ථ වා කිණාතීති කරුණා, පරදුක්ඛෙ සති කාරුණිකං භිංසති විබාධතීති අත්ථො. පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං කම්පනං හදයබෙදං කරොතීති වා කරුණා. අප්ථ වා කමීති සුඛං, තං රුන්ධතීති කරුණා. එසා හි පරදුක්ඛාපනයනකාමනාලක්ඛණා අත්තසුබ්බනිරපෙක්ඛනය කාරුණිකානං සුඛං රුන්ධති විබන්ධතීති අත්ථො. කරුණාය සීතලං කරුණාසීතලං, කරුණාසීතලං හදයං අස්සාති කරුණාසීතලහදයො, තං කරුණාසීතලහදයං.

තත්ථ කිඤ්චාපි පරෙසං හිතොපසංභාරසුඛාදිඅපරිභානිච්ඡන්තසභාවනාය, බ්‍යාපාරාරතීනං උජුච්චවචනිකතාය ච පරසත්තසන්නාගතසන්නාපට්ඨිච්ඡේදනාකාරප්පවත්තියා මෙන්තාමුදිනානම්පි චිත්තසීතලභාවකාරණතා උපලබ්භති,

තථාපි පරදුක්ඛාපනයනාකාරප්පවත්තියා පරුපතාපාසහනරසා අවිහිංසාභූතා කරුණාව විසෙසෙන භගවතො චිත්තස්ස චිත්තපස්සද්ධි විය සිතිභාවනිමිත්තන්ති චූත්තං “කරුණාසිතලභදය”න්ති. කරුණාමුඛෙන වා මෙන්තාමුදිතානම්පි හදයසිතලභාවකාරණතා චූත්තාති දට්ඨබ්බං. අථ වා අසාධාරණඤාණවිසෙසනිබන්ධනභූතා සාතිසයං නිරවසෙසඤ්ච සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං විය සවිසයඛ්‍යාපිතාය මහාකරුණාභාවං උපගතා කරුණාව භගවතො අතිසයෙන හදයසිතලභාවහෙතුති ආහ “කරුණාසිතලභදය”න්ති. අථ වා සතිපි මෙන්තාමුදිතානං සාතිසයෙ හදයසිතිභාවනිබන්ධනත්තෙ සකලබුද්ධගුණවිසෙසකාරණතාය තාසම්පි කාරණන්ති කරුණාව භගවතො “හදයසිතලභාවකාරණ”න්ති චූත්තා. කරුණානිදානා හි සබ්බෙපි බුද්ධගුණා.

කරුණානුභාවනිබ්බාපියමානසංසාරදුක්ඛසන්තාපස්ස හි භගවතො පරදුක්ඛාපනයනාකාමතාය අනෙකානිපි අසඬ්ඛොය්‍යානි කප්පානං අකිලන්තරූපස්සෙව නිරවසෙසබුද්ධකරධම්මසම්භරණනිරතස්ස සමධිගතධම්මාධිපතෙයාස්ස ව සන්තිහිතෙසුපි සත්තසඬ්ඛාරසමුපනිතහදසුපතාපනිමිත්තෙසු න ඊසකම්පි චිත්තසිතිභාවස්ස අඤ්ඤාප්තමහොසිති. එතස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ තිසුපි අවත්ථාසු භගවතො කරුණා සඬ්ගහිතාති දට්ඨබ්බං.

පජානාතීති පඤ්ඤා, යථාසභාවං පකාරෙහි පටිච්ඡික්ඛතීති අත්ථො. පඤ්ඤාව ඤෙය්‍යාවරණප්පහානතො පකාරෙහි ධම්මසභාවභොතනට්ඨෙන පජ්ජොතොති පඤ්ඤාපජ්ජොතො. සවාසනප්පහානතො විසෙසෙන භතං සමුග්ඝාතිතං විභතං, පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන විභතං පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතං. මුය්හන්ති තෙන, සයං වා මුය්හති, මොහනමත්තමෙව වා තන්ති මොහො, අවිජ්ජා, ස්වෙව විසයසභාවපටිච්ඡාදනතො අත්ථකාරසරික්ඛතාය තමො වියාති තමො, පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතො මොහනමො එතස්සාති පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොහනමො, තං පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොහනමං. සබ්බෙසම්පි හි බිණාසවානං සතිපි පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන අවිජ්ජන්ධකාරස්ස විභතභාවෙ සද්ධාවිමුත්තෙහි විය දිට්ඨිප්පත්තානං සාවකෙහි පච්චෙකසම්බුද්ධෙහි ව සවාසනප්පහානෙන සම්මාසම්බුද්ධානං කිලෙසප්පහානස්ස විසෙසො විජ්ජතීති සාතිසයෙන අවිජ්ජාපහානෙන භගවත්තං ථොමෙන්තො ආහ “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොහනම”න්ති.

අථ වා අන්තරෙන පරොපදෙසං අත්තතො සන්තානෙන අවිචන්තං අවිජ්ජන්ධකාරවිගමස්ස නිබ්බන්තිතත්තා, තථා සබ්බඤ්ඤාතාය බලෙසු ව චිඤ්චාවස්ස සමධිගතත්තා, පරසන්තතියඤ්ච ධම්මදෙසනාතිසයානුභාවෙන සම්මදෙව තස්ස පවත්තිතත්තා භගවා ව විසෙසතො මොහනම්විගමෙන ථොමෙනබ්බොති ආහ “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොහනම”න්ති. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ “පඤ්ඤාපජ්ජොතො”ති පදෙන භගවතො පටිවෙධපඤ්ඤා විය දෙසනාපඤ්ඤාපි සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන, එකසෙසනායෙන වා සඬ්ගහිතාති දට්ඨබ්බං.

අථ වා භගවතො ඤාණස්ස ඤෙය්‍යාපරියන්තිකත්තා සකලඤෙය්‍යධම්මසභාවාවබොධනසමත්ථෙන අනාවරණඤාණසඬ්ඛානෙන පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන සබ්බඤෙය්‍යධම්මසභාවච්ඡාදකස්ස මොහන්ධකාරස්ස විධිමිත්තා අනඤ්ඤාසාධාරණො භගවතො මොහනම්විනාසොති කත්වා චූත්තං “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොහනම”න්ති. එත්ථ ව මොහනම්විධමනත්තෙ අධිගතත්තා අනාවරණඤාණං කාරණූපචාරෙන සසන්තානෙ මොහනම්විධමනන්ති දට්ඨබ්බං. අභිනිභාරසම්පත්තියා සවාසනප්පහානමෙව හි කිලෙසානං ඤෙය්‍යාවරණප්පහානන්ති, පරසන්තානෙ පන මොහනම්විධමනස්ස කාරණභාවතො අනාවරණඤාණං “මොහනම්විධමන”න්ති චූච්චතීති.

කිං පන කාරණං අවිජ්ජාසමුග්ඝාතොයෙවෙකො පහානසම්පත්තිවසෙන භගවතො ථොමනානිමිත්තං ගය්හති, න පන සාතිසයං නිරවසෙසකිලෙසප්පහානන්ති? තප්පහානවචනෙනෙව තදෙකට්ඨතාය සකලසංකිලෙසගණසමුග්ඝාතස්ස භොතිතභාවතො. න හි සො තාදිසො කිලෙසො අත්ථි, යො නිරවසෙසඅවිජ්ජාප්පහානෙන න පහීයතීති.

අථ වා විජ්ජා විය සකලකුසලධම්මසමුප්පත්තියා නිරවසෙසාකුසලධම්මනිබ්බන්තියා සංසාරප්පවත්තියා ව අවිජ්ජා පධානකාරණන්ති තබ්බිසාතවචනෙන සකලසංකිලෙසගණසමුග්ඝාතො චූත්තොයෙව භොතීති චූත්තං “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොහනම”න්ති.

නරා ව අමරා ව නරාමරා, සහ නරාමරෙහීති සනරාමරො, සනරාමරො ව සො ලොකො වාති සනරාමරලොකො. තස්ස ගරුති සනරාමරලොකගරු, තං සනරාමරලොකගරුං. එතෙන දෙවමනුස්සානං විය තදවසිට්ඨසත්තානම්පි යථාරහං ගුණවිසෙසාවහතාය භගවතො උපකාරිතං දස්සෙති. න චෙත්ථ පධානාප්පධානභාවො වොදෙනබ්බො. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො, අඤ්ඤො අත්ථක්කමො. එදිසෙසු හි සමාසපදෙසු පධානම්පි අප්පධානං විය නිද්දිසියති යථා “සරාජිකාය පරිසායා”ති (චූළව. 336). කාමඤ්චෙත්ථ සත්තසඬ්ඛාරොකාසවසෙන තිව්ධො ලොකො, ගරුභාවස්ස පන අධිප්පෙතත්තා ගරුකරණසමත්ථස්සෙව යුජ්ජනතො සත්තලොකස්ස වසෙන අත්ථො ගහෙනබ්බො. සො හි ලොකීයන්ති එත්ථ පුඤ්ඤපාපානි තබ්බිපාකො වාති “ලොකො”ති චූච්චතී. අමරග්ගහණෙන චෙත්ථ උපපත්තිදෙවා අධිප්පෙනා.

අථ වා සමුහත්ථො ලොකසද්දො සමුදායවසෙන ලොකීයති පඤ්ඤාපියතීති. සහ නරෙහීති සනරා, සනරා ව තෙ අමරා වාති සනරාමරා, තෙසං ලොකොති සනරාමරලොකොති පුරිමනායෙනෙව යොජෙනබ්බං. අමරසද්දෙන චෙත්ථ විසුද්ධිදෙවාපි සඬ්ගය්හන්ති. තෙ හි මරණාභාවතො පරමත්ථතො අමරා. නරාමරානංයෙව ව ගහණං

උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන යථා “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති (දී. නි. 1.157). තථා හි සබ්බානත්ථපරිහාරපුබ්බඛගමාය නිරවසෙසහිතසුබ්බධානනප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය අව්චන්තුපකාරිතාය අපරිමිතනිරුපමප්පභාවගුණවිසෙසසම්බිගිතාය ව සබ්බසත්තූත්තමො භගවා අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං උත්තමගාරවට්ඨානං. තෙන චූත්තං “සනරාමරලොකගරු”න්ති.

සොහනං ගතං ගමනං එතස්සාති සුගතො. භගවතො හි වෙනෙයාපනුපසඬිකමනං එකත්තෙන තෙසං හිතසුබ්බනිප්ථාදනතො සොහනං, තථා උක්ඛණානුබ්බාසද්විජනපටිමණ්ඩිතරූපකායතාය දුතවිලම්බිත-බලිතානුකඩ්ඪන-නිප්පිළනුක්කුටික-කුටිලාකුලතාදි-දොසරහිත-මවහසිත-රාජහංස- වසභවාරණ-මීගරාජගමනං කායගමනං ඤාණගමනඤ්ච විපුලනිම්මලකරුණා-සනිවිරියාදි-ගුණවිසෙසසහිතමහිනිහාරතො යාව මහාබොධිං අනවප්ජතාය සොහනමෙවාති. අප්ච වා සයම්භුඤාණෙන සකලමපි ලොකං පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පරිජානන්තො ඤාණෙන සම්මා ගතො අවගතොති සුගතො. තථා ලොකසමුදයං පහානාහිසමයවසෙන පජහන්තො අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙන්තො සම්මා ගතො අතීතොති සුගතො, ලොකනිරොධං නිබ්බානං සවිජ්ඣිකිරියාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො අධිගතොති සුගතො, ලොකනිරොධගාමීතිං පටිපදං භාවනාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො පටිපන්නොති සුගතො. “සොතාපත්තිමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහිනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න පච්චෙති න පච්චාගච්ඡතිති සුගතො”තිආදිනා (මහානි. 38; චූළනි. 27) නයෙන අයමත්ථො විභාවෙනබ්බො. අප්ච වා සුන්දරං යානං සම්මාසම්බොධිං, නිබ්බානමෙව වා ගතො අධිගතොති සුගතො. යස්මා වා භූතං තච්ඡං අත්ථසංහිතං වෙනෙයානං යථාරහං කාලයුත්තමෙව ව ධම්මං භාසති, තස්මා සම්මා ගදති වදන්ති සුගතො ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. ඉති සොහනගමනතාදීහි සුගතො, තං සුගතං.

පුඤ්ඤපාපකම්මෙහි උපපජ්ජනවසෙන ගත්තබ්බතො ගතියො, උපපත්තිභවවිසෙසා. තා පන නිරයාදිවසෙන පඤ්චවිධා. තාහි සකලස්සපි භවගාමිකම්මස්ස අරියමග්ගාධිගමෙන අවිපාකාරභභාවකරණෙන නිවත්තිතත්තා භගවා පඤ්චහිපි ගතීහි සුට්ඨ මුත්තො විසංයුත්තොති ආහ “ගතිවිමුක්ත”න්ති. එතෙන භගවතො කත්ථවිපි ගතියා අපරියාපන්නතං දස්සෙති, යතො භගවා “දෙවාතිදෙවො”ති චූච්චති. තෙනෙවාහ –

“යෙන දෙවුපපත්තස්ස, ගත්ථබ්බො වා විභවිගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙයාං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපෙ;
තෙ මය්හං ආසවා බිණා, විද්ධස්සා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36);

තංතංගතිසංවත්තනකානඤ්චි කම්මකිලෙසානං අග්ගමග්ගෙන බොධිමුලෙයෙව සුප්පහිනත්තා නත්ථි භගවතො ගතිපරියාපන්නතාති අව්චන්තමෙව භගවා සබ්බභවයොනිගති-විඤ්ඤාණට්ඨිති-සත්තාවාස-සත්තනිකායෙහි පරිමුත්තො, තං ගතිවිමුක්තං. වන්දෙති නමාමි, ථොමෙමිති වා අත්ථො.

අප්ච වා ගතිවිමුක්තන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුප්පත්තියා භගවත්තං ථොමෙති. එත්ථ හි ද්විති ආකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා අත්තහිතසම්පත්තිතො පරහිතපටිපත්තිතො ව. තෙසු අත්තහිතසම්පත්ති අනාවරණඤාණාධිගමතො සවාසනානං සබ්බෙසං කිලෙසානං අව්චන්තප්පහානතො අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තිතො ව වෙදිතබ්බා, පරහිතපටිපත්ති ලාභසක්කාරාදිනිරපෙක්ඛවිත්තස්ස සබ්බදුක්ඛනියානිකධම්මදෙසනතො විරුද්ධෙසුපි නිව්චං හිතජ්ඣාසයතො ඤාණපරිපාකකාලාගමනතො ව. සා පනෙත්ථ ආසයතො පයොගතො ව දුට්ඨා පරහිතපටිපත්ති, තිව්ධා ව අත්තහිතසම්පත්ති පකාසිතා හොති. කථං? “කරුණාසීතලහදය”න්ති එතෙන ආසයතො පරහිතපටිපත්ති, සම්මාගදනත්ථොන සුගතසද්දෙන පයොගතො පරහිතපටිපත්ති, “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොහනමං ගතිවිමුක්ත”න්ති එතෙහි වතුසච්චපටිවෙධත්ථොන ව සුගතසද්දෙන තිව්ධාපි අත්තහිතසම්පත්ති, අවසිට්ඨට්ඨොන තෙන “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොහනම”න්ති එතෙන වාපි සබ්බාපි අත්තහිතසම්පත්තිපරහිතපටිපත්ති පකාසිතා හොතිති.

අප්ච වා තීහි ආකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා – හෙතුතො ඵලතො උපකාරතො ව. තත්ථ හෙතු මහාකරුණා, සා පඨමපදෙන දස්සිතා. ඵලං වතුබ්බිධං ඤාණසම්පදා පහානසම්පදා ආනුභාවසම්පදා රූපකායසම්පදා වාති. තාසු ඤාණපහානසම්පදා දුතියපදෙන සච්චපටිවෙධත්ථොන ව සුගතසද්දෙන පකාසිතා හොත්ති, ආනුභාවසම්පදා පන තතියපදෙන, රූපකායසම්පදා යථාචූත්තකායගමනසොහනත්ථොන සුගතසද්දෙන උක්ඛණානුබ්බාසද්විජනපාරිපූරියා විනා තදභාවතො. උපකාරො අනන්තරං අබාහිරං කරිත්වා තිව්ධයානමුඛෙන විමුක්තිධම්මදෙසනා. සො සම්මාගදනත්ථොන සුගතසද්දෙන පකාසිතො හොතිති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ “කරුණාසීතලහදය”න්ති එතෙන සම්මාසම්බොධියා මූලං දස්සෙති. මහාකරුණාසඤ්චොදිතමානසො හි භගවා සංසාරපඬිකතො සත්තානං සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනිහාරො අනුපුබ්බෙන පාරමියො පුරෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අධිගතොති කරුණා සම්මාසම්බොධියා මූලං. “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොහනම”න්ති එතෙන සම්මාසම්බොධිං දස්සෙති. අනාවරණඤාණපදට්ඨානඤ්චි මග්ගඤාණං, මග්ගඤාණපදට්ඨානඤ්ච අනාවරණඤාණං “සම්මාසම්බොධි”ති චූච්චති. සම්මාගමනත්ථොන සුගතසද්දෙන සම්මාසම්බොධියා පටිපත්තිං දස්සෙති ලිඤ්ඤාදිව්චපට්ඨානායුහනකාමසුබ්බලිකත්තකිලමානුයොගසස්සතුච්ඡෙදාහිනිවෙසාදි අත්තද්වයරහිතාය කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගහිතාය මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා පකාසනතො සුගතසද්දස්ස. ඉතරෙහි සම්මාසම්බොධියා පධානාප්පධානහෙදං පයොජනං දස්සෙති. සංසාරමහොසතො සත්තසන්නාරණඤ්චෙත්ථ පධානං පයොජනං, තදඤ්ඤමප්පධානං. තෙසු පධානෙන පරහිතපටිපත්තිං දස්සෙති, ඉතරෙන අත්තහිතසම්පත්තිං, තදුභයෙන අත්තහිතාය

පටිපත්තාදීසු චතුසු පුග්ගලෙසු භගවතො චතුත්ථපුග්ගලභාවං දස්සෙති. තෙන ච අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යභාවං උත්තමචන්දනීයභාවං අත්තනො ච චන්දනකිරියාය ඛෙත්තඪගතභාවං දස්සෙති.

එත්ථ ච කරුණාගහණෙන ලොකියෙසු මහග්ගතභාවප්පත්තාසාධාරණගුණදීපනතො භගවතො සබ්බලොකියගුණසම්පත්ති දස්සිතා හොති, පඤ්ඤාගහණෙන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපද්ධානමග්ගඤ්ඤාණදීපනතො සබ්බලොකුත්තරගුණසම්පත්ති. තද්දුහයග්ගහණසිද්ධො හි අත්ථො “සනරාමරලොකගරු”න්තිආදිනා විපඤ්චියතීති. කරුණාගහණෙන උපගමනං නිරුපක්කිලෙසං දස්සෙති, පඤ්ඤාගහණෙන අපගමනං. තථා කරුණාගහණෙන ලොකසමඤ්ඤානුරූපං භගවතො පචන්ති. දස්සෙති ලොකවොහාරවිසයත්තා කරුණාය, පඤ්ඤාගහණෙන සමඤ්ඤාය අනනිධාවනං සභාවානවබොධෙන හි ධම්මානං සමඤ්ඤං අනිධාවන්වා සත්තාදිපරාමසනං හොතිති. තථා කරුණාගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිවිහාරං දස්සෙති, පඤ්ඤාගහණෙන තීසු කාලෙසු අප්පට්භතඤ්ඤාණං චතුසච්චඤ්ඤාණං චතුපට්ඨසම්භිදාඤ්ඤාණං චතුචෙසාරප්ප්ඤ්ඤාණං.

කරුණාගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිඤ්ඤාණස්ස ගහිත්තත්තා සෙසාසාධාරණඤ්ඤාණානි, ඡ අභිඤ්ඤා, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණානි, දස බලානි, චුද්දස චුද්ධඤ්ඤාණානි, සොළස ඤ්ඤාණචරියා, අට්ඨාරස චුද්ධධම්මා, චතුචත්තාලීස ඤ්ඤාණචන්ද්‍රිති, සත්තසත්තතිඤ්ඤාණචන්ද්‍රිති ඵලමාදීනං අනෙකෙසං පඤ්ඤාපහෙදානං වසෙන ඤ්ඤාණචාරං දස්සෙති. තථා කරුණාගහණෙන වරණසම්පත්තිං, පඤ්ඤාගහණෙන විජ්ජාසම්පත්තිං. කරුණාගහණෙන අත්තාධිපතිතා, පඤ්ඤාගහණෙන ධම්මාධිපතිතා. කරුණාගහණෙන ලොකනාථභාවො, පඤ්ඤාගහණෙන අත්තනාථභාවො. තථා කරුණාගහණෙන පුබ්බකාරිභාවො, පඤ්ඤාගහණෙන කතඤ්ඤානා. තථා කරුණාගහණෙන අපරත්තපතා, පඤ්ඤාගහණෙන අනත්තත්තපතා. කරුණාගහණෙන වා චුද්ධකරධම්මසිද්ධි, පඤ්ඤාගහණෙන චුද්ධභාවසිද්ධි. තථා කරුණාගහණෙන පරෙසං තාරණං, පඤ්ඤාගහණෙන සයං තරණං. තථා කරුණාගහණෙන සබ්බසත්තෙසු අනුග්ගහවිත්තතා, පඤ්ඤාගහණෙන සබ්බධම්මෙසු චිරත්තවිත්තතා දස්සිතා හොති.

සබ්බෙසඤ්ච චුද්ධගුණානං කරුණා ආදි තන්තිදානභාවතො, පඤ්ඤා පරියොසානං තතො උත්තරි කරුණෙය්‍යභාවතො. ඉති ආදිපරියොසානදස්සනෙන සබ්බෙ චුද්ධගුණා දස්සිතා හොන්ති. තථා කරුණාගහණෙන සීලක්ඛන්ධපුබ්බඪගමො සමාධික්ඛන්ධො දස්සිතො හොති. කරුණානිදානඤ්ඤි සීලං තතො පාණාතිපාතාදිවිරිතිප්පචන්තිතො, සා ව ඤානත්තයසම්පයොගිතීති. පඤ්ඤාවචනෙන පඤ්ඤාක්ඛන්ධො. සීලඤ්ච සබ්බචුද්ධගුණානං ආදි, සමාධි මජ්ඣෙ, පඤ්ඤා පරියොසානන්ති ඵලම්භි ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණදස්සනෙන සබ්බෙ චුද්ධගුණා දස්සිතා හොන්ති නයතො දස්සිතත්තා. එසො ඵල හි නිරවසෙසතො චුද්ධගුණානං දස්සනුපායො, යදිදං නයග්ගහණං. අඤ්ඤා කො නාම සමත්ථො භගවතො ගුණෙ අනුපදං නිරවසෙසතො දස්සෙතුං. තෙනෙවාහ —

“චුද්ධොපි චුද්ධස්ස භණෙය්‍ය වණ්ණං;
කප්පම්භි වෙ අඤ්ඤාමභාසමානො.

බියෙඨ කප්පො විරදිසමන්තරෙ;
වණ්ණො න බියෙඨ තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.305; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 2.425; උදා. අට්ඨ. 53; අප. අට්ඨ. 2.7.20; චූ. වං. අට්ඨ. 4.4; වරියා. අට්ඨ. 3.122 පකිණ්ණකකථා);

තෙනෙව ච ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරෙනපි චුද්ධගුණපරිවෘෂ්ඨනං පති අනුයුත්තෙන “නො හෙතං, හන්තෙ”ති පටික්ඛිපිත්වා “අපිව මෙ, හන්තෙ, ධම්මන්වයො විදිතො”ති (දී. නි. 2.146) චුත්තං.

2. එවං සබ්බෙපෙන සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි භගවන්තං අභිත්ථවිත්වා ඉදානි සද්ධම්මං ථොමෙතුං “චුද්ධොපි”තිආදිමාහ. තත්ථ චුද්ධොති කත්තුනිද්දෙසො. චුද්ධභාවන්ති කම්මනිද්දෙසො. භාවෙන්වා සවිජ්ඣත්තවාති ව පුබ්බකාලකිරියානිද්දෙසො . යන්ති අනියමතො කම්මනිද්දෙසො. උපගතොති අපරකාලකිරියානිද්දෙසො. වන්දෙති කිරියානිද්දෙසො. තන්ති නියමනං. ධම්මන්ති චන්දනකිරියාය කම්මනිද්දෙසො. ගතමලං අනුත්තරන්ති ව තබ්බිසෙසනං.

තත්ථ චුද්ධසද්දස්ස තාව “චුජ්ඣිතා සච්චානීති චුද්ධො, බොධෙනා පජායාති චුද්ධො”තිආදිනා නිද්දෙසනෙයන (මහානි. 192; චූළනි. 97) අත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා සවාසනාය අඤ්ඤාණනිද්දාය අච්චන්තවිගමතො, චුද්ධියා වා විකසිතභාවතො චුද්ධවාති චුද්ධො ජාගරණවිකසනත්ථවසෙන. අථ වා කස්සචිපි ඤෙය්‍යධම්මස්ස අනචුද්ධස්ස අභාවෙන ඤෙය්‍යවිසෙසස්ස කම්මභාවෙන අග්ගහණතො කම්මච්චනිච්ජාය අභාවෙන අවගමනත්ථවසෙනෙව කත්තුනිද්දෙසො ලබ්භතීති චුද්ධවාති චුද්ධො යථා “දික්ඛිතො න දදාති”ති. අත්ථතො පන පාරමිතාපරිභාවිතො සයම්භුඤ්ඤාණෙන සහ වාසනාය විහතවිද්ධස්තනිරවසෙසකිලෙසො මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණාදිඅපරිමෙය්‍යගුණගුණාධාරො ඛන්ධසත්තානො චුද්ධො. යථාහ —

“චුද්ධොති යො සො භගවා සයම්භු. අනාවරියකො පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චානි අභිසම්චුජ්ඣි, තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤානං පත්තො බලෙසු ව වසිභාව”න්ති (මහානි. 192; චූළනි. 97; පටි. ම. 3.161).

අපි-සද්දො සම්භාවනෙ. තෙන “එවං ගුණවිසෙසයුත්තො සොපි නාම භගවා”ති වක්ඛමානගුණෙ ධම්මෙ සම්භාවනං දිපෙති. බුද්ධභාවන්ති සම්මාසම්බෝධං. භාවෙත්වාති උප්පාදෙත්වා වඩ්ඪෙත්වා ව. සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා. උපගතොති පත්තො, අධිගතොති අත්ථො. එතස්ස “බුද්ධභාව”න්ති එතෙන සම්බන්ධො. ගතමලන්ති විගතමලං, නිද්දොසන්ති අත්ථො. වන්දෙති පණමාමි, ථොමෙමි වා. අනුත්තරන්ති උත්තරරහිතං, ලොකුත්තරන්ති අත්ථො. ධම්මන්ති යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායතො ව සංසාරතො ව අපතමානෙ කත්වා ධාරෙතිති ධම්මො. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – එවං විවිධගුණගුණසමන්තාගතො බුද්ධොපි භගවා යං අරියමග්ගසඬ්ඛානං ධම්මං භාවෙත්වා, එලතිබ්බානසඬ්ඛානං පන සච්ඡිකත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධං අධිගතො, තමෙන බුද්ධානම්පි බුද්ධභාවහෙතුභූතං සබ්බදොසමලරහිතං අත්තතො උත්තරිතරාභාවෙන අනුත්තරං පටිවෙධසද්ධම්මං නමාමිති. පරියන්තිසද්ධම්මස්සාපි තප්පකාසන්තා ඉධ සඬ්ඛහො දට්ඨබ්බො.

අථ වා “අභිධම්මනයසමුද්දං අධිගච්ඡි, තිණි පිටකානි සම්මසී”ති ව අට්ඨකථායං චුත්තත්තා පරියන්තිධම්මස්සපි සච්ඡිකිරියාසම්මසනපරියායො ලබ්භතිති සොපි ඉධ චුත්තො එවාති දට්ඨබ්බං. තථා “යං ධම්මං භාවෙත්වා සච්චිකත්වා”ති ව චුත්තත්තා බුද්ධකරධම්මභූතාහි පාරමිතාහි සහ පුබ්බභාගෙ අධිසීලසික්ඛාදයොපි ඉධ ධම්මසද්දෙන සඬ්ඛගිතාති වෙදිතබ්බං. තාපි හි මලපටිපක්ඛනය ගතමලා අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරා වාති. තථා හි සත්තානං සකලවට්ටදුක්ඛනිස්සරණත්ථාය කතමභාගිනිභාරො මහාකරුණාධිවාසපෙසලජ්ඣාසයො පඤ්ඤාවිසෙසපරිධොතනිම්මලානං දානදමසංයමාදිනං උත්තමධම්මානං සතසහස්සාධිකානි කප්පානං චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි සක්කච්චං නිරන්තරං නිරවසෙසානං භාවනාපච්චක්ඛකරණෙහි කම්මාදිසු අධිගතවසිභාවො අව්ඡරියාවිත්තෙයාමභානුභාවො අධිසීලාධිවිත්තානං පරමුක්කංසපාරමිප්පත්තො භගවා පච්චයාකාරෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන මහාවජිරඤාණං පෙසෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධං අභිසම්බුද්ධොති.

එත්ථ ව “භාවෙත්වා”ති එතෙන විජ්ජාසම්පදාය ධම්මං ථොමෙති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන විමුත්තිසම්පදාය. තථා පඨමෙන ඤානසම්පදාය, දුතියෙන විමොක්ඛසම්පදාය. පඨමෙන වා සමාධිසම්පදාය, දුතියෙන සමාපත්තිසම්පදාය. අථ වා පඨමෙන බයෙඤ්ඤාණභාවෙන, දුතියෙන අනුප්පාදෙඤ්ඤාණභාවෙන. පුරිමෙන වා විජ්ජුපමතාය, දුතියෙන වජිරුපමතාය. පුරිමෙන වා විරාගසම්පත්තියා, දුතියෙන නිරොධසම්පත්තියා. තථා පඨමෙන නියානභාවෙන, දුතියෙන නිස්සේසරණභාවෙන. පඨමෙන වා හෙතුභාවෙන, දුතියෙන අසඬ්ඛනභාවෙන. පඨමෙන වා දස්සනභාවෙන, දුතියෙන විවෙකභාවෙන. පඨමෙන වා අධිපතිභාවෙන, දුතියෙන අමතභාවෙන ධම්මං ථොමෙති. අථ වා “යං ධම්මං භාවෙත්වා බුද්ධභාවං උපගතො”ති එතෙන ස්වාක්ඛාතතාය ධම්මං ථොමෙති. “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන සන්දිට්ඨිකතාය. තථා පුරිමෙන අකාලිකතාය, පච්ඡිමෙන එහිපස්සිකතාය. පුරිමෙන වා ඔපනෙය්යිකතාය, පච්ඡිමෙන පච්චත්තං වෙදිතබ්බතාය ධම්මං ථොමෙති. “ගතමල”න්ති ඉමිනා සංකිලෙසාභාවදිපනෙන ධම්මස්ස පරිසුද්ධතං දස්සෙති, “අනුත්තර”න්ති එතෙන අඤ්ඤස්ස විසිට්ඨස්ස අභාවදිපනෙන විපුලපරිපුණ්ණතං. පඨමෙන වා පහානසම්පදං ධම්මස්ස දස්සෙති, දුතියෙන සභාවසම්පදං. භාවෙනබ්බතාය වා ධම්මස්ස ගතමලභාවො යොජෙතබ්බො. භාවනාගුණෙන හි සො දොසානං සමුග්ගානකො හොතිති. සච්ඡිකාතබ්බභාවෙන අනුත්තරභාවො යොජෙතබ්බො. සච්ඡිකිරියානිබ්බන්තිතො හි තදුත්තරිකරණියාභාවතො අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරොති. තථා “භාවෙත්වා”ති එතෙන සහ පුබ්බභාගසීලාදීහි සෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා හොන්ති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන සහ අසඬ්ඛතාය ධාතුයා අසෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා හොන්තිති.

3. එවං සඬ්ඛෙපෙනෙව සබ්බධම්මගුණෙහි සද්ධම්මං අභිත්ථවිත්වා ඉදානි අරියසඬ්ඛං ථොමෙතුං “සුගතස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ සුගතස්සාති සම්බන්ධනිද්දෙසො, තස්ස “පුත්තාන”න්ති එතෙන සම්බන්ධො. ඔරසානන්ති පුත්තවිසෙසනං. මාරසෙනමථනානන්ති ඔරසපුත්තභාවෙ කාරණනිද්දෙසො. තෙන කිලෙසප්පහානමෙව භගවතො ඔරසපුත්තභාවෙ කාරණං අනුජානාතිති දස්සෙති. අට්ඨන්තන්ති ගණනපරිච්ඡේදනිද්දෙසො. තෙන සතිපි තෙසං සත්තවිසෙසභාවෙන අනෙකසහස්සසඬ්ඛාභාවෙ ඉමං ගණනපරිච්ඡේදං නාතිවත්තන්තිති දස්සෙති මග්ගට්ඨඵලට්ඨභාවානාතිවත්තනතො. සමුහන්ති සමුදායනිද්දෙසො. අරියසඬ්ඛන්ති ගුණවිසිට්ඨසඬ්ඛාභාවනිද්දෙසො. තෙන අසහිපි අරියපුග්ගලානං කායසාමග්ගියං අරියසඬ්ඛභාවං දස්සෙති දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතභාවතො.

තත්ථ උරසි භවා ජාතා සංවද්ධා ව ඔරසා. යථා හි සත්තානං ඔරසපුත්තා අත්තජාතතාය පිතු සන්තකස්ස දායජ්ජස්ස විසෙසෙන භාගිතො හොන්ති, එවමෙව තෙපි අරියපුග්ගලා සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මස්සවනන්තෙ අරියාය ජාතියා ජාතතාය භගවතො සන්තකස්ස විමුත්තිසුඛස්ස අරියධම්මරත්තස්ස ව එකත්තභාගිතොති ඔරසා විය ඔරසා. අථ වා භගවතො ධම්මදෙසනානුභාවෙන අරියභූමිං ඔක්කම්මානා ඔක්කත්තා ව අරියසාවකා භගවතො උරෙන වායාමජ්ජිතාහිජාතිතාය නිප්පරියායෙන “ඔරසපුත්තා”ති වත්තබ්බතං අරහන්ති. සාවකෙහි පවත්තියමානාපි හි ධම්මදෙසනා “භගවතො ධම්මදෙසනා”ඉවෙව වුවවති තංමුලිකත්තා ලක්ඛණාදිවිසෙසාභාවතො ව.

යදිපි අරියසාවකානං අරියමග්ගාධිගමසමයෙ භගවතො විය තදන්තරාය කරණත්ථං දෙවපුත්තමාරො, මාරවාහිති වා න එකත්තෙන අපසාදෙති, තෙහි පන අපසාදෙනබ්බතාය කාරණෙ විමලිතෙ තෙපි විමලිතා එව නාම හොන්තිති ආහ – “මාරසෙනමථනාන”න්ති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ “මාරමාරසෙනමථනාන”න්ති වත්තබ්බෙ “මාරසෙනමථනාන”න්ති එකදෙසසරුපෙකසෙසො කතොති දට්ඨබ්බං. අථ වා බන්ධාහිසඬ්ඛාරමාරානං විය දෙවපුත්තමාරස්සපි ගුණමාරණෙ සභායභාවුපගමනතො කිලෙසබලකායො “සෙනා”ති වුවවති. යථාහ “කාමා තෙ පඨමා සෙනා”තිආදි (සු. නි. 438;

මහානි. 28, 68, 149). සා ව තෙහි දියඩ්ඪසහස්සභෙදා අනන්තභෙදා වා කිලෙසවාහිනි සතිධම්මවිවයවිරියසමාදිගුණපහරණෙහි ඔධිසො විමලිනා විහතා විද්ධස්තා වාති මාරසෙනමට්තා, අරියසාවකා. එතෙන තෙසං භගවතො අනුජාතපුත්තනං දස්සෙති.

ආරක්කත්තා කිලෙසෙහි, අනගෙ න ඉරියනතො, අගෙ ව ඉරියනතො අරියා නිරුත්තිනයෙන. අථ වා සදෙවකෙන ලොකෙන “සරණ”න්ති අරණියතො උපගන්තබ්බතො උපගතානාඤ්ච තදත්ථසිද්ධිතො අරියා, අරියානං සඤ්ඤාති අරියසඤ්ඤා, අරියො ව සො සඤ්ඤා වාති වා අරියසඤ්ඤා, තං අරියසඤ්ඤං. භගවතො අපරභාගෙ බුද්ධධම්මරත්නානම්පි සමධිගමො සඤ්ඤාතනාධිනොති අරියසඤ්ඤස්ස බහුපකාරනං දස්සෙතුං ඉධෙව “සිරසා වන්දෙ”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ ව “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසඤ්ඤස්ස පභවසම්පදං දස්සෙති, “මාරසෙනමට්තාන”න්ති එතෙන පහානසම්පදං සකලසංකිලෙසප්පහානදීපනතො. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති එතෙන ඤාණසම්පදං මග්ගට්ඨප්ලට්ඨභාවදීපනතො. “අරියසඤ්ඤා”න්ති එතෙන පභාවසම්පදං දස්සෙති සබ්බසඤ්ඤානං අග්ගභාවදීපනතො. අථ වා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති අරියසඤ්ඤස්ස විසුද්ධනිස්සයභාවදීපනං, “මාරසෙනමට්තාන”න්ති සම්මාඋපුඤ්ඤායසාමිච්ඡපට්ඨපන්නභාවදීපනං, “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති ආහුනෙය්‍යාදිභාවදීපනං, “අරියසඤ්ඤා”න්ති අනුත්තරපුඤ්ඤක්ඛේත්තභාවදීපනං. තථා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසඤ්ඤස්ස ලොකුත්තරසරණගමනසබ්භාවං දීපෙති. ලොකුත්තරසරණගමනෙන හි තෙ භගවතො ඔරසපුත්තා ජාතා. “මාරසෙනමට්තාන”න්ති එතෙන අභිනිභාරසම්පදාසිද්ධං පුබ්බභාගෙ සම්මාපට්ඨපත්තිං දස්සෙති. කතාහිනිභාරා හි සම්මාපට්ඨපන්නා මාරං මාරපරිසං වා අභිවිජ්ජන්ති. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති එතෙන පටිවිද්ධස්තවිපක්ඛේ සෙක්ඛාසෙක්ඛධම්මෙ දස්සෙති පුග්ගලාධිට්ඨානෙන මග්ගඵලධම්මානං පකාසිතත්තා. “අරියසඤ්ඤා”න්ති අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවං දස්සෙති. සරණගමනාඤ්ච සාවකානං සබ්බගුණානං ආදි, සපුබ්බභාගපට්ඨපදා සෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදෙයො මජ්ඣිකා, අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදෙයො පරියොසානන්ති ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණා සඤ්ඤාපතො සබ්බෙ අරියසඤ්ඤාගුණා පකාසිතා භොන්ති.

4. එවං ගාථාත්තයෙන සඤ්ඤාපතො සකලගුණසංකිත්තනමුඛෙන රත්තත්තයස්ස පණාමං කත්වා ඉදානි තංනිපච්චකාරං යථාධිජ්ජෙතෙ පයොජනෙ පරිණාමෙන්තො “ඉති මෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ රතිජනනට්ඨෙන රත්තං, බුද්ධධම්මසඤ්ඤා. තෙසඤ්ඤි “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා යථාභූතගුණෙ ආවජ්ජෙන්තස්ස අමතාධිගමහෙතුහුතං අනප්පකං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජති. යථාහ –

“යස්මිං මහානාම, සමගෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමගෙ රාගපරියුට්ඨිතං විත්තං භොති, න දොස...පෙ.... න මොහපරියුට්ඨිතං විත්තං භොති...පෙ.... උපුගතවිත්තො ඛො මහානාම, අරියසාවකො ලභති අත්ථවෙදං, ලභති ධම්මවෙදං, ලභති ධම්මප්‍රසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පිති ජායති”තිආදි (අ. නි. 6.10; 11.11).

විත්තිකතාදිභාවො වා රත්තට්ඨො. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“විත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසන්තපරිභොගං, රත්තං තෙන වුච්චති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.223; බු. පා. අට්ඨ. 6.3; සු. නි. අට්ඨ. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 50);

විත්තිකතභාවාදෙයො ව අනඤ්ඤාසාධාරණා බුද්ධාදීසු එව ලබ්භන්තිති.

වන්දනාව වන්දනාමයං යථා “දානමයං සීලමය”න්ති (දී. නි. 3.305; ඉතිවු. 60). වන්දනා වෙන්ථ කායවාචිත්තෙහි තිණ්ණං රත්තානං ගුණනින්නා, ථොමනා වා. පුජ්ජභවඵලනිබ්බත්තනතො පුඤ්ඤං, අත්තනො සන්තානං පුනාතිති වා. සුවිහතන්තරායොති සුවුට්ඨ විහතන්තරායො. එතෙන අත්තනො පසාදසම්පත්තියා රත්තත්තයස්ස ව ඛේත්තභාවසම්පත්තියා තං පුඤ්ඤං අත්ථප්පකාසනස්ස උපසානකඋපද්දවානං විහනෙන සමත්ථන්ති දස්සෙති. හුත්වාති පුබ්බකාලකිරියා. තස්ස “අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති එතෙන සම්බන්ධො. තස්සාති යං රත්තත්තයවන්දනාමයං පුඤ්ඤං, තස්ස. ආනුභාවෙනාති බලෙන.

5. එවං රත්තත්තයස්ස නිපච්චකාරෙ පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි යස්සා ධම්මදෙසනාය අත්ථං සංවණ්ණෙතුකාමො, තස්සා තාව ගුණාහිත්ථවනවසෙන උපඤ්ඤාපනත්ථං “මජ්ඣිමපමාණසුත්තඤ්ඤාති”තිආදි වුත්තං. තත්ථ මජ්ඣිමපමාණසුත්තඤ්ඤාති නාතිදිසනාතිබුද්දකපමාණෙහි සුත්තන්තෙහි ලක්ඛිතස්ස. යථා හි දිසාගමෙ දිසපමාණාති සුත්තාති, යථා ව සංයුත්තඤ්ඤාත්තරාගමෙසු ද්විසු බුද්දකපමාණාති, න එවං ඉධ. ඉධ පන පමාණතො මජ්ඣිමාති සුත්තාති. තෙන වුත්තං “මජ්ඣිමපමාණසුත්තඤ්ඤාති නාතිදිසනාතිබුද්දකපමාණෙහි සුත්තන්තෙහි ලක්ඛිතස්සති අත්ථො”ති. එතෙන “මජ්ඣිමො”ති අයං ඉමස්ස අත්ථානුගතසමඤ්ඤාති දස්සෙති. නනු ව සුත්තාති එව ආගමො, කස්ස පන සුත්තෙහි අඩකනන්ති? සච්චමෙතං පරමත්ථතො, සුත්තාති පන උපාදාය

පඤ්ඤාත්තො ආගමො. යටෙව හි අත්ථබ්බාඤ්ජනසමුදායෙ “සුත්ත”න්ති වොභාරො, එවං සුත්තසමුදායෙ අයං “ආගමො”ති වොභාරො. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. ආගමිස්සන්ති එත්ථ, එතෙන එතස්මා වා අත්තත්ථපරත්ථාදයොති ආගමො, ආදිකල්‍යාණාදිගුණසම්පන්නියා උත්තමට්ඨෙත තංතංඅභිපත්ථිතසම්ද්ධිහෙතුතාය පණ්ඩිතෙහි වරිතබ්බතො වරො, ආගමො ව සො වරො වාති ආගමවරො. ආගමසම්මතෙහි වා වරොති ආගමවරො, මජ්ඣිමො ව සො ආගමවරො වාති මජ්ඣිමාගමවරො, තස්ස.

බුද්ධානං අනුබුද්ධානං බුද්ධානුබුද්ධා, බුද්ධානං සච්චපට්ඨෙධං අනුගම්ම පට්ඨිද්ධසච්චා අග්ගසාවකාදයො අරියා. තෙහි අත්ථසංවණ්ණනාගුණසංවණ්ණනානං වසෙන සංවණ්ණිතස්ස. අථ වා බුද්ධා ව අනුබුද්ධා ව බුද්ධානුබුද්ධාති යොජෙතබ්බං. සම්මාසම්බුද්ධෙනෙව හි චිත්තසුත්තාහිධම්මානං පකිණ්ණකදෙසනාදිවසෙන යො පයිමං අත්ථො චිත්තො, සො එව පච්ඡා තස්ස තස්ස සංවණ්ණනාවසෙන සඬ්භිතිකාරෙහි සඬ්ගහං ආරොපිතොති. පරවාදමථනස්සාති අඤ්ඤාතිත්ථියානං වාදනිමමථනස්ස, තෙසං දිට්ඨිගතඤ්ජනස්සාති අත්ථො. අයඤ්ඤි ආගමො මූලපරියායසුත්තසබ්බාසවසුත්තාදීසු දිට්ඨිගතිකානං දිට්ඨිගතදොසවිභාවනතො සච්චකසුත්තං (ම. නි. 1.353) උපාලිසුත්තාදීසු (ම. නි. 2.56) සච්චකාදිනං මිච්ඡාවාදනිමමථනදීපනතො විසෙසතො “පරවාදමථනො”ති ථොමිතොති. සංවණ්ණනාසු වායං ආවරියස්ස පකති, යා තංතංසංවණ්ණනාසු ආදිතො තස්ස තස්ස සංවණ්ණෙතබ්බස්ස ධම්මස්ස විසෙසගුණකිත්තනෙන ථොමනා. තථා හි සුමඬ්ගලවිලාසිනිසාරත්ථපකාසිනිමනාරථපුරණිසු අවධිසාලිනිආදීසු ව යථාක්කමං “සද්ධාවහගුණස්ස, ඤාණප්පහෙදජනනස්ස, ධම්මකථිකපුඬ්ගවනං විචිත්තපටිභානජනනස්ස, තස්ස ගම්භීරඤ්ඤාණෙහි ඔගාල්හස්ස අභිණ්හසො නානානායවිචිත්තස්ස අභිධම්මස්සා”තිආදිනා ථොමනා කතා.

6. අත්ථො කථියති එතායාති අත්ථකථා, සා එව අවධිකථා ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා යථා “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො”ති (පටි. ම. 1.17; 2.8) ආදිතොතිආදිමිති පඨමසඬ්භිතියං. ඡළහිඤ්ඤතාය පරමෙන චිත්තිස්සරියභාවෙන සමන්තාගතත්තා ඤානාදීසු පඤ්චවිධවසිතාසබ්භාවතො ව වසිනො, ථෙරා මහාකස්සපාදයො. තෙසං සතෙහි පඤ්චති. යාති යා අවධිකථා. සඬ්භිතාති අත්ථං පකාසෙතුං යුත්තට්ඨානෙ “අයං එතස්ස අත්ථො, අයං එතස්ස අත්ථො”ති සඬ්ගහෙත්වා වුත්තා. අනුසඬ්භිතා ව යසත්ථෙරාදිති පච්ඡාපි දුතියතතියසඬ්භිතීසු. ඉමිනා අත්තනො සංවණ්ණනාය ආගමනසුද්ධිං දස්සෙති.

7. සිහස්ස ලානතො ගහණතො සිහළො, සිහකුමාරො. තංවංසජාතතාය තම්බපණ්ණිදිපෙ බත්තියානං, තෙසං නිවාසතාය තම්බපණ්ණිදිපස්ස ව සිහළභාවො වෙදිතබ්බො. ආහතාති ඡම්බුදිපතො ආනිතා. අථාති පච්ඡා. අපරභාගෙ හි නිකායන්තරලද්ධිති අසඬ්කරත්ථං සිහළභාසාය අවධිකථා යපිතාති. තෙන මූලට්ඨකථා සබ්බසාධාරණා න භොතිති ඉදං අත්ථප්පකාසනං එකන්තෙන කරණියන්ති දස්සෙති. තෙනෙවාහ “දීපවාසිනමත්ථායා”ති. තත්ථ දීපවාසිනන්ති ඡම්බුදිපවාසිනං, සිහළදීපවාසිනං වා අත්ථාය සිහළභාසාය යපිතාති යොජනා.

8. අපනෙත්වානාති කඤ්චුකසදිසං සිහළභාසං අපනෙත්වා. තතොති අවධිකථාතො. අහන්ති අත්තානං නිද්දිසති, මනොරමං භාසන්ති මාගධභාසං. සා හි සභාවනිරුත්තිභූතා පණ්ඩිතානං මනං රමයතිති. තෙනෙවාහ “තත්තිනායානුව්චික”න්ති, පාලිගතියා අනුලොමිකං පාලිභාසායානුවිධායිනිත්ති අත්ථො. විගතදොසන්ති අසභාවනිරුත්තිභාසන්තරරහිතං.

9. සමයං අවිලොමෙන්නොති සිද්ධන්තං අවිරොධෙන්නො. එතෙන අත්ථදොසාභාවමාහ. අවිරුද්ධන්තා එව හි ථෙරවාදාපි ඉධ පකාසිසිස්සන්ති. ථෙරවංසදීපානන්ති ටීරෙහි සිලක්ඛන්ධාදිති සමන්තාගතත්තා ථෙරා, මහාකස්සපාදයො. තෙහි ආගතා ආවරියපරම්පරා ථෙරවංසො, තප්පරියාපන්නා හුත්වා ආගමාධිගමසම්පන්නත්තා පඤ්ඤාප්ප්ථොතෙන තස්ස සමුප්ප්ලනතො ථෙරවංසදීපා, මහාවිහාරවාසිනො, තෙසං. විවිධෙහි ආකාරෙහි නිව්චියතිති විනිව්චියො, ගණ්ඨිට්ඨානෙසු බිලමද්දනාකාරෙන පවත්නා විමතිවිෂේදනී කථා. සුට්ඨු නිපුණො සණ්භො විනිව්චියො එතෙසන්ති සුනිපුණවිනිව්චියා. අථ වා විනිව්චිනොතිති විනිව්චියො, යථාචුත්තත්ථවිසයං ඤාණං. සුට්ඨු නිපුණො ඡෙකො විනිව්චියො එතෙසන්ති යොජෙතබ්බං. එතෙන මහාකස්සපාදිථෙරපරම්පරාභතො, තතො එව ව අවිපරිතො සණ්භො සුබුමො මහාවිහාරවාසිනං විනිව්චියොති තස්ස පමාණභූතනං දස්සෙති.

10. සුජනස්ස වාති ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන “න කෙවලං ඡම්බුදිපවාසිනමෙව අත්ථාය, අථ බො සාධුජනතොසනත්ථඤ්චා”ති දස්සෙති. තෙන ව “තම්බපණ්ණිදීපවාසිනම්පි අත්ථායා”ති අයමත්ථො සිද්ධො භොති උග්ගහණාදිසුකරතාය තෙසම්පි බහුකාරත්තා. විරට්ඨිකත්ථන්ති විරට්ඨිතිඅත්ථං, විරකාලට්ඨිතියාති අත්ථො. ඉදඤ්ඤි අත්ථප්පකාසනං අවිපරිතපදබ්බාඤ්ජනසුනික්ඛෙපස්ස අත්ථසුනායස්ස ව උපායභාවතො සද්ධම්මස්ස විරට්ඨිතියා සංවත්තති. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා “ද්වෙමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සද්ධම්මස්ස ධීතියා අසම්මොසාය අනන්තරධානාය සංවත්තන්ති. කතමෙ ද්වෙ? සුන්තික්ඛිත්තඤ්ච පදබ්බාඤ්ජනං අත්ථො ව සුනිතො”ති (අ. නි. 2.20).

11. යං අත්ථවණ්ණනං කත්තුකාමො, තස්සා මහත්තං පරිහරිතුං “සිලකථා”තිආදි වුත්තං. තෙනෙවාහ “න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි”ති. අථ වා යං අවධිකථං කත්තුකාමො, තදෙකදෙසභාවෙන විසුද්ධිමග්ගො ගහෙනබ්බොති කථිකානං උපදෙසං කරොන්තො තත්ථ විචාරිතධම්මෙ උද්දෙසවසෙන දස්සෙති “සිලකථා”තිආදිනා. තත්ථ

සිලකපාති වාරිත්තවාරිත්තාදිවසෙන සිලස්ස විත්ථාරකපා. ධුතඨමමාති පිණ්ඩපාතිකඛිගාදයො තෙරස කිලෙසධුතනකඨමමා. කම්මට්ඨානාති සබ්බානීති පාළියං ආගතාති අට්ඨතිංස, අට්ඨකපායං ද්වෙති නිරවසෙසාති යොගකම්මස්ස භාවනාය පවත්තිට්ඨානාති. වරියාවිධානසහිතොති රාගවරිතාදීනං සභාවාදිවිධානෙන සහිතො. ඝානාති වත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානාති, සමාපත්තියො වතස්සො අරූපසමාපත්තියො. අට්ඨපි වා පටිලද්ධමත්තාති ඝානාති, සමාපජ්ජනවසිභාවජ්ජත්තියා සමාපත්තියො. ඝානාති වා රූපාරූපාවචරජ්ඣානාති, සමාපත්තියො ඵලසමාපත්තීතිරොධසමාපත්තියො.

12. ලොකියලොකුත්තරහෙදා ඡ අභිඤ්ඤායො සබ්බා අභිඤ්ඤායො. ඤාණවිභවිගාදීසු (විභ. 751) ආගතනයෙන එකවිධාදිනා පඤ්ඤාය සංකලෙත්වා සම්පිණ්ඩෙත්වා නිව්ඡයො පඤ්ඤාසඛිකලනනිව්ඡයො.

13. පච්චයධම්මානං හෙතාදීනං පච්චසුජ්ජන්තධම්මානං හෙතුපච්චයාදිභාවො පච්චයාකාරො, තස්ස දෙසනා පච්චයාකාරදෙසනා, පටිච්චසමුප්පාදකපාති අත්ථො. සා පන නිකායන්තරලද්ධිසඛිකරරහිතතාය සුට්ඨු පරිසුද්ධා, සනවිනිබ්භොගස්ස සුදුක්කරතාය නිපුණා සණ්භසුධුමා, එකත්තනායාදිසහිතා ව තත්ථ විචාරිතාති ආහ “සුපරිසුද්ධනිපුණතාය”ති. පටිසම්භිදාදීසු ආගතනයං අවිස්සජ්ජෙත්වා ව විචාරිත්තා අවිමුත්තතන්තිමග්ගො.

14. ඉති පන සබ්බන්ති ඉති-සද්දො පරිසමාපනෙ, පන-සද්දො වචනාලඬිකාරෙ, එතං සබ්බන්ති අත්ථො. ඉධාති ඉම්ඤ්සා අට්ඨකපාය. න තං විචාරයිස්සාමි පුනරුත්තිභාවතොති අධිජ්ජායො.

15. ඉදාති තස්සෙව අවිචාරණස්ස එකන්තකාරණං නිද්ධාරෙත්තො “මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො”තිආදිමාහ. තත්ථ “මජ්ඣෙ යත්වා”ති එතෙන මජ්ඣට්ඨිභාවදීපනෙන විසෙසතො චතුත්තං ආගමානං සාධාරණට්ඨකපා විසුද්ධිමග්ගො, න සුඨමගලවිලාසිනීආදයො විය අසාධාරණට්ඨකපාති දස්සෙති. “විසෙසතො”ති ව ඉදං විනයාහිධම්මානම්පි විසුද්ධිමග්ගො යථාරහං අත්ථවණ්ණනා හොති එවාති කත්වා චුත්තං.

16. ඉච්චෙවොති ඉති එව. තම්පිති විසුද්ධිමග්ගම්පි. එතායාති පපඤ්චසුදනියා. එත්ථ ව “සීහලදීපං ආහතා”තිආදිනා අට්ඨකපාකරණස්ස නිමිත්තං දස්සෙති, “දීපවාසීනමත්ථාය, සුජනස්ස ච කුට්ඨත්ථං, විරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්සා”ති එතෙන පයොජනං, “මජ්ඣිමාගමවරස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති එතෙන පිණ්ඩත්ථං, “අපනෙත්වාන තතොහං සීහලභාස”න්තිආදිනා, “සීලකපා”තිආදිනා ච කරණජ්ජකාරං. සීලකපාදීනං අවිචාරණම්පි හි ඉධ කරණජ්ජකාරො එවාති.

ගන්ථාරම්භකපාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිදානකපාවණ්ණනා

1. විභාගවන්තානං සභාවවිභාවනං විභාගදස්සනමුඛෙනෙව හොතීති පට්ඨං තාව පණ්ණාසවග්ගසුත්තාදිවසෙන මජ්ඣිමාගමස්ස විභාගං දස්සෙතුං “තත්ථ මජ්ඣිමසඬිගීති නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති යං චුත්තං “මජ්ඣිමාගමවරස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති, තස්මිං වචනෙ. යා මජ්ඣිමාගමපරියායෙන මජ්ඣිමසඬිගීති චුත්තා, සා පණ්ණාසාදිතො ඵද්ධාති දස්සෙති “මජ්ඣිමසඬිගීති නාමා”තිආදිනා. තත්ථාති වා “එතාය අට්ඨකපාය විජානාථ මජ්ඣිමසඬිගීතියා අත්ථ”න්ති එත්ථ යස්සා මජ්ඣිමසඬිගීතියා අත්ථං විජානාථාති චුත්තං, සා මජ්ඣිමසඬිගීති නාම පණ්ණාසාදිතො ඵද්ධාති දස්සෙති. පඤ්ච දසකා පණ්ණාසා, මූලෙ ආදිමිහි පණ්ණාසා, මූලභූතා වා පණ්ණාසා මූලපණ්ණාසා. මජ්ඣෙ භවා මජ්ඣිමා, මජ්ඣිමා ව සා පණ්ණාසා වාති මජ්ඣිමපණ්ණාසා. උපරි උද්ධං පණ්ණාසා උපරිපණ්ණාසා. පණ්ණාසත්තයසඬිගහාති පණ්ණාසත්තයපරිගණනා.

අයං සඬිගහො නාම ජාතිසඤ්ජාතිකිරියාගණනාවසෙන චතුබ්බිධො. තත්ථ “යා වාචුසො විසාබ, සම්මාවාවා, යො ව සම්මාකම්මන්තො, යො ව සම්මාආච්චො, ඉමෙ ධම්මා සීලක්ඛන්තෙ සඬිගහිතා”ති (ම. නි. 1.462) අයං ජාතිසඬිගහො. “යො වාචුසො විසාබ, සම්මාවායාමො. යා ව සම්මාසති, යො ව සම්මාසමාධි, ඉමෙ ධම්මා සමාධික්ඛන්තෙ සඬිගහිතා”ති අයං සඤ්ජාතිසඬිගහො. “යා වාචුසො විසාබ, සම්මාදිට්ඨි, යො ව සම්මාසඬිකජ්ජො, ඉමෙ ධම්මා පඤ්ඤාක්ඛන්තෙ සඬිගහිතා”ති අයං කිරියාසඬිගහො. “හඤ්චි වක්ඛායතනං රූපක්ඛන්ධගණනං ගච්ඡති, තෙන වත රෙ වත්තබ්බෙ වක්ඛායතනං රූපක්ඛන්ධෙන සඬිගහිතා”න්ති (කපා. 471) අයං ගණනසඬිගහො. අයමෙව ව ඉධාධිජ්ජෙතො. තෙන චුත්තං “පණ්ණාසත්තයසඬිගහාති පණ්ණාසත්තයපරිගණනා”ති.

වග්ගතොති සමුහතො, සො පනෙත්ථ දසකවසෙන වෙදිතබ්බො. යෙභුයොන හි සාසනෙ දසකෙ වග්ගවොහාරො. තෙනෙවාහ “එකකාය පණ්ණාසාය පඤ්ච පඤ්ච වග්ගෙ කත්වා”ති. පන්තරසවග්ගසමායොගාති පන්තරසවග්ගසංයොගාති අත්ථො. කෙච් පන සමායොගසද්දං සමුදායත්ථං වදන්ති. පදතොති එත්ථ අට්ඨක්ඛරො ගාථාපාදො “පද”න්ති අධිජ්ජෙතො, තස්මා “අක්ඛරතො ඡ අක්ඛරසහසහස්සාති චතුරාසීතුත්තරසනාධිකාති චතුරත්තලීස සහස්සාති ව අක්ඛරානී”ති පාඨෙන භවිතබ්බන්ති වදන්ති. යස්මා පන නවක්ඛරො යාව ද්වාදසක්ඛරො ව ගාථාපාදො සංවිජ්ජති, තස්මා තාදිසානම්පි ගාථානං වසෙන අඬ්ඪතෙයාගාථාසතං භාණවාමො හොතීති කත්වා

“අක්බරතො සත්ත අක්බරසතසහස්සානි වත්තාලියඤ්ච සහස්සානි තෙපඤ්ඤාසඤ්ච අක්බරානී”ති වුත්තං. එවඤ්ඤි පදභාණුවාරගණනාහි අක්බරගණනා සංසන්දනී, නොනරථා. භාණුවාරොති ව ද්වත්තිංසක්බරානං ගාථානං වසෙන අඩ්ඨතෙයාගාථාසතං, අයඤ්ච අක්බරගණනා භාණුවාරගණනා ව පදගණනානුසාරෙන ලද්ධාති වෙදිතබ්බො. ඉමමෙව හි අත්ථං ඤාපෙතුං සුත්තගණනානන්තරං භාණුවාරෙ අගණෙත්වා පදානි ගණිතානි. තත්ත්වං වුවවති –

“භාණුවාරා යථාපි හි, මජ්ඣිමස්ස පකාසිතා;
උපඩ්ඨභාණුවාරො ව, තෙවිසතිපදාධිකො.

සත්ත සතසහස්සානි, අක්බරානං විභාවයෙ;
වත්තාලිය සහස්සානි, තෙපඤ්ඤාසඤ්ච අක්බර”න්ති.

අනුසන්ධිතොති දෙසනානුසන්ධිතො. එකස්මිං එව හි සුත්තෙ පුරිමපච්ඡිමානං දෙසනාභාගානං සම්බන්ධො අනුසන්ධානතො අනුසන්ධි. එත්ථ ව අත්තජ්ඣාසයානුසන්ධි පරජ්ඣාසයානුසන්ධිති දුට්ඨො අජ්ඣාසයානුසන්ධි. සො පන කත්ථවි දෙසනාය විජ්ජකතාය ධම්මං සුඤ්ඤාත්තානං පුච්ඡාවසෙන, කත්ථවි දෙසෙත්තස්ස සත්ථු සාවකස්ස ධම්මපටිග්ගාභකානඤ්ච අජ්ඣාසයාවසෙන, කත්ථවි දෙසෙනබ්බස්ස ධම්මස්ස වසෙන හොතිති සමාසතො තිජ්ජකාරො. තෙන වුත්තං “පුච්ඡානුසන්ධිඅජ්ඣාසයානුසන්ධියථානුසන්ධිවසෙන සඬබ්බෙපතො තිව්ඨො අනුසන්ධි”ති. සඬබ්බෙපෙනෙව ව චතුබ්බිධො අනුසන්ධි වෙදිතබ්බො. තත්ථ “එවං වුත්තෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවත්තං එතදවොච ‘කිං නු බො, හත්තෙ, ඔරිමං තීරං, කිං පාරිමං තීරං, කො මජ්ඣෙ සංසීදො, කො ථලෙ උස්සාදො, කො මනුස්සග්ගාහො, කො අමනුස්සග්ගාහො, කො ආවත්තග්ගාහො, කො අන්තොපුත්තිභාවො’ති” (සං. නි. 4.241)? එවං පුච්ඡන්තානං විස්සජ්ජෙන්තෙන භගවතා පවත්තිතදෙසනාවසෙන පුච්ඡානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. “අථ බො අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුනො එවං වෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි ‘ඉති කිර හො රූපං අනත්තා... වෙදනා... සඤ්ඤා... සඬබ්බාරා... විඤ්ඤාණං අනත්තා, අනත්තකතානි කම්මානි කමත්තානං ඵ්ඨස්සන්ති’ති. අථ බො භගවා තස්ස භික්ඛුනො වෙතසා වෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය භික්ඛු ආමන්තෙසි යානං බො පනෙතං, භික්ඛවෙ, විජ්ජති, යං ඉධෙකච්චො මොසපුරිසො අවිද්වා අවිජ්ජාගතො තණ්හාධිපතෙයොන වෙතසා සත්ථුසාසනං අතිධාවිතබ්බං මඤ්ඤෙයා ‘ඉති කිර හො රූපං අනත්තා...පෙ.... ඵ්ඨස්සන්ති’ති. තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ, රූපං නිව්චං වා අනිව්චං වා”ති (ම. නි. 3.90) එවං පරෙසං අජ්ඣාසයං විදිත්වා භගවතා පවත්තිතදෙසනාවසෙන පරජ්ඣාසයානුසන්ධි වෙදිතබ්බො.

“තස්ස මය්හං බ්‍රාහ්මණ එතදහොසි ‘යංනුනාහං යා තා රත්තියො අභිඤ්ඤාතා අභිලක්ඛිතා වාතුද්දසී පඤ්චදසී අට්ඨමී ව පක්ඛස්ස, තථාරූපාසු රත්තියු යානි තානි ආරාමවෙතියානි වනවෙතියානි රුක්ඛවෙතියානි භිංසනකානි සලොමහංසානි, තථාරූපෙසු සෙනාසනෙසු විහරෙයාං අප්පෙව නාමාහං භයහෙරවං පස්සෙයා’න්ති” (ම. නි. 1.49) එවං භගවතා, “තත්තාවුසො ලොහො ව පාපකො දොසො ව පාපකො ලොභස්ස ව පහානාය දොසස්ස ව පහානාය අත්ථි මජ්ඣිමා පටිපදා, වක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති”ති (ම. නි. 1.33) එවං ධම්මසෙනාපතිනා ව අත්තතො අජ්ඣාසයෙනෙව පවත්තිතදෙසනාවසෙන අත්තජ්ඣාසයානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. යෙන පන ධම්මෙන ආදිමිති දෙසනා උට්ඨිතා, තස්ස අනුරූපධම්මවසෙන වා පටිපක්ඛධම්මවසෙන වා යෙසු සුත්තෙසු උපරි දෙසනා ආගච්ඡති, තෙසං වසෙන යථානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. සෙයාට්ඨං ආකඬ්ඛෙයාසුත්තෙ (ම. නි. 1.65) හෙට්ඨා සිලෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි අභිඤ්ඤා ආගතා. වත්ථුසුත්තෙ (ම. නි. 1.70) හෙට්ඨා කිලෙසෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි බ්‍රහ්මවිහාරා ආගතා. කොසම්බකසුත්තෙ (ම. නි. 1.491) හෙට්ඨා භණ්ඩනෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි සාරණියධම්මා ආගතා. කකචුපමෙ (ම. නි. 1.222) හෙට්ඨා අක්ඛන්තියා වසෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි කකචුපමා ආගතානි.

විත්ථාරතො පනෙත්ථාති එවං සඬබ්බෙපතො තිව්ඨො චතුබ්බිධො ව අනුසන්ධි එත්ථ එකස්මිං මජ්ඣිමනිකායෙ තස්මිං තස්මිං සුත්තෙ යථාරහං විත්ථාරතො විහජිත්වා විඤ්ඤායමානා නවසතාධිකානි තිණි අනුසන්ධිසහස්සානි හොන්ති. යථා වෙතං පණ්ණාසාදිවිභාගවචනං මජ්ඣිමසඬගීතියා සරූපදස්සනත්ථං හොති, එවං පක්ඛෙපදොසපරිහරණත්ථඤ්ච හොති. එවඤ්ඤි පණ්ණාසාදියු වචන්ටිතෙසු තබ්බිතිමුත්තං කිඤ්චි සුත්තං යාව එකං පදමිපි ආනෙත්වා ඉමං මජ්ඣිමසඬගීතියාති කස්සචි වත්තුං ඔකාසො න සියාති.

එවං පණ්ණාසවග්ගසුත්තභාණුවාරානුසන්ධිබ්‍රාහ්මණො මජ්ඣිමසඬගීතිං වචන්ථපෙත්වා ඉදානි නං ආදිතො පට්ඨාය සංවණ්ණෙතුකාමො අත්තතො සංවණ්ණනාය තස්සා පදමමභාසඬගීතියං නික්ඛිත්තානුක්කමෙනෙව පවත්තභාවං දස්සෙතුං “තත්ථ පණ්ණාසාසු මූලපණ්ණාසා ආදී”තිආදිමාහ. තත්ථ යථාපච්චයං තත්ථ තත්ථ දෙසිතත්තා පඤ්ඤත්තත්තා ව විජ්ජකිණ්ණානං ධම්මවිනයානං සඬගහෙත්වා ගායනං කථනං සඬගීති, මහාවිසයත්තා පූජනියත්තා ව මහති සඬගීතිති මහාසඬගීති, පදමා මහාසඬගීති පදමමභාසඬගීති, තස්සා පවත්තිතකාලො පදමමභාසඬගීතිකාලො, තස්මිං පදමමභාසඬගීතිකාලෙ. නිදදානි දෙසනං දෙසකාලාදිවසෙන අවිදිනං විදිනං කත්වා නිදස්සෙතිති නිදානං, යො ලොකියෙහි “උපොග්ගාතො”ති වුවවති, ස්වායමෙත්ථ “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිකො ගන්ථො වෙදිතබ්බො, න පන “සනිදානාහං, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙමි”තිආදියු (අ. නි. 3.126) විය අජ්ඣාසයාදිදෙසනුප්පත්තිහෙතු. තෙනෙවාහ “එවං මෙ සුත්තන්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පදමමභාසඬගීතිකාලෙ වුත්තං නිදානමාදී”ති. කාමඤ්චෙත්ථ යස්සං පදමමභාසඬගීතියං නික්ඛිත්තානුක්කමෙන

සංවණ්ණනං කත්තුකාමො, සා විත්ථාරතො වත්තබ්බා. සුමඬ්ගලවිලාසිනියං (දී. නි. ටී. 1.නිදානකථාවණ්ණනා) පන අත්තනා විත්ථාරිත්තා තත්ථෙව ගහෙතබ්බාති ඉමිස්සා සංවණ්ණනාය මහන්තනං පරිහරන්තො “සා පනෙසා”තිදාදිමාහ.

නිදානකථාවණ්ණනා නිවසීතා.

1. මූලපරියායවග්ගො

1. මූලපරියායසුත්තවග්ගො

අභිභත්තරනිදානවග්ගො

1. එවං බාහිරනිදානෙ වත්තබ්බං අනිදිසිත්වා ඉදානි අභත්තරනිදානං ආදිතො පටියාය සංවණ්ණෙතො “යං පනෙත”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ යස්මා සංවණ්ණනං කරොන්තෙන සංවණ්ණෙතබ්බෙ ධම්මෙ පදවිභාගං පදත්ථස්ථ දස්සෙත්වා තතො පරං පිණ්ඩත්තාදිදස්සනවසෙන සංවණ්ණනා කාතබ්බා, තස්මා පදානි තාව දස්සෙත්තො “එවන්ති නිපාතපද”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පදවිභාගොති පදානං විසෙසො, න පදවිග්ගහො. අථ වා පදානි ව පදවිභාගො ව පදවිභාගො, පදවිග්ගහො ව පදවිභාගො ව පදවිභාගොති වා එකසෙසවසෙන පදපදවිග්ගහා පදවිභාගසද්දෙන චුත්තාති වෙදිතබ්බං. තත්ථ පදවිග්ගහො “සුභගස්ථ වං වනස්ථාති සුභගවනං, සාලානං රාජා, සාලො ව සො රාජා ව ඉතිපි සාලරාජා”තිආදිවසෙන සමාසපදෙසු දට්ඨබ්බො.

අත්ථතොති පදත්ථතො. තං පන පදත්ථං අත්ථුද්ධාරක්කමෙන පයමං එවංසද්දස්ස දස්සෙත්තො “එවං-සද්දො තාවා”තිආදිමාහ. අවධාරණාදීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන ඉදමත්ථපුච්ඡාපරිමාණාදිඅත්ථානං සභිගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි “එවංගතානි පුට්ඨිප්පායතනානි (දී. නි. 1.163), එවවිධො එවමාකාරො”ති ව ආදීසු ඉදං-සද්දස්ස අත්ථෙ එවං-සද්දො. ගත-සද්දො හි පකාරපරියායො, තථා විධාකාර-සද්දා ව. තථා හි විධයුත්තගත-සද්දෙ ලොකියා පකාරත්ථෙ වදන්ති. “එවං සු තෙ සුන්භාතා සුවිලිත්තා කප්පිතකෙසමස්ස ආමුක්කමණ්ණිකුණ්ඩලාභරණා ඔදාතවත්ථවසනා පස්ථති කාමගුණෙහි සමප්පිතා සමච්ඡිභූතා පරිවාරෙන්ති, සෙය්‍යාපාපි ත්වං එතරහි සාවරියකොති. නො හිදං, හො ගොතමා”තිආදීසු (දී. නි. 1.286) පුච්ඡායං. “එවංලහුපරිවත්තං (අ. නි. 1.48) එවමායුපරියත්තො”ති (පාරා. 12) ව ආදීසු පරිමාණෙ.

නනු ව “එවං සු තෙ සුන්භාතා සුවිලිත්තා, එවමායුපරියත්තො”ති එත්ථ එවං-සද්දෙන පුච්ඡනාකාරපරිමාණාකාරානං චුත්තත්තා ආකාරත්ථො එව එවං-සද්දොති? න, විසෙසසබ්භාවතො. ආකාරමත්තවාවතො හි එවං-සද්දො ආකාරත්ථොති අධිප්පෙතො යථා “එවං බ්‍යා බො”තිආදීසු (ම. නි. 1.234, 396), න පන ආකාරවිසෙසවාවතො. එවස්ථ කත්වා “එවං ජාතෙන මව්වෙනා”තිආදීති උපමාදිඋදාහරණානි උපපන්නානි හොන්ති. තථා හි “යථාපි...පෙ.... බහු”න්ති (ධ. ප. 53) එත්ථ පුප්ඵරාසිට්ඨානියතො මනුස්සපපත්ති-සප්පුරිසුපනිස්සය-සද්ධම්මස්සවන-යොනිසොමනසිකාර- හොගසම්පත්ති-ආදිදානාදි-පුස්සකිරියහෙතුසමුදායතො සොභා-සුගන්ධනාදිගුණයොගතො මාලාගුණසද්ධියො පනුනා පුස්සකිරියා මරිතබ්බසභාවතාය මව්වෙන සත්තෙන කත්තබ්බාති ජොතිත්තතා පුප්ඵරාසිමාලාගුණාව උපමා, තෙසං උපමාකාරො යථා-සද්දෙන අනියමතො චුත්තොති “එවං-සද්දො උපමාකාරනිගමනත්ථො”ති වත්තුං යුත්තං. සො පන උපමාකාරො නියමියමාතො අත්ථතො උපමාව හොතිති ආහ “උපමායං ආගතො”ති. තථා “එවං ඉමිනා ආකාරෙන අභික්කමිතබ්බ”න්තිආදිනා උපදිසියමානාය සමණසාරුප්පාය ආකප්පසම්පත්තියා යො තත්ථ උපදිසනාකාරො, සො අත්ථතො උපදෙසො එවාති චුත්තං “එවං තෙ...පෙ.... උපදෙසෙ”ති. තථා “එවමෙන හගවා, එවමෙන සුගතා”ති එත්ථ ව හගවතා යථාචුත්තමත්ථං අවිපරිතතො ජානන්තෙහි කතං තත්ථ සංවිජ්ජමානගුණානං පකාරෙහි හංසනං උදග්ගතාකරණං සම්පහංසනං. යො තත්ථ සම්පහංසනාකාරොති යොජෙතබ්බං.

එවමෙවං පනායන්ති එත්ථ ගරහණාකාරොති යොජෙතබ්බං, සො ව ගරහණාකාරො “වසලී”තිආදිබ්බංසනසද්දසන්නිධානතො ඉධ එවං-සද්දෙන පකාසිතොති විස්සයති. යථා වෙන්ථ, එවං උපමාකාරාදයොපි උපමාදිවසෙන චුත්තානං පුප්ඵරාසිආදිසද්දානං සන්නිධානතො දට්ඨබ්බං. එවං, හන්තෙති පන ධම්මස්ස සාධුකං සවනමනසිකාරෙ සන්නිධොජ්ජෙති හික්ඛුහි අත්තතො තත්ථ ධීතභාවස්ස පටිජානනවසෙන චුත්තත්තා එත්ථ එවං-සද්දො වචනසම්පට්ඨිජනත්ථො චුත්තො. තෙන එවං, හන්තෙ සාධු, හන්තෙ, සුට්ඨු, හන්තෙති චුත්තං හොති. එවස්ථ වදෙහීති “යථාහං වදාමි, එවං සමණං ආනන්දං වදෙහී”ති යො එවං වදනාකාරො ඉදානි වත්තබ්බො. සො එවංසද්දෙන නිදස්සියති “නිදස්සෙන”ති චුත්තොති. එවං නොති එත්ථාපි තෙසං යථාචුත්තධම්මානං අභිනදුක්ඛාවහභාවෙ සන්නිට්ඨානජනනත්ථං අනුමතිගහණවසෙන “සංවත්තන්ති වා නො වා, කථං වො එත්ථ හොති”ති පුච්ඡාය කතාය “එවං නො එත්ථ හොති”ති චුත්තත්තා තදාකාරසන්නිට්ඨානං එවං-සද්දෙන විභාවිතන්ති විස්සයති. සො පන තෙසං ධම්මානං අභිනාය දුක්ඛාය සංවත්තනාකාරො නියමියමාතො අවධාරණත්ථො හොතිති ආහ “එවං නො එත්ථ හොතිතිආදීසු අවධාරණෙ”ති.

නානානායනිපුණන්ති එකත්තනානත්තඅබ්‍යාපාරඑවංධම්මතාසභිබ්බාතා, නන්දියාවත්තනිපුක්ඛලසිහවික්කිලිතඅභිකුසදිසාලොවනසභිබ්බාතා වා ආධාරාදිහෙදවසෙන නානාවිධා නායා නානානායා, නායා වා පාලිගතියො, තා ව පස්සත්තිඅනුපස්සත්තිආදිවසෙන සංකිලෙසභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොමිස්සකාදිවසෙන කුසලාදිවසෙන බන්ධාදිවසෙන සභිගහාදිවසෙන සමයවිමුත්තාදිවසෙන යපනාදිවසෙන කුසලමූලාදිවසෙන තිකප්පට්ඨානාදිවසෙන ව නානප්පකාරාති නානානායා. තෙහි

නිපුණං සණ්භං සුමුත්ති නානානයනිපුණං. ආසයොව අප්ඣාසයො, තෙ ව සස්සතාදිහෙදෙන, තත්ථ ව අප්පරජක්ඛතාදිහෙදෙන අනෙකෙ, අත්තප්ඣාසයාදයො එව වා සමුට්ඨානං උප්පත්තිහෙතු එතස්සාති අනෙකප්ඣාසයසමුට්ඨානං. අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නන්ති අත්ථබ්බාඤ්ජනපරිපුණ්ණං උපනෙතබ්බාභාවතො, සඬකාසනපකාසන-විවරණ-විහජන-උත්තානිකරණ-පඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි, අක්ඛර-පදබ්බාඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්බාඤ්ජනපදෙහි ව සමන්තාගතන්ති වා අත්ථො දට්ඨබ්බො.

විවිධපාටිභාරියන්ති එත්ථ පාටිභාරියපදස්ස වචනත්ථං (උදා. අට්ඨ. 1; ඉතිවු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා; සං. නි. ටි. 1.1.1 දෙවතාසංයුත්ත) “පටිපක්ඛහරණතො, රාගාදිකිලෙසාපනයනතො ව පාටිභාරිය”න්ති වදන්ති, හගවතො පන පටිපක්ඛා රාගාදයො න සන්ති, යෙ හරිතබ්බො. පුටුප්ජනානම්පි විගතුපක්කිලෙසෙ අට්ඨගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ හතපටිපක්ඛෙ ඉද්ධිවිධං පචත්තති, තස්මා තත්ථ පචත්තවොභාරොන ව න සක්කා ඉධ “පාටිභාරිය”න්ති වත්තුං. සථෙ පන මහාකාරුණිකස්ස හගවතො වෙනෙයාගතා ව කිලෙසා පටිපක්ඛා, තෙසං හරණතො “පාටිභාරිය”න්ති වුත්තං, එවං සති යුත්තමෙතං. අථ වා හගවතො ව සාසනස්ස ව පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. තෙ හි දිට්ඨිහරණවසෙන දිට්ඨිපකාසනෙ අසමත්ථභාවෙන ව ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහි හරිතා අපනිතා භොන්තිති. “පටි”ති වා අයං සද්දො “පච්ඡා”ති එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨිමිහි, අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්‍රාහ්මණො”තිආදියු (සු. නි. 985; වුළුති. 4) විය, තස්මා සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතුපක්කිලෙසෙ ව කතකිච්චෙන පච්ඡා හරිතබ්බං පචත්තෙතබ්බන්ති පාටිභාරියං, අත්තතො වා උපක්කිලෙසෙසු චතුත්ථප්ඣානමග්ගෙහි හරිතෙසු පච්ඡා හරණං පාටිභාරියං, ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීයො ව විගතුපක්කිලෙසෙන කතකිච්චෙන ව සත්තහිතත්ථං පුන පචත්තෙතබ්බා, හරිතෙසු ව අත්තතො උපක්කිලෙසෙසු පරසත්තානං උපකිලෙසහරණානි භොන්තිති පාටිභාරියානි හවන්ති. පාටිභාරියමෙව පාටිභාරියං, පාටිභාරියෙ වා ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීසමුදායෙ හවං එකමෙකං පාටිභාරියන්ති වුවචති. පාටිභාරියං වා චතුත්ථප්ඣානං මග්ගො ව පටිපක්ඛහරණතො, තත්ථ ජාතං, තස්මිං වා නිමිත්තභූතෙ, තතො වා ආගතන්ති පාටිභාරියං. තස්ස පන ඉද්ධිආදිහෙදෙන විසයහෙදෙන ව බහුවිධස්ස හගවතො දෙසනායං ලබ්භානත්තා ආහ “විවිධපාටිභාරිය”න්ති.

න අඤ්ඤාපාති හගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො න අඤ්ඤාපාති අත්ථො, න පන හගවතො දෙසිතාකාරතො. අචිත්තෙයානුභාවා හි හගවතො දෙසනා. එවඤ්ඤා කත්වා “සබ්බප්පකාරොන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතු”න්ති ඉදං වචනං සමත්ථිතං හවති, ධාරණබලදස්සනඤ්ච න විරුප්ඣකිති සුතාකාරාවිරුප්ඣකිති අධිප්පෙතත්තා. න භොත්ථ අත්ථන්තරතාපරිභාරො ද්විත්තමිපි අත්ථානං එකවිසයත්තා. ඉතරො ථෙරො හගවතො දෙසනාය සබ්බො පටිග්ගහණෙ සමත්ථො අසමත්ථො වාති ආපජ්ජෙය්‍යාති.

“යො පරො න භොති, සො අත්තා”ති එවං වුත්තාය නියකප්ඣක්ඛන්තසඬබ්බායා සසන්තනියා වත්තනතො තිවිධොපි මෙ-සද්දො කිඤ්චාපි එකස්මිංයෙව අත්ථෙ දිස්සති, කරණසම්පදානසාමිනිද්දෙසවසෙන පන විජ්ජමානං හෙදං සන්ධායාහ “මෙ-සද්දො තියු අත්ථෙසු දිස්සති”ති.

කිඤ්චාපි උපසග්ගො කිරියං විසෙසෙති, ජොතකභාවතො පන සතිපි තස්මිං සුතසද්දො එව තං තමත්ථං වදන්ති අනුපසග්ගස්ස සුතසද්දස්ස අත්ථද්ධාරො සඋපසග්ගස්ස ගහණං න විරුප්ඣකිති දස්සෙත්තො “සඋපසග්ගො ව අනුපසග්ගො වා”තිආදිමාහ. අස්සාති සුතසද්දස්ස. කම්මභාවසාධනානි ඉධ සුතසද්දෙ සම්භවන්තිති වුත්තං “උපධාරිතන්ති වා උපධාරණන්ති වා අත්ථො”ති. මයාති අත්ථෙ සතීති යදා මෙ-සද්දස්ස කත්තුවසෙන කරණනිද්දෙසො, තදාති අත්ථො. මමාති අත්ථෙ සතීති යදා සම්බන්ධවසෙන සාමිනිද්දෙසො, තදා.

සුත-සද්දසන්තිධානෙ පයුත්තෙන එවං-සද්දෙන සචනකිරියාජොතකෙන හචිතබ්බන්ති වුත්තං “එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිච්චනිදස්සන”න්ති. ආදි-සද්දෙන සම්පට්චිජනාදීනං පඤ්චද්වාරිකවිඤ්ඤාණානං තදහිනිභටානඤ්ච මනොද්වාරිකවිඤ්ඤාණානං ගහණං වෙදිතබ්බං. සබ්බෙසම්පි වාක්‍යානං එව-කාරත්ථසහිතත්තා “සුත”න්ති එතස්ස සුතමෙවාති අයමත්ථො ලබ්භතීති ආහ “අස්සචනභාවපටික්ඛෙපතො”ති. එතෙන අවධාරණෙන නිරාසඬකතං දස්සෙති. යථා ව සුතං සුතමෙවාති නියමෙතබ්බං, තං සම්මා සුතං භොතීති ආහ “අනුනානධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සන”න්ති. අථ වා සද්දන්තරත්ථාපොභනවසෙන සද්දො අත්ථං වදන්ති සුතන්ති අසුතං න භොතීති අයමෙතස්ස අත්ථොති වුත්තං “අස්සචනභාවපටික්ඛෙපතො”ති. ඉමිනා දිට්ඨාදිචිතිවත්තනං කරොති. ඉදං වුත්තං භොති “න ඉදං මයා දිට්ඨං, න සයම්භුඤ්ඤාණෙන සචිත්තතං, අථ බො සුතං, තඤ්ච බො සම්මදෙවා”ති. තෙනෙවාහ – “අනුනානධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සන”න්ති. අවධාරණත්ථෙ වා එවං-සද්දෙ අයමත්ථයොජනා කරියතීති තදපෙක්ඛස්ස සුත-සද්දස්ස අයමත්ථො වුත්තො “අස්සචනභාවපටික්ඛෙපතො”ති. තෙනෙවාහ “අනුනානධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සන”න්ති. සචනසද්දො චෙත්ථ කම්මත්ථො වෙදිතබ්බො “සුයාති”ති.

එවං සචනහෙතුසුණන්තපුග්ගලසචනවිසෙසවසෙන පදත්තයස්ස එකෙන පකාරෙන අත්ථයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි පකාරත්තරෙහිපි තං දස්සෙතුං “තථා එව”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ තස්සාති යා සා හගවතො සම්මුඛා ධම්මස්සචනාකාරෙන පචත්තා මනොද්වාරවිඤ්ඤාණවීථි, තස්සා. සා හි නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පචත්තිතුං සමත්ථා. තථා ව වුත්තං “සොතද්වාරානුසාරොනා”ති. නානප්පකාරෙනානි වක්ඛමානානං අනෙකචිහිතානං බ්බාඤ්ජනත්ථග්ගහණානං නානාකාරෙන. එතෙන ඉමිස්සා යොජනාය ආකාරත්ථො එවං-සද්දො ගහිතොති දීපෙති.

පවත්නිභාවප්පකාසනන්ති පවත්නියා අත්ථිභාවප්පකාසනං. සුතන්ති ධම්මප්පකාසනන්ති යස්මිං ආරම්මණෙ චුත්තප්පකාරා විඤ්ඤාණවිථි නානප්පකාරෙන පවත්තා, තස්ස ධම්මත්තා චුත්තං, න සුතසද්දස්ස ධම්මත්ථත්තා. චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං “අයඤ්ඤත්ථා”තිආදි. තත්ථ විඤ්ඤාණවිථියාති කරණත්ථෙ කරණවචනං. මයාති කත්තුඅත්ථෙ.

එවන්ති නිද්දිසිතබ්බප්පකාසනන්ති නිදස්සනත්ථං එවං-සද්දං ගහෙත්වා චුත්තං නිදස්සෙතබ්බස්ස නිද්දිසිතබ්බත්තාභාවාභාවතො. තෙන එවං-සද්දෙන සකලමිසි සුත්තං පච්චාමට්ඨන්ති දස්සෙති. සුත-සද්දස්ස කිරියාසද්දත්තා සවනකිරියාය ව සාධාරණවිඤ්ඤාණපබන්ධපට්ඨන්ති තත්ථ ව පුත්ගලවොහාරොති චුත්තං “සුතන්ති පුත්ගලකිවචප්පකාසන”න්ති. න හි පුත්ගලවොහාරරහිතෙ ධම්මපබන්ධෙ සවනකිරියා ලබ්හති.

යස්ස චිත්තසන්තානස්සාතිආදිපි ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා පුරිමයොජනාය අඤ්ඤා අත්ථයොජනං දස්සෙතුං චුත්තං. තත්ථ ආකාරපඤ්ඤත්තිති උපාදාපඤ්ඤත්ති එව ධම්මානං පවත්තිආකාරාදාදානවසෙන තථා චුත්තා. සුතන්ති විසයනිද්දෙසොති සොතබ්බභූතො ධම්මො සවනකිරියාකත්තුපුත්ගලස්ස සවනකිරියාවසෙන පවත්තිට්ඨානන්ති කත්වා චුත්තං. චිත්තසන්තානවිනිමුත්තස්ස පරමත්ථතො කස්සචි කත්තු අභාවෙපි සද්දවොහාරෙන බුද්ධිපරිකප්පිතභෙදවචනිවිජ්ජාය චිත්තසන්තානතො අඤ්ඤං විය තංසමඬ්ඨිං කත්වා චුත්තං “චිත්තසන්තානෙන තංසමඬ්ඨිනො”ති. සවනකිරියාවිසයොපි සොතබ්බධම්මො සවනකිරියාවසෙන පවත්තිචිත්තසන්තානස්ස ඉධ පරමත්ථතො කත්තුභාවතො, සවනවසෙන චිත්තප්පවත්තියා එව වා සවනකිරියාභාවතො තංකිරියාකත්තු ව විසයො හොතිති චුත්තං “තංසමඬ්ඨිනො කත්තු විසයෙ”ති. සුතාකාරස්ස ව ථෙරස්ස සම්මානිවිජ්ජිතභාවතො ආහ “ගහණසන්තිට්ඨාන”න්ති. එතෙන වා අවධාරණත්ථං එවං-සද්දං ගහෙත්වා අයමත්ථයොජනා කතාති දට්ඨබ්බං.

පුබ්බෙ සුතානං නානාවිහිතානං සුත්තසඬ්ඨිතානං අත්ථබ්බාසද්දනානං උපධාරිතරූපස්ස ආකාරස්ස නිදස්සනස්ස, අවධාරණස්ස වා පකාසනසභාවො එවං-සද්දොති තදාකාරාදිඋපධාරණස්ස පුත්ගලපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතධම්මපබන්ධබ්බාසාරතාය චුත්තං – “එවන්ති පුත්ගලකිවචනිද්දෙසො”ති. සවනකිරියා පන පුත්ගලවාදිනොපි විඤ්ඤාණනිරූපෙක්ඛා නත්ථිති විසෙසතො විඤ්ඤාණබ්බාසාරොති ආහ “සුතන්ති විඤ්ඤාණකිවචනිද්දෙසො”ති. “මෙ”ති සද්දප්පවත්තියා එකත්තෙනෙව සත්තවිසයත්තා විඤ්ඤාණකිවචස්ස ව තත්ථෙව සමොදහිතබ්බතො “මෙති උභයකිවචසුත්තපුත්ගලනිද්දෙසො”ති චුත්තං. අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිසභාවා යථාක්කමං එවං-සද්ද – සුත-සද්දානං අත්ථාති තෙ තථාරූප-පඤ්ඤත්ති-උපාදානභූත-ධම්මපබන්ධබ්බාසාරභාවෙන දස්සෙත්තො ආහ – “එවන්ති පුත්ගලකිවචනිද්දෙසො, සුතන්ති විඤ්ඤාණකිවචනිද්දෙසො”ති. එත්ථ ව කරණකිරියාකත්තුකම්මවිසෙසප්පකාසනවසෙන පුත්ගලබ්බාසාරවිසයපුත්ගලබ්බාසාරනිදස්සනවසෙන ගහණාකාරගාහකතබ්බිසයවිසෙසනිද්දෙසවසෙන කත්තුකරණබ්බාසාරකත්තුනිද්දෙසවසෙන ව දුතියාදයො වතස්සො අත්ථයොජනා දස්සිතාති දට්ඨබ්බං.

සබ්බස්සපි සද්දාධිගමනියස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤත්තිමුඛෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බත්තා සබ්බපඤ්ඤත්තිනඤ්ච විජ්ජමානාදිවසෙන ඡසු පඤ්ඤත්තිභෙදෙසු අත්තොගධත්තා තෙසු “එව”න්තිආදිනං පඤ්ඤත්තිනං සරූපං නිද්ධාරෙත්තො ආහ – “එවන්ති ව මෙති වා”තිආදි. තත්ථ “එව”න්ති ව “මෙ”ති ව චූච්චමානස්සත්ථස්ස ආකාරාදිනො ධම්මානං අසල්ලක්ඛණභාවතො අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිභාවොති ආහ – “සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති”ති. තත්ථ සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙනාති භූතත්ථඋත්තමත්ථවසෙන. ඉදං චුත්තං හොති – යො මායාමරිච්චාදයො විය අභූතත්ථො, අනුස්සවාදීහි ගහෙතබ්බො විය අනුත්තමත්ථො ව න හොති, සො රූපසද්දාදිසභාවො, රූප්පනානුභවනාදිසභාවො වා අත්ථො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො වාති චූච්චති, න තථා “එවං මෙ”ති පදානං අත්ථොති. එතමෙවත්ථං පාකට්ඨකරං කාතුං “කිඤ්ඤත්ථ ත”න්තිආදි චුත්තං. සුතන්ති පන සද්දායනනං සන්ධායාහ “විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති”ති. තෙනෙව හි “යඤ්ඤි තං එත්ථ සොතෙන උපලද්ධ”න්ති චුත්තං, “සොතද්ධාරානුසාරෙන උපලද්ධ”න්ති පන චුත්තෙ අත්ථබ්බාසද්දනාදිසබ්බං ලබ්හති.

තං තං උපාදාය චත්තබ්බතොති සොතප්ථමාගතෙ ධම්මෙ උපාදාය තෙසං උපධාරිතාකාරාදිනො පච්චාමසනවසෙන “එව”න්ති, සසන්තතිපරියාපන්තෙ බන්ධෙ උපාදාය “මෙ”ති චත්තබ්බත්තාති අත්ථො. දිට්ඨාදිසභාවරහිතෙ සද්දායනතෙ පවත්තමානොපි සුතවොහාරො “දුතියං තතිය”න්තිආදිකො විය පට්ඨාදීනි දිට්ඨමුත්තවිඤ්ඤාතෙ අපෙක්ඛිත්ථාව පවත්තොති ආහ “දිට්ඨාදීනි උපනිධාය චත්තබ්බතො”ති අසුතං න හොතිති හි සුතන්ති පකාසිතොයමත්ථොති. අත්තනා පටිච්ච්ඨා සුත්තස්ස පකාරවිසෙසා “එව”න්ති ථෙරෙන පච්චාමට්ඨාති ආහ “අසම්මොහං දිපෙති”ති. නානප්පකාරපට්ඨෙධසමත්ථො හොතිති එතෙන වක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස නානප්පකාරනං දුප්පට්ඨිකිකඤ්ච දස්සෙති. සුතස්ස අසම්මොහං දිපෙතිති සුතාකාරස්ස යථාවතො දස්සියමානත්තා චුත්තං. අසම්මොහෙනාති සම්මොහාභාවෙන, පඤ්ඤාය එව වා සවනකාලසම්භූතාය තදුත්තරකාලපඤ්ඤාසිද්ධි. එවං අසම්මොහෙනාති එත්ථාපි චත්තබ්බං. බ්බාසද්දනානං පටිච්ජිකිකබ්බො ආකාරො නාතිගම්භීරො, යථාසුතධාරණමෙව තත්ථ කරණියන්ති සතියා බ්බාසාරො අධිකො, පඤ්ඤා තත්ථ ගුණිභූතාති චුත්තං “පඤ්ඤාපුබ්බධගමායා”තිආදි “පඤ්ඤාය පුබ්බධගමා”ති කත්වා. පුබ්බධගමනා වෙන්ථ පධානනා “මනොපුබ්බධගමා”තිආදිසු (ධ. ප. 1, 2) විය. පුබ්බධගමනාය වා වක්ඛවිඤ්ඤාණාදිසු ආවජ්ජනාදිනං විය අප්පධානත්තෙ පඤ්ඤා පුබ්බධගමා එතිස්සාති අයම්පි අත්ථො යුජ්ජති. එවං සතිපුබ්බධගමායාති එත්ථාපි චුත්තනායානුසාරෙන යථාසම්භවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නස්සාති අත්ථබ්‍යඤ්ජනපරිපුණ්ණස්ස,
සඬකාසනපකාසනාවිවරණවිභජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි,
අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්‍යඤ්ජනපදෙහි ච සමන්තාගතස්සාති චා අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යොනිසොමනසිකාරං දීපෙනි එවං-සද්දෙන චුච්චමානානං ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථානං
අවිපරිතසද්ධම්මවිසයත්තාති අධිප්පායො. අවික්ඛෙපං දීපෙනිති “මූලපරියායං කත්ථ භාසිත”න්තිආදිපුච්ඡාවසෙන
පකරණජ්ජත්තස්ස චක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස සවනං සමාධානමත්තරෙන න සම්භවතිති කත්ථා චුත්තං.
චික්ඛිත්තචිත්තස්සාතිආදි තස්සෙවත්ථස්ස සමත්ථනවසෙන චුත්තං. සබ්බසම්පත්තියාති
අත්ථබ්‍යඤ්ජනදෙසකපයොජනාදිසම්පත්තියා. අවිපරිතසද්ධම්මවිසයෙහි විය ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථෙහි
යොනිසොමනසිකාරස්ස, සද්ධම්මස්සවනෙන විය ච අවික්ඛෙපස්ස යථා යොනිසොමනසිකාරෙන ඵලභුතෙන
අත්තසම්මාපණ්ඩිපුබ්බෙකතපුඤ්ඤානං සිද්ධි චුත්තා තදවිනාභාවතො, එවං අවික්ඛෙපෙන ඵලභුතෙන
කාරණභුතානං සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයානං සිද්ධි දස්සෙතබ්බා සියා අස්සුතවතො සප්පුරිසුපනිස්සයරහිතස්ස
ච තදභාවතො. න හි චික්ඛිත්තචිත්තොතිආදිනා සමත්ථනවචනෙන පන අවික්ඛෙපෙන කාරණභුතෙන
සප්පුරිසුපනිස්සයෙන ච ඵලභුතස්ස සද්ධම්මස්සවනස්ස සිද්ධි දස්සිතා. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො යුත්තො සියා –
සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයා න එකන්තෙන අවික්ඛෙපස්ස කාරණං බාහිරභිගත්තා, අවික්ඛෙපො පන
සප්පුරිසුපනිස්සයො විය සද්ධම්මස්සවනස්ස එකන්තකාරණන්ති. එවම්පි අවික්ඛෙපෙන
සප්පුරිසුපනිස්සයසිද්ධිජොතනා න සමත්ථිතාව, නො න සමත්ථිතා චික්ඛිත්තචිත්තානං සප්පුරිසුපනිස්සයාභාවස්ස
අත්ථසිද්ධත්තා. එත්ථ ච පුරිමං ඵලෙන කාරණස්ස සිද්ධිදස්සනං නදීපුරෙන විය උපරි චුට්ඨිසබ්බභාවස්ස, දුතියං
කාරණෙන ඵලස්ස සිද්ධිදස්සනං දට්ඨබ්බං එකන්තවස්සිතා විය මෙසචුට්ඨානෙන චුට්ඨිජ්ජවත්තියා.

භගවතො වචනස්ස අත්ථබ්‍යඤ්ජනපහෙදපරිච්ඡේදවසෙන සකලසාසනසම්පත්තිඔග්ගනාකාරො
නිරවසෙසපරහිතපාරිසුරිකාරණන්ති චුත්තං. “එවං හද්දකො ආකාරො”ති. යස්මා න භොතිති සම්බන්ධො.
පච්ඡිමචක්කද්වයසම්පත්තින්ති අත්තසම්මාපණ්ඩිපුබ්බෙකතපුඤ්ඤාසඬකානං ගුණද්වයං. අපරාපරචුත්තියා චෙන්ථ
චක්කභාවො, වරන්ති එතෙහි සත්තා සම්පත්තිභවෙසුති චා. යෙ සන්ධාය චුත්තං “චත්තාරම්භානි, හික්ඛවෙ, චක්කානි,
යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සානං චතුචක්කං චත්තති”තිආදි (අ. නි. 4.31). පුරිමපච්ඡිමභාවො චෙන්ථ
දෙසනාක්කමවසෙන දට්ඨබ්බො. පච්ඡිමචක්කද්වයසිද්ධියාති පච්ඡිමචක්කද්වයස්ස අත්ථිතාය. සම්මාපණ්ඩිතත්තො
පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤො සුද්ධාසයො භොති තදසුද්ධිභෙතුනං කිලෙසානං දුර්භාවතොති ආහ – “ආසයසුද්ධි සිද්ධා
භොති”ති. තථා හි චුත්තං “සම්මාපණ්ඩිතං චිත්තං, සෙය්‍යසො නං තතො කරෙ”ති (ධ. ප. 43), “කතපුඤ්ඤොසි ත්වං
ආනන්ද, පධානමනුසුඤ්ජ, බිජ්ජං භොතිසි අනාසවො”ති (දී. නි. 2.207) ච. තෙනෙවාහ “ආසයසුද්ධියා
අධිගමබ්‍යත්තිසිද්ධි”ති. පයොගසුද්ධියාති යොනිසොමනසිකාරපුබ්බධිගමස්ස ධම්මස්සවනපයොගස්ස විසදභාවෙන.
තථා වාහ “ආගමබ්‍යත්තිසිද්ධි”ති. සබ්බස්ස චා කායච්චිපයොගස්ස නිද්දොසභාවෙන. පරිසුද්ධකායච්චිපයොගො හි
චිජ්ජපිසාරාභාවතො අවික්ඛිත්තචිත්තො පරියත්තියං විසාරදො භොතිති.

නානජ්ජකාරපටිචෙධදීපකෙනාතිආදිනා අත්ථබ්‍යඤ්ජනෙසු ථෙරස්ස එවංසද්දසුත-සද්දානං
අසම්මොභාසම්මොසදීපනතො චතුපට්ඨමිහිදාවසෙන අත්ථයොජනං දස්සෙති. තත්ථ
සොතබ්බභෙදපටිචෙධදීපකෙනාති එතෙන අයං සුත-සද්දො එවං-සද්දසන්තිධානතො, චක්ඛමානාපෙක්ඛාය චා
සාමඤ්ඤෙනව සොතබ්බධම්මවිසෙසං ආමසතිති දස්සෙති. මනොදිට්ඨිකරණා පරියත්තිධම්මානං
අනුපෙක්ඛනසුජ්ජපටිචෙධා විසෙසතො මනසිකාරපටිච්ඡේදාති තෙ චුත්තනයෙන යොනිසොමනසිකාරදීපකෙන
එවංසද්දෙන යොජෙත්ථා, සවනධාරණවිච්ඡරිතා පරියත්තිධම්මානං විසෙසෙන සොතාවධානපටිච්ඡේදාති තෙ
අවික්ඛෙපදීපකෙන සුත-සද්දෙන යොජෙත්ථා දස්සෙත්තො සාසනසම්පත්තියා ධම්මස්සවනෙ උස්සාහං ජනෙති. තත්ථ
ධම්මානි පරියත්තිධම්මා. මනසානුපෙක්ඛිතාති “ඉධ සීලං කට්ඨං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා, එත්තකා එත්ථ
අනුසන්ධියො”තිආදිනා නයෙන මනසා අනු අනු පෙක්ඛිතා. දිට්ඨියා සුජ්ජපටිච්ඡේදාති නිජ්ඣානක්කන්තිභුතාය,
ඤාතපරිඤ්ඤාසඬකායා චා දිට්ඨියා තත්ථ තත්ථ චුත්තරුපාරුපධම්මෙ “ඉති රූපං, එත්තකං රූප”න්තිආදිනා සුට්ඨ
චචත්ථපෙත්ථා පටිච්ඡේදා.

සකලෙන වචනෙනාති පුබ්බෙ තිහි පදෙහි විසුං විසුං යොජිතත්තා චුත්තං. අත්තතො අදහන්තොති “මමෙද”න්ති
අත්තති අට්ඨපෙත්තො. අසප්පුරිසුභුමිත්ති අකතඤ්ඤානං “ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු තථාගතජ්ජවෙදිතං ධම්මවිනයං
පරියාපුණ්ත්වා අත්තතො දහති”ති (පාරා. 195) එවං චුත්තං අනරියවොභාරාවත්ථං, සා එව අනරියවොභාරාවත්ථා
අසද්ධම්මො. නනු ච ආනන්දත්ථෙරස්ස “මමෙද චචන”න්ති අධිමානස්ස, මහාකස්සපත්ථෙරාදීනඤ්ඤව තදාසඬකාය
අභාවතො අසප්පුරිසුභුමිසමතික්කමාදිචචනං නිරත්ථකන්ති? නයිදමෙවං “එවං මෙ සුත”න්ති වදන්තෙන අයම්පි
අත්ථො විභාවිතොති දස්සනතො. කෙච් පන “දෙවනානං පරිචිතක්කාපෙක්ඛං තථාවචනන්ති එදිසි වොදනා
අනවකාසාවා”ති වදන්ති. තස්මිං කිර බණෙ එකච්චානං දෙවනානං එවං වෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදි “භගවා ච
පරිනිබ්බුතො, අයඤ්ඤ ආයස්මා දෙසනාකුසලො, ඉදානි ධම්මං දෙසෙති සකාකුලජ්ජසුතො තථාගතස්ස භාතා
චුළපිතුසුත්තො, කිං නු බො සයං සච්ඡිකතං ධම්මං දෙසෙති, උදාහු භගවතොයෙව චචනං යථාසුත”න්ති. එවං
තදාසඬකිතජ්ජකාරතො අසප්පුරිසුභුමිසමාක්කමාදිතො අතික්කමාදි විභාවිතන්ති. අජ්ජෙනිති නිදස්සෙති.
දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙසු යථාරහං සත්තෙ තෙතිති තෙත්ති, ධම්මොයෙව තෙත්ති ධම්මනෙත්ති.

දළුතරනිවිට්ටා විවිකිවිජා කඩබා. නානිසංසප්පනා මනිහෙදමත්තා විමති. අස්සද්ධියං විනාසෙති හගවතා දෙසිතත්තා, සම්මුඛාවස්ස පටිග්ගහිතත්තා, බලිතදුරුත්තාදිගහණදොසාභාවතො ව. එත්ථ ව පට්ඨාදයො තිස්සො අත්ථයොජනා ආකාරාදිඅත්ථෙසු අග්ගහිතවිසෙසමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා දස්සිතා, තතො පරා චතස්සො ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා විභාවිතා, පච්ඡිමා පන තිස්සො යථාක්කමං ආකාරත්ථං නිදස්සනත්ථං අවධාරණත්ථස්සද්ව එවං-සද්දං ගහෙත්වා යොජිතාති දට්ඨබ්බං.

එක-සද්දො අඤ්ඤාසෙට්ඨාසභායසඩ්ධාදිසු දිස්සති. තථා හෙස “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”නිආදිසු (ම. නි. 3.27) අඤ්ඤත්ථෙ දිස්සති, “වෙනසො එකොදිභාව”න්තිආදිසු (දී. නි. 1.228) සෙට්ඨත්ථෙ, “එකො වුපකට්ඨො”නිආදිසු (දී. නි. 1.405) අසභායෙ, “එකොව බො, හික්ඛවෙ, බණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මවරියවාසායා”නිආදිසු සඩ්ධායං. ඉධාපි සඩ්ධායන්ති දස්සෙන්නො ආහ “එකන්ති ගණනපරිවෙදනිද්දෙයො”ති. කාලඤ්ච සමයඤ්චාති යුත්තකාලඤ්ච පච්චයසාමග්ගිඤ්ච බණොති ඔකාසො. තථාගතුප්පාදාදිකො හි මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ඔකාසො තප්පච්චයපට්ඨාහගෙතුත්තා. බණො එව ව සමයො. යො “බණො”ති ව “සමයො”ති ව වුච්චති, සො එකොවාති හි අත්ථො මහාසමයොති මහාසමුහො. සමයොපි බොති සික්ඛාපදපුරණස්ස හෙතුපි. සමයප්පවාදකොති දිට්ඨිප්පවාදකො. තත්ථ හි නිසින්නා තිත්ථියා අත්තනො අත්තනො සමයං පවදන්තිති. අත්ථාහිසමයාති හිතපට්ඨාහා. අභිසමෙතබ්බොති අභිසමයො, අභිසමයො අත්ථො අභිසමයට්ඨොති පිළිනාදීති අභිසමෙතබ්බොතො එකිභාවං උපනෙත්වා වුත්තාති. අභිසමයස්ස වා පටිවෙධස්ස විසයභූතො අත්ථො අභිසමයට්ඨොති. තානෙව තථා එකත්තෙන වුත්තාති. තත්ථ පිළිනං දුක්ඛසච්චස්ස තංසමඬ්ඛිතො හිංසනං අවිජ්ජාපරිකතාකරණං. සන්තාපො දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තාපනං පරිදහනං.

තත්ථ සහකාරිකාරණං සන්තිජ්ඣං සමෙති සමවෙතිති සමයො, සමවායො. සමෙති සමාගච්ඡති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං එත්ථ තදාධාරපුත්ථගලෙහිති සමයො, බණො. සමෙති එත්ථ, එතෙන වා සංගච්ඡති සත්තො, සභාවධම්මො වා සහජාතාදිහි උප්පාදාදිහි වාති සමයො, කාලො. ධම්මප්පවත්තිමත්තතාය අත්ථතො අභූතොපි හි කාලො ධම්මප්පවත්තියා අධිකරණං කරණං විය ව කප්පනාමත්තසිද්ධො රූපෙන වොහරියතිති. සමං, සහ වා අවයවානං අයනං පවත්ති අවට්ඨානන්ති සමයො, සමුහො යථා “සමුදායො”ති. අවයවසභාවට්ඨානමෙව හි සමුහොති. අවසෙසපච්චයානං සමාගමෙ එති ඵලං එතස්මා උප්පජ්ජති පවත්තති වාති සමයො, හෙතු යථා “සමුදයො”ති. සමෙති සංයොජනභාවතො සම්බන්ධො එති අත්තනො විසයෙ පවත්තති, දළුතරගහණභාවතො වා සංයුත්තා අයන්ති පවත්තන්ති සත්තා යථාහිතිවෙසං එතෙනාති සමයො, දිට්ඨි; දිට්ඨිසඤ්ඤොජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්තිති. සමිති සඩ්ගති සමොධානන්ති සමයො, පට්ඨාහො. සමයනං, සම්මා වා අයනං අපගමොති සමයො, පහානං. අභිමුඛං ඤාණෙන සම්මා එතබ්බො අභිසමෙතබ්බොති අභිසමයො, ධම්මානං අවිජ්ජිතො සභාවො. අභිමුඛතො සම්මා එති ගච්ඡති බුජ්ඣන්ති අභිසමයො, ධම්මානං අවිජ්ජිතසභාවාවබොධො. එවං තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ සමය-සද්දස්ස පවත්ති වෙදිතබ්බං. සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ අභිසමයසද්දස්ස උදාහරණං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අස්සාති සමයසද්දස්ස . කාලො අත්ථො සමවායාදිනං අත්ථානං ඉධ අසම්භවතො, දෙසදෙසකපරිසානං විය සුත්තස්ස නිදානභාවෙන කාලස්ස අපදිසිතබ්බතො ව.

කස්මා පනෙත්ථ අනියමිතවසෙනෙව කාලො නිද්දිට්ඨො, න උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමෙත්වාති? ආහ – “තත්ථ කිඤ්චාපි”නිආදි. උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමං අකත්වා සමයසද්දස්ස වචනෙන අයම්පි ගුණො ලද්ධො හොතිති දස්සෙන්නො “යෙ වා ඉමෙ”නිආදිමාහ. සාමඤ්ඤාපොතනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨතිති. තත්ථ දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙවසිකං ඤානඵලසමාපන්නිති විනිශාමනකාලො, විසෙසතො සත්තසත්තාහානි. සුප්පකාසාති දසසහස්සිලොකධාතුසංකම්පනඔභාසපාතුභවාදිහි පාකටා. යථාවුත්තහෙදෙසු එව සමයෙසු එකදෙසං පකාරන්තරෙහි සඩ්ගහෙත්වා දස්සෙතුං “යො වාය”න්තිආදිමාහ. තථා හි ඤාණකිච්චසමයො අත්තහිතපටිපත්තිසමයො ව අභිසම්බොධිසමයො, අරියතුණ්ණිභාවසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො, කරුණාකිච්චපරහිතපටිපත්තිධම්මිකථාසමයො දෙසනාසමයො එව.

කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතොති සම්බන්ධො. තත්ථාති අභිධම්මතඤ්ඤසුත්තපදවිනයෙසු. තථාති භූමිමකරණෙහි. අධිකරණත්ථො ආධාරත්ථො. භාවො නාම කිරියා, තාය කිරියන්තරලක්ඛණං භාවෙනභාවලක්ඛණං. තත්ථ යථා කාලො සභාවධම්මපරිච්ඡින්නො සයං පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාතො තඬ්ඛණප්පවත්තානං තතො පුබ්බෙ පරතො ව අභාවතො “පුබ්බණ්ණෙ ජාතො, සායන්තෙ ගච්ඡති”ති ව ආදිසු, සමුහො ව අවයවවිනිමුත්තො අවිජ්ජමානොපි කප්පනාමත්තසිද්ධො අවයවානං ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාපියති “රුක්ඛෙ සාධා, යවරාසියං සම්භූතො”නිආදිසු, එවං ඉධාපිති දස්සෙන්නො ආහ “අධිකරණඤ්ඤි...පෙ.... ධම්මාන”න්ති. යස්මිං කාලෙ ධම්මපුඤ්ඤෙ වා කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිං එව කාලෙ ධම්මපුඤ්ඤෙ ව එස්සාදයොපි හොන්තිති අයඤ්ඤි තත්ථ අත්ථො. යථා ව “ගාවිසු දුස්භමානාසු ගතො, දුද්ධාසු ආගතො”ති දොහනකිරියාය ගමනකිරියා ලක්ඛියති, එවං ඉධාපි “යස්මිං සමයෙ, තස්මිං සමයෙ”ති ව වුත්තෙ “සති”ති අයමත්ථො විඤ්ඤායමානො එව හොති පදත්ථස්ස සත්තාවිරහාභාවතොති සමයස්ස සත්තාකිරියාය චිත්තස්ස උප්පාදකිරියා එස්සාදිනං භවනකිරියා ව ලක්ඛියති. යස්මිං සමයෙති යස්මිං නවමෙ බණෙ, යස්මිං යොනිසොමනසිකාරාදිහෙතුමිති, පච්චයසමවායෙ වා සති කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිංයෙව බණෙ, හෙතුමිති, පච්චයසමවායෙ

වා එස්සාදයෝපි හොන්නිනි උභයත්ව සමයසද්දෙ භූමිමනිද්දෙසො කතො ලක්ඛණභ්‍යවයුත්තොති දස්සෙන්නො ආහ “ඛණ...පෙ.... ලක්ඛියති”ති.

හෙතුඅත්ථො කරණත්ථො ව සම්භවති “අත්තෙන වසති, අජ්ඣෙතෙන වසති, ඵරස්සනා ඡින්දති, කුදාලෙන ඛණති”තිආදියු විය. චිත්තකමඤ්චි සුත්වා භික්ඛුසඬ්ඨං සන්නිපාතාපෙත්වා ඔතිණ්ණවත්ථුකං පුග්ගලං පටිපුච්ඡිත්වා විගරහිත්වා ව තං තං වත්ථුං ඔතිණ්ණකාලං අනතික්කමිත්වා තෙනෙව කාලෙන සික්ඛාපදාති පඤ්ඤපෙන්නො භගවා විහරති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ච අපෙක්ඛමානො තතියපාරාජිකාදියු විය.

අවිචන්තමෙව ආරම්භතො පට්ඨාය යාව දෙසනානිට්ඨානං පරහිතපටිපත්තිසඬ්ඨාතෙන කරුණාවිභාරෙන. තදත්ථජොතනත්ථන්ති අවිචන්තසංයොගත්ථජොතනත්ථං. උපයොගවචනනිද්දෙසො කතො යථා “මාසං අජ්ඣෙති”ති.

පොරාණාති අට්ඨකථාවරියා. අභිලාපමත්තභෙදොති වචනමත්තෙන විසෙසො. තෙන සුත්තවිනයෙසු විභත්තිඛාත්තයො කතොති දස්සෙති.

සෙට්ඨන්ති සෙට්ඨවාචකං වචනං “සෙට්ඨ”න්ති චූත්තං සෙට්ඨගුණසහවරණතො. තථා උත්තමන්ති එත්ථාපි. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො ගරුගුණයොගතො, ගරුකරණාරභ්‍යාය වා ගාරවයුත්තො. චූත්තොයෙව, න පන ඉධ වත්තඛිබ්බො විසුද්ධිමග්ගස්ස ඉමිස්සා අට්ඨකථාය එකදෙසභාවතොති අධිජ්ජායො.

අපරො නයො (සං. නි. ටී. 1.1.1; සාරත්ථ. ටී. 1.විනයානිසංසකථාවණ්ණනා; විසුද්ධි. මහාටී. 1.144; ඉතිචු. අට්ඨ. ගත්ථාරම්භකථා) – භාගවාති භගවා, භතවාති භගවා, භාගෙ වතීති භගවා, භගෙ වතීති භගවා, භත්තවාති භගවා, භගෙ වමිති භගවා, භාගෙ වමිති භගවා.

භගවා භතවා භාගෙ, භගෙ ව වතී භත්තවා;
භගෙ වමි තථා භාගෙ, වමිති භගවා ජිනො.

තත්ථ කථං භාගවාති භගවා? යෙ තෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා ගුණභාගා ගුණකොට්ඨාසා, තෙ අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා තථාගතස්ස අත්ථි උපලබ්භන්ති. තථා භිස්ස සීලං, සමාධි, පඤ්ඤා, විමුත්ති, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං, හිරි, ඔත්තප්පං, සද්ධා, චිරියං, සති සම්පජ්ඤ්ඤං, සීලවිසුද්ධි, දිට්ඨිවිසුද්ධි, සමථො, විපස්සනා, තිණි කුසලමූලානි, තිණි සුවරිතානි, තයො සම්මාවිතක්කා, තිස්සො අනවජ්ජසඤ්ඤා, තිස්සො ධාතුයො, වත්තාරො සතිපට්ඨානා, වත්තාරො සම්මප්පධානා, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා, වත්තාරො අරියමග්ගා, වත්තාරි අරියඵලානි, වතස්සො පටිසම්භිදා, වතුයොනිපට්ඨිච්ඡෙදකඤ්ඤාණං, වත්තාරො අරියවංසා, වත්තාරි වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි, පඤ්ච පධානියඬ්ඨානි, පඤ්චඬ්ඨිගිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චඤ්ඤාණිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චින්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, පඤ්ච නිස්සාරණියා ධාතුයො, පඤ්ච විමුත්තායතනඤ්ඤාණානි, පඤ්ච විමුත්තිපරිපාවනියා සඤ්ඤා, ඡ අනුස්සතිට්ඨානානි, ඡ ගාරවා, ඡ නිස්සාරණියා ධාතුයො, ඡ සත්තවිභාරා, ඡ අනුත්තරියානි, ඡ නිබ්බේධභාගියා සඤ්ඤා, ඡ අභිඤ්ඤා, ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි, සත්ත අපරිභානියා ධම්මා, සත්ත අරියධම්මා, සත්ත අරියධනානි, සත්ත බොජ්ඣංගියා, සත්ත සප්පුරිසධම්මා, සත්ත නිජ්ජරවත්ථුනි, සත්ත සඤ්ඤා, සත්ත දක්ඛිණෙය්‍යාපුග්ගලදෙසනා, සත්ත බිණ්ණසවබලදෙසනා, අට්ඨ පඤ්ඤාපටිලාභහෙතුදෙසනා, අට්ඨ සම්මත්තානි, අට්ඨ ලොකධම්මානික්කමා, අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනි, අට්ඨ අක්ඛණදෙසනා, අට්ඨ මහාපුරිසවිතක්කා, අට්ඨ අභිභායතනදෙසනා, අට්ඨ විමොක්ඛා, නව යොනියොමනසිකාරමූලකා ධම්මා, නව පාරිසුද්ධිපධානියඬ්ඨානි, නව සත්තවාසදෙසනා, නව ආසාතපට්ඨිතයා, නව සඤ්ඤා, නව නානත්තා, නව අනුපුබ්බවිභාරා, දස නාථකරණා ධම්මා, දස කසිණායතනානි, දස කුසලකම්මපථා, දස සම්මත්තානි, දස අරියවාසා, දස අසෙක්ඛධම්මා, දස තථාගතබලානි, එකාදස මෙත්තානිසංසා, ද්වාදස ධම්මවක්කාකාරා, තෙරස ධූතගුණා, චූද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානි, පඤ්චදස විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා, සොළසවිධා ආනාපානස්සති, සොළස අපරත්තපතියා ධම්මා, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා, එකුතවිසති පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණානි, චතුරත්තාරීය ඤාණවත්ථුනි, පඤ්ඤාස උදයබ්බයඤ්ඤාණානි, පරොපණ්ණාස කුසලධම්මා, සත්තසත්තති ඤාණවත්ථුනි, චතුර්විසතිකොට්ඨකසහස්සසඬ්ඨාසමාපත්තිසඤ්චාරිමභාවජීරඤ්ඤාණං, අනන්තනයසමන්තපට්ඨානපච්චයපච්චවෙක්ඛණදෙසනාඤ්ඤාණානි තථා අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසයාදිවිභාවනඤ්ඤාණානි වානි එවමාදයො අනන්තාපරිමාණභෙදා අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා ගුණභාගා ගුණකොට්ඨාසා සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති, තස්මා යථාචූත්තවිභාගා ගුණභාගා අස්ස අත්ථිති “භාගවා”ති වත්තඛිබ්බෙ ආ-කාරස්ස රස්සත්තං කත්වා “භගවා”ති චූත්තො. එවං තාව භාගවාති භගවා.

යස්මා සීලාදයො සබ්බෙ, ගුණභාගා අසෙසතො;
විජ්ජන්ති සුගතෙ තස්මා, භගවාති පටුච්චතීති.

කථං භතවාති භගවා? යෙ තෙ සබ්බලොකහිත්‍යා උස්සුක්කමාපන්නෙහි මනුස්සත්තාදිකෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙත්වා සම්මාසම්බොධියා කතමභානිනිභාරෙහි මහාබොධිසත්තෙහි පරිපූරිතබ්බා දානපාරමී, සීල,

නෙක්බම්ම, පඤ්ඤා, වීරිය, බන්ති, සච්ච, අධිට්ඨාන, මෙත්තා, උපෙක්ඛාපාරමිති දස පාරමියෝ දස උපපාරමියෝ දස පරමත්ථපාරමියෝනි සමතිංස පාරමියෝ, දානාදීනි චත්තාරි සංඛගභවත්ථුනි, සච්චාදීනි චත්තාරි අධිට්ඨානානි, අභිගපරිච්චාගො නයනධනරජ්ජපුත්තදාරපරිච්චාගොනි පඤ්ච මහාපරිචාගා, පුබ්බයොගො, පුබ්බවරියා, ධම්මක්ඛානං, ඤාතත්ථවරියා, ලොකත්ථවරියා, බුද්ධිවරියානි ඵලමාදයො, සඤ්ඤාපතො වා සඤ්ඤාපුඤ්ඤාණසම්භාරා බුද්ධකරධම්මා, තෙ මහාභිනිභාරතො පටියාය කප්පානං සතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඤ්ඤායානි යථා භානභාගියා සංකිලෙසභාගියා ධීනිභාගියා වා න භොන්ති, අප්ථං බො උත්තරුත්තරි විසෙසභාගියාව භොන්ති, ඵලං සක්කච්චං නිරන්තරං අනවසෙසතො භතා සම්භතා අස්ස අත්ථිති “භතවා”ති චත්තබ්බෙ “භගවා”ති චුත්තො නිරුත්තිනයෙන ත-කාරස්ස ග-කාරං කත්වා. අප්ථං වා භතවාති තෙයෙව යථාචුත්තෙ බුද්ධකරධම්මෙ චුත්තනයෙනෙව භරි සම්භරි, පරිපුරෙසීති අත්ථො. ඵලම්පි භතවාති භගවා.

සම්මාසම්බොධියා සබ්බෙ, දානපාරමිඤ්ඤා;
සම්භාරෙ භතවා නාටො, තෙනාපි භගවා මනොති.

කථං භාගෙ චනීති භගවා? යෙ තෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසංඛිතා දෙවසිකං වළඤ්ජනකසමාපත්තිභාගා, තෙ අනවසෙසතො ලොකභිතත්ථං අත්තතො ව දිට්ඨධම්මසුඛචිභාරත්ථං නිව්චකප්පං වනි හපි සෙවි බහුලමකාසිති භාගෙ චනීති භගවා. අප්ථං වා අභිඤ්ඤෙය්‍යධම්මෙසු කුසලාදීසු බන්ධාදීසු ව යෙ තෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිවසෙන සඤ්ඤාපතො වා චතුර්විධා අභිසමයභාගා, විත්ථාරතො පන “චක්ඛු පරිඤ්ඤෙය්‍යං සොතං...පෙ.... ජරාමරණං පරිඤ්ඤෙය්‍යං”න්තිආදිනා (පටි. ම. 1.21) අනෙකෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යභාගා, “චක්ඛුස්ස සමුදයො පහාතබ්බො...පෙ.... ජරාමරණස්ස සමුදයො පහාතබ්බො”තිආදිනා පහාතබ්බභාගා, “චක්ඛුස්ස නිරොධො...පෙ.... ජරාමරණස්ස නිරොධො සච්ඡිකාතබ්බො”තිආදිනා සච්ඡිකාතබ්බභාගා, “චක්ඛුස්ස නිරොධගාමිති පටිපදා”තිආදිනා, “චත්තාරො සතිපටියානා”තිආදිනා ව අනෙකභෙදා භාවෙනබ්බභාගා ව ධම්මා, තෙ සබ්බෙ වනි හපි යථාරහං ගොවරභාවනාසෙවනානං වසෙන සෙවි. ඵලම්පි භාගෙ චනීති භගවා. අප්ථං වා “යෙ ඉමෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා සාවකෙහි සාධාරණා ගුණභාගා ගුණකොට්ඨාසා, කිත්ති නු බො තෙ විනෙය්‍යසන්තානෙසු පතිට්ඨපෙය්‍යං”න්ති මහාකරුණාය වනි අභිපත්ථයි, සා වස්ස අභිපත්ථනා යථාධිප්පෙතඵලාවහා අහොසි. ඵලම්පි භාගෙ චනීති භගවා.

යස්මා ඤෙය්‍යසමාපත්තිගුණභාගෙ අසෙසතො;
හපි පත්ථයි සත්තානං, භිතාය භගවා තතොති.

කථං භගෙ චනීති භගවා? සමාසතො තාව කතපුඤ්ඤෙහි පයොගසම්පන්නෙහි යථාචිභවං හපියන්තිති භගා, ලොකියලොකුත්තරා සම්පත්තියො. තත්ථ ලොකියෙ තාව තථාගතො සම්බොධිතො පුබ්බෙ බොධිසත්තභූතො පරමුක්කංසගතෙ වනි හපි සෙවි, යත්ථ පතිට්ඨාය නිරවසෙසතො බුද්ධකරධම්මෙ සමන්තානෙත්තො බුද්ධධම්මෙ පරිපාවෙසි, බුද්ධභූතො පන තෙ නිරවජ්ජසුබ්බපසංභිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ ලොකුත්තරෙපි වනි හපි සෙවි, විත්ථාරතො පන පදෙසරජ්ජඉස්සරියවක්කචත්තිසම්පත්ති-දෙවරජ්ජසම්පත්තිආදිවසෙන-කුමාරවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තිඤ්ඤාණදස්සන-මග්ගභාවනාඵලසච්ඡි- කිරියාදි-උත්තරිමනුස්සධම්මවසෙන ව අනෙකවිභිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ භගෙ චනි හපි සෙවි. ඵලම්පි භගෙ චනීති භගවා.

යා තා සම්පත්තියො ලොකෙ, යා ව ලොකුත්තරා පුට්ඨ;
සබ්බා තා හපි සම්බුද්ධො, තස්මාපි භගවා මනොති.

කථං භත්තවාති භගවා? භත්තා දළ්භභත්තිකා අස්ස බහු අත්ථිති භත්තවා. තථාගතො හි මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤාඤාණාදිපරිමිතනිරුපමපභාවගුණවිසෙසසමඛිගිභාවතො සබ්බසත්තුත්තමො, සබ්බානත්ථපරිහාරපුබ්බභිගමාය නිරවසෙසභිතසුඛවිධානතප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සද්දෙවමනුස්සාය පජාය අච්චන්තුපකාරිතාය ද්විත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණ-අසීතිඅනුබ්‍යාඤ්ජන-බ්‍යාමප්පභාදිඅනඤ්ඤසාධාරණ-විසෙසපටිමණ්ඩිත-රූපකායනාය යථාභුච්ච-ගුණාධිගතෙන “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනායප්පචත්තෙන ලොකත්තයබ්‍යාපිතා සුවිපුලෙන සුවිසුද්ධෙන ව ථුතිසොසෙන සමන්තාගතත්තා උක්කංසපාරමිප්පත්තාසු අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිආදීසු සුප්පතිට්ඨිතභාවතො දසබලවතුච්ඡාරජ්ජාදිනිරතිසයගුණවිසෙස-සමඛිගිභාවතො ව රූපප්පමාණො රූපප්පසන්නො, සොසප්පමාණො සොසප්පසන්නො, ලුඛප්පමාණො ලුඛප්පසන්නො, ධම්මප්පමාණො ධම්මප්පසන්නොති ඵලං චතුප්පමාණිකෙ ලොකසන්තිවාසෙ සබ්බථාපි පසාදාවහභාවෙන සමන්තපාසාදිකත්තා අපරිමාණානං සත්තානං සද්දෙවමනුස්සානං ආදරබහුමානගාරවායතනනාය පරමපෙමසම්භත්තිට්ඨානං. යෙ තස්ස ඔවාදෙ පතිට්ඨිතා අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතා භොන්ති, කෙනච අසංහාරියා තෙසං පසාදභත්ති සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මිනා වා. තථා හි තෙ අත්තතො ජීවිතපරිච්චාගෙපි තත්ථ පසාදං න පරිච්චජන්ති, තස්ස වා ආණං දළ්භභත්තිභාවතො. තෙනෙවාහ –

“යො වෙ කතඤ්ඤ කතවෙදි ධිරො;
කල්‍යාණමිත්තො දළ්භභත්ති ව භොති”ති. (ජා. 2.17.78);

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දො ධීතධම්මො වෙලං නාතිවත්තති, එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, යං මයා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං මම සාවකා ජීවිතභෙතුපි නාතික්කමන්ති”ති (අ. නි. 8.20; උදා. 45; වුළුව. 385) ව.

එවං භත්තවාති භගවා නිරුත්තිනයෙන එකස්ස ත-කාරස්ස ලොපං කත්වා ඉතරස්ස ග-කාරං කත්වා.

ගුණානිසයයුත්තස්ස, යස්මා ලොකභිතෙසිනො;
සම්භත්තා ඛගවො සත්ථු, භගවා තෙන වුවිවතීති.

කථං භගෙ වමීති භගවා? යස්මා තථාගතො බොධිසත්තභූතොපි පුරිමාසු ජාතීසු පාරමියො පුරෙන්නො භගසංඛාරං සිරිං ඉස්සරියං යසඤ්ච වමී, උග්ගිරි, බෙළපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි; පච්ඡිමත්තභාවෙපි භත්ථාගතං වක්කවත්තිසිරිං දෙවලොකාධිපච්චසදිසං වතුදිපිස්සරියං වක්කවත්තිසම්පත්තිසන්තිස්සයං සත්තරත්තසමුප්පලං යසඤ්ච තිණායපි අමඤ්ඤමානො නිරපෙක්ඛො පභාය අභිනික්ඛමිත්වා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තස්මා ඉමෙ සිරිආදිකෙ භගෙ වමීති භගවා. අථ වා භානි නාම නක්ඛත්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පචත්තත්තිති භගා, සිනෙරුයුගන්ධරඋත්තරකුරුභිමවන්තාදිභාජනලොකවිසෙසසන්තිස්සයා සොභා කප්පට්ඨියභාවතො, තෙපි භගෙ වමී තත්තිවාසිසත්තවාසසමතික්කමනතො, තප්පට්ඨිධම්මන්දරාගපභානෙන පජහීති. එවමිපි භගෙ වමීති භගවා.

වක්කවත්තිසිරිං යස්මා, යසං ඉස්සරියං සුඛං;
පභාසි ලොකචිත්තඤ්ච, සුගතො භගවා තතොති.

කථං භාගෙ වමීති භගවා? භාගා නාම සභාගධම්මකොට්ඨාසා, තෙ ඛන්ධායතනධාතාදිවසෙන, තත්ථාපි රූපවෙදනාදිවසෙන, පථවියාදිඅතීතාදිවසෙන ව අනෙකච්ඛා. තෙ භගවා සබ්බං පපඤ්චං සබ්බං යොගං සබ්බං ගන්ථං සබ්බං සංයොජනං සමුව්ඡින්නදිත්වා අමතං ධාතුං සමධිගච්ඡන්තො වමී උග්ගිරි, අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි න පච්චාගමී. තථා භෙස “සබ්බන්ථමෙව පථවිං ආපං තෙජං වායං, වක්ඛුං සොතං සානං ජීවිහං කායං මනං, රූපෙ සද්දෙ ගන්ධෙ රසෙ ඵොට්ඨබ්බෙ ධම්මෙ, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං...පෙ.... මනොච්ඤ්ඤාණං, වක්ඛුසම්ඵස්සං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සං, වක්ඛුසම්ඵස්සජං වෙදනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං වෙදනං, වක්ඛුසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං, වක්ඛුසම්ඵස්සජං චෙතනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං චෙතනං, රූපතණ්හං...පෙ.... ධම්මතණ්හං, රූපචිත්තකං...පෙ.... ධම්මචිත්තකං, රූපචිචාරං...පෙ.... ධම්මචිචාරං”න්තිආදිනා අනුපදධම්මවිභාගවසෙනපි සබ්බෙව ධම්මකොට්ඨාසෙ අනවසෙසතො වමී උග්ගිරි, අනපෙක්ඛපරිච්චාගෙන ඡඩ්ඛයි. චූත්තං භෙතං “යං තං, ආනන්ද, චත්තං චත්තං මුත්තං පහීතං පටිනිස්සට්ඨං, තං තථාගතො සුත පච්චාගමීස්සතීති තෙනං යානං විජ්ජති”ති (දී. නි. 2.183). එවමිපි භාගෙ වමීති භගවා. අථ වා භාගෙ වමීති සබ්බෙපි කුසලාකුසලෙ සාවජ්ජානවජ්ජෙ භීතපණ්ණිනෙ කණ්හසුක්කසප්පච්චාගෙ ධම්මෙ අරියමග්ගඤ්ඤාණමුඛෙන වමී උග්ගිරි අනපෙක්ඛො පරිච්චි පජහී, පරෙසඤ්ච තථත්තාය ධම්මං දෙසෙසි. චූත්තමිපි චෙතං “ධම්මාපි වො, භික්ඛවෙ, පභාතබ්බා, පගෙව අධම්මා (ම. නි. 1.240), කුල්ලුපමං වො, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි නිත්ථරණත්ථාය, නො ගහණත්ථායා”තිආදි (ම. නි. 1.240). එවමිපි භාගෙ වමීති භගවා.

ඛන්ධායතනධාතාදි-ධම්මභාගාමභෙසිනා;
කණ්හසුක්කා යතො චත්තා, තතොපි භගවා මතොති.

තෙන චූත්තං -

“භාගවා භතවා භාගෙ, භගෙ ව චනි භත්තවා;
භගෙ වමී තථා භාගෙ, වමීති භගවා ජිනො”ති.

ධම්මසරිරං පච්චක්ඛං කරොතීති “යො වො, ආනන්ද, මයා ධම්මො ව චිතයො ව දෙසිතො පඤ්ඤත්තො, සො වො මමච්චයෙන සත්ථා”ති (දී. නි. 2.216) වචනතො ධම්මස්ස සත්ථුභාවපරියායො විජ්ජතිති කත්වා චූත්තං. වජීරසංඛිඝාතසමානකායො පරෙහි අභෙජ්ජසරිරත්තා. න හි භගවතො රූපකායෙ කෙනචි සක්කා අන්තරායො කාතුන්ති.

දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති වක්ඛමානස්ස සකලස්ස සුත්තස්ස “එව”න්ති නිදස්සනතො. සාවකසම්පත්තිං නිද්දිසති පටිසම්භිදාප්පත්තෙන පඤ්චසු යානෙසු භගවතා එතදග්ගෙ යපිතෙන මයා මහාසාවකෙන සුතං, තඤ්ච ඛො මයාව සුතං, න අනුස්සුතිකං, න පරම්පරාභතන්ති ඉමස්ස අත්ථස්ස දීපනතො. කාලසම්පත්තිං නිද්දිසති භගවා-සද්දසන්තිධානෙ පයුත්තස්ස සමය-සද්දස්ස කාලස්ස බුද්ධුප්පාදපටිමණ්ඩිතභාවදීපනතො. බුද්ධුප්පාදපරමා හි කාලසම්පදා. තෙනෙනං වුවිවති -

“කප්පකසායෙ කලියුගෙ, බුද්ධප්පාදො අහො මහව්ජරියං;
හුතාවහමජ්ඣෙ ජාතං, සමුදිතමකරන්දමරවින්ද”න්ති. (දී. නි. පී. 1.1; සං. නි. පී. 1.1.1; අ. නි. පී. 1.1.1
රූපාදිවග්ගවණ්ණනා);

භගවානි දෙසකසම්පත්තිං නිද්දිසති ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගරුගාරවාධිවචනභාවතො.

මඬගලදිවසො සුඛණො සුනක්ඛත්තන්ති අප්ප මඬගලදිවසො, තස්මා සුනක්ඛත්තං, තත්ථාපි අයං සුඛණො. මා
අතික්කමීති මා රත්තිවිභායනං අනුදික්ඛන්තානං රත්ති අතික්කමීති එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. උක්කාසු ධිතාසු
ධිතාති උක්කට්ඨා (දී. නි. පී. 1.255; අ. නි. පී. 2.4.36). උක්කාසු විජ්ජොතලන්තිසු ධිතා පතිට්ඨිතාති
මූලවිභුජාදිපක්ඛපෙන (පාණිනි 3.2.5) සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බො. නිරුත්තිතයෙන වා උක්කාසු ධිතාසු ධිතා ආසිති
උක්කට්ඨා. අපරෙ පන භණන්ති “භූමිභාගසම්පත්තියා මනුස්සසම්පත්තියා උපකරණසම්පත්තියා ව සා නගරී
උක්කට්ඨගුණයොගතො ‘උක්කට්ඨා’ති නාමං ලභී”ති.

අවිසෙසෙනාති න විසෙසෙන, විහාරභාවසාමඤ්ඤනාති අත්ථො. ඉරියාපට්ඨ...පෙ.... විහාරෙසුති
ඉරියාපට්ඨවිහාරො දිබ්බවිහාරො බ්‍රහ්මවිහාරො අරියවිහාරොති එතෙසු වතුසු විහාරෙසු. සමඬග්ගිභාවපරිදිපනං. එතන්ති “විහරති”ති එතං පදං. තථා හි තං “ඉධෙකච්චො ගිහිහි සංසට්ඨො විහරති සහනන්දී
සහසොකී”තිආදීසු (සං. නි. 4.241) ඉරියාපට්ඨවිහාරෙ ආගතං; “යස්මිං සමයෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු විවිච්චෙව කාමෙහි...
පෙ.... පට්ඨං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති”තිආදීසු (ධ. ස. 160; විහ. 624) දිබ්බවිහාරෙ; “සො මෙන්තාසහගතෙන
වෙනසා එකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති”තිආදීසු (දී. නි. 1.556; 3.308; ම. නි. 1.77; 2.309; 3.230) බ්‍රහ්මවිහාරෙ; “සො බො
අහං අග්ගිවෙස්සන තස්සායෙව කථාය පරියොසානෙන තස්මිං එව පුරිමස්මිං සමාධිනිමිත්තෙන අප්ඤ්ඤාත්තමෙව විත්තං
සණ්ඨපෙමි සන්තිසාදෙමි එකොදිං කරොමි සමාදහමි, යෙන සුදං නිව්චකප්පං විහරාමි”තිආදීසු (ම. නි. 1.387)
අරියවිහාරෙ.

තත්ථ ඉරියනං වත්තනං ඉරියා, කායප්පයොගො. තස්සා පවත්තනුපායභාවතො යානාදි ඉරියාපට්ඨො. යානසමඬග්ගි
වා හි කායෙන කිඤ්චි කරෙය්‍ය ගමනාදීසු අඤ්ඤතරසමඬග්ගි වා. අට්ඨ වා ඉරියති පවත්තති එතෙන අත්තභාවො,
කායකිච්චං වාති ඉරියා, තස්සා පවත්තියා උපායභාවතො පටොති ඉරියාපට්ඨො, යානාදි එව. සො ව අත්ථතො
ගතිනිවත්තිආදිආකාරෙන පවත්තො වතුසත්තනිරූපපබ්බන්ධො එව. විහරණං, විහරති එතෙනාති වා විහාරො,
ඉරියාපට්ඨො එව විහාරො ඉරියාපට්ඨවිහාරො. දිවි භවොති දිබ්බො. තත්ථ බහුලප්පවත්තියා බ්‍රහ්මපාරිසප්පාදිදෙවලොකෙ
භවොති අත්ථො. තත්ථ යො දිබ්බානුභාවො, තදත්ථාය සංවත්තතිති වා දිබ්බො, අභිඤ්ඤාහිනිභාරවසෙන
මහාගතිකත්තා වා දිබ්බො, දිබ්බො ව සො විහාරො වාති දිබ්බවිහාරො, වතස්සො රූපාවචරසමාපත්තියො.
ආරුප්පසමාපත්තියොපි එත්ථෙව සඬග්ගං ගව්ජන්ති. බ්‍රහ්මිකං, බ්‍රහ්මානො වා විහාරා බ්‍රහ්මවිහාරා, වතස්සො
අප්පමඤ්ඤායො. අරියානං, අරියා වා විහාරා අරියවිහාරා, වත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි. සො හි භගවා එකං
ඉරියාපට්ඨාධනන්තිආදි යදිපි භගවා එකෙනපි ඉරියාපට්ඨෙන විරතරං කාලං අත්තභාවං පවත්තෙතුං සක්කොති, තථාපි
“උපාදින්නකසරීරස්ස නාම අයං සභාවො”ති දස්සෙතුං වුත්තං. යස්මා වා භගවා යත්ථ කත්ථවි වසන්තො
වෙනෙය්‍යානං ධම්මං දෙසෙත්තො, නානාසමාපත්තිනි ව කාලං චිතිනාමෙන්තො වසතිති වෙනෙය්‍යසත්තානං
අත්තතො ව විවිධං හිතසුඛං භරති උපනෙති උප්පාදෙති, තස්මා විවිධං භරතිති එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සුභගත්තාති සිරිකාමානවසෙන සොභනත්තා. තෙනෙවාහ “සුන්දරසිරිකත්තා සුන්දරකාමත්තා වා”ති.
ජණසමජ්ජලස්සවෙති එත්ථ ජණං නාම එග්ගුනමාසාදීසු උත්තරඑග්ගුනාදි-අභිලක්ඛිතදිවසෙසු සපරිජනානං
මනුස්සානං මඬගලකරණං. සමජ්ජං නාම නටසමජ්ජාදි. උස්සවො නක්ඛත්තං. යත්ථ ගාමනිගමවාසිනො තයො සත්ත
වා දිවසෙ නක්ඛත්තසොසනං කත්ථා යථාවිභවං අලඬකතපටියත්තා භොගෙ පරිභුඤ්ජන්තා නක්ඛත්තකීළනං
කීළන්ති. තෙසං තං තට්ඨෙව භොතිති තෙසං මනුස්සානං තං පත්ථනං තන්තිවාසිදෙවතානුභාවෙන යෙහුයොන තට්ඨෙව
භොති, පත්ථනා සමිජ්ඣතිති අත්ථො. බහුජනකත්තකායාති ඉමිනා “සුන්දරකාමත්තා”ති එතස්සෙව පදස්ස
පකාරන්තරෙන අත්ථං විභාවෙති. තත්‍රායං වචනත්ථො – කමනීයට්ඨෙන සුට්ඨු හපීයතිති සුභගං, සුභා අගා රුක්ඛා
එත්ථාති වා සුභගං, සුන්දරකිත්තියොගතො වා “සුභග”න්ති එවමිපෙන්ථ අත්ථං වණ්ණෙත්ති. කෙච් පන
“සුභාගවෙන”ති පට්ඨන්ති, “සුන්දරභූමිභාගෙ වනෙ”ති වස්ස අත්ථං වදන්ති. සුභගස්ස නාම යක්ඛස්ස වනං තෙන
පරිග්ගහිතත්තාති “සුභගවන”න්ති අඤ්ඤෙ. වනනං භත්තිතිඅත්ථෙ තං වනනං කාරෙතිති එතස්මිං අත්ථෙ වනයතිති
පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ “අත්තනි සිනෙහං උප්පාදෙති”ති. යාවනත්ථෙ වනුතෙ ඉති වනන්ති
උපචාරකප්පනාවසෙන වන-සද්දො වෙදිතබ්බො.

උජුට්ඨාති උජුභුතට්ඨපා. මහාසාලාති මහාරුක්ඛා. අඤ්ඤතරස්මිං සාලමූලෙති අඤ්ඤතරස්ස රුක්ඛස්ස මූලෙ.
වනප්පතිජෙට්ඨකරුක්ඛොති වනප්පතිභූතො ජෙට්ඨකරුක්ඛො. තමෙව ජෙට්ඨකභාවන්ති වනප්පතිභාවෙනාගතං
සෙට්ඨභාවං පට්ඨානභාවං. තෙන හි සො “සාලරාජා”ති වුත්තො. උපගතානං රඤ්ජනට්ඨෙන රාජා, අඤ්ඤස්මිමිපි
තාදිසෙ රුක්ඛෙ රාජවොහාරං දස්සෙතුං “සුපතිට්ඨිතස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ බ්‍රාහ්මණ ධම්මිකාති ආලපනං.
නිජ්ජරියායෙන සාධාදිමතො සඬ්ඝාතස්ස සුජ්ජතිට්ඨිතභාවසාධනෙ අවයවවිසෙසෙ පවත්තමානො මූල-සද්දො. යස්මා
තංසදිසෙසු තන්තිස්සයෙ පදෙසෙ ව රුජ්ඣිවසෙන පරියායතො පවත්තති, තස්මා “මූලානි උද්ධරෙය්‍යා”ති එත්ථ

නිෂ්පරියායමූලං අධිප්පෙනන්ති එකෙන මූල-සද්දෙන විසෙසෙත්වා ආහ “මූලමූලෙ දිස්සති”ති යථා “දුක්ඛදුක්ඛං (සං. නි. 4.327), රූපරූප”න්ති (විසුද්ධි. 2.449) ව. අසාධාරණභෙත්විතීති අසාධාරණකාරණෙ. ලොභසහගතචිත්තූප්පාදානං එව ආවෙණිකෙ නෙසං සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනතො මූලට්ඨෙන උපකාරකෙ පච්චයධම්මෙ දිස්සතිති අත්ථො.

තත්ථාති “එකං සමයං භගවා උක්කට්ඨායං විහරති සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ”ති යං චුත්තං වාක්‍යං, තත්ත. සියාති කස්සචි එවං පරිචිතක්කො සියා, වක්ඛමානාකාරෙන කදාචි වොදෙයා වාති අත්ථො. අප් තත්ථ විහරතීති යදි සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ විහරති. න වත්තඛිබන්ති නානායානභූතත්තා උක්කට්ඨාසුභගවනානං, එකං සමයන්ති ව චුත්තත්තාති අධිප්පායො. ඉදානි වොදකො තමෙව අත්තනො අධිප්පායං “න හි සක්කා”තිආදිනා විවරති. ඉතරො සබ්බමෙතං අවිපරිතං අත්ථං අජානන්තෙන චුත්තන්ති දස්සෙත්තො “න බො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බ”න්ති ආහ. තත්ථ එතන්ති “උක්කට්ඨායං විහරති සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ”ති එතං වචනං. එවන්ති “යදි තාව භගවා”තිආදිනා යං තං භවතා වොදිතං, තං අත්ථතො එවං න බො පන දට්ඨබ්බං, න උභයත්ථ අපුබ්බඅචරිමං විහාරදස්සනත්ථන්ති අත්ථො.

ඉදානි අත්තනො යථාධිප්පෙනං අවිපරිතං අත්ථං, තස්ස ව පටිකච්චෙව චුත්තභාවං, තෙන ව අප්පට්ඨිද්ධන්තං පකාසෙත්තො “නනු අවොචුම්භ...පෙ.... සාලරාජමූලෙ”ති ආහ. එවම්පි “සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ විහරති”ච්චෙව වත්තඛිබං, න “උක්කට්ඨායං”න්ති වොදනං මනසි කත්වා චුත්තං “ගොචරගාමනිදස්සනත්ථ”න්තිආදි.

අවස්සං චෙත්ථ ගොචරගාමකීත්තනං කාතඛිබං. තථා හි තං යථා සුභගවනාදිකීත්තනං පබ්බජිතානුග්ගහකරණාදිඅනෙකප්පයොජනං, එවං ගහට්ඨානුග්ගහකරණාදිවිධිප්පයොජනන්ති දස්සෙත්තො “උක්කට්ඨාකීත්තනෙනා”තිආදිමාහ. තත්ථ පච්චයග්ගහණෙන උපසංඝිකමනපයිරූපාසනානං ඔකාසදානෙන ධම්මදෙසනාය සරණෙසු සීලෙසු ව පතිට්ඨාපනෙන යථුපනිස්සයං උපරිවිසෙසාධිමථාවහනෙන ව ගහට්ඨානග්ගහකරණං, උග්ගහපරිපුච්ඡානං කම්මට්ඨානානුයොගස්ස ව අනුරූපවසනට්ඨානපරිග්ගහෙනත්ථ පබ්බජිතානුග්ගහකරණං වෙදිතඛිබං. කරුණාය උපගමනං, න ලාභාදිනිමිත්තං, පඤ්ඤාය අපගමනං, න විරොධාදිනිමිත්තන්ති උපගමනාපගමනානං නිරූපක්කිලෙසනං විභාවෙති. ධම්මිකසුඛං නාම අනවජ්ජසුඛං. දෙවානං උපකාරබහුලතා ජනවිචිත්තතාය. පචුරජනවිචිත්තං හි යානං දෙවා උපසංඝිකමිත්තඛිබං මඤ්ඤන්ති. තදත්ථපරිනිෂ්ඨාදනන්ති ලොකත්ථනිෂ්ඨාදනං, බුද්ධකිව්චසම්පාදනන්ති අත්ථො. එවමාදිනාති ආදි-සද්දෙන උක්කට්ඨාකීත්තනතො රූපකායස්ස අනුග්ගහනං දස්සෙති, සුභගවනාදිකීත්තනතො ධම්මකායස්ස. තථා පුරිමෙන පරාධිනකිරියාකරණං, දුතියෙන අත්තාධිනකිරියාකරණං. පුරිමෙන වා කරුණාකිව්චං, ඉතරෙන පඤ්ඤාකිව්චං. පුරිමෙන වස්ස පරමාය අනුකම්පාය සමන්තාගමං, පච්ඡිමෙන පරමාය උපෙක්ඛාය සමන්තාගමං දීපෙති. භගවා හි සබ්බස්ත්තෙ පරමාය අනුකම්පාය අනුකම්පති, න ව තත්ථ සිනෙහදොසානුපතිතො පරමුපෙක්ඛකභාවතො, උපෙක්ඛකො ව න ව පරහිතසුඛකරණෙ අප්පොසුක්කො මහාකාරුණිකභාවතො.

තස්ස මහාකාරුණිකතාය ලොකනාථතා, උපෙක්ඛකතාය අත්තනාථතා. තථා හෙස බොධිසත්තභූතො මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසො සකලලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්තො මහාහිනිභාරතො පට්ඨාය තදත්ථනිෂ්ඨාදනත්ථං පුඤ්ඤඤාණසම්භාරෙ සම්පාදෙත්තො අපරිමිතං කාලං අනප්පකං දුක්ඛමනුභොසී, උපෙක්ඛකතාය සම්මා පතිතෙහි දුක්ඛෙහි න විකම්පි. තථා මහාකාරුණිකතාය සංසාරාහිමුඛතා, උපෙක්ඛකතාය තතො නිබ්බන්දනා. තථා උපෙක්ඛකතාය නිබ්බානාහිමුඛතා, මහාකාරුණිකතාය තදධිගමො. තථා මහාකාරුණිකතාය පරෙසං අභිංසාපනං, උපෙක්ඛකතාය සයං පරෙහි අභායනං. මහාකාරුණිකතාය පරං රක්ඛතො අත්තනො රක්ඛණං, උපෙක්ඛකතාය අත්තනං රක්ඛතො පරෙසං රක්ඛණං. තෙනස්ස අත්තහිතාය පටිපන්නාදිසු චතුත්ථපුග්ගලභාවො සිද්ධො භොති. තථා මහාකාරුණිකතාය සච්චාධිට්ඨානස්ස වාගාධිට්ඨානස්ස ව පාරිසුරි, උපෙක්ඛකතාය උපසමාධිට්ඨානස්ස පඤ්ඤාධිට්ඨානස්ස ව පාරිසුරි. එවං පරිසුද්ධාසයපයොගස්ස මහාකාරුණිකතාය ලොකහිතත්ථමෙව රජ්ජසම්පදාදිභවසම්පත්තියා උපගමනං, උපෙක්ඛකතාය තිණායපි අමඤ්ඤමානස්ස තතො අපගමනං. ඉති සුචිසුද්ධඋපගමාපගමස්ස මහාකාරුණිකතාය ලොකහිතත්ථමෙව දානවසෙන සම්පත්තීනං පරිච්චජනා, උපෙක්ඛකතාය වස්ස ඵලස්ස අත්තනො අපච්චාසීසනා. එවං සමුදාගමනතො පට්ඨාය අව්ජරියබ්භුතගුණසමන්තාගතස්ස මහාකාරුණිකතාය පරෙසං හිතසුඛත්ථං අනිදුක්කරකාරිතා, උපෙක්ඛකතාය කායම්පි අනලංකාරිතා.

තථා මහාකාරුණිකතාය වරිමත්තභාවෙ ජිණ්ණාතුරමතදස්සනෙන සඤ්ජාතසංවෙගො, උපෙක්ඛකතාය උළාරෙසු දෙවභොගසදිසෙසු භොගෙසු නිරපෙක්ඛො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමී. තථා මහාකාරුණිකතාය “කිච්ඡං වතායං ලොකො ආපන්නො”තිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4, 10) කරුණාමුඛෙනෙව විපස්සනාරම්භො, උපෙක්ඛකතාය බුද්ධභූතස්ස සත්ත සත්තාභානි විචෙකසුඛෙනෙව විනිනාමනං. මහාකාරුණිකතාය ධම්මගම්භීරතං පච්චචෙක්ඛිත්වා ධම්මදෙසනාය අප්පොසුක්කතං ආපජ්ජිත්වාපි මහාබ්‍රහ්මනො අජ්ඣෙසනාපදෙසෙන ඔකාසකරණං, උපෙක්ඛකතාය පඤ්චවග්ගියාදි වෙනෙයානං අනනුරූපසමුදාවාරොපි අනඤ්ඤාභාවො. මහාකාරුණිකතාය කත්ථවි පටිසානාභාවෙනස්ස සබ්බත්ථ අමිත්තසඤ්ඤාය අභාවො, උපෙක්ඛකතාය කත්ථවි අනුරොධාභාවෙන සබ්බත්ථ සිනෙහසත්ථවාභාවො. මහාකාරුණිකතාය ගාමාදිනං ආසන්නට්ඨානෙ වසන්තස්සපි උපෙක්ඛකතාය අරඤ්ඤට්ඨානෙ එව විහරණං. තෙන චුත්තං “පුරිමෙන වස්ස පරමාය අත්තකම්පාය සමන්තාගමං, පච්ඡිමෙන පරමාය උපෙක්ඛාය සමන්තාගමං දීපෙති”ති.

තනින් “තනු” නි පද. දෙසකාලපරිදිපනන්ති යෙ දෙසකාලා ඉධ විහරණකිරියාවිසෙසනභාවෙන චුත්තා, තෙසං පරිදිපනන්ති දස්සෙන්තො “යං සමයං...පෙ.... දීපෙනී” නි ආහ. තං-සද්දො හි චුත්තස්ස අත්ථස්ස පටිනිද්දෙසො, තස්මා ඉධ කාලස්ස, දෙසස්ස වා පටිනිද්දෙසො භවිතුං අරහති, න අඤ්ඤස්ස. අයං තාව තනු-සද්දස්ස පටිනිද්දෙසභාවෙ අත්ථවිභාවනා. යස්මා පන ඊදිසෙසු යානෙසු තනු-සද්දො ධම්මදෙසනාවිසිටියං දෙසං කාලඤ්ච විභාවෙති, තස්මා චුත්තං “භාසිතබ්බයුත්තෙ වා දෙසකාලෙ දීපෙනී” නි. තෙන තනුනි යත්ථ භගවා ධම්මදෙසනත්ථං භික්ඛු ආලපි අභාසි, තාදිසෙ දෙසෙ, කාලෙ වාති අත්ථො. න භීතිආදිනා තමෙවත්ථං සමත්ථෙති. නනු ව යත්ථ ධීතො භගවා “අකාලො බො තාවා” නිආදිනා බාහියස්ස ධම්මදෙසනං පටික්ඛිපි, තත්ථෙව අන්තරවීරියං ධීතො තස්ස ධම්මං දෙසෙතිති? සච්චමෙතං, අදෙසෙතබ්බකාලෙ අදෙසනාය ඉදං උදාහරණං. තෙනෙවාහ “අකාලො බො තාවා” නි. යං පන තත්ථ චුත්තං “අන්තරසරං පටිට්ඨමිහා” නි (උදා. 10), තමිපි තස්ස අකාලභාවස්සෙව පරියායෙන දස්සනත්ථං චුත්තං. තස්ස හි තදා අද්ධානපරිස්සමෙන රුපකායෙ අකම්මඤ්ඤතා අභොසි, බලවපීතිවෙගෙන නාමකායෙ, තදුභයස්ස වූපසමං ආගමෙන්තො පපඤ්චපරිහාරත්ථං භගවා “අකාලො බො” නි පරියායෙන පටික්ඛිපි. අදෙසෙතබ්බදෙසෙ අදෙසනාය පන උදාහරණං “අථ බො භගවා මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසිදි (සං. නි. 2.154), විහාරතො නික්ඛමිත්වා විහාරපච්ඡායායං පඤ්ඤන්තෙ ආසනෙ නිසිදි” නි (දී. නි. 1.363) ව එවමාදිකං ඉධ ආදි-සද්දෙන සඬගහිතං.

“අථ බො සො, භික්ඛවෙ, බාලො ඉධ පුබ්බෙ රසාදො ඉධ පාපානි කම්මානි කරිත්වා” නිආදීසු (ම. නි. 3.251) පදපුරණමත්තෙ බො-සද්දො, “දුක්ඛං බො අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො” නිආදීසු (අ. නි. 4.21) අවධාරණෙ, “කිත්තාවතා නු බො, ආවුසො, සත්ථු පටිච්ඡන්තස්ස විහරතො සාවකා විවෙකං නානුසික්ඛන්ති” නිආදීසු (ම. නි. 1.31) ආදිකාලත්ථෙ. වාක්‍යාරම්භෙති අත්ථො. තත්ථ පදපුරණෙන වචනාලඬිකාරමත්තං කතං හොති, ආදිකාලත්ථෙන වාක්‍යස්ස උපඤ්ඤාසමත්තං, අවධාරත්ථෙන පන නියමදස්සනං, තස්මා ආමන්තෙසි එවාති ආමන්තෙන නියමො දස්සිතො හොතිති.

“භගවාති ලොකගරුදීපන” නිති කස්මා චුත්තං, නනු පුබ්බෙපි භගවා-සද්දස්ස අත්ථො චුත්තොති? යදිපි පුබ්බෙ චුත්තො, තං පනස්ස යථාචුත්තෙ යානෙ විහරණකිරියාය කත්තුච්ඡෙසසදස්සනත්ථං කතං, න ආමන්තනකිරියාය, ඉධ පන ආමන්තනකිරියාය, තස්මා තදත්ථං පුන “භගවා” නි පාළියං චුත්තන්ති තස්සත්ථං දස්සෙතුං “භගවාති ලොකගරුදීපන” නිති ආහ. කථාසවනයුත්තපුග්ගලවචනන්ති වක්ඛමානාය මූලපරියායදෙසනාය සවනයොග්‍යපුග්ගලවචනං. චතුසුපි පරිසාසු භික්ඛු එව එදිසානං දෙසනානං විසෙසෙන භාජනභූතා, ඉති සාතිසයසාසනසම්පටිග්ගාභකභාවදස්සනත්ථං ඉධ භික්ඛුගහණන්ති දස්සෙත්වා ඉදානි සද්දත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා” නිආදිමාහ.

තත්ථ භික්ඛකොති භික්ඛුති භික්ඛනධම්මතාය භික්ඛුති අත්ථො. භික්ඛාවරියං අප්ඤ්ඤාපගතොති බුද්ධාදිහිපි අප්ඤ්ඤාපගතං භික්ඛාවරියං උඤ්ජාවරියං අප්ඤ්ඤාපගතත්තා අනුට්ඨිතත්තා භික්ඛු. යො හි කොචි අප්පං වා මහන්තං වා හොගක්ඛන්ධං පභාය අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො, සො කසිගොරක්ඛාදිහි ජීවිකාකප්පනං භිත්වා ලිඬගසම්පටිච්ඡනෙනෙව භික්ඛාවරියං අප්ඤ්ඤාපගතත්තා භික්ඛු, පරපටිබද්ධජීවිකත්තා වා විහාරමජ්ඣෙ කාජහත්තං භුඤ්ජමානොපි භික්ඛාවරියං අප්ඤ්ඤාපගතොති භික්ඛු, පිණ්ඩියාලොපහොජනං නිස්සාය පබ්බජ්ජාය උස්සාභජාතත්තා වා භික්ඛාවරියං අප්ඤ්ඤාපගතොති භික්ඛුති එවම්පෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ආදිනා නයෙනාති “භින්තපට්ඨරොති භික්ඛු, භින්දති පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙති භික්ඛු, භින්තත්තා පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං භික්ඛු” නිආදිනා විභඩ්ගෙ (විභ. 510) ආගතනයෙන. ඤාපනෙති අවබොධනෙ, පටිවෙදනෙති අත්ථො.

භික්ඛනසීලතාතිආදීසු භික්ඛනසීලතා භික්ඛනෙන ආජීවනසීලතා, න කසිවණ්ණප්පාදිහි ආජීවනසීලතා. භික්ඛනධම්මතා “උද්දිස්ස අරියා තිට්ඨන්ති” නි (පටි. ම. 153; මි. ප. 4.5.9) එවං චුත්තභික්ඛනසභාවතා, න සම්භාවනාකොභඤ්ඤසභාවතා. භික්ඛනෙ සාධුකාරිතා “උත්තිට්ඨෙ නප්පමජ්ජෙය්‍යා” නි (ධ. ප. 168) වචනං අනුස්සරිත්වා තත්ථ අප්පමජ්ජනා. අථ වා සීලං නාම පකතිසභාවො, ඉධ පන තදධිට්ඨානං. ධම්මොති වනං. අපරෙ පන “සීලං නාම වතසමාදානං, ධම්මො නාම පවෙණිආගතං වාරිත්තං, සාධුකාරිතාති සක්කච්චකාරිතා ආදරකිරියා” නි වණ්ණෙත්ති. භීනාධිකප්පනසෙවිතන්ති යෙ භික්ඛුභාවෙ ධීතාපි ජාතිමදාදිවසෙන උද්ධතා උන්තලා. යෙ ව ගිහිභාවෙ පරෙසු අත්ථිකභාවම්පි අනුපගතතාය භික්ඛාවරියං පරමකාපඤ්ඤතං මඤ්ඤන්ති, තෙසං උභයෙසම්පි යථාක්කමං “භික්ඛවො” නි වචනෙන භීතජනෙහි දලිද්දෙහි පරමකාපඤ්ඤතං පත්තෙහි පරකුලෙසු භික්ඛාවරියාය ජීවිකං කප්පෙන්තෙහි සෙවිතං චුත්තිං පකාසෙන්තො උද්ධතභාවනිග්ගහං කරොති, අධිකප්පනෙහි උළාරභොගක්තියකුලාදිතො පබ්බජිතෙහි බුද්ධාදිහි ආජීවිසොධනත්ථං සෙවිතං චුත්තිං පකාසෙන්තො දීනභාවනිග්ගහං කරොතිති යොජෙතබ්බං. යස්මා “භික්ඛවො” නි වචනං ආමන්තනභාවතො අභිමුඛිකරණං, පකරණතො සාමත්ථියතො ව සුස්සුසාජනනං සක්කච්චසවනමනසිකාරනියොජනඤ්ච හොති. තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “භික්ඛවොති ඉමිනා” නිආදිමාහ.

තත්ථ සාධුකසවනමනසිකාරෙති සාධුකසවනෙ සාධුකමනසිකාරෙ ව. කථං පන පවත්තිතා සවනාදයො සාධුකං පවත්තිතා හොන්තිති? “අද්ධා ඉමාය සම්මාපටිපත්තියා සකලසාසනසම්පත්ති භත්ථගතා භවිස්සති” නි ආදරගාරවයොගෙන, කථාදීසු අපරිභවනාදිනා ව. චුත්තං හි “පඤ්චහි, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො සුණන්තො සද්ධම්මං භබ්බො නියාමං ඔක්කම්මිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං. කතමෙහි පඤ්චහි? න කථං පරිභොති, න කථිකං

පරිභෝගී, න අත්තානං පරිභෝගී, අවික්ඛිත්තවිත්තො ධම්මං සුඤ්ඤානි ඵකග්ගවිත්තො, යොනිසො ච මනසි කරොති. ඉමෙහි බො, භික්ඛවෙ , පඤ්චෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො සුඤ්ඤානො සද්ධම්මං භබ්බො නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්ත”න්ති (අ. නි. 5.151). තෙනෙවාහ “සාධුකසවනමනසිකාරායත්තා හි සාසනසම්පත්ති”ති. සාසනසම්පත්ති නාම සීලාදිනිප්පත්ති.

පයමං උප්පන්නත්තා අධිගමවසෙන. සත්ථුවරියානුවිධායකත්තා සීලාදිගුණානුවිධානෙන. තිණ්ණං යානානං වසෙන අනුධම්මපටිපත්තිසබ්භාවතො සකලසාසනපටිග්ගාහකත්තා. සන්තිකත්තාහි සම්පභාවතො. සන්තිකාවචරත්තාහි සබ්බකාලං සම්පයුත්තභාවතො. යථානුසිට්ඨන්ති අනුසාසනිඅනුරූපං, අනුසාසනිං අනවසෙසතො පටිග්ගභෙත්වාහි අත්ථො. එකච්චෙ භික්ඛුයෙව සන්ධායාහි යෙ සුත්තපරියොසානෙ “තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දු”න්ති චුත්තා පඤ්චසතා බ්‍රාහ්මණපබ්බජිතා, තෙ සන්ධාය.

පුබ්බෙ සබ්බපරිසසාධාරණත්තෙපි භගවතො ධම්මදෙසනාය “පෙට්ඨසෙට්ඨා”තිආදිනා භික්ඛුනං එව ආමන්තෙන කාරණං දස්සෙත්වා ඉදාහි භික්ඛු ආමන්තෙත්වා ධම්මදෙසනාය පයොජනං දස්සෙතුං “කිමත්ථං පන භගවා”ති වොදනං සමුවිධාපෙසි. තත්ථ අඤ්ඤං වින්තෙත්තාහි අඤ්ඤවිහිතා. වික්ඛිත්තවිත්තාහි අසමාහිතවිත්තා. ධම්මං පච්චෙක්ඛන්තාහි තදා හියොයා තතො පරදිවසෙසු වා සුත්තධම්මං පති පති මනසා අවෙක්ඛන්තා. භික්ඛු ආමන්තෙත්වා ධම්මෙ දෙසියමානෙ ආදිතො පටියාය දෙසනං සල්ලක්ඛෙතුං සක්කොන්තිති ඉමමෙවත්ථං බ්‍යතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “තෙ අනාමන්තෙත්වා”තිආදි චුත්තං.

භික්ඛවොතිති ව සන්ධිවසෙන ඉ-කාරලොපො දට්ඨබ්බො “භික්ඛවො ඉති”ති. අයං හි ඉති-සද්දො හෙතු-පරිසමාපනාදිපදත්ථවිපරියාය-පකාරාවධාරණනිදස්සනාදිඅනෙකත්ථප්පභෙදො. තථා හෙස “රූප්පතීති බො, භික්ඛවෙ, තස්මා ‘රූප’න්ති චුච්චති”තිආදීසු (සං. නි. 3.79) හෙතුඅත්ථෙ දිස්සති; “තස්මා තිහ මෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මදායාදා භවථ, මා ආමිසදායාදා, අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා ‘කින්ති මෙ සාවකා ධම්මදායාදා භවෙය්‍යං, නො ආමිසදායාදා’ති”ආදීසු පරිසමාපනෙ; “ඉති වා, ඉති එවරූපා නච්චගිතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිවරතො”තිආදීසු (දී. නි. 1.13) ආදිඅත්ථෙ; “මාගණ්ඨියොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සඬබ්බා සමඤ්ඤා පඤ්ඤන්ති වොභාරො නාමං නාමකම්මං නාමධෙය්‍යං නිරුත්ති බ්‍යඤ්ජනමහිලාපො”තිආදීසු (මහානි. 73) පදත්ථවිපරියායෙ; “ඉති බො, භික්ඛවෙ, සප්පට්ඨයො බාලො, අප්පට්ඨයො පණ්ඩිතො, සඋපද්දවො බාලො, අනුපද්දවො පණ්ඩිතො, සඋපසග්ගො බාලො, අනුපසග්ගො පණ්ඩිතො”තිආදීසු (ම. නි. 3.124) පකාරෙ; “අත්ථි ඉදස්පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති පුට්ඨෙත සතා, ආනන්ද, අත්ථිතීස්ස වචනියං, කිං පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති වෙ වදෙය්‍ය, ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉච්චස්ස වචනිය”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.96) අවධාරණෙ; “සබ්බමත්ථිති බො, කච්චාන, අයමෙකො අත්තො, සබ්බං නත්ථිති බො, කච්චාන, අයං දුතියො අත්තො”තිආදීසු (සං. නි. 2.15) නිදස්සනෙ. ඉධාපි නිදස්සනෙව දට්ඨබ්බො. භික්ඛවොති හි ආමන්තිතාකාරො, තමෙස ඉති-සද්දො නිදස්සෙති “භික්ඛවොති ආමන්තෙසි”ති. ඉමිනා නයෙන “භද්දන්තෙ”තිආදීසුපි යථාරහං ඉති-සද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. පුබ්බෙ “භගවා ආමන්තෙසි”ති චුත්තත්තා “භගවතො පච්චස්සොසු”න්ති ඉධ “භගවතො”ති සාම්ච්චනං ආමන්තනමෙව සම්බන්ධිඅත්තරං අපෙක්ඛතිති ඉමිනා අධිප්පායෙන “භගවතො ආමන්තනං පටිඅස්සොසු”න්ති චුත්තං. “භගවතො”ති පන ඉදං පටිස්සවසම්බන්ධනෙන සම්පදානවචනං යථා “දෙවදන්තස්ස පටිස්සුණොති”ති.

යං නිදානං භාසිතන්ති සම්බන්ධො. එත්ථාහ – කිමත්ථං පන ධම්මචිත්තසඬග්ගෙ කරියමානෙ නිදානවචනං, නනු භගවතා භාසිතවචනස්සෙව සඬග්ගො කාතබ්බොති? චුච්චතෙ – දෙසනාය ධීතිඅසම්මොසසද්ධෙය්‍යභාවසම්පාදනත්ථං. කාලදෙසදෙසකනිමිත්තපරිසාපදෙසෙහි උපනිබන්ධිත්වා යපිතා හි දෙසනා විරට්ඨිතිකා හොති අසම්මොසධම්මා සද්ධෙය්‍යා ව, දෙසකාලකත්තුසොතුනිමිත්තෙහි උපනිබද්ධො විය වොභාරවිනිවිජයො. තෙනෙව ව ආයස්මතා මහාකස්සපෙන “මුලපරියායසුත්තං ආවුසො, ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්තිආදිනා දෙසාදිපුච්ඡාසු කතාසු තාසං විස්සජ්ජනං කරොන්තෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිනා ඉමස්ස සුත්තස්ස නිදානං භාසිතං. අපිව සත්ථුසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. තථාගතස්ස හි භගවතො පුබ්බරවනානුමානාගමකක්කාභාවතො සම්මාසම්බුද්ධභාවසිද්ධි . න හි සම්මාසම්බුද්ධස්ස පුබ්බරවනාදීහි අත්ථො අත්ථි සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනඤ්ඤාණචාරතාය එකප්පමාණත්තා ව ඤෙය්‍යධම්මෙසු. තථා ආවරියමුට්ඨධම්මච්ඡරියසාසනසාවකානුරොධාභාවතො බිණ්ණසවභාවසිද්ධි. න හි සබ්බසො බිණ්ණසවස්ස තෙ සම්භවන්තිති සුවිසුද්ධස්ස පරානුග්ගහප්පවන්ති. එවං දෙසකසංකිලෙසභූතානං දිට්ඨිසීලසම්පදාදුසකානං අවිජ්ජාතණ්ණානං අච්චන්තාභාවසංසුචකෙහි ඤාණසම්පදාපනාසම්පදාහිබ්‍යඤ්ජකෙහි ව සම්බුද්ධවිසුද්ධභාවෙහි පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධි, තතො එව ව අන්තරායිකනියානිකධම්මෙසු සම්මොභාභාවසිද්ධිතො පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධිති භගවතො චතුරවෙසාරජ්ජසමන්තාගමො අත්තහිතපරහිතපටිපත්ති ව නිදානවචනෙන පකාසිතා හොති තත්ථ තත්ථ සම්පත්තපරියාය අප්ඤ්ඤාසානුරූපං යානුප්පත්තිකපටිභානෙන ධම්මදෙසනාදිපනතො, ඉධ පන පට්ඨිආදීසු චත්ථුසු පුපුප්පනානං පටිපත්තිවිභාගවත්ථාපකදෙසනාදිපනතොති යොජෙතබ්බං. තෙන චුත්තං “සත්ථුසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචන”න්ති.

තථා සාසනසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. ඤාණකරුණාපරිග්ගහිතසබ්බකිරියස්ස හි භගවතො නත්ථි නිරන්ථිකා පටිපත්ති, අත්තහිතත්ථා වා. තස්මා පරෙසං එව අත්ථාය පවත්තසබ්බකිරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලමිපි කායච්චිමනොකම්මං යථාපවත්තං චුච්චමානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තානං අනුසාසනට්ඨෙන සාසනං, න කබ්‍යරවනා, තයිදං සත්ථුවරිතං කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසෙහි සද්ධිං තත්ථ තත්ථ

නිදානවචනෙහි යථාර්ථං පකාසියති, ඉධ පන “පථවියාදිසු වත්ථුසු”ති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. තෙන චුත්තං “සාසනසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචන”න්ති. අපිව සත්ථුනො පමාණභාවජපකාසනෙන සාසනස්ස පමාණභාවදස්සනත්ථං නිදානවචනං, තඤ්ච දෙසකජපමාණභාවදස්සනං හෙට්ඨා චුත්තනායානුසාරෙන “භගවා”ති ව ඉමිනා පදෙන විභාවිතන්ති වෙදිතබ්බං. “භගවා”ති ඉමිනා තථාගතස්ස රාගදොසමොහාදිසබ්බකිලෙසමලදුච්චරිතාදිදොසජපහනාදිපනෙන වචනෙන අනඤ්ඤසාධාරණසුපරිසුද්ධඤ්ඤාකරුණාදිගුණවිසෙසයොගපරිදීපනෙන තතො එව සබ්බසත්තුත්තමභාවදීපනෙන අයමත්ථො සබ්බථා පකාසිතො හොතිති ඉදමෙත්ථ නිදානවචනජපයොජනස්ස මුඛමත්තදස්සනං.

අබ්භන්තරනිදානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා

නික්ඛිත්තස්සාති දෙසිතස්ස. දෙසනාපි හි දෙසෙනබ්බස්ස සීලාදිඅත්ථස්ස විනෙයාසන්නානෙසු නික්ඛිපනතො “නික්ඛෙපො”ති වුවචති. සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වා වුවචමානා පාකටා හොතීති සාමඤ්ඤතො භගවතො දෙසනාසමුට්ඨානස්ස විභාගං දස්සෙත්වා “එත්ථායං දෙසනා එවංසමුට්ඨානා”ති දෙසනාය සමුට්ඨානෙ දස්සිතෙ සුත්තස්ස සම්මදෙව නිදානපරිජානනෙන වණ්ණනාය සුවිඤ්ඤෙයාත්තා චුත්තං. එවඤ්ඤි “අස්සුතවා භික්ඛවෙ පුට්ඨජනො”තිආදිනා, “යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං බිණ්ණාසවො”තිආදිනා (ම. නි. 1.8), “තථාගතොපි බො, භික්ඛවෙ, අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිනා (ම. නි. 1.12) ව පවත්තදෙසනා අනුසන්ධිදස්සනසුඛතාය සුවිඤ්ඤෙයායා හොති. තත්ථ යථා අනෙකසනඅනෙකසභස්සභෙදානිපි සුත්තන්තාති සංකිලෙසභාගියාදිපධානනයවසෙන සොළසවිධං නාතිවත්තන්ති, එවං අත්තජ්ඣාසයාදිසුත්තනික්ඛෙපවසෙන චතුබ්බිධභාවන්ති ආහ “වත්තාරො හි සුත්තනික්ඛෙපො”ති.

එත්ථ ව යථා අත්තජ්ඣාසයස්ස අට්ඨුප්පත්තියා ව පරජ්ඣාසයපුච්ඡාහි සද්ධිං සංසග්ගහෙදො සම්භවති “අත්තජ්ඣාසයො ව පරජ්ඣාසයො ව, අත්තජ්ඣාසයො ව පුච්ඡාවසිකො ව, අට්ඨුප්පත්තිකො ව පරජ්ඣාසයො ව, අට්ඨුප්පත්තිකො ව පුච්ඡාවසිකො වා”ති අජ්ඣාසයපුච්ඡානුසන්ධිසබ්භාවතො, එවං යදිපි අට්ඨුප්පත්තියා අත්තජ්ඣාසයෙනපි සංසග්ගහෙදො සම්භවති, අත්තජ්ඣාසයාදිහි පන පුරතො ධීතෙහි අට්ඨුප්පත්තියා සංසග්ගො නන්ථිති නයිධ නිරවසෙසො විත්ථාරනායො සම්භවතීති “වත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපො”ති චුත්තං, තදන්තොගධත්තා වා සම්භවත්තානං සෙසනික්ඛෙපානං මූලනික්ඛෙපවසෙන වත්තාරොව දස්සිතා. තථාදස්සනඤ්චෙත්ථ අයං සංසග්ගහෙදො ගහෙනබ්බොති.

තත්තායං වචනත්ථො – නික්ඛිපියතීති නික්ඛෙපො, සුත්තං එව නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො. අථ වා නික්ඛිපනං නික්ඛෙපො, සුත්තස්ස නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො, සුත්තදෙසනාති අත්ථො. අත්තනො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො, සො අස්ස අත්ථි කාරණභූතොති අත්තජ්ඣාසයො. අත්තනො අජ්ඣාසයො එතස්සාති වා අත්තජ්ඣාසයො. පරජ්ඣාසයෙපි එසෙව නයො. පුච්ඡාය වසො පුච්ඡාවසො, සො එතස්ස අත්ථිති පුච්ඡාවසිකො. සුත්තදෙසනාවත්ථුභූතස්ස අත්ථස්ස උප්පත්ති අත්ථුප්පත්ති, අත්ථුප්පත්තියෙව අට්ඨුප්පත්ති ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා. සා එතස්ස අත්ථිති අට්ඨුප්පත්තිකො. අථ වා නික්ඛිපියති සුත්තං එතෙනාති සුත්තනික්ඛෙපො, අත්තජ්ඣාසයාදි එව. එතස්මිං පන අත්තවිකජ්ජෙ අත්තනො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො. පරෙසං අජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො. පුච්ඡියතීති පුච්ඡා, පුච්ඡිතබ්බො අත්ථො. පුච්ඡනවසෙන පවත්තං ධම්මපටිග්ගාහකානං වචනං පුච්ඡාවසිකං, තදෙව නික්ඛෙප-සද්දාපෙක්ඛාය පුළ්ලිඨගවසෙන “පුච්ඡාවසිකො”ති චුත්තං. තථා අට්ඨුප්පත්ති එව අට්ඨුප්පත්තිකොති එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අපිවෙත්ථ පරෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකාදිකාරණනිරපෙක්ඛත්තා අත්තජ්ඣාසයස්ස විසුං සුත්තනික්ඛෙපභාවො යුත්තො කෙවලං අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව ධම්මතන්තිධපනත්ථං පවත්තිතදෙසනත්තා. පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං පන පරෙසං අජ්ඣාසයපුච්ඡානං දෙසනාපවත්තිහෙතුභූතානං උප්පත්තියං පවත්තිතානං කථමට්ඨුප්පත්තියං අනවරොධො, පුච්ඡාවසිකඅට්ඨුප්පත්තිකානං වා පරජ්ඣාසයානුරොධෙන පවත්තිතානං කථං පරජ්ඣාසයෙ අනවරොධොති? න වොදෙනබ්බමෙතං. පරෙසඤ්ඤි අභිනිභාරපරිපුච්ඡාදිචිතිමුත්තස්සෙව සුත්තදෙසනාකාරණුප්පාදස්ස අට්ඨුප්පත්තිභාවෙන ගහිතත්තා පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං විසුං ගහණං. තථා හි ඉභ්මජාල (දී. නි. 1.1) ධම්මදායාදසුත්තාදිනං (ම. නි. 1.29) වණ්ණාවණ්ණආමිසුප්පාදාදිදෙසනානිමිත්තං “අට්ඨුප්පත්ති”ති වුවචති. පරෙසං පුච්ඡං විනා අජ්ඣාසයං එව නිමිත්තං කත්වා දෙසිතො පරජ්ඣාසයො, පුච්ඡාවසෙන දෙසිතො පුච්ඡාවසිකොති පාකටොයමත්ථොති.

අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කට්ඨෙ ධම්මතන්තිධපනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. සම්මජ්ජපධානසුත්තන්තභාරකොති අනුපුබ්බෙන නික්ඛිත්තානං සංයුත්තකෙ සම්මජ්ජපධානපටිසංයුත්තානං සුත්තානං ආවළි. තථා ඉද්ධිපාදභාරකාදයො.

විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා සද්ධන්ද්‍රියාදයො. අජ්ඣාසයන්ති අධිමුත්තිං. ඛන්තින්ති දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තිං. මනන්ති විත්තං. අභිනිභාරන්ති පණ්ඩානං. බුජ්ඣනභාවන්ති බුජ්ඣනසභාවං, පටිච්ජකුතාකාරං වා.

උප්පත්තේ මානෙ නික්ඛන්තන්ති සම්බන්ධො. ඉත්ථිලිඨගාදිති තිණි ලිඨගානි. නාමාදිති වත්තාරි පදානි. පඨමාදයො සත්ත චිත්තකියො. මුඤ්චිත්වා න කිඤ්චි කපෙති සභාවනිරුත්තියා තපෙව පචත්තනතො. ගණ්ඨිභූතං පදං. යථා හි රුක්ඛස්ස ගණ්ඨිට්ඨානං දුබ්බිනිබ්බෙධං දුත්තච්ඡිතඤ්ච හොති, එවමෙවං යං පදං අත්ථතො විවරිතුං න සක්කා, තං “ගණ්ඨිපද”න්ති වුච්චති. අනුපභව්වාති අනුද්ධරිත්වා.

යෙන යෙන සම්බන්ධං ගච්ඡති, තස්ස තස්ස අනවසෙසතං දීපෙනිති ඉමිනා ඉමස්ස සබ්බ-සද්දස්ස සප්පදෙසනං දස්සෙති. සබ්බ-සද්දො හි සබ්බසබ්බං පදෙසසබ්බං ආයතනසබ්බං සක්කායසබ්බන්ති වතුසු විසයෙසු දිට්ඨප්පයොගො. තථා හෙස “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරොන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාට්මාගච්ඡන්ති”තිආදීසු (මහානි. 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.6) සබ්බසබ්බස්මිං ආගතො. “සබ්බෙසං වො, සාරිපුත්ත, සුභාසිතං පරියායෙනා”තිආදීසු (ම. නි. 1.345) පදෙසසබ්බස්මිං. “සබ්බං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි...පෙ.... වක්ඛුඤ්චෙව රූපා ව...පෙ.... මනො වෙව ධම්මා වා”ති (සං. නි. 4.23) එත්ථ ආයතනසබ්බස්මිං. “සබ්බං සබ්බතො සඤ්ජානාති”තිආදීසු (ම. නි. 1.5) සක්කායසබ්බස්මිං. තත්ථ සබ්බසබ්බස්මිං ආගතො නිප්පදෙසො, ඉතරෙසු තිසුපි ආගතො සප්පදෙසො, ඉධ පන සක්කායසබ්බස්මිං වෙදිතබ්බො. තථා හි වක්ඛති “සක්කායපරියාපන්නා පන තෙභුමකධම්මාව අනවසෙසතො වෙදිතබ්බා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.1 සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා).

සච්චෙසුති අරියසච්චෙසු. එතෙ වතුරො ධම්මාති ඉදානි වුච්චමානෙ සච්චාදිකෙ වත්තාරො ධම්මෙ සන්ධාය වදති. තත්ථ සච්චන්ති වච්ඡව්වං. ඨිතීති විරියං, “ධිතී”ති වා පායො, සො එවත්ථො. වාගොති අලොභො. දිට්ඨං සො අතිවත්තතීති යස්මිං එතෙ සච්චාදයො ධම්මා උපලබ්භන්ති, සො දිට්ඨං අත්තනො අමිත්තං අතික්කමති, න තස්ස භත්ථතං ගච්ඡති, අථ බො නං අභිභවති එවාති අත්ථො. සභාවෙ වත්තති අසභාවධම්මස්ස කාරණාසම්භවතො. න හි නිස්සභාවා ධම්මා කෙනචි නිබ්බන්තියන්ති. අත්තනො ලක්ඛණං ධාරොන්තීති යදිපි ලක්ඛණචිතිමුත්තා ධම්මා නාම තත්ථි, තථාපි යථා දිට්ඨිතණ්භාපරිකප්පිතාකාරමත්තා අත්තසුභසුඛසස්සනාදයො, පකතියාදයො, දබ්බාදයො, ජීවාදයො, කායාදයො ලොකවොහාරමත්තසිද්ධා ගගණකුසුමාදයොව සච්චිකට්ඨපරමත්ථතො න උපලබ්භන්ති, න එවමෙනෙ, එතෙ පන සච්චිකට්ඨපරමත්ථතා උපලබ්භන්ති, තතො එව සත්තාදිවිසෙසවිරහතො ධම්මමත්තා සභාවචන්තොති දස්සනත්ථං “අත්තනො ලක්ඛණං ධාරොන්තී”ති වුත්තං. භවති හි භෙදාභාවෙපි සුඛාවබොධනත්ථං උපචාරමත්තසිද්ධෙන හෙදෙන නිද්දෙසො යථා “සිලාපුත්තකස්ස සරීර”න්ති. ධාරියන්ති වා යථාසභාවතො අවධාරියන්ති ඤායන්තිති ධම්මා, කක්ඛලච්ඡසනාදයො.

අසාධාරණභෙතුම්භීති අසාධාරණකාරණෙ, සක්කායධම්මෙසු තස්ස තස්ස ආවෙණිකපච්චයෙති අත්ථො. කිං පන තත්ති? තණ්හාමානදිට්ඨියො, අවිජ්ජාදයොපි වා. යපෙව හි පථවිආදීසු මඤ්ඤනාවත්ථුසු උප්පජ්ජමානා තණ්හාදයො මඤ්ඤනා තෙසං පචත්තියා මූලකාරණං, එවං අවිජ්ජාදයොපි. තථා හි “අස්සුතවා පුපුථ්ථතො”තිආදීනා “අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමි”ති (ම. නි. 1.2) “නන්දි දුක්ඛස්ස මූල”න්ති (ම. නි. 1.13) ව අත්ථයතො, “බයා රාගස්ස...පෙ.... චිතමොහත්තා”ති බ්‍යාතිරෙකතො ව තෙසං මූලකාරණභාවො විභාවිතො.

පරියායෙති දෙසෙතබ්බමත්ථං අවගමෙති බොධයතීති පරියායො, දෙසනා. පරියායති අත්තනො එලං පරිග්ගහෙත්වා වත්තති තස්ස වා කාරණභාවං ගච්ඡන්ති පරියායො, කාරණං. පරියායති අපරාපරං පරිවත්තතීති පරියායො, වාරො. එවං පරියායසද්දස්ස දෙසනාකාරණවාරෙසු පචත්ති වෙදිතබ්බො. යථාරුතවසෙන අග්ගහෙත්වා නිද්ධාරොත්වා ගහෙතබ්බමත්ථං නෙය්‍යත්ථං. තෙභුමකා ධම්මාව අනවසෙසතො වෙදිතබ්බා මඤ්ඤනාවත්ථුභූතානං සබ්බෙසං පථවිආදිධම්මානං අධිප්පෙතත්තා.

කාරණදෙසනන්ති කාරණඤ්ඤාපනං දෙසනං. තං අත්ථන්ති තං සබ්බධම්මානං මූලකාරණසඬ්ඛානං, කාරණදෙසනාසඬ්ඛානං වා අත්ථං. තෙනෙවහ “තං කාරණං තං දෙසන”න්ති. එකත්ථමෙතන්ති එතං පදද්වයං එකත්ථං. සාධු-සද්දො එව හි ක-කාරොන වඩ්ඪෙත්වා “සාධුක”න්ති වුත්තො. තෙනෙව හි සාධුසද්දස්ස අත්ථං වදන්තෙන අත්ථුද්ධාරවසෙන සාධුකසද්දො උදාහරො. ධම්මරුචීති පුඤ්ඤකාමො. පඤ්ඤාණවාති පඤ්ඤවා. අද්දබ්බොති අසුසකො, අනුපසානකොති අත්ථො. ඉධාපීති ඉමස්මිං මූලපරියායසුත්තෙපි. අයන්ති සාධුකසද්දො. එත්ථෙව දළ්භිකම්මෙති සක්කච්චකිරියායං. ආණන්තියන්ති ආණාපනෙ. “සුණාප සාධුකං මනසි කරොථා”ති හි වුත්තෙ සාධුකසද්දෙන සවනමනසිකාරානං සක්කච්චකිරියා විය තදාණාපනම්පි වුත්තං හොති. ආයාවනත්ථතා විය වස්ස ආණාපනත්ථතා වෙදිතබ්බො.

ඉදානෙන්ථ එවං යොජනා වෙදිතබ්බාති සම්බන්ධො. සොතින්ද්‍රියවික්ඛෙපචාරණං සවනෙ නියොජනවසෙන කිරියන්තරපටිසෙධනභාවතො, සොතං ඔදහන්ති අත්ථො. මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපනිචාරණං අඤ්ඤචිත්තාපටිසෙධනතො. පුරිමන්ති “සුණාථා”ති පදං. එත්ථාති සුණාප, මනසි කරොථා”ති පදද්වයෙ, එතස්මිං වා අධිකාරෙ. බ්‍යඤ්ජනවිපල්ලාසග්ගාභවාරණං සොතද්වාරෙ වික්ඛෙපපටිබාහකත්තා. න හි යථාවතො සුණන්තස්ස සද්දතො විපල්ලාසග්ගාහො හොති. අත්ථවිපල්ලාසග්ගාභවාරණං මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපපටිබාහකත්තා. න හි සක්කච්චං ධම්මං උපධාරොන්තස්ස අත්ථතො විපල්ලාසග්ගාහො හොති. ධම්මස්සවනෙ නියොජෙති සුණාථාති විදහනතො. ධාරණුපපරික්ඛාසුති උපපරික්ඛග්ගහණෙන තුලනතීරණාදිකෙ දිට්ඨියා ව සුප්පටිවෙධං සඬ්ගණ්භාති.

අයඤ්ඤි අ-කාරො “අභෙතකා ධම්මා (ධ. ස. 2.දුකමාතිකා), අභික්ඛුකො ආවාසො” තිආදීසු (පාචි. 1046, 1047) තංසභයොගතිවත්තියං ඉච්ඡතො. “අපච්චයා ධම්මා” ති (ධ. ස. 7.දුකමාතිකා) තංසම්බන්ධිභාවතිවත්තියං. පච්චයුප්පන්තඤ්ඤි පච්චයසම්බන්ධිති අප්පච්චයුප්පන්තත්තා අතංසම්බන්ධිතා එත්ථ ජොතිතා. “අනිදස්සනා ධම්මා” ති (ධ. ස. 9.දුකමාතිකා) තංසභාවතිවත්තියං. නිදස්සනඤ්ඤි දට්ඨබ්බතා. අථ වා පස්සති නිදස්සනං, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං, තග්ගභෙතබ්බභාවතිවත්තියං යථා “අනාසවා ධම්මා” ති (ධ. ස. 15.දුකමාතිකා), “අප්පට්ඨා ධම්මා (ධ. ස. 10.දුකමාතිකා), අනාරම්මණා ධම්මා” ති (ධ. ස. 55.දුකමාතිකා) තංකිච්චතිවත්තියං, “අරුපිනො ධම්මා (ධ. ස. 11.දුකමාතිකා) අවෙතසිකා ධම්මා” ති (ධ. ස. 57.දුකමාතිකා) තබ්බාවතිවත්තියං. තදඤ්ඤාං හි එත්ථ පකාසිතා. “අමනුස්සො” ති තබ්බාවමන්තතිවත්තියං. මනුස්සමත්තං නත්ථී, අඤ්ඤං සමානත්ති. සදිසනා හි එත්ථ සුවිතා. “අස්සමණො සමණපටිඤ්ඤො, අනරියො” ති (අ. නි. 3.13) ච තංසම්භාවතියගුණතිවත්තියං. ගරහා හි ඉධ ඤායති. “කච්චී භොතො අනාමයං, අනුදරා කඤ්ඤා” ති (ජා. 2.20.129) තදනප්පභාවතිවත්තියං, “අනුප්පන්තා ධම්මා” ති (ධ. ස. 17.තිකමාතිකා) තංසදිසභාවතිවත්තියං. අතීතානඤ්ඤි උප්පන්තපුබ්බත්තා උප්පාදිධම්මානඤ්ච පච්චයෙකදෙසනිප්ඵත්තියා ආරද්ධුප්පාදිභාවතො කාලවිමුත්තස්ස ච විප්පමානත්තා උප්පන්තානුකූලතා පගෙව පච්චුප්පන්තානත්ති තබ්බිදුරතාව එත්ථ විඤ්ඤායති “අසෙක්ඛා ධම්මා” ති (ධ. ස. 11.තිකමාතිකා) තදපරියොසානතිවත්තියං. තත්තිට්ඨානඤ්ඤි එත්ථ පකාසිතත්ති. එවමනෙකෙසං අත්ථානං ජොතකො. ඉධ පන “අරුපිනො ධම්මා අවෙතසිකා ධම්මා” තිආදීසු විය තබ්බාවතිවත්තියං දට්ඨබ්බො, අඤ්ඤත්ථෙති අත්ථො. එතෙනස්ස සුතාදිඤාණවරහනං දස්සෙති. තෙන වත්තං “ආගමාධිගමාභාවා ඤෙය්‍යො අස්සුතවා ඉති” ති.

ඉදානි තස්ස අත්ථං විවරන්තො යස්මා බන්ධාත්වාදිකොසල්ලෙනපි මඤ්ඤනාපටිසෙධනසමත්ථං බාහුසච්චං හොති. යථාහ “කිත්තාවතා නු ඛො, හන්තෙ, බහුස්සුතො හොති? යතො ඛො භික්ඛු බන්ධකුසලො හොති ධාතු, ආයතන, පටිච්චසමුප්පාදකුසලො හොති, එත්තාවතා ඛො භික්ඛු බහුස්සුතො හොති”ති, තස්මා “යස්ස හි බන්ධාතුආයතනසච්චපච්චයාකාරසතිපට්ඨානාදිසුතිආදි වුත්තං. තත්ථ වාචුග්ගතකරණං උග්ගහො. අත්ථපරිපුච්ඡනං පරිපුච්ඡා. කුසලෙහි සහ වොදනාපරිහරණවසෙන විනිවිජයකරණං විනිවිජයො. මග්ගඵලනිබ්බානානි අධිගමො.

බහුතං (ධ. ස. මූලටී. 1007) නානප්පකාරානං කිලෙසසක්කායදිට්ඨිතං අවිහතත්තා තා ජනෙත්ති, තාහි වා ජනිතාති පුටුප්පනා. අවිසාතමෙව වා ජන-සද්දො වදති. පුටු සත්ථාරානං මුඛමුල්ලොකිකාති එත්ථ පුටු ජනා සත්ථපටිඤ්ඤා එතෙසන්ති පුටුප්පනාති වචනත්ථො. පුටු සබ්බගතිහි අවුට්ඨිතාති එත්ථ ජනෙතබ්බො, ජායන්ති වා එත්ථ සත්තාති ජනා, නානාගතියො, තා පුටු එතෙසන්ති පුටුප්පනා. ඉතො පරෙ ජායන්ති එතෙහිති ජනා, අභිසංඛාරාදයො, තෙ එතෙසං පුටු විජ්ජන්තිති පුටුප්පනා. අභිසංඛාරණාදිඅත්ථො එව වා ජන-සද්දො දට්ඨබ්බො. ඔසා කාමොසාදයො. රාගග්ගිආදයො සත්තාපා. තෙ එව, සබ්බෙපි වා කිලෙසා පරිලාභා. පුටු පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස රත්තාති එත්ථ ජායන්ති ජනො, රාගො ගෙධොති එවමාදිකො, පුටු ජනො එතෙසන්ති පුටුප්පනා. පුටුස්ස වා ජනා ජාතා රත්තාති එව රාගාදිඅත්ථො එව වා ජනසද්දො දට්ඨබ්බො. රත්තාති වත්ථං විය රඬගජාතෙන විත්තස්ස විපරිණාමකරෙන ඡන්දරාගෙන රත්තා සාරත්තා. ගිද්ධාති අභිකඬ්ඛනසභාවෙන අභිජ්ඣානෙන ගිද්ධා ගෙධං ආපන්නා. ගධිතාති ගන්ථිතා විය දුම්මොච්ඡියභාවෙන තත්ථ පටිබද්ධා. මුච්ඡිතාති කිලෙසවසෙන විසඤ්ඤිභුතා විය අනඤ්ඤකිච්චා මුච්ඡ මොහමාපන්නා. අප්ප්කොසන්තාති අනඤ්ඤසාධාරණෙ විය කත්ථා ගිලිත්ථා පරිනිට්ඨපෙත්ථා යිතා. ලග්ගාති වඩ්ඤ්ඤාදිකෙ විය ආසත්තා මහාපලිපෙ වා යාව නාසිකග්ගා පලිපන්නපුරිසො විය උද්ධරිතං අසක්කුණෙයාභාවෙන නිමුග්ගා , ලග්ගාති මක්කටාලෙපෙ ආලග්ගභාවෙන පච්චුඬ්ඨිතො විය මක්කටො පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං වසෙන ආලග්ගිතා. පලිබුද්ධාති බද්ධා, උපද්දුතා වා. ආවුටාති ආවුතිතා, නිවුතාති නිවාරිතා. ඔවුතාති පලිගුණයිතා, පරියොනද්ධා වා. පිහිතාති පිදහිතා, පටිච්ඡන්තාති පටිච්ඡාදිතා. පටිකුප්පිතාති හෙට්ඨාමුඛජාතා. පුටුතං වා ගණනපට්මතිතානන්තිආදිතා පුටු ජනො පුටුප්පනොති දස්සෙති.

“අස්සුතවා”ති එතෙන අවිජ්ජන්ධතා වුත්තාති ආහ “අත්ථපුටුප්පනො වුත්තො හොති”ති. ආරකත්තා (සං. නි. ටී. 2.3.1) කිලෙසෙහි මග්ගෙන සමුවිජ්ජන්තත්තා. අනෙයෙති අවධිසීයං, අනත්ථෙති අත්ථො. අනෙයෙ වා අනුපායෙ. නඉරියනතො අවත්තනතො. අයෙති වධිසීයං, අත්ථෙ, උපායෙ වා. අරණීයතොති පයිරුපාසිතබ්බතො. නිරුත්තිතයෙන පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා පුරිමෙස්ස අත්ථවිකප්පෙස්ස. පච්ඡිමෙ පන සද්දසත්ථවසෙනපි. යදිපි අරිය-සද්දො “යෙ හි වො අරියා පරිසුද්ධකායකම්මන්තා”තිආදිසු (ම. නි. 1.35) විසුද්ධාසයපයොගෙස්ස පුටුප්පනෙස්සපි වත්තති. ඉධ පන අරියමග්ගාධිගමෙන සබ්බලොකුත්තරභාවෙන ව අරියභාවො අධිජ්ජෙතොති දස්සෙත්තො ආහ “බුද්ධා”තිආදි. තත්ථ “පච්චෙකබුද්ධා තථාගතසාවකා ව සප්පුරිසා”ති ඉදං අරියා සප්පුරිසාති ඉධ වුත්තපදානං අත්ථං අසංඛාරතො දස්සෙතුං වුත්තං. යස්මා පන නිජ්ජරියායතො අරියසප්පුරිසභාවා අභින්නසභාවා. තස්මා “සබ්බෙව වා”තිආදි වුත්තං.

එත්තාවතා හි බුද්ධසාවකො වුත්තො. තස්ස හි එකන්තෙන කල්‍යාණමිත්තො ඉච්ඡිතබ්බො පරතොසොසමන්තරෙන පඨමමග්ගස්ස අනුප්පජ්ජනතො. විසෙසතො වස්ස භගවාච කල්‍යාණමිත්තො අධිජ්ජෙතො. වුත්තඤ්ඤෙන “මමඤ්ඤි, ආනන්ද, කල්‍යාණමිත්තං ආගම්ම ජාතිධම්මා සත්තා ජාතියා පරිමුච්චන්ති”තිආදි (සං. නි. 5.2). සො එව ව අවෙච්චපසාදාධිගමෙන දද්ද්විග්ගති නාම. වුත්තමපි වෙන “යං මයා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං මම සාවකා ජීවිතහෙතුපි නාතික්කමන්ති”ති (උදා. 45). කතඤ්ඤතාදිහි පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධාති එත්ථ කතං ජානාතිති කතඤ්ඤා. කතං විදිතං පාකටං කරොතිති කතවෙදී. අනෙකෙස්සපි හි කප්පසතසහස්සෙස්ස කතං උපකාරං ජානන්ති පච්චෙකබුද්ධා පාකටඤ්ච කරොන්ති සතිජනනආමිසපටිග්ගහණාදිනා , තථා සංසාරදුක්ඛදුක්ඛිතස්ස සක්කච්චං කරොන්ති කිච්චං, යං අත්තනා කාතුං සක්කා. සම්මාසම්බුද්ධො පන කප්පානං අසංඛාරායාසහස්සෙස්සපි කතං උපකාරං මග්ගඵලානං උපනිස්සයඤ්ච ජානාති, පාකටඤ්ච කරොති, සිහො විය ව එවං සබ්බත්ථ සක්කච්චමෙව ධම්මදෙසනං කරොන්තො බුද්ධකිච්චං කරොති. යාය පටිපත්තියා දිට්ඨා නාම හොන්ති, තස්සා අප්පටිපජ්ජනභාවො, තත්ථ ව ආදරාභාවො අරියානං අදස්සනසීලතා ව, න ව දස්සනෙ සාධුකාරිතා ව වෙදිතබ්බො. වක්ඛුතා අදස්සාචීති එත්ත වක්ඛු නාම න මංසවක්ඛු එව, අප් ඛො දිබ්බවක්ඛුපිති ආහ “දිබ්බවක්ඛුතා වා”ති. අරියභාවොති යෙහි යොගතො “අරියා”ති වුච්චන්ති. තෙ මග්ගඵලධම්මා දට්ඨබ්බා.

තත්‍රාති ඤාණදස්සනස්සෙව දස්සනභාවෙ. වත්ථුති අධිජ්ජෙතත්ථඤාපනකාරණං. එවං වුත්තෙපිති එවං අඤ්ඤාපදෙසෙන අත්තපනායිකං කත්ථා වුත්තෙපි. ධම්මන්ති ලොකුත්තරධම්මං, වතුසච්චධම්මං වා. අරියකරධම්මා අනිච්චානුපස්සනාදයො විපස්සියමානා අනිච්චාදයො, වත්තාරි වා අරියසච්චානි.

අවිනිතොති න විනිතො, අධිසීලසික්ඛාදිවසෙන න සික්ඛිතො. යෙසං සංවරච්චනාදිනං අභාවෙන අයං අවිනිතොති වුච්චති, තෙ තාව දස්සෙතුං “දුට්ඨො විනයො නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ සීලසංවරොති පාතිමොක්ඛසංවරො වෙදිතබ්බො, සො ව අත්ථතො කායිකවාචසිකො අවිතික්කමො. සතිසංවරොති ඉන්ද්‍රියරක්ඛා, සා ව තථාපවත්තා සති එව. ඤාණසංවරොති “සොතානං සංවරං බුම්”ති (සු. නි. 1040) වත්ථා “පඤ්ඤායෙන පිටියරෙ”ති වචනතො සොතසංඛාරානං තණ්හාදිට්ඨිද්විච්චරිතඅවිජ්ජාඅවසිට්ඨකිලෙසානං සංවරො පිදහනං සමුවිපෙදඤාණන්ති වෙදිතබ්බං.

චතුර්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තං අච්චන්තං අප්පචන්තිභාවෙන යං පභානන්ති සමිඛන්ධො. කෙන පභානන්ති? අරියමග්ගෙහෙවාති විඤ්ඤායමානොයමන්ථො තෙසං භාවිතත්තං අප්පචන්තිවචනතො. සමුදයපක්ඛිකස්සාති එත්ථ චන්තාරොපි මග්ගා චතුසච්චාභිසමයොති කත්වා තෙහි පභාතබ්බෙන තෙන තෙන සමුදයෙන සහ පභාතබ්බත්තං සමුදයසභාගත්තං, සච්චවිභඩ්ගෙ ව සබ්බකිලෙසානං සමුදයභාවස්ස චුත්තත්තං “සමුදයපක්ඛිකා”ති දිට්ඨිආදයො චුච්චන්ති. පච්ඡපස්සද්ධන්තං චූපසන්තතං. සබ්බකතිස්සට්ඨං සබ්බාරසභාවාභාවො. පභීතසබ්බසබ්බකන්ති චිරහිතසබ්බසබ්බකං, විසබ්බාරන්ති අත්ථො. පභානඤ්ච තං චිතයො වාති පභානචිතයො පුරිමෙන අත්ථෙන, දුතියෙන පන පභීයතීති පභානං. තස්ස චිතයොති යොජෙතබ්බං.

හින්තසංවරත්තානි නට්ඨසංවරත්තා, සංවරාභාවතොති අත්ථො. තෙන අසමාදින්නසංවරොපි සඬගහිතො භොති. සමාදානෙන හි සම්පාදෙනබ්බො සංවරො තදභාවෙ න භොතිති. එවඤ්ඤි ලොකෙ වත්තාරො භොත්ති “මහා වත නො භොගො, සො නට්ඨො තථා අකතත්තා”ති. අරියෙති අරියො. පච්චත්තවචනඤ්ඤෙනං. එසෙසෙති එසො සො එව, අත්ථතො අනඤ්ඤොති අත්ථො. තජ්ජාතෙති අත්ථතො තංසභාවො, සජ්ජුරිසො අරියසභාවො, අරියො ව සජ්ජුරිසසභාවොති අත්ථො.

තං අත්ථන්ති “සබ්බධම්මමුලපරියාය”න්ති එවං චුත්තමත්ථං. කස්මා පනෙත්ථ පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනා කතාති? යදෙත්ථ වත්තබ්බං, තං “යස්මා පුට්ඨජනො අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකො”තිආදිනා (ම. නි. අට්ඨ. 1.2) සයමෙව වක්ඛති. ධම්මො අධිට්ඨානං එතිස්සාති ධම්මාධිට්ඨානා, සභාවධම්මෙ නිස්සාය පවත්තිතදෙසනා. ධම්මවසෙනෙව පවත්තා පඨමා, පුග්ගලවසෙන උට්ඨන්තිවා පුග්ගලවසෙනෙව ගතා තතියා, ඉතරා ධම්මපුග්ගලානං වොම්භස්සකවසෙන. කස්මා පන භගවා එවං විභාගෙන ධම්මං දෙසෙතිති? වෙනෙයාජ්ඣාසයෙන දෙසනාවිලාසෙන ව. යෙ හි වෙනෙයා ධම්මාධිට්ඨානාය ධම්මදෙසනාය සුබ්බෙන අත්ථං පටිච්ඡික්ඛන්ති, තෙසං තථා ධම්මං දෙසෙති. එස නයො සබ්බත්ථං. යස්සා ව ධම්මධාතුයා සුජපටිච්ඡිද්ධත්තා දෙසනාවිලාසජපත්තො භොති, සායං සුජපටිච්ඡිද්ධා, තස්මා දෙසනාවිලාසජපත්තො ධම්මිස්සරො ධම්මරාජා යථා යථා ඉච්ඡති, තථා තථා ධම්මං දෙසෙතිති එවං ඉමිනා වෙනෙයාජ්ඣාසයෙන දෙසනාවිලාසෙන ව එවං විභාගෙන ධම්මං දෙසෙතිති වෙදිතබ්බො.

ජධාතුරොති පථවිධාතු ආපො-තෙජො-වායො-ආකාසධාතු විඤ්ඤාණධාතුති ඉමෙසං ඡන්තං ධාතුනං වසෙන ඡධාතුරො. “වක්ඛුනා රූපං දිස්වා සොමනස්සට්ඨානියං රූපං උපවිවරති”තිආදිනා (දී. නි. 3.324) චුත්තානං ඡන්තං සොමනස්සුපවිවරානං, ඡන්තං දොමනස්සඋපෙක්ඛුපවිවරානඤ්ඤ වසෙන අට්ඨාරසමනොපවිවාරො. සච්චාධිට්ඨානාදිවසෙන චතුරාධිට්ඨානො. පඤ්ඤාවක්ඛුනා දිට්ඨධම්මිකස්ස සම්පරායිකස්ස ව අත්ථස්ස අදස්සනතො අත්ථො, දිට්ඨධම්මිකස්සෙව දස්සනතො එකවක්ඛු, ද්විත්තමපි දස්සනතො ද්විවක්ඛු, වෙදිතබ්බො.

ස්වායං නිද්දිසිති සම්බන්ධො. ස්වායන්ති ව සො අයං, යථාචුත්තදෙසනාවිභාගකුසලො භගවාති අත්ථො. අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකොති තිහි පරිඤ්ඤාහි අපරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධො. බන්ධා හි පරිඤ්ඤාතවත්ථු. අපරිඤ්ඤාමූලිකාති පරිජානනාභාවනිමිත්තා තස්මිං සති භාවතො. පරිඤ්ඤානඤ්ඤි අවිජ්ජාදයො කිලෙසා පටිපක්ඛා තම්මුලිකා ව සබ්බමඤ්ඤානාති. අරියානං අදස්සාවිති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන “අරියධම්මස්ස අකොච්ඤො”තිආදිකං පුට්ඨජනස්ස විසෙසනභාවෙන පවත්තං පාළිසෙසං ගණ්හාති පුට්ඨජනනිද්දෙසභාවතො. තෙනාහ “එවං පුට්ඨජනං නිද්දිසි”ති.

සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පථවිවාරවණ්ණනා

තස්සාති පුට්ඨජනස්ස. වසති එත්ථ ආරම්මණකරණවසෙනාති ආරම්මණමපි වත්ථුති චුච්චති පවත්තිට්ඨානභාවතොති ආහ “පථවිආදිසු වත්ථුසු”ති. සක්කායධම්මානමපි ආරම්මණාදිනා සතිපි මඤ්ඤානාහෙතුභාවෙ මඤ්ඤානාහෙතුකත්තෙනෙව තෙසං නිබ්බන්තිතොති චුත්තං “සබ්බසක්කායධම්මජනිතං මඤ්ඤාන”න්ති. එත්ථ ව පථවිධාතු සෙසධාතුනං සසම්භාරාසම්භාරභාවා සතිපි පමාණතො සමභාවෙ සාමන්ථීයතො අධිකානධිකභාවෙන වෙදිතබ්බො. සම්භාරන්තිති සම්භාරා, පරිවාරා. තංතංකලාපෙහි ලක්ඛණපථවියා සෙසධම්මා යථාරහං පච්චයභාවෙන පරිවාරභාවෙන ව පවත්තන්ති. තෙනාහ “සා හි වණ්ණාදිහි සම්භාරෙහි සද්ධිං පථවීති සසම්භාරපථවී”ති. පථවිතොති එත්ථ පුට්ඨලට්ඨොන පුට්ඨි, පුට්ඨි එව පථවී. සා හි සතිපි පරිච්ඡින්නචුත්තියං සබ්බෙසං සකලාපභාවානං ආධාරභාවෙන පවත්තමානා පුට්ඨා පත්ථවා විත්ථිණ්ණාති වත්තබ්බතං අරහති, න පන තං අනුපවිසිත්වා පවත්තමානා ආපාදයො. සසම්භාරපථවියා පන පුට්ඨලභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. ආරම්මණපථවියං වඩ්ඪනථරණට්ඨොති පුට්ඨලට්ඨො, ඉතරස්මිං රුජ්ඣියාව දට්ඨබ්බො. ආරම්මණපථවීති ඝාතස්ස ආරම්මණභූතං පථවිසඬ්ඛානං පටිභාගනිමිත්තං. තෙනාහ “නිමිත්තපථවීතිපි චුච්චති”ති. ආගමනවසෙනාති පථවිකසිණභාවනාගමනවසෙන. තථා හි චුත්තං “ආපො ව දෙවා පථවී, තෙජො වායො තදාගමු”න්ති (දී. නි. 2.340).

සබ්බාපීති චතුබ්බිධා පථවීපි. අනුස්සවාදිමත්තලද්ධා මඤ්ඤානා වත්ථු භොතියෙව. තථා හි “කක්ඛලං බරිගත”න්තිආදිනා (විභ. 173) ලක්ඛණපථවීපි උද්ධරියති. යං පනෙකෙ වදන්ති “ලක්ඛණෙ දිට්ඨෙ මඤ්ඤානා නත්ථි, සඤ්ජානාතිති චුත්තසඤ්ඤා ව දිට්ඨිග්ගාහස්ස මූලභූතා පිණ්ඩග්ගාහිතා, සා ලක්ඛණෙ නක්ඛමති, තස්මා ලක්ඛණපථවී න ගහෙතබ්බො”ති, තදයුත්තං ලක්ඛණපටිවෙධස්ස ඉධ අනධිජපෙතත්තා. තෙනාහ “ලොකවොහාරං ගහෙත්වා”ති. න ව සබ්බසඤ්ඤා පිණ්ඩග්ගාහිකා, නාපි දිට්ඨිග්ගාහස්සෙව මූලභූතා, තස්මා ලක්ඛණපථවියාපි කායද්වාරානුසාරෙන අඤ්ඤා ව උපට්ඨිතාය මඤ්ඤානා පවත්තතෙව. තෙනෙව ව “අනුස්සවාදිමත්තලද්ධා”ති චුත්තං. පථවිතොති පච්චතෙ නිස්සක්කවචනන්ති දස්සෙන්නො “පථවීති සඤ්ජානාති”ති ආහ. යස්මා චතුබ්බිධමපි පථවීං “පථවී”ති සඤ්ජානන්තො තෙන තෙන නයෙන පථවිකොට්ඨාසෙනෙව සඤ්ජානාතිති චුච්චති, න ආපාදිකොට්ඨාසෙන, තස්මා චුත්තං “පථවිභාගෙන සඤ්ජානාති”ති. ලොකවොහාරං ගහෙත්වාති ලොකසමඤ්ඤං අවිජ්ඣිත්වා. එතෙන ලක්ඛණපථවියමපි වොහාරමුඛෙනෙවස්සා පවත්තිති දස්සෙති.

යදි ලොකවොහාරෙන තත්ථ පවත්ති, කො එත්ථ දොසො, නනු අරියාපි “අයස්සි හන්තෙ මහාපථවි” තිආදිනා ලොකවොහාරෙන පවත්තන්ති? න එත්ථ වොහාරමත්තෙ අවට්ඨානං අධිප්පෙනං, අථ ඛො වොහාරමුඛෙන මිච්ඡාහිනිවෙසොති දස්සෙන්නො “සස්සකුච්චල්ලාසෙන සස්සජානාති” ති ආහ. තස්සත්ථො – අයොනිසොමනසිකාරසම්භුතාය “සුභ”න්තිආදිනායප්පවත්තාය විපරිතසස්සකුච්චාය සස්සජානාති. එතෙන දුබ්බලා තණ්හාමානදිට්ඨිමස්සකුච්චා දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. යදි එවං කස්මා සස්සකුච්චා ගහිතාති? පාකට්ඨාවතො. යථා නාම අග්ගිමිති මට්ඨිමානෙ යදා ධුමො උපලබ්භති, කිස්සකුච්චාපි තදා විජ්ජතෙව පාවකො අවිනාභාවතො, පාකට්ඨාවතො පන ධුමො ජානොති වුවිච්චති, න අග්ගි ජානොති, එවංසම්පදමිදං දට්ඨබ්බං. යදිපි තත්ථ මස්සකුච්චාතිවිච්චං අත්ථි, න පන විභූතං අපාකට්ඨාවතො සස්සකුච්චාතිවිච්චමෙව විභූතං, තං පන මස්සකුච්චානුකූලං මස්සකුච්චාසහිතං වාති ආහ “සස්සකුච්චල්ලාසෙන සස්සජානාති” ති. එවං පථවිභාගං අමුස්සවත්තොයෙව වා සස්සජානාති සම්බන්ධො. යො හි චුත්තප්පහෙදාය පථවියා පථවිභාගං අමුස්සවත්තොයෙව අවිජ්ජන්තොයෙව සිසපිණ්ඩෙ සුවණ්ණසස්සකුච්චි විය අනත්තාදිසභාවංයෙව තං අත්තාදිවසෙන සස්සජානාති, තස්ස වසෙන චුත්තං “පථවි” තිආදි. න වත්තබ්බං පුච්ඡජනග්ගාහස්ස යුත්තිමග්ගනනිවාරණතොති දස්සෙන්නො ආහ “උමමත්තකො විය...පෙ.... ගණ්හාති” ති . අරියානං අදස්සාවිතාදිනෙදන්ති අරියානං අදස්සාවිතාදිවිසෙසං වදන්තෙන භගවතාව එත්ථ යථාචුත්තසස්සජානෙන කාරණං චුත්තන්ති යොජනා.

එවන්ති “පථවිභාගෙන සස්සජානාති” තිආදිනා චුත්තප්පකාරෙන. සස්සජානිත්වාති පුබ්බකාලකිරියානිද්දෙසොති ආහ “අපරභාගෙ...පෙ.... ගණ්හාති” ති. පපස්සවසඬ්ඛාති පපස්සවකොට්ඨාසා. පපස්සවන්ති සත්තා සංසාරෙ විරායන්ති එතෙහිති පපස්සවා, මස්සකුච්චාති “එතං මමා” තිආදිනා පරිකප්පෙන්ති එතාහිති මස්සකුච්චාති ද්විතිපි පරියායෙහි තණ්හාදයොව චුත්තාති ආහ “තණ්හාමානදිට්ඨිපපස්සවෙහි ඉධ මස්සකුච්චානාමෙන චුත්තෙහි” ති. අපස්සකුච්චා පස්සකුච්චා, අසෙයාදිකස්ස සෙයාදිතො ගහණතො දිට්ඨිමස්සකුච්චා විය තණ්හාමානමස්සකුච්චාපි අස්සකුච්චා ගාහො එවාති ආහ “අස්සකුච්චා ගණ්හාති” ති. ආරම්මණාහිනිරොපනාදිනා හින්තසභාවානම්පි විතක්කාදිනා සාධාරණො උපනිජ්ඣායනසභාවො විය අනුගිජ්ඣානුණ්ණනිපරාමසනසභාවානම්පි තණ්හාදිනං සාධාරණෙන ආරම්මණපරිකප්පනාකාරෙන පවත්ති මස්සකුච්චාති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “තිති මස්සකුච්චාති මස්සකුච්චාති” තිආදි. අස්සාති පුච්ඡජනස්ස, උදයබ්බයානුපස්සනාදිස්ස විය සුබ්බමනායෙනපි මස්සකුච්චාපවත්ති අත්ථිති විභාවනසුබ්බතාය ථූලංයෙව තං දස්සෙතුකාමො “ඔළාරිකතයෙනා” තිආහ. ඔළාරිකෙ හි විභාගෙ දස්සිතෙ සුබ්බමවිභාවනා සුකරාති දස්සෙතුං අයමත්ථයොජනා වුවිච්චති සම්බන්ධො. අජ්ඣත්තිකාති ඉන්ද්‍රියබද්ධා සත්තසත්තානපරියාපන්නා නියකජ්ඣත්තා චුත්තා විභවිගෙ පටිසම්භිදාමග්ගෙ ව.

විභවිගෙති ධාතුච්චිගෙ (විභ. 173). බාහිරාති අනින්ද්‍රියබද්ධා සඬ්ඛාරසත්තානපරියාපන්නා. කක්ඛලෙන්ති ථද්ධං. බරිගතන්ති ඵරුසං. කක්ඛලභාවො කක්ඛලත්තං. කක්ඛලභාවොති කක්ඛලසභාවො. බහිද්ධාති ඉන්ද්‍රියබද්ධතො බහිද්ධාභූතං. අනුපාදින්නන්ති න උපාදින්නං. අයොනි කාලලොභං. ලොභන්ති ජාතිලොභං විජාතිලොභං කිත්තිමලොභං පිසාවලොභන්ති චතුබ්බිධං. තත්ථ අයො සජ්ඣා සුවණ්ණං තිපු සිසං තම්බලොභං වෙකන්තකලොභන්ති ඉමාති සත්ත ජාතිලොභාති නාම. නාගනාසිකාලොභං විජාතිලොභං නාම. කංසලොභං වට්ටලොභං ආරකුටන්ති තිණි කිත්තිමලොභාති නාම. මොරක්ඛකං පුච්ඡකං මලිනකං වපලකං සලකං ආටලං හත්තකං දුසිලොභන්ති අට්ඨ පිසාවලොභාති නාම. තෙසු වෙකන්තකලොභං නාම සබ්බලොභවිජේදනසමත්ථා එකා ලොභජාති. තථා හි තං විකන්තති ජින්නති විකන්තකන්ති වුවිච්චති. විකන්තකමෙව වෙකන්තකං. නාගනාසිකාලොභං ලොභසදිසං ලොභවිජාති හලිද්දාදිවිජාති විය. තථා හි තං ලොභාකාරං ලොභමලං විය සනසංභතං හුත්වා තිට්ඨති, තාපෙත්වා තාලිතං පන හින්තං හින්තං හුත්වා විසරති මුදු මට්ඨං කම්මනියං වා න හොති. තිපුතම්බෙ මිස්සෙත්වා කතං කංසලොභං. සිසතම්බෙ මිස්සෙත්වා කතං වට්ටලොභං. පසතම්බෙ මිස්සෙත්වා කතං ආරකුටං. තෙනෙව තං කරණෙන නිබ්බත්තත්තා කිත්තිමලොභන්ති වුවිච්චති. යං පන කෙවලං රසකධාතු චිතිග්ගතං, තං “පිත්තල”න්තිපි වදන්ති. තං ඉධ නාධිප්පෙනං, යථාචුත්තං මිස්සකමෙව කත්වා යොජිතං කිත්තිමත්ති චුත්තං. මොරක්ඛකාදිති එවංනාමානෙවෙනාති. තෙසු යස්මා පස්සව ජාතිලොභාති පාළියං විසුං චුත්තානෙව, තස්මා වෙකන්තකලොභෙන සද්ධිං චුත්තාවසෙසං සබ්බං ඉධ ලොභන්ති වෙදිතබ්බං.

තිපුති සෙතතිපු. සිසන්ති කාලතිපු. සජ්ඣාන්ති රජතං. චුත්තාති හත්ථිකුම්භජාදිකා අට්ඨවිධාපි චුත්තා. තථා හි හත්ථිකුම්භං වරාහදායා භූජඬ්ඛසිසං වලාහකුටං වෙච්ඡ මච්ඡසිරො සඬ්ඛො සිජ්ජිති අට්ඨ චුත්තායොනියො. තත්ථ හත්ථිකුම්භජා පිතවණ්ණා පභාහිනා. වරාහදායා වරාහදායවණ්ණාව. භූජඬ්ඛසිසජා නිලාදිවණ්ණා සුවිසුද්ධා වට්ටලා ව. වලාහකජා භාසුරා දුබ්බිභගරුපා රත්තිභාගෙ අන්ධකාරං විධමන්තියො තිට්ඨන්ති, දෙවුපහොගා එව ව හොන්ති. වෙච්ඡා කරකුපලසමානවණ්ණා න භාසුරා, තෙ ව වෙච්ඡ අමනුස්සගොවරෙ එව පදෙසෙ ජායන්ති. මච්ඡසිරජා පාඨිනපිට්ඨිසමානවණ්ණා වට්ටලා ලසවො ව හොන්ති පභාවිහිනා, තෙ ව මච්ඡා සමුද්දමජ්ඣෙ එව ජායන්ති. සඬ්ඛජා සඬ්ඛොදරවිජිවිවණ්ණා කොලප්පමාණාපි හොන්ති පභාවිහිනාව. සිජ්ජිජා පභාවිසෙසයුත්තා හොන්ති නානාසණ්ඨානා. එවං ජාතිතො අට්ඨවිධාසුපි චුත්තාසු යා මච්ඡසඬ්ඛසිජ්ජිජා, තා සාමුද්දිකා හොන්ති, භූජඬ්ඛජාපි කාවි සාමුද්දිකා හොන්ති, ඉතරා අසාමුද්දිකා. යස්මා බහුලං සාමුද්දිකාව චුත්තා ලොකෙ දිස්සන්ති, තත්ථාපි සිජ්ජිජාව, ඉතරා කාදාවිකා. තස්මා සම්මොභවිතොදනියං (විභ. අට්ඨ. 173) “චුත්තාති සාමුද්දිකා චුත්තා” ති චුත්තං.

මණ්ඩි යටපත්වා පාළිආගනෙ වෙළුරියාදිකෙ සෙසො ජොතිරසාදිහෙදො සබ්බොපි මණ්ඩි. වෙළුරියන්ති වංසවණ්ණමණ්ඩි. සබ්බොති සාමුද්දිකසබ්බො. සිලාති කාළසිලා පණ්ඩුසිලා සෙනසිලාදිහෙදා අට්ඨපි සිලා. රජතන්ති කහාපණ්ඩකං චුත්තාවසෙසං රජතසම්මතං. ජාතරූපන්ති සුවණ්ණං. ලොභිතඬිගොති රත්තමණ්ඩි. මසාරගල්ලන්ති කබරමණ්ඩි තිණාදිසු බහිහාරා තාලනාළිකොරාදයොපි තිණං නාම. අන්තොසාරං බදිරාදි අන්තමසො දාරුඛණ්ඩමපි කට්ඨං නාම. මුග්ගමත්තතො යාව මුට්ඨිප්පමාණා මරුමිබා සක්ඛරා නාම. මුග්ගමත්තතො පට්ඨාය හෙට්ඨා වාලිකා නාම. කය්ලන්ති කපාලබණ්ඩං. භූමිති සසම්භාරපට්ඨි. පාසාණොති අන්තොමුට්ඨියං අසණ්ඨහනතො පට්ඨාය යාව හත්ථිප්පමාණං පාසාණං, හත්ථිප්පමාණතො පන පට්ඨාය උපරි පබ්බතොති. අයං අයොආදිසු විභාගනිද්දෙසො. නිමිත්තපට්ඨිති පටිභාගනිමිත්තභූතං පට්ඨිකසිණං. තම්පි හි “රූපාවචරතිකචතුක්කජ්ඣානං කුසලතො ච විපාකතො ච කිරියතො ච චතුත්ථස්ස ඤානස්ස විපාකො ඉමෙ ධම්මා බහිද්ධාරම්මණා”ති වචනතො “බාහිරා පට්ඨි”ති වුවවති. තෙන චුත්තං “යා ආජ්ඣන්තාරම්මණත්තිකෙ නිමිත්තපට්ඨි, තං ගහෙත්වා”ති. උග්ගහනිමිත්තඤ්චෙත්ථ තංගතිකමෙව දට්ඨබ්බං, නිමිත්තූප්පත්තිතො පන පුබ්බෙ භූමිග්ගහණෙනෙව ගහිතන්ති.

තිහි මඤ්ඤනාහිති චුත්තං මඤ්ඤනාත්තයං සපරසන්තානෙසු සබ්බෙපතො යොජෙත්වා දස්සෙතුං “අහං පට්ඨි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අහං පට්ඨිතිආදිනා අජ්ඣන්තවිසයං දිට්ඨිමඤ්ඤනං මානමඤ්ඤනඤ්ච දස්සෙති අත්තාහිතිවෙසාහංකාරදිපනතො. මම පට්ඨිති ඉමිනා තණ්හාමඤ්ඤනං මානමඤ්ඤනමපි වා පරිග්ගහභූතායපි පට්ඨියා සෙය්‍යාදිතො මානප්ප්පනතො. සෙසපදද්වයෙපි ඉමිනානෙයන මඤ්ඤනාවිභාගො වෙදිතබ්බො. තත්ථ පට්ඨිකසිණජ්ඣානලාභී ඤානවක්ඛුනා ගහිතඤානාරම්මණං “අත්තා”ති අභිනිවිසන්තො තඤ්ච සෙය්‍යාදිතො දහන්තො අත්ථතො “අහං පට්ඨි”ති මඤ්ඤති නාම, තමෙව “අයං මය්හං අත්තා”ති ගහණෙ පන “මම පට්ඨි”ති මඤ්ඤති නාම. තථා තං “පරපුරිසො”ති වා “දෙවො”ති වා වාදවසෙන “අයමෙව පරෙසං අත්තා”ති වා අභිනිවිසන්තො “පරො පට්ඨි, පරස්ස පට්ඨි”ති මඤ්ඤති නාම. ඉමිනා නෙයන සෙසපට්ඨිසුපි යථාරහං චතුක්කං නිද්ධාරෙතබ්බං.

එවං “පට්ඨිං මඤ්ඤති”ති එත්ථ චතුක්කවසෙන මඤ්ඤනං දස්සෙත්වා ඉදාති මඤ්ඤනාවත්ථුං මඤ්ඤනායො ච විහජිත්වා අනෙකවිහිතං තස්ස මඤ්ඤනාකාරං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ අයන්ති යථාචුත්තො පුට්ඨ්ථප්පනො. ඡන්දරාගන්ති බහලරාගං. අස්සාදෙතීති නිකාමෙති, “ඉමෙ කෙසා මුදුසිනිද්ධකුඤ්චිතනිලොභාසා”තිආදිනා තත්ථ රසං වින්දති. අභිනන්දතීති සප්පිතිකාය තණ්හාය අභිමුඛො නන්දති පමොදති. අභිවදතීති උප්පන්නං තණ්හාහිනන්දනාවෙගං හදෙයන සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො “අහො මෙ කෙසා”ති වාචං නිව්ඡාරෙති. අජ්ඣොසාය තිට්ඨතීති බලවතණ්හාහිතිවෙසෙන ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපෙත්වා තිට්ඨති. අඤ්ඤතරං වා පන රජ්ජනීයවත්ථුන්ති කෙසාදිතො අඤ්ඤතරං වා කරවරණාදිප්පහෙදං නියකජ්ඣන්තපරියාපන්නං රාගුප්පත්තිහෙතුභූතං වත්ථුං. ඉතීති ඉමිනා සිනිද්ධාදිප්පකාරොනාති පත්ථසිතබ්බාකාරං පරාමසති. තත්ථ නන්දිං සමන්තානෙතීති තෙසු භාවිසු කෙසාදිසු සිද්ධං විය කත්වා නන්දිං තණ්හං සමන්තාහරති සමුපවාරෙති. පණ්දහතීති පත්ථනං යට්ඨෙති.

සම්පත්තිං නිස්සාය “සෙය්‍යොහමස්මි”ති, විපත්තිං නිස්සාය “හිනොහමස්මි”ති මානං ජනෙතීති යොජනා. පට්ඨිකොට්ඨාසභූතානං කෙසාදිනං සම්පත්තිවිපත්තිහි මානප්ප්පනා පට්ඨියා මඤ්ඤනා හොතිති ආහ “එවං අජ්ඣන්තිකං පට්ඨිං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති”ති. අවයවඛ්‍යාතිරෙකෙන සමුදායස්ස අභාවතො සමුදායො ජීවාහිතිවෙසො අවයවෙපි හොතිති දස්සෙත්තො “තං ජීවං තං සරිරන්ති ආගතනෙයන පන කෙසං ‘ජීවො’ති අභිනිවිසති”ති ආහ. “කෙසා නාමෙතෙ ඉස්සරවිහිතා පජාපතිනිස්සිතා අණුසඤ්චයො පකතිපරිණාමො”තිආදිනා නෙයනපෙත්ථ දිට්ඨිමඤ්ඤනා වෙදිතබ්බො.

ඉමිස්සා පවත්තියාති නිකන්තිමානදිට්ඨිතං පරියාදානසමුග්ගාප්පවත්තියා. “එතං මමා”තිආදිනා යදිපි තිස්සන්තමපි මඤ්ඤනානං සම්භවො දස්සිතො. තණ්හාමානමඤ්ඤනානං පන හෙට්ඨා දස්සිතන්තා දිට්ඨිමඤ්ඤනා එවෙත්ථ විසෙසතො උද්ධට්ඨාති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “එවමපි අජ්ඣන්තිකං පට්ඨිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති”ති.

බාහිරමපි පට්ඨිං තිහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤතිති යොජනා. තං පන මඤ්ඤනාවිධිං දස්සෙතුං “කථ”න්ති ආහ. තස්සත්ථො හෙට්ඨා චුත්තනෙයන වෙදිතබ්බො.

අයං ජීවොති අයං කාලලොහං “ජීවො අත්තා”ති අභිනිවිසති එකච්චෙ නිගණ්ඨා විය. එවං බාහිරං පට්ඨිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතිති එත්ථාපි “යා වෙච බො පන අජ්ඣන්තිකා පට්ඨිධාතු, යා ච බාහිරා පට්ඨිධාතු”තිආදිනා නෙයන ආනෙත්වා වත්තබ්බො.

පට්ඨිකසිණං අත්තතො සමනුපස්සතිතිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. අයමපි ච නයො “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”ති එත්ථෙව අන්තොගධොති දට්ඨබ්බො කසිණානමපි රූපසමඤ්ඤාසම්භාවතො. පට්ඨිං මඤ්ඤතිති එත්ථ යාදිසො මඤ්ඤනාවත්ථුමඤ්ඤනානං විත්ථාරනෙයො චුත්තො, තාදිසො ඉතො පරං චුත්තනෙයොවාති ආහ “ඉතො පරං සබ්බෙපෙනෙව කථයිස්සාමා”ති, අතාදිසො පන විත්ථාරනොපි කථයිස්සතිති අත්ථො.

තස්මාති යස්මා “පථවියා”ති ඉදං භූමිමචචනං, තස්මා, සො අත්තපරත්තදුපකරණානං ආධාරභාවෙන තං මඤ්ඤනාවත්ථුං කප්පෙතීති අත්ථො. තෙනාහ “අභං පථවියා”තිආදි. නනු ච ඉන්ද්‍රියබද්ධානින්ද්‍රියබද්ධපභෙදස්ස ධම්මප්පබන්ධස්ස සසම්භාරපථවී ච ආධාරනිස්සයො, ඉතරා ආරම්මණනිස්සයො තදාරම්මණස්සාති එත්ථ නිබ්බිරොධොති? න, මඤ්ඤනාවත්ථුං නිස්සයභාවෙන පරිකප්පනතො. අයඤ්ඨි “අභ”න්ති දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මානමඤ්ඤනාය ච වත්ථුභූතස්ස අත්තතො පථවිසන්තිස්සයං කත්වා “අභං පථවියා”ති මඤ්ඤති, තණ්හාමඤ්ඤනාය වත්ථුභූතස්ස උපකරණස්ස පථවිං සන්තිස්සයං කත්වා “මය්හං කිඤ්චනං පලිබොධො පථවියා”ති මඤ්ඤති. පරොතිආදිසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ය්වායං අත්ථනයොති සම්බන්ධො. චූත්තො පටිසම්භිදාමග්ගෙ. එතෙනෙව නයෙනාති ය්වායං “සො බො පන මෙ අත්තා ඉමස්මිං රූපෙ”ති සමුදායස්ස ආධාරභාවදිපතො අත්ථනයො චූත්තො, එතෙනෙව නයෙන. න හි අවයවබ්‍යාතිරෙකෙන සමුදායො ලබ්භති, තස්මා සමුදායෙ චූත්තවිධි අවයවෙපි ලබ්භතීති අධිප්පායො. තෙනාහ සො බො පන මෙ අයං අත්තා ඉමස්මා පථවියාති මඤ්ඤන්තොති. තස්මිංයෙව පනස්ස අත්තනීති එත්ථ අස්සාති පුපුප්පනස්ස. තස්මිංයෙව අත්තනීති අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරපථවිසන්තිස්සයෙ අත්තනී. “පථවියා මඤ්ඤති”ති පදස්සායං වණ්ණනා. එවං “පථවියා මඤ්ඤති”ති එත්ථ අත්තවසෙන දිට්ඨිමානතණ්හාමඤ්ඤනං දස්සෙත්වා ඉදානි පරවසෙන දස්සෙතුං “යදා පනා”තිආදි චූත්තං. තත්ථ අස්සාති පරස්ස. තදානි පරවසෙන මඤ්ඤනායං. දිට්ඨිමඤ්ඤනා එව යුප්පති තත්ථ නිව්වාහිනිවෙසාදයො සම්භවන්තීති කත්වා. අවධාරණෙන මානතණ්හාමඤ්ඤනා නිවත්තෙති. න හි “සෙය්‍යාහමස්මි”තිආදිනා, “මය්හං”න්ති ච පවත්තලක්ඛණා මානතණ්හා පරස්මිං පරස්ස සන්තකභාවෙන ගහිතෙ ච පවත්තන්තීති අධිප්පායො. ඉතරායොපිති මානතණ්හාමඤ්ඤනායොපි. ඉච්ඡන්ති අට්ඨකථාවරියා. පරස්සපි හි පථවිසන්තිස්සයෙන සම්පත්තිඉස්සරියාදිකස්ස වසෙන අත්තනි සෙය්‍යාදිභාවං දහතො පණ්දහතො ච චිත්තං තථාභාවාය මානතණ්හාමඤ්ඤනා සම්භවන්තීති ආවරියානං අධිප්පායො. “පරො පථවී පරස්ස පථවී”ති එත්ථාපි ඉමෙ ද්වෙ පකාරා සාධිප්පායා නිද්ධාරෙතබ්බො.

“පථවිතො සඤ්ජානාති”ති, “ආදිතො”ති ච ආදිසු අනිස්සක්කවචනෙපි තො-සද්දො දිට්ඨොති ආහ “පථවිතොති නිස්සක්කවචන”න්ති. සඋපකරණස්සාති හිරඤ්ඤසුචණ්ණගතස්ස දාසපොරිසාදිනා චිත්තපකරණෙන සඋපකරණස්ස, අත්තතො වා පරස්ස වා තෙසං උපකරණස්ස වාති අත්ථො. යථාචූත්තප්පභෙදතොති ලක්ඛණාදිඅප්ඤ්ඤාත්තිකාදිචූත්තප්පකාරවිභාගතො. උප්පත්තිං වා නිග්ගමනං වාති “තං අණ්ඩං අහොසි හෙමමයං, තස්මිං සයං බ්‍රහ්මා උප්පන්නො”ති බ්‍රහ්මණ්ඩවාදවසෙන වා “ද්විති අණුහි ද්විඅණුක”න්ති එවං පවත්තඅණුකවාදවසෙන වා පථවිතො උප්පත්තිං වා “සබ්බොයං ලොකො ඉස්සරතො විනිග්ගතො”ති ඉස්සරවාදවසෙන ඉස්සරකුත්තතො පථවිතො නිග්ගමනං වා මඤ්ඤමානොති යොජනා. පථවිතො වා අඤ්ඤො ආපාදිකො අත්තාති අධිප්පායො. එත්ථ ච පුරිමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ කාරකලක්ඛණං නිස්සක්කවචනං, දුතියස්මිං උපපදලක්ඛණන්ති දට්ඨබ්බං. අත්තතො පරිග්ගහභූතපථවිතො සුඛප්පත්තිං තතො එව ච පරෙහි සෙය්‍යාදිභාවං කප්පෙන්තස්ස වසෙනපෙන්ථ තණ්හාමානමඤ්ඤනා වෙදිතබ්බො. අපරෙහි සාරසමාසාවරියා. තතො අඤ්ඤං අප්පමාණං අත්තානං ගහෙන්වාති පුබ්බෙ භාවිතආපාදිඅප්පමාණකසිණවසෙන වා කාපිලකාණාදදිට්ඨිවසෙන වා අප්පමාණං බ්‍යාපිනං අත්තානං ගහෙන්වා. පථවිතොති පච්ඡා අභාවිතඅවධිසීතපථවිකසිණසඬ්ඛාතපථවිතො. බහිද්ධාපි මෙ අත්තාති ඉතො පථවිතො බහිපි මෙ අත්තාති අධිප්පායො.

කෙවලන්ති අනවසෙසං. මහාපථවීං තණ්හාවසෙන මමායති, අයඤ්ච නයො චතුදිපිස්සරියෙ ධීතස්ස දිපවක්කවත්තීතො ච ලබ්භෙය්‍ය, මණ්ඩලිකරාජමහාමත්තකුට්ඨිකානම්පි වසෙන ලබ්භතෙව තෙසම්පි යථාපරිග්ගහං අනවසෙසෙත්වා මඤ්ඤනාය සම්භවතො. “එවං මමා”ති ගාහස්ස “එසොහමස්මිං, එසො මෙ අත්තා”ති ගාහවිධුරතාය චූත්තං “එකා තණ්හාමඤ්ඤනා එව ලබ්භති”ති . ඉමිනා නයෙනාති චූත්තමතිදෙසං විභාවෙතුං “සා වාය”න්තිආදි චූත්තං. තත්ථ සා වායන්ති සා ච අයං තණ්හාමඤ්ඤනා යොජෙතබ්බාති සම්බන්ධො. යථා පන දිට්ඨිමඤ්ඤනාමඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනා සම්භවන්ති, එවං තණ්හාමඤ්ඤනාමඤ්ඤිතෙ වත්ථුනා අත්තානං සෙය්‍යාදිතො දහතො තඤ්ච අත්තනියං නිව්චං තථා තංසාම්භූතං අත්තානඤ්ච පරිකප්පෙන්තස්ස ඉතරමඤ්ඤනාපි සම්භවන්තීති සක්කා විඤ්ඤාතුං. “මෙ”ති හි ඉමිනා අත්ථග්ගහණමුඛෙනෙව අත්තනියසම්බන්ධො පකාසියතීති.

අභිනන්දනීති ඉමිනා තණ්හාදිට්ඨාහිනිවෙසානං සඬ්ගහිතත්තා තෙ දස්සෙන්නො “අස්සාදෙති පරාමසති වා”ති ආහ. දිට්ඨිවිප්පයුත්තචිත්තප්පාදවසෙන වෙතස්ස ද්වයස්ස අසඬ්කරතො පවත්ති වෙදිතබ්බො, එකචිත්තප්පාදෙපි වා අධිපතිධම්මානං විය පුබ්බාහිසඬ්ඛාරවසෙන තස්ස තස්ස බලවභාවෙන පවත්ති. එතස්මිං අත්ථෙති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අභිනන්දනත්ථෙ. එතන්ති “පථවීං අභිනන්දනී”ති එතං පදං. යෙසං විනෙය්‍යානං යෙහි පකාරවිසෙසෙහි ධම්මානං විභාවෙන කතෙ විසෙසාධිගමො හොති, තෙසං තෙහි පකාරවිසෙසෙහි ධම්මවිභාවනං. යෙසං පන යෙන එකෙනෙව පකාරෙන ධම්මවිභාවෙන කතෙ විසෙසාධිගමො හොති, තෙසම්පි තං වත්වා ධම්මිස්සරතාය තදඤ්ඤතිරවසෙසප්පකාරවිභාවනඤ්ච දෙසනාවිලාසො. තෙනාහ “පුබ්බෙ මඤ්ඤනාවසෙන කිලෙසුප්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි අභිනන්දනාවසෙන දස්සෙන්නො”ති. ධම්මධාතුයාති සම්මාසම්බොධියා. සා හි සබ්බඤ්ඤායධම්මං යථාසභාවතො ධාරෙති උපධාරෙති, සකලඤ්ච විනෙය්‍යසත්තසඬ්ඛාතධම්මප්පබන්ධං. අපායදුක්ඛසංසාරදුක්ඛපතනතො ධාරෙති, සයඤ්ච අවිපරීතපවත්තිආකාරා ධාතුති ධම්මධාතුති ඉධාධිප්පෙනා.

සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤාණං, මග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤාණං සම්මාසම්බොධිති. සුප්පට්ඨිද්ධත්තාති සුට්ඨු පට්ඨිද්ධභාවතො, සම්මා අධිගතත්තාති අත්ථො. අභිකඛ්ඛනසම්පග්ගපරාමසනානං වසෙන ආරම්මණෙ පරිකප්පනාපවත්ති මඤ්ඤනා. තත්ථ “මමං, අහ”න්ති ච අභිනිවෙසනං පරිකප්පනං. යෙන අප්පිකොසානං හොති, අයං අභිනන්දනාති අයමෙනෙසං විසෙසො. සුත්තාදිඅවිරුද්ධායෙව අත්තනොමති ඉච්ඡිතබ්බා, න ඉතරාති සුත්තෙන තස්සා සඛිගහං දස්සෙතුං “චුත්තඤ්චෙත”න්තිආදි චුත්තං. දෙසනාවිලාසවිභාවනස්ස පන සහෙතුකහෙතුසම්පයුත්තදුකාදිදෙසනාය නිබද්ධතා නිද්ධාරෙතබ්බා.

තස්සාති තෙන. ඤාතසද්දසම්බන්ධෙන හෙතං කත්තරි සාම්ච්චනං. තස්මාති අපරිඤ්ඤාතත්තා. “අපරිඤ්ඤාත”න්ති පටික්ඛෙපමුඛෙන යං පරිජානනං චුත්තං, තං අත්ථතො තිව්ඨා පරිඤ්ඤා හොතිති තං සරූපතො පවත්තිආකාරතො ච විභාවෙන්තො “යො හී”තිආදිමාහ.

තත්ථ යාය පඤ්ඤාය විපස්සනාභූමිං පරිජානාති පරිච්ඡින්නද්ධි, සා පරිජානනපඤ්ඤා ඤාතපරිඤ්ඤා. සා හි තෙභූමකධම්මජාතං “අයං විපස්සනාභූමි”ති ඤාතං විදිතං පාකටං කරොන්නියෙව ලක්ඛණරසාදිතො අප්පිකත්තිකාදිවිභාවතො ච පරිච්ඡිප්ප ජානාති. ඉධ පන පට්ඨිධාතුවසෙන වෙදිතබ්බාති චුත්තං “පට්ඨිධාතූං පරිජානාති”තිආදි. තීරණපරිඤ්ඤාති තීරණවසෙන පරිජානනකපඤ්ඤා. සා හි පරිවාරෙහි අනිච්චතාදිආකාරෙහි අනිච්චතාදිසභාවස්ස උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකස්ස තීරණවසෙන සම්මසනවසෙන තං පරිච්ඡිප්ප ජානාති. අග්ගමග්ගෙනාති අරහත්තමග්ගෙන. සො හි අනවසෙසතො ඡන්දරාගං පජහති. අග්ගමග්ගෙනාති වා අග්ගභූතෙන මග්ගෙන, ලොකුත්තරමග්ගෙනාති අත්ථො. උභයථාපි හි සමුච්ඡේදපභානකාරි එව පඤ්ඤා නිප්පරියායෙන පභානපරිඤ්ඤාති දස්සෙති.

නාමරූපවච්චානන්ති එතෙන පච්චයපරිග්ගහොපි සඛිගහිතොති දට්ඨබ්බො නාමරූපස්ස හෙතුච්චානභාවතො. සොපි හි හෙතුපච්චයමුඛෙන නාමරූපස්ස වච්චානමෙවාති. කලාපසම්මසනාදිවසෙන තීරණපරිඤ්ඤා අනිච්චාදිවසෙන සම්මසනභාවතො. තස්මාති යස්මා තා පරිඤ්ඤායො නත්ථී, තස්මා. අථ වා තස්මා අපරිඤ්ඤාතත්තාති යස්මා අපරිඤ්ඤාතා පට්ඨි, තස්මා අපරිඤ්ඤාතත්තා පට්ඨියා තං පට්ඨිං මඤ්ඤති ච අභිනන්දති වාති.

පට්ඨිවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආපොචාරාදිවණ්ණනා

ආපං ආපතොති එත්ථ අප්පොති, අප්පායතිති වා ආපො, යස්මිං සඛිසාතෙ සයං අත්ථී, තං ආබන්ධනවසෙන බ්‍යාපෙත්වා නිට්ඨති, පරිබ්‍රහෙතිති වා අත්ථො. අත්ථානං අධි අප්පිකත්තං. පති පති අත්තානන්ති පච්චත්තං. උභයෙනපි සත්තසන්තානපරියාපන්නමෙව වදති. ආපො ආපොගතන්තිආදිසු ආබන්ධනමෙව ආපො, තදෙව ආපොසභාවං ගතත්තා ආපොගතං, සභාවෙනෙව ආපභාවං පත්තන්ති අත්ථො. සිනෙහනවසෙන සිනෙහො, සොයෙව සිනෙහනසභාවං ගතත්තා සිනෙහගතං. බන්ධනත්තං රූපස්සාති අවිනිබ්බොගරූපස්ස බන්ධනභාවො, අවිප්පකිරණවසෙන සම්පිණ්ඩනන්ති අත්ථො. උග්ගණ්හන්තොති යථාපරිච්ඡින්නෙන ආපොමණ්ඩලෙ යථා උග්ගහනිමිත්තං උපලබ්භති, තථා නිමිත්තං ගණ්හන්තො. චුත්තොති “ආපස්මි”න්ති එත්ථ චුත්තආපො. සො හි සසම්භාරආපො, න “ආපොකසිණ”න්ති එත්ථ චුත්තආපො. සෙසන්ති ආරම්මණසම්මුතිආපානං සරූපවිභාවනං. “ආපං ආපතො පජානාති”තිආදිපාළියා අත්ථවිභාවනඤ්චෙව තත්ථ තත්ථ මඤ්ඤනාවිභාවදස්සනඤ්ච පට්ඨියං චුත්තසද්ධිසමෙවාති. තත්ථ “පට්ඨිකසිණමෙකො සඤ්ජානාති”තිආදිනා (දී. නි. 3.360; අ. නි. 10.25) චුත්තං, ඉධ “ආපොකසිණමෙකො සඤ්ජානාති”තිආදිනා වත්තබ්බං. තත්ථ ච “පට්ඨිති සඤ්ජානාති”ති චුත්තං, ඉධ පන “ආපොති සඤ්ජානාති”තිආදිනා වත්තබ්බන්ති එවමාදි එව විසෙසො. සෙසං තාදිසමෙව. තෙන චුත්තං “පට්ඨියං චුත්තසද්ධිසමෙවා”ති. යො පනෙත්ථ විසෙසො, තං දස්සෙතුං “කෙවල”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ මූලරසොති මූලං පට්ඨිව නිබ්බන්තරසො. බන්ධරසාදිසුපි එසෙව නයො. බීරාදිති පාකටානෙව. යථා පන හෙසප්පසික්ඛාපදෙ (පාරා. 618-625), න එවමිධ නියමො අත්ථී. යං කිඤ්චි බීරං බීරමෙව. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. භූමිමානීති ආවාටාදිසු ඨිතඋදකාති. අත්තලික්ඛානීති පට්ඨිං අප්පත්තාති වස්සොදකාති, පත්තාති පන භූමිමානෙව. එවං චුත්තා වාති ව-සද්දෙන හිමොදකකප්පවිනාසකඋදකපට්ඨියාඅන්තොඋදකපට්ඨිසන්ධාරකඋදකාදිං පුබ්බෙ අචුත්තමිපි සමුච්චිතොති.

තෙජං තෙජතොති එත්ථ තෙජනට්ඨෙන තෙජො, තෙජනං නාම දහනපවනාදිසමත්ථං නිසානං, යං උණ්හත්තන්ති චූච්චති. යෙන වාති යෙන තෙජොගතෙන කුපිතෙන. සන්තප්පතීති අයං කායො සමන්තතො තප්පති එකාභිකජරාදිභාවෙන උසුමජාතො හොති. යෙන ච ජීරියතීති යෙන අයං කායො ජීරියති, ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලතං බලපරික්ඛයං වලිතාදිභාවඤ්ච පාපුණාති. යෙන ච පරිඛය්හතීති යෙන කුපිතෙන අයං කායො පරිතො ඛය්හති, සො ච පුග්ගලො ඛය්හමිති සතධොතසප්පිගොසිතවන්දනාදිලෙපඤ්චෙව තාලවණ්ටවාතඤ්ච පච්චාසීසති. යෙන ච අසිතපිතබාසිතසාසිතං සම්මා පරිණාමං ගච්ඡතිති යෙන අසිතං වා ඔදනාදි, පිතං වා පානකාදි, බාසිතං වා පියබජ්ජකාදි, සාසිතං වා අමිබපක්කමධුඵාණිකාදි සම්මදෙව පරිපාකං ගච්ඡති, රසාදිභාවෙන විවෙකං ගච්ඡතිති අත්ථො. එත්ථ ච

සර්වස්ව පකතිඋසුම අතික්කමිත්වා උණ්හභාවො සන්තාපො, සර්වදහනවසෙන පවත්තො මහාදාහො පරිදාහො, සතචාරං තාපෙත්වා උදකෙ පක්ඛිපිත්වා උද්ධටසප්පි සතධොතසප්පි, රසරුධිරමංසමෙදඅට්ඨිඅට්ඨිමිඤ්ජසුක්කා රසාදයො. තත්ථ පුරිමා තයො තෙජා චතුසමුට්ඨානා, පච්ඡිමො කම්මසමුට්ඨානොව.

තෙජොභාවං ගතත්තා තෙජොගතං. උස්මාති උණ්හාකාරො. උස්මාව උස්මාභාවං ගතත්තා උස්මාගතං. උසුමන්ති චණ්ඩඋසුමං. තදෙව උසුමගතං, සභාවෙනෙව උසුමභාවං පත්තන්ති අත්ථො. කට්ඨග්ගිති කට්ඨපාදානො අග්ගි. සකලිකග්ගිආදිසුපි එසෙව නයො. සඬිකාරග්ගිති කච්චරං පටිච්ච උප්පන්නඅග්ගි. ඉන්දග්ගිති අසනිඅග්ගි. සන්තාපොති ජාලාය වා චිතච්චිතඬිගාරානං වා සන්තාපො . සුරියසන්තාපොති ආතපො. කට්ඨසන්තිවයසන්තාපොති කට්ඨරාසිං පටිච්ච උප්පන්නසන්තාපො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. එවං චූත්තා වාති. ව-සද්දෙන පෙතග්ගිකප්පච්චිනාසකග්ගිතිරයග්ගිආදිකෙ අචුත්තෙපි සමුච්චිනොති.

වායං වායතොති එත්ථ වායනට්ඨෙන වායො. කිමිදං වායනං නාම? චිත්ථම්හනං, සමුදිරණං වා, වායනං ගමනන්ති එකෙ. උද්ධට්ඨගමා වාතාති උග්ගාරහික්කාදිපචත්තකා උද්ධං ආරොහනවාතා. අධොගමා වාතාති උච්චාරපස්සාචාදිතිහරණකා අධො ඔරොහනවාතා. කුච්ඡිසයා වාතාති අන්තානං බහිවාතා. කොට්ඨාසයා වාතාති අන්තානං අන්තොවාතා. අඬගමඬගානුසාරිනො වාතාති ධමනිජාලානුසාරෙන සකලසරිරෙ අඬගමඬගාති අනුසටා සමිඤ්ජනපසාරණාදිතිබ්බත්තකා වාතා . සත්ථකවාතාති සත්ථබ්බත්තාති කත්තරියා ඡිත්තදන්තා විය පචත්තවාතා. බුරුකවාතාති බුරුන විය හදයමංසඡෙදනචාලනකවාතා. උප්පලකවාතාති හදයමංසස්ස සමුප්පාටනකවාතා. අස්සාසොති අන්තොපච්චිසනකනාසිකාවාතො. පස්සාසොති බහිනික්ඛමනනාසිකාවාතො. එත්ථ ව පුරිමා සබ්බෙ චතුසමුට්ඨානා, අස්සාසපස්සාසා චිත්තසමුට්ඨානාව.

වායොගතන්ති වායොව වායොගතං, සභාවෙනෙව වායොභාවං පත්තන්ති අත්ථො. ථම්හිතත්තං රූපස්සාති අචිතිබ්බොගරූපස්ස ථම්හිතභාවො. පුරත්ථිමා වාතාති පුරත්ථිමදිසතො ආගතා වාතා. පච්ඡිමාදිසුපි එසෙව නයො. සරජාදිසු සහ රජෙන සරජා, රජවිරහිතා සුද්ධා අරජා. සිතඋතුසමුට්ඨානා, සිතචලාහකත්තරෙ වා ජාතා සිතා. උණ්හඋතුසමුට්ඨානා, උණ්හචලාහකත්තරෙ වා ජාතා උණ්හා. පරිත්තාති මන්දා තනුකවාතා. අධිමත්තාති බලවවාතා. කාලාති කාලචලාහකත්තරෙ සමුට්ඨිතා. යෙහි අබ්භාහතො ජච්චණ්ණො කාලකො හොති, තෙසං එතං අධිච්චනන්තිපි එකෙ. වෙරම්හවාතාති යොජනතො උපරි වායනවාතා. පක්ඛවාතාති අන්තමසො මක්ඛිකායපි පක්ඛායුහනවාතා. සුපණ්ණවාතාති ගරුළවාතා. කාමං වෙනෙපි පක්ඛවාතාව, උස්සදවසෙන පන විසුං ගහිතා. තාලවණ්ටවාතාති තාලවණ්ණෙහි කතෙන, අඤ්ඤෙහි වා කතෙන කෙනචි මණ්ඩලසණ්ඨානෙන සමුට්ඨාපිතවාතා. විදුපනවාතාති බිජනපත්තකෙන සමුට්ඨාපිතවාතා. ඉමාති ව තාලවණ්ටවිදුපනාති අනුප්පන්නමිපි වාතං උප්පාදෙන්ති, උප්පන්නමිපි පරිවත්තෙන්ති. ඉධාපි ව-සද්දො උදකසන්ධාරකවාතකප්පච්චිනාසකවාතජාලාපෙල්ලනකවාතාදිකෙ අචුත්තෙපි සමුච්චිනොති. එත්ථ ව “ආපං මඤ්ඤති”තිආදිසු යස්මා තිති මඤ්ඤනාහි – “අහං ආපොති මඤ්ඤති, මම ආපොති මඤ්ඤති”තිආදිනා පට්ඨිමාසෙව චූත්තනයෙන සක්කා මඤ්ඤනාවිභාගො විභාවෙතූන්ති චූත්තං “සෙසං චූත්තනයමෙවා”ති. තස්මා තත්ථ චූත්තනයානුසාරෙන ඉමෙසු තිසු වාරෙසු යථාරහං මඤ්ඤනාවිභාගො විභාවෙතබ්බො.

එත්තාවතාති එත්තකෙන ඉමිනා චතුචාරපරිමාණෙන දෙසනාවිසෙසෙන. ව-සද්දො බාතිරෙකො. තෙන වක්ඛමානංයෙව විසෙසං ජොතෙති. ය්වායන්ති යො අයං ලක්ඛණො නාම භාරො චූත්තොති සම්බන්ධො. සො පන ලක්ඛණභාරො යංලක්ඛණො තත්ථ චූත්තො, තං දස්සෙතුං “චූත්තමිහි”තිආදි චූත්තං. තත්ථ චූත්තමිහි එකධම්මෙති කුසලාදිසු බන්ධාදිසු වා යස්මිං කස්මිඤ්ඤි එකධම්මෙ සුත්තෙ සරූපතො නිද්ධාරණවසෙන වා කට්ඨෙන. යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා තෙනාති යෙ කෙචි ධම්මා කුසලාදිභාවෙන, රූපක්ඛන්ධාදිභාවෙන වා තෙන චූත්තධම්මෙන සමානලක්ඛණා. චූත්තා හචන්ති සබ්බෙති සබ්බෙපි කුසලාදිසභාවා, බන්ධාදිසභාවා වා ධම්මා සුත්තෙ අචුත්තාපි තාය සමානලක්ඛණතාය චූත්තා හචන්ති, ආනෙන්වා සංවණ්ණනවසෙනාති අධිප්පායො.

එත්ථ ව එකලක්ඛණාති සමානලක්ඛණා චූත්තා. තෙන සහවරිතා සමානකිච්චතා සමානහෙතුතා සමානඵලතා සමානාරම්මණතාති එවමාදිහිපි අචුත්තානං චූත්තානං විය නිද්ධාරණං වෙදිතබ්බං. ඉතීති ඉමිනා පකාරෙන. තෙනාහ “එවං තෙත්තියං ලක්ඛණො නාම භාරො චූත්තො”ති, තෙත්තිපාළියං (තෙත්ති. 23) පන “යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා කෙචි සො භාරො ලක්ඛණො නාමා”ති පාඨො ආගතො. තස්ස වසෙනාති තස්ස ලක්ඛණභාරස්ස වසෙන. රූපලක්ඛණං අනතිකත්තාති රූප්පනසභාවෙන සමානසභාවත්තා. වදන්තෙන හගවතා. එතාති “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”ති එවං චූත්තදිට්ඨි. එත්ථ ව සක්කායදිට්ඨිමඤ්ඤනාදස්සනෙනෙව සකලරූපචත්ථුකා තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි දස්සිතා එවාති දට්ඨබ්බං. තථා හි චූත්තං “තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ඤ උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බං”ති. අථ වා පට්ඨිං ආපං තෙජං වායං මෙති මඤ්ඤති අභිනන්දතීති ව වදන්තෙන චූත්තනයෙනෙව සකලරූපචත්ථුකා තණ්හාමඤ්ඤනා තදනුසාරෙන මානමඤ්ඤනාපි චූත්තාව හොතීති එවම්පෙන් ඉතරමඤ්ඤනාපි නිද්ධාරෙතබ්බො.

ආපොචාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භූතවාරාදිවණ්ණනා

3. “පථවිං මඤ්ඤති, පථවියා මඤ්ඤති” නිදාදිහි පදෙහි “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති, රූපස්මිං අත්තතාං සමනුපස්සති” නිදාදිනං සක්කායදිට්ඨිනං නිද්ධාරිතත්තා චුත්තං “එවං රූපමුඛෙන සඬබ්බාරවත්ථුකං මඤ්ඤනං වත්වා”ති. තෙසු සඬබ්බාරෙසු සත්තෙසුපීති තදුපාදානෙසුපි සත්තෙසු. ධාතුසුති පථවිදාදිසු වතුසු ධාතුසු. “ජාතං භූතං සඬබ්බත”න්තිදාදිසු (දී. නි. 2.207; සං. නි. 5.379) භූත-සද්දො උප්පාදෙ දිස්සති, සඋපසග්ගො පන “පභූතමරියො පකරොති පුඤ්ඤ”න්තිදාදිසු විපුලෙ, “යෙභුයොන භික්ඛුනං පරිභුතරූපො” නිදාදිසු හිංසනෙ, “සමභූතො සාණවාසී” නිදාදිසු (චූළව. 450) පඤ්ඤත්තියං, “අභිභූතො මාරො විජිතො සඬගාමො” නිදාදිසු විමථනෙ, “පරාභූතරූපො බො අයං අවෙලො පාටිකපුත්තො” නිදාදිසු (දී. නි. 3.23, 25, 31, 32) පරාජයෙ, “අනුභූතං සුඛදුක්ඛ”න්තිදාදිසු වෙදියනෙ, “විභූතං විභාවිතං පඤ්ඤායා” නිදාදිසු පාකටිකරණෙ දිස්සති. තෙ සබ්බෙ රුක්ඛාදිසුති. ආදි-සද්දෙන සඬගහිතාති දට්ඨබ්බො. “කාලො සසති භූතානීති (ජා. 1.2.190), භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති (දී. නි. 2.220; සං. නි. 1.186) ව ආදිසු අවිසෙසෙන සත්තවාචකොපි භූතසද්දො, උපරි දෙවාදිපදෙහි සත්තවිසෙසානං ගහිතත්තා ඉධ තදවසිට්ඨා භූතසද්දෙන ගස්භන්තිති ආහ “නො ව බො අවිසෙසෙන”ති. තෙනෙවාහ – “වාතුමහාරාජිකානඤ්ඤි හෙට්ඨා සත්තා ඉධ භූතාති අධිජ්ජෙනා”ති. යො හි සත්තනිකායො පරිපුණ්ණයොනිකො වතුහිපි යොනිහි නිබ්බත්තනාරහො, තත්ථායං භූතසමඤ්ඤා අණ්ඩජාදිවසෙන භවනතො.

භූතෙති චුත්තදෙසආදෙසිතෙ භූතෙ. භූතතො සඤ්ජානාතීති ඉමිනා “භූතා”ති ලොකවොහාරං ගහෙත්වා යථා තත්ථ තණ්හාදිමඤ්ඤනා සම්භවන්ති, එවං විපරීතසඤ්ඤාය සඤ්ජානනං පකාසීයති. ස්වායමන්ථො හෙට්ඨා “පථවිතො සඤ්ජානාති”ති එත්ථ චුත්තනයානුසාරෙන සක්කා ජානිතුන්ති ආහ “චුත්තනයමෙවා”ති. යථා සුද්ධාවාසා සබ්බදා අභාවතො ඉමං දෙසනං නාරුල්ලා, එවං තෙරයිකාපි සබ්බමඤ්ඤනානාධිට්ඨානතො. එතෙනෙව එකවිවසෙනානම්පෙත්ථ අසඬගහො දට්ඨබ්බො. අපරෙ පන “දිට්ඨිමඤ්ඤනාධිට්ඨානතො තෙසම්පෙත්ථ සඬගහො ඉච්ඡිතොයෙවා”ති වදන්ති. “සමඬගිභූතං පරිවාරෙන්ති”න්තිදාදිනා සුත්තෙ චුත්තනයෙන. රජ්ජතීති “සුභා සුඛිතා”ති විපල්ලාසග්ගාහෙන තත්ථ රාගං ජනෙති. එවමෙත්ථ රජ්ජන්තො ව න කෙවලං දස්සනවසෙනෙව, සවනාදිවසෙනපි රජ්ජතෙවාති දස්සෙන්තො “දිස්වාපි...පෙ.... උත්වාපි”ති ආහ. තත්ථ සායනාදිවසෙන රජ්ජනං තෙහි අනුභූතගන්ධමාලාදිවසෙන වෙව විසභාගවත්ථුභූතානං තෙසං පරිභොගවසෙන ව යථානුභවං අනුස්සරණවසෙන ව වෙදිතබ්බං. එවං භූතෙ තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතීති චුත්තනයෙන භූතෙ පටිච්ච ඡන්දරාගං ජනෙන්තො තෙසං පටිපත්තිං අස්සාදෙන්තො අභිනන්දන්තො අභිවදන්තො අජ්ඣාසාය නිට්ඨන්තො “ඊදිසි අවත්ථා මම අනාගතමද්ධානං සියා” නිදාදිනා වා පන නයෙන තත්ථ නන්දිං සමන්තානෙන්තො භූතෙ තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතීති අත්ථො. අජ්ජට්ඨද්ධස්ස ඛන්තිසමභාසාලාදිභාවස්ස, සම්පත්තිං විපත්තින්ති ජාතිවසෙන උක්කට්ටනිහිනනං. දහතීති යපෙති. යො එවරූපො මානොති යො එසො “අයං පුබ්බෙ මයා සදිසො, ඉදානි අයං සෙට්ඨො අයං භීතතරො”ති උප්පන්නො මානො. අයං චූච්චති මානාතිමානොති අයං භාරාතිභාරො විය පුරිමං සදිසමානං උපාදාය මානාතිමානො නාමාති අත්ථො.

නිව්වානිදාදිසු උප්පාදාභාවතො නිව්වා, මරණාභාවතො ධූවා, සබ්බදා භාවතො සස්සතා. අනිව්වපටිපක්ඛතො වා නිව්වා, ටීරභාවතො ධූවා, සස්සතිසමතාය සස්සතා, ජරාදිවසෙන විපරිණාමස්ස අභාවතො අවිපරිණාමධම්මාති මඤ්ඤති. සබ්බෙ සත්තාති ඔට්ඨගොණගුදහාදයො අනවසෙසා සඤ්ජනට්ඨෙන සත්තා. සබ්බෙ පාණාති “එකින්ද්‍රියො පාණො ද්වින්ද්‍රියො පාණො” නිදාදිවසෙන චුත්තා අනවසෙසා පාණනට්ඨෙන පාණා. සබ්බෙ භූතාති අනවසෙසා අණ්ඩකොසාදිසු භූතා සඤ්ජානාති භූතා. සබ්බෙ ජීවාති සාලියවගොධූමාදයො අනවසෙසා ජීවනට්ඨෙන ජීවා. තෙසු හි සො විරූහභාවෙන ජීවසඤ්ඤී. අවසා අබලා අවිරියාති තෙසං අත්තතො වසො වා බලං වා වීරියං වා නන්තීති දස්සෙති. නියතිසඬගහිතාවපරිණතාති එත්ථ නියතීති. නියතතා, අවිජෙජ්ජසුත්තාචුතඅභෙජ්ජමණි විය අවිජහිතපකතිතා. සඬගහිති ඡන්තං අභිජානිතං තත්ථ සඬගමො. භාවොති සභාවොයෙව, කණ්ඩකානං තිබ්ණතා, කපිට්ඨඵලාදිනං පරිමණ්ඩලාදිනා, මිගපක්ඛිනං විචිත්තවණ්ණාදිනාති එවමාදිකො. එවං නියතියා ව සඬගහියා ව භාවෙ ව පරිණතා නානාජපකාරනං පත්තා. යෙන හි යථා භවිතබ්බං, සො තට්ඨ භවති. යෙන න භවිතබ්බං, සො න භවතිති දස්සෙති. ඡස්වෙවාහිජානිසුති කණ්හාහිජානිදාදිසු ඡසු එව අභිජානිසු යත්වා සුඛඤ්ඤ ව දුක්ඛඤ්ඤ ව පටිසංවෙදෙන්ති, අඤ්ඤා සුඛදුක්ඛභූමි නන්තීති දස්සෙති. වා-සද්දෙන අත්තාදිභෙදෙ දිට්ඨාහිතිවෙසෙ සඬගණ්හාති.

උපපත්තින්ති ඉමිනා තස්මිං තස්මිං සත්තනිකායෙ භූතානං සහබ්බතං ආකඬ්ඛතීති දස්සෙති. සුචුප්පත්තින්ති ඉමිනා පන තත්ථ තත්ථ උප්පන්නස්ස සුචුප්පත්තිං. එකවිවෙ භූතෙ නිව්වානිදාදිනා එකවිවසස්සතිකදිට්ඨිං දස්සෙති. අභම්පි භූතෙසු අඤ්ඤතරොස්මිති ඉමිනා පන වතුත්ථං එකවිවසස්සතිකවාදං දස්සෙති.

යතො කුතොවීති ඉස්සරපුරිසාදිභෙදතො යතො කුතොවි. එකා තණ්හාමඤ්ඤනාව ලබ්හතීති ඉධාපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙන ඉතරමඤ්ඤනානම්පි සම්භවො නිද්ධාරෙතබ්බො. චුත්තජ්ජකාරෙයෙව භූතෙ තණ්හාදිට්ඨිති අභිනන්දනිදාදිනා වත්තබ්බත්තා ආහ “චුත්තනයමෙවා”ති. යොජනා කාතබ්බාති “යො භූතපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතෙ ඛන්ධෙ පරිජානාති, සො තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති” නිදාදිනා යොජනා කාතබ්බො. අපරෙ පනෙන්ථ භූතගාමොපි භූත-සද්දෙන සඬගහිතොති රුක්ඛාදිවසෙනපි මඤ්ඤනාවිභාගං යොජෙන්වා දස්සෙන්ති, තථා මහාභූතවසෙනපි, තං අට්ඨකථායං නන්තී.

භූමිවිසේසාදිනා හෙදෙනාහි භූමිවිසේස උපපත්තිවිසේසාදිවිභාගෙන. ඉද්ධියාහි පුඤ්ඤවිසේසනිබ්බත්තෙන ආනුභාවෙන. කිඤ්චාපි දෙව-සද්දො “විද්ධෙ වග්ගවලාභකෙ දෙවෙ”තිආදීසු (සං. නි. 1.110; 3.102; 5.146-148; ම. නි. 1.486; අ. නි. 10.15; ඉතිවු. 27) අප්පාකාසෙ ආගතො, “දෙවො ව ටොකං ටොකං චුසායති”තිආදීසු මෙසෙ, “අයඤ්ඤි දෙව කුමාරො”තිආදීසු (දී. නි. 2.34, 35, 36) ඛත්තියෙ ආගතො, “පඤ්චභි කාමගුණෙහි සමප්පිනො සමඬ්භිභූතො පරිවාරෙති දෙවො මඤ්ඤෙ”තිආදීසු (දී. නි. 1.183; ම. නි. 2.211) විය ඉධ උපපත්තිදෙවෙසු ආගතො, දෙව-සද්දෙන පන වත්තබ්බසත්තෙ අනවසේසතො උද්ධරිත්වා තතො ඉධාධිප්පෙතෙ දස්සෙතුං “තෙ තිව්ධා”තිආදි චුත්තං. සෙසා ඡ කාමාවචරා ඉධ දෙවාහි අධිප්පෙතා ඉතරෙසං පදන්තරෙහි නිවත්තිතත්තාහි අධිප්පායො. භූතා දෙවාහි ගහිතෙසු සත්තෙසු තණ්හාදිමඤ්ඤානාං පචත්තාකාරොනපි තිව්ධලක්ඛණන්ති ආහ “භූතවාරෙ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා”ති.

“අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස පජාපති අභිරුපා හොති”තිආදීසු (පාරා. 168) පජාපති-සද්දො සරණියං ආගතො, “පජාපති කාමදායී සුවණ්ණවණ්ණා මෙ පජා හොතු”තිආදීසු දිට්ඨගතිකපරිකප්පිතෙ, “පජාපතිස්ස දෙවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලොකෙය්‍යාපා”තිආදීසු (සං. නි. 1.249) දෙවපෙට්ඨකෙ, ඉධ පන අධිපතිනි වදන්ති, තං උපරි බ්‍රහ්මනො ගය්හමානත්තා තෙසං මතිමත්තං. දෙවනන්ති වාතුමහාරාජිකාදිදෙවනාං. මහාරාජාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සක්කසුයාමසන්තුස්සිතසුනිම්මිතවසවත්තිනො ගහිතා. තෙසන්ති මහාරාජාදීනාං. සත්තසඬ්ඛාතායාහි කාමභූමියං සත්තසඬ්ඛාතාය. පජාපතින්ති පජාපතිභාවං. පජාපතිභාවෙන හි මානං ජප්පෙන්තො පජාපතිං මානමඤ්ඤානාය මඤ්ඤාතිනි චුත්තො.

එකා දිට්ඨිමඤ්ඤානාව යුජ්ජන්ති චුත්තං, පජාපතිනො පන සම්පතං සලොකතං වා ආකඬ්ඛතො, තථාභාවාය චිත්තං පණ්දහතො, තථාලද්ධබ්බාය සම්පත්තියා අත්තනො සෙය්‍යාදිභාවං දහතො ව තණ්හාමානමඤ්ඤානාපි සම්භවත්තිනි සක්කා විඤ්ඤාතුං. යෙ ව ධම්මාහි ආයුචණ්ණාදිකෙ වදන්ති. පජාපතින්ති එත්ථාපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙන ඉතරමඤ්ඤානාමපි සම්භවො වෙදිතබ්බො.

බ්‍රහ්මතොති පරිවුද්ධො. ගුණවිසේසෙහීති කුමාරාදීහි විසිට්ඨෙහි ගුණෙහි උත්තරිමත්‍රස්සධම්මතාය. බ්‍රහ්ම-සද්දස්ස සතිපි අවිසේසතො විසිට්ඨවාචකත්තෙ යත්ථ යත්ථ පනස්ස ගුණවිසේසයුත්තාදිරුපා පවත්ති, තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. සහස්සොති සහස්සියා ලොකධාතුයා අධිපතිභූතො. පඨමාභිනිබ්බත්තොති පණ්තෙන පඨමකුමාරෙන නිබ්බත්තො, පඨමජ්ඣානභූමියං වා පඨමං අභිනිබ්බත්තො. ගහිතාහි වෙදිතබ්බා පධානග්ගහණෙන අප්පධානානාමපි කෙනවි සම්බන්ධෙන ගහිතභාවසිද්ධිතො. එත්ථ ව බ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රහ්මා අධිප්පෙතො. සො හි වණ්ණවත්තතාය වෙව දිසායුක්තාය ව බ්‍රහ්මපාරිසප්පාදීහි මහන්තො බ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රහ්මා, තස්ස පන පුරොහිතට්ඨානෙ ධීතාති බ්‍රහ්මපුරොහිතා, පරිසායං හවා පරිවාරකාති බ්‍රහ්මපාරිසප්පාති වෙදිතබ්බා. උක්කට්ඨෙකපුග්ගලභාවතො පජාපතිස්මිං විය බ්‍රහ්මති මඤ්ඤානා වත්තතිනි චුත්තං “පජාපතිවාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා”ති. තථා හි බහුපුග්ගලභාවසාමඤ්ඤකො ආභස්සරවාරාදීනං භූතවාරසදිසතා චුත්තා.

යථාචුත්තපභාය ආභාසනසීලා වා ආභස්සරා. එකතලවාසිනොති ඉදං කුමාරන්තරභූමිනං විය හෙට්ඨපරිභාවාභාවතො චුත්තං, යානාහි පන තෙසං පරිච්ඡින්නානෙව. ආභස්සරෙහි පරිත්තා ආභා එතෙසන්ති පරිත්තාභා. අප්පමාණා ආභා එතෙසන්ති අප්පමාණාභා.

සුභාහි සොහනා පහා. කඤ්චනපිණ්ඩො විය සස්සිරිකා කඤ්චනපිණ්ඩසස්සිරිකා. තත්ථ සොහනාය පභාය කිණ්ණා සුභාකිණ්ණාහි වත්තබ්බෙ හා-සද්දස්ස රස්සත්තං, අන්තිම-ණ-කාරස්ස හ-කාරඤ්ච කත්වා “සුභකිණ්ණා”ති චුත්තා. සුභාහි ව එකග්ගනා නිව්වලා පහා වුව්වති, පරිත්තා සුභා එතෙසන්ති පරිත්තසුභා. අප්පමාණා සුභා එතෙසන්ති අප්පමාණසුභා.

විපුලඵලාහි විපුලසන්තසුඛායුචණ්ණාදිඵලා.

සතිපි දෙවබ්‍රහ්මාදීනං පුඤ්ඤඵලෙන කුමාරඵලෙන ව පටිපක්ඛාහිභවෙ යෙසං පන පුටුප්පනඅසඤ්ඤසත්තෙසු අභිභූවොහාරො පාකටො නිරුල්ලො ව, තෙසං වසේනායං දෙසනා පවත්තාහි දස්සෙන්තො ආහ “අසඤ්ඤභවස්සෙන අධිවචන”න්ති. යථා පජාපතිවාරෙ “ඉධෙකච්චො පජාපතිස්මිංයෙවා”තිආදීනා මඤ්ඤානාපවත්ති දස්සිතා, තථා ඉධාපි තං දස්සෙතුං සක්කාති ආහ “සෙසං පජාපතිවාරෙ චුත්තනයමෙවා”ති.

භූතවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආකාසානඤ්චායතනවාරාදිවණ්ණනා

4. එවං සත්තවසෙන භූමික්කමදස්සෙන සුද්ධාවාසානං අග්ගහණෙ කාරණං නිද්ධාරෙන්තො “එවං භගවා”තිආදිමාහ. තත්ථ අනාගාමීඛිණ්ණාසවාහි අනාගාමීනො ව ඛිණ්ණාසවා ව. කිඤ්චාපි සුද්ධාවාසා අත්ථෙව

අනෙකකප්පසහස්සායුකා, උක්කංසපරිව්ඡේදනො පන සොළසකප්පසහස්සායුකාව, න තතො පරන්ති ආහ “කතිපයකප්පසහස්සායුකා”ති. කාමරූපහවෙසු පවත්නමානාපි ආකාසානඤ්චායනනාදිධම්මා අරූපාවචරභාවතො තංභුකිකවොහාරං න ලහන්තිති “තනුපපන්නායෙවා”ති අවධාරෙත්වා වුත්තං. අභිභූවාලෙ වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා යථාරහන්ති අධිප්පායො. න හෙත්ථ වණ්ණවත්තනාදි සම්භවතිති. පජාපතිවාලෙ වුත්තනයෙනාති එත්ථ “අහමස්මි අරූපො පභිනරූපපටිසසඤ්ඤො”තිආදිනා මානමඤ්ඤනා වෙදිතබ්බා.

ආකාසානඤ්චායනවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දිට්ඨසුතවාරාදිවණ්ණනා

5. රූපමුඛෙන මඤ්ඤනාවත්ථුදස්සනං සඬ්ඛෙපොති කත්වා වුත්තං “චිත්ථාරතොපි”ති. තම්පි හි “යත්ථ නෙව පථවී, න ආපො, න තෙජො, න වායො, න ආකාසානඤ්චායනන”න්තිආදිග්ගහණං විය සඬ්ඛෙපතො පඤ්චවොකාරහවදස්සනං හොතිති.

දිට්ඨන්ති යං චක්ඛුද්ධාරෙන කතදස්සනතිරියාසමාපනං, යඤ්ච චක්ඛු ද්වයං පස්සති පස්සිස්සති සති සම්භවෙ පස්සෙයා, තං සබ්බකාලන්ති විසෙසවචනිවිජාය අභාවතො දිට්ඨන්තෙව වුත්තං යථා “දුද්ධ”න්ති. තෙනාහ “රූපායතනස්සෙතං අධිවචන”න්ති. අයඤ්ච නයො සුතාදිසුපි යොජෙතබ්බො. සත්තාති රූපාදිසු සත්තා විසත්තාති සත්තා. සඤ්ජනට්ඨෙන සාමඤ්ඤසද්දොපි වෙස සත්ත-සද්දො “ඉත්ථීරූපෙ”ති විසයවිසෙසිතත්තා ඉධ පුරිසවාචකො දට්ඨබ්බො. රත්තාති වත්ථං විය රඬගජාතෙන චිත්තස්ස විපරිණාමකාරකෙන ඡන්දරාගෙන රත්තා සාරත්තා. ගිද්ධාති අභිකඬ්ඛනසභාවෙන අභිගිජ්ඣනෙන ගිද්ධා ගෙධං ආපන්නා. ගධිකාති ගන්ථිකා විය ලොහෙන දුම්මොචනියභාවෙන ආරම්මණෙ පටිබද්ධා. මුච්ඡිතාති කිලෙසවසෙන විසඤ්ඤභූතා විය අනඤ්ඤකිච්චා මුච්ඡං මොහං ආපන්නා. අජ්ඣොසන්නාති විසයෙ අඤ්ඤසාධාරණෙ විය කත්වා ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපෙත්වා විය ඨිතා. ඉම්මිනාති සුවණ්ණවණ්ණාදිආකාරෙන. මඬගලං අමඬගලන්ති ඊදිසං දිට්ඨං මඬගලං, ඊදිසං අමඬගලන්ති . රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සනනයෙනාති ඉදං වෙදනාදිඅරූපධම්මෙ, රූපායතනවිනිමුත්තසබ්බධම්මෙ වා අත්තතො ගහෙත්වා තතො අජ්ඣන්තිකං, බාහිරං වා රූපායතනං තස්සොකාසභාවෙන පරිකප්පෙත්වා “සො බො පන මෙ අයං අත්තා ඉමස්මිං රූපායතනෙ”ති මඤ්ඤන්තො දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤතිති ඉමං නයං සන්ධාය වුත්තං. “පථවිතො මඤ්ඤති”තිආදිසු යථා “සඋපකරණස්ස අත්තතො වා පරස්ස වා”තිආදිමඤ්ඤනාපවත්ති දස්සිතා, එවං “දිට්ඨතො මඤ්ඤති”තිආදිසු සක්කා තං දස්සෙතුන්ති ආහ “තෙසං පථවීවාලෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බ”න්ති.

ආහව්වාති විසයං අත්ථාය, පත්ථාති අත්ථො. තෙනාහ “උපගන්ත්වා”ති. අඤ්ඤමඤ්ඤසංසිලෙසෙති චක්ඛුරූපසාතසද්දා විය දුරෙ අහුත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං අල්ලියතො.

මනසා විඤ්ඤාතං කෙවලන්ති අත්ථො. ඉතරානිපි හි මනසා විඤ්ඤායන්තිති. සෙසෙහි සත්තහි ආයතනෙහි පඤ්ඤත්තියා අසඬ්ගහිතත්තා තම්පි සඬ්ගහෙත්වා දස්සෙතුං “ධම්මාරම්මණස්ස වා”ති වුත්තං. ද්විසුපි චිකප්පෙසු ලොකුත්තරානම්පි සඬ්ගහො ආපන්නොති ආහ “ඉධ පන සක්කායපරියාපන්නමෙව ලබ්භති”ති. චිත්ථාරොති මඤ්ඤනානං පවත්තනාකාරචිත්ථාරො. එත්ථාති එතෙසු සුතවාරාදිසු.

දිට්ඨසුතවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එකත්තවාරාදිවණ්ණනා

6. සමාපන්නකචාරොනාති සමාපන්නකප්පවත්තියා, රූපාවචරාරූපාවචරඤ්ඤානප්පවත්තියාති අත්ථො. සා හි එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ එකාකාරෙන පවත්තතිති කත්වා “එකත්ත”න්ති වුවචති, එවඤ්ච කත්වා විජාකප්ඤ්ඤානප්පවත්තිපි ඉධ සමාපන්නකචාරග්ගහණෙනෙව ගහිතාති දට්ඨබ්බා. අසමාපන්නකචාරොනාති කාමාවචරධම්මප්පවත්තියා. උපචාරජ්ඣානෙනපි හි චිත්තං න සම්මා එකත්තං ගතන්ති වුවචතිති.

යොජනාති මඤ්ඤනායොජනා. භින්දිත්වාති විභජිත්වා. සාසනනයෙනාති පාළිනයෙන. තත්ථ “එකත්තං මඤ්ඤති”තිආදිසු “වෙදනං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිනා නයෙන, “නානත්තං මඤ්ඤති”තිආදිසු පන “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිනා නයෙන වුත්තවිධං අනුගන්ත්වා මඤ්ඤනා වෙදිතබ්බා.

පථවීවාරාදිසු වුත්තෙන ව අට්ඨකථානයෙනාති “අහං වෙදනාති මඤ්ඤති, මම වෙදනාති මඤ්ඤති”තිආදිනා, “අහං රූපන්ති මඤ්ඤති, මම රූපන්ති මඤ්ඤති”තිආදිනා වාති අත්ථො. තෙනාහ “යථානුරූපං වීමංසිත්වා”ති, එකත්තනානත්තභාවෙසු යො යොජනානායො සම්භවති, තදනුරූපං විචාරෙත්වාති අත්ථො. කෙච්ඡි අභයගිරිවාසිනො. අපරෙති සාරසමාසාවරියා. දිට්ඨාහිනිවෙසං වදන්තිති සම්බන්ධො. පුපුජ්ජනස්ස මඤ්ඤනා නාම සක්කායං භින්දිත්වාච යථාඋපට්ඨිතවිසයවසෙනෙව පවත්තතිති න තත්ථ අයමෙකත්තනයො අයං නානත්තනයොති විභාගවසෙනෙව, එකත්තසඤ්ඤී අත්තා හොතිතිආදිසු ව අත්තතො එකත්තනානත්තසඤ්ඤිතා වුත්තා, න පන එකත්තං නානත්තන්ති

එවං පවත්නස්ස දිට්ඨාහිනිවෙසස්ස එකත්තනානත්තභාවොති එවමෙත්ථ තදුභයස්ස ඉධ අනධිජ්ජෙනභාවො දට්ඨබ්බො.

යං යථාචුත්තපුපුජ්ජනො අනවසෙසනො ගණ්හන්තො ගහෙතුං සක්කොති, තං තස්ස අනවසෙසනො ගහෙතබ්බතං උපාදාය “සබ්බ”න්ති වුවිච්ඡිති දස්සෙන්නො “තමෙවා”ති ආහ, සක්කායසබ්බන්ති අත්ථො. සබ්බස්මිම්පි තෙභුමකධම්මෙ ආදීනවදස්සනෙ අසති නිබ්බදාභාවතො අස්සාදානුපස්සනාය තණ්හා වඩ්ඪතෙවාති ආහ “සබ්බං අස්සාදෙන්තො සබ්බං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති”ති. චුත්තඤ්ඤතං භගවතා – “සංයොජනියෙසු, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිනො විහරතො තණ්හා පවඩ්ඪති”ති (සං. නි. 2.53, 57). “සබ්බමිදං මයා නිම්මිත”න්ති තෙන නිම්මිතමඤ්ඤනාය අත්තානං සෙය්‍යාදිතො දහන්තො තෙන මානෙන නිම්මිතං මඤ්ඤතියෙව නාම නිම්මිතමඤ්ඤනාය විනා තථාමානුප්පත්තියා අභාවතොති ආහ “අත්තනා නිම්මිතං මඤ්ඤන්තො සබ්බං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති”ති. සබ්බං නත්ථීතිආදීනා නයෙනාති ආදි-සද්දෙන නියතිවාදාදිකෙ සඬගණ්හාති. මහා මෙ අත්තාති ඉමිනා සබ්බතො අත්තතො විභුතිපවත්තිවාදං දස්සෙති. “සබ්බං සබ්බත්ථක”න්ති දිට්ඨිවසෙන – “අහං සබ්බස්මිං මය්හං කිඤ්චනං පලිබොධො සබ්බස්මිං, පරො සබ්බස්මිං පරස්ස කිඤ්චනං පලිබොධො සබ්බස්මි”න්තිආදීනා නයෙනපෙත්ථ මඤ්ඤනා සම්භවතිති දස්සෙන්නො ආහ “සෙසං පථව්වාරෙ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බ”න්ති. අපිච “සබ්බොයං ලොකො පුරිසමයො”ති එවංදිට්ඨිකො පුරිසසඬබ්බතතො සබ්බතො, අත්තතො උප්පත්තිං වා නිග්ගමනං වා මඤ්ඤන්තො දිට්ඨිමඤ්ඤනාය සබ්බතො මඤ්ඤති, තස්මිංයෙව පන දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමඤ්ඤනා මානමඤ්ඤනා ව වෙදිතබ්බො. තංයෙව පන සබ්බං මය්හං අත්තා කත්තා සාමීති වා මඤ්ඤන්තො “සබ්බං මෙ”ති මඤ්ඤති, තථායං දිට්ඨිතණ්හාහිනන්දනාහි අභිනන්දන්තො සබ්බං අභිනන්දතිති එවම්පෙත්ථ මඤ්ඤනානං පවත්ති වෙදිතබ්බො.

තත්ති සක්කායං. උක්කංසගතසුඛසහිතඤ්ඤි ඛන්ධපඤ්චකං දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදී නිබ්බානන්ති මඤ්ඤති, තං පනත්ථතො සක්කායොයෙවාති. එකධාති පඤ්චවිධම්පි නිබ්බානභාවෙන එකජ්ඣං කත්වා චුත්තං. යතොති යස්මා. පඤ්චභි කාමගුණෙහීති මනාපියරූපාදිභි පඤ්චභි කාමකොට්ඨාසෙහි, ඛන්ධනෙහි වා. සමජ්ජිතො සුට්ඨු අප්පිතො අල්ලිතො හුත්වා ධීතො. සමඬිගිභුතොති සමන්තාගතො. පරිවාරෙහීති තෙසු කාමගුණෙසු කාමකොට්ඨාසෙසු යථාසුඛං ඉන්ද්‍රියානි වාරෙති සඤ්චාරෙති ඉතො විතො ව උපනෙති. අථ වා ලලුති රමති කීළුති. එත්ථ ද්විධා කාමගුණා මානුසකා වෙව දිබ්බා ව. මානුසකා ව මන්ධාතුකාමගුණසදිසා, දිබ්බා පරනිම්මිතවසවත්තිදෙවරාජස්ස කාමගුණසදිසා. එවරූපෙ කාමෙ උපගතානඤ්ඤි තෙ දිට්ඨධම්මනිබ්බානසම්පත්තිං පඤ්ඤපෙන්නි. තෙනාහ “එත්තාවතා බො...පෙ.... හොති”ති. දිට්ඨධම්මොති පච්චක්ඛධම්මො වුවච්ඡිති, තත්ථ තත්ථ පටිලද්ධන්තභාවස්සෙතං අධිවචනං, දිට්ඨධම්මෙ නිබ්බානං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ දුක්ඛවූපසමනං දිට්ඨධම්මනිබ්බානං. පරමං උත්තමං දිට්ඨධම්මනිබ්බානන්ති පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානං, තං පත්තො හොතිති අත්ථො. පඤ්චධා ආගතන්ති යථාචුත්තකාමගුණසුඛස්ස වෙව චතුබ්බධරූපාවචරජ්ඣානසුඛස්ස ව වසෙන පාළියං පඤ්චජ්ජකාරෙන ආගතං. නිබ්බානං අස්සාදෙන්තොති පරමං සුඛං නිස්සරණන්ති මඤ්ඤනාය අස්සාදෙන්තො.

“ඉමස්මිං නිබ්බානෙ පත්තෙ න ජායති, න ජීරති, න මීයති”ති එවම්පි නිබ්බානස්මිං මඤ්ඤති. “ඉතො පරං පරමස්සාසභුතං නත්ථී”ති ගණ්හන්තො නිබ්බානතො මඤ්ඤති. තයිදං නිබ්බානං මයා අධිගතං, තස්මා “නිබ්බානං මෙ”ති මඤ්ඤති. තතොයෙව තං නිබ්බානං දිට්ඨාහිනන්දනාය අභිනන්දති. අයං තාවෙත්ථ දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පන දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි නිද්ධාරෙතබ්බො.

යාදිසොති යථාරූපො, යෙහි ජෙගුච්ඡාදිසභාවෙහි පස්සිතබ්බොති අත්ථො. එසාති අයං. තෙනස්ස අත්තතො සුණන්තානඤ්ච පච්චක්ඛස්සිද්ධතමාහ. අසුභාදිසභාවෙන සහ විජ්ජමානානං රූපාදිධම්මානං කායො සමුහොති සක්කායො, උපාදානක්ඛන්ධා. තථාති තස්ස භාවභුතෙන පටිකුලතාදිජ්ජකාරෙන. සබ්බමඤ්ඤනාති පථව්වාදිකෙ සරූපාවධාරණාදිවිභාගහින්තෙ විසයෙ පවත්තියා අනෙකවිහිතා සබ්බා තණ්හාමඤ්ඤනා.

ජෙගුච්ඡොති ජිගුච්ඡනියො. තෙනස්ස අසුභාජඤ්ඤදුග්ගන්ධපටිකුලභාවං දස්සෙති. සිදුරොති බණෙ බණෙ හිජ්ජනසභාවො. තෙනස්ස අනිච්චඅද්ධවබ්බයවසභධිගුරසභාවං දස්සෙති. අයන්ති සක්කායො. දුක්ඛොති න සුඛො. තෙනස්ස කිච්ඡකසිරාබාධදුක්ඛචුත්තිතං දස්සෙති. අපරිණායකොති පරිණායකරහිතො. තෙනස්ස අත්තසුඤ්ඤඅසාරචුත්තිතං දස්සෙති. තත්ති සක්කායං. පච්චනීකතොති සභාවපටිපක්ඛතො, සුභනිච්චසුඛඅත්තාදිතොති අත්ථො. ගණ්හන්ති ගණ්හන්තො, තත්ථ සුභාදිගාභවසෙන අභිනිවිසන්තොති අත්ථො.

ඉදානි තිස්සොපි මඤ්ඤනා උපමාහි විභාවෙතුං “සුභතො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යථා මහාපරිලාභෙ විපුලානත්ථාවභෙ ව අග්ගිමිති සලභස්ස පනතං සුභසුඛසඤ්ඤාය, එවං තාදිසෙ සක්කායෙ සලභස්ස තණ්හාමඤ්ඤනාති ඉමමත්ථං දස්සෙති “සුභතො...පෙ.... තණ්හාය මඤ්ඤනා”ති ඉමිනා.

ගුරාදි කීටකො ගුරාසිං ලද්ධා අසම්පන්නෙපි තස්මිං සම්පන්නාකාරං පවත්තයමානො අත්තානං උක්කංසෙති, එවමනෙකාදීනවෙ එකත්තභෙදිති සක්කායෙ නිච්චසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා සම්පත්තිමදෙන තත්ථ බාලො මානං ජජ්ජෙතිති ඉමමත්ථමාහ “නිච්චසඤ්ඤං...පෙ.... මානෙන මඤ්ඤනා”ති.

යථා බාලො මුද්ධිමානුකො සම්මුළ්භො කොච් ආදාසෙ අත්තනො පටිබ්බිමං දිස්වා “අයං මඤ්ඤෙ ආදාසසාමිකො, යදි අහමිමං ගභෙත්වා තිට්ඨෙය්‍යාං, අනත්ථමිපි මෙ කරෙය්‍යා”ති ඡඩ්ඛෙත්වා පලායන්තො තත්ථ අවිජ්ජමානමෙව කිඤ්චි විජ්ජමානං කත්වා ගණ්ඨි, තථුපමො අයං බාලො සක්කායෙ අත්තත්තනියගාහං ගණ්ඨන්තොති ඉමමත්ථං දිපෙති “අත්තා...පෙ.... දිට්ඨියා හොති මඤ්ඤනා”ති ඉමිනා.

සුබ්බමං මාරබන්ධනං වෙපචිත්තිබන්ධනතොපි සුබ්බමතරත්තා. තෙනාහ භගවා “අහො සුබ්බමතරං බො, භික්ඛවෙ, මාරබන්ධන”න්ති.

බහුන්ති අතිවිය, අනෙකක්ඛත්තුං වා. විජ්ජන්දමානොපි සක්කායං නාතිවත්තති සංසාරං නාතිවත්තනතො. යථාහ “යෙ තෙ, භික්ඛවෙ, සමණා සතො සත්තස්ස උච්ඡේදං විනාසං විභවං පඤ්ඤපෙන්නි, තෙ, සක්කායංයෙව අනුපරිධාවන්ති සෙය්‍යාපාපි සා ගද්දුලබන්ධනො”තිආදි. යථා හි සත්තසුපි උච්ඡේදවිකප්පෙසු සංසාරනායිකානං තණ්හාදිට්ඨිනං පභානං සම්භවති, එවං සස්සතවිකප්පෙසුපිති කථඤ්චි පන දිට්ඨිගතිකස්ස භවවිජ්ජමොක්ඛො. තෙන චුත්තං “සක්කායං නාතිවත්තති”ති.

සසොති සො එසො පුට්ඨප්පනො. නිව්චන්ති සබ්බකාලං.

තත්ති තස්මා සක්කායමලිනස්ස ජාතියාදිනමනතිවත්තනතො. අසාතතොති දුක්ඛතො.

පස්සං එවමිමන්ති අසුභානිව්චදුක්ඛානත්තසභාවං තං සක්කායං චුත්තප්පකාරෙන යථාභුතවිපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය පස්සන්තො. පභායාති සමුච්ඡේදවසෙන සබ්බා මඤ්ඤනායො පජහිත්වා. සබ්බදුක්ඛා පමුච්චන්ති සකලස්මාපි වට්ටදුක්ඛතො පමුච්චන්ති.

එකත්තවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨමනායවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සෙක්ඛවාරදුතියනායවණ්ණනා

7. අධිප්පෙතස්ස අත්ථස්ස අනියමෙත්වා වචනං උද්දෙසො, නියමෙත්වා වචනං නිද්දෙසොති ආහ “යොති උද්දෙසවචනං, සොති නිද්දෙසවචන”න්ති. සමිපිණ්ඩනත්ථොති සමුච්චයත්ථො. සමිපිණ්ඩනඤ්ච සභාගතාවසෙන හොතිති ආහ – “ආරම්මණසභාගෙනා”ති, ආරම්මණස්ස සභාගතාය සදිසනායාති අත්ථො. සෙක්ඛං දස්සෙති සාමඤ්ඤපොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො, සෙක්ඛවිසයත්තා ව තස්ස වචනස්ස.

කෙනට්ඨෙනාති යස්මා ඤාණෙන අරණියතො අත්ථො සභාවො, තස්මා කෙනට්ඨෙන කෙන සභාවෙන කෙන ලක්ඛණෙන සෙක්ඛො නාම හොතිති අත්ථො. යස්මා පන සෙක්ඛධම්මාධිගමෙන පුග්ගලෙ සෙක්ඛවොභාරජ්ජවත්ති, තස්මා “සෙක්ඛධම්මපටිලාභතො සෙක්ඛො”ති චුත්තං. සෙක්ඛධම්මා නාම චතුසු මග්ගෙසු, භෙට්ඨිමෙසු ව තිසු එලෙසු සම්මාදිට්ඨිආදයො. තෙනාහ “සෙක්ඛාය සම්මාදිට්ඨියා...පෙ.... එත්තාවතා බො භික්ඛු සෙක්ඛො හොති”ති. එවං අභිධම්මපරියායෙන සෙක්ඛලක්ඛණං දස්සෙත්වා ඉදානි සුත්තන්තිකපරියායෙන තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සික්ඛත්ති ඉමිනා සික්ඛාත්තයසම්භිති අපරිනිට්ඨිතසික්ඛො සෙක්ඛොති දස්සෙති. තෙනාහ “සික්ඛති”තිආදි . සික්ඛාහි නිව්චසමායොගදිපනත්ථඤ්චෙත්ථ “සික්ඛති සික්ඛති”ති ආමෙඛිතවචනං. අථ වා සික්ඛනං සික්ඛා, සා එතස්ස සිලන්ති සෙක්ඛො. සො හි අපරියොසිතසික්ඛත්තා තදධිමුත්තත්තා ව එකන්තෙන සික්ඛනසිලො, න අසෙක්ඛො විය පරිනිට්ඨිතසික්ඛො තත්ථ පටිප්පස්සද්ධුස්සුක්කො, නාපි විස්සට්ඨසික්ඛො පචුරජනො විය තත්ථ අනධිමුත්තො. අථ වා අරියාය ජාතියා තිසු සික්ඛාසු ජාතො, තත්ථ වා භවොති සෙක්ඛො. අථ වා ඉක්ඛති එතායාති ඉක්ඛා, මග්ගඵලසම්මාදිට්ඨි. සහ ඉක්ඛායාති සෙක්ඛො.

අනුලොමපටිපදාය පරිපූරකාරීති යා සා සීලාදිකා විපස්සනත්තා දුක්ඛනිරොධගාමිනියා ලොකුත්තරාය පටිපදාය අනුලොමනතො අනුලොමපටිපදා, තස්සා සම්පාදනෙන පරිපූරකාරීති. ඉදානි තං පටිපදං පුග්ගලාධිට්ඨානෙන දස්සෙතුං “සීලසම්පන්නො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සීලසම්පන්නොති පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙන සමන්තාගතො, පරිපුණ්ණපාතිමොක්ඛසීලො වා. පාතිමොක්ඛසීලඤ්ඨි ඉධ “සීල”න්ති අධිප්පෙතං පට්ඨානභාවතො. රූපාදිආරම්මණෙසු අභිජ්ඣාදිනං පවත්තිනිවාරණසම්බානෙන මනවිජ්ජිතං ඉන්ද්‍රියානං පිට්ඨානෙන ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො. පරියෙසනාදිවසෙන භොජනෙ පමාණජානනෙන භොජනෙ මත්තඤ්ඤා, විගතථිනමිද්ධො හුත්වා රත්තින්දිවං කම්මට්ඨානමනසිකාරෙ යුත්තතාය ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො. කථං පන ජාගරියානුයොගො හොතිති තං දස්සෙතුං “පුබ්බරත්තා...පෙ.... විහරති”ති චුත්තං. යථාහ “කථඤ්චි පුබ්බරත්තාපරරත්තං ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො හොති? ඉධ භික්ඛු දිවසං වඩ්ඤමෙන නිසප්පාය ආවරණියෙහි විත්තං පරිසොධෙති, රත්තියා පට්ඨං යාමං වඩ්ඤමෙන...පෙ.... සොධෙති, එවං බො භික්ඛු පුබ්බරත්තාපරරත්තං ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො හොති”ති (විභ. 519). ඉමස්මි.

පනත්පෙති “මඤ්ඤති, න මඤ්ඤති” ති ව වත්තබ්බභාවසංඛාරානෙ අත්ථෙ. නො පුපුඡ්ඡනො අධිප්පෙනො “අප්පත්තමානසො, අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං පත්ථයමානො” ති ව චුත්තත්තා.

සම්පයුත්තත්තා මනසි භවොති රාගො මානසො, මනො එව මානසන්ති කත්වා චිත්තං මානසං, අනවසෙසනො මානං සීයති සමුච්ඡින්නති අග්ගමග්ගො මානසං, තත්තිබ්බත්තත්තා පන අරහත්තස්ස මානසතා දට්ඨබ්බා. ජනෙසුතාති ජනෙ සකලසත්තලොකෙ විස්සුතා, පත්ථයසාති අත්ථො.

නත්ථි ඉතො උත්තරන්ති අනුත්තරං. තං පන සබ්බසෙට්ඨං භොන්තං එකන්තනො සද්දසරහිතමෙව භොති, තස්මා චුත්තං “අනුත්තරන්ති සෙට්ඨං, අසද්දසන්ති අත්ථො” ති. පත්ථයමානස්සාති තණ්හායන්තස්ස. පඡප්පිතානීති මානප්ප්පනාති. යස්මිඤ්ඤි වත්ථුස්මිං තණ්හායනා පත්ථයමානමඤ්ඤනා සම්භවති, තස්මිංයෙව “සෙයොගමස්මි” තිආදීති පඡප්පිතාති සම්භවන්ති අධිප්පායො. පචෙධිතන්ති පරිවාසිතං. පකප්පිතෙසුති තණ්හාදිට්ඨිකප්පෙහි පරිකප්පිතෙසු ආරම්මණෙසු. සොතන්ති කිලෙසසොතං. තස්මිඤ්ඤි ඡින්නෙ ඉතරසොතං ඡින්නමෙවාති. විද්ධස්සන්ති විනාසිතං. තඤ්ච ඛො ලොමහංසමත්තමිපි අසෙසෙත්වාති දස්සෙත්තො ආභ “චිතළිකක”න්ති, විගතාවසෙසං කතන්ති අත්ථො. අධිමුත්තියා ඉධාධිප්පෙනපත්ථනා පාකටා භොතිති “තත්තින්තො” තිආදි චුත්තං, න පන කුසලච්ඡන්දස්ස අධිමුත්තිභාවතො. අධිමුච්චන්තොති ඔකප්පෙන්තො.

සබ්බාකාරවිපරිතායාති “සුභං සුඛං නිච්ච”න්තිආදීනං සබ්බෙසං අත්තනා ගහෙතබ්බාකාරානං වසෙන තබ්බිපරිතතාය, අනවසෙසනො ධම්මසභාවවිපරිතාකාරගාහිනියාති අත්ථො. අභිච්ඡිට්ඨෙන ඤාණෙනාති අසම්පජානනම්චිජාජානනාති විය න ධම්මසභාවං අප්පත්ථා නාපි අතික්කමිත්වා, අථ ඛො අවිරජ්ඣිත්වා ධම්මසභාවස්ස අභිමුඛභාවප්පත්තියා අභිච්ඡිට්ඨෙන ඤාණෙන, ඤාතපරිඤ්ඤාධිට්ඨානාය තීරණපරිඤ්ඤාය පභානපරිඤ්ඤාකදෙසෙන වාති අත්ථො. තෙනාහ “පථවීති...පෙ.... චුත්තං භොති” ති. පථවීභාවන්ති පථවියං අභිඤ්ඤායාභාවං. ලක්ඛණපථවී හි ඉධාධිප්පෙනා, පරිඤ්ඤායාභාවො පනස්සා “අනිච්චාතිපි” තිආදීනා ගහිතොති. අභිඤ්ඤත්වාති ඤාතතිරණපභානපරිඤ්ඤාහි භෙට්ඨිමග්ගඤාණෙහි ව අභිජානිත්වා. මාමඤ්ඤීති අප්පහිනානං මඤ්ඤනානං වසෙන මාති මඤ්ඤීති මා, පහිනානං පන වසෙන න මඤ්ඤීති අමඤ්ඤී, මා ව සො අමඤ්ඤී ව මාමඤ්ඤීති එවමෙත්ථ පදවිභාගතො අත්ථො වෙදිතබ්බො. තත්ථ යෙන භාගෙන අමඤ්ඤී, තෙන මඤ්ඤීති න වත්තබ්බො. යෙන පන භාගෙන මඤ්ඤී, තෙන අමඤ්ඤීති න වත්තබ්බොති. එවං පටික්ඛෙපප්පධානං අත්ථං දස්සෙතුං අට්ඨකථායං “මඤ්ඤී ව න මඤ්ඤී ව න වත්තබ්බො” ති චුත්තං. පටික්ඛෙපප්පධානතා චෙත්ථ ලබ්භමානානම්පි මඤ්ඤනානං දුබ්බලභාවතො වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ – “ඉතරා පන තනුභාවං ගතා” ති. මාති ව නිපාතපදමෙතං, අනෙකත්ථා ව නිපාතාති අධිප්පායෙන “එකස්මිඤ්ඤි අත්ථෙ ඉමං පදං නිපාතෙත්වා චුත්ත”න්ති චුත්තං. නිපාතෙත්වාති ව පකතිආදිවිභාගනිද්ධාරණෙ අනුමානනයං මුඤ්චිත්වා යථාචුත්තෙ අත්ථෙ පච්චක්ඛන්තොව දස්සෙත්වාති අත්ථො. පුපුඡ්ඡනො වියාති එතෙනස්ස උපරිමග්ගවජ්ඣකණ්භාමානවසෙන මඤ්ඤනා න පටික්ඛිත්තාති දීපෙති.

අථ වා මා මඤ්ඤීති පරිකප්පකිරියාපටික්ඛෙපවචනමෙතං “මා රන්ධයුං, මා ජීරී” තිආදීසු විය, න මඤ්ඤෙයානි චුත්තඤ්ඤොති. යථා හි පුපුඡ්ඡනො සබ්බසො අප්පහිනමඤ්ඤනත්තා “මඤ්ඤති”විවෙච වත්තබ්බො, යථා ව බිණාසවො සබ්බසො පහිනමඤ්ඤනත්තා න මඤ්ඤති එව, න එවං සෙක්ඛෙ. තස්ස හි එකච්චා මඤ්ඤනා පහිනා, එකච්චා අප්පහිනා, තස්මා උභයභාවතො උභයථාපි න වත්තබ්බො. නනු ව උභයභාවතො උභයථාපි වත්තබ්බොති? න. යා හි අප්පහිනා, තාපිස්ස තනුභාවං ගතාති තාහිපි සො න මඤ්ඤෙයා විභූතතරාය මඤ්ඤනාය අභාවතො, පගෙව ඉතරාහි. තෙනාහ භගවා “මා මඤ්ඤී” ති. තෙන චුත්තං “මා මඤ්ඤීති පරිකප්පකිරියාපටික්ඛෙපවචනමෙතං ‘මා රන්ධයුං, මා ජීරී’ තිආදීසු විය, න මඤ්ඤෙයානි චුත්තං භොති” ති. අයඤ්චස්ස අමඤ්ඤනා වත්ථුනො පරිඤ්ඤායාත්තා, න අසෙක්ඛස්ස විය පරිඤ්ඤාතත්තා. යඤ්ඤි එකන්තනො පරිජානිතබ්බං පරිජානිතුං සක්කා, න තත්ථ තබ්බිධුරෙ විය පුපුඡ්ඡනස්ස මඤ්ඤනා සම්භවන්ති. තෙනාහ “පරිඤ්ඤායං තස්සාති වදාමි” ති.

ඔක්කන්තනියාමත්තාති අනුපවිට්ඨසම්මත්තනියාමත්තා, ඔතිණ්ණමග්ගසොතත්තාති අත්ථො. සම්බොධිපරායණත්තාති උපරිමග්ගසම්බොධිපටිසරණත්තා, තදධිගමාය නින්තපොණපබ්භාරභාවතොති අත්ථො. උභයෙනපි තස්ස අවස්සංභාවීති සෙසපරිඤ්ඤාති දස්සෙති. පරිඤ්ඤායාන්ති පරිජානිතබ්බභාවෙන ධීතං, පරිඤ්ඤාතුං වා සක්කුණෙයාං. තප්පටිපක්ඛන්තො අපරිඤ්ඤායාං. පුපුඡ්ඡනස්ස වියාති එතෙන ඉධාධිප්පෙනපුපුඡ්ඡනස්ස පරිඤ්ඤායාභාවාසඬ්ඛා එව නත්ථි අනධිකාරතොති දස්සෙති. “මාහිනන්දී” ති එත්ථාපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සෙක්ඛවාරදුතියනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බිණාසවචාරතනියාදිනයවණ්ණනා

8. සභාගො දිට්ඨසච්චතාදිසාමඤ්ඤෙන. ආරකා කිලෙසෙහි අරහන්ති පදස්ස නිරුත්තිනයෙන අත්ථං වත්ථා තං පාළියා සමානෙන්තො “චුත්තඤ්ඤෙවත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පාපකාති ලාමකට්ඨෙන දුග්ගතිසම්පාපනට්ඨෙන ව

පාපකා. සාවස්ථයෙන් අකොසල්ලසම්භූතවයෙන් ව අකුසලා. සංකිලෙසං අරහන්ති, තත්ථ වා නියුත්තාති සංකිලෙසිකා. පුනබ්බවස්ස කරුණසීලා, පුනබ්බවඵලං අරහන්තිති වා පොනොභවිකා. සහ දරටෙන පරිලාභෙන පවත්තන්තිති සදරා. දුක්ඛො කටුකො, දුක්ඛමො වා විපාකො එතෙසන්ති දුක්ඛවිපාකා. අනාගතෙ ජාතියා වෙව ජරාමරණානඤ්ච වඩ්ඪනෙන ජාතිජරාමරණියාති. එවමෙනෙසං පදානං අත්ථො වෙදිතබ්බො. කාමඤ්චායං සුත්තන්තවණ්ණනා, අභිධම්මනයො පන නිප්පරියායොති තෙන දස්සෙන්නො “වත්තාරො ආසවා”තිආදිමාහ. සමුච්ඡින්නා පටිප්පස්සද්ධාති න කෙවලං සමුච්ඡින්නා එව, අථ ඛො පටිප්පස්සද්ධාපීති මග්ගකිව්වෙන සදිසං ඵලකිව්වමපි නිද්ධාරෙති.

සීලවිසොධනාදිනා ගරුනං පටිපත්තියා අනුකරණං ගරුසංවාසො. අරියමග්ගපටිපත්ති එව අරියමග්ගසංවාසො. දස අරියවාසා නාම පඤ්චඩගවිප්පභීනතාදයො. යෙ සන්ධාය චුත්තං –

“දසයිමෙ, භික්ඛවෙ, අරියවාසා, යෙ අරියා ආවසිංසු වා ආවසන්ති වා ආවසිස්සන්ති වා. කතමෙ දස? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පඤ්චඩගවිප්පභීනො හොති ඡළඬගසමන්නාගතො, එකාරක්ඛො, චතුරාපස්සෙතො, පනුණ්ණපව්වෙකසව්වො, සමවයසට්ඨෙසනො, අනාවිලසඬකප්පො, පස්සද්ධකායසඬබාරො, සුවිමුත්තවිත්තො, සුවිමුත්තපඤ්ඤො. ඉමෙ ඛො, භික්ඛවෙ, දස අරියවාසා”ති (අ. නි. 10.19).

චුස්සතිති වා චුසිතං, අරියමග්ගො, අරියඵලඤ්ච, තං එතස්ස අත්ථීති අතිසයවචනිවිජාවසෙන අරහා “චුසිතවා”ති චුත්තො. කරුණියන්ති පරිඤ්ඤාපහානභාවනාසවිජීකිරියමාහ. තං පන යස්මා චතුති මග්ගෙහි චතුසු සව්වෙසු කත්තබ්බත්තා සොළසවිධන්ති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “චතුති මග්ගෙහි කරුණිය”න්ති. සම්මාවිමුත්තස්සාති අග්ගමග්ගඵලපඤ්ඤාහි සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිතං වසෙන සුට්ඨු විමුත්තස්ස. සත්තවිත්තස්සාති තතො එව සබ්බකිලෙසදරුපරිලාභානං චූපසන්නවිත්තස්ස. භින්නකිලෙසස්ස බිණාසවස්ස භික්ඛුතො. කතස්ස පරිඤ්ඤාදිකිව්වස්ස පටිවයො පුන කරුණං තත්ථී, තතො එව කරුණියං න විජ්ජති න උපලබ්භති.

භාරාති ඔසීදාපනට්ඨෙන භාරා වියාති භාරා. චුත්තඤ්ඤි “භාරා හවෙ පඤ්චක්ඛන්ධා”තිආදි (සං. නි. 3.22). අත්තතො යොනිසොමනසිකාරායත්තන්ති අත්තුපනික්ඛන්ධං, සසන්නාපරියාපන්නන්තා අත්තානං අවිජ්ජනං. තයිදං යදිපි සබ්බස්මිං අනවජ්ජධම්මෙ සම්භවති, අකුප්පසභාවාපරිහානධම්මෙසු පන අග්ගභූතෙ අරහත්තෙ සාතිසයං, තෙනරෙසුති දස්සෙන්නො ආහ “අත්තතො පරමත්ථට්ඨෙන වා”ති, උත්තමට්ඨභාවෙනාති අත්ථො.

සුත්තන්තනයො නාම පරියායනයොති නිප්පරියායනයෙන සංයොජනාති දස්සෙන්නො “භවරාගඉස්සාමච්ඡරියසංයොජන”න්ති ආහ, න පන “රූපරාගො”තිආදිනා. භවෙසු සංයොජන්තිති කිලෙසකම්මවිපාකවට්ඨානං පව්වයො හුත්වා නිස්සරිතුං අප්පදානවසෙන බන්ධන්ති. සතිපි හි අඤ්ඤෙසං තප්පව්වයභාවෙ න විනා සංයොජනාති තෙසං තප්පව්වයභාවො අත්ථී, ඔරම්භාගීයඋද්ධම්භාගීයසඬගහිතෙහි ව තෙහි තංතංභවනිබ්බත්තකකම්මනියමො භවනියමො ව හොති, න ව උපවිජින්නසංයොජනස්ස කතානිපි කම්මානි භවං නිබ්බත්තෙන්තිති තෙසංයෙව සංයොජනට්ඨො දට්ඨබ්බො.

සම්මා අඤ්ඤායාති ආජානනභූතාය අග්ගමග්ගපඤ්ඤාය සම්මා යථාභූතං දුක්ඛාදීසු යො යථා ජානිතබ්බො, තං තථා ජානිත්වා. විත්තවිමුත්ති සබ්බස්ස විත්තසංකිලෙසස්ස විස්සග්ගො. නිබ්බානාධිමුත්ති නිබ්බානෙ අධිමුච්චනං තත්ථ නින්තපොණපබ්භාරතා. තන්ති පට්ඨිආදිකං. පරිඤ්ඤාතං, න පුපුජ්ජනස්ස විය අපරිඤ්ඤාතං, සෙක්ඛස්ස විය පරිඤ්ඤායාං වා. තස්මාති පරිඤ්ඤාතත්තා.

චතුත්ථපඤ්චමඡට්ඨවාරා තත්ථ තත්ථ කිලෙසනිබ්බානකිත්තනවසෙන පවත්තත්තා නිබ්බානවාරා නාම. තත්ථ පට්ඨිආදිනං පරිඤ්ඤාතත්තා අමඤ්ඤනා, සා පන පරිඤ්ඤා රාගාදීනං බයෙන සිද්ධාති ඉමස්ස අත්ථස්ස දීපනවසෙන පාළි පවත්තාති දස්සෙන්නො “පරිඤ්ඤාතං තස්සාති සබ්බපදෙහි යොජෙත්වා පුන ඛයා රාගස්ස විතරාගත්තාති යොජෙතබ්බං. එස නයො ඉතරෙසු”ති ආහ. තත්ථ ඉතරෙසුති පඤ්චමඡට්ඨවාරෙසු. යදි එවං කස්මා පාළි එවං න දිස්සතිති ආහ “දෙසනා පන එකත්ථ චුත්තං සබ්බත්ථ චුත්තමෙව හොතිති සංඛිත්තා”ති.

න ඛයා රාගස්ස විතරාගො සබ්බසො අප්පභීතරාගත්තා. වික්ඛම්භිතරාගො හි සොති. බාහිරකග්ගභණ්ඩවෙන්ථ තථාභාවස්සෙව තෙසු ලබ්භනතො, න තෙසු එව තථාභාවස්ස ලබ්භනතො. ඉදානි යා සා “පරිඤ්ඤාතං තස්සා”ති සබ්බපදෙහි යොජනා චුත්තා, තං විනාපි නිබ්බානවාරඅත්ථයොජනං දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ මඤ්ඤානං න මඤ්ඤාතිති මඤ්ඤානා නප්පවත්තතිති අත්ථො. මඤ්ඤානාය මඤ්ඤිතබ්බත්තෙපි තස්සා වත්ථුඅත්තොගධත්තාති එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යදිපි පරිඤ්ඤාතපදං අග්ගභෙත්වා නිබ්බානවාරදෙසනා පවත්තා, එවමපි “ඛයා”තිආදිපදෙහි පරිඤ්ඤාසිද්ධි එව පකාසියතිති කො තෙසං විසෙසොති වොදනං සන්ධායාහ “එත්ථ වා”තිආදි. මග්ගභාවනාපාරිසුරිදස්සනත්ථං චුත්තො, මග්ගකිව්වන්තා හි පරිඤ්ඤායොති අධිප්පායො. ඉතරෙ...පෙ.... වෙදිතබ්බා විතරාගාදිකිත්තනතොති. ද්විති වා

කාරණෙහි යථාච්ඡිද්ධකාරණද්වයෙන. අස්සානි ඛිණාසවස්ස. අයං විසෙසොති ඉදානි චුච්චමානො විසෙසො. යදිපි ඛිණාසවො එකන්තෙන චිතරාගො චිතදොසො චිතමොහො එව ව හොති, යාය පන පුබ්බභාගපටිපදාය චිතරාගතාදයො සවිසෙසාති චත්තබ්බතං ලහන්ති, තං දස්සෙන්තො “කිසු හි”තිආදිමාහ . “රත්තො අත්ථං න ජානාති”තිආදිනා (තෙත්ති. 11) රාගෙ ආදීනවං පස්සතො “රාගො ව නාම සුබ්බාහිසඬගෙන උප්පජ්ජති, සුබ්බඤ්ච විපරිණාමතො දුක්ඛං. පගෙව ඉතර”න්ති සහෙතුකෙ රාගෙ ආදීනවදස්සනං දුක්ඛානුපස්සනාය නිමිත්තං, දුක්ඛානුපස්සනා ව පණ්ඩියා පටිපක්ඛවාතො අප්පණිනිතවිමොක්ඛං පරිපුරෙතීති ආහ “රාගෙ...පෙ.... චිතරාගො හොති”ති. තථා “දුට්ඨො අත්ථං න ජානාති”තිආදිනා (ඉතිවු. 88) දොසෙ ආදීනවං පස්සතො “දොසො ව නාම දුක්ඛං පටිච්ච උප්පජ්ජති, තඤ්ච උභයං අනවට්ඨිතං ඉත්තරං පහඬගු”ති සහෙතුකෙ දොසෙ ආදීනවදස්සනං අනිච්චානුපස්සනාය නිමිත්තං, අනිච්චානුපස්සනා ව නිච්චනිමිත්තාදීනං පටිපක්ඛවාතො අනිමිත්තවිමොක්ඛං පරිපුරෙතීති ආහ “දොසෙ...පෙ.... හොති”ති. තථා “මුල්ලො අත්ථං න ජානාති”තිආදිනා (ඉතිවු. 88) මොහෙ ආදීනවං පස්සතො “මොහො නාම යථාසභාවග්ගණස්ස පරිබ්බමන්තො”ති මොහස්ස වික්ඛම්භනං අනත්තානුපස්සනාය නිමිත්තං, අනත්තානුපස්සනාය ව අත්තාහිනිවෙසස්ස පටිපක්ඛවාතො සුඤ්ඤතං විමොක්ඛං පරිපුරෙතීති ආහ “මොහෙ...පෙ.... චිතමොහො හොති”ති.

එවං සන්තෙති යදි චිතරාගතාදයො විමොක්ඛවිභාගෙන චුත්තා, එවං සන්තෙ. තස්මාති යස්මා විමොක්ඛබ්බවිමොක්ඛානං වසෙන නියමෙත්වා න චුත්තං, තස්මා. යං කිඤ්චි අරහතො සම්භවන්තං විහජිත්වා චුච්චතිති වාරත්තයදෙසනා කතාති ඉමමත්ථං දස්සෙති “යං අරහතො”තිආදිනා.

එවං විමුක්තිවිභාගෙන ඛිණාසවස්ස විභාගං වාරත්තයදෙසනානිබන්ධනං දස්සෙත්වා ඉදානි අවිභාගෙනපි තත්ථ පරිඤ්ඤාවිසයස්ස අනුසයවිසයස්ස ව විභාගං තස්ස නිබන්ධනං දස්සෙන්තො “අවිසෙසෙන”තිආදිමාහ. තත්ථ උපෙක්ඛාවෙදනා විසෙසතො සඬබ්බරදුක්ඛං සම්මොහාධිට්ඨානන්ති චුත්තං “සඬබ්බර...පෙ.... මොහො”ති. සෙසං චුත්තනයත්තා සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඛිණාසවචාරතනියාදිනියවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තථාගතවාරසත්තමනයවණ්ණනා

12. යෙහි (දී. නි. අභි. ටී. 1.7, චුළසීලවණ්ණනා; අ. නි. ටී. 1.1.170) ගුණවිසෙසෙහි නිමිත්තභූතෙහි භගවති “තථාගතො”ති අයං සමඤ්ඤා පවත්තා, තං දස්සන්තථං “අට්ඨති කාරණෙහි භගවා තථාගතො”තිආදි චුත්තං. ගුණනෙමිත්තකානෙව හි භගවතො සබ්බානි නාමානි. යථාහ –

“අසඬබ්බෙය්‍යානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාමසහස්සතො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. අට්ඨ. 53; පටි. ම. අට්ඨ. 1.76; දී. නි. අභි. ටී. 1.7, චුළසීලවණ්ණනා; අ. නි. ටී. 1.1.170) –

තථා ආගතොති එත්ථ ආකාරනියමනවසෙන ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථො තථා-සද්දො. සාමඤ්ඤජොතනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨතිති පටිපාදගමනත්ථො ආගත-සද්දො, න ඤාණගමනත්ථො “තථලක්ඛණං ආගතො”තිආදීසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; ම. නි. අට්ඨ. 1.12; සං. නි. අට්ඨ. 2.3.78; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170; උදා. අට්ඨ. 18; ඉතිවු. අට්ඨ. 38; ථෙරගා. අට්ඨ. 1.1.3; බු. වං. අට්ඨ. 2.බාහිරනිදාන; මහානි. අට්ඨ. 14) විය, නාපි කායගමනාදිඅත්ථො “ආගතො ඛො මහාසමණො, මාගධානං ගිරිබ්බජ”න්තිආදීසු (මහාව. 63) විය. තත්ථ යදාකාරනියමනවසෙන ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථො තථා-සද්දො, තං කරුණාප්පමානත්තා මහාකරුණාමුඛෙන පුරිට්ඨුද්ධානං ආගමනපටිපදං උදාහරණවසෙන සාමඤ්ඤතො දස්සෙන්තො යංතංසද්දානං එකන්තසම්බන්ධවාතො “යථා සබ්බලොක...පෙ.... ආගතා”ති සාධාරණතො චත්වා පුන තං පටිපදං මහාපදානසුත්තාදීසු (දී. නි. 2.4) සම්බහුලනිද්දෙසෙන සුපාකටානං ආසන්නානඤ්ච විපස්සිආදීනං ඡන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං වසෙන දස්සෙන්තො “යථා විපස්සි භගවා”තිආදිමාහ. තත්ථ යෙන අභිනිභාරොනාති මනුස්සත්ත-ලිඬගසම්පත්ති-හෙතු-සත්ථාරදස්සන-පබ්බජ්ජා-අභිඤ්ඤාදිගුණසම්පත්ති-අධිකාර-ඡන්දානං වසෙන අට්ඨඬගසමන්නාගතෙන කායපණ්ඩානමහාපණ්ඩානෙන. සබ්බෙසඤ්ඤි සම්මාසම්බුද්ධානං කායපණ්ඩානං ඉමිනාව නිභාරෙන සම්ප්කුතිති.

එවං මහාහිනිභාරවසෙන “තථාගතො”ති පදස්ස අත්ථං චත්වා ඉදානි පාරමීපුරණවසෙන දස්සෙතුං “අථ වා යථා විපස්සි භගවා...පෙ.... යථා කස්සපො භගවා දානපාරමීං පුරෙත්වා”තිආදි චුත්තං. ඉමස්මිං පන ධානෙ සුත්තන්තිකානං මහාබොධියානපටිපදාය කොසල්ලජනන්තථං පාරමීකථා චත්තබ්බා, සා පන සබ්බාකාරසම්පන්නා වරියාපිටකවණ්ණනාය (වරියා. පකිණ්ණකකථා) විත්ථාරතො නිද්දිට්ඨා, තස්මා අත්ථිකෙහි තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. යථා පන පුබ්බෙ විපස්සිආදයො සම්මාසම්බුද්ධා අභිනිභාරසම්පත්තියං පතිට්ඨාය සුචිසුද්ධාය පටිපදාය අනවසෙසතො සම්මදෙව සබ්බා පාරමියො පරිපුරෙසුං, එවං අමිභාකම්පි භගවා පරිපුරෙසිති ඉමමත්ථං සන්ධායාහ “සමත්තිං සපාරමියො පුරෙත්වා”ති. සතිපි අඬගපරිච්චාගාදීනං දානපාරමිභාවෙ පරිච්චාගවිසෙසභාවදස්සනත්ථඤ්චෙව චුදුක්කරභාවදස්සනත්ථඤ්ච “පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ”ති විසුං ගහණං, තතොයෙව ව අඬගපරිච්චාගතො විසුං

නයනපරිව්වාගග්ගහණමපි කතං, පරිග්ගහපරිව්වාගභාවසාමඤ්ඤපි ධනරජපරිව්වාගතො පුත්තදාරපරිව්වාගග්ගහණඤ්ඤව කතං.

ගතපරිව්වාගතිකවත්තපුරණාදිකාය පුබ්බභාගපටිපදාය සද්ධිං අභිඤ්ඤාසමාපත්තිනිප්පාදනං පුබ්බයොගො, දානාදිසුයෙව සාතිසයපටිපත්තිනිප්පාදනං පුබ්බවරියා, සා වරියාපිටකසඬගිනිතා. අභිනිහාරො පුබ්බයොගො, දානාදිපටිපත්ති, කායවිවෙකවසෙන එකවරියා වා පුබ්බවරියාති කෙවි. දානාදිනඤ්ඤෙව අප්පිච්ඡනාදිනඤ්ඤව සංසාරනිබ්බානෙසු ආදීනවානිසංසානඤ්ඤව විභාවනවසෙන සත්තානං බොධිත්තයෙ පතිට්ඨාපනපරිපාචනවසෙන ව පවත්තා කථා ධම්මක්ඛානං, ඤාතීනං අත්ථවරියා ඤාතත්ථවරියා, සාපි කරුණාය වසෙනෙව. ආදි-සද්දෙන ලොකත්ථවරියාදයො සඬගණ්හාති. කම්මස්සකතඤ්ඤාණවසෙන, අනවජ්ජකම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානපරිවයවසෙන ඛන්ධායතනාදිපරිවයවසෙන, ලක්ඛණත්තයතීරණවසෙන ව ඤාණවාතො බුද්ධිවරියා, සා පන අත්ථතො පඤ්ඤාපාරමීයෙව, ඤාණසම්භාරදස්සනත්ථං විසුං ගහණං. කොට්ඨි පරියන්තො, උක්කංසොති අත්ථො.

වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙන්වා බුහෙන්වාති සම්බන්ධො. තත්ථ භාවෙන්වාති උප්පාදෙන්වා. බුහෙන්වාති වඩ්ඪෙත්වා. සතිපට්ඨානාදිග්ගහණෙන ආගමනපටිපදං මත්ථකං පාපෙන්වා දස්සෙති. විපස්සනාසහගතා එව වා සතිපට්ඨානාදයො දට්ඨබ්බා. එත්ථ ව “යෙන අභිනිහාරොන”තිආදිනා ආගමනපටිපදාය ආදිං දස්සෙති, “දානපාරමී”තිආදිනා මජ්ඣං, “වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ”තිආදිනා පරියොසානන්ති වෙදිතබ්බං.

සම්පතිජාතොති මුහුත්තජාතො මනුස්සානං හත්ථතො මුත්තමත්තො, න මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තො. නික්ඛන්තමත්තඤ්ඤි මහාසත්තං පට්ඨං බුහ්මානො සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගණ්හිංසු, තෙසං හත්ථතො වත්තාරො මහාරාජානො අජිතජපවෙණියා, තෙසං හත්ථතො මනුස්සා දුකුලචුම්භටකෙන පටිග්ගණ්හිංසු, මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පට්ඨියං පතිට්ඨිතොති. යථාහ හගවා මහාපදානදෙසනායං. සෙනම්හි ඡත්තෙති දිබ්බසෙනවිජත්තෙ. අනුධාරියමානෙති ධාරියමානෙ. එත්ථ ව ඡත්තග්ගහණෙනෙව බග්ගාදිනි පඤ්ඤව කකුධහණ්ටානිපි චුත්තානෙවාති දට්ඨබ්බං. බග්ගතාලවණ්ටමොරහත්ථකවාලබ්ඡනීඋණ්හිසපට්ඨාපි හි ඡත්තෙන සහ තදා උපට්ඨිතා අහෙසුං, ඡත්තාදිනියෙව ව තදා පඤ්ඤායංසු, න ඡත්තාදිග්ගහකා. සබ්බා ව දිසාති දසපි දිසා. නයිදං සබ්බදිසාවිලෝකනං සත්තපදවිනිහාරුත්තරකාලං දට්ඨබ්බං. මහාසත්තො හි මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පුරත්ථිමදිසං ඔලෝකෙසි. තත්ථ දෙවමනුස්සා ගන්ධමාලාදිහි පුජයමානා “මහාපුරිස ඉධ තුම්හෙහි සදිසොපි නත්ථි, කුතො උත්තරිතරො”ති ආහංසු. එවං වතස්සො දිසා, වතස්සො අනුදිසා; හෙට්ඨා, උපරිති සබ්බා දිසා අනුචිලෝකෙත්වා සබ්බත්ථ අත්තනා සදිසං අදිස්වා “අයං උත්තරා දිසා”ති තත්ථ සත්තපදවිනිහාරෙන අගමාසි. ආසහිත්ති උත්තමං. අග්ගොති සබ්බපට්ඨමො. ජෙට්ඨො සෙට්ඨොති ව තස්සෙව වෙවචනං. අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දාති පුනබ්භවොති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පත්තබ්බං අරහත්තං බ්‍යාකාසි.

අනෙකෙසං විසෙසාධගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙනාති සංඛිත්තෙන චුත්තමත්ථං “යඤ්ඤි”තිආදිනා විත්ථාරතො දස්සෙති. තත්ථ එත්ථාති –

“අනෙකසාබඤ්ඤව සහස්සමණ්ඩලං,
ඡත්තං මරු ධාරයුමන්තලික්ඛෙ;
සුවණ්ණදණ්ඩා විතිපතන්ති වාමරා,
න දිස්සරෙ වාමරඡත්තගාහකා”ති. (සු. නි. 693);

ඉමිස්සා ගාථාය. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනවාරතාය අනාවරණඤ්ඤාණන්ති ආහ “සබ්බඤ්ඤාතාවරණඤ්ඤාණපට්ටාභස්සා”ති. තථා අයං හගවාපි ගතො...පෙ.... පුබ්බනිමිත්තභාවෙනාති එතෙන අභිජාතියං ධම්මතාවසෙන උප්පජ්ජනකවිසෙසා සබ්බබොධිසත්තානං සාධාරණාති දස්සෙති. පාරමිතානිස්සන්දා හි තෙති.

වික්කමීති අගමාසි. මරුති දෙවා. සමාති විලෝකනසමතාය සමා සදිසියො. මහාපුරිසො හි යථා එකං දිසං විලෝකෙසි, එවං සෙසදිසාපි, න කත්ථවි විලෝකනෙ විබන්ධො තස්ස අහොසිති. සමාති වා විලෝකෙතුං යුත්තා, විසමරහිතාති අත්ථො. න හි තදා බොධිසත්තස්ස විරුපබ්භවිජ්ජිසමරුපාති විලෝකෙතුං අයුත්තාති දිසාසු උපට්ඨගන්තිති.

එවං “තථා ගතො”ති කායගමනට්ඨෙත ගත-සද්දෙන තථාගත-සද්දං නිද්දිසිත්වා ඉදාති ඤාණගමනට්ඨෙත තං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ නෙක්ඛම්මෙනාති අලෝභජ්ජමානෙන කුසලවිත්තුප්පාදෙන . කුසලා හි ධම්මා ඉධ නෙක්ඛම්මං, න පබ්බජ්ජාදයො, “පට්ඨප්ඣකාන”න්ති (දී. නි. අභි. පි. 1.7.චුළුසීලවණ්ණනා; අ. නි. පි. 1.1.170) ව වදන්ති. පහායාති පජ්ඣිත්වා. ගතො අධිගතො, පටිපන්නො උත්තරිවිසෙසන්ති අත්ථො. පහායාති වා පහානහෙතු, පහානලක්ඛණං වා. හෙතුලක්ඛණත්ථො හි අයං පහාය-සද්දො. කාමච්ඡන්දාදිප්පහානහෙතුකං “ගතො”ති හෙත්ථ චුත්තං ගමනං අවබොධො, පටිපත්ති එව වා කාමච්ඡන්දාදිප්පහානෙන ව ලක්ඛියතිති. එස නයො පදාලෙන්වාතිආදිසුපි.

අබ්‍යාපාදෙනාති මෙත්තාය. ආලොකසඤ්ඤායාති විභූතං කත්වා මනසිකරණෙන (දී. නි. අභි. ටී. 1.7.චූළසීලවණ්ණනා) උපට්ඨිතආලොකසඤ්ඤාවානෙන. අවික්ඛෙපෙනාති සමාධිනා. ධම්මවචන්ථානෙනාති කුසලාදිධම්මානං යාථාවනිච්ඡයෙන. “සප්පච්චයනාමරූපවචන්ථානෙනා”තිපි වදන්ති.

එවං කාමච්ඡන්දාදිනිවරණප්පභානෙන “අභිජ්ඣං ලොකෙ පභායා”තිආදිනා (විහ. 508) චූත්තාය පයමජ්ඣානස්ස පුබ්බභාගපටිපදාය භගවතො තථාගතභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සහ උපායෙන අවධිති සමාපත්තිහි අවධාරයහි ව මහාවිපස්සනාහි තං දස්සෙතුං “ඤාණෙනා”තිආදිමාහ. නාමරූපපරිග්ගහකඩ්ඛාවිතරණානඤ්ඤි විනිබන්ධභූතස්ස මොහස්ස දුර්කරණෙන ඤාතපරිඤ්ඤායං ධීතස්ස අනිච්චසඤ්ඤාදයො සිජ්ඣන්ති, තථා ඤානසමාපත්තිසු අභිරතීනිමිත්තෙන පාමොජ්ජෙන. තත්ථ “අනභිරතියා විනොදිතාය ඤානාදිනං සමධිගමො”ති සමාපත්තිවිපස්සනානං අරතීවිනොදනඅවිජ්ජාපදාලනාදීනි උපායො, උප්පටිපාටිනිද්දෙසො පන නිවරණසභාවාය අවිජ්ජාය හෙට්ඨා නිවරණසුපි සඬගහදස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. සමාපත්තිවිහාරප්පවෙසවිබන්ධනෙන නිවරණානි කවාටසදිසානිති ආහ “නිවරණකවාටං උග්ඝාටෙත්වා”ති. “රත්තිං අනුචිතක්කෙන්වා අනුචිතාරත්වා දිවා කම්මන්තෙ පයොපෙති”ති (ම. නි. 1.251) චූත්තවධානෙ විතක්කවිචාරා ධූමායනාති අධිජ්ජෙනාති ආහ “විතක්කවිචාරධූම”න්ති. කිඤ්චාපි පයමජ්ඣානුපවාරෙයෙව දුක්ඛං, චතුත්ථජ්ඣානුපවාරෙ ව සුඛං පභියති, අතිසයප්පභානං පන සන්ධායාහ “චතුත්ථජ්ඣානෙන සුඛදුක්ඛං පභායා”ති.

අනිච්චස්ස, අනිච්චන්ති ව අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා, තෙභුමකධම්මානං අනිච්චතං ගහෙත්වා පවත්තාය විපස්සනායෙනං නාමං. නිච්චසඤ්ඤන්ති සඬබ්බධම්මෙසු “නිච්චා සස්සනා”ති එවංපවත්තමිච්ඡාසඤ්ඤං. සඤ්ඤාසීයෙන දිට්ඨිවිත්තානම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. නිබ්බදානුපස්සනායාති සඬබ්බරෙසු නිබ්බජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නන්දිත්ති සප්පිතිකතණ්හං. විරාගානුපස්සනායාති සඬබ්බරෙසු විරජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නිරොධානුපස්සනායාති සඬබ්බාරානං නිරොධස්ස අනුපස්සනාය. යථා වා සඬබ්බාරා නිරුජ්ඣන්තියෙව, ආයතිං පුනඛ්භවවසෙන න උප්පජ්ජන්ති, එවං අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. තෙනෙවාහ “නිරොධානුපස්සනාය නිරොධෙති, නො සමුදෙති”ති. මුච්චිතුකමානා හි අයං බලප්පත්තාති. පටිනිස්සජ්ජනාකාරෙන පවත්තා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා, පටිසඬබ්බාසන්තිට්ඨනා හි අයං. ආදානන්ති නිච්චාදිවසෙන ගහණං. සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණානං වසෙන එකත්තග්ගහණං සනසඤ්ඤා. ආයුහනං අභිසඬබ්බරණං. අවත්ථාවිසෙසාපත්ති විපරිණාමො. ධූවසඤ්ඤන්ති ථීරභාවග්ගහණං. නිමිත්තන්ති සමුහාදිසනවසෙන සකිච්චපරිච්ඡෙදතාය ව සඬබ්බාරානං සවිග්ගහග්ගහණං. පණ්ඩිත්ති රාගාදිපණ්ඩිං. සා පනත්ථතො තණ්හාවසෙන සඬබ්බරෙසු නින්තනා. අභිනිවෙසන්ති අත්තානුදිට්ඨිං.

අනිච්චදුක්ඛාදිවසෙන සබ්බධම්මතිරණං අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනා. සාරාදානාහිනිවෙසන්ති අසාරෙසු සාරග්ගහණවිපල්ලාසං. ඉස්සරකුත්තාදිවසෙන ලොකො සමුප්පන්නොති අභිනිවෙසො සම්මොභාහිනිවෙසො. කෙච්චි පන “අහොසිං නු බො අහං අතීතමද්ධානන්තිආදිනා (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) පවත්තසංසයාපත්ති සම්මොභාහිනිවෙසො”ති වදන්ති. සඬබ්බරෙසු ලෙණතාණභාවග්ගහණං ආලයාහිනිවෙසො. “ආලයරතා ආලයසම්මුදිනා”ති (දී. නි. 2.64, 67; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7, 8) වචනතො ආලයො තණ්හා, සායෙව චක්ඛාදිසු රූපාදිසු ව අභිනිවිසනවසෙන පවත්තියා ආලයාහිනිවෙසොති කෙච්චි. “එවංවිධා සඬබ්බාරා පටිනිස්සජ්ජීයන්ති”ති පවත්තං ඤාණං පටිසඬබ්බානුපස්සනා. වට්ටතො විගතත්තා විවට්ටං, නිබ්බානං, තත්ථ ආරම්මණකරණසඬබ්බානෙන අනුපස්සනෙන පවත්තියා විවට්ටානුපස්සනා, ගොනුභූ. සංයොගාහිනිවෙසන්ති සංයුප්පනවසෙන සඬබ්බරෙසු නිවිසනං. දිට්ඨෙකච්චෙති දිට්ඨියා සහජාතෙකච්චෙ පභානෙකච්චෙ ව. ඔළාරිකෙති උපරිමග්ගවජ්ඣකිලෙසෙ අපෙක්ඛිත්වා චූත්තං, අඤ්ඤාථා දස්සනෙන පභාතබ්බාපි දුතියමග්ගවජ්ඣකෙති ඔළාරිකාති. අණුසහගතෙති අණුභූතෙ. ඉදං හෙට්ඨිමග්ගවජ්ඣකෙ අපෙක්ඛිත්වා චූත්තං. සබ්බකිලෙසෙති අවසිට්ඨසබ්බකිලෙසෙ. න හි පට්ඨාදිමග්ගෙහි පභිනා කිලෙසා පුන පභියන්තිති.

කක්ඛළත්තං කථිනභාවො. පග්ගරණං දුචභාවො. ලොකියවායුනා භස්තස්ස විය යෙන වායුනා තංතංකලාපස්ස උද්ධුමායනං, ථද්ධභාවො වා, තං විත්ථම්භනං. විජ්ජමානෙපි කලාපන්තරභූතානං කලාපන්තරභූතෙහි සම්චුට්ඨභාවෙ තංතංභූතවිචිත්තතා රූපපරියන්තො ආකාසොති යෙසං යො පරිච්ඡෙදො, තෙහි සො අසම්චුට්ඨෙව, අඤ්ඤාථා භූතානං පරිච්ඡෙදසභාවො න සියා බ්‍යාපිභාවාපත්තිතො, අබ්‍යාපිතාව අසම්චුට්ඨතාති යස්මිං කලාපෙ භූතානං පරිච්ඡෙදො, තෙහි අසම්චුට්ඨභාවො අසම්චුට්ඨලක්ඛණං. තෙනාහ භගවා ආකාසධාතුනිද්දෙසෙ (ධ. ස. 637) “අසම්චුට්ඨං චතුහි මහාභූතෙහි”ති.

විරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විසදිසුප්පත්ති රුජ්ජනං. වෙනනාපධානත්තා සඬබ්බාරක්ඛන්ධධම්මානං වෙනනාවසෙනෙනං චූත්තං “සඬබ්බාරානං අභිසඬබ්බරණලක්ඛණ”න්ති. තථා හි සුත්තන්තභාෂනීයෙ සඬබ්බාරක්ඛන්ධවිභවිගෙ (විහ. 92) “චක්ඛුසම්චස්සජා වෙනනා”තිආදිනා වෙනනාව විභත්තා. අභිසඬබ්බරණලක්ඛණා ව වෙනනා. යථාහ “තත්ථ කතමො පුඤ්ඤාහිසඬබ්බාරො? කුසලා වෙනනා කාමාවචරා”තිආදි. ඵරණං සවිජ්ජාරිකතා. අස්සද්ධියෙති අස්සද්ධියහෙතු. නිමිත්තත්ථෙ භූමිමං. එස නයො කොසජ්ජෙතිආදිසු. උපසම්මලක්ඛණන්ති

කායචිත්තපරිලාභපසමලක්ඛණං. ලීනුද්ධව්වරහිතෙ අධිචිත්තෙ පවත්නමානෙ පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු අබ්‍යාවටතාය අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං පටිසඬ්ඛනං පක්ඛපානුපච්ඡේදනො.

මුසාවාදාදීනං විසංවාදනාදිකිව්වතාය ලුඛානං අපරිග්ගාහකානං පටිපක්ඛභාවතො පරිග්ගාහකසභාවා සම්මාවාවා සිතිද්ධභාවතො සම්පයුත්තධම්මෙ සම්මාවාවාපච්චයසුභාසිතානං සොතාරඤ්ච පුග්ගලං පරිග්ගණ්භාතීති තස්සා පරිග්ගාහලක්ඛණං වුත්තං. කායිකකිරියා කිඤ්චි කත්තබ්බං සමුට්ඨාපෙනි, සයඤ්ච සමුට්ඨහනං සටනං හොතීති සම්මාකම්මන්ත සඬ්ඛාතාය විරතියා සමුට්ඨානලක්ඛණං දට්ඨබ්බං. සම්පයුත්තධම්මානං වා උක්ඛිපනං සමුට්ඨාපනං කායිකකිරියාය භාරුක්ඛිපනං විය. ජීවමානස්ස සත්තස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං වා ජීවිතින්ද්‍රියප්පවත්තියා, ආජීවස්සෙව වා සුද්ධි වොදානං. සසම්පයුත්තධම්මස්ස චිත්තස්ස සංකිලෙසපක්ඛෙ පතිතුං අදත්වා සම්මදෙව පග්ගණ්හනං පග්ගහො.

“සඬ්ඛාරා”ති ඉධ චෙතනා අධිප්පෙනාති වුත්තං “සඬ්ඛාරානං චෙතනාලක්ඛණ”න්ති. නමනං ආරම්මණාහිමුඛභාවො. ආයතනං පවත්තනං. ආයතනානං වසෙන හි ආයසඬ්ඛාතානං චිත්තචෙතසිකානං පවත්ති. තණ්හාය හෙතුලක්ඛණන්ති වට්ටස්ස ජනකහෙතුභාවො, මග්ගස්ස පන නිබ්බානසම්පාපකත්තන්ති අයමෙතෙසං විසෙසො.

තථලක්ඛණං අවිපරිතසභාවො. එකරසො අඤ්ඤමඤ්ඤානතිවත්තනං අනුනානධිකභාවො. යුගනද්ධා සමථවිපස්සනාව. සද්ධාපඤ්ඤා පග්ගහාවික්ඛෙපාතිපි වදන්ති.

බිණොති කිලෙසෙ බෙපතීති බයො, මග්ගො. අනුප්පාදපරියොසානතාය අනුප්පාදො, එලං. පස්සද්ධි කිලෙසවුපසමො. ඡන්දස්සාති කත්තුකාමතාඡන්දස්ස. මූලලක්ඛණං පතිට්ඨාභාවො. සමුට්ඨානභාවො සමුට්ඨානලක්ඛණං ආරම්මණපටිපාදකතාය සම්පයුත්තධම්මානං උප්පත්තිහෙතුතා. සමොධානං විසයාදිසන්තිපාතෙන ගහෙනබ්බාකාරො, යා සඬ්ඛතීති වුව්වති. සමං සහ ඔදහන්ති අනෙත සම්පයුත්තධම්මාති වා සමොධානං, එස්සො. සමොසරන්ති සන්තිපතන්ති එත්ථාති සමොසරණං. වෙදනාය චිතා අප්පවත්තමානා සම්පයුත්තධම්මා වෙදනානුභවනනිමිත්තං සමොසටා විය හොන්තීති එවං වුත්තං. ගොපානසීනං කුටං විය සම්පයුත්තානං පාමොක්ඛභාවො පමුඛලක්ඛණං. තතො, තෙසං වා සම්පයුත්තධම්මානං උත්තරි පධානන්ති තතුත්තරි, පඤ්ඤාත්තරා හි කුසලා ධම්මා. විමුක්තිසාති එලස්ස. තඤ්චි සීලාදිගුණසාරස්ස පරමුක්කංසභාවෙන සාරං. අයඤ්ච ලක්ඛණවිභාගො ඡධාතුපඤ්චකානඬ්ඛාදිවසෙන තංතංසුත්තපදානුසාරෙන පොරාණට්ඨකථායං ආගතනයෙන ව කතොති දට්ඨබ්බං. තථා හි පුබ්බෙ වුත්තොපි කොචි ධම්මො පරියායන්තරපකාසනත්ථං පුන දස්සිතො. තතො එව ව “ඡන්දමූලකා කුසලා ධම්මා මනසිකාරසමුට්ඨානා එස්සසමොධානා වෙදනාසමොසරණා”ති, “පඤ්ඤාත්තරා කුසලා ධම්මා”ති, “විමුක්තිසාරමිදං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති, “නිබ්බානොගධඤ්චි ආවුසො බ්‍රහ්මවරියං නිබ්බානපරියොසාන”න්ති (ම. නි. 1.466) ව සුත්තපදානං වසෙන “ඡන්දස්ස මූලලක්ඛණ”න්තිආදි වුත්තං.

තථධම්මා නාම වත්තාරි අරියසච්චාති අවිපරිතසභාවත්තා. තථාති තංසභාවත්තා. අවිතථාති අමුසාසභාවත්තා. අනඤ්ඤථාති අඤ්ඤාකාරරහිතත්තා. ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨොති ජාතිපච්චයා සම්භූතං හුත්වා සහිතස්ස අත්තතො පච්චයානුරූපස්ස උද්ධං ආගතභාවො, අනුපවත්තනට්ඨොති අත්ථො. අථ වා සම්භූතට්ඨො ව සමුදාගතට්ඨො ව සම්භූතසමුදාගතට්ඨො, න ජාතිතො ජරාමරණං න හොති, න ව ජාතිං චිතා අඤ්ඤතො හොතීති ජාතිපච්චයසම්භූතට්ඨො. ඉත්ථඤ්ච ජාතිතො සමුදාගච්ඡතීති ජාතිපච්චයසමුදාගතට්ඨො, යා යා ජාති යථා යථා පච්චයො හොති, තදනුරූපං පාතුභාවොති අත්ථො. අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨොති එත්ථාපි න අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං පච්චයො න හොති, න ව අවිජ්ජං චිතා සඬ්ඛාරා උප්පජ්ජන්ති, යා යා අවිජ්ජා යෙසං යෙසං සඬ්ඛාරානං යථා යථා පච්චයො හොති, අයං අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො පච්චයභාවොති අත්ථො.

භගවා තං සබ්බාකාරතො ජානාති පස්සතීති සම්බන්ධො. තෙනාති භගවතා. තං විභජ්ජමානන්ති යොජෙතබ්බං. තන්ති රූපායතනං. ඉට්ඨානිට්ඨාදීනි ආදි-සද්දෙන මජ්ඣන්තං සඬ්ඛණ්භාති, තථා අතීතානාගතපච්චුප්පන්තපරිත්තඅප්ඤ්ඤත්තබ්බිද්ධාතදුභයාදිහෙදං. ලබ්භමානකපදවසෙනාති “රූපායතනං දිට්ඨං, සද්දායතනං සුතං, ගන්ධායතනං රසායතනං ථොට්ඨබ්බායතනං මුත්තං, සබ්බං රූපං මනසා විඤ්ඤාත”න්ති (ධ. ස. 966) වචනතො දිට්ඨපදඤ්ච විඤ්ඤාතපදඤ්ච රූපාරම්මණෙ ලබ්භති, රූපාරම්මණං ඉට්ඨං අනිට්ඨං මජ්ඣන්තං පරිත්තං අතීතං අනාගතං පච්චුප්පන්තං අප්ඤ්ඤත්තං බ්බිද්ධා දිට්ඨං විඤ්ඤාතං රූපං රූපායතනං රූපධාතු වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නිලං පිතකන්ති එවමාදිහි අනෙකෙහි නාමෙහි.

තෙරසහි වාරෙහිති රූපකණ්ඨෙ (ධ. ස. 616) ආගතෙ තෙරස නිද්දෙසවාරෙ සන්ධායාහ. එකෙකස්මිඤ්ච වාරෙ වතුන්තං වතුන්තං වචත්ථාපනනායානං වසෙන “ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහි”ති ආහ. තථමෙව අවිපරිතදස්සිතාය අප්පට්චත්තියදෙසනතාය ව. “ජානාමි අභිඤ්ඤාසි”න්ති වත්තමානාතිතකාලෙසු ඤාණප්පවත්තිදස්සනෙන අනාගතෙපි ඤාණප්පවත්ති වුත්තායෙවති දට්ඨබ්බා. විදිත-සද්දො අනාමට්ඨකාලවිසෙසො වෙදිතබ්බො “දිට්ඨං සුතං මුත්ත”න්තිආදිසු (ධ. ස. 966) විය. න උපට්ඨාසීති අත්තත්තනියවසෙන න උපගච්ඡී. යථා රූපාරම්මණාදයො ධම්මා

යංඝභාවා යංපකාරා ව, තථා නෙ පස්සති ජානාති ගච්ඡතිති තථාගතොති එවං පදසම්භවො වෙදිතබ්බො. කෙවි පන “නිරුත්තිනයෙන පිසොදරාදිපක්ඛෙපෙන (පාණිනි 6.3.109) වා දස්සි-සද්දස්ස ලොපං, ආගත-සද්දස්ස වාගමං කත්වා තථාගතො”ති වණ්ණෙත්ති.

නිද්දොසකාය අනුපවජ්ජං. පක්ඛිපිතබ්බාභාවෙන අනුතං. අපනෙතබ්බාභාවෙන අනධිකං. අත්ථබ්බාඤ්ජනාදිසම්පත්තියා සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං. නො අඤ්ඤාත්ති “තථෙවා”ති චුත්තමෙවත්ථං බ්බාතිරෙකෙන සම්පාදෙති. තෙන යදත්ථං භාසිතං, එකන්තෙන තදත්ථනිජ්ඣාදනතො යථා භාසිතං භගවතා, තථෙවාති අවිපරිතදෙසනං දස්සෙති. ගදඅත්ථොති එතෙන තථං ගදතීති තථාගතොති ද-කාරස්ස ත-කාරො කතො නිරුත්තිනයෙනාති දස්සෙති.

තථා ගතමස්සාති තථාගතො. ගතන්ති ව කායවාචාපවත්තීති අත්ථො. තථාති ව චුත්තෙ යංතංසද්දානං අබ්බාහිවාරිසම්බන්ධිතාය යථාති අයමත්ථො උපට්ඨිතොයෙව හොති, කායවච්ඡිකිරියානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤානුලොමෙන වචනිච්ඡායං කායස්ස වාචා, වාචාය ව කායො සම්බන්ධිතාවෙන උපතිට්ඨතීති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “භගවතො හී”තිආදි. ඉමස්මිං පන අත්ථෙ තථාචාදිතාය තථාගතොති අයමිපි අත්ථො සිද්ධො හොති. සො පන පුබ්බෙ පකාරන්තරෙන දස්සිතොති ආහ “එවං තථාකාරිතාය තථාගතො”ති.

තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසුති එතෙන යදෙකෙ “තිරියං විය උපරි අධො ව සන්ති ලොකධාතුයො”ති වදන්ති, තං පටිසෙධෙති. දෙසනාවිලාසොයෙව දෙසනාවිලාසමයො යථා “පුඤ්ඤමයං, දානමය”න්තිආදීසු.

නිපාතානං වාචකසද්දසන්නිධානෙ තදත්ථජොතනභාවෙන පවත්තනතො ගත-සද්දොයෙව අවගතත්ථං අතීතත්ථඤ්ච වදන්ති ආහ “ගතොති අවගතො අතීතො”ති.

අථ වා අභිනිභාරතො පටියාය යාව සම්මාසම්බොධි, එත්ථන්තරෙ මහාබොධියානපටිපත්තියා භානටියානසංකිලෙසනිවත්තීනං අභාවතො යථා පණ්ඩානං, තථා ගතො අභිනිභාරානුරූපං පටිපන්නොති තථාගතො. අථ වා මහිද්ධිකතාය පටිසම්භිදානං උක්කංසාධිගමෙන අනාවරණඤ්ඤාණතාය ව කත්ථවිපි පටිසාතාභාවතො යථා රුචි, තථා කායවච්චිත්තානං ගතාති ගමනාති පවත්තියො එතස්සාති තථාගතො. යස්මා ව ලොකෙ විධ-යුත්ත-ගත-ජ්ජකාර-සද්දා සමානත්ථා දිස්සන්ති. තස්මා යථාවිධා විපස්සිආදයො භගවන්තො, අයමිපි භගවා තථාවිධොති තථාගතො , යථායුත්තා ව තෙ භගවන්තො, අයමිපි භගවා තථායුත්තොති තථාගතො. අථ වා යස්මා සච්චං තච්ඡං තථන්ති ඤාණස්සෙතං අධිවචනං, තස්මා තථෙත ඤාණෙන ආගතොති තථාගතො. එවමිපි තථාගත-සද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

පභාය කාමාදිමලෙ යථා ගතා,
සමාධිඤ්ඤාණෙහි විපස්සිආදයො;
මහෙසිනො සකායමුනී ජුතින්ධරො,
තථා ගතො තෙන මතො තථාගතො.

තථඤ්ච ධාතායතනාදිලක්ඛණං,
සභාවසාමඤ්ඤවිභාගභෙදතො;
සයම්භුඤ්ඤාණෙන ජිනො සමාගතො,
තථාගතො චූච්චති සකායපුඛිගවො.

තථාති සච්චාති සමන්තවක්ඛුතා,
තථා ඉදජ්ජවිචයතා ව සබ්බසො;
අනඤ්ඤනෙයොන යතො විභාවිතා,
යාථාවතො තෙන ජිනො තථාගතො.

අනෙකභෙදාසුපි ලොකධාතුසු,
ජිනස්ස රූපායතනාදිගොචරෙ;
විචිත්‍රභෙදං තථමෙව දස්සනං,
තථාගතො තෙන සමන්තලොචනො.

යතො ව ධම්මං තථමෙව භාසති,
කරොති වාචායනුලොමමත්තනො;
ගුණෙහි ලොකං අභිභුය්‍යිරියති,
තථාගතො තෙනපි ලොකතායකො.

යථාහිනිභාරමනො යථාරුචි,
පවත්තවාචා තනුවිත්තභාවනො;
යථාචිධා යෙන පුරා මහෙසිනො,
තථාචිධො තෙන ජිනො තථාගතොති. (ඉතිවු. අට්ඨ. 38; දී. නි. වී. 1.7 වුළුසිලවණ්ණනා);

ආරක්කත්තානිආදීනං පදානං අත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.125) බුද්ධානුස්සතිසංවණ්ණනාය චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තානි ඉමිනාස්ස පරොපදෙසරහිතස්ස සබ්බාකාරොන සබ්බධම්මාවබොධනසමත්ථස්ස ආකඨිධාපට්ඨධ්වුත්තිනො අනාවරණඤ්ඤාණසංඝාතස්ස සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස අධිගමො දස්සිතො.

නනු ව (ඉතිවු. අට්ඨ. 38) සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණනො අඤ්ඤං අනාවරණඤ්ඤාණං, අඤ්ඤා ජ අසාධාරණඤ්ඤාණානි බුද්ධඤ්ඤාණානි වචනං විරුජ්ඣෙය්‍යාති? න විරුජ්ඣති විසයප්පවත්තිහෙදවසෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණඤ්ඤාණභාවදස්සනත්ථං එකස්සෙව ඤාණස්ස ද්විධා චුත්තත්තා. එකමෙව හි තං ඤාණං අනවසෙසසංඝාතසංඝාතසම්මුතිධම්මවිසයනාය සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ව ආවරණභාවනො නිස්සංඝාතවාරමුපාදාය අනාවරණඤ්ඤාණත්ති චුත්තං. යථාහ පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.119) “සබ්බං සංඝාතසංඝාතමනවසෙසං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථාවරණං නත්ථීති අනාවරණඤ්ඤාණං”න්තිආදි, තස්මා නත්ථී නෙසං අත්ථනො හෙදො, එකත්තෙන වෙතං එවමිච්ඡිතබ්බං, අඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාණානං සාවරණතා අසබ්බධම්මාරම්මණතා ව ආපජ්ජෙය්‍ය. න හි හගවතො ඤාණස්ස අණුමතම්පි ආවරණං අත්ථී, අනාවරණඤ්ඤාණස්ස ව අසබ්බධම්මාරම්මණභාවෙ යත්ථ තං නප්පවත්ති, තත්ථාවරණසංඝාතවතො අනාවරණභාවායෙව න සීයා. අථ වා පන භොතු අඤ්ඤමෙව අනාවරණඤ්ඤාණං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණනො, ඉධ පන සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනචුත්තිනාය අනාවරණඤ්ඤාණත්ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව අධිප්පෙනං, තස්ස වාධිගමෙන හගවා සබ්බඤ්ඤා සබ්බවිදු සම්මාසම්බුද්ධොති ව වුව්වති, න සකිමෙව සබ්බධම්මාවබොධනො. තථා ව චුත්තං පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.162) “විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං හගවත්තානං බොධියා මුලෙ සහ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පටිලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං බුද්ධො”ති. සබ්බධම්මාවබොධනසමත්ථඤාණසමධිගමෙන හි හගවතො සන්තානෙ අනවසෙසධම්මෙ පටිච්ඡික්ඛිතුං සමත්ථතා අහොසීති.

එත්ථාහ – කිං පනිදං ඤාණං පවත්තමානං සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්ති, උදාහු කමෙනාති. කිඤ්චෙත්ථ – යදි තාව සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්ති, අතීතානාගතපච්චුප්පන්තඅජ්ඣත්තබ්බිද්ධාදිහෙදෙන හින්තානං සංඝාතධම්මානං අසංඝාතසම්මුතිධම්මානඤ්ච එකජ්ඣං උපට්ඨානෙ දුරතො චිත්තපටං අවෙක්ඛන්තස්ස විය පටිච්ඡාගෙනාවබොධො න සීයා, තථා ව සති “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති විපස්සන්තානං අනත්තාකාරොන විය සබ්බෙ ධම්මා අනිරුපිතරූපෙන හගවතො ඤාණස්ස විසයා භොන්තිති ආපජ්ජති. යෙපි “සබ්බඤ්ඤානධම්මානං ධීතලක්ඛණවිසයං විකප්පරහිතං සබ්බකාලං බුද්ධානං ඤාණං පවත්ති, තෙන තෙ සබ්බවිදුහි වුව්වත්ති. එවඤ්ච කත්වා ‘වරං සමාහිතො නාගො, තිට්ඨන්තොපි සමාහිතො’ති ඉදම්පි වචනං සුචුත්තං භොති”ති වදන්ති, තෙසම්පි චුත්තදොසානතිවත්ති. ධීතලක්ඛණාරම්මණතාය හි අතීතානාගතසම්මුතිධම්මානං තදභාවතො එකදෙසවිසයමෙව හගවතො ඤාණං සීයා, තස්මා සකිංයෙව ඤාණං පවත්තිති න යුජ්ජති.

අථ කමෙන සබ්බස්මිං විසයෙ ඤාණං පවත්ති, එවම්පි න යුජ්ජති. න හි ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ව අනෙකහෙදහින්තෙ නෙයො කමෙන ගස්භමානෙ තස්ස අනවසෙසපටිවෙධො සම්භවති අපරියන්තභාවතො ඤෙය්‍යස්ස. යෙ පන “අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුව්චිත්වා වචන්ථාපනෙන සබ්බඤ්ඤා හගවා, තඤ්ච ඤාණං අනනුමානිකං සංසයාභාවතො. සංසයානුබන්ධඤ්චි ලොකෙ අනුමානඤ්ඤාණං”න්ති වදන්ති, තෙසම්පි තං න යුත්තං. සබ්බස්ස හි අප්පච්චක්ඛණාවෙ අත්ථස්ස අවිසංවාදනෙන ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුව්චිත්වා වචන්ථාපනස්ස අසම්භවතො. යඤ්චි තං සෙසං, තං අප්පච්චක්ඛන්ති. අථ තම්පි පච්චක්ඛං, තස්ස සෙසභාවො එව න සීයාති? සබ්බමෙන අකාරණං. කස්මා? අවිසයවිචාරණභාවතො. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා “බුද්ධවිසයො හික්ඛවෙ, අචිත්තෙයො න චිත්තෙතබ්බො, යො චිත්තෙයා, උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති (අ. නි. 4.77). ඉදං පනෙත්ථ සන්තිට්ඨානං – යං කිඤ්චි හගවතා ඤාතුං ඉච්ඡිතං සකලමෙකදෙයො වා, තත්ථ අප්පට්ඨනචුත්තිනාය පච්චක්ඛතො ඤාණං පවත්ති, නිව්චසමාධානඤ්ච වික්ඛෙපභාවතො, ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස ව සකලස්ස අවිසයභාවෙ තස්ස ආකඨිධාපට්ඨධ්වුත්තිනා න සීයා, එකත්තෙනෙව ව සා ඉච්ඡිතබ්බං “සබ්බෙ ධම්මා බුද්ධස්ස හගවතො ආවජ්ජනපට්ඨධා ආකඨිධපට්ඨධා මනසිකාරපට්ඨධා චිත්තූප්පාදපට්ඨධා”ති (මහානි. 69, 156; වුළුනි. 85; පටි. ම. 3.5) වචනතො. අතීතානාගතවිසයම්පි හගවතො ඤාණං අනුමානාගමකක්කගහණවිරහිතත්තා පච්චක්ඛමෙව.

නනු ව එකස්මිම්පි පක්ඛෙ යදා සකලං ඤාතුං ඉච්ඡිතං, තදා සකිංයෙව සකලවිසයනාය අනිරුපිතරූපෙන හගවතො ඤාණං පවත්තෙය්‍යාති චුත්තදොසානතිවත්තියෙවාති? න, තස්ස විසොධිතත්තා. විසොධිතො හි සො බුද්ධවිසයො අචිත්තෙය්‍යාති. අඤ්ඤා පවුර්ජනඤ්ඤාණසමානචුත්තිනාය බුද්ධානං හගවත්තානං ඤාණස්ස අචිත්තෙය්‍යානා න සීයා, තස්මා සකලධම්මාරම්මණම්පි තං එකධම්මාරම්මණං විය සුවචන්ථාපිතෙයෙව තෙ ධම්මෙ කත්වා පවත්තිති ඉදමෙත්ථ අචිත්තෙය්‍යං, අනන්තඤ්ච ඤාණං ඤෙය්‍යං විය. චුත්තඤ්ඤෙනං “යාවතකං ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකං ඤෙය්‍යං. ඤෙය්‍යපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං ඤෙය්‍යං”න්ති

(මහානි. 69, 156; වුළුනි. 85; පටි. ම. 3.5). එවමෙකප්ඤ්ඤා, විසුං සකිං, කමෙන වා ඉච්ඡානුරූපං සම්මා සාමඤ්ඤං සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තං සම්මාසම්බුද්ධො.

තත්ති යථාච්ඡත්තං පට්ඨිආදිහෙදං. පරිඤ්ඤාතත්ති පරිතො සමන්තතො සබ්බාකාරතො ඤාතං, තං පරිජානිතබ්බහාවං කිඤ්චි අසෙසෙත්වා ඤාතත්ති අත්ථො. අයමෙව හි අත්ථො “පරිඤ්ඤාතත්ත”න්ති ඉමිනාපි පදෙන පකාසිතොති දස්සෙත්තො “පරිඤ්ඤාතත්තං නාමා”තිආදිමාහ. තෙන තෙන මග්ගෙන කිලෙසප්පහානෙන විසෙසො තත්ථිති ඉදං තංතංමග්ගවජ්ඣක්කිලෙසානං බුද්ධානං සාවකානඤ්ච තෙන තෙන මග්ගෙනෙව පහාතබ්බහාවසාමඤ්ඤං සන්ධාය චුත්තං, න සාවකෙහි බුද්ධානං කිලෙසප්පහානවිසෙසාහාවතො. තථා හි සම්මාසම්බුද්ධා එව සවාසනකිලෙසෙ ප්‍රහන්ති, න සාවකා. එකදෙසමෙවාති අත්තතො සන්තානගතමෙව. සසන්තතිපරියාපන්තධම්මපරිඤ්ඤාමත්තෙනාපි හි චතුසච්චකම්මට්ඨානභාවනා සම්ප්ඤ්ඤාති. තෙනෙවාහ – “ඉමස්මිංයෙව බ්‍යාමමත්තෙ කළෙවරෙ සසඤ්ඤිමිති සමනකෙ ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙමි ලොකසමුදයඤ්ච පඤ්ඤපෙමි”තිආදි (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.45). අණුප්පමාණමපි ...පෙ.... තත්ථි, යතො ඡත්තිංසකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන බුද්ධානං මහාවජීරඤාණං පවත්තතිති වදන්ති.

තථාගතවාරසත්තමනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තථාගතවාරඅට්ඨමනයවණ්ණනා

13. පුරිමතණ්හාති පුරිමතරෙසු භවෙසු නිබ්බත්තං පච්චුප්පන්තත්තභාවහෙතුභූතා තණ්හා. තග්ගහණෙනෙව ච අතිතද්ධසඬගහා අවිජ්ජාසඬබාරා සද්ධිං උපාදානෙන සඬගහිතාති දට්ඨබ්බො. එත්ථාති “භවා ජාති”ති එතස්මිං පදෙ. තෙන උපපත්තිභවෙනාති “භවා ජාති”ති ජාතිසිසෙන චුත්තඋපපත්තිභවෙන. භූතස්සාති නිබ්බත්තස්ස. සො පන යස්මා සත්තො නාම හොති, තස්මා චුත්තං “සත්තස්සා”ති. එවඤ්ච ජාතිත්ථාති ඉමිනා “භූතස්ස ජරාමරණ”න්ති එත්ථාපි “ඉති විදිත්වා”ති ඉදං පදං ආනෙත්වා යොජෙතබ්බන්ති දස්සෙති.

යදිපි තෙභූමකා උපාදානක්ඛන්ධා “යං කිඤ්චි රූප”න්තිආදිනා (විභ. 2; ම. නි. 1.244) එකාදසසු ඔකාසෙසු පක්ඛිපිතබ්බො සම්මසිතබ්බො ව, තෙ පන යස්මා භගවතා “කම්මිනි නු බො සති ජරාමරණං හොති, කිංපච්චයා ජරාමරණ”න්තිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4, 10) පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන සම්මසිතා, පටිච්චසමුප්පාදො ව පවත්තිපවත්තිහෙතුභාවතො පුරිමසච්චද්වයමෙව හොති, තස්මා තදහිසමයං “මඤ්ඤනාභාවහෙතු පච්චයාකාරපටිච්චෙධො”ති විභාවෙන්තො “යං බොධිරුක්ඛමුලෙ...පෙ.... දස්සෙත්තො”ති ආහ. සංඛිප්පන්ති එත්ථ අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණාදයො වාති සඬබෙපා, අතීතෙ හෙතුආදයො “හෙතු, ඵල”න්ති එවං සංඛිප්පන්තිති වා සඬබෙපා, අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණාදයො ව. සඬබෙප-සද්දො භාගාධිවචනන්ති දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “කොට්ඨාසාති අත්ථො”ති. තෙ පන අතීතෙ හෙතුසඬබෙපො, එතරහි ඵලසඬබෙපො, එතරහි හෙතුසඬබෙපො, ආයතිං ඵලසඬබෙපොති වත්තාරො සඬබෙපා එතස්සාති චතුසඬබෙපො, තං චතුසඬබෙපං. හෙතුඵලසන්ධි, ඵලහෙතුසන්ධි, පුන හෙතුඵලසන්ධිති එවං තයො සන්ධි එතස්සාති තිසන්ධි, තං තිසන්ධිං. අතීතපච්චුප්පන්තානාගතහෙදා තයො අද්ධා එතස්සාති තියද්ධො, තං තියද්ධං. සරූපතො අචුත්තාපි තස්මිං තස්මිං සඬබෙපෙ ආකිරියන්ති අවිජ්ජාසඬබාරාදිග්ගහණෙහි පකාසියන්තිති ආකාරා, අතීතහෙතුආදීනං වා පකාරා ආකාරා, තෙ එකෙකසඬබෙපෙ පඤ්ච පඤ්ච කත්වා විසති ආකාරා එතස්සාති විසතාකාරො, තං විසතාකාරං.

එස සබ්බොති එස චතුසඬබෙපාදිපහෙදො අනවසෙසො පච්චයො. පච්චයලක්ඛණෙනාති පච්චයභාවෙන අත්තතො ඵලස්ස පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස පච්චයභාවෙන, අවිනාභාවලක්ඛණෙනාති අත්ථො. යථා හි තණ්හං විනා අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණස්ස පච්චයා න හොන්ති, එවං තණ්හාපි අවිජ්ජාදිකෙ විනාති. එත්ථ දුක්ඛග්ගහණෙන විඤ්ඤාණනාමරූපසළායතනඑස්සවෙදනානං, භවග්ගහණෙන ව තණ්හාසඬබාරූපාදානානං ගහිතතා චුත්තනයා එවාති න උද්ධටා.

ඉදානි තෙ විසති ආකාරෙ පටිසම්භිදාමග්ගපාළියා විභාවෙතුං “එවමෙන”තිආදි චුත්තං. තත්ථ (පටි. ම. අට්ඨ. 1.47) පුරිමකම්මභවස්මිත්ති පුරිමෙ කම්මභවෙ, අතීතජාතියං කම්මභවෙ කයිරමානෙති අත්ථො. මොහො අවිජ්ජාති යො තදා දුක්ඛාදිසු මොහො, යෙන මුල්ලො කම්මං කරොති, සා අවිජ්ජා. ආයුහනා සඬබාරාති තං තං කම්මං කරොන්තො දානුපකරණාදි සප්පතාදිවසෙන යා පුරිමවෙනනායො, තෙ සඬබාරා. පටිග්ගාහකානං පන හත්ථෙ දෙයාධම්මං පතිට්ඨාපයතො වෙනනා භවො. එකාවජ්ජනප්පනෙසු වා පුරිමා වෙනනා ආයුහනා සඬබාරා, සත්තමා භවො. යා කාවි වා පන වෙනනා භවො, සම්පයුත්තා ආයුහනා සඬබාරා. නිකන්ති තණ්හාති යං කම්මං කරොන්තස්ස උපපත්තිභවෙ තස්ස ඵලස්ස නිකාමනා පත්ථනා, සා තණ්හා නාම. උපගමනං උපාදානන්ති යං කම්මභවස්ස පච්චයභූතං “ඉදං කම්මං කත්වා අසුකස්මිං නාම යානෙ කාමෙ සෙවිස්සාමි උච්ඡිජ්ජිස්සාමි”තිආදිනා නයෙන පවත්තං උපගමනං ගහණං පරාමසනං, ඉදං උපාදානං නාම. වෙනනා භවොති ද්විසු අත්ථවිකප්පෙසු චුත්තස්ස ආයුහනස්ස අවසානෙ චුත්තවෙනනා, තතියෙ පන ආයුහනසම්පයුත්තවෙනනා භවො. ඉති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා පුරිමකම්මභවස්මිං ඉධ පටිසන්ධියා පච්චයාති ඉමෙ යථාචුත්තා මොහාදයො පඤ්ච ධම්මා අතීතකම්මභවසිද්ධා එතරහි පටිසන්ධියා පච්චයභූතාති අත්ථො.

ඉඬ පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණන්ති යං භවන්තරපටිසන්ධානවසෙන උප්පන්නත්තා පටිසන්ධිති වුවවති, තං විඤ්ඤාණං. ඔක්කන්ති නාමරූපන්ති යා ගබ්භෙ රූපාරූපධම්මානං. ඔක්කන්ති ආගන්ත්වා පටිසන්ති විය, ඉදං නාමරූපං. පසාදො ආයතනන්ති ඉදං චක්ඛාදිපඤ්චායතනවසෙන චුත්තං. චුට්ඨො එස්සොති යො ආරම්මණං චුට්ඨො චුසන්තො උප්පන්නො, අයං එස්සො. වෙදයිතං වෙදනාති යං පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙන වා සළායතනපච්චයෙන වා එස්සෙන සහුප්පන්නං විපාකවෙදයිතං, සා වෙදනා. ඉති ඉමෙ...පෙ.... පච්චයාති ඉමෙ විඤ්ඤාණාදයො පඤ්ච කොට්ඨාසිකා ධම්මා පුරිමභවෙ කතස්ස කම්මස්ස කම්මචට්ටස්ස පච්චයා, පච්චයභාවතො තං පටිච්ච ඉඬ එතරහි උප්පත්තිභවස්මි. උප්පත්තිභවතාවෙන වා භොන්තිති අත්ථො.

ඉඬ පරිපක්කත්තා ආයතනානං මොහොති පරිපක්කායතනස්ස කම්මකරණකාලෙ අසම්මොහං දස්සෙති. දහරස්ස හි චිත්තප්පවත්ති භවභිගබ්බුලා යෙභුයොන භවන්තරජනකකම්මායුහනසමත්ථා න භොතිති. කම්මකරණකාලෙති ච ඉම්මා සබ්බො කම්මස්ස පච්චයභුතො සම්මොහො ගතිතො, න සම්පයුත්තොව. සෙසං චුත්තනයමෙව.

පදයොජනායාති “තස්මා”තිආදීනං පදානං සම්බන්ධෙන සහ. අත්ථනිගමනන්ති ඉමස්මි. අට්ඨමචාරො දෙසනත්ථනිගමනං. නන්දීති එවං චුත්තානං සබ්බතණ්හානන්ති “නන්දි දුක්ඛස්ස මූල”න්ති එවං නන්දනත්ථසාමඤ්ඤතො එකච්චනෙන චුත්තානං සබ්බතණ්හානං සන්නානාරම්මණසම්පයුත්තධම්මප්පවත්තිආකාරාදිභෙදෙන අනෙකභෙදානං සබ්බාසං තණ්හානං. බයවෙච්චනානෙවාති සමුච්ඡෙදපහනාවෙච්චනානෙව. “අච්චන්තක්ඛයා”ති හි චුත්තං. චතුමග්ගකිච්චසාධාරණමෙතන්ති චතුත්තං අරියමග්ගානං පහානකිච්චස්ස සාධාරණං සාමඤ්ඤතො ගහණං එතං බයාදිච්චනන්ති අත්ථො. තෙසං පන මග්ගානං කමෙන පවත්තනං කිච්චකමෙනෙව දස්සෙතුං “විරාගා”තිආදි චුත්තන්ති දස්සෙන්නො “තතො...පෙ.... යොජෙතබ්බ”න්ති ආහ. තථා සතිපි බයාදිසද්දානං පහානපරියායභාවෙ පහාතබ්බාය පන විසයභෙදභින්නාය තණ්හාය අනවසෙසතො පහිනභාවදීපනත්ථං බයාදිපරියායන්තරග්ගහණං කතන්ති දස්සෙන්නො “යාහි”තිආදිමාහ. යථාචුත්තසඤ්ජනනාදිභෙතුභුතාය තණ්හාය පහිනත්තා තප්පහානදීපනං කත්වා වුවච්චනං බයාදිච්චනං න කථංඤ්චි ධම්මතං විලොමෙතිති චුත්තං “න කිඤ්චි විරුජ්ඣති”ති.

උත්තරවිරහිතන්ති අත්තානං උත්තරිතුං සමත්ථත්තා උත්තරෙන අධිකෙන විරහිතං. අයඤ්චස්ස උත්තරවිරහතා අත්තතො සෙට්ඨභාවෙනාති ආහ “සබ්බසෙට්ඨ”න්ති. යථා සම්මා-සං-සද්දා “අවිපරිතං, සාම”න්ති ඉමෙසං පදානං අත්ථං වදන්ති, එවං පාසංසසොභනත්ථෙපිති ආහ “සම්මා සාමඤ්ච බොධිං පසත්ථං සුන්දරඤ්ච බොධි”න්ති. බුජ්ඣති එත්ථ පටිච්චස්ස චත්තාරි අරියසච්චානි, සබ්බමිපි වා නෙය්‍යන්ති රුක්ඛො බොධි, බුජ්ඣති එතෙනාති පන මග්ගො බොධි, තථා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං, නිබ්බානං පන බුජ්ඣතිබ්බතො බොධිති අයමෙත්ථ සාධනවිභාගො දට්ඨබ්බො. පණ්ණත්තියමිපි අත්ථෙව බොධි-සද්දො “බොධිරාජකුමාරො”තිආදීසු (ම. නි. 2.324; වුළුව. 268). අපරෙති සාරසමාසාවරියා. එත්ථ ච සඋපසග්ගස්ස බොධි-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ අනුපසග්ගානං උදාහරණෙ කාරණං භෙට්ඨා චුත්තමෙව.

ලොකුත්තරභාවතො වා තත්ථාපි භෙට්ඨිමග්ගානං විය තතුත්තරිමග්ගාභාවතො ව “සියා නු බො අනුත්තරා බොධි”ති ආසඩ්ඛං සන්ධාය තං විධම්තුං “සාවකාන”න්තිආදි චුත්තං. අභිනිභාරසම්පත්තියා ඵලවිසෙසභුතෙහි ඤාණවිසෙසෙහි එකච්චෙහි සකලෙහි සද්ධිං සම්ප්ප්ඤ්ඤාමානො මග්ගො අරියානං තං තං ඤාණවිසෙසාදිං දෙන්තො විය භොතිති තස්ස අසබ්බගුණදායකත්තං චුත්තං. තෙන අනඤ්ඤසාධාරණාභිනිභාරසම්පදාසිද්ධස්ස නිරතිසය-ගුණානුබන්ධස්ස වසෙන අරහත්තමග්ගො අනුත්තරා බොධි නාම භොතිති දස්සෙති. සාවකපාරමිඤ්ඤාණං අඤ්ඤෙහි සාවකෙහි අසාධාරණං මහාසාවකානංයෙව ආවෙණිකං ඤාණං. පච්චෙකං සච්චානි බුද්ධචන්තොති පච්චෙකබුද්ධා. නනු ව සබ්බෙපි අරියා පච්චෙකමෙව සච්චානි පටිච්චස්සන්ති ධම්මස්ස පච්චත්තං වෙදනියභාවතොති? සච්චං, නයිදමිදිසං පටිච්චෙධං සන්ධාය චුත්තං, යථා පන සාවකා අඤ්ඤසන්තිස්සයෙන සච්චානි පටිච්චස්සන්ති පරතොසොසෙන විනා තෙසං දස්සනමග්ගස්ස අනුප්පජ්ජනතො, යථා ව සම්මාසම්බුද්ධො අඤ්ඤෙසං නිස්සයභාවෙන සච්චානි අභිසම්බුද්ධන්ති, න එවමෙන, එතෙ පන අපරතෙය්‍යා හුත්වා අපරිණායකභාවෙන සච්චානි පටිච්චස්සන්ති. තෙන චුත්තං “පච්චෙකං සච්චානි බුද්ධචන්තොති පච්චෙකබුද්ධා”ති.

ඉතිති කරියති උච්චාරියතිති ඉතිකාරො, ඉති-සද්දො. කාරණත්ථො අනියමරූපෙනාති අධිප්පායො, තස්මාති චුත්තං භොති. තෙනාහ “යස්මා වා”ති. පුබ්බෙ පන ඉති-සද්දං පකාරත්ථං කත්වා “එවං ජාතිත්වා”ති චුත්තං, ඉධාපි තං පකාරත්ථමෙව කත්වා අථො යුජ්ජති. කථං? විදිත්වාති හි පදං භෙතුඅත්ථෙ දට්ඨබ්බං “පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා”ති (ම. නි. 1.271), “සතං පිචිත්වා බලං භොති”ති ව එවමාදීසු විය, තස්මා පකාරත්ථෙපි ඉති-සද්දෙ පටිච්චසමුප්පාදස්ස විදිතත්තාති අයං අත්ථො ලබ්භතෙව. පටිච්චසමුප්පාදං විදිත්වාති එත්ථාපි භෙතුඅත්ථෙ විදිත්වා-සද්දෙ යථාචුත්තා අත්ථයොජනා යුජ්ජතෙව. එත්ථ ව පට්ඨවිකප්පෙ පටිච්චසමුප්පාදස්ස විදිතත්ථං මඤ්ඤනාභාවස්ස කාරණං වත්වා තණ්හාමූලකස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස දස්සිතත්තා එත්ථ තණ්හාප්පහානං සම්මාසම්බොධියා අධිගමනකාරණං උද්ධතන්ති දස්සිතං, තස්මා “පථවිං න මඤ්ඤති”තිආදි නිගමනං දට්ඨබ්බං. දුතියවිකප්පෙ පන පටිච්චසමුප්පාදවෙදනං තණ්හාප්පහානස්ස කාරණං චුත්තං, තං අභිසම්බොධියා අභිසම්බොධිමඤ්ඤනාභාවස්සාති අයමත්ථො දස්සිතොති අයමෙතෙසං ද්විත්තං අත්ථවිකප්පානං විසෙසො, තස්මා “නන්දි දුක්ඛස්ස මූල”න්ති චුත්තං.

තං කුතො ලබ්භතීති වොදනං සන්ධායාහ “යත්ථ යත්ථ හී”තිආදි. සාසනසුත්ති අයං සාසනෙපි එවං සම්බන්ධො දිස්සතීති කත්වා. ලොකෙපි හි යං-තං-සද්දානං අබ්බාසිවාරිසම්බන්ධතා සිද්ධා.

එවං අභිසම්බුද්ධොති වදාමිති අභිසම්බුද්ධභාවස්ස ගතිතත්තා, අසබ්බස්සුනා එවං දෙසෙනුං අසක්කුණෙය්‍යාත්තා ව “සබ්බස්සුනස්සුනාං දස්සෙන්තො”තිආදිමාහ.

විචිත්‍රනයදෙසනාවිලාසසුත්තන්ති පුපුප්පනවාරාදිවිභාගහින්නෙනහි විචිත්තෙනහි තන්ති නයෙහි, ලක්ඛණකම්මතණ්භාමස්සුනාදිවිභාගහින්නෙනහි විචිත්තෙනහි අත්ථනයෙහි, අභිනන්දනපච්චයාකාරාදිවිසෙසාපදෙසසිද්ධෙන දෙසනාවිලාසෙන ව යුත්තං. යථා තෙ න ජානන්ති, තථා දෙසෙසීති ඉමිනාපි භගවතො දෙසනාවිලාසංයෙව විභාවෙති. තංයෙව කිර පථවින්ති එත්ථ පථවිගහණං උපලක්ඛණමත්තං ආපාදිවසෙනපි, තථා “කිදිසා නු බො ඉධ පථවී අධිප්පෙනා, කස්මා ව භුතරූපානියෙව ගතිතානි, න සෙසරූපානී”තිආදිනාපි තෙසං සංසයුප්පත්ති නිද්ධාරොත්තබ්බා. අථ වා කථං නාමීදන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො. තෙන ඉමස්මිං සුත්තෙ සබ්බායපි තෙසං සංසයුප්පත්තියා පරිග්ගහිතත්තා දට්ඨබ්බා. අන්තන්ති මරියාදං, දෙසනාය අන්තං පරිච්ඡේදන්ති අත්ථො, යො අනුසන්ධිති වුවිති. කොටින්ති පරියන්තං, දෙසනාය පරියොසානන්ති අත්ථො. උභයෙන සුත්තෙ අප්ඣාසයානුසන්ධි යථානුසන්ධිති වදති.

අන්තරාකථාති කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදීනං අන්තරා අස්සුනා එකා තථා. විප්පකථාති අනිට්ඨිතා සිඛං අප්පත්තා. කච්චණානුරූපෙනාති තස්මිං ඛණෙ ධම්මසභායං සන්නිපතිතානං භික්ඛූනං අප්ඣාසයානුරූපෙන. ඉදන්ති ඉදාති වුවිමානං මූලපරියායජාතකං.

දිසාපාමොක්ඛොති පණ්ඩිතභාවෙන සබ්බදිසාසු පමුඛභුතො. බ්‍රාහ්මණොති බ්‍රහ්මං අණතීති බ්‍රාහ්මණො, මන්තෙ සප්ඣායතීති අත්ථො. තිණ්ණං වෙදානන්ති ඉරුවෙද-යජුවෙද-සාමවෙදානං. පාරගුති අත්ථසො බ්‍යාස්සනසො ව පාරං පරියන්තං ගතො. සහ නිසණ්ඩුතා ව කෙටුහෙන වාති සතිසණ්ඩුකෙටුහා, තෙසං. නිසණ්ඩුති රුක්ඛාදීනං වෙච්චනප්පකාසකං සත්ථං. කෙටුහන්ති කිරියාකප්පවිකප්පො, කචීනං උපකාරාවහං සත්ථං. සහ අක්ඛරප්පහෙදෙනාති සාක්ඛරප්පහෙදා, තෙසං, සික්ඛානිරුත්තිසහිතානන්ති අත්ථො. ඉතිභාසපස්සවමානන්ති ආථබ්බණවෙදං වතුත්ථං කත්වා “ඉතිහ අස, ඉතිහ අසා”ති ඊදිසවචනපටිසංයුත්තො පුරාණකථාසඬ්ඛාතො ඉතිභාසො පස්සවමො එතෙසන්ති ඉතිභාසපස්සවමා, තෙසං. පදං තදවසෙසස්සව බ්‍යාකරණං කායති අප්ඣෙති වෙදෙති වාති පදකො, වෙය්‍යාකරණො. ලොකායතං වුවිති විතණ්ඩසත්ථං. මහාපුරිසානං බුද්ධාදීනං ලක්ඛණදීපනගත්ථො මහාපුරිසලක්ඛණං. තෙසු අනුතො පරිපුරකාරීති අනවයො.

මන්තෙති වෙදෙ. යදිපි වෙදො “මන්තො, බ්‍රහ්මං, කප්පො”ති තිට්ඨො, මන්තො එව පන මූලවෙදො, තදත්ථවිවරණං බ්‍රහ්මං, තත්ථ වුත්තනයෙන යස්සෙකිරියාවිධානං කප්පො. තෙන වුත්තං “මන්තෙති වෙදෙ”ති. පණ්ඩිතාති පස්සුනාවන්තො. තථා හි තෙ පුපුප්පස්සුනාය බහුං සහස්සද්විසහස්සාදිපරිමාණං ගත්ථං පාකටං කත්වා ගණහන්ති උග්ගණහන්ති, ජවනපස්සුනාය ලහුං සිසං ගණහන්ති, තික්ඛපස්සුනාය සුට්ඨු අවිරජ්ඣන්තා උපධාරොන්ති, සතිනෙපක්කසම්පත්තියා ගතිතස්සව තෙසං න විතස්සති න සම්මුස්සති. සබ්බමපි සිප්පන්ති අවධාරසවිප්පාට්ඨානාදිහෙදං සික්ඛිතබ්බට්ඨොන සිප්පන්ති සඬ්ඛං ගතං සබ්බං බාහිරකසත්ථං මොක්ඛාවහසම්මතමපි න මොක්ඛං ආවහතීති ආහ “දිට්ඨධම්මසම්පරායහින”න්ති. සම්පිණ්ඩිතා හුත්වාති යථා මිත්තා, තථා පිණ්ඩිතවසෙන සන්නිපතිතා හුත්වා. “එවං ගස්භමානෙ ආදිනා විරුප්ඣෙය්‍ය, එවං අන්තෙනා”ති වින්තෙන්තා ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස පුබ්බෙනාපරං අවිරුද්ධං නිව්ඡයං ගහෙනුං අසක්කොන්තා න ආදිං, න අන්තං අද්දසංසු.

ලොමසානීති ලොමවන්තානි, සනකෙසමස්සුවානීති අත්ථො. කෙසාපි හි ලොමග්ගහණෙන ගස්භන්ති යථා “ලොමනබං ඵුසිත්වා සුද්ධි කාතබ්බා”ති. කණ්ණං වියාති කණ්ණං, පස්සුනා, තාය සුත්වා කාතබ්බකිච්චසාධනතො වුත්තං “කණ්ණවාති පස්සුනා”ති.

යස්මා සත්තානං ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ ආයුචණ්ණාදිපරික්ඛයො හොති, තස්මා තං කාලෙන කතං විය කත්වා වුත්තං “නෙසං ආයු...පෙ.... බාදතීති වුවිති”ති.

අභිස්සුනායාති කුසලාදිහෙදං බන්ධාදිහෙදස්සව දෙසෙනබ්බං ධම්මං, වෙනෙය්‍යානස්සව ආසයානුසයවරියාවිමුත්තිආදිහෙදං, තස්ස ව තෙසං දෙසෙනබ්බප්පකාරං යථාවතො අභිජානිත්වා. ධම්මං දෙසෙමිති දිට්ඨධම්මකසම්පරායිකනිබ්බානහිතාවහං සද්ධම්මං කථයාමි. නො අනභිස්සුනායාති යථා බාහිරකා අසම්මාසම්බුද්ධත්තා වුත්තවිධිං අජානන්තායං කිස්සවි තක්කපරියාහනං වීමංසානුවරිතං සයංපටිභානං කථෙන්නි, එවං න දෙසෙමිති අත්ථො. සනිදානන්ති සකාරණං, වෙනෙය්‍යානං අප්ඣාසයවසෙන වා පුච්ඡාය වා අට්ඨුප්පත්තියා වා සනිමිත්තං හෙතුඋදාහරණසහිතස්සවාති අත්ථො. සප්පාටිභාරියන්ති සතිස්සරණං සප්පටිහරණං, පච්චනිකපටිහරණෙන සප්පාටිභාරියමෙව කත්වා දෙසෙමිති අත්ථො. අපරෙ පන “යථාරහං ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනිපාටිභාරියසහිත”න්ති වදන්ති, අනුසාසනිපාටිභාරියහිතා පන දෙසනා නත්ථිති. හිතුපදෙසනා ඔවාදො, සා එව අනුසාසනී.

අනෙකුත් ණවත්ප්‍රවිසයෝ වා ඔවාදො, ඔති ණවත්ප්‍රවිසයා අනුසාසනී. පටමුපදෙසෝ වා ඔවාදො, ඉතරා අනුසාසනී. අලඤ්ච පනාති යුත්තමෙව. නිට්ඨමගමාසීති අත්ථසිද්ධිං ගතා.

තථාගතවාරඅට්ඨමනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අයං තාවෙන්ථ අට්ඨකථාය ලීනත්ථවණ්ණනා.

නෙත්තිනයවණ්ණනා

ඉදානි (දී. නි. ටී. 1.149; සං. නි. ටී. 1.1.නෙත්තිනයවණ්ණනා; අ. නි. ටී. නෙත්තිනයවණ්ණනා) පකරණනයෙන පාළියා අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාම. සා පනායං අත්ථවණ්ණනා යස්මා දෙසනාය සමුට්ඨානපයොජනභාජනෙසු පිණ්ඩත්ථෙසු ව නිද්ධාරිතෙසු සුතරා හොති සුවිඤ්ඤෙය්‍යා ව, තස්මා සුත්තදෙසනාය සමුට්ඨානාදීනි පටමං නිද්ධාරයිස්සාම. තත්ථ සමුට්ඨානං තාව පරියත්තිං නිස්සාය මානුජපාදො, පයොජනං මානමද්දනං. චුත්තඤ්ඤි අට්ඨකථායං “සුතපරියත්තිං...පෙ.... ආරභී”ති. අපිව වෙනෙය්‍යානං පට්ඨිආදිභූතාදිභෙදභින්තෙ සක්කායෙ පුට්ඨජනස්ස සෙක්ඛාදිඅරියස්ස ව සද්ධිං හෙතුනා මඤ්ඤනාමඤ්ඤනවසෙන පවත්තිවිභාගානවබොධො සමුට්ඨානං, යථාචුත්තවිභාගානවබොධො පයොජනං, වෙනෙය්‍යානඤ්ඤි චුත්තජපකාරෙ විසයෙ යථාචුත්තානං පුග්ගලානං සද්ධිං හෙතුනා මඤ්ඤනාමඤ්ඤනවසෙන පවත්තිවිභාගානවබොධො පයොජනං.

අපිව සමුට්ඨානං නාම දෙසනානිදානං. තං සාධාරණං අසාධාරණන්ති දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණමපි අජ්ඣන්තිකබාහිරභෙදතො දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණං අජ්ඣන්තිකසමුට්ඨානං නාම ලොකනාථස්ස මහාකරුණා. තාය භි සමුස්සාහිතස්ස භගවතො වෙනෙය්‍යානං ධම්මදෙසනාය චිත්තං උදපාදි. තං සන්ධාය චුත්තං “සත්තෙසු ව කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙසී”තිආදි (ම. නි. 1.283; සං. නි. 1.172; මහාව. 9). එත්ථ ව හෙතාවත්ථායපි මහාකරුණාය සඬගහො දට්ඨබ්බො යාවදෙව සංසාරමහොසතො සද්ධම්මදෙසනාහත්ථදානෙහි සත්තසන්තාරණත්ථං තදුජපත්තිතො. යථා ව මහාකරුණා, එව සබ්බඤ්ඤාඤාණං දසබලඤාණාදීනි ව දෙසනාය අබ්භන්තරසමුට්ඨානභාවෙ චත්තබ්බානි. සබ්බමපි භි ඤෙය්‍යධම්මං, තෙසං දෙසෙනබ්බප්පකාරං, සත්තානඤ්ච ආසයානුසයාදිං යථාවතො ජානන්තො භගවා ඨානාට්ඨානාදිසු කොසල්ලෙන වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයානුරූපං විචිත්තනයදෙසනං පවත්තෙසීති. බාහිරං පන සාධාරණං සමුට්ඨානං දසසහස්සබ්‍රහ්මපරිවාරිකස්ස සහම්පතිමහාබ්‍රහ්මතො අජ්ඣෙසනං. තදජ්ඣෙසනුත්තරකාලඤ්ඤි ධම්මගම්භීරතාපච්චවෙක්ඛණාජනිතං අජ්පොස්සුක්කතං පටිප්පස්සම්භෙත්වා ධම්මස්සාමි ධම්මදෙසනාය උස්සාහජාතො අහොසී. අසාධාරණමපි අම්භන්තරබාහිරභෙදතො දුට්ඨමෙව. තත්ථ අබ්භන්තරං යාය මහාකරුණාය යෙන ව දෙසනාඤාණෙන ඉදං සුත්තං පවත්තිතං, තදුභයං වෙදිතබ්බං. බාහිරං පන පඤ්චසතානං බ්‍රාහ්මණජාතිකානං භික්ඛුනං පරියත්තිං නිස්සාය මානුජපාදනං, චුත්තමෙව තං අට්ඨකථායං.

පයොජනමපි සාධාරණං අසාධාරණන්ති දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණං අනුක්කමෙන යාව අනුපාදාපරිනිබ්බානං විමුක්තිරසත්තා භගවතො දෙසනාය. තෙනෙවාහ “එතදත්ථා තථා, එතදත්ථා මන්තනා”තිආදි (පරි. 366). එතෙනෙව ව සංසාරවක්කතිවත්ති සද්ධම්මවක්කජපවත්ති සස්සතාදිමිථපාදාදනිරාකරණං සම්මාචාදපුරෙක්ඛාරො අකුසලමූලසමුග්ගනං කුසලමූලසංරොපනං අපායද්වාරපිදහනං සග්ගමොක්ඛද්වාරවිවරණං පරිසුට්ඨානවූපසමනං අනුසයසමුග්ගානං “මුත්තො මොවෙස්සාමි”ති (උදා. අට්ඨ. 18; ඉතිවු. අට්ඨ. 38) පුරිමපටිඤ්ඤාඅවිසංවාදනං තජ්පටිපක්ඛමාරමනොරථවිසංවාදනං තිත්ථියධම්මනිමිමථනං බුද්ධධම්මපතිට්ඨාපනන්ති එවමාදීනමපි පයොජනානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. අසාධාරණං පන තෙසං භික්ඛුනං මානමද්දනං. චුත්තඤ්ඤෙතං අට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.1) “දෙසනාකුසලො භගවා මානහඤ්ජනත්ථං ‘සබ්බධම්මමූලපරියාය’න්ති දෙසනං ආරභී”ති. උභයමිපෙතං බාහියමෙව. සවෙ පන වෙනෙය්‍යාසන්තානගම්පි දෙසනාබලසිද්ධිසඬබානං පයොජනං අධිජ්ජායසමිජ්ඣානභාවතො යථාධිජ්ජෙතත්ථසිද්ධියා යථාකාරුණිකස්ස භගවතොපි පයොජනමෙවාති ගණ්ඨෙය්‍යා, ඉමිනා පරියායෙනස්ස අබ්භන්තරතාපි වෙදිතබ්බා.

අපිව වෙනෙය්‍යානං පට්ඨිආදිභූතාදිවිභාගභින්තෙ සක්කායෙ පුට්ඨජනස්ස සෙක්ඛාදිඅරියස්ස ව සද්ධිං හෙතුනා මඤ්ඤනාමඤ්ඤනවසෙන පවත්තිවිභාගානවබොධො සමුට්ඨානං, ඉමස්ස සුත්තස්ස යථාචුත්තවිභාගානවබොධො පයොජනන්ති චුත්තොවායමත්ථො. වෙනෙය්‍යානඤ්ඤි චුත්තජපකාරෙ විසයෙ යථාචුත්තානං පුග්ගලානං සද්ධිං හෙතුනා මඤ්ඤනාමඤ්ඤනානං වසෙන පවත්තිවිභාගානවබොධො ඉමං දෙසනං පයොජනී “තන්තිජ්ඣාදනපරායං දෙසනා”ති කත්වා. යඤ්ඤි දෙසනාය සාධෙතබ්බං එලං, තං ආකඬ්ඛිතබ්බත්තා දෙසකං දෙසනාය පයොජනීති පයොජනන්ති වුවිච්චි. තථා වෙනෙය්‍යානං සබ්බසො එකදෙසතො ව මඤ්ඤනානං අජ්ජහානං, තත්ථ ව ආදීනවාදස්සනං, නිරඬකුසානං මඤ්ඤනානං අනෙකාකාරවොහාරස්ස සක්කායෙ පවත්තිවිසෙසස්ස අජානනං, තත්ථ ව පභීනමඤ්ඤනානං පටිපත්තියා අජානනං, තණ්හාමුබ්බෙන පච්චයාකාරස්ස ව අනවබොධොති එවමාදීනි ව පයොජනානි ඉධ වෙදිතබ්බානි.

භූමිත්තය පරියාපන්නෙහි අසඬිබාතධම්මවිජ්ජාපකපරික්කාදිකිව්වසඬිබාතධම්මානං සම්මාසම්බුද්ධස්ස ව පටිපත්තිං අජානන්තා අසද්ධම්මස්සවනාධාරණපරිවයමනසිකාරපරා සද්ධම්මස්සවනා-ධාරණපරිවයපටිවේදවිමුඛා ව වෙනෙය්‍යා ඉමිස්සා දෙසනාය භාජනං. පිණ්ඩත්ථා පන “අස්සුතවා” තිආදිනා අයොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො අකුසලමූල-සමායොගො ඔලියනාතිධාවනාපරිග්ගහො උපායවිනිබද්ධානුබුහනා මිච්ඡාභිනිවෙසසමන්නාගමො අවිජ්ජාතණ්හා-පරිසුද්ධි වට්ටත්තයානුපරමො ආසවොසයොගගන්ථාගතිතණ්හුප්පාදුපාදානාවියොගො වෙනොබ්ල-වෙනොවිනිබද්ධඅභිනන්දන-නිවරණසඬිගානතික්කමො විවාදමූලාපරිව්වාගො අනුසයානුපච්ඡේදො මිච්ඡත්තානතිවත්තනං තණ්හාමූලධම්මසන්නිස්සයනා අකුසලකම්මපථානුයොගො සබ්බකිලෙස-පරිලාභසාරද්ධකායචිත්තතාති එවමාදයො දීපිතා භොන්ති. “පට්ඨං පට්ඨතො සඤ්ජානාති” තිආදිනා තණ්හාවිවරිතනිද්දෙසො මානප්පජනා විපරියෙසාභිනිවෙසො සංකිලෙසො සක්කායපරිග්ගහො බාලලක්ඛණාපදෙසො වඩ්ඤ්ජයවිභාවනානුයොගො බහුකාරපටිපක්ඛදීපනා තිව්ධනිස්සයසංසුචනා ආසවක්ඛයකථනන්ති එවමාදයො දීපිතා භොන්ති.

සොළසභාරවණ්ණනා

1. දෙසනාභාරවණ්ණනා

තත්ථ යෙ උපාදානක්ඛන්ධධම්මෙ උපාදාය පට්ඨිආදිභූතාදිහෙදා පඤ්ඤන්ති, තෙ පඤ්ඤන්තිපටිපාදනභාවෙන ජාතිජරාමරණවිසෙසනදුක්ඛපරියායෙන ව චුත්තා තණ්හාවජ්ජා තෙභූමකධම්මා දුක්ඛසච්චං. මඤ්ඤනාභිනන්දනනන්දීපරියායෙහි චුත්තා තණ්හා සමුදයසච්චං. අයං තාව සුත්තන්තනායො. අභිධම්මනායෙ පන යථාචුත්තතණ්හාය සද්ධං “අස්සුතවා” තිආදිනා දීපිතා අවිජ්ජාදයො, මඤ්ඤනාපරියායෙන ගතිතා මානදිට්ඨියො, භවපදෙන ගතිතො කම්මභවො වාති සබ්බෙපි කිලෙසාභිසඬිබාරා සමුදයසච්චං. උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං. අරියධම්මග්ගහණෙන, පරික්කාමිකක්ඛුසෙක්ඛාභිසංඝාගහණෙන, රාගාදිඛයවචනෙහි, සම්මාසම්බොධිගහණෙන ව මග්ගසච්චං. කෙච්ඡ පන තණ්හාක්ඛයාදිවචනෙහි නිරොධසච්චං උද්ධරන්ති, තං අවයකථාය විරුජ්ඣති තත්ථ තණ්හාක්ඛයාදීනං මග්ගකිව්වභාවස්ස උද්ධට්ඨන්තා.

තත්ථ සමුදයෙන අස්සාදො, දුක්ඛෙන ආදීනවො, මග්ගනිරොධෙහි නිස්සරණං, තෙසං භික්ඛූනං මානභඤ්ජනං එලං, තථා “යථාචුත්තවිභාගාවබොධො” තිආදිනා චුත්තං පයොජනඤ්ච. තස්ස නිජ්ජන්තිකාරණත්තා දෙසනාය විචිත්තතා වතුන්තං පුග්ගලානං යාථාවතො සභාවුපධාරණඤ්ච උපායො, පට්ඨිආදිසු පුපුජ්ජනාදීනං පවත්තිදස්සනාපදෙසෙන පට්ඨිආදයො එකන්තතො පරිජානිතබ්බා, මඤ්ඤනා ව පහාතබ්බාති අයමෙත්ථ භගවතො ආණන්තිති. අයං දෙසනාභාරො.

2. විවයභාරවණ්ණනා

මඤ්ඤනානං සක්කායස්ස අවිසෙසහෙතුභාවතො, කස්සවිපි තත්ථ අසෙසිතබ්බතො ව සබ්බගහණං, සභාවධාරණතො නිස්සත්තනිජ්ජීවතො ව ධම්මග්ගහණං, පතිට්ඨාභාවතො ආවේණිකහෙතුභාවතො ව මූලග්ගහණං, කාරණභාවතො දෙසනත්ථසම්භවතො ව පරියායග්ගහණං, සම්මුඛභාවතො සම්පදානත්ථසම්භවතො ව “වො” ති වචනං, තථාරූපගුණයොගතො අභිමුඛිකරණතො ව “භික්ඛවෙ” ති ආලපනං. දෙසෙනුං සමත්ථභාවතො තෙසං සතුප්පාදනත්ථඤ්ච “දෙසෙස්සාමි” ති පටිජානනං, දෙසෙනබ්බතාය පටික්කානභාවතො, යථාපටික්කාදි දෙසනතො “ත”න්ති පච්චාමසනං, සොතබ්බතාවතො, සවනත්ථස්ස ව එකන්තෙන නිජ්ජාදනතො “සුභාථා” ති චුත්තං. සක්කාතබ්බතො, සක්කවිච්චිකිරියාය එව ව තදත්ථසිද්ධිතො “සාධුක”න්ති චුත්තං. ධම්මස්ස මනසිකරණියතො තදධිනත්තා ව සබ්බසම්පන්නිනං “මනසි කරොථා” ති චුත්තං යථාපරික්කානාය දෙසනාය පරිබ්‍යත්තභාවතො විත්ථාරත්ථසම්භවතො ව “භාසිස්සාමි” ති චුත්තං. භගවතො සදෙවකෙන ලොකෙන සිරිසා සම්පට්ඨිතබ්බවචනත්තා, තස්ස ව යථාධිප්පෙතත්ථසාධනතො “එව”න්ති චුත්තං. සත්ථු උත්තමගාරවට්ඨානභාවතො, තත්ථ ව ගාරවස්ස උළාරපුඤ්ඤභාවතො “භන්තෙ” ති චුත්තං. භික්ඛූනං තථාකිරියාය නිව්ඡිතභාවතො වචනාලඬිකාරතො ව “බො” ති චුත්තං. සවනස්ස පටිජානිතබ්බතො, තථා තෙහි පටිපන්නත්තා ව “පච්චස්සොසු”න්ති චුත්තං පච්චක්ඛභාවතො, සකලස්සපි එකජ්ඣං කරණතො “එත”න්ති චුත්තං.

චුච්චමානස්ස පුග්ගලස්ස ලොකපරියාපන්නත්තා ලොකාධාරත්තා ව ලොකං උපාදාය “ඉධා” ති චුත්තං. පටිවේදබාහුසච්චාභාවතො පරියත්තිබාහුසච්චාභාවතො ව “අස්සුතවා” ති චුත්තං. පුපුසු, පුපු වා ජනභාවතො “පුපුජ්ජනො” ති චුත්තං. අනරියධම්මවිරහතො අරියධම්මසමන්නාගමතො ව “අරියාන”න්ති චුත්තං. අරියභාවකරාය පටිපත්තියා අභාවතො, තත්ථ කොසල්ලදමථාභාවතො “අරියානං අදස්සාමි” තිආදි චුත්තං. අසන්නධම්මස්සවනතො සන්නධම්මසමන්නාගමතො සබ්භි පාසංසියතො ව “සප්පුරිසාන”න්ති චුත්තං. සප්පුරිසභාවකරාය පටිපත්තියා අභාවතො, තත්ථ ව කොසල්ලදමථාභාවතො “සප්පුරිසානං අදස්සාමි” තිආදි චුත්තං. පට්ඨිවත්ථුකානං මඤ්ඤනානං, උපරි චුච්චමානානඤ්චමඤ්ඤනානං මූලකත්තා පපඤ්චසඬිබානං “පට්ඨං පට්ඨතො සඤ්ජානාති” ති චුත්තං. අන්ධපුපුජ්ජනස්ස අභංකාර-මමංකාරානං කත්ථවිපි අප්පභිනත්තා “පට්ඨං මඤ්ඤති” තිආදි චුත්තං.

පුබ්බෙ අග්ගහිතත්තා, සාමඤ්ඤතො ව ගය්භමානත්තා, පුග්ගලස්ස පථවිආදිආරම්මණසභාගතාය ලබ්භමානත්තා ව “යොපි”ති වුත්තං. “යො”ති අනියමෙන ගහිතස්ස නියමෙනබ්බතො පටිනිද්දිසිතබ්බතො ව; “සො”ති වුත්තං සාතිසං සංසාරෙ භයස්ස ඉක්කන්තො කිලෙසභෙදනසම්භවතො ව “හික්ඛු”ති වුත්තං. සික්ඛාහි සමන්තාගමතො සෙක්ඛධම්මපටිලාභතො ව “සෙක්ඛො”ති වුත්තං. මනසා ලද්ධබ්බස්ස අරහත්තස්ස අනධිගතත්තා අධිගමනීයතො ව “අප්පත්තමානසො”ති වුත්තං. අපරෙන අනුත්තරණීයතො, පරං අනුවෂ්ඨිකභාවෙන උත්තරිත්වා ධීතත්තා ව “අනුත්තර”න්ති වුත්තං. යොගෙන භාවනාය කාමයොගාදිතො ව බෙමං සිවං අනුපද්දවන්ති “යොගක්ඛෙම”න්ති වුත්තං. ඡන්දප්පවත්තියා උස්සුක්කාපත්තියා ව “පත්ථයමානො”ති වුත්තං. තදත්ථස්ස සබ්බසො සබ්බඉරියාපථවිභාරස්ස සමථවිපස්සනාවිභාරස්ස දිබ්බවිභාරස්ස ව වසෙන “විහරති”ති වුත්තං. සෙක්ඛස්ස සබ්බසො අභිඤ්ඤායාභාවඤ්චෙව පරිඤ්ඤායාභාවඤ්ච ඤාණෙන අභිභවිත්වා ජානනතො “අභිජානාති”ති වුත්තං. සෙක්ඛස්ස සබ්බසො අප්පහීනමඤ්ඤානාය අභාවතො “මා මඤ්ඤී”ති වුත්තං. සෙසං වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. ඉමිනා නයෙන ඉතො පරං සබ්බපදෙසු විනිවිජයො කාතබ්බො. සක්කා හි අවධිකථං තස්සා ලීනත්ථවණ්ණනඤ්ච අනුගන්ත්වා අයමත්ථො විඤ්ඤාහි විභාවෙතුන්ති අතිවිත්ථාරභයෙන න විත්ථාරයිමිහ. ඉති අනුපද්චවයතො විවයො භාරො.

3. යුක්තිභාරවණ්ණනා

සක්කායස්ස සබ්බමඤ්ඤානානං මූලභාවො යුජ්ජති පරිකප්පමත්තකත්තා ලොකවිචිත්තස්ස. බ්‍යාභුසව්ච්චයරහිතස්ස අන්ධපුපුජ්ජනභාවො යුජ්ජති පුටුකිලෙසාහිසඛ්ඛාරජනනාදිසභාවත්තා. යථාචුත්තපුපුජ්ජනස්ස වා චුත්තප්පකාරබ්‍යාභුසව්චාභාවො යුජ්ජති තස්මිං සති සබ්භාවතො. තත්ථ අස්සුතවතො පුපුජ්ජනස්ස අරියානං සප්පුරිසානඤ්ච අදස්සාවිතාදි යුජ්ජති අරියකරධම්මානං අරියභාවස්ස ව තෙන අදිට්ඨත්තා අප්පටිපන්නත්තා ව තථා තස්ස පථවියා “අභං පථවි, මම පථවි, පරො පථවි”ති සඤ්ජානනං යුජ්ජති අභංකාරමමංකාරානං සබ්බෙන සබ්බං අප්පහීනත්තා. තථා සඤ්ජානතො වස්ස පථවිං කම්මාදිකරණාදිවසෙන ගහෙත්වා නානප්පකාරතො මඤ්ඤනාපවත්ති යුජ්ජති සඤ්ඤානිදානත්තා පපඤ්චසඛ්ඛානං. යො මඤ්ඤති, තස්ස අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකතා යුජ්ජති පරිඤ්ඤාය විනා මඤ්ඤනාපභානාභාවතො. “ආපං ආපතො සඤ්ජානාති”තිආදියුපි එසෙව නයො. අපරියොසිතසික්ඛස්ස අප්පත්තමානසතා යුජ්ජති කතකිව්චතාභාවතො. සෙක්ඛස්ස සතො යොගක්ඛෙමපත්ථනා යුජ්ජති තදධිමුත්තභාවතො. තථා තස්ස පථවියා අභිජානනා යුජ්ජති පරිඤ්ඤාපභානෙසු මත්තසො කාරිභාවතො. තතො එව වස්ස “මා මඤ්ඤී”ති වත්තබ්බතා යුජ්ජති වත්ථුපරිඤ්ඤාය විය මඤ්ඤනාපභානාස්සපි විප්පකතභාවතො. සෙක්ඛස්ස පථවියා පරිඤ්ඤායානා යුජ්ජති පරිඤ්ඤාතුං සක්කුණෙය්‍යත්තා සබ්බසො අපරිඤ්ඤාතත්තා ව. “ආපං ආපතො”තිආදියුපි එසෙව නයො. අරහත්තාදියුත්තස්ස පථවියාදිනං අභිජානනා මඤ්ඤනාභාවො ව යුජ්ජති සඛ්ඛාතධම්මත්තා, සබ්බසො කිලෙසානං පහීනත්තා, තතො එව වස්ස විතරාගාදිභාවො තතො සම්මදෙව ව පටිච්චසමුප්පාදස්ස පටිච්චිද්ධතාති. අයං යුක්තිභාරො.

4. පදට්ඨානභාරවණ්ණනා

කිස්සොපි මඤ්ඤනා සක්කායස්ස පදට්ඨානං, මඤ්ඤනානං අයොනියොමනසිකාරො පදට්ඨානං, සුතද්වයවිරහො අන්ධපුපුජ්ජනභාවස්ස පදට්ඨානං, සො අරියානං අදස්සාවිතාය පදට්ඨානං, සා අරියධම්මස්ස අකොවිදතාය පදට්ඨානං, සා අරියධම්මෙ අවිනිකතාය පදට්ඨානං. “සප්පුරිසානං අදස්සාවි”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. සඤ්ඤාවිපල්ලාසො මඤ්ඤනානං පදට්ඨානං. සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඛ්ඛාති. මඤ්ඤනාසු ව තණ්හාමඤ්ඤනා ඉතරමඤ්ඤනානං පදට්ඨානං “තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිප්ඵන්දිත”න්ති, (දී. නි. 1.105-109) “තණ්හාපච්චයා උපාදාන”න්ති (ම. නි. 3.126; මහාව. 1) ව වචනතො, තණ්හාගතස්සෙව ව “සෙය්‍යොහමස්මි”න්තිආදිනා මානප්පජනාසබ්භාවතා. සබ්බාපි වා මඤ්ඤනා සබ්බාසං මඤ්ඤනානං පදට්ඨානං. “උපාදානපච්චයා තණ්හා”ති හි වචනතො දිට්ඨිපි තණ්හාය පදට්ඨානං. “අභමස්මි බ්‍රහ්මා මහාබ්‍රහ්මා”ති (දී. නි. 1.42; 3.39) ආදිවචනතො මානොපි දිට්ඨියා පදට්ඨානං. තථා “අස්මිති සති ඉත්ථංස්මිති හොති, එවංස්මිති හොති, අඤ්ඤාපාස්මිති හොති”තිආදිවචනතො මානස්සපි තණ්හාය පදට්ඨානතා ලබ්භතෙව. සෙක්ඛා ධම්මා සප්පදෙසතො මඤ්ඤනාපභානාස්ස පදට්ඨානං. අසෙක්ඛා නිප්පදෙසතො මඤ්ඤනාපභානාස්ස පදට්ඨානං. කම්මභවො ව ජාතියා පදට්ඨානං. ජාති ජරාමරණස්ස පදට්ඨානං. පච්චයාකාරස්ස යථාභුතාවබොධො සම්මාසම්බොධියා පදට්ඨානන්ති. අයං පදට්ඨානො භාරො.

5. ලක්ඛණභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ මූලග්ගහණෙන මූලපරියායග්ගහණෙන වා යථා තණ්හාමානදිට්ඨියො ගය්හන්ති, එවං දොසමොභාදිනම්පි සක්කායමූලධම්මානං සඛිගහො දට්ඨබ්බො සක්කායස්ස මූලභාවෙන එකලක්ඛණත්තා. “අස්සුතවා”ති ඉමිනා යථා තස්ස පුග්ගලස්ස පරියත්තිපට්ටෙධසද්ධම්මානං අභාවො ගය්හති, එවං පටිපත්තිසද්ධම්මස්සපි අභාවො ගය්හති සද්ධම්මභාවෙන එකලක්ඛණත්තා. අරියානං අදස්සනකාමනාදිලක්ඛණා. “අරියධම්මස්ස අකොවිදො”ති ඉමිනා අරියධම්මාධිගමස්ස විබන්ධභූතං අඤ්ඤාණං. “අරියධම්මෙ අවිනිතො”ති ඉමිනා අරියචිතයාභාවො. සො පනත්ථතො අරියචිතයෙ අප්පටිපත්ති එව වාති තිහිපි පදෙහි යථාචුත්තවිසයා මිච්ඡාදිට්ඨි විචිකිච්ඡා ව ගහිතාව හොන්ති. තග්ගහණෙන ව සබ්බෙපි අකුසලා ධම්මා සඛිගහිතාව හොන්ති සංකිලෙසලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. “සප්පුරිසානං අදස්සාවි”ති එත්ථාපි එසෙව නයො.

“පට්ටි පට්ටිතො සඤ්ජානාති” නි ඉදං දිට්ඨිමඤ්ඤාදීනං සඤ්ඤාය කාරණභාවදස්සනං. තත්ථ යථා සඤ්ඤා, එවං විතක්කඵස්සාවිජ්ජාඅයොනිසොමනසිකාරාදයොපි තාසං කාරණන්ති අත්ථතො තෙසම්පෙත්ථ සඬගහො චුත්තො හොති මඤ්ඤානං කාරණභාවෙන එකලක්ඛණත්තං. “මඤ්ඤාති” නි ඉමිනා මඤ්ඤානාකිච්චෙන තණ්හාමානදිට්ඨියො ගහිතා තාසං කිලෙසසභාවත්තං. තත්ගහණෙනෙව විචිකිච්ඡාදිනම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො කිලෙසලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තං. තථා තණ්හාය හෙතුසභාවත්තං තත්ගහණෙනෙව අවසිට්ඨාකුසලහෙතුනං සඬගහො දට්ඨබ්බො හෙතුලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තං. තථා තණ්හාදිට්ඨිනං ආසවාදිසභාවත්තං තත්ගහණෙනෙව අවසිට්ඨාසවොසයොගගන්ථනීවරණාදීනම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො ආසවාදිසභාවත්තං එකලක්ඛණත්තං. තථා “පට්ටි මඤ්ඤාති” නි ආදිනා පට්ටිආදීනං රූපසභාවත්තං තබ්බිසයානඤ්ච මඤ්ඤානං රූපවිසයත්තං තත්ගහණෙනෙව සකලරූපක්ඛන්ධවිසයාපි මඤ්ඤානා දස්සිතා හොන්ති රූපවිසයලක්ඛණෙන ආසං එකලක්ඛණත්තං. එවං චක්ඛායතනාදිවිසයාපි මඤ්ඤානා නිද්ධාරොතබ්බා. “අපරිඤ්ඤාත” න්ති පරිඤ්ඤාපටික්ඛෙපෙන තප්පට්ඨිකිලෙසානං පහානපටික්ඛෙපොති දට්ඨබ්බො මග්ගකිච්චභාවෙන පරිඤ්ඤාපහානානං එකලක්ඛණත්තං. ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි යථාරහං එකලක්ඛණා නිද්ධාරොතබ්බාති. අයං ලක්ඛණො භාරො.

6. චතුබ්බුහාරවණ්ණනා

පට්ටිආදීසු චත්ථුසු බ්‍යඤ්ජනවිජායාය අත්ථං ගහෙත්වා ධම්මගම්භීරතං අසල්ලක්ඛෙත්වා අසද්ධම්මස්සවනාදිනා වඤ්චිතා හුත්වා සද්ධම්මස්සවනධාරණපරිවයමනසිකාරවිමුඛා පට්ටිආදීසු චත්ථුසු පුටුප්පනසෙක්ඛාසෙක්ඛතථාගතානං පටිපත්තිවිසෙසං අජානන්තා ච චෙනෙයා ඉමිස්සා දෙසනාය නිදානං. තෙ “කථං නු බො යථාචුත්තදොසවිනිමුත්තා යථාචුත්තඤ්ච විසෙසං ජානන්තා සම්මාපටිපත්තියා උභයභිතපරායණා සවෙය්‍යු” න්ති අයමෙත්ථ හගවතො අධිජ්ජායො. පදනිබ්බවනං නිරුත්තං, තං “එව” න්ති ආදිනිදානපදානං, “සබ්බධම්මලුපරියාය” න්ති ආදිපාළිපදානඤ්ච අට්ඨකථායං, තස්සා ලීනත්ථවණ්ණනායඤ්චෙව චුත්තනෙයෙන සුවිඤ්ඤායාත්තා අතිවිත්ථාරහයෙන න විත්ථාරයිමිහ.

පදපදත්ථදෙසනානික්ඛෙපසුත්තසන්ධිවසෙන පඤ්චවිධා සන්ධි. තත්ථ පදස්ස පදන්තරෙන සම්බන්ධො පදසන්ධි, තථා පදත්ථස්ස පදත්ථන්තරෙන සම්බන්ධො පදත්ථසන්ධි, යො “කිරියාකාරකසම්බන්ධො” නි චූච්චති. නානානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස තංතං අනුසන්ධිහි සම්බන්ධො, එකානුසන්ධිකස්ස පන පුබ්බාපරසම්බන්ධො දෙසනාසන්ධි. යා අට්ඨකථායං “පුච්ඡානුසන්ධි අප්ඤ්ඤාසයානුසන්ධි යථානුසන්ධි” නි නිධා විහන්තා. අප්ඤ්ඤාසයො චෙත්ථ අත්තප්ඤ්ඤාසයො පරප්ඤ්ඤාසයොති ද්විධා වෙදිතබ්බො. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා නිදානවණ්ණනායං චුත්තමෙව. නික්ඛෙපසන්ධි චතුත්තං සුත්තනික්ඛෙපානං වසෙන වෙදිතබ්බො. සුත්තසන්ධි ඉධ පයමනික්ඛෙපවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. කස්මා පනෙත්ථ මූලපරියායසුත්තමෙව පයමං නික්ඛිත්තන්ති? නායමනුයොගො කත්ථවි තප්පවත්තති, අපිච යස්මා මඤ්ඤානාමූලකං සක්කායං, සබ්බමඤ්ඤානා ච තත්ථ එව අනෙකහෙදභින්නා පවත්තති, න තස්සා සවිසයාය ලෙසමත්තම්පි සාරං අත්ථිති පට්ටිආදිවිභාගභින්නෙසු මඤ්ඤානාසු ච සාතිසයං නිබ්බේධවිරාගසඤ්ජනානි උපරි සෙක්ඛාසෙක්ඛතථාගතගුණවිභාවනී ච අයං දෙසනා. සුත්තන්තදෙසනා ච විසෙසනො දිට්ඨිවිනිවේශනකථා, තස්මා සනිස්සයස්ස දිට්ඨිග්ගාහස්ස ආදිතො අසාරභාවදීපනං උපරි ව සබ්බෙසං අරියානං ගුණවිසෙසවිභාවනම්දං සුත්තං පයමං නික්ඛිත්තං. කිඤ්ච සක්කායෙ මඤ්ඤානාමඤ්ඤානාමූලෙන පවත්තිනිවත්තිසු ආදිනවානිසංසවිභාවනතො සබ්බෙසං පුග්ගලානං පටිපත්තිවිභාගතො ච ඉදමෙව සුත්තං පයමං නික්ඛිත්තං.

යං පන එකිස්සා දෙසනාය දෙසනන්තරෙන සද්ධිං සංසන්දනං, අයම්පි දෙසනාසන්ධි, සා එවං වෙදිතබ්බො. “අස්සුතවා පුටුප්පනො...පෙ.... නිබ්බානං අභිනන්දති” නි අයං දෙසනා. “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුටුප්පනො...පෙ. ... සප්පුරිසධම්මෙ අවිනිතො මනසිකරණියෙ ධම්මෙ තප්පජානාති, අමනසිකරණියෙ ව ධම්මෙ තප්පජානාති, සො මනසිකරණියෙ ධම්මෙ අප්පජානන්තො අමනසිකරණියෙ ව ධම්මෙ අප්පජානන්තො යෙ ධම්මා න මනසිකරණියා, තෙ ධම්මෙ මනසි කරොති...පෙ.... අනුප්පන්තො වා කාමාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්තො වා කාමාසවො පවඩ්ඪති. අනුප්පන්තො වා භවාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්තො වා භවාසවො පවඩ්ඪති, අනුප්පන්තො වා අවිජ්ජාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්තො වා අවිජ්ජාසවො පවඩ්ඪති” නි (ම. නි. 1.17) ඉමාය දෙසනාය සංසන්දති. තථා “තස්සෙනං පාටිකඩ්ඪං සුභනිමිත්තං මනසි කරිස්සති, තස්ස සුභනිමිත්තස්ස මනසිකාරා රාගො විත්තං අනුද්ධංසෙස්සති, සො සරාගො සදොසො සමොහො සාඬගණො සංකිලිට්ඨවිත්තො කාලං කරිස්සති” නි (ම. නි. 1.59) ඉමාය දෙසනාය සංසන්දති. තථා “චක්ඛුඤ්චාචුසො පට්ච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, නිණ්ණං සඬගති එස්සො, එස්සපච්චයා වෙදනා. යං වෙදෙති තං සඤ්ජානාති, යං සඤ්ජානාති තං විතක්කෙති, යං විතක්කෙති තං පපඤ්චෙති, යං පපඤ්චෙති තතොනිදානං පුරිසං පපඤ්චසඤ්ඤාසඬබ්බා සමුදාවරන්ති” නි (ම. නි. 1.204) ඉමාය දෙසනාය සංසන්දති. තථා “ඉධ, භික්ඛවෙ, අසුතවා පුටුප්පනො...පෙ.... සප්පුරිසධම්මෙ අවිනිතො රූපං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා’ නි සමනුපස්සති. වෙදනං...පෙ...., සඤ්ඤං...පෙ...., සබ්බාරො...පෙ...., විඤ්ඤාණං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා’ නි සමනුපස්සති. යම්පි තං දිට්ඨං...පෙ.... යම්පි තං දිට්ඨිට්ඨානං, සො ලොකො සො අත්තා සො පෙච්ච භවිස්සාමි නිච්චො ධූවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො සස්සතිසමං තථෙව යස්සාමිති, තම්පි ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා’ නි සමනුපස්සති” නි (ම. නි. 1.241) ඉමාය දෙසනාය සංසන්දති.

“යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු...පෙ.... නිබ්බානං මාභිනන්දී” නි අයං දෙසනා. “ඉධ, දෙවානම්න්ද, භික්ඛුනො සුතං හොති ‘සබ්බෙ ධම්මා නාලං අභිනිවෙසායා’ නි, එවඤ්චෙනං, දෙවානම්න්ද, භික්ඛුනො සුතං හොති ‘සබ්බෙ ධම්මා

නාලං අභිනිවේසායා'ති, සො සබ්බං ධම්මං අභිජානාති, සබ්බං ධම්මං අභිඤ්ඤාය සබ්බං ධම්මං පරිජානාති, සබ්බං ධම්මං පරිඤ්ඤාය යං කිඤ්චි වෙදනං වෙදෙති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, සො තාසු වෙදනාසු අනිච්චානුපස්සී විහරති, විරාගානුපස්සී විහරති, නිරොධානුපස්සී විහරති, පටිනිස්සග්ගානුපස්සී විහරති”ති (ම. නි. 1.390) ඉමාය දෙසනාය සංසන්දනි. “යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං...පෙ.... අභිසම්බුද්ධොති වදාමි”ති අයං දෙසනා “සුතවා ව ඛො, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො...පෙ.... සප්පුරිසධම්මෙ සුවිනිතො රූපං ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති සමනුපස්සති, වෙදනං...පෙ...., සඤ්ඤං...පෙ...., සඬ්ඛාරො...පෙ...., විඤ්ඤාණං ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති සමනුපස්සති. යම්පි තං දිට්ඨං සුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුවච්චිතං මනසා, තම්පි ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති සමනුපස්සති. යම්පි තං දිට්ඨිට්ඨානං, සො ලොකො සො අත්තා සො පෙච්ච භවිස්සාමි ‘නිච්චො ධුවො සස්සතො අපි පරිණාමධම්මො සස්සතිස්මං තථෙව යස්සාමි’ති, තම්පි ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති සමනුපස්සති. සො එවං සමනුපස්සන්තො න පරිත්ඤ්ඤාති”ති (ම. නි. 1.241) එවමාදිදෙසනාහි සංසන්දනීති, අයං චතුබ්බසංභාරො.

7. ආවත්තභාරවණ්ණනා

“අස්සුතවා පුට්ඨප්පනො”ති ඉමිනා යොනිසොමනසිකාරපටික්ඛෙපමුඛෙන අයොනිසොමනසිකාරපරිග්ගහො දීපිතො. “අරියානං අදස්සාවි”තිආදිනා සප්පුරිසුපනිස්සයාදිපටික්ඛෙපමුඛෙන අසප්පුරිසුපනිස්සයාදිපරිග්ගහො දීපිතො. තෙසු පුරිමනෙයන ආසයවිපත්ති කිත්තිතා, දුතියෙන පයොගවිපත්ති. පුරිමෙන වස්ස කිලෙසවට්ටං, තඤ්ච යතො විපාකවට්ටන්ති සකලං සංසාරවක්කමාවත්තති. “පථං මඤ්ඤති”තිආදිනා තත්ථ තිස්සො මඤ්ඤනා චුත්තා. තාසු තණ්හාමඤ්ඤනා “එතං මමා”ති තණ්හාග්ගාහො, මානමඤ්ඤනා “එසොහමස්මි”ති මානග්ගාහො, දිට්ඨිමඤ්ඤනා “එසො මෙ අත්තා”ති දිට්ඨිග්ගාහො. තත්ථ තණ්හාග්ගාහෙන “තණ්හං පටිච්චපරියෙසනා”තිආදිකා (දී. නි. 2.103; දී. නි. 3.359; අ. නි. 3.23; විභ. 963) නව තණ්හාමූලකා ධම්මා ආවත්තන්ති. මානග්ගාහෙන “සෙයොහමස්මි”තිආදිකා නව මානවිධා ආවත්තන්ති. දිට්ඨිග්ගාහෙන “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිකා (සං. නි. 4.345) විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි ආවත්තති. තිසු ව ගාහෙසු යාය සඤ්ඤාය තණ්හාග්ගාහස්ස වික්ඛම්භනා, සා දුක්ඛසඤ්ඤා දුක්ඛානුපස්සනා. යාය සඤ්ඤාය මානග්ගාහස්ස වික්ඛම්භනා, සා අනිච්චසඤ්ඤා අනිච්චානුපස්සනා. යාය පන සඤ්ඤාය දිට්ඨිග්ගාහස්ස වික්ඛම්භනා, සා අනත්තසඤ්ඤා අනත්තානුපස්සනා. තත්ථ පට්ඨග්ගාහවිසභාගතො අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛමුඛං ආවත්තති, දුතියග්ගාහවිසභාගතො අනිමිත්තවිමොක්ඛමුඛං ආවත්තති, තතියග්ගාහවිසභාගතො සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුඛං ආවත්තති.

සෙක්ඛග්ගහණෙන අරියාය සම්මාදිට්ඨියා සඬ්ගහො, තතො ව පරතොසොසයොනිසොමනසිකාරා දීපිතා හොන්ති. පරතොසොසෙන ව සුතවා අරියසාවකොති ආවත්තති, යොනිසොමනසිකාරොන නව යොනිසොමනසිකාරමූලකා ධම්මා ආවත්තන්ති, චතුබ්බසංභාරෙ සම්පත්තිවක්කං. “මා මඤ්ඤි”ති මඤ්ඤනානං විජ්ජකතප්පහානතාගහණෙන එකච්චාසවපරික්ඛයො දීපිතො හොති, තෙන ව සද්ධාවිමුත්තදිට්ඨිප්පත්තකායසක්ඛිතවා ආවත්තන්ති. “අරහං ඛිණ්ණසවො”තිආදිනා අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො දස්සිතා හොන්ති, සීලක්ඛන්ධාදිපාරිසුරියා ව දස නාථකරණා ධම්මා ආවත්තන්ති. “න මඤ්ඤති”ති මඤ්ඤනාපටික්ඛෙපෙන පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු “නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා”ති සම්මාපටිපත්ති දස්සිතා, තාය ව සාතිසයා නිකන්තිපරියාදානමානසමුග්ගසාටනදිට්ඨිඋග්ගසාටනානි පකාසිතානීති අප්පණ්ණිතානිමිත්ත-සුඤ්ඤතවිමොක්ඛා ආවත්තන්ති.

“තථාගතො”තිආදිනා සබ්බඤ්ඤාගුණා විභාවිතාති තදවිනාභාවතො දසබල-චතුරවසාරප්පඅසාධාරණඤ්ඤාණාචෙණිකබුද්ධධම්මා ආවත්තන්ති. “නන්දී දුක්ඛස්ස මූල”න්තිආදිනා සද්ධං හෙතුනා වට්ටවිට්ටං කම්මන්ති පවත්තිනිවත්තිතදුග්ගහෙතුච්චාවතො වත්තාරි අරියසච්චානි ආවත්තන්ති. “තණ්හානං ඛයා”තිආදිනා තණ්හප්පහානාපදෙසෙන තදෙකට්ඨභාවතො දියඬ්ඪස්ස කිලෙසසහස්සස්ස පහානං ආවත්තති. “සබ්බසො තණ්හානං ඛයා සම්මාසම්බොධං අභිසම්බුද්ධො”ති ව චුත්තන්තා “නන්දී දුක්ඛස්ස මූල”න්ති, “ඉති විදිත්වා”තිආදිනා චුත්තස්ස මඤ්ඤනාභාවහෙතුභුතස්ස පච්චයාකාරවෙදනස්ස සාවකෙහි අසාධාරණඤ්ඤාණවාරභාවො දස්සිතො, තෙන චතුර්විසතිකොට්ඨසහස්සමාපත්තිසඤ්ඤාරි හගවතො මහාවජිරඤ්ඤාණං ආවත්තති. අයං ආවත්තො භාරො.

8. විහත්තිභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ සබ්බධම්මා නාම තෙභුමකා ධම්මා සක්කායස්ස අධිප්පෙතන්තා. තෙසං මඤ්ඤනා පදට්ඨානං පපඤ්චසඬ්ඛානිමිත්තන්තා ලොකවිචිත්තස්ස. තයිමෙ කුසලා අකුසලා අබ්බාකතාති තිවිධා. තෙසු කුසලානං යොනිසොමනසිකාරාදි පදට්ඨානං, අකුසලානං අයොනිසොමනසිකාරාදි, අබ්බාකතානං කම්මභවආවජ්ජනභුතරූපාදි පදට්ඨානං. තත්ථ කුසලා කාමාවචරාදිවසෙන භූමිතො තිවිධා, තථා අබ්බාකතා විත්තුප්පාදසභවා, අවිත්තුප්පාදසභවා පන කාමාවචරා ව තථා අකුසලා. පරියන්තිපටිපත්තිපටිවෙධසුතකිච්චාභාවෙන තිවිධො අස්සුතවා. අත්ඨකලාණවිභාගෙන දුට්ඨො පුට්ඨප්පනො. සම්මාසම්බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකහෙදෙන තිවිධො අරියා. මංසවක්ඛුද්ධිබවක්ඛුපඤ්ඤාවක්ඛුහි දස්සනාභාවෙන තිවිධො අදස්සාවි. මග්ගඵලනිබ්බානහෙදෙන තිවිධො, නව්විධො වා අරියධම්මො. සවනධාරණපරිවයමනසිකාරපටිවෙධවසෙන පඤ්චවිධා අරියධම්මස්ස කොවිදතා.

තදභාවතො අකොවිදො. සංවරපහානභෙදෙන දුට්ඨො, දසවිධො වා අරියධම්මචිනයො, තදභාවතො අරියධම්මෙ අවිනිතො. එත්ථ පදට්ඨානවිභාගො භෙට්ඨා දස්සිතොයෙව. “සප්පුරිසානං අදස්සාවි”තිආදීසු පිසෙව නයො. “පථවිං මඤ්ඤති”තිආදීසු මඤ්ඤනාවත්ථුච්ඡිභාගො පාළියං ආගතොව, තථා අප්ඤ්ඤානිකානිචරාදිකො ව අන්තරවිභාගො.

මඤ්ඤනා පන තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන සඬ්ඛෙපතො තිව්ධා, චිත්ථාරතො පන තණ්හාමඤ්ඤනා තාව කාමතණ්හාදිවසෙන අට්ඨසතවිධා, තථා “අස්මිති සති ඉත්ථංස්මිති හොති”තිආදිනා. එවං මානමඤ්ඤනාපි. “අස්මිති සති ඉත්ථංස්මිති හොති”තිආදිනා පපඤ්චත්තයං උද්දිට්ඨං නිද්දිට්ඨස්සවාති. එතෙන දිට්ඨිමඤ්ඤනායපි අට්ඨසතවිධතා වුත්තාති වෙදිතබ්බා. අපිච සෙයාස්ස “සෙයොහමස්මි”තිආදිනා මානමඤ්ඤනාය නවවිධතා තදන්තරභෙදෙන අනෙකවිධතා ව වෙදිතබ්බා. අයඤ්ච අත්ථො භිනත්තිකත්ථවණ්ණනාය විභාවෙතබ්බො. දිට්ඨිමඤ්ඤනාය පන ඉන්ධ්‍යාලෙ ආගතනයෙන ද්වාසට්ඨිවිධතා තදන්තරභෙදෙන අනෙකවිධතා ව වෙදිතබ්බා. “අපරිඤ්ඤාන”න්ති එත්ථ ඤාතපරිඤ්ඤාදිවසෙන වෙච රූපමුඛාදිඅභිනිවෙසභෙදාදිවසෙන ව පරිඤ්ඤානං අනෙකවිධතා වෙදිතබ්බා. තථා අට්ඨමකාදිවසෙන සෙක්ඛවිභාගො පඤ්ඤාවිමුත්තාදිවසෙන අසෙක්ඛවිභාගො ව. අයමෙත්ථ ධම්මවිභාගො. පදට්ඨානවිභාගො ව භූමිවිභාගො ව වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බාති. අයං විභත්තිභාරො.

9. පරිවත්තභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ “සබ්බධම්මා”ති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා ගහිතා, තෙසං මූලකාරණන්ති ව තණ්හාමානදිට්ඨියො. තථා අස්සුතවා පුටුප්පතො...පෙ.... සප්පුරිසධම්මෙ අවිනිතොති. යාවකිවඤ්ච පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු සුභතො සුඛතො නිව්චතො අත්තතො සමනුපස්සනවසෙන “එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා”ති තණ්හාමානදිට්ඨිගාහා න සමුච්ඡිප්පන්ති, තාව තෙසං පබන්ධුපරමො සුපිනන්තෙපි න කෙනවි ලද්ධපුබ්බො. යදා පන තෙසං අස්සුතො දුක්ඛතො අනිව්චතො අනත්තතො සමනුපස්සනවසෙන “නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා”ති පවත්තමානා අප්පණ්ණිනානිමිත්තසුඤ්ඤානානුපස්සනා උස්සක්කිත්වා අරියමග්ගාධගමාය සංවත්තන්ති, අථ තෙසං පබන්ධුපරමො හොති අවිචන්තඅප්පඤ්ඤාත්තිකභාවූපගමනතො. තෙන වුත්තං “සබ්බධම්මාති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා ගහිතා, තෙසං මූලකාරණන්ති ව තණ්හාමානදිට්ඨියො”ති. තථා අස්සුතවා පුටුප්පතො...පෙ.... සප්පුරිසධම්මෙ අවිනිතො තිහිපි මඤ්ඤනාහි පථවිං මඤ්ඤති යාව නිබ්බානං අභිනන්දති, තිහිපි පරිඤ්ඤාහි තස්ස තං වත්ථු අපරිඤ්ඤාතන්ති කත්වා. යස්ස පන තං වත්ථු තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤානං, න සො ඉතරො විය තං මඤ්ඤති. තෙනාහ භගවා “සුතවා ව ඛො, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො...පෙ.... සප්පුරිසධම්මෙ සුචිනිතො රූපං ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති සමනුපස්සති, වෙදනං...පෙ.... අසති න පරිතස්සති”ති (ම. නි. 1.241). සෙක්ඛො පථවිං මා මඤ්ඤි, යාව නිබ්බානං මාභිනන්දි, අරහා සම්මාසම්බුද්ධො ව පථවිං න මඤ්ඤති, යාව නිබ්බානං නාභිනන්දති, මඤ්ඤනාමඤ්ඤිතෙසු වත්ථුසු මත්තසො සබ්බසො ව පරිඤ්ඤාහිසමයසංසිද්ධියා පහානාහිසමයනිබ්බන්තිතො. යස්ස පන තෙසු වත්ථුසු සබ්බසො මත්තසො වා පරිඤ්ඤා එව නත්ථි, කුතො පහානං, සො යථාපරිකප්පං නිරිඬකුසාහි මඤ්ඤනාහි “එතං මම”තිආදිනා මඤ්ඤතෙව. තෙනාහ භගවා “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුටුප්පතො...පෙ.... සප්පුරිසධම්මෙ අවිනිතො රූපං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා’ති සමනුපස්සති, වෙදනං...පෙ...., සඤ්ඤ...පෙ....”න්තිආදි (ම. නි. 1.241). අයං පරිවත්තො භාරො.

10. වෙච්චනභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මා සකලධම්මා අනවසෙසධම්මා”ති පරියායවචනං, “මූලපරියායං මූලකාරණං අසාධාරණභෙතු”න්ති පරියායවචනං, “මූලපරියායන්ති වා මූලදෙසනං කාරණතථ”න්ති පරියායවචනං, “වො තුම්භාකං තුම්භ”න්ති පරියායවචනං, “භික්ඛවෙ, සමණා තපස්සිනො”ති පරියායවචනං, “දෙසෙස්සාමි කථෙස්සාමි පඤ්ඤපෙස්සාමි”ති පරියායවචනං, “සුණංප සොතං ඔදහංප සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරොථා”ති පරියායවචනං, “සාධුකං සම්මා සක්කච්ච”න්ති පරියායවචනං, “මනසි කරොථ චිත්තෙ යපෙථ සමන්තාහරොථා”ති පරියායවචනං, “භාසිස්සාමි ඛාත්තං කථෙස්සාමි විහස්සිස්සාමි”ති පරියායවචනං, “එවං, භන්තෙ, සාධු සුට්ඨු භන්තෙ”ති පරියායවචනං, “පච්චස්සොසුං සම්පට්ඨිථිංසු සම්පට්ඨග්ගෙසු”න්ති පරියායවචනං. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු වෙච්චනං වත්තබ්බන්ති. අයං වෙච්චනො භාරො.

11. පඤ්ඤාත්තිභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ සබ්බධම්මා නාම සක්කායධම්මා, තෙ ඛන්ධවසෙන පඤ්චධා පඤ්ඤත්තා, ආයතනවසෙන ද්වාදසධා, ධාතුවසෙන අට්ඨාරසධා පඤ්ඤත්තා. “මූල”න්ති වා “මූලපරියාය”න්ති වා මඤ්ඤනා වුත්තා, තා තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන තිධා අන්තරභෙදෙන අනෙකධා ව පඤ්ඤත්තා. අථ වා “සබ්බධම්මා”ති තෙභූමකධම්මානං සඬ්ඛගපඤ්ඤත්ති, “මූලපරියාය”න්ති තෙසං පහවපඤ්ඤත්ති, “වො”ති සම්පදානපඤ්ඤත්ති, “දෙසෙස්සාමි භාසිස්සාමි”ති පටිඤ්ඤාපඤ්ඤත්ති, “සුණංප සාධුකං මනසි කරොථා”ති ව ආණාපනපඤ්ඤත්ති, “අස්සුතවා”ති පටිවෙධවිමුඛතාපඤ්ඤත්ති වෙච පරියන්තිවිමුඛතාපඤ්ඤත්ති ව, “පුටුප්පතො”ති අනරියපඤ්ඤත්ති, සා අරියධම්මපටික්ඛෙපපඤ්ඤත්ති වෙච අරියධම්මවිරහපඤ්ඤත්ති ව, “අරියාන”න්ති අසමපඤ්ඤත්ති වෙච සමපඤ්ඤත්ති ව. තත්ථ අසමපඤ්ඤත්ති තථාගතපඤ්ඤත්ති, සමපඤ්ඤත්ති පටිවෙකබුද්ධානඤ්චෙව උභතොභාගවිමුත්තාදිනඤ්ච වසෙන අට්ඨවිධා වෙදිතබ්බා. “අරියානං අදස්සාවි”තිආදි

දස්සනභාවනාපටික්ඛෙපපඤ්ඤත්ති, “පථවිං මඤ්ඤති” තිආදි පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං ද්වාදසන්තං ආයතනානං අට්ඨාරස්සන්තං ධාතුනං සම්මසනුපගානං ඉන්ද්‍රියානං නික්ඛෙපපඤ්ඤත්ති වෙව පභවපඤ්ඤත්ති ව, තථා විපල්ලාසානං කිච්චපඤ්ඤත්ති පරිසුට්ඨානං දස්සනපඤ්ඤත්ති කිලෙසානං ඵලපඤ්ඤත්ති අභිසංඛාරානං විරුහනපඤ්ඤත්ති තණ්හාය අස්සාදනපඤ්ඤත්ති දිට්ඨියා විප්ඵන්දනපඤ්ඤත්ති, “සෙක්ඛා” ති සද්ධානුසාරිසද්ධාවිමුත්තදිට්ඨිපත්තකායසක්ඛිතං දස්සනපඤ්ඤත්ති වෙව භාවනාපඤ්ඤත්ති ව “අප්පත්තමානසො” ති සෙක්ඛධම්මානං ධීතිපඤ්ඤත්ති, “අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං පත්ථයමානො” ති පඤ්ඤාය අභිනිබ්බාපඤ්ඤත්ති, “අභිජානාති” ති අභිඤ්ඤායාධම්මානං අභිඤ්ඤාපඤ්ඤත්ති, දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාපඤ්ඤත්ති, සමුදයස්ස පහානපඤ්ඤත්ති, නිරොධස්ස සච්ඡිකිරියාපඤ්ඤත්ති, මග්ගස්ස භාවනාපඤ්ඤත්ති, “මා මඤ්ඤී” ති මඤ්ඤනානං පටික්ඛෙපපඤ්ඤත්ති, සමුදයස්ස පහානපඤ්ඤත්ති. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි විත්ථාරෙතබ්බං. අයං පඤ්ඤත්ති භාරො.

12. ඔතරණභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමුලපරියාය” ති ඵත්ථ සබ්බධම්මා නාම ලොකියා පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනානි අට්ඨාරස්ස ධාතුයො ද්වෙ සච්චානි ඵකුනවිසති ඉන්ද්‍රියානි ද්වාදසපදිකො පච්චයාකාරොති, අයං සබ්බධම්මග්ගහණෙන ඛන්ධාදිමුඛෙන දෙසනාය ඔතරණං. “මුල” ති වා “මුලපරියාය” ති වා මඤ්ඤනා චුත්තා, තා අත්ථතො තණ්හා මානො දිට්ඨි වාති තෙසං සංඛාරක්ඛන්ධසංඛිගහොති අයං ඛන්ධමුඛෙන ඔතරණං. තථා “ධම්මායතනධම්මධාතුහි සංඛිගහො” ති අයං ආයතනමුඛෙන ධාතුමුඛෙන ව ඔතරණං. “අස්සුතවා” ති ඉමිනා සුතස්ස විඛන්ධභූතා අවිජ්ජාදයො ගහිතා, “පුපුජ්ජනො” ති ඉමිනා යෙසං කිලෙසාභිසංඛාරානං ජනනාදිනා පුපුජ්ජනොති චුච්චති, තෙ කිලෙසාභිසංඛාරාදයො ගහිතා, “අරියානං අදස්සාවි” තිආදිනා යෙසං කිලෙසධම්මානං වසෙන අරියානං අදස්සාවිආදිභාවො හොති, තෙ දිට්ඨිමානාවිජ්ජාදයො ගහිතාති සබ්බෙහි තෙහි සංඛාරක්ඛන්ධසංඛිගහොති පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව ඔතරණං වෙදිතබ්බං. “සඤ්ජානාති මඤ්ඤති අභිජානාති න මඤ්ඤති” ති ඵත්ථාපි සඤ්ජානනමඤ්ඤනාඅභිජානනානුපස්සනානං සංඛාරක්ඛන්ධපරියාපන්තත්තා චුත්තනායෙනෙව ඔතරණං වෙදිතබ්බං. තථා සෙක්ඛග්ගහණෙන සෙක්ඛා, “අරහ” තිආදිනා අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො ගහිතාති ඵචම්පි ඛන්ධමුඛෙන ඔතරණං, ආයතනධාතූදිමුඛෙන ව ඔතරණං වෙදිතබ්බං. තථා “න මඤ්ඤති” ති තණ්හාගාභාදිපටික්ඛෙපෙන දුක්ඛානුපස්සනාදයො ගහිතා, තෙසං වසෙන අප්පණ්ණිකවිමොක්ඛමුඛාදිහි ඔතරණං වෙදිතබ්බං. “පරිඤ්ඤාන” ති ඉමිනා පරිජානනකිච්චෙන පවත්තමානා බොධිපක්ඛියධම්මා ගස්හන්තිති සතිපට්ඨානාදිමුඛෙන ඔතරණං වෙදිතබ්බං. නන්දිග්ගහණෙන භවග්ගහණෙන තණ්හාගහණෙන ව සමුදයසච්චං, දුක්ඛග්ගහණෙන ජාතිජරාමරණග්ගහණෙන ව දුක්ඛසච්චං, “තණ්හානං ඛයා” තිආදිනා නිරොධසච්චං, අභිසම්බොධියා ගහණෙන මග්ගසච්චං ගහිතන්ති අරියසච්චෙහි ඔතරණන්ති. අයං ඔතරණො භාරො.

13. සොධනභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමුලපරියායං වො, භික්ඛවෙ...පෙ.... ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා...පෙ.... පථවිං පථවිතො සඤ්ජානාති” ති ආරම්භො. “පථවිං පථවියා සඤ්ඤත්වා පථවිං මඤ්ඤති” ති පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි. තථා “පථවියා මඤ්ඤති පථවිතො මඤ්ඤති පථවිං මෙති මඤ්ඤති පථවිං අභිනන්දති” ති පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි. “තං කිස්ස හෙතු අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමි” ති පදසුද්ධි වෙව ආරම්භසුද්ධි ව. සෙසවාරෙසුපි ඵසෙව නයොති. අයං සොධනො භාරො.

14. අධිට්ඨානභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමුලපරියාය” ති ඵත්ථ සබ්බධම්මග්ගහණං සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං. “පථවිං ආප” තිආදි පන තං අවිකප්පෙන්වා විසෙසවවනං. තථා “මුලපරියාය” ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙන්වා විසෙසවවනං. “පථවිං මඤ්ඤති...පෙ.... අභිනන්දති” ති. “පථවිං මඤ්ඤති” ති ව සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං තණ්හාදිග්ගාභානං සාධාරණත්තා මඤ්ඤනාය, තං අවිකප්පෙන්වා විසෙසවවනං. “ඵතං මම, ඵසොහමස්මි, ඵසො මෙ අත්තා” ති, ඵච සුත්තන්තරපදානිපි ආනෙන්වා විසෙසවවනං නිද්ධාරෙතබ්බං. සෙසවාරෙසුපි ඵසෙව නයො. “සෙක්ඛො” ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙන්වා විසෙසවවනං. “කායසක්ඛි දිට්ඨිපත්තො සද්ධාවිමුත්තො සද්ධානුසාරි ධම්මානුසාරි” ති. තථා “සෙක්ඛො” ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙන්වා විසෙසවවනං. “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙක්ඛාය සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති...පෙ.... සෙක්ඛෙන සම්මාසමාධිනා සමන්තාගතො හොති” ති (සං. නි. 5.13). “අරහ” ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙන්වා විසෙසවවනං. “උභතොභාගවිමුත්තො පඤ්ඤාවිමුත්තො (පු. ප. 13.2; 15.1 මාතිකා), තෙවිජ්ජො ජලභිඤ්ඤො” ති (පු. ප. 7.26, 27 මාතිකා) ව. “බිණාසවො” ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙන්වා විසෙසවවනං. “කාමාසවාපි විත්තං විමුච්චිත්ථ, භවාසවාපි විත්තං විමුච්චිත්ථා” තිආදි (පාරා. 14). සෙසපදෙසුපි ඵසෙව නයො. “අභිජානාති” ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙන්වා විසෙසවවනං. “මඤ්ඤති” ති. මඤ්ඤනාභාවො භිස්ස පහානපට්චෙධසිද්ධො, පහානපට්චෙධො ව පරිඤ්ඤාසච්ඡිකිරියාභාවනාපට්චෙධෙහි න විනාති සබ්බෙහි අභිඤ්ඤාවිසෙසා මඤ්ඤනාපට්චෙධෙපෙන අත්ථතො ගහිතාව හොන්තිති. තථා “අරහ” ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං

අවිකල්පෙන්වා විසෙසවන “චිතරාගත්තා චිතදොසත්තා චිතමොහත්තා” ති. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි සාමඤ්ඤවිසෙසනිද්ධාරණා වෙදිතබ්බා. අයං අධිධානො භාරො.

14. පරික්ඛාරභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමුලපරියාය” න්ති එත්ථ සබ්බධම්මා නාම පරියාපන්තධම්මා, තෙ කුසලාකුසලාබ්‍යාකතභෙදෙන තිවිධා. තෙසු කුසලානං යොනිසොමනසිකාරො අලොභාදයො ව භෙතු, අකුසලානං අයොනිසොමනසිකාරො ලොභාදයො ව භෙතු, අබ්‍යාකතෙසු විපාකානං යථාසකං කම්මං, ඉතරෙසං භවභිගමාවජ්ජනසමන්තාභාරාදි ව භෙතු. එත්ථ ව සප්පරිසුපනිස්සයාදිකො පච්චයො භෙතුම්හි එව සමවරුල්ලො, සො තත්ථ ආදි-සද්දෙන සභිගහිතොති දට්ඨබ්බො. “මුල” න්ති චුත්තානං මඤ්ඤානානං භෙතුභාවො පාළියං චුත්තො එව. මඤ්ඤානාසු පන තණ්හාමඤ්ඤානාසු අස්සාදානුපස්සනා භෙතු. “සඤ්ඤොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිනො තණ්හා පවඨ්ඨති” ති (සං. නි. 2.52) හි චුත්තං. මානමඤ්ඤානාසු දිට්ඨිවිප්පයුත්තලොභො භෙතු කෙවලං සංසග්ගවසෙන “අභමස්මි” ති පවත්තනතො. දිට්ඨිමඤ්ඤානාසු එකත්තයාදිනං අයාථාවග්ගාභො භෙතු, අස්සුතභාවො පුට්ඨජ්ජනභාවස්ස භෙතු, සො අරියානං අදස්සනසීලතාය, සා අරියධම්මස්ස අකොවිදතාය, සා අරියධම්මෙ අවිනිතතාය භෙතු, සබ්බා වායං භෙතුපරම්පරා පට්ඨිආදිසු “එතං මම, එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තා” ති තිස්සන්තං මඤ්ඤානානං භෙතු, සෙක්ඛාරභාදිභාවා පන මත්තසො සබ්බසො ව මඤ්ඤානාභාවස්ස භෙතුති. අයං පරික්ඛාරො භාරො.

16. සමාරොපනභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමුලපරියාය” න්තිආදිසු මුලපරියායග්ගභණෙන අස්සුතවාගභණෙන සඤ්ජානනමඤ්ඤානාපරිඤ්ඤාගභණෙන ව සංකිලෙසධම්මා දස්සිතා, තෙ ව සඞ්ඛෙපතො තිවිධා තණ්හාසංකිලෙසො දිට්ඨිසංකිලෙසො දුච්චරිතසංකිලෙසොති. තත්ථ තණ්හාසංකිලෙසො තණ්හාසංකිලෙසස්ස, දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස, දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස ව පදට්ඨානං, තථා දිට්ඨිසංකිලෙසො දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස, තණ්හාසංකිලෙසස්ස, දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස ව පදට්ඨානං, දුච්චරිතසංකිලෙසොපි දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස, තණ්හාසංකිලෙසස්ස, දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස ව පදට්ඨානං. තෙසු තණ්හාසංකිලෙසො අත්ථතො ලොභොව, යො “ලොභො ලුබ්භනා ලුබ්භිතත්තං සාරාගො සාරජ්ජනා සාරජ්ජිතත්තං” න්තිආදිනා (ධ. ස. 389) අනෙකෙහි පරියායෙහි විභත්තො. තථා දිට්ඨියෙව දිට්ඨිසංකිලෙසො, යො “දිට්ඨිගතං දිට්ඨිගතං දිට්ඨිකත්තාරො දිට්ඨිවිසුකං දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතං” න්තිආදිනා (ධ. ස. 1105) අනෙකෙහි පරියායෙහි, “සන්ති, හික්ඛවෙ, එකෙ සමුණ්‍යාග්මණා” තිආදිනා (දී. නි. 1.30) ද්වාසට්ඨියා පභෙදෙහි ව විභත්තො. දුච්චරිතසංකිලෙසො පන අත්ථතො දුස්සීලාවෙනනා වෙව වෙනනාසම්පයුත්තධම්මා ව, යා “කායදුච්චරිතං චච්චුච්චරිතං කායච්ඡමං චච්චිසම” න්ති (විභ. 913, 924), “පාණානිපාතො අදින්නාදාන” න්ති (විභ. 913) ව ආදිනා අනෙකෙහි පරියායෙහි, අනෙකෙහි පභෙදෙහි ව විභත්තා.

තෙසු තණ්හාසංකිලෙසස්ස සමථො පටිපක්ඛො, දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස විපස්සනා, දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස සීලං පටිපක්ඛො. තෙ පන සීලාදයො ධම්මා ඉධ පරිඤ්ඤාගභණෙන සෙක්ඛග්ගභණෙන “අරහ” න්තිආදිනා අරියතාදිග්ගභණෙන ව ගහිතා. තත්ථ සීලෙන දුච්චරිතසංකිලෙසප්පහානං සිජ්ඣති, තථා තදභිගප්පහානං චිතික්කමප්පහානඤ්ච, සමථෙන තණ්හාසංකිලෙසප්පහානං සිජ්ඣති, තථා චික්ඛම්භනප්පහානං පරිසුට්ඨානප්පහානඤ්ච. විපස්සනාය දිට්ඨිසංකිලෙසප්පහානං සිජ්ඣති, තථා සමුච්ඡේදප්පහානං අනුසයප්පහානඤ්ච. තත්ථ පුබ්බභාගෙ සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස සමථො, සමථෙ පතිට්ඨිතස්ස විපස්සනා, මග්ගක්ඛණෙ පන සමකාලමෙව භවන්ති. පුබ්බෙයෙව හි සුපරිසුද්ධකායවචිකම්මස්ස සුපරිසුද්ධාජීවස්ස ව සමථවිපස්සනා ආරද්ධා ගබ්භං ගණ්හන්තියො පරිපාකං ගච්ඡන්තියො චූට්ඨානගාමිනිවිපස්සනං පරිබුහන්ති, චූට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡන්ති මග්ගෙන සටෙන්ති මග්ගක්ඛණෙ සමථවිපස්සනා පරිසුරෙති. අථ මග්ගක්ඛණෙ සමථවිපස්සනාභාවනාපාරිසුරියා අනවසෙසසංකිලෙසධම්මං සමුච්ඡින්නන්තියො නිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකරොන්තිති. අයං සමාරොපනො භාරො.

සොළසභාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චවිධනයවණ්ණනා

1. නන්දියාවට්ටනයවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමුලපරියාය” න්තිආදිසු සබ්බධම්මමුලග්ගභණෙන මඤ්ඤානාගභණෙන ව තණ්හාමානදිට්ඨියො ගහිතා. මඤ්ඤානානම්පි හි මඤ්ඤානා කාරණන්ති දස්සිතොයමත්ථො. “අස්සුතවා” තිආදිනා අවිජ්ජාමානදිට්ඨියො ගහිතා, සබ්බෙපි වා සංකිලෙසධම්මා, තථා සඤ්ඤාඅපරිඤ්ඤාතග්ගභණෙන. “බිණාසවො පරික්ඛණභවසඤ්ඤොජනො” ති එත්ථ පන ආසවා සඤ්ඤොජනානි ව සරූපතො ගහිතානි, තථා නන්දිග්ගභණෙන තණ්හාගභණෙන ව තණ්හා, එවම්පෙන්ථ සරූපතො පරියායතො ව තණ්හා අවිජ්ජා තප්පක්ඛියධම්මා ව ගහිතා. තත්ථ තණ්හාය විසෙසතො රූපධම්මා අධිට්ඨානං, අවිජ්ජාය අරූපධම්මා, තෙ පන සබ්බධම්මග්ගභණෙන පට්ඨිආදිග්ගභණෙන ව දස්සිතා එව. තාසං සමථො විපස්සනා ව පටිපක්ඛො, තෙසමෙන්ථ ගහෙනබ්බාකාරො භෙට්ඨා

දස්සිනො එව. සමපස්ස වෙනොවිමුත්ති එලං, විපස්සනාය පඤ්ඤාවිමුත්ති. තථා හි තා “රාගවිරාගා”තිආදිනා විසෙසෙත්වා චුච්චන්ති, ඉමාසමෙත්ථ ගහණං සම්මදඤ්ඤාවිමුත්තච්ඡරාගාදිවචනෙහි වෙදිතබ්බං. තත්ථ තණ්හාවිජ්ජා සමුදයසච්චං, තප්පක්ඛියධම්මා පන තග්ගහණෙනෙව ගතිතාති වෙදිතබ්බං. තෙසං අධිට්ඨානභූතා චුත්තප්පහෙදා රූපාරූපධම්මා දුක්ඛසච්චං, තෙසං අප්පචන්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා පටිපදා මග්ගසච්චං. තණ්හාගහණෙන වෙන්ථ මායා-සායෙයා-මානාතිමාන-මදප්පමාද-පාපිච්ඡනා-පාපමිත්තනා-අහිරිකානොත්තප්පාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො, අවිජ්ජාගහණෙන විපරිතමනසිකාර-කොට්ඨපනාහ-මක්ඛ-පළාස-ඉස්සා-මච්ඡරිය-සාරම්භදොවචස්සනා-හවදිට්ඨි-විහවදිට්ඨිආදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො, චුත්තවිපරියායෙන අමායාඅසායෙයාදිඅවිපරිතමනසිකාරාදිවසෙන, තථා සමපස්සනියානං සද්ධන්ද්‍රියාදිනං විපස්සනාපක්ඛියානං අනිච්චසඤ්ඤාදිනඤ්ච වසෙන වොදානපක්ඛො නෙතබ්බොති. අයං නන්දියාවට්ටස්ස න යස්ස භූමි.

2. තිපුක්ඛලනයවණ්ණනා

තථා චුත්තනසෙන සරූපතො පරියායතො ව ගතිතෙසු තණ්හාවිජ්ජාතප්පක්ඛියධම්මෙසු තණ්හා ලොභො, අවිජ්ජා මොභො, අවිජ්ජාය සම්පයුත්තො ලොභිතෙ සති පුබ්බො විය තණ්හාය සති සිජ්ඣමානො ආසානො දොසො, ඉති තිහි අකුසලමූලෙහි ගතිතෙහි, තප්පට්ඨපක්ඛතො මඤ්ඤනාපටික්ඛෙපපරිඤ්ඤාගහණාදිහි ව කුසලමූලානි සිද්ධානියෙව භොන්ති. ඉධාපි “ලොභො සබ්බානි වා සාසවකුසලාකුසලමූලානි සමුදයසච්චං, තෙහි නිබ්බන්තා, තෙසං අධිට්ඨානගොචරභූතා ව උපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්ච”න්තිආදිනා සච්චයොජනා වෙදිතබ්බං. එලං පනෙත්ථ තයො විමොක්ඛා, තිහි පන අකුසලමූලෙහි නිවිධදුච්චරිත-සංකිලෙසමල-විසමඅකුසල-සඤ්ඤා-විතක්කාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. තථා තිහි කුසලමූලෙහි නිවිධසුචරිත-සමකුසල-සඤ්ඤා-විතක්ක-සද්ධම්ම-සමාධි-විමොක්ඛමුඛ-විමොක්ඛා-දිවසෙන කුසලපක්ඛො නෙතබ්බොති. අයං තිපුක්ඛලස්ස නයස්ස භූමි.

3. සිහවික්කිලිතනයවණ්ණනා

තථා චුත්තනසෙන සරූපතො පරියායතො ව ගතිතෙසු තණ්හාවිජ්ජාතප්පක්ඛියධම්මෙසු විසෙසතො තණ්හාදිට්ඨිනං වසෙන අසුභෙ “සුභ”න්ති, දුක්ඛෙ “සුඛ”න්ති ව විපල්ලාසා, අවිජ්ජාදිට්ඨිනං වසෙන අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති, අනත්තනි “අත්තා”ති ව විපල්ලාසා වෙදිතබ්බං. තෙසං පටිපක්ඛතො මඤ්ඤනාපටික්ඛෙපපරිඤ්ඤාගහණාදිසිද්ධෙහි සතිවිරියසමාධිපඤ්ඤන්ද්‍රියෙහි චත්තාරි සතිපට්ඨානානි සිද්ධානෙව භොන්ති. තත්ථ චතුහි ඉන්ද්‍රියෙහි චත්තාරො පුග්ගලා නිද්දිසිතබ්බං. කථං? දුච්චො හි තණ්හාවරිතො මුද්න්ද්‍රියො තික්ඛිත්තියොති, තථා දිට්ඨිවරිතො. තෙසං පඨමො අසුභෙ “සුභ”න්ති විපරියාසග්ගාහි සතිබලෙන යථාභූතං කායසභාවං සල්ලක්ඛෙන්තො තං විපල්ලාසං සමුග්ගාටෙන්වා සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. දුතියො අසුභෙ “සුඛ”න්ති විපරියාසග්ගාහි “උප්පන්නං කාමවිතක්කං නාධිවාසෙති”තිආදිනා (දී. නි. 3.310; ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.14, 114; අ. නි. 6.58) චුත්තෙන විරියසංචරභූතෙන විරියබලෙන තං විපල්ලාසං විධමෙන්තො සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. තතියො අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති අයාථාග්ගාහි සමාධිබලෙන සමාහිතචිත්තො සඬ්ඛාරානං ඛණිකභාවසල්ලක්ඛණෙන තං විපල්ලාසං සමුග්ගාටෙන්තො අරියභූමිං ඔක්කමති. චතුත්ථො සත්තනිසමුහකිච්චාරම්මණසනවඤ්චිතතාය එස්සාදිධම්මපුඤ්ජමත්තෙ අනත්තනි “අත්තා”ති මිච්ඡාහිනිවෙසී චතුකොට්ඨසුඤ්ඤතාමනසිකාරෙන තං මිච්ඡාහිනිවෙසං විද්ධංසෙන්තො සාමඤ්ඤඵලං සච්ඡිකරොති.

ඉධාපි සුභසඤ්ඤාසුඛසඤ්ඤාහි චතුහිපි වා විපල්ලාසෙහි සමුදයසච්චං, තෙසං අධිට්ඨානාරම්මණභූතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චන්තිආදිනා සච්චයොජනා වෙදිතබ්බං. එලං පනෙත්ථ චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි, චතුහි චිත්තවිපල්ලාසෙහි චතුරාසවොස-යොග-කායගත්ථ-අගනි-තණ්හුප්පාද-සල්ලපාදාන-විඤ්ඤාණධර්ම-අපරිඤ්ඤාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. තථා චතුහි සතිපට්ඨානෙහි චතුබ්බධක්ඛාන-විහාරාධිට්ඨාන-සුඛභාගියධම්ම-අප්පමඤ්ඤා-සම්මප්පධාන-ඉද්ධිපාදා- දිවසෙන වොදානපක්ඛො නෙතබ්බොති. අයං සිහවික්කිලිතස්ස නයස්ස භූමි.

4-5. දිසාලොචන-අභිකුසනයද්වයවණ්ණනා

ඉමෙසං පන තිණ්ණං අත්ථනායානං සිද්ධියා වොභාරෙන නයද්වයං සිද්ධමෙව භොති. තථා හි අත්ථනායානං දිසාභූතධම්මානං සමාලොචනං දිසාලොචනං, තෙසං සමානායනං අභිකුසොති පඤ්චපි නායා නියුත්තාති වෙදිතබ්බං.

පඤ්චවිධනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාසනපට්ඨානවණ්ණනා

ඉදඤ්ච සුත්තං සොළසවිධෙ සුත්තන්තපට්ඨානෙ සංකිලෙසනිබ්බෙධාසෙක්ඛභාගියං, සබ්බභාගියමෙව වා “සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ සබ්බධම්මග්ගහණෙන ලොකියකුසලානම්පි සඬගහිතත්තා. අට්ඨවිසතිවිධෙන පන සුත්තන්තපට්ඨානෙ ලොකියලොකුත්තරසබ්බධම්මාධිට්ඨානං ඤාණඤ්ඤායාං දස්සනභාවනං සකච්චනං විස්සජ්ජනියං කුසලාකුසලං අනුඤ්ඤානං පටික්ඛිත්තං වාති වෙදිතබ්බං.

නෙත්තිනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මූලපරියායසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනා

14. අප්පබ්බපදවණ්ණනානි අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන හෙට්ඨා අග්ගභික්ඛාය අප්පබ්බස්ස අභිනවස්ස පදස්ස වණ්ණනා අත්ථවිභජනා. “භිත්වා පුනප්පුනාගතමත්ථ”න්ති හි වුත්තං. නිවාසට්ඨානභූතා භූතපුබ්බනිවාසට්ඨානභූතා, නිවාසට්ඨානෙන වා භූතා නිබ්බත්තා නිවාසට්ඨානභූතා, තත්ථ මාපිතානි අත්ථො. යථා කාකන්දී මාකන්දී කොසම්බිති යථා කාකන්දස්ස ඉසිනො නිවාසට්ඨානෙන මාපිතා නගරී කාකන්දී, මාකන්දස්ස නිවාසට්ඨානෙන මාපිතා මාකන්දී, කුසම්බස්සනිවාසට්ඨානෙන මාපිතා කොසම්බිති වුවච්ඡි, එවං සාවත්ථිති දස්සෙති. උපනෙත්වා සම්පෙ කත්වා භුඤ්ජිතබ්බතො උපභොගො, සවිඤ්ඤාණකවත්ථු. පරිතො සබ්බදා භුඤ්ජිතබ්බතො පරිභොගො, නිවාසනපාරුපනාදි අවිඤ්ඤාණකවත්ථු. සබ්බමෙත්ථ අත්ථිති නිරුත්තිනයෙන සාවත්ථි-සද්දස්සිද්ධිමාහ. සත්ථසමායොගෙහි සත්ථස්ස නගරියා සමාගමෙ, සත්ථෙ තං නගරං උපගතෙති අත්ථො. පුච්ඡිතෙ සත්ථිකජනෙහි.

සමොභික්ඛන්ති සන්තිවිතං. රම්මන්ති අත්තො බහි ව භූමිභාගසම්පත්තියා වෙව ආරාමුය්‍යානසම්පත්තියා ව රම්මියං. දස්සනෙය්‍යන්ති විසිබාසන්තිවෙසසම්පත්තියා වෙව පාසාදකුටාගාරාදිසම්පත්තියා ව දස්සනියං පස්සිතබ්බසුත්තං. උපභොගපරිභොගවත්ථුසම්පත්තියා වෙව නිවාසසුඛතාය ව නිබ්බද්ධවාසං වසන්තානං ඉතරෙසඤ්ච සන්තානං මනං රමෙතිති මනොරමං. දසහි සද්දෙහීති හත්ථිසද්දො, අස්ස-රථ-භෙරි-සඩ්බ-මුද්ධිග-විණා-ගීත සම්මතාලසද්දො, අස්නාථ-පිට්ඨ-බාදානි-සද්දොති ඉමෙහි දසහි සද්දෙහි. අවිචිත්තන්ති න විචිත්තං, සබ්බකාලං සොසිතන්ති අත්ථො.

වුද්ධිං වෙසුල්ලකං පත්තන්ති තන්තිවාසී සත්තවුද්ධියා වුද්ධිං, තාය පරිවුද්ධිතායෙව විපුලභාවං පත්තං, බහුජනං ආකිණ්ණමනුස්සන්ති අත්ථො. චිත්තුපකරණසම්පද්ධියා ඉද්ධං. සබ්බකාලං සුභික්ඛාවෙන ජීතං. අන්තමසො විසාසාදෙ උපාදාය සබ්බෙසං කපණ්දධිකවනිබ්බකයාවකානම්පි ඉච්ඡි තත්ථනිජ්ජන්තියා මනුඤ්ඤං ජාතං, පගෙව ඉස්සරියෙ ධීතානන්ති දස්සනත්ථං පුන “මනොරම”න්ති වුත්තං. අළකමන්දාවානි ආටානාටාදීසු දසසු වෙස්සවණ්ණමහාරාජස්ස නගරීසු අළකමන්දා නාම එකා නගරී, යා ලොකෙ අළාකා එව වුවච්ඡි. සා යථා පුඤ්ඤකම්මීතං ආවාසභූතා ආරාමරාමණෙය්‍යකාදිනා සොභග්ගජ්ජන්තා, එවං සාවත්ථිපිති වුත්තං “අළකමන්දාවා”ති. දෙවනන්ති වෙස්සවණ්ණපක්ඛියානං වාතුමහාරාජිකදෙවනං.

ජිනානීති ඉමිනා සොත-සද්දො විය කත්තුසාධනො ජෙන-සද්දොති දස්සෙති. රඤ්ඤානි පසෙනදිකොසලරාජෙන. රාජගතං ජයං ආරොපෙත්වා කුමාරො ජිතවානි ජෙනොති වුත්තො. මඬිගලකබ්බතායානිආදිනා “පෙය්‍යො”ති එතස්මිං අත්ථෙ “පෙනො”ති වුත්තන්ති දස්සෙති. සබ්බකාමසම්පද්ධිතායානි සබ්බෙහි උපභොගපරිභොගවත්ථුහි ජීතභාවෙන විභවසම්පන්නතායානි අත්ථො. සම්පද්ධාපි මච්ඡරිතො කිඤ්චි න දෙන්තිති ආහ “විගතමලමච්ඡරතායා”ති, රාගදොසාදිමලානඤ්චෙව මච්ඡරියස්ස ව අභාවෙනානි අත්ථො. සම්පද්ධා අමච්ඡරිතොපි ව කරුණාසද්ධාදිගුණවිරහිනා අත්තනො සත්තකං පරෙසං න දදෙය්‍යුන්ති ආහ “කරුණාදිගුණසමඬිගිතාය වා”ති. තෙනානි අනාථානං පිණ්ඩදානෙන. සද්දත්ථතො පන දාතබ්බභාවෙන සබ්බකාලං උපට්ඨපිතො අනාථානං පිණ්ඩො එතස්ස අත්ථිති අනාථපිණ්ඩිකො. පඤ්චවිධසෙනාසනඬිගසම්පත්තියානි “නානිදුරං නව්වාසන්තං ගමනාගමනසම්පන්න”න්ති එකං අඬිගං, “දිවා අප්පාකිණ්ණං රත්තිං අප්පසද්දං අප්පනිග්ගෙසාස”න්ති එකං, “අප්පඬංසමකසවාතාතපසරිසපසම්පස්ස”න්ති එකං, “තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ විහරන්තස්ස අප්පකසිරෙන උප්පජ්ජන්ති විචර...පෙ.... පරික්ඛාරා”ති එකං, “තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ ථෙරා භික්ඛු විහරන්ති බහුස්සුතා”ති එකං, එවමෙනෙහි පඤ්චවිධසෙනාසනඬිගෙහි සම්පන්නතාය. යදි ජෙනවනං තථං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමොති ආහ “සො හී”තිආදි.

කීතකාලතො පට්ඨාය අනාථපිණ්ඩිකස්සෙව තං වනං, අථ කස්මා උභින්නං පරිකිත්තනන්ති ආහ “ජෙනවනෙ”තිආදි. “යදිපි සො භූමිභාගො කොට්ඨන්තං මහාසෙට්ඨිනා කීතො, රුක්ඛා පන ජෙනෙන න වික්කිතානි ජෙනවනන්ති වත්තබ්බතං ලහී”ති වදන්ති.

කස්මා ඉදං සුත්තමහාසීති කට්ඨකමායාය සුත්තනික්ඛෙපං පුච්ඡති. සාමඤ්ඤතො හි භගවතො දෙසනාකාරණං පාකට්ඨෙවානි. කො පනායං සුත්තනික්ඛෙපොති? අත්තජ්ඣාසයො. පරෙහි අනජ්ඣාසයො එව හි භගවා අත්තනො අජ්ඣාසයෙන ඉමං සුත්තං දෙසෙතිති ආවරියා. යස්මා පනෙස භික්ඛුනං උපක්කිලිට්ඨවිත්තතං විදිත්වා “ඉමෙ භික්ඛු ඉමාය දෙසනාය උපක්කිලෙසවිසොධනං කත්වා ආසවක්ඛයාය පටිපජ්ජිස්සන්ති”ති අයං දෙසනා ආරද්ධා, තස්මා පරජ්ඣාසයොති අපරෙ. උභයම්පි පන යුත්තං. අත්තජ්ඣාසයාදිනඤ්ඤි සංසග්ගභෙදස්ස සම්භවො හෙට්ඨා දස්සිතොවානි. තෙසං භික්ඛුනන්ති තදා ධම්මපටිග්ගාහනභික්ඛුනං. උපක්කිලෙසවිසොධනන්ති සමථවිපස්සනුපක්කිලෙසතො විත්තස්ස විසොධනං. පයමඤ්ඤි භගවා අනුපුබ්බිකාදිනා පටිපත්තියා සංකිලෙසං

නීහරිත්වා පවිෂා සාමුක්කංසිකං දෙසනං දෙසෙති බෙත්තෙ බාණ්ණකණ්ටකගුම්බාදිකෙ අවහරිත්වා කසනං විය, තස්මා කම්මට්ඨානමෙව අවත්වා ඉමාය අනුපුබ්බියා දෙසනා පවත්නාති අධිප්පායො.

සංවරහුතන්ති සීලසංවරාදිසංවරහුතං සංවරණසභාවං කාරණං, තං පන අත්ථතො දස්සනාදි ඵලාති වෙදිතබ්බං. සංවරිතාති පවත්තිතුං අප්පදානවසෙන සම්මා, සබ්බථා වා වාරිතා. ඵලංභුතා ව යස්මා පවත්තිද්වාරපිට්ඨානෙන පිහිතා නාම භොන්ති, තස්මා චුත්තං “විදහිතා හුත්වා”ති. ඵලං අවිචන්තිකස්ස සංවරස්ස කාරණහුතං අනවිචන්තිකං සංවරං දස්සෙත්වා ඉදාති අවිචන්තිකමෙව සංවරං දස්සෙත්තො යස්මිං දස්සනාදිමිති සති උප්පජ්ජනාරහා ආසවා න උප්පජ්ජන්ති, සො තෙසං අනුප්පාදො නිරොධො බයො පහානන්ති ව චුච්චමානො අත්ථතො අප්පවත්තිමත්තන්ති තස්ස ව දස්සනාදි කාරණන්ති ආහ “යෙන කාරණෙන අනුප්පාදනිරොධසඬ්ඛාතං බයං ගච්ඡන්ති පභියන්ති නප්පවත්තන්ති, තං කාරණන්ති අත්ථො”ති.

වක්ඛුතොපි...පෙ.... මනතොපිති (ධ. ස. මූලට්. 14-19) වක්ඛුච්ඤාණාදිවිථිසු තදනුගතමනොවිඤ්ඤාණවිථිසු ව කිඤ්චාපි කුසලාදිනම්පි පවත්ති අත්ථි, කාමාසවාදයො ඵල පන වණතො යුසං විය පග්ගරණකඅසුචිභාවෙන සන්දන්ති, තස්මා තෙ ඵල “ආසවා”ති චුච්චන්ති. තත්ථ හි පග්ගරණකඅසුචිමිති නිරුල්භො ආසව-සද්දොති. ධම්මතො යාව ගොත්රහුන්ති තතො පරං මග්ගඵලෙසු අප්පවත්තනතො චුත්තං. එතෙ හි ආරම්මණවසෙන ධම්මෙ ගච්ඡන්තා තතො පරං න ගච්ඡන්ති. නනු තතො පරං භවධ්මාදිනිපි ගච්ඡන්තිති වෙ? න, තෙසම්පි පුබ්බෙ ආලම්බිතෙසු ලොකියධම්මෙසු සාසවභාවෙන අත්තොගධන්තා තතො පරතාභාවතො. එත්ථ ව ගොත්රහුච්චනෙන ගොත්රහුවොදානඵලසමාපත්තිපුරෙවාරිකපරිකම්මානි චුත්තානිති වෙදිතබ්බානි. පඨමමග්ගපුරෙවාරිකමෙව වා ගොත්රහු අවධිනිදස්සනභාවෙන ගහිතං, තතො පරං පන මග්ගඵලසමානතාය අඤ්ඤෙසු මග්ගෙසු මග්ගවිට්ඨං සමාපත්තිවිට්ඨං නිරොධානන්තරඤ්ච පවත්තමානෙසු ඵලෙසු නිබ්බානෙ ව ආසවානං පවත්ති නිවාරිතාති වෙදිතබ්බං. සවන්තිති ගච්ඡන්ති, ආරම්මණකරණවසෙන පවත්තන්තිති අත්ථො. අවධිඅත්ථො ආ-කාරො, අවධි ව මරියාදාහිවිධිභෙදතො දුච්චො. තත්ථ මරියාදං කිරියං බහි කත්වා පවත්තති යථා “ආපාටලිපුත්තා චුට්ඨො දෙවො”ති. අහිවිධි පන කිරියං ඛ්‍යාපෙත්වා පවත්තති යථා “ආභවග්ගා භගවතො යසො පවත්තති”ති. අහිවිධිඅත්ථො වායං ආ-කාරො ඉධ ගහිතොති චුත්තං “අත්තොකරණත්ථො”ති.

මදිරාදයොති ආදි-සද්දෙන සිත්ඨවකාදම්බරිකාපොතිකාදිනං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. චිරපාරිවාසියට්ඨො චිරපරිචුත්ථතා පුරාණභාවො. අවිජ්ජා නාභොසිතිආදිති එත්ථ ආදි-සද්දෙන “පුරිමා, හික්ඛවෙ, කොට් න පඤ්ඤායති භවතණ්භායා”ති (අ. නි. 10.62) ඉදං සුත්තං සඬ්ගහිතං. අවිජ්ජාසවභවාසවානං චිරපරිචුත්ථතාය දස්සිතාය තබ්භාවභාවිතො කාමාසවස්ස චිරපරිචුත්ථතා දස්සිතාව භොති. අඤ්ඤෙසු ව යථාචුත්තෙ ධම්මෙ ඕසාසඤ්ච ආරම්මණං කත්වා පවත්තමානෙසු මානාදිසු විජ්ජමානෙසු අත්තත්තනියාදිග්ගාභවසෙන අහිඛ්‍යාපනං මදකරණවසෙන ආසවසදිසතා ව එතෙසංයෙව, න අඤ්ඤෙසන්ති එතෙස්වෙව ආසව-සද්දො නිරුල්භොති දට්ඨබ්බො. න චෙත්ථ දිට්ඨාසවො නාගතොති ගහෙතබ්බං භවතණ්භාය විය භවදිට්ඨියාපි භවාසවග්ගහණෙනෙව ගහිතන්තා. ආයතං අනාදිකාලිකත්තා. පසවන්තිති ඵලන්ති. න හි තං කිඤ්චි සංසාරදුක්ඛං අත්ථි, යං ආසවෙහි විනා උප්පජ්ජෙය්‍ය. පුරිමානි චෙත්ථාති එත්ථ එතෙසු වතුසු අත්ථවිතප්පෙසු පුරිමානි තිණි. යත්ථාති යෙසු සුත්තාහිධම්මපදෙසෙසු. තත්ථ යුජ්ජන්ති කිලෙසෙසුයෙව යථාචුත්තස්ස අත්ථත්තයස්ස සම්භවතො. පච්ඡිමං “ආයතං වා සංසාරදුක්ඛං සවන්ති”ති චුත්තනිබ්බවනං. කම්මෙපි යුජ්ජති දුක්ඛප්පසවනස්ස කිලෙසකම්මසාධාරණත්තා.

දිට්ඨධම්මා චුච්චන්ති පච්චක්ඛහුතා බන්ධා, දිට්ඨධම්මෙ භවා දිට්ඨධම්මිකා. විවාදමූලභුතාති විවාදස්ස මූලකාරණභුතා කොට්ඨපනාහ-මක්ඛ-පළාස-ඉස්සා-මච්ඡරිය-මායා-සායෙය්‍ය-ථම්භ-සාරම්භ-මානාතිමානා.

යෙන දෙවූපපත්‍යස්සාති යෙන කම්මකිලෙසප්පකාරෙන ආසවෙන දෙවෙසු උපපත්ති නිබ්බන්ති අස්ස මය්හන්ති සම්බන්ධො. ගන්ධබ්බො වා විභඬ්ගමො ආකාසවාථි අස්සන්ති විහන්තිං පරිණාමෙත්වා යොජෙතබ්බං. එත්ථ ව යක්ඛගන්ධබ්බතාය විනිමුත්තා සබ්බා දෙවගති දෙවග්ගහණෙන ගහිතා. අවසෙසා ව අකුසලා ධම්මාති අකුසලකම්මතො අවසෙසා අකුසලා ධම්මා ආසවාති ආගතාති සම්බන්ධො.

පටිසාකායාති පටිසෙධනාය. පරුපවා...පෙ.... උපද්දවාති ඉදං යදි භගවා සික්ඛාපදං න පඤ්ඤපෙය්‍යා, තතො අසද්ධම්මප්පටිසෙධනඅදින්නාදානපාණාතිපාතාදිභෙතු යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං පරුපවාදාදයො දිට්ඨධම්මිකා නානප්පකාරා අනත්ථා, යෙ ව තන්තිමිත්තා ඵල නිරයාදිසු නිබ්බන්තස්ස පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණාදිවසෙන මහාදුක්ඛානුභවදිප්පකාරා අනත්ථා, තෙ සන්ධාය චුත්තං. තෙ පනෙතෙති එතෙ කාමරාගාදිකිලෙස-තෙහුමකකම්මපරුපවාදාදිඋපද්දවප්පකාරා ආසවා. යත්ථාති යස්මිං විනායාදිපාළිපදෙසෙ. යථාති යෙන දුට්ඨාදිප්පකාරෙන අඤ්ඤෙසු ව සුත්තන්තෙසු ආගතාති සම්බන්ධො.

නිරයං ගමෙත්තිති නිරයගාමිනියා. ඡක්කනිපාතෙ ආහුනෙය්‍යසුත්තෙ. තත්ථ හි ආසවා ඡධා ආගතා ආසව-සද්දාහිධෙය්‍යස්ස අත්ථස්ස පහෙදොපවාරෙන ආසව-පදෙ පහෙදොති චුත්තො, කොට්ඨාසත්ථො වා පද-සද්දොති ආසවපදෙති ආසවප්පකාරෙ සද්දකොට්ඨාසෙ අත්ථකොට්ඨාසෙ වාති අත්ථො.

තථා හීනි තස්මා සංවරණං පිදහනං පවත්තිතුං අප්පදානං, තෙනෙව කාරණෙනානි අත්ථො. සීලාදිසංවරෙ අධිප්පෙනෙ පවත්තිතුං අප්පදානවසෙන ඵකනභාවසාමඤ්ඤතො ද්වාරං සංවරිත්වානි ගෙහද්වාරසංවරණම්පි උදාහරං. සීලසංවරොතිආදි භෙට්ඨා මූලපරියායවණ්ණනාය චුත්තම්පි ඉමස්ස සුත්තස්ස අත්ථවණ්ණනං පරිපුණ්ණං කත්වා වත්තුකාමො පුන වදති. යුත්තං තාව සීලසතිඤ්ඤාණානං සංවරත්ථො පාළියං තථා ආගතත්තා, ඛන්තිවිරියානං පන කථන්ති ආහ “තෙසඤ්ඤා”තිආදි. තස්සත්ථො – යදිපි “බමො භොති...පෙ.... සීතස්ස උප්පන්නං කාමචිත්තකං නාධිවාසෙති”තිආදිනිද්දෙසෙ ඛන්තිවිරියානං සංවරපරියායො නාගතො, උද්දෙසෙ පන සබ්බාසවසංවරපරියායන්ති සංවරපරියායෙන ගහිතත්තා අත්ථෙව තෙසං සංවරභාවොති.

පුබ්බෙ සීලසතිඤ්ඤාණානං පාඨන්තරෙන සංවරභාවො දස්සිතොති ඉදානි තං ඉමිනාපි සුත්තෙන ගහිතභාවං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. ඛන්තිවිරියසංවරා චුත්තායෙව “බමො භොති සීතස්සා”තිආදිනා (ම. නි. 1.14) පාළියා දස්සනවසෙන. “තඤ්ඤ අනාසනං, තඤ්ඤ අගොචර”න්ති අයං පනෙත්ථ සීලසංවරොති තඤ්ඤ “යථාරූපෙ”තිආදිනා චුත්තං අයුත්තං අනියතවත්ථුකං රහො පටිච්ඡන්තාසනං, තඤ්ඤ යථාචුත්තං අයුත්තං වෙසියාදිගොචරං, “පටිසඬ්ඛායොනියො පටිවජ්ජෙති”ති ආගතං යං පටිවජ්ජනං, අයං පන එත්ථ එතස්මිං සුත්තෙ ආගතො සීලසංවරොති අත්ථො. අනාසනපටිවජ්ජනෙන හි අනාවාරපටිවජ්ජනං චුත්තං, අනාවාරාගොචරපටිවජ්ජනං වාරිත්තසීලකායසීලසංවරො. තථා හි භගවතා “පාතිමොක්ඛසංවරසංචුතො විහරති”ති (විභ. 508) සීලසංවරවිභජනෙ ආචාරගොචරසම්පත්තිං දස්සෙත්තෙන “අත්ථි අනාවාරො, අත්ථි අගොචරො”තිආදිනා (විභ. 513, 514) අනාවාරාගොචරා විභජිත්වා දස්සිතා. ඉදංඤ්ඤ ඵකදෙසෙන සමුදායනිදස්සනං දට්ඨබ්බං සමුද්දපබ්බතනිදස්සනං විය.

සබ්බත්ථ පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරොති එත්ථ “යොනියොමනසිකාරො, පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරො”ති වත්තබ්බං. න හි දස්සනපභාතබ්බනිද්දෙසෙ පටිසඬ්ඛාගහණං අත්ථි, “යොනියො මනසි කරොති”ති පන චුත්තං. යොනියොමනසිකරණම්පි අත්ථතො පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරමෙවානි එවං පන අත්ථෙ ගය්භමානෙ යුත්තමෙතං සියා. කෙච්චි පන “යත්ථ යත්ථ ‘ඉධ පටිසඬ්ඛා යොනියො’ති ආගතං, තං සබ්බං සන්ධාය ‘සබ්බත්ථ පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරො’ති චුත්ත”න්ති වදන්ති. තෙසං මතෙන “ඉදං දුක්ඛන්ති යොනියො මනසි කරොති”තිආදිකස්ස ඤාණසංවරෙන ව අසඬ්ගහො සියා, “දස්සනං පටිසෙවනා භාවනා ව ඤාණසංවරො”ති ව වචනං විරුජ්ඣෙය්‍යා, තස්මා චුත්තනායෙනෙවත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. “සබ්බත්ථ පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරො”ති ඉමිනා සත්තසුපි යානෙසු යං ඤාණං, සො ඤාණසංවරොති පටිවජ්ජනාදිවසෙන චුත්තා සීලාදයො සීලසංවරාදයොති අයමත්ථො දස්සිතො. එවං සති සංවරානං සඬ්කරො විය භොතිති තෙ අසඬ්කරතො දස්සෙතුං “අග්ගහිතග්ගහණෙනා”ති චුත්තං. පටිවජ්ජනවිසෙසසංවරාධිවාසනවිනොදනානං සීලසංවරාදිභාවෙන ගහිතත්තා, තථා අග්ගහිතානං ගහණෙනානි අත්ථො. තෙ පන අග්ගහිතෙ සරූපතො දස්සෙත්තො “දස්සනං පටිසෙවනා භාවනා”ති ආහ.

එතෙන සීලසංවරාදිනා කරණභුතෙන, කාරණභුතෙන වා. ධම්මානි කුසලාකුසලධම්මා. සීලසංවරාදිනා හි සහජාතකොට්ඨායා, උපනිස්සයකොට්ඨායා වා පච්චයභුතෙන අනුප්පන්නා කුසලා ධම්මා උප්පත්තිං ගච්ඡන්ති උප්පජ්ජන්ති, තථා අනිරුද්ධා අකුසලා ධම්මා නිරොධං ගච්ඡන්ති නිරුජ්ඣන්තිති අත්ථො. පාළියං පන “අනුප්පන්නා වෙච ආසවා න උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ව ආසවා පහියන්ති”ති අකුසලධම්මානං අනුප්පාදපභානානි එව චුත්තානි, න කුසලධම්මානං උප්පාදාදයොති? නයිදමෙවං දට්ඨබ්බං, “යොනියො ව ඛො, හික්ඛෙව, මනසිකරොතො”තිආදිනා කුසලධම්මානම්පි උප්පත්ති පකාසිතාව ආසවසංවරණස්ස පධානභාවෙන ගහිතත්තා. තථා හි පරියොසානෙපි “යෙ ආසවා දස්සනා පභාතබ්බා, තෙ දස්සනා පහීනා භොන්ති”තිආදිනා (ම. නි. 1.28) ආසවප්පභානමෙව පධානං කත්වා නිගමිතං.

15. ජානතො පස්සතොති එත්ථ දස්සනම්පි පඤ්ඤාවක්ඛුනාව දස්සනං අධිප්පෙනං, න මංසවක්ඛුනා දිබ්බවක්ඛුනා වානි ආහ “ද්වෙපි පදානි එකත්ථානි”ති. එවං සත්තෙපිති පදද්වයස්ස එකත්ථත්ථෙපි. ඤාණලක්ඛණන්ති ඤාණස්ස සභාවං, විසයස්ස යථාසභාවාවබොධනන්ති අත්ථො. තෙනාහ “ජානනලක්ඛණඤ්ඤි ඤාණ”න්ති. ඤාණප්පභාවන්ති ඤාණානුභාවං, ඤාණකිච්චං විසයොභාසනන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ “ඤාණෙන විච්චෙ ධම්මෙ”ති. “ජානතො පස්සතො”ති ව ජානනදස්සනමුඛෙන පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනා පවත්තානි ආහ “ඤාණලක්ඛණං ඤාණප්පභාවං උපාදාය පුග්ගලං නිද්දිසති”ති. ජානතො පස්සතොති “යොනියො ව මනසිකාරං අයොනියො ව මනසිකාරං”න්ති වක්ඛමානත්තා යොනියොමනසිකාරවිසයජානනං, අයොනියොමනසිකාරවිසයදස්සනං. තඤ්ඤ ඛො පන තෙසං ආසවානං බයුපායසභාවස්ස අධිප්පෙතත්තා උප්පාදනානුප්පාදනවසෙන න ආරම්මණමත්තෙනානි අයමත්ථො යුත්තොති ආහ “යොනියොමනසිකාරං...පෙ.... අයමෙත්ථ සාරො”ති.

“ජානතො”ති වත්ථා ජානනඤ්ඤ අනුස්සවාකාරපටිච්ඡක්ඛමත්තවසෙන න ඉධාධිප්පෙනං, අථ ඛො රූපාදි විය වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන යොනියොමනසිකාරායොනියොමනසිකාරෙ පච්චක්ඛෙ කත්වා තෙසං උප්පාදවසෙන දස්සනන්ති ඉමමත්ථං විභාවෙතුං. “පස්සතො”ති චුත්තන්ති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අඤ්ඤත්ථාපි හි “එවං ජානතො එවං පස්සතො (ඉතිච්ච. 102), ජානං ජානානි පස්සං පස්සති (ම. නි. 1.203), එවං ජානන්තා එවං පස්සන්තා (ම. නි. 1.407), අජානනං අපස්සන”න්ති ව ආදීසු ඤාණකිච්චස්ස සාමඤ්ඤවිසෙසදීපනවසෙනෙනං පදද්වයං ආගතන්ති. කෙච්චි අභයගිරිවාසිසාරසමාසාවරියා. තෙ හි “සමාධිනා ජානතො විපස්සනාය පස්සතො ජානං ජානානි පස්සං පස්සති, එවං ජානනා සමථො, පස්සනා විපස්සනා”ති ව ආදිනා පපඤ්ඤෙත්ති. තෙති පපඤ්ඤා. ඉමස්මිං අත්ථෙති

“ජානතො” තිආදිනයප්පවත්තෙ ඉමස්මිං සුත්තපදඅත්ථෙ නිද්ධාරියමානෙ. න යුජ්ජන්ති ජානනදස්සනානං යොනිසොමනසිකාරායොනිසොමනසිකාරවිසයභාවස්ස පාළියං චුත්තත්තා.

ආසවජ්ජහානං ආසවානං අවිචන්තප්පහානං. සො පන නෙසං අනුප්පාදො සබ්බෙන සබ්බං බිණ්ණා අභාවො ඵවාති ආහ “ආසවානං අවිචන්තයමසමුප්පාදං බිණ්ණාකාරං නත්ථිභාව”න්ති. උජුමග්ගානුසාරිනොති කිලෙසවඩ්ඛස්ස කායවඩ්ඛාදිනස්ස ජහානෙන උජුභුතෙ සවිපස්සනෙ හෙට්ඨිමග්ගෙ අනුස්සරන්තස්ස. තදෙව භිස්ස සික්ඛනං. බයස්මිං පයමං ඤාණං. තතො අඤ්ඤා අනන්තරාති බයසඬ්ඛානෙ අග්ගමග්ගෙ තප්පරියාපන්නමෙව ඤාණං පයමං උප්පජ්ජති, තදනන්තරං පන අඤ්ඤං අරහත්තන්ති. යදිපි ගාථායං “බයස්මිං” ඉව්චෙව චුත්තං, සමුවිජෙදවසෙන පන ආසවෙහි බිණ්ණාතිති මග්ගො බයොති චුවිච්ඡිති ආහ “මග්ගො ආසවක්ඛයොති චුත්තො”ති. සමණොති සමිතපාපො අධිප්පෙතො. සො පන බිණ්ණාසවො හොතිති “ආසවානං බයා”ති ඉමස්ස ඵලපරියායතා චුත්තා, නිප්පරියායෙන පන ආසවක්ඛයො මග්ගො, තෙන පත්තබ්බතො ඵලං. එතෙනෙව නිබ්බානස්සපි ආසවක්ඛයභාවො චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

“ජානතො පස්සතො”ති ජානතො ඵච පස්සතො ඵවාති ඵවමෙත්ථ නියමො ඉච්ඡිතො, න අඤ්ඤා ඵෙසසාභාවතො අනිට්ඨසාධනතො වාති තස්ස නියමස්ස ඵලං දස්සෙතුං “නො අජානතො නො අපස්සතො”ති චුත්තන්ති ආහ “යො පන න ජානාති න පස්සති, තස්ස නෙව වදාමිති අත්ථො”ති. ඉමිනා දුර්ඛතායොනිසොමනසිකාරො ඉධාධිප්පෙතො, යොනිසොමනසිකාරො ව ආසවක්ඛයස්ස එකන්තිකකාරණන්ති දස්සෙති. එතෙනාති “නො අජානතො නො අපස්සතො”ති වචනෙන. තෙ පටික්ඛිත්තාති කෙ පන තෙති? “බාලෙ ව පණ්ඩිතෙ ව සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කර්මස්සන්ති (දී. නි. 1.168; ම. නි. 2.228), අහෙනු අපච්චයා සත්තා විසුජ්ඣන්ති”ති (දී. නි. 1.168; ම. නි. 2.227) ඵවමාදිවාදා. තෙසු හි කෙච්ඡි අභිජාතිසඬ්ඛන්තිමත්තෙන භවසඬ්ඛන්තිමත්තෙන ව සංසාරසුද්ධිං පටිජානන්ති, අඤ්ඤෙ ඉස්සරපජාපතිකාලාදිවසෙන, තයිදං සබ්බං “සංසාරාදිහි”ති එත්ථෙව සඬ්ඛන්ති දට්ඨබ්බං.

පුරිමෙන වා පදද්වයෙනාති “ජානතො, පස්සතො”ති ඉමිනා පදද්වයෙන. උපායො චුත්තො “ආසවක්ඛයස්සා”ති අධිකාරතො විඤ්ඤායති. ඉමිනාති “නො අජානතො, නො අපස්සතො”ති ඉමිනා පදද්වයෙන. අනුපායො ඵච හි ආසවානං බයස්ස යදිදං යොනිසො ව අයොනිසො ව මනසිකාරස්ස අජානනං අදස්සනස්ස, තෙන තථත්තාය අප්පට්ඨපත්තිතො මිච්ඡාපට්ඨපත්තිතො ව. නනු “පස්සතො”ති ඉමිනා අයොනිසොමනසිකාරො යථා න උප්පජ්ජති, ඵචං දස්සනෙ අධිප්පෙතෙ පුරිමෙනෙව අනුපායපටිසෙධො චුත්තො හොතිති? න හොති, අයොනිසොමනසිකාරානුප්පාදනස්සපි උපායභාවතො සතිබලෙන සංචුතවක්ඛන්ද්‍රියාදිනා විය සම්පජ්ඣ්ඤාබලෙනෙව නිච්චාදිවසෙන අභුතජානනාභාවො හොතිති. තෙනාහ “සඬ්ඛෙපෙන...පෙ.... හොති”ති. තත්ථ සඬ්ඛෙපෙනාති සමාසෙන, අන්වයතො බ්‍යතිරෙකතො ව විත්ථාරං අකත්ථාති අත්ථො. ඤාණං...පෙ.... දස්සිතං හොති “ජානතො”තිආදිනා ඤාණස්සෙව ගභිතත්තා. යදි ඵචං “ස්වායං සංවරො”තිආදි කථං නියතිති? ඤාණස්ස පධානභාවදස්සනත්ථං ඵවමයං දෙසනා කතාති නායං දොසො, තථා අඤ්ඤත්ථාපි “අරියං වො භික්ඛවෙ සම්මාසමාධිං දෙසෙස්සාමි සලපතිසං සපරික්ඛාර”න්ති (ම. නි. 3.136) විත්ථාරො.

දබ්බජාතිකොති දබ්බරුපො. සො හි දුබ්බොති චුවිච්ඡි “දුබ්බං විනස්සති නාදුබ්බං”න්තිආදියු. දබ්බජාතිකො වා සාරසභාවො, සාරුප්පසීලාවාරොති අත්ථො. යථාහ “න බො දබ්බ දබ්බා ඵචං නිබ්බෙයෙන්ති”ති (පාරා. 384, 391; චුළව. 193). වත්තසීසෙ යත්ථාති වත්තං උත්තමඬ්ඛං, ධුරං වා කත්ථා. යො හි පරිසුද්ධාපීවො කාතුං අජානන්තානං සමුග්ගවාරිනං, අත්තතො වා වාතාතපාදිපටිබාහනත්ථං ඡත්තාදිති කරොති, සො වත්තසීසෙ යත්ථා කරොති නාම. පදට්ඨානං න හොතිති න වත්තබ්බො නාථකරණධම්මභාවෙන උපනිස්සයභාවතො. චුත්තස්ස “යාති තාති සමුග්ගවාරිනං උච්චාවචාති කිච්චකරණියාති, තත්ථ දක්ඛො හොති”තිආදි (ම. නි. 1.497).

උපායමනසිකාරොති කුසලධම්මප්පවත්තියා කාරණභුතො මනසිකාරො. පථමනසිකාරොති තස්සා ඵච මග්ගභුතො මනසිකාරො. අනිච්චාදියු අනිච්චන්තිආදිනාති අනිච්චදුක්ඛඅසුභඅනත්තසභාවෙසු ධම්මෙසු “අනිච්චං දුක්ඛං අසුභං අනත්තං”තිආදිනා ඵච නයෙන, අවිපරිතසභාවෙනාති අත්ථො. සච්චානුලොමිකෙන වාති සච්චාභිසමයස්ස අනුලොමවසෙන. විත්තස්ස ආවට්ටනාතිආදිනා ආවට්ටනාය පච්චයභුතා තතො පුරිමුප්පන්නා මනොද්වාරිකා කුසලජවනප්පවත්ති ඵලවොහාරෙන තථා චුත්තා. තස්සා හි වසෙන සා කුසලුප්පත්තියා උපනිස්සයො හොති. ආවජ්ජනා හි භව්ඨගවිත්තං ආවට්ටයතිති ආවට්ටනා. අනු අනු ආවට්ටෙතිති අන්වාචට්ටනා. භව්ඨගාරම්මිණතො අඤ්ඤං ආභුජ්ජති ආහොගො. සමන්තාභරන්ති සමන්තාභාරො. තදෙවාරම්මණං අත්තානං අනුබන්ධිත්ථා උප්පජ්ජමානං මනසි කරොති ය්‍යෙතිති මනසිකාරො. අයං චුවිච්ඡිති අයං උපායපථමනසිකාරලක්ඛණො යොනිසොමනසිකාරො නාම චුවිච්ඡි, යස්ස වසෙන පුග්ගලො දුක්ඛාදිති සච්චාති ආවජ්ජිතුං සක්කොති. අයොනිසොමනසිකාරෙ සච්චපටිකුලෙනාති සච්චාභිසමයස්ස අනනුලොමවසෙන. සෙසං යොනිසොමනසිකාරෙ චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බං.

යුත්තින්ති උපපත්තිසාධනයුත්තිං, හෙතුන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ “යස්මා”තිආදි. එත්ථාති “අයොනිසො භික්ඛවෙ...පෙ.... පභීයන්ති”ති එතස්මිං පාඨෙ. තත්ථාති වාක්‍යාපඤ්ඤාසනං. කස්මා පනෙත්ථ

අයුල්දෙසනිද්දෙසො පරිවත්තොති වොදනං සන්ධායාහ “යොනියො”තිආදි. තත්ථ මනසිකාරපදං ද්විත්තං සාධාරණන්ති අධිප්පායෙන “යොනියො අයොනියොති ඉමෙහි තාව ද්විති පදෙහි”ති වුත්තං. යොනියොති හි යොනියොමනසිකාරො, අයොනියොති ව අයොනියොමනසිකාරො තත්ථ අනුචත්තනතො වක්ඛමානත්තා ව. සතිපි අනත්ථුප්පත්තිසාමඤ්ඤෙ භවාදිසු පුග්ගලස්ස බහුලියාමඤ්ඤං දස්සෙත්වා තං පරිවත්තිත්වා විසෙසදස්සන්තං නාවාදි උපමාත්තයග්ගහණං දට්ඨබ්බං. වක්කයන්තං ආහංසට්ඨයන්තන්ති වදන්ති.

අනුප්පන්නාති අනිබ්බන්තා. ආරම්මණවිසෙසවසෙන තස්ස අනුප්පත්ති වෙදිතබ්බා, න රූපාරම්මණාදිආරම්මණසාමඤ්ඤෙන, නාපි ආසවවසෙන. තෙනාහ “අනනුභූතපුබ්බං ආරම්මණං...පෙ.... අඤ්ඤාං හි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනුප්පන්නා නාම ආසවා න සන්ති”ති. වත්ථුන්ති සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකප්පහෙදං ආසවුප්පත්තිකාරණං. ආරම්මණං ආරම්මණපච්චයභූතරූපාදිති . ඉදාති ආසවවසෙනපි අනුප්පන්නපරියායො ලබ්හතීති දස්සෙතුං “අනුභූතපුබ්බෙහි”තිආදි වුත්තං. පකතිසුද්ධියාති පුබ්බවරියතො කිලෙසදුර්භාවසිද්ධාය සුද්ධිපකතිතාය. පාළියා උද්දිසනං උද්දෙසො, අත්ථකථනං පරිපුච්ඡා. අප්ඤ්ඤානං පරියත්ති, විවරසිබ්බාදි නවකම්මං, සමථවිපස්සනානුයොගො යොනියොමනසිකාරො. තාදිසෙනාති යාදිසෙන “මනුඤ්ඤවත්ථු”තිමනසිකාරාදිනා කාමාසවාදයො සම්භවෙය්‍යං, තාදිසෙන. ආසවානං වඩ්ඪී නාම පරිපුට්ඨානතිබ්බතාය වෙදිතබ්බා, සා ව අභිණ්හුප්පත්තියා බහුලිකාරතොති තෙ උද්ධාසෙවනා බහුලභාවං පත්තා මද්දන්තා ඵරන්තා ඡාදෙන්තා අත්ථාකාරං කරොන්තා අපරාපරං උප්පජ්ජමානා එකසන්තානනයෙන “උප්පන්නා පවඩ්ඪන්ති”ති වුවිචන්ති. තෙන වුත්තං “පුනප්පුනං උප්පජ්ජමානා උප්පන්නා පවඩ්ඪන්තිති වුවිචන්ති”ති. ඉතො අඤ්ඤාංති ඉතො අපරාපරුප්පන්නානං එකත්තග්ගහණතො අඤ්ඤාං වඩ්ඪී නාම තත්ථී බණ්කභාවතො.

සො ව ඡානාතීති ධම්මුද්ධවිච්චිග්ගහාභාවමාහ. කාරකස්සෙවාති යුත්තයොගස්සෙව. යස්ස පනාතිආදිනා අනුද්දෙසිකං කත්වා වුත්තමත්ථං පුරාතනස්ස පුරිසාතිසයස්ස පටිපත්තිදස්සනෙන පාකටතරං කාතුං “මණ්ඩලාරාමවාසීමහාතිස්සභූතත්ථෙරස්ස වියා”තිආදි වුත්තං. තඤ්ඤි සබ්බමචාරීනං ආයතිං තථාපටිපත්තිකාරණං හොති, යතො ඵදිසං වත්ථු වුවිචති. තස්මිං යෙවාති මණ්ඩලාරාමෙයෙව. ආචරියං ආපුච්ඡිත්වාති අත්තතො උද්දෙසාවරියං කම්මට්ඨානග්ගහණත්ථං ගන්තුං ආපුච්ඡිත්වා. ආචරියං වන්දිත්වාති කම්මට්ඨානදායකං මහාරක්ඛිතත්ථෙරං වන්දිත්වා. උද්දෙසමග්ගන්ති යථාආරද්ධං උද්දෙසපබන්ධං. තදා කිර මුඛපායෙතෙව බහු එකප්ඤ්ඤාං උද්දිසාපෙත්වා මනොසප්ඤ්ඤායවසෙන ධම්මං සප්ඤ්ඤායන්ති. තත්ථායං ථෙරො පඤ්ඤවත්තතාය උද්දෙසං ගණ්හන්තානං භික්ඛූනං ධොරය්හො, සො “ඉදානාහං අනාගාමී, කිං මය්හං උද්දෙසෙනා”ති සඬකොචං අනාපජ්ජිත්වා දුතියදිවසෙ උද්දෙසකාලෙ ආචරියං උපසඩ්ධකම්. “උප්පන්නා පභියන්ති”ති එත්ථ උප්පන්නසදිසා “උප්පන්නා”ති වුත්තා, න පවිච්ඡප්පන්නා. න හි පවිච්ඡප්පන්නෙසු ආසවෙසු මග්ගෙන පහානං සම්භවතීති ආහ “යෙ පන...පෙ.... තත්ථී”ති. වත්තමානුප්පන්නා බණ්තයසමඬ්ඪිගිතො. තෙසං පටිපත්තියා පහානං තත්ථී උප්පජ්ජනාරහානං පච්චයසානෙන අනුප්පාදනමෙව තාය පහානන්ති.

16. යදි එවං දුතියපදං කිමත්ථියන්ති? පදද්වයග්ගහණං ආසවානං උප්පන්නානුප්පන්නභාවසම්භවදස්සන්තත්ථඤ්ඤෙව පහායකච්ඡාගෙන පහාතබ්බවිභාගදස්සන්තත්ථඤ්ඤෙව. තෙනාහ “ඉදමෙව පදං ගහෙන්වා”ති. අඤ්ඤමිපීති ඤාණතො අඤ්ඤමිපි සතිසංවරාදිං. දස්සනාති ඉදං හෙතුමිහි නිස්සක්කවචනන්ති දස්සනෙනාති හෙතුමිහි කරණවචනෙන තදන්ථං විවරති. එස නයොති තමෙවත්ථං අතිදිසති. දස්සනෙනාති සොතාපත්තිමග්ගෙන. සො හි පට්ඨං නිබ්බානදස්සනතො “දස්සන”න්ති වුවිචති. යදිපි තං ගොත්‍රභූ පට්ඨතරං පස්සති, දිස්වා පන කත්තබ්බකිච්චිපස්ස කිලෙසප්පහානස්ස අකරණතො න තං දස්සනන්ති වුවිචති. ආචජ්ජනට්ඨානියඤ්ඤි තං ඤාණං මග්ගස්ස, නිබ්බානාරම්මණත්තසාමඤ්ඤෙන වෙතං වුත්තං, න නිබ්බානපටිච්ඡිකුතෙන, තස්මා ධම්මවක්ඛු පුනප්පුනං නිබ්බන්තනෙන භාවනං අප්පත්තං දස්සනං නාම, ධම්මවක්ඛුඤ්ඤෙව පරිඤ්ඤාදිකිච්චකරණවසෙන චතුසච්චධම්මදස්සනං තදභිසමයොති නුත්ථෙත්ථ ගොත්‍රභූස්ස දස්සනභාවප්පත්ති . අයඤ්ඤෙව විචාරො පරතො අට්ඨකථායමෙව (ම. නි. අට්ඨ. 1.22) ආගමිස්සති. සබ්බත්ථාති “සංවරා පහාතබ්බා”තිආදිසු. සංවරාති සංවරෙන, “සංවරො”ති වෙත්ථ සතිසංවරො වෙදිතබ්බො. පටිසෙවති එතෙනාති පටිසෙවනං, පච්චයෙසු ඉදමත්ථීකතාඤාණං. අධිවාසෙති බමති එතායාති අධිවාසනා, සීතාදීනං බමනාකාරෙන පවත්තො අදොසො, තප්පධානා වා වත්තාරො කුසලක්ඛන්ධා. පරිච්ඡෙති එතෙනාති පරිච්ඡජනං, වාළුමිගාදීනං පරිහරණවසෙන පවත්තා වෙතනා, තථාපවත්තා වා වත්තාරො කුසලක්ඛන්ධා. කාමචිතක්කාදිකෙ විනොදෙති විතුදති එතෙනාති විනොදනං, කුසලවිරියං. පට්ඨමග්ගෙන දිට්ඨෙව චතුසච්චධම්මෙ භාවනාවසෙන උප්පජ්ජනතො භාවනා, සෙසමග්ගත්තයං. න හි තං අදිට්ඨපුබ්බං කිඤ්චි පස්සති, එවං දස්සනාදීනං වචනත්ථො වෙදිතබ්බො.

දස්සනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

17. කුසලාකුසලධම්මෙහි ආලම්බියමානාපි ආරම්මණධම්මා ආචජ්ජනමුඛෙනෙව තබ්භාවං ගච්ඡන්තිති දස්සෙන්තො “මනසිකරණියෙ”ති පදස්ස “ආචජ්ජිතබ්බෙ”ති අත්ථමාහ. භිතසුඛාවහභාවෙන මනසිකරණං අරහන්තිති මනසිකරණියා, තප්පටිපක්ඛතො අමනසිකරණියාති ආහ “අමනසිකරණියෙති තබ්බපරිතෙ”ති. සෙසපදෙසුති “මනසිකරණියෙ ධම්මෙ අප්පජානන්තො”තිආදිසු. යස්මා කුසලධම්මෙසුපි සුභසුඛනිච්චාදිවසෙන මනසිකාරො

අස්සාදනාදිහෙතුකාය සාවජ්ජො අනිත්තද්වයාදිවසෙන මනසිකාරො නිබ්බදාදිහෙතුකාය අනවජ්ජො භික්ෂුඛාවහො, තස්මා “ධම්මකො නියමො තත්ථි”ති වත්වා “ආකාරතො පන අත්ථි”ති ආහ.

වා-සද්දො යෙහුයොන “මමං වා හි භික්ඛවෙ (දී. නි. 1.5, 6), දෙවො වා භවිස්සාමි දෙවස්සකරො වා”තිආදීසු (ම. නි. 1.186; ම. නි. 2.79, 80) විකප්පත්ථො දිට්ඨො, න සමුච්චයත්ථොති තත්ථ සමුච්චයත්ථෙ පයොගං දස්සෙතුං “යථා”තිආදි චුත්තං. එවස්ස ඛත්වා සමුච්චයත්ථදීපකං පනෙතං සුත්තපදං සමුදාහරං.

කාමාසවොති පඤ්චකාමගුණසංඛාරො කාමෙ ආසවො කාමාසවො. තෙනාහ “පඤ්චකාමගුණිකො රාගො”ති. භවාසවං පන යංපෙත්වා සබ්බො ලොභො කාමාසවොති යුත්තං සියා. රූපාරූපභවෙති කම්මපපත්තිහෙදතො දුට්ඨෙයි රූපාරූපභවෙ ඡන්දරාගො. කුමන්තිකත්ති කුමන්තිකාදො. “සුන්දරමිදං යානං නිව්චං ධූව”න්තිආදිනා අස්සාදන්තස්ස උප්පජ්ජමානො සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතො රාගො භවෙ ආසවොති භවාසවො. එවත්ති සබ්බදිට්ඨිතං සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතො භවාසවෙනෙව දිට්ඨාසවො ගතිතො තංසහගතරාගතායාති අධිප්පායො. අපරෙ පන “දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවෙන ව සංඛගතිතො”ති වදන්ති. එත්ථ ව “භවාසවො චතුසු දිට්ඨිගතවිජ්ජයුත්තලොභසහගතචිත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජති”ති (ධ. ස. 1465) වචනතො දිට්ඨිසම්පයුත්තරාගස්ස භවාසවභාවො විචාරෙතබ්බො, අථ “කාමසහගතා පඤ්ඤාමනසිකාරා”තිආදීසු (සං. නි. 4.332) විය ආරම්මණකරණත්ථො සහගතත්ථො, එවං සති භවාසවෙ දිට්ඨාසවස්ස සමොධානගමනං කතං න සියා. න හි තම්පයොගතබ්බවාදිකෙ අසති තංසංඛගතො යුත්තො, තස්මා යථාචුත්තපාළිං අනුසාරෙන දිට්ඨිගතසම්පයුත්තලොභොපි කාමාසවොති යුත්තං සියා. දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකදුක්ඛානස්සි කාරණභූතා කාමාසවාදයොපි ද්විධා චුත්තා.

අභිධම්මෙ (ධ. ස. 1103) ව කාමාසවනිද්දෙසෙ “කාමෙසුති කාමරාගදිට්ඨිරාගාදීනං ආරම්මණභූතෙසු තෙභූමකෙසු වත්ථුකාමෙසු”ති අත්ථො සම්භවති. තත්ථ හි උප්පජ්ජමානා සා තණ්හා සබ්බාපි න කාමච්ඡන්දාදිනාමං න ලභතිති. යදි පන ලොභො කාමාසවභවාසවිචිත්තත්තොපි සියා, සො යදා දිට්ඨිගතවිජ්ජයුත්තෙසු චිත්තෙසු උප්පජ්ජති, තදා තෙන සම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවො ආසවවිජ්ජයුත්තොති දොමනස්සවිචිකිච්ඡුද්ධවිච්ඡිකිච්ඡුත්තස්ස විය තස්සපි ආසවවිජ්ජයුත්තතා වත්තබ්බො සියා “චතුසු දිට්ඨිගතවිජ්ජයුත්තලොභසහගතචිත්තුප්පාදෙසු උප්පන්නො මොහො සියා ආසවසම්පයුත්තො, සියා ආසවවිජ්ජයුත්තො”ති. “කාමාසවො අට්ඨසු ලොභසහගතචිත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජති”ති (ධ. ස. 1465), “කාමාසවං පටිච්ච දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවො”ති (පට්ඨා. 3.3.109) ව වචනතො දිට්ඨිසහගතරාගො කාමාසවො න භොතිති න සක්කා වත්තුං. කිඤ්ච අභිජ්ඣාකාමරාගානං විසෙසො ආසවද්වයඵකාසවභාවො සියා, න අභිජ්ඣාය ව නොආසවභාවොති නොආසවලොභස්ස සබ්බාවො විචාරෙතබ්බො. න හි අත්ථි අභිධම්මෙ “ආසවො ව නොආසවො ව ධම්මා ආසවස්ස ධම්මස්ස ආසවස්ස ව නොආසවස්ස ව ධම්මස්ස හෙතුපට්ඨයො”ති (පට්ඨා. 3.3.16-17) සත්තමො නවමො ව පඤ්ඤො. ගණනායස්ස “හෙතුයා සත්තා”ති (පට්ඨා. 3.3.40) චුත්තං, නො “නවා”ති. දිට්ඨිසම්පයුත්තෙ පන ලොභෙ නොආසවෙ විජ්ජමානෙ සත්තමනවමාපි පඤ්ඤා විස්සජ්ජනං ලභෙය්‍යං, ගණනාය ව “හෙතුයා නවා”ති වත්තබ්බො සියා, න පන චුත්තං. දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තෙ ව ලොභෙ නොආසවෙ විජ්ජමානෙ වත්තබ්බො චුත්තමෙව. යස්මා පන සුත්තන්තදෙසනා නාම පරියායකථා, න අභිධම්මදෙසනා විය නිප්පරියායකථා, තස්මා ඛලවකාමරාගස්සෙව කාමාසවං දස්සෙතුං “කාමාසවොති පඤ්චකාමගුණිකො රාගො”ති චුත්තං, තථා භවාහිනන්දනන්ති.

සාමඤ්ඤන භවාසවො දිට්ඨාසවං අන්තොගධං කත්වා ඉධ තයො එව ආසවා චුත්තාති තස්ස තදන්තොගධනං දස්සෙතුං “එවං දිට්ඨාසවො”තිආදි චුත්තං. තථා හි වක්ඛති භවාසවස්ස අනිමිත්තවිමොක්ඛපටිපක්ඛනං. චතුසු සව්වෙසු අඤ්ඤාණන්ති ඉදං සුත්තන්තනයං නිස්සාය චුත්තං. සුත්තන්තසංවණ්ණනා හෙසාති, තදන්තොගධන්තා වා පුබ්බන්තාදීනං. යථා අත්ථො කාමාසවාදයො වචන්ථාපිතා, තථා නෙසං උප්පාදවඩ්ඨියො දස්සෙන්නො “කාමගුණෙ”තිආදිමාහ. අස්සාදනො මනසිකරොතොති “සුභසුඛා”තිආදිනා අස්සාදනවසෙන මනසි කරොන්තස්ස. චතුච්ඡල්ලාසපද්ධිමානභාවෙනාති සුභසඤ්ඤාදීනං වත්ථුභාවෙන. චුත්තනයපට්ඨිකතොති “කාමා නාමෙතෙ අනිව්වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා”තිආදිනා කාමගුණෙසු ආදීනවදස්සනපුබ්බකතෙක්ඛම්මපටිපත්තියා ඡන්දරාගං වික්ඛම්භයතො සමුච්ඡන්දන්තස්ස ව අනුප්පන්නො ව කාමාසවො න උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව පභියති. තථා මහග්ගතධම්මෙසු වෙව සකලතෙභූමකධම්මෙසු ව ආදීනවදස්සනපුබ්බකඅනිව්වාදිමනසිකාරවසෙන නිස්සරණපටිපත්තියා අනුප්පන්නා ව භවාසවඅවිජ්ජාසවා න උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ව පභියන්තිති එවං තණ්හාපක්ඛෙ චුත්තස්ස නයස්ස පටිපක්ඛනො සුක්කපක්ඛෙ විත්ථාරො වෙදිතබ්බො.

තයො එවාති අභිධම්මෙ විය “වත්තාරො”ති අවත්වා කස්මා තයො එව ආසවා ඉධ ඉමිස්සං දස්සනාපහාතබ්බකථායං චුත්තා? තත්ථ කාමාසවස්ස තණ්හාපණ්ඩිභාවතො අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛපටිපක්ඛනා වෙදිතබ්බො. භවෙසු නිව්චග්ගාහානුසාරතො යෙහුයාතො භවරාගසම්පත්තිතො භවාසවස්ස අනිමිත්තවිමොක්ඛපටිපක්ඛනා, භවදිට්ඨියා පන භවාසවභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි, අනන්තසඤ්ඤාය ඤාණානුභාවසිද්ධිතො අවිජ්ජාසවස්ස සුඤ්ඤතවිමොක්ඛපටිපක්ඛනා. එත්ථාති එතිස්සං ආසවකථායං. වණ්ණිතන්ති කථිතං. අහෙදතොති සාමඤ්ඤතො.

18. කාමාසවාදීන්හි මනුස්සලොකදෙවලොකගමනියානං කාමාසවාදීනං. නිරයාදිගමනියා පන කාමාසවාදයො “දස්සනා පහාතබ්බෙ ආසවෙ”ති එත්ථෙව සමාරුළුහා. අථ වා යදග්ගෙන සො පුග්ගලොදස්සනාපහාතබ්බානං ආසවානං අධිට්ඨානං, තදග්ගෙන කාමාසවාදීනම්පි අධිට්ඨානං. න හි සමඤ්ඤාභෙදෙන චත්ථුභෙදො අත්ථීති දස්සෙතුං “එත්තාවතා”තිආදි වුත්තං. තෙනෙවාහ “සාමඤ්ඤතො වුත්තාන”න්ති. කස්මා පනෙන්ථ දස්සනාපහාතබ්බෙසු ආසවෙසු දස්සෙතබ්බෙසු “අහොසිං නු බො අහ”න්තිආදිනා විචිකිච්ඡා දස්සිතාති ආහ “විචිකිච්ඡාසිසෙන චෙන්ථා”තිආදි. එවන්ති යථා සොළසචත්ථුකා විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති, එවං අයොනිසොමනසිකාරොති.

විජ්ජමානතං අවිජ්ජමානතඤ්ඤාති (සං. නි. ටී. 2.2.20) සස්සතාසඬකං නිස්සාය “අහොසිං නු බො අහමතිතමද්ධාන”න්ති අතීතෙ අත්තනො විජ්ජමානතං, අධිච්චසමුප්පත්තිආසඬකං නිස්සාය “යතො පභුති අහං, තතො පුබ්බෙ න නු බො අහොසි”න්ති අතීතෙ අත්තනො අවිජ්ජමානතඤ්ඤා කඩ්ඛති. කස්මා? විචිකිච්ඡාය ආකාරද්වයාවලම්භනතො. තස්සා පන අතීතචත්ථුතාය ගහිතත්තා සස්සතාධිච්චසමුප්පත්තිආකාරනිස්සයතා දස්සිතා. එවං ආසප්පනපරිසප්පනාපචත්තිකං කත්ථවිපි අප්පට්චත්තිභෙතුභූතං විචිකිච්ඡං කස්මා උප්පාදෙතිති න චොදෙතබ්බමෙතන්ති දස්සෙන්තො ආහ “කිං කාරණන්ති න චත්තබ්බ”න්ති. ස්වෙව පුපුජ්ජනභාවො එව. යදි එවං තස්ස අයොනිසොමනසිකාරෙන්ච භවිතබ්බන්ති ආපන්නන්ති ආහ “නනු ච පුපුජ්ජනොපි යොනිසො මනසි කරොති”ති. තත්ථාති යොනිසොමනසිකරණෙ.

ජාතිලිඬගුපපත්තියොති ඛත්තියබ්බාත්මණාදිජාතිං ගහට්ඨපබ්බජ්ජාදිලිඬගං දෙවමනුස්සාදිඋපපත්තිඤ්ඤා. නිස්සායාති උපාදාය.

තස්මිං කාලෙ සත්තානං මජ්ඣිමප්පමාණං, තෙන යුත්තො පමාණිකො, තදභාවතො, තතො අතීතභාවතො වා අප්පමාණිකො චෙදිතබ්බො. කෙවීති සාරසමාසාවරියා. තෙ හි “කථං නු බොති ඉස්සරෙන වා බ්‍රහ්මුතා වා පුබ්බකතෙන වා අභෙතුතො වා නිබ්බත්තොති වින්තෙති”ති ආහු. තෙන වුත්තං “භෙතුතො කඩ්ඛතීති වදන්ති”ති. අභෙතුතො නිබ්බත්තිකඩ්ඛාපි හි භෙතුපරාමසනමෙවාති.

පරම්පරන්ති පුබ්බාපරප්පචත්තිං. අද්ධානන්ති කාලාධිවචනං, තඤ්ඤ භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං.

විජ්ජමානතං අවිජ්ජමානතඤ්ඤාති සස්සතාසඬකං නිස්සාය “භවිස්සාමි නු බො අහමනාගතමද්ධාන”න්ති අනාගතෙ අත්තනො විජ්ජමානතං, උච්ඡේදාසඬකං නිස්සාය “යස්මිඤ්ඤ අත්තභාවෙ අහං, තතො පරං න නු බො භවිස්සාමි”ති අනාගතෙ අත්තනො අවිජ්ජමානතඤ්ඤා කඩ්ඛතීති හෙට්ඨා වුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං.

පච්චුප්පන්නමද්ධානන්ති අද්ධාපච්චුප්පන්නස්ස ඉධාධිප්පෙතත්තා “පට්ඨන්ධිං ආදිං කත්ථා”තිආදි වුත්තං. “ඉදං කථං ඉදං කථං”න්ති පචත්තනතො කථංකථා, විචිකිච්ඡා, සා අස්ස අත්ථීති කථංකථීති ආහ “විචිකිච්ඡො භොති”ති. කා එත්ථ වින්තා, උම්මත්තකො විය හි බාලපුපුජ්ජනොති පටිකච්චෙව වුත්තන්ති අධිප්පායො. තං මහාමාතාය පුත්තං. මුණ්ඬෙසුත්ති මුණ්ඬෙත අනිච්ඡන්තං ජාගරණකාලෙ න සක්කාති සුත්තං මුණ්ඬෙසු කුලධම්මතාය යථා තං එකච්චෙ කුලතාපසා, රාජභයෙනාති ව වදන්ති.

සිතිභූතන්ති ඉදං මධුරකභාවප්පත්තියා කාරණවචනං. “සෙතිභූත”න්තිපි පාඨො, උදකෙ වීරට්ඨානෙන සෙනභාවං පත්තන්ති අත්ථො.

අත්තනො ඛත්තියභාවං කඩ්ඛති කණ්ණො විය සුතපුත්තසඤ්ඤී. ජාතියා විභාවියමානාය “අහ”න්ති තස්ස අත්තනො පරාමසනං සන්ධායාහ “එවඤ්ඤි සියා කඩ්ඛා”ති. මනුස්සාපි ව රාජානො වියාති මනුස්සාපි කෙච්චි එකච්චෙ රාජානො වියාති අධිප්පායො.

වුත්තනයමෙව “සණ්ඨානාකාරං නිස්සායා”තිආදිනා. එත්ථාති “කථං නු බොස්මි”ති පදෙ. අබ්භන්තරෙ ජීවොති පරපරිකප්පිතං අත්තරත්තානං වදති. සොළසංසාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සරීර-පරිමාණ-පරිමණ්ඩල-අඬගුට්ඨයවපරමාණු-පරිමාණතාදිකෙ සඬගණ්භාති.

“සත්තපඤ්ඤන්ති ජීවිවිසයා”ති දිට්ඨිගතිකානං මතිමත්තං, පරමත්ථතො පන සා අත්තභාවවිසයාවාති ආහ “අත්තභාවස්ස ආගතිගතිට්ඨාන”න්ති, යතායං ආගතො, යත්ථ ව ගමිස්සති, තං ධානන්ති අත්ථො.

19. යථා අයං විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජතිති අයං වුත්තප්පභෙදා විචිකිච්ඡා යථා උප්පජ්ජති, එවං අයොනිසො මනසිකරොතො. එතෙන විචිකිච්ඡාය අත්තාහිනිවෙසසන්තිස්සයතමාහ. යථා හි විචිකිච්ඡා අත්තාහිනිවෙසං නිස්සාය පචත්තති, යතො සා සස්සතාධිච්චසමුප්පත්තිසස්සකුච්ඡේදාකාරාවලම්භීති වුත්තා, එවං අත්තාහිනිවෙසොපි තං නිස්සාය පචත්තති “අහොසිං නු බො අහ”න්තිආදිනා අත්තොගධානංකාරස්ස කථංකථිභාවස්ස අත්තග්ගාහසන්තිස්සයභාවතො. තෙනෙවාහ “සවිචිකිච්ඡස්ස අයොනිසොමනසිකාරස්ස ථාමගතත්තා”ති. විකප්පත්ථොති අනියමත්ථො. “අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජති”ති හි වුත්තං. සුට්ඨ දළ්භභාවෙනාති අහිනිවෙසස්ස අතිවිය

ලාමගතභාවෙන. තත්ථ තත්ථානි තස්මිං භවෙ. පච්චුප්පන්නමෙවානි අවධාරණෙන අනාගතෙ අත්ථිභාවං නිවත්තෙනි, න අනිතෙ තත්ථපි සති අත්ථිතාය උච්ඡේදග්ගාහස්ස සබ්බාවතො. අනිතෙ එව තත්ථී, න අනාගතෙපිති අධිප්පායො.

සඤ්ඤාක්ඛන්ධසීයෙනානි සඤ්ඤාක්ඛන්ධපමුඛෙන, සඤ්ඤාක්ඛන්ධං පමුඛං කත්වානි අත්ථො. ඛන්ධෙති පඤ්චපි ඛන්ධො. අත්තානි ගභෙන්වානි “සඤ්ජානනසභාවො මෙ අත්තා”ති අභිනිවිස්ස. පකාසෙතබ්බං වත්ථුං විය, අත්තානම්පි පකාසෙන්තො පදිපො විය, සඤ්ජානනබ්බං නිලාදිආරම්මණං විය අත්තානම්පි සඤ්ජානානිති එවංදිට්ඨිතොපි දිට්ඨිගතිතො භොතිති චූත්තං “අත්තනාව අත්තානං සඤ්ජානාමි”ති. ස්වායමත්ථො සඤ්ඤං තදඤ්ඤතරධම්මෙ ව “අත්තා අනත්තා”ති ව ගහණවසෙන භොතිති චූත්තං “සඤ්ඤාක්ඛන්ධසීයෙනා”තිආදි. එත්ථ ව ඛන්ධවිනිමුත්තො අත්තානි ගණ්හතො සස්සතදිට්ඨි, ඛන්ධං පන “අත්තා”ති ගණ්හතො උච්ඡේදදිට්ඨිති ආහ “සබ්බාපි සස්සතුවච්ඡේදදිට්ඨියොවා”ති.

අභිනිවෙසාකාරානි විපරියෙසාකාරා. වදන්ති ඉමිනා කාරකවෙදකසත්තානං භිතසුඛාවබොධනසමත්ථනං අත්තතො දීපෙති. තෙනාහ “වච්ඡිකම්මස්ස කාරකො”ති. වෙදෙතිති වෙදියො, වෙදියොව වෙදෙය්‍යො. ඊදිසානඤ්ඤි පදානං බහුලා කත්තුසාධනතං සද්දසත්ථවිදු මඤ්ඤන්ති. උප්පාදවතො එකත්තෙනෙව වයො ඉච්ඡිතබ්බො, සති ව උදයබ්බයත්තෙ නෙව නිව්චතානි “නිව්චො”ති වදන්තස්ස අධිප්පායං විවරන්තො ආහ “උප්පාදවයරහිතො”ති. සාරභූතොති නිව්චතාය එව සාරභාවො. සබ්බකාලිකොති සබ්බස්මිං කාලෙ විප්පමානො. පකතිභාවන්ති සභාවභූතං පකතිං, “වදො”තිආදිනා වා චූත්තං පකතිසබ්බාතං සභාවං. සස්සතිසමන්ති සස්සතියා සමං සස්සතිසමං, ථාවරං නිව්චකාලන්ති අත්ථො. තථෙව යස්සතිති යෙනාකාරොන පුබ්බෙ අට්ඨාසි, එතරහි තිට්ඨති, තථෙව තෙනාකාරොන අනාගතෙපි යස්සතිති අත්ථො.

පච්චක්ඛන්ධස්සනං ඉදං-සද්දස්ස ආසන්නපච්චක්ඛභාවං කත්වා. දිට්ඨියෙව දිට්ඨිගතන්ති ගත-සද්දස්ස පදවඩ්ඪනමත්තතං ආහ. දිට්ඨිසුගතන්ති මිච්ඡාදිට්ඨිසු පරියාපන්නන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ “ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිඅත්තොගධත්තා”ති. දිට්ඨියා ගමනමත්තන්ති දිට්ඨියා ගහණමත්තං. යථා පන පබ්බතජලවිදුග්ගානි දුන්නිග්ගමනානි, එවං දිට්ඨිග්ගාභොපිති ආහ “දුන්නිග්ගමනට්ඨෙත ගහන”න්ති. තං නාම උදකං, තං ගභෙන්වා තං අතික්කම්මතබ්බතො කන්තාරො, නිරුදකවනං, තං පවනන්තිපි චූච්චති. අඤ්ඤො පන අරඤ්ඤපදෙය්‍යො දුරතික්කමනට්ඨෙත කන්තාරො වියානි, එවං දිට්ඨිපිති ආහ “දුරතික්කමනට්ඨෙතා”තිආදි. විනිවිච්ඡානං විතුදනං. විලොමනං විපරිණාමභාවො. අනවට්ඨිතසභාවතාය විචලිතං විප්පච්ඡිකන්ති ආහ “කදාචි”තිආදි. අන්ද්වන්ධනාදි විය නිස්සරිතුං අප්පදානවසෙන අසෙරිභාවකරණං ඛන්ධනට්ඨො, කිලෙසකම්මවිපාකවට්ඨානං පච්චයභාවෙන දුරගතම්පි ආකඩ්ඪිත්වා සංයොජනං සංයොජනට්ඨො, දිට්ඨිපි තථාරූපානි චූත්තං “දිට්ඨිසංයොජන”න්ති. ඛන්ධනත්ථං දස්සෙන්තො කිව්චසිද්ධියානි අධිප්පායො. තෙනෙවාහ “දිට්ඨිසංයොජනෙන...පෙ.... මුච්චති”ති. තත්ථ එතෙහිති ඉමිනා ජාතිආදිදුක්ඛස්ස පච්චයභාවමාහ. ජාතිආදිකෙ දුක්ඛධම්මෙ සරූපතො දස්සෙන්වාපි “න පරිමුච්චති දුක්ඛස්මා”ති වදන්තෙන භගවතා දිට්ඨිසංයොජනං නාම සබ්බානත්ථකරං මහාසාවජ්ජං සබ්බස්සපි දුක්ඛස්ස මූලභූතන්ති අයමත්ථො විභාවිතොති දස්සෙතුං “කිං වා බහුතා, සකලවට්ඨදුක්ඛතොපි න මුච්චති”ති චූත්තං.

20. නනු චෙත්ථ දිට්ඨිසංයොජනදස්සනෙන සීලබ්බතපරාමාසොපි දස්සෙතබ්බො, එවඤ්ඤි දස්සනෙන පභාතබ්බො ආසවා අනවසෙසතො දස්සිතා භොන්තිති වොදනං සන්ධායාහ “යස්මා”තිආදි. සීලබ්බතපරාමාසො කාමාසවාදිග්ගහණෙනෙව ගතිතො භොති කාමාසවාදිගෙතුකත්තා තස්ස. අප්පභීතකාමරාගාදිකො හි කාමසුඛත්ථං වා භවසුද්ධත්ථං වා එවං භවවිසුද්ධි භොතිති සීලබ්බතානි පරාමසන්ති, “ඉමිනාහං සීලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා දෙවො වා භවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා”ති (ම. නි. 1.186; ම. නි. 2.79), “තත්ථ නිව්චො ධූවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො සස්සතිසමං තථෙව යස්සාමි”ති (ම. නි. 1.19), “සීලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි සීලබ්බතෙන සුද්ධි”ති (ධ. ස. 1222) ව සුත්තෙචූත්තං සීලබ්බතං පරාමසන්ති. තත්ථ භවසුඛභවවිසුද්ධිඅත්ථන්ති භවසුඛත්ථඤ්ච භවවිසුද්ධිඅත්ථඤ්ච. තස්ස ගතිතත්තානි සීලබ්බතපරාමාසස්ස දිට්ඨිග්ගහණෙන ගතිතත්තා යථා “දිට්ඨිගතානං පභානායා”තිආදීසු (ධ. ස. 277). තෙසන්ති දස්සනපභාතබ්බානං. දස්සෙතුං පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය. තබ්බිපරිතස්සානි යොනියොමනසිකරොතො කල්‍යාණපුපුච්ඡන්තස්ස.

තස්සානි “සුතවා”තිආදිපායස්ස. තාවානි “සුතවා”ති ඉතො පට්ඨාය යාව “සො ඉදං දුක්ඛ”න්ති පදං, තාව ඉමං පදං අවධිං කත්වානි අත්ථො. භෙට්ඨා චූත්තනයෙනානි අරියසප්පුරිස-අරියධම්ම-සප්පුරිසධම්ම-මනසිකරණීය-අමනසිකරණීයපදානං යථාක්කමං මූලපරියායෙ ඉධ ගභෙන්වා චූත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බොති සම්බන්ධො. චූත්තපච්චනිකතොති “සුතවා අරියසාවකො, අරියානං දස්සාචි, සප්පුරිසානං දස්සාචි”ති එතෙසං පදානං සබ්බාකාරොන චූත්තවිපරිතතො අත්ථො වෙදිතබ්බො, කොච්චිතිනිපදානං පන න සබ්බප්පකාරොන චූත්තවිපරිතතො. අරහා හි නිප්පරියායෙන අරියධම්මෙ කොච්චො අරියධම්මෙ සුවිනිතො ව නාම. තෙනාහ “පච්චනිකතො ව සබ්බාකාරොන... පෙ.... අරියසාවකොති වෙදිතබ්බො”ති. සබ්බාරූපෙක්ඛාඤාණං සිබ්බපත්තවිපස්සනා. කෙච්චි පන “භඩ්ගඤාණතො පට්ඨාය සිබ්බපත්තවිපස්සනා”ති වදන්ති, තදයුත්තං. තදනුරූපෙන අත්ථෙතානි තස්ස පුග්ගලස්ස අනුරූපෙන අරියට්ඨෙත, න පටිවෙධවසෙනානි අධිප්පායො. කල්‍යාණපුපුච්ඡන්තො හි අයං. යථා වස්ස “යොපි කල්‍යාණපුපුච්ඡන්තො”ති ආරහිත්වා “සොපි චූච්චති සික්ඛති සෙක්ඛො”ති පරියායෙන සෙක්ඛස්සුත්තෙ (සං. නි. 5.13)

සෙක්බහාවෝ වුන්නෝ, එවං ඉධ අරියසාවකභාවෝ වුන්නෝ. වුට්ඨානගාමීනීවිපස්සනාලක්ඛණෙහි යෙ අරියසප්පුරිසධම්මවිනයසඬ්ඛාතා බොධිපක්ඛියධම්මා තිස්සෝ සික්ඛා එව වා සමභවන්ති, තෙසං වසෙන ඉමස්ස අරියසාවකාදිභාවෝ වුන්නෝ . තෙනාහ “තදනුරූපෙන අත්ථොනා”ති. අරියස්ස සාවකොති වා අරියසාවකත්ථොන එව වුන්නෝ යථා “අගමා රාජගහං බුද්ධො”ති (සු. නි. 410). සිඛාප්පත්තවිපස්සනාග්ගහණඤ්චෙත්ථ විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අනිවත්තිපට්පදායං ඨිතස්ස ගහණත්ථන්ති යථාවුත්තා අත්ථසංවණ්ණනා සුට්ඨතරං යුජ්ජතෙව.

21. යථා ධාතුමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිට්ඨො ධාතුකම්මට්ඨානිකො ආයතනාදිමුඛෙන අභිනිවිට්ඨො ආයතනාදිකම්මට්ඨානිකො, එවං සච්චමුඛෙන අභිනිවිට්ඨොති වුත්තං “වතුසච්චකම්මට්ඨානිකො”ති. වතුරොසනිත්ථරණත්ථිකෙහි කාතබ්බතො කම්මං, භාවනා. කම්මමෙව විසෙසාධිගමස්ස ඨානං කාරණන්ති, කම්මෙ වා යථාවුත්තනට්ඨොන ඨානං අවට්ඨානං භාවනාරම්භොකම්මට්ඨානං, තදෙව වතුසච්චමුඛෙන පවත්තං එතස්ස අත්ථිති වතුසච්චකම්මට්ඨානිකො. උභයං නප්පවත්තති එත්ථාති අප්පවත්ති. උග්ගහිතවතුසච්චකම්මට්ඨානොති ව වතුසච්චකම්මට්ඨානං පාළිතො අත්ථොනො ව උග්ගහෙත්වා මනසිකාරයොග්ගං කත්වා ඨිතො. විපස්සනාමග්ගං සමාරුළුහොති සප්පච්චයනාමරූපදස්සනෙ පනිට්ඨාය තදෙව නාමරූපං අනිච්චාදිතො සම්මසන්තො. සමන්තාහරතීති විපස්සනාවජ්ජනං සන්ධායාහ, තස්මා යථා “ඉදං දුක්ඛං”න්ති විපස්සනාඤ්ඤාණං පවත්තති, එවං සමන්තාහරති ආවජ්ජතිති අත්ථො. කථං පනෙත්ථ “මනසි කරොති”ති ඉමිනා “විපස්සති”ති අයමත්ථො වුන්නෝ හොතිති ආහ “එත්ථ...පෙ.... වුත්තා”ති. එත්ථාති ව ඉමස්මිං සුත්තෙති අත්ථො. විපස්සතිති ව යථා උපරි විසෙසාධිගමො හොති, එවං ඤාණවක්ඛුනා විපස්සති, ඔලොකෙතිති අත්ථො. මග්ගොපි වත්තබ්බො. පුරිමඤ්ඤි සච්චද්ද්වයං ගම්භීරත්තා දුද්දසං, ඉතරං දුද්දසත්තා ගම්භීරං.

අභිනිවෙසොති විපස්සනාභිනිවෙසො විපස්සනාපටිපත්ති. තදාරම්මණෙති තං රූපක්ඛන්ධං ආරම්මණං කත්වා පවත්තෙ. යාථාවසරසලක්ඛණං වචන්ථපෙත්වාති අවිපරිතං අත්තතො ආරම්මණං සභාවච්ඡේදනාදිකිච්චඤ්චෙව අඤ්ඤාණාදිලක්ඛණඤ්ච අසඬ්ඛරතො හදයෙ ය්පෙත්වා. ඉමිනා පුබ්බෙ නාමරූපපරිච්ඡේදෙ කතෙපි ධම්මානං සලක්ඛණවචන්ථාපනං පච්චයපරිග්ගහෙන සුච්චන්ථාපිතං නාම හොතිති දස්සෙති යථා “ද්වික්ඛන්තුං බද්ධං සුබද්ධං”න්ති. එවඤ්ඤි ඤාතපරිඤ්ඤාය කිච්චං සිද්ධං නාම හොති. පච්චයතො පච්චයුජ්ජන්තතො ව වචන්ථාපිතත්තා පාකට්ඨානවෙන සිද්ධෙනපි සිද්ධභාවො පාකට්ඨානො හොතිති වුත්තං “අභුත්වා හොන්ති”ති. අනිච්චලක්ඛණං ආරොපෙතිති අසතො හි උප්පාදෙන භවිතබ්බං, න සතො, උප්පාදවත්තතො ව තෙසං එකත්තෙන ඉච්ඡිතබ්බා පච්චයායත්තවුත්තිභාවතො, සති උප්පාදෙ අවස්සංභාවී නිරොධොති නත්ථෙව නිච්චතාවකාසොති. සුපට්ඨිතානිච්චතාය ව උදයබ්බයධම්මෙහි අභිණ්හපටිපිළුනතො දුක්ඛමනට්ඨොන දුක්ඛං. තෙනාහ “උදයබ්බයපටිපිළුතත්තා දුක්ඛාති දුක්ඛලක්ඛණං ආරොපෙති”ති. කත්ථවිපි සඬ්ඛාරගතෙ “මා ජීරි මා බ්‍යාධිසි”ති අලබ්භනතො නත්ථි වසවත්තනන්ති ආහ “අවසවත්තනතො අනත්තාති අනත්තලක්ඛණං ආරොපෙති”ති. පටිපාටියාති උදයබ්බයඤ්ඤාණාදිපරම්පරාය.

තස්මිං බණෙති සොනාපත්තිමග්ගක්ඛණෙ. එකපට්ඨෙධෙනෙවාති එකඤ්ඤාණෙනෙව පටිච්ඡ්ඤානෙන. පට්ඨෙධො පටිසානාභාවෙන විසයෙ නිස්සඬ්ගවාරසඬ්ඛාතං නිබ්බිජ්ඣානං. අභිසමයො අවිරජ්ඣිත්වා විසයස්ස අධිගමසඬ්ඛාතො අවබොධො. “ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො හියො”ති පරිච්ඡින්නදිත්වා ජානනමෙව වුත්තනයෙන පට්ඨෙධොති පරිඤ්ඤාපට්ඨෙධො. අයං යථා ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා දුක්ඛස්ස සරූපාදිපරිච්ඡේදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්තිං ගහෙත්වා වුන්නො, න පන මග්ගඤ්ඤාණස්ස “ඉදං දුක්ඛං”න්තිආදිනාපි වත්තනතො. තෙනාහ “න හිස්ස තස්මිං සමයෙ”තිආදි. පභීනස්ස පුන අප්පහාතබ්බතාය පකට්ඨං භානං වජ්ජනං සමුච්ඡින්නදනං පහානං, පහානමෙව වුත්තනයෙන පට්ඨෙධොති පහානපට්ඨෙධො. අයමිපි යෙන කිලෙසෙන අප්පහියමානෙන මග්ගභාවනාය න භවිතබ්බං, අසති ව මග්ගභාවනාය යො උප්පජ්ජෙය්‍ය, තස්ස කිලෙසස්ස පදසාතං කරොන්තස්ස අනුජ්ජන්තිධම්මතං ආපාදෙන්තස්ස ඤාණස්ස තථාපවත්තියා පටිසානාභාවෙන නිස්සඬ්ගවාරං උපාදාය එවං වුන්නො. සච්ඡිකිරියා පච්චක්ඛකරණං, අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කාදිකෙ මුඤ්චිත්වා සරූපතො ආරම්මණකරණං ඉදං තත්ති යථාසභාවතො ගහණං, සා එව වුත්තනයෙන පට්ඨෙධොති සච්ඡිකිරියාපට්ඨෙධො. අයං පන යස්ස ආවරණස්ස අසමුච්ඡින්නදනතො ඤාණං නිරොධං ආලම්බිතුං න සක්කොති, තස්ස සමුච්ඡින්නදනතො තං සරූපතො විභාවිතමෙව පවත්තතිති එවං වුන්නො.

භාවනා උප්පාදනා වඩ්ඪනා ව, තත්ථ පයමමග්ගෙ උප්පාදනට්ඨොන, දුතියාදීසු වඩ්ඪනට්ඨොන, උභයත්ථාපි වා උභයථාපි වෙදිතබ්බං. පයමමග්ගොපි හි යථාරහං වුට්ඨානගාමීනියං පවත්තං පරිජානනාදිං වඩ්ඪෙන්නො පවත්තොති තත්ථාපි වඩ්ඪනට්ඨොන භාවනා සක්කා විඤ්ඤාතුං. දුතියාදීසුපි අප්පහීනකිලෙසප්පහානතො පුග්ගලන්තරසාධනතො උප්පාදනට්ඨොන භාවනා, සා එව වුත්තනයෙන පට්ඨෙධොති භාවනා පට්ඨෙධො. අයමිපි හි යථා ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා මග්ගධම්මානං සරූපපරිච්ඡේදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්තිමෙව ගහෙත්වා වුන්නො, තිට්ඨතු තාව යථාධිගතමග්ගධම්මං යථාපවත්තෙසු ඵලධම්මෙසුපි අයං යථාධිගතසච්චධම්මෙසු විය විගතසම්මොහොව හොති. තෙන වුත්තං “දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො විදිතධම්මො පරියොගාළුභධම්මො”ති (දී. නි. 1.299, 356; මහාව. 27, 57). යතො වස්ස ධම්මතාසඤ්චොදිතා යථාධිගතසච්චධම්මාවලම්බිතියො මග්ගචීරිතො පරතො මග්ගඵලපහීනාවසිට්ඨකිලෙසනිබ්බානානං පච්චචෙක්ඛණා පවත්තන්ති. දුක්ඛසච්චධම්මා හි සක්කායදිට්ඨිආදයො. අයඤ්ච අත්ථවණ්ණනා “පරිඤ්ඤාහිසමයෙනා”තිආදීසුපි විභාවෙනබ්බා. එකාභිසමයෙන අභිසමෙතිති වුත්තමෙවත්ථං විභුතතරං කත්වා දස්සෙතුං “නො ව බො අඤ්ඤාමඤ්ඤෙන ඤාණෙනා”තිආදි වුත්තං.

විතණ්ඩවාදී පනාහ “අරියමග්ගඤ්ඤාණං චතුසු සච්චෙසු නානාභිසමයවසෙන කිච්චකරණං, න ඵකාභිසමයවසෙන. තඤ්ඤි කාලෙන දුක්ඛං පජානාති, කාලෙන සමුදයං පජහති, කාලෙන නිරොධං සච්ඡිකරොති, කාලෙන මග්ගං භාවෙති, අඤ්ඤා ඵකස්ස ඤ්ඤාණස්ස ඵකස්මිං ඛණෙ චතුකිච්චකරණං න යුජ්ජති. න හිදං කත්ථවි දිට්ඨමිපි සුත්තං අත්ථි”ති. සො වත්තබ්බො – යදි අරියමග්ගඤ්ඤාණං නානාභිසමයවසෙන සච්චානි අභිසමෙති, න ඵකාභිසමයවසෙන, ඵචං සන්තෙ පච්චෙකමිපි සච්චෙසු නානක්ඛණෙනෙව පවත්තෙයා, න ඵකක්ඛණෙන, තථා සති දුක්ඛාදීනං ඵකදෙසෙකදෙසමෙව පරිජානාති පජහති ආපජ්ජති නානාභිසමයෙ පටමග්ගාදිහි පහාතබ්බානං සඤ්ඤාපනත්තයාදීනං ඵකදෙසෙකදෙසප්පහානං සියාති ඵකදෙසසොතාපනත්මග්ගට්ඨාදීනා, තතො ඵච ඵකදෙසසොතාපනත්තාදීනා ච ආපජ්ජති අනන්තරඵලත්තා ලොකුත්තරකුසලානං, න ච තං යුත්තං. න හි කාලභෙදෙන විනා සො ඵච සොතාපනත්තො ච අසොතාපනත්තො වාති සක්කා විඤ්ඤාතුං.

අපිවායං නානාභිසමයවාදී ඵචං පුච්ඡිතබ්බො “මග්ගඤ්ඤාණං සච්චානි පටිච්ඡිකුන්තං කිං ආරම්මණතො පටිච්ඡිකුති, උදාහු කිච්චතො”ති? ජානමානො “කිච්චතො”ති වදෙයා, “කිච්චතො පටිච්ඡිකුන්තස්ස කිං නානාභිසමයෙන”ති වත්වා පටිපාටියානිදස්සෙනෙව සඤ්ඤාපෙනබ්බො. අප් “ආරම්මණතො”ති වදෙයා, ඵචං සන්තෙ තස්ස ඤ්ඤාණස්ස විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස විය දුක්ඛසමුදයානං අවචන්තපරිඤ්ඤාසමුච්ඡෙදා න යුත්තා අනිස්සටත්තා. තථා මග්ගදස්සනං. න හි මග්ගො සයමෙව අත්තානං ආරබ්භ පවත්තති යුත්තං, මග්ගන්තරපරිකප්පනාය පන අනවට්ඨානං ආපජ්ජති, තස්මා තිණි සච්චානි කිච්චතො, නිරොධං කිච්චතො ච ආරම්මණතො ච පටිච්ඡිකුති ඵචං අසම්මොහතො පටිච්ඡිකුන්තස්ස මග්ගඤ්ඤාණස්ස නත්තෙව නානාභිසමයො. චුත්තඤ්ඤෙන “යො හික්ඛෙවෙ දුක්ඛං පස්සති, දුක්ඛසමුදයමිපි සො පස්සති”තිආදි. න වෙනං කාලන්තරදස්සනං සන්ධාය චුත්තං “යො නු ඛො, ආචුසො, දුක්ඛං පස්සති, දුක්ඛසමුදයමිපි ...පෙ.... දුක්ඛනිරොධගාමිනිපටිපදමිපි සො පස්සති”ති (සං. නි. 5.1100) ඵකච්චදස්සනසමඬගිතො අඤ්ඤාසච්චදස්සනසමඬගිභාවච්චාරණායං තදත්ථසාධනත්ථං ආයස්මතා ගම්මපතිත්තෙරෙන ආහතත්තා, පච්චෙකඤ්ච සච්චත්තයදස්සනස්ස යොජ්ජත්තා, අඤ්ඤා පුරිමදිට්ඨස්ස පුන අදස්සනතො සමුදයාදිදස්සනමයොජ්ජනියං සියා. න හි ලොකුත්තරමග්ගො ලොකියමග්ගො විය කතකාරිභාවෙන පවත්තති සමුච්ඡෙදකත්තා, තථා යොජ්ජෙන ච සබ්බදස්සනං දස්සනන්තරපරමන්ති දස්සනානුපරමො සියාති ඵචං ආගමතො යුත්තිතො ච නානාභිසමයො න යුජ්ජති සඤ්ඤාපෙනබ්බො. ඵචං වෙ සඤ්ඤත්තිං ගච්ජති, ඉච්චෙනං කුසලං. තො වෙ ගච්ජති, අභිධම්මෙ (කථා. 274) ඔධිසොකථාය සඤ්ඤාපෙනබ්බොති.

නිරොධං ආරම්මණතොති නිරොධමෙව ආරම්මණතොති නියමො ගහෙතබ්බො, න ආරම්මණතොවාති. තෙන නිරොධෙ කිච්චතොපි පටිච්චෙධො සිද්ධො භොති. තස්මිං සමයෙති සච්චානං අභිසමයෙ. වීසතිවත්ථුකාතිආදි “තිණි සඤ්ඤාපනානි”ති චුත්තානං සරුපදස්සනං. චතුසු ආසවෙසුති ඉදං අභිධම්මනායෙන චුත්තං, න සුත්තන්තනායෙන. න හි සුත්තෙ කත්ථවි වත්තාරො ආසවා ආගතා අත්ථි. යදි විචිකිච්ඡා න ආසවො, අප් කස්මා “සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසො, ඉමෙ චුච්චන්ති, හික්ඛෙවෙ, ආසවා දස්සනා පහාතබ්බා”ති චුත්තන්ති ආහ “දස්සනා පහාතබ්බා”තිආදි. ඵත්ථ පරියාපන්තත්තාති ඵනෙන සම්මාසඬකප්පස්ස විය පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ කිච්චසභාගතාය ඉධ විචිකිච්ඡාය ආසවසඬගහො කතොති දස්සෙති.

සබ්බො අත්තග්ගාහො සක්කායදිට්ඨිවිනිමුත්තො නත්ථිති චුත්තං “ජන්තං දිට්ඨිතං...පෙ.... විහත්තං”ති. සා හි දිට්ඨි ඵකස්මිං චිත්තූප්පාදෙ සන්තානෙ ව යීතං ඵකට්ඨං, තත්ථ පට්ඨං සහජාතෙකට්ඨං, ඉතරං පහානෙකට්ඨං, තදුභයමිපි නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙතුං “දිට්ඨාසවෙහි”තිආදි චුත්තං. සබ්බථාපිති සබ්බප්පකාරෙන, සහජාතෙකට්ඨපහානෙකට්ඨප්පකාරෙහිති අත්ථො. අවසෙසාති දිට්ඨාසවතො අවසිට්ඨා. තයොපි ආසවාති කාමාසවභවාසවඅවිජ්ජාසවා. තථා හි පුබ්බෙ “චතුසු ආසවෙසු”ති චුත්තං. තස්මාති යස්මා ඛහු ඵචෙත්ථ ආසවා පහාතබ්බා, තස්මා ඛහුවචනනිද්දෙසො කතො “ඉමෙ චුච්චන්ති, හික්ඛෙවෙ, ආසවා දස්සනා පහාතබ්බා”ති. පොරාණානන්ති අට්ඨකථාවරියානං, “පුරාතනානං මජ්ඣිමභාණකාන”න්ති ච වදන්ති.

දස්සනා පහාතබ්බාතිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා චුත්තමෙව.
දස්සනාපහාතබ්බආසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.
සංවරාපහාතබ්බආසවචණ්ණනා

22. සංවරාදිහිති සංවරපටිසෙවනඅධිවාසනපරිවජ්ජනවිනොදනෙහි. සබ්බෙසමිපිති චතුන්තමිපි අරියමග්ගානං. අයන්ති සංවරාපහාතබ්බාදිකථා පුබ්බභාගපටිපදාති වෙදිතබ්බා. තථා හි භෙට්ඨා “උපක්කිලෙසවිසොධනං ආදිං කත්ථා ආසවක්ඛයපටිපත්තිදස්සනත්ථ”න්ති සුත්තන්තදෙසනාය පයොජනං චුත්තං. න හි සක්කා ආදිතො ඵච අරියමග්ගං භාවෙතුං, අප් ඛො සමාදින්නසීලො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො “සඬ්ඛායෙකං පටිසෙවති, සඬ්ඛායෙකං අධිවාසෙති, සඬ්ඛායෙකං පරිවජ්ජෙති, සඬ්ඛායෙකං විනොදෙති”ති (දී. නි. 3.348; ම. නි. 2.168) ඵචං චුත්තං චතුරාපස්සෙනපටිපත්තිං පටිපජ්ජමානො සම්මසනවිධිං ඔතරිත්වා අනුක්කමෙන විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගපටිපාටියා ආසවෙ ඛෙපෙති. තෙනාහ භගවා “සෙය්‍යාථාපි, හික්ඛෙවෙ, මහාසමුද්දො අනුපුබ්බනින්තො අනුපුබ්බපොණො අනුපුබ්බපබ්බාරො, න ආයතකෙනෙව පපාතො, ඵචං ඛො, හික්ඛෙවෙ, ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ

අනුප්‍රබන්ධකා අනුප්‍රබන්ධකිරියා අනුප්‍රබන්ධපටිපදා, න ආයතකෙනෙව අක්කොපටිවෙධො”ති (අ. නි. 8.20; උදා. 45; වුළුව. 385).

ඉධාති අයං ඉධ-සද්දො සබ්බාකාරතො ඉන්ද්‍රියසංවරසංවුත්තස්ස පුග්ගලස්ස සන්තිස්සයභුතසාසනපරිදිපනො, අක්කොපසාසනස්ස තථාභාවපටිසෙධනො වාති වුත්තං “ඉමස්මිං සාසනෙ”ති. ආදීනවපටිසඛධාති ආදීනවපටිවෙක්ඛණා. සම්පලිමට්ඨන්ති (අ. නි. ටී. 3.6.58) සංසිතං. අනුබ්‍යක්ඛපනසොති හත්ථපාදහසිතකථිතවිලෝකිතාදිප්පකාරභාගසො. තස්සෙහි අයොනියො මනසිකරොතො කිලෙසානං අනු අනු බ්‍යක්ඛපනතො “අනුබ්‍යක්ඛපන”න්ති වුච්චති. නිමිත්තග්ගාහොති ඉන්ද්‍රියප්‍රසිද්ධිමිත්තාදිකස්ස වා කිලෙසවත්ථුභුතස්ස වා නිමිත්තස්ස ගාහො. ආදිත්තපරියායනසෙනාති ආදිත්තපරියායෙ (සං. නි. 4.28; මහාව. 54) ආගතනසෙන වෙදිතබ්බො ආදීනවපටිසඛධාති යොජනා. යථා ඉත්ථියා ඉන්ද්‍රියන්ති ඉත්ථිත්තියං, න එවමිදං, ඉදං පන වක්ඛුමෙව ඉන්ද්‍රියන්ති වක්ඛුන්ද්‍රියන්ති. තිත්ථකාකො වියාති තිත්ථෙ කාකො තිත්ථකාකො, නදියා සමතික්කමනතිත්ථෙ නියතට්ඨිතිකො. ආවාටකච්ඡපොතිආදියුපි එසෙව නයො.

එවං තප්පට්ඨද්ධවුත්තිතාය වක්ඛුන්ද්‍රියෙ නියතට්ඨානො සංවරො වක්ඛුන්ද්‍රියසංවරො. මුට්ඨස්සච්චං සතිපට්ඨකං අකුසලධම්මා. යදිපි අක්කොපසාසනස්ස අසඛිකෙය්‍යමිපි හවඬගච්ඡන්තං නිරන්තරං උප්පජ්ජති, පසාදසට්ටනාවජ්ජනුප්පාදානං පන අන්තරෙ ද්වෙ එව හවඬගච්ඡන්තාති උප්පජ්ජන්තිති අයං විත්තනියාමොති ආහ හවඬගෙ “ද්වික්ඛත්තුං උප්පජ්ජන්තො නිරුද්ධො”ති.

ජවනක්ඛණෙ පන සචෙ දුස්සීලාං වාතිආදි (විසුද්ධි. ටී. 1.15; ධ. ස. මූලටී. 1352) පුන අවචනත්ථං ඉධෙව සබ්බං වුත්තන්ති ඡස්ස ද්වාරෙස්ස යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං. න හි පක්ඛද්ද්වාරෙ කායවච්ඡවච්ඡිතසඛධාතො දුස්සීලාසංවරො අත්ථිති සො මනොද්වාරවසෙන, ඉතරො ඡන්තමිපි ද්වාරානං වසෙන යොජෙතබ්බො. මුට්ඨස්සච්චාදීනස්ස සතිපට්ඨකාදිලක්ඛණානං අකුසලධම්මානං සියා පක්ඛද්ද්වාරෙ උප්පත්ති, න ත්වෙව කායිකවාචසිකච්ඡිතික්කමභුතස්ස දුස්සීලාස්ස තත්ථ උප්පත්ති පක්ඛද්ද්වාරිකජවනානං අවික්කොත්තිජනකත්තාති.

යථා කිත්ති යෙන පකාරෙන ජවනෙ උප්පජ්ජමානො අසංවරො “වක්ඛුද්ද්වාරෙ අසංවරො”ති වුච්චති, තං නිදස්සනං කිත්ති අත්ථො. යථාතිආදිනා නගරද්වාරෙ අසංවරෙ සති තංසම්බන්ධානං සරාදීනං අසංවුත්තා විය ජවනෙ අසංවරෙ සති තංසම්බන්ධානං ද්වාරාදීනං අසංවුත්තාති අක්කොපසංවරෙ අක්කොපසංවුත්තාසාමක්කොමෙව නිදස්සෙති, න පුබ්බාපරසාමක්කො, අන්තොබ්බසාමක්කො වා. සම්බන්ධො ච ජවනෙන ද්වාරාදීනං එකසන්තතිපරියාපන්නතාය එව දට්ඨබ්බො. පච්චයභාවෙන පුරිමනිප්ඵන්තං ජවනකාලෙ අසන්තමිපි හවඬගාදි ඵලනිප්ඵන්තියා වක්ඛාදි විය සන්තංයෙව නාම. න හි ධරමානංයෙව “සන්ත”න්ති වුච්චති, තස්මා සති ද්වාරහවඬගාදිකෙ පච්ඡා උප්පජ්ජමානං ජවනං බාහිරං විය කත්වා නගරද්වාරසමානං වුත්තං. ඉතරස්ස අන්තොනගරසරාදිසමානං. ජවනස්ස හි පරමත්ථනො අසතිපි බාහිරභාවෙ ඉතරස්ස ච අබ්හන්තරභාවෙ “පහස්සරමිදං, හික්ඛෙවෙ, විත්තං, තස්සෙව බො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්ති (අ. නි. 1.49) ආදිවචනතො ආගන්තුකභුතස්ස කදාචි කදාචි උප්පජ්ජමානස්ස ජවනස්ස බාහිරභාවො, තබ්බිධුරසභාවස්ස ඉතරස්ස අබ්හන්තරභාවො ච පරියායතො වෙදිතබ්බො. ජවනෙ වා අසංවරෙ උප්පන්නෙ තතො පරං ද්වාරහවඬගාදීනං අසංවරහෙතුභාවාපන්නිතො නගරද්වාරසදිසෙන ජවනෙන පච්ඡිත්වා දුස්සීලාදිවොරානං ද්වාරහවඬගාදියු මුසනං කුසලභණ්ඩවිනාසනං දට්ඨබ්බං. උප්පන්නෙ හි අසංවරෙ ද්වාරාදීනං තස්ස හෙතුභාවො පක්ඛොයති, සො ච උප්පජ්ජමානොයෙව ද්වාරාදීනං සංවරුපනිස්සයභාවං පටිබාහෙන්තොයෙව පවත්තතිති අයස්සෙත්ථ අසංවරාදීනං පවත්තිතයො. පක්ඛද්ද්වාරෙ රූපාදිආරම්මණෙ ආපාටගතෙ යථාපච්චයං අකුසලජවනෙ උප්පජ්ජන්තො හවඬගං ඔතිණ්ණෙ මනොද්වාරිකජවනං තංයෙව ආරම්මණං කත්වා හවඬගං ඔතරති, පුන තස්මිංයෙව ද්වාරෙ “ඉත්ථි පුරිසො”තිආදිනා විසයං වචන්ථපෙත්වා ජවනං හවඬගං ඔතරති, පුන වාරෙ රජ්ජනාදිවසෙන ජවනං ජවති, පුනපි යදි තාදිසං ආරම්මණං ආපාටගාගච්ඡති, තංසදිසමෙව පක්ඛද්ද්වාරෙ රූපාදියු ජවනං උප්පජ්ජති. තං සන්ධාය වුත්තං “එවමෙව ජවනෙ දුස්සීලාදියු උප්පන්නෙස්ස තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරමිපි අගුත්ත”න්තිආදි. අයං තාව අසංවරපක්ඛෙ අත්ථවණ්ණනා.

සංවරපක්ඛෙපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සංවරෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො සංවුත්තොති වුත්තොති ආහ “උපෙතොති වුත්තං හොති”ති. එකජ්ඣං කත්වාති “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො”ති පදස්සෙව අත්ථනො අභින්නං සමානං කත්වා. අයමෙව වෙන්ථ අත්ථො සුන්දරතරො උපරිපාළියා සංසන්දනතො. තෙනාහ “තථාහි”තිආදි. යන්ති ආදෙසොති ඉමිනා ලිඬගවිපල්ලාසෙන සද්ධිං වචනවිපල්ලාසො කතොති දස්සෙති, නිපාතපදං වා එතං පච්චත්තපුට්ඨවචනත්ථං. විසාකකරාති විත්තවිසාකකරණා විත්තදුක්ඛනිබ්බන්තකා ව. යථාවුත්තකිලෙසහෙතුකා දාහානුබන්ධා විපාකා එව විපාකපරිලාහා. යථා පනෙත්ථ ආසවා අක්කොපසංවරෙ විසාකකරා කිලෙසවිපාකපරිලාහා සම්භවන්ති, තං දස්සෙතුං “වක්ඛුද්ද්වාරෙහි”තිආදි වුත්තං, තං සුවික්කොපසංවරෙව. එත්ථ ව සංවරණුපායො, සංවරිතබ්බං, සංවරො, යතො සො සංවරො, යත්ථ සංවරො, යස්සෙව සංවරඵලන්ති අයං විභාගො වෙදිතබ්බො. කථං? පටිසඛිධා යොනිසොති හි සංවරණුපායො. වක්ඛුන්ද්‍රියං සංවරිතබ්බං. සංවරග්ගහණෙන ගහිතා සති සංවරො. අසංවුත්තස්සාති සංවරණාවධි. අසංවරතො හි සංවරණං. සංවරිතබ්බග්ගහණෙන සිද්ධො ඉධ සංවරවිසයො. වක්ඛුන්ද්‍රියස්සෙහි සංවරණාණං රූපාරම්මණෙ සංවරියතිති අවුත්තසිද්ධොයමත්ථො.

ආසවනන්තිමිත්තකිලෙසාදිපරිලාභාභාවො ඵලං. ඵලං සොනද්වාරාදිසුපි යොජෙතබ්බං. සබ්බත්ථොති මනොද්වාරෙ පඤ්චද්වාරෙ වාති සබ්බස්මිං ද්වාරෙ.

සංවරාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පටිසෙවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

23. පටිසබ්බා යොනිසො චීවරන්තිආදිසු “සිතස්ස පටිසාකායා” තිආදිනා චූත්තං පච්චවෙක්ඛණමෙව යොනිසො පටිසබ්බා. ඊදිසන්ති ඵවරූපං ඉට්ඨාරම්මණං. භවපත්ථනාය අස්සාදයකොති භවපත්ථනාමුඛෙන භාවිතං ආරම්මණං අස්සාදෙන්තස්ස. චීවරන්ති නිවාසනාදි යං කිඤ්චි චීවරං. පටිසෙවතීති නිවාසනාදිවසෙන පරිභුඤ්ජති. යාවදෙව්වාති පයොජනපරිමාණනියමනං. සිතපටිසාකාදියෙව හි යොගිනො චීවරපටිසෙවනෙ පයොජනං. සිතස්සාති ධාතුක්ඛොභතො වා උතුපරිණාමතො වා උප්පන්නසිතස්ස. පටිසාකායාති පටිබාහනත්ථං තප්පච්චයස්ස විකාරස්ස විනොදනත්ථං. උණ්හස්සාති අග්ගිසන්තාපතො උප්පන්නස්ස උණ්හස්ස. ඩංසාදයො පාකටායෙව. පුන යාවදෙව්වාති නියතපයොජනපරිමාණනියමනං. නියතඤ්චි පයොජනං චීවරපටිසෙවනස්ස හිරිකොපිනපටිච්ඡාදනං, ඉතරං කදාචි කදාචි . හිරිකොපිනන්ති සම්බාධට්ඨානං . යස්මිඤ්චි අඬගෙ විවටෙ හිරිකුප්පති විතස්සති, තං හිරියා කොපනතො හිරිකොපිනං, තස්ස පටිච්ඡාදනත්ථං චීවරං පටිසෙවති.

පිණ්ඩපාතන්ති යං කිඤ්චි ආභාරං. සො හි පිණ්ඩොලොන භික්ඛනාය පත්තෙ පතනතො තත්ථ තත්ථ ලද්ධභික්ඛාපිණ්ඩානං පාතො සන්තිපාතොති “පිණ්ඩපාතො”ති චූච්චති. නෙව දවායාති න කිළනාය. න මදායාති න බලමදවානමදපුරිසමදත්ථං. න මණ්ඩනායාති න අඬගපච්චඩගානං පිණ්ණභාවත්ථං. න විභූසනායාති න තෙසංයෙව සොභනත්ථං, ඡවිසම්පතිඅත්ථන්ති අත්ථො. ඉමානි ව පදානි යථාක්කමං මොභ-දොස-සණ්ඨාන-වණ්ණ-රාගුපනිස්සය-පහානත්ථාති වෙදිතබ්බාති. පුරිමං වා ද්වයං අත්තනො අත්තනො සංකිලෙසුප්පත්තිතිසෙධනත්ථං, ඉතරං පරස්සපි. චත්තාරිපි කාමසුඛල්ලිකානුයොගස්ස පහානත්ථං චූත්තානීති වෙදිතබ්බාති. කායස්සාති රූපකායස්ස. ධීතියා යාපනායාති පබ්බතට්ඨිතත්ථස්සෙව පවත්තියා අච්චිඡෙදනත්ථස්සෙව චිරකාලට්ඨිතත්ථං ජීවිතින්ද්‍රියස්ස පවත්තාපනත්ථං. විහිංසුපරතියාති ජිසව්ඡාදුක්ඛස්ස උපරමණත්ථං. බ්‍රහ්මවරියානුග්ගභායාති සාසනමග්ගබ්‍රහ්මවරියානං අනුග්ගහත්ථං. ඉතීති ඵලං ඉමිනා උපායෙන. පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහබ්බාමිති පුරාණං අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනං පටිහතිස්සාමි. නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමිති නවං භුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනං න උප්පාදෙස්සාමිති. තස්සා හි අනුප්පන්නාය අනුප්පජ්ජනත්ථමෙව ආභාරං පරිභුඤ්ජති. ඵත්ථ ව අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනා නාම යථාපවත්තා ජිසව්ඡානිමිත්තා වෙදනා. සා හි අභුඤ්ජන්තස්ස හියොසා හියොසා පවඬ්ඪනවසෙන උප්පජ්ජති, භුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනාපි බුද්ධානිමිත්තාව අඬගදාහසුලාදිවෙදනා අප්පවත්තා. සා හි භුත්තපච්චයා අනුප්පන්නාව න උප්පජ්ජස්සතිති. විහිංසානිමිත්තතා වෙනාසං විහිංසාය විසෙසො.

යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සතීති යාපනා ව මෙ චතුන්නං ඉරියාපථානං භවිස්සති. යාපනායාති ඉමිනා ජීවිතින්ද්‍රියයාපනා චූත්තා, ඉධ චතුන්නං ඉරියාපථානං අච්චිඡෙදසබ්බාකා යාපනාති අයමෙනාසං විසෙසො. අනවජ්ජනා ව ඵාසුචිභාරො වාති අසුත්තපරියෙසනපටිග්ගභණ්ණපරිභොගපරිවජ්ජනෙන අනවජ්ජනා, පරිමිතපරිභොගෙන ඵාසුචිභාරො. අසප්පායාපරිමිතභොජනපච්චයා අරතිතන්දිව්ජමිහිතාවිඤ්ඤාගරහාදිදොසාභාවෙන වා අනවජ්ජනා, සප්පායපරිමිතභොජනපච්චයා කායබලසම්භවෙන ඵාසුචිභාරො. යාවදත්ථඋදරාවදෙහකභොජනපරිවජ්ජනෙන සෙයාසුඛපස්සසුඛමිද්ධසුඛාදීනං අභාවතො අනවජ්ජනා, චතුපඤ්චාලොපමත්තඤ්ඤිනභොජනෙන චතුඉරියාපථයොග්ගතාපාදනතො ඵාසුචිභාරො. චූත්තඤ්ඤෙනං –

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්තවා උදකං පිවෙ;
අලං ඵාසුචිභාරාය, පහිතත්තස්ස භික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983);

ඵත්තාවතා පයොජනපරිග්ගහො, මජ්ඣිමා ව පටිපදා දිපිතා හොති.

සෙනාසනන්ති සයනඤ්ච ආසනඤ්ච. යත්ථ හි විහාරාදිකෙ සෙනි නිපජ්ජති, ආසති නිසීදති, තං සෙනාසනං. උතුපරිස්සයවිනොදනපටිසල්ලානාරාමත්ථන්ති උතුයෙව පරිසහනට්ඨෙන පරිස්සයො, සරිරාබාධවිත්තවික්ඛෙපකරො, අථ වා යථාචූත්තො උතු ව සිහබ්‍යග්ගාදිපාකට්ඨපරිස්සයො ව රාගදොසාදිපටිච්ඡන්තපරිස්සයො ව උතුපරිස්සයො, තස්ස විනොදනත්ථස්සෙව ඵභිභාවසුඛත්ථස්සෙව. ඉදඤ්ච චීවරපටිසෙවනෙ හිරිකොපිනපටිච්ඡාදනං විය තස්ස නියතපයොජනන්ති පුන “යාවදෙව්වා”ති චූත්තං.

ගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරන්ති රොගස්ස පච්චනීකප්පවත්තියා ගිලානපච්චයො, තතො ඵව හිසක්කස්ස අනුඤ්ඤාතවත්ථුතාය භෙසජ්ජං, ජීවිතස්ස පරිවාරසම්භාරභාවෙහි පරික්ඛාරො වාති ගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරො, තං. උප්පන්නානන්ති ජාතානං නිබ්බත්තානං. වෙය්‍යාබාධිකානන්ති බ්‍යාබාධතො ධාතුක්ඛොභතො ව තන්තිබ්බත්තරොගතො ව ජාතානං. වෙදනානන්ති දුක්ඛවෙදනානං. අබ්‍යාබජ්ඣපරමතායාති නිද්දුක්ඛපරමභාවාය පටිසෙවාමිති යොජනා. ඵවමෙත්ථ සබ්බෙපෙනෙව පාළිවණ්ණනා වෙදිතබ්බා. නවවෙදනුප්පාදනතොපිති න කෙවලං

ආයතීං එව විපාකපරිලාභා, අප්ථං බො අතිභොජනපච්චයා අලංසාටකාදීනං විය නවවෙදනුප්පාදනතොපි වෙදිතබ්බාති අත්ථො.

පටිසෙවනාපභාතබ්බආසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අධිවාසනාපභාතබ්බආසවචණ්ණනා

24. බමොති බමනකො. කම්මට්ඨානිකස්ස චලනං නාම කම්මට්ඨානපරිච්චාගොති ආහ “චලති කම්පති කම්මට්ඨානං විජහති”ති. අධිමත්තම්පි උණ්භං සහති, සහන්තො ච න නග්ගසමණාදයො විය සහති, අප්ථං බො කම්මට්ඨානාවිජහනෙනාති ආහ “ස්වෙව ථෙරො වියා”ති. බහිවඬකමෙති ලෙණතො බහි වඬකමෙ. උණ්භහයෙනෙවාති නරකග්ගිඋණ්භහයෙනෙව. තෙනාහ “අවිච්චිමහානිරයං පච්චවෙක්ඛිත්වා”ති, තම්පි “මයා අනෙකක්ඛන්තුං අනුභුතං, ඉදං පන තතො මුදුතර”න්ති එවං පච්චවෙක්ඛිත්වා. එත්ථාති එතස්මිං යානෙ. අග්ගිසන්තාපොව වෙදිතබ්බො සූරියසන්තාපස්ස පරතො වූච්චමානත්තා.

පරිසුද්ධසීලොභමස්මිති සබ්බථාපි “විසුද්ධසීලොභමස්මි”ති මරණං අග්ගහෙත්වා අවිජ්ජපටිසාරමූලිකං පිති. උප්පාදෙසි. සහ පිනුප්පාදාති ඵරණපිතියා උප්පාදෙන සහෙව. විසං නිවත්තිත්වාති පිතිවෙගෙන අප්ප්කොත්ථනං දට්ඨමුඛෙනෙව භස්සිත්වා. තත්ථෙව්වාති සප්පෙන දට්ඨට්ඨානෙයෙව. විත්තෙකග්ගතං ලභිත්වාති “පිතිමනස්ස කායො පස්සමහති”තිආදිනා (දී. නි. 1.466; 3.359; සං. නි. 5.376; අ. නි. 3.96; 11.12) නයෙන සමාධානං පාපුණ්ත්වා.

පච්චයෙසු සන්තොසො භාවනාය ච ආරම්භබ්බට්ඨානතාය ආරාමො අස්සාති පච්චයසන්තොසභාවනාරාමො, තස්ස භාවො පච්චය...පෙ.... රාමතා, තාය. මහාථෙරොති වුඬ්ඪිතරො ථෙරො. චචනමෙව තදත්ථං ඤාපෙතුකාමානං පථොති චචනපථො.

අසුබට්ඨෙත වා තිබ්බා. යඤ්භි න සුබං, තං අනිට්ඨං “තිබ්බ”න්ති වූච්චති. එවංසභාවොති “අධිවාසනජාතියො”ති පදස්ස අත්ථමාහ. මුහුත්තෙන බණෙව වානෙ හදයං ථාලෙතුං ආරද්ධෙයෙව. අනාගාමී හුත්වා පරිනිබ්බායීති අරහත්තං පත්වා පරිනිබ්බායී.

එවං සබ්බත්ථාති “උණ්භෙන චුට්ඨස්ස සීතං පත්ථයතො”තිආදිනා සබ්බත්ථ උණ්භාදිනිමිත්තං කාමාසවුප්පත්ති වෙදිතබ්බා, සීතං වා උණ්භං වා අනිට්ඨන්ති අධිජ්ජායො. අත්තග්ගාහෙ සති අත්තනියග්ගාහොති ආහ “මය්භං සීතං උණ්භන්ති ගාහො දිට්ඨාසවො”ති. සීතාදිකෙ උපගතෙ සහන්ති බමන්ති තෙ අත්තනො උපරි වාසෙන්ති විය හොතිති වුත්තං “ආරොපෙන්වා වාසෙතියෙවා”ති . න නිරස්සතීති න විධුනති. යො හි සීතාදිකෙ න සහති, සො තෙ නිරස්සන්තො විධුනන්තො විය හොතිති.

අධිවාසනාපභාතබ්බආසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පරිවජ්ජනාපභාතබ්බආසවචණ්ණනා

25. අහං සමණොති (අ. නි. ටී. 3.6.58) “අහං සමණො, කිං මම ජීවිතෙන වා මරණෙන වා”ති එවං අචින්තෙන්වාති අධිජ්ජායො. පච්චවෙක්ඛිත්වාති ගාමජ්ජදෙසං පයොජනාදිඤ්ච පච්චවෙක්ඛිත්වා. පටික්කමතීති හත්ථිආදීනං සම්පගමනතො අපක්කමති. කණ්ටකා යත්ථ තිට්ඨන්ති, තං කණ්ටකට්ඨානං. අමනුස්සදුට්ඨානීති අමනුස්සසඤ්චාරෙන දුස්සිතාති, සපරිස්සයාතිති අත්ථො. සමානන්ති සමං, අවිසමන්ති අත්ථො. අකාසි වා තාදිසං අනාවාරං.

සීලසංවරසඬ්ඛාතෙනාති “කථං පරිවජ්ජනං සීල”න්ති යදෙන්ථ චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. අපිච “චණ්ඩං හත්ථිං පරිවජ්ජෙති”ති චචනතො හත්ථිආදිපරිවජ්ජනම්පි හගවතො චචනානුට්ඨානන්ති කත්වා ආචාරසීලමෙවාති වෙදිතබ්බං.

පරිවජ්ජනාපභාතබ්බආසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විනොදනාපභාතබ්බආසවචණ්ණනා

26. ඉතිපීති ඉමිනා කාරණෙන, අයොනියොමනසිකාරසමුට්ඨිතත්තාපි ලොභාදිසහගතත්තාපි කුසලපටිපක්ඛතොපිතිආදීහි කාරණෙහි අයං විතක්කො අකුසලොති අත්ථො. ඉමිනා නයෙන සාවජ්ජොතිආදිසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. එත්ථ ච අකුසලොතිආදිනා දිට්ඨධම්මිකං කාමචිතක්කස්ස ආදීනවං දස්සෙති, දුක්ඛවිපාකොති ඉමිනා සම්පරායිකං. අත්තබ්බාබ්බාය සංචත්තතීතිආදිසුපි ඉමිනාව නයෙන ආදීනවච්චාචනා වෙදිතබ්බා. උප්පන්තස්ස

කාමවිකක්කස්ස අනධිවාසනං නාම පුන තාදිසස්ස අනුප්පාදනං, නං පනස්ස පහානං විනොදනං බ්‍යන්තිකරණං අනභාවගමනන්ති ව චන්තුං වට්ටනීති පාළියං. “උප්පන්නං කාමවිකක්කං නාධිවාසෙති”ති චන්වා “පජ්ඣති”ති ආදි චුත්තන්ති තමන්ටං දස්සෙන්නො “අනධිවාසෙන්නො කිං කරොතිති පජ්ඣති”ති ආදිමාහ. පහානඤ්චෙන්ට වික්ඛම්භනමෙව, න සමුච්ඡෙදොති දස්සෙතුං “විනොදෙති”ති ආදි චුත්තන්ති වික්ඛම්භනවසෙනෙව අත්ථො දස්සිතො.

කාමවිකක්කොති සම්පයොගතො ආරම්භණතො ව කාමසහගතො විතක්කො. තෙනාහ “කාමපට්ඨංයුත්තො තක්කො”ති ආදි. කාමපට්ඨංයුත්තොති හි කාමරාගසංඛිතො තො කාමෙත සම්පයුත්තො චන්ද්‍රකාමසංඛිතො පටිබද්ධො ව. උප්පන්නුප්පන්නෙති තෙසං පාපවිතක්කානං උප්පාදාවන්ටාගහණං වා කතං සියා අනවසෙසග්ගහණං වා. තෙසු පට්ඨං සන්ධායාහ “උපන්නමත්තෙ”ති, සම්පතිජාතෙති අත්ථො. අනවසෙසග්ගහණං බ්‍යාපතිවිජාය හොතිති දස්සෙතුං “සතක්ඛන්තුමි උප්පන්නෙ”ති චුත්තං. ඤාතිවිතක්කොති “අම්භාකං ඤාතයො සුඛජීවිනො සම්පත්තියුත්තා”ති ආදිනා ගෙහස්සිතපෙමවසෙන ඤාතකෙ ආරබ්භ උප්පන්නවිතක්කො. ජනපදවිතක්කොති “අම්භාකං ජනපදො සුභික්ඛො සම්පන්නසස්සො රමණියො”ති ආදිනා ගෙහස්සිතපෙමවසෙනෙව ජනපදං ආරබ්භ උප්පන්නවිතක්කො. උක්කුටිකප්පධානාදිහි දුක්ඛෙ නිජ්ජිණ්ණෙ සම්පරායෙ අත්තා සුඛි හොති අමරොති දුක්කරකාරිකාය පට්ඨංයුත්තො අමරත්ථාය විතක්කො, නං වා ආරබ්භ අමරාවික්ඛෙපදිට්ඨිසහගතො අමරො ව සො විතක්කො වාති අමරවිතක්කො. පරානුද්දයතාපට්ඨංයුත්තොති පරෙසු උපට්ඨාකාදියු සහනන්දිකාදිවසෙන පවත්තො අනුද්දයතාපතිරූපකො ගෙහස්සිතපෙමෙත පට්ඨංයුත්තො විතක්කො. ලාභසක්කාරසිලොකපට්ඨංයුත්තොති විවරාදිලාභෙන වෙව සක්කාරෙන ව කිත්තිසද්දෙන ව ආරම්භකරණවසෙන පට්ඨංයුත්තො. අනවඤ්ඤත්තිපට්ඨංයුත්තොති “අහො වත මං පරෙ න අවජානෙය්‍යං, න භෙට්ඨා කත්වා මඤ්ඤෙය්‍යං, පාසාණච්ඡන්තං විය ගරුං කරෙය්‍ය”න්ති උප්පන්නවිතක්කො.

කාමවිකක්කො කාමසංඛිතජනසභාවත්තා කාමසංඛිතජප්පවත්තියා සාතිසයත්තා ව කාමනාකාරොති ආහ “කාමවිකක්කො පනෙන්ට කාමාසවො”ති. තඛ්ඛිසෙසොති කාමාසවවිසෙසො, රාගසහචුත්තීති අධිප්පායො. කාමවිකක්කාදිකෙ විනොදෙති අත්තනො සන්තානතො නීහරති එතෙනාති විනොදනං, විරියන්ති ආහ “විරියසංවරසංඛිතො විනොදනො”ති.

විනොදනාපහාතඛිඛආසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භාවනාපහාතඛිඛආසවචණ්ණනා

27. “සත්ත ඛොජ්ඣාදිගා භාවිතා ඛහුලිකතා විජ්ජාවිමුත්තියො පරිපුරෙන්නී”ති (සං. නි. 5.187) වචනතො විජ්ජාවිමුත්තීනං අනධිගමො තතො ව සකලවට්ටදුක්ඛානතිවත්ති අභාවනාය ආදීනවො, චුත්තවිපරියායෙන හගවතො ඔරසපුත්තභාවාදිවසෙන ව භාවනාය ආනිසංසො වෙදිතඛිඛො. උපරිමග්ගත්තයසමයසම්භූතාති දුතියාදිමග්ගත්තෙ ජාතා, භාවනාධිකාරතො දුතියමග්ගාදිපරියාපන්නාති අත්ථො. නනු ව තෙ ලොකුත්තරා එව, කස්මා විසෙසනං කතන්ති? නයිදං විසෙසනං, විසෙසිතඛිඛං පනෙතං, ලොකුත්තරඛොජ්ඣාදිගා එව අධිප්පෙනා, තෙ ව ඛො උපරිමග්ගත්තයසමයසම්භූතාති. ඛොජ්ඣාදිගෙසු අසම්මොහන්ටන්ති විපස්සනාකානමග්ගඵලඛොජ්ඣාදිගෙසු සම්මොහාභාවන්ටං. මිස්සකතයෙන හි ඛොජ්ඣාදිගෙසු චුච්චමානෙසු තද්ධිගාදිවිවෙකදස්සනවසෙන විපස්සනාඛොජ්ඣාදිගාදයො විහජිත්වා චුච්චන්ති, න නිඛිත්තිතලොකුත්තරඛොජ්ඣාදිගා එවාති ඛොජ්ඣාදිගෙසු සම්මොහො න හොති ඛොජ්ඣාදිගභාවනාපටිපත්තියා ව සම්මදෙව පකාසිතත්තා. ඉධ පනාති ඉමස්මිං සුත්තෙ, ඉමස්මිං වා අධිකාරෙ. ලොකුත්තරනායො එව ගහෙතඛිඛො භාවනාමග්ගස්ස අධිකතත්තා.

ආදිපදානන්ති (අ. නි. ටි. 1.1.418) “සතිසම්ඛොජ්ඣාදිග”න්ති එවමාදීනං තස්මිං තස්මිං වාකො ආදිභූතානං පදානං. අත්ථතොති විසෙසවසෙන සාමඤ්ඤවසෙන ව පදන්ටතො. ලක්ඛණාදිහීති ලක්ඛණරසපවිචුපට්ඨානතො. කමතොති අනුපුබ්බිතො. අනුනාධිකතොති තාවත්තකතො. විභාවිනාති විඤ්ඤානා.

සතිසම්ඛොජ්ඣාදිගෙති සතිසම්ඛොජ්ඣාදිගපදෙ. සරණට්ඨෙතාති අනුස්සරණට්ඨෙතා. විරකතාදිහෙදං ආරම්භණං උපගන්ත්වා යානං, අනිස්සජ්ජනං වා උපට්ඨානං. උදකෙ අලාබ්‍ර විය පිලවිත්වා ගන්තුං අදත්වා පාසාණස්ස විය නිච්චලස්ස ආරම්භණස්ස යපනං සාරණං අසම්මුට්ඨතාකරණං අපිලාපනං. චුත්තමිපි හෙතං මිලිත්දපඤ්ඤා. භණ්ඩාගාරිකොති භණ්ඩගොපකො. අපිලාපෙ කරොති අපිලාපෙති. ථෙරෙතාති නාගසෙනත්ථෙරෙන. සම්මොසපච්චනිකං කිච්චං අසම්මොසො, න සම්මොසාභාවමත්තං. ගොවරාහිමුඛභාවපච්චුපට්ඨානාති කායාදිආරම්භාහිමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා.

ඛොධියා ධම්මසාමග්ගියා, අභිගො අවයවො, ඛොධිස්ස වා අරියසාවකස්ස අභිගො කාරණං. පතිට්ඨානායුහනා ඔසතරණසුත්තවණ්ණනායං (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.1) –

“කිලෙසවසෙන පතිට්ඨානං, අභිසංඛාරවසෙන ආයුහනා. තණ්හාදිට්ඨිති පතිට්ඨානං, අවසෙසකිලෙසාභිසංඛාරෙහි ආයුහනා. තණ්හාවසෙන පතිට්ඨානං, දිට්ඨිවසෙන ආයුහනා. සස්සතදිට්ඨියා

පතිට්ඨානං, උච්ඡේදදිට්ඨියා ආයුහනා. ලිනවසෙන පතිට්ඨානං, උද්ධව්වවසෙන ආයුහනා.
කාමසුඛානුයෝගවසෙන පතිට්ඨානං, අත්තකිලමානුයෝගවසෙන ආයුහනා. සබ්බකුසලාභිසංඛාරවසෙන
පතිට්ඨානං, සබ්බලෝකියකුසලාභිසංඛාරවසෙන ආයුහනා”ති –

චුත්තෙසු පකාරෙසු ඉධ අචුත්තානං වසෙන වෙදිතබ්බා. යා හි අයං බොධිති චුච්චතීති යොජෙනබ්බං .
“බුද්ධකි”ති පදස්ස පටිබුද්ධකිති අත්ථොති ආහ “කිලෙසසන්තානනිද්දාය උට්ඨහනි”ති. තං පන පටිබුද්ධකිනං
අත්ථතො චතුත්තං සච්චානං පටිවෙධො, නිබ්බානස්සෙව වා සච්ඡිකිරියාති ආහ “චත්තාරි”තිආදි.
කුමාරකම්මග්ගභිග්ගාදයො වියාති යථා අභිගාති එව කුමාරග්ගො, න අභිගච්ඡිමුත්තා, එවමිධාපිති අත්ථො.
සෙනභිගරථභිගාදයො වියාති එතෙන පුග්ගලපඤ්ඤත්තියා අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිභාවං දස්සෙති.

බොධාය සංචත්තන්තීති බොද්ධකිගාති ඉදං කාරණත්ථො අභිග-සද්දොති කත්වා චුත්තං. බුද්ධකිත්තීති
බොධියො, බොධියො එව අභිගාති බොද්ධකිගාති චුත්තං “බුද්ධකිත්තීති බොද්ධකිගා”ති. අනුබුද්ධකිත්තීති
විපස්සනාදීනං කාරණානං බුද්ධකිත්තීතිගාත්තඤ්ච සච්චානං අනුරූපං බුද්ධකිත්තීති. පටිබුද්ධකිත්තීති කිලෙසනිද්දාය
උට්ඨහනතො පච්චක්ඛනාවෙන වා පටිමුඛං බුද්ධකිත්තීති. සම්බුද්ධකිත්තීති අවිජ්ජමානාවෙන සම්මා ව බුද්ධකිත්තීති. එවං
උපසග්ගානං අත්ථවිසෙසදීපනතා දට්ඨබ්බා. බොධි-සද්දො හි සබ්බවිසෙසයුත්තං බුද්ධකිනං සාමඤ්ඤෙන ගභෙත්වා
ධිතො.

විචිතාතීති “තයිදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා විමංසති. ඔභාසනං ධම්මානං යථාභූතසභාවපටිච්ඡාදකස්ස සම්මොහස්ස
විද්ධංසනං යථා ආලෝකො අන්ධකාරස්ස. යස්මිං ධම්මෙ සති විරො නාම හොති, සො ධම්මො විරහාවො.
ඊරයිතබ්බතොති පචත්තෙතබ්බතො. කොසප්පකල්පතො පතිතුං අප්පදානවසෙන සම්පයුත්තානං පග්ගණෙන
පග්ගහො. උපත්ථම්මනං අනුබලප්පදානං. ඔසිදනං ලයාපත්ති, තප්පටිපක්ඛතො අනොසිදනං දට්ඨබ්බං. පිණයතීති
තප්පෙති වඩ්ඪෙති වා. එරණං පණ්ණරූපෙහි කායස්ස බ්‍යාපනං. තුට්ඨි නාම පිති. උදග්ගහාවො ඔදග්ගං, කායචිත්තානං
උක්ඛිපනන්ති අත්ථො. කායචිත්තදරථපස්සම්මනතොති කායදරථස්ස චිත්තදරථස්ස ව පස්සම්මනතො වූපසමනතො.
කායොති චෙත්ථ වෙදනාදයො තයො ඛන්ධා. දරථො සාරම්භො, දුක්ඛදොමනස්සපච්චියානං උද්ධව්වාදිකිලෙසානං,
තප්පධානානං වා චතුත්තං ඛන්ධානං අධිවචනං. උද්ධව්වාදිකිලෙසපටිපක්ඛනාවො දට්ඨබ්බො, එවඤ්ඤත්ථ
පස්සද්ධියා අපරිජ්ජන්දනසිතිභාවො දට්ඨබ්බො අසාරද්ධිභාවතො. තෙනාහ භගවා “පස්සද්ධො කායො අසාරද්ධො”ති
(ම. නි. 1.52).

සමාධානතොති සම්මා චිත්තස්ස ආධානතො ය්පනතො. අචික්ඛෙපො සම්පයුත්තානං අචික්ඛිත්තතා, යෙන
සසම්පයුත්තා ධම්මා අචික්ඛිත්තා හොන්ති, සො ධම්මො අචික්ඛෙපොති. අවිසාරො අත්තතො එව අවිසරණසභාවො.
සම්පිණ්ඩනං සම්පයුත්තානං අවිජ්ජකිණ්ණභාවාපාදනං න්හානියවුණ්ණානං උදකං විය. චිත්තට්ඨිතිපච්චුපට්ඨානොති
“චිත්තස්ස ධීති”ති (ධ. ස. 11) වචනතො චිත්තස්ස පබන්ධධීතිපච්චුපට්ඨානො. අජ්ඣුපෙක්ඛනතොති
උදාසීනභාවතො. සාති බොද්ධකිගඋපෙක්ඛා . සමප්පචත්තෙ ධම්මෙ පටිසඤ්චික්ඛති උපපත්තිතො ඉක්ඛති තදාකාරා
හුත්වා පචත්තතීති පටිසංඛාතලක්ඛණා, එවඤ්ඤා කත්වා “පටිසංඛා සන්තිට්ඨනා ගහණෙ මජ්ඣන්තතා”ති
උපෙක්ඛාතිච්චාධිමත්තතාය සංඛාරූපෙක්ඛා චුත්තා. සම්පයුත්තධම්මානං යථාසකකිච්චකරණවසෙන සමං
පචත්තනපච්චයනා සමචාහිතා. අලිනානුද්ධතප්පචත්තිපච්චයනා ඌනාධිකතානිවාරණං. සම්පයුත්තානං
අසමප්පචත්තිහෙතුකපක්ඛපානං උපච්ඡන්දන්ති විය හොතිති චුත්තං “පක්ඛපානුපච්ඡේදරසා”ති. අජ්ඣුපෙක්ඛනමෙව
මජ්ඣන්තභාවො.

සබ්බස්මිං ලිනපක්ඛෙ උද්ධව්වපක්ඛෙ ව අත්ථිකා පත්ථනීයා ඉච්ඡිතබ්බාති සබ්බත්ථිකා, තං සබ්බත්ථිකං.
සමානක්ඛණපචත්තිසු සත්තසුපි සම්බොද්ධකිගෙසු වාචාය කමප්පචත්තිතො පටිපාටියා චත්තබ්බෙසු යං කිඤ්චි
පයමං අචත්වා සතිසම්බොද්ධකිගස්සෙව පයමං වචනස්ස කාරණං සබ්බෙසං උපකාරකත්තන්ති චුත්තං
“සබ්බෙස”න්තිආදි. සබ්බෙසන්ති ව ලිනුද්ධව්වපක්ඛිකානං, අඤ්ඤා සබ්බෙසි සබ්බෙසං පච්චියාති.

“කස්මා සත්තෙව බොද්ධකිගා චුත්තා”ති වොදකො සද්ධාලෝභාදිනම්පි බොද්ධකිගභාවං ආසංඝිකති, ඉතරො
සතිආදීනංයෙව භාවනාය උපකාරනං දස්සෙන්නො “ලිනුද්ධව්වපටිපක්ඛතො සබ්බත්ථිකතො වා”තිආදිමාහ. තත්ථ
ලිනස්සාති අතිසිලිලවිරියනාදිහි භාවනාවිලීං අනොතරිත්වා සංකුට්තස්ස චිත්තස්ස. තදා හි
පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොද්ධකිගා න භාවෙතබ්බා. තඤ්ඤි එතෙහි අල්ලනිණාදිහි විය පරිත්තො අග්ගි
දුස්සමුට්ඨාපියං හොතිති. තෙනාහ භගවා “සෙය්‍යාපාසි, භික්ඛවෙ, පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං. උජ්ජාලෙකුකාමො අස්ස,
සො තත්ථ අල්ලාති වෙව තිණානි පක්ඛිපෙය්‍යා”තිආදි (සං. නි. 5.234). ධම්මවිචයවිරියපිතිසම්බොද්ධකිගා පන
භාවෙතබ්බා, සුක්ඛතිණාදිහි විය පරිත්තො අග්ගි ලිනං චිත්තං එතෙහි සුසමුට්ඨාපියං හොතිති. තෙන චුත්තං “යස්මිඤ්ච
බො”තිආදි. තත්ථ යථාසකං ආහාරවසෙන ධම්මවිචයසම්බොද්ධකිගාදීනං භාවනා වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤෙන
“අත්ථි, භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා...පෙ.... පිතිසම්බොද්ධකිගස්ස හියොභාවාය...පෙ.... සංචත්තති”ති (සං.
නි. 5.232). තත්ථ සභාවසාමඤ්ඤලක්ඛණපටිවෙධවසෙන පචත්තමනසිකාරො...පෙ....
ධම්මවිචයසම්බොද්ධකිගාදයො භාවෙති නාම.

උද්ධවචස්සානි චිත්තස්ස අව්චාරද්ධවිරියනාදීහි සිතිභාවපතිට්ඨිතභාවං අනොනිණ්ණතාය, තදා ධම්මවිවයවිරියපිතිසම්මොජ්ඣාදිගා න භාවෙනබ්බා. තස්සෙති එතෙහි සුක්ඛනිණාදීහි විය අග්ගික්ඛන්ධො දුටුපසමයං හොති. තෙනාහ භගවා “සෙය්‍යාපාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං නිබ්බාපෙතුකාමො අස්ස, සො තත්ථ සුක්ඛානි වෙව තිණානි පක්ඛිපෙය්‍යා”තිආදි (සං. නි. 5.234). පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්මොජ්ඣාදිගා පන භාවෙනබ්බා, අල්ලතිණාදීහි විය අග්ගික්ඛන්ධො උද්ධතං චිත්තං එතෙහි සුටුපසමයං හොති. තෙන චුත්තං “යස්මිඤ්ච බො”තිආදි. එත්ථාපි යථාසකං ආහාරවසෙන පස්සද්ධිසම්මොජ්ඣාදිගාදීනං භාවනා වෙදිතබ්බා. චුත්තස්සෙතං “අත්ථි, භික්ඛවෙ, කායපස්සද්ධි චිත්තපස්සද්ධි...පෙ... උපෙක්ඛාසම්මොජ්ඣාදිගස්ස භියොහාවාය සංචත්තති”ති (සං. නි. 5.232). තත්ථ යථාස්ස පස්සද්ධිආදයො උප්පන්නපුබ්බා, තං ආකාරං සල්ලක්ඛෙත්වා තෙසං උප්පාදනවසෙන තථා මනසිකරොත්තොව පස්සද්ධිසම්මොජ්ඣාදිගාදයො භාවෙති නාම. සතිසම්මොජ්ඣාදිගො පන සබ්බත්ථ ඛණ්ණපකාරො. සො හි චිත්තං ලීනපක්ඛිකානං පස්සද්ධිආදීනං වසෙන ලයාපත්තිතො, උද්ධවචපක්ඛිකානස්ස ධම්මවිවයාදීනං වසෙන උද්ධවචපාතතො රක්ඛති, තස්මා සො ලොණධූපනං විය සබ්බන්‍යස්සප්පෙන සබ්බකම්මිකඅමුවිවො විය ව රාජකිව්වෙසු සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බො. තෙනාහ “සතිඤ්ච බ්වාහං, භික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති (සං. නි. 5.234).

ඤ්ඤාතබ්බානි (සං. නි. ටී. 1.1.129) සම්බන්ධො. වඩ්ඪී නාම වෙපුල්ලං භියොහාවො පුනස්සුතං උප්පාදො එවාති ආහ “පුනස්සුතං ජනෙති”ති. අභිචුද්ධිං පාපෙන්තො නිබ්බත්තෙති. විචිත්තතානි විචිත්තභාවො. යො හි විවෙචනියතො විචිච්චති, යං විචිච්චත්වා යීතං, තදුභයං ඉධ විචිත්තභාවසාමඤ්ඤෙන “විචිත්තතා”ති චුත්තං. තෙසු පුරිමො විවෙචනියතො විචිච්චමානතාය විවෙකසඬ්ඛාතාය විචිච්චනකිරියාය සමඬ්ඪි ධම්මසමුහො තාය එව විචිච්චනකිරියාය වසෙන විවෙකොති ගතිතො. ඉතරො සබ්බසො තතො තතො විචිත්තසභාවතාය. තත්ථ යස්මිං ධම්මපුඤ්ජෙ සතිසම්මොජ්ඣාදිගො විචිච්චනකිරියාය පචත්තති, තං යථාචුත්තාය විචිච්චමානතාය විවෙකසඬ්ඛාතං නිස්සායෙව පචත්තති, ඉතරං පන තත්තින්තනාතදාරම්මණතාහිති චුත්තං “විවෙකෙ නිස්සික”න්ති. යථා වා විවෙකවසෙන පචත්තං ක්කානං “විවෙකජ”න්ති චුත්තං, එවං විවෙකවසෙන පචත්තො බොජ්ඣාදිගො “විවෙකනිස්සිතො”ති දට්ඨබ්බො. නිස්සයට්ඨො ව විපස්සනාමග්ගානං වසෙන මග්ගඵලානං වෙදිතබ්බො. අසතිපි පුබ්බාපරභාවෙ “පට්ඨවසමුප්පාදා”ති එත්ථ පට්ඨයානං සමුප්පාදනං විය අභින්නධම්මාධාරා නිස්සයනභාවනා සම්භවත්තිති. අයමෙවානි විවෙකො එව. විවෙකො හි පහනවිනයවිරාගනිරොධා ව සමානත්ථා.

තද්ධගසමුච්ඡෙදනිස්සරණවිවෙකනිස්සිතතං වත්ථා පටිපස්සද්ධිවිවෙකනිස්සිතතාය අවචනං “සතිසම්මොජ්ඣාදිගං භාවෙති”තිආදීනා භාවෙනබ්බානං බොජ්ඣාදිගානං ඉධ චුත්තත්තා. භාවිතබ්බොජ්ඣාදිගස්ස හි යෙ සච්ඡිකාතබ්බා ඵලබොජ්ඣාදිගා, තෙසං කිච්චං පටිපස්සද්ධිවිවෙකො. අජ්ඣාසයතොති “නිබ්බානං සච්ඡිකරිස්සාමි”ති මහන්තඅජ්ඣාසයතො. යදිපි විපස්සනාක්ඛණෙ සඬ්ඛාරාරම්මණං චිත්තං, සඬ්ඛාරෙසු පන ආදීනවං සුට්ඨ දිස්වා තප්පටිපක්ඛෙ නිබ්බානෙ අධිමුත්තතාය අජ්ඣාසයතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතතා දාහාභිභූතස්ස පුග්ගලස්ස සිතනින්තචිත්තතා විය. න පටිසිද්ධා විපස්සනාපාදකෙසු කසිණාරම්මණාදික්කානෙසු සතිආදීනං නිබ්බෙධභාගියත්තා. අනුද්ධරන්තා පන විපස්සනා විය බොධියා මග්ගස්ස ආසන්නකාරණං ක්කානං න හොති, නාපි තථා එකන්තිකං කාරණං, න ව විපස්සනාකිච්චස්ස විය ක්කානකිච්චස්ස නිට්ඨානං මග්ගොති කත්ථා න උද්ධරන්ති. එත්ථ ව කසිණග්ගහණෙන තදායත්තානි ආරුප්පානිපි ගතිතානිති දට්ඨබ්බානි. තානිපි හි විපස්සනාපාදකානි නිබ්බෙධභාගියානි ව හොත්තිති වත්තුං වට්ටති තත්තින්තභාවසබ්භාවතො. යදග්ගෙන හි නිබ්බානනින්තතා, තදග්ගෙන ඵලනින්තතාපි සියා. “කුදාස්සු නාමාහං තදායතනං උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා”න්ති (ම. නි. 1.465) ආදිවචනම්පෙතස්ස අත්ථස්ස සාධකං.

වොස්සග්ග-සද්දො පරිච්චාගත්ථො පක්ඛන්දනත්ථො වානි වොස්සග්ගස්ස දුට්ඨතා චුත්තා. වොස්සජ්ජනස්සෙති පහානං, විස්සට්ඨභාවෙන නිරාසඬ්ඛපච්චි ව, තස්මා විපස්සනාක්ඛණෙ තද්ධගවසෙන, මග්ගක්ඛණෙ සමුච්ඡෙදවසෙන පටිපක්ඛස්ස පහානං වොස්සග්ගො, තථා විපස්සනාක්ඛණෙ තත්තින්තභාවෙන, මග්ගක්ඛණෙ ආරම්මණකරණෙන විස්සට්ඨසභාවතො වොස්සග්ගොති වෙදිතබ්බං. යථාචුත්තෙන පකාරෙනානි තද්ධගසමුච්ඡෙදපකාරෙන තත්තින්තතදාරම්මණකරණපකාරෙන ව. පුබ්බෙ වොස්සග්ග-පදස්සෙව අත්ථස්ස චුත්තත්තා ආහ “සකලෙන වචනෙනා”ති. පරිණමන්තං විපස්සනාක්ඛණෙ, පරිණතං මග්ගක්ඛණෙ. පරිණාමො නාම පරිපාකොති ආහ “පරිපච්චන්තං පරිපක්කඤ්චා”ති. පරිපාකො ව ආසෙවනලාභෙන ආභිතසාමත්ථියස්ස කිලෙසස්ස පරිච්චජ්ඣං නිබ්බානස්සෙව පක්ඛන්දිතුං තික්ඛවිසදසභාවො. තෙනාහ “අයස්සෙති”තිආදි. එස නයොති ය්වායං “තද්ධගවිවෙකනිස්සිත”න්තිආදීනා සතිසම්මොජ්ඣාදිගෙ චුත්තො, සෙසෙසු ධම්මවිවයසම්මොජ්ඣාදිගාදිසුපි එස නයොති එවං තත්ථ නෙතබ්බන්ති අත්ථො.

එවං ආදිකම්මිකානං බොජ්ඣාදිගෙසු අසම්මොහත්ථං මිස්සකතයං වත්ථා ඉදානි නිබ්බත්තිතලොකුත්තරබොජ්ඣාදිගවසෙන අත්ථං විභාවෙතුං “ඉධ පනා”තිආදි චුත්තං. ඉධ පනානි ඉමස්මිං සබ්බාසවසුත්තන්තෙ. මග්ගො එව වොස්සග්ගවිපරිණාමී භාවනාමග්ගස්ස ඉධ අධිජ්ජෙතත්තා. තස්සෙව බොති සතිසම්මොජ්ඣාදිගං. සමුච්ඡෙදකොති සමුච්ඡින්නදනතො.

දිව්‍යාසවස්ස පද්මමග්ගවජ්ඣක්කා “තයො ආසවා” ති වුත්තං. තෙපි අනපායගමනියා එව වෙදිතබ්බා අපායගමනියානං දස්සනෙනෙව පහිනත්තා. සතිපි සම්බොජ්ඣ්ඣගානං යෙභුයොන මග්ගභාවෙ තත්ථ තත්ථ සම්බොජ්ඣ්ඣගසභාවානං මග්ගධම්මානං වසෙන චුත්තමග්ගත්තයසම්පයුත්තා බොජ්ඣ්ඣගාති පච්චෙකබොජ්ඣ්ඣගෙ “බොජ්ඣ්ඣගභාවනායා” ති ඉමිනා ගණ්හන්තො “මග්ගත්තයසම්පයුත්තායා” ති ආහ.

භාවනාපහාතබ්බආසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

28. ථොමෙන්තොති ආසවප්පහානස්ස සුදුක්කරත්තා තාය එව දුක්කරකිරියාය තං අභිත්ථවන්තො. අස්සාති පහිනාසවහික්ඛුනො. ආනිසංසන්ති තණ්හාවච්ඡෙදාදිදුක්ඛක්ඛයපරියොසානං උදයං. එතෙහි පහානාදිසංකිත්තනෙහි. උස්සුක්කං ජනෙන්තොති එවං ධම්මස්සාමිනාපි අභිත්ථවනියං මහානිසංසඤ්ච ආසවප්පහානන්ති තත්ථ ආදරසහිතං උස්සාහං උප්පාදෙන්තො. දස්සනෙනෙව පහිනාති දස්සනෙන පහිනා එව. තෙන චුත්තං “න අප්පහිනෙසුයෙව පහිනසඤ්ඤී” ති.

සබ්බ-සද්දෙන ආසවානං, ආසවසංවරානඤ්ච සම්බන්ධවසෙන දුතියපද්මවිකප්පානං හෙදො දට්ඨබ්බො. දස්සනාභිසමයාති පරිඤ්ඤාභිසමයා පරිඤ්ඤාකිච්චසිද්ධියා. තෙනාහ “කිච්චවසෙනා” ති, අසම්මොහපට්චෙධෙනාති අත්ථො. සමුස්සයො කායො, අත්තභාවො වා.

අනවජ්ජිතිසොමනස්සසහිතං චිත්තං “අත්තනො” ති චත්තබ්බතං අරහති අත්ථාවහත්තා, න තබ්බිපරිතං අනත්ථාවහත්තාති පිතිසම්පයුත්තචිත්තතං සන්ධායාහ “අත්තමනාති සකමනා” ති. තෙනාහ “කුට්ඨමනා” ති. අත්තමනාති වා පිතිසොමනස්සෙහි ගහිතමනා. යස්මා පන තෙහි ගහිතතා සම්පයුත්තතාව, තස්මා චුත්තං “පිතිසොමනස්සෙහි වා සම්පයුත්තමනා” ති. යදෙන්ථ අත්ථතො න චිහත්තං, තං චුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙයාත්තා වාති වෙදිතබ්බං.

සබ්බාසවසුත්තචණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. ධම්මදායාදසුත්තචණ්ණනා

29. තස්මා තං දස්සෙත්වාති යස්මා සුත්තන්තචණ්ණනා සුත්තනික්ඛෙපං දස්සෙත්වා වුව්චමානා පාකටා හොති, යස්මා වස්ස ධම්මදායාදසුත්තස්ස අට්ඨුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො, තස්මා තං නික්ඛෙපං දස්සෙත්වා, කටෙන්වාති අත්ථො. ලාභසක්කාරෙති (සං. නි. ටී. 2.2.63) ලාභසක්කාරසංඛ්‍යාතාය අට්ඨුප්පත්තියාති කෙච්චි, ලාභසක්කාරෙ වා අට්ඨුප්පත්තියාති අපරෙ. යා හි ලාභසක්කාරනිමිත්තං තදා භික්ඛුසු පච්චයබාහුල්ලිකතා ජාතා, තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා හගවා ඉමං දෙසෙසිති. යමකමභාමෙසොති හෙට්ඨාඔලම්බනඋපරිඋග්ගමනවසෙන සතපට්ඨො සහස්සපට්ඨො යුගළමභාමෙසො. තිට්ඨන්ති වෙව හගවති කත්ථවි නිබද්ධවාසං වසන්තෙ, වාරිකං පන ගච්ඡන්තෙ අනුබන්ධන්ති ව. භික්ඛුනම්පි යෙභුයොන කප්පසතසහස්සං තතො භියොයපි පූරිතදානපාරමිසඤ්චයත්තා තදා මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජිති චුත්තං. “එවං භික්ඛුසංඝස්සපි” ති.

සක්කතොති සක්කාරප්පතො. ගරුකතොති ගරුකාරප්පත්තො. මානිතොති බහුමතො මනසා පියායිතො ව. පූජිතොති මාලාදිපූජාය වෙව චතුපච්චයාභිපූජාය ව පූජිතො. අපචිතොති අපවායනප්පත්තො. යස්ස හි චත්තාරො පච්චයෙ සක්කත්වාපි අභිසංඛිතෙ පණ්ණිපණ්ණිතෙ උපනෙන්නි, සො සක්කතො. යස්මිං ගරුභාවං පච්චුප්පට්ඨපෙන්වා තෙ දෙන්ති, සො ගරුකතො. යං මනසා පියායන්ති බහුමඤ්ඤන්ති ව, සො බහුමතො. යස්ස සබ්බමෙතං පූජාවසෙන කරොන්ති, සො පූජිතො. යස්ස අභිවාදනපච්චුට්ඨානඤ්ඤාප්ලිකම්මාදිවසෙන පරමනිපච්චකාරං කරොන්ති, සො අපචිතො. හගවති භික්ඛුසංඝෙ ව ලොකො එවං පටිපන්නො. තෙන චුත්තං “තෙන බො පන...පෙ.... පරික්ඛාරාන” ත්ති. ලාභග්ගයසග්ගපත්තන්ති ලාභස්ස ව යසස්ස ව අග්ගං උක්කංසං පත්තං.

පච්චයා චිවරාදයො ගරුකාතබ්බා එතෙසන්ති පච්චයගරුකා, ආමිසවක්ඛුකාති අත්ථො. පච්චයෙසු ගිද්ධා ගධිතා පච්චයානං බහුලභාවාය පටිපන්නාති පච්චයබාහුල්ලිකා. හගවතොපි පාකටා අහොසි පකතිවාරිත්තවසෙනාති අධිප්පායො අඤ්ඤා ආපාකටස්සෙව අභාවතො. ධම්මසභාවචිත්තාවසෙන පචත්තං සහොත්තප්පඤ්ඤාණං ධම්මසංවෙගො, ඉධ පන සො භික්ඛුනං ලාභගරුකාධම්මවසෙන වෙදිතබ්බො. සමණධම්මචුත්තීති සමණධම්මකරණං. සාති ධම්මදායාදදෙසනා. පටිබ්බිබ්බදස්සනවසෙන සබ්බකායස්ස දස්සනායොග්ගො ආදාසොති සබ්බකායිකආදාසො.

පිතු-දායං, තෙන දාතබ්බං, තතො ලද්ධබ්බං අරහභාවෙන ආදියන්ති දායාදා, පුත්තා. තඤ්ච ලොකෙ ආමිසමෙව, සාසනෙ පන ධම්මොපිති තත්ථ යං සාවජ්ජං අනියානිකඤ්ච, තං පටික්ඛිපිත්වා, යං නියානිකං අනවජ්ජඤ්ච, තත්ථ භික්ඛු නියොජෙන්තො හගවා අවොව “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, හවථ, මා ආමිසදායාදා” ති. ධම්මස්ස මෙ දායාදාති මම ධම්මස්ස ඔගාහිනො, ධම්මභාගභාගිනොති අත්ථො. තථා හි වක්ඛති “ධම්මකොට්ඨාසස්සෙව සාමිනො” ති (ම. නි. අට්ඨ.1.29). නිබ්බන්තිතධම්මොති අසංකිලෙසිකානුත්තරාදිභාවෙන ධම්මසාමඤ්ඤතො නිද්ධාරිතධම්මො. පරියායෙති

සභාවතො පරිවත්තෙන්වා ඤාපෙති එතෙනාති පරියායො, ලෙසො, ලෙසකාරණං වා. තදභාවතො නිප්පරියායධම්මො මග්ගප්පත්තියා අපායපනනාදිතො අවිචන්තමෙව වාරණතො. ඉතරො චුත්තවිපරියායතො පරියායධම්මො අවිචන්තං අපායදුක්ඛවට්ඨදුක්ඛපානනතො පරම්පරාය වාරණතො. යථා හි ලොකියං කුසලං දානසීලාදි විචට්ටං උද්දිස්ස නිබ්බන්තිතං, අයං තං අසම්පාදෙන්තමිති තං සම්පාපකස්ස ධම්මස්ස නිබ්බන්තකාරණභාවපරියායෙන පරියායධම්මො නාම භොති, එවං තං වට්ටං උද්දිස්ස නිබ්බන්තිතං, යං තණ්හාදීහි සවිසෙසං ආමසිතබ්බතො ආමිසන්ති ලොකෙ පාකට්ටං අවිජාදනභොජනාදි, තස්ස, තංසදිසස්ස ච ඵලවිසෙසස්ස නිමිත්තභාවපරියායෙන පරියායාමිසන්ති චුච්චන්ති දස්සෙන්තො ආහ “යං පනිදං...පෙ.... ඉදං පරියායාමිසං නාමා”ති.

“සකලමෙව හිදං, ආනන්ද, බ්‍රහ්මවරියස්ස යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා”ති (සං. නි. 5.2, 3) ආදිවචනතො සාවකෙහි අධිගතොපි ලොකුත්තරධම්මො සත්ථුයෙවාති චන්තබ්බතං අරහතීති චුත්තං “නිප්පරියායධම්මොපි භගවතොයෙව සන්තකො”ති. සාවකානඤ්ඤි ධම්මදිට්ඨිපච්චයස්සපි යොනිසොමනසිකාරස්ස විසෙසපච්චයො පරතොසොසො ච තථාගතාධිනොති තෙහි පටිවිද්ධොපි ධම්මො ධම්මස්සාමිතොයෙවාති චන්තුං යුත්තං. තෙනාහ “භගවතා හී”තිආදි. තත්ථ අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්සාති කස්සපස්ස භගවතො සාසනන්තරධානතො පහුති යාව ඉමස්මා බුද්ධුප්පාදා අසම්බොධවසෙන න උප්පන්නස්ස අරියමග්ගස්ස. උප්පාදෙතාති නිබ්බන්තෙනා. තං පනෙනං මග්ගස්ස භගවතො නිබ්බන්තනං, න පච්චෙකබුද්ධානං විය සසන්තානෙයෙව, අථ බො පරසන්තානෙපිති දස්සෙතුං “අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනෙනා, අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතා”ති චුත්තං. තයිදං මග්ගස්ස උප්පාදනං සඤ්ජානනඤ්ච අත්ථතො ජානනඤ්ඤෙව අසම්මොහපටිවෙධභාවතොති චුත්තං “මග්ගඤ්ඤ මග්ගවිදු”ති. අක්ඛාතං පනස්ස සුකුසලභාවෙනාති චුත්තං “මග්ගකොවිදො”ති. සත්ථාරා යථාගතං මග්ගං අනුගච්ඡන්තිති මග්ගානුගා භගවතො එව තං මග්ගං සුචුදු අධිගතතො. පච්ජා පරතො සම්මා අනු අනු ආගතා පටිපන්නාති පච්ජා සමන්තාගතා.

ජානං ජානාතීති ජානිතබ්බමෙව අභිඤ්ඤායාදිහෙදං ජානාති එකන්තහිතපටිපත්තිතො. පස්සං පස්සතීති තථා පස්සිතබ්බමෙව පස්සති. අථ වා ජානං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන ජානිතබ්බං ජානාතියෙව. න හි පදෙසඤාණෙන ජානිතබ්බං සබ්බං එකන්තතො ජානාති. පස්සං පස්සතීති දිබ්බවක්ඛු පඤ්ඤාචක්ඛු ධම්මවක්ඛු බුද්ධවක්ඛු සමන්තවක්ඛුසඬ්ඛාතෙහි පඤ්චහි වක්ඛුහි පස්සිතබ්බං පස්සතියෙව. අථ වා ජානං ජානාතීති යථා අඤ්ඤෙ සවිපල්ලාසා කාමරූපපරිඤ්ඤාචාදිතො ජානන්තාපි විපල්ලාසවසෙන ජානන්ති, න එවං භගවා. භගවා පන පහිනවිපල්ලාසත්තා ජානන්තො ජානාතියෙව, දිට්ඨිදස්සනස්ස ච අභවා පස්සන්තො පස්සතියෙවාති අත්ථො. වක්ඛුභුතොති පඤ්ඤාචක්ඛුමයත්තා තස්ස ච පත්තත්තා සත්තෙසු ච තදුප්පාදනතො දස්සනපරිණායකට්ඨෙත ලොකස්ස වක්ඛු විය භුතො. ඤාණභුතොති එතස්ස ච එවමෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො. ධම්මා බොධිපක්ඛියා, බ්‍රහ්මා මග්ගො, තෙහි උප්පන්නත්තා, තෙසංවා පත්තත්තා අධිගතත්තා, ලොකස්ස ච තදුප්පාදනතො “ධම්මභුතො, බ්‍රහ්මභුතො”ති ච වෙදිතබ්බො. වත්තාති චතුසච්චධම්මං වදන්ති වත්තා. චිරං සච්චප්පටිවෙධං පවත්තෙන්තො වදන්ති පවත්තා. අත්ථස්ස නින්තෙනාති ධම්මතාසඬ්ඛාතං පරමත්ථං නිබ්බානඤ්ච නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙනා, පාපයිතා වා. අමතස්ස දාතාති අමතං සච්ඡිකිරියං සත්තෙසු උප්පාදෙන්තො අමතං දදාතීති අමතස්ස දාතා. බොධිපක්ඛියධම්මානං තදායත්තභාවතො ධම්මස්සාමි.

“යා ව නිබ්බානසම්පත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති;
සුබො විපාකො පුඤ්ඤානං, අධිප්පායො සමිජ්ඣති. (පෙටකො. 23);

නිබ්බානපටිසංයුත්තො, සබ්බසම්පත්තිදායකො”ති –

එවමාදිං භගවතො වචනං සුත්වා එව භික්ඛු දානාදිපුඤ්ඤානං විචට්ටසන්නිස්සයනං ජානන්ති, න අඤ්ඤාථාති චුත්තං “පරියායධම්මොපි...පෙ.... පටිලභති”ති. “එදිසං පරිභුඤ්චිතබ්බ”න්ති කප්පියස්ස ච විචරාදිපච්චයස්ස භගවතො වචනෙන විනා පටිග්ගභොපි භික්ඛුනං න සම්භවති, කුතො පරිභොගොති ආහ “නිප්පරියායාමිසමිසි”තිආදි.

පරියායාමිසස්ස භගවතො සන්තකභාවො පරියායධම්මස්ස තබ්භාවෙනෙව දීපිතො. තදෙව සාමිභාවං දස්සෙන්තොති සම්බන්ධො. තස්මාති අත්තාධිනපටිලාභපටිග්ගභතාය අත්තතො සන්තකත්තා ව. තත්ථාති තස්මිං ධම්මාමිසෙ.

පච්චියා විචරාදයො පරමා පාපුණ්ණිතබ්බභාවෙන උත්තමමරියාදා එතස්ස න උත්තරිමනුස්සධම්මා අප්පිච්ඡතාදයො වාති පච්චයපරමො, ලාභගරුති අත්ථො. තණ්හුප්පාදෙසුති “විචරහෙතු වා, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, පිණ්ඩපාතසෙනාසනඉතිභවාභවහෙතු වා, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති”ති (දී. නි. 3.311; අ. නි. 4.9; ඉතිවු. 105) එවං චුත්තෙසු චතුසු තණ්හුප්පත්තිකොට්ඨාසෙසු. අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිසල්ලෙඛපච්චෙකාදයො අප්පිච්ඡතාදයො.

තත්ථාති තස්මිං ඔවාදෙ, තෙසු වා ධම්මපටිග්ගාභකෙසු භික්ඛුසු. භවිස්සති වා යෙසං තත්ථාති යොජනා. ඉමස්මිං පක්ඛෙ තත්ථාති තස්මිං ඔවාදෙ ඉච්චෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො. අධිප්පායො ආමිසදායාදතාය

උප්පජ්ජනකඅනත්ථානුප්පාදස්ස ධම්මදායාදනය උප්පජ්ජනකඅට්ඨප්පත්තියා ව ආකඨ්ඨා. තෙනාහ “පස්සති”තිආදි. තත්ථ ආමිසෙ උපක්ඛලිතානන්ති ආමිසහෙතු විප්පට්ඨන්තානං. අතීතකාලෙති කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ. කපිලස්ස භික්ඛුනො වත්ථු කපිලසුත්තෙන, “සඨ්ඨාට්ඨිආදිත්තා හොති”තිආදිනා ලක්ඛණසුත්තෙන (සං. නි. 2.218) ව විභාවෙනබ්බං. ආමිසගරුකො අප්පග්ගභාවෙන කුටකභාපණො විය නිත්තෙපො සමණතෙපෙන අනුප්පලනො නිබ්බුතඨගාරො විය නිප්පහො ව හොතිති යොජනා. තතොති පච්චයගරුකභාවතො. විචන්තිතවිත්තොති විචිචන්තිතමානසො, සල්ලෙඛවුත්තිති අත්ථො.

ධම්මදායාදානි එත්තාවතා අන්තොගධාවධාරණං වචනන්ති තෙන අවධාරණෙන නිචන්තිතමත්ථං විභාවෙතුං “මා ආමිසදායාදා”ති පටික්ඛෙපො දස්සිතො. තථෙව ව විභාවෙතුං අධිප්පායානිසංසවිභාවනෙසුපි දස්සිතො, තථා ආදීනවිභාවනෙන ධම්මදායාදනාපටික්ඛෙපො. අපදිසිතබ්බාති හෙට්ඨා කත්වා වත්තබ්බාති. ආදියාති එත්ථ යස්මා ආකාරො මරියාදත්ථො, තස්මා ධම්මදායාදනාවිධුරෙන ආමිසදායාදභාවෙන හෙතුහුතෙන, කරණහුතෙන වා ආදියං විචෙචනං විඤ්ඤුහි විසුං කරණං වචත්ථානස්ස හොතිති ආහ “විසුං කාතබ්බා”ති. තෙනාහ “විඤ්ඤුහි ගාරය්භා භවෙය්‍යාපාති වුත්තං හොති”ති.

“අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා...පෙ.... නො ආමිසදායාදා”ති භික්ඛුසු අත්තනො කරුණායනාකිත්තනං තෙසං මුදුකරණං, “අහම්පි තෙනා”තිආදි පන තතොපි සවිසෙසං මුදුකරණන්ති ආහ “අනිව මුදුකරණත්ථ”න්ති.

නාළකපට්ඨපදාදයො නාළකසුත්තාදිසු (සු. නි. 684-728) ආගතපට්ඨපත්තියො. තා පන යස්මා නාළකත්ථෙරාදිහි පට්ඨපත්තා පරමසල්ලෙඛවුත්තිභූතා අතිඋක්කට්ඨපට්ඨපත්තියො, තස්මා ඉධ ධම්මදායාදපට්ඨපදාය උදාහරණභාවෙන උද්ධටා. සක්ඛිභූතාති තාය පට්ඨපත්තියා වුච්චමානාය “කිං මෙ විනා පට්ඨපජ්ජනකො අත්ථි”ති අසද්දහන්තානං පච්චක්ඛකරණෙන සක්ඛිභූතා. ඉමස්මිත්ති “තුම්හෙ ව මෙ භික්ඛවෙ ධම්මදායාදා”තිආදිකෙ වාකො. සෙසන්ති “තුම්හෙ ව මෙ”තිආදිකං සුක්කපක්ඛෙ ආගතං පාළිපදං. වුත්තනයපච්චනීකෙනාති “තෙන ධම්මදායාදභාවෙන නො ආමිසදායාදභාවෙන”ති එවං කණ්ඨපක්ඛෙ වුත්තනයස්ස පට්ඨපක්ඛෙන.

30. ථොමනං සුත්ථාති පට්ඨපජ්ජනකස්ස පුග්ගලස්ස පසංසනං සුත්ථා යථා තං සපරිසස්ස ආයස්මතො උපසෙනස්ස පට්ඨපත්තියා සිලථොමනං සුත්ථා. නිපාතපදන්ති ඉමිනා ඉධ-සද්දස්ස අනත්ථකතමාහ. පචාරිතොති පටික්ඛෙපිතො. යො හි භුඤ්ජන්තො භොජනෙන තිත්තො පරිචෙසකෙන උපනීතභොජනං පටික්ඛිපති, සො තෙන පචාරිතෙන පටික්ඛෙපිතො නාම හොති. තෙනාහ “පචාරිතොති...පෙ.... වුත්තං හොති”ති. පකාරෙහි දිට්ඨාදිහි වාරෙහි සඨ්ඨාදිකෙ යාවාපෙති භත්තෙ කරොති එතායාති පචාරණා, ආපත්තිවිසොධනාය අත්තවොස්සග්ගො ඕකාසදානං. සා පන යස්මා යෙභුයොන වස්සංවුත්ථෙහි කාතබ්බා වුත්තා, තස්මා “වස්සංවුත්ථපචාරණා”ති වුත්තං. පචාරෙහි පච්චයෙ ඉච්ඡාපෙති එතායාති පචාරණා, විචාරාදිහි උපනිමන්තනා. පකාරයුත්තා වාරණාති පචාරණා, විප්පකතභොජනතාදිවතුරඨගසහිතො භොජනපටික්ඛෙපො. සා පන යස්මා අනතිරිත්තභොජනනිමිත්තාය ආපත්තියා කාරණං හොති, තස්මා “අනතිරිත්තපචාරණා”ති වුත්තා. යාවදත්ථභොජනස්ස පචාරණා යාවදත්ථපචාරණා, පරියොසිතභොජනස්ස උපනීතාභාරපටික්ඛෙපොති අත්ථො.

“භුත්තාවි”ති වචනතො භොජනපාරිසුරිතා ඉධාධිප්පෙතාති ආහ “පරිපුණ්ණොති භොජනෙන පරිපුණ්ණො”ති. පරියොසිතොති එත්ථාපි එසෙව නයො “භොජනෙන භොජනකිරියාය පරියොසිතො”ති. අට්ඨකථායං පන අධිප්පෙතත්ථං පාකටං කත්වා දස්සෙතුං භොජන-සද්දස්ස ලොපො වුත්තො. ධාතොති තිත්තො. සාධකානීති ඤාපකාති. පරියොසිතභොජනං සුභිතයාවදත්ථාගහණෙන භුත්තාවිතාදයො, භුත්තාවිතාදිගහණෙන වා ඉතරෙ බොධිතා හොන්තිති අඤ්ඤමඤ්ඤං නෙසං ඤාපකඤාපෙනබ්බතං දස්සෙතුං “යො හි”තිආදි වුත්තං. එවං ඡහිපි පදෙහි උදරාවදෙහකං භොජනං දස්සිතං , තඤ්ච බො පරිකප්පනාවසෙන. න හි භගවා එවං භුඤ්ජති. තෙනාහ “සබ්බඤ්චෙනං පරිකප්පෙත්වා වුත්තං”න්ති.

“සියා එව, නාපි සියා”ති ව ඉදං අත්ථද්වයමිපි ඉධ සම්භවතිති වුත්තං “ඉධ උභයමිපි වට්ටති”ති. අපාති අනන්තරං, මම භොජනසමනන්තරමෙවාති අත්ථො. තං පන යස්මා යථාවුත්තකාලපච්චාමසනං හොති, තස්මා “තමහි කාලෙ”ති වුත්තං. අප්පරුළ්භහරිතෙහි රුහමානනිණාදිහරිතරහිතෙ. අභාවත්ථො ව අයං අප්ප-සද්දො “අප්පිච්ඡො”තිආදිසු (ම. නි. 1.252, 336; සං. නි. 2.148) විය.

කථිතෙහිති පි-සද්දො අවුත්තසමුවචයත්ථො. තෙන වාපසම්කරණාදිං සඨ්ගණ්ඨාති. තථා හෙස වුත්ත-සද්දො “නො ව බො පටිවුත්තං”න්තිආදිසු (පාරා. 289) වාපසම්කරණෙ දිස්සති, “පන්තලොමො පරදත්තවුත්තො”තිආදිසු (වුළුව. 332) ජීවිතවුත්තියං, “පණ්ඩුපලාසො ඛන්ධනා පවුත්තො”තිආදිසු (පාරා. 92; පාචි. 666; මහාව. 129; ම. නි. 3.59) අපගමෙ, “ගීතං පවුත්තං සමිහිතං”න්තිආදිසු (දී. නි. 1.285) පාවචනභාවෙන පවත්තිතෙ, ලොකෙ පන “වුත්තං පරායණං”න්තිආදිසු (මහාභාස 7.2.26) අප්ඤ්ඤානෙ දිස්සති.

න එත්ථ පිණ්ඩපාතභොජනෙන ධම්මදායාදතා නිවාරිතා, පිණ්ඩපාතභොජනං පන අනාදරිත්වා ධම්මානුධම්මපටිපත්තීති එත්ථ කාරණං දස්සෙන්නො ආහ “පිණ්ඩපාතං...පෙ.... චිතිතාමෙය්‍යා”ති. තත්ථ චිතිතාමෙය්‍යාති කම්මට්ඨානානුයොගෙන ඛෙපෙය්‍යා. තෙනාහ “ආදිත්තසිසුපමං පච්චචෙක්ඛිත්වා”ති. ආදිත්තසිසුපමන්තිආදිත්තසිසුපමසුත්තං.

කිඤ්චාපිති අයං “යදිපි”ති ඉමිනා සමානත්ථො නිපාතො. නිපාතො ච නාම යත්ථ යත්ථ වාකො පයුජ්ජති, තෙන තෙන චත්තඛිඛත්ථජොතකො භොතීති ඉධ “පිණ්ඩපාත”න්තිආදිනා අනුඤ්ඤාපසංසාවසෙන චුච්චමානස්ස අත්ථස්ස ජොතකොති අධිප්පායෙන “අනුජානනපසංසනත්ථෙ නිපාතො”ති චුත්තං, අනුඤ්ඤාපසංසාරම්භෙ පන “අසම්භාවනත්ථෙ”ති චුත්තං සියා පුරිමෙයෙව සම්භාවනාවිභාවනො අධිකත්තානුලොමතො ව.

එකචාරං පචත්තං පිණ්ඩපාතපටික්ඛිපනං කථං දීඝරත්තං අප්පිච්ඡතාදිනං කාරණං භොතීති වොදනං සන්ධායාහ “තස්ස හී”තිආදි. තත්ථ අත්‍රිච්ඡතාති අත්‍ර ඉච්ඡතිති අත්‍රිච්ඡො, තස්ස භාවො අත්‍රිච්ඡතා, අත්ථතො පරලාභපත්ථනා. තථා හි චුත්තං “පුරිමෙයෙව සකලාභෙන අසන්තුට්ඨි, පරලාභෙ ව පත්ථනා, එතං අත්‍රිච්ඡතාලක්ඛණ”න්ති (චිහ. අට්ඨ. 849). පාපිච්ඡතාති අසන්තගුණසම්භාවනාධිප්පායනා. පාපා ඉච්ඡා එතස්සාති පාපිච්ඡො, තස්ස භාවො පාපිච්ඡතා. යථාහ “අසන්තගුණසම්භාවනතා පටිග්ගහණෙ ව අමත්තඤ්ඤාතා, එතං පාපිච්ඡලක්ඛණ”න්ති (චිහ. අට්ඨ. 851). මහන්තාති වත්ථුති ඉච්ඡති, මහති වා තස්ස ඉච්ඡාති මහිච්ඡො, තස්ස භාවො මහිච්ඡතා. යං සන්ධාය චුත්තං “සන්තගුණසම්භාවනතා පටිග්ගහණෙ ව අමත්තඤ්ඤාතා, එතං මහිච්ඡලක්ඛණ”න්ති. පච්චචෙක්ඛමානො නිවාරෙස්සතිති යොජනා. අස්ස හික්ඛුතො සංචත්තිස්සති පිණ්ඩපාතපටික්ඛෙපො.

මහිච්ඡො පුග්ගලො යථා පච්චයදානවසෙන පච්චයදායකෙහි හරිතුං අසක්කුණෙය්‍යො, එවං පච්චයපරියෙසනවසෙන අත්තනාපිති චුත්තං “අත්තනොපි උපට්ඨාකානම්පි දුඛහරො භොති”ති. සද්ධාදෙය්‍යස්ස චිතිපාතවසෙන පචත්තියා අඤ්ඤස්ස සරෙ ඡඩ්ඛෙත්තො. රිත්තපත්තොවාති යෙසු කුලෙසු පටිපිණ්ඩවසෙන පචත්තති, තෙසං සබ්බපච්ඡිමං අත්තනො යථාලද්ධං දත්වා තත්ථ කිඤ්චි අලද්ධා රිත්තපත්තො විහාරං පච්ඡිත්වා නිපජ්ජති ජීසච්ඡාදුඛිකලොනාති අධිප්පායො. යථාලද්ධපච්චයපරිභොගෙන, පුන පරියෙසනානාපජ්ජනෙන අත්තනො සුභරතා, යථාලද්ධපච්චයෙන අචඤ්ඤං අකත්වා සන්තොසාපත්තියා උපට්ඨාකානං සුභරතා වෙදිතඛිබං.

කථාවත්ථුනීති අප්පිච්ඡතාදිපටිසංයුත්තානං කථානං වත්ථුනීති කථාවත්ථුනී, අප්පිච්ඡතාදෙයො එව. තිණිති තිණි කථාවත්ථුනී. අභිසල්ලෙඛිකාති අතිවිය කිලෙසෙ සල්ලිඛිතීති අභිසල්ලෙඛො, අප්පිච්ඡ තාදිගුණසමුදායො, සො එතිස්සා අත්ථිති අභිසල්ලෙඛිකා, මහිච්ඡතාදිනං තනුභාවාය යුත්තරූපා අප්පිච්ඡතාදිපටිසංයුත්තතා. වෙතොච්ඡිවරණසප්පායාති කුසලචිත්තූප්පත්තියා නිවාරකානං නිවරණානං දුර්භාවකරණෙන වෙතොච්ඡිවරණසඛිබානානං සමථවිපස්සනානං සප්පායා. සමථවිපස්සනාවිත්තස්සෙව වා විභුතිභාවකරණාය සප්පායා උපකාරිකාති වෙතොච්ඡිවරණසප්පායා. එකන්තනිඛිබ්බායාතිආදි යෙන නිබ්බිදාදිආනිසංසෙන අයං කථා අභිසල්ලෙඛිකා වෙතොච්ඡිවරණසප්පායා ව නාම භොති, තං දස්සෙතුං චුත්තං. තත්ථ එකන්තනිඛිබ්බායාති එකංසෙන වට්ටසුක්ඛතො නිබ්බිත්තදනත්ථාය. විරාගාය නිරොධායාති තස්සෙව විරජ්ජනත්ථස්ථ නිරුජ්ඣනත්ථස්ථ. උපසමායාති සබ්බකිලෙසවූපසමාය. අභිඤ්ඤායාති සබ්බස්සපි අභිඤ්ඤෙය්‍යස්ස අභිජානනාය. සම්බොධායාති චතුමග්ගසම්බොධාය. නිබ්බානායාති අනුපාදිසෙසනිබ්බානාය. එතෙසු හි ආදිතො තිහි විපස්සනා චුත්තා, පුන තිහි මග්ගො, ඉතරෙන නිබ්බානං. තෙන සමථවිපස්සනා ආදිං කත්වා නිබ්බානපරියොසානො අයං සම්බො උත්තරිමනුස්සධම්මො දසකථාවත්ථුලාභිනො සම්භවතීති දස්සෙති. පරිපුරෙස්සන්තීති තංසභාවතො උපකාරතො ව සංචත්තිස්සන්ති. අප්පිච්ඡතාදෙයො හි එකචාරඋප්පන්නා උපරි තදත්ථාය සංචත්තිස්සන්ති. කථාවත්ථුපරිපුරණං සික්ඛාපරිපුරණඤ්ච චුත්තතයෙනෙව වෙදිතඛිබං.

අමතං නිබ්බානන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානාධාතුං. ඉතරා පන සෙක්ඛාසෙක්ඛධම්මපාරිපුරියා පරිපුරණං. නිබ්බානපාරිපුරි වෙත්ථ තදාවහධම්මපාරිපුරිවසෙන පරියායතො චුත්තාති වෙදිතඛිබා. ඉදානි යායං අප්පිච්ඡතාදිනං අනුක්කමපරිවුද්ධියා ගුණපාරිපුරිතා, තං උපමාය සාධෙන්නො “සෙය්‍යථාපි”තිආදිමාහ. තත්ථ පාවුස්සකොති වස්සානමාසෙ උට්ඨිතො. සො හි විරානුප්පචත්ති භොති. පබ්බතකන්දරා පබ්බතෙසු උපච්චකාධිච්චකාපභවනිජ්ඣාරාදිනදියො. සරසාබාති යත්ථ උපරිඋන්නතපදෙසතො උදකං ආගන්ත්වා තිට්ඨති වෙච සන්දති ව, තෙ. කුසොඛිභා බුද්දකතළාකා. කුන්තදියොති පබ්බතපාදතො නික්ඛන්තා බුද්දකතදියො. තා හි මහානදියො ඔතරන්තියො පරිපුරෙන්නි. පරමධම්මදායාදන්ති පරමං උත්තමං ධම්මදායාදභාවං, පරමං ධම්මදායජ්ජං වා. තෙ හික්ඛුති තෙ ධම්මපටිග්ගහණකෙ හික්ඛු. සන්තියොජෙන්නොති මූලගුණෙහි අප්පිච්ඡතාදිහි යොජෙන්නො.

උග්ගහෙත්වාති අත්ථතො බ්‍යඤ්ජනතො ව උපධාරණවසෙන ගහෙත්වා අවිපරිතං ගහෙත්වා. සංසන්දෙත්වාති මම දෙසනානුසාරෙන මමජ්ඣාසයං අවිරජ්ඣිත්වා. යථා ඉධෙව චිත්තෙසීති යථා ඉථිස්සා ධම්මදායාදදෙසනාය චිත්තෙසී, එවං අඤ්ඤත්ථාපි ධම්මථොමනත්ථං ගන්ධකුට්ටං පච්ඡන්තො චිත්තෙසී. එකජ්ඣාසයායාති සමානාධිප්පායාය. මතියාති පඤ්ඤාය. අයං දෙසනා අග්ගානිආදි භගවා ධම්මසෙනාපතිං ගුණතො එව පග්ගණාතීති කත්වා චුත්තං.

චිත්තගතියාති චිත්තවසෙන කායස්ස පරිණාමනෙන “අයං කායො ඉදං චිත්තං විය හොතු”ති කායස්ස චිත්තෙන සමානගතිකතාධිට්ඨානෙන. කථං පන කායො දන්ධප්පචත්තිකො ලුහුපරිවත්තනචිත්තෙන සමානගතිකො හොතිති? න සබ්බං සමානගතිකො. යථෙව හි කායවසෙන චිත්තපරිණාමනෙ චිත්තං සබ්බං කායෙන සමානගතිකං න හොති. න හි තදා චිත්තං සභාවසිද්ධෙන අත්තනො ඛණෙන අවත්තිත්වා දන්ධවුත්තිකස්ස රූපධම්මස්ස ඛණෙන වත්තිතුං සක්කොති, “ඉදං චිත්තං අයං කායො විය හොතු”ති පන අධිට්ඨානෙන දන්ධගතිකස්ස කායස්ස අනුවත්තනතො යාව ඉච්ඡිතට්ඨානප්පත්ති, තාව කායගති. අනුලොමෙන්තමෙව හුත්වා සන්තානවසෙන පවත්තමානං චිත්තං කායගතිකං කත්වා පරිණාමිතං නාම හොති, එවං “අයං කායො ඉදං චිත්තං විය හොතු”ති අධිට්ඨානෙන පගෙව ලුහුසඤ්ඤාය සුමුමසඤ්ඤාය ව සම්පාදිතත්තා අභාවිතිද්ධිපාදානං විය දන්ධං අවත්තිත්වා යථා ලුහුං කතිපයචිත්තවාරෙහෙව ඉච්ඡිතට්ඨානප්පත්ති හොති, එවං පවත්තමානො කායො චිත්තගතිකභාවෙනෙව පරිණාමිතො නාම හොති, න එකචිත්තක්ඛණෙනෙව පවත්ති යා. එවඤ්ච කත්වා බාහුසම්ඤ්ජනප්පසාරණුපමාපි උපවාරෙන විනා සුචිද්ධතරං යුත්තා හොති, අඤ්ඤා ධම්මතාවිලෝමිතා සියා. න හි ධම්මානං ලක්ඛණඤ්ඤාපත්තං ඉද්ධිබලෙන කාතුං සක්කා, භාවඤ්ඤාපත්තමෙව පන සක්කාති.

31. හගවතො අධිප්පායානුරූපං හික්ඛුනඤ්ච අප්ඤ්ඤායං ඤාත්වාති වචනසෙසො. දෙසකාලෙ විය භාජනම්පි ඔලොකෙත්වා එව මහාපෙරො ධම්මං කපෙති. පක්කන්තස්සාති ඉදං අනාදරෙ සාම්චචනන්ති දස්සෙන්තො “පක්කන්තස්ස සතො”ති ආදිමාහ. කිත්තකෙනාති කෙන පරිමාණෙන. තං පන පරිමාණං යස්මා පරිමෙයාස්ස අත්ථස්ස පරිච්ඡින්නං හොති, තස්මා “කිත්තාවතාති පරිච්ඡෙදවචන”න්ති ආහ. නුකාරො පුච්ඡායන්ති අයං නු-සද්දො ඉධෙව පුච්ඡායං ආගතොති කත්වා වුත්තං. නු-සද්දෙන හෙත්ථ ජොතියමානො අත්ථො කිං-සද්දෙන පරිමාණො අත්ථො පරිමෙයාත්ථො ව. එත්ථ සංකිලෙසපක්ඛො විවෙකස්ස අනනුසික්ඛනං ආමිසදායාදතා, වොදානපක්ඛො තස්ස අනුසික්ඛනං ධම්මදායාදතාති. තීහි විවෙකෙහීති විවෙකත්තයග්ගහණං තදන්තොගධත්තා විවෙකපඤ්චකස්ස. විවෙකපඤ්චකග්ගහණෙ පනස්ස සරූපෙන කායවිවෙකො ගහිතො න සියා, තදායත්තත්තා වා සත්ථාරා තදා පයුජ්ජමානවිවෙකදස්සනවසෙන “තීහි විවෙකෙහී”ති ආදි වුත්තං. අඤ්ඤතරම්පිති කස්මා වුත්තං. න හි කායවිවෙකමත්තෙන ධම්මදායාදභාවො සිප්ඤ්ඤිති? න, විවෙකද්වයසන්නිස්සයස්සෙව කායවිවෙකස්ස ඉධාධිප්පෙතත්තා. එවඤ්ච කත්වා චිත්තවිවෙකග්ගහණම්පි සමත්ථිතං හොති. න හි ලොකියප්ඤ්ඤානාධිගමමත්තෙන නිප්පරියායතො සත්ථුධම්මදායාදභාවො ඉච්ඡිතො, නිබ්බානාධිගමෙන පන සො ඉච්ඡිතො, තස්මා සබ්බාපි සාසනෙ විවෙකානුසික්ඛනා නිබ්බානපොණා නිබ්බානපබ්භාරා නිබ්බානොගධා වාති වුත්තං. “තිණ්ණං විවෙකානං අඤ්ඤතරම්පි”ති. අසති ආලොකෙ අත්ථකාරො විය අසති ධම්මදායාදතාය එකංසියා ආමිසදායාදතාති ආහ “ආමිසදායාදාව හොන්ති”ති. එස නයො සුක්කපක්ඛෙපිති කණ්හපක්ඛතො සාධාරණවසෙන ලබ්භමානං අත්ථසාමඤ්ඤං අතිදිසති, න අත්ථවිසෙසං තස්ස විසදිසත්තා, අත්ථවිසෙසමෙව වා අතිදිසති විසදිසුදාහරණුපායඤායෙන. “තිණ්ණං විවෙකානං අඤ්ඤතර”න්ති ඉදං ඉධ න ලබ්භති. තයොපි හි විවෙකා, තෙසු එකො වා ඉතරද්වයසන්නිස්සයො ඉධ ලබ්භති.

දුරතොපිති දුරට්ඨානතොපි. තෙනාහ “තිරොරට්ඨතොපි”ති ආදි. කාමං “පටිභාතු”ති එත්ථ පටි-සද්දාපෙක්ඛාය “සාරිපුත්ත”න්ති උපයොගවචනං, අත්ථො පන සාම්චචනවසෙනෙව වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්තො ආහ “ආයස්මතොයෙව සාරිපුත්තස්සා”ති. භාගො හොතුති ඉමිනාභාගත්ථො පටි-සද්දොති දස්සෙති ලක්ඛණාදිඅත්ථානං ඉධ අයුජ්ජනතො. තෙනාහ “එවං සද්දලක්ඛණෙන සමෙති”ති. දිස්සතුති ඤාණෙන දිස්සතු, පස්සතුති වා අත්ථො. උපට්ඨාතුති ඤාණස්ස පච්චුපතිට්ඨතු. උග්ගහෙස්සන්තිති වාචුග්ගතං කරිස්සන්ති. වාචුග්ගතකරණඤ්ඤි උග්ගහො. පරියාපුණ්ණස්සන්තිති තස්සෙව වෙවචනං. පුරිපුච්ඡනාදිනා වා අත්ථස්ස චිත්තෙ ආපාදනං පට්ඨපනං පරියාපුණනං. කාරණවචනන්ති යථාචුත්තස්ස කාරණභාවෙන වචනං “හෙතුම්හි කරණවචන”න්ති කත්වා. චුත්තත්ථපච්චාමසනං තං-සද්දෙන කරියති. තෙනාහ “යස්මා”ති ආදි.

එකෙනෙවාකාරෙතාති ආමිසදායාදතාසිද්ධෙන ආදියතාසඬ්ඛාතෙන එකෙනෙව පකාරෙන. තමෙව හි ආකාරං සන්ධායාහ “හගවතා වුත්තමත්ථ”න්ති. අඤ්ඤා “සත්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතො සාවකා විවෙකං නානුසික්ඛන්ති”ති එකෙනෙව ආකාරෙන සො අත්ථො ථෙරෙනපි වුත්තො. තීහි ආකාරෙහිති ආමිසදායාදපටිපදාභූතෙහි තිණ්ණං විවෙකානං අනනුසික්ඛනාකාරෙහි. එත්තාවතාති “ඉධාචුසො...පෙ.... නානුසික්ඛන්ති”ති එත්තකෙන කණ්හපක්ඛෙ උද්දෙසපාඨෙන.

චිත්ථාරතො සුචිහත්තො හොති අනවසෙසතො සම්මදෙව නිද්දිට්ඨත්තා. නනු ව උද්දෙසෙ සත්ථුනොපි ආදියතා හගවතා ගහිතා, සා න නිද්දිට්ඨාති අනුයොගං සන්ධායාහ “සො ව බො”ති ආදි. සාවකෙ අනුග්ගණන්තස්සාති “ආමිසදායාදා සත්ථු සාවකා”ති සත්ථු පරප්පවාදපරිහරණත්ථම්පි “තුම්හෙහි ධම්මදායාදෙහි භවිතබ්බ”න්ති එවං සාවකෙ අනුකම්පමානස්ස. සාවකානං තං න යුත්තං සාම්චිඅභාවතොති යොජනා. එස නයොති යදිදං “එත්තාවතායං හගවා”ති ආදිනා කණ්හපක්ඛෙ උද්දෙසස්ස අත්ථවිභාගදස්සනමුඛෙන සම්බන්ධදස්සනං, එස නයො සුක්කපක්ඛෙපි සම්බන්ධදස්සනෙහි අධිප්පායො. තෙනාහ “අයං තාවෙන්ථ අනුසන්ධික්කමයොජනා”ති, සත්ථාරා දෙසිතාය උද්දෙසදෙසනාය මහාපෙරෙන දෙසිතාය ව අනුසන්ධික්කමෙන සම්බන්ධොති අත්ථො. යථානුසන්ධි එව වෙන්ථ අනුසන්ධි වෙදිතබ්බො.

අවිචන්තපච්චිත්තස්සානි එකන්තඋපධිවිච්චෙකො විය ඉතරෙපි විච්චෙකො සන්ථු එකන්තිකාවානි. අනුසික්ඛනං නාම අනු අනු පුරණන්ති තප්පටික්ඛෙපෙන ආහ “න පරිපුරෙන්නි”ති, න පරිබුහෙන්නිති අත්ථො, න පරිපුරෙන්නිති වා න පරිපාලෙන්නිති අත්ථො. යද්ග්ගෙන හි විචෙකං නානුසික්ඛන්ති, තද්ග්ගෙන න පරිබුහෙන්නි, න පරිපාලෙන්නිති වා චන්තබ්බතං ලහන්තිති. කස්මා පනෙත්ථ “විචෙකං නානුසික්ඛන්ති”ති උද්දෙසෙ විය අවිසෙසවචනෙ කායවිචෙකස්සෙව ගහණං කතන්ති වොදනං සන්ධායාහ “යදි පනා”තිආදි. පුච්ඡායානි පුච්ඡාතො අවිසෙසො සියා විභාගස්ස අලබ්භමානත්තා විස්සජ්ජනස්ස. නනු ච “විචෙකං නානුසික්ඛන්ති”ති අවිසෙසවචනතො පාළියං විභාගො න ලබ්භතෙවානි? න, පදන්තරොන විභාවිත්තතා. තෙනාහ “යෙසඤ්ච ධම්මාන”න්තිආදි. බ්‍යාකරණපක්ඛොති විස්සජ්ජනපක්ඛො. විස්සජ්ජනඤ්ච න පුච්ඡා විය අවිසෙසජොතනා , අථ ඛො යථාධිජ්ජෙතත්ථ විභජනන්ති අධිජ්ජායො. ඉමිනා පදෙනානි “විචෙකං නානුසික්ඛන්ති”ති ඉමිනා පදෙන කායවිචෙකං අපරිපුරියමානං දස්සෙතිති අධිජ්ජායො. චිත්තවිචෙකං උපධිවිචෙකන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො.

එත්ථ ච තප්පහන්තිති පහාතබ්බධම්මානං පහානාභාවච්චනං පහානලක්ඛණවිචෙකාභාවදීපනං, තං චත්ථා පුන “විචෙකෙ නික්ඛිත්තධුරා”ති චචනං තතො සාතිසයවිචෙකාභාවදීපනන්ති තදුභයවිචෙකාභාවදස්සනෙන “යෙසඤ්ච ධම්මාන”න්තිආදිනාච පාරිසෙසඤ්ඤායෙන “විචෙකං නානුසික්ඛන්ති”ති ඉමිනා විචෙකද්වයමූලභූතකායවිචෙකාභාවදස්සනං කතන්ති දට්ඨබ්බං. අවිගතතණ්හතාය තං තං පරික්ඛාරජාතං බහුං ලන්ති ආදියන්තිති බහුලා, බහුලා එව බාහුලිකා යථා “චෙනයිකො”ති (ම. නි. 1.246; අ. නි. 8.11; පාරා. 8). තෙ පන යස්මා පච්චයබහුලභාවාය යුත්තප්පයුත්තා නාම භොන්ති, තස්මා ආහ “චීවරාදිබාහුල්ලාය පටිපන්නා”ති. සික්ඛාය ආදර්භාවාභාවතො සිථිලං අදළ්ථං ගණ්හන්තිති “සාථලිකා”ති වුත්තං. සිථිලන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, සිථිල-සද්දෙන වා සමානත්ථස්ස සාථල-සද්දස්ස වසෙන “සාථලිකා”ති පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා. අවගමනට්ඨෙතානි අධොගමනට්ඨෙත , ඔරම්භාගියභාවෙනානි අත්ථො. උපධිවිචෙකෙති සබ්බුපධිපටිනිස්සග්ගතාය උපධිති විචිත්තෙ. ඔරොපිතධුරාති උප්ඤ්ඤාස්සාහා.

අනියමෙනෙවානි කිඤ්චි විසෙසං අනාමසිත්ථා “සාවකා”ති අවිසෙසෙනෙව. නියමෙන්තො “ථෙරා”තිආදිනා. දසවස්සෙ උපාදායානි දසවස්සතො පටියාය. ඉස්සරියෙති “සෙට්ඨිටියානං සෙනාපතිටියාන”න්තිආදියු විය. අචිරක්ඛණොභාසෙන ලක්ඛවෙධකො අක්ඛණෙවධි. ඨිතියන්ති අවටියානෙ. යානසොති තඬ්ඨණෙයෙව. තිට්ඨතිති ආධාරාධෙයාභාවෙනානි ආහ “තදායත්තවුත්තිභාවෙනා”ති. උපෙක්ඛානුබුහනා සත්තසඬ්ඛාරෙසු උදාසීනතාපි අසඬ්ඛතාධිගමස්ස උපායොති තබ්බිපරියායතො චීවරාදිමණ්ඩනා න උපධිවිචෙකපාරිපුරියා සංචත්තන්ති ආහ “චීවරපත්ත...පෙ.... අපුරයමානා”ති. තත්ථානි ථෙරවාරෙ. ඉධානි මජ්ඣිමනිකවාරෙසු. තථා හි “මජ්ඣිමථෙරකාලෙ”තිආදි වුත්තං.

32. ඉමස්මිඤ්ච කණ්හපක්ඛෙති ඉමස්මිඤ්ච නිද්දෙසවාරෙ කණ්හපක්ඛෙ, න උද්දෙසවාරෙ කණ්හපක්ඛෙ. උද්දෙසවාරෙ පන කණ්හපක්ඛෙ වුත්තවිපරියායෙන ගහෙතබ්බත්ථො “එස නයො සුක්කපක්ඛෙපි”ති අනිදෙසෙන දස්සිතො. වුත්තපච්චනිකතයෙනානි “කායවිචෙකං නානුසික්ඛන්ති න පරිපුරෙන්නි”තිආදිනා වුත්තස්ස අත්ථස්ස පච්චනිකතයෙන, “කායවිචෙකං අනුසික්ඛන්ති පරිපුරෙන්නි”තිආදිනා නයෙන. එත්ථානි එතස්මිං සුක්කපක්ඛෙ. සඬ්ඛෙපොති අත්ථසඬ්ඛෙපො. යොජනපරම්පරායානි ගාමන්තතො දුරභාවෙන එකං ද්වෙ තිණිති එවං යොජනානං පටිපාටියා. අරඤ්ඤවනපත්ථානීති අරඤ්ඤෙසු වනසණ්ඩභූතානි. පන්තානීති පරියන්තානි. උපගන්තුං යුත්තකාලො ජරාජිණ්ණකාලො ගොවරගාමෙ දුරෙ ගමනාගමනසමත්ථතාභාවතො. “එවං ගුණවන්තෙසු දින්නං අහො සුදින්න”න්ති පච්චයදායකානං පසාදං ජනෙන්නි. පාසංසානි පසංසිතබ්බා. අයමිපි මහාථෙරොතිආදි එකං අප්පමාදවිහාරිතං වුද්ධතරං නිද්දිසිත්ථා වදන්තානං වසෙන වුත්තං. පටිට්ඨො විචෙකටියානං. සායං නික්ඛමති යොනිසොමනසිකාරං උපබුහෙත්ථානි අධිජ්ජායො. කසිණපරිකම්මං කරොති, න යං කිඤ්චි කිච්චන්තරං. සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, න මොසමනසිකාරං. සබ්බථානිආදිතො තාව තදඬ්ගවසෙන කිලෙසෙහි චිත්තං විචෙවෙන්තො තතො වික්ඛම්භනවසෙන සමුච්ඡෙදවසෙන පටිපස්සද්ධිවසෙනානි සබ්බජ්ජකාරොන චිත්තවිචෙකං පුරෙති. පංසුකුලානි ධාරෙතිති ඉමිනා බාහුලිකතාභාවං දස්සෙති, අසිථිලං සාසනං ගහෙත්ථානි ඉමිනා සාථලිකතාභාවං, විගතනිවරණොති ඉමිනා ඔක්කමතෙ නික්ඛිත්තධුරතං, ථලසමාපත්තින්තිආදිනා පටිචෙකපුබ්බගමනං දස්සෙති.

33. තත්තාවුසොති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන “ලොභො ව පාපකො”තිආදිනායජ්ජවත්තං උපරිදෙසනං අනවසෙසතො පරියාදියති. කො අනුසන්ධිති යා සා භගවතා සංකිලෙසපක්ඛෙන සහ ධම්මදායාදපටිපත්තිභාවිති “ධම්මදායාදා මෙ, හික්ඛවෙ, භවථ, මා ආමිසදායාදා”තිආදිනා දෙසනා උද්දිටියා, තං “සන්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතො”තිආදිනා ආරහිත්ථා අට්ඨාරසචාරපටිමණ්ඩිතාය නිද්දෙසදෙසනාය විභජිත්ථා තතො පරං “තත්තාවුසො ලොභො ව පාපකො”තිආදිනාය උපරිදෙසනාය සම්බන්ධං පුච්ඡති. එවන්ති සංකිලෙසපක්ඛෙ “තප්පහන්ති”ති පහානාභාවදස්සනවසෙන, වොදානපක්ඛෙ “පජහන්ති”ති පහානසබ්භාවදස්සනවසෙනානි එවං. අනිද්ධාරිතසරුපා යං-තං-සද්දෙහි ධම්ම-සද්දෙන සාමඤ්ඤතො යෙ පහාතබ්බධම්මා වුත්තා, තෙ සරුපතො දස්සෙතූන්ති යොජනා. ඉමෙ තෙති එත්ථ කස්මා ලොභාදයො එව පහාතබ්බධම්මා වුත්තා, නනු ඉතො අඤ්ඤෙපි මොහදිට්ඨිවිකිච්ඡාදයො පහාතබ්බධම්මා සන්තිති? සථිවං සන්ති, තෙ පන ලොභාදිති තදෙකටියතා ගහිතා එව භොන්තිති වුත්තා. අථ වා ඉමෙසංයෙවෙන්ථ ගහණෙ කාරණං පරතො ආචි භවිස්සති.

ඉදානි උපවයෙන අනුසන්ධිං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සාවකානං යස්ස ධම්මස්ස දායාදභාවො සන්ථු අභිරුචිතො, සො “චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙති”තිආදිනා අකත්ථෙත්වා “විවෙකං අනුසික්ඛන්ති, තෙ ව ධම්මෙ පජහන්ති, න ව බාහුලිකා”තිආදිනා කථිතත්තා හෙට්ඨා පරියායෙනෙව ධම්මො කථිතොති වුත්තං. “තෙ ව ධම්මෙ නප්පජහන්ති, ඔක්කමනෙ පුබ්බධගමා”තිආදිනා ආමිසං පරියායෙනපි කථිතං. “සියා ව මෙ පිණ්ඩපාතො”තිආදිනා, “බාහුලිකා ව භොන්ති”තිආදිනා ව ආමිසං නිප්පරියායෙනපි කථිතං. අථ වා යායං භගවතා ආමිසදායාදපටික්ඛෙපනා ධම්මදායාදනා වුත්තා, යඤ්ච තදත්ථං විහජන්තෙන මහාථෙරෙන අත්තනා විවෙකානුසික්ඛනාදි වුත්තං, තදුභයං හෙතුවසෙන විභාවෙතුං “තත්තාවුසො, ලොභො වා”තිආදි වුත්තං. හෙතුනිරොධෙන හි සංකිලෙසපක්ඛස්ස, නිරොධහෙතුසම්පාදනෙන ව වොදානපක්ඛස්ස තප්පාපකතා.

අතිතදෙසනානිදස්සනන්ති අතිතාය ථෙරෙන යථාදෙසිතාය දෙසනාය ව පච්චාමසනං. තෙනෙවාහ “සන්ථු පච්චිත්තස්ස...පෙ.... දෙසනායන්ති වුත්තං භොති”ති. තත්ථානි යං වුත්තං විසෙසතො “යෙසං ධම්මානං සත්ථා පභානමාහා”ති, එතස්මිං පදෙ. තත්ථ හි පභානබ්බධම්මා ලොභාදයො සාමඤ්ඤතො වුත්තා. ලාමකානි නිහිනා. ලොභදොසා හි හෙතුතො පච්චයතො සභාවතො ඵලතො නිස්සන්දතො සංකිලිට්ඨපකතිකා, ආයනිං දුක්ඛස්ස පාපනට්ඨෙත වා පාපකා. ලුබ්භනලක්ඛණොති ආරම්මණස්ස අභිගිජ්ඣකලක්ඛණො. තථා හි සො ලුබ්භන්ති තෙන, සයං වා ලුබ්භති, ලුබ්භනමත්තමෙව වා තන්ති “ලොභො”ති වුච්චති. රසාදිසු අභිසංඝරසො, අපරිච්චාගපච්චුපට්ඨානො, සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදදස්සනපදට්ඨානො. දුස්සනලක්ඛණොති ආරම්මණෙ බ්‍යාපජ්ජනලක්ඛණො. තථා හි සො දුස්සන්ති තෙන, සයං වා දුස්සති, දුස්සනමත්තමෙව වා තන්ති “දොසො”ති වුච්චති. රසාදිසු විසජ්ජනරසො, සතිස්සයදහනරසො වා, දුස්සනපච්චුපට්ඨානො, ආසාතවත්ථුපදට්ඨානො.

තෙසුතිආදිනා දස්සනෙන ලොභදොසානං එකන්තතො පභානබ්බතාදස්සනං. ආමිසදායාදස්ස පච්චයානං ලාභෙ භොතිති ඉදං ලොභස්ස ආරම්මණග්ගහණසභාවතං සන්ධාය වුත්තං, තණ්හාය වසෙන පන අනුගිජ්ඣකං සන්ධාය “අලද්ධං පත්ථෙති”ති ආහ. අලාභෙ පච්චයානං ආමිසදායාදස්ස භොතිති ආනෙත්වා යොජනා. අලභන්තොති එත්ථ “පච්චයෙ”ති විහන්ති. පරිණාමෙත්වා යොජෙතබ්බං. විසාතවාති “යම්පිච්ඡං න ලභති, තම්පි දුක්ඛං”න්ති (ම. නි. 1.120; විභ. 190) වචනතො ඉච්ඡාචිසාතවා. ලොභො ව දෙයාධම්මෙ භොති ආමිසදායාදස්සාති සම්බන්ධො. එස නයො අනන්තරපදෙපි. දෙයාධම්මෙති ව ඉදං නිදස්සනමත්තං සත්තකෙලායනාදිවසෙනපි තස්ස ලොභුජ්ජන්තිසබ්භාවතො. “තණ්හං පටිච්ච පරියෙසනා, පරියෙසනං පටිච්ච ලාභො”ති එවමාදයො නව තණ්හාමූලකා. පරිපූරෙති ආමිසදායාදොති විහන්තිවිපරිණාමො වෙදිතබ්බො. ආවාසමච්ඡරියාදිනි පඤ්ච මච්ඡරියානි.

මග්ගන්ති අරියමග්ගං. සො හි කිලෙසෙ මාරෙන්තො ගච්ඡති, නිබ්බානත්ථිකෙහි ව මග්ගියති, සයං වා සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන නිබ්බානං මග්ගතිති නිප්පරියායෙන “මග්ගො”ති වුච්චති. එකො අන්තොති ඉතරෙන අසම්මිස්සො එකො කොට්ඨාසො, භීතනාය වා ලාමකට්ඨෙත එකො අන්තො. කාමං අඤ්ඤෙපි කුසලධම්මා එතෙ අන්තෙ අසම්පයොගතො න උපෙන්නි, තෙහි චිත්තතා එව, අයං පන අච්චන්තවිමුත්තියා න උපෙන්නි ආහ “චිත්තතො එතෙහි අන්තෙහි”ති. තස්මාති අන්තද්වයචිත්තත්තත්තා. එතෙසං මජ්ඣෙ භවත්තාති ඉදං මග්ගස්ස උභයන්තවිමුත්තතාය එව වුත්තං, න තප්පරියාපන්නතාය, වට්ටදුක්ඛනිස්සරණත්ථිකෙහි පටිපජ්ජිතබ්බතො ව. තථානි යථා ඉතරෙන අසම්මිස්සට්ඨෙත ලාමකට්ඨෙත ව ලොභො එකො අන්තො, තථා කාමසුඛල්ලිකානුයොගොති අත්ථො. එස නයො සෙසෙසුපි. මග්ගස්ස අනුපගමනඤ්ච තෙසං අන්තානං සබ්බසො අප්පවත්තිකරණෙනෙව දට්ඨබ්බං. පුරිමනෙයනාති “එතෙ ද්වෙ අන්තෙ න උපෙති”තිආදිනා පුබ්බෙ වුත්තනෙයන.

සච්චානන්ති වතුන්තං අරියසච්චානං. දස්සනපරිණායකට්ඨෙතානි දස්සනස්ස පරිඤ්ඤාහිසමයාදිහෙදස්ස පරිතො සබ්බථා නයනට්ඨෙත පවත්තනට්ඨෙත. වක්ඛකරණිති ධම්මවක්ඛස්ස කරණි නිප්පාදිකා. තයිදං සතිපි පටිපදාය ධම්මවක්ඛුතො අනඤ්ඤත්තෙ අවයවවසෙන සිජ්ඣමානො අත්ථො සමුදායෙන කතො නාම භොතිති උපචාරවසෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි වක්ඛති “මග්ගොයෙව හි මග්ගත්ථාය සංවත්තති මග්ගෙන කාතබ්බකිච්චකරණතො”ති. ඤාණායාති යථාවතො ජානනාය. තෙනාහ “විදිතකරණට්ඨෙතා”ති. විසෙසඤාතභාවාපාදනඤ්ච විදිතකරණං. වූපසමනතොති සමුච්ඡින්නදනවසෙන වූපසමනතො. දුක්ඛාදිනං පරිඤ්ඤෙයාදිභාවො විය අභිඤ්ඤෙයාභාවොපි මග්ගවසෙනෙව පාකටො භොතිති ආහ “වතුන්තම්පි සච්චානං අභිඤ්ඤෙයාභාවදස්සනතො”ති, විභාවනතොති අත්ථො. සම්බොධොති මග්ගො “සම්බුජ්ඣති එතෙනා”ති කත්වා. තස්සත්ථායාති මග්ගකිච්චත්ථාය. න හි මග්ගතො අඤ්ඤො මග්ගකිච්චකරො අත්ථි. තෙනාහ “මග්ගොයෙව හි”තිආදි. අථ වා සම්මාදිට්ඨි උප්පජ්ජමානා සහජාතාදිපච්චයභාවෙන ඉතරෙ උප්පාදෙති, එවං සෙසමග්ගධම්මාපිති එවම්පි මග්ගත්ථාය සංවත්තනං වෙදිතබ්බං. සච්ඡිකිරියාය පච්චක්ඛකම්මායාති සච්ඡිකරණසංඛාරපච්චක්ඛකම්මාය. නිබ්බානායාති වා අනුපාදිසෙසනිබ්බානාය. උපසමායාති ඉමිනා සඋපාදිසෙසනිබ්බානං ගහිතන්ති. අයන්ති “සා හි සච්චාන”න්තිආදිනා යථාවුත්තො අත්ථනායො. එත්ථානි “වක්ඛකරණි”තිආදිසු පදෙසු. සාරො සුන්දරො අනපනිතො. ඉතො අඤ්ඤාති “දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාය දිට්ඨිවිසුද්ධිං කරොතිති වක්ඛකරණි”තිආදිනා අත්ථවණ්ණනාපපඤ්චො කෙවලං විත්ථාරත්ථාය.

අයමෙවාති එත්ථ අයන්ති ඉමිනා අත්තතො අඤ්ඤෙසඤ්ච තස්සං පරිසායං අරියානං මග්ගස්ස පච්චක්ඛතාවං දස්සෙති. ආසන්නපච්චක්ඛතාවි හි අයං-සද්දො. අඤ්ඤමග්ගපටිසෙධනත්ථන්ති අඤ්ඤස්ස නිබ්බානගාමිමග්ගස්ස

අත්ථිභාවපටිසෙධනත්ථං. සත්තාපටික්ඛෙපො හි ඉධ පටිසෙධනං අලබ්භමානත්තා අඤ්ඤාස්ස මග්ගස්ස. බුද්ධාදීනං සාධාරණභාවො අනඤ්ඤතා. තෙනාහ ඉභ්මා සහමපති –

“එකායනං ජාතිධයන්තදස්සි,
මග්ගං පජානාති හිතානුකම්පි;
එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ච තරන්ති ඔස”න්ති. (සං. නි. 5.384, 409; මහානි. 191; චූළනි. 107, 121; නෙත්ති. 170);

ආරක්කත්තාති ඉමිනා නිරුත්තිනයෙන අරිය-සද්දසිද්ධිමාහ. අරිපභානායාති අත්ථවචනමත්තං. අරයො පාපධම්මා යන්ති අපගමන්ති එතෙනාති අරියො. අරියෙන දෙසිකොති එත්ථ අරියස්ස භගවතො අයන්ති අරියො. අරියභාවජ්ජවිලාභායාති එත්ථ අරියකරො අරියොති උත්තරපදලොපෙන අරිය-සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා. යස්මා මග්ගභිගමාදියෙ මග්ගවොහාරො හොති, සමුදායො ච සමුදායීහි සමන්තාගතො නාම හොතිති ආහ “අට්ඨහි අභිගෙහි උපෙතත්තා”ති, තස්මා අත්තතො අවයවභූතාති අට්ඨ අභිගාති එතස්ස සන්තිති අට්ඨභිගො. යස්මා පන පරමත්ථතො අභිගාතියෙව මග්ගො, තස්මා චූත්තං “න ච අභිගවිතිචූත්තො”ති යථා “ජළභිගො වෙදො”ති. සදිසුදාහරණං පන දස්සෙන්නො “පඤ්චභිගිකතුරියාදීනි වියා”ති ආහ. ආදි-සද්දෙන චතුරභිගිනි සෙනාති එවමාදීනං සභිගහො. මාරොත්තො ගච්ඡන්ති නිරුත්තිනයෙන සද්දසිද්ධිමාහ. මග්ගතිති ගවෙසති. අරියමග්ගො හි නිබ්බානං ආරම්මණං කරොත්තො තං ගවෙසන්නො විය හොතිති. මග්ගියති නිබ්බානත්ථිකෙහි විච්චුපතිස්සයපුඤ්ඤකරණතො පටියාය තදත්ථං පටිපත්තිතො. ගම්මතිති එතෙන ආදිඅත්තවිපරියායෙන සද්දසිද්ධිමාහ යථා “කකු”ති. “සෙයාපීදන්ති නිපාතො”ති චත්ථා තස්ස සබ්බලිඬගච්ඡන්තිවචනසාධාරණතාය “කතමානි තානි අට්ඨභිගානි”ති චූත්තං. නනු ච අභිගාති සමුදිතාති මග්ගො අත්තමසො සත්තභිගවිකලස්ස අරියමග්ගස්ස අභාවතොති? සච්චමෙනං සච්චපටිවෙධෙන, මග්ගපච්චයතාය පන යථාසකං කිච්චකරණෙන පටිවෙකම්පි තානි මග්ගොයෙවාති ආහ “එකමෙකඤ්ඤි අභිගං මග්ගොයෙවා”ති, අඤ්ඤාපා සමුදිතානම්පි නෙසං මග්ගකිච්චං න සම්භවෙය්‍යාති. ඉදානි තමෙවත්ථං පාළියා සමත්ථෙතුං “සම්මාදිට්ඨිමග්ගො වෙච හෙතු වා”ති චූත්තං.

සම්මා අවිපරිතං පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන චතුත්තං සච්චානං දස්සනං පටිච්ඡිකුන්තං ලක්ඛණං එතිස්සාති සම්මාදස්සනලක්ඛණං. සම්මා අවිපරිතං සම්පයුත්තධම්මෙ නිබ්බානාරම්මණෙ අභිනිරොපනං අප්පනාලක්ඛණං එතස්සාති සම්මාඅභිනිරොපනලක්ඛණං මුසාවාදාදීනං විසංවාදනාදිකිච්චතාය ලුඛානං අපරිග්ගාහකානං පටිපක්ඛවාතො සිනිද්ධසභාවත්තා සම්පයුත්තධම්මෙ, සම්මාවාවජ්ජවිචයසුභාසිතසොතාරඤ්ච ජනං සම්මදෙව පරිග්ගණානිති සම්මාවාවා සම්මාපරිග්ගහො ලක්ඛණං එතිස්සාති සම්මාපරිග්ගලක්ඛණං. යථා කායිකා කිරියා කිඤ්චි කත්තබ්බං සමුට්ඨාපෙති, සයඤ්ච සමුට්ඨහනං සට්ඨං හොති, තථා සම්මාකම්මන්තසභිබ්බානා විරතිපිති සම්මාසමුට්ඨානලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො. සම්පයුත්තධම්මානං වා උක්ඛිපනං සමුට්ඨානං කායිකකිරියාය භාරුක්ඛිපනං විය. ජීවමානස්ස සත්තස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං වා සුද්ධි වොදානං, ආජීවස්සෙව වා ජීවිතජ්ජවත්තියා සුද්ධි වොදානං එතෙනාති සම්මාවොදානලක්ඛණො සම්මාආජීවො. කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුං අදත්ථා සම්පයුත්තධම්මානං පග්ගණහනං අනුබලජ්ජදානං පග්ගහො. ආරම්මණං උපගන්ත්වා යානං, තස්ස වා අනිස්සජ්ජනං උපට්ඨානං. ආරම්මණෙ සම්පයුත්තධම්මානං සම්මා, සමං වා ආධානං සමාධානං. සම්මා සභිකජ්ජෙති සම්පයුත්තධම්මෙ ආරම්මණෙ අභිනිරොපෙතිති සම්මාසභිකජ්ජෙ. සම්මා වදති එතායාති සම්මාවාවා. සම්මා කරොති එතෙනාති සම්මාකම්මං, තදෙව සම්මාකම්මන්තො. සම්මා ආජීවති එතෙනාති සම්මාආජීවො. සම්මා වායමති උස්සහති එතෙනාති සම්මාවායාමො. සම්මා සරති අනුස්සරන්ති සම්මාසති. සම්මා සමාධියති විත්තං එතෙනාති සම්මාසමාධිති එවං සම්මාසභිකජ්ජාදීනං නිබ්බවනං වෙදිතබ්බං.

මිච්ඡාදිට්ඨිත්ති සබ්බමිපි මිච්ඡාදස්සනං. තජ්ජවචනියකිලෙසෙති එත්ථ තං-සද්දෙන සම්මාදිට්ඨි. න හි මිච්ඡාදිට්ඨියා කිලෙසා පච්චනියා, අථ බො සම්මාදිට්ඨියා. අවිජ්ජඤ්චාති අවිජ්ජාග්ගහණං තස්සා සංකිලෙසධම්මානං පමුඛභාවතො. තෙනාහ “අවිජ්ජා, හික්ඛෙව, පුබ්බභිගමා අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා”ති (සං. නි. 5.1). දස්සනනිවාරකස්ස සම්මොහස්ස සමුග්ගාතෙන අසම්මොහතො. එත්ථ ච මිච්ඡාදිට්ඨි...පෙ.... පජ්ඣන්ති එතෙන පභානාහිසමයං, නිබ්බානං ආරම්මණං කරොතිති එතෙන සච්ඡිකිරියාහිසමයං, සම්පයුත්තධම්මෙතිආදීනා භාවනාහිසමයං සම්මාදිට්ඨිකිච්චං දස්සෙති. පරිඤ්ඤාහිසමයො පන නානාත්තරියතාය අත්ථතො චූත්තො එව හොතිති දට්ඨබ්බො.

කථං පන එකමෙව ඤාණං එකස්මිං බණෙ චත්තාරි කිච්චානි සාධෙන්නං පවත්තති. න හි තාදිසං ලොකෙ දිට්ඨං, න ආගමො වා තාදිසො අත්ථිති න වත්තබ්බං. යථා හි පදීපො එකස්මිංයෙව බණෙ වට්ටිං දහති, ස්නෙහං පරියාදියති, අන්ධකාරං විධමති, ආලෝකඤ්ච විදංසෙති, එවමෙනං ඤාණන්ති දට්ඨබ්බං. මග්ගසමභිගිස්ස ඤාණං දුක්ඛෙපෙනං ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙපෙනං ඤාණං, දුක්ඛනිරොධෙපෙනං ඤාණං, දුක්ඛනිරොධගාමිතියා පටිපදායපෙනං ඤාණන්ති සුත්තපදං (විභ. 754) එත්ථ උදාහරිතබ්බං. යථා ච සම්මාදිට්ඨි පුබ්බභාගෙ දුක්ඛාදීසු විසුං විසුං පවත්තිත්වා මග්ගක්ඛණෙ එකාව චතුත්තං ඤාණානං කිච්චං සාධෙන්නි පවත්තති, එවං සම්මාසභිකජ්ජාදයො පුබ්බභාගෙ නෙක්ඛම්මසභිකජ්ජාදිනාමකා හුත්වා කාමසභිකජ්ජාදීනං පජ්ඣනවසෙන විසුං විසුං පවත්තිත්වා මග්ගක්ඛණෙ තිණ්ණං චතුත්තඤ්ච කිච්චං සාධෙන්නා පවත්තන්ති. සම්මාසමාධි පන පුබ්බභාගෙහි මග්ගක්ඛණෙහි නානායෙව හුත්වා

පවත්නාකි කාමඤ්චෙන්ට සම්මාදිට්ඨියා සබ්බෙසි පාපධම්මා පටිපක්ඛා, උජුච්චවනිකතාදස්සනවසෙන පන සම්මාදිට්ඨියා කිච්චනිද්දෙසෙ මිච්ඡාදිට්ඨිග්ගහණං කතං. තෙනෙව ච “තප්පච්චතියකිලෙසෙ වා”ති වුත්තං.

යෙසං කිලෙසානං අනුපච්ඡන්දනෙ සම්මාදිට්ඨි න උප්පජ්ජෙය්‍යා, තෙ මිච්ඡාදිට්ඨියා සහපෙකට්ඨතාය තදෙකට්ඨාව තප්පච්චතියකිලෙසා දට්ඨබ්බා. සම්මාසඬ්ඤ්ජාදිනං කිච්චනිද්දෙසෙපි එසෙව නයො. සොතාපත්තිමග්ගාදිවසෙන චත්තාරො ලොකුත්තරමග්ගභාවසාමඤ්ඤෙන එකතො කත්වා. ලොභදොසා සමුදයසච්චං, යස්ස පන සො සමුදයො තං දුක්ඛසච්චං, පහානභාවො මග්ගසච්චං, යත්ථ තං පහානං, තං නිරොධසච්චන්ති ඉමානි චත්තාරි සච්චානි. කස්මා පනෙන්ට ලොභදොසානං විසුං ආදිතො ච ගහණං? විසුං ගහණං තාව තථාබුජ්ඣානකානං පුග්ගලානං අජ්ඣාසයවසෙන, ඉමෙහි ලොභදොසෙහි ආමිසදායාදතා, තප්පභානෙන ච ධම්මදායාදතානි දස්සනත්ථං, තදනුසාරෙන චතුසච්චයොජනාය එවං එකෙකස්ස නියානමුඛං හොතිති දස්සනත්ථස්ස ඵෙව. සෙසවාරෙසුපි එසෙව නයො. ආදිතො ගහණං පන අනිච්ඡ ඔළාරිකතාය සුපාකට්ඨාවතො චක්ඛමානානං අඤ්ඤෙසඤ්ච පාපධම්මානං මූලභාවතො තදෙකට්ඨතාය ච වෙදිතබ්බං.

කුජ්ඣාලක්ඛණොති කුජ්පනසභාවො, චිත්තස්ස ඛ්‍යාපජ්ජනාති අත්ථො. චණ්ඩික්කං ලුද්දතා, කුරුරභාවොති අත්ථො. ආසාතකරණරසොති “අනත්ථං මෙ අචරි”තිආදිනා චිත්තෙ ආසාතස්ස කරණරසො. දුස්සනපච්චුපට්ඨානොති සපරසන්තානස්ස විනාසනපච්චුපට්ඨානො ලද්ධොකාසො විය සපත්තො. උපනන්ධනං නානප්පකාරස්ස උපරුපරි නන්ධනං විය හොතිති කත්වා. තථා හෙස “වෙරඅප්පට්ඨිස්සජ්ජනරසො, කොධානුපබන්ධභාවපච්චුපට්ඨානො”ති ච වුත්තො. අපරකාලෙ උපනාහොතිආදිති ආදි-සද්දෙන “උපනස්භනා උපනස්භිතත්තං ආධ්‍යානා ධ්‍යානා සණ්ඨානා අනුසංසන්දනා අනුප්පබන්ධනා දළ්භිකම්ම”න්තිආදිනං (විහ. 891) නිද්දෙසපදානං අත්ථවණ්ණනං සඬ්ගස්භති. උපනාහසමඬ්භිති පුග්ගලො වෙරස්ස අනිස්සජ්ජනතො ආදිත්තපුත්තිඅලාතං විය ජලති එව, චිත්තඤ්චස්ස ධොවියමානං අච්ඡවම්මං විය, මසිමක්ඛිතපිලොතිකා විය ච න සුජ්ඣාතෙව.

පරගුණමක්ඛනලක්ඛණොති උදකපුඤ්ජනියා උදකං විය පරෙසං ගුණානං මක්ඛනසභාවො. තථාභූතො වායං අත්තතො කාරකං ගුප්තං පහරන්තං ගුප්තං විය පඨමතරං මක්ඛෙති එවානි දට්ඨබ්බො. තථා හෙස්ස සපරසන්තානෙසු ගුණං මක්ඛෙති මක්ඛොති වුච්චති. යුග්ගගාහො සමධුරග්ගහණං අසමානස්සපි අභුතස්ස සමාරොපනං. සමභාවකරණං සමිකරණං. පරෙසං ගුණප්පමාණෙන අත්තතො ගුණානං උපට්ඨානං පච්චුපට්ඨපෙතිති ආහ “පරෙසං ගුණප්පමාණෙන උපට්ඨානපච්චුපට්ඨානො”ති. තථා හෙස පරෙසං ගුණං ධංසිත්වා විය අත්තතො ගුණෙහි සමෙ කරොතිති පළාසොති වුච්චති.

පරසම්පත්තිඛියනං පරසම්පත්තියා උසුයනං. ඉස්සති පරසම්පත්තිං න සහතිති ඉස්සා. තථා හෙසා “පරසම්පත්තියා අක්ඛනලක්ඛණො”ති වුච්චති. තත්ථානි පරසම්පත්තියං. අනභිරතිරසා අභිරතිපටිපක්ඛකිච්චා. විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා පරසම්පත්තිං පස්සිතුම්පි අප්පදානතො. නිගුහනලක්ඛණං අත්තතො සම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවාසහනතො. අසුඛායනං න සුඛනං දුක්ඛනං, අරොචනන්ති අධිජ්ජායො.

කතස්ස කායදුච්චරිතාදිපාපස්ස පටිච්ඡාදනං කතපාපපට්ච්ඡාදනං. තස්ස පාපස්ස ආවරණභාවෙන පච්චුපතිට්ඨතිති තදාවරණපච්චුපට්ඨානා, මායා, යාය සමන්තාගතො පුග්ගලො හස්මජන්තො විය අධිගාරො, උදකජන්තො විය බාණු, පිලොතිකපටිච්ඡාදිතං විය ච සත්ථං හොති. අවිජ්ජමානගුණප්පකාසනං අත්තති අවිජ්ජමානසිලාදිගුණවිභාවනං, යෙන සාධෙය්‍යෙන සමන්තාගතස්ස පුග්ගලස්ස අසන්තගුණසමභාවෙන චිත්තානුරූපකිරියාවිහරතො “එවංචිත්තො, එවංකිරියො”ති දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යත්තා කුච්ඡං වා පිට්ඨං වා ජානිතුං න සක්කා. යතො –

“වාමෙන සුකරො හොති, දක්ඛිණෙන අජාමිගො;
සරෙන නෙලකො හොති, විසාණෙන ජරග්ගවො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.296; විහ. අට්ඨ. 894; මහානි. අට්ඨ. 166) –

එවං වුත්තයක්කසුකරසදිසො හොති.

චිත්තස්ස උද්ධුමානභාවො ථද්ධලුඛභාවො. අප්පතිස්සයවුත්තිති අනිවාතවුත්ති. අමද්දවාකාරෙන පච්චුපතිට්ඨති, අමද්දවනං වා පච්චුපට්ඨපෙතිති අමද්දවනාපච්චුපට්ඨානො, ථම්මො, යෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො ගිලිනනඬ්ගලසිසො විය අජගරො, වාතහරිතහස්තා විය ච ථද්ධො හුත්වා ගරුට්ඨානියෙ ච දිස්වා ඔනම්තුම්පි න ඉච්ඡති, පරියන්තෙනෙව වරති. කරණස්ස උත්තරකිරියා කරණුත්තරියං. විසෙසතො පච්චනිකභාවො විපච්චනිකතා. පරෙන හි කිස්මිඤ්චි කතෙ තද්දිගුණං කරණවසෙන සාරම්මො පවත්නති.

සෙය්‍යාදිආකාරෙහි උන්නමනං උන්නති. ඔමානොපි හි එවං කරණමුඛෙන සම්පග්ගහවසෙනෙව පවත්නති. “අභමස්මි සෙය්‍යො”තිආදිනා අභංකරණං සම්පග්ගහො අභඩ්ඛාරො. පරෙ අභිභවිත්වා අධිකං උන්නමනං අඛ්‍යන්තති . යං සන්ධාය වුත්තං “පුබ්බකාලෙ අත්තානං භීතතො දහති අපරකාලෙ සෙය්‍යතො”ති (විහ. 877).

මත්තභාවො ජාතිආදිං පටිච්ච චිත්තස්ස මජ්ජනාකාරො, යස්ස වා ධම්මස්ස වසෙන පුග්ගලො මත්තො නාම හොති, සො ධම්මො මත්තභාවො. මදග්ගාහණාරාමො මදස්ස ගාහණකිච්චො. මදො හි අත්තනො මජ්ජනාකාරං සම්පයුත්තධම්මෙ ගාහෙත්තො විය පවත්නාමානො තංසමඬ්ඨිං පුග්ගලම්පි තථා කරොත්තො විය හොති. අභඬ්ඨකාරවසෙන පුග්ගලං අනිට්ඨං කරොත්තො චිත්තස්ස උම්මාදභාවො විය හොතිති උම්මාදපච්චුපට්ඨානො. සතියා අනිග්ගණ්ණිත්වා චිත්තස්ස වොස්සජ්ජනං චිත්තවොස්සග්ගො, සතිවිරහිතොති අත්ථො. යථාචුත්තස්ස වොස්සග්ගස්ස අනුප්පදානං පුනස්පුනං විස්සජ්ජනං වොස්සග්ගානුප්පදානං. ඉමෙසං කොධාදීනං ලොභාදීනම්පි වා. ලක්ඛණාදීනීති ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානානි. පදට්ඨානං පන ධම්මන්තරතාය න ගහිතං. නිබ්බවනං “කුප්ඤ්ඤිති කොධො, උපනායහිති උපනාහො”තිආදිනා සුවිඤ්ඤෙයාමෙවාති න චුත්තං, අත්ථනො පන කොධො දොසො ඵව, තථා උපනාහො. පවත්තිආකාරමත්තතො හි කතො නෙසං හෙදො, මක්ඛපළාසසාරම්භා තදාකාරප්පවත්තා පටිසසභගතචිත්තූප්පාදධම්මා, මායාසායෙයාථම්භමදප්පමාදා තදාකාරප්පවත්තා ලොභසභගතචිත්තූප්පාදධම්මා. ථම්මො වා මානවිසෙසො චිත්තස්ස ථද්ධිභාවෙන ගහෙතබ්බතො, තථා මදො. තථා හි සො “මානො මඤ්ඤනා”තිආදිනා විභඩ්ගෙ (විභ. 878) නිද්දිට්ඨො. ඉධ පන මානාතිමානානං විසුං ගහිතත්තා මජ්ජනාකාරෙන පවත්තධම්මා ඵව “මදො”ති ගහෙතබ්බා. සෙසානං ධම්මන්තරභාවො පාකට්ඨො ඵව.

කස්මා පනෙත්ථ එතෙ ඵව අට්ඨ දුකා ගහිතා, කිම්තො අඤ්ඤෙපි කිලෙසධම්මා නත්ථීති? නො නත්ථී, ඉමෙ පන ආමිසදායාදස්ස සවිසෙසං කිලෙසාය සංවත්තන්තිති තං විසෙසං විභාවෙන්තෙන ආමිසදායාදස්ස ලොභාදීනං පවත්තනාකාරං දස්සෙතුං “විසෙසතො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ එත්ථාති එතෙසු ලොභාදීසු. අලහන්තො ආමිසන්ති අධිප්පායො. තතුත්තරි උප්පන්නො කොධොති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. සන්තෙපීති විජ්ජමානෙපි. ඉස්සතිති ඉස්සං ජනෙති. පදුස්සතිති තස්සෙව වෙවචනං. තථා හි සා “ඉස්සති දුස්සති පදුස්සති”තිආදිනා නිද්දිට්ඨා. යස්මා වා ඉස්සං ජනෙත්තො එකංසතො පදුට්ඨචිත්තො ඵව හොති, තස්මා “පදුස්සති”ති චුත්තං. අස්සාති ආමිසදායාදස්ස. ඵවං පටිපන්නොති ඵවං අසන්නගුණප්පකාසනං පටිපදං පටිපන්නො. ඔවදිතුං අසක්කුණෙයොති එතෙන ථම්මො නාම දොවචස්සකරණො ධම්මොති දස්සෙති. කිඤ්චි වදති ඔවාදදානවසෙන. ථම්මෙන...පෙ.... මඤ්ඤන්තොති ඉමිනා ව ථම්මස්ස මානවිසෙසභාවං දස්සෙති, ථම්මෙන වා හෙතුනාති අත්ථො. මත්තො සමානොති මත්තො හොත්තො. කාම...පෙ.... පමජ්ජතිති එතෙන මදවසෙන එකංසතො පමාදමාපජ්ජතිති දස්සෙති.

ඵවන්ති ඉමිනා ආමිසදායාදස්ස ලොභාදීනං උප්පත්තික්කමදස්සනෙනෙව ඉධ පාළියං නෙසං දෙසනාක්කමොපි දස්සිතොති දට්ඨබ්බො. න කෙවලං ඉමෙහෙව, අථ බො අඤ්ඤෙහි ව ඵවරූපෙහි පාපකෙහි ධම්මෙහි අපරිච්ඡිත්තො හොතිති සම්බන්ධො. කෙ පන තෙති? අත්තිච්ඡතාමහිච්ඡතාදයොති. ඵවං මහාදීනවා ආමිසදායාදතාති තතො බලවතරො සංවෙගො ජනෙතබ්බොති අයමෙත්ථ ඔවාදො වෙදිතබ්බො. එත්ථාති එතස්මිං සුත්තෙ. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු වාරෙසු. නිබ්බිසෙසොයෙවාති එතෙනෙව පට්ඨමතරං ඉධ දස්සිතසච්චයොජ්ජානායෙන සබ්බවාරෙසු යොජෙතබ්බොති වෙදිතබ්බො.

ඤාණපරිවයපාටචත්ථන්ති මග්ගස්ස අට්ඨකිගසත්තකිගතාදිවිසෙසවිභාවනාය ඤාණස්ස ආසෙවනට්ඨෙන පරිවයො ඤාණපරිවයො, තස්ස පටුභාවත්ථං කොසල්ලත්ථං. එත්ථාති අරියමග්ගෙ. හෙදොති විසෙසො. කමොති අඬ්ඨානං දෙසනානුපුබ්බි. භාවනානායොති භාවනාවිධි. “කදාචි අට්ඨකිගිකො, කදාචි සත්තකිගිකො”ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විවරන්තො පුන “අයං හී”තිආදිමාහ. තත්ථ ලොකුත්තරපට්ඨමජ්ඣානවසෙනාති ලොකුත්තරස්ස පට්ඨමජ්ඣානස්ස වසෙන. එත්ථ ව කෙචි ඤානධම්මා මග්ගසභාවාති එකන්තතො ඤානං මග්ගතො විසුං කත්වා වත්තුං න සක්කාති “ලොකුත්තරපට්ඨමජ්ඣානසහිතො”ති අවත්වා “ලොකුත්තරපට්ඨමජ්ඣානවසෙන”ඉව්චෙව චුත්තං. අථ වා ලොකුත්තරපට්ඨමජ්ඣානවසෙනාති ලොකුත්තරා හුත්වා පට්ඨමජ්ඣානස්ස වසෙනාති ඵවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අරියමග්ගො හි විපස්සනාය පාදකභුතස්ස, සම්මසිතස්ස වා පට්ඨමජ්ඣානස්ස වසෙන අට්ඨකිගිකො හොති. අථ වා අඤානලාභිනො සුක්ඛවිපස්සකස්ස, ඤානලාභිනො වා පාදකමකත්වා පට්ඨමජ්ඣානස්ස, පකිණ්ණකසඬ්ඨාරානං වා සම්මසනෙ උප්පන්නො අරියමග්ගො අට්ඨකිගිකො හොති, ස්වාස්ස අට්ඨකිගිකභාවො පට්ඨමජ්ඣානිකභාවෙනාති දස්සෙත්තො “පට්ඨමජ්ඣානවසෙනා”ති ආහ. ඵවං “අවසෙසජ්ඣානවසෙනා”ති එත්ථාති යථාරහං අත්ථො වෙදිතබ්බො.

යදි අරියමග්ගො සත්තකිගිකොපි හොති, අථ කස්මා පාළියං “අට්ඨකිගිකො”ඉව්චෙව චුත්තන්ති ආහ “උක්කට්ඨනිද්දෙසතො”තිආදි. යථා වෙන්ථ පටිපදාය මග්ගවසෙන අට්ඨකිගිකසත්තකිගිකහෙදො, ඵවං බොජ්ඣකිගවසෙන සත්තකිගිකජලකිගිකහෙදො වෙදිතබ්බො අප්පිතිකජ්ඣානවසෙන ජලකිගිකත්තා, මග්ගවසෙන පන දෙසනා ආගතාති ස්වායං හෙදො අට්ඨකථායං න උද්ධට්ඨො. ඉතො පරන්ති ඉතො අට්ඨකිගතො පරං උක්කංසතො, අවකංසතො පන සත්තකිගතො පරං මග්ගකිගං නාම නත්ථීති. නනු මග්ගවිභඩ්ගෙ (විභ. 493-502) පඤ්චකිගිකවාරෙ පඤ්චෙව මග්ගකිගාති උද්ධට්ඨාති, මහාසළායතනෙ (ම. නි. 3.431) ව “යා තථාභුතස්ස දිට්ඨි, යො තථාභුතස්ස සඬ්ඛප්පො, යො තථාභුතස්ස වායාමො, යා තථාභුතස්ස සති, යො තථාභුතස්ස සමාධි, ස්වාස්ස හොති සම්මාසමාධි”ති වත්වා පුබ්බභාගවසෙන පන “පුබ්බෙව බො පනස්ස කායකම්මං වචිකම්මං ආජීවො සුපරිසුද්ධො හොති”ති සම්මාචාචාදයො ආගතාති? සච්චමෙතං, තං පන සම්මාදිට්ඨිආදීනං පඤ්චන්තං කාරාපකකිගානං අතිරෙකකිවචදස්සනවසෙන චුත්තං, තස්මා න අරියමග්ගො සම්මාචාචාදිවිරහිතො අත්ථීති “ඉතො පරඤ්ඤි මග්ගකිගං නත්ථී”ති සුචුත්තමෙතන්ති දට්ඨබ්බං.

සබ්බකුසලානන්ති සබ්බෙසං කුසලධම්මානං. නිද්ධාරණෙ වෙතං සාමිව්වනං. කාමාවචරාදිවසෙන නංතංකුසලධම්මෙසු සා සම්මාදිට්ඨි සෙට්ඨා. තස්සා සෙට්ඨභාවෙන හි “පඤ්ඤාපීචං ජීවිතමාහු සෙට්ඨ”න්ති (සං. නි. 1.246; සු. නි. 184) චුත්තං, මග්ගසම්මාදිට්ඨියා පන සබ්බසෙට්ඨභාවෙ චත්තබ්බමෙව නත්ථි. කුසලචාරෙති කුසලුප්පත්තිසමයෙ. පුබ්බභිගමා කුසලාදිධම්මානං යාථාවසභාවබොධෙන සම්පයුත්තධම්මානං පරිණායකභාවතො. තෙනෙවාහ “සම්මාදිට්ඨිං සම්මාදිට්ඨිති පජානාති”තිආදි. සා සම්මාදිට්ඨි පහවො එතස්සාති තප්පහවො, සම්මාසඬ්ඤාපො. සම්මාදස්සනවසෙන හි සම්මාසඬ්ඤාපො හොති. තතො අභිනිබ්බත්තානිති තප්පහවාහිනිබ්බත්තානි. තප්පහවාහිනිබ්බත්තානිති “තදභිනිබ්බත්තානි”ති වුව්වන්ති කාරණකාරණෙපි කාරණුපචාරතොති ආහ “තප්පහවාහිනිබ්බත්තානි සෙසඬ්භානි”ති. තෙනාහ “සම්මාදිට්ඨිස්සා”තිආදි. යථා හි සම්මාදස්සනං සම්මාවිතක්කනස්ස විසෙසපච්චයො, එවං සම්මාවිතක්කනං සම්මාපරිග්ගහස්ස සම්මාපරිග්ගහො සම්මාසමුට්ඨානස්ස, සම්මාසමුට්ඨානං සම්මාවොදානස්ස, සම්මාවොදානං සම්මාවායාමස්ස, සම්මාවායාමො සම්මාඋපට්ඨානස්ස, සම්මාඋපට්ඨානං සම්මාධානස්ස විසෙසපච්චයො, තස්මා “පුරිමං පුරිමං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස විසෙසපච්චයො හොති”ති ඉමිනා විසෙසපච්චයභාවදස්සනත්ථෙන කමෙන එතාති සම්මාදිට්ඨිආදීනි අඬ්භානි චුත්තානිති දස්සිතානි.

භාවනානායොති සමප්පිපස්සනානං යුගනද්ධභාවෙන පවත්තො භාවනාවිධි. අයඤ්ඤි අරියමග්ගක්කණෙ භාවනාවිධි. තස්ස පන පුබ්බභාගෙ භාවනානායො කස්සච සමප්පුබ්බභිගමො හොති, කස්සච විපස්සනාපුබ්බභිගමොති. තං විධිං දස්සෙතුං “කොථි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ පඨමො සමප්පානිකස්ස වසෙන චුත්තො, දුතියො විපස්සනායානිකස්ස. තෙනාහ “ඉධෙකච්චො”තිආදි. තන්ති සමපං සමාධිං, කුමානධම්මෙති වා අත්ථො. තංසම්පයුත්තෙති සමාධිසම්පයුත්තෙ, කුමානසම්පයුත්තෙ වා ධම්මෙ. අයඤ්ච නයො යෙහුයොන සමප්පානිකා අරුපමුඛෙන, තත්ථාපි කුමානමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසං කරොන්තිති කත්වා චුත්තො. විපස්සනං භාවයතොති පටිපදාඤ්ඤාදස්සනවිසුද්ධිං ආරහිත්වා යථාධිගතං තරුණවිපස්සනං වඩ්ඪෙත්තස්ස. මග්ගො සඤ්ජායතීති පුබ්බභාගියො ලොකියමග්ගො උප්පජ්ජති. ආසෙවති නිබ්බිදානුපස්සනාවසෙන. භාවෙති මුඤ්චිතුකම්යතාවසෙන. බහුලිකරොති පටිසඬ්ඛානුපස්සනාවසෙන. ආසෙවති වා භයතුපට්ඨානඤ්ඤානුචසෙන. බහුලිකරොති වුට්ඨානගාමිතිවිපස්සනාවසෙන. සංයොජනාති පභීයන්ති, අනුසයා බ්‍යන්ති හොන්ති මග්ගපටිපාටියා.

සමපං අනුප්පාදෙත්වාවාති අවධාරණෙන උපචාරසමාධිං නිවත්තෙති, න බණ්කසමාධිං. න හි බණ්කසමාධිං විනා විපස්සනා සම්භවති. විපස්සනාපාරිසුරියාති විපස්සනාය පරිපුණ්ණතාය වුට්ඨානගාමිතිභාවප්පත්තියා. තත්ථජානානන්ති තස්මිං අරියමග්ගක්කණෙ උප්පත්තානං සම්මාදිට්ඨිආදීනං ධම්මානං. නිද්ධාරණෙ වෙතං සාමිව්වනං. වචස්සග්ගාරම්මණකොති වචස්සග්ගස්ස ආරම්මණතාය. වචස්සග්ගො වොස්සග්ගො පටිනිස්සග්ගොති ව අපවග්ගොති ව අත්ථො එකං, නිබ්බානන්ති චුත්තං හොති, තස්මා නිබ්බානස්ස ආරම්මණකරණෙනාති අත්ථො. විත්තස්ස එකග්ගතාති මග්ගසම්මාසමාධිමාහ. අරියමග්ගො හි එකත්ත සමාහිතො අසමාධානහෙතුනං කිලෙසානං සමුච්ඡේදනතො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

යුගනද්ධාව හොන්ති තදා සමාධිපඤ්ඤානං සමරසතාය ඉච්ඡිතබ්බතො. මග්ගක්කණෙ හි න සමප්භාවනායං විය සමාධි, විපස්සනාභාවනායං විය ව පඤ්ඤා කිච්චතො අධිකා ඉච්ඡිතබ්බා, සමරසතාය පන අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස අනනිචත්තනට්ඨෙන ද්වේපි යුගනද්ධා විය පවත්තන්ති. තෙන චුත්තං “සමප්පිපස්සනා යුගනද්ධාව හොන්ති”ති.

ධම්මදායාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. භයහෙරවසුත්තවණ්ණනා

34. එවං මෙ සුතන්ති භයහෙරවසුත්තං. කො නික්කෙපො? කෙච්ඡි තාව එවමාහු “පුච්ඡාවසිකො නික්කෙපො”ති. දුට්ඨා හි පුච්ඡා පාකටාපාකටහෙදතො. තත්ථ යස්සා දෙසනාය නිමිත්තභූතො ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො කිං-සද්දපුබ්බකෙන පකාසියති, සා පාකටා පුච්ඡා යථා “කිංසුධ චිත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්ති එවමාදි (සං. නි. 1.246; සු. නි. 183). යස්සා පන දෙසනාය නිමිත්තභූතො ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො කිං-සද්දරහිතෙන කෙවලෙනෙව සද්දපයොගෙන පකාසියති, සා අපාකටා පුච්ඡා. ඤාතුං ඉච්ඡිතො හි අත්ථො “පඤ්ඤා, පුච්ඡා”ති වුව්චති, තස්මායෙව ඉධ “යෙ මෙ හො ගොතමා”තිආදිකා අපාකටාති “පුච්ඡාවසිකො නික්කෙපො”ති. තයිදං අකාරණං, යස්මා සො බ්‍රාහ්මණො “යෙමෙ හො ගොතමා”තිආදීනි වදන්තො න තත්ථ කඬ්ඨි විචිකිච්ඡි සංසයමාපන්නො අවොච, අථ බො අත්තනා යථානිච්ඡිතමත්ථං භගවති පසාදභාවබහුමානං පවෙදෙන්නො කට්ඨෙ. තෙනාහ “භගවති පසාදං අලත්ථා”තිආදි (ම. නි. අට්ඨ. 1.34). විහාරෙති විහාරකෙ නිවාසෙ. අච්ඡිත්තෙනෙයෙවාති පවත්තමානෙයෙව. පද්ද්වයස්සපි වසන්තෙ එවාති අත්ථො. එතං පුරොහිතට්ඨානං උණ්ඨිසාදිකකුඩහණ්ඩෙහි සද්ධිං ලද්ධං, තථා ව “අස්ස රඤ්ඤා දින්න”න්ති වදන්ති. තෙනාහ “තං තස්ස රඤ්ඤා දින්න”න්ති. බ්‍රහ්මන්ති වෙදං. සො පන මන්තබ්‍රහ්මකප්පවසෙන තිවිධො. තත්ථ මන්තා පධානං මූලභාවතො, යෙ අට්ඨකාදීනි පචුත්තා, ඉතරෙ තන්තිස්සයෙන ජාතා, තෙන තෙසංයෙව ගහණං “මන්තෙ සප්කායතී”ති. තෙ හි ගුත්තභාසිතබ්බතාය “මන්තා”ති වුව්චන්ති. ඉදමෙව හීති අවධාරණෙන “බ්‍රහ්මතො ජාතා”තිආදිකං නිරුත්තිං පටික්ඛිපති.

යෙන වා කාරණෙනාති (සාරත්ථ. ටී. වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනායං 2; සං. නි. ටී. 1.1.1; අ. නි. ටී. 2.2.16) හෙතුමිහි ඉදං කරණවචනං. හෙතුඅත්ථො හි කිරියාකාරණං, න කරණං විය කිරියත්ථො, තස්මා නානාජපකාරගුණවිසෙසාධිගමත්ථා ඉධ උපසඬකමනාතිරියාති “අන්තෙන වසති”තිආදීසු විය හෙතුඅත්ථමෙවෙනං කරණවචනං යුත්තං, න කරණත්ථං තස්ස අයුජ්ජමානත්තාති වුත්තං “යෙන වා කාරණෙනා”තිආදි. භගවතො සත්තජපවත්තනිර්තියසාදුච්ඡුලාමතරසසද්ධම්මඵලතාය සාදුඵලතිවිඵලිතමහාරුක්ඛෙන භගවා උපමිතො, සාදුඵලපහොගාධිජපායග්ගහණෙනෙව හි මහාරුක්ඛස්ස සාදුඵලතා ගහිතාති.

උපසඬකමිති උපසඬකන්තො. සම්පත්තුකාමතාය හි කිඤ්චි යානං ගච්ඡන්තො තංතංපදෙසාතික්කමනෙන උපසඬකමි, උපසඬකන්තොති වා වත්තබ්බතං ලභති. තෙනාහ “ගතොති වුත්තං හොති”ති, උපගතොති අත්ථො. උපසඬකමිත්වාති පුබ්බකාලකිරියානිද්දෙසොති ආහ “උපසඬකමනපරියොසානදීපන”න්ති. තතොති යං යානං පත්තො “උපසඬකමි”ති වුත්තො, තතො උපගතට්ඨානතො. යථා ඛමනියාදීනි පුච්ඡන්තොති (සං. නි. ටී. 1.1.112) යථා භගවා “කච්චි තෙ බ්‍රාහ්මණ ඛමනියං, කච්චි යාපනිය”න්තිආදිනා ඛමනියාදීනි පුච්ඡන්තො තෙන බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං සමජ්ජවත්තමොදො අහොසි පුබ්බභාසිතාය, තදනුකරණෙන ඵලං සොපි බ්‍රාහ්මණො භගවතා සද්ධිං සමජ්ජවත්තමොදො අහොසිති යොජනා. තං පන සමජ්ජවත්තමොදනං උපමාය දස්සෙතුං “සිතොදකං වියා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සම්මොදිතන්ති සංසන්දිතං. එකිභාවන්ති සම්මොදනකිරියාය සමානතං එකරූපතං. ඛමනියන්ති “ඉදං චතුචක්කං නචද්වාරං සරිරයන්තං ඛණ්ඩගුරුතාය සභාවතො දුස්සහං, කච්චි ඛමිතුං සක්කුණෙය්‍ය”න්ති පුච්ඡති. යාපනියන්ති පච්චයායත්තවුත්තිකං විරජ්ජබන්ධසඬබාතාය යාපනාය කච්චි යාපෙතුං සක්කුණෙය්‍යං. සිසරොගාදිආබාධාභාවෙන කච්චි අජ්ජාබාධං. දුක්ඛජීවිකාභාවෙන කච්චි අජ්ජාතඬකං. තංතංකිච්චකරණෙ උට්ඨානසුඛතාය කච්චි ලහුට්ඨානං. තදනරූපබලයොගතො කච්චි බලං. සුඛවිහාරසබ්භාවෙන කච්චි ඵාසුචිභාරො අත්ථිති තත්ථ තත්ථ කච්චි-සද්දං යොජෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො.

බලවජ්ජත්තා පිති පීතියෙව. තරුණපිති පාමොජ්ජං. සම්මොදනං ජනෙති කරොතිති සම්මොදනිකං, තදෙව සම්මොදනියන්ති ආහ “සම්මොදජනනතො”ති. සම්මොදිතබ්බතො සම්මොදනියන්ති ඉමං පන අත්ථං දස්සෙත්තො “සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො”ති ආහ. සරිතබ්බභාවතොති අනුස්සරිතබ්බභාවතො. “සරණිය”න්ති වත්තබ්බෙ දීඝං කත්වා “සාරණිය”න්ති වුත්තං. සුය්‍යමානසුඛතොති ආපාට්මධුරතං ආහ, අනුස්සරියමානසුඛතොති විමද්දරමණියතං. බ්‍යඤ්ජනපරිසුද්ධතායාති සභාවනිරුත්තිභාවෙන තස්සා කථාය වචනවාතුරියමාහ, අත්ථපරිසුද්ධතායාති අත්ථස්ස නිරුපක්කිලෙසතං. අනෙකෙහි පරියායෙහීති අනෙකෙහි කාරණෙහි.

අභිදුරඅව්වාසන්තපටික්ඛෙපෙන නාතිදුරනාව්වාසන්තං නාම ගහිතං, තං පන අවකංසතො උභින්නං පසාරිතත්ථසඬසට්ටනෙන දට්ඨබ්බං. ගීවං පසාරෙත්වාති ගීවං පරිවත්තනවසෙන පසාරෙත්වා.

යෙමෙති එත්ථ සන්ධිවසෙන ඉකාරලොපොති දස්සෙත්තො “යෙ ඉමෙ”තිආදිමාහ. උච්චාකුලීනතාය ජාතිවසෙන අභිජාතා ජාතිකුලපුත්තා. තෙනාහ “උච්චාකුලජ්ජසුත්තා”ති. ආචාරසම්පත්තියා අභිජාතා ආචාරකුලපුත්තා. තෙනාහ “ආචාරසම්පන්නා”ති. යත්ථ කත්ථවි අපාකට්ඨි කුලෙ. තෙන බ්‍රාහ්මණෙන අධිජ්ජෙතා භික්ඛුසු දුට්ඨාපි සංවිජ්ජන්තිති ආහ “ඉධ පන ද්විහිපි කාරණෙහි කුලපුත්තායෙවා”ති.

සද්ධාති ඉදං කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “සද්ධායා”ති, සද්ධාති වා සද්දහිත්වාති අත්ථො. ඉමස්මිං පක්ඛෙ පාළියං ය-කාරලොපෙන නිද්දෙසොති දට්ඨබ්බං. අගාරතොති අගාරවාසතො, උත්තරපදලොපෙන, නිස්සයුපචාරෙන වා අයං නිද්දෙසොති. භික්ඛනසීලතාදිලක්ඛණො භික්ඛුභාවො පබ්බජ්ජාසභවරිතාය සද්ධිං භික්ඛුභාවං අන්වාචිනන්තොති ආහ “පබ්බජ්ජං භික්ඛුභාවඤ්චා”ති. කම්මවාචාලක්ඛණෙ පන භික්ඛුභාවෙ අධිජ්ජෙතෙ සමුච්චයත්ථො ච-සද්දො දට්ඨබ්බො. අනගාරස්ස භාවොති එතෙන පබ්බජ්ජානිස්සිතො සුච්ඡද්ධො සීලාචාරගුණවිසෙසො ගහිතො, කසිගොරක්ඛාදිකම්මපටික්ඛෙපො ඉධ අනුජ්ජාදාදිහි වෙදිතබ්බො. සෙසග්ගහණෙන පන සරණගමනාදිවසෙන පබ්බජ්ජාය, සරණගමනාදිවසෙන උපසම්පදාය ව අනෙකහෙදත්තා ආහ “සබ්බථාපි”ති, තෙන තෙන පකාරෙනාති අත්ථො. පුරතොගාමිතා පටිපත්තිගමනෙන, න කායගමනෙනාති ආහ “නායකො”ති, සම්මාපටිපත්තියා නිබ්බානසම්පාපකොති අත්ථො. භිතකිරියායාති දිට්ඨධම්මිකාදිභිතවරියාය. ගාහණං අධිසීලාදීසු අච්චත්තාය නියොජනං, න කට්ඨාමත්තන්ති දස්සෙත්තො “ගාහනා”ති වත්වා “සික්ඛාපෙතා”ති ආහ. දිට්ඨානුගතින්ති දිට්ඨියා අනුගමනන්ති දස්සෙත්තො “දස්සනානුගති”න්ති වත්වා සික්ඛාත්තයසඬගහං භගවතො සාසනං තෙන දිට්ඨත්තා දිට්ඨි, තස්ස තස්සෙව බමනවසෙන බන්ති, රුච්චනවසෙන රුචි, තංදිට්ඨිබන්තිරුචිකාව භගවතො සාවකාති ආහ “යංදිට්ඨිකො”තිආදි.

එස කිර අලත්ථාති සම්බන්ධො. දෙවපුත්තෙ වියාතිආදි කස්සචි පාරිජුඤ්ඤස්ස අභාවදීපනතො “සද්ධායා”තිආදිනා වුත්තස්ස පබ්බජිතභාවස්ස පාකට්කරණං. සද්ධාය සරා නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වාති ඉදං හට්ඨපහට්ඨාදිභාවස්ස කාරණවචනං. සාසච්ඡාදනපරමතාය සන්තුට්ඨෙති ඉදං අනුස්සඬකිතාපරිසඬකිතතාය කාරණවචනන්ති දට්ඨබ්බං.

එවමෙතන්තිආදිනා ආමෙඬිතවවනං සම්පහංසනවසෙන, පසාදවසෙන වා කතන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි එවං-සද්දො සම්පට්ඨිතන්තො අබ්බන්ධොදනන්තො ව චුත්තො. මමන්ති උපයොගන්තො සාමීවවනං, නිපාතපදං වා එතං “ම”න්ති ඉමිනා සමානත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. ආදීනීති ආදි-සද්දෙන නප්ඵිකාපකතාදිං සඬගණ්හාති ඊදිසානංයෙවාවති සද්ධාපබ්බජ්ජාය විභාවිතආනභිජ්ඣාලුආදිසභාවානංයෙව, න ඉතරෙසං අභිජ්ඣාලුසභාවානං. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“සඬසාටිකණ්ණෙ වෙපි මෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ගහෙන්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධො අස්ස පදෙ පදං නික්ඛිපන්තො, සො ව හොති අභිජ්ඣාලු කාමෙසු තිබ්බසාරාගො බ්‍යාපන්නවිත්තො පද්‍රව්‍යමනසඬකප්පො මුට්ඨස්සති අසම්පජානො අසමාහිතො විබ්බන්තවිත්තො පාකට්ඨිදියො, අප්ඨං බො ආරකාව මම අහඤ්ඤ වස්සා”ති (ඉතිවු. 92).

අජ්ඣාගාහෙන්වා අධිප්පෙතන්තං සම්භවිතුං සාධෙතුං දුක්ඛානීති දුරභිසම්භවානි. අට්ඨකථායං පන තත්ථ නිවාසොයෙව දුක්ඛොති දස්සෙතුං “සම්භවිතුං දුක්ඛානි දුස්සභානි”ති චුත්තං. අරඤ්ඤවනපත්ථානීති අරඤ්ඤලක්ඛණප්පත්තානි වනසණ්ඨානි. වනපත්ථං-සද්දො හි සණ්ඨිතො රුක්ඛසමුහෙපි වත්තනීති අරඤ්ඤග්ගහණං. කිඤ්චාපීති අනුජානනසම්භාවනන්තො නිපාතො. කිං අනුජානාති? නිප්පරියායතො අරඤ්ඤාභාවං “ගාමතො බහි අරඤ්ඤ”න්ති. තෙනාහ “නිප්පරියායෙනා”තිආදි. කිං සම්භාවෙති? ආරඤ්ඤකඬගනිප්ථාදකත්තං. යඤ්ඤි ආරඤ්ඤකඬගනිප්ථාදකං, තං විසෙසතො “අරඤ්ඤ”න්ති චුත්තන්ති. තෙනෙවාහ “යං තං පඤ්චධනුසතික”න්තිආදි. නික්ඛමිත්වා බහි ඉන්ද්‍රිලාති ඉන්ද්‍රිලතො බහි නික්ඛමිත්වා, තතො බහි පට්ඨායාති අත්ථො. බහි ඉන්ද්‍රිලාති යත්ථ ද්වෙ තිණි ඉන්ද්‍රිලාති, තත්ථ බහිද්ධා ඉන්ද්‍රිලතො පට්ඨාය, යත්ථ තං නත්ථී, තත්ථ තදරහට්ඨානතො පට්ඨායාති වදන්ති. යස්මා බහි ඉන්ද්‍රිලතො පට්ඨාය මනුස්සප්පචාරෙ භයගෙරවං නත්ථී, තස්මා ඉධ නාධිප්පෙතන්ති දට්ඨබ්බං.

ගාමන්තන්ති ගාමසම්පං. අනුපචාරට්ඨානන්ති නිව්චකිව්චවසෙන නුපවරිතබ්බට්ඨානං. තෙනාහ “යත්ථ න කසීයති න වසීයති”ති. පත්තානීති ඉමිනා “පරියන්තාන”න්ති ඉමස්ස පරියායස්ස ඉධ පාළියං ගහිතත්තා චුත්තං “පරියන්තානන්ති ඉමමෙකං පරියායං යපෙත්වා”ති. දුරානන්ති පන අයං පරියායො යපෙත්වබ්බො සීයා තස්සාපි “පත්තානී”ති ඉමිනාව අත්ථතො ගහිතත්තා, තථා සති “න මනුස්සප්පචාරාන”න්ති ඵදිසානම්පි යපෙත්වබ්බතො ආපජ්ජති, තස්මා සද්දතො එව යපනං දට්ඨබ්බං. පට්ඨෙකන්ති පකාරතො, පකාරෙහි වා විවෙචනං, රුපාදිපුත්තාරම්මණෙ පකාරතො ගමනාදිඉරියාපට්ඨපකාරෙහි අත්තතො කායස්ස විවෙචනං ගච්ඡතොපි තිට්ඨතොපි නිසජ්ජතොපි එකස්සෙව පවත්ති. තෙනෙව හි විවෙචනබ්බානං විවෙචනාකාරස්ස ව හෙදතො බහුවිධත්තා තෙ එකත්තෙන ගහෙන්වා “පට්ඨෙක”න්ති එකවචනෙන චුත්තං. දුක්කරං පට්ඨෙකන්ති වා පට්ඨෙකං කත්තුං න සුබන්ති අත්ථො. එකිභාවෙති එකිකභාවෙ. ද්වයංද්වයාරාමොති ද්විත්තං ද්විත්තං භාවාහිරතො. හරන්ති වියාති සංහරන්ති විය විසාතුප්පාදනෙන. තෙනාහ “සසන්ති වියා”ති, භයසන්තාසුප්පාදනෙන බාදිතුං ආගතා යක්ඛරක්ඛසපිසාචාදයො වියාති අධිප්පායො. ඊදිසස්සාති අලද්ධසමාධිතො. තිණපණ්ණාසද්දෙහීති වාතෙරිතානං තිණපණ්ණාසද්දෙන මිගපක්ඛිආදිනඤ්ඤි හිංසනකෙහි හෙරවෙහි සද්දෙහි විවිධෙහි ව අඤ්ඤෙහි බාණුආදීහි යක්ඛාදිආකාරෙහි උපට්ඨිතෙහි හිංසනකෙහි. එවං දුක්කරං දුරභිසම්භවං නාම කරොන්තො අහො අව්ජරියා එතෙති විමිහිතො.

කායකම්මන්තවාරකථාවණ්ණනා

35. සොළසසු යානෙසුති “යෙ බො කෙව්”තිආදිනා පාළියං වක්ඛමානෙසු සොළසසු කාරණෙසු. අපරිසුද්ධකායකම්මන්තතාදයො අරඤ්ඤෙ විහරන්තානං චිත්තුත්තාසනිමිත්තතාය විසෙසතො වික්ඛෙපාවහා, පරිසුද්ධකායකම්මන්තතාදයො පන තදභාවතො තෙසං අවික්ඛෙපාවහා. තෙනාහ “අපරිසුද්ධකායකම්මන්තසන්දොසහෙතු”තිආදි. සොළසසුති ව වොදානපක්ඛංයෙව ගහෙන්වා චුත්තං. සංකිලෙසග්ගහණම්පි යාවදෙව වොදානදස්සනත්ථන්ති. ආරම්මණපරිග්ගහරහිතානන්ති අපරිසුද්ධකායකම්මන්තාදිකස්ස අරඤ්ඤෙ දිට්ඨස්ස තස්ස ආරම්මණස්ස “යෙ බො කෙව්”තිආදිනා පාළියං ආගතනයෙන පරිග්ගණ්හනඤ්ඤාණරහිතානං. ආරම්මණපරිග්ගහයුත්තානන්ති එත්ථ චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අත්තනාති භගවන්තං සන්ධාය වදති, සයන්ති අත්ථො. තාදිසොති ආරම්මණපරිග්ගහයුත්තො.

සම්බුජ්ඣති එතෙනාති සම්බොධො, අරියමග්ගොති ආහ “අරියමග්ගප්පත්තිතො”ති. අග්ගමග්ගාධිගමාධිතො බුද්ධානං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාධිගමොති ආහ “අනභිසම්බුද්ධස්සාති අප්පට්ඨිද්ධවතුසව්වස්සා”ති. අනවසෙසතො ඤෙය්‍යං, බුජ්ඣතුං අරහතීති බොධි, මහාවිරියතාදිනා තත්ථ විසෙසයොගතො සත්තොති ආහ “බුජ්ඣකකසත්තස්සා”ති. තෙනාහ “සම්මාසම්බොධි”න්තිආදි. නියතභාවප්පත්තිතො පට්ඨාය මහාසත්තා යථා මහාබොධියානපට්ඨා භානභාගියා, ධීතිභාගියා වා න හොති, අප්ඨං විසෙසභාගියා නිබ්බෙධභාගියා ව හොති, තථා පට්ඨප්ප්පනතො බොධියං නින්තගොණපබ්බාරා එවාති ආහ “බොධියා වා සත්තස්සෙව ලග්ගස්සෙවා”ති. තෙනාහ “දීපඬකරස්ස හී”තිආදි. අට්ඨධම්මසමොධානෙනාති -

“මනුස්සත්තං ලිඬගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;

ඉමෙසං අභිනිභාරස්ස අභිගභ්භානං අට්ඨන්තං ධම්මානං සමොධානෙන සමවධානෙන.

පබ්බජ්ජපගතාති පබ්බජ්ජං උපගතා. තෙන පබ්බජ්ජාමත්තෙන සමණා, න සමිතපාපතායාති දස්සෙති. ජාතිමත්තෙන ඉධ බ්‍රාහ්මණාති අධිප්පෙතාති ආහ “භොවාදිනො වා”ති. තෙ හි “භො භො”ති වදනසීලා, තෙනාහ “භොවාදි නාම සො භොති, සවෙ භොති සකිඤ්චනො”ති (ධ. ප. 396; සු. නි. 625). පාණාතිපාතාදිනාති ආදි-සද්දෙන අදින්නාදානං අබ්‍රහ්මවරියඤ්ච සඬගණ්භාති. අපරිසුද්ධොනාති ව විසෙසනං කායකම්මන්තාපෙක්ඛාය, න පාණාතිපාතාදිපෙක්ඛාය. න හි පාණාතිපාතාදිකො තස්ස පුබ්බභාගපයොගො ව කොච්ඡි පරිසුද්ධො නාම අත්ථි. භායනට්ඨෙන භයං, භීරුතාවහට්ඨෙන භෙරවං. සන්දොසභෙතුති සදොසභෙතු. ස-සද්දො හි ඉධ සානුසාරො වුත්තො. තෙනාහ “අත්තනො දොසස්ස භෙතු”ති. එකන්තෙන චිත්තුත්‍රාසලක්ඛණස්ස භයස්ස වසෙන “සාවජ්ජ”න්ති වුත්තං. චිත්තුත්‍රාසො හි එකන්තසාවජ්ජො භායනට්ඨෙන භයඤ්චාති. අක්ඛෙමන්ති ඉදං උභයවසෙන. චිත්තුත්‍රාසොපි හි සරීරචිත්තානං අනත්ථාවහනො අක්ඛෙම, තථා භයානකාරම්මණම්පිති. අට්ඨකථායං පන අත්ථද්වයං යථාසඬ්ඛාං යොජිතං. සයං පරිකප්පිතභයානකාරම්මණනිමිත්තං චිත්තුත්‍රාසසමුප්පාදනවසෙන ආනෙන්නා භයභෙරවං අවිභායන්ති විය භොන්තිති වුත්තං “අවිභායන්තිති පක්කොසන්ති”ති. තෙති මාරිතමනුස්සානං ඤාතිමිත්තාදයො. ගච්ඡං ගහනභුතං මහන්තං කණ්ටකසණ්ඩං, ගුම්ඛං නාතිමහන්තන්ති වදන්ති. ගච්ඡන්ති පන තිණවනං වෙදිතබ්බං, “ගච්ඡෙ රුළුහතිණෙ”ති වුත්තං, ගුම්ඛං කණ්ටකලතාදිභරිතාවිරුළුහං. බද්ධා වධිතා වියාති බද්ධා හුත්වා තාළියමානා විය.

“න බො පනාති එත්ථ බොති අවධාරණත්ථෙ නිපාතො, පනා”ති විසෙසත්ථෙ. තෙනෙතං දස්සෙති “අඤ්ඤෙ සමණබ්‍රාහ්මණා විය අහං අපරිසුද්ධකායකම්මන්තො හුත්වා අරඤ්ඤවනපත්ථානි පන්තානි සෙනාසනානි න බො පන පටිසෙවාමි, පරිසුද්ධකායකම්මන්තොයෙව පන හුත්වා තාති පටිසෙවාමි”ති. එවං වා එත්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බං. “පරිසුද්ධකායකම්මන්තොහමස්මි”ති හි තෙන අවධාරණෙන විභාවිතත්ථදස්සනං. තෙසමහං අඤ්ඤතරොති තාය පරිසුද්ධකායකම්මතාය තෙසං අරියානං අහං අඤ්ඤතරොති කායකම්මපාරිසුද්ධියා මහාසත්තො අත්තානං අරියෙසු පක්ඛිපති. පරමසල්ලෙභාවජ්ජන්තා හි තදා බොධිසත්තස්ස කායකම්මපාරිසුද්ධි , තථා වචිකම්මාදිපාරිසුද්ධි, යතො මාරො රත්ඨගවෙසි හුත්වා ඡබ්බස්සානි නිරන්තරං අනුබන්ධො අන්තරං න ලහති. තෙනාහ –

“සත්ත වස්සානි භගවන්තං, අනුබන්ධං පදාපදං;
ඔතාරං නාධිගච්ඡිස්සං, සම්බුද්ධස්ස සතිමතො”ති. (සු. නි. 448);

භියොයාති අධිකං සවිසෙසං, උපරුපරි වා. භීතතසිතා භයුපද්දවෙන ඡමිහිතසරීරා භට්ඨලොමා භොන්ති, අභීතාතසිතා පන භයුපද්දවාහාවතො අභට්ඨලොමා බෙමෙන සොත්ථිතා තිට්ඨන්තිති තෙසං බෙමජ්ජන්ති සොත්ථිභාවො වා පන්තලොමතාය පාකටො භොතිති පාළියං “පල්ලොම”න්ති වුත්තං. තෙනාහ “පන්තලොමක”න්තිආදි. එත්ථ ව භියොයා පල්ලොමමාපාදිං අරඤ්ඤෙ විභාරායාති පටිඤ්ඤානිද්දෙසො. පරිසුද්ධකායකම්මන්තොහමස්මිති භෙතුදස්සනං. “යෙ හි වො අරියා”ති සදිසුදාහරණදස්සනං. යෙ බො කෙච්ඡි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වාති විසදිසුදාහරණදස්සනං. සෙසානි අත්ථයොනිරොක්ඛවිභාවනානිති දට්ඨබ්බන්ති අයමෙත්ථ යුත්තිවිභාවනා. ඉමිනා නයෙන සෙසවාරෙසුපි යුත්තිවිභාවනා වෙදිතබ්බං.

කායකම්මන්තවාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වචිකම්මන්තවාරාදිකථාවණ්ණනා

36. අපරිසුද්ධොන මුසාවාදාදිනාති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. ආදි-සද්දෙන පන සඬගහිතං තෙසඤ්ච මුසාවාදාදිනං පචත්තිහෙදං භයභෙරවාචිභානමුබෙන දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා වුත්තමෙව.

හණ්ඩෙසුති සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකෙසු හණ්ඩෙසු. උප්පාදෙත්ථාති අත්තනො පරිණාමවසෙන අභිජ්ඣාසඬ්ඛානං විසමලොහං උප්පාදෙත්ථා. කුප්පිකිත්ථාති විනාසවිත්තාවසෙන පරස්ස කුප්පිකිත්ථා. එවඤ්ඤි තෙසං “යෙසං අපරජ්ඣම්භා, තෙ ඉදානි අනුබන්ධිත්ථා”තිආදිනා පච්ඡා ආසඬ්ඤාපත්ති සියා. “එතෙ අමිභාකං පරිග්ගහවත්ථුං ගහෙතුකාමා මඤ්ඤෙ, විනාසං කාතුකාමා මඤ්ඤෙ”ති යථා පරෙ පරතො තෙසං අභිජ්ඣාඛ්‍යාපාදජ්ජවත්තිං පරිග්ගණ්හන්ති, තාදිසං මනොකම්මන්තං සන්ධාය “තෙ පරෙස”න්තිආදි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කාමං අකුසලකායකම්මවචිකම්මපවත්තිකාලෙපි අභිජ්ඣාදයො පවත්තන්තියෙව, තදා පන තෙ වෙනනාපක්ඛිකා වා අබ්බොහාරිකා වාති මනොකම්මන්තවාරෙ එව අභිජ්ඣාදිවසෙන යොජනා කතා. අථ වා ද්වාරන්තරෙ පවත්තානම්පි පාණාතිපාතාදිනං වචිකම්මාදිභාවාහාවො විය ද්වාරන්තරෙ පවත්තානම්පි අභිජ්ඣාදිනං කායකම්මාදිභාවාහාවො, මනොකම්මභාවො එව පන සිද්ධොති කත්වා මනොකම්මන්තවාරෙ එව අභිජ්ඣාදයො උද්ධටා. තථා හි වුත්තං –

“ද්වාරෙ වරන්ති කම්මානි, න ද්වාරා ද්වාරවාරිනො;
 තස්මා ද්වාරෙහි කම්මානි, අක්කුමක්කුං චන්ථිතා” ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1.කායකම්මද්වාර);

කිසිදු වාසි අවධිකථායං සාසනෙ පබ්බතීන්වසෙන ආජීව්‍යාලෙ භයහෙරවාචිනාං යොජිතං, “යෙ බො කෙවි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා”ති පන වචනතො බාහිරකවසෙන ගහටියවසෙන ව යොජනා වෙදිතබ්බා. ගහටියානම්ච හි ජාතිධම්මකුලධම්මදෙසධම්මචිලොමනවසෙන අසුද්දුලාපි මිච්ඡාජීවො ලබ්භතෙව, නාය එව ව ආජීවිපත්තියා අසුද්දුලා වා නෙසං අරසුද්දුලාසො සම්භවෙය්‍යාති.

37. එවං ආජීවට්ඨමකසීලවසෙන භයභෙරවං දස්සෙන්වා තතො පරං නිවරණප්පභානාදිවසෙන තං දස්සෙත්තුං දෙසනා වඩ්ඪිතාති තදන්ථං විවරන්තො “ඉතො පර”න්තිආදිමාහ. තත්ථ නිවරණවසෙන පුන චුත්තාති අයමධිප්පායො – එවං සීලවිසුද්ධිමත්තම්පි අරඤ්ඤෙ විහරතො භයභෙරවාභාවං ආවහති, කිමඤ්ඤං පන නිවරණානි පභාය අප්පනාසමාධිං, උපචාරසමාධිමෙව වා සම්පාදයතොති සමාධිසම්පදාය භයභෙරවාභාවභෙත්තුකං දස්සෙත්තුං උපරි දෙසනා වඩ්ඪිතාති අකුසලමනොකම්මන්තභාවෙන ගතිතාපි අභිජ්ඣාධ්මාපාදා නිවරණවසෙන පුන චුත්තාති අධිප්පායො. අභි-පුබ්බො ඤා-සද්දො අභිජ්ඣායනත්ථොති ආහ “පරහණ්ඩාදිඅභිජ්ඣායනසීලා”ති. වත්ථුකාමෙසුති රූපාදිසු කිලෙසකාමස්ස වත්ථුභුතෙසු කාමෙසු. බහලකිලෙසරාගාති ථීරමුලදුම්මොවතියතාහි අප්පකොසානෙ පභුතකිලෙසකාමා. අභිජ්ඣා වෙන්ථ අප්පත්තවිසයපත්ථනා, තිබ්බසාරාගො සම්පත්තිවිසයාහිතිවෙසො. තෙ හි ලොභාහිභූතා පුග්ගලා අත්තති තිබ්බසාපෙක්ඛතාය එව ලොභාහිභූතතාය අවචන්ටීතාරම්මණා අවිතිච්ඡිතවිසයා අරඤ්ඤෙ තං තං විසයං අනුපධාරිත්වා විහරන්ති, රජ්ජුආදීනි යාථාවතො න සල්ලක්ඛෙන්ති. තෙනාහ “තෙස”න්තිආදි. උපට්ඨාති සන්තචිත්තතාය. තථා හි චුත්තං “ආකුලචිත්තා”ති. “ඉදානිමිහ නට්ඨා”ති තසන්ති විතසන්ති, ආගන්ත්වා බාධියමානා විය නොන්ති, එවං තං භයභෙරවං අත්තති සමාරොපනට්ඨෙන අවිභායන්ති පක්කොසන්තිති යොජනං සන්ධායාහ “සෙසං තාදිසමෙවා”ති. “අනභිජ්ඣාලුභමස්මී”ති පාළිපදෙ විරපරිචිතඅලොභජ්ඣාසයතාය කමලදලෙ ජලබ්න්දු විය අලග්ගමානසත්තා සබ්බත්ථ අනපෙක්ඛොභමස්මීති අත්ථො.

38. පකතිභාවවිජහනෙන් පරිසුද්ධභාවසංඛ්‍යාත්මකය ව පකතිභාවස්ස විජහනෙන. සාවජ්ජධම්මසමුප්පත්තියා හි විත්තස්ස අනවජ්ජභාවො ජනිතො හොතිති. විජන්තවිත්තාති කිලෙසාසු විදුස්සිතතාය කුට්ඨවිත්තා. තෙනාහ “කිලෙසානුගතං...පෙ.... පුතිකං හොති”ති. පද්ධිමනසංඛිකප්පාති විසසංසට්ඨමුත්තං විය දොසෙන පදුස්සිතවිත්තසංඛිකප්පා. චුත්තනසෙනෙවාති “තෙ අවචන්ටීතාරම්මණා හොන්ති”තිආදිනා අභිජ්ඣාලුචාරෙ චුත්තනසෙනෙව. යථා හි ලොභවසෙන, එවං දොසාදිවසෙනපි අවචන්ටීතාරම්මණා හොන්තිති. සබ්බත්ථාති හෙට්ඨා උපරි වාති සබ්බත්ථ ධානෙසු වණ්ණෙකබ්බා.

39. “යා විත්තස්ස අකල්ලතා අකම්මඤ්ඤතා”ති වචනතො ටීනං විත්තස්ස ගෙලඤ්ඤභාවෙන ගහණං ගව්ඡතිති ආහ “විත්තගෙලඤ්ඤභුතෙන ටීනෙනා”ති. තථා “යා කායස්ස අකල්ලතා අකම්මඤ්ඤතා”ති (ධ. ස. 1163) වචනතො මිද්ධං විසෙසතො නාමකායස්ස ගෙලඤ්ඤභාවෙන ගහණං ගව්ඡතිති ආහ “සෙසනාමකායගෙලඤ්ඤභුතෙන මිද්ධෙනා”ති. සෙසග්ගහණඤ්චෙන්ථ විත්තනිවිත්තන්ථං. ඉදඤ්ථ මිද්ධං රූපකායස්සපි ගෙලඤ්ඤාවහන්ති ද්විධබ්බං නිද්දාය හෙතුභාවතො. තථා හි තං “නිද්දා වප්පායිකා”ති නිද්දිව්ඨං. තෙනාහ “තෙ නිද්දාබ්බලා භොන්ති”ති.

40. උද්ධව්වපක්කානි උද්ධව්වසීලා අනවච්ඡිතසභාවා. අනවච්ඡානරසඤ්ඡි උද්ධව්වං. තෙනාහ “විජ්ඪන්දමානචිත්තා”නිආදි. ඉධානි “අවුපසන්තචිත්තා”නි ඉමස්මිං පදෙ. කුක්කුච්චං ගහෙතුං වට්ටති සංවණ්ණනාවසෙන පච්ඡානුතාපස්සපි චිත්තස්ස අවුපසමකරන්තා. උද්ධව්වං පන සරූපෙනෙව ගතිතන්ති අධිප්පායො.

41. එකමෙවිදි පසුවම නිවරණය යදිදි කඩබා විවිකිවිණානි ව. යදි එවං කස්මා ද්විධා කත්වා වුත්තන්ති ආහ “කිං හු බො”තිආදි. කඩබනතොති සංසයනතො. විවිකිවිණානි වුවිවති “ධම්මසභාවං විවිනන්තො එතාය කිවිජති, විගතා තිකිවිණා වා”ති කත්වා.

42. එවං නිවරණාභාවකිත්තනමුඛෙන සමාධිසම්පදාය භයභෙරවාභාවං දස්සෙන්වා ඉදානි අත්තුක්කංසනාදිඅභාවකිත්තනමුඛෙන පඤ්ඤාසම්පදාය භයභෙරවාභාවං දස්සෙතුං “යෙ ඛො කෙව්” තිආදිනා උපරි දෙසනා වඩිඕතා, තදත්ථං විචරිතුං “අත්තුක්කංසනකා” තිආදි චුත්තං. උක්කංසෙන්ති මානවසෙන පභිගණ්හනෙන. තෙනාහ “උච්චෙ යානෙ යපෙන්ති” ති. ටීනමිද්ධඋද්ධච්චකුක්කුච්චවිචිතිවිජාචාරෙසු ගස්භමානං අභිජ්ඣාලුචාරසදිසන්ති තත්ථං නං අනාමසිත්වා අත්තුක්කංසකචාරෙ කිඤ්චි විසදිසං අත්ථිති නං දස්සෙතුං “තෙ කථ”න්තිආදි චුත්තං.

43. ජම්හනං ජම්හො, කායස්ස ජම්හිත්තහෙනුභුතො ඛලවචිත්තත්තාසො. සො එතෙසං අත්ථිති ජම්හී. තෙනාහ “කායථම්හනා”තිආදි. හීරුකපාතිකාති භායනකසීලා. එකමෙව වෙනං සාවජ්ජභයං කායෙ ජම්හිත්තස්ස, චිත්තෙ ව කායෙ ව ථද්ධිභාවස්ස උජ්ජාදනවසෙන “ජම්හො හීරුනා”ති ව චූච්චිති තංසමඬ්ඨිගිතො සමණබ්බාහ්මණා “ජම්හී හීරුකපාතිකා”ති චුත්තා, ඉධ භයහෙරවං සරුපෙනෙව ගහිතං.

44. ලබන පාසුණයකී ලාභසද්දස්ස කම්මසාධනත්තමාහ. සක්කච්චං කාතබ්බො දාතබ්බොති සක්කාරො. තදත්ථදීපකත්ති ලාභාදිං පභාය අරඤ්ඤෙ වසනො භයහෙරවාච්භායනං නත්ථීති දීපකං. සො කිර ලාභගරුකායෙව පියො ගාමො එතස්සාති “පියගාමිකො”ති නාමං ලභති. කම්මමුත්තොති ජරාජිණ්ණත්තා කම්මං කාතුං න සක්කොතිති සාමිකෙහි විස්සට්ඨො.

45. අලසභාවෙන සම්මාචායාමස්ස අකරණතො කුච්ඡිතං සිදන්තීති කුසීතා. චිරස්ස භාවො, කම්මං වා චිරියං, විධිනා වා ඊරෙනබ්බං පවත්තෙනබ්බත්ති චිරියං, සම්මාචායාමො. තෙන හීනා හීනචිරියා. කායවිඤ්ඤත්තියා සමුට්ඨානවසෙන පවත්තචිරියං කායිකචිරියං, වත්තකරණවඩ්ඤාදිසු දට්ඨබ්බං. නිපජ්ජ සයින්වා ව කම්මට්ඨානමනසිකාරවසෙන පවත්තචිරියං වෙනසිකචිරියං. තත්ථ පුරිමං විසෙසනො කොසජ්ජපටිපක්ඛතාවසෙන, දුතියං චිරියාරම්භතාවසෙන පාකටං හොතිති දස්සෙන්තො “කුසීතා”තිආදිමාහ. තෙ හි හීනචිරියා අලසතායෙව ආරම්මණවත්ථානමත්තමිපි කාතුං න සක්කොන්ති.

46. නට්ඨස්සතීති අලබ්භමානස්සති, පච්චයවෙකල්ලෙන විජ්ජමානායපි සතියා සතිකිච්චං කාතුං අසමත්ථතාය එවං චුත්තං. න සම්පජානාති අසම්පජානා. තංයොගනිවත්තියඤ්චායං අ-කාරො “අහෙතුකා ධම්මා (ධ. ස. 2. දුකමාතිකා), අභික්ඛුකො ආවාසො”තිආදිසු (චුළුව. 76) වියාති ආහ “පඤ්ඤාරහිතා”ති. නනු සොළසමො පඤ්ඤාචාරො, අයං සතිචාරො, තත්ථ කස්මා සංකිලෙසපක්ඛෙ පඤ්ඤා ගහිතාති වොදනං සන්ධායාහ “ඉමස්ස වා”තිආදි. සතිභාජනීයමෙවෙතං, යදිදං චුද්දසමො චාරො, පඤ්ඤා පනෙත්ථ චුද්දසමෙ වාරෙ කෙවලා සති දුබ්බලාති සතිදුබ්බලාදීපනත්ථං “අසම්පජානා”ති පටික්ඛෙපමුඛෙන චුත්තා. ඉදාති චුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං කාතුං “දුච්ඛා හී”තිආදි චුත්තං.

47. අප්පනාසමාධිනා, උපචාරසමාධිනා වා චිත්තං ආරම්මණෙ සමං, සම්මා වා ආහිතං නාම හොති, නාඤ්ඤථාති දස්සෙන්තො “අසමාහිතාති උපචාරප්පනාසමාධිචරහිතා”ති ආහ . විබ්භන්තචිත්තාති අනවට්ඨිතචිත්තා. පුබ්බෙ නිවරණභාවසාමඤ්ඤෙන උද්ධච්චං ගහිතං “උද්ධතා අවුපසන්තචිත්තා”ති, ඉධ සමාධානාභාවෙන උද්ධච්චහෙතුකො චිත්තවිබ්භමො චුත්තො “අසමාහිතා විබ්භන්තචිත්තා”ති, අයමෙනෙසං විසෙසො. පුබ්බෙ චුත්තනයෙනාති පුබ්බෙ “උද්ධච්චෙන හි එකාරම්මණෙ චිත්තං විජ්ජන්තීති ධජයට්ඨියං වාතෙන පටාකා වියා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.40) චුත්තනයෙන. සබ්බං පුබ්බසදිසමෙවාති භයහෙරවාච්භායනස්ස අභිජ්ඣාලුචාරෙ චුත්තසදිසතං සන්ධාය වදති.

48. දුප්පඤ්ඤාති එත්ථ දු-සද්දො “දුස්සිලො”තිආදිසු විය අභාවත්ථො, න “දුග්ගති, දුප්පටිපන්නො”තිආදිසු විය ගරහත්ථොති දස්සෙතුං “නිජ්පඤ්ඤානමෙතං අධිවචන”න්ති වත්ථා “පඤ්ඤා පන දුට්ඨා නාම නත්ථී”ති චුත්තං. තෙති දුප්පඤ්ඤා. සබ්බත්ථාති වතුසුපි පාඨවිකප්පෙසු. එලන්ති වා දොසො චුච්චති. තෙනාහ “යා සා වාචා නෙලා කණ්ණසුඛා”ති. තථා හි සීලං “නෙලඬග”න්ති චුත්තං. දුප්පඤ්ඤා ව කට්ඨන්තා සදොසමෙව කථං කට්ඨන්ති අපණ්ඩිතභාවතො. තෙනෙවාහ “දුබ්භාසිතභාසී”ති. තස්මා එලසබ්භාවතො එලං මුඛං එතෙසන්ති එලමුගාති චුත්තාති එවමිපි වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යාය පඤ්ඤාය වසෙන “පඤ්ඤාසම්පන්නො”ති චුත්තං, තං බාතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “නො ව බො”තිආදි චුත්තං. නනු ව බොධිසත්තා බහුලවිපස්සනාපඤ්ඤාය සමන්තාගතා හොන්තීති? හොන්ති, තදා පන බොධිසත්තෙන න විපස්සනාරම්භො කතො, නො ව විපස්සනාපඤ්ඤා අධිජ්ජෙතාති චුත්තං “නො ව බො විපස්සනාපඤ්ඤායා”ති.

කෙච්චි පනෙත්ථ “සද්ධාචරහිතා අපරිසුද්ධකායකම්මන්තාදයො විය භයහෙරවාච්භායනස්ස විසෙසකාරණං, නාපි සද්ධාලුතා පල්ලොමනායාති සද්ධාචාරො අනුද්ධටො”ති වදන්ති, තං අකාරණං. කම්මඵලෙ හි සද්දහන්තො කම්මපටිසරණතංයෙව නිස්සාය භයහෙරවං තිණායපි අමඤ්ඤමානො පල්ලොමතමාපජ්ජෙයා. යස්මා පන චිරියාදයො සද්ධාය චිතා නජ්ජවත්තන්තීති තෙසං උපනිස්සයභූතා සහජාතා ව සා තග්ගහණෙනෙව ගහිතා හොතිති විසුං න උද්ධටා. තථා හි සා ඝාතස්ස පුබ්බභාගපටිපදායමිපි න උද්ධටා, කිං වා එතාය සද්ධාය, අද්ධා සා ඉමස්මිං ආරම්මණපරිග්ගහට්ඨානෙන න ගහෙතබ්බාව, තතො ධම්මස්සාමිතා ඉධ න උද්ධටා, එවං අඤ්ඤෙසුපි එදිසෙසු යානෙසු නිච්ඡයො කාතබ්බො. යථානුලොමදෙසනා හි සුත්තන්තකථාති.

වච්ඤාමන්තවාරාදිකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සොළසට්ඨානාරම්මණපරිග්ගහො නිට්ඨිතො.

භයහෙරවසෙනාසනාදිවණ්ණනා

49. සොළසාරම්මණානීති සොළසට්ඨානාති ආරම්මණාති. එවරුපාසු රත්තීසුති වාතුද්දසිආදිකා උපරි වක්ඛමානා රත්තියො සන්ධාය වදති . එවරුපෙ සෙනාසනෙති එත්ථාපි එසෙව නයො. යාති අනියමතො උද්දිට්ඨානං සුත “තා”ති වචනං නිද්දෙසො විය හොතිති චුත්තං “යා තාති උභයමෙතං රත්තීනංයෙව උද්දෙසනිද්දෙසවචන”න්ති. අහීති ලක්ඛණත්ථෙ “අඤ්ඤෙ ව අභිඤ්ඤානා බ්‍රාහ්මණමහාසාලා”තිආදිසු විය. කථං පනෙත්ථ ලක්ඛණත්ථතා වෙදිතබ්බා?

ලක්බියති එතෙතාති ලක්බණන්ති ආහ “වන්දපාරිසුරියා”තිආදි. පුණ්ණමාසියං වන්දපාරිසුරියා අමාවාසියං වන්දපරික්බයෙන. ආදි-සද්දෙන වන්දස්ස උපඩ්ඨමණ්ඩලතාරාහුග්ගහනාදීනං සඩ්ගහො දට්ඨබ්බො. උපසග්ගමත්තමෙව අභි-සද්දො ලක්බිතසද්දෙනෙව ලක්බණත්ථස්ස විඤ්ඤායමානත්තාති අධිප්පායො.

පයමදිවසනො පහුතීති පයමපාටිපදදිවසනො පටියාය. යස්මා වොදකො භගවතො කාලෙ අනභිලක්ඛිතාපි අපරහාගෙ අභිලක්ඛිතා ජාතා, තස්මා තං අභිලක්බණියනං උපාදාය “සබ්බදස්සිනා භගවතා පඤ්චමී කස්මා න ගහිතා”ති වොදෙති, ඉතරො සබ්බකාලිකාසු වාතුද්දසීආදීසු ගය්හමානාසු අසබ්බකාලිකාය කථං ගහණන්ති අධිප්පායෙන “අසබ්බකාලිකත්තා”ති පරිහරති.

තථාච්චාසුති “අභිඤ්ඤාතා”තිආදිනා යථා චුත්තා, තථාච්චාසු. දෙවතාධිට්ඨිතභාවෙන ආරාමාදීනං ලොකස්ස චෙතියභාවොති ආහ “පුජනීයට්ඨෙතා”ති. මනුස්සා යෙභුයොන ගාමාදීනං ද්වාරෙසු තථාරූපෙ රුක්ඛෙ චෙතියට්ඨානියෙ කත්වා වොහරන්තීති ආහ “ගාමනිගමාදිද්වාරෙසු”තිආදි. දස්සනමත්තෙනපි සවනමත්තෙනපි භයුජ්ජාදනෙන පාකතිකසත්තෙ භිංසෙන්නීති භිංසනකානි. තෙනාහ “භයජනකානී”තිආදි. භායති එතස්මාති භයං, අතිවිය සප්පටිභයං හෙරවං.

ආයාවනඋපහාරකරණාරහන්ති තංතංබලිකම්මපණ්ඩිකම්මකරණයොග්ගං. පුජ්ඵඤ්ජ...පෙ.... ධරණිතලන්ති ඉදං යථාපටිසුතෙන සුජ්ජාදිනා උපහාරකරණදස්සනං. කොට්ටෙන්තොති පහරන්තො, සිඬගජ්ජහාරබුරජ්ජහාරෙහි සද්දං කරොන්තොති අධිප්පායො. සබ්බවතුජ්ජදානං ඉධ මගොති නාමං, න “අච්ඡවම්මං මීගවම්මං එළකවම්මං”න්තිආදීසු (මහාව. 259) විය, රොහිතොතිආදි මිගවිසෙසානන්ති අධිප්පායො. වාලෙන්වාති අග්ගමද්දෙනෙන වාලෙන්වා. මොරග්ගහණඤ්චෙන්ථ උපලක්බණන්ති දස්සෙන්තො ආහ “ඉධ සබ්බපක්ඛිගහණං අධිප්පෙත”න්ති. එස නයොති ඉදං යථා “මොරො වා”ති එත්ථ වා-සද්දො අචුත්තවිකජ්ජනත්ථො, එවං “මීගො වා”ති එත්ථාපිති මීගසද්දස්ස විසෙසත්ථචුත්තිතං සන්ධායාහ. ඉතො පහුතීති “යංනුනාහං යා තා රත්තියො”තිආදිනා භයහෙරවස්ස ගවෙසනවිත්තනතො පහුති, න ගවෙසනාරම්භතො පහුති. “අජ්ජෙව නාමාහං භයහෙරවං පස්සෙය්”න්ති එත්ථාපි හි ආරම්මණමෙව භයහෙරවං. සුඛාරම්මණං රූපං සුඛම්ච “රූපං සුඛං සුඛානුපතිතං සුඛාවක්කත්ත”න්තිආදීසු (සං. නි. 3.60). කථං භයග්ගහණෙන ව රූපාරම්මණග්ගහණන්ති ආහ “පරිත්තස්ස වා”තිආදි. “ආගච්ඡති”ති වචනතො ගවෙසනාරම්භතො පහුති “එතං භය”න්ති ආරම්මණං අධිප්පෙතන්ති කෙචි “තං න පස්සෙය්”න්ති වක්ඛුනා දස්සනස්ස අධිප්පෙතත්තා, තස්මා චුත්තනයෙනෙව අත්ථො ගහෙතබ්බො. භයං ආකඩ්ඛමානොති උපපරික්බනවසෙන අහං භයවත්ථුං ආකඩ්ඛන්තො විහරාමි, තං කිමත්ථීයං, එත්තකොපි භයසමන්තාභාරො මය්හං අයුත්තොති අධිප්පායො.

යං පකාරං භූතො යථාභූතො, සො පනෙන්ථ පකාරො ඉරියාපථවසෙන යුත්තො පාළියං තථා ආගතත්තාති ආහ “යෙන යෙන ඉරියාපථෙන භූතස්සා”ති. භවිතස්සාති ඉදං “භූතස්සා”ති ඉමිනා සමානත්ථං පදන්ති දට්ඨබ්බො. “සමඬගීභූතස්සා”ති පදං පුරිමපදලොපෙන භූතස්සාති චුත්තන්ති දස්සෙන්තො “සමඬගීභූතස්ස වා”ති ආහ. භයහෙරවාරම්මණෙති භයහෙරවාහිමතෙ ආරම්මණෙ. තෙව මහාසත්තො තිට්ඨතීතිආදි “තථාභූතො ව තං පටිච්චෙනෙය්”න්ති යථා විත්තිතං, තථා පටිපන්නභාවදස්සනං. ඉරියාපථපටිපාටි නාම ධානගමනනිසජ්ජානිපජ්ජාති වදන්ති, උජ්ජටිපාටි පන පයමං නිපජ්ජා, පුන නිසජ්ජා, පුන ධානං, පච්ඡා ගමනන්ති එවං වෙදිතබ්බො. ආසන්නපටිපාටියාති ගමනස්ස තාව ධානං ආසන්නං, ධානස්ස නිසජ්ජා ගමනඤ්ච, නිසජ්ජාය නිපජ්ජා ධානඤ්ච, නිපජ්ජාය නිසජ්ජා ආසන්නා. ඉධ පන ගමනස්ස ධානං, ධානස්ස ව ගමනං, නිසජ්ජාය ව නිපජ්ජා, නිපජ්ජාය ව නිසජ්ජා ආසන්නභාවෙන ගහිතා, ඉතරෙ පරම්පරාවසෙනාති වෙදිතබ්බො. භික්ඛුස්ස පන ඉරියාපථා සම්පන්නපටිපාටියා විය අපරාපරූප්පත්තිවසෙන චුච්චන්ති.

භයහෙරවසෙනාසනාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අසම්මොහවිහාරවණ්ණනා

50. අයඤ්ච මෙ සබ්බසො භයහෙරවාභාවො විසෙසනො අසම්මොහධම්මත්තාති දස්සෙතුං “සන්ති බො පනා”තිආදිනා උපරි දෙසනා වඩ්ඪිතාති අයං වා එත්ථ අනුසන්ධි. කුමාරිනා සම්මොහට්ඨානෙසුති ඉමිනා අජ්ඣායිනං සම්මොහට්ඨානෙසු වත්තබ්බමෙව නත්ථීති දස්සෙති. අත්ථීති ඉදං නිපාතපදං පුට්ඨවනම්පි හොති “අත්ථී ඉමස්මිං කායෙ කෙසා”තිආදීසු (දී. නි. 2.373-374; ම. නි. 1.110; 3.154; සං. නි. 4.127; චූ. පා. 3.ද්වතිංසාකාර) වියාති “සන්ති”ති පදස්ස අත්ථදස්සනවසෙන චුත්තං. කිං බණන්තයසමඬගිතාය තෙ අත්ථී, නොති ආහ “සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති”ති, මහති ලොකසන්නිවාසෙ එදිසාපි සංවිජ්ජන්ති ඤාණෙන ගහෙතබ්බතාය උපලබ්භන්තීති. ඔදාතකසිණලාභීති අජ්ජමාණඔදාතකසිණලාභී. එවං හිස්ස සමන්තතො ආලොකො විය උපට්ඨාති. පරිකම්මන්ති සමාපත්තිපුබ්බතාගමාහ. එත්තකං සූරියෙ ගතෙ චුට්ඨභාමීති, නො ව බො අද්ධානපරිච්ඡේදෙ කුසලො හොති, කෙවලං “දිවා එව චුට්ඨභාමී”ති මනසිකාරං උජ්ජාදෙසි. විසදං හොති සබ්බං ආරම්මණජානං, දිබ්බවක්ඛුනා පස්සන්තස්ස විය

විභූතං. අවිසදන්ති එත්ථ චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. එවංසඤ්ඤිනොති රත්තිං “දිවා”ති, දිවා ව “රත්ති”ති එවංසඤ්ඤිනො.

අත්තොසෙනාසනෙ රත්තිං නිසින්තො හොතීති රත්ති-සද්දො අප්ඣාහරිතබ්බො. පරිත්තාසනාදීහි, අඤ්ඤෙහි වා කාරණෙහි. ගම්භීරාය භූමිගබ්බසදිසාය සනවනපටිච්ඡන්තාය බහලතරජාලවනපටලපටිච්ඡන්තාය. අත්තරහිතසූරියාලොකෙ කාලෙති එතෙනෙව දිවාති අචුත්තසිද්ධො. සම්මොහවිහාරො නාම බහුවිධොති ආහ “සම්මොහවිහාරානං අඤ්ඤතර”න්ති.

පාකටො බොධිසත්තස්ස රත්තින්දිවපරිච්ඡෙදො අත්තමසො ලවතුට්ඨණස්සපි උපාදාය සුවචන්ථිතත්තා, තථා රත්තිදිවසකොට්ඨාසපරිච්ඡෙදො අත්තනා කාතබ්බකිච්චවසෙන කාලඤ්ඤාණවසෙන ව.

කාලට්ඨිහෙ ලද්ධබ්බජායාවසෙන ද්වඩ්ගුලකාලෙ. යාමසණ්ටිකං පහරති සඬ්ඝස්ස තංතංවත්තකරණත්ථං. මුග්ගරන්ති සණ්ටිකප්පහරණමුග්ගරං. යාමයන්තං පතති අඤ්ඤෙහි හික්ඛුහි යොජිතන්ති අධිප්පායො. යාව අඤ්ඤෙ හික්ඛු හොජනසාලං උපගච්ඡන්ති, තාව දිවාචිහාරට්ඨානං ගන්ත්වා සමණධම්මං කරොති.

යං බො තන්ති එත්ථ යන්ති අනියමුද්දෙසො, බොති අවධාරණෙ, යමෙව පුග්ගලන්ති අත්ථො. තන්ති චුච්චමානාකාරවචනං. මමෙවාති මං එව. අසම්මොහසභාවොති සභාවභූතඅසම්මොහො. “උප්පන්නො”ති චුත්තත්තා “මනුස්සලොකෙ”ති චුත්තං. පඤ්ඤාසම්පත්තියාති යාථාවතො හිතස්ස ජානනසමත්ථෙන අත්තනො පඤ්ඤාගුණෙන, න කෙවලං අප්ඣාසයෙනෙව හිතෙසිතා, අථ බො පයොගෙනාති දස්සෙන්තො “හිතුපදෙසකො”ති ආහ. අප්ඣාසයෙන පන හිතෙසිතා “ලොකානුකම්පායා”ති ඉමිනා දස්සිතා. උපකරණෙහි විනා න කදාවි හොගසුඛං උපකරණදානඤ්ච වාගසම්පත්තිහෙතුකන්ති ආහ “වාගසම්පත්තියා...පෙ.... දායකො”ති. මෙත්තාසම්පත්තියා හිතුපසංහාරෙන රක්ඛිතා. කරුණාසම්පත්තියා දුක්ඛාපනයනෙන ගොපායිතා. නනු ව පුබ්බෙපි චුත්තං “හිතාය සුඛායා”ති, අථ කස්මා පුන තං ගහිතන්ති වොදනං සන්ධායාහ “ඉධ දෙවමනුස්සග්ගහණෙනා”තිආදි. තෙන පුබ්බෙ අවිසෙසතො හිතාදීති දස්සිතාති, ඉදාති විසෙසතො සහ පයොජනෙන තාති දස්සිතාතිති දීපෙති. නිබ්බානතො පරො පරමො අත්ථො නාම නත්ථීති ආහ “පරමත්ථත්තායා”ති. හිතොති නිබ්බානං ගච්ඡතිති හිතං, මග්ගො. උක්කංසතො සුඛත්ථං අරියඵලන්ති ආහ “තතො උත්තරි සුඛාභාවතො”ති.

අසම්මොහවිහාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුබ්බභාගපටිපදාදිවණ්ණනා

51. අසම්මොහවිහාරන්ති අසම්මොහචුත්තිං, අසම්මොහසම්බොධිත්ති වා අත්ථො. තන්ති සමථවිපස්සනාභාවනාසඬ්ඛානං පටිපදං. පුබ්බභාගතො පභූතීති භාවනාය පුබ්බභාගවීරියාරම්භාදිතො පට්ඨාය. කෙච්ඡි උත්තරවිහාරවාසිනො.

බොධිමණ්ඩෙති (සාරත්ථ. ටී. 1.11.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; අ. නි. ටී. 3.8.11) බොධිසඬ්ඛාතස්ස ඤාණස්ස මණ්ඩභාවප්පත්තෙ යානෙ. චතුරඬ්ගන්ති “කාමං තවො ව න්හාරු ව, අට්ඨි ව අවසිස්සතු”තිආදිනා (ම. නි. 2.184; සං. නි. 2.237; අ. නි. 2.5; 8.13; මහානි. 17, 196) චුත්තචතුරඬ්ගසමන්තාගතං. පග්ගහිතන්ති ආරම්භං සිටීලං අකත්වා දළ්භපරක්කමසඬ්ඛාතුස්සහනභාවෙන ගහිතං. තෙනාහ “අසිටීලප්පචත්තිතන්ති චුත්තං හොතී”ති. අසල්ලීනන්ති අසඬ්ඛුචිතං කොසප්පවසෙන සඬ්කොචං අනාපන්නං.

උපට්ඨිතාති ඔගාහනසඬ්ඛාතෙන අපිලාපනභාවෙන ආරම්මණං උපගන්ත්වා ඨිතා. තෙනාහ “ආරම්මණාහිමුඛිභාවෙනා”ති. සම්මොසස්ස විද්ධංසනවසෙන පචත්තියා න සම්මුට්ඨාති අසම්මුට්ඨා. කිඤ්චාපි චිත්තම්ච චිත්තපස්සද්ධිවසෙන කායපස්සද්ධිවසෙනෙව කායො පස්සද්ධො හොති, තථාපි යස්මා කායපස්සද්ධි උප්පජ්ජමානා චිත්තපස්සද්ධියා සහෙව උප්පජ්ජති, න විනා, තස්මා චුත්තං “කායචිත්තපස්සද්ධිසම්භවෙනා”ති. රූපකායොපි පස්සද්ධොයෙව හොති කායපස්සද්ධියා උභයෙසම්පි කායානං පස්සම්භනාවහත්තා. සො ව බො කායො. විගතදරථොති විගතකිලෙසදරථො. නාමකායෙ හි විගතදරථෙ රූපකායොපි වූපසන්නදර්පරිලාහො හොති. සම්මා ආහිතන්ති නානාරම්මණෙසු විධාවනසඬ්ඛාතවික්ඛෙපං විච්ඡින්නදිත්වා එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ අවික්ඛිත්තභාවාපාදානෙන සම්මදෙව ආහිතං. තෙනාහ “සුචුට්ඨ යජිත”න්තිආදි. චිත්තස්ස අනෙකග්ගභාවො වික්ඛෙපවසෙන වඤ්චලතා, සා සති එකග්ගතාය න හොතීති ආහ “එකග්ගං අවලං නිප්ඵන්දන”න්ති. එත්තාවතාති “ආරද්ධං බො පනා”තිආදිනා වීරියසතිපස්සද්ධිසමාධිතං කිච්චසිද්ධිදස්සනෙන. නනු ව සද්ධාපඤ්ඤානම්පි කිච්චසිද්ධි ඝානස්ස පුබ්බපටිපදාය ඉච්ඡිතබ්බාති? සච්චං ඉච්ඡිතබ්බා, සා පන නානත්තරියභාවෙන අචුත්තසිද්ධාති න ගහිතා. අසති හි සද්ධාය වීරියාරම්භාදිනං අසම්භවොයෙව, පඤ්ඤාපරිග්ගහෙ ව නෙසං අසති පඤ්ඤායාරම්භාදිභාවො න සියා. තථා අසල්ලීනාසම්මොසතාදයො වීරියාදිනන්ති අසල්ලීනාදිග්ගහණෙනෙවත්ථ පඤ්ඤාකිච්චසිද්ධි ගහිතාති

දිවයිනේ, කොන්ග්‍රෙස් වා සමාධිකීවලට අධික ඉවහරිකරින් දස්සෙතු සමාධිපරියොසානාව කොන්සේස ප්‍රබලපටිපදා කටිතාති දිවයිනේ.

වුත්තං, තස්මා ඉධ න වත්තබ්බං. විසුද්ධිමග්ගො හි ඉථිස්සා සංවණ්ණනාය එකදෙසභුතොති වුත්තොවායමත්ථොති. විහරතිති ආගතං පරුද්දෙසිකත්තා විහාරස්ස. ඉධ විහාසින්ති ආගතං අත්ථුද්දෙසිකත්තා. ඉදං කිර සබ්බබුද්ධානං අවිජ්ඣිතන්ති ආහ “ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨාන”න්ති. රුපවිරාගභාවනාවසෙන (සාරත්ථ. ටී. 1.12.නෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) පවත්තො චතුබ්බිධොපි අරුපජ්ඣානවිසෙසො චතුත්ථජ්ඣානසඬගහො එවාති ආහ “චත්තාරි කොනාති”ති. යුත්තං තාව චිත්තෙකග්ගතා හවොක්කමනත්ථානා විය විපස්සනාපාදකතාපි චතුත්තං කොනානං සාධාරණාති තෙසං වසෙන “චත්තාරි කොනාති”ති වචනං, අභිඤ්ඤාපාදකතා පන නිරොධපාදකතා ච චතුත්ථස්සෙව කොන්සේස ආවෙණිකා, සා කථං චතුත්තං කොනානං සාධාරණා වුත්තාති? පරම්පරාධිට්ඨානභාවතො. පදට්ඨානපදට්ඨානම්පි හි පදට්ඨානන්තෙව වුවචති, කාරණකාරණම්පි කාරණන්ති යථා “තිණ්හි සත්තං සිද්ධ”න්ති, එවඤ්ච කත්වා පයොජනාදිදෙසෙ අට්ඨසමාපත්තිග්ගහණං සමත්ථිතං හොති. චිත්තෙකග්ගතත්ථානීති චිත්තසමාධානත්ථානී, දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථානීති අත්ථො. චිත්තෙකග්ගතාසිසෙන හි දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරො වුත්තො, සුක්ඛවිපස්සකඛිණාසවවසෙන වෙනං වුත්තං. තෙනාහ “එකග්ගචිත්තා සුඛං දිවසං විහරිස්සාමා”ති. හවොක්කමනත්ථානීති හවෙසු නිබ්බන්තිඅත්ථානී.

යස්මා (සාරත්ථ. ටී. 1.12.නෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) බොධිසත්තෙන බොධිමණ්ඩුපසඬකමනතො පුබ්බෙසි වර්මහවෙ චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බන්තිතපුබ්බං, තදා පන තං නිබ්බන්තිතමත්තමෙව අහොසි, න විපස්සනාදිපාදකං, තස්මා “බොධිරුක්ඛමුලෙ නිබ්බන්තිත”න්ති තතො විසෙසෙත්වා වුත්තං. විපස්සනාපාදකන්ති විපස්සනාරම්භෙ විපස්සනාය පාදකං. අභිඤ්ඤාපාදකන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. බුද්ධානඤ්ඤි පට්ඨාරම්භෙ එව පාදකජ්ඣානෙන පයොජනං අහොසි, න තතො පරං උපරිමග්ගාධිගමඵලසමාපත්තිඅභිඤ්ඤාවලඤ්ජනාදිඅත්ථං. අභිසම්බොධිසමධිගමනො පට්ඨාය හි සබ්බං ඤාණසමාධිකීවචං ආකඬ්ඛමත්තපට්ඨිද්ධමෙවාති. සබ්බකීවචසාධකන්ති අනුපුබ්බවිහාරාදිසබ්බකීවචසාධකං. සබ්බලොකීයලොකුත්තරගුණදායකන්ති එත්ථ විපස්සනාභිඤ්ඤාපාදකත්තා එව චතුත්ථස්ස කොන්සේස හගවතො සබ්බලොකීයලොකුත්තරගුණදායකතා වෙදිතබ්බා. සබ්බඤ්ඤාඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි මග්ගඤාණං, මග්ගඤාණපදට්ඨානඤ්ච සබ්බඤ්ඤාඤාණං අභිසම්බොධි, තදධිගමසමකාලමෙව හගවතො සබ්බෙ බුද්ධගුණා හත්ථගතා අහෙසුං, චතුත්ථජ්ඣානසන්තිස්සයො ච මග්ගාධිගමොති.

පුබ්බභාගපටිපදාදිවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

පුබ්බෙතිවාසකථාවණ්ණනා

52. ද්විත්තං විජ්ජානන්ති පුබ්බෙතිවාසඤාණදිබ්බවක්ඛුඤාණසඬබානානං ද්විත්තං විජ්ජානං. අනුපදවණ්ණනාති තාසං විජ්ජානං නිද්දෙසපාළියා අනුපදවණ්ණනා. භාවනානයොති උප්පාදනවිධි. “සො”ති පච්චත්තවචනස්ස අහං-සද්දෙන සම්බන්ධතො කාරණං දස්සෙතුං “අභිනින්නාමෙසි”න්තිආදි වුත්තං. පාළියං වා “අභිනින්නාමෙසි”න්ති උත්තමපුරිස්සස්ස යොගොති අහං-සද්දෙන ආනෙන්වා වුවචමානෙ තදත්ථො පාකටො හොතිති “සො අහ”න්ති වුත්තං. අභිනිහරින්ති චිත්තං කොනාරම්මණතො අපනෙන්වා පුබ්බෙතිවාසාහිමුඛං පෙසෙසිං, පුබ්බෙතිවාසනින්තං පුබ්බෙතිවාසපොණං පුබ්බෙතිවාසපබ්භාරං අකාසින්ති අත්ථො.

පුබ්බෙතිත්තජාතිසු නිවුත්ථක්ඛන්ධා පුබ්බෙතිවාසො. නිවුත්ථානී ච අජ්ඣාචුත්ථා අනුභූතා අත්තතො සන්තානෙ උප්පජ්ජන්වා නිරුද්ධා, ගොවරනිවාසෙන නිවුත්ථධම්මා වා අත්තතො විඤ්ඤාණෙනවිඤ්ඤාතා, පරවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතාපි වා ඡින්නවට්ඨමකානුස්සරණාදිසු, තං පුබ්බෙතිවාසං යාය සන්තා අනුස්සරති, තාය සම්පයුත්තං ඤාණං පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං. පටිනිවත්තන්තස්සාති පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරණවසෙන යාවදිවිජ්ජකං ගන්ත්වා පච්චාගච්ඡන්තස්ස. තස්මාති වුත්තස්සෙවත්ථස්ස කාරණභාවෙන පච්චාමසනං, පටිනිවත්තන්තස්ස පච්චවෙක්ඛණභාවතොති වුත්තං හොති. ඉධුපපත්තියාති ඉධ වර්මහවෙ උපපත්තියා. අනන්තරන්ති අනිතානන්තරමාහ. අමුත්‍රාති අමුකස්මිං හවෙති අත්ථො. උද්දාදිත්ති උප්පජ්ජිං. තාහි දෙවතාහිති තුසිතාදෙවතාහි. එකගොත්තොති තුසිතගොත්තෙන එකගොත්තො. මහාබොධිසත්තානං සන්තානස්ස පරියොසානාවත්ථාය දෙවලොකුපපත්තිජනකං නාම අකුසලෙන කම්මුතා අනුපද්දුතමෙව හොතිති අධිප්පායෙන “දුක්ඛං පන සඬ්ඛාරදුක්ඛමෙවා”ති වුත්තං. මහාපුඤ්ඤානම්පි පන දෙවපුත්තානං පුබ්බෙතිමිත්තුප්පත්තිකාලාදිසු අනිට්ඨාරම්මණසමායොගො හොතියෙවාති “කදාචි දුක්ඛදුක්ඛස්සපි සම්භවො නත්ථි”ති න සක්කා වත්තුං. සත්තපඤ්ඤාස...පෙ.... පරියන්තොති ඉදං මනුස්සානං වස්සගණනාවසෙන වුත්තං. තත්ථ දෙවනං වස්සගණනාය පන චතුසගස්සමෙව.

අතිතහවෙ (සාරත්ථ. ටී. 1.12.පුබ්බෙතිවාසකථායං) බන්ධා තප්පට්ඨිද්ධනාමගොත්තානී ච සබ්බං පුබ්බෙතිවාසන්තෙව සඬගහිතන්ති ආහ “කිං චිදිතං කරොති? පුබ්බෙතිවාස”න්ති. මොහො පට්චිඡාදකට්ඨෙන “තමො”ති වුවචති “තමො වියා”ති කත්වා. ඔහාසකරණට්ඨෙනාති කාතබ්බතො කරණං, ඔහාසොව කරණං, අත්තතො පච්චයෙන ඔහාසභාවෙන නිබ්බන්තෙතබ්බට්ඨෙනාති අත්ථො. සෙසං පසංසාවචනන්ති

පටිපක්ඛිධමනපවත්තිවිසෙසානං බොධනතො වුත්තං. අවිජ්ජා විහතාති එතෙන විජ්ජනට්ඨොන විජ්ජාති අයම්පි අත්ථො දිපිතොති දට්ඨබ්බං. යස්මා විජ්ජා උප්පන්නාති එතෙන විජ්ජාපටිපක්ඛා අවිජ්ජා, පටිපක්ඛතා වස්සා පහාතබ්බතාවෙන විජ්ජාය ව පහායකතාවෙනාති දස්සෙති. එස නයො ඉතරස්මිම්පි පදද්වයෙති ඉමිනා තමො විහතො විනට්ඨො. කස්මා? යස්මා ආලොකො උප්පන්නොති ඉමමත්ථං අතිදිසති. පෙසිතත්තස්සාති යථාධිප්පෙතත්ථසිද්ධිං පති විස්සට්ඨවිත්තස්ස. යථා අප්පමත්තස්සාති අඤ්ඤස්සපි කස්සපි මාදිසස්සාති අධිප්පායො.

පුබ්බෙතිවාසකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දිබ්බවක්ඛුඤාණකථාවණ්ණනා

53. ඉධාති භයහෙරවසුත්තෙ වුත්තං. ඉධ අයං විසෙසොති යොජනා. වුත්තසදිසමෙව “මෙති මයා”තිආදිනා. පරිකම්මකිව්වන්ති “අභිඤ්ඤාපාදකචතුත්ථජ්ඣානතො වුට්ඨාය සබ්බපච්ඡිමා නිසජ්ජා ආවජ්ජිතබ්බා”තිආදිනා, කසිණාරම්මණං අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සබ්බාකාරෙන අභිනිභාරක්ඛමං කත්වා”තිආදිනා ව වුත්තෙන පරිකම්මෙන කිව්වං පයොජනං නත්ථි. න තෙන ඉධ අත්ථොති තෙන භාවනානයෙන ඉධ පාළියා අත්ථවණ්ණනායං අත්ථො නත්ථි තථාභාවනාය ඉධ අනධිප්පෙතත්තාති අධිප්පායො.

දිබ්බවක්ඛුඤාණකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආසවක්ඛයඤාණකථාවණ්ණනා

54. විපස්සනාපාදකන්ති (සාරත්ථ. ටී. 1.14.ආසවක්ඛයඤාණකථායං; දී. නි. ටී. 1.248; අ. නි. ටී. 2.3.59) විපස්සනාය පදට්ඨානභූතං. විපස්සනා ව තිව්ධා විපස්සනකපුග්ගලහෙදෙන. මහාබොධිසත්තානාඤ්ඡි පච්චෙකබොධිසත්තානාඤ්ච විපස්සනා වින්තාමයඤාණසංවද්ධිතත්තා සයම්භුඤාණභූතා, ඉතරෙසං සුතමයඤාණසංවද්ධිතත්තා පරොපදෙසසම්භූතා, සා “යිපෙත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනං අවසෙසරූපාරූපජ්ඣානානං අඤ්ඤතරතො වුට්ඨායා”තිආදිනා අනෙකධා අරූපමුඛවසෙන චතුර්වලවත්ථානෙ වුත්තානං තෙසං තෙසං ධාතුපරිග්ගහමුඛානං අඤ්ඤතරමුඛවසෙන අනෙකධාව විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.306) නානානායතො විභාවිතා. මහාබොධිසත්තානං පන චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන පහෙදගමනතො නානානායං සබ්බඤ්ඤාඤාණසන්තිස්සයස්ස අරියමග්ගඤාණස්ස අධිට්ඨානභූතං පුබ්බභාගඤාණගබ්භං ගණ්භාපෙත්තං පරිපාකං ගච්ඡන්තං පරමගම්භිරසණ්ඨසුමුමතරං අනඤ්ඤසාධාරණං විපස්සනාඤාණං හොති, යං අට්ඨකථාසු මහාවජීරඤාණන්ති වුවවති. යස්ස ව පවත්තිවිභාගෙන චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සප්පහෙදස්ස පාදකතාවෙන සමාපජ්ජියමානා චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා දෙවසිකං සත්ථු වළඤ්ජනකසමාපත්තියො වුවවන්ති, ස්වායං බුද්ධානං විපස්සනාවාරො පරමත්ථමඤ්ජුසාය විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාය (විසුද්ධි. මහාටී. 1.144) උද්දෙසතො දස්සිතො, අත්ථිකෙහි තතො ගහෙතබ්බොති.

ආසවානං ඛෙපනතො සමුච්ඡින්නදනතො ආසවක්ඛයො, අරියමග්ගො, උක්ඛට්ඨනිද්දෙසවසෙන අරහත්තමග්ගගණ්ණං. ආසවානං ඛයෙ ඤාණං ආසවක්ඛයඤාණන්ති දස්සෙන්නො “තත්ත චෙතං ඤාණං”න්ති වත්ථා ඛයෙති ව ආධාරෙ භුම්මං, න විසයෙති දස්සෙන්නො “තප්පරියා පන්නත්තා”ති ආහ. ඉදං දුක්ඛන්ති දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස තදා පච්චක්ඛතො ගහිතභාවදස්සනං. එත්තකං දුක්ඛන්ති දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස තදා පච්චක්ඛතො ගහිතභාවදස්සනං. එත්තකං දුක්ඛන්ති තස්ස පරිච්ඡිජ්ජ ගහිතභාවදස්සනං. න ඉතො භියොයාති අනවසෙසෙත්ථා ගහිතභාවදස්සනං. තෙනාහ “සබ්බමිපි දුක්ඛසච්ච”න්තිආදි. සරසලක්ඛණපට්චෙධෙනාති සභාවසඬ්ඛාතස්ස ලක්ඛණස්ස අසම්මොහතො පටිච්ඡෙදකෙන. අසම්මොහපට්චෙධොති ව යථා තස්මි ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා දුක්ඛස්ස සරූපාදිපරිච්ඡෙදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්ති. තෙනාහ “යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසි”න්ති. යං යානං පත්ථාති යං නිබ්බානං මග්ගස්ස ආරම්මණපච්චයට්ඨොන කාරණභූතං ආගම්ම. තදුභයවතො හි පුග්ගලස්ස පත්ති තදුභයස්ස පත්තිති වුත්තං. පත්ථාති වා පාපුණනහෙතු. අප්පවත්තින්ති අප්පවත්තිනිමිත්තං. තෙ වා නප්පවත්තන්ති එත්ථාති අප්පවත්ති, නිබ්බානං. තස්සාති දුක්ඛනිරොධස්ස. සම්පාපකන්ති සච්ඡිකිරියාවසෙන සම්මදෙව පාපකං.

කිලෙසවසෙනාති ආසවසඬ්ඛාතකිලෙසවසෙන. යස්මා ආසවානං දුක්ඛසච්චපරියායො තප්පරියාපන්නත්තා, සෙසසච්චානඤ්ච තංසමුදයාදිපරියායො අත්ථි, තස්මා වුත්තං. “පරියායතො”ති. දස්සෙන්නො සච්චානිති යොජනා. ආසවානංයෙව චෙත්ථ ගහණං “ආසවානං ඛයඤාණායා”ති ආරද්ධත්තා. තථා හි ආසවච්චමුත්ති සීසෙනෙව සබ්බසංකිලෙසච්චමුත්ති වුත්තා. “ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසි”න්තිආදිනා මිස්සකමග්ගො ඉධ කටීතොති “සහ විපස්සනාය කොට්ඨපත්තං මග්ගං කටෙති”ති වුත්තං. එත්ථ ව සච්චපට්චෙධස්ස තදා අතිතකාලිකත්තා “යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසි”න්ති වත්ථාපි අභිසමයකාලෙ තස්ස පච්චුප්පන්නතං උපාදාය “එවං ජානතො එවං පස්සතො”ති වත්තමානකාලෙන නිද්දෙසො කතො. සො ව කාමං මග්ගක්ඛණතො පරං යාවජ්ජනනා අතිතකාලිකො එව, සබ්බපට්ඨං පනස්ස අතිතකාලිකත්තං ඵලක්ඛණෙන වෙදිතබ්බන්ති ආහ “විමුච්චිත්ථාති ඉමිනා ඵලක්ඛණං දස්සෙති”ති. ජානතො පස්සතොති වා හෙතුනිද්දෙසොයං. ජානනහෙතු දස්සනහෙතු කාමාසවා විත්තං විමුච්චිත්ථාති

යොජනා. හවාසවග්ගහණෙනෙව වෙන්ට හවරාගස්ස විය හවදිට්ඨියාපි සමවරොධොති දිට්ඨාසවස්සපි සඬගහො දට්ඨබ්බො.

බිණාජාතිකිආදීහි පදෙහි. තස්සානි පච්චවෙක්ඛණඤාණස්ස. භූමිත්ති පවත්තිට්ඨානං. න තාවස්ස අතීතා ජාති බිණා මග්ගභාවනායානි අධිප්පායො. තත්ථ කාරණමාහ “පුබ්බෙව බිණත්තා”ති. න අනාගතා අස්සජාති බිණානි යොජනා. න අනාගතානි ච අනාගතත්තසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා ලෙසෙන වොදෙති. තෙනාහ “අනාගතෙ වායාමාභාවතො”ති, අනාගතවිසෙසො පනෙත්ථ අධිප්පෙනො, තස්ස ච බෙපෙන වායාමොපි ලබ්භතෙව. තෙනාහ “යා පන මග්ගස්සා”තිආදි. එකචතුපඤ්චවොකාරහවෙසුති හවත්තයග්ගහණං චුත්තනයෙන අනවසෙසතො ජාතියා බිණභාවදස්සනත්ථං. තත්ති යථාචුත්තං ජාතිං. සොති හගවා.

බ්‍රහ්මවරියවාසො නාම ඉධ මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස නිබ්බත්තනමෙවානි ආහ “නිට්ඨික”න්ති. සම්මාදිට්ඨියා චතුසු සච්චෙසු පරිඤ්ඤාදිකිච්චසාධනවසෙන පවත්තමානාය සම්මා සධ්දකප්පාදිනම්පි දුක්ඛසච්චෙ පරිඤ්ඤාභිසමයානුගුණා පවත්ති, ඉතරසච්චෙසු ච නෙසං පහානාභිසමයාදිවසෙන පවත්ති පාකටා එව. තෙන චුත්තං “චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවනාවසෙනා”ති. ඉත්ථත්තායානි ඉමෙ පකාරා ඉත්ථං, තබ්භාවො ඉත්ථත්තං, තදත්ථත්ති චුත්තං හොති. තෙ පන පකාරා අරියමග්ගබ්‍රහ්මපාරභූතා පරිඤ්ඤාදයො ඉධාධිප්පෙනානි ආහ “එවංසොළසකිච්චභාවායා”ති. තෙ හි මග්ගං පච්චවෙක්ඛතො මග්ගානුභාවෙන පාකටා හුත්වා උපට්ඨහන්ති, පරිඤ්ඤාදිසු ච පහානමෙව පධානං තදත්ථත්තා ඉතරෙසන්ති ආහ “කිලෙසක්ඛයායවා”ති. පහිනකිලෙසපච්චවෙක්ඛණවසෙන වා එතං චුත්තං. ඉත්ථත්තායානි නිස්සක්කෙ සම්පදානවචනන්ති ආහ “ඉත්ථභාවතො”ති. අපරං අනාගතං. ඉමෙ පන වරිමත්තභාවසඬබ්බතා පඤ්චක්ඛන්ධා. පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්තිති එතෙන තෙසං අප්පතිට්ඨතං දස්සෙති. අපරිඤ්ඤාමූලකා හි පතිට්ඨා. යථාහ “කබ්බිකාරෙ වෙ, හික්ඛෙවෙ, ආහාරෙ අත්ථි රාගො අත්ථි නන්දි අත්ථි තණ්හා, පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුළ්භ”න්තිආදි (සං. නි. 2.64; මහානි. 7; කටා. 296). තෙනෙවාහ “ඡින්නමූලකා රුක්ඛා වියා”තිආදි.

පච්චවෙක්ඛණඤාණපරිග්ගහිතං, න පයමදුනියඤාණද්වයාධිගමං විය කෙවලන්ති අධිප්පායො. දස්සෙන්නො නිගමනවසෙනානි අධිප්පායො. සරූපතො හි තං පුබ්බෙ දස්සිතමෙවානි. පුබ්බෙතිවාසඤාණෙන අතීතාරම්මණසභාගතාය තබ්භාවිභාවතො ච අතීතංසඤාණං සඬගහෙත්වානි යොජනා. තත්ථ අතීතංසඤාණන්ති අතීතබන්ධායතනධාතුසඬබ්බතෙ අතීතකොට්ඨාසෙ අප්පට්ඨතං ඤාණං. දිබ්බවක්ඛුනානි සපරිභණ්ඩෙන දිබ්බවක්ඛුඤාණෙන. පච්චුප්පන්තංසො ච අනාගතංසො ච පච්චුප්පන්තානාගතංසං, තත්ථ ඤාණං පච්චුප්පන්තානාගතංසඤාණං. සකලලොකීයලොකුත්තරගුණන්ති එතෙන සබ්බං ලොකං උත්තරිත්වා අභිභූයා ධීතත්තා සබ්බඤ්ඤාඤාණස්ස විය සෙසාසාධාරණඤාණස්ස බලඤාණආවේණිකවූද්ධම්මාදිනම්පි අනඤ්ඤාසාධාරණානං වූද්ධගුණානං සඬගහො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “සබ්බෙපි සබ්බඤ්ඤාගුණෙ සඬගහෙත්වා”ති.

ආසවක්ඛයඤාණකටාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරඤ්ඤවාසකාරණවණ්ණනා

55. සියා බො පන තෙ බ්‍රාහ්මණානි එත්ථ සියානි “අප්පෙවා”ති ඉමිනා සමානත්ථො නිපාතො , තස්මා ‘බ්‍රාහ්මණ, අප්පෙව බො පන තෙ එවමස්සා’ති අත්ථො. යං පන අට්ඨකටායං “කදාච්ඡි”ති චුත්තං, තම්පි ඉමමෙවත්ථං සන්ධාය චුත්තං අකාරණං බ්‍රාහ්මණෙන පරිකප්පිතමත්ථං පටිපක්ඛිපිත්වා අත්තතො අධිප්පෙනං කාරණං දස්සෙන්නො. අත්ථොච එලං තදධිතචුත්තිතාය වසො එතස්සානි අත්ථවසො, හෙතුනි එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අත්තතො ච දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරන්ති එතෙන සත්ථා අත්තතො විවෙකාහිරන්ති පකාසෙතීති දස්සෙන්නො “දිට්ඨධම්මො නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉරියාපට්ඨිභාරානන්ති ඉරියාපට්ඨවත්තිතං. තප්පවත්තියො හි එකස්මිං ඉරියාපට්ඨ උප්පන්තදුක්ඛං අඤ්ඤාන ඉරියාපට්ඨන විච්ඡින්නිත්වා හරණතො විහාරානි චූච්චන්ති. පච්ඡිමඤ්ච ජනනං අනුකම්පමානොති එතෙන යො ආදිතො බ්‍රාහ්මණෙන “හවං තෙසං ගොතමො පුබ්බඬගමො...පෙ.... දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජති”ති චුත්තො, යො ච තථා “එවමෙනං බ්‍රාහ්මණා”තිආදිනා අත්තතා සම්පට්ඨිතො, තමෙව අත්ථං නිගමනවසෙන දස්සෙන්නො යථානුසන්ධිනාව සත්ථා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

අරඤ්ඤවාසකාරණවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දෙසනානුමොදනාවණ්ණනා

56. එවං නිට්ඨාපිතාය දෙසනාය බ්‍රාහ්මණො තත්ථ හගවති පසාදං පවෙදෙන්නො “අභික්කන්ත”න්තිආදිමාහ. අභික්කන්තානි (සාරත්ථ. ටී. 1.15.දෙසනානුමොදනකටා; දී. නි. ටී. 1.250; සං. නි. ටී. 1.1.1; අ. නි. ටී. 2.2.16) අභික්කන්තා, විගතානි අත්ථොති ආහ “බයෙ දිස්සති”ති. තෙනෙව හි “නික්ඛන්තො පයමො යාමො”ති චුත්තං.

අභික්කන්තරොති අතිවිය කන්තරො මනොරමො. තාදියො ව සුන්දරො හද්දකො නාම හොතිති ආහ “සුන්දරෙ දිස්සති”ති.

කොති දෙවනාගයක්ඛන්ධබ්බාදීසු කො කතමො. මෙති මම. පාදානීති පාදෙ. ඉද්ධියාති ඉමාය එවරුපාය දෙවිද්ධියා. යසසාති ඉමිනා එදිසෙන පරිවාරෙන පරිජනෙන. ජලන්ති විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කමනියෙන අභිරුපෙන. වණ්ණෙනාති ජවිවණ්ණෙන සරිරවණ්ණනිභාය. සබ්බා ඔභාසයං දිසාති දසපි දිසා ඔභාසෙන්තො පභාසෙන්තො, වන්දො විය සුරියො විය ව එකොභාසං එකාලොකං කරොන්තොති ගාථාය අත්ථො. අභිරුපෙති උළාරරුපෙ සම්පන්නරුපෙ.

“වොරො වොරො, සප්පො සප්පො”තිආදීසු හයෙ ආමෙඨිතං. “විජ්ඣා විජ්ඣා, පහර පහරා”තිආදීසු කොඨෙ, “සාධු සාධුතිආදීසු (ම. නි. 1.327; සං. නි. 2.127; 3.35; 5.1085) පසංසායං, “ගච්ඡ ගච්ඡ, ලුනාහි ලුනාහී”තිආදීසු තුරිතෙ, “ආගච්ඡ ආගච්ඡ”තිආදීසු කොතුහලෙ, “බුද්ධො බුද්ධොති වින්තෙන්තො”තිආදීසු (බු. වං. 2.44) අච්ඡරෙ, “අභික්කමථායස්මන්තො, අභික්කමථායස්මන්තො”තිආදීසු (දී. නි. 3.20; අ. නි. 9.11) භාසෙ, “කහං එකපුත්තක, කහං එකපුත්තක”තිආදීසු (ම. නි. 2.353; සං. නි. 2.63) සොකෙ, “අහො සුඛං අහො සුඛං”න්තිආදීසු (උදා. 20; දී. නි. 3.305; චූළව. 332) පසාදෙ. ව-සද්දො අවුත්තසමුවිවයත්ථො. තෙන ගරභාඅසම්මානාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තත්ථ “පාපො පාපො”තිආදීසු ගරභායං. “අභිරුපක අභිරුපකා”තිආදීසු අසම්මානෙ දට්ඨබ්බො.

නයිදං ආමෙඨිතවසෙන ද්වික්ඛන්තුං වුත්තං, අථ බො අත්ථද්වයවසෙනාති දස්සෙන්තො “අථ වා”තිආදිමාහ. අභික්කන්තන්ති වචනං අපෙක්ඛිත්වා නපුංසකලිඬගවසෙන වුත්තං, තං පන හගවතො වචනං ධම්මස්ස දෙසනාති කත්වා තථා වුත්තං. අත්ථමත්තදස්සනං වා එතං, තස්මා අත්ථවසෙන ලිඬගච්ඡන්තිවිපරිණාමො වෙදිතබ්බො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. දොසනාසනතොති රාගාදිකිලෙසදොසවිධමනතො, ගුණාධිගමනතොති සීලාදිගුණානං සම්පාපනතො. යෙ ගුණෙ දෙසනා අධිගමෙති, තෙසු පධානභූතා දස්සෙතබ්බාති තෙ පධානභූතෙ තාව දස්සෙතුං “සද්ධාපනනතො පඤ්ඤාපනනතො”ති වුත්තං. සද්ධාපමුඛා හි ලොකියා ගුණා, පඤ්ඤාපමුඛා ලොකුත්තරා. සීලාදිඅත්ථසම්පත්තියා සාත්ථතො, සභාවනිරුත්තිසම්පත්තියා සබ්බාසද්දපයොගතාය උත්තානපදතො, සණ්ඨසුබ්බාචෙන දුබ්බිකද්දෙයාත්ථතාය ගම්භීරත්ථතො. සිනිද්ධමුද්ධුරසද්දපයොගතාය කණ්ණසුබ්බො, විපුලවිසුද්ධපෙමනියත්ථතාය හදයඬගමතො. මානාතිමානවිධමනෙන අනත්තුක්කංසනතො, ථම්මසාරම්භමද්දෙනෙ අපරවම්භනතො. භික්ඛාධිප්පායපවත්තියා පරෙසං රාගපරිලාභාදිවූපසමනෙන ව කරුණාසීතලතො, කිලෙසන්ධකාරවිධමනෙන පඤ්ඤාවදානතො. කරවිකරුතමඤ්ජුතාය ආපාථරමණියතො, පුබ්බාපරාවිරුද්ධසුවිසුද්ධත්ථතාය විමද්දක්ඛමතො. ආපාථරමණියතාය එව සුයාමානසුබ්බො, විමද්දක්ඛමතාය භික්ඛාධිප්පායපවත්තියාය ව විමංසියමානභික්ඛතො. එවමාදීනීති ආදිසද්දෙන සංසාරවක්කතිවත්තනතො, සද්ධම්මවක්කප්පවත්තනතො, මිච්ඡාවාදවිධමනතො, සම්මාවාදපතිට්ඨාපනතො, අකුසලමූලසමුද්ධරණතො, කුසලමූලසංරොපනතො, අපායද්වාරපිට්ඨානතො, සග්ගග්ගද්වාරවිවරණතො, පරියුට්ඨානවූපසමනතො, අනුසයසමුග්ගානතොති එවමාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

අධොමුඛට්ඨපිතන්ති කෙනවි අධොමුඛං ධ්විතං. හෙට්ඨාමුඛජාතන්ති සභාවෙනෙව හෙට්ඨාමුඛජාතං. උග්ගාට්ඨයාති විචට්ඨං කරෙයා. හත්ථෙ ගහෙන්වාති “පුරත්ථාහිමුඛො, උත්තරාහිමුඛො වා ගච්ඡා”තිආදීනි අවත්වා හත්ථෙ ගහෙන්වා “නිස්සන්දෙහං එස මග්ගො, එවං ගච්ඡා”ති වදෙයා. කාලපක්ඛවාතුද්දසීති කාලපක්ඛෙ වාතුද්දසී.

නිකුප්පිතං ආධෙයාස්ස අනාධාරභූතං භාජනං ආධාරභාවාපාදනවසෙන උක්කුප්පෙයා. හෙට්ඨාමුඛජාතතාය සද්ධම්මවිමුඛං, අධොමුඛට්ඨපිතතාය අසද්ධම්මෙ පතිතන්ති එවං පද්ද්වයං යථාරහං යොජෙතබ්බං, න යථාසඬ්ඛං. කාමං කාමච්ඡන්දාදයොපි පටිච්ඡාදකා, මිච්ඡාදිට්ඨි පන සවිසෙසං පටිච්ඡාදිකාති ආහ “මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්ත”න්ති. තෙනාහ හගවා “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාහං, භික්ඛවෙ, වජ්ජං වදාමි”ති (අ. නි. 1.310). සබ්බො අපායගාමිග්ගො කුම්මග්ගො “කුම්මතො මග්ගො”ති කත්වා. සම්මාදිට්ඨිආදීනං උජුපටිපක්ඛතාය මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො අට්ඨ මිච්ඡන්තධම්මා මිච්ඡාමග්ගො. තෙනෙව හි තද්දුහයපටිපක්ඛතං සන්ධාය “සග්ගමොක්ඛමග්ගො ආචික්ඛන්තො”ති වුත්තං. සප්පිආදිසන්තිස්සයො පදිපො න තථා උජ්ජලො, යථා තෙලසන්තිස්සයොති තෙලපජ්ජොතග්ගහණං. එතෙහි පරියායෙහිති එතෙහි නිකුප්පිකුක්කුප්පනපටිච්ඡන්තවිවරණාදිඋපමොපමිතබ්බපකාරෙහි, එතෙහි වා යථාවුත්තෙහි සොළසාරම්මණපරිග්ගහඅසම්මොහවිහාරදිබ්බවිහාරවිභාවනපරියායෙහි විජ්ජාත්තයවිභාවනාපදෙසෙන අත්තනො සබ්බඤ්ඤාගුණවිභාවනපරියායෙහි ව. තෙනාහ “අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො”ති.

දෙසනානුමොදනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පසන්නකාරවණ්ණනා

පසන්තකාරන්ති පසන්තෙහි කාතබ්බං සක්කාරං. සරණන්ති පටිසරණං. තෙනාහ “පරායණ”න්ති. පරායණභාවො ච අනන්තභිසෙධනෙන අත්ථසම්පටිපාදනෙන ච භොතිති ආහ “අසස්ස තාතා භිතස්ස ච විධාතා”ති. අසස්සාති දුක්ඛතොති වදන්ති, පාපතොති පන යුත්තං. නිස්සක්කෙ චෙතං සාම්ච්චනං. එත්ථ ච නායං ගම්-සද්දො නි-සද්දාදයො විය ද්විකම්මකො, තස්මා යථා “අජං ගාමං තෙති”ති වුවවති, එවං “ගොතමං සරණං ගව්ඡාමි”ති වත්තුං න සක්කා, “සරණන්ති ගව්ඡාමි”ති පන වත්තබ්බං. ඉති-සද්දො චෙත්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨො, තස්ස වායමත්ථො – ගමනඤ්ච තදධිප්පායෙන භජනං, තථා ඡානනං වාති දස්සෙත්තො “ඉති ඉමිනා අධිප්පායෙනා”තිආදිමාහ . තත්ථ භජාමිතිආදියු පුරිමස්ස පුරිමස්ස පච්ඡිමං පච්ඡිමං අත්ථවචනං. භජනං වා සරණාධිප්පායෙන උපසඬකමනං, සෙවනං සන්තිකාවචරතා, පසිරුපාසනං වත්තපටිවත්තකරණෙන උපට්ඨානන්ති එවං සබ්බථාපි අනඤ්ඤසරණතංයෙව දිපෙති. “ගව්ඡාමි”ති පදස්ස කථං “බුජ්ඣාමි”ති අයමත්ථො ලබ්භතිති ආහ “යෙසඤ්ඡි”තිආදි.

අධිගතමග්ගෙ, සච්ඡිකතනිරොධෙති පද්ද්වයෙනපි ඵලට්ඨා එව දස්සිතා, න මග්ගට්ඨාති තෙ දස්සෙත්තො “යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ වා”ති ආහ. නනු ච කල්‍යාණපුපුජ්ජනොපි යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජතිති වුවවතිති? කිඤ්චාපි වුවවති, නිජ්ජරියායෙන පන මග්ගට්ඨා එව තථා වත්තබ්බා, න ඉතරෙ නියාමොක්කමනාභාවතො. තථා හි තෙ එව “අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙති”ති වුත්තා. සම්මත්තනියාමොක්කමනෙන හි අපායවිනිමුත්තිසම්භවො. අක්ඛායතිති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා. තෙන “යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මා සඬබ්බා වා අසඬබ්බා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති සුත්තපදං (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) සඬගණ්භාති, විත්ථාරොති වා ඉමිනා. එත්ථ ච අරියමග්ගො නියානිකතාය, නිබ්බානං තස්ස තදත්ථසිද්ධිහෙතුතායාති උභයමෙචෙත්ථ නිජ්ජරියායෙන ධම්මොති වුත්තො. නිබ්බානඤ්චි ආරම්මණපච්චයභුතං ලභිත්වා අරියමග්ගස්ස තදත්ථසිද්ධි, අරියඵලානං “යස්මා තාය සද්ධාය අවුපසන්තායා”තිආදිවචනතො මග්ගෙන සමුච්ඡින්නානං කිලෙසානං පටිපජ්ජසද්ධිපහානකිච්චතාය නියානානුගුණතාය නියානපරියොසානතාය ච. පරියත්තිධම්මස්ස පන නියානධම්මසමධිගමහෙතුතායාති ඉමිනා පරියායෙන ධම්මභාවො ලබ්භති එව, ස්වායමත්ථො පාඨාරුළුභො ඵවාති දස්සෙත්තො “න කෙවල”න්තිආදිමාහ.

කාමරාගො භවරාගොති ඵවමාදිහෙදො සබ්බොපි රාගො විරජ්ජති පභීයති එතෙනාති රාගවිරාගොති මග්ගො කථිතො. ඵඡාසඬබ්බාතාය තණ්හාය අත්තොතිජ්ඣානලක්ඛණස්ස සොකස්ස ච තදුජ්ජත්තියං සබ්බසො පරික්ඛිණන්තා අනෙජමසොකන්ති ඵලං කථිතං. අජ්ජට්ඨකුලන්ති අවිරොධිප්පනතො කෙනවි අවිරුද්ධං, ඉට්ඨං පණිතන්ති වා අත්ථො. පගුණරුපෙන පවත්තිත්තතා, පකට්ඨගුණවිභාවනතො වා පගුණං. යථාහ “විහිංසසඤ්ඤි පගුණං න භාසිං, ධම්මං පණිතං මනුපෙසු භුග්ගෙ”ති. සබ්බධම්මක්ඛන්තා කථිතාති යොජනා.

දිට්ඨිසීලසඬසාතෙනාති “යායං දිට්ඨි අරියා නියානිකා නියානි තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය, තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324, 356; ම. නි. 1.492; 3.54) එවං වුත්තාය දිට්ඨියා, “යානි තානි සීලානි අබණ්ඩානි අච්ඡිද්දානි අසබ්බානි අකම්මාසානි භුජ්ජසානි විඤ්ඤාප්පසත්ථානි අපරාමට්ඨානි සමාධිසංවත්තනිකානි , තථාරූපෙහි සීලෙහි සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324; ම. නි. 1.492; 3.54; අ. නි. 6.12; පරි. 274) එවං වුත්තානං සීලානඤ්ච සංභතභාවෙන, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙතාති අත්ථො. සංභතොති සට්ඨො. අරියපුග්ගලා හි යත්ථ කත්ථවි දුරෙ ධීතාපි අත්තතො ගුණසාමග්ගියා සංභතා එව. අට්ඨ ච පුග්ගල ධම්මදසා තෙති තෙ පුරිසයුගවසෙන වත්තාරොපි පුග්ගලවසෙන අට්ඨෙව අරියධම්මස්ස පච්චක්ඛදස්සාචිතාය ධම්මදසා. තිණි වත්ථුනි සරණන්ති ගමනෙන තික්ඛන්තුං ගමනෙන ච තිණි සරණගමනාති. පටිච්චෙදෙසීති අත්තතො හදයගතං වාචාය පච්චෙදෙසී.

පසන්තකාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සරණගමනකථාවණ්ණනා

සරණගමනස්ස විසයපහෙදඵලසංකිලෙසහෙදානං විය කත්තු ච විභාවනා තත්ථ කොසල්ලාය භොතිති “සරණගමනෙසු කොසල්ලත්ථං සරණං...පෙ.... වෙදිතබ්බො”ති වුත්තං තෙන විනා සරණගමනස්සෙව අසම්භවතො. කස්මා පනෙත්ථ වොදානං න ගහිතං, නනු වොදානවිභාවනාපි තත්ථ කොසල්ලාවහාති? සච්චමෙතං, නං පන සංකිලෙසග්ගහණෙනෙව අත්ථතො දීපිතං භොතිති න ගහිතං. යානි හි තෙසං සංකිලෙසකාරණානි අඤ්ඤාණාදීනි, තෙසං සබ්බෙන සබ්බං අනුප්පන්නානං අනුප්පාදනෙන, උප්පන්නානඤ්ච පහානෙන වොදානං භොතිති. හිංසත්ථස්ස සර-සද්දස්ස වසෙනතං පදං දට්ඨබ්බන්ති “හිංසතීති සරණ”න්ති වත්ථා තං පන හිංසනං කෙසං, කථං, කස්ස වාති වොදනං සොධෙත්තො “සරණගතන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ භයන්ති වට්ටභයං. සන්තාසන්ති විත්තුත්‍රාසං. තෙනෙව චෙතසිකදුක්ඛස්ස ගහිත්තතා දුක්ඛන්ති ඉධ කායිකං දුක්ඛං. දුග්ගතිපරිකිලෙසන්ති දුග්ගතිපරියාපන්නං සබ්බං දුක්ඛං. තයිදං සබ්බං පරතො ඵලකථායං ආවි භවිස්සති. එතන්ති “සරණ”න්ති පදං.

එවං අවිසෙසතො සරණසද්දස්ස අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි විසෙසතො දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි වුත්තං. හිතෙ පවත්තමානෙනාති “සම්පන්නසීලා, හික්ඛවෙ, විහරථා”තිආදිනා (ම. නි. 1.64, 69) අත්ථෙ නියොජනෙන. අහිකා ච නිවත්තනෙනාති “පාණානිපාතස්ස ඛො පාපකො විපාකො පාපකං අභිසම්පරාය”න්තිආදිනා ආදිනවදස්සනාදිමුඛෙන අනත්ථතො විනිවත්තනෙන. භයං හිංසතීති හිතාහිතෙසු අජ්ජවත්තිපවත්තිහෙතුකං බාසනං අජ්ජවත්තිකරණෙන

විනාසෙති . හවකන්තාරා උත්තාරණෙන මග්ගසඬ්ඛාතො ධම්මො, ඉතරො අස්සාසදානෙන සත්තානං භයං හිංසනීති යොජනා. කාරානන්ති දානවසෙන පුජාවසෙන ව උපනීතානං සක්කාරානං. විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සත්තානං භයං හිංසනී අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යභාවතොති අධිප්පායො. ඉමිනාපි පරියායෙනාති ඉමිනාපි විභජිත්වා චුත්තෙන කාරණෙන.

“සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුප්පටිපන්නො සඬ්ඝො”ති එවං පවත්තො තත්ථ රතනත්තයෙ පසාදො තප්පසාදො, තදෙව රතනත්තයං ගරු එතස්සාති තග්ගරු, තස්ස භාවො තග්ගරුතා, තප්පසාදො ව තග්ගරුතා ව තප්පසාදග්ගරුතා, තාහි. විචුතදිට්ඨිවිකිම්බසම්මොහඅස්සද්ධියාදිතාය විභතකිලෙසො. “තදෙව රතනත්තයං පරායණං ගති තාණං ලෙණ”න්ති එවං ආකාරෙන පවත්තියා තප්පරායණකාරපවත්තො චිත්තුප්පාදො සරණගමනං “සරණන්ති ගච්ඡති එතෙනා”ති. තංසම්බ්ගීති තෙන යථාචුත්තචිත්තුප්පාදෙන සමන්තාගතො. එවං උපෙනීති එවං භජති සෙවති පයිරුපාසති, එවං වා ජානාති බුද්ධානීති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. එත්ථ ව පසාදග්ගහණෙන ලොකියසරණගමනමාහ. තඤ්ඤි පසාදප්පධානං, න ඤාණප්පධානං. ගරුතාගහණෙන ලොකුත්තරං. අරියා හි රතනත්තයං ගුණාහිඤ්ඤාතාය පාසාණවිජත්තං විය ගරුං කත්වා පස්සන්ති, තස්මා තප්පසාදෙන වික්ඛම්භනවසෙන විභතකිලෙසො තග්ගරුතාය සමුච්ඡේදවසෙනාති යොජෙතබ්බං. තප්පරායණතා පනෙත්ථ තග්ගතිකතාති තාය චතුබ්බධම්මි පික්ඛමානං සරණගමනං ගතිතන්ති දට්ඨබ්බං. අවිසෙසෙන වා පසාදගරුතා ජොතිතාති පසාදග්ගහණෙන අවෙච්චප්පසාදස්ස ඉතරස්ස ව ගහණං, තථා ගරුතාගහණෙනාති උභයෙනපි උභයං සරණගමනං යොජෙතබ්බං.

මග්ගක්ඛණෙ ඉප්ඤ්ඤිති යොජනා. නිබ්බානාරම්මණං හුත්වාති එතෙන අත්ථතො චතුසව්වාධිගමොයෙව ලොකුත්තරං සරණගමනන්ති දස්සෙති. තත්ථ හි නිබ්බානධම්මො සවිජ්ඣිතියාහිසමයවසෙන, මග්ගධම්මො භාවනාහිසමයවසෙන පටිච්ඡේදයමානොයෙව සරණගමනත්තං සාධෙති, බුද්ධගුණා පන සාවකගොචරභූතා පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන, තථා අරියසම්පගුණා. තෙනාහ “කිච්චතො සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉප්ඤ්ඤි”ති, ඉප්ඤ්ඤන්තඤ්ඤි සහෙව ඉප්ඤ්ඤිති, න ලොකියං විය පටිපාටියා අසම්මොහපටිවෙධෙන පටිච්ඡිද්ධන්තාති අධිප්පායො. යෙ පන වදන්ති “න සරණගමනං නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා පවත්තති, මග්ගස්ස අධිගතත්තා පන අධිගතමෙව හොති එකච්චානං තෙවිජ්ජාදිනං ලොකියවිජ්ජාදයො වියා”ති, තෙසං ලොකියමෙව සරණගමනං සියා, න ලොකුත්තරං, තඤ්ඤි අයුත්තං දුට්ඨස්සපි ඉච්ඡිතබ්බත්තා. තන්ති ලොකියසරණගමනං. සද්ධාපටිලාභො “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”තිආදිනා. සද්ධාමූලිකාති යථාචුත්තසද්ධාපුබ්බධගමා සම්මාදිට්ඨි බුද්ධසුබුද්ධතං ධම්මසුධම්මතං සම්පසුප්පටිපතිඤ්ඤි ලොකියාවබ්බොධවසෙනෙව සම්මා ඤායෙන දස්සන්තො. “සද්ධාමූලිකා සම්මාදිට්ඨි”ති එතෙන සද්ධුපනිස්සයා යථාචුත්තලක්ඛණා පඤ්ඤා ලොකියසරණගමනන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “දිට්ඨිපුකම්මන්ති චුච්චති”ති “දිට්ඨි එව අත්තතො පච්චයෙහි උජුං කරියති”ති කත්වා. දිට්ඨි වා උජුං කරියති එතෙනාති දිට්ඨිපුකම්මං, තථා පවත්තො චිත්තුප්පාදො . එවඤ්ඤි කත්වා “තප්පරායණකාරපවත්තො චිත්තුප්පාදො”ති ඉදඤ්ඤි වචනං සමත්ථිතං හොති. සද්ධාපුබ්බධගමසම්මාදිට්ඨිග්ගහණං පන චිත්තුප්පාදස්ස තප්පධානතායාති දට්ඨබ්බං. “සද්ධාපටිලාභො”ති ඉමිනා මාතාදිහි උස්සාහිතදාරකාදිනං විය ඤාණවිජ්ජයුත්තසරණගමනං දස්සෙති, “සම්මාදිට්ඨි”ති ඉමිනා ඤාණසම්පයුත්තසරණගමනං.

තයිදං ලොකියං සරණගමනං. අත්තා සන්තියානීයාති අප්පියති පරිච්චජියති එතෙනාති අත්තසන්තියානතනං, යථාචුත්තං දිට්ඨිපුකම්මං. තං රතනත්තයං පරායණං පටිසරණං එතස්සාති තප්පරායණො, පුග්ගලො, චිත්තුප්පාදො වා, තස්ස භාවො තප්පරායණතා, යථාචුත්තදිට්ඨිපුකම්මමෙව. සරණන්ති අධිප්පායෙන සිස්සභාවං අත්තෙවාසිකභාවං උපගච්ඡති එතෙනාති සිස්සභාවුපගමනං. සරණගමනාධිප්පායෙනෙව පණ්ණාසති එතෙනාති පණ්ණාසතො. සබ්බත්ථ යථාචුත්තදිට්ඨිපුකම්මවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. අත්තපරිච්චජනන්ති සංසාරදුක්ඛනිත්ථරණත්ථං අත්තතො අත්තභාවස්ස පරිච්චජනං. එස නයො සෙසෙසුපි. බුද්ධාදිනංයෙවති අවධාරණං ඉතරෙසුපි සරණගමනවිසෙසෙසු යථාරහං චත්තබ්බං. එවඤ්ඤි තදඤ්ඤන්තිචත්තනං කතං හොති.

එවං අත්තසන්තියානතාදිති එකෙන පකාරෙන දස්සෙත්වා ඉදානි අපරෙහිපි පකාරෙහි දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. තෙන පරියායන්තරෙහිපි අත්තසන්තියානතාදි කතමෙව හොති අත්ථස්ස අභින්නත්තාති දස්සෙති. ආලවකාදිනන්ති ආදි-සද්දෙන සාතාගිරිහෙමවතාදිනං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. නනු වෙනෙ ආලවකාදයො මග්ගෙනෙව ආගතසරණගමනා, කථං තෙසං තප්පරායණතාසරණගමනං චුත්තන්ති? මග්ගෙනාගතසරණගමනෙහිපි “සො අහං විචරිස්සාමි ගාමා ගාම”න්තිආදිනා (සං. නි. 1.246) තෙහි තප්පරායණකාරස්ස පවෙදිතත්තා තථා චුත්තං.

ඤාති...පෙ.... වසෙනාති එත්ථ ඤාතිවසෙන භයවසෙන ආචරියවසෙන දක්ඛිණෙය්‍යවසෙනාති පච්චෙකං “වසෙනා”ති පදං යොජෙතබ්බං. තත්ථ ඤාතිවසෙනාති ඤාතිභාවවසෙන. එවං සෙසෙසුපි. දක්ඛිණෙය්‍යපණ්ණාසතෙනාති දක්ඛිණෙය්‍යතාහෙතුකෙන පණ්ණාසතෙන. ඉතරෙහිති ඤාතිභාවාදිවසප්පවත්තෙහි තීහි පණ්ණාසතෙහි. ඉතරෙහිතිආදිනා සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං චිත්ථාරතො දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි චුත්තං. චන්දනීති පණ්ණාසතස්ස ලක්ඛණවචනං. එවරුපන්ති දිට්ඨධම්මිකං සන්ධාය වදනි. සම්පරාසිකඤ්ඤි නියානිකං වා අනුසාසනං පච්චාසිසන්තො දක්ඛිණෙය්‍යපණ්ණාසතමෙව කරොතිති අධිප්පායො. සරණගමනප්පහෙදොති සරණගමනවිභාගො.

අරියමග්ගොයෙව ලොකුත්තරසරණගමනන්ති ආහ “චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි විපාකඵල”න්ති. සබ්බදුක්ඛක්ඛයොති සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස අනුප්පාදනිරොධො. එතන්ති “චත්තාරි අරියසව්වානි, සම්මප්පඤ්ඤාය

පස්සති” කි (ධ. ප. 190) එවං චුත්තං අරියසම්මාදස්සනං.

නිව්වනො අනුපගමනාදිවසෙනාති නිව්වන්ති අග්ගහණාදිවසෙන. අට්ඨානන්ති හෙතුපටික්ඛෙපො. අනවකාසොති පච්චයපටික්ඛෙපො. උභයෙනපි කාරණමෙව පටික්ඛිපති. යන්ති යෙන කාරණෙන. දිට්ඨිසම්පන්නොති මග්ගදිට්ඨියා සම්පන්නො සොනාපන්නො. කඤ්චි සඬබ්බරන්ති වතුභූමකෙසු සඬබ්බසඬබ්බරොසු එකසඬබ්බරමපි. නිව්වනො උපගම්මායාති “නිව්වො” ති ගණ්ඨෙයා. සුඛතො උපගම්මායාති “එකන්තසුඛි අත්තා හොති අරොගො පරං මරණං” කි (දී. නි. 1.76) එවං අත්තදිට්ඨිවසෙන සුඛතො ගාහං සන්ධායෙන චුත්තං. දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තචිත්තෙන පන අරියසාවකො පරිලාභවූපසමන්තං මත්තහන්ට්ඨිපරිත්තාසිතො විය වොක්ඛ්වාහමණො උක්කාරභූමිං කඤ්චි සඬබ්බරං සුඛතො උපගම්මායාති. අත්තවාලෙ කසිණාදිපඤ්ඤන්තිසඬගහණන්තං “සඬබ්බරං” න්ති අවත්වා “කඤ්චි ධම්ම” න්ති චුත්තං. ඉමෙසුපි වාරොසු වතුභූමකවසෙනෙව පරිච්ඡෙදො වෙදිතබ්බො තෙභූමකවසෙනෙව වා. යං යඤ්චි පුට්ඨප්පනො ගාහවසෙන ගණ්ඨාති, තතො තතො අරියසාවකො ගාහං විනිවෙදෙති. මාතරන්තිආදියු ජනිකා මාතා, ජනකො පිතා, මනුස්සභූතො බිණ්ණසවො අරහාති අධිප්පෙනො. කිං පන අරියසාවකො අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙයාති? එතම්පි අට්ඨානං, පුට්ඨප්පනභාවස්ස පන මහාසාවජ්ජභාවදස්සන්තං අරියසාවකස්ස ඵලදීපන්තංඤ්චෙවං චුත්තං. දුට්ඨචිත්තො වධකචිත්තෙන පදුට්ඨචිත්තො. ලොභිතං උප්පාදෙයාති ජීවමානකසරිරෙ බුද්දකමක්ඛිකාය පිටතමත්තම්පි ලොභිතං උප්පාදෙයා. සඬ්ඝං භිත්තෙයාති සමානසංවාසකං සමානසිමායං යිතං සඬ්ඝං “කම්මෙන උද්දෙසෙන වොහරන්තො අනුස්සාවනෙන සලාකග්ගාහෙනා” කි (පරි. 458) එවං චුත්තෙති පඤ්චගි කාරණෙහි භිත්තෙයා . අඤ්ඤං සත්ථාරන්ති අඤ්ඤං තිත්ථකරං “අයං මෙ සත්ථා” කි එවං ගණ්ඨෙයාති තෙනං යානං විජ්ජන්ති අත්ථො.

න තෙ ගම්මස්සන්ති අපායභූමීන්ති තෙ බුද්ධං සරණං ගතා තන්තිමිත්තං අපායභූමිං න ගම්මස්සන්ති, දෙවකායං පන පරිපූරෙස්සන්තිති අත්ථො.

දසභි යානෙහිති දසභි කාරණෙහි. අධිග්ගණ්ඨන්තිති අධිගවන්ති. වෙලාමසුත්තාදිවසෙනාසීති එත්ථ “වතුරාසීතිසහස්සසඬබ්බානං සුවණ්ණපාතිරුපියපාතිකංසපාතිනං යථාක්කමං රුපියසුවණ්ණභිරඤ්ඤපුරානං කරිසස්ස වතුත්ථභාවජ්ජමාණානං සබ්බාලඬ්ඛකාරපටිමණ්ඩිතානං වතුරාසීතියා හන්ට්ඨිසහස්සානං වතුරාසීතියා අස්සසහස්සානං වතුරාසීතියා රථසහස්සානං වතුරාසීතියා ධෙනුසහස්සානං වතුරාසීතියා කඤ්ඤාසහස්සානං වතුරාසීතියා පල්ලඬ්ඛකසහස්සානං වතුරාසීතියා වත්ථකොට්ඨසහස්සානං අපරිමාණස්ස ව ඛජ්ජහොජ්ජාදිහෙදස්ස ආහාරස්ස පරිච්චජනවසෙන සත්තමාසාධිකාති සත්ත සංවච්ඡරාති නිරන්තරං පවත්තවෙලාමමහාදානතො එකස්ස සොනාපන්නස්ස දින්නදානං මහජ්ජලතරං, තතො සතං සොනාපන්නානං දින්නදානතො එකස්ස සකදාගාමිස්ස, තතො එකස්ස අනාගාමිස්ස, තතො එකස්ස අරහතො, තතො එකස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස, තතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස, තතො බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස දින්නදානං මහජ්ජලතරං, තතො වාතුද්දිසං සඬ්ඝං උද්දිස්ස විහාරකරණං, තතො සරණගමනං මහජ්ජලතරං” න්ති ඉමමත්ථං දීපෙත්තස්ස වෙලාමසුත්තස්ස (අ. නි. 9.20) වසෙන. චුත්තඤ්ඤෙන “යං ගහපති, වෙලාමො බ්වාහමණො දානං අදාසි මහාදානං, යො එකං දිට්ඨිසම්පන්නං හොපෙයා, ඉදං තතො මහජ්ජලතරං” න්තිආදි (අ. නි. 9.20). වෙලාමසුත්තාදීති ආදි-සද්දෙන අග්ගප්පසාදසුත්තාදීනං (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) සඬගහො දට්ඨබ්බො.

අඤ්ඤාණං වත්ථුත්තයස්ස ගුණානං අජානනං තත්ථ සම්මොහො, “බුද්ධො නු ඛො, න නු ඛො බුද්ධො” තිආදිනා විචිකිච්ඡා සංසයො, මිච්ඡාඤාණං තස්ස ගුණානං අගුණභාවපරිකප්පෙනා විපරිත්තග්ගාහො. ආදි-සද්දෙන අනාදරාගාරවාදීනං සඬගහො. න මහාජුතිකන්ති න උජ්ජලං, අපරිසුද්ධං අපරියොදානන්ති අත්ථො. න මහාවිජ්ජාරන්ති අනුලාරං. සාවජ්ජොති දිට්ඨිකණ්ඩාදිවසෙන සදොසො. ලොකියං සරණගමනං සික්ඛාසමාදානං විය අග්ගතිකකාලපරිච්ඡෙදං ජීවිතපරියන්තමෙව හොති, තස්මා තස්ස ඛන්ධහෙදෙන හෙදොති ආහ “අනවජ්ජො කාලකිරියායා” කි. සොති අනවජ්ජො සරණගමනහෙදො. සතිපි අනවජ්ජත්තෙ ඉට්ඨඵලොපි න හොතිති ආහ “අඵලො” කි.

සරණගමනකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපාසකවිධිකථාවණ්ණනා

කො උපාසකොති සරුපපුච්ඡා, තස්මා කිංලක්ඛණො උපාසකොති චුත්තං හොති. කස්මාති හෙතුපුච්ඡා. තෙන තෙන පවත්තිතිමිත්තෙන උපාසකසද්දො තස්මිං පුග්ගලෙ නිරුල්ලොති දස්සෙති. කිමස්ස සීලන්ති කිදිසං අස්ස උපාසකස්ස සීලං, කිත්තකෙන සීලෙනායං සීලසම්පන්නො නාම හොතිති අත්ථො. කො ආජීවොති කො අස්ස සම්මාආජීවො, සො පන මිච්ඡාජීවස්ස පරිවජ්ජනෙන හොතිති සොපි විහජීයතිති. කා විපත්තිති කා අස්ස සීලස්ස, ආජීවස්ස වා විපත්ති. අනන්තරස්ස හි විධි වා පටිසෙධො වා. කා සම්පත්තිති එත්ථාපි එසෙව නයො.

යො කොචිති ඛත්තියාදියු යො කොචි. තෙන සරණගමනමෙවත්ථ කාරණං, න ජාතිආදිවිසෙසොති දස්සෙති. උපාසනතොති තෙනෙව සරණගමනෙන තත්ථ ව සක්කච්චකාරිතාය ආදරගාරවබ්බුමානාදියොගෙන පයිරුපාසනතො.

වෙරමණියොති වෙරං වුවිවති පාණාතිපාතාදිදුස්සිලාං, තස්ස මණනතො භනනතො විනාසනතො වෙරමණියො, පඤ්ච විරතියො විරතිප්පධානන්තා තස්ස සීලස්ස. තෙනෙවාහ තත්ථ තත්ථ “පටිවිරතො භොති”ති.

මිථිචාචණිප්පාති න සම්මාචණිප්පා අයුත්තවණිප්පා අසාරුප්පවණිප්පා. පභායාති අකරණෙනෙව පජහිත්වා. ධම්මෙනාති ධම්මෙනො අනපෙතෙන. තෙන අඤ්ඤමිපි අධම්මිකං ජීවිකං පටික්ඛිපති. සමෙනාති අවිසමෙන. තෙන කායවිසමාදිදුච්චරිතං වජ්ජෙත්වා කායසමාදිනා සුවරිතෙන ජීවනං දස්සෙති. සත්ථවණිප්පාති ආවුධහණ්ඩං කත්වා වා කාරොත්වා වා යථාකතං වා පටිලභිත්වා තස්ස වික්කයො. සත්ථවණිප්පාති මනුස්සවික්කයො. මංසවණිප්පාති සුනකාරාදයො විය මිගසුකරාදිකෙ පොසෙත්වා මංසං සම්පාදෙත්වා වික්කයො. මජ්ජවණිප්පාති යං කිඤ්චි මජ්ජං යොජෙත්වා තස්ස වික්කයො. විසවණිප්පාති විසං යොජෙත්වා, විසං ගහෙත්වා වා තස්ස වික්කයො. තත්ථ සත්ථවණිප්පා පරොපරොධනිමිත්තතාය අකරණියා වුත්තා, සත්තවණිප්පා අභුජ්ස්සභාවකරණතො, මංසවිසවණිප්පා වධහෙතුතො, මජ්ජවණිප්පා පමාදට්ඨානතො.

තස්සෙවාති පඤ්චවෙරමණිලක්ඛණස්ස සීලස්ස වෙව පඤ්චමිථිචාචණිප්පාලක්ඛණස්ස ආජීවස්ස ව. විපත්තිති හෙදො පකොපො ව. යායාති යාය පටිපත්තියා. චණ්ඩාලොති උපාසකචණ්ඩාලො. මලන්ති උපාසකමලං. පතිකිට්ඨොති උපාසකනිහිනො. බුද්ධාදීසු කම්මකම්මඵලෙසු ව සද්ධාවිපරියායො අස්සද්ධියං මිථිචාධිමොක්ඛො. යථාචුත්තෙන අස්සද්ධියෙන සමන්තාගතො අස්සද්ධො. යථාචුත්ත සීලවිපත්ති ආජීවිපත්තිවසෙන දුස්සීලො. “ඉමිනා දිට්ඨාදිනා ඉදං නාම මඬිගලං භවිස්සති”ති එවං බාලජනපරිකප්පිතකොතුහලසඬ්ඛාතෙන දිට්ඨසුතමුත්තමඬිගලෙන සමන්තාගතො කොතුහලමඬිගලිකො. මඬිගලං පව්චෙතීති දිට්ඨමඬිගලාදිහෙදං මඬිගලමෙව පත්තියායති. නො කම්මන්ති කම්මස්සකතං නො පත්තියායති. ඉතො ඛනිද්ධාති ඉතො සබ්බඤ්ඤබුද්ධසාසනතො ඛනිද්ධා බාහිරකසමයෙ. දක්ඛිණෙයාං පරියෙසනීති දුප්පටිපන්නං දක්ඛිණාරහසඤ්ඤී ගවෙසති. පුබ්බකාරං කරොතීති දානමානනාදිකං කුසලකිරියං පඨමං කරොති. එත්ථ ව දක්ඛිණෙයාපරියෙසනපුබ්බකාරෙ එකං කත්වා පඤ්ච ධම්මා වෙදිතබ්බා.

විපත්තියං චුත්තවිපරියායෙන සම්පත්ති ඤාතබ්බා. අයං පන විසෙසො – චතුත්තම්පි පරිසානං රතිජනනට්ඨෙන උපාසකොව රතනං උපාසකරතනං. ගුණසොභාකිත්තිසද්දසුගන්ධනාහි උපාසකොව පදුමං උපාසකපදුමං. තථා උපාසකපුණ්ඩරිකො.

ආදිමිහිති ආදිඅත්ථෙ. කොටියන්ති පරියන්තකොටියං. විහාරග්ගෙනාති ඔවරකකොටියාසෙන, “ඉමස්මිං ගබ්හෙ වසන්තානං ඉදං නාම පනසඵලං පාපුණාති”තිආදිනා තංතංවසනට්ඨානකොටියාසෙනාති අත්ථො. අජ්ජනන්ති අජ්ජඉච්චෙව අත්ථො.

පාණෙහි උපෙතන්ති ඉමිනා තස්ස සරණගමනස්ස ආපාණකොටිකතං දස්සෙන්නො “යාව මෙ ජීවිතං පවත්තති”තිආදිනා වත්වා පුන ජීවිතෙන තං වත්ථුත්තයං පටිපුපෙන්නො “සරණගමනං රක්ඛාමි”ති උප්පන්නං තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අධිප්පායං විභාවෙන්තො “අහඤ්චි”තිආදිමාහ. පාණෙහි උපෙතන්ති හි යාව මෙ පාණා ධරන්ති, තාව සරණං උපෙතං, උපෙන්නො ව න වාචාමත්තෙන, න එකචාරං විත්තුප්පාදනමත්තෙන, අථ ඛො පාණෙ පරිච්චින්නිවාපි යාවජීවං උපෙතන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බොති.

උපාසකවිධිකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භයහෙරවසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. අනඬිගණසුත්තවණ්ණනා

57. ආයස්මා සාරිපුත්තොති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, එවමාදිකන්ති අත්ථො. තෙන “හික්ඛු ආමන්තෙසි”තිආදිකං සබ්බං සුත්තං සඬිගණ්භාති. තෙනාහ “අනඬිගණසුත්ත”න්ති. තස්ස කො නික්ඛෙපො? අත්තජ්ඣාසයො. පරෙහි අනජ්ඣිට්ඨොයෙව හි මහාථෙරො ඉමං දෙසනං ආරහි. කෙච්ච පනාහු “එකච්චෙ හික්ඛු සංකිලිට්ඨවිත්තෙ දිස්වා තෙසං විත්තසංකිලෙසප්පභානාය වෙව එකච්චානං ආයතිං අනුප්පාදනාය ව අයං දෙසනා ආරද්ධා”ති. එවං සබ්බසුත්තෙසුති යථා එත්ථ අනඬිගණසුත්තෙ, එවං ඉතො පරෙසුති සබ්බෙසුපි සුත්තෙසු අනුත්තානඅපුබ්බපදවණ්ණනා එව කරියති. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. ගණනපරිච්ඡෙදොති ගණනෙන පරිච්ඡින්නං. ඉදඤ්චි අප්පරජක්ඛමහාරජක්ඛතාවසෙන දුට්ඨෙ සත්තෙ පව්චෙකං අත්ථඤ්ඤානානත්ථඤ්ඤාතාවසෙන ද්විධා කත්වා “චත්තාරො”ති අනවසෙසපරියාදානං. වජ්ජිපුත්තකාදයො විය පුග්ගලවාදීති න ගහෙතබ්බං ලොකසමඤ්ඤානුසාරෙන අත්ථං පටිවිජ්ඣිතුං සමත්ථානං වසෙන දෙසනාය ආරද්ධන්තා, අයඤ්ච දෙසනානායො සත්ථු නිස්සාය එවාති දස්සෙන්නො “අයඤ්චි”තිආදිමාහ.

සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාකථාවණ්ණනා

තත්ථ (අ. නි. ටී. 1.1.170) සම්මුතියා දෙසනා සම්මුතිදෙසනා, පරමත්ථස්ස දෙසනා පරමත්ථදෙසනා. තත්ථාති සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාසු, න සම්මුතිපරමත්ථෙසු. තෙනාහ “එවරුපා සම්මුතිදෙසනා, එවරුපා පරමත්ථදෙසනා”ති. තත්ථිදං සම්මුතිපරමත්ථානං ලක්ඛණං – යස්මිං භින්නෙ, බුද්ධියා අවයවවිනිබ්භොගෙ වා කතෙ න තංසමඤ්ඤා, සා සට්ඨාධිප්පභෙදා සම්මුති, තබ්බිපරියායතො පරමත්ථො. න භි කක්ඛළුප්පසනාදිසභාවෙ අයං නයො ලබ්භති, තත්ථ රුපාදිධම්මං සමුහසන්තානාවසෙන පවත්තමානං උපාදාය පුග්ගලවොහාරොති ආහ “පුග්ගලොති සම්මුතිදෙසනා”ති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. උප්පාදවයවන්තො සභාවධම්මා න නිව්චාති ආහ “අනිව්චන්ති පරමත්ථදෙසනා”ති. එස නයො සෙසපදෙසුපි. නනු බන්ධදෙසනාපි සම්මුතිදෙසනාව. බන්ධට්ඨො භි රාසට්ඨො, කොට්ඨාසට්ඨො වාති? සච්චමෙතං, අයං පන බන්ධසමඤ්ඤා එස්සාදිසු තප්පාපඤ්ඤන්ති විය පරමත්ථසන්තිස්සයා තස්ස ආසන්නතරා, පුග්ගලසමඤ්ඤාදයො විය න දුරෙති පරමත්ථසඬගහනා චුත්තා, බන්ධසිසෙන වා තදුපාදානා සභාවධම්මා එව ගහිතා. නනු ව සභාවධම්මා සබ්බෙපි සම්මුතිමුඛෙනෙව දෙසනං ආරොහන්ති, න සමුඛෙනාති සබ්බාපි දෙසනා සම්මුතිදෙසනාව සියාති? නයිදමෙවං දෙසෙනබ්බධම්මවිභාගෙන දෙසනාවිභාගස්ස අධිප්පෙතත්තා, න ව සද්දො කෙනවි පවත්තිනිත්තෙන විනා අත්ථං පකාසෙතිති.

සම්මුතිවසෙන දෙසනං සුත්ථාති “ඉධෙකච්චො පුග්ගලො අත්තන්තපො හොති අත්තපරිතාපානුයොගමනුයුත්තො”තිආදිනා (ම. නි. 2.413; පු. ප. 10.25 මාතිකා) සම්මුතිමුඛෙන පවත්තිතං දෙසනං සුතමයඤ්ඤාණුප්පාදනවසෙන සුත්ථා. අත්ථං පටිච්ඡික්ඛිත්ථාති තදනුසාරෙන චතුසච්චසඬාතං අත්ථං සහ විපස්සනාය මග්ගෙන පටිච්ඡික්ඛිත්ථා. මොහං පභායාති තදෙකට්ඨෙහි කිලෙසෙහි සද්ධිං අනවසෙසං මොහං පජ්ඣිත්ථා. විසෙසන්ති නිබ්බානසඬාතං අරහත්තසඬාතඤ්ච විසෙසං. තෙසන්ති තාදිසානං විනෙය්‍යානං. පරමත්ථවසෙනාති “පඤ්චමානි, භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි”තිආදිනා (සං. නි. 5.472-474) පරමත්ථධම්මවසෙන. සෙසං අනන්තරනයෙ චුත්තසදිසමෙව. තත්ථාති තස්සං සම්මුතිවසෙන පරමත්ථවසෙන ව දෙසනායං. දෙසභාසාකුසලොති නානාදෙසභාසාසු කුසලො. තිණ්ණං වෙදානන්ති නිදස්සනමත්තං, තිණ්ණං වෙදානං සිප්පගන්ථානම්පිති අධිප්පායො සිප්පුග්ගහණඤ්චි පරතො වක්ඛති. සිප්පානි වා වෙදන්තොගධෙ කත්ථා “තිණ්ණං වෙදාන”න්ති චුත්තං. කට්ඨකබ්බභාවෙන ධීතානි, න කත්ථවි සන්තිහිතභාවෙනාති වෙදානම්පි කට්ඨකබ්බභාවෙනෙව අවට්ඨානං දීපෙන්තො “ගුය්හ තයි නිහිතා ගය්හති”ති මිච්ඡාවාදං පටික්ඛිපති. නානාවිධා දෙසභාසා එතෙසන්ති නානාදෙසභාසා.

පරමො උත්තමො අත්ථො පරමත්ථො, ධම්මානං යථාභූතසභාවො. ලොකසඬකෙතමත්තසිද්ධා සම්මුති. යදි එවං කථං සම්මුතිකථාය සච්චතාතිආහ “ලොකසම්මුතිකාරණං”ති, ලොකසමඤ්ඤං නිස්සාය පවත්තනතො. ලොකසමඤ්ඤාය භි අභිනිවෙසෙන විනා ඤාපනා එකච්චස්ස සුතස්ස සාවතා විය න මුසා අනතිධාවිතබ්බතො තස්සා. තෙනාහ භගවා “ජනපදනිරුත්තිං නාහිනිවෙසෙයා, සමඤ්ඤං නාතිධාවෙය්‍යා”ති (ම. නි. 3.332). ධම්මානන්ති සභාවධම්මානං. භූතකාරණාති යථාභූතසභාවං නිස්සාය පවත්තනතො. සම්මුතිං වොහරන්තස්සාති “පුග්ගලො සත්තො”තිආදිනා ලොකසමඤ්ඤං කට්ඨන්තස්ස.

භිරොත්තප්පදීපනත්ථන්ති ලොකපාලනකිව්චෙ භිරොත්තප්පධම්මෙ කිව්චතො පකාසෙතුං. තෙසඤ්චි කිව්චං සත්තසන්තානෙයෙව පාකටං හොතිති පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය තං වත්තබ්බං. එස නයො සෙසෙසුපි. යස්මිඤ්චි විත්තුප්පාදෙ කම්මං උප්පන්නං, තංසන්තානෙ එව තස්ස ඵලස්ස උප්පන්නි කම්මස්සකතා. එවඤ්චි කතවිඤ්ඤාණනාසො අකතාගමො වා නත්ථීති සා පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව කථාය දීපෙනබ්බා. තෙහි සත්තෙහි කාතබ්බා පුඤ්ඤාදිකිරියා පච්චත්තපුරිසකාරොපි සන්තානාවසෙන නිප්ථාදෙනබ්බතො පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව කථාය දීපෙනබ්බො.

ආනන්තරියදීපනත්ථන්ති චුතිඅනන්තරං ඵලං අනන්තරං නාම, තස්මිං අනන්තරෙ නියුත්තානි, තන්තිබ්බත්තෙන අනන්තරකරණසීලානි, අනන්තරපයොජනානි වාති ආනන්තරියානි, මාතුසානාදිනි, තෙසං දීපනත්ථං. තානිපි භි සන්තානාවසෙන නිප්ථාදෙනබ්බතො “මාතරං ජීවිතා වොරොපෙති”තිආදිනා (පට්ඨා. 1.1.423) පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව කථාය දීපෙනබ්බානි, තථා “සො මෙත්තාසභගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති”තිආදිනා (දී. නි. 1.556; 3.308; ම. නි. 1.77; 2.309; 3.230; විහ. 642, 643) “සො අනෙකවිහිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති එකම්පි ජාති”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.244, 245; ම. නි. 1.148, 384, 431; පාරා. 12) “අත්ථි දක්ඛිණං දායකතො විසුථික්ඛති, නො පටිග්ගහකතො”තිආදිනා (ම. නි. 3.381) ව පවත්තා ඉමමවිහාරපුබ්බෙනිවාසදක්ඛිණාවිසුථිධිකථා පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව කථාය දීපෙනබ්බා සත්තසන්තානාවිසයත්තා. “අට්ඨ පුරිසපුග්ගලා (සං. නි. 1.249), න සමයවිමුත්තො පුග්ගලො”තිආදිනා (පු. ප. 1) ව පරමත්ථං කට්ඨන්තොපි ලොකසම්මුතියා අප්පහානත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨෙ. එතෙන චුත්තාවසෙසාය කථාය පුග්ගලාධිට්ඨානභාවෙ පයොජනං සාමඤ්ඤවසෙන සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. කාමඤ්චෙතං සබ්බං අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකානං වසෙන චුත්තං, පරිඤ්ඤාතවත්ථුකානම්පි පන එවං දෙසනා සුඛාවහා හොති.

මහාජනොති ලොකියමහාජනො. න ජානාති සනවිනිබ්භොගාභාවෙන ධම්මකිව්චස්ස අසල්ලක්ඛණෙන. තත්ථ “කිං නාමෙතං, කථං නාමෙත”න්ති සංසයපක්ඛන්දනය සම්මොහං ආපජ්ජති. විරුද්ධාභිනිවෙසිතාය පටිසත්තු හොති. ජානාති විරපරිචිතත්ථා වොහාරකථාය. තතො එව න සම්මොහමාපජ්ජති, න පටිසත්තු හොති.

නප්පභන්ති වොහරමුබෙන පරමත්ථස්ස දීපනතො. සමඤ්ඤාගහණවසෙන ලොකෙන ඤායති සමඤ්ඤායති වොහරියති ලොකසමඤ්ඤා, තාය ලොකසමඤ්ඤාය. තස්ස තස්ස අත්ථස්ස විභාවෙන ලොකෙන නිවිතීං, නියතං වා වුව්චති වොහරියති ලොකනිරුත්ති, තස්සං ලොකනිරුත්තියං. තථා ලොකෙන අභිලපියති ලොකසමඤ්ඤාය ලොකාභිලාපො, තස්මිං ලොකාභිලාපෙ ධීතායෙව අප්පභානතො. පුග්ගලවාදිනො විය පරමත්ථවසෙන අග්ගභෙත්වා.

සන්නොති එත්ථ සන්නසද්දො “දීසං සන්නස්ස යොජන”න්තිආදීසු (ධ. ප. 70) කිලන්තභාවෙ ආගතො, “අයඤ්ච විතක්කො අයඤ්ච විචාරො සන්නා භොන්ති සමිතා”න්තිආදීසු (විහ. 576) නිරුද්ධභාවෙ ආගතො, “අධගතො බො මායං ධම්මො ගම්භිරො දුද්දසො දුරනුබොධො සන්නො පණිතො”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.67; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 2.172; මහාව. 7) සන්නඤ්ඤාගොචරතාය, “උපසන්නස්ස සදා සතිමතො”න්තිආදීසු (උදා. 27) කිලෙසවූපසමෙ, “සන්නො භවෙ සබ්භි පවෙදයන්ති”න්තිආදීසු (ධ. ප. 15) සාධුසු, “පඤ්චිමෙ, භික්ඛවෙ, මහාවොරා සන්නො සංවිජ්ජමානා”න්තිආදීසු (පාරා. 195) අත්ථිභාවෙ, ඉධාපි අත්ථිභාවෙයෙව. සො ච පුග්ගලසම්බන්ධෙන චුත්තත්තා ලොකසමඤ්ඤාවසෙනාති දස්සෙන්නො “ලොකසඤ්ඤාවසෙන අත්ථි”ති ආහ. අත්ථිති වෙතං නිපාතපදං දට්ඨබ්බං “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.373-374; ම. නි. 1.110; 3.154; අ. නි. 6.29; 10.60) විය. සංවිජ්ජමානාති පදස්ස අත්ථං දස්සෙන්නො “උපලබ්භමානා”ති ආහ. යඤ්භි සංවිජ්ජති, තං උපලබ්භතිති. අභිගන්ති එතෙහි තංසම්බ්ධිපුග්ගලා නිහිනභාවං ගවිජන්තිති අභිගණානි, රාගාදයො. අඤ්ජති මක්ඛෙත්ති අභිගණං, මලාදි. අඤ්ජෙති තත්ථ ධීතං අනුන්දරතාය අභිබ්බාඤ්ජෙතිති අභිගණං, විචටො භූමිපදෙසො. දොසාදීනං පවත්තිආකාරවිසෙසතාය නානප්පකාරා බහුලප්පවත්තියා තිබ්බකිලෙසා. පාපකානන්ති ලාමකානං. අකුසලානන්ති අකොසල්ලසම්භූතානං. ඉච්ඡාවචරානන්ති ඉච්ඡාවසෙන පවත්තානං. සහ අභිගණනාති අභිගණන්ති ලද්ධනාමෙන යථාචුත්තකිලෙසෙන සහ වත්තති.

අත්ථිතිපි න ජානාති තාදිසස්ස යොනියොමනසිකාරස්ස අභාවා. යෙසං කිලෙසානං අත්ථිතා, තෙසං සප්පට්ඨයතා විසෙසතො ජානිතබ්බාති දස්සෙතුං “ඉමෙ කිලෙසා නාමා”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ කක්ඛලාති එරුසා. වාළාති කුරුරා. න ගහිතබ්බාති න උප්පාදෙනබ්බා. යාථාවසරසතොති යථාභූතසභාවතො. එවඤ්චාති “ඉමෙ කිලෙසා නාමා”න්තිආදිනා චුත්තප්පකාරෙන. යෙන වා තෙන වාති නවකම්මෙසු වා පරියන්තිධුතභිගාදීසු වා යෙන වා තෙන වා. තත්තාති නිද්ධාරණෙ භූමිමං. තං පන නිද්ධාරණං සභිගණානභිගණසමුදායතොති දස්සෙන්නො “වතුසු පුග්ගලෙසු”ති වත්වා පුන තදෙකදෙසතො දස්සෙන්නො “තෙසු වා ද්විසු සාභිගණෙසු”ති ආහ. තඤ්භි ද්වයං පට්ඨං භීතසෙට්ඨභාවෙන නිද්ධාරියති පට්ඨං උද්දිට්ඨත්තා. නිද්ධාරණඤ්භි ක්වචි කුතොචි කෙනචි භොතිති.

58. කිඤ්චාපි අඤ්ඤත්ථ “ජනකො භෙතු, පරිග්ගාහතො පච්චයො, අසාධාරණො භෙතු, සාධාරණො පච්චයො, සභාගො භෙතු, අසභාගො පච්චයො, පුබ්බකාලිකො භෙතු, සහස්පවත්තො පච්චයො”න්තිආදිනා භෙතුපච්චයා විහජ්ජ වුව්චන්ති, ඉධ පන “වත්තාරො බො, භික්ඛවෙ, මහාභූතා භෙතු, වත්තාරො මහාභූතා පච්චයා රූපක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනායා”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.85) විය භෙතුපච්චයසද්දා සමානත්ථාති දස්සෙතුං “උභයෙනපි කාරණමෙව පුච්ඡති”ති චුත්තං. තත්ථ උභයෙනාති භෙතුපච්චයවචනද්වයෙන. පුච්ඡති ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙසනං වඬ්ඨෙතුකාමො. කිඤ්චාපිති අනුජානනසම්භාවනත්ථෙ නිපාතො. කිං අනුජානාති? සමානෙපි ද්විත්තං සාභිගණභාවෙ තස්සා පජානනාප්පජානනභෙතුකතං තෙසං සෙට්ඨිනතං. කිං සම්භාවෙති? ථෙරස්ස විචිත්තපට්ඨානතාය නානාභෙතුපමාහි අලභිකත්වා යථාපුච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං. තෙනාහ “නප්පජානාති”න්තිආදි. භෙතු වෙච පච්චයො ච සෙට්ඨිනභාවෙ. තථාඅක්ඛාතබ්බතාපි හි තෙසං තන්තිමිත්තා එවාති.

59. තන්ති තෙසං ද්විත්තං පුග්ගලානං භීතසෙට්ඨතාය කාරණං. ඔපම්මෙහි පාකට්ඨකරං කත්වා දස්සෙතුං. එතන්ති සුත්තෙ අනන්තරං වුව්චමානං විරියාරම්භාභාවෙන අභිගණස්ස අප්පභානං. තෙනාහ “න ඡන්දං...පෙ.... සන්ධායාහා”ති. කත්තුකමයතාඡන්ධන්ති කත්තුකමයතාසම්බාතං අභිගණස්ස පහාතුකමයතාවසෙන උප්පජ්ජනකකුසලධම්මච්ඡන්දං. න ජනෙස්සතිති න උප්පාදෙස්සති. කුසලො වායාමො නාම ඡන්දතො බලවාති ආහ “තතො බලවතරං වායාමං න කරිස්සති”ති, ඡන්දම්පි අනුප්පාදෙන්නො කථං තප්පං වායාමං කරිස්සතිති අධිප්පායො. ථාගතවිරියං උස්සොල්භිභාවප්පත්තං දල්භං විරියං. සාභිගණග්ගහණෙනෙව අභිගණානං කිලෙසවත්ථුතාය චිත්තස්ස සංකිලිට්ඨතාය සද්ධාය පුන සංකිලිට්ඨග්ගහණං සවිසෙසං කිලිට්ඨභාවවිභාවනන්ති ආහ “සුචුක්ඛං කිලිට්ඨචිත්තො”ති. මලිනචිත්තොතිආදීසුපි “තෙහියෙවා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. උක්ඛලිපුච්ඡනවොළකස්ස විය වසාපිතපිලොතිකා විය ච දුම්මොවනියභාවෙන මලග්ගහණං මලිනතා, පිළනං හිංසනං අවිජ්ජාරිකතාකරණං විබාධනං දරථපරිලාභුප්පාදනෙන පරිදහනං උපතාපනං, කාලන්ති කාලනං, යථාගහිතස්ස අත්තභාවස්ස බෙපනං ආයුක්ඛයන්ති අත්ථො. කරිස්සතිති පවත්තෙස්සති, පාපුණ්ණස්සතිති චුත්තං භොති. තථාභූතො ච පාණං වජ්ජස්සති නාමාති ආහ “මරිස්සති”ති.

සෙය්‍යථාපිති උපමානිදස්සනෙ නිපාතො. තදත්ථං දස්සෙන්නො “යථා නාමා”ති ආහ. පංසුආදිනාති ආදි-සද්දෙන ජල්ලාදීනං සභිගහො, සංසනාදීහිති ආදි-සද්දෙන ඡාරිකාපරිමජ්ජනාදීනං සභිගහොති. “අභිරූපාය කඤ්ඤා දාතබ්බා”න්තිආදීසු විය අත්තරෙනපි අතිසයත්ථබ්බාධකසද්දෙන අතිසයත්ථො ඤායතිති ආහ “මලග්ගහිතතරාති චුත්තං භොති”ති. පටිපුච්ඡාවචනන්ති අනුමතිපුච්ඡාවිසෙසො. එවං කරියමානාති අපරිභොග-

අපරියොදපනරජොපට්ඨිකපනෙහි කිලිට්ඨභාවං ආපාදියමානා. ඔපම්මං සම්පට්ඨාදෙන්තොති යටුපනිතං උපමං උපමෙයාත්ථෙතා සමං කත්වා පටිපාදෙන්තො, සංසන්දෙන්තොති අත්ථො. සාඨිගණො පුග්ගලොති සාඨිගණො තස්මිං අත්තභාවෙ අසුප්ඤ්ඤානපුග්ගලො. ආපණාදිතො කුලසරං ආනිතස්ස මලග්ගහිතකංසභාජනස්ස තත්ථ ලද්ධබ්බාය විසුද්ධියා අලාභතො යථා අනුක්කමෙන සංකිලිට්ඨතරභාවො, එවං සරතො නික්ඛන්තස්ස පුග්ගලස්ස පබ්බජ්ජාය ලද්ධබ්බාය විසුද්ධියා අලාභතො අනුක්කමෙන සංකිලිට්ඨතරභාවොති දස්සෙන්තො “සංකිලිට්ඨකංසපාතියා”තිආදිමාහ. සංකිලිට්ඨතරභාවො ව නාම පබ්බජිතස්ස ආජීවවිපත්තිවසෙන වා සියා ආචාරදිට්ඨිසිලිවිපත්තිසු අඤ්ඤාතරවසෙන වාති තං සබ්බං සඨගහෙන්වා දස්සෙතුං “තස්ස පුග්ගලස්සා”තිආදි වුත්තං. පාවිත්තියවිතික්කමනග්ගහණෙන හි එකච්චදිට්ඨිවිපත්තියාපි සඨගහො හොතිති. එත්ථ ධීතස්සාති එතිස්සං ආජීවවිපත්තියං ධීතස්ස. ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි යථාරහං වත්තබ්බං. සබ්බපරිසසාධාරණා මහාථෙරස්ස දෙසනා, තස්මා ගහපතිවසෙනපි යොජෙතබ්බං. තත්ථ උක්කංසගතසංකිලිට්ඨතරභාවං දස්සෙන්තො “මාතුසාතාදිආනන්තරියකරණ”න්ති ආහ. අවිසොධෙන්වාති යථා අත්තතො සිලෙ වා දිට්ඨියා වා විසුද්ධි හොති, එවං කිලෙසමලිනවිත්තසන්තානං අවිසොධෙන්වා.

භබ්බපුග්ගලොති උපනිස්සයාදිසම්පත්තියා තස්මිං අත්තභාවෙ විසුද්ධපුග්ගලො. ආදිං කත්වාති ඉමිනා ධොවනසංසනාදිහි පරියොදපනං ආදිමන්තං කත්වා වදති. සුද්ධට්ඨානං යත්ථ වා න රජෙන ඔකිරියති. දණ්ඩකම්මං කත්වාති “එත්තකා උදකා, වාලුකා වා ආනෙතබ්බා”ති දණ්ඩකම්මං කත්වා. එත්ථ ධීතස්සාති පරිසුද්ධෙ සිලෙ ධීතස්ස. සම්මාවත්තපටිපත්තිසිලෙහි සිලවිසුද්ධි දස්සිතා. වත්තපටිපත්තියාපි හි අඨගණානං වික්ඛම්භනං සියා. තථා හිස්සා සංකිලිට්ඨකංසපාතියා පරිසුද්ධපරියොදානභාවො උපමාභාවෙන වුත්තො. පත්තසෙනාසනවාසො කිලෙසවික්ඛම්භනං කිලෙසානං තද්ධගතිවාරණං. සොතාපත්තිඵලාධිගමො...පෙ.... අරහත්තසච්ඡිකිරියාති සත්තසුපි යානෙසු “පරිසුද්ධපරියොදානභාවො වියා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. පබ්බජිතස්ස හි විසුද්ධි නාම හෙට්ඨිමන්තෙන සිලවිසුද්ධියා වා සියා කම්මට්ඨානානුයොගවසෙන විවෙකවාසෙන ක්කානස්සාධිගමෙන වා විපස්සනාභාවනාය වා සාමඤ්ඤඵලාධිගමෙන වාති.

රාගට්ඨානියන්ති රාගුප්පත්තිහෙතුභුතං. විසභාගාරම්මණං සන්ධාය වදති “ඉට්ඨාරම්මණ”න්ති. තස්මින්ති ඉට්ඨාරම්මණෙ. විපන්තස්සතිති මුට්ඨස්සති. තං නිමිත්තන්ති සුභනිමිත්තං. ආවජ්ජිස්සතිති අයොනියො ආවජ්ජිස්සති. සයමෙව අඤ්ඤෙත අවොම්ඤ්සො. කුසලවාරපච්ඡිත්තදනමෙව වෙන්ථ අනුද්ධංසනං දට්ඨබ්බං. සෙසන්ති “සාඨිගණො සංකිලිට්ඨවිත්තො”තිආදි. වුත්තනසානුසාරොනාති පඨමචාරෙ වුත්තනසානුසාරෙන. සබ්බන්ති මාතුසාතාදිආනන්තරියකරණපරියොසානං සබ්බං උපමාසංසන්දනවචනං.

අතිවිරහාභාවතොති සතිසම්මොසාභාවතො, උපට්ඨිතස්සති භාවතොති අත්ථො. සෙසන්ති “සො අරාගො”තිආදි. “ධොවනසංසනසංඝභාරිකාපරිමජ්ජනාදිහි”තිආදිනා දුතියවාරානුසාරෙන. “කො නු ඛො”තිආදි පුච්ඡාවසෙන ආගතං, ඉදං නිගමනවසෙනාති අයමෙව විසෙසො.

60. අඨගණන්ති තත්ථ තත්ථ නාමතො එව විභාවිතං, න පන සභාවතො, පහෙදතො වාති සභාවාදිතො විභාවනං සන්ධායාහ “නානජ්ජකාරතො පාකටං කාරාපෙතුකාමෙනා”ති. ඉච්ඡාය අවචරානන්ති ඉච්ඡාවසෙන අවචරණානං. ඔතිණ්ණානන්ති විත්තසන්තානං අනුපට්ඨානං. තෙ පන තත්ථ පච්චයවසෙන නිබ්බන්තන්තා පවත්තා නාම හොන්තිති ආහ “පවත්තාන”න්ති. නානජ්ජකාරානන්ති විසයහෙදෙන පවත්තිආකාරහෙදෙන ව නානාවිධානං. යෙනකාරණෙන. න කෙවලං ලාභන්ථිකතා එව, අථ ඛො පුඤ්ඤවත්තතා සක්කතගරුකතා ව එත්ථ කාරණභාවෙන ගහෙතබ්බාති දස්සෙන්තො “පකතියාපි වා”තිආදිමාහ. තෙන ලාභන්ථිකොපි න යො කොච්ඡි එවං විත්තං උප්පාදෙති පුඤ්ඤවා සම්භාවනියොති දස්සෙති. ථෙරා අවජ්ජපට්ච්ඡාදනගයෙන මජ්ඣිමානං ආරොවෙන්ති, තථා මජ්ඣිමා නවකානං, නවකා පන අත්තතො නවකභාවෙන විසාසාදාදිනං ආරොවෙන්ති “පස්සථ තුම්භාකං ථෙරස්ස කම්ම”න්ති. විසාසාදාදියො නාම “ඊදිසස්ස සන්තිකෙ ඔවාදන්ථං තුම්භෙ ආගතා”ති භික්ඛුනිනං ආරොවෙන්ති. න ව මං භික්ඛු ජානෙය්‍යුන්ති න ව වත මං භික්ඛු ජානෙය්‍යුං, අහො වත මං භික්ඛු න ජානෙය්‍යුන්ති යොජනා. යානං ඛො පනෙතන්ති එත්ථ ඛො-සද්දො අවධාරණත්ථො, පන-සද්දො වචනාලඪිකාරොති ආහ “අත්ථියෙවා”ති. පුබ්බෙ ඉච්ඡුප්පාදවාරවණ්ණනාය වුත්තනසෙන. ඉති-සද්දො ඉධ ආසන්නකාරණත්ථොති තං දස්සෙන්තො “ඉමිනා කාරණෙනා”ති ආහ . ඉදඤ්ච කොපඅප්පච්චයානමෙව ගහණං. තාදිසානන්ති කොපඅප්පච්චයාධිභුතානන්ති අධිප්පායො.

අනුරහොති අනුරුපෙ රහසි. එවමෙව හි අත්ථං දස්සෙතුං “විහාරපච්චන්තෙ”තිආදි වුත්තං. පුරිමසදිසමෙවාති “ලාභන්ථිකො හි”තිආදිනා වුත්තෙන පුරිමෙන යොජනානසෙන සදිසමෙව.

වොදනාය පටිපුග්ගලභාවො, වොදනා ව ආපත්තියාති වුද්ධකෙන වොදකස්ස සමානභාවො ආපත්තිආපන්නතායාති ආහ “සමානොති සාපත්තිකො”ති. සප්පටිපුග්ගලෙනෙවස්ස වොදනිච්ඡාය කාරණං විභාවෙතුං “අය”න්තිආදි වුත්තං. න වායං සාපත්තිකතාය එව සමානතං ඉච්ඡති, අථ ඛො අඤ්ඤථාපිති දස්සෙන්තො “අපිවා”තිආදිමාහ. අඤ්ඤෙත වා පටිපුග්ගලෙන සප්පටිපුග්ගලො. අයඤ්ඤි “සප්පටිපුග්ගලොව මං වොදෙය්‍යා”ති

ඉව්ෂති “එවාහං තස්ස පටිපුග්ගලෙහි සද්ධිං එකජ්ඣාසයො හුත්වා තස්ස උපරි කිඤ්චි වත්තුං කාතුං වා ලභිස්සාමි”ති මඤ්ඤාමානො . ඉමස්මිං පන පක්ඛෙ නො අප්පටිපුග්ගලොති නත්ථි එතස්ස පටිපුග්ගලොති අප්පටිපුග්ගලොති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

“අහො වතා”ති ඉදං පදං දිස්සතීති සම්බන්ධො, ඉමස්ස පුග්ගලස්ස ඉච්ඡාවාරො ධීතත්තා භික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙය්‍යාති වචනතො “තඤ්ච ඛො අනුමතිපුච්ඡායා”ති වුත්තං. න හෙස “සච්චං කිර ත්ථං භික්ඛු”ති ආදිනා කිඤ්චි චිතික්කමං උද්දිස්ස හගවතා පුච්ඡිතබ්බතං ඉව්ෂති. නො මග්ගං වා එලං වා විපස්සනං වා අන්තරං කත්වාති මග්ගභාවනං වා එලසච්ඡිකිරියං වා සිඛාප්පත්තවිපස්සනානුයොගං වා නිරොධසමාපජ්ජනං වා ඥානසමාපජ්ජනමෙව වා අන්තරං කාරණං කත්වා හගවතා අත්තානං පටිපුච්ඡිතබ්බං නො ඉව්ෂති. නිච්චං අනිච්චන්ති ආදිනා අනුමතිග්ගහණවසෙන පුච්ඡිතබ්බං ඉව්ෂති, උත්තානමෙව කත්වා පුච්ඡිතබ්බං ඉව්ෂතීති අත්ථො. උපහරන්තෙ පස්සතීති සම්බන්ධො. අභබ්බට්ඨානභික්ඛුතාය නිහරිස්සන්ති සාසනතො.

තං සම්පත්තින්ති පරිවාරසම්පත්තිඤ්චෙව භික්ඛුහි කරියමානං සක්කාරගරුකාරසම්පත්තිඤ්ච. ගහෙන්වා පරිභුඤ්ජන්ති මයා සංවිභාගෙ කරියමානෙ. සයමෙව පඤ්ඤායතීති සයමෙව ගන්ත්වා භික්ඛුනං පුරතො අත්තානං දස්සෙති, පුරතො වසන්තං පන භික්ඛු පුරක්ඛන්වා ගච්ඡන්තියෙවාති අධිප්පායො.

දක්ඛිණොදකන්ති අග්ගතො උපනීයමානං දක්ඛිණොදකං. යතො එව-කාරො, තතො අඤ්ඤත්ථ නියමො ඉව්ඡිතො. අවධාරණත්ථං වා එව-කාරග්ගහණන්ති කත්වා අභමෙව ලභෙය්‍යන්ති අභං ලභෙය්‍යමෙවාති එවමෙන අවධාරණං දට්ඨබ්බන්ති අධිප්පායෙනාහ “අභමෙව ලභෙය්‍යන්ති ඉච්ඡා නාතිමභාසාවජ්ජා”ති, අඤ්ඤථා යථාරුතවසෙන අවධාරණෙ ගය්හමානෙ “න අඤ්ඤෙ ලභෙය්‍ය”න්ති අයමෙවෙත්ථ අත්ථො සියාති. පාසාදිකො භොතීති ඉදං තස්ස අග්ගාසනාදිපච්චාසිසනාය කාරණදස්සනං.

අනුමොදනන්ති මඬිගලාමඬිගලෙසු අනුමොදනාවසෙන පවත්තෙතබ්බධම්මකථං. ඛණ්ඩානුමොදනන්ති අනුමොදනෙකදෙසං. “පුබ්බෙ අනුමොදිතපුබ්බො අනුමොදතු”ති අවත්වා ථෙරෙන වුත්තමත්තෙයෙව.

තාදිසෙසු යානෙසුති තාදිසෙසු පෙසලානං බහුස්සුතානං වසනට්ඨානෙසු. සබ්බම්පි රතිං පවත්තනතො සබ්බරත්තිකාති. චිතිච්ඡයකුසලානන්ති අනෙකච්ඡිතෙසු කඬ්ඛට්ඨානියෙසු කඬ්ඛාව්‍යායනාය තං තං පඤ්ඤානං චිතිච්ඡයෙ කුසලානං ඡෙකානං. තෙසු තෙසු ධම්මකථිකෙසු අජ්ඣට්ඨෙය්‍ය වාරෙන ධම්මං කථෙන්නෙසු “අයං ඛාත්තො”ති ධම්මජ්ඣෙසකෙන අජ්ඣට්ඨන්තා ඔකාසං අලභමානො.

සක්කච්චඤ්ච කරෙය්‍යන්ති භික්ඛු යං මම අභිවාදනපච්චිට්ඨානඤ්ජලිකම්මසාමිච්ඡිකම්මාදිං කරොන්ති. තං ආදරෙනෙව කරෙය්‍යං, යඤ්ච මෙ පරික්ඛාරජානං පටියාදෙන්ති, තම්පි සුන්දරං සම්මදෙව අභිසංඛිතං කරෙය්‍යන්ති අත්ථො. භාරියන්ති පාසාණච්ඡන්තං විය ගරුකාතබ්බං. එතං විධිත්ති එතං “සක්කරෙය්‍ය”න්ති ආදිනා වුත්තසක්කාරාදිවිධිං. තෙනාති තෙන කාරණෙන, බාහුසච්චාදිගුණවිසෙසවතො එව සක්කාරාදීනං අරහත්තාති අත්ථො. එවරුපන්ති ඊදිසං “පියො ගරු”ති ආදිනා (අ. නි. 7.37) වුත්තජ්ජකාරං. එවං කරෙය්‍යන්ති එවං “සක්කරෙය්‍ය”න්ති ආදිනා වුත්තජ්ජකාරං සක්කාරාදිං කරෙය්‍යං. එස නයොති යොයං භික්ඛුවාරො වුත්තවිධි, එසෙව නයො. ඉතො පරෙසු භික්ඛුනිවාරාදිසු වාරෙසු.

අභමෙව ලාභී අස්සන්ති එත්ථාපි හෙට්ඨා වුත්තනෙයෙනෙව අවධාරණං ගහෙතබ්බං. පිණ්ඩපාතස්ස පණ්ණානං උපසෙවනාදිවසෙනාති ආහ “සප්පිතෙලමධුසක්ඛරාදිපුරිතාන”න්ති . මඤ්චපියාදිනන්ති නිදස්සනමත්තං උතුසප්පායානං නිවාතානං එස්සිතලානං පිහිතද්වාරකවාළවාතපානාදිනම්පි පණ්ණසෙනාසනභාවතො. ආදි-සද්දෙන වා තෙසම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. සබ්බත්ථාපිති සබ්බෙසු තෙසු වතුසුපි පච්චයවාරෙසු.

61. කායකම්මං දිස්වාති ඉදං න කායකම්මං වක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යං, කායකම්මුනා පන සහ පවත්තං ඔට්ඨපරිජ්ඣන්දනං භාකුට්ඨකරණං කායඬිගාදිදස්සනං කායකම්මදස්සනං විය භොතීති කත්වා වුත්තං. වච්ඡිකම්මං සුත්වාති එත්ථාපි එසෙව නයො, තස්මා කායවිකාරජනකා ධම්මා “දිස්සන්ති”ති වුත්තා, වච්චිකාරජනකා “සුයන්ති”ති. තතො එව ව තෙ පච්චක්ඛකාලෙ සම්මුඛකාලෙ දිස්සන්ති නාම. තිරොක්ඛකාලෙ අසම්මුඛකාලෙ සුයන්ති නාම. අනුරුපතො ගහණං අනුග්ගහො. ආරඤ්ඤිකත්තන්ති තස්ස භික්ඛුනො ධුතගුණත්තානුරුපතො ගණ්හාති. තෙනාහ “ආරඤ්ඤිකත්තං අනුග්ගණ්හාති”ති. අරඤ්ඤෙ නිවාසො අස්සාති ආරඤ්ඤිකො. පන්තං පරියන්තං දුරන්තං සෙනාසනං අස්සාති පන්තසෙනාසනො. තං පන අත්ථමත්තෙන දස්සෙන්තෙන “පන්තසෙනාසනෙ වසතී”ති වුත්තං. භික්ඛාසඬ්ඛාතානං පිණ්ඩානං පාතො පිණ්ඩාපාතො, තං පිණ්ඩපාතං උඤ්ජති ගවෙසතීති පිණ්ඩපාතිකො. පිණ්ඩාය පතිතුං වරිතුං වතමෙතස්සාති වා පිණ්ඩපාති, සො එව පිණ්ඩපාතිකො. දානතො අවබණ්ඩනතො අපෙතං අපදානං, සහ අපදානෙන සපදානං, අනවබණ්ඩනං. අනුසරං වරණසිලො සපදානවාරී. උන්නතභාවෙන පංසුකුලං විය පංසුකුලං, පංසු විය වා කුච්ඡිතභාවං උලති ගච්ඡතීති පංසුකුලං, තස්ස ධාරණං ඉධ පංසුකුලං, තං සීලමස්සාති පංසුකුලිකො.

නීති කාරණෙහි ලුබං වෙදිතබ්බං අග්ගචස්සවණ්ණපරිභානිතො අපංසුකුලමිපි, කො පන වාදො පංසුකුලන්ති අධිප්පායො. පුලදිසසුත්තකෙනාති පුලෙන ඔලම්බමානෙන දිසසුත්තකෙන. වණ්ණෙනාති එත්ථ ඵස්සෙනපි පරිභායනීති වත්තබ්බං. තඤ්ඤි තත්ථ ඛරඵස්සමිපි හොතියෙවාති. කස්මො පන පාළියං ආරඤ්ඤිකාදිග්ගහණෙන වත්තාරොව ධුතගුණා වුත්තාති? පධානත්තා, තග්ගහණෙනෙව ව ඉතො පරෙසමිපි සුඛපරිභොගතාය ගහණසම්භවතො. යො හි ආරඤ්ඤිකො පන්තසෙනාසනො, තස්ස අබ්භොකාසික-රුක්ඛමූලික-නෙසප්පික-යථාසන්ථකික-සොසානිකඛගාති සුපරිපුරාති. යො ව පිණ්ඩපාතිකො සපදානවාරි ව, තස්ස පත්තපිණ්ඩිකලපවිජාහත්තිකඵකාසනිකඛගාති. යො පන පංසුකුලිකො, තස්ස තෙව්වරිකඛගං සුපරිහරමෙවාති. පධානත්තා හි භගවතාපි “කදාහං නන්දං පස්සෙය්‍යං, ආරඤ්ඤං පංසුකුලික”න්තිආදිනා (සං. නි. 2.242; නෙත්ති. 100) තත්ථ තත්ථ ආරඤ්ඤිකාදයො ඵව ගස්හන්ති. එත්තකාති පාළියං ආගතානං පරිච්ඡිප්ප ගහණමෙතං, න එත්තකා සබ්බෙපි එකස්ස එකංසතො සම්භවන්ති, නාපි එත්තකායෙව පාපධම්මා පහාතබ්බා. න හි මක්ඛපළාසාදිනං අප්පහිනභාවෙපි සමුග්ගවාරි නෙව සක්කරොන්ති...පෙ.... න පුප්පන්තිති.

තමත්ථන්ති “යස්ස කස්සචි”තිආදිනා වුත්තමත්ථං. උපමාය පාකටං කරොන්තොති අන්වයතො බ්‍යතිරෙකතො ව උදාහරණෙන විභාවෙන්තො. අභිකුණපාදිනං අතිපටිකුලප්ඵගුව්ඡනියතා අතිවිය දුග්ගන්ධතාය. සා ව අහිනං තිබ්ණකොපතාය, කුක්කුරමනුස්සානං ඔදනකුම්මාසුපවයතාය සරිරස්ස හොතීති වදන්ති. ඉමෙසන්ති අභිආදිනං. වඩ්ඪෙත්ථාති උපරුපරි බිපනෙන රචිතං කත්වා. තං පන වඩ්ඪිතං තෙන ව භාජනං පූරිතං හොතීති ආහ “වඩ්ඪෙත්ථා පරිපුරත්වා”ති. ජනස්ස දස්සනගොග්‍යං දස්සනියං ජඤ්ඤං, තං පරමපරිසුද්ධං මනොහරඤ්ච හොතීති ආහ “වොක්ඛවොක්ඛ”න්ති. අභිනවනිට්ඨා මහාමාතා වධුකා. සා පන පුත්තලාහගොග්‍යතං උපාදාය මඩගලවවනෙන “ජනී”ති වුව්චති, තස්සා නියාමානං පණ්ණාකාරං ජනියා හරතීති ජඤ්ඤං. උභයත්ථාති අත්ථද්වයෙ. පුනරුත්තන්ති ආමෙඛිතවචනමාහ. න මනාපං එතස්සාති අමනාපො, තස්ස භාවො අමනාපතා, තථාපවත්තො චිත්තුප්පාදොති ආහ “අමනාපං ඉදන්ති...පෙ.... අධිවචන”න්ති. බුද්ධවෙසන්තා ලිඛගස්ස පරිසුද්ධකංසපාතිසදිසකා. කුණපරවනං විය ඉච්ඡාවචරෙහි සන්තානස්ස හරිතභාවො. යො පන තෙසං අප්පහිනතායාති ආහ “ඉච්ඡාවචරානං අප්පහාන”න්ති.

62. “තෙන ගාමන්තවිහාරං අනුග්ගණ්හාති”ති වත්තබ්බෙ “ආරඤ්ඤිකත්ත”න්ති පන පොත්ථකෙ ලිඛිතං. න හි සුක්කපක්ඛෙ පාළියං ආරඤ්ඤිකග්ගහණං අත්ථි, සති ව ඉච්ඡාවචරප්පහානෙ ගාමන්තවිහාරො එකත්තෙන න පටික්ඛිපිතබ්බො, ඉච්ඡිතබ්බොව තාදිසානං උත්තරමනුස්සධම්මපටිච්ඡාදනතො . තථා හි වක්ඛති “අප්පිච්ඡතාසමුට්ඨානෙහි”තිආදි. සාලිවරහත්තරවනං විය ඉච්ඡාවචරප්පහානං මනුඤ්ඤභාවතො තිත්තිහෙතුතො ව.

63. මං තන්ති ව උපයොගවචනං පටි-සද්දයොගෙන, අත්ථො පන සම්පදානමෙවාති ආහ “මය්‍යං තුය්‍ය”න්ති ව. “සමයෙ”ති භූමිමත්ථෙ “සමය”න්ති උපයොගවචනං. ගිජ්ඣකුටපණ්ඩවඉසිගිලිවෙභාරවෙපුල්ලපබ්බතානං වසෙන සමන්තතො ගිරිපරික්ඛෙපෙන. රාජගහෙති සම්පත්ථෙ භූමිමවචනන්ති ආහ “තං නිස්සාය විහරාමී”ති.

පුරාණයානකාරපුත්තොති පුරාණෙ පබ්බජිතතො පුබ්බෙ යානකාරපුත්තො තථාපඤ්ඤාතො. ජිම්හන්ති ගොමුත්තකුටිලං. තෙනාහ “සප්පගතමග්ගසදිස”න්ති. සොති පණ්ණිපුත්තො. ඉතරොති සමීති. විත්තිතට්ඨානමෙවාති විත්තිතවිත්තිතට්ඨානමෙව තච්ඡති, තඤ්ච ඛො න තස්ස විත්තානුසාරෙන, අථ ඛො අත්තතො සුත්තානුසාරෙන තච්ඡන්තො යානකාරපුත්තො. විත්තන්ති අත්තතො විත්තෙන මම විත්තං ජානිත්වා විය.

“න සද්ධාය පබ්බජිතො”ති ඉමිනාව කම්මඵලසද්ධාය අභාවො නෙසං පකාසිතොති ආහ “අස්සද්ධාති බුද්ධධම්මසඬ්ඛෙසසු සද්ධාවිරහිතා”ති. පබ්බජිතානං ජීවිකා අත්ථො එතෙසන්ති ජීවිකත්ථා. තෙනාහ “ඉණහයාදිභී”තිආදි. කෙරාටිකං වුව්චති සායෙය්‍යං. සයානං ගුණවාණ්ණිකානං කම්මං සායෙය්‍යන්ති ආහ “සායෙය්‍යඤ්ඤි”තිආදි. තුව්ඡසභාවෙන මානො නළො වියාති නළො, මානසඬ්ඛාතො උග්ගතො නළො එතෙසන්ති උන්නළා. තෙනාහ “උට්ඨිතතුව්ඡමානා”ති. ලහුකතාය වා වපලා. ඵරුසවචනතාය ඛරවචනා. තිරව්ඡානකථාබහුලතාය නිරත්ථකවචනපලාපිතො. අසංවුතකම්මද්වාරාති ඉදං කම්මද්වාරාදිනං අසංවුතභාවො උප්පත්තිද්වාරානං අසංවුතතාය ඵව හොතීති කත්වා වුත්තං. අථ වා ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසුති නිමිත්තෙ භූමිමං, ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු නිමිත්තභූතෙසු අසංවුතකම්මද්වාරාති අත්ථො. යා මත්තාති හොජනෙ අයුත්තපරියෙසන-අයුත්තපටිග්ගහණ-අයුත්තපරිභොගෙ වජ්ජෙන්වා යුත්තපරියෙසන-යුත්තපටිග්ගහණ-යුත්තපරිභොගසඬ්ඛාතා යා මත්තා අප්පමත්තෙහි ජානිතබ්බා. තෙනාහ “යුත්තතා”ති. ජාගරෙති රත්තින්ද්‍රිවං ආවරණයෙහි ධම්මෙහි විත්තපරිසොධනසඬ්ඛාතෙ ජාගරෙ. තෙසං ජාගරිතාය අධිසිලසික්ඛාය ගාරවරහිතානං ඉතරසික්ඛාසු පතිට්ඨා ඵව නත්ථීති දස්සෙන්තො “සික්ඛාපදෙසු බහුලගාරවා න හොන්ති”ති වත්වා තමෙව ගාරවාභාවං සරුපෙන විභාවෙන්තො “ආපත්තිවිතික්කමබ්බලා”ති ආහ.

පකතියාපි සිද්ධාය රතනත්තසද්ධාය කම්මඵලසද්ධාය ව සද්ධා. පිචන්ති මඤ්ඤෙ යථා තං ද්‍රවභූතං අමතං ලද්ධා. සසන්ති මඤ්ඤෙ යථා තං බහලපිණ්ඩිකසුධාහොජනං ලද්ධා. අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙන්තා “සාධු සාධු”ති. තමෙව පන සාධුකාරං හදයෙ ධ්වපෙන්වා අබ්භනුමොදන්තා. එත්ථ ව අත්තමනවාචානිච්ඡාරණං පිචනසදිසං කත්වා වුත්තං බහිද්ධාභාවතො, මනසා අබ්භනුමොදනං පන අබ්භන්තරභාවතො සසනසදිසං වුත්තං. සඬ්ඛාදනජ්ඣොහරණඤ්ඤි සසනන්ති. රස්සඤ්ච එකවචනං හොතීති ආහ “රස්සෙ සති සාරිපුත්තස්ස උපරි හොතී”ති.

දිසඤ්ච බහුවචනං හොතිති ආහ “දීසෙ සති සමුඡ්චාරින”න්ති. “උපරි හොති”ති ආනෙන්වා සම්බන්ධො. ආලසියබ්‍යසනාදිභිති ආලසියෙන වා ඤාතිබ්‍යසනාදිභි වා. “මහානාගාති වුවචන්ති”ති වත්වා තත්ථ කාරණං විභාවෙන්තො “තත්‍රා”තිආදිමාහ. තත්ථ “න ගච්ඡන්තිති නාගා, න ආගච්ඡන්තිති නාගා, න ආගුං කරොන්තිති නාගා”ති යො විවිධො වචනත්ථො ඉච්ඡිතො, තං විචාරෙන්වා දස්සෙතුං “ජන්දාදිභි”තිආදි වුත්තං, තං පන ඤෙය්‍යාවබොධාය වචනතො අප්පමත්තකාරණං.

සයමෙව ආගුං න කරොති සබ්බථා මග්ගෙන පහිනආගුත්තා. සො කාමයොගාදිකෙ සබ්බසංයොගෙ දසවිධසංයොජනප්පහෙදාති ව සබ්බබන්ධනාති විසජ්ජ ජහිත්වා සබ්බත්ථ යක්ඛාදිසු, සබ්බෙසු වා භවෙසු කෙනචි සඬිගෙන න සජ්ජති තිති ව විමුත්තිති විමුත්තො, තතො එව ඉට්ඨාදිසු තාදිභාවජ්ජත්තියා තාදි, සො වුත්තලක්ඛණෙන තත්තා තංසභාවත්තා නාගො පවුච්චතෙති අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො”ති. අඤ්ඤෙහි ඛිණ්ණසවනාගෙහි අග්ගසාවකත්තා ගුණවිසෙසයොගතො පුජ්ජතරා ව පාසංසතරා ව. සමං අනුමොදිසුන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුභාසිතතො සම්පට්චිජනෙන සමජ්ජවත්තමොදනය සමං සදිසං අබ්භනුමොදිංසු. තං පන සමනුමොදනං “තත්ථා”තිආදිනා පාළිවසෙනෙව දස්සෙති.

සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අනඬගණසුත්තවණ්ණනාය ලිතත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

6. ආකඬබෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා

64. සම්පන්නන්ති පරිපුණ්ණං, සමන්තතො පන්නං පත්තන්ති සම්පන්නං. තෙනාහ “ඉදං පරිපුණ්ණසම්පන්නං නාමා”ති. නන්ති “සුචා”ති වුත්තං සුචගණං. සම්පන්නොති සම්මදෙව පන්නො ගතො උපගතො. තෙනාහ “සමන්තාගතො”ති. සම්පන්නන්ති සම්පත්තිසුත්තං. සා පනෙන්ථ රසසම්පත්ති අධිජ්ජෙනා සාමඤ්ඤජොතනයාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො. තෙනාහ “සෙය්‍යථාපි බුද්දමධුං අනෙළක”න්ති, නිද්දොසන්ති අත්ථො. තෙන වුත්තං “ඉදං මධුරසම්පන්නං නාමා”ති. සීලස්ස අනවසෙසසමාදානෙන අබණ්ඩාදිභාවාපත්තියා ව පරිපුණ්ණසීලා. සමාදානතො පට්ඨාය අච්ඡන්දනතො සීලසමඬිගිතො. සමාදානතො හි අවචන්තවිරොධිමමානුජ්ජත්තියා සීලසමඬිගිතා වෙදිතබ්බො, වෙතනාදිනං පන සීලනලක්ඛණානං ධම්මානං පවත්තික්ඛණෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.9) වුත්තා, තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙනෙව විත්ථාරකථා වෙදිතබ්බාති අධිජ්ජායො.

බෙත්තපාරිසුරිති නිස්සිතපාරිසුරියා නිස්සයපාරිසුරිමාහ නිස්සිතකම්මවිපත්තිසම්පත්තිවිසයත්තා යථා “මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”ති. තථා හි බෙත්තෙන බණ්ඩසුතිආදිදොසො වුත්තො. බෙත්තං බණ්ඩං හොතිති අපරිපුරං හොති සස්සපාරිසුරියා අභාවතො. තෙනෙවාහ “සස්සං න උට්ඨෙති”ති. පාදමත්තස්සපි අනෙකම්මණඵලනතො මහජ්ජලං හොති. කිසලයපලාලාදිබ්‍රහ්මාය මහානිසංසං. එවමෙවන්ති යථා ඛිත්තං ඛිජං බණ්ඩාදිවතුදොසවසෙන අපරිපුණ්ණං හොති, තදභාවෙන ව පරිපුණ්ණං, එවං සීලං බණ්ඩාදිවතුදොසවසෙන අපරිපුණ්ණං හොති, තදභාවෙන ව පරිපුණ්ණන්ති, වතුදොසතදභාවසාමඤ්ඤමෙව නිදස්සනනිදස්සිතබ්බවිපත්තිසම්පත්තිසු දස්සෙති. මහජ්ජලං හොති විපාකඵලෙන. මහානිසංසන්ති විපුලානිසංසං. ස්වායං ආනිසංසො ඉධ පාළියං නානප්පකාරෙන විත්ථාරියති.

එත්තාවතා කිරාති (අ. නි. ටි. 2.2.37; අ. නි. ටි. 3.10.71-74) කිර-සද්දො අරුචිසුවනත්ථො. තෙනෙන්ථ ආවරියවාදස්ස අත්තතො අරුචිචනභාවං දිපෙති. සම්පන්නසීලාති අනාමට්ඨවිසෙසං සාමඤ්ඤතො සීලසඬිබෙපෙන ගහිතං. තඤ්ච වතුබ්බිධන්ති ආවරියත්ථෙරො “වතුපාරිසුද්ධිසීලං උද්දිසිත්වා”ති ආහ. තත්ථාති වතුපාරිසුද්ධිසීලෙ. ජෙට්ඨකසීලන්ති (සං. නි. ටි. 3.5.412) පධානසීලං. උභයත්ථාති උද්දෙසනිද්දෙසෙ. ඉධ නිද්දෙසෙ විය උද්දෙසෙපි පාතිමොක්ඛසංවරො භගවතා වුත්තො “සම්පන්නසීලා”ති වුත්තත්තාති අධිජ්ජායො. සීලග්ගහණඤ්ඤි පාළියං පාතිමොක්ඛසංවරවසෙන ආගතං. තෙනාහ “පාතිමොක්ඛසංවරොයෙවා”තිආදි. තත්ථ අවධාරණෙන ඉතරෙසං තිණ්ණං එකදෙසෙන පාතිමොක්ඛන්තොගධභාවං දිපෙති. තථා හි අනොලොකියොලොකනෙ ආජීවහෙතු ඡසික්ඛාපදච්ඡික්කමෙ ගිලානපච්චයස්ස අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගෙ ව ආපත්ති විහිතාති. තිණ්ණි ඉන්ද්‍රියසංවරසීලාදීති. සීලන්ති වුත්තට්ඨානං නාම අත්ථිති සීලපරියායෙන තෙසං කත්ථවි සුත්තෙ ගහිතට්ඨානං නාම කිං අත්ථි යථා පාතිමොක්ඛසංවරොති ආවරියස්ස සම්මුඛත්තා අපටික්ඛිපන්නොව උපවාරෙන පුච්ඡන්තො විය වදති. තෙනාහ “අනනුජානන්තො”ති. ඡද්දාරරක්ඛාමත්තකමෙවාති තස්ස සල්ලභුකභාවමාහ විත්තාධිට්ඨානමත්තෙන පටිපාකතිකභාවාපත්තිතො. ඉතරද්වයෙපි එසෙව නයො. පච්චසුජ්ජත්තිමත්තකන්ති එලෙන හෙතුං දස්සෙති. උජ්ජාදනහෙතුකා හි පච්චයානං උජ්ජන්ති. ඉදමත්ථන්ති ඉදං පයොජනං ඉමස්ස පච්චයස්ස පරිභුඤ්ජනෙති අධිජ්ජායො. නිජ්ජරියායෙනාති ඉමිනා ඉන්ද්‍රියසංවරාදීති තිණ්ණි පධානස්ස සීලස්ස පරිවාරවසෙන පවත්තියා පරියායසීලාති නාමාති දස්සෙති.

ඉදාති පාතිමොක්ඛසංවරස්සෙව පධානභාවං බ්‍යතිරෙකතො අත්ථයතො ව උපමාය විභාවෙතුං “යස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ සොති පාතිමොක්ඛසංවරො. සෙය්‍යානිති ඉන්ද්‍රියසංවරාදීති. තස්සෙවාති “සම්පන්නසීලා”ති

එත්ථ යං සීලං චුත්තං, තස්සෙව. සම්පන්නපාතිමොක්ඛාති එත්ථ පාතිමොක්ඛග්ගහණෙන වෙවචනං වත්ථා තං විත්ථාරෙත්ථා...පෙ.... ආදිමාහ. යථා අඤ්ඤාපාසි “ඉධ භික්ඛු සීලවා හොති”ති (මහානි. 199) පුග්ගලාධිපායනාය දෙසනාය උද්දිට්ඨං සීලං “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො විහරති”ති (විහ. 508; මහානි. 199) තිද්දිට්ඨං.

පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තාති යො නං පාති රක්ඛති, තං මොක්ඛෙති මොවෙති ආපායිකාදීහි දුක්ඛෙහිති “පාතිමොක්ඛ”න්ති ලද්ධනාමෙන සික්ඛාපදසීලෙන පිහිතකායවච්ඡිදාරා. තෙ පන යස්මා එවංභූතා තෙන සමන්තාගතා නාම හොන්ති, තස්මා චුත්තං “පාතිමොක්ඛසංවරෙන සමන්තාගතා”ති.

අපරො නයො (උදා. අට්ඨ. 31; ඉතිවු. අට්ඨ. 97) – කිලෙසානං බලවභාවතො, පාපකිරියාය සුකරභාවතො, පුඤ්ඤකිරියාය ව දුක්කරභාවතො බහුක්ඛන්තුං අපායෙසු පනනසීලොති පාති, පුපුප්පනො. අනිච්චතාය වා භවාදීසු කම්මවෙගක්ඛන්තො සට්ඨන්තං විය අනවට්ඨානෙන පරිබ්භමනතො ගමනසීලොති පාති, මරණවසෙන වා තම්හි තම්හි සත්තනිකායෙ අත්තභාවස්ස පානනසීලොති පාති, සත්තසන්තානො, විත්තමෙව වා, තං පාතිං සංසාරදුක්ඛතො මොක්ඛෙතිති පාතිමොක්ඛං. විත්තස්ස හි විමොක්ඛෙන සත්තො විමුත්තොති වුවචති. චුත්තඤ්ඤි “විත්තවොදානා විසුප්ඤ්ඤි”ති, “අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තං විමුත්ත”න්ති (මහාව. 28) ව.

අප් වා අවිජ්ජාදිනා හෙතුනා සංසාරෙ පතති ගච්ඡති පචන්තතිති පාති. “අවිජ්ජානිවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං සන්ධාවතං සංසරත”න්ති (සං. නි. 2.125) හි චුත්තං. තස්ස පාතිනො සත්තස්ස තණ්හාදිසංකිලෙසත්තයතො මොක්ඛො එතෙනාති පාතිමොක්ඛො. “කණ්ඨෙකාලො”තිආදීනං විය සමාසසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

අප් වා පාතෙති විනිපාතෙති දුක්ඛෙති පාති, විත්තං. චුත්තඤ්ඤි “විත්තෙන නියති ලොකො, විත්තෙන පරිකස්සති”ති (සං. නි. 1.62). තස්ස පාතිනො මොක්ඛො එතෙනාති පාතිමොක්ඛො. පතති වා එතෙන අපායදුක්ඛෙ සංසාරදුක්ඛෙ වාති පාති, තණ්හාදිසංකිලෙසො. චුත්තඤ්ඤි “තණ්හා ජනෙති පුරිසං (සං. නි. 1.57), තණ්හාදුතියො පුරිසො”ති (ඉතිවු. 15, 105; අ. නි. 4.9) ව ආදි. තතො පාතිනො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො.

අප් වා පතති එත්ථාති පාති, ඡ අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරාති ආයතනාති. චුත්තඤ්ඤි “ඡසු ලොකො සමුප්පන්තො, ඡසු කුබ්බති සන්තප්ථ”න්ති (සං. නි. 1.70; සු. නි. 171). තතො අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරායතනසංඛිතතො පාතිනො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො. අප් වා පාතො විනිපාතො අස්ස අත්ථිති පාති, සංසාරො. තතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො. අප් වා සබ්බලොකාධිපතිභාවතො ධම්මස්සරො භගවා “පති”ති වුවචති, මුවචති එතෙනාති මොක්ඛො, පතිනො මොක්ඛො තෙන පඤ්ඤාත්තත්තාති පාතිමොක්ඛො. පාතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛො. සබ්බගුණානං වා මූලභාවතො උත්තමට්ඨෙත පති ව සො යථාචුත්තත්ථෙත මොක්ඛො වාති පාතිමොක්ඛො. පාතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛො. තථා හි චුත්තං “පාතිමොක්ඛන්තිආදිමෙතං මුඛමෙතං පමුඛමෙත”න්ති (මහාව. 135) විත්ථාරො.

අප් වා ප-ඉති පකාරෙ, අතීති අච්චන්තත්ථෙ නිපාතො, තස්මා පකාරෙහි අච්චන්තං මොක්ඛෙතිති පාතිමොක්ඛො. ඉදඤ්ඤි සීලං සයං තදභිග්ගවසෙන, සමාධිසහිතං පඤ්ඤාසහිතඤ්ඤි වික්ඛම්භනවසෙන, සමුවිජ්ජෙදවසෙන ව අච්චන්තං මොක්ඛෙති මොවෙතිති පාතිමොක්ඛො. පති පති මොක්ඛොති වා පාතිමොක්ඛො, තම්හා තම්හා විතික්කමදොසතො පච්චෙකං මොක්ඛොති අත්ථො. පාතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛො. මොක්ඛො වා නිබ්බානං, තස්ස මොක්ඛස්ස පතිබ්බිමභූතොති පාතිමොක්ඛො. සීලසංවරො හි නිබ්බෙධභාගියො සූරියස්ස අරුණුග්ගමනං විය නිබ්බානස්ස උදයභූතො තප්පට්ඨාගො විය හොති යථාරහං කිලෙසනිබ්බාපනතොති පාතිමොක්ඛො. පාතිමොක්ඛොයෙව පාතිමොක්ඛො. අප් වා මොක්ඛං පති වත්තති මොක්ඛාහිමුඛන්ති වා පාතිමොක්ඛං. පාතිමොක්ඛමෙව පාතිමොක්ඛන්ති එවමෙත්ථ පාතිමොක්ඛසද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ආචාරගොචරසම්පන්නාති කායිකවාචසිකඅවිතික්කමසංඛිතතො ආචාරෙන වෙව නවෙසියගොචරතාදිසංඛිතතො ගොචරෙන ව සම්පන්නා, සම්පන්නආචාරගොචරාති අත්ථො. අප්පමත්තෙසුති අතිපරිත්තකෙසු අනාපත්තිගමනියෙසු, දුක්කට්ඨබ්භාසිතමත්තෙසුති අපරෙ. වජ්ජෙසුති ගාරය්හෙසු. තෙ පන එකන්තතො අකුසලසභාවා හොන්තිති ආහ “අකුසලධම්මෙසු”ති. භයදස්සිනොති භයතො දස්සනසීලා, පරමාණුමත්තම්පි වජ්ජං සිනෙරුප්පමාණං විය කත්ථා භායනසීලා. සම්මා ආදිශිත්වාති සම්මදෙව සක්කච්චං සබ්බසො ව ආදිශිත්වා. සික්ඛාපදෙසුති නිද්ධාරණෙ භූමිමන්ති සමුදායතො අවයවනිද්ධාරණං දස්සෙන්තො “සික්ඛාපදෙසු තං තං සික්ඛාපදං සමාදිශිත්වා සික්ඛවා”ති අත්ථමාහ. සික්ඛාපදමෙව හි සමාදාතබ්බං සික්ඛිතබ්බඤ්ඤාති අධිප්පායො. යං කිඤ්ඤි සික්ඛාකොට්ඨාසෙසුති සික්ඛාකොට්ඨාසෙසු මූලපඤ්ඤාත්තිඅනුපඤ්ඤාතිසබ්බත්ථපඤ්ඤාත්තිපදෙසපඤ්ඤාත්තිආදිහෙදං යං කිඤ්ඤි සික්ඛිතබ්බං පටිපජ්ජිතබ්බං පුරෙතබ්බං සීලං. තං පන ද්වාරවසෙන දුට්ඨමෙව්නාති ආහ “කායිකං වාවසිකඤ්ඤා”ති. ඉමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ සික්ඛාපදෙසුති ආධාරෙ භූමිමං සික්ඛාභාගෙසු කස්සචි විසුං අග්ගහණතො. තෙනාහ “තං සබ්බ”න්ති.

65. කස්මා ආරද්ධන්ති (අ. නි. ටී. 3.10.71-74) දෙසනාය කාරණපුවඡා. සීලානිසංසදස්සනත්ථන්ති පයොජනනිද්දෙසො. කො අත්ථො ක්ථ අත්ථො ක්ථ නිපාතිතාති? නයිදමෙවං දට්ඨබ්බං. සීලානිසංසදස්සනත්ථන්ති හි

එත්ථ ඛාතිරෙකතො යං සීලානිසංසස්ස අදස්සනං, තං ඉමස්සා දෙසනාය කාරණන්ති කස්මා ආරද්ධන්ති විනෙයානං සීලානිසංසස්ස අදස්සනතොති අත්ථතො ආපන්නො එව හොතිති. තෙනාහ “සචෙපි”තිආදි. සීලානිසංසදස්සනත්ථන්ති පන ඉමස්ස අත්ථං විවරිතුං “තෙස”න්තිආදි වුත්තං. ආනිසංසොති උදයො. “සීලවා සීලසම්පන්නො කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගලොකං උපපජ්ජති”තිආදිසු (දී. නි. 2.150; 3.316; අ. නි. 5.213; මහාව. 285) පන විපාකඵලමිපි “ආනිසංසො”ති වුත්තං. කො විසෙසොති කො ඵලවිසෙසො. කා වඩ්ඪීති කො අබ්භුදයො. විජ්ජමානොපි ගුණො යාථාවතො විභාවිතො එව අභිරුචිං උප්පාදෙති, න අවිභාවිතො, තස්මා එකන්තතො ආනිසංසකිත්තනං ඉච්ඡිතබ්බමෙවාති දස්සෙතුං විසකණ්ටකවාණපො උදාහරෙම.

තත්ථ ගුලො නාම උච්ඡුරසං පවිත්වා වුණ්ණාදිති මිස්සිත්වා සම්පිණ්ඩනෙ පිණ්ඩිභුතං. එාණිතං අපිණ්ඩිතං දුච්භුතං. ඛණ්ඩං භිජ්ජනක්ඛමං. සක්ඛරා නාම ඵලිකසදියා. සක්ඛරාදීනිති ආදි-සද්දෙන මච්ඡණ්ඩිකානං සඬගහො. තස්මිං කාලෙ ගුලාදිසු විසකණ්ටකවොහාරො අපච්චන්තදෙසෙ පවුරොති “පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා”ති වුත්තං. දාරකෙ ව පලාපෙසුං “විසකණ්ටකං මා ගණ්හන්තු”ති.

පියොති පියායිතබ්බො. පියස්ස නාම දස්සනං එකන්තතො අභිනන්දිතබ්බං හොතිති ආහ “වියවක්ඛුති සම්පස්සිතබ්බො”ති. පිතිසමුට්ඨානපසන්නසොම්මරුපපරිග්ගහඤ්චි වක්ඛු “පියවක්ඛු”ති වුවවති. තෙසන්ති සබ්බන්තො. මනවඩ්ඪනකොති පිතිමනස්ස පරිබ්බහනතො උපරුපරි පිතිවිත්තස්ස උප්පාදකො. ගරුට්ඨානියොති ගරුකරණස්ස ධානභුතො. ජානං ජානාතීති ඤාණෙන ජානිතබ්බං ජානාති. යථා වා අඤ්ඤෙ අජානන්තාපි ජානන්තා විය පචිත්තන්ති, න එවමයං, අයං පන ජානන්තො එව ජානාති. පස්සං පස්සතීති දස්සනභුතෙන පඤ්ඤාවක්ඛුතා පස්සිතබ්බං පස්සති, පස්සන්තො එව වා පස්සති. එවං සම්භාවනියොති එවං විඤ්ඤානාය පණ්ඩිතභාවෙන සම්භාවෙනබ්බො.

සීලෙස්චෙවස්ස පරිපුරකාරීති සීලෙසු පරිපුරකාරී එව භවෙය්‍යාති එවං උත්තරපදාවධාරණං දට්ඨබ්බං. එවඤ්චි ඉමිනා පදෙන උපරිසික්ඛාද්වයං අනිවත්තිතමෙව හොති. යථා පන සීලෙසු පරිපුරකාරී නාම හොති, තං ඵලෙන දස්සෙතුං “අජ්ඣන්ත”න්තිආදි වුත්තං. විපස්සනාධිට්ඨානසමාධිසංවත්තනිකතාය හි ඉධ සීලස්ස පාරිපුරි, න කෙවලං අඛණ්ඩාදිභාවමත්තං. තෙනාහ “යාති ඛො පන තානි අඛණ්ඩානි...පෙ.... සමාධිසංවත්තනිකානි”ති. එවඤ්ච කත්වා උපරි සික්ඛාද්වයං සීලස්ස සම්භාරභාවෙන ගතිතන්ති සීලස්චෙවත්ථ පධානග්ගහණං සිද්ධං හොති. තථා හි විත්තෙකග්ගතාසඬ්ඛාරපරිග්ගහනං සීලස්සානුරක්ඛණභාවං වක්ඛති. යං පන වක්ඛති “සික්ඛන්තයදෙසනා ජානා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.65), තං ඉතරාසම්පි සික්ඛානං ඉධ ගතිතතාමත්තං සන්ධාය වුත්තං, න පධානභාවෙන ගතිතතං. යදි එවං කථං සීලස්ස අප්පමත්තකතාවචනං. වුත්තඤ්ඤෙතං “අප්පමත්තකං ඛො පනෙතං, භික්ඛවෙ, ඔරමත්තක”න්ති (දී. නි. 1.7). තං පුපුජ්ජනගොචරං සන්ධාය වුත්තං. තථා හි තත්ථ න නිජ්ජදෙසතො සීලං විහත්තං, එවං කත්වා තත්ථ සීලමත්තකන්ති මත්තග්ගහණං සමත්ථිතන්ති දට්ඨබ්බං. අනුනෙතානි අඛණ්ඩාදිභාවෙන, කස්සචි වා අභාපනෙන උපපන්නෙන. ආකාරොනාති කරණෙන සම්පාදනෙන. විත්තසමථෙති විත්තසමාධානෙන. යුත්තොති අවියුත්තො පසුතො. යො සබ්බෙන සබ්බං ඤානභාවනං අනුයුත්තො, සො තං බහි නීහරති නාම. යො ආරභිත්වා අන්තරා සඬකොචං ආපජ්ජති, සො තං විනාසෙති නාම. යො පන ඊදිසො අහුත්වා ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, සො අනිරාකතජ්ඣානොති දස්සෙන්නො “බහි අනිහට්ඨඤානො”තිආදිමාහ.

අනිච්චස්ස තෙභුමකධම්මස්ස, අනිච්චන්ති වා අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා. තථා දුක්ඛානුපස්සනා අනත්තානුපස්සනා ව. තස්සෙව නිබ්බන්දනාකාරෙන පවත්තා අනුපස්සනා නිබ්බදානුපස්සනා. විරජ්ජනාකාරෙන පවත්තා අනුපස්සනා විරාගානුපස්සනා. නිරොධස්ස අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. පටිනිස්සජ්ජනවසෙන පවත්තා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා. සුඤ්ඤාගාරගතො භික්ඛු තත්ථ ලද්ධකායවිචෙකතාය සමථවිපස්සනාවසෙන විත්තවිචෙකං පරිබ්බහන්තො යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා ලොකං සාසනඤ්ච අත්තතො විසෙසාධිගමට්ඨානභුතං සුඤ්ඤාගාරඤ්ච උපසොභයමානො ගුණවිසෙසාධිට්ඨානභාවාපාදනෙන විඤ්ඤානං අත්ථතො තං බ්‍රහෙන්නො නාම හොතිති වුත්තං “බ්‍රහෙතා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති. තෙනාහ “එත්ථ වා”තිආදි. අයමෙව සුඤ්ඤාගාරානුබ්බහනවිඤ්ඤාප්පසත්ථානං භාජනං, න සෙනාසනපතිට්ඨාපනන්ති දස්සෙන්නො ආහ “එකභුමකාදි...පෙ. ... දට්ඨබ්බො”ති. සුඤ්ඤාගාරග්ගහණෙන වෙන්ථ අරඤ්ඤරුක්ඛමුලාදි සබ්බං පධානානුයොගක්ඛමං සෙනාසනං ගතිතන්ති දට්ඨබ්බං.

තණ්හාවිවරිතදෙසනාති “අජ්ඣන්තිකස්ස උපාදායා”ති (විහ. 937) ආදිනායජ්ජවත්තං තණ්හාවිවරිතසුත්තං. තණ්හාපදට්ඨානත්තාති තණ්හාසන්නිස්සයත්තා. න හි තණ්හාවිරහිතා මානදිට්ඨිපවත්ති අත්ථි. මානදිට්ඨියො ඔසරිත්වාති දස්සෙතබ්බතාය මානදිට්ඨියො ඔගාහෙත්වාති අත්ථො. ගහණත්ථමෙව හි දෙසෙතබ්බධම්මස්ස දෙසනාය ඔසරණං. තණ්හාමානදිට්ඨියො පපඤ්චත්තයං සත්තසන්නායස්ස සංසාරෙ පපඤ්චනතො අනුප්පබන්ධනවසෙන විත්ථාරණතො. සීලපදට්ඨානත්තාති සීලාධිට්ඨානත්තා.

අධිවිත්තසික්ඛා වුත්තාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. විපස්සනාවසෙන සුඤ්ඤාගාරවඩ්ඪනෙනි යොජනා. ද්වෙපි සික්ඛාති අධිවිත්තාධිපඤ්ඤාසික්ඛා. සඬගහෙත්වාති අධිසීලසික්ඛාය සද්ධිං සඬගහෙත්වා වුත්තා. යදි එවමයං

සික්කන්තයදෙසනා ජාතානි සික්කන්තයානිසංසප්පකාසනී සියානි අනුයොගං සන්ධායාහ “එත්ථ වා”තිආදි. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. ඉන්ද්‍රියසංවරො විය පානිමොක්ඛසංවරස්ස චතුපාරිසුද්ධිසීලස්ස ආරක්ඛතුනා චිත්තෙකග්ගතා විපස්සනා ච ඉධ ගභිතානි තදුභයං අප්පධානං, සීලමෙව පන පධානභාවෙන ගභිතන්ති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “සීලානුරක්ඛිකා එවා”තිආදි.

බලවතරසුඛන්ති සමුප්පන්නබ්බාධිදුක්ඛතො බලවතරං, තං අභිභවිතුං සමත්ථං ඤානසුඛං උප්පජ්ජති. බලවමමත්තං හොති, තෙන දළ්භඅත්තසිනෙහෙන විලුත්තහදයො කුසලධම්මෙ ඡඩ්ඛෙත්තො සො තථාරූපෙසු...පෙ. ... පොසෙතා හොති. බලවමමත්තං වා සිනෙහො න හොති “සුද්ධො සඛිබාරපුඤ්ජො”ති යාථාවදස්සනෙන අභංකාරමමංකාරාභාවතො. දුබ්භික්ඛගයෙ බුද්ධාභිභවං සන්ධායාහ “සචෙයිස්ස අන්තානි බභි නික්ඛමන්ති”ති. බ්බාධිභයං සන්ධායාහ “උස්සුස්සති විසුස්සති”ති. ආදි-සද්දෙන ගභිතං වොරභයං සන්ධායාහ “බණ්ඩාබණ්ඩිකො වා”ති. උභයස්සානි සමථවිපස්සනාද්වයස්ස. එත්ථ ව “අජ්ඣත්තං වෙතො...පෙ.... සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති ඉමෙහි විසෙසනිබ්බෙධභාගියභාවාපාදනෙන සීලං රක්ඛිතුං සමත්ථා එව චිත්තෙකග්ගතාවිපස්සනා ගභිතා. යස්මා පරතො ඤානවිමොක්ඛඵලාභිඤ්ඤාණඅධිට්ඨානභාවො සීලස්ස උද්ධට්ඨො, තස්මා තස්ස භියොපි සම්භාරභුතා එව චිත්තෙකග්ගතා විපස්සනා තත්ථ තත්ථ ගභිතානි වෙදිතබ්බා.

සීලාදීනි ආදි-සද්දෙන යථාචුත්තචිත්තෙකග්ගතාවිපස්සනා සඛිගණ්භානි, සීලස්ස වා මූලකාරණභුතං සබ්බං කම්මස්සකකඤ්ඤාණඤ්ච සඛිගණ්භානි කම්මපථසම්මාදිට්ඨිං වා. සීලඤ්ඤි තදඤ්ඤම්පි පුඤ්ඤකිරියාවත්ථු තෙනෙව පරිසොධිතං මහජ්ජලං හොති මහානිසංසන්ති. ලාභී අස්සන්ති ලාභා සාය සංවරණසීලපරිපූරණං පාළියං ආගතං කිමිදිසං භගවා අනුජානාතිති? න භගවා සභාවෙන ඊදිසං අනුජානාති, මහාකාරුණිකතාය පන පුග්ගලජ්ඣාසයෙන එවං චුත්තන්ති දස්සෙත්තො “න චෙත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථ සාසෙසනං ඡින්නකපො න වාවං පයුත්තං භණෙති ඡින්නකපො මූගො විය හුත්වා ඔභාසපරිකථානිමිත්තවිඤ්ඤත්තිපයුත්තං සාසෙසනං වාවං න භණෙ න කට්ඨොති අත්ථො. පුග්ගලජ්ඣාසයවසෙනානි සඛිබෙපතො චුත්තමත්ථං විවරන්තො “යෙසඤ්ඡී”තිආදිමාහ. රසො සභාවභුතො ආනිසංසො රසානිසංසො.

පච්චයදානකාරානි විවරාදිපච්චයවසෙන දානකාරා. “දෙවානං වා”ති චුත්තවචනං පාකට්ඨකාතුමාහ “දෙවාපි”තිආදි. “පඤ්චිමෙ ගහපතයො ආනිසංසා”තිආදිසු (දී. නි. 2.150) අනිසංසසද්දො ඵලපරියායොපි හොතිති ආහ “උභයමෙතං අත්ථතො එක”න්ති.

සස්සුසසුරා ව තප්පක්ඛිකා ව සස්සුසසුරපක්ඛිකා. තෙ ඤාතියොනිසම්බන්ධෙන ආවාහවිවාහසම්බන්ධවසෙන සම්බන්ධා ඤාතී. සාලොභිතානි යොනිසම්බන්ධවසෙන. එකලොභිතසම්බන්ධානි එකෙන සමානෙන ලොභිතසම්බන්ධෙන සම්බන්ධා. පෙච්චභාවං ගතානි පෙතුපපත්තිවසෙන නිබ්බන්තිං උපගතා. තෙ පන යස්මා ඉධ කතකාලකිරියා කාලෙන කතජීවිතුපච්ඡෙදා හොන්ති, තස්මා චුත්තං “කාලකතා”ති. පසන්තචිත්තොති පසන්තචිත්තකො. කාලකතො පිතා වා මාතා වා පෙනයොනිං උපපන්නොති අධිකාරතො විඤ්ඤායතීති චුත්තං “මහානිසංසමෙව හොති”ති, තස්ස තථා සීලසම්පන්නත්තානි අධිජ්ජායො. අරියභාවෙ පන සති වත්තබ්බමෙව නත්ථී. තෙනාහ “අනෙකානි කප්පසතසහස්සානි”තිආදි. බහුකාරන්ති බහුපකාරං. උපසඬකමනන්ති අභිවාදනාදිවසෙන උපගමනං. පයිරූපාසනන්ති උපට්ඨානන්ති.

66. අජ්ඣෙක්ඛාත්ථරිතානි මද්දිතා. උක්කණ්ඨානි රිඤ්චනා අනභිරති අනනුයොගො. සීලවා භික්ඛු අත්තනො සීලබණ්ඩභයෙන සමාහිතො විපස්සකො ව පච්චයසාතෙන අරතියා රතියා ව සහිතා අභිභවිතා ව හොතිති ආහ “සීලාදිගුණයුත්තෙනෙවා”තිආදි.

චිත්තුත්තාසො භායතීති භයං. ආරම්මණං භායති එතස්මාති භයං. පුරිමවාරසදිසත්තා චුත්තනයමෙවාති අතිදිසිත්වාපි පුන තං දස්සෙතුං “සීලාදිගුණයුත්තො හී”තිආදි චුත්තං. ථෙරස්ස හෙට්ඨා නිසින්තන්තා දෙවතාය දාරකා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං සුබෙන වත්තිතුං අසක්කොන්තා අසමත්ථා.

අධිකං වෙතොති අභිවෙතො, උපවාරජ්ඣානචිත්තං. තස්ස පන අධිකතා පාකතිකකාමාවචරචිත්තෙහි සුන්දරතාය සපට්ඨකත්තො විසුද්ධියා වානි ආහ “අභික්කන්තං විසුද්ධිචිත්ත”න්ති. අධිචිත්තන්ති සමාධිමාහ, සො ව උපවාරසමාධි දට්ඨබ්බො. විවෙකජං පීතිසුඛං, සමාධිජං පීතිසුඛං, අපීතිජං ඤානසුඛං, සතිපාරිසුද්ධිජං ඤානසුඛන්ති චතුබ්බධම්පි ඤානසුඛං පට්ඨකත්තො නික්ඛන්තතං උපාදාය “නෙක්ඛම්මසුඛ”න්ති චූච්චතීති ආහ “නෙක්ඛම්මසුඛං චින්දන්ති”ති. ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතුං සමත්ථොති ඉමිතා තෙසු ඤානෙසු සමාපජ්ජනවසිභාවමාහ, “නිකාමලාභී”ති පන වචනතො ආචජ්ජනාධිට්ඨානපච්චෙක්ඛණවසියොපි චුත්තා එවානි වෙදිතබ්බා. සුබෙනෙව පච්චනිකධම්මෙ චික්ඛම්මෙහත්ථානි එතෙන තෙසං ඤානසුඛබ්ජ්ජාභිඤ්ඤාඤ්ච දස්සෙති. විපුලානන්ති වෙසුල්ලං පාපිතානං. ඤානානං විපුලතා නාම සුභාවිතභාවෙන විරතරජ්ජන්ති, සා ව පරිච්ඡෙදානුරූපාව ඉච්ඡිතබ්බොති “විපුලාන”න්ති වත්වා “යථාපරිච්ඡෙදෙයෙව වුට්ඨාතුං සමත්ථොති චුත්තං හොති”ති ආහ. පරිච්ඡෙදකාලඤ්ඤි අප්පත්ථාව වුට්ඨහන්තො අකසිරලාභී න හොති යාවදිච්ඡකං පවත්තෙනතුං අසමත්ථන්තා. ඉදානි තෙයෙව යථාචුත්තෙ සමාපජ්ජනාදිවසිභාවෙ

බැතිරෙකවසෙන විභාවෙනුං “එකවිචො භී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ලාභියෙව හොතිති ඉදං පටිලද්ධමත්තස්ස ඝානස්ස වසෙන වුත්තං. තථාති ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණේ. පාරිබන්ධිකෙති වසිභාවස්ස පච්චනිකධම්මේ. ඝානාධිගමස්ස පන පච්චනිකධම්මා පගෙව චික්ඛම්භිතා, අඤ්ඤා ඝානාධිගමො ඵල න සියා. කිච්ඡෙන චික්ඛම්භෙතිති කිච්ඡෙන විසොධෙති. කාමාදිනවපච්චවෙක්ඛණාදිති කාමච්ඡන්දාදීනං විය අඤ්ඤෙසම්පි සමාධිපාරිබන්ධිකානං දුරස්මුස්සාරණං ඉධ චික්ඛම්භනං විසොධනඤ්ඤාති වෙදිතබ්බං. නාළිකායන්තන්ති කාලමානනාළිකායන්තං ආහ.

විසෙසෙන රූපාවචරවතුත්ථස්සානං සබ්බසො වසිභාවාපාදිතං අභිඤ්ඤාපාදකන්ති අධිප්පායෙනාහ “අභිඤ්ඤාපාදකෙ ඝානෙ වුත්තෙ”ති. අරූපස්සානම්පි පන අධිට්ඨානතාය පාදකමෙව වුද්දසධා චිත්තපරිදමනෙන විනා තදභාවතො. “ඵලමභිඤ්ඤාපාදකෙ රූපාවචරස්සානෙ වුත්තෙ රූපාවචරතාය කිඤ්ඤාපි අභිඤ්ඤානං ලොකියවාරො ආගතො”ති අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො. නන්ති අභිඤ්ඤාවාරං. වත්තාරි...පෙ.... අරියමග්ගා සිලානං ආනිසංසො සම්පන්නසීලස්සෙව ලාභතො. පරියාදිශිත්වාති ගහෙත්වා.

අභිගසන්තතායාති නිවරණාදීනං පච්චනිකධම්මානං සුදුරුතරභාවෙන ඝානාධිගානං වූපසන්නතාය, නිබ්බුතසබ්බදරුපරිලාභතායාති අත්ථො, යතො තෙසං ඝානානං පණ්ණිකරාදිභාවො. ආරම්මණසන්නතායාති රූපපටිසාදිවිගමනෙන සණ්ඨසුඛමාදිභාවප්පත්තසන්නභාවෙන. යදග්ගෙන හි තෙසං භාවනාභිසමයසබ්භාවිතසණ්ඨසුඛමාකාරාති ආරම්මණාති සන්නාති, තදග්ගෙන ඝානාධිගානං සන්නතා වෙදිතබ්බා. ආරම්මණසන්නතාය සන්නතා ලොකුත්තරධම්මාරම්මණාති පච්චවෙක්ඛණාති දීපෙතබ්බා. විමුත්තා විසෙසෙන මුත්තා. යෙ හි ඝානධම්මා තථාපචත්තපුබ්බභාවනාති තබ්බිසෙසතාය සාතිසයං පටිපක්ඛධම්මෙහි විමුත්තිවසෙන පවත්තන්ති, තතො ඵල තථාවිමුත්තතාය පිතු අධිකෙ විස්සට්ඨඅභිගපච්චධිගො විය කුමාරො නිරාසඬිකභාවෙන ආරම්මණෙ අධිමුත්තා ව පවත්තන්ති, තෙ විමොක්ඛාති වුවිචන්ති. තෙනාහ “විමොක්ඛාති පච්චනිකධම්මෙහි විමුත්තන්තා ආරම්මණෙ ව අධිමුත්තන්තා”ති . යදිපි ආරම්මණසමතික්කමවසෙන පත්තබ්බාති ආරූප්පාති, න අධිගාතික්කමවසෙන, තථාපි යස්මා ආරම්මණෙ අවිරත්තස්ස ඝානසමතික්කමො න හොති, සමතික්කන්තෙසු ව ඝානෙසු ආරම්මණං සමතික්කන්තමෙව හොති, තස්මා ආරම්මණසමතික්කමං අවත්වා “රූපාවචරස්සානෙ අතික්කමිත්වා”ති ඉව්වෙව වුත්තං. අතික්කමිම රූපෙති පාළියං “සම්පාදෙතබ්බා, පස්සිතබ්බා”ති වා කිඤ්ච පදං ඉච්ඡිතබ්බං, අසුතපරිකප්පනෙන පන පයොජනං නත්ථිති “සන්නාති පදසම්බන්ධො”ති වුත්තං. ඵලඤ්ච කත්වා තෙන විරාගභාවෙන තෙසං සන්නතාති අයම්පි අත්ථො විභාවිතො හොති. රූපස්සානාදීනං විය නත්ථි ඵලෙසං ආරම්මණභූතං වා ඵලභූතං වා රූපන්ති අරූපා. අරූපා ඵල ආරූප්පා. තෙනාහ “ආරම්මණතො ව විපාකතො ව රූපවිරහිතා”ති. නාමකායෙනාති සහජාතනාමසමුභෙන.

67. සංයොජෙන්නිති බන්ධන්ති. කෙහිති ආහ “බන්ධගති”තිආදි. අසමුච්ඡින්නරාගාදිකස්ස හි බන්ධාදීනං ආයති. බන්ධාදිති සම්බන්ධො, සමුච්ඡින්නරාගාදිකස්ස පන තං නත්ථි කතානම්පි කම්මානං අසමත්ථභාවාපත්තිතොති. රාගාදීනං අත්ථයතො ව සංයොජනට්ඨො සිද්ධොති ආහ “බන්ධගති...පෙ.... වුවිචන්ති”ති. පරික්ඛයෙනාති සමුච්ඡෙදෙන සබ්බසො ආයතිං අනුප්පජ්ජනෙන. පටිපක්ඛධම්මානං අනවසෙසතො සචනතො පිළනතො සොතො, අරියමග්ගොති ආහ “සොතොති ව මග්ගස්සෙතං අධිවචන”න්ති. තං සොතං ආදිතො පන්නො අධිගච්ඡිති සොතාපන්නො, අට්ඨමකො. තෙනාහ “තංසම්ඛිගිපුග්ගලස්සා”ති, පට්ඨමග්ගකම්ඛණෙ පුග්ගලස්සාති අධිප්පායො. ඉධ පන පන්න-සද්දො “ඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො”තිආදිසු (අ. නි. 8.59) විය වත්තමානකාලිකොති ආහ “මග්ගෙන ඵලස්ස නාමං දින්න”න්ති. අභිතකාලිකත්තෙ පන සරසතොව නාමලාභො සියා. විරූපං සදුක්ඛං සඋපායාසං නිපාතෙතිති විනිපාතො, අපායදුක්ඛෙ ඛිපනකො. ධම්මොති සභාවො. තෙනාහ “අත්තාන”න්තිආදි. කස්මාති අවිනිපාතධම්මතාය කාරණං පුච්ඡති. අපායං ගමෙන්නිති අපායගමනියා. සම්බුද්ධාති සම්බොධි, අරියමග්ගො. සො පන පට්ඨමග්ගස්ස අධිගතන්තා අවසිට්ඨො ඵල අධිගන්ධබ්බභාවෙන ඉච්ඡිතබ්බොති ආහ “උපරිමග්ගත්තය”න්ති.

වණ්ණභණ්ණන්තං වුත්තාති,න පභාතබ්බාතිති අධිප්පායො. ඔළාරිකානං රාගාදීනං සමුච්ඡින්නවසෙන පවත්තමානො දුතියමග්ගො අවසිට්ඨානං තෙසං තනුභාවාපත්තියා උප්පන්නො නාම හොතිති වුත්තං “රාගදොසමොභානං තනුත්තා”ති. අධිවිචුප්පත්තියාති කදාවි කරහවි උප්පජ්ජනෙන. පරිසුට්ඨානමන්දතායාති සමුදාවාරමුදුතාය. අභිණ්භං න උප්පජ්ජන්ති තප්පස්ස අයොනිසොමනසිකාරස්ස අනිබ්බභාවතො. මන්දමන්දා උප්පජ්ජන්ති විපල්ලාසානං තප්පච්චයානඤ්ච මොභමානාදීනං මුදුතරභාවතො. බහලාව උප්පජ්ජන්ති වත්ථුපටිසෙවනතොති අධිප්පායො. තෙනාහ “තථා භී”තිආදි.

සකිං ආගමනධම්මොති පටිසන්ධිවසෙන සකිංයෙව ආගමනසභාවො. එකවාරංයෙව...පෙ.... ආගන්ත්වාති ඉමිනා පඤ්චස්ස සකදාගාමීස්ස වත්තාරො වජ්ජෙත්වා එකොයෙව ගහිතොති දස්සෙන්නො “යොපි හී”තිආදිමාහ. තත්ථ ය්වායං පඤ්චමකො සකදාගාමී “ඉධ මග්ගං භාවෙත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තො, තත්ථ යාවතායුකං යත්වා පුන ඉධුපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායති”ති වුත්තො, තස්ස එකඛිජිනා සද්ධං කිං නානාකරණන්ති? එකඛිජිස්ස එකා පටිසන්ධි, සකදාගාමීස්ස ද්වෙව පටිසන්ධියොති ඉදං තෙසං නානාකරණං. යස්ස හි සොතාපන්නස්ස එකංයෙව බන්ධබ්බං, න එකං අත්තභාවග්ගණං, සො එකඛිජිති.

හෙට්ටියානි “අමහග්ගහමුඛිය” න්ති හෙට්ටියා සම්බන්ධනෙන. හෙට්ටියාහාගස්ස හිතානි හෙට්ටියාහාගියා, තෙසං. තානීති ඔරබ්භාගියසංයොජනානි. කාමාවචරෙ නිබ්බන්තනියෙව අප්ඤ්ඤානං සංයොජනන්තා. තථා හෙස දුරතොපි ආවත්තිධම්මො ඵවාති දස්සෙතුං ගිලබ්බිසම්ච්ඡාදයො උපමාහාවෙන චුත්තා. ඔපපාතිකොති ඉමිනා ගබ්භවාසදුක්ඛාභාවමාහ. තත්ථ පරිනිබ්බායීති ඉමිනා සෙසදුක්ඛාභාවං. තත්ථ පරිනිබ්බානතා වස්ස කාමලොකෙ බන්ධනිජස්ස අපුනාරොහවසෙනෙවාති දස්සෙතුං “අනාවත්තිධම්මො”ති චුත්තං.

68. කෙවලානි ලොකියාහිඤ්ඤාහි අසම්මිස්සා. ලොකියපඤ්ඤාහිඤ්ඤායොපි සීලානං ආනිසංසො තදවිනාභාවතො. තාපි දස්සෙතුං ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ...පෙ.... ඵවමාදිමාහානි යොජනා. ආසවානං අනවසෙසජ්ජහානතො අරහත්තමග්ගොයෙව විසෙසතො “ආසවක්ඛයො”ති වත්තබ්බතං අරහතීති චුත්තං “ආසවක්ඛයෙ කථිතෙ”ති, අඤ්ඤා ආසවක්ඛයො ආසවක්ඛයො ඵවාති. ඉමෙසං ගුණානන්ති ලොකියාහිඤ්ඤානං . යථා පුරිස්ස මුණ්ඩිතං සීසං සිබාවිරහිතත්තා න සොහති, ඵවං දෙසනාය සීසභුතාපි අග්ගමග්ගකථා ලොකියාහිඤ්ඤාරහිතා න සොහතීති ආහ “අයං කථා මුණ්ඩාහිඤ්ඤාකථා නාම හවෙය්‍යා”ති. ඉද්ධිච්ඡබ්බතානි ඉද්ධි ව චිකුබ්බතා ව. චිකුබ්බතග්ගහණෙන වෙන්ථ චිකුබ්බනිද්ධිමාහ, ඉද්ධිග්ගහණෙන තදඤ්ඤං සබ්බඤ්ඤං අහිඤ්ඤාකිච්චං. යුත්තට්ඨානෙයෙවාති ලොකියාහිඤ්ඤානං නිබ්බන්තනස්ස විය දෙසනාය යුත්තට්ඨානෙයෙව. එතෙන න කෙවලං දෙසනක්කමෙනෙවායං දෙසනා, අථ බො පටිපත්තික්කමෙනපිති දස්සෙති. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.369) චුත්තා, තස්මා තත්ථ චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බාති අධිජ්ජායො.

69. ආසවානං බයානි හෙට්ඨිමග්ගෙන බෙයිතාවසිට්ඨානං ආසවානං අරහත්තමග්ගෙන සමුච්ඡින්නෙනො. යස්මා අරහත්තමග්ගො න කෙවලං ආසවෙයෙව බෙපෙති, අථ බො අවසිට්ඨෙ සබ්බකිලෙසෙපි, තස්මා ආහ “සබ්බකිලෙසානං බයා”ති. ලක්ඛණමත්තඤ්ඤානං ආසවග්ගහණං, ආසවානං ආරම්භණභාවස්සපි අනුපගමනතො අනාසවං. යස්මා පන තත්ථ ආසවානං ලෙසොපි නත්ථි, තස්මා චුත්තං “ආසවවිරහිත”න්ති. සමාධි චුත්තො වෙනොසිසෙන යථා “චිත්තං පඤ්ඤාඤ්ච භාවය”න්ති (සං. නි. 1.23, 192; පෙටකො. 22; මි. ප. 2.1.9) අධිජ්ජායො. රාගතො විමුක්තත්තා අවිජ්ජාය විමුක්තත්තානි ඉදං උජුච්ඡවච්ඡිකපටිපස්සද්ධිදස්සනං දට්ඨබ්බං, න තදඤ්ඤෙයං පාපධම්මානං අප්පටිපස්සද්ධන්තා. ඉදානි තමෙව සමාධිපඤ්ඤානං රාගාවිජ්ජාපටිපක්ඛනං ආගමෙන දස්සෙතුං “චුත්තං වෙත”න්තිආදි චුත්තං. සමථච්ඡන්ති සමථස්ස ඵලං ලොකියසමථභාවනාය හි විපස්සනාගතාය ආහිතඵලස්ස ලොකුත්තරසමථස්ස සරික්ඛකඵලො වෙනොවිචුත්ති. විපස්සනාඵලන්ති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. අත්තනොයෙවාති සුත්තමයඤ්ඤාණාදිනා විය පරපච්චයනං නයග්ගහඤ්ඤං මුඤ්චිත්වා පරතොසොසානුගතභාවනාධග්ගහතාය අත්තනොයෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා සයම්භුඤ්ඤාණභුතායාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “අපරජ්ජවචයෙන ඤ්ඤත්වා”ති.

සබ්බමිපි තත්ති සබ්බමිපි සත්තරසව්ධං තං යථාචුත්තං සීලානිසංසං. යථා ආනිසංසවත්තෙ සම්මදෙව සම්පාදිතෙ තදානිසංසා දස්සිතා ඵව හොන්ති තදායත්තභාවතො, ඵවං ආනිසංසපධානායොග්ගහාවෙන දස්සිතෙ තදානිසංසා දස්සිතා ඵව හොන්තිති ආහ “සම්මිණ්ඩෙත්වා දස්සෙත්තො”ති. චුත්තස්සෙව අත්ථස්ස පුනවචනං නිගමනන්ති චුත්තං “නිගමනං ආහා”ති. පුබ්බෙති දෙසනාරම්භෙ. ඵවං චුත්තන්ති “සම්පන්නසීලා”ති ඵවමාදිනා ආකාරෙන චුත්තං. ඉදං සබ්බමිපිති ඉදං “සම්පන්නසීලා”තිආදිකං සබ්බමිපි වචනං. එතං පටිච්චානි එතං සම්පන්නසීලස්ස හික්ඛුනො යථාචුත්තසත්තරසව්ධානිසංසභාගිතං සන්ධාය චුත්තං. ඉදමෙව හි “ඉති යං තං චුත්තං, ඉදමෙනං පටිච්ච චුත්ත”න්ති වචනං සන්ධාය “සබ්බමිපි තං සීලානිසංසං සම්මිණ්ඩෙත්වා දස්සෙත්තො”ති චුත්තං. එත්ථආදිතො ඡහි ආනිසංසෙහි පරිත්තභූමිකා සම්පත්ති ගහිතා, තදන්තරං පඤ්චහි ලොකියාහිඤ්ඤාහි ව මහග්ගහමුඛිකා, ඉතරෙහි ලොකුත්තරභූමිකානි ඵවං චතුර්භූමිකසම්පදානිසංසසීලං නාමෙනං මහන්තං මහානුභාවං, තස්මා තංසම්පාදනෙ සක්කච්චකාරිතා අජ්ජමත්තෙන භවිතබ්බං.

ආකඬ්ඛෙය්‍යයුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමන්තා.

7. වත්ථසුත්තවණ්ණනා

70. ඡාදෙනබ්බං ධානං වසති පටිච්ඡාදෙතීති වත්ථං. යං සමානං විය න සබ්බසො මිනොති, මානස්ස පන සම්පෙ, තං උපමානං. උපමීයති ඵතායාති උපමා, උපමාය බොධකවචනං උපමාවචනං. කත්ථවි සුත්තෙ. අත්ථන්ති උපමීයත්ථං. පඨමං උපමං වත්ථා තදන්තරං අත්ථං වත්ථා පුන උපමං වදන්තො “උපමාය අත්ථං පරිවාරෙත්වා දස්සෙති”ති චුත්තො. අත්ථෙන උපමං පරිවාරෙත්වාති එත්ථාපි ඵසෙව නයො. ඉදානි තෙ වත්තාරොපි පකාරෙ සුත්තෙ ආගතනෙයෙනෙව දස්සෙත්තො “සෙය්‍යථාපිස්සු, හික්ඛෙව”තිආදිමාහ. තත්ථ ද්වෙ අභාරාති ද්වෙ පටිච්ඡස්සකසරා. සද්ධාරාති සම්මුඛද්ධාරා.

ස්වායන්ති සො අයං ඵවං උපමාදස්සනවසෙනපි නානානෙයෙපි ධම්මදෙසකො භගවා. එකච්චානං වෙනෙය්‍යානං අත්ථස්ස සුඛාවබොධො පඨමං උපමාදස්සනෙ හෙතු, ඵවං පඨමං අත්ථදස්සනෙ, උපමාය අත්ථපරිවාරණෙ, අත්ථෙන උපමාපරිවාරණෙ වා”ති ඉමමත්ථං දස්සෙති “එස නයො සබ්බන්තා”ති ඉමිනා. ධම්මධාතුයාති

සබ්බඤ්ඤානුස්ථානස්ස. තඤ්ඤි ධම්මධාතුපරියාපන්නත්තා යථාචුත්තධම්මෙ ව සබ්බෙසි ඤෙය්‍යධම්මෙ ව පදහති යථාසභාවතො බුද්ධිකම්බොධෙති වාති ධාතු, ධියන්ති වා ධම්මා එතාය සබ්බාකාරතො ඤායන්ති ඤාපියන්ති වාති ධම්මධාතු. තස්සා පන සුචිට්ඨ සච්චසම්පට්ඨෙධවසෙන ලද්ධන්තා සුප්පට්ඨිද්ධන්තාති, යදග්ගෙන වා ඤෙය්‍යං තාය සුප්පට්ඨිද්ධං, තදග්ගෙන සාපිස්ස සුප්පට්ඨිද්ධා එවාති ආහ “සුප්පට්ඨිද්ධන්තා”ති.

පකතිපරියොදාතස්ස චිත්තස්ස ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨභාවදස්සනත්ථං. සංකිලිට්ඨවත්ථදස්සනන්ති කත්වා චුත්තං “පකතිපරිසුද්ධං වත්ථ”න්ති. රජාදිනාති එත්ථරජො නාම රෙණු. ආදි-සද්දෙන අණුතප්පාරිධුමාදිකං වත්ථස්ස අපරිසුද්ධිකාරණං සඬගණ්හාති. සබ්බසො කිලිස්සති විතස්සති විසුද්ධි එතෙනාති සංකිලෙසො, තෙන සංකිලෙසෙන පංසුරජාදිනා සංකිලිට්ඨං වණ්ණවිනාසනෙන විදුසිතං. මලං මසි. ජල්ලිකා වුවචති ලොණපටලාදි ඡවියා උපරි ධීතං සරිරමලං. ආදිසද්දෙන සරිරජල්ලමෙව අස්සුබ්බෙසිසාණ්කාදිකං තදඤ්ඤමලං සඬගණ්හාති. ගභිතත්තාති පරියොනන්ධනවසෙන ගභිතත්තා. රජන්ති සත්තා තෙනාති රඬගං, රඬගමෙව රඬගජාතං යථා කොපමෙව කොපජාතං. උපනාමෙය්‍යාති පක්ඛිපෙය්‍යා. නීලකත්ථායාති නීලවණ්ණත්ථාය. පලාසනීලාදිකෙති ආදි-සද්දෙන කාළසාමාදිං සඬගණ්හාති. හලිද්දිකකුධසෙලාදිකෙ පිතකරඬගෙ. ලාබාපත්තඬගරසාදිකෙ ලොභිතකරඬගෙ. මහාරජනලොද්දකන්දුලාදිකෙ මන්දරත්තරඬගෙ. දුට්ඨ රජිතවණ්ණං අපහස්සරං. තෙනාහ “අපරිසුද්ධවණ්ණමෙවස්සා”ති. රිදිසන්ති දුරත්තවණ්ණං. තස්මිං වත්ථෙ රඬගජාතං සයං සුපරිසුද්ධං සමානං කිස්ස හෙතු කෙන රත්තවණ්ණං අපරිසුද්ධං හොතිති රඬගජාතස්ස නිද්දොසතං වදති. තෙනාහ “යස්මා පනා”තිආදි.

සංකිලෙසපක්ඛං දස්සෙන්නෙන අසංකිලිට්ඨමෙව වත්ථං. උදාහරිතබ්බන්ති පාකටොයමත්ථො, සංකිලිට්ඨවත්ථනිදස්සනෙන පන “සියා නු බො අඤ්ඤාපි කොචි විසෙසො”ති අධිප්පායෙන පුව්ඡති “කස්මා පනා”තිආදිනා. ඉතරො අත්ථවිසෙසොති දස්සෙන්නො “වායාමමහප්ඵලදස්සනත්ථ”න්තිආදිමාහ. එත්ථ ව සංකිලිට්ඨචිත්තවිසොධනවිධානෙ සංකිලිට්ඨවත්ථං නිදස්සතබ්බන්ති පටිඤ්ඤා, වායාමමහප්ඵලදස්සනත්ථන්ති හෙතුඅත්ථො. යථා භීතිආදි අන්වයත්ථො. න තත්ථ ජාතිකාළකෙ වියාතිආදි බ්‍යතිරෙකත්ථො. සදිසුදාහරණං පන මලග්ගභිතකංසපාතිආදි දට්ඨබ්බං. එවං චිත්තමිදිතිආදි ඔපම්මත්ථස්ස උපමෙය්‍යඋපනායනං. තත්ථ පකතියාති අකිත්තිමෙන සභාවෙන. තන්ති චිත්තං. සාමඤ්ඤග්ගණ්ණඤ්ඤෙවෙතං චිත්තභාවාවිසෙසතො. තෙනාහ “සකලෙපි”ති. පණ්ඩරමෙව න සංකිලිට්ඨං සංකිලෙසෙහි අසමන්තාගතභාවතො. නනු කිරියාමයචිත්තෙහි විපාකසන්නානෙ විසෙසාධානං ලබ්හති, අඤ්ඤා කතවිනාසා කතබ්භාගමා ආපජ්ජෙය්‍යු? කිඤ්චාපි ලබ්හති, තස්ස සංකිලෙසො වට්ටුපනිස්සයො, අසුද්ධි වා න හොති, අසංකිලෙසො විට්ටුපනිස්සයො, විසුද්ධි වා න හොති එව. උපක්කිලිට්ඨන්ති පනෙතං උපක්කිලෙසනාරහස්ස චිත්තස්ස වසෙන චුත්තං, න විපාකපබ්බත්ථස්ස. තෙනාහ “පහස්සරමිදං භික්ඛවෙ චිත්ත”න්ති, “පණ්ඩරමෙවා”ති ව. තඤ්ච බොති පන සකසන්නතිපරියාපන්නතාය නෙසං කෙවලං එකත්තනායවසෙන චුත්තං, න විපාකධම්මානං කිලෙසාසමධිග්භාවතො. අථ වා උපක්කිලිට්ඨන්ති ඉමිනා උපක්කිලෙසහෙතු තත්ථ විජ්ජමානං විසෙසාධානමාහ, න “සංකිලිට්ඨා ධම්මා”තිආදිසු (ධ. ස. 77.දුකමාතිකා) විය තංසමධිගිතන්ති දට්ඨබ්බං. විසොධියමානන්ති විපස්සනාපඤ්ඤාය අනුක්කමෙන සබ්බුපක්කිලෙසෙහි විමොචියමානං. සක්කා අග්ගමග්ගක්ඛණෙ පහස්සරතරං කාතුං, යතො න පුන උපක්කිලිස්සති. එවන්තිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනං.

දුට්ඨගතිපරිපූරණවසෙන පටිපජ්ජනං පටිපත්ති. සා එව කිලෙසදරුපරිලාභාදිවසෙන උපායාසදුක්ඛා, කුච්ඡිතා වා ගති පවත්ති, දුග්ගතිහෙතුති වා දුග්ගති, දුග්ගතියා පන පටිපත්තියා ගන්ධබ්බතො, තස්සා වා නිජ්ජන්තභාවතො කුච්ඡිතො, දුක්ඛා ව ගතිති දුග්ගති. සංකිලිට්ඨචිත්තොති ඉදං තස්සා පටිපත්තියා දුග්ගතිභාවදස්සනත්ථං, න විසෙසනත්ථං. න හි අසංකිලිට්ඨචිත්තස්ස පාණ්ණානාදිවසෙන පවත්ති. සංකිලිට්ඨචිත්තොති ලාභාසාය සබ්බසො කිලිට්ඨචිත්තො. දුතෙය්‍යපභිණගමනන්ති දුතෙය්‍යං වුවචති දුතකම්මං, ගිහිනං පණ්ණං වා සාසනං වා ගහෙත්වා තත්ථ තත්ථ ගමනං, පභිණගමනං සරාසරං පෙසිතස්ස බුද්දකගමනං, දුතෙය්‍යගමනං පභිණගමනඤ්ච ගච්ඡති. වෙජ්ජකම්මන්ති අනනුඤ්ඤාතෙ යානෙ ලාභාසාය ගභට්ඨානං හෙසජ්ජං කරොති. සඬසහෙදකථා පරතො ආගමිස්සති. වෙළදානාදිභිති වෙළදානපත්තදානපුප්ඵදානාදිභි මිච්ඡාජිවෙන ජීවිකං කප්පෙති. සකලමිදිති “අත්ථි අනාවාරො, අත්ථි අගොවරො”තිආදිනා විභඬගෙ (විභ. 513, 514) ආගතං සබ්බමිදි අනාවාරං අගොවරඤ්ච වරණවසෙන පරිපුරෙති.

“නිරයමිදි ...පෙ.... පෙත්තිවිසයමිදි ගච්ඡති”ති වත්වා තත්ථ පෙත්තිවිසයගමනං දස්සෙන්නො “සමණයක්ඛො නාම හොති”තිආදිමාහ.

සුක්කපක්ඛෙ පරිසුද්ධන්ති සබ්බසො විසුද්ධං අසංකිලිට්ඨං. පරිසුද්ධන්තා එව පරියොදාතං, පහස්සරන්ති අත්ථො. සුරත්තවණ්ණමෙවස්සාති සුචිට්ඨ රත්තවණ්ණමෙව අස්ස. පරිසුද්ධවණ්ණමෙවස්සාති නීලවණ්ණොපිස්ස පරිසුද්ධො ව භවෙය්‍යාති එවමාදිං සන්ධායාහ “කණ්හපක්ඛෙ චුත්තපච්චනිකෙනෙව වෙදිතබ්බා”ති. රඬගජාතන්තිආදි පන තත්ථ චුත්තවසෙනෙව වෙදිතබ්බං. පටිපත්තිසුගතිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං පටිපත්තිදුග්ගතිආදිසු චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බං. පරිසුද්ධචිත්තොති සුද්ධාසයො. දස කුසලකම්මපථෙ පරිපුරෙති ඉදං කණ්හපක්ඛෙ “දස අකුසලකම්මපථෙ පරිපුරෙති”ති චුත්තස්ස පටිපක්ඛදස්සනවසෙන චුත්තං. යථා හි තත්ථ අභිජ්ඣාබ්‍යාපාදමිච්ඡාදිට්ඨිග්ගණෙන කම්මපථසංසන්දනායෙන කම්මපථං අප්පත්තාය ව අගාරියස්ස තථාරූපාය

මිච්ඡාපට්ටපත්තියා සඬගහො ඉච්ඡිතො, එවං ඉධාපි අනභිජ්ඣාඅබ්‍යාපාදසම්මාදිට්ඨිග්ගහණෙන අලොභාදොසාමොභවසෙන පවත්නා අගාරියස්ස සම්මාපට්ටපත්ති සඬගහිතාති දට්ඨබ්බං, න කම්මපට්ටපත්තාවාති. මනුස්සමහත්තකත්ති ජාතිරූපහොගාධිපතෙය්‍යාදිවසෙන මනුස්සෙසු මහත්තභාවං. දසහි යානෙහි අඤ්ඤෙසං දෙවනං අභිභවො දෙවමහත්තකා. පට්ටපත්ති සුගතියා භාජියමානත්තා “අනාගාමිමග්ගං භාවෙති”ති තථා අනාගාමිභාවනං පාපෙත්වා යපිතා. ගහිතග්ගහණෙන සුඛානුභවට්ඨානස්ස අධිප්පෙතත්තා තදභාවතො අසඤ්ඤිභවං අනාදියන්තො “දසසු වා බ්‍රහ්මභවනෙසු”ති ආදිමාහ.

71. සකභණ්ඩෙ ඡන්දරාගො අභිජ්ඣායනට්ඨෙයන අභිජ්ඣා, අභිජ්ඣායනාති අත්ථො. පරභණ්ඩෙ ඡන්දරාගො විසමං ලුබ්භතිති විසමලොභො. එවම්පි අභිජ්ඣාවිසමලොභානං විසෙසො හොතිති දස්සෙන්නො “අට්ඨා”ති ආදිමාහ. තත්ථ අත්තනො සන්තකං තංසදිසඤ්ච යුත්තට්ඨානං. යං යාවිතං, අප්පකසිරෙන වා සක්කා ලද්ධං, තං පත්තට්ඨානං. පරදාරගරුදාරාති අයුත්තට්ඨානං. යං අපත්ථනියං, යස්ස වා පත්ථනාය ඛ්‍යාසනං ආපජ්ජති, තං අප්පත්තට්ඨානං. ථෙරොති මහාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරො, යෙන අට්ඨකථා පොත්ථකං ආරොපිතා. සො හි අන්තෙවාසිකෙසු සාකච්ඡන්තෙසු එවමාහ. සොපි ඉමස්මිංයෙව යුත්තෙ විනිබ්‍රහොගො න ලබ්භති විත්තසංකිලෙසස්ස අධිප්පෙතත්තා. තෙනාහ “යුත්තෙ වා”ති ආදි. අයොනිසොමනසිකාරවසෙන උප්පජ්ජනතො සම්පත්ති ආයතිඤ්ච දුක්ඛස්සෙව උප්පාදනතො න කොචි ලොභො අවිසමො නාම. අභිජ්ඣායනට්ඨෙයනාති යස්ස කස්සචි ආරම්මණස්ස යුත්තස්ස අයුත්තස්ස අප්පත්තස්ස ව අභිජ්ජායනවසෙන අභිපත්ථනාවසෙන ව පවත්නා තණ්හා අභිජ්ඣාති ලොභතො නිබ්බිසෙසන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “එකත්ථමෙතං ඛ්‍යාඤ්ජනමෙව නාන”න්ති. දුසෙතිති සභාවසන්තං අසංකිලෙසං විනාසෙති අවිසුද්ධං කරොති. තෙනාහ “ඔභාසිතුං න දෙති”ති. “ඉමෙ සත්තා උච්ඡිජ්ජන්තු විනස්සන්තු”ති සත්තෙසු ඛ්‍යාපජ්ජනාකාරප්පවත්තියා ඛ්‍යාපාදො නවවිධආසාතවත්ථුසම්භවො වුත්තො. කොධො පන සඬ්ඛාරෙසුපි පවත්තනතො දසවිධආසාතවත්ථුසම්භවො වුත්තො. උභයමපි පටිසමෙව, පවත්තනානත්තතො භින්දිත්වා වුත්තො. කුජ්ඣනවසෙනෙව විත්තපරියොනන්ධතො “අක්කොච්ඡි මං අවධි ම”න්ති ආදිනා.

සුට්ඨු කතං කරණං සුකතං, තස්ස පුබ්බකාරිතාලක්ඛණස්ස ගුණස්ස විනාසනො උදකපුඤ්ජනියා විය සරිරානුගතං උදකං පුඤ්ජන්තො මක්ඛො. තථා හි සො පරෙසං ගුණානං මක්ඛනට්ඨෙයන “මක්ඛො”ති වුවිච්ඡි. ඉදානි අනගාරියස්ස වාති ආදිනා සඬ්ඛෙපෙන වුත්තත්ථං විත්ථාරෙන දස්සෙතුං “අනගාරියොපි”ති ආදි වුත්තං. නිසින්නකථාපරිකථාදිවසෙන ධම්මස්ස කථා ධම්මකථානායො, එකත්තාදිධම්මනීති එව වා. පකරණං සත්ත පකරණානි, තත්ථ කොසල්ලං ධම්මකථානායපකරණකොසල්ලං. ආදි-සද්දෙන විනයක්කමෙ වතුසු මහානිකායෙසු ව කොසල්ලං සඬගණ්හාති. අවිත්තිකතොති විත්තිකාරරහිතො. යථා වායන්ති ඉමිනා යථායං මක්ඛො විත්තං දුසෙති, එවං පළාසොපි විත්තං දුසෙති, තස්මා උපක්කිලෙසොති දස්සෙති. අනියතා ගති නියාමොක්කමනාභාවතො. ආදි-සද්දෙන “රත්තඤ්ඤා විරපබ්බජිතෙ පුග්ගලෙ අප්පකොත්ථරිත්වා ‘ත්වම්පි ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතො, අහම්පි පබ්බජිතො, ත්වම්පි සීලමත්තෙ ධීතො අහම්පි’ති” එවමාදිනං සඬගහො. යුගග්ගාහගාහීති “තව වා මම වා කො විසෙසො”ති අසමම්පි සමං කත්වා සමධුරග්ගාහගණ්හනකො. ධීයනා උසුයනා. අත්තනො සම්පත්තියා නිගුහනං තස්ස පරෙහි සාධාරණභාවාසහනෙන හොතිති “පරෙහි සාධාරණභාවං අසභමානං”ඉවිචෙව වුත්තං. කාරණෙ හි ගහිතෙ එලම්පි ගහිතමෙව හොතිති. අඤ්ඤා අත්තනො පවෙදනකපුග්ගලො කෙරාට්ඨකො, “නෙකතිකවාණිජො”තිපි වදන්ති. සප්පමුඛා මච්ඡවාලා එකා මච්ඡජාති ආයතනමච්ඡො. තෙනාහ “ආයතනමච්ඡො නාමා”ති ආදි. බද්ධවරොති අන්තෙවාසි.

සබ්බසො අමද්දිතසභාවෙන වා තහරිතහත්තසදිසස්ස ථද්ධභාවස්ස අනොනමිතදණ්ඩසදිසතාය පග්ගහිතසිරිඅනිවාතවුත්තිකාරස්ස ව කරණතො වා තහරිත...පෙ.... කරණො. තදුත්තරිකරණොති යං යෙන කතං දුච්චරිතං වා සුච්චරිතං වා, තදුත්තරි, තස්ස ද්විගුණං වා කරණො. අත්තනො මණ්ඩනාදිඅත්ථං පරෙන කතං අලඬකාරාදිං. පරියාපුණාති වා කපෙති වා අත්තනො බලානුරූපං. කාමං නිකායද්වයග්ගහණාදිවසෙන පවත්තො සෙවිතබ්බමානො එව, තථාපිස්ස සංකිලෙසපක්ඛන්තා වුත්තං “මානං අනිස්සායා”ති.

උණ්ණතිවසෙනාති “සෙය්‍යොහමස්මි”ති ආදිනා විත්තස්ස පග්ගහණවසෙන. පුබ්බෙ කෙනවි අත්තානං සදිසං කත්වා පච්ඡා තතො අධිකතො දහනතො උප්පජ්ජනකො අතිමානො. මදග්ගහණාකාරො ජාතිආදිං පටිච්ච මජ්ජනාකාරො, සොපි අත්ථතො මානො එව. පමාදො තථාපවත්තො විත්තුජ්ජාදො.

තස්මා ලොභමාදිං කත්වා දස්සෙතිති ලොභස්ස ආදිතො ගහණෙ කාරණං විභාවෙතුකාමො පුච්ඡති. පයමුජ්ජත්තීතොති තත්ථ තත්ථ භවෙ සබ්බපයමං උප්පජ්ජනතො. සත්තානඤ්ඤි යථාධිගතං ඤානාදිවිසෙසං ආරබ්භ පච්චවෙක්ඛණා විය යථාලද්ධං උපපතිභවං ආරබ්භ නිකන්ති එව. තෙනාහ “සබ්බසත්තාන”න්ති ආදි. යථාසම්භවං ඉතරෙති ඉතරෙ ඛ්‍යාපාදාදයො යථාපච්චයං උප්පජ්ජන්ති, ලොභස්ස විය ආදිතො අසුකස්ස අනන්තරං අසුකොති වා න නෙසං නියමො අත්ථීති අත්ථො. කිං පන එතෙ සොළසෙව විත්තස්ස උපක්කිලෙසා, උදාහු අඤ්ඤෙපි සන්තිති අනුයොගං සන්ධාය අඤ්ඤෙපි සන්තිති දස්සෙන්නො “න ව එතෙ”ති ආදිමාහ. යදි එවං කස්මා එත්තකා එව ඉධ වුත්තාති. නයදස්සනවසෙනාති දස්සෙන්නො ආහ “එතෙන පන...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති. තෙන

චිතමිද්ධ උද්ධවචකුක්කුව-විවිකිවිජා-අත්තුක්කංසන-පරවබ්භනජමභිතත්තා- හිරුකතා-අභිරිකානොත්තප්ප- අත්තිවිජනා-පාපිවිජනා-මහිවිජනාදයො සඬගහිතාති වෙදිතබ්බං.

72. සංකිලෙසං දස්සෙත්වාති සංකිලිට්ඨවත්තනිදස්සනෙන සඬබෙපෙන චුත්තං සංකිලෙසං විභාගෙන දස්සෙත්වා. වොදානං දස්සෙත්තොති එත්ථාපි එසෙව නයො. එවං ජානිත්වාති “අභිජ්ඣා විසමලොභො එකත්තෙනෙව චිත්තස්ස උප්පක්කිලෙසො”ති සභාවතො සමුදයතො නිරොධතො නිරොධුපායතො ව පුබ්බභාගපඤ්ඤාය වෙව හෙට්ඨිමමග්ගද්වයපඤ්ඤාය ව ජානිත්වා. පජහතීති එත්ථ අවිචන්තප්පභානමෙව අධිප්පෙතන්ති දස්සෙත්තො “සමුවිජේදප්පභානවසෙන අරියමග්ගෙන පජහතී”ති ආහ. අරියමග්ගෙනාති අනාගාමිමග්ගෙන. තෙන හි පභානං ඉධ සබ්බවාරොසු අධිප්පෙනං. කිලෙසපටිපාටි ඉධ කිලෙසානං දෙසනාක්කමො. මග්ගපටිපාටිපන චතුත්තං අරියමග්ගානං දෙසනාක්කමොපි තාය දෙසනාය පටිපජ්ජනක්කමොපි තාය පටිපත්තියා උප්පත්තික්කමොපි. තත්ථ යෙ යෙ කිලෙසා යෙන යෙන මග්ගෙන පභීයන්ති, මග්ගපටිපාටිං අනොලොකෙත්වා තෙසං තෙසං කිලෙසානං තෙන තෙන මග්ගෙන පභානදස්සනං කිලෙසපටිපාටි න කිලෙසානං උප්පත්තික්කමො ඉධ දෙසනාක්කමො වාති දස්සෙත්තො “අභිජ්ඣා විසමලොභො”ති ආදිමාහ. යෙන යෙන පන මග්ගෙන යෙ යෙ කිලෙසා පභීයන්ති මග්ගානුපුබ්බියා, තෙන තෙන මග්ගෙන තෙසං තෙසං කිලෙසානං පභානදස්සනං මග්ගපටිපාටියා පභානදස්සනන්ති දස්සෙත්තො “සොතාපත්තිමග්ගෙනා”ති ආදිමාහ.

ඉමස්මිං පන යානෙති “ස බො සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු”ති ආදිනා ආගතො ඉමස්මිං පභානවාරො. ඉමෙ කිලෙසාති ඉමෙ යථාචුත්තා කිලෙසා. සොතාපත්තිමග්ගවජ්ඣා වා හොත්තු සෙසමග්ගවජ්ඣා වාහෙට්ඨා දස්සිතමග්ගපටිපාටිවසෙන. තත්ථ පන යෙ තතියමග්ගවජ්ඣා, තෙසං අනාගාමිමග්ගෙනෙව පභානෙ චත්තබ්බං නත්ථි, යෙසං පනෙත්ථ හෙට්ඨිමමග්ගවජ්ඣානං ඉධ සඬගහෙ කාරණං පච්ඡා චත්තුකාමෙන අග්ගමග්ගවජ්ඣානං අනාදිධිත්වා කස්මා තතියමග්ගවජ්ඣානමෙව ගහණං කතන්ති ආහ “අයමෙත්ථ පචෙණිමග්ගාගතො සම්භවො”ති, අයං ඉමස්ස සුත්තස්ස එතස්මිං යානෙ ආවරියපචෙණියා කථාමග්ගො තතො ආගතො අත්ථසම්භවො අත්ථතත්ථන්ති අත්ථො. තත්ථ හෙට්ඨිමමග්ගවජ්ඣානං ඉධ සඬගහෙ කාරණං පච්ඡා චත්තුකාමො අග්ගමග්ගවජ්ඣානං අග්ගහණෙ යුත්තිං දස්සෙත්තො “සො වා”ති ආදිමාහ. තෙනාති චතුත්ථමග්ගෙන. සෙසානන්ති බ්‍යාපාදාදීනං . යෙපීති මක්ඛාදිකෙ සන්ධායාහ. තංසමුවිධාපකචිත්තානන්ති තෙසං මක්ඛාදීනං සමුවිධාපකචිත්තුප්පාදානං. තත්ථ මක්ඛ-පළාස-ඉස්සා-මච්ඡරිය-සමුවිධාපකං පටිසද්ධව්‍යවිත්තං, විසෙසතො පඤ්චකාමගුණලොභෙන සයො මායාවි ව හොති, පඤ්චකාමගුණිකරාගො ව අනාගාමිමග්ගෙනෙව නිරවසෙසතො පභීයති, තස්මා චුත්තං “තංසමුවිධාපකචිත්තානං අප්පභීතත්තා”ති. තෙපි සුප්පභීනා හොත්තිති සම්බන්ධො. තන්ති පඨමමග්ගෙනෙව පභානං පුබ්බාපරෙන න සන්ධියති “යථොධි බො”ති එත්ථ ඔධිවචනස්ස මග්ගත්තයවාචකත්තා. රතනත්තයෙ අවෙච්චප්පසාදො නාම අරියකත්තසීලං විය සොතාපත්තස්ස අඬගාති, තෙ ව පභානතො පච්ඡා නිද්දිට්ඨා, තස්මා ඉධ චුත්තප්පභානං වික්ඛම්භනපභානමෙවාති කෙචි වදන්ති. තෙසං ඉච්ඡාමත්තමෙව යථාචුත්තපභානස්සෙව වසෙන අවෙච්චප්පසාදානං ඔධිසො පභානස්ස විභාවිතත්තා, ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා යුත්තිතොපි පකාසිතොයෙව.

74. එකමෙකෙන පදෙන යොජෙතබ්බං, යතො එකමෙකස්සපි උපක්කිලෙසස්ස සභාවාදිතො දස්සනං නිය්‍යානමුඛං හොති, තථා වෙව හෙට්ඨා සංවණ්ණිතං. අනාගාමිමග්ගවසෙන පභානං චත්වා පසාදස්ස උද්ධටත්තා චුත්තං “අනාගාමිමග්ගෙන ලොකුත්තරප්පසාදො ආගතො”ති. යදි එවං කස්මා “ලොකියො උප්පජ්ජති”ති චුත්තන්ති? “ඉතිපි සො භගවා”ති ආදින යප්පවත්තස්ස ලොකියත්තා. නිබ්බානාරම්මණො එව හි ලොකුත්තරො පසාදො. “ඉතිපි සො භගවා”ති ආදිවචනෙන ලොකියං, අවෙච්චප්පසාදවචනෙන ලොකුත්තරන්ති ලොකියලොකුත්තරම්ස්සකං පසාදං දස්සෙත්තො. අවෙච්ච රතනත්තයගුණෙ යථාවතො ඤාත්වා පසාදො අවෙච්චප්පසාදො. සො පන යස්මා මග්ගෙනාගතත්තා කෙනචි අකම්පනියො අප්පධංසියො ව හොති, තස්මා චුත්තං “අවලෙන අවිචුතෙනා”ති. තත්ථ ලොකුත්තරො සබ්බසො බුද්ධගුණාදිසු සම්මොහං විද්ධංසෙත්තො තත්ථ කිච්චතො පචත්තති, ඉතරො ආරම්මණවසෙන තෙ ආරබ්භ. තං විධිත්ති තං තස්ස උප්පත්තප්පකාරං. අනුස්සතිට්ඨානානීති අනුස්සතිකම්මට්ඨානානීති.

75. සොමනස්සාදිති ආදි-සද්දෙන ඤාණාදිති සඬගණ්ණාති. වොරානං අභිණ්ණං සඤ්චරණට්ඨානතාය පච්චන්තග්ගහණං. පච්චවෙක්ඛතොති “අසුකස්මිඤ්ච යානෙ ඉමෙ විමෙ වොරා එවඤ්ච එවඤ්ච විනාසිතා”ති පච්චවෙක්ඛතො රඤ්ඤො විය.

යො යො ඔධි යථොධි. යථා-සද්දො බ්‍යාපතිවිජායං, බො සද්දො අවධාරණෙති දස්සෙත්තො “සකසකඔධිවසෙන චත්තමෙව හොති”ති ආදිමාහ. තෙන “චත්ත”න්ති ආදිසුපි අවධාරෙතබ්බන්ති දස්සෙති. සකසකඔධිවසෙනාති සඬබෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතුං “ද්වෙ ඔධි”ති ආදි ආරද්ධං. තත්ථ යං මග්ගවජ්ඣාති යෙන මග්ගෙන අනවසෙසතො පභාතබ්බා. අනවසෙසප්පභානවසෙන හි තංතං මග්ගවජ්ඣානං කිලෙසානං තදඤ්ඤමග්ගවජ්ඣෙහි අසම්මිස්සනා, අඤ්ඤථා යෙ සකසකඔධිවසෙන උපරිමග්ගවජ්ඣා, තෙ හෙට්ඨිමමග්ගෙහි පභීනාපායගමනියාදිසභාවා එව තෙහි පභීයන්තිති පභානවසෙන සම්මිස්සා සිද්ධං. තෙන තෙයෙව පභීනා හොත්තිති එත්ථාපි එසෙව නයො. තතුත්තරිපීති තතො පභානනිමිත්තසොමනස්සුප්පත්තිතො උද්ධමිපි. පටිපක්ඛෙසු ඔධිසො පචත්තිකිච්චත්තා ඔධිති හෙට්ඨා තයො

මග්ගා වුවුවන්ති. තෙ හීනිආදි වුත්තස්සෙවත්ථස්ස විවරණං. ඉමස්ස භික්ඛුනොති අනාගාමී සන්ධායාහ. තෙන වුත්තං “හෙට්ඨාමග්ගත්තයෙන වත්ත”න්ති.

කෙවි වත්තම්පි ගණ්හන්ති, නයිදමෙවන්ති දස්සනත්ථං “වත්ත”න්ති වුත්තං. න හි යං යෙන වත්තං, සො පුන තං ආදියති. තෙනාහ “අනාදියනභාවදස්සනවසෙනා”ති. වත්තම්පි කිඤ්චි සසන්තතිලග්ගං සියා, නයිදමෙවන්ති දස්සනත්ථං “මුත්ත”න්ති වුත්තං. තෙනාහ “සන්තතිතො විනිමොවනවසෙනා”ති. මුත්තම්පි කිඤ්චි මුත්තබන්ධනා විය ඵලං කුභිඤ්චි තිට්ඨති, න ඵවමිදන්ති දස්සනත්ථං “පභීන”න්ති වුත්තං. තෙනාහ “ක්වචි අනවට්ඨානදස්සනවසෙනා”ති. යථා කිඤ්චි දුන්නිස්සට්ඨං පුන ආදාය සම්මදෙව නිස්සට්ඨං පටිනිස්සට්ඨන්ති වුවුවති, ඵවං විපස්සනාය නිස්සට්ඨං ආදින්නසදිසං මග්ගෙන පභීනං පටිනිස්සට්ඨං නාම හොතිති දස්සනත්ථං “පටිනිස්සට්ඨ”න්ති වුත්තං. තෙනාහ “ආදින්නපුබ්බස්ස පටිනිස්සග්ගදස්සනවසෙනා”ති. න කාපුරිසෙන විය පරම්මුබ්බෙන නිස්සට්ඨං, අථ බො අභිමුබ්බෙනව නිස්සට්ඨන්ති දස්සනත්ථං “පටිනිස්සට්ඨ”න්ති වුත්තං. තෙනාහ “පටිමුබ්බං වා”තිආදි. උපගන්තබ්බතොති අත්තනො භිතසුබ්බං පච්චාසිසන්තෙන ඵකන්තෙන අධිගන්තබ්බතො. ධාරණතොති තංසමඬ්ඨිනං අපායපාතතො සන්ධාරණෙන. ගන්ථො “වෙදො”ති වුවුවති “විදන්ති ඵතෙනා”ති, වෙදෙහි ඤාණෙහි ගතො පටිපන්නොති වෙදගු. අභිජඤ්ඤාති ජානෙය්‍ය. වෙදජාතාති උප්පන්නසොමනස්සා. ඤාණං “වෙදො”ති වුවුවති “වෙදිතබ්බං වෙදෙහි”ති. සොමනස්සං “වෙදො”ති වුවුවති ආරම්මණරසං වින්දති අනුභවතිති.

උප්පන්නන්ති අවෙච්චප්පසාදං නිස්සාය උප්පන්නං. වුත්තප්පකාරමෙව වෙදන්ති “සොමනස්සං සොමනස්සමයඤාණඤ්චා”ති ඵවං වුත්තප්පකාරමෙව. අත්ථවෙදන්ති අත්ථෙව හෙතුඵලෙ වෙදං. ධම්මවෙදන්ති ධම්මෙ හෙතුම්භි වෙදං. තෙනාහ “අවෙච්චප්පසාදස්ස හෙතු”න්තිආදි. ඉධ ධම්මත්ථසද්දා හෙතුඵලපරියායාති ඉමමත්ථං පාළියා ඵව දස්සෙතුං “වුත්තඤ්ඤාත”න්තිආදි වුත්තං. තමෙව අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්චාති අත්ථො ධම්මොති ව වුත්තං අවෙච්චප්පසාදනිමිත්තං යථාවුත්තං කිලෙසප්පහානඤ්ච. අත්ථධම්මානිසංසභුතං වෙදන්ති යථාවුත්තඅත්ථධම්මානිසංසභුතං සොමනස්සමයඤාණසඬ්ඨාතං වෙදඤ්ච. පාමොජ්ජන්ති තරුණපිතිං ආහ. පච්චවෙක්ඛණාකාරප්පවත්තෙනාති ඵතෙන පච්චවෙක්ඛණා ඵවෙත්ථ අනවප්පසභාවතාය ධම්මොති වුත්තොති දට්ඨබ්බං. පිති ජායතිති පරප්පච්චයං බලවපිතිමාහ. පිණ්ණමනස්සාති පස්සද්ධිආවහෙහි උළාරෙහි පිතිවෙගෙහි තිත්තවිත්තස්ස. කායොති නාමකායො. වුපසන්තදරථොති කිලෙසපරිලාභානං දුරිභාවෙන සුචුට්ඨ උපසන්තදරථො. පච්චවෙක්ඛණහෙතුකං විත්තස්ස සමාධානං ඉධ අධිප්පෙතන්ති ආහ “අප්පිතං විය අවලං තිට්ඨති”ති.

76. කාමං “බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතොම්හි, ධම්මෙ සඬ්ඨෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතොම්හි”ති ඉදම්පි තස්සා පච්චවෙක්ඛණාය පවත්තිආකාරපකාසනමෙව, ඉදං පන විසෙසතො රතනත්තයෙ උප්පන්නසොමනස්සාදිප්පකාසනපදං. “යථොධි බො පනා”ති ඉදම්පි සවිසෙසං පච්චවෙක්ඛණාකාරප්පකාසනපදන්ති අධිප්පායෙන “ඉදානි යථොධි...පෙ.... පකාසෙත්ථා”ති වුත්තං. වත්තාරොපි පන වාරා පච්චවෙක්ඛණාකාරප්පකාසනවසෙන වෙව සොමනස්සාදිආනිසංසදස්සනවසෙන ව වුත්තාති සක්කා විඤ්ඤාතුං උභයත්ථාපි උභයස්ස වුත්තත්තා. යදිපි අරියමග්ගො ඵකචිත්තක්ඛණිකො න පුන උප්පජ්ජති, පටිපක්ඛස්ස පන තෙන සුප්පභීනත්තා තංසමඬ්ඨි අපරිභානධම්මො තංසිලාදිභාවෙනෙව වුවුවතිති ආහ “තස්ස අනාගාමීමග්ගසම්පයුත්තං සීලක්ඛන්ධං දස්සෙති”තිආදි. “ඵවංධම්මා තෙ හගවන්තො අහෙසු”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.13; ම. නි. 3.197-198; සං. නි. 5.378) විය ඉධ ධම්ම-සද්දො සමාධිපරියායොති ආහ “සමාධික්ඛන්ධං පඤ්ඤාක්ඛන්ධඤ්ච දස්සෙති”ති. තථා හි සො සම්පයුත්තධම්මෙ ඵකාරම්මණෙ අවික්ඛිපමානෙ අවිප්පතිණ්ණෙ අවිසටෙ කත්ථා සමං, සම්මා ව ආදහන්තො තථා තෙ ධාරෙහිති ව වත්තබ්බතං අරහතිති ධම්මොති ව වුවුවති. අනෙකරුපානන්ති අනෙකප්පකාරානං. අන්තරායො නාම අප්පට්ඨද්ධස්ස වා අලබ්භනවසෙන, පට්ඨද්ධස්ස වා පරිභානවසෙන, තදුභයම්පි ඉධ නත්ථීති දස්සෙන්නො “මග්ගස්ස වා”තිආදිමාහ. නෙවස්ස තං හොති අන්තරායායාති තස්ස අනාගාමීනො පිණ්ඩපාතභොජනං නෙව හොති අන්තරායාය උක්කංසගතාය පච්චවෙක්ඛණාය පච්චවෙක්ඛිත්ථා පරිභුඤ්ජනතො. තඤ්චස්සා උක්කංසගමනං හතපටිපක්ඛන්තාති දස්සෙන්නො “මග්ගෙන විසුද්ධවිත්තත්තා”ති ආහ.

ඵත්ථාති ඵතස්මිං අන්තරායාභාවෙ. ඵතදෙව විසුද්ධවිත්තත්තමෙව කාරණං. ඵත්ථ ව “නෙවස්ස තං හොති අන්තරායායා”ති ඉමිනා හෙට්ඨා වුත්තප්පහානං අනාගාමීමග්ගෙනෙවති සිද්ධං හොති. අනාගාමීනො හි සබ්බසො කාමරාගො පභීනො හොති, රසතණ්භාය අභාවතො තාදිසපිණ්ඩපාතපරිභොගො අග්ගමග්ගාධිගමෙ කථඤ්චිපි අන්තරායාය න හොතිති. “සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, වත්ථ”න්ති වදන්තො හගවාආදිම්හි අත්තනා උපනීතවත්ථුපමං අනුසන්ධෙති. උදකස්ස අවිජ්ඣාවො පඬ්ඨකසෙවලපණකාදිමුලාභාවෙන පසන්නතාය, තබ්බිපරියායතො බහලතාති ආහ “අවිජ්ජන්ති විප්පසන්න”න්ති. වණ්ණනිභාය විගතසංකිලෙසතාය සමුප්පලනං පහස්සරතාය වත්ථස්ස, තං පරියොදානන්ති වත්තබ්බතං ලහතිති ආහ “පරියොදානං පහස්සරතායා”ති. උක්කං බන්ධෙය්‍යාති අධිගාරකපල්ලං යථා දාරුසට්ඨකධිගාරාදිකෙන න භිජ්ජති, ඵවං තනුමත්තිකාලෙපාදිනා බන්ධෙය්‍ය. මෙසපටලතො වෙරම්භවාතධාරාසඬ්ඨිසට්ඨනතො විජ්ජනා විය කෙවලං වාතධාරාසඬ්ඨිසට්ඨනජනිතා පහා උක්කාපහා, සා පන යස්මා ද්වින්නං වාතධාරානං වෙගසම්භුතසඬ්ඨිසට්ඨනහෙතුකා, තස්මා කාරණවසෙන “වාතවෙගො උක්කා”ති වුත්තං.

77. යථානුසන්ධිවසෙනාතිආදිමහි උච්ඨිතදෙසනාය අනුරූපා අනුසන්ධි යථානුසන්ධි, තස්සා වසෙන. බ්‍යාතිරෙකදස්සනං විය හි සාධෙතබ්බස්ස ආදිමහි උච්ඨිතදෙසනාය පටිපක්ඛදස්සනමපි අනුරූපදෙසනාව සම්මදෙව පතිට්ඨාපනභාවතො, යථා තං ආවත්තභාරයොජනායං විසභාගධම්මාවත්තන්ති දට්ඨබ්බං. “යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා”ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං චිත්ථාරෙන්තො තප්පසඬ්ඛගෙන ඉතරෙපි අනුසන්ධි දස්සෙන “තයො හි”තිආදිමාහ. බහිද්ධාති බාහිරෙසු වත්ථුසු. අසති පරිතස්සනාති තණ්හාදිට්ඨිපරිතස්සනාභාවො. විස්සජ්ජිතසුත්තවසෙනාති “ඉධ භික්ඛු එකච්චස්සා”තිආදිනා (ම. නි. 1.242) විස්සජ්ජිතසුත්තවසෙන. යෙන ධම්මෙනාති සීලාදිවොදානධම්මෙසු අක්ඛන්තියාදිසංකිලෙසධම්මෙසු ව යෙන යෙන ධම්මෙන. ඡ අභිඤ්ඤා ආගතාති ඉමිනා “අනුරූපධම්මවසෙන වා”ති චුත්තචිකප්පං දස්සෙති, සෙසෙහි “පටිපක්ඛවසෙන වා”ති චුත්තචිකප්පං. අක්ඛන්තියා හි කකචුපමොවාදො (ම. නි. 1.222) පටිපක්ඛො, තථා දිට්ඨියා “නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා”ති එවං පටිභාගා සුඤ්ඤතාකාරෙන. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. “චිත්තෙ සංකිලිට්ඨෙ දුග්ගති පාටිකඬ්ඛා”ති (ම. නි. 1.70) හෙට්ඨා කිලෙසදෙසනා ආගතා. සබ්බොති අනවසෙසො. සබ්බාකාරෙනාති ආදිනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණපුග්ගලදොසජානාදිනා සබ්බජ්ජකාරෙන.

78. “මෙත්තා භාවෙතබ්බා බ්‍යාපාදස්ස පභානායා”තිආදිවචනතො (අ. නි. 9.1) මෙත්තාදයො බ්‍යාපාදවිභෙසාරතිරාගානං පටිපක්ඛා. යස්මා “සො අත්ථි”තිආදිනා භගවතා අනාගාමීනො අග්ගමග්ගාධිගමනං වතුසච්චකම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙත්වා කට්ඨං, තස්මා තං දස්සෙන්තො “ඉදානිස්සා”තිආදිමාහ.

බ්‍රහ්මචිහාරධම්මෙති බ්‍රහ්මචිහාරෙ වෙව බ්‍රහ්මචිහාරසහගතධම්මෙ ව. තෙනාහ “නාමවසෙනා”ති. වචත්ථපෙත්වාති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. නාමන්තිපි හි ඊදිසෙසු යානෙසු වත්තාරො අරුපිනො බන්ධා වුවුවන්ති. ඉමිනා නයෙනාති එතෙන භූතනිස්සිතානං සෙසුපාදායධම්මානං සබ්බෙසමපි පභාතබ්බතණ්හාවජ්ජානං තෙභූමකධම්මානං පරිග්ගහවිධිං උල්ලිඬ්ඛෙති. සභාවතො විජ්ජමානං තං අත්තපච්චක්ඛං කත්වා ඤාණෙන යාථාවතො පටිවිජ්ඣියමානතං උපාදාය “අත්ථි ඉද”න්ති යථාවචත්ථාපිතං නාමරූපං. තෙනෙවාහ “එත්තාවතානෙන දුක්ඛසච්චවචත්ථානං කතං භොති”ති. සාවධාරණඤ්ඤෙතං වචනං, ලොකසමඤ්ඤාසිද්ධං සත්තඉත්ථිපූරිසාදි විය, ඉතො බාහිරකපරිකප්පිතං පකතිආදි දුබ්බාදි ජීවාදි කායාදි විය ව න පරමත්ථතො නත්ථි, අත්ථෙවති චුත්තං භොති. පජානාතිති පුබ්බභාගෙ තාව ලක්ඛණරසාදිවසෙන වෙව පටිග්ගහවිභාගවසෙන ව පකාරතො ජානාති, අපරභාගෙ පන පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පටිවිජ්ඣන්තො ජානාති. එකන්තහිනා නාම අකුසලධම්මා සම්පති ආයතිඤ්ඤා දුක්ඛමූලත්තා, තත්ථාපි විසෙසතො තණ්හාති ආහ “දුක්ඛස්ස සමුදයං පටිවිජ්ඣන්තො අත්ථි හීනන්ති පජානාති”ති. අත්තතො පච්චයෙහි පධානභාවං නීතත්තා පණිතන්ති ඉමිනා අත්ථෙත අරියමග්ගොව “පණිත”න්ති වුවුවන්ති ආහ “පභානුපායං විචිනන්තො අත්ථි පණිතන්ති පජානාති”ති. “උත්තමට්ඨෙත ව පණිත”න්ති වුවුවමානෙ නිරොධසච්චස්සපි සඬ්ඛගො සියා, තස්ස පන පදන්තරෙන සඬ්ඛගිතත්තා චුත්තතයෙනෙවත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අප්පමඤ්ඤාමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසස්සෙව කතත්තා “බ්‍රහ්මචිහාරසඤ්ඤාගතස්සා”ති චුත්තං. “සබ්බස්සපි තෙභූමකස්ස සඤ්ඤාගතස්සා”ති වත්තුං වට්ටතියෙව. න වෙන්ථ අසඬ්ඛගො තස්සාපි සඤ්ඤාය ආගතභාවතො. ලොකං උත්තරිත්වා සමතික්කම්මත්වා නිස්සරිත්වා විසංයුත්තං හුත්වා ධීතත්තා චුත්තං “උත්තරි නිස්සරණං නිබ්බාන”න්ති.

වතුහි ආකාරෙහිති “අත්ථි හීන”න්තිආදිහි වතුහි පකාරෙහි. අත්ථයඤාණතාය අනුබොධභූතාය විපස්සනාපඤ්ඤාය ජානනත්ථො ධම්මඤාණතාය පටිවෙධභූතාය මග්ගපඤ්ඤාය දස්සනත්ථො සභාවසිද්ධොති දස්සෙන්තො “විපස්සනාපඤ්ඤාය චත්තාරි සච්චාති ජානනතො මග්ගපඤ්ඤාය පස්සතො”ති චුත්තං. භයහෙරවෙ චුත්තනයෙනෙවති භයහෙරවසුත්තවණ්ණනායං අත්තනා චුත්තඅත්ථවචනත්ථපාදෙන ඉධ පාදස්ස සදිසත්තා අතිදිසන්තො “කාමාසවාපි...පෙ.... පජානාති”ති ආහ. එත්ථ ව යස්මා “කාමාසවාපි චිත්තං විමුවචති...පෙ.... අවිජ්ජාසවාපි චිත්තං විමුවචති”ති “බිණා ජාති”තිආදිති වදනා භගවතා වතුත්ථමග්ගො නිද්දිට්ඨො, තස්මා යං හෙට්ඨා අට්ඨකථායං චුත්තං “සො ව උපරි වතුත්ථමග්ගස්සෙව නිද්දිට්ඨත්තා යුජ්ජති”ති, තං සුචුත්තමෙවති දට්ඨබ්බං.

තස්ස වොදනත්ථායාති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස භගවා අත්තතො වොදනත්ථාය “පුච්ඡ මං ත්වං බ්‍රාහ්මණ යදෙන්ථ තයා මනසාහිසමිහිත”න්ති වොදනාය, ඔකාසදානත්ථායාති අධිජ්ජායො. දෙසනාසන්තිස්සයො බ්‍රාහ්මණස්ස තථාරූපො එත්ථ අජ්ඣාසයොපි නත්ථීති යථාචුත්තඅනුසන්ධිත්තයවිනිමුත්තත්තා “පාටියෙක්කං අනුසන්ධිං ආභා”ති චුත්තං. චිත්තගතත්තා අබ්භන්තරෙන. කිලෙසවුට්ඨානසිනානෙනාති කිලෙසමලපවාහනෙන රාගපරිළාභාදිවූපසමකරෙන ව අට්ඨකිහිකඅරියමග්ගසලිලසිනානෙන.

79. ධම්මසභාමණ්ඩපං තාවදෙව උපගතත්තා බාහුකා නදිතො ආගතං විය මඤ්ඤමානො. අරියඵලමද්දනවුණ්ණාදයො තෙලසිනෙහස්ස විවෙවනෙන . ලුඛභාවො ලොකං, තං එතිස්සා අත්ථීති ලොකාති සම්මතා. ලොක්ඛසම්මතග්ගහණෙන “තථා සා නදී ලොකෙ පාකටා”ති එවං පවත්තං අත්තතො මිච්ඡාගාහං දීපෙති. තෙනාහ “විසුද්ධභාවං දෙතිති එවං සම්මතා”ති. පාපපවාහනෙන සම්පරායිකාදිසම්පත්තිආවහනො ලොකස්ස හිතා ලොකායා. ලොකායාති සම්මතාති සබ්බං පූර්මසදිසං. තෙනාහ “සෙට්ඨං ලොකං ගමයතිති එවං සම්මතා”ති. පුඤ්ඤසම්මතාති පුජ්ජහවඵලනිබ්බන්තනෙන සත්තානං පුනනෙන විසොධනෙන පුඤ්ඤාති සම්මතා. තදත්ථදීපනත්ථමෙවති තස්සා පුබ්බෙ ආගතදෙසනාය අත්ථදීපනත්ථමෙව. චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පුන දීපනං කිමත්ථීයන්ති ආහ “ගාථාරූචිකාන”න්ති. වුණ්ණිකවචනං අසම්භාවෙන්තා තථා ව චුත්තෙ අත්ථමබුජ්ඣනකා

පජ්ජවචනං සම්භාවෙන්තා තථා ව චුත්තෙ බුජ්ඣනකා ගාථාරූචිකා. විසෙසත්ථදීපනත්ථන්ති විසිට්ඨදීපනත්ථං, පුරිමදෙසනාය අඤ්ඤදීපනත්ථන්ති අත්ථො.

“ගච්ඡති පන භවං ගොතමො බාහුකං නදිං සිනායිතු”න්ති (ම. නි. 1.78) හෙට්ඨා චුත්තත්තා බාහුකන්ති ඉදමෙව එත්ථ තදත්ථදීපකං. සෙසානි අධිකක්කාදිවචනානි තතො විසිට්ඨස්ස අත්ථස්ස බොධනතො විසෙසත්ථදීපකානි. කස්මා පනෙත්ථ භගවතා බ්‍රාහ්මණො අචුත්තානි අධිකක්කාදීනි ගභිතානීති ආහ “යට්ඨෙ හී”තිආදි. කක්කන්ති න්භානපිණ්ඩං අධිප්පෙන, න්භායිත්වා අධිකං කක්කං එත්ථ ගණ්හන්තීති අධිකක්කං. තෙනාහ “න්භානසම්භාරවසෙනා”තිආදි. මණ්ඩලවාපිසණ්ඨානන්ති වට්ටපොක්ඛරණ්ණසණ්ඨානං. නදියොති විසුං නදියො, න අධිකක්කාදීනි විය තිත්ථමත්තං.

තීහි පදෙහීති සුන්දරිකාපයාගබාහුකාපදෙහි. වත්තාරීති අධිකක්කාදීනි වත්තාරි. චුත්තානෙව හොන්තීති ලොකසම්මතාලක්ඛණො එකලක්ඛණතා බ්‍රාහ්මණස්ස අධිප්පායෙන, පරමත්ථතො පන පාපපවාහලක්ඛණො එකලක්ඛණත්තා. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. කිඤ්චි පාපසුද්ධිං න කරොන්තියෙව. න හී නං සොධයෙති නං පුග්ගලං න සොධයෙ. වෙරකිබ්බිසභාවං අප්පත්තා නාම කම්මපථභාවං අප්පත්තා. තෙනාහ “බුද්දකෙහී”ති.

පටිභනන්තොති අයුත්තභාවදස්සනෙන තං දිට්ඨිං පටිබාහන්තො. තත්ථායං පටිබාහනවිධි යථා යං කිඤ්චි උදකොරොහනං න පාපපවාහනං, එවං යො කොචි නක්ඛත්තයොගො පාපහෙතුනං පටිපක්ඛාභාවතො. යඤ්චි විනාසෙති, සො තස්ස පටිපක්ඛො. යථා ආලොකො අන්ධකාරස්ස විජ්ජා ව අවිජ්ජාය, න එවං උදකොරොහනං නක්ඛත්තයොගො වා පාපහෙතුනං ලොභාදීනං පටිපක්ඛො, තස්මා නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං “න උදකොරොහනාදි පාපපවාහන”න්ති. නිව්චං එග්ගනීනක්ඛත්තන්ති සුද්ධසීලාදිකස්ස සබ්බකාලං මභිගලදිවසො එවාති අධිප්පායො. ඉතරොති සීලාදිවසෙන අසුද්ධො. නිව්චමෙව උපොසථො අරියුපොසථො උපචුත්ථභාවතො. සුද්ධස්සාති පරිසුද්ධමනොසමාචාරස්ස. සුවිකම්මස්සාති පරිසුද්ධකායවට්ඨිසමාචාරස්ස. තෙනාහ “නික්කිලෙසනායා”තිආදි. කුසලූපසඤ්චිතන්ති අනවජ්ජභාවූපගතං. වතසමාදානන්ති ධුතඨම්මසමාදානාදි සම්පන්නමෙව හොති, නාස්ස විපත්ති අත්ථිති අත්ථො. මම සාසනෙයෙව සිනාහී, යදි අවිචන්තමෙව සුද්ධිං ඉච්ඡමිති අධිප්පායො. තෙනාහ “සවෙ”තිආදි. බෙමතන්ති බෙමභාවං. යථා සබ්බභූතානි තපවසෙන බෙමප්පත්තානි අභයප්පත්තානි හොන්ති, එවං කරොහීති තං හෙට්ඨා දස්සිතං මෙත්තාදිභාවනං බ්‍රාහ්මණස්ස සභිබෙපෙන උපදිසන්තෙනස්ස එකච්චසමාධිසම්පදා තදවිනාභාවීති පඤ්ඤාසම්පදා ව දස්සිතානි දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “මනොද්වාරසුද්ධි දස්සිතා”ති.

තස්ස පන සම්පදාද්වයස්ස නිස්සයභූතං සීලසම්පදං දස්සෙතුං “සවෙ මුසා න භණ්ඨි”තිආදි චුත්තං. එත්ථ ව යථා “සවෙ මුසා න භණ්ඨි”තිආදිනා මුසාවාද-පාණානිපාත-අදින්නාදාන-පටිච්චරතීවචනෙන අවසෙසකායවච්ඡව්වරිතවිරතීපි චුත්තා එව හොති ලක්ඛණභාරනෙයෙන, එවං “සද්දභානො අමච්ඡරී”ති සද්ධාදිධනසම්පදානියොජනෙනෙව අවසෙසඅරියධනසම්පදානියොජනමිපි සිද්ධමෙව හොතීති සද්ධාදයො විමුක්තිපරිපාවතීයධම්මා බ්‍රාහ්මණස්ස පකාසිතා එවාති වෙදිතබ්බා. තෙනෙවාහ “ඉමාය එව පටිපත්තියා කිලෙසසුද්ධි”ති. ගයා සම්මතතරා බාහුකාදිහිපිති අධිප්පායො.

80. එකොති අසභායො, එසා පනස්ස අසභායතා එකිභාවෙනානි. න හිස්ස තාව තණ්හාදුතියතා විගතා. තෙනෙවාහ “න චිරස්සෙවා”තිආදි. එකග්ගහණෙනෙව කායෙන චූපකට්ඨතා චුත්තානි ආහ “චූපකට්ඨො චිත්තවිචෙකෙනා”ති. තෙන “දිවා වඬකමෙන නිසජ්ජායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.423; 3.75; විහ. 519; මහානි. 161) ආගතං ජාගරියානුයොගමාහ. තථාභූතස්ස වස්ස එකාදසහි අග්ගිහි ආදිත්තෙ තයො භවෙ පස්සතො යථා පමාදස්ස ලෙසොපි නාහොසි, එවං කම්මට්ඨානං බුහෙන්නො සම්මදෙව පදහති. කත්ථවි සඬබාරගතෙ අනපෙක්ඛවිත්තො නිබ්බානාධිමුත්තො එව විභාසීති දස්සෙතුං “අප්පමත්තො”තිආදි චුත්තං. බිණා ජාතීතිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

වත්ථසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. සල්ලෙඛසුත්තවණ්ණනා

81. “චුත්තදො”ති තස්ස මහාථෙරස්ස නාමං, පූජාවසෙන පන මහාචුත්තදොති චූච්චති යථා “මහාමොග්ගල්ලානො”ති. අත්තනො වා චුත්තං නාම භාගිනෙයාත්ථෙරං උපාදාය ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස භාතා අයං මහාථෙරො “මහාචුත්තදො”ති පඤ්ඤාසිත්ථ යථා “මහාපන්ථකො”ති. සායන්භසමයන්ති භූමිමත්ථෙ එකං උපයොගවචනන්ති ආහ “සායන්භකාලෙ”ති. න හෙත්ථ අච්චන්ත සංයොගො සම්භවතීති. සත්තසඬබාරෙහීති සද්ධිවිභාරිකඅන්තෙවාසිකඋපාසකාදිසත්තෙහි වෙව රූපාරම්මණාදිසඬබාරෙහි ව. පටිනිවත්තීත්ථාති අපසක්කිත්ථා. නිලීයනන්ති විවෙචනං කායචිත්තෙහි තතො විචිත්තතා. එකිභාවොති හි කායචිවෙකමාහ, පච්චෙකොති චිත්තචිවෙකං. තතො චූට්ඨිතොති තතො දූවිධිචිවෙකතො භවඬ්භූප්පත්තියා, සබ්බමචාරීති සමාගමෙන ව අපෙතො. අභිවාදාපෙත්ථාති අභිවාදං කාරෙත්ථා. එවන්ති යථාචුත්තඅභිවාදවසෙන. පග්ගය්හාති උන්තාමෙත්ථා. අනුපච්ඡින්නභවමූලානං තාව එවං අභිවාදො හොතු, උච්ඡින්නභවමූලානං කිමත්ථියොති ආහ “එතං ආචිණ්ණං තථාගතාන”න්ති. තෙන න තථාගතා

සම්පරාධිකංයෙව සත්තානං සුඛං ආසීසන්ති, අප්ථං බො දිට්ඨධම්මිකමපීති දට්ඨබ්බං. කස්මා එවං තථාගතා අභිවදන්තිති තත්ථ කාරණමාහ “සුඛකාමා හී”තිආදි. පුටුකායාති බහු සත්තකායා. යක්ඛාති දෙවා. තෙ හි පුප්ඡියතාය “යක්ඛා”ති වුවවන්ති. අභිවදන්තිති ආසීසිතමෙවත්ථං ඤාණකරුණාහි අභිමුඛං කත්වා වදන්ති.

යාති අතියමනො ගහිතා නියමනො දස්සෙන්තො “ඉමා”ති ආහ. ඉමාති ව ආසන්නපච්චක්ඛවචනන්ති ආහ “අභිමුඛං කරොන්තො වියා”ති, තං තං දිට්ඨිගතිකං චිත්තගතං සම්මුඛා විය කරොන්තොති අත්ථො. දිට්ඨියොති පුරිමපදලොපෙන පාළියං වුත්තන්ති දස්සෙන්තො “මිච්ඡාදිට්ඨියො”ති ආහ. සත්තෙසු දිට්ඨිගතචිත්තප්පාදෙසු උප්පජ්ජමානා, සත්තෙසු වා විසයභූතෙසු ආරබ්භ උප්පජ්ජමානා “සත්තෙසු පාතුවන්ති”ති වුත්තා. අත්තවාදෙනාති අත්තානං ආරබ්භ පවත්තෙන වචනෙන. පටිසංයුත්තාති “අත්ථි අත්තා”ති ගාහෙ ගාහණෙ ව විසයභාවෙන පටිසංයුත්තා. දිට්ඨිගතිකෙන දිට්ඨිං ගාහන්තෙහි ගහණෙ ගාහාපණෙ ව දිට්ඨි දිට්ඨිවාදස්ස විසයොති තෙන පටිසංයුත්තා නාම හොති. “අත්ථි අත්තා”ති එවං පවත්තා දිට්ඨි ඉධ අත්තවාදපටිසංයුත්තා, න තස්සා විසයභූතො අත්තා. සා ව විසයභාවතො තථාපවත්තෙන වාදෙන පටිසංයුත්තා. ලොකවාදප්පටිසංයුත්තාති එත්ථාපි එසෙව නයො. විසති භවන්ති තතො පරං අත්තවාදවත්ථුනො අභාවා. පඤ්චපි හි උපාදානක්ඛන්ධෙ පච්චෙකං “අත්තා”ති තෙ ව අත්තනො නිස්සයභාවෙන ගණ්හතො එතාසං දිට්ඨිනං සම්භවො, තබ්බිතිමුත්තො පනායං විසයො අත්තග්ගහණාකාරො ව නත්ථිති. සස්සතො අත්තා ව ලොකො වාති රූපාදිසු අඤ්ඤතරං “අත්තා”ති, “ලොකො”ති වා ගහෙන්වා තං සස්සතො සබ්බකාලභාවී නිච්චො ධුවොති. යථාහ “රූපි අත්තා වෙව ලොකො ව සස්සතො වාති අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙති”තිආදි. සස්සතොතිආදිසු පටිමො සස්සතවාදවසෙන අත්තග්ගහණො, දුතියො උච්ඡේදවාදවසෙන, තතියො එකච්චසස්සතවාදවසෙන, චතුත්ථො තක්කිවාදවසෙන පවත්තො, අමරාචික්ඛෙපවසෙන වා පවත්තො අත්තග්ගහණො. අත්තවාති අත්තනො පරිච්ඡේදතාවසෙන. අනත්තවාති අපරිච්ඡේදතාවසෙන. අත්තවා ව අනත්තවා වාති තදුභයවසෙන, ඉතරො තක්කිවාදවසෙන පවත්තො අත්තග්ගහණො. එවං පවත්තත්තා අට්ඨ හොන්තිති යොජනා.

ආදිමෙවාති ආදිමනසිකාරමෙව. තං පන සරූපතො දස්සෙන්තො “විපස්සනාමිස්සකපට්ඨමනසිකාරමෙවා”ති ආහ. අප්පත්ථාපි සොතාපත්තිමග්ගන්ති ඉමිනා අවධාරණෙන නිවත්තිතං දස්සෙති. නාමරූපපරිච්ඡේදතො පභූති යාව උදයබ්බයදස්සනං, අයං ඉධ ආදිමනසිකාරොති අධිප්පෙනො පඤ්ඤාභාවනාය ආරම්භභාවතො. උදයබ්බයානුපස්සනාසහිතතාය වස්ස විපස්සනාමිස්සකතා වචනං. එවන්ති ඉමස්ස අත්ථවචනං “එත්තකෙනෙව උපායෙනා”ති, යථාවුත්තආදිමනසිකාරෙනාති අත්ථො. එතාසන්ති යථාවුත්තානං අත්තවාදලොකවාදපටිසංයුත්තානං දිට්ඨිනං. කාමඤ්ච තාසං තෙන තදබ්ගවසෙන පහානං හොතියෙව, තං පන නාධිප්පෙන, තස්මා සමුච්ඡේදවසෙන පහානං පටිනිස්සග්ගො ව හොතිති පුච්ඡති. සබ්බසො සමුච්ඡින්නසංයොජනතාය අනධිමානිකොපි සමානො. “අරියධම්මො අධිගතො”ති මානො අධිමානො, සො යෙසං අත්ථි තෙ අධිමානිකා, තෙසං උදයබ්බයඤ්ඤාණාධිගමෙන අධිමානුප්පත්ති තදවසානො ව මනසිකාරොති අධිප්පෙනො. තෙන දිට්ඨිනං පහානං න හොතිති කථාපනත්ථං අයං පුච්ඡාති ආහ “අධිමානප්පහානත්ථං පුච්ඡති”ති. “ආදිමෙව නු බො...පෙ... පටිනිස්සග්ගො හොති”ති අනභිසමෙතාවී විය වදන්තො අධිමානෙ යිතො විය හොතිති ආහ “අධිමානිකො විය හුත්වා”ති. සොති ථෙරො. තෙසං අත්ථායාති තෙසං අත්තනො අත්තෙවාසිකානං භගවතා එතස්ස මිච්ඡාගාහස්ස විචෙවනත්ථාය. ථෙරො කිර ධම්මසෙනාපති විය සද්ධිං අත්තනො අත්තෙවාසිකෙහි භගවන්තං උපසඬකම්.

82. යත්ථාති විසයෙ භූමිමං. දිට්ඨිනඤ්චි ආරම්මණනිදස්සනමෙතන්ති. යස්මා දිට්ඨිනං අනුසයනභූමිපි සමුදාවරණට්ඨානමිපි බන්ධා එව, තස්මා ආහ “යත්ථ වෙතා දිට්ඨියො උප්පජ්ජන්ති තිආදි පඤ්චක්ඛන්ධෙ සන්ධාය වුත්ත”න්ති. රූපං අභිනිවිස්සාති “ඉදං රූපං මම අත්තා”ති දිට්ඨාහිනිවෙසවසෙන අභිනිවිස්සිවා ආරබ්භ. අභිනිවිසමානා එව හි දිට්ඨි නං ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජති. “සො අත්තා”තිආදිසු යදිදං චක්ඛාදිසඬගහං රූපං, සහබුද්ධිනිබන්ධනතාය සො මෙ අත්තා, සුඛාසුඛං එත්ථ ලොකියතිති සො ලොකො. “සොඑවාහං පෙච්ච පරලොකෙ භවිස්සාමිති තථාභාවෙන නිච්චො, ථීරභාවෙන ධුවො, සබ්බදාභාවිතාය සස්සතො, නිබ්බිකාරතාය අවිපරිණාමධම්මොති අත්ථො. යදි පඤ්චක්ඛන්ධෙ සන්ධාය වුත්තං, කථමෙකවචනන්ති ආහ “ආරම්මණවසෙනා”තිආදි. නානා කරියති එතෙනාති නානාකරණං, විසෙසො. ජාතිවසෙනාති උප්පත්තිවසෙන. යෙ හි අනිබ්බන්තපුබ්බා සමානාවත්ථා, තෙ උප්පාදසඬබානවිකාරසමඬගිතාය උප්පජ්ජන්තිති සමඤ්ඤං ලහන්ති. තෙනාහ “ජාතිවසෙනා”තිආදි. පුනප්පුනං ආසෙවිතාති අනාදිමති සංසාරෙ අපරාපරූප්පත්තියා ලද්ධාසෙවනා. එතෙන කිලෙසානං භාවනට්ඨෙන අනුසයත්ථං විසෙසෙති. ථාමගතාති ථාමභාවං උපගතා. එතෙන අනුසයෙ සභාවතො දස්සෙති. ථාමගමනන්ති ව කාමරාගාදීනං අනඤ්ඤසාධාරණො සභාවො. තථා හි වුත්තං “ථාමගතො අනුසයෙ පජ්ඣති”ති (පටි. ම. 3.21). අප්පට්ඨිනිතාති සමුච්ඡේදවිනයවසෙන න පට්ඨිනිතා. අප්පභිනා හි ථාමගතා කිලෙසා අනුසෙන්නිති වුවවන්ති. එතෙන තෙසං කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජනාරහතං දස්සෙති. සමුදාවරන්තිති අභිභවන්ති. එතෙන තෙසං විතික්කමප්පත්තතං දස්සෙති. උප්පජ්ජන්තිති පන ඉමිනා ව පරිසුට්ඨානාවත්ථා දස්සිතා.

තං පඤ්චක්ඛන්ධප්පහෙදං ආරම්මණන්ති යං තං “යත්ථ වෙතා දිට්ඨියො උප්පජ්ජන්ති”තිආදිනා වුත්තං රූපුපාදානක්ඛන්ධාදිපඤ්චක්ඛන්ධපහෙදං දිට්ඨිනං ආරම්මණං. එතං මය්හං න හොතිති එතං බන්ධපඤ්චකං මය්හං සන්තකං න හොති මම කිඤ්චනපලිබ්බාධභාවෙන ගහෙනබ්බතාය අභාවතො. තෙනස්ස පරමත්ථතො තණ්හාවත්ථුභාවං පටික්ඛිපති තාවකාලිකාදිභාවතො. අභමිපි එසො න අස්මිති එසො පඤ්චක්ඛන්ධපහෙදො අභමිපි න

අස්මි, අහන්ති සො ගහෙනබ්බො න හොතිති අත්ථො. එතෙනස්ස මානවත්ථුභාවං පටික්ඛිපති අනිච්චදුක්ඛපෙගුච්ඡාදිභාවතො. එසො මෙ අත්තාපි න හොති අත්තසභාවස්ස තත්ථ අභාවතො මමඤ්චස්ස කිඤ්චනපලිබොධභාවෙන ගහෙනබ්බතාය අභාවතො.

තණ්හාව මමන්ති ගණ්හාති එතෙනාති තණ්හාගාහො. තං ගණ්හන්තොති තං උප්පාදෙන්තො. තෙනාහ “තණ්හාපපඤ්චං ගණ්හාති”ති. පපඤ්චෙති සන්තානං වින්ථාරෙන්තො සත්තෙ සංසාරෙ විරායතිති පපඤ්චො. යථා චුත්තපහෙදන්ති අට්ඨසත්තණ්හාවිචරිතපහෙදං. තණ්හාපපඤ්චං පටික්ඛිපති ඛන්ධපඤ්චකස්ස තණ්හාවත්ථුකාභාවච්ඡාවනෙනාති අධිප්පායො. පරතො පදද්වයෙපි එසෙව නයො. දිට්ඨෙකට්ඨාති දිට්ඨියා පහානෙකට්ඨා. තෙන තෙසං පයමමග්ගවජ්ඣකං දස්සෙති. සහජෙකට්ඨා පන දිට්ඨියා තණ්හා එව, න මානො, සා ව බො අපායගමනියා. යථා අත්ථීති යෙන අනිච්චදුක්ඛාසුභානත්තාකාරෙන අත්ථී, තථා පස්සන්තො යථාභූතං පස්සති නාම. තෙනාහ “ඛන්ධපඤ්චකඤ්චී”තිආදි. එතෙනෙව ආකාරෙනාති රූප්පනාදිඅනිච්චාදිආකාරෙනෙව. ගය්භමානම්පි අප්පහීනවිපල්ලාසෙහි. තෙනාකාරෙනාති “එතං මම”න්තිආදිආකාරෙන. නෙවත්ථී යථාභූතදස්සනවිපල්ලාසානං තදභාවතො. සුචුද්ධ පස්සන්තස්සාති යථා පුන තථා න පස්සිතබ්බං, එවං සුචුද්ධ සාතිසයං පස්සන්තස්ස.

න ආදිමනසිකාරෙනෙව දිට්ඨිප්පහානං හොති, අධිමානිකානං පන අධිමානමත්තමෙතං දස්සනං. මග්ගෙනෙව තං හොතිති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො “සොතාපත්තිමග්ගෙන දිට්ඨිප්පහානං දස්සෙත්වා”ති ආහ. විහජන්තොති අධිමානිකානං ඝාතාති අසල්ලෙඛනාවෙන විහජන්තො. බාලපුටුප්පනානං නෙව උප්පජ්ජති අකාරකභාවතො. න අරියසාවකානං පහිනාධිමානපච්චයත්තා. න අට්ඨානනියොජකො සප්පායකම්මට්ඨානෙයෙව නියොජනතො.

ථෙරො “යදන්ථං සඬ්ඝො පක්කොසති, සො අත්ථො තත්ථ වාසිනං ආගතාගතානං ඉධ ඉජ්ඣති”ති තං උදික්ඛන්තො සඬ්ඝෙන යාවතතියං පහිනොපි න ගතො න අගාරවෙන. තෙනාහ “කිමෙත”න්තිආදි. පණ්ඩිතො හි තත්ථ අත්තතො කිච්චමෙව කරොතිති අඤ්ඤතරං චුඩ්ඨපබ්බජිතං පාහෙසි. කිමෙතන්ති සඬ්ඝස්ස ආණාය අකරණං නාම කිමෙතන්ති කරණෙ ආදරං දිපෙන්තො එවමාහ. සට්ඨිවස්සාතීතොති අප්පත්තෙ පත්තසඤ්ඤී එව සට්ඨිවස්සාතීතො. යස්මා පෙසලා පෙසලෙහි සද්ධිං සංසන්දන්ති සමානාධිමුත්තිතාය, තස්මා ථෙරො “සාධාචුසො”ති වත්ථා හත්ථිමාපනාදිං සබ්බං අකාසි.

තාදිසොවාති අනන්තරං චුත්තත්ථෙරසදිසොව අප්පත්තෙ පත්තසඤ්ඤී එව සට්ඨිවස්සාතීතොති අත්ථො. පදුමඉම්බන්ති කමලසණ්ඩං. පාසාදං පාවිසි විස්සට්ඨං ඔලොකනෙනස්ස පුටුප්පනභාවො අත්තනාව පඤ්ඤායිස්සතිති. තිස්සමභාවිභාරෙ කිර ථෙරා භික්ඛු තදා “සකචිත්තං පසිද්ධි”ති වචනං පුපෙන්තා කාලස්සෙව චෙතියඬ්ගණං සම්මජ්ජිත්වා එත්තකාරම්මණමෙව බුද්ධාරම්මණපිති. උප්පාදෙන්වා දිවසෙ දිවසෙ තථා කරොන්ති. තෙන චුත්තං “තස්මිඤ්ච සමයෙ”තිආදි. “ධම්මදින්න, ඉධ පත්තවීරං යපෙති”ති වත්තාපි පටිසන්ථාරවසෙන කිඤ්චි පුච්ඡිතාපි නාහොසි. ගුණං ජානාතීති නිමුජ්ජනාදිසු විවරදානාදිනා ගුණං ජානාති විය. තුම්හෙ පන න ජානිත්ථ ආගන්තුකවත්තස්සපි අකරණතො. සත්ථුආණාවලධිසීති කිදිසි සා සඬ්ඝස්ස කතිකා? කතිකා ව නාම සික්ඛාපදාවිරොධෙන අනුවත්තෙනබ්බො, එත්තකම්පි අජානන්තෙහි මෙ සංවාසො නත්ථීති ආකාසෙ අබ්භුක්කම්.

යං තස්ස එවමස්ස සල්ලෙඛෙන විහරාමීති යො “පයමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා”ති චුත්තො, තස්ස භික්ඛුතො යං “පයමජ්ඣානසඬ්ඛානං පටිපත්තිවිධානං කිලෙසෙ සල්ලෙඛති, තෙන සල්ලෙඛෙන අහං විහරාමී”ති අධිමානවසෙන එවමස්ස එවං භවෙය්‍ය ධානමෙතං විජ්ජතිති එවමෙන්ථ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. තං න යුජ්ජතිති තං අධිමානිකස්ස “යථාච්චග්ගිතං පයමජ්ඣානං සල්ලෙඛො”ති පරිචිතක්කිතං න යුජ්ජති යුත්තං න හොති. තෙනාහ “න හී”තිආදි. තත්ථ සම්මා සබ්බසො ව කිලෙසෙ ලිඛතිති සල්ලෙඛො, අරියමග්ගො. තදුපායවිපස්සනා සල්ලෙඛපටිපදා. යං පන ඝාතං විපස්සනාපාදකං, තම්පි ඝාතං පරියායෙන මග්ගපාදකං හොතියෙව. තෙනාහ “අවිපස්සනාපාදකත්තා”තිආදි.

ඝාතධම්මවසෙනාති විතක්කාදිපඤ්චකජ්ඣාතධම්මවසෙන. විත්තුප්පාදවසෙන අනෙකවාරං පවත්තමානම්පි ඝාතං එකාවජ්ජනතාය එකවිටිපරියාපන්නත්තා එකා සමාපත්ති එවාති “පුනප්පුනං සමාපත්තිවසෙනා”ති චුත්තං. වත්තාරි අරූපජ්ඣානාති යථාසකං එකකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ පවත්තන්තිති ආහ “ආරම්මණභෙදාභාවතො”ති. පුරිමකාරණද්වයවසෙනෙවාති “ඝාතධම්මවසෙන, පුනප්පුනං සමාපත්තිවසෙනා”ති පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරකාරණද්වයවසෙනෙව.

තෙසං අරූපජ්ඣානානං කිලෙසපරිලාභාභාවෙන නිබ්බුතාති අඬ්ගාති, භාවනාවිසෙසවසෙන සුබ්බමාති ආරම්මණාති. තස්මා තාතීති තෙසං වසෙන තාති ඝාතාති සන්තාති, තස්මා “සන්තා එතෙ විහාරා”ති චුත්තං. තෙසං චතුන්නම්පිති චතුන්නම්පි තෙසං අරූපජ්ඣානානං.

83. සොති අධිමානිකො භික්ඛු, අඤ්ඤො වා ඉතො බාහිරකො තාපසපරිබ්බාජකාදිකො න හි සම්මසති. තත්ථ අධිමානිකො අප්පත්තෙ පත්තසඤ්ඤිකාය න සම්මසති, ඉතරො අවිසයතාය. යත්ථාති යස්මිං සල්ලෙඛවත්ථුස්මිං,

අවිහිංසකතාදිගි වතුචක්තාලියාය ආකාරෙහි.

අට්ඨ සමාපත්තියො නාම කිලෙසානං වික්ඛම්භනවසෙන පවත්තා උත්තරුත්තරි සන්තප්ඤ්ඤා ධම්මා, න තථා ලොකියා අවිහිංසාදයො. තත්ථ කථං අවිහිංසාදයො එව සල්ලෙඛනාවෙන චුත්තා, න ඉතරාති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො වොදකො “කස්මා පනා”ති ආදිමාහ. ඉතරො කාමං සමාපත්තියො සන්තප්ඤ්ඤාසභාවා, වට්ටපාදකතාය පන කිලෙසානං සල්ලෙඛපට්ටපදා න භොන්ති, අවිහිංසාදයො පන විවට්ටපාදකා සල්ලෙඛපට්ටපදාති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො “ලොකුත්තරපාදකත්තා”ති ආදිමාහ. ඉමිනායෙව අට්ඨසමාපත්තීහි අවිහිංසාදිනං විසෙසදීපකෙන සුත්තෙන යථා මහප්ඵලතරං භොති, තං පකාරජාතං වෙදිතබ්බං. ඉද්ද්ද්හි දක්ඛිණෙයාතරතාය දක්ඛිණාය මහප්ඵලතරතං සන්ධාය චුත්තත්ති සම්බන්ධො. නනු තත්ථ “සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො”ති ආගතං, න “සරණගතො”ති වොදනං සන්ධායාහ “සරණගමනතො පටියායා”ති ආදි. චුත්තඤ්ඤෙන අට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 3.379) “භෙට්ඨිමකොටියා තිසරණං ගතො උපාසකොපි සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො නාමා”ති. යො හි වට්ටසුක්ඛං සමතික්කම්තුකාමො පසන්නචිත්තො රතනත්තයං සරණං ගච්ඡති, තස්ස තං අධිසීලාදිනං උපනිස්සයො හුත්වා අනුක්කමෙන දස්සනමග්ගාධිගමාය සංවත්තෙයායාති.

විහිංසාදිවත්ථුත්ති යදෙනං විහිංසාදිනං වත්ථුං වදාම, ඉමස්මිං විහිංසාදිවත්ථුස්මිං. අන්තමිච්ඡාදිට්ඨිඤ්ඤා මිච්ඡත්තානං ආදිමිච්ඡාදිට්ඨිඤ්ඤාවාති ඉදං දෙසනාක්කමං සන්ධාය චුත්තං. මිස්සෙත්වාති මිච්ඡාදිට්ඨිභාවසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං කත්වා. තථාති ඉමිනා යථා කම්මපට්මිච්ඡත්තානං අන්තෙ ආදිමිච්ච ව චුත්තමිච්ඡාදිට්ඨිං මිස්සෙත්වා එකජ්ඣං චුත්තං, තථා තෙසං අන්තෙ චුත්තසම්මාදිට්ඨිති ඉමමත්ථං උපසංහරති.

පාණන්ති වොහාරතො සත්තං, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. අතිපාතෙන්ති සරසෙනෙව පතනසභාවං අතිච්ච අන්තරා එව පාතෙන්ති, අතික්කම්ම වා සත්ථාදිගි අතිභවිත්වා පාතෙන්ති. අදින්නන්ති පරසන්නකං. ආදියන්නීති ගණහන්ති. සල්ලෙඛනීති සමං ලෙඛනී, පජ්ඣතිති අත්ථො. කම්මපට්කථා එසාති “අත්ථහඤ්ජනක”න්ති චුත්තං. පියසුඤ්ඤාකරණතො පියසුඤ්ඤා, පියති පරෙ සත්තෙ හිංසනීති වා පියසුඤ්ඤා. ඵරුසාති ලුබ්භා, නිට්ඨුරාති අත්ථො. නිරත්ථකන්ති අත්ථරහිතං අත්තතො පරෙසඤ්ඤා හිතවිනිමුත්තං. මිච්ඡාති විපරිතා නිව්වාදිවසෙන පවත්තියා. පාපිකාති ලාමිකා. එකන්තාකුසලතාය විඤ්ඤාහි බුද්ධාදිගි ගරහිතා. නත්ථි දින්නන්ති ආදිවත්ථුකායාති දසවත්ථුකමිච්ඡාදිට්ඨිමාහ. නත්ථිකභාවාහිතිවෙසනවසෙන කම්මපට්පජ්ජන්තියෙවස්සා කම්මපට්පරියාපන්නතා. “රූපං අත්තා”ති ආදිනායප්පවත්තා අත්තදිට්ඨි මග්ගන්තරායකරත්තා අනියායාතිකදිට්ඨි. අනියායාතිකත්තා එව හිස්සා මිච්ඡත්තපරියාපන්නතා. සම්මාති අවිපරිතා, තතො එව සොහනා සුන්දරා, බුද්ධාදිගි පසත්ථත්තා විඤ්ඤාප්පසත්ථා. සෙසමෙත්ථ මිච්ඡාදිට්ඨියං චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

අසුභාදිසු සුභාදිආකාරග්ගහණතො අයාථාවඅනියායාතිකා අයොනියො උප්පත්තියා. අකුසලාති අයාථාවාඅනියායාතිකා අකුසලා සඬ්ඤ්ඤා. එස නයොති ඉමිනා “අයාථාවා අනියායාතිකා අකුසලා වාචා”ති ආදිනා තත්ථ තත්ථ අයාථාවාදිඅත්ථං අතිදිසති. වාචාති වෙනනා අධිප්පෙනා, තථා කම්මත්තාජීවාසනී ව. යෙභුයොන අතීතානුස්සරණවසෙන පවත්තීතො “අතීතං චිත්තයතො”ති චුත්තං. තථා හි ලොකෙ එවං වදන්ති “යං මෙ පහුතං ධනං අභොසි, තං පමාදවසෙන පන බහුං බිණ”න්ති. සතිපතිරූපකෙනාති “විරකතමිපි විරහාසිතමිපි සරිතා”ති එවං චුත්තසතුප්පත්තිපතිරූපකෙන. උප්පත්තින්ති චිත්තප්පත්තිං. තථාපවත්තචිත්තප්පාදො හි මිච්ඡාසති. සා පන කොධවසෙන වා “අක්කොච්ඡි මං අවධි ම”න්ති ආදිනා (ධ. ප. 3) උපනායගන්තස්ස, රාගවසෙන වා “යානිස්ස තාති පුබ්බෙ මාතුගාමෙන සද්ධිං හසිතලපිතකීළිතාති අනුස්සරති”ති (අ. නි. 7.50) චුත්තනයෙන සුභතො අනුස්සරන්නස්ස, දිට්ඨිවසෙන වා “සො ඛො පන මෙ අත්තො නිව්වො ධුවො”ති ආදිනා මිච්ඡාඅහිනිවිසන්නස්සාති එවමාදිනා නයෙන පවත්තතීති වෙදිතබ්බං.

උපායචිත්තාවසෙනාති ඛිප්පජාලකුම්භාදිපකරණසංවිධානාදිසු යුත්තිචිත්තනාදිවසෙන පාපං කත්වා විප්පට්ඨාරනිමිත්තං, “සුකතං මයා”ති පාමොජ්ජනිමිත්තං කත්වා පච්චවෙක්ඛණාකාරෙන මොහො අඤ්ඤාණං. තත්ථ පන “අසිවෙ සිවා”ති වොහාරො විය ඤාණවොහාරො. මිච්ඡාසභාවත්තා පන මිච්ඡාඤාණංත්වෙව චුච්චති. එකුනවිසතිභෙදං පච්චවෙක්ඛණඤාණං සම්මා පෙක්ඛිතත්තා සම්මාඤාණං චුච්චති, ඉතරං පන කුමානාදිපච්චවෙක්ඛණඤාණං සම්මාදිට්ඨියාව සඬ්ගයහති. රූපාරූපසමාපත්තිලාභිතාමත්තෙන වට්ටතො අවිමුත්තායෙව සමානා “විමුත්තා මය”න්ති එවංසඤ්ඤිතො. පකතිපුරිසන්තරඤාණසඬ්ඛාතායං, ගුණවිසුත්තස්ස අත්තතො සකත්තති අට්ටියානසඬ්ඛාතායං, අත්තතො මහාබ්‍රහ්මනා සලොකතා තස්ස සමීපතාසංයුජ්ජනසඬ්ඛාතායං වා අවිමුත්තියං විමුත්තිසඤ්ඤිතො. එකන්තාකුසලතාය හීනත්තා පාපිකා. අයාථාවතාය විපරිතා. යථාචුත්තෙනාති “අවිමුත්තායෙව සමානා”ති චුත්තප්පකාරෙන. “මයමෙත්ථ සම්මාදිට්ඨි හවිස්සාමා”ති ආදිසු ඵලසම්මාදිට්ඨිආදිනිපි මග්ගසම්මාදිට්ඨිආදිපක්ඛිකානෙවාති අධිප්පායෙන “ඵලසම්පයුත්තාති...පෙ.... වෙදිතබ්බං”ති චුත්තං. සබ්බෙපි පන ඵලධම්මෙ විමුත්තික්ඛන්ධසඬ්ගහතො “විමුත්ති”ති චුච්චමානෙන න කොචි විරොධො. එත්ථ සම්මාවිමුත්තිසඬ්ඛාතෙ සල්ලෙඛවත්ථුමිහි.

යදි නිවරණවසෙන චුත්තාති, තස්මා තිණෙව චුත්තාතිති ආහ “අභිජ්ඣාදි”ති ආදි. පරිසුට්ඨානප්පත්තා ථිනමිද්ධපරිසුට්ඨිතා. යස්ස ධම්මස්ස අත්ථිතාය උද්ධතා නාම භොන්ති, සො ධම්මො උද්ධච්චන්ති ආහ “උද්දච්චෙන

සමන්තාගතාති උද්ධතා”ති. විචින්නාති ධම්මොති වා අධම්මොති වා ආදිනා යං කිඤ්චි සභාවං විනිවිජ්ජන්තා. උපනාහනසීලාති පරස්ස අත්තනො චිත්තෙ අනුබන්ධනසීලා. ඉස්සන්තීති උසුයන්ති. සධ්‍යන්තීති සධා අඤ්ඤාං අත්තනං අඤ්ඤාං පවෙදනකා. තෙ පන යස්මා න යථාභූතවාදිනො, තස්මා ආහ “න සම්මා භාසන්තීති චූත්තං හොති”ති. චූත්තපච්චනිකනයෙනාති “න කොධනා අක්කොධනා”තිආදිනා චූත්තඅත්පට්ඨපක්ඛනයෙන.

දුක්ඛං වචො එතෙසු විජ්ජිකුලග්ගාහිතාය විපච්චනිකගාහෙසුති දුඛබ්බා. තෙ පන වචනක්ඛමා න හොන්තීති ආහ “චත්තුං දුක්ඛා”තිආදි. භිනාවාරතාය දුක්ඛස්ස වා සම්පාපකතාය පාපකා. අසද්ධම්මවසෙනාති අසප්පුරිසධම්මවසෙන. අත්තනා විසෙසිතබ්බවසෙන කායවිඤ්ඤන්තිආදිනං කායකම්මද්ථාරාදිභාවො විය අස්සද්ධියාදිඅසද්ධම්මසමන්තාගමෙනඅසතං අසප්පුරිසානං ධම්මානන්ති තානියෙව අස්සද්ධියාදිති අසද්ධම්මා නාම, තෙසං වසෙනාහ “සද්ධා එතෙසං නත්ථී”ති යථා තං “දුප්පඤ්ඤා”ති. සුත්තගෙය්‍යාදි අප්පං සුතං එතෙසන්ති අප්පස්සුතා, සුතෙන අනුපපන්නා. නත්ථීති ගහෙතබ්බන්ති ඉමිනා අභාවත්ථො අයං අප්ප-සද්දො “අප්පධංසමකසවාතාතපසරිසපසම්ඵස්සාන”න්තිආදිසු (අ. නි. 10.11) වියාති දස්සෙති. සම්මාපට්ඨපත්තියා අනාරම්භනතො කුච්ඡිකා ගාරය්හා සීදන්ති ඔසීදන්ති සංකිලෙසපක්ඛෙති කුසීකා ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. අකුසලානං ධම්මානං පහානාය කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය ආරද්ධං පග්ගහිතං වීරියං එතෙසන්ති ආරද්ධවීරියා. අනුප්පාදනෙන මුට්ඨා නට්ඨා සති එතෙසන්ති මුට්ඨස්සති. දුට්ඨාති දුසිතා. දුප්පඤ්ඤා නාම දුසිතභාවො පට්ඨපක්ඛෙන විනාසිතභාවොති ආහ “නට්ඨපඤ්ඤාති චූත්තං හොති”ති. හෙට්ඨා සම්මාදිට්ඨිග්ගහණෙන කම්මස්සකතාපඤ්ඤාය මග්ගසම්මාදිට්ඨියා ව ගහිතත්තා සුඛබ්බකල්‍යාණමිත්තතාපරිවාරාහි ඉධ සද්ධාදිහි විපස්සනාසම්භාරස්ස උද්ධට්ඨතා ව චූත්තං “ඉධ විපස්සනාපඤ්ඤා වෙදිතබ්බා”ති. තෙනාහ “විපස්සනාසම්භාරො හී”තිආදි. යුත්තිං අනපෙක්ඛිත්වාපි අයමත්ථො ගහෙතබ්බොති දස්සෙන්නො ආහ “පොරාණානං ආණා”ති.

ලොකුත්තරගුණානං අන්තරායකරන්ති ලොකුත්තරගුණානං අධිගමස්ස අන්තරායකරං. සන්දිට්ඨිත්ති සං අත්තනො දිට්ඨිං, යං වා තං වා අත්තනා යථාගහිතදිට්ඨිත්ති අත්ථො. සභාවං අතික්කමිත්වා පරතො ආමසනතො පරාමාසී. දළ්භග්ගාහිති “ඉදමෙව සච්ච”න්ති ථීරග්ගාහග්ගාහි. පට්ඨිස්සග්ගිති පට්ඨිස්සප්පනකො. කුම්මොවාති යථා කච්ඡපො අත්තනො පාදාදිකෙ අභිගෙ කෙනවි සට්ටිතො සබ්බාති අභිගාති අත්තනො කපාලෙයෙව සමොදහති, න බහි නිහරති, එවමයම්පි “න සුන්දරො තව ගාහො, ඡඩ්ඛෙහි න”න්ති චූත්තො තං න විස්සප්පෙති. අත්තනායෙව අත්තනො හදයෙ එව ය්පෙත්වා තං වදති. කුම්භීලග්ගාහන්ති සංසුමාරග්ගාහං. ගණ්හන්තීති යථා සංසුමාරා ගහිතං න විස්සප්පෙත්ති, එවං ගණ්හන්ති.

84. එවං චතුචත්තාලියාය ආකාරෙහිති අවිහිංසනාදිහි චතුඅධිකචත්තාලියප්පකාරෙහි. කස්මා පනෙත්ථ අවිහිංසා ආදිතො චූත්තා? සබ්බගුණානං මූලභාවතො. අවිහිංසාති හි කරුණායෙනං අධිවචනං, සා ව විසෙසතො සීලස්ස මූලකාරණං පරුපසාතලක්ඛණා දුස්සීලාය ඔරමාපනතො. යථා හි පාණාතිපාතො පරුපසාතලක්ඛණො, තථා පරෙසං සාපතෙය්‍යාවහරණං, සන්තිප්පහාරතොපි ධනස්සාවහාරො ගරුතරොති. තථා අබ්‍රහ්මවරියං ගබ්භධාරණාදිදුක්ඛාවහනතො, පරදාරාතික්කමෙ පන චත්තබ්බමෙව නත්ථී. පරෙසං විසංවාදනහෙදනම්මසට්ටනානං පරුපසාතභාවො පාකටො එව, සම්ඵප්පලාපො අත්ථග්ගාහාපනතො අනත්ථුප්පාදනතො, අහිප්ඤ්ඤා අදින්නාදානාදිහෙතුතො, බ්‍යාපාදො පාණාතිපාතාදිහෙතුතො, මිච්ඡාදිට්ඨි සබ්බානත්ථහෙතුතො පරුපසාතලක්ඛණා, මිච්ඡාදිට්ඨි ධම්මිකපට්ඨඤ්ඤාපි පාණාතිපාතාදීනි කරොති, පරෙ ව තත්ථ නියොපෙති, කිම්භිගං පන ඉතරෙ. විහිංසලක්ඛණා දුස්සීලාය ඔරමා අවිහිංසලක්ඛණා විසෙසතො සීලස්ස බලවකාරණං. සීලපදට්ඨානො ව සමාධි, සමාධිපදට්ඨානා ව පඤ්ඤාති සබ්බගුණානං මූලභූතා අවිහිංසා. අපිව උළාරප්ඤ්ඤාසයානං නිසම්මකාරිතං ධීරානං උත්තමපුරිසානං සීලං විය සමාධිපඤ්ඤාපි පරෙසං හිතසුඛාවහාව සම්පප්පන්තීති එවම්පි කරුණා සබ්බගුණානං මූලන්ති සා ආදිතො චූත්තා.

තතො පරං විසෙසතො “අවිහිංසාසමුට්ඨානා ඉමෙ ධම්මා”ති දස්සනත්ථං කුසලකම්මපට්ඨම්මා ගහිතා. තතො ඉදං ගුණානං මූලභූතං සීලං, එත්ථ පතිට්ඨිතෙන ඉමෙ ධම්මා උප්පාදෙනබ්බාති දස්සනත්ථං අට්ඨ සම්මත්තා ගහිතා. තෙසං විසොධනාය පට්ඨපන්තස්ස ආදිතො එවං හොතිති දස්සනත්ථං නිවරණවිවෙකො ගහිතො, ආදිතො නිවරණද්වයස්ස අග්ගහණෙ ගහිතාගහිතකාරණං අට්ඨකථාය චූත්තමෙව. කොධස්ස පන බ්‍යාපාදතො හෙදො චත්ථසුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.71) චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. කොධාදිප්පහානෙන චෙත්ථ සල්ලෙබ්බිද්ධිති දස්සනත්ථං තතො උපක්කිලෙසවිසුද්ධි ගහිතා. සා ව සුඛබ්බකල්‍යාණමිත්තඅප්පමත්තතාහි සිප්ඤ්ඤාතිති දස්සනත්ථං පකිණ්ණකා ගහිතා. සම්පන්තසොච්චස්සතාදිගුණස්ස ඉමෙ ධම්මා පාරිසුරිං ගච්ඡන්ති, විපස්සනං පරිබ්‍රහෙත්වා අරියමග්ගාධිගමාය සංවත්තන්තීති දස්සනත්ථං සද්ධම්මා ගහිතා. එවංභූතස්ස අයං මිච්ඡාගාහො ලොකුත්තරගුණාධිගමස්ස අන්තරායකරො, තස්මා සො දුරතො වප්පෙතබ්බො, එවං යථාචූත්තාය සම්මාපට්ඨපත්තියා අරියමග්ගං අධිගච්ඡන්තො සල්ලෙබ්බං මත්ථකං පාපෙතිති දස්සනත්ථං “සන්දිට්ඨිපරාමාසී”තිආදි චූත්තන්ති එවමෙතෙසං චතුචත්තාලියාය සල්ලෙබ්බකාරානං ගහණපයොජනං අනුසුඛිච්ච ව වෙදිතබ්බා. පයොගතො සල්ලෙබ්බපට්ඨං පට්ඨප්පිතුං අසක්කොන්තානං චිත්තුප්පාදොපි බහුපකාරොති ආහ “චිත්තුප්පාදස්සපි බහුපකාරනං දස්සෙතු”න්ති.

සල්ලෙසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. සම්මාදිවයිනුත්තවණ්ණනා

89. කපේතුකමානාපුච්ඡා එවානි අවධාරණෙන ඉතරා චතස්සො පුච්ඡා නිවත්තෙති ඉතරාසං අසම්භවතො, තත්ථ යථාපුච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස විස්සජ්ජනතො ච “අයං සම්මාදිවයි”ති යථාවතො අජානන්තාපි පුටුප්පනා බාහිරකතාපසාදයො අත්තතො සමානසීලෙ යීතං සම්මාදිවයිති වදන්ති. අනුස්සවාදිවසෙනාපිති අනුස්සවාකාරපරිවිතක්කදිවයිතිජ්ඣානක්කන්තිවසෙනපි. යථාසම්භිතාකාරස්ස අත්ථස්ස එවමෙනන්ති නිජ්ඣානක්කමාපනතො එකන්තතො යථාවග්ගොහො හොතිති ආහ “අත්තපච්චක්කෙනපි”ති, යථාවතො ලක්ඛණස්ස පටිවිද්ධන්තා අත්තතො පච්චක්කභාවෙනාති අත්ථො. ඔහුන්තං වචනං උපාදායාති ඉමිනා සාසනෙ ලොකෙ ච නිරුල්භතාය අයං ආමෙඛිතපයොගොති සාසනස්ස නිරුල්භතාය ච සම්පසාදං උපාදායපි තදුහයිකො ආමෙඛිතපයොගො දට්ඨබ්බො. අත්ථන්ති වචනත්ථං. ලක්ඛණන්ති සභාවං. උපාදායාති ගහෙත්වා. සොහනායාති සුන්දරාය. පසත්ථායාති පසංසාය. තෙසු පුරිමෙන ධම්මානං යථාසභාවාවබොධසඬ්ඛාතං සම්මාදිවයිසභාවං දස්සෙති. තෙන හි සා සබ්බධම්මෙ අභිභවිත්වා සොහති. දුතියෙන සම්පයුත්තධම්මෙසු පරිණායිකභාවං. තෙන හි සා සම්පයුත්තධම්මෙ ඤාණමයෙ විය තංසම්භිතාඤ්ච පුග්ගලං ඤාණපිණ්ඩං විය කරොති, තස්ස “පණ්ඩිතො නිපුණො ඡෙකො විඤ්ඤු චිභාවි”තිආදිනා දිසාසු පසංසා පත්ථරති.

කම්මස්සකතාඤාණන්ති කම්මං සකො එතස්සාති කම්මස්සකො, තස්ස භාවො කම්මස්සකතා, තත්ථ ඤාණං “ඉදං කම්මං සත්තානං සකං, ඉදං නො සක”න්ති එවං ජානනඤාණං. සච්චානුලොමිකඤාණන්ති අරියසච්චානං පටිවෙධස්ස අනුලොමතො සච්චානුලොමිකං ඤාණං, විපස්සනාඤාණං. නො සච්චානුලොමිකායාති බාහිරකො සච්චානුලොමිකාය සම්මාදිවයිනා නො සම්මාදිවයි සබ්බෙන සබ්බං තස්ස අභාවතො. තත්ථ කාරණමාහ “අත්තදිවයිපරාමාසකත්තා”ති. කම්මස්ස කතාදිවයි පන බාහිරකස්ස අත්තදිවයි අනුරුප්ඣන්ති පවත්තති “අත්ථි දින්න”න්තිආදිනාප්පවත්තිතො. සාසනිකො ද්විතීයිති සාසනිකො පුටුප්පනො කම්මස්සකතාඤාණාදිති ද්විතීයි සම්මාදිවයි. ඔක්කන්තසම්මත්තනියාමත්තා “සෙක්ඛො නියතායා”ති වුත්තං. අසෙක්ඛාය සම්මාදිවයිනා සම්මාදිවයිති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තීසුපි පුග්ගලෙසු සෙක්ඛො ඉධ සම්මාදිවයිති අධිප්පෙතොති දස්සෙන්නො “නියතාය නියානිකායා”තිආදිමාහ.

ඉදානි යථාවුත්තමත්ථං පාළියා විභාවෙතුං “තෙනෙනවාහ”තිආදි වුත්තං. අත්තද්වයන්ති “සස්සතං, උච්ඡේදං, කාමසුඛං, අත්තකිලම”න්ති එතං අත්තද්වයං. ලිනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුහනන්තද්වයස්ස අනුපගමනං අත්ථස්සිද්ධමෙව. උප්පභාවෙනාති උප්පභාවෙන මග්ගෙන, මජ්ඣිමාය පටිපත්තියාති අත්ථො. ධම්මෙ පසාදග්ගහණෙන සත්ථරි සඬ්ඝෙ ව පසාදොපි ගතිතොයෙව හොතිති “ධම්මෙ”ඉවචෙව වුත්තො තදවිනාභාවතො. යස්මා එස නියතාය සම්මාදිවයිනා සමන්තාගතො සම්මාදිවයිති අධිප්පෙතො, තඤ්ච වට්ටතො නියානං විවට්ටාධිගමෙන හොතිති ආහ “ආගතො ඉමං සද්ධම්ම”න්ති. තිබ්බානඤ්චි සත්තො සදා විජ්ජමානො ධම්මොති කත්වා සද්ධම්මොති ඉමං එලෙහි අසාධාරණෙන පරියායෙන චත්තබ්බතං ලභති. තයිදමස්ස ආගමං සවිජ්ජිරියාහිසමයො, සො ච පහානාහිසමයාදිති සහෙව ඉධ ඉජ්ඣානිති දස්සෙන්නො “සබ්බදිවයිගහනානි”තිආදිමාහ. තත්ථ සබ්බදිවයිගහනානි විනිබ්බෙයෙන්තො සබ්බකිලෙසෙ පජහන්නොති පද්ද්වයෙන පන පහානාහිසමයමාහ, ජාතිසංසාරා නික්ඛමන්නොති ඉමිනා පරිඤ්ඤාහිසමයං. සමතික්කමත්ථො හි පරිඤ්ඤත්ථො. පටිපත්තිං පරිනිට්ඨපෙන්නොති ඉමිනා භාවනාහිසමයන්ති දට්ඨබ්බං.

කාලපරිච්ඡේදවචනන්ති පරිච්ඡිජ්ජතිති පරිච්ඡේදො, කාලො එව පරිච්ඡේදො කාලපරිච්ඡේදො, යො සො අකුසලපජානනාදිනා පරිච්ඡින්නො මග්ගවුට්ඨානකාලො මග්ගක්ඛණො, තස්ස වචනන්ති අත්ථො. තෙනාහ “යස්මිං කාලෙ”ති. අකුසලඤ්චාති ව-සද්දො සමුවචයත්ථො. තෙන වක්ඛමානං අකුසලමූලාදිං සමුවචිනොති. දසාකුසලකම්මපථන්ති කුතොයං විසෙසො, යාවතා අනිද්ධාරිතවිසෙසං අකුසලං ගතිතන්ති? න සාමඤ්ඤපොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො. කිං වා ඉමාය යුත්තිවිත්තාය, යස්මා පඨමචාරෙන උද්දෙසවසෙන දෙසිතස්ස අත්ථස්ස විත්ථාරදෙසනා දුතියචාරො. තෙනෙනවාහ “කතමං පනාවුසො”තිආදි. යස්මා ලොකුත්තරා සම්මාදිවයි ඉධ අධිප්පෙතො, තස්මා නිරොධාරම්මණාය පජානනාය මග්ගපඤ්ඤාය කිව්ච්චසෙන සම්මොහතො “ඉදං දුක්ඛ”න්ති දසඅකුසලකම්මපථං පටිවිජ්ඣන්තො “අකුසලං පජානානි”ති වුච්චතිති අත්ථො. තස්සාති අකුසලකම්මපථසඬ්ඛාතස්ස දුක්ඛස්ස. තෙනෙව පකාරෙනාති “නිරොධාරම්මණාය පජානනාය කිව්ච්චසෙනා”ති වුත්තප්පකාරෙන.

කුසලන්ති එත්ථායං වචනත්ථො – කුච්ඡිතෙ පාපධම්මෙ සලයති වලයති කම්මපෙතිති කුසලං, කුච්ඡිතෙන වා ආකාරෙන සයන්තිති කුසා, පාපකා ධම්මා. තෙ කුසෙ ලුනාති ඡින්නිති කුසලං. කුච්ඡිතානං වා සානතො තනුකරණතො ඤාණං කුසං නාම, තෙන ලාභබ්බං ගහෙතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති කුසලං. යථා වා කුසො උභයභාගගතං හත්ථපදෙසං ලුනාති, එවිමිදං උප්පන්නානුප්පන්නවසෙන උභයභාගගතං සංකිලෙසපක්ඛං ලුනාති ඡින්නිති, තස්මා කුසො විය ලුනාතිති කුසලං. කුච්ඡිතානං වා සාවජ්ජධම්මානං සලනතො සංවරණතො කුසලං. කුසලධම්මවසෙන හි අකුසලා මනවිජ්ජිට්ඨෙසු ද්වාරෙසු අප්පවත්තියා සංවුතා හොන්ති. කුච්ඡිතෙ වා පාපධම්මෙ සලයති ගමෙති අපනෙතිති කුසලං. කුච්ඡිතානං වා පාණානිපාතාදිනං සානතො නිසානතො තෙජනතො කුසා, දොසලොභාදයො. සාදිනවචසෙන චෙතනාය තික්ඛභාවජ්ජන්තියා පාණානිපාතාදිනං මහාසාවජ්ජනා. තෙ කුසෙ ලුනාති ඡින්නිති කුසලං. කුච්ඡිතානං වා සානතො අත්තකරණතො විනාසනතො කුසානි, පුඤ්ඤකිරියවසෙන පවත්තානි

සද්ධාදීනී ඉන්ද්‍රියානි. තෙහි ලාභබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති කුසලං. “කු” ඉති වා භූමි වුවිච්ඡි, අධිට්ඨානභාවෙන නං සද්දසස්ස අත්තනො නිස්සයභූතස්ස රූපාරූපධම්මෙ සමිපති ආයතිඤ්ච අනුදහෙන විනාසනතො කුං සසන්තිති කුසා, රාගාදයො. තෙ විය අත්තනො නිස්සයස්ස ලවනතො ඡිත්තනතො කුසලං. පයොගසම්පාදිතා හි කුසලධම්මා අවිචන්තමෙව රූපාරූපධම්මෙ අප්පවත්තිකරණෙන සමුව්ඡිත්තන්ති. කුසලස්ස මූලන්ති කුසලමූලං, සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනෙන කුසලස්ස පතිට්ඨා නිදානන්ති අත්ථො. අකුසලමූලන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො.

අකුසලන්ති පන න කුසලං අකුසලං, කුසලධම්මානං පටිපක්ඛවසෙන අකුසලන්ති පදස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. එවඤ්ඤි ආරොග්‍යානවජ්ජසුඛවිපාකකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන කුසලං වුවිච්ඡිති. යථා යං ධම්මජාතං න අරොගං න අවජ්ජං න සුඛවිපාකං න ච කොසල්ලසම්භූතං, තං අකුසලන්ති අයමත්ථො දස්සිතො හොති. එවං යං න කුච්ඡිතානං සලනසභාවං, න කුසෙන, කුසෙහි වා පවත්තෙතබ්බං, න ච කුසො විය ලවනකං, තං අකුසලං නාමාති අයමිපි අත්ථො දස්සිතොති වෙදිතබ්බො. වත්ථුපජානනාති දුක්ඛාදිවත්ථුනො පජානනා පටිවෙධො. තථා බුද්ධිකපුත්තලානං අජ්ඣාසයවසෙන දෙසනා පවත්තාති ආහ “අකුසලාදිපජානනෙතාපි”ති. තෙනෙව ච සංඛිත්තෙන දෙසනා පවත්තා. භාවනාමනසිකාරො පන “සබ්බං භික්ඛවෙ අභිඤ්ඤෙය්‍ය”න්ති (සං. නි. 4.46; පටි. ම. 1.3) වචනතො අනවසෙසතො රූපාරූපධම්මානං පරිග්ගහවසෙනෙව පවත්තති. තෙනාහ “දෙසනායෙවා”ති ආදි. තත්ථ මනසිකාරපටිවෙධොති පුබ්බභාගෙ පවත්තවිපස්සනාමනසිකාරො අරියමග්ගපටිවෙධො ච. කස්සපි අකොපනතො චිත්ථාරවසෙනෙව වුත්තං විපස්සනං අනුසුඤ්ජන්තා මග්ගං පටිවිජ්ඣන්තාපි චිත්ථාරනායෙනෙව පටිවිජ්ඣන්තිති අත්ථො විසුද්ධික්කමස්ස අභාවතො.

භික්ඛුති මහාවිහාරෙ ධම්මසඬ්ඨිතිවසෙන පඤ්චනිකායමණ්ඩලෙ නිසින්නභික්ඛු. ථෙරොති තත්ථ සඬ්ඝත්ථෙරොති වදන්ති. වත්ථසුත්තවණ්ණනායං වුත්තනායෙන පන මහාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරස්ස අන්තෙවාසිකභික්ඛු සන්ධාය “ආහංසු”ති වුත්තං. ථෙරොති පන මහාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරො. සො හි ඉමස්මිං මජ්ඣිමනිකායෙ තං තං විනිවිජ්ජං කථෙසි. රාසිතොති පිණ්ඩතො, එකජ්ඣන්ති අත්ථො.

අකුසලකම්මපට්ඨණ්ණනා

අකොසල්ලප්පවත්තියාති කොසල්ලපටිපක්ඛතො අකොසල්ලං වුවිච්ඡි අඤ්ඤාණං, තතො පවත්තනතො, අකොසල්ලසම්භූතත්තාති අත්ථො. ඤාණපටිපක්ඛො අඤ්ඤාණං මිත්තපටිපක්ඛො අමිත්තො විය කුසලපටිපක්ඛො අකුසලං කුසලෙන පහාතබ්බන්තා, න පන කුසලානං පහායත්තතා. කුසලමෙව හි පයොගසම්පාදිතං අකුසලං පජ්භති. සහ අවජ්ජෙහි ලොභාදීහි වත්තතිති සාවජ්ජං. දුක්ඛො අනිට්ඨො වතුක්ඛන්ධ-සඬ්ඛාතො විපාකො එතස්සාති දුක්ඛවිපාකං. තත්ථ සාවජ්ජවචනෙන අකුසලානං පවත්තිදුක්ඛතං දස්සෙති, දුක්ඛවිපාකවචනෙන විපාකදුක්ඛතං. පුරිමඤ්ඤි පවත්තිසම්භවවසෙන අකුසලස්ස ලක්ඛණවචනං, පච්ඡිමං තාලන්තරෙ විපාකුප්පාදනසමත්ථතාවසෙන. තථා පුරිමෙන අකුසලස්ස අවිසුද්ධසභාවතං දස්සෙති, පච්ඡිමෙන අවිසුද්ධවිපාකතං. පුරිමෙන අකුසලං කුසලසභාවතො නිවත්තෙති, පච්ඡිමෙන අබ්‍යාකතසභාවතො සවිපාකත්තදීපකත්තා පච්ඡිමස්ස. පුරිමෙන වා අවජ්ජවත්තතාදස්සනතො කිච්චට්ඨෙන රසෙන අනත්ථජනනරසතං දස්සෙති, පච්ඡිමෙන සමිපත්තිඅත්ථෙව අනිට්ඨවිපාකරසතං. පුරිමෙන ච උපට්ඨානාකාරට්ඨෙන පච්චුපට්ඨානෙන සංකිලෙසපච්චුපට්ඨානතං, පච්ඡිමෙන ඵලට්ඨෙන දුක්ඛවිපාකපච්චුපට්ඨානතං. පුරිමෙන ච අයොනිසොමනසිකාරං අකුසලස්ස පදට්ඨානං පකාසෙති. තතො හි තං සාවජ්ජං ජාතං, පච්ඡිමෙන අකුසලස්ස අඤ්ඤෙය්‍යං පදට්ඨානභාවං විභාවෙති. තඤ්ඤි දුක්ඛවිපාකස්ස කාරණන්ති. සංකිලිට්ඨන්ති සංකිලෙසෙහි සමන්තාගතං, දසහි කිලෙසවත්ථුහි විබාධිතං, උපතාපිතං වා තෙහි විදුසිතං මලිනකතඤ්චාති අත්ථො. ඉදඤ්චස්ස දුක්ඛවිපාකතඤ්චාති අත්ථෙ ඉදඤ්ච දුක්ඛවිපාකතං අපච්චක්ඛතාය අසද්දහන්තානං පච්චක්ඛතො ආදිනවදස්සනෙන සංවෙජනත්ථං වුත්තං. සාධාරණා සබ්බස්සපි අකුසලස්ස.

සරසෙනෙව (ධ. ස. මූලටී. 1) පතනසභාවස්ස අන්තරා එව අනිව පාතනං අනිපාතො, සණ්ඨං පතිතුං අදත්ථා සීසං පාතනන්ති අත්ථො. අනික්කම්මවා සත්ථාදීහි අභිභවිත්ථා පාතනං අනිපාතො. පයොගවත්ථුමහන්තතාදීහි මහාසාවජ්ජතා තෙහි පච්චයෙහි උප්පජ්ජමානාය චෙතනාය බලවභාවතො. එකස්ස හි පයොගස්ස සහසා නිප්පාදනවසෙන සකිච්චසාධිකාය බහුක්ඛන්තුං පවත්තජවනෙහි ලද්ධාසෙවනාය ච සන්තිට්ඨාපකචෙතනාය වසෙන පයොගස්ස මහන්තභාවො. සතිපි කදාපි බුද්දකෙ වෙව මහන්තෙ ව පාණෙ පයොගස්ස සමභාවෙ මහන්තං හනන්තස්ස චෙතනා තිබ්බාකාරා උප්පජ්ජන්ති වත්ථුස්ස මහන්තභාවො. ඉති උභයමිපෙතං චෙතනාය බලවභාවෙනෙව හොතිති. යථා වුත්තපච්චයපරියායෙපි තංතං පච්චයෙහි චෙතනාය බලවතාය එව මහාසාවජ්ජතාවො වෙදිතබ්බො. පයොගවත්ථුආදිපච්චයානඤ්ඤි අමහන්තෙපි හන්තබ්බස්ස ගුණවත්තතාය මහාසාවජ්ජතා, තබ්බිපරියායෙන අප්පසාවජ්ජතා ච වත්ථුස්ස මහන්තාමහන්තෙසු විය දට්ඨබ්බා. කිලෙසානං උපක්කමානං ද්විත්තඤ්ච මුදුනාය තිබ්බතාය ච අප්පසාවජ්ජතා මහාසාවජ්ජතාපි යොජෙතබ්බා. පාණො පාණසඤ්ඤිතා වධකචිත්තඤ්ච පුබ්බභාගියාපි හොන්ති, උපක්කමො වධකචෙතනාසමුට්ඨාපිතො. පඤ්ච සම්භාරා හි පාණානිපාතචෙතනාති සා පඤ්චසම්භාරවිනිමුත්තා දට්ඨබ්බා. අයඤ්ච විචාරො අදින්නාදානාදියුපි යථාරහං වත්තබ්බො. විජ්ඣනපහරණාදිවසෙන සහත්ථෙවනතිබ්බන්තො සාහන්ථිකො, ආණාපනවසෙන පවත්තො ආණත්තිකො, උසුසත්තියන්තපාසාණාදිනිස්සජ්ජනවසෙන පවත්තො නිස්සග්ගියො, අදුහලසජ්ජනාදිවසෙන පවත්තො ථාවරො,

ආට්ටිකාදීන් විය මන්තපරිප්පනවසෙන පවත්නො විජ්ජාමයො, කම්මවිපාකප්ප්ඨමයො ඉද්ධිමයො දායාකොටනාදීනි විය.

යදි “මම ඉද්”න්ති පරෙන පරිග්ගහිනං අදින්තං, උත්තානසෙය්‍යාකදාරකසන්තකෙ කථං තස්ස පරිග්ගහසඤ්ඤාය එව අභාවතොති ආහ “යත්ථ පරො”තිආදි. පරො නාම විඤ්ඤා වා අවිඤ්ඤා වා අත්ථි තස්ස වත්ථුස්ස සාමිකො. අවිඤ්ඤාපි හි විඤ්ඤාකාලෙ යථාකාමං කරොන්තො අද්ද්ධාරහොති. මන්තපරිප්පනෙන පරසන්තකහරණං විජ්ජාමයො, විනා මන්තෙන පරසන්තකස්ස කායවච්ඡයොගෙහි පරිකඩ්ඪනං තාදිසෙනිද්ධිවසෙන ඉද්ධිමයො පයොගොති අදින්තාදානෙ ඡ පයොගා සාහන්ථිකාදයො චුත්තා. යථානුරූපන්ති එත්ථ සාහන්ථිකො තාව පඤ්චන්තමිපි අවහාරානං වසෙන පවත්ති, තථා ආණත්තියො නිස්සග්ගියො ව. ටාවරො ටෙය්‍යාවහාරපසස්භාවහාරපටිච්ඡන්තාවහාරවසෙන. තථා සෙසාපීති දට්ඨබ්බං.

මෙට්ඨනසමාවාරෙසුති සදාරාසන්තොස-පරදාරගමනවසෙන දුට්ඨෙසු මෙට්ඨනසමාවාරෙසු. අයමෙවහි හෙදො ඉධාධිප්පෙනො. ගොත්තරක්ඛිතා සගොත්තෙහි රක්ඛිතා. ධම්මරක්ඛිතා සහධම්මිකෙහි රක්ඛිතා. සාරක්ඛා සසාමිකා. යස්සා ගමනෙ රඤ්ඤා දණ්ඩො ධ්විනො, සා සපරිද්දණ්ඩා. හරියභාවත්ථං ධනෙන කීතා ධනක්කීතා. ඡන්දෙන වසන්ති ඡන්දවාසීති. භොගත්ථං වසන්ති භොගවාසීති. පටත්ථං වසන්ති පටවාසීති. උදකපත්තං ආමසිත්වා ගහිතා ඔදපත්තකීති. චුම්බකං අපනෙත්වා ගහිතා ඔභටචුම්බකා. කරමාරානිතා ධජාහතා. තඬ්ඬණ්ඩා මුහුත්තිකා. අභිභවිත්වා චිතික්කමෙ මිච්ඡාවාරො මහාසාවජ්ජො, න තථා ද්විත්තං සමානඡන්දතාය. අභිභවිත්වා චිතික්කමෙන සතිපි මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිඅධිවාසනෙ සුරිමුප්පන්තසෙවනාභිසන්ධිපයොගාභාවතො මිච්ඡාවාරො න හොති අභිභුයාමානස්සාති වදන්ති. සෙවනාවිත්තෙ සති පයොගාභාවො අප්පමාණං යෙභුයොන ඉත්ථියා සෙවනාපයොගස්ස අභාවතො. තථා සති පුරෙතරං සෙවනාවිත්තස්ස උපට්ඨානෙපි තස්සා මිච්ඡාවාරො න සියා, තථා පුරිසස්සපි සෙවනාපයොගාභාවෙති, තස්මා අත්තනො රුචියා පවත්තිතස්ස වසෙන තයො, බලක්කාරෙන පවත්තිතස්ස වසෙන තයොති සබ්බෙපි අග්ගහිතග්ගණෙන වත්තාරො සම්භාරාති චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

අත්ථහඤ්ජකොති කම්මපට්ඨසෙන චුත්තං. කම්මපට්ඨකථා හෙසාති. අස්සාති විසංවාදකස්ස. මුසා වදති එතෙනාති වෙනනා මුසාවාදො, ඉමස්මිං පක්ඛෙ අතථාකාරෙන වත්ථුනො විඤ්ඤාපනපයොගො මුසා, තංසමුට්ඨාපිකා වෙනනාමුසාවාදොති චුත්තත්තා තතො අඤ්ඤා වත්තුං “අපරො නයො”තිආදි චුත්තං. අත්තනො සන්තකං අදාතුකාමතායාතිආදි මුසාවාදසාමඤ්ඤෙන චුත්තං. හසාධිප්පායෙනපි විසංවාදනපුරක්ඛාරස්ස මුසාවාදො. පරස්සාති විසංවාදනවසෙන විඤ්ඤාපෙනබ්බස්ස. සොති මුසාවාදපයොගො.

සුඤ්ඤභාවන්ති පිතිවිරහිතතාය රිත්තභාවං. ඵරුසසද්දතාය නෙව කණ්ණසුඛා. අත්ථවිපන්තතාය න හදයසුඛා. සංකිලිට්ඨවිත්තස්සාති දොසෙන, ලොභෙන වා දුෂිතවිත්තස්ස.

එකන්තඵරුසා වෙනනාති එතෙන දුට්ඨවිත්තතංයෙව විභාවෙති, දුට්ඨවිත්තතා වස්ස අමරණාධිප්පායවසෙන දට්ඨබ්බා. සති හි මරණාධිප්පායෙ අත්ථසිද්ධි, තදභාවෙ පාණාතිපාතබ්‍යාපාදා සියුන්ති. යං පටිච්ච ඵරුසවාචා පයුජ්ජති, තස්ස සම්මුඛාව සිසං එති. පරම්මුඛාපි සිසං එති එවාති අපරෙ. තත්ථායං අධිප්පායො යුත්තො සියා – සම්මුඛා පයොගෙ අගාරවාදීනං බලවභාවතො සියා වෙනනා බලවති, පරස්ස ව තදත්ථවිඤ්ඤාපනං, න තථා අසම්මුඛාති. යථා ව අක්කොසිතෙ මනෙ ආලුහනෙ කතා බමාපනා උපවාදන්තරායං නිවත්තෙති, එවං පරම්මුඛා පයුත්තා ඵරුසවාචා හොතියෙවාති සක්කා විඤ්ඤාතුං. තස්සාති එකන්තඵරුසවෙනතාය එව ඵරුසවාචාභාවස්ස ආවිභාවත්ථං. මම්මවිජ්ජෙදකො සවනඵරුසතායාති අධිප්පායො. විත්තසණ්භාතාය ඵරුසවාචා න හොති කම්මපට්ඨාප්පත්තත්තා, කම්මභාවං පන න සක්කා වාරොතුං. එවං අත්ථවසවසෙන වෙනනාඵරුසතාය ඵරුසවාචං සාධෙත්වා ඉදානි තමෙව බාතිරෙකවසෙන සාධෙතුං “වචනසණ්භතායා”තිආදි චුත්තං. එසාති ඵරුසවාචා. කම්මපට්ඨාවං අප්පත්තා අප්පසාවජ්ජා, ඉතරා මහාසාවජ්ජා. තථා කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාහෙදෙහි සබ්බං පුරිමසදිසං.

ආසෙවනං බහුලිකරණං. යං උද්දිස්ස පවත්තිතො, තෙන අග්ගහිතෙ අප්පසාවජ්ජො, ගහිතෙ මහාසාවජ්ජො කම්මපට්ඨප්පත්තිතො. යො කොච්ඡි පන සම්ඵප්පලාපො ද්විති සම්භාරෙහි සිප්ඤ්ඤාති. කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙනපි අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතා වෙදිතබ්බා.

අත්තනො පරිණාමනං විත්තෙනෙවාති වෙදිතබ්බං. හිතසුඛං බ්‍යාපාදයතීති යො තං උප්පාදෙති, තස්ස හිතසුඛං විනාසෙති. අහො වතාති ඉමිනා අච්චන්තවිනාසවිත්තනං දිපෙති. එවං හිස්ස දාරුණපවත්තියා කම්මපට්ඨප්පත්ති. යථාභුච්චගහණාභාවෙනාති යථාවග්ගහස්ස අභාවෙන අනිච්චාදිසභාවස්ස නිච්චාදිතො ගහණෙන. මිච්ඡා පස්සතීති විතථං පස්සති. සම්ඵප්පලාපො වියාති ඉමිනා ආසෙවනස්ස මන්දතාය අප්පසාවජ්ජනං, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජනං දස්සෙති. ගහිතාකාරවිපරිතතාති මිච්ඡාදිට්ඨියා ගහිතාකාරස්ස විපරිතභාවො. වත්ථුනොති තස්සා අයථාභුතසභාවමාහ. තථාභාවෙනාති ගහිතාකාරෙනෙව තස්ස දිට්ඨිගතිකස්ස, තස්ස වා වත්ථුනො උපට්ඨානං එවමෙනං, න ඉතො අඤ්ඤාථාති.

ධම්මතොති සභාවතො. කොට්ඨාසතොති එස්සපඤ්චමකාදිසු චිත්තඤ්ඤානොට්ඨාසෙසු යං කොට්ඨාසා හොන්ති, තතොති අත්ථො. වෙනනාධම්මාති වෙනනාසභාවා.

පටිපාටියා සත්තාති එත්ථ නනු වෙනනා අභිධම්මෙ කම්මපටෙසු න චුත්තාති පටිපාටියා සත්තන්තං කම්මපට්ඨාවො න යුත්තොති? න, අවචනස්ස අඤ්ඤානෙකත්තා. න හි තත්ථ වෙනනාය අකම්මපට්ඨත්තා කම්මපට්ඨාසිමිහි අවචනං, කදාච පන කම්මපටො හොති, න සබ්බදාති කම්මපට්ඨාවස්ස අනියතත්තා අවචනං. යදා පන කම්මපටො හොති, තදා කම්මපට්ඨාසිසඤ්ඤානො න නිවාරිතො. එත්ථාහ – යදි වෙනනාය සබ්බදා කම්මපට්ඨාවාභාවතො අනියතො කම්මපට්ඨාවොති කම්මපට්ඨාසිමිහි අවචනං, නනු අභිජ්ඣාදිනං කම්මපට්ඨාවං අප්පත්තන්තං අත්ථිතාය අනියතො කම්මපට්ඨාවොති තෙසමිහි කම්මපට්ඨාසිමිහි අවචනං ආපජ්ජති? නාපජ්ජති කම්මපට්ඨානංසභාගතාහි තෙසං තත්ථ චුත්තත්තා. යදි එවං වෙනනාය තත්ථ චිත්තබ්බා සියා? සච්චමෙනං, සා පන පාණාතිපාතාදිකාති පාකටො, තස්සා කම්මපට්ඨාවොති න චුත්තා සියා. වෙනනාය හි – “වෙනනාහං, භික්ඛවෙ, කම්මං වදාමි (අ. නි. 6.63; කථා. 539), තිව්ධා, භික්ඛවෙ, කායසඤ්චෙනනා අකුසලං කායකම්මං”න්තිආදිවචනතො (කථා. 539) කම්මභාවො පාකටො, කම්මංයෙව ව සුගතිදුගතිනං තත්ථ උප්පජ්ජනකසුඛදුක්ඛානඤ්ඤානං පට්ඨාවෙන පචිත්තං කම්මපටොති චුච්චතිති පාකටො තස්සා කම්මපට්ඨාවො, අභිජ්ඣාදිනං පන වෙනනාසමිහනභාවෙන සුවරිතදුච්චරිතභාවො වෙනනාජනිතපිට්ඨිවට්ඨකභාවෙන සුගතිදුගතිතදුප්පජ්ජනකසුඛදුක්ඛානං පට්ඨාවො වාති න තථා පාකටො කම්මපට්ඨාවොති තෙයෙව තෙන සභාවෙන දස්සෙතුං අභිධම්මෙ වෙනනා කම්මපට්ඨාසිභාවෙන න චුත්තා , අතථාජාතියකත්තා වා වෙනනා තෙහි සද්ධිං න චුත්තාති දට්ඨබ්බං. මූලං පත්ථාති මූලදෙසනං පත්ථා, මූලසභාවෙසු ධම්මෙසු චුච්චමානෙසුති අත්ථො.

අදින්නාදානං සත්තාරම්මණන්ති ඉදං “පඤ්ච සික්ඛාපදා පරිත්තාරම්මණං එව වා”ති ඉමාය පඤ්ඤාපුච්ඡකපාළියා විරුජ්ඣති. යඤ්ඤි පාණාතිපාතාදිදුස්සිලාස්ස ආරම්මණං, තදෙව තං වෙරමණියා ආරම්මණං. චිත්තකම්මතබ්බවත්ථුතො එව හි විරතිති. සත්තාරම්මණන්ති වා සත්තසංඛාරං සංඛාරාරම්මණමෙව උපාදාය චුත්තන්ති නායං විරොධො. තථා හි චුත්තං සම්මොභවිතොදනියං (විහ. අට්ඨ. 714) “යාති සික්ඛාපදාති එත්ථ සත්තාරම්මණාතිති චුත්තාති, තාති යස්මා සත්තොති සංඛාරං ගතං සංඛාරමෙව ආරම්මණං කරොන්ති”ති. විසභාගවත්ථුතො “ඉත්ථි, පුරිසො”ති ගහෙනබ්බතො සත්තාරම්මණොති එකෙ. “එකො දිට්ඨො, ද්වෙ සුතා”තිආදිනා සම්ප්ප්පලපනෙ දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතවසෙන. තථා අභිජ්ඣාති එත්ථ තථා-සද්දො “දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතවසෙන”ති ඉදමිහි උපසංහරති, න සත්තසංඛාරාරම්මණං එව දස්සනාදිවසෙන අභිජ්ඣායනතො. “නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති පචිත්තමානාපි මිච්ඡාදිට්ඨි තෙභුමකධම්මවිසයාවාති අධිප්පායෙනස්සා සංඛාරාරම්මණකා චුත්තා. කථං පන මිච්ඡාදිට්ඨියා සබ්බෙ තෙභුමකධම්මා ආරම්මණං හොන්තිති? සාධාරණතො. “නත්ථි සුකතදුක්ඛානං කම්මානං එලං විපාකො”ති හි පචිත්තමානාය අත්ථතො රූපාරූපාවචරධම්මාපි ගහිතා එව හොන්තිති.

සුබ්බහුලකාය රාජානො භසමානාපි “වොරං සාතෙථා”ති වදන්ති, භාසො පන තෙසං අඤ්ඤාච්ඡයොති ආහ “සන්තිට්ඨාපක...පෙ.... හොති”ති.

කෙසඤ්චිති සහජාතානං අදින්නාදානාදිනං. සම්පයුත්තපභාවකට්ඨෙතාති සම්පයුත්තො හුත්ථා උප්පාදකට්ඨෙත. කෙසඤ්චිති අසහජාතානං. උපනිස්සයපච්චයට්ඨෙතාති එතෙන මූලට්ඨෙත ලොභස්ස උපකාරනං නිවත්තෙති. සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනට්ඨෙතො හි මූලට්ඨො, සො ව හෙතුපච්චයනාඅවිනාහාචි, තෙන වෙන්ථ මූලමිව මූලන්ති ගහෙනබ්බං, නිප්පරියායතො පන පුබ්බෙ “කෙසඤ්චි”ති චුත්තානං සහජාතානං මූලභාවො වෙදිතබ්බො. රත්තො ඛොතිආදිනා සුත්තපදෙනපි පාණාතිපාතාදිනං අකුසලානං ලොභස්ස මූලකාරණං විභාවෙති, න මූලට්ඨෙතූපකාරත්ථං අවිසෙසතො තෙසං හෙතුපච්චයත්තභාවතො.

අකුසලකම්මපට්ඨණ්ණා නිට්ඨිතා.

කුසලකම්මපට්ඨණ්ණා

වෙරන්ති පාණාතිපාතාදිපාපධම්මං. සො හි වෙරහෙතුකාය “වෙර”න්ති චුච්චති, තං මණති “මයි ඉධ යිතාය කථමාගච්ඡසි”ති තජ්ජෙත්ති විය නිවාරෙතිති වෙරමණි. තෙනාහ “පජ්ඣති”ති. “විරමණි”ති චිත්තබ්බෙ නිරුත්තිතයෙන එව-කාරං කත්ථා එවං චුත්තං. විහඬගෙ (විහ. 703, 704) එව නිද්දිසනවසෙන එවං චුත්තා. අසමාදින්නසිලස්ස සම්පත්තතො යථාඋපට්ඨිතචිත්තකම්මතබ්බවත්ථුතො විරති සම්පත්තවිරති, සමාදානවසෙන උප්පන්නා විරති සමාදානවිරති, සමාදානවසෙන උප්පන්නා විරති සමාදානවිරති, කිලෙසානං සමුච්ඡින්නදනවසෙන පචිත්තවිරති සමුච්ඡෙදවිරති.

ජීවමානසස්ස මංසරුධිරසම්මිස්සකාය අල්ලසසමංසං. මුඤ්චි සබ්බත්ථ සමකරුණකාය. සච්චං චත්ථා “එතෙන සච්චවජ්ජෙන මය්හං මාතු රොගො සම්මතු”ති අධිට්ඨාසි.

මහාසප්පොති අජගරො. මුඤ්චිත්ථා අගමාසි සිලතෙජෙන.

කොසල්ලං වුවිවති ඤාණං, කොසල්ලෙන, කොසල්ලතො වා පවත්තියා උපගමනතො. කුවිජ්ඣසයනතොති කුවිජ්ඣෙනාකාරෙන සයනතො අනුසයනතො, පවත්තනතො වා. “වෙරමණ්කුසලා”ති වත්තබ්බාපි පුච්ඡානුරූපං විස්සජ්ජනන්ති “කුසලා”ති න චුත්තා, “කුසල”න්ත්වෙව චුත්තා.

කාමඤ්චෙන්ථ පාළියං චිරතියොව ආගතා, සික්ඛාපදවිභඩ්ගෙ (විභ. 704) පන චෙතනාපි ආභරිත්වා දීපිතාති තදුභයමිපි ගණ්හන්තො “චෙතනාපි වට්ටන්ති චිරතියොපි”ති ආහ.

අනභිජ්ඣා හි මූලං පත්වා කම්මපට්ඨකොට්ඨාසං පත්වා අනභිජ්ඣාති චුත්තධම්මො මූලතො අලොභො කුසලමූලං හොතිති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. සෙසපදද්වයෙපි එසෙව නයො.

දුස්සිල්ලාරම්මණා තදාරම්මණා ජීවිතින්ද්‍රියාදිආරම්මණා කථං දුස්සිල්ලාති පජහන්තිති තං දස්සෙතුං “යථා පනා”තිආදි චුත්තං.

අනභිජ්ඣා ...පෙ.... චිරමන්තස්සාති අභිජ්ඣං පජහන්තස්සාති අත්ථො. න හි මනොදුච්චරිතතො චිරති අත්ථි අනභිජ්ඣාදිභෙව තප්පහනාසිද්ධිතො. තෙසු අලොභොතිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං අකුසලමූලෙසු චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අප්පනාවාරන්ති නිගමනවාරං. එකෙන නායෙනාති වෙදනාදිවසෙන අරූපමුඛෙනෙව අනෙකවිධෙසු විපස්සනාකම්මට්ඨානෙසු එකෙන කම්මට්ඨානනායෙන. “යපෙන්වා අභිජ්ඣං නව අකුසලකම්මපථා”ති වත්තබ්බං. දසාති වා ඉදං “කුසලකම්මපථා”ති ඉමිනා සම්බන්ධිතබ්බං “අකුසලකම්මපථා ව දස කුසලකම්මපථා වා”ති. “යපෙන්වා අභිජ්ඣං”න්ති හි ඉමිනාව අකුසලකම්මපථානං නවභාවො චුත්තො හොති. අථ වා දසාති ඉදං උභයථාපි සම්බන්ධිතබ්බං. අභිජ්ඣා හි පහාතබ්බාපි සති පරිඤ්ඤෙය්‍යතං නාතිවත්තන්ති. තථා හි චුත්තං “රූපතණ්හා පියරූපං සාතරූප”න්තිආදි, තස්මා සා තාය පරිඤ්ඤෙය්‍යතාය දුක්ඛසච්චෙපි සභිගහං ලහතෙව, පහාතබ්බං පන උපාදාය “යපෙන්වා අභිජ්ඣං”න්ති චුත්තං. තෙනෙවාහ “පරියායෙන පන සබ්බෙපි කම්මපථා දුක්ඛසච්ච”න්ති. අභිජ්ඣාලොභානං පවත්තිආකාරසිද්ධිභෙදං උපාදාය “ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා”ති චුත්තං. සුත්තන්තනායෙන තණ්හා “සමුදයසච්ච”න්ති චුත්තාති ආහ “නිජ්ජරියායෙන සමුදයසච්ච”න්ති. අප්පවත්තීති අප්පවත්තිනිමිත්තමාහ යථා “රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො”ති (සං. නි. 4.314). සප්පච්චයතාය සබ්බතසභාවෙ දුක්ඛසච්චෙ ගහිතෙ අප්පච්චයතාය අසබ්බතං නිරොධසච්චං පටිපක්ඛතො ආවත්තති, එකන්තසාවජ්ජෙ ආවයගාමිලක්ඛණෙ සමුදයසච්චෙ ගහිතෙ සාවජ්ජා විගමනං අපවයගාමිලක්ඛණං මග්ගසච්චංපටිපක්ඛතො ආවත්තන්ති ද්වෙ ආවත්තභාරවසෙන වෙදිතබ්බානීති චුත්තං. තෙනෙවාහ නෙත්තියං (නෙත්ති. 4.නිද්දෙසවාර) –

“එකමිහි පදට්ඨානෙ, පරියෙසති සෙසකං පදට්ඨානං;
ආවත්තති පටිපක්ඛෙ, ආවත්තො නාම සො භාරො”ති.

සබ්බාකාරෙනාති කාමරාගරූපරාගාදිසබ්බප්පකාරෙහි, සබ්බතො වා අපායගමනීයාදිආකාරතො, තත්ථ කිඤ්චිපි අනවසෙසෙන්වා වා. සබ්බාකාරෙනෙවාති සබ්බාකාරතො. නිභරිත්වාති අපනෙන්වා, සමුවිජ්න්දිත්වාඉච්චෙව අත්ථො. කඤ්චි ධම්මං අනවකාරීකරිත්වාති රූපවෙදනාදීසු කඤ්චි එකධම්මමිපි අවිනිබ්භොගං කත්වා, එකෙකතො අග්ගහෙත්වා සමුහතොව ගහෙත්වාති අත්ථො. අස්මිති අභමස්මිති මානග්ගාහවසෙන. සො පන යස්මා පඤ්චක්ඛන්ධො නිරවසෙසතො ගණ්හාති, තස්මා චුත්තං “සමුහග්ගහණාකාරෙනා”ති. යස්මා චෙන්ථ අග්ගමග්ගවිත්තං වුවිවති, තස්මා ආහ “දිට්ඨිසද්ධිසං මානානුසය”න්ති. “යං රූපං තං අහ”න්තිආදිනා යථා දිට්ඨි රූපාදිං “අභමස්මි”ති ගණ්හන්ති පවත්තති, එවං මානොපි “සෙය්‍යොභමස්මි”තිආදිනාති ආහ “මානානුසයො අස්මිති පවත්තත්තා දිට්ඨිසද්ධිසො”ති. පරිච්ඡේදකරොති ඔසානපරිච්ඡේදකරො ඉතො පරං දුක්ඛස්සාභාවකරණතො. කම්මපට්ඨෙසනායාති කම්මපට්ඨුඛෙන පවත්තවතුසච්චදෙසනාය. මනසිකාරප්පට්චෙධවසෙනාති විපස්සනාමනසිකාරමග්ගප්පට්චෙධවසෙන.

කුසලකම්මපට්ඨාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආභාරවාරවණ්ණනා

90. ආභරතීති (සං. නි. ටි. 2.2.11) ආනෙති, උප්පාදෙති උපත්ථම්මහෙති වාති අත්ථො. නිබ්බත්තාති පසුතා. තතො පට්ඨාය හි ලොකෙ ජාතවොහාරො. පටිසන්ධිග්ගහණතො පන පට්ඨාය යාව මාතුකුවිජ්ඣො නික්ඛන්තං, තාව සම්භවෙසිතො. එස තාව ගබ්භසෙය්‍යකෙසු භූතසම්භවෙසිවිභාගො, ඉතරෙසු පන පඨමචිත්තාදිවසෙන චුත්තො. සම්භව-සද්දො චෙන්ථ ගබ්භසෙය්‍යකානං වසෙන පසුතිපරියායො, ඉතරෙසං වසෙන උප්පත්තිපරියායො. පඨමචිත්තපඨමඉරියාපට්ඨකණ්ණෙසු හි තෙ සම්භවං උප්පත්තිං එසන්ති උපගච්ජන්ති නාම, න තාව භූතා උප්පත්තියා න සුප්පතිට්ඨිතත්තා. භූතායෙව සබ්බසො භවෙසනාය සමුවිජ්න්තත්තා. න පුන භවිස්සන්තීති අවධාරණෙන නිවත්තිතමත්ථං දස්සෙති, “යො ව කාලසසො භූතො”තිආදීසු (ජා. 1.2.190) භූත-සද්දස්ස ඛණ්ඩසච්චාචිතා දට්ඨබ්බා. වා-සද්දො චෙන්ථ සමිපිණ්ඩනත්ථො “අග්ගිනා වා උදකෙන වා”තිආදීසු (උදා. 76) විය.

යථාසකං පච්චයභාවෙන අත්තභාවස්ස පට්ඨපනමෙවෙත්ථ ආභාරෙහි කාතබ්බඅනුග්ගහොති අධිප්පායෙනාහ “වචනභෙදො...පෙ.... එකොයෙවා”ති. සත්තස්ස උප්පන්නධම්මානන්ති සත්තස්සසන්තානො උප්පන්නධම්මානං. යථා “වස්සසතං තිට්ඨති”ති චුත්තෙ අනුප්පබන්ධවසෙන පවත්තතිති චුත්තං හොති, එවං ධීතියාති අනුප්පබන්ධවසෙන පවත්තියාති අත්ථො, සා පන අවිච්ඡේදොති ආහ “අවිච්ඡේදායා”ති. අනුප්පබන්ධධම්මුප්පත්තියා සත්තසන්තානො අනුග්ගහිතො නාම හොතිති ආහ “අනුප්පන්නානං උප්පාදායා”ති. එතානීති ධීතීඅනුග්ගහපදාති. උභයත්ථ දට්ඨබ්බාති, න යථාසඬ්ඛාං.

චත්ථුගතා ඔජා චත්ථු විය තෙන සද්ධිං ආහරිතබ්බතං ගච්ඡතිති චුත්තං “අප්ඤ්ඤාහරිතබ්බතො ආභාරො”ති. නිබ්බන්තිතඔජං පන සන්ධාය “කබ්බිකාරාභාරො ඔජට්ඨමකරුපාති ආහරති”ති චක්ඛති. ඔළාරිකතා අප්පොජනය, න චත්ථුනො ථුලතාය, කථිතතාය වා, තස්මා යස්මිං චත්ථුස්මිං පරිත්තා ඔජා හොති, තං ඔළාරිකං. සප්පාදයො දුක්ඛුප්පාදකතාය ඔළාරිකාවෙදිතබ්බා. විසාණාදීනං තිවස්සප්ඨිතිතානං සුතිභුත්තතා මුදුකතාති වදන්ති, තරච්ඡබ්බෙලතෙමිකතාය පන තථාභුතානං තෙසං මුදුකතා. ධම්මසභාවො හෙස. සසානං ආභාරො සුඛුමො තරුණතිණසස්සබාදනතො. සකුණානං ආභාරො සුඛුමො තිණබ්භාදිබාදනතො. පච්චන්තවාසීනං සුඛුමො, තෙසඤ්ඤි සාකපණ්ණසුක්ඛකුරපදුමපත්තමිපි ආභාරොති. තෙසං පරනිමිමිතවසවත්තීනං. සුඛුමොත්ථෙවොති න කිඤ්චි උපාදාය, අථ බො සුඛුමො ඉව්චෙව තිට්ඨං පත්තො තතො පරං සුඛුමස්ස අභාවතො.

චත්ථුවසෙන පනෙත්ථ ආභාරස්ස ඔළාරිකසුඛුමතා චුත්තා, සා වස්ස අප්පොජමභොජනාහි වෙදිතබ්බාති දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදි චුත්තං. පරිස්සමන්ති බුද්ධවසෙන උප්පන්නං සරිරබ්බෙදං. විනොදෙතීති චත්ථු තස්ස විනොදනමත්තං කරොති. න පන සක්කොති පාලෙතුන්ති සරිරං යාපෙතුං නප්පහොති නිස්සාරත්තා. න සක්කොති පරිස්සමං විනොදෙතුං ආමාසයස්ස අපුරණතො.

ජබ්බිධොපිති ඉමිනා කස්සවිපි එස්සස්ස අනවසෙසිතබ්බතමාහ. ආභාරස්සදෙසනාක්කමෙනෙවෙත්ථ එස්සාදීනං දුතියාදීනා, න අඤ්ඤෙත කාරණෙනාති ආහ “දෙසනානංයො එවා”තිආදි. මනසො සඤ්ඤෙතනා, න සත්තස්සාති දස්සනත්ථං මනොගහණං යථා “චිත්තස්ස ධීති (ධ. ස. 11), වෙනොවිමුත්ති වා”ති (ම. නි. 1.69) ආහ “මනොසඤ්ඤෙතනාති වෙනනා එවා”ති. චිත්තන්ති යං කිඤ්චි චිත්තං, න විපාකවිඤ්ඤාණමෙව.

පුබ්බෙ “ආභාරන්ති පච්චය”න්ති චුත්තත්තා “යදි පච්චයට්ඨො ආභාරට්ඨො”තිආදිනා වොදෙති. අථ කස්මා ඉමෙයෙව චත්තාරො චුත්තාති අථ කස්මා චත්තාරොව චුත්තා, ඉමෙ එව ච චුත්තාති යොජනා. විසෙසපච්චයත්තාති එතෙන යථා අඤ්ඤෙ පච්චයධම්මා අත්තනො පච්චයුප්පන්නස්ස පච්චයාව හොන්ති, ඉමෙ පන තථා ව හොන්ති අඤ්ඤා වාති සමානෙපි පච්චයත්තෙ අතිරෙකපච්චයා හොන්ති, තස්මා ආභාරාති චුත්තාති ඉමමත්ථං දස්සෙති. ඉදාති තං අතිරෙකපච්චයතං දස්සෙතුං “විසෙසපච්චයො හී”තිආදි ආරද්ධං. විසෙසපච්චයො රූපකායස්ස කබ්බිකාරො ආභාරො උපත්ථම්භකභාවතො. තෙනාහ අට්ඨකථායං (විසුද්ධි. 2.708; පට්ඨා. අට්ඨ. පච්චයුද්දෙසවණ්ණනා) “රූපාරූපානං උපත්ථම්භකත්තෙන උපකාරකා චත්තාරො ආභාරා ආභාරපච්චයො”ති. උපත්ථම්භකත්තඤ්ඤි සතිපි ජනකත්තෙ අරුපීනං ආභාරානං ආභාරජරූපසමුට්ඨාපකරුපාභාරස්ස ව හොති, අසති පන උපත්ථම්භකත්තෙ ආභාරානං ජනකත්තං නත්ථීති උපත්ථම්භකත්තං පධානං. ජනයමානොපි හි ආභාරො අවිච්ඡේදවසෙන උපත්ථම්භයමානො එව ජනෙතීති උපත්තම්භකභාවො එව ආභාරභාවො. වෙදනාය එස්සො විසෙසපච්චයො. “එස්සපච්චයා වෙදනා”ති හි චුත්තං. “සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණ”න්ති (උදා. 1; ම. නි. 3.126) වචනතො විඤ්ඤාණස්සමනොසඤ්ඤෙතනා. “වෙනනා තිට්ඨං හවං ජනෙතී”ති හි චුත්තං. “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති පන වචනතො නාමරූපස්ස විඤ්ඤාණං විසෙසපච්චයා. න හි ඔක්කන්තිවිඤ්ඤාණාභාවෙ නාමරූපස්ස අත්තසම්භවො. යථාහ “විඤ්ඤාණඤ්ච හි, ආනන්ද, මානුකුච්ඡිස්මිං න ඔක්කම්ස්සථ, අපි නු බො නාමරූපං මානුකුච්ඡිස්මිං සමුච්චිස්සථා”තිආදි (දී. නි. 2.115). චුත්තමෙවත්ථං සුත්තෙන සාධෙතුං “යථාහ”තිආදි චුත්තං.

එවං යදිපි පච්චයට්ඨො ආභාරට්ඨො, විසෙසපච්චයතාය පන ඉමෙ එව ආභාරාති චුත්තාති තං තෙසං විසෙසපච්චයතං අවිභාගතො දස්සෙත්වා ඉදාති විභාගතො දස්සෙතුං “කො පනෙත්ථා”තිආදි ආරද්ධං. මුඛෙ යපිතමත්තොයෙව අසඬ්ඛාදිතො, තත්තකෙනෙපි අබ්භන්තරස්ස ආභාරස්ස පච්චයො හොති එව. තෙනාහ “අට්ඨ රූපානි සමුට්ඨාපෙති”ති. සුඛවෙදනාය හිතො සුඛවෙදනියො. සබ්බථාපිති වක්ඛුසම්චස්සාදිවසෙන. යත්තකා එස්සස්ස පකාරභෙදා, තෙසං වසෙන සබ්බප්පකාරොපි එස්සාභාරො. යථාරහං තිස්සො වෙදනා ආහරති, අනාභාරකො නත්ථී.

සබ්බථාපිති ඉධාපි එස්සාභාරෙ චුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තිස්සත්තතිවසෙනාති කායදසකං භාවදසකං චත්ථුදසකන්ති තිට්ඨසන්තතිවසෙන. සහජාතාදිපච්චයනෙයනාති සහජාතාදිපච්චයවිධිනා. පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණඤ්ඤි අත්තනා සහජාතනාමස්ස සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සවිපාකිත්ථියසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි පච්චයො හොන්තොයෙව ආභාරපච්චයතාය තං ආභාරෙති චුත්තං, සහජාතරූපෙසු පන චත්ථුනො සම්පයුත්තපච්චයං යපෙත්වා විප්පයුත්තපච්චයෙන, සෙසරූපස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයඤ්ච යපෙත්වා චුත්තනෙයෙනෙවයොජනා කාතබ්බා. තානීති නපුංසකනිද්දෙසො අනපුංසකනමිපි නපුංසකෙහි සහ වචනතො.

සාසවා කුසලාකුසලවෙනතාව වුත්තා. විසෙසපච්චයභාවදස්සනං හෙතන්ති. තෙනාහ “අවිසෙසෙන පනා”තිආදි. පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණමෙව වුත්තන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. යථා තස්ස තස්ස ඵලස්ස විසෙසතො පච්චයතාය එතෙසං ආභාරට්ඨො, එවං අවිසෙසතොපිති දස්සන්තෙන “අවිසෙසෙන පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තංසම්පයුත්තතංසමුට්ඨානධම්මානන්ති තෙහි එස්සාදිහි සම්පයුත්තධම්මානඤ්චෙව තංසමුට්ඨානරූපධම්මානඤ්ච. තත්ථ සම්පයුත්තග්ගහණං යථාරහතො දට්ඨබ්බං, සමුට්ඨානග්ගහණං පන අවිසෙසතො.

උපත්ථම්මහෙත්තො ආභාරකිච්චං සාධෙතීති උපත්ථම්මහෙත්තොයෙව රූපං සමුට්ඨාපෙනි, ඔප්ට්ඨමකරූපසමුට්ඨාපනෙනෙව පනස්ස උපත්ථම්මහනකිච්චසිද්ධි. චුසන්තොයෙවාති චුසනකිච්චං කරොන්තො එව. ආයුහමානාවාති වෙනයමානා එව අභිසන්දහන්ති එව. විජානන්තමෙවාති උපපත්තිපරිකප්පනවසෙන විජානන්තමෙව ආභාරකිච්චං සාධෙතීති යොජනා. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. ආභාරකිච්චසාධනඤ්ච තෙසං වෙදනාදිඋප්පත්තිහෙතුතාය අත්තභාවස්ස පවත්තනමෙව.

කායට්ඨපනෙනාති කස්මා වුත්තං? නනු කම්මජාදිරූපං කම්මාදිනාව පවත්තන්ති වොදනං සන්ධායාහ “කම්මජනිතොපි”තිආදි. උපාදිත්තරූපසන්තතියා උපත්ථම්මහනෙනෙව උතුචිත්තජරූපසන්තතිනම්පි උපත්ථම්මහනසිද්ධි හොතිති “ද්විත්තං රූපසන්තතින”න්ති වුත්තං. උපත්ථම්මහනමෙව සන්ධාය “අනුපාලකො හුත්වා”ති ව වුත්තං. රූපකායස්ස ධීතිහෙතුතා හි යාපනා අනුපාලනා.

සුඛාදිවත්ථුහුතන්ති සුඛාදිනං පවත්තිට්ඨානභූතං. ආරම්මණම්පි හි වසති එත්ථ ආරම්මණකරණවසෙන තදාරම්මණා ධම්මාති වත්ථුති වුවිච්චි. චුසන්තොයෙවාති ඉදං එස්සස්ස චුසනසභාවත්තා වුත්තං. න හි ධම්මානං සභාවෙන විනා පවත්ති අත්ථි. වෙදනාපවත්තියා විනා සත්තානං සන්ධාවනතා නත්ථිති ආහ “සුඛාදි...පෙ.... හොති”ති, න වෙන්ථ සඤ්ඤිභවකථායං අසඤ්ඤිභවො දස්සෙතබ්බො, තස්සාපි වා කාරණභූතවෙදනාපවත්තිවසෙනෙව ධීතියා හෙතුතො අබ්භාපිතා. තථා හි “මනොසඤ්චෙනතා...පෙ.... හවමුලනිජ්ඣාදනතො සත්තානං ධීතියා හොති”ති වුත්තා, තතො එව “විඤ්ඤාණං විජානන්තමෙවාති උපපත්තිපරිකප්පනවසෙන විජානන්තමෙවා”ති වුත්තොවායමත්ථොති.

වත්තාරි භයාති දට්ඨබ්බාති ආදිනවච්චාවනතො. නිකන්තිති නිකාමනා. රසතණ්හං සන්ධාය වදති. සා හි කඛළිකාරෙ ආභාරෙ බලවති. තෙනෙව තත්ථ අවධාරණං කතං. භායති එතස්මාති භයං, නිකන්තියෙවභයං මහානත්ථහෙතුතො. උපගමනං විසයිත්ථියවිඤ්ඤාණෙසු විසයවිඤ්ඤාණෙසු එව ව සඬගතිවසෙන පවත්ති, තං වෙදනාදිඋප්පත්තිහෙතුතාය “භය”න්ති වුත්තං. අවධාරණෙ පයොජනං වුත්තනයමෙව. සෙසද්වයෙපි එසෙවනයො. ආයුහනං අභිසන්දහනං, සංවිධානන්තිපි වදන්ති. තං හවුපපත්තිහෙතුතාය “භය”න්ති වුත්තං. අභිනිපාතො තත්ථ තත්ථ හවෙ පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන නිබ්බන්ති. සො හවුපපත්තිහෙතුකානං සබ්බෙසං අනත්ථානං මූලකාරණත්තා “භය”න්ති වුත්තො. ඉදානි නිකන්තිආදිනං සප්පට්භයනං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “කිංකාරණා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ නිකන්තිං කත්වාති ආලයං ජනෙත්වා, තණ්හං උප්පාදෙත්වාති අත්ථො.

එස්ස උපගච්ඡන්තාති වක්ඛුසම්ඵස්සාදිහෙදං එස්සං පවත්තෙන්තා. එස්සස්සාදිනොති කායසම්ඵස්සවසෙන ඵොට්ටබ්බසඬබ්බාතස්ස එස්සස්ස අස්සාදනසීලා. කායසම්ඵස්සවසෙන හි සත්තානං ඵොට්ටබ්බතණ්හා පවත්තන්ති දස්සෙතුං එස්සාභාරාදිනවදස්සනෙ ඵොට්ටබ්බාරම්මණං උද්ධටං “පරෙසං රක්ඛිතගොපිතෙසු”තිආදිනා. එස්සස්සාදිනොති වා එස්සාභාරස්සාදිනොති අත්ථො. සති හි එස්සාභාරෙ සත්තානං එස්සාරම්මණෙ අස්සාදො, නාසතිති. තෙනාහ “එස්සස්සාදමූලක”න්තිආදි.

ජාතිනිමිත්තස්ස භයස්ස අභිනිපාතසභාවෙන ගහිතත්තා “තම්මුලක”න්ති වුත්තං, කම්මායුහනනිමිත්තන්ති අත්ථො.

අභිනිපතතීති අභිනිබ්බන්තති. පට්ඨාහිනිබ්බන්ති හි සත්තානං තත්ථ තත්ථ අධිගාරකාසුසදිසෙ හවෙ අභිනිපාතසදිසීති. තම්මුලකත්තාති නාමරූපනිබ්බන්තිමූලකත්තා.

තත්තාති තාසු උපමාසු. භූතමත්ථං කත්වාති න පරිකප්පිතමත්ථං, අථ බො භූතං භූතපුබ්බං අත්ථං කත්වා. පාඨෙයාහත්ථෙසු ගච්ඡන්තෙසු පාඨෙයාං, ගච්ඡන්තං විය හොතිති වුත්තං “ගන්ත්වා පාඨෙයාං නිට්ඨාසී”ති. ගන්ත්වාති වාගමනහෙතුති අත්ථො. බුජ්ජිපාසාතුරතාය සනච්ඡායං රුක්ඛං උපගන්තුං අසමත්ථා විරළ්භවිජායායං නිසීදිංසු. න දානි සක්කා තං මයා කාතුං අනිදුබ්බලභාවතො. පරික්ඛලිතගතිතරුණදාරකො බුජ්ජිපාසාහිභූතො ව, තස්මා ගච්ඡන්තොයෙව මතො.

සජාතිමංසතායාති (සං. නි. ටී. 2.2.63) සමානජාතිමංසතාය, මනුස්සමංසතායාති අත්ථො. යං මනුස්සමංසං, තඤ්ඤි ලොකෙ ජිගුච්ඡන්තීයත්තා පටිකුලං. තථා හි තං විඤ්ඤාති වජ්ජිතං, මනුස්සමංසෙසුපි ඤාතිමංසං අයුත්තපරිභොගතාය පටිකුලං, තත්ථාපි පුත්තමංසං, තත්ථාපි පියපුත්තමංසං, තත්ථාපි තරුණමංසං, තත්ථාපි ආමකමංසං, තත්ථාපි

අගෞර්වයානිසඬ්ඛනං, තත්ථාපි අලොභං, තත්ථාපි අබ්බිතන්ති එවං හෙට්ඨිමනො උත්තරුත්තරස්ස පටිකුලතරභාවකාරණතා දට්ඨබ්බං. පුත්තමංසසදිසන්ති පටිකුලතාඋපට්ඨාපනෙන පුත්තමංසසදිසං කත්වා පස්සති. තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියතීති අරියමග්ගෙන ආභාරෙ සාපෙක්ඛං බෙපෙති.

සා ගාවීති “සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ ගාවී”ති (සං. නි. 2.63) එවං සුත්තෙ වුත්තගාවී. උද්දාලෙන්වාති උප්පාටෙන්වා. නිස්සාය තිට්ඨතීති පටිච්චපච්චයං කත්වා පවත්නති. දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන තිණ්ණමිපි වෙදයිතානං දුක්ඛභාවං සන්ධායාහ “වෙදයිතදුක්ඛස්සා”ති.

සාධුසම්මතාපි ගති විපරිණාමසඬ්ඛාරදුක්ඛතාවසෙන කිලෙසදුක්ඛවසෙන ච මහාපරිළාභායෙවාති වුත්තං “මහාපරිළාභට්ඨෙත තයො භවා”ති. යථා උපකඩ්ඪකා ද්වෙ පුරිසා, එවං කුසලාකුසලවසෙන ද්වෙ මනොසඤ්චෙතනා. යථා මනොසඤ්චෙතනා න පවත්නති, තථා පටිපජ්ජන්තො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියතීති වෙදිතබ්බො.

සත්තිසතෙන හතා එව උපමා සත්තිසතහතුපමා, තස්සං සත්තිසතහතුපමායං. තං සත්තිසතං. අස්ස පුරිසස්ස. පතීතොකාසෙති පුරිමසත්තිහි පතීතප්පදෙසෙ. දුක්ඛස්ස පමාණං නත්ථී අනෙකස්ස අපරාපරං උප්පජ්ජන්තො. ඛන්ධජනනන්ති ඛන්ධානං අපරාපරුප්පාදො, පට්ඨාභිනිබ්බන්ති පන පටිසන්ධි එව. ආගුචාරී පුරිසො විය පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං නානප්පකාරදුක්ඛුප්පාදසන්තිස්සයතො, තෙහි ච දුක්ඛෙහි උපගන්තබ්බතො. සම්පයුත්තධම්මානං පමුඛභාවෙන පවත්ති යා “විඤ්ඤාණස්ස දුක්ඛුප්පාදොති වුත්තා. තථා හි වුත්තං “මනොපුබ්බිතමා ධම්මා”ති (ධ. ප. 1, 2) යථා විඤ්ඤාණං ආයතීං පටිසන්ධිවසෙන න පවත්නති, එවං කරුණං තත්ථ නිකන්තිපරියාදානං දට්ඨබ්බං.

පරිඤ්ඤාතං චන්දුති දුක්ඛසච්චමාහ. පඤ්චකාමගුණිකො රාගොති පඤ්චකාමගුණාරම්මණො රාගො. පරිඤ්ඤාතො හොතීති පරිච්ඡිජ්ජ ජානනෙන සමතික්කන්තො හොති. රසතණ්හාය හි සම්මදෙව විගතාය රූපතණ්හාදයොපි විගතායෙව හොන්ති. තථා ච සති කාමරාගසංයොජනං සමුච්ඡින්නමෙව හොති, එවං කරුණං තත්ථ නිකන්තිපරියාදානං දට්ඨබ්බං. පරිඤ්ඤාභිසමයෙ හි සිද්ධෙ පහානාභිසමයො සිද්ධො එවාති. පහීනෙ ච කාමරාගසංයොජනෙ ඔරම්භාගියසංයොජනානං ලෙසොපි නාවසිස්සතීති දස්සෙන්තො ආහ “නත්ථී තං සංයොජන”න්තිආදි. තෙන කබ්බිකාරාහාරපරිඤ්ඤා අනාගාමිකං පාපෙතීති දස්සෙති. සෙසාහාරපරිඤ්ඤා පන අරහත්තනිට්ඨා එවාති දස්සෙන්තො “එස්සෙ භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ තිස්සො තණ්හාති කාමතණ්හා රූපතණ්හා අරූපතණ්හාති ඉමා තිස්සො තණ්හා.

“පුරිමතණ්හාසමුදයා”ති සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ තණ්හාපච්චයනිබ්බන්තාති තණ්හාපච්චයා නිබ්බන්තා. පටිසන්ධික්ඛණෙ පුරිමතණ්හාසමුදයා ආභාරානං සමුදයදස්සනෙනෙව පවත්තික්ඛණෙපි උපාදින්නකආභාරසමුදයො දස්සිතො හොතීති තං අනාමසිත්වා අනුපාදින්නකානං තණ්හාසමුදයං දස්සෙතුං “යස්මා පනා”තිආදි වුත්තං. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තෙ මිස්සිත්වා කථිතා අවිසෙසිතන්තා. සහජාතතණ්හාපච්චයනිබ්බන්තොති එත්ථ සහජාතග්ගහණං අසහජාතතණ්හාපච්චයනිබ්බන්තොපි අනුපාදින්නකආභාරො ලබ්භතීති දස්සන්තත්ථං. සො පන අසහජාතතණ්හාපච්චයනිබ්බන්තතාසාමඤ්ඤෙතපි යථාවුත්තඋපාදින්නකාභාරෙන සංසයං ජනෙය්‍යාති න උද්ධට්ඨො, න ච එතං කාරණං “රාගං උපනිස්සාය දොමනස්සං උප්පජ්ජති”ති වචනතො, තණ්හොපනිස්සයපටිසචිත්තසමුට්ඨානාය ච ඔජාය වසෙන අනුපාදින්නකආභාරස්ස ලබ්භනතො. කථං පන තණ්හා ඔජාය උපනිස්සයපච්චයො; න හි පට්ඨානෙ කත්ථවි රූපස්ස උපනිස්සයපච්චයො වුත්තො අත්ථීති. නායං විරොධො “යස්මිං සති යං හොති, සො තස්ස උපනිස්සයො”ති සුත්තන්තනයස්ස අධිප්පෙතන්තා යථාවුත්තත්ථසම්භවතො. තෙනෙවාහ “ඉමිස්සා...පෙ.... තණ්හාය නිරොධෙනා”ති.

කාරණෙ සබ්බසො නිරුද්ධෙ ඵලමිපි සබ්බසො නිරුජ්ඣතිති ආහ “ආභාරනිරොධො පඤ්ඤායතී”ති. ආභාරානං දුක්ඛසච්චෙකදෙසන්තා ආභාරග්ගහණං දුක්ඛසච්චග්ගහණමෙව හොතීති ආහ “ඉධ චත්තාරිපි සච්චාති සරූපෙනෙව වුත්තාති”ති. සච්චදෙසනා දුක්ඛාදීනං යාවදෙව පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිභාවසන්දස්සන්තත්ථා, තස්මා ජරාමරණාදීසු පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිභාවො අසම්මොහතො සල්ලක්ඛෙනබ්බොති දස්සෙන්තො “සබ්බත්ථ අසම්මුය්හන්තෙන සච්චාති උද්ධරිතබ්බාති”ති ආහ.

ආභාරවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සච්චවාරවණ්ණනා

91. යෙන යෙන පරියායෙන ඛ්‍යාකරොතීති යෙන යෙන දුක්ඛාදිජරාමරණාදිපරියායෙන අරියසච්චාති සඬ්ඛෙපතො ච විත්ථාරතො ච කථෙති. දුක්ඛන්ති දුක්ඛසච්චං දුක්ඛං, න දුක්ඛමත්තං.

සම්මතවර්ණනා නිර්වචනා.

ජරාමරණවාර්ණනා

92. තෙසං තෙසන්ති බ්‍යාපනිවජාවසෙනායං නිද්දෙසො කතො, තස්මා යථා “ගාමො ගාමො රමණීයො”ති වුත්තෙ රමණීයතාය තාදිසා සබ්බෙපි ගාමා සඬගහං ගච්ඡන්ති, එවං “තෙසං තෙසං සත්තානං ජාති”ති වුත්තෙ ජාතිසඬබ්‍යාපිකාරවසෙන සබ්බෙපි සත්තා සඬගහං ගච්ඡන්ති. තෙනාහ “සබ්බෙපතො අනෙකෙසං සත්තානං සාධාරණනිද්දෙසො”ති.

ගතිජාතිවසෙනාති (සං. නි. ටි. 2.1.2) පඤ්චගතිවසෙන, තත්ථාපි එකෙකාය ගතියා ඛත්තියාදිභූමිමදෙවාදිහත්ථිආදිජාතිවසෙන ව. නිකියාන්ති සත්තා එත්ථ, එතෙන වාති නිකායො, ගොත්තවරණාදිවිභාගො. ජරාය සභාවො නාම වයොභානි, තස්මා ජරාති වයොභානිසඬබ්‍යාප්තස්ස සභාවස්ස නිද්දෙසො, පාකට්ඨජරාවසෙන නිද්දෙසො ඛණ්ඩිව්වාදිවසෙන ගහණතො. ජීරණමෙව ජීරණතා, ජීරන්තස්ස වා ආකාරො තා-සද්දෙන වුත්තො. තෙනාහ “අයං ආකාරනිද්දෙසො”ති. දන්තාදීනං වසෙන ඛණ්ඩං ජාතං එතස්සාති ඛණ්ඩිනො, පුග්ගලො. තස්ස භාවො ඛණ්ඩිව්වං. පලිතං එතස්ස අත්ථිති පලිතො, තස්ස භාවො පාලිව්වං. වලි තවො එතස්සාති වලිත්තවො, තස්ස භාවො වලිත්තවතා. ඉමෙ ඛණ්ඩිව්වාදයො ජරා. විකාරානං දස්සනවසෙනාති විපත්තිදස්සනවසෙනා. වාතස්සාති මහතො වාතක්ඛන්ධස්ස. ඛණ්ඩිව්වාදිවසෙන ගතමග්ගො පාකට්ඨො, තස්මා ඛණ්ඩිව්වාදිග්ගහණං ජරාය කිව්වනිද්දෙසොති වුත්තන්ති දස්සෙති. න ව ඛණ්ඩිව්වාදීනෙව ජරාති කලලකාලතො පභුති පුරිමරූපානං ජරාපත්තක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානාති පච්ඡිමරූපාති පරිපක්කරූපානුරූපාති පරිණතපරිණතාති උප්පජ්ජන්ති අනුක්කමෙන සුපරිණතරූපානං පරිපාකකාලෙ උප්පජ්ජමානාති ඛණ්ඩිව්වාදිසභාවාති උප්පජ්ජන්ති, තාති උදකාදිමග්ගෙසු තිණරුක්ඛණ්ඩග්ගතාදයො විය පරිපාකගතමග්ගසඬබ්‍යාප්තෙසු පරිපක්කරූපෙසු උප්පන්නාති “ජරාය ගතො මග්ගො”ඉව්වෙව වුත්තාති, න ජරාති.

පකතියාති ඵලවිපච්චනපකතියා, ජරාය වා පාපුණ්‍යබ්බං ඵලමෙවපකති, තාය ජරා දිපිතා. සුප්පසන්නානීති සුචුළු පසන්නාති. තමෙව සුප්පසන්නතං කිව්වතො දස්සෙතුං “සුචුළුමිපි”තිආදි වුත්තං. තික්ඛවිසදතා හි තෙසං ඉන්ද්‍රියානං සුප්පසන්නතා. ආලුළිතානීති ආකුලානි. අවිසදානීති අබ්‍යත්තානි.

කාමං රූපධම්මෙසුපි බණ්කජරා දුරුපලක්ඛිතා පටිච්ඡන්තාව, සා පන යස්මා සත්තානවසෙන පවත්තියා පරිබ්‍යත්තාව හොතිති “පාකට්ඨජරා”ඉව්වෙව වුත්තා. අවිචි නිරන්තරා ජරා අවිචිජරා සති සත්තානෙ සත්තානං අනුප්පබන්ධතො. තතො අඤ්ඤෙසුති මන්දදසකාදිසු පුබ්බදසකාදිපරිච්ඡේදතො අඤ්ඤෙසු යථාවුත්තෙසු. අන්තරන්තරාති තෙසු එව වුත්තප්පකාරෙසු පුරිමදසකාදිතො පච්ඡිමදසකාදීනං අන්තරන්තරා. වණ්ණවිසෙසාදීනන්ති වණ්ණවිසෙසසණ්ඨානවිසෙසසම්ඵස්සවිසෙසාදීනං.

වචනකවසෙනාති ක-කාරෙන හි පදං වඩ්ඪෙත්ථා වුත්තං, තස්මා වචනං වුත්ති වුත්තං හොති. තං පන එකවතුපඤ්චවොකාරහවෙසු වුත්තියා අවිසෙසතො ගහණන්ති ආහ “එකවතුපඤ්චක්ඛන්ධානං සාමඤ්ඤවචන”න්ති. වචනකවසෙනාති වා වචනකස්ස පුග්ගලස්ස වසෙනාති අත්ථො. වචනමෙව වචනතාති ආහ “භාවවචනො”ති. ලක්ඛණනිදස්සනන්ති වයසඬබ්‍යාප්තස්ස ලක්ඛණස්ස නිදස්සනං. වචන්තස්ස වා ආකාරො තා-සද්දෙන වුත්තො “වචනතා”ති. භිජ්ජනං හෙදොති වුත්තං “වුත්තික්ඛන්ධානං භඩ්දුප්පත්තිපරිදීපන”න්ති. යථා භින්තස්ස සටස්ස කෙනවි පරියායෙන ඝනසටභාවෙන ධානං නත්ථි, එවං භින්තානං ඛන්ධානන්ති වචනං අන්තරහිතං නාමාති ආහ “අන්තරධානන්ති...පෙ.... පරිදීපන”න්ති. යො මච්චුති වුච්චති හෙදො, යඤ්ච මරණං පාණවාගො, තද්දුගයං එකජ්ඣං කත්වා වුත්තං “මච්චු මරණ”න්ති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කාලස්ස අන්තකස්ස කිරියාති යා ලොකෙ වුච්චති, සා වුත්ති, මරණන්ති අත්ථො. වචනකාලො එව වා අනතික්කමනීයත්තා විසෙසෙන කාලොති වුත්තොති තස්ස කිරියා අත්ථතො වුත්තික්ඛන්ධානං හෙදප්පත්තියෙව. “වුත්ති වචනතා”තිආදිනා පුබ්බෙ වොභාරමිස්සකෙන නිද්දිට්ඨං.

ඉදානි නිබ්බන්තිතපරමත්ථනයෙනෙව නිද්දෙසොති දස්සෙතුං “පරමත්ථෙන දීපෙතු”න්ති වුත්තං. “වචනකවසෙනා”තිආදිනා හි පුග්ගලවසෙන ව වොභාරාධිට්ඨානා සංවණ්ණනා කතා. න කිඤ්චි කලෙවරං නික්ඛිපති ඔපපාතිකානං වුත්තික්ඛන්ධානං අන්තරධානමෙවහොති, තතො පරං උතුසමුට්ඨානරූපසන්නති න පවත්තති. “ජාතිසමුදයා”තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං “තණ්හාසමුදයා”තිආදිසු වුත්තනායෙනෙව සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති න වුත්තං.

ජරාමරණවාර්ණනා නිර්වචනා.

ජාතිවාර්ණනා

93. ජායනට්ඨෙන්නාතිආදි ආයතනවසෙන යොනිවසෙන ව ද්විති ද්විති පදෙහි සබ්බසත්තෙ පරියාදිශිත්ථා ජාතිං දස්සෙතුං වුත්තං. සම්මොභවිනොදනියං (විභ. අට්ඨ. 191) පන “ජායමානකවසෙන ජාති, සඤ්ජායනවසෙන

සඤ්ජාති” ති වුත්තත්තා තත්ථ එකෙකෙනෙව පදෙන සබ්බසත්තෙ පරියාදිශිත්වා ජාතිං දස්සෙතිති දට්ඨබ්බං.
සම්පුණ්ණා ජාති සඤ්ජාතීති කත්වා “සා පරිපුණ්ණායනනවසෙන යුත්තා” ති වුත්තං. එතෙනෙව කෙවලං ජාතිසද්දෙන
වුත්තාය ජාතියා අපරිපුණ්ණායනනා දට්ඨබ්බං. අභිබ්බත්තා නිබ්බන්ති අභිනිබ්බන්ති, පාකටා නිබ්බන්තිති අත්ථො.
“තෙසං තෙසං සත්තානං...පෙ.... අභිනිබ්බන්ති” ති සත්තවසෙන පවත්තත්තා වොභාරදෙසනා.

තත්ත තත්තාති එත්ථ චතුචොකාරභවෙ ද්විත්තං, එකචොකාරභවෙ ද්විත්තං, සෙසරූපධාතුයං පටිසන්ධික්ඛණේ
උප්පජ්ජමානානං පඤ්චන්තං, කාමධාතුයං චිකල්චිකල්පිත්ථියවසෙන සත්තන්තං නවන්තං දසන්තං, පුන දසන්තං,
එකාදසන්තඤ්ච ආයනනානං වසෙන සඬගභො වෙදිතබ්බො. යදිපි චුතික්ඛන්ධා අනන්තරානං පටිසන්ධිකම්මානං
අනන්තරාදිනා පච්චයා භොන්ති, යෙ පන සමුදයා අජනකා, තෙ එත්ථ උපපත්තිභවොති අධිප්පෙතා. ජනකො එව
භවොති අධිප්පෙතොති දස්සෙන්නො “ජාතියා පච්චයභුතො කම්මභවො වෙදිතබ්බො” ති ආහ.

ජාතිවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භවවාරවණ්ණනා

94. භාවනභවනට්ඨෙත භවො දුට්ඨො. තත්ථ කම්මභවො “භවති එතස්මා උපපත්තිභවො” ති භාවනට්ඨෙත
භවො. අට්ඨකථායං පන උපපත්තිභවං “භවතීති භවො” ති වත්වා තස්ස කාරණත්තා කම්මං ඵලූපවාරෙන භවොති
අයමත්ථො වුත්තො, උභයත්ථාපි උපපත්තිභවභෙතුභාවනෙන්ථ කම්මස්ස කම්මභවපරියායොති දස්සිතං භොති.
සබ්බථාපීති භාවනභවනකුසලාකුසලඋපපත්තිසම්පත්තිභවහීනපණ්ණාදිනා සබ්බජ්ජකාරෙනපි. කාමභවොති වුත්තං
කාමතණ්හාභෙතුකතො කාමතණ්හාය ආරම්මණභාවතො ව. රූපභවුපගකම්මං රූපභවො, තථා අරූපභවුපගකම්මං
අරූපභවො, තංතංනිබ්බන්තක්ඛන්ධා රූපාරූපුපත්තිභවා, රූපාරූපභවභාවො පන තෙසං “කාමභවො” ති එත්ථ
වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

භවවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපාදානවාරවණ්ණනා

95. උපාදානන්ති චතුබ්බධම්පි උපාදානං. යථා හි කාමස්සාදවසෙන, භවස්සාදවසෙන වා තංතංසුගතිභවුපගං
කම්මං කරොන්තස්ස කාමුපාදානං, එවං උච්ඡෙදාදිමිථිජාහිනිවෙසවසෙනාති වත්තාරිපි උපාදානාති යථාරහං තස්ස
තස්ස කුසලකම්මභවස්ස උපනිස්සයවසෙනෙව පච්චයා භොන්ති, අකුසලකම්මභවස්ස අසභජාතස්ස අනන්තරස්ස
උපනිස්සයවසෙනපි ආරම්මණවසෙනපි. සභජාතස්ස කාමුපාදානං සභජාත-අඤ්ඤමඤ්ඤ-නිස්සය-සම්පයුත්ත-අත්ථි-
අවිගත-භෙතු-වසෙන සත්තධා, සෙසඋපාදානාති තත්ථ භෙතුපච්චයභාවං පභාය මග්ගපච්චයං පක්ඛිපිත්වා සත්තධාව
පච්චයා භොන්ති. අනන්තරස්ස පන අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනවසෙන පච්චයා
භොන්ති. තස්සිදම්පි සභජාතාදීති ආදි-සද්දෙන සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. වත්ථුකාමං උපාදියති චිත්තං, පුග්ගලො වා
එතෙනාති අත්ථො. තත්ති වත්ථුකාමං. කාමෙතීති කාමො ව සො උපාදියතීති උපාදානඤ්චාති යොජනා.
වුත්තනායෙනාති අභිධම්මෙ වුත්තනායෙන.

සස්සතො අත්තාති ඉදං පුරිමදිට්ඨිං උපාදියමානං උත්තරදිට්ඨිං නිදස්සෙතුං වුත්තං. යථා එසා දිට්ඨි
දළ්භිකරණවසෙන පුරිමං පුරිමං උත්තරා උත්තරා උපාදියති, එවං “නත්ථි දින්න”න්තිආදිකාපීති. අත්තග්ගහණං පන
අත්තවාදුපාදානන්ති නයිදං දිට්ඨුපාදානදස්සනන්ති දට්ඨබ්බං. ලොකො වාති අත්තග්ගහණචිතිමුත්තගහණං
දිට්ඨුපාදානභුතං ඉධ පුරිමදිට්ඨිඋත්තරදිට්ඨිවචනෙහි වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සබ්බදිට්ඨිගතස්ස “දිට්ඨුපාදාන”න්ති එතං
අධිවචනං “සබ්බාපි දිට්ඨි දිට්ඨුපාදාන”න්ති වචනතො.

සීලබ්බතං උපාදියන්තිති සීලබ්බතං “සුද්ධිමග්ගො” ති උපාදියන්ති. එතෙන මිථිජාහිනිවෙසෙන. සයං වා තං
මිථිජාහිනිවෙසසභගතං. සීලබ්බතසභවරණතො සීලබ්බතඤ්ච තං දළ්භග්ගාභාවතො උපාදානඤ්චාති
සීලබ්බතුපාදානං. එවං සුද්ධිති අභිනිවෙසතොති එවං ගොසීලගොවනාදිවරණෙන සංසාරසුද්ධිති අභිනිවෙසභාවතො.
එතෙන තං සභවරණතො අභිනිවෙසස්ස තංසද්දාරහතං දස්සෙති.

වදන්තීති “අත්ථි මෙ අත්තා” තිආදිනා වොහරන්ති. එතෙන දිට්ඨිගතෙන. අත්තවාදමත්තමෙවොති අත්තාති
වාචාමත්තමෙව. එතෙන වාචාවත්ථුමත්තමෙතං, යදිදං බාහිරකපරිකප්පිතො අත්තාති දස්සෙති.

තණ්හා කාමුපාදානස්සාති එත්ථ “තත්ථ කතමං කාමුපාදානං? යො කාමෙසු කාමච්ජන්දො කාමරාගො
කාමනන්දි කාමතණ්හා කාමස්සෙනෙහො කාමපරිලාභො කාමමුච්ඡා කාමච්ඤ්ඤාසානං. ඉදං වුව්චති කාමුපාදාන”න්ති
වචනතො තණ්හාදළ්භත්තං කාමුපාදානං. තණ්හාදළ්භත්තන්ති ව පුරිමතණ්හාඋපනිස්සයපච්චයතො දළ්භභුතා
උත්තරතණ්හා එව. කෙචි පනාහු -

“අප්පත්තවිසයපත්ථනා තණ්හා අන්ධකාරෙ වොරස්සහත්ථප්පසාරණං විය, සම්පත්තවිසයග්ගහණං උපාදානං තස්සෙව භණ්ඩග්ගහණං වියා”ති. අප්පිච්ඡසන්තුට්ඨිපට්ඨිපක්ඛා එතෙ ධම්මා පරියෙසනාරක්ඛදුක්ඛමූලානි, තස්මා චුත්තලක්ඛණා තණ්හා චුත්තලක්ඛණස්සෙව උපාදානස්ස අනානන්තරස්ස උපනිස්සයවසෙන පච්චයො, ආරම්මණාදිවසෙන පච්චයො භොතියෙව, අනන්තරාදීනං පන අනන්තරාදිවසෙන පච්චයො. සබ්බස්සපි හි ලොභස්ස තණ්හාපරියායොපි කාමුපාදානපරියායොපි ලබ්හතෙවාති. අවසෙසානන්ති දිට්ඨුපාදානාදීනං. සහජාතාදිවසෙනාති සහජාතානං සහජාතාදිවසෙන, අසහජාතානං අනන්තරඋපනිස්සයාදිවසෙනාති සබ්බං භෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

උපාදානවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තණ්හාවාරවණ්ණනා

96. “චක්ඛුසම්ඵස්සො”තිආදි ඵස්සස්ස මානිතො නාමං විය පුත්තස්ස වත්ථුතො තස්ස නිස්සයභාවෙන උප්පත්තිහෙතුත්තා, ආරම්මණං පන කෙවලං උප්පත්තිහෙතුති චුත්තං “සෙට්ඨී...පෙ.... නාම”න්ති. කාමරාගභාවෙනාති වත්ථුකාමස්ස රජ්ජනවසෙන. රූපං අස්සාදෙන්තීති රූපාරම්මණං තණ්හාභිනන්දනාවසෙන අභිරමමානා එව අස්සාදෙන්ති. නිව්චන්තිආදිනා දිට්ඨාභිනන්දනාමුඛෙන රූපං අභිරමන්ති. පෙච්ච න භවිස්සන්ති හිජ්ජන්තවා න භොති පුන අනුප්පජ්ජනතො. තථා සද්දකණ්හාදයොපිති යථා රූපතණ්හා කාමරාගභාවෙන සස්සතරාගවසෙන උච්ඡේදරාගවසෙනාති ව පචන්තියා තිස්සො තණ්හා, තථා සද්දතණ්හා ගන්ධරසථොට්ඨබ්බධම්මතණ්හාපි. තණ්හාවිවර්තානීති තණ්හාසමුදාචාරා, සමුදාචාරවසෙන පචන්තතණ්හාති අත්ථො.

අප්ඤ්ඤානිකස්සුපාදායාති (විභ. අට්ඨ. 973; සං. නි. ටී. 2.2.2) අප්ඤ්ඤානිකං ඛන්ධපඤ්ඤානං උපාදාය. උපයොගත්ථෙ හි ඉදං සාම්ච්චනං. අස්මිති භොතීති යදෙනං අප්ඤ්ඤානං ඛන්ධපඤ්ඤානං උපාදාය තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන සමුහගාහතො අස්මිති එවං භොති, තස්මිං සතීති අත්ථො. ඉත්ථස්මිති භොතීති ඛන්තියාදිසු “ඉදංපකාරො අභ”න්ති එවං තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන භොතීති ඉදමෙත්ථ අනුපනිධාය ගහණං. එවමාදිනාති ආදි-සද්දෙන “එවංස්මිති, අඤ්ඤාපාස්මිති, භවිස්සන්ති, ඉත්ථං භවිස්සන්ති, එවං භවිස්සන්ති, අඤ්ඤාපා භවිස්සන්ති, අසස්මිති, සතස්මිති, සියන්ති, ඉත්ථං සියන්ති, එවං සියන්ති, අඤ්ඤාපා සියන්ති, අපාහං සියන්ති, අපාහං ඉත්ථං සියන්ති, අපාහං එවං සියන්ති, අපාහං අඤ්ඤාපා සිය”න්ති (විභ. 973) ඉමෙසං තණ්හාවිවර්තානං ගහණං. තත්ථ එවංස්මිති ඉදං සමතො උපනිධාය ගහණං, යථා අයං ඛන්තියො, යථා අයං බ්‍රාහ්මණො, එවං අභමිපිති අත්ථො. අඤ්ඤාපාස්මිති ඉදං අසමණො උපනිධාය ගහණං, යථා අයං ඛන්තියො, යථා අයං බ්‍රාහ්මණො, තතො අඤ්ඤාපා අහං භිනො වා අධිකො වාති අත්ථො. ඉති ඉමානි පුබ්බෙ චුත්තානි ද්වෙති එතානි පච්චුප්පන්තවසෙන වත්තාරි තණ්හාවිවර්තානි. භවිස්සන්තිආදීනි පන වත්තාරි අනාගතවසෙන චුත්තානි. තෙසං පුරිමවතුක්කෙ චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. අසස්මිති අසතීති අසං. නිව්චස්සෙනං අධිවචනං, තස්මා සස්සතො අස්මිති අත්ථො. සතස්මිති සිද්ධතීති සතං. අනිව්චස්සෙනං අධිවචනං, තස්මා අසස්සතො අස්මිති අත්ථො. ඉති ඉමානි ද්වෙ සස්සතුච්ඡේදවසෙන චුත්තානි. ඉතො පරාති සියන්තිආදීනි වත්තාරි සංසයපරිචිතක්කවසෙන චුත්තානි, තානි පුරිමවතුක්කෙ චුත්තනයෙන අත්ථොතො වෙදිතබ්බානි. අපාහං සියන්තිආදීනි වත්තාරි “අපි නාමාහං භවෙයා”න්ති එවං පත්ථනාකප්පනවසෙන චුත්තානි, තානි පුරිමවතුක්කෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බානි.

එත්ථ ව සස්සතුච්ඡේදවසෙන චුත්තා ද්වෙ දිට්ඨිසීයා නාම, අස්මි, භවිස්සං, සියං, අපාහං සියන්ති එතෙ පන වත්තාරො සුද්ධසීයා එව, “ඉත්ථස්මි”තිආදයො තයො තයොති ද්වාදස සීසමූලකා නාම. එවමෙනාති ද්වෙ දිට්ඨිසීයා, වත්තාරො සුද්ධසීයා, ද්වාදස සීසමූලකානි අප්ඤ්ඤානිකස්සුපාදාය අට්ඨාරස්ස තණ්හාවිවර්තානි වෙදිතබ්බානි.

බාහිරස්සුපාදායාති බාහිරං ඛන්ධපඤ්ඤානං උපාදාය. ඉදමිපි හි උපයොගත්ථෙ සාම්ච්චනං. ඉමිනාති ඉමිනා රූපෙන වා...පෙ.... විඤ්ඤාණෙන වාති එවං රූපාදිසු එකමෙව “අභ”න්ති, ඉතරං කිඤ්ඤානප්‍රලිඛොධභාවෙන ගහෙන්වා තණ්හාදිවසෙන “අස්මි”ති අභිනිවිසති, “ඉමිනා”ති අයමෙත්ථ වියෙසො. අස්මිති ඉමිනා ඛග්ගෙන වා ඡන්තෙන වා අභියෙකෙන වා “ඛන්තියොභමස්මි”ති අභිනිවිසති. බාහිරරූපාදිනිස්සිතානීති බාහිරානි පරසන්තතිපරියාපන්තානි රූපවෙදනාදීනි නිස්සිතානි. අට්ඨාරසානි ඉමිනා “අස්මි”තිආදිනායප්පවත්තානි අට්ඨාරස, තානි පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බානි. “ඉමිනා”ති හි අයමෙවෙත්ථ වියෙසො, තස්මා “ද්වෙ දිට්ඨිසීයා”තිආදිනා චුත්තනයෙනෙව නිද්ධාරෙත්වා වෙදිතබ්බා. උභයං පන එකප්ඤ්ඤා කත්වා ආභ “ඡන්තිංසා”ති.

නිද්දෙසත්ථෙනාති “ඡයිමෙ ආචුසො තණ්හාකායා”තිආදිනිද්දෙසපාළියා අත්ථවචනෙන. නිද්දෙසවිත්ථාරාති තස්ස ව නිද්දෙසස්ස අට්ඨසතතණ්හාවිවර්තවසෙන විත්ථාරෙන. විත්ථාරස්ස ව පුන සඬගහතොති ද්විති ආකාරෙහි විත්ථාරිතස්ස අට්ඨාරසතණ්හාවිවර්තපභෙදස්ස ඡලෙව තිස්සොයෙවාති ව පුන සඬගහණතො ව.

විජාකවෙදනා අධිප්පෙනා වියෙසතො අත්තානං අස්සාදෙනබ්බතො. තමෙව හිස්සා අස්සාදෙනබ්බතං පකාසෙනුං “කථ”න්තිආදි චුත්තං. අස්සාදෙනනාති අභිරතියා. මමායන්තාති ධනායන්තා. විත්තකාරාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන ඉට්ඨවණ්ණාරම්මණදායකානං සඬගහො. සිප්පසන්දස්සනකාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන වෙජ්ජාදීනං සඬගහො. වෙජ්ජා හි

රසායනනොජාවසෙන තදුපත්ථම්භිතවසෙන ව ධම්මාරම්මණස්ස දායකා. ස්වායං ආදි-සද්දො “විණාවාදකාදි” තිආදිනා පච්චෙකඤ්ච යොජෙතබ්බො, පුත්තං මමායන්තාති පුත්තං සම්පියායන්තා. පුත්තො විය වෙන්ථ වෙදනා දට්ඨබ්බො, සප්පායසප්පිබ්බරාදිති විය වෙදනාය පච්චයභුතාති ඉට්ඨරුපාදිආරම්මණාති, ධාති විය රුපාදිඡ්ලාරම්මණදායකා චිත්තකාරාදයො දට්ඨබ්බො.

තණ්හාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වෙදනාවාරවණ්ණනා

97. වක්ඛුසම්ඵස්සජා එව වෙදනා අතිතාදිභෙදභින්නා රාසිවසෙන එකජ්ඣං ගහෙත්වා එකො වෙදනාකායො යථා වෙදනාක්ඛන්ධො, එවං සොතසම්ඵස්සජාදිකාති පාළියං “ඡයිමෙ ආවුසො වෙදනාකායා” ති චුත්තන්ති ආහ “වෙදනාකායාති වෙදනාසමුභා” ති. වක්ඛුසම්ඵස්සනො ජාතා වක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනා. සා පන උපාදින්නාපි අනුපාදින්නාපි, තදුභයස්සපි සඬගණ්හන්තෙන අත්ථවණ්ණනාය කතත්තා ආහ “අයං තාවෙන්ථ සබ්බසඬගාභිකකථා” ති. ඉදාති “විපාකවිධි අය” න්ති උපාදින්නයෙව ගණ්හන්තො “විපාකවසෙනා” තිආදිමාහ. මනොද්චාරො මනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයුත්තාති තදාරම්මණමනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයුත්තා.

අවසෙසානන්ති සම්පට්ච්ඡනාදිවෙදනානං. උපනිස්සයාදීති ආදි-සද්දෙන අනන්තරාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. අනන්තරාතඤ්චි අනන්තරාදිවසෙන, ඉතරෙසං උපනිස්සයවසෙන එස්සො පච්චයො හොති, මනොද්චාරො පන තදාරම්මණවෙදනානං මනොසම්ඵස්සො උපනිස්සයවසෙන පච්චයො. අද්චාරිකානන්ති ද්වාරරහිතානං. න හි පටිසන්ධිආදිවෙදනානං කිඤ්චි ද්වාරං අත්ථි. සහජාතමනොසම්ඵස්සසමුදයාති එතෙනස්ස තාසං සහජාතකොටියා පච්චයභාවමාහ.

වෙදනාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එස්සවාරවණ්ණනා

98. වක්ඛුං නිස්සාය උප්පන්නො සම්ඵස්සො වක්ඛුසම්ඵස්සො. පඤ්චවත්ථුකාති වක්ඛාදිපඤ්චවත්ථුකා වක්ඛාදිපඤ්චවත්ථුසන්තිස්සයා. “උපාදින්නකකථා එසා” ති බාවීසතිග්ගහණං, පචත්තිකථාභාවතො ලොකීයග්ගහණං. විපාකමනසම්පයුත්තඑස්සාති විපාකමනොවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තා එස්සා. පච්චයුප්පන්නෙන විය පච්චයෙනපි උපාදින්නකෙනෙව භවිතබ්බන්ති “ඡන්තං වක්ඛාදීනං ආයතනාන” න්ති චුත්තං.

එස්සවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සලායතනවාරවණ්ණනා

99. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං, තස්මා යථා එත්ථ අරුපලොකාපෙක්ඛාය ඡට්ඨායතනඤ්ච සලායතනඤ්ච සලායතනන්ති එකසෙසො ඉච්ඡිතබ්බො, එවං යෙසං පච්චයුප්පන්නො උපාදින්නො, පච්චයො පන අනුපාදින්නොතිපි ඉච්ඡිතබ්බො. තෙසං මතෙන බාහිරායතනවසෙනපි එකසෙසො වෙදිතබ්බො “ඡට්ඨායතනඤ්ච සලායතනඤ්ච සලායතනඤ්ච සලායතන” න්ති. විසුද්ධිමග්ගොපි ඉමස්ස ආගමස්ස අත්ථසංවණ්ණනාති ආහ “විසුද්ධිමග්ගෙ...පෙ.... චුත්තනයමෙවා” ති. එස නයො අඤ්ඤත්ථාපි විසුද්ධිමග්ගග්ගහණං.

සලායතනවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නාමරූපවාරවණ්ණනා

100. නමනලක්ඛණන්ති ආරම්මණාභිමුඛං නමනසභාවං තෙන විනා අපචත්තනතො. රූප්පනං සීතාදිවිරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විසදිසුප්පන්ති. ඉමෙ පන තයොතිආදිනා සබ්බචිත්තුප්පාදසාධාරණවසෙනෙව නංසඬබාරක්ඛන්ධග්ගහණං, තස්මා යෙ යත්ථ අසාධාරණා, තෙපි අත්ථතො ගහිතායෙවාති දස්සෙති.

උපාදිසිත්ථාති පච්චයෙ කත්වා. පච්චයකරණමෙව හි පච්චයුප්පන්නස්ස පච්චයභුතධම්මානං උපාදියනං. සමුභසම්බන්ධෙ සාම්ච්චනං එතන්ති “සමුභන්ථෙ එතං සාම්ච්චන” න්ති චුත්තං තෙන විනා සම්බන්ධස්ස අභාවතො. තෙනාති තස්මා. තං සබ්බම්පිති තං භුතුපාදායපහෙදං සබ්බම්පි සත්තවීසතිවිධං. යස්ස නාමස්සාති චතුටොකාරහවෙ නාමස්ස. විඤ්ඤාණම්පි තප්පරියාපන්නමෙව වෙදිතබ්බං. රූපස්සාති එකවොකාරහවෙ රූපස්ස. විඤ්ඤාණං පන පඤ්චවොකාරහවෙ සඬබාරවිඤ්ඤාණමෙව. යස්ස පඤ්චවොකාරහවෙ නාමරූපස්ස. තස්ස වසෙනාති සහජාතස්ස

සහජාතාදිවසෙන, අනන්තරස්ස අනන්තරාදිවසෙන, ඉතරස්ස උපනිස්සයාදිවසෙන තස්ස නාමස්ස යථාරහං තස්ස තස්ස විඤ්ඤාණස්ස පච්චයභාවො වෙදිතබ්බො.

නාමරූපවාරවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

විඤ්ඤාණවාරවණ්ණනා

101. තෙභුමකවිපාකග්ගහණෙ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. සඬබ්බාරො යස්ස විඤ්ඤාණස්සාති එත්ථ අට්ඨවිට්ඨොපි කාමාවචරපුඤ්ඤාභිසඬබ්බාරො සොළසවිට්ඨස්ස කාමාවචරවිපාකවිඤ්ඤාණස්ස, පඤ්චවිට්ඨොපි රූපාවචරපුඤ්ඤාභිසඬබ්බාරො පඤ්චවිට්ඨස්ස රූපාවචරවිපාකවිඤ්ඤාණස්ස, ද්වාදසවිට්ඨොපි අපුඤ්ඤාභිසඬබ්බාරො සත්තවිට්ඨස්ස අකුසලවිපාකවිඤ්ඤාණස්ස, චතුබ්බිට්ඨොපි ආනෙඤ්ජාභිසඬබ්බාරො චතුබ්බිට්ඨස්ස අරූපාවචරවිපාකවිඤ්ඤාණස්ස යථාරහං පටිසන්ධිපවත්තිසු කම්මපච්චයෙන වෙව උපනිස්සයපච්චයෙන ව පච්චයො හොති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.620) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො.

විඤ්ඤාණවාරවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

සඬබ්බාරවාරවණ්ණනා

102. අභිසඬබ්බරණලක්ඛණොති අභිසඤ්ඤෙතයිතසභාවො, ආයුහනලක්ඛණොති අත්ථො. වොපනවසෙනාති කායවිඤ්ඤත්තිසඬබ්බාතවොපනවසෙන. තෙන පඤ්චද්වාරිකවෙනනා පටික්ඛිපති. වචනහෙදවසෙනාති වාචානිවිජාරණවසෙන. වචිවිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපනවසෙනාති අත්ථො. යථාචුත්තා විසති, නව මහග්ගතකුසලවෙනනා වාති එකුනතිංස මනොසඤ්ඤෙතනා. “කුසලානං උපනිස්සයවසෙනා”ති චුත්තං, එකච්චානං ආරම්මණවසෙනාපිති වත්තබ්බං. සහජාතාදිවසෙනාති සහජාත-අඤ්ඤාමඤ්ඤ-නිස්සය-සම්පයුත්ත-අත්ථි-අවිගතහෙතුවසෙන, අනන්තරානං අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනසෙන පච්චයො. අපි-සද්දෙන උපනිස්සයං සඬගණ්හාති.

සඬබ්බාරවාරවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

අවිජ්ජාවාරවණ්ණනා

103. “දුක්ඛසච්චෙඅඤ්ඤාණ”න්ති සඬබ්බෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතුං. “තත්ථා”තිආදි ආරද්ධං. තන්ති අඤ්ඤාණං. සතිපි පහාතබ්බත්තෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යත්තවසෙන අන්තොගධං. දුක්ඛසච්චඤ්ඤාණස්සාති වත්ථුසඬබ්බාතං. සම්පයුත්තත්තධ්වංසඬබ්බාතඤ්ඤා දුක්ඛසච්චං අස්ස අඤ්ඤාණස්ස. තං භිස්ස නිස්සයපච්චයො හොති. තස්සාති දුක්ඛසච්චස්ස. යථාචලක්ඛණපටිච්චෙධනිවාරණෙනාති සඬබ්බතආවිපරිතසභාවපටිච්චිජ්ඣානස්ස නිවාරණෙන. එතෙනස්ස පරිඤ්ඤාභිසමයසඬබ්බාතස්ස අරියමග්ගපටිච්චෙධස්ස විබන්ධකභාවමාහ. ඤාණප්පවත්තියාති “ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛ”න්ති අනුබුජ්ඣනාකාරාය පුබ්බභාගඤාණප්පවත්තියා. එත්ථාති දුක්ඛසච්චෙ. අප්පදානෙනාති අවිස්සජ්ජනෙන. එතෙනස්ස අනුබොධඤාණස්සපි විබන්ධකතමාහ.

නිභි කාරණෙහි වෙදිතබ්බං අන්තොගධාභාවතො. ඉධ සම්පයුත්තත්තධ්වංසෙනෙව වත්ථුතො සමුදයෙ අඤ්ඤාණං දට්ඨබ්බං. එකෙනෙවාති ඉතරං කාරණත්තයං පටික්ඛිපති. යදිපි අඤ්ඤාණං නිරොධමග්ගෙ ආරම්මණං න කරොති, කුතො තදන්තොගධතබ්බත්ථුතා, තෙ පන ජානිතුකාමස්ස තප්පට්ඨිජාදනවසෙන අනිරොධමග්ගෙහසු නිරොධමග්ගග්ගහෙතුවසෙන ව පවත්තමානං. “නිරොධෙ පටිපදායඤ්ඤා අඤ්ඤාණ”න්ති චුච්චති. තෙනාහ “පට්ඨිජාදනතො”තිආදි. තස්සත්ථො චුත්තොයෙව. ගම්භීරත්තාති සභාවෙනෙව ගම්භීරත්තා. අගාධඅපතිට්ඨාභාවෙන තංවිසයස්ස ඤාණස්ස උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා දුද්දසං. පුරිමං පන සච්චද්වයං. වඤ්චනියට්ඨෙනාති වඤ්චකභාවෙන අයාථාවභාවෙන උපට්ඨානතො දුද්දසත්තා ගම්භීරං, න සභාවතො, තස්මා තංවිසයං අඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති. තත්ථාති තස්මිං පුරිමසච්චද්වයෙ අනිච්චාදිසභාවලක්ඛණස්ස දුද්දසත්තා එව නිච්චාදිවිපල්ලාසවසෙන පවත්තති අඤ්ඤාණන්ති ආනෙත්ථා සම්බන්ධිතබ්බං.

ඉදාති නිද්දෙසවිභාගෙනපි අවිජ්ජාය සච්චෙසු පවත්තිවිභාගං දස්සෙතුං. “අපිචා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ දුක්ඛෙති එත්තකෙන භුමිමනිද්දෙසෙන. සඬගහතොති පරිඤ්ඤෙය්‍යත්තාය දුක්ඛෙන සඬගහෙතබ්බතො. තෙන නිද්ධාරණත්ථං දස්සෙති. දුක්ඛස්මිඤ්ඤි අවිජ්ජා නිද්ධාරියති, න අඤ්ඤස්මිං. වත්ථුතොති ආධාරත්ථං. දුක්ඛසන්තිස්සයා හි අවිජ්ජා. ආරම්මණතොති විසයත්ථං. තං ආරබ්භ පවත්තනතො. කිච්චතොති බ්‍යාපනත්ථං ජාදනවසෙන තං බ්‍යාපෙත්ථා පවත්තනතො. ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. අවිසෙසතොති විසෙසාභාවතො, චුත්තනයෙන දුක්ඛාදිසු පවත්තිආකාරවිසෙසං අග්ගහෙත්ථාති අත්ථො. සභාවතොති සරසලක්ඛණතො. චතුත්තම්පි සච්චානං අජානනසභාවා හි අවිජ්ජා. කාමරාගහවරාගා කාමාසවභවාසවාති ආහ “සහජාතාදිවසෙනා”ති. නනු අවිජ්ජා එව අවිජ්ජාසචො, සො කථං අවිජ්ජාය පච්චයොති ආහ “පුබ්බුජ්ජන්තා”තිආදි.

අවිජ්ජාචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආසවචාරවණ්ණනා

104. ආසවචාරෙ ආසව-සද්දන්තො ආසවච්චාරො ව හෙට්ඨා චුත්තොයෙව. කස්මා පනායං වාරො චුත්තො, නනු අවිජ්ජාදිකාව පටිච්චසමුප්පාදදෙසනාති වොදනං සන්ධාය “අයං වාරො”තිආදි ආරද්ධං. පටිච්චසමුප්පාදපදෙසුති පටිච්චසමුප්පාදකොට්ඨාසෙසු. ද්වාදසකොට්ඨාසා හි සන්ථු පටිච්චසමුප්පාදදෙසනා. තස්සාපි පච්චයදස්සනවසෙනාති නායං කාපිලානං මූලපකති විය අප්පච්චයා, අප්ඨ බො සප්පච්චයාති අවිජ්ජායපි පච්චයදස්සනවසෙන. ආසවසමුදයෙනාති අතීතභවෙ ආසවානං සමුදයෙන එතරහි අවිජ්ජාය සමුදයො, එතරහි අවිජ්ජාය සමුදයෙන අනාගතෙ ආසවසමුදයොති එවං ආසවාච්ජානං පච්චයපච්චයුප්පන්තකභාවෙන අපරාපරං පවත්තමානං ආදිකොට්ඨභාවෙනෙව තන්තිමිත්තස්ස සංසාරස්ස ආදිකොට්ඨභාවතො අනමතග්ගතාසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

ද්වත්තිංස යානානිති ද්වත්තිංස සච්චපට්ඨෙධකාරණානි, ද්වත්තිංස වා චතුසච්චකම්මට්ඨානානි. ඉමමිභා සම්මාදිට්ඨිසුත්තාති යාය අරියසාවකො සම්මාදිට්ඨි නාම හොති, සා අරියා සම්මාදිට්ඨි එත්ථ චුත්තාති සම්මාදිට්ඨිසුත්තං, ඉතො සම්මාදිට්ඨිසුත්තතො.

චතුසච්චපරියායෙහිති චතුසච්චාධිගමකාරණෙහි. අරහත්තපරියායෙහිති “සො සබ්බසො රාගානුසයං පභායා”තිආදිනා අරහත්තාධිගමකාරණෙහි. තෙනාහ “චතුසට්ඨියා කාරණෙහි”ති.

ආසවචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා

105. ජානපදිනොති (දී. නි. ටී. 2.95) ජනපදචුත්තො, ජනපදස්ස වා ඉස්සරා රාජකුමාරා. ගොත්තවසෙන කුරු නාම. තෙසං නිවාසො යදි එකො ජනපදො, කථං බහුවචනන්ති ආහ “රුළුභිසද්දෙනා”ති. අක්ඛරචිත්තකා හි ඊදිසෙසු යානෙසු යුත්තෙ විය සලිඬගවචනාති (පාණිනි 1.251) ඉච්ඡන්ති, අයමෙත්ථ රුළුභි යථා අඤ්ඤත්ථාපි “අඬගෙසු විහරති, මල්ලෙසු විහරති”ති ව. තබ්බිසෙසනෙ පන ජනපද-සද්දෙ ජාති-සද්දෙ එකවචනමෙව. අට්ඨකථාවරියා පනාති පන-සද්දො විසෙසත්ථජොතනො. තෙන පුට්ඨඅත්ථවිසයතාය එවං තං බහුවචනන්ති “බහුකෙ පනා”තිආදිනා චක්ඛමානං විසෙසං දීපෙති. සුත්ථාති මන්ධාතුමහාරාජස්ස ආනුභාවදස්සනානුසාරෙන පරම්පරාගතං කථං සුත්ථා. අනුසංයායන්තෙනාති අනුවචරන්තෙන. එතෙසං යානන්ති වන්දිමසුරියමුබ්බෙන වාතුමහාරාජිකභවනමාහ. තෙනාහ “තත්ථ අගමාසි”තිආදි. සොති මන්ධාතුමහාරාජා. තන්ති වාතුමහාරාජිකරජ්ජං. ගහෙත්ථාති සම්පට්ඨිත්ථා. පුන පුච්ඡි පරිණායකරතනං. දොවාරිකභූමියං තිට්ඨන්ති සුධම්මාය දෙවසභාය දෙවපුරස්ස ව චතුසු ද්වාරෙසු ආරක්ඛාය අධිකතත්තා. දිබ්බරුක්ඛසභස්සපට්මණ්ඩිතන්ති ඉදං “විත්තලතාවන”න්තිආදිසුපි යොජෙතබ්බං.

පට්ඨියං පතිට්ඨාසිති භස්සිත්ථා පට්ඨියා ආසන්නෙ යානෙ අට්ඨාසි, යත්ථා ව නචිරස්සෙව අන්තරධායි තෙනත්තභාවෙන රඤ්ඤො චක්ඛවත්තිස්සරියස්ස අභාවතො. “චිරතරං කාලං යත්ථා”ති අපරෙ. දෙවභාවො පාතුරහොසි දෙවලොකෙ පවත්තිවිපාකදායිනො අපරාපරියායවෙදනියස්ස කම්මස්ස කතොකාසත්තා. අවයවෙ සිද්ධො විසෙසො සමුදායස්ස විසෙසකො හොතිති එකම්පි රට්ඨං බහුවචනෙන වොහරියති.

ද-කාරෙන අත්ථං වණ්ණයන්ති නිරුත්තිනයෙන. කම්මාසොති කම්මාසපාදො චූච්චති උත්තරපදලොපෙන යථා “රුපභවො රුප”න්ති. කථං පන සො කම්මාසපාදොති ආහ “තස්ස කිරා”තිආදි. දම්නොති එත්ථ කීදිසං දමනං අධිප්පෙතන්ති ආහ “පොරිසාදභාවතො පටිසෙධිතො”ති. ඉමෙ පන ථෙරාති මජ්ඣිමනිකායෙ වදන්ති, තෙ පන චූළකම්මාසදම්මං සන්ධාය තථා වදන්ති. යක්ඛිනිපුත්තො හි කම්මාසපාදො අලීනසත්තුකුමාරකාලෙ බොධිසත්තෙන තත්ථ දම්නො, සුතසොමකාලෙ පන බාරාණසිරාජා පොරිසාදභාවපටිසෙධනෙන යත්ථ දම්නො, තං මහාකම්මාසදම්මං නාම. පුත්තොති වත්ථා අනුජොති වචනං ඔරසපුත්තභාවදස්සනත්ථං.

යෙහි ආවසිතපදෙසො කුරුරට්ඨන්ති නාමං ලභි, තෙ උත්තරකුරුතො ආගතා මනුස්සා තත්ථ රක්ඛිතනියාමෙනෙව පඤ්ඤි සීලානි රක්ඛිංසු, තෙසං දිට්ඨානුගතියා පච්ඡිමා ජනතාති, සො දෙසධම්මවසෙන අවිච්ඡේදනො චත්තමානො කුරුවත්තධම්මොති පඤ්ඤායිත්ථ, අයඤ්ඤි අත්ථො කුරුධම්මජාතකෙන (ජා. 1.3.76-78) දීපෙතබ්බො. සො අපරභාගෙ යත්ථ පයමං සංකීලිට්ඨො ජාතො, තං දස්සෙතුං “කුරුරට්ඨවාසින”න්තිආදි චුත්තං. යත්ථ භගවතො වසනොකාසො කොචි විභාරො න හොති, තත්ථ කෙවලං ගොචරගාමකිත්තනං නිදානකථාය පකති, යථා තංසක්කෙසු විහරති දෙවදහං නාම සක්කානං නිගමොති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “අවසනොකාසතො”තිආදිමාහ.

106. කස්මා හගවා ඉමං සුත්තමහාසීති අසාධාරණසමුට්ඨානං පුච්ඡති, සාධාරණං පන පාකටන්ති අනාමට්ඨං, තෙන සුත්තනික්ඛෙපො පුච්ඡිතොති කත්වා ඉතරො “කුරුට්ඨවාසීන”න්තිආදිනා අපරජ්ඣාසයොයං සුත්තනික්ඛෙපොති දස්සෙති. එතෙන බාහිරසමුට්ඨානං විභාවිතන්ති දට්ඨබ්බං. අජ්ඣන්තිකං පන අසාධාරණඤ්ච මූලපරියායසුත්තාදිට්ඨකායං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කුරුට්ඨං කිර (දී. නි. ටී. 2.373) තදා තන්තිවාසීනං සත්තානං යෙභුයොන යොනිසොමනසිකාරවන්තතාය පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤතාබලෙන උතුආදිසම්පන්නමෙව අහොසි. තෙන චුත්තං “උතුපච්චයාදිසම්පන්නත්තා”ති. ආදි-සද්දෙන භොජනාදිසම්පන්නිං සඬගණ්හාති. කෙච් පන “පුබ්බෙ කුරුට්ඨත්තධම්මානුට්ඨානවාසනාය උත්තරකුරු විය යෙභුයොන උතුආදිසම්පන්නමෙව භොන්නං හගවතො කාලෙ සාතිසයං උතුසප්පායාදියුත්තං තං රට්ඨං අහොසි”ති වදන්ති. විත්තසර්වකල්ලතායාති විත්තස්ස සර්වස්ස ව අරොගතාය. අනුග්ගහිතපඤ්ඤාබලාති ලද්ධපකාරඤ්ඤානුභවා, අනු අනු වා ආවණ්ණපඤ්ඤාතෙජා. එකවිසතියා යානෙසුති කායානුපස්සනාවසෙන චුද්දසසුයානෙසු, වෙදනානුපස්සනාවසෙන එකස්මිං යානෙ, තථා විත්තානුපස්සනාවසෙන, ධම්මානුපස්සනාවසෙන පඤ්චසු යානෙසුති එවං එකවිසතියා යානෙසු. කම්මට්ඨානං අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වාති වතුසච්චකම්මට්ඨානං යථා අරහත්තං පාපෙති, එවං දෙසනාවසෙන අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වා. සුවණ්ණවඩ්ඛොටකසුචණ්ණමඤ්ඡුසාසු පක්ඛිත්තාති සුමනවම්මපකාදිනානාපුප්ඵාති මණ්ණුත්තාදිසත්තරතනාති ව යථා භාජනසම්පන්නියා සවිසෙසං සොහන්ති, කිච්චකරාති ව භොන්ති මනුඤ්ඤාභාවතො, එවං සීලදස්සනාදිසම්පන්නියා භාජනවිසෙසභූතාය කුරුට්ඨවාසිපරිසාය දෙසිතා ව හගවතො අයං දෙසනා භියොයාසොමන්තාය සොහති, කිච්චකාරී ව භොන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙති “යථා හි පුරිසො”තිආදිනා. එත්ථාති කුරුට්ඨං.

පකතියාති සරසතො, ඉමිස්සා සතිපට්ඨානසුත්තදෙසනාය පුබ්බෙපිති අධිප්පායො. අනුසුත්තා විහරන්ති සත්ථු දෙසනානුසාරතොති අධිප්පායො. විස්සට්ඨඅත්තභාවනාති අනිච්චාදිවසෙන කිස්මිඤ්ච යොනිසොමනසිකාරෙ විත්තං අනියොජෙත්වා රූපාදිආරම්මණෙ අභිරතිවසෙන විස්සට්ඨවිත්තෙන හවිතුං න වට්ටති, පමාදවිහාරං පහාය අප්පමත්තෙන හවිතබ්බන්ති අධිප්පායො.

එකායනොති එත්ථ අයන-සද්දො මග්ගපරියායො. න කෙවලමයනමෙව, අථ බො අඤ්ඤෙපි බහු මග්ගපරියායාති පද්දධාරං කරොන්තො “මග්ගස්ස හී”තිආදි වත්වා යදි මග්ගපරියායො අයන-සද්දො, කස්මා පුන මග්ගොති චුත්තන්ති වොදනං සන්ධායාහ “තස්මා”තිආදි. තත්ථ එකමග්ගොති එකො එව මග්ගො. න හි නිබ්බානගාමී මග්ගො අඤ්ඤො අත්ථීති. නනු සතිපට්ඨානං ඉධ “මග්ගො”ති අධිප්පෙතං, තදඤ්ඤෙ ව බහු මග්ගධම්මා අත්ථීති? සච්චං අත්ථී, තෙ පන සතිපට්ඨානග්ගහණෙනෙව ගහිතා තදවිනාභාවතො. තථා හි ඤ්ඤාචරියාදයො නිද්දෙසෙ ගහිතා. උද්දෙසෙ පන සතියා එව ගහණං වෙනෙයාප්ඣාසයවසෙනාති දට්ඨබ්බං. න ද්වේධාපථභූතොති ඉමිනා ඉමස්ස මග්ගස්ස අනෙකමග්ගතාභාවං විය අනිබ්බානගාමීභාවාභාවඤ්ච දස්සෙති. එකෙනාති අසභායෙන. අසභායතා ව දුට්ඨා අත්තදුතියතාභාවෙන වා, යා “චූපකට්ඨකායනා”ති චූච්චති, තණ්හාදුතියතාභාවෙන වා, යා “පච්චිත්තවිත්තනා”ති චූච්චති. තෙනාහ “චූපකට්ඨෙත පච්චිත්තවිත්තනා”ති. සෙට්ඨොපි ලොකෙ “එකො”ති චූච්චති “යාව පරෙ එකතො කරොසී”තිආදියුති ආහ “එකස්සාති සෙට්ඨස්සා”ති. යදි සංසාරතො නිස්සරණට්ඨො අයනට්ඨො අඤ්ඤෙසම්පි උපනිස්සයසම්පන්නානං සාධාරණො කථං හගවතොති ආහ “කිඤ්චාපී”තිආදි. ඉමස්මිං බොති එත්ථ බො-සද්දො අවධාරණෙ, තස්මා ඉමස්මිං යෙවාති අත්ථො. දෙසනාභෙදොයෙව භෙසො, යදිදං මග්ගොති වා අයනොති වා. තෙනාහ “අත්ථො පනෙකො”ති.

නානාමුඛභාවනානායප්පවත්තොති කායානුපස්සනාදිමුඛෙන තත්ථාපි ආනාපානාදිමුඛෙන භාවනානායෙන පවත්තො. එකායනන්ති එකගාමීනං, නිබ්බානගාමීනන්ති අත්ථො. නිබ්බානඤ්චි අදුතියත්තා සෙට්ඨත්තා ව “එක”න්ති චූච්චති. යථාහ “එකඤ්චි සච්චං න දුතියමත්ථී”ති (සු. නි. 890) “යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මා සඬබ්බතා වා අසඬබ්බතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (අ. නි. 4.34; ඉතිචූ. 90) ව. බයො එව අත්තොති බයන්තො, ජාතියා බයන්තං දිට්ඨවාති ජාතිබයන්තදස්සී. අවිභාගෙන සබ්බෙපි සත්තෙ හිතෙන අනුකම්පනීති හිතානුකම්පී. අතරිංසුති තරිංසු. පුබ්බෙති පුරිමකා බුද්ධා, පුබ්බෙ වා අතීතකාලෙ.

තන්ති තං තෙසං වචනං, තං වා කිරියාචුත්තිවාචකත්තං න යුජ්ජති. න හි සඬබ්බෙයාප්පධානතාය සත්තවාචිනො එක-සද්දස්ස කිරියාචුත්තිවාචකතා අත්ථී. “සකිම්පි උද්ධං ගච්ඡෙය්‍යා”තිආදියු (අ. නි. 7.72) විය “සකිං අයනො”ති ඉමිනා බ්‍යඤ්ජනෙන හවිතබ්බං. එවං අත්ථං යොජෙත්වාති එවං පදත්ථං යොජෙත්වා. උභයථාපීති පුරිමනයෙන පච්ඡිමනයෙන ව. න යුජ්ජති ඉධාධිප්පෙතමග්ගස්ස අනෙකවාරං පවත්තිසබ්භාවතො. තෙනාහ “කස්මා”තිආදි. අනෙකවාරම්පි අයතීති පුරිමනයස්ස, අනෙකඤ්චස්ස අයනං භොතීති පච්ඡිමනයස්ස ව පටික්ඛෙපො.

ඉමස්මිං පදෙති “එකායනො අයං හික්ඛවෙ මග්ගො”ති ඉමස්මිං වාකො, ඉමස්මිං වා “පුබ්බභාගමග්ගො ලොකුත්තරමග්ගො”ති සංසයට්ඨානෙ. මිස්සකමග්ගොති ලොකියෙන මිස්සකො ලොකුත්තරමග්ගො. විසුද්ධිආදිනං නිප්පරියායභෙතුං සඬගණ්හන්තො ආවරියත්ථෙරො “මිස්සකමග්ගො”ති ආහ, ඉතරො පරියායභෙතු ඉධාධිප්පෙතොති “පුබ්බභාගමග්ගො”ති.

සඳ්දං සුත්වානි “කාලො, හන්තෙ, ධම්මස්සවනායා”ති කාලාරොවනසඳ්දං සුත්වා. එවං උක්ඛිපිත්වානි. එවං “මධුරං ඉමං කුභිං ඡඩ්ඛෙමා”ති අඡඩ්ඛෙත්තා උච්ඡුභාරං විය පග්ගහෙත්වා න විවරන්ති. ආලුලෙති විලුලිතො ආකුලො හොතිති අත්ථො. එකායනමග්ගො වුවචති පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගොති. එත්තාවතා ඉධාධිප්පෙතත්ථෙ සිද්ධෙ තස්සෙව අලඬිකාරත්ථං සො පන යස්ස පුබ්බභාගමග්ගො, තං දස්සෙතුං “මග්ගානට්ඨභිකො”ති ආදිකා ගාථාපි පටිසම්භිදාමග්ගතොව ආනෙත්වා ය්පිනා.

නිබ්බානගමනට්ඨෙතාති නිබ්බානං ගච්ඡති අධිගච්ඡති එතෙනාති නිබ්බානගමනං, සො එව අවිපරිතසභාවතාය අත්ථො, තෙන නිබ්බානගමනට්ඨෙතා, නිබ්බානාධිගමුපායතායාති අත්ථො. මග්ගනීයට්ඨෙතාති ගවෙසිතබ්බතාය, “ගමනීයට්ඨෙතා”ති වා පායො, උපගන්තබ්බත්තාති අත්ථො. රාගාදීහීති. ඉමිනා රාගදොසමොහානංයෙව ගහණං “රාගො මලං, දොසො මලං, මොහො මලං”න්ති (විහ. 924) වචනතො. “අභිජ්ඣාච්ඡමලොභාදීහී”ති පන ඉමිනා සබ්බෙසම්පි උපක්කිලෙසානං සඬිගණ්හනත්ථං තෙ විසුං උද්ධො. සත්තානං විසුද්ධියාති වුත්තස්ස අත්ථස්ස එකන්තිකතං දස්සෙත්තො “තථා හී”ති ආදිමාහ. කාමං “විසුද්ධියා”ති සාමඤ්ඤජොතනා, චිත්තවිසුද්ධි එව පනෙත්ථ අධිප්පෙතාති දස්සෙතුං “රුපමලවසෙන පනා”ති ආදි වුත්තං. න කෙවලං අට්ඨකථාවචනමෙව, අථ බො ඉදමෙත්ථ ආභවිච්ඡාසිතන්ති දස්සෙත්තො “තථා හී”ති ආදිමාහ.

සා පනායං චිත්තවිසුද්ධි සිජ්ඣමානා යස්මා සොකාදීනං අනුප්පාදාය සංවත්තති, තස්මා වුත්තං “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමායා”ති ආදි. තත්ථ සොවනං ඤාතිබ්බසනාදිනිමිත්තං චෙතසො සන්තාපො අත්තොනිජ්ඣානං සොකො. ඤාතිබ්බසනාදිනිමිත්තමෙව සොකාධිකතාය “කහං, එකපුත්තක, කහං, එකපුත්තකා”ති පරිදෙවවසෙන ලපනං පරිදෙවො, ආයතිං අනුප්පජ්ජනං ඉධ සමතික්කමොති ආහ “පහානායා”ති. තං පනස්ස සමතික්කමාවහනං නිදස්සනවසෙන දස්සෙත්තො “අයං හී”ති ආදිමාහ.

තත්ථ යං පුබ්බෙ තං විසොධෙහීති අතිතෙසු බන්ධෙසු තණ්හාසංකිලෙසවිසොධනං වුත්තං. පච්ඡාති පරතො. තෙති තුය්හං. මාහුති මා අහු. කිඤ්චනන්ති රාගාදිකිඤ්චනං. එතෙන අනාගතෙසු බන්ධෙසු සංකිලෙසවිසොධනං වුත්තං. මජ්ඣෙති තදුභයවෙමජ්ඣෙ. නො වෙ ගහෙස්සසීති න උපාදිසිස්සසි වෙ. එතෙන පච්චුප්පන්තො බන්ධපබන්ධෙ උපාදානප්පවත්ති වුත්තා. උපසන්තො වරිස්සසීති එවං අද්ධත්තයගහසංකිලෙසවිසොධනෙ සති නිබ්බුතසබ්බපරිලාභතාය උපසන්තො හුත්වා විහරිස්සසීති අරහත්තනිකුටෙන ගාථං නිට්ඨපෙසි. තෙනාහ “ඉමං ගාථ”න්ති ආදි.

පුත්තාති ඔරසා, අඤ්ඤෙපි වා යෙ කෙවි. පිතාති ජනකො. බන්ධවාති ඤාතකා. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – පුත්තා වා පිතා වා බන්ධවා වා අන්තකෙන මච්චුනා අධිපන්තස්ස අභිභූතස්ස මරණතො තාණාය න හොන්ති, තස්මා තත්ථී ඤාතීසු තාණතාති. න හි ඤාතීනං වසෙන මරණතො ආරක්ඛා අත්ථී, තස්මා පටාවාරෙ “උභො පුත්තා කාලකතා”ති ආදිනා (අප. පෙරි 2.2.498) මා නිරත්ථකං පරිදෙවි, ධම්මංයෙව පන යාථාවතො පස්සාති අධිප්පායො.

සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතාති යථානුලොමං පවත්තිතාය සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය පරියොසානෙ සහස්සනායපට්මණ්ඩිතෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. කථං පනායං සතිපට්ඨානමග්ගවසෙන සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසීති ආහ “යස්මා පනා”ති ආදි. න හි චතුසච්චකම්මට්ඨානකථාය විනා සාවකානං අරියමග්ගාධිගමො අත්ථී. “ඉමං ගාථං සුත්වා”ති පන ඉදං සොකවිනොදනවසෙන පවත්තිතාය ගාථාය පය්මං සුතත්තා වුත්තං. එස නයො ඉතරගාථායපි. භාවනාති පඤ්ඤාභාවනා. සා හි ඉධාධිප්පෙතා. තස්මාති යස්මා රුපාදීනං අනිච්චාදිතො අනුපස්සනාපි සතිපට්ඨානභාවනා, තස්මා. තෙපිති සන්තතිමහාමත්තපටාවාරා.

පඤ්චසතෙ වොරෙති සතසතවොරපරිවාරෙ පඤ්ච වොරෙ පටිපාටියා පෙසෙසි. තෙ අරඤ්ඤං පච්ඡිත්වා පෙරං පරියෙසන්තා අනුක්කමෙන පෙරස්ස සම්පෙ සමාගච්ඡිංසු. තෙනාහ “තෙ ගන්ත්වා පෙරං පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු”ති. වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජීති සම්බන්ධො. පෙරස්ස හි සීලං පච්චවෙක්ඛතො සුපරිසුද්ධං සීලං නිස්සාය උළාරං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජමානං ඌරුට්ඨිහෙදජනිතං දුක්ඛවෙදනං වික්ඛම්භෙසි. පාදානීති පාදෙ. සඤ්ඤපෙස්සාමිති සඤ්ඤත්තිං කරිස්සාමි. අඬ්ඬියාමිති ජිගුච්ඡාමි. හරායාමිති ලජ්ජාමි. විපස්සිසන්ති සම්මසිං.

පචලායන්තානන්ති පචලායනං නිද්දං උපගතානං. වතසම්පන්නොති ධුතවරණසම්පන්නො. පමාදන්ති පචලායනං සන්ධායාහ. ඔරුද්ධමානසොති උපරුද්ධඅධිවිත්තො. පඤ්ජරස්මීන්ති සරිරෙ. සරිරඤ්ඤි න්හාරුසම්බන්ධඅට්ඨිසඬිසාතතාය ඉධ “පඤ්ජර”න්ති වුත්තං.

පිතවණ්ණාය පටාකාය පරිහරණතො මල්ලසුද්ධචිත්තකතාය ව පිතමල්ලො. තීසු රජ්ජෙසුති පණ්ඩුවොලගොළරජ්ජෙසු. මල්ලා සිහළදීපෙ සක්කාරසම්මානං ලහන්තිති තම්බපණ්ණිදීපං ආගම්ම. තංයෙව අඬ්ඬසං කත්වාති “රුපාදයො ‘මමා’ති න ගහෙතබ්බා”ති න කුම්භාකවග්ගෙන (සං. නි. 3.33-34) පකාසිතමත්ථං අත්තතො චිත්තමත්තහත්ථිතො අඬ්ඬසං කත්වා. ජණ්ණකෙහි වඬ්ඬමති “නිසින්තෙ නිද්දාය අවසරො හොති”ති. බ්‍යාකරිත්වාති අත්තතො විරියාරම්භස්ස සඵලතාපවෙදනමුඛෙන සබ්බමචාරිතං උස්සාහං ජනෙත්තො අඤ්ඤං බ්‍යාකරිත්වා.

භාෂිතන්ති වචනං. කස්ස පන තන්ති ආහ “බුද්ධසෙට්ඨස්ස, සබ්බලොකග්ගවාදිනො”ති. න තුමභාකන්තිආදි තස්ස පචන්තිආකාරදස්සනං. තයිදං මෙ සඬ්ඛාරානං අවිචන්තවුපසමකාරණන්ති දස්සෙන්නො “අනිච්චා වතා”ති ගාථං ආහරි. තෙන ඉදානාහං සඬ්ඛාරානං බණ්ණෙ බණ්ණෙ භඩ්ගසඬ්ඛාතස්ස රොගස්ස අභාවෙන අරොගො පරිනිබ්බුතොති දස්සෙති.

අස්සාති සක්කස්ස. උපපත්තීති දෙවුපපත්ති. පුනපාකතිකාව අභොසි සක්කභාවෙනෙව උපපන්නත්තා. සුබ්බුමාති එවං නාමො. අවිජරානං නිරයුපපත්තිං දිස්වා තතො පහුති සතතං පවත්තමානං අත්තනො චිත්තුත්තාසං සන්ධායාහ “නිච්චං උත්තස්සමිදං චිත්ත”න්තිආදි. තත්ථ උත්තස්සන්ති සන්තස්සං භිතං. උබ්බිග්ගන්ති සංවිග්ගං. උත්තස්සන්ති වා සංවිග්ගං. උබ්බිග්ගන්ති භයවසෙන සහ කායෙන සඤ්චලිතං. අනුප්පන්නෙසුති අනාගතෙසු. කිච්ඡෙසුති දුක්ඛෙසු. නිමිත්තත්ථෙ භුමිමවචනං, භාවිදුක්ඛපවත්තිනිමිත්තන්ති අත්ථො. උප්පතිතෙසුති උප්පන්නෙසු කිච්ඡෙසුති යොජනා, තදා අත්තනො පරිවාරස්ස උප්පන්නදුක්ඛනිමිත්තන්ති අධිප්පායො.

බොජ්ඣාති බොධිතො, අරියමග්ගතොති අත්ථො. අඤ්ඤත්තාති ව පදං අපෙක්ඛිත්වා නිස්සක්කවචනං, තස්මා බොධිං යපෙත්වාති අත්ථො. එස නයො සෙසෙසුපි. තප්පාති තපොකම්මතො. තෙන මග්ගාධිගමස්ස උපායභූතං ධුතඬ්ගසෙවනාදිසල්ලෙඛපටිපදං දස්සෙති. ඉන්ද්‍රියසංවරාති මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං සංවරණතො. එතෙන සතිසංවරසිසෙන සබ්බමපි සංවරසිලං, ලක්ඛණභාරතයෙන වා සබ්බමපි චතුපාරිසුද්ධිසිලං දස්සෙති. සබ්බනිස්සග්ගාති සබ්බුපධිනිස්සප්පනතො සබ්බකිලෙසප්පනානතො. කිලෙසෙසු හි නිස්සට්ඨෙසු කම්මවට්ටං විපාකවට්ටඤ්ච නිස්සට්ඨමෙව භොතිති. සොත්ථිත්ති බෙමං අනුපද්දවතං.

ඤායති නිච්ඡයෙන කමති නිබ්බානං, තං වා ඤායති පටිච්ඡේදයාති එතෙනාති ඤායො, අරියමග්ගොති ආහ “ඤායො වුච්චති අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො”ති. තණ්හාචානවර්ගිතත්තාති තණ්හාසඬ්ඛාතචානවිචිත්තත්තා. තණ්හා හි ඛන්ධෙහි ඛන්ධං, කම්මුතා වා ඵලං, සත්තෙහි වා දුක්ඛං විනාති සංසිඛ්ඛතීති වානන්ති වුච්චති. තයිදං නත්ථි එත්ථ වානං, න වා එතස්මිං අධිගතෙ පුග්ගලස්ස වානන්ති නිබ්බානං, අසඬ්ඛතා ධාතු. පරපච්චයෙන විනා පච්චක්ඛකරණං සච්ඡිකිරියාති ආහ “අත්තපච්චක්ඛතායා”ති.

නනු “විසුද්ධියා”ති චිත්තවිසුද්ධියා අධිප්පෙතත්තා විසුද්ධිග්ගහණෙනෙවත්ථ සොකසමතික්කමාදයොපි ගහිතා එව භොන්ති, තෙ පුන කස්මා ගහිතාති අනුයොගං සන්ධාය “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදි වුත්තං. සාසනායුත්තිකොච්ඡෙති සච්චපටිච්චසමුප්පාදාදිලක්ඛණායං ධම්මනීතියං ඡෙකෙ. තං තං අත්ථං ඤාපෙතීති යෙ යෙ බොධනෙයාපුග්ගලා සඬ්ඛෙපචිත්ථාරාදිවසෙන යථා යථා බොධෙතබ්බා, අත්තනො දෙසනාවිලාසෙන භගවා තෙ තෙ තථා තථා බොධෙන්නො තං තමත්ථං ඤාපෙති. තං තං පාකටං කත්වා දස්සෙන්නොති අත්ථාපත්තිං අගණෙන්නො තං තං අත්ථං පාකටං කත්වා දස්සෙන්නො. න හි සම්මාසම්බුද්ධා අත්ථාපත්තිඤාපකාදිසාධනීයවචනාති. සංවත්තතීති ජායති, භොතිති අත්ථො. යස්මා අනාතික්කන්තසොකපරිදෙවස්ස න කදාවි චිත්තවිසුද්ධි අත්ථි සොකපරිදෙවසමතික්කමුඛෙනෙව චිත්තවිසුද්ධියා ඉප්ඤ්ඤානො, තස්මා ආහ “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමෙන භොති”ති. යස්මා පන දොමනස්සපච්චයෙහි දුක්ඛධම්මෙහි පුට්ඨං පුට්ඨප්පනං සොකාදයො අභිභවන්ති, පරිඤ්ඤාතෙසු ව තෙසු තෙ න භොන්ති, තස්මා වුත්තං “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමො දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථංගිමෙනා”ති. ඤායස්සාති අග්ගමග්ගස්ස තතියමග්ගස්ස ව. තදධිගමෙන හි යථාක්කමං දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථංගිමො. සච්ඡිකිරියාහිසමයසභභාවිපි ඉතරාහිසමයො තදවිනාභාවතො සච්ඡිකිරියාහිසමයභෙතුකො විය වුත්තො “ඤායස්සාධිගමො නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති. ඵලඤාණෙන වා පච්චක්ඛකරණං සන්ධාය වුත්තං “නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති. සම්පදානවචනඤ්චෙතං දට්ඨබ්බං.

වණ්ණභණ්ණන්ති පසංසාවචනං. තයිදං න ඉධෙව, අථ බො අඤ්ඤත්ථාපි සත්ථා අකාසියෙවාති දස්සෙන්නො “යථෙව හී”තිආදිමාහ. තත්ථආදිමිති කල්‍යාණං, ආදි වා කල්‍යාණං එතස්සාති ආදිකල්‍යාණං. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං. බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා සබ්‍යඤ්ජනං. සීලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධපාරිසුරිතො උපනෙතබ්බස්ස අභාවා ව කෙවලපරිපුණ්ණං. නිරුපක්කිලෙසතො අපනෙතබ්බස්ස අභාවා ව පරිසුද්ධං. සෙට්ඨවරියභාවතො සාසන බුභ්මවරියං මග්ගබුභ්මවරියඤ්ච වො පකාසෙස්සාමීති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.147) වුත්තනෙයෙන වෙදිතබ්බො. අරියවංසාති අරියානං බුද්ධාදීනං වංසා පච්චෙණ්ණො. අග්ගඤ්ඤාති “අග්ගා”ති ජානිතබ්බා සබ්බවංසෙහි සෙට්ඨභාවතො. රත්තඤ්ඤාති “චිරරත්තා”ති ජානිතබ්බා. වංසඤ්ඤාති “බුද්ධාදීනං වංසා”ති ජානිතබ්බා. පොරාණාති පුරානතා අනාගතානත්තා. අසංකිණ්ණාති අවිකිණ්ණා අනපනිතා. අසංකිණ්ණපුබ්බාති “කිං ඉමෙහී”ති අරියෙහි න අපනීතපුබ්බා. න සංකීයන්තීති ඉදානපි තෙහි න අපනීයන්ති. න සංකීයස්සන්තීති අනාගතෙපි තෙහි න අපනීයස්සන්ති. අප්පටිකුට්ඨා...පෙ.... විඤ්ඤාහීති යෙ ලොකෙ විඤ්ඤා සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙහි අපච්චක්ඛතා අනින්දිතා, අගරහිතාති අත්ථො. විසුද්ධියාතිආදිහීති විසුද්ධිආදිපනෙහි. පදෙහීති වාකොහි, විසුද්ධිඅත්ථනාදිභෙදහින්තෙහි වා ධම්මකොට්ඨාසෙහි.

උපද්දවෙති අනත්ථෙ. විසුද්ධිත්ති විසුද්ධිකානං සංකිලෙසප්පනානං. වාචුග්ගකරණං උග්ගභො. පරියාපුණ්ණං පරිචයො. අත්ථස්ස භදයෙ යපනං ධාරණං. පරිචත්තනං වාචනං. ගන්ධාරකොති ගන්ධාරදෙසෙ උප්පන්නො.

පහොත්තීති සක්කොන්ති අනියානමග්ගාති මිච්ඡාමග්ගා, මිච්ඡන්තනියතානියතමග්ගාපි වා. සුවණ්ණන්ති කුටසුචණ්ණමපි වුවවති. පණීති කාවමණිපි. මුත්තාති වෙළුපාපි. පවාළුන්ති පල්ලවොපි වුවවතිති රත්තපමිබුනදාදිපදෙහි තෙ විසෙසිතා.

න තතො හෙට්ඨාති (සං. නි. ටී. 2.5.367; දී. නි. ටී. 2.373) ඉධාධිප්පෙතකායාදීනං වෙදනාදිසභාවත්තාභාවා, කායවෙදනාවිත්තවිමුත්තස්ස තෙභුමකධම්මස්ස විසුං විපල්ලාසවත්ථන්තරභාවෙන ගහිතත්තා ව හෙට්ඨාගහණෙසු විපල්ලාසවත්ථුනං අනිට්ඨානං සන්ධාය චුත්තං, පඤ්චමස්ස පන විපල්ලාසවත්ථුනො අභාවා “න උද්ධ”න්ති ආහ. ආරම්මණවිභාගෙන හෙත්ථ සතිපට්ඨානවිභාගොති. තයො සතිපට්ඨානාති සතිපට්ඨානසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරදස්සනං, න ඉධ පාළියං චුත්තස්ස සතිපට්ඨානසද්දස්ස අත්ථදස්සනන්ති. ආදිසු හි සතිගොචරොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන “එස්සසමුදයා වෙදනානං සමුදයො, නාමරූපසමුදයා විත්තස්ස සමුදයො, මනසිකාරසමුදයා ධම්මානං සමුදයො”ති සතිපට්ඨානාති චුත්තානං සතිගොචරානං පකාසකෙ සුත්තපදෙසෙ සඬගණ්හාති. එවං පටිසම්භිදාපාළියමපි (පටි. ම. 3.34) අවසෙසපාළිප්පදෙසදස්සනත්ථො ආදි-සද්දො දට්ඨබ්බො. සතියා පට්ඨානන්ති සතියා පතිට්ඨාතබ්බට්ඨානං. දානාදීති සතියා කරොන්තස්ස රූපාදීති කසිණාදීති ව සතියා යානං හොන්තීති තංතිවාරණත්ථමාහ “පධානං යාන”න්ති. ප-සද්දො හි ඉධ “පණීතා ධම්මා”තිආදිසු (ධ. ස. 14 තිකමාතිකා) විය පධානත්ථදීපකොති අධිප්පායො.

අරියොති අරියං සබ්බසත්තසෙට්ඨං සම්මාසම්බුද්ධමාහ. එත්ථාති එතස්මිං සළායතනවිභඩ්ගසුත්තෙ (ම. නි. 3.311). සුත්තෙකදෙසෙන හි සුත්තං දස්සෙති. තත්ථ හි –

“තයො සතිපට්ඨානා යදරියො...පෙ.... මරහතීති ඉති බො පනෙතං චුත්තං, කිඤ්චෙනං පටිච්ච චුත්තං. ඉධ, භික්ඛවෙ, සත්ථා සාවකානං ධම්මං දෙසෙති අනුකම්පකො හිතෙසී අනුකම්පං උපාදාය “ඉදං වො හිතාය ඉදං වො සුඛායා”ති. තස්ස සාවකා න සුස්සුසන්ති, න සොනං ඔදහන්ති, න අඤ්ඤා චිත්තං උපට්ඨපෙන්නි, වොක්කම්ම ව සත්ථුසාසනා චත්තන්ති. තත්ථ, භික්ඛවෙ, තථාගතො න වෙච අනත්තමනො හොති, න ව අනත්තමනං පටිසංවෙදෙති, අනවස්සුතො ව විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං, භික්ඛවෙ, පයමං සතිපට්ඨානං, යදරියො...පෙ.... අරහති.

පුන වපරං, භික්ඛවෙ, සත්ථා...පෙ.... ඉදං වො සුඛායාති. තස්ස එකච්චෙ සාවකා න සුස්සුසන්ති...පෙ.... චත්තන්ති. එකච්චෙ සාවකා සුස්සුසන්ති...පෙ.... න ව වොක්කම්ම සත්ථුසාසනා චත්තන්ති. තත්ථ, භික්ඛවෙ, තථාගතො න වෙච අනත්තමනො හොති, න ව අනත්තමනං පටිසංවෙදෙති, න වෙච අත්තමනො හොති, න ව අත්තමනං පටිසංවෙදෙති. අනත්තමනතඤ්ච අත්තමනතඤ්ච තදුභයං අභිනිවජ්ජෙත්ථා උපෙක්ඛතො විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං වුවවති, භික්ඛවෙ, දුතියං සතිපට්ඨානං...පෙ.... අරහති.

පුන වපරං...පෙ.... සුඛායාති. තස්ස සාවකා සුස්සුසන්ති...පෙ.... චත්තන්ති. තත්ථ, භික්ඛවෙ, තථාගතො අත්තමනො වෙච හොති, අත්තමනතඤ්ච පටිසංවෙදෙති, අනවස්සුතො ව විහරති සතො සම්පජානො . ඉදං වුවවති, භික්ඛවෙ, තතියං සතිපට්ඨානං...පෙ.... අරහති”ති (ම. නි. 3.311) –

එවං පටිසානුනායෙහි අනවස්සුතතා, නිව්චං උපට්ඨිතස්සතිතාය තදුභයචිතිචත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති චුත්තා. බුද්ධානංයෙව හි නිව්චං උපට්ඨිතස්සතිතා හොති ආවෙණිකධම්මභාවතො, න පච්චෙකබුද්ධාදීනං. ප-සද්දො ආරම්භං ජොතෙති, ආරම්භො ව පවත්නීති කත්ථා ආහ “පචත්තයිතබ්බතොති අත්ථො”ති. සතියා කරණභූතාය පට්ඨානං පට්ඨපෙතබ්බං සතිපට්ඨානං. අන-සද්දො හි බහුලවචනෙන කම්මත්ථොපි හොතීති.

තථාස්ස කත්තුඅත්ථොපි ලබ්හතීති “පතිට්ඨාතීති පට්ඨාන”න්ති චුත්තං. තත්ථ ප-සද්දො භූසත්ථවිසිට්ඨං පක්ඛන්ධනං දීපෙතීති “ඔක්කන්තිත්ථා පක්ඛන්දීත්ථා පචත්තතීති අත්ථො”ති ආහ. පුන භාවත්ථං සති-සද්දං පට්ඨාන-සද්දඤ්ච වණ්ණෙන්නො “අථ වා”තිආදිමාහ. තෙන පුරිථවිකප්පෙ සති-සද්දො පට්ඨාන-සද්දො ව කත්ථුඅත්ථොති විඤ්ඤායති. සරණට්ඨෙතාති විරකතස්ස විරහාසිතස්ස ව අනුස්සරණට්ඨෙත. ඉදන්ති යං “සතියෙව සතිපට්ඨාන”න්ති චුත්තං, ඉදං ඉධ ඉමස්මිං සුත්තපදෙසෙ අධිප්පෙන.

යදි එවන්ති යදි සති එව සතිපට්ඨානං, සති නාම එකො ධම්මො, එවං සන්තෙ කස්මා “සතිපට්ඨානා”ති බහුවචනන්ති ආහ “සතිබහුත්තා”තිආදි. යදි බහුකා එතා සතියො, අථ කස්මා “මග්ගො”ති එකවචනන්ති යොජනා. මග්ගට්ඨෙතාති නියානාට්ඨෙත. නියානාකො හි මග්ගධම්මො, තෙනෙව නියානාතිකභාවෙන එකත්තුපගතො එකත්තතො නිබ්බානං ගච්ඡති, අත්ථිකෙහි ව තදත්ථං මග්ගියතීති අත්තතාව පුබ්බෙ චුත්තං පච්චාහරති “චුත්තඤ්චෙන”න්ති. තත්ථ වතස්සොපි චෙතාති කායානුපස්සනාදිවසෙන චතුබ්බිධාපි ව එතා සතියො. අපරභාගෙහි අරියමග්ගක්ඛණෙ. කිච්චං සාධයමානාති පුබ්බභාගෙ කායාදිසු ආරම්මණෙසු සුභසඤ්ඤාදිවිධමනෙන විසුං විසුං පවත්නීත්ථා මග්ගක්ඛණෙ සකිංයෙව තත්ථ වතුබ්බිධස්සපි විපල්ලාසස්ස සමුවිච්ඡෙදවසෙන පහානකිච්චං සාධයමානා ආරම්මණකරණවසෙන නිබ්බානං ගච්ඡන්ති. වතුබ්බිධකිච්චසාධනෙනෙව හෙත්ථ බහුවචනනිද්දෙසො. එවඤ්ච සතීති මග්ගට්ඨෙත එකත්තං උපාදාය “මග්ගො”ති එකවචනෙන ආරම්මණහෙදෙන වතුබ්බිධනං උපාදාය “චත්තාරො”ති ව චත්තබ්බතාය සතිවිජ්ජමානත්තා. වචනානුසන්ධිතා “එකායනො අය”න්තිආදිකා දෙසනා සානුසන්ධිකාව, න

අනුසන්ධිකාති අධිප්පායො. වුත්තමෙවත්ථං නිදස්සනෙන පටිපාදෙතුං “මාරසෙනප්පමද්දන”න්ති සුත්තපදං (සං. නි. 5.224) ආනෙත්වා “යථා”තිආදිනා නිදස්සනං සංසන්දෙති. තස්මාතිආදි නිගමනං.

විසෙසනො කායො ව වෙදනා ව අස්සාදස්සකාරණන්ති තප්පභානත්ථං තෙසු තණ්හාවත්ථුසු ඔළාරිකසුබ්බමෙසු අසුභද්ධභාවදස්සනානි මන්දනික්ඛපඤ්ඤෙහි තණ්හාවරිතෙහි සුකරානීති තානි තෙසං “විසුද්ධිමග්ගො”ති වුත්තානි තථා “නිව්චං අත්තා”ති අභිනිවේසවත්ථුතාය දිට්ඨියා විසෙසකාරණෙසු චිත්තධම්මෙසු අනිව්චානත්තතාදස්සනානි සරාගාදිවසෙන සඤ්ඤාඵස්සාදිවසෙන නිවරණාදිවසෙන ව නානිප්පහෙදඅනිප්පහෙදගතෙසු තෙසු තප්පභානත්ථං මන්දනික්ඛපඤ්ඤානං දිට්ඨිවරිතානං සුකරානීති තෙසං තානි “විසුද්ධිමග්ගො”ති වුත්තානි. එත්ථ ව යථා චිත්තධම්මානම්පි තණ්හාය වත්ථුභාවො සම්භවති, තථා කායවෙදනානම්පි දිට්ඨියාති සතිපි තෙසං චතුත්තම්පි තණ්හාදිට්ඨියා වත්ථුභාවෙ යො යස්ස සාතිසයපච්චයො, තංදස්සනත්ථං විසෙසග්ගහණං කතන්ති දට්ඨබ්බං. නික්ඛපඤ්ඤසමථයානිකො ඔළාරිකාරම්මණං පරිග්ගණ්හන්තො තත්ථ අට්ඨත්වා ක්කානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය වෙදනං පරිග්ගණ්හානීති වුත්තං. “ඔළාරිකාරම්මණෙ අසණ්ඨහනතො”ති. විපස්සනායානිකස්ස පන සුබ්බමෙ චිත්තෙ ධම්මෙසු ව චිත්තං පක්ඛන්දනීති චිත්තධම්මානුපස්සනානං මන්දනික්ඛපඤ්ඤාවිපස්සනායානිකානං විසුද්ධිමග්ගතා වුත්තා.

තෙසං තත්ථානි එත්ථ තත්ථ-සද්දස්ස “පභානත්ථ”න්ති එතෙන යොජනා. පරතො තෙසං තත්ථානි එත්ථාපි එසෙවනායො. පඤ්ච කාමගුණා සවිසෙසා කායෙ ලබ්හන්තීති විසෙසෙන කායො කාමොසස්ස වත්ථු, භවෙසු සුබ්බග්ගහණවසෙන භවස්සාදො හොති භවොසස්ස වෙදනා වත්ථු, සන්තතිසනගහණවසෙන විසෙසනො චිත්තෙ අත්තාහිනිවෙසො හොතිති දිට්ඨියාසස්ස චිත්තං වත්ථු, ධම්මෙසු විනිබ්භොගස්ස දුක්කරත්තා ධම්මානං ධම්මමත්තතාය දුප්පට්ඨිකත්තා සම්මොහො හොතිති අවිජ්ජොසස්ස ධම්මා වත්ථු, තස්මා තෙසං පභානත්ථං වත්තාරොව වුත්තා.

යදග්ගෙන ව කායො කාමොසස්ස වත්ථු, තදග්ගෙන අභිජ්ඣාකායගන්ථස්ස වත්ථු, දුක්ඛාය වෙදනාය පටිසානුසයො අනුසෙතීති දුක්ඛදුක්ඛවිපරිණාමදුක්ඛසංඛාරදුක්ඛභූතා වෙදනා විසෙසෙන බ්‍යාපාදකායගන්ථස්ස වත්ථු, චිත්තෙ නිව්චග්ගහණවසෙන සස්සතස්ස අත්තතො සිලෙන සුද්ධිතිආදි පරාමසනං හොතිති සීලබ්බතපරාමාසස්ස චිත්තං වත්ථු, නාමරූපපරිවේෂ්ඨෙන භූතං භූතතො අපස්සන්තස්ස භවච්ඡවදිට්ඨිසංඛාරො ඉදංසච්චාහිනිවෙසො හොතිති තස්ස ධම්මා වත්ථු, සුබ්බවෙදනාස්සාදවසෙන පරලොකනිරපෙක්ඛො “නත්ථි දින්න”න්තිආදිකං පරාමාසං උප්පාදෙතීති දිට්ඨපාදානස්ස වෙදනා වත්ථු සන්තතිසනගහණවසෙන සරාගාදිචිත්තෙ සම්මොහො හොතිති මොහාගතියා චිත්තං වත්ථු, ධම්මසභාවානවබ්බොධෙන භයං හොතිති භයාගතියා ධම්මා වත්ථු. යෙ පනෙත්ථ අවුත්තා, තෙසං වුත්තනායෙන වත්ථුභාවො යොජෙතබ්බො. තථා හි ඔසෙසු වුත්තනායා එව යොගාසවෙසුපි යොජනා අත්ථතො අභින්නත්තා. තථා පට්ඨමොසතතියචතුත්ථගන්ථයොජනාය වුත්තනායා එව කායචිත්තධම්මානං ඉතරූපාදානවත්ථුතා යොජනා, තථා කාමොසබ්‍යාපාදකායගන්ථයොජනාය වුත්තනායා එව කායවෙදනානං ඡන්දොසාගති වත්ථුතා යොජනා වා.

“ආභාරසමුදයා කායසමුදයො, ඵස්සසමුදයො වෙදනාසමුදයො, (සං. නි. 5.408) සංඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති (ම. නි. 3.126; උදා. 1; විහ. 225) වචනතො කායාදීනං සමුදයභූතා කබ්බිකාරාභාරඵස්සමනොසඤ්චෙනනාවිඤ්ඤාණාභාරා කායාදිපරිජානනෙන පරිඤ්ඤාතා හොත්තීති ආභ “චතුබ්බිධාභාරපරිඤ්ඤත්ථ”න්ති පකරණනායොති තෙත්තිපකරණවසෙන සුත්තන්තසංවණ්ණනානායො.

සරණවසෙනානි කායාදීනං කුසලාදිධම්මානඤ්ච උපධාරණවසෙන. සරන්ති ගච්ඡන්ති නිබ්බානං එතායාති සතීති ඉමස්මිං අත්ථෙ එකත්තෙ එකසභාවෙ නිබ්බානෙ සමොසරණං සමාගමො එකත්තසමොසරණං. එතදෙව හි දස්සෙතුං “යථා හි”තිආදි වුත්තං. එකනිබ්බානපවෙසහෙතුභූතා වා සමානතා එකො සතිපට්ඨානස්ස භාවො එකත්තං, තත්ථ සමොසරණං තංසභාගතා එකත්තසමොසරණං. එකනිබ්බානපවෙසහෙතුභාවං පන දස්සෙතුං “යථා හි”තිආදිමහ. එතස්මිං අත්ථෙ සරණෙකත්තසමොසරණානි සහෙව සතිපට්ඨානෙකභාවස්ස කාරණත්ථෙන වුත්තානීති දට්ඨබ්බානි, පුරිමස්මිං විසුං. සරණවසෙනානි වා “ගමනවසෙනා”ති අත්ථෙ සති තදෙව ගමනං සමොසරණන්ති, සමොසරණෙ වා සතිසද්දත්ථවසෙන අවුච්චමානෙ ධාරණතාව සතීති සතිසද්දත්ථන්තරාභාවා පුරිමං සතිභාවස්ස කාරණං, පච්ඡිමං එකභාවස්සානි නිබ්බානසමොසරණෙපි සහිතානෙව තානි සතිපට්ඨානෙකභාවස්ස කාරණානි වුත්තානි හොත්තී. වුද්දසව්ඨෙත, තච්චිඨෙත, සොළසව්ඨෙත, පඤ්චව්ඨෙතානි ඉදං උපරි පාළියං (ම. නි. 1.107) ආගතානං ආනාපානපබ්බාදීනං වසෙන වුත්තං, තෙසං පන අන්තරහෙදවසෙන තදනුගතහෙදවසෙන ව භාවනාය අනෙකවිධතා ලබ්හතියෙව. චතුසු දිසාසු උට්ඨානකභණ්ඩසදිසතා කායානුපස්සනාදිතංතංසතිපට්ඨානභාවනානුභාවස්ස දට්ඨබ්බා.

“ගොවරෙ, භික්ඛවෙ, වරථ සකෙ පෙත්තිකෙ විසයෙ”තිආදිවචනතො (දී. නි. 3.80; සං. නි. 5.372) භික්ඛුගොවරා එතෙ ධම්මා, යදිදං කායානුපස්සනාදයො. තත්ථ යස්මා කායානුපස්සනාදිපට්ඨපත්තියා භික්ඛු හොති, තස්මා “කායානුපස්සි විහරති”තිආදිනා භික්ඛුං දස්සෙති, භික්ඛුම්පි තං නියමතොති ආභ “පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනතො”ති. සත්ථු වරියානුවිධායකත්තා සකලසාසනසම්පට්ඨානකත්තා ව සබ්බප්පකාරාය අනුසාසනියා භාජනභාවො.

සමං වරෙය්‍යාති කායාදිවිසමවරියං පභාය කායාදිහි සමං වරෙය්‍යා. රාගාදිවූපසමෙන සන්තො. ඉන්ද්‍රියදමෙන දන්තො. චතුමග්ගනියාමෙන නියතො. සෙට්ඨවරිතාය භුමිමචාරී. කායදණ්ඩාදිඔරොපනෙන නිධාය දණ්ඩං. අරියභාවෙ ධීතො සො ඵවරුපො බාහිතපාපසමිතපාපහින්තකිලෙසතාහි බ්‍රාහ්මණො සමණො භික්ඛුනි වෙදිතබ්බො.

“අයඤ්චෙව කායො ඛනිද්ධො ච නාමරූප”න්තිආදීසු (දී. නි. ටී. 2.373) ඛන්ධපඤ්චකං, “සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙති”තිආදීසු (ම. නි. 1.271, 287; පාරා. 11) නාමකායො කායොති වුවිච්ඡිති තතො විසෙසනත්ථං “කායෙති රූපකායෙ”ති ආහ.

අසම්මිස්සතොති “වෙදනාදයොපි ඵත්ථ සිතා ඵත්ථ පටිබද්ධා”ති කායෙ වෙදනාදිඅනුපස්සනාපසඬගෙපි ආපන්නෙ තතො අසම්මිස්සතොති අත්ථො. සමුභවිසයතාය වස්ස කාය-සද්දස්ස සමුදායුපාදානතාය ච අසුභාකාරස්ස “කායෙ”ති ඵකචචනං, තථා ආරම්මණාදිවිභාගෙන අනෙකභෙදහින්තමිපි විත්තං විත්තභාවසාමඤ්ඤෙන ඵකප්ඤ්ඤං ගහෙන්වා “විත්තෙ”ති ඵකචචනං, වෙදනා පන සුඛාදිභෙදහින්තා විසුං විසුං අනුපස්සිතබ්බාති දස්සෙන්නෙන “වෙදනාසු”ති ඛුච්චනෙන වුත්තා, තථෙව ච නිද්දෙසො පවත්තිතො, ධම්මා ච පරොපණ්ණාසභෙදා අනුපස්සිතබ්බාකාරෙන ච අනෙකභෙදා ඵවාති තෙපි ඛුච්චනවසෙනෙව වුත්තා. අවයවිගාහ-සමඤ්ඤාතිධාවන-සාරාදානාහිනිවෙසනිසෙධනත්ථං කායං අඬගපච්චඬගෙහි, තානි ච කෙසාදිහි, කෙසාදිකෙ ච භුතුපාදායරූපෙහි විනිබ්භුජ්ජන්තො “තථා න කායෙ”තිආදිමාහ. පාසාදාදිනගරාවයවසමුභෙ අවයවිවාදිනොපි අවයවිගාහං න කරොන්ති, නගරං නාම කොචි අත්ථො අත්ථීති පන කෙසඤ්චි සමඤ්ඤාතිධාවනං සියාති ඉත්ථිපුරිසාදිසමඤ්ඤාතිධාවනෙ නගරනිදස්සනං වුත්තං. අඬගපච්චඬගසමුභො, කෙසලොමාදිසමුභො භුතුපාදායසමුභො ච යථාවුත්තසමුභෙ තබ්බිතිමුත්තො කායොපි නාම කොචි නත්ථි, පගෙව ඉත්ථිආදයොති ආහ “කායො වා...පෙ.... දිස්සති”ති. කොචි ධම්මොති ඉමිනා සත්තථිවාදිං පටික්ඛිපති, අවයවි පන කායපටික්ඛෙපෙනෙව පටික්ඛිත්තොති. යදි ඵචං කථං කායාදිසඤ්ඤාහිධානානීතිආහ “යථාවුත්ත...පෙ.... කරොන්ති”ති.

යං පස්සති ඉත්ථිං පුරිසං වා. නනු වක්ඛුනා ඉත්ථිපුරිසදස්සනං නත්ථීති? සච්චමෙනං, “ඉත්ථිං පස්සාමි, පුරිසං පස්සාමි”ති පන පචත්තසඤ්ඤාය වසෙන “යං පස්සති”ති වුත්තං. මිච්ඡාදස්සනෙන වා දිට්ඨියා යං පස්සති, න තං දිට්ඨං, තං රූපායතනං න භොතිති අත්ථො විපරිතග්ගාභවසෙන මිච්ඡාපරිකප්පිතරූපත්තා. අථ වා තං කෙසාදිභුතුපාදායසමුභසඬබ්බාතං දිට්ඨං න භොති අවක්ඛුච්ඤ්ඤාණවිඤ්ඤෙය්‍යාත්තා, දිට්ඨං වා තං න භොති. යං දිට්ඨං තං න පස්සතිති යං රූපායතනං කෙසාදිභුතුපාදායසමුභසඬබ්බාතං දිට්ඨං, තං පඤ්ඤාවක්ඛුනා භුතතො න පස්සතිති අත්ථො. අපස්සං ඛප්ඤ්ඤෙති ඉමං අත්තභාවං යථාභුතං පඤ්ඤාවක්ඛුනා අපස්සන්තො “ඵතං මම, ඵසොභමස්මි, ඵසො මෙ අත්තො”ති කිලෙසබන්ධනෙන ඛප්ඤ්ඤාති.

න අඤ්ඤධම්මානුපස්සිති න අඤ්ඤසභාවානුපස්සි, අසුභාදිතො අඤ්ඤාකාරානුපස්සි න භොතිති අත්ථො. කිං වුත්තං භොතිතිආදිනා තමෙවත්ථං පාකටං කරොති. පට්ඨිකායන්ති කෙසාදිකොට්ඨාසපට්ඨිං ධම්මසමුභත්තා “කායො”ති වදති, ලක්ඛණපට්ඨිමෙව වා අනෙකප්පභෙදං සකලසරිරගතං පුබ්බාපරියභාවෙන ච පචත්තමානං සමුභවසෙන ගහෙන්වා “කායො”ති වදති. ආපොකායන්තිආදීසුපි ඵසෙව නයො.

ඵචං ගහෙනබ්බස්සාති “අහං මම”න්ති ඵචං අත්තත්තනියභාවෙන අන්ධබාලෙහි ගහෙනබ්බස්ස. ඉදාති සත්තන්තං අනුපස්සනාකාරානමිපි වසෙන කායානුපස්සනං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ අනිච්චතො අනුපස්සතිති චතුසමුට්ඨානිකකායං “අනිච්ච”න්ති අනුපස්සති, ඵචං පස්සන්තො ඵචං වස්ස අනිච්චාකාරමිපි අනුපස්සතිති වුවිච්ඡිති. තථාභුතස්ස වස්ස නිච්චග්ගාභස්ස ලෙසොපි න භොතිති වුත්තං “නො නිච්චතො”ති තථාභෙස “නිච්චසඤ්ඤං පජහති”ති (පටි. ම. 3.35) වුත්තො. ඵත්ථ ච “අනිච්චතො ඵච අනුපස්සති”ති ඵච-කාරො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති තෙන නිවත්තිතමත්ථං දස්සෙතුං “නො නිච්චතො”ති වුත්තං. න චෙත්ථ දුක්ඛතො අනුපස්සනාදිනිවත්තනමාසඬකිතබ්බං පටියොගීනිවත්තනපරත්තා ඵච-කාරස්ස, උපරිදෙසනාරුළුහත්තා ච තාසං.

දුක්ඛතො අනුපස්සතිතිආදීසුපි ඵසෙව නයො. අයං පන විසෙසො – අනිච්චස්ස දුක්ඛත්තා තමෙව කායං දුක්ඛතො අනුපස්සති, දුක්ඛස්ස අනත්තත්තා අනත්තතො අනුපස්සති. යස්මා පන යං අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, තං අනභිනන්දිතබ්බං, න තත්ථ රජ්ජිතබ්බං, තස්මා වුත්තං “නිබ්බන්දති නො නන්දති, විරජ්ජති නො රජ්ජති”ති. සො ඵචං අරජ්ජන්තො රාගං නිරොධෙති නො සමුදෙති, සමුදයං න කරොතිති අත්ථො. ඵචං පටිපන්නො ච පටිනිස්සජ්ජති නො ආදියති. අයඤ්චි අනිච්චාදිඅනුපස්සනා තදඬගවසෙන සද්ධිං කායතන්තිස්සයබන්ධාහිසඬබ්බාරෙහි කිලෙසානං පරිච්චජනතො, සඬබ්බදොසදස්සනෙන තබ්බිපරිතෙ නිබ්බානෙ තන්තින්තතාය පක්ඛන්දනතො “පරිච්චාගපටිනිස්සග්ගො වෙච පක්ඛන්දනපටිනිස්සග්ගො වා”ති වුවිච්ඡිති, තස්මා තාය සමන්තාගතො භික්ඛු වුත්තනායෙන කිලෙසෙ ච පරිච්චජති, නිබ්බානෙ ච පක්ඛන්දති, තථාභුතො ච නිබ්බත්තනවසෙන කිලෙසෙ න ආදියති, නාපි අදොසදස්සිතාවසෙන සඬබ්බාරම්මණං. තෙන වුත්තං “පටිනිස්සජ්ජති නො ආදියති”ති. ඉදානිස්ස තාහි අනුපස්සනාහි යෙසං ධම්මානං පභානං භොති, තං දස්සෙතුං “සො තං අනිච්චතො අනුපස්සන්තො නිච්චසඤ්ඤං පජහති”ති. තත්ථ නිච්චසඤ්ඤන්ති “සඬබ්බාරා නිච්චා”ති ඵචං පචත්තවිපරිතසඤ්ඤං.

දිවයිනේ නිවැරදි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිපත්ති මත පදනම්ව සමස්ත ජාතික ජනතාව, සමස්ත සමාජය වා තෙසම මි ගහණ දවසකි. නන්දිනි ස්වදේශිකතාවය. සෙසු වූත්තනායෙමෙව.

විහරණී ඉමිනා කායානුපස්සනාසමඬගිනො ඉරියාපට්ඨානො වූත්තොති ආහ “ඉරියාති”ති ඉරියාපට්ඨං පවත්තෙතිති අත්ථො. ආරම්භකරණවසෙන අභිබ්‍යාපනතො “නිසු භවෙසු”ති වූත්තං, උප්පජ්ජනවසෙන පන කිලෙසා පරිත්තභූමකා ඵලාති. යදිපි කිලෙසානං පහානං ආනාපනානිති තං සම්මාදිට්ඨිආදිනම්පි අත්ථෙව, ආනාප-සද්දො පන විරියෙයෙව නිරුල්ලොති වූත්තං “විරියස්සෙනං නාම”න්ති. අප්ථං වා පටිපක්ඛපහානෙ සම්පයුත්තධම්මානං අබ්භුස්සහනවසෙන පවත්තමානස්ස විරියස්ස සාතිස්සං තදානාපනානිති විරියමෙව තථා වූවිති, න අඤ්ඤෙ ධම්මො. ආනාපිති වායම්කාරො පසංසාය, අතිස්සස්ස වා දීපකොති ආනාපිගහණෙන සම්මජ්ජධානසමඬගිතං දස්සෙති. සම්මා, සමන්තතො, සාමඤ්ච පජානන්තො සම්පජානො, අසම්මිස්සතො වචන්ථානෙ අඤ්ඤධම්මානුපස්සිනාභාවෙන සම්මා අවිපරිතං, සබ්බාකාරපජානෙන සමන්තතො, උපරුපරි විසෙසාවහභාවෙන පවත්තියා සයං පජානන්තොති අත්ථො. යදි පඤ්ඤාය අනුපස්සති, කප්පං සතිපට්ඨානතාති ආහ “න හි”තිආදි. සබ්බන්තීකන්ති සබ්බන්තං භවං සබ්බන්තං ලීනෙ උද්ධතෙ ව චිත්තෙ ඉච්ඡිතබ්බන්තා, සබ්බෙ වා ලීනෙ උද්ධතෙ ව භාවෙනබ්බා බොජ්ඣක්ඛිගා අත්ථිකා ඵතායාති සබ්බන්තීකා. සතියා ලද්ධුපකාරාය ඵව පඤ්ඤාය ඵත්ථං යථා වූත්තෙ කායෙ කම්මට්ඨානිකො හික්ඛු කායානුපස්සි විහරති. අත්තොසඬබ්බෙසො අත්තො ඔලියනො, කොසජ්ජන්ති අත්ථො. උපායපරිගහෙති ඵත්ථං සීලවිසොධනාදි ගණනාදි උග්ගහකොසල්ලාදි ව උපායො, තබ්බිපරියායතො අනුපායො වෙදිතබ්බො. යස්මා ව උපට්ඨිතස්සති යථා වූත්තඋපායං න පරිච්චජති, අනුපායඤ්ච න උපාදියති, තස්මා වූත්තං “මුට්ඨස්සති...පෙ.... අසමන්තො භොති”ති. තෙනාති උපායානුපායානං පරිගහපරිච්ඡන්තෙසු අපරිච්චාගාපරිගහෙසු ව අසමන්තභාවෙන අස්ස යොගිනො.

යස්මා සතියෙවෙන්ථ සතිපට්ඨානං වූත්තා, තස්මාස්ස සම්පයුත්තා ධම්මා විරියාදයො අඬගන්ති ආහ “සම්පයොගඬගඤ්චස්ස දස්සෙත්වා”ති. අඬග-සද්දො වෙන්ථ කාරණපරියායො දට්ඨබ්බො, සතිග්ගහණෙනෙව වෙන්ථ සමාධිස්සති ගහණං දට්ඨබ්බං තස්සා සමාධික්ඛන්ධෙ සඬගහිතන්තා. යස්මා වා සතිසීසෙනායං දෙසනා. න හි කෙවලාය සතියා කිලෙසජ්ජහානං භොති, නිබ්බානාධිගමො වා, න ව කෙවලා සති පවත්තති, තස්මාස්ස ඤානාදෙසනායං සවිතක්කාදිවචනස්ස විය සම්පයොගඬගදස්සනතාති අඬග-සද්දස්ස අවයවපරියායතා දට්ඨබ්බා. පහානඬගන්ති “විච්චවෙව කාමෙහි”තිආදිසු (දී. නි. 1.226; ම. නි. 1.271, 287; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123; පාරා. 11) විය පහානබ්බිගං දස්සෙතුං. යස්මා ඵත්ථං ලොකියමග්ගො අධිජ්ජෙනො, න ලොකුත්තරමග්ගො, තස්මා පුබ්බභාගියමෙව චිතයං දස්සෙන්නො “තදඬගචිතයෙන වා චික්ඛමිහනචිතයෙන වා”ති ආහ. තෙසං ධම්මානන්ති වෙදනාදිධම්මානං. තෙසඤ්ච තත්ථං අනාධිජ්ජෙනන්තා “අත්ථුද්ධාරනායෙනෙතං වූත්ත”න්ති වූත්තං.

අවිසෙසෙන ද්විතියි නිවරණජ්ජහානං වූත්තන්ති කත්වා පුන ඵකෙකෙන වූත්තං පහානවිසෙසං දස්සෙතුං “විසෙසෙනා”ති ආහ. අප්ථං වා “විනෙයා නිවරණාති”ති අවත්වා අභිජ්ඣාදොමනස්සවචනස්ස පයොජනං දස්සෙන්නො “විසෙසෙනා”තිආදිමාහ. කායානුපස්සනාභාවනාය හි උජුච්චවිචිකානං අනුරොධාදිතං පහානං දස්සනං ඵතස්ස පයොජනන්ති. කායසම්පත්තිමූලකස්සාති රූප-බල-යොබ්බනාරොග්‍යාදි-සරිසම්පදා-නිමිත්තස්ස. වූත්තවිපරියායතො කායවිපත්තිමූලකො විරොධො වෙදිතබ්බො. කායභාවනායාති කායානුපස්සනාභාවනාය. සා හි ඉධ “කායභාවනා”ති අධිජ්ජෙනා. තෙනාති අනුරොධාදිජ්ජහානවචනෙන. යොගානුභාවො හීතිආදි වූත්තස්සෙවත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං.

සතිසම්පජඤ්ඤානාති අතිසම්පජඤ්ඤාග්ගහණෙන. සබ්බන්තීකකම්මට්ඨානන්ති බුද්ධානුස්සති මෙත්තා මරණස්සති අසුභභාවනා ව. ඉදඤ්චි වතුක්කං යොගිනා පරිහරියමානං “සබ්බන්තීකකම්මට්ඨාන”න්ති වූවිති අතිසම්පජඤ්ඤාබලෙන අවිච්ඡින්නස්ස තස්ස පරිහරිතබ්බන්තා, සතියා වා සමථො වූත්තො තස්සා සමාද්ධික්ඛන්ධෙන සඬගහිතන්තා.

තෙනාති සද්දන්ථං අනාදියිත්වා භාවත්ථස්සෙව විහජනවසෙන පවත්තෙන විහඬගපායෙන සහ. අවධකථානායොති සද්දන්ථස්සපි විවරණවසෙන යථාරහං වූත්තො අත්ථංසංවණ්ණනානායො. යථා සංසන්දනීති යථා අත්ථතො අධිජ්ජායතො ව අවිලොමෙන්නො අඤ්ඤදන්ථු සංසන්දනී සමෙති, ඵවං වෙදිතබ්බො.

වෙදනාදිතං පුන වචනෙති ඵත්ථං නිස්සයපච්චයභාවවසෙන චිත්තධම්මානං වෙදනාසන්තිස්සිතන්තා පඤ්චවොකාරහවෙ අරුපධම්මානං රූපපට්ඨද්ධවූත්තීතො ව වෙදනාය කායාදිඅනුපස්සනාපසඬගෙහි ආපන්නෙ තදසම්මිස්සතො වචන්ථානදස්සනත්ථං සනච්චිබ්බොගාදිදස්සනත්ථස්සද්ව දුතියවෙදනාගහණං. තෙන න වෙදනායං කායානුපස්සි, චිත්තධම්මානුපස්සි වා, අප්ථං බො වෙදනානුපස්සියෙවාති වෙදනාසබ්බාතෙ වත්ථුස්මි. වෙදනානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන අසම්මිස්සතො වචන්ථානං දස්සිතං භොති. තථා “යස්මිං සමයෙ සුඛා වෙදනා, න තස්මිං සමයෙ දුක්ඛා අදුක්ඛමසුඛා වා වෙදනා. යස්මිං වා පන සමයෙ දුක්ඛා අදුක්ඛමසුඛා වා වෙදනා, න තස්මිං සමයෙ ඉතරා වෙදනා”ති වෙදනාභාවසාමඤ්ඤෙ අට්ඨන්වා තං තං වෙදනං චිතිබ්භූජිත්වා දස්සනෙන සනච්චිබ්බොගො ධූවභාවවිචෙකො දස්සිතො භොති. තෙන තාසං බණ්ණන්තාවට්ඨානදස්සනෙන අනිච්චතාය තතො ඵව දුක්ඛතාය අනත්තතාය ව දස්සනං විභාවිතං භොති. සනච්චිබ්බොගාදිති ආදි-සද්දෙන අයම්පි අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයඤ්චි වෙදනායං වෙදනානුපස්සියෙව, න අඤ්ඤධම්මානුපස්සි. කිං වූත්තං භොති – යථා නාම බාලො අමණිසභාවෙපි උදකබුබ්බුලකෙ මණිආකාරානුපස්සි භොති, න ඵවමයං ධීතිරමණියෙපි වෙදයිතෙ, පගෙව ඉතරස්මි.

මනුෂ්‍යඥාකාරානුපස්සී, අප බො බණ්ඩාගුරුන් අවසන්ත්තිය කිලෙසාසුචිපග්ගුණය ව අනිච්චඅනත්තඅසුභාකාරානුපස්සී, විපරිණාමදුක්ඛතාය සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය ව විසෙසනො දුක්ඛානුපස්සියෙවානි චුත්තං හොති. එවං චිත්තධම්මෙසුපි යථාරහං පුන චචනෙ පයොජනං වත්තබ්බං. “කෙවලං පනිධා”තිආදිනා ඉධ ‘එත්තකං වෙදිතබ්බ’න්ති වෙදිතබ්බපරිච්ඡේදං දස්සෙති. එස නයොති ඉමිනා යථා චිත්තං ධම්මා ව අනුපස්සිතබ්බා, තථා තානි අනුපස්සන්තො “චිත්තෙ චිත්තානුපස්සී, ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී”ති වෙදිතබ්බොති ඉමමත්ථං අනිදිසති.

යො සුඛං දුක්ඛතො අද්දාති යො භික්ඛු සුඛවෙදනං විපරිණාමදුක්ඛතාය “දුක්ඛ”න්ති පඤ්ඤාවක්ඛුනා අද්දක්ඛි. දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතොති දුක්ඛවෙදනං පිළාපනනතො අන්තොතුදනතො දුන්නිභරණතො ව සල්ලන්ති අද්දක්ඛි පස්සි. අදුක්ඛමසුඛන්ති උපෙක්ඛාවෙදනං. සන්නන්ති සුඛදුක්ඛානි විය අනොළාරිකතාය පච්චයවසෙන චූපසන්නසභාවතාය ව සන්නං. අනිච්චතොති හුත්වා අභාවතො උදයබ්බයවත්තතො තාවකාලිකතොතිච්චපටික්ඛෙපතො ව “අනිච්ච”න්ති යො අද්දක්ඛි. ස වෙ සම්මද්දසො භික්ඛු එකංසෙන පරිබ්බන්තං වා වෙදනාය සම්මා පස්සනතොති අත්ථො.

දුක්ඛානිපීති සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය දුක්ඛා ඉතිපි. සබ්බං තං දුක්ඛස්මිත්ති සබ්බං තං වෙදයිතං දුක්ඛස්මිං අන්තොගධං පරියාපන්නං වදාමි සඬ්ඛාරදුක්ඛතානතිවත්තනතො. සුඛදුක්ඛතොපි වානි සුඛාදීනං ධීතිවිපරිණාමඤ්ඤාණසුඛතාය විපරිණාමධීතිඅඤ්ඤාණදුක්ඛතාය ව චුත්තත්තා තිස්සොපි සුඛතො, තිස්සොපි ව දුක්ඛතො අනුපස්සිතබ්බාති අත්ථො. රූපාදි-ආරම්මණජන්දාදි-අධිපති-ඤාණාදි-සහජාත- කාමාවචරාදි-භූමිනානත්තභෙදානං කුසලාකුසල-තංවිපාකකිරියා-නානත්තාදිභෙදානඤ්ච, ආදි-සද්දෙන සඬ්ඛාරිකාසඬ්ඛාරිකස-වත්ථුකාවත්ථුකාදි-නානත්තභෙදානඤ්ච වසෙනාති යොජෙතබ්බං. සුඤ්ඤතධම්මස්සාති “ධම්මා හොන්ති”තිආදිනා (ධ. ස. 121) සුඤ්ඤතවාරෙ ආගතසුඤ්ඤතසභාවස්ස වසෙන. “කාමඤ්චෙත්ථා”තිආදිනා පුබ්බෙ පභීනත්තා පුන පභානං න වත්තබ්බන්ති වොදනං දස්සෙති, මග්ගචිත්තක්ඛණෙ වා එකත්ථ පභීනං සබ්බත්ථ පභීනමෙව හොතිති විසුං විසුං න වත්තබ්බන්ති. තත්ථ පුරිමාය වොදනාය නානාපුග්ගලපරිභාරො, පච්ඡිමාය නානාචිත්තක්ඛණිකපරිභාරො. ලොකියභාවනාය හි කායෙ පභීනං න වෙදනාදිසු පභීනං හොති යදිපි න පචත්තෙය්‍ය, න පටිපක්ඛභාවනාය තත්ථ සා අභිජ්ඣාදොමනස්සස්ස අප්පචන්ති හොතිති පුන තප්පභානං වත්තබ්බමෙවානි. එකත්ථ පභීනං සෙසෙසුපි පභීනං හොතිති මග්ගසතිපට්ඨානභාවනං, ලොකියභාවනාය වා සබ්බත්ථ අප්පචන්තිමත්තං සන්ධාය චුත්තං. “පඤ්චපි ඛන්ධා ලොකො”ති හි විභඩ්ගෙ (විභ. 362, 364, 366, 373) චතුසුපි ඨානෙසු චුත්තන්ති.

උද්දෙසවාරවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

කායානුපස්සනාවණ්ණනා

ආනාපානපබ්බවණ්ණනා

107. බාහිරකෙසුපි ඉතො එකදෙසස්ස සම්භවතො සබ්බප්පකාරග්ගහණං කතං

“සබ්බප්පකාරකායානුපස්සනානිබ්බන්තකස්සා”ති. තෙන යෙ ඉමෙ ආනාපානපබ්බාදිවසෙන ආගතා චුද්දසප්පකාරා, තදන්තොගධා ව අප්ඤ්ඤාදිඅනුපස්සනා පකාරා, තථා කායගතාසතිසුත්තෙ (ම. නි. 3.154) චුත්තා කෙසාදිවණ්ණසණ්ඨානකසිණාරම්මණවතුක්කප්ඤ්ඤානප්පකාරා, ලොකියාදිප්පකාරා ව, තෙ සබ්බෙපි අනවසෙසනො සඬ්ගණ්හාති. ඉමෙ ව පකාරා ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ, න ඉතො බහිද්ධාති චුත්තං “සබ්බප්පකාර...පෙ.... පටිසෙධනො වා”ති. තත්ථ තථාභාවපටිසෙධනොති සබ්බප්පකාරකායානුපස්සනානිබ්බන්තකස්ස පුග්ගලස්ස අඤ්ඤාසාසනස්ස නිස්සයභාවපටිසෙධනො. එතෙන “ඉධ, භික්ඛවෙ”ති එත්ථ ඉධ-සද්දො අන්තොගධච්චසද්දත්ථොති දස්සෙති . සන්ති හි එකපදානිපි සාවධාරණානි යථා “වායුභක්ඛො”ති (දී. නි. ටී. 2.374). තෙනාහ “ඉධෙව සමණො”තිආදි. පරිපුණ්ණසමණකරණධම්මො හි සො, යො සබ්බප්පකාරකායානුපස්සනානිබ්බන්තකො. පරප්පවාදානි පරෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං නානප්පකාරා වාදා තිත්ථායතනානි.

අරඤ්ඤාදිකස්සෙව භාවනානුරූපසෙනාසනතං දස්සෙතුං “ඉමස්ස හී”තිආදි චුත්තං. දුද්දමො දමථං අනුපගතො ගොණො කුටගොණො. දොහනකාලෙ යථා ථනෙහි අනවසෙසනො බීරං න පග්ගරති, එවං දොහපටිබන්ධිති කුටධෙනු. රූපසද්දාදිකෙ පටිච්ච උප්පජ්ජනකඅස්සාදො රූපාරම්මණාදිරසො. පුබ්බෙ ආචිණ්ණාරම්මණන්ති පබ්බප්පාතො පුබ්බෙ, අනාදිමති වා සංසාරෙ පරිචිතාරම්මණං.

නිබන්ධෙය්‍යානි බන්ධෙය්‍ය. සනියානි සම්මදෙව කම්මට්ඨානස්ස සල්ලක්ඛණවසෙන පවත්තාය සනියා. ආරම්මණෙති කම්මට්ඨානාරම්මණෙ. දළ්භන්ති ටීරං, යථා සතොකාරිස්ස උපචාරප්පනාභෙදො සමාධි ඉප්ඤ්ඤාති, තථා ථාමගතං කත්වානි අත්ථො.

විසෙසාධිගමදිට්ඨධම්මසුඛවිභාරපදට්ඨානන්ති සබ්බෙසං බුද්ධානං, එකච්චානං පච්චෙකබුද්ධානං, බුද්ධසාවකානඤ්ච විසෙසාධිගමස්ස, අඤ්ඤෙන කම්මට්ඨානෙන අධිගතවිසෙසානං දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරස්ස ව පදට්ඨානභූතං. වත්ථුච්චිප්පාවරියො විය භගවා යොගීනං අනුරූපනිවාසට්ඨානුපදිසනතො. භික්ඛු දීපිසදිසො අරඤ්ඤෙ

එකාකී විහරිත්වා පටිපක්ඛනිමිමටනෙන ඉච්ඡිතත්ථසාධනතො. එලමුක්තමන්ති සාමඤ්ඤඵලං සන්ධායාහ. පරක්කමපවයොග්ගභූමින්ති භාවනුස්සාහඡවස්ස යොග්ගකරණභූමිහුතං.

අස්සාසපස්සාසානං වසෙන සික්ඛතොති අස්සාසපස්සාසානං දීඝරස්සතාපජානන-සබ්බකායපටිසංවෙදන-ඔලාරිකොලාරිකපටිපස්සමිහනවසෙන භාවනානුයොගං සික්ඛතො, තථාභූතො වා හුත්වා තිස්සො සික්ඛා පවත්තයතො. අස්සාසපස්සාසානිමිත්තෙනති අස්සාසපස්සාසාසන්තිස්සයෙන උපට්ඨිතපටිභාගනිමිත්තෙන. අස්සාසපස්සාසෙ පරිග්ගණ්හාති රූපමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිසන්තො, යො “අස්සාසපස්සාසකම්මිකො”ති වුත්තො. කුමානභිගානි පරිග්ගණ්හාති අරූපමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිසන්තො. වත්ථු නාම කරජකායො චිත්තවෙනසිකානං පවත්තිට්ඨානභාවතො. අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථීති විසුද්ධදිට්ඨි “තයිදං ධම්මමත්තං න අහෙතුකං, නාපි ඉස්සරාදිවිසමහෙතුකං, අථ බො අවිජ්ජාදීහි එව සහෙතුක”න්ති අද්ධත්තයෙපි කඬබාවිතරණෙන විනිශ්ඡකඬබො “යං කිඤ්චි රූප”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.361; ම. නි. 2.113; ම. නි. 3.86; අ. නි. 4.181; පටි. ම. 1.48) කලාපසම්මසනවසෙන තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා උදයබ්බයානුපස්සනාදිවසෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො අනුක්කමෙන මග්ගපටිපාටියා.

පරස්ස වා අස්සාසපස්සාසකායෙති ඉදං සම්මසනවාරවසෙනායං පාළි පවත්තාති කත්වා වුත්තං, සමට්ඨසෙන පන පරස්ස අස්සාසපස්සාසකායෙ අප්පනානිමිත්තුප්පත්ති එව නත්ථීති. ඉදං උභයං න ලබ්භතීති “අප්ඤ්ඤාතං, බහිද්ධා”ති ව වුත්තං ඉදං ධම්මද්වයසට්ඨතං එකතො ආරම්මණභාවෙන න ලබ්භති.

සමුදෙති එතස්මාති සමුදයො, සො එව කාරණට්ඨෙත ධම්මොති සමුදයධම්මො, අස්සාසපස්සාසානං පවත්තිහෙතුකරජකායාදි. තස්ස අනුපස්සනසිලො සමුදයධම්මානුපස්සි. තං පන සමුදයධම්මං උපමාමුඛෙන දස්සෙත්තො “යථා නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ භස්තන්ති රුත්තිං. ගග්ගරනාළින්ති උක්කාපනාළිං. තෙති කරජකායාදිකෙ. යථා අස්සාසපස්සාසකායො කරජකායාදිසම්බන්ධී එලභාවෙන, එවං තෙපි අස්සාසපස්සාසකායසම්බන්ධිතො හෙතුභාවෙනාති “සමුදයධම්මා කායස්මි”න්ති වත්තබ්බතං ලභන්තීති වුත්තං “සමුදය...පෙ.... වුවවති”ති. පකතිවාචී වා ධම්ම-සද්දො “ජාතිධම්මාන”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.131; ම. නි. 3.373; පටි. ම. 1.33) වියාති කායස්ස පච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජනපකතිකානුපස්සි “සමුදයධම්මානුපස්සි”ති වුත්තො. තෙනාහ – “කරජකායඤ්චා”තිආදි. එවඤ්ච කත්වා කායස්මින්ති භූමිමච්චනඤ්ච සමත්ථිතං හොති. වයධම්මානුපස්සිති එත්ථ අහෙතුකත්තෙපි විනාසස්ස යෙසං හෙතුධම්මානං අභාවෙ යං න හොති, තදභාවො තස්ස අභාවස්ස හොතු විය වොහරියතීති උපවාරතො කරජකායාදිඅභාවො අස්සාසපස්සාසකායස්ස වයකාරණං වුත්තො. තෙනාහ “යථා භස්තායා”තිආදි. අයං තාවෙත්ථ පඨමවිකප්පවසෙන අත්ථවිභාවනා. දුතියවිකප්පවසෙන පන උපචාරෙන විනායෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. අප්ඤ්ඤාතබ්බිද්ධානුපස්සනා විය භින්තවත්ථුවිසයනාය සමුදයවයධම්මානුපස්සනාපි එකකාලෙ න ලබ්භතීති ආහ “කාලෙන සමුදයං කාලෙන වයං අනුපස්සන්තො”ති.

අත්ථී කායොති එව-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨෙති “කායොව අත්ථී”ති වත්වා අවධාරණෙන නිවත්ථිතං දස්සෙත්තො “න සත්තො”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යො රූපාදිසු සත්තවිසත්තතාය පරෙසඤ්ච සජ්ජාපනට්ඨෙත, සත්වගුණයොගතො වා “සත්තො”ති පරෙහි පරිකප්පිතො. තස්ස සත්තනිකායස්ස පූරණතො ව වචනුපපජ්ජනධම්මතාය ගලනතො ව “පුග්ගලො”ති. ථීයති සංභඤ්ඤති එත්ථ ගබ්භොති “ඉත්ථී”ති. පුරි පුරෙ භාගෙ සෙති පවත්තතීති “පුරිසො”ති. ආභිතො අභංමානො එත්ථාති “අත්තා”ති, අත්තතො සත්තකභාවෙන “අත්තනිය”න්ති. පරො න හොතීති කත්වා “අහ”න්ති, මම සත්තකන්ති කත්වා “මම”න්ති. වුත්තප්පකාරවිනිමුක්තො අඤ්ඤොති කත්වා “කොච්චී”ති, තස්ස සත්තකභාවෙන “කස්සචී”ති පරිකප්පෙනබ්බො කොච්චී නත්ථී, කෙවලං කායො එව අත්ථීති අත්තත්තනියසුඤ්ඤතමෙව කායස්ස විභාවෙති. එවන්ති “කායොව අත්ථී”තිආදිනා වුත්තප්පකාරෙන. ඤාණපමාණත්ථායාති කායානුපස්සනාඤාණපරං පමාණං පාපනත්ථාය. සතිපමාණත්ථායාති කායපරිග්ගාහිකසතිපවත්තං සතිපරං පමාණං පාපනත්ථාය. ඉමස්ස හි වුත්තනායෙන “අත්ථී කායො”ති අපරාපරූප්පත්තිවසෙන පච්චුපට්ඨිතා සති භියොයාසො මත්තාය තත්ථ ඤාණස්ස සතියා ව පරිබුහනාය හොති. තෙනාහ “සතිසම්පජ්ඤානං වඩ්ඪත්ථායා”ති.

ඉමිස්සා භාවනාය තණ්හාදිට්ඨිගාහනං උපුපටිපක්ඛන්තා වුත්තං “තණ්හා...පෙ.... විහරතී”ති. තථාභූතො ව ලොකෙ කිඤ්චි “අහ”න්ති වා “මම”න්ති වා ගහෙනබ්බං න පස්සති, කුතො ගණ්හෙයා. තෙනාහ “න ව කිඤ්චී”තිආදි. එවමපිති එත්ථ පි-සද්දො හෙට්ඨා නිද්දිට්ඨස්ස තාදිසස්ස අත්ථස්ස අභාවතො අවුත්තසමුවිවයත්ථොති දස්සෙත්තො “උපරි අත්ථං උපාදායා”ති ආහ. “එව”න්ති පන නිද්දිට්ඨාකාරස්ස පච්චාමසනං නිගමනවසෙන කතන්ති ආහ “ඉමිනා පන...පෙ.... දස්සෙති”ති. පුබ්බභාගසතිපට්ඨානස්ස ඉධාධිප්පෙතත්තා වුත්තං “සති දුක්ඛසච්ච”න්ති. සා පන සති යස්මිං අත්තභාවෙ, තස්ස සමුට්ඨාපිකා තණ්හා තස්සාපි සමුට්ඨාපිකා එව නාම හොති තදභාවෙ අභාවතොති ආහ “තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා”ති. අප්පවත්තීති අප්පවත්තනිමිත්තං, න පවත්තති එත්ථාති වා අප්පවත්තී. වතුසච්චවසෙනාති වතුසච්චකම්මට්ඨානවසෙන. උස්සක්කිත්වාති විසුද්ධිපරම්පරාය ආරුහිත්වා, භාවනං උපරි නෙත්වාති අත්ථො. නිය්සානමුඛන්ති වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරණුපායො.

ඉරියාපට්ඨපබ්බවණ්ණනා

108. ඉරියාපට්ඨපෙතානි ඉරියනං ඉරියා, කිරියා, ඉධ පන කායිකපයොගො වෙදිතබ්බො. ඉරියානං පථො පවත්තිමග්ගොති ඉරියාපථො, ගමනාදිසරිරාවත්ථා. ගච්ඡන්තො වා හි සත්තො කායෙන කත්තබ්බකිරියං කරෙය්‍යා ධීතො වා නිසින්නො වා නිපන්නො වාති. තෙසං වසෙන, ඉරියාපට්ඨභාගෙනානි අත්ථො. පුන වපරන්ති පුන ව අපරං, යථාචුත්තආනාපානකම්මට්ඨානතො හියොයපි අඤ්ඤං කායානුපස්සනාකම්මට්ඨානං කථෙමි, සුඤ්ඤාථාති වා අධිප්පායො. ගච්ඡන්තො වාතිආදි ගමනාදිමත්තජානනස්ස ගමනාදිගතවිසෙසජානනස්ස ව සාධාරණවචනං. තත්ථ ගමනාදිමත්තජානනං ඉධ නාධිප්පෙනං, ගමනාදිගතවිසෙසජානනං පන අධිප්පෙනන්ති තං විභජිත්වා දස්සෙතුං “තත්ථ කාම”න්තිආදි චුත්තං. සත්තුපලද්ධිත්ති සත්තො අත්ථිති උපලද්ධිං සත්තග්ගාහං න ජහති න පරිච්චජති “අහං ගච්ඡාමි, මම ගමන”න්ති ගාහසබ්භාවතො. තතො ඵල අත්තසඤ්ඤං “අත්ථි අත්තා කාරකො වෙදකො”ති ඵලං පවත්තං විපරිතසඤ්ඤං න උග්ගාපෙති නාපනෙති අපට්ඨකභාවතො, අනනබ්බහනතො වා. ඵලං භූතස්ස වස්ස කුතො කම්මට්ඨානාදිභාවොති ආහ “කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න භොති”ති. ඉමස්ස පනාතිආදිසුක්කපක්ඛස්ස චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තමෙව හි අත්ථං විවරිතුං “ඉදං හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කො ගච්ඡතිති ගමනකිරියාය කත්තුපුච්ඡා, සා කත්තුභාවවිසිට්ඨඅත්තපට්ඨකථෙපත්ථා ධම්මමත්තස්සෙව ගමනසිද්ධිදස්සනතො. කස්ස ගමනන්ති අකත්තුතාවිසිට්ඨඅත්තග්ගාහපට්ඨකථෙපත්ථා. කිංකාරණාති පන පට්ඨකථිත්තකත්තුකාය ගමනකිරියාය අවිපරිතකාරණපුච්ඡා “ගමනන්ති අත්තා මනසා සංයුජ්ජති, මනො ඉන්ද්‍රියෙහි, ඉන්ද්‍රියානි අත්තෙහි”ති ඵලමාදිගමනකාරණපට්ඨකථෙපනතො. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි.

න කොච්ඡි සත්තො වා පුග්ගලො වා ගච්ඡති ධම්මමත්තස්සෙව ගමනසිද්ධිතො තබ්බිනිමුත්තස්ස ව කස්සවි අභාවතො. ඉදාති ධම්මමත්තස්සෙව ගමනසිද්ධිං දස්සෙතුං “චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡථාරො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ චිත්තකිරියා ව සා වායොධාතුයා ච්ඡථාරො ච්ඡථන්දනඤ්ඤාති චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡථාරො, තෙන. ඵත්ථ ව චිත්තකිරියග්ගහණෙන අනිත්ථියබද්ධවායොධාතුච්ඡථාරං නිවත්තෙති, වායොධාතුච්ඡථාරග්ගහණෙන චෙතනාවච්චිඤ්ඤත්තිහෙදං චිත්තකිරියං නිවත්තෙති, උභයෙන පන කායවිඤ්ඤත්තිං විභාවෙති. “ගච්ඡති”ති වත්ථා යථා පවත්තමානෙ කායෙ “ගච්ඡති”ති වොභාරො භොති, තං දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි චුත්තං. තන්ති ගන්තුකාමතාවසෙන පවත්තචිත්තං. වායං ජනෙතිති වායොධාතුඅධිකං රූපකලාපං ජනෙති, අධිකතා චෙන්ථ සාමන්ථීයතො, න පමාණතො. ගමනචිත්තසමුට්ඨිතං සහජාතරූපකායස්ස ථම්මනසන්ධාරණවලනානං පච්චයභූතෙන ආකාරවිසෙසෙන පවත්තමානං වායොධාතුං සන්ධායාහ “වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති”ති. අධිප්පායසහභාවි හි විකාරො විඤ්ඤත්ති, යථාචුත්තඅධිකභාවෙනෙව ව වායොගහණං, න වායොධාතුයා ඵල ජනකභාවතො, අඤ්ඤථා විඤ්ඤත්තියා උපාදායරූපභාවො දුරුපපාදො සියා. පුරතො අභිනිභාරො පුරතොභාගෙන කායස්ස පවත්තනං, යො “අභික්කමො”ති චුච්චති.

“ඵසෙව නයො”ති අතිදෙසවසෙන සඬ්ඛෙපතො වත්ථා තමෙවත්ථං විවරිතුං “තත්තාපි හී”තිආදි චුත්තං. කොට්ඨො පට්ඨායාති හෙට්ඨිමකොට්ඨො පට්ඨාය. උස්සිතභාවොති උබ්බිද්ධභාවො.

ඵලං පජානතොති ඵලං චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡථාරෙනෙව ගමනාදිභාවො භොතිති පජානතො තස්ස ඵලං පජානනාය නිච්ඡයගමනත්ථං “ඵලං භොති”ති විචාරණා චුච්චති ලොකෙ යථාභූතං අජානන්තෙහි මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන, ලොකවොහාරවසෙන වා. අත්ථි පනාති අත්තතො ඵල විමංසනවසෙන පුච්ඡාවචනං. නත්ථිති නිච්ඡයවසෙන සත්තස්ස පට්ඨකථෙපවචනං. යථා පනාතිආදි තස්සෙවත්ථස්ස උපමාය විභාවනං.

නාවා මාලුකවෙගෙනානි යථා අවෙනනා නාවා වාතවෙගෙන දෙසන්තරං යාති, යථා ව අවෙනතො තෙජනං කණ්ඩො ජියාවෙගෙන දෙසන්තරං යාති, තථා අවෙනතො කායො වාතාහතො යථාචුත්තවායුනා නීතො දෙසන්තරං යාතිති ඵලං උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං. සවෙ පන කොච්ඡි වදෙය්‍ය “යථා නාවාය තෙජනස්ස ව පෙල්ලකස්ස පුරිසස්ස වසෙන දෙසන්තරගමනං, ඵලං කායස්සාපි”ති, භොතු, ඵලං ඉච්ඡිතොවායමත්ථො. යථා හි නාවා තෙජනානං සංහතලක්ඛණස්සෙව පුරිසස්ස වසෙන ගමනං, න අසංහතලක්ඛණස්ස, ඵලං කායස්සාපිති කා නො භානි, හියොයපි ධම්මමත්තතාව පතිට්ඨං ලහති, න පුරිසවාදො. තෙනාහ “යන්තං සුත්තවසෙනා”තිආදි.

තත්ථ පයුත්තන්ති හෙට්ඨා චුත්තනායෙන ගමනාදිකිරියාවසෙන පයොජිතං. යාතීති නිට්ඨති. ඵත්ථාති ඉමස්මිං ලොකෙ. විනා හෙතුපච්චයෙහි ගන්තුකාමතාවිත්ත-තංසමුට්ඨාන-වායොධාතු-ආදිහෙතුපච්චයෙහි විනා. තිට්ඨෙති තිට්ඨෙය්‍ය. වජෙති වජෙය්‍ය ගච්ඡෙය්‍ය කො නාමාති සම්බන්ධො. පට්ඨකථෙපත්ථො චෙන්ථ කිං-සද්දොති හෙතුපච්චයවිරහෙන යානගමනපට්ඨකථෙපමුඛෙන සබ්බායපි ධම්මප්පවත්තියා පච්චයාධිනචුත්තිතාවිභාවනෙන අත්තසුඤ්ඤතා විය අනිච්චදුක්ඛතාපි විභාවිතාති දට්ඨබ්බො.

පණිහිතොති යථා යථා පච්චයෙහි පකාරතො නිහිතො යපිතො. සබ්බසංඝාතකවචනන්ති සබ්බෙසං චතුන්නම්පි ඉරියාපථානං සංගණ්ණනවචනං, පුබ්බෙ විසුං විසුං ඉරියාපථානං චුන්නත්තා ඉදං තෙසං එකජ්ඣං ගහෙත්වා වචනන්ති අත්ථො. පුරිමනයො චා ඉරියාපථපට්ඨානො චුන්නොති තත්ථ කායො අප්පධානො අනුනිප්පාදිති ඉධ කායං පධානං අප්පධානඤ්ච ඉරියාපථං අනුනිප්පාදං කත්වා දස්සෙතුං දුතියනයො චුන්නොති එවම්පෙත්ථ ද්වින්නං නයානං විසෙසො වෙදිතබ්බො. ධීතොති පචත්තො.

ඉරියාපථපරිගණ්ණනම්පි ඉරියාපථවතො කායස්සෙව පරිගණ්ණනං තස්ස අවත්ථාවිසෙසභාවතොති චුන්නං “ඉරියාපථපරිගණ්ණන කායෙ කායානුපස්සි විහරති”ති. තෙනෙවෙත්ථ රූපක්ඛන්ධවසෙනෙව සමුදයාදයො උද්ධවා. එස නයො සෙසවාරෙසුපි. ආදිනාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන යථා “තණ්හාසමුදයා කම්මසමුදයා ආහාරසමුදයා”ති නිබ්බන්තිලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සතිති ඉමෙ චත්තාරො ආහාරා සංගණ්ණන්ති, එවං “අවිජ්ජානිරොධා රූපනිරොධා”තිආදයොපි පඤ්ච ආකාරා සංගණිතාති දට්ඨබ්බො. සෙසං චුන්නනයමෙව.

ඉරියාපථපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුසම්පජ්ඣපබ්බවණ්ණනා

109. චතුසම්පජ්ඣවසෙනාති (දී. නි. ටී. 1.284; සං. නි. 5.368; දී. නි. අභි. ටී. 2.214) සමන්තතො පකාරෙහි, පකට්ඨං චා සවිසෙසං ජානාතීති සම්පජානො, සම්පජානස්ස භාවො සම්පජ්ඣං, තථාපචත්තං ඤාණං. චත්තාරි සම්පජ්ඣානි සමාහරාති චතුසම්පජ්ඣං, තස්ස වසෙන. අභික්කමනං අභික්කන්තන්ති ආහ “අභික්කන්තං චුච්චති ගමන”න්ති. තථා පටික්කමනං පටික්කන්තන්ති ආහ “පටික්කන්තං චුච්චති නිවත්තන”න්ති. නිවත්තනන්ති ච නිවත්තිමත්තං, නිවත්තිත්වා පන ගමනං ගමනමෙව. අභිහරන්තොති ගමනවසෙන කායං උපනෙන්නො.

සම්මා පජානනං සම්පජානං, තෙන අත්තනා කාතබ්බස්ස කරණසීලො සම්පජානකාරීති ආහ “සම්පජ්ඣෙතො සබ්බකිච්චකාරී”ති. සම්පජානසද්දස්ස සම්පජ්ඣපරියායතා පුබ්බෙ චුන්නායෙව. සම්පජ්ඣං කරොතෙවාති අභික්කන්තාදිසු අසම්මොහං උප්පාදෙති එව. සම්පජානස්ස චා කාරො එතස්ස අත්ථිති සම්පජානකාරී. ධම්මතො වඩ්ඪිසංඝාතෙන සහ අත්ථෙත පචත්තතිති සාත්ථකං, අභික්කන්තාදි. සාත්ථකස්ස සම්පජානනං සාත්ථකසම්පජ්ඣං. සප්පායස්ස අත්තතො උපකාරාවහස්ස භික්ඛස්ස සම්පජානනං සප්පායසම්පජ්ඣං අභික්කමාදිසු භික්ඛාවාරගොවරෙ, අඤ්ඤත්ථාපි ච පචත්තෙසු අවිජ්ජිතෙ කම්මට්ඨානසංඝාතෙ ගොවරෙ සම්පජ්ඣං ගොවරසම්පජ්ඣං. අභික්කමාදිසු අසම්මුය්හනමෙව සම්පජ්ඣං අසම්මොහසම්පජ්ඣං. පරිගණ්ණිත්වාති පටිසංඝාය.

තස්මින්නි සාත්ථකසම්පජ්ඣවසෙන පරිගණිතඅත්ථෙ. අත්ථො නාම ධම්මතො වඩ්ඪිති යං සාත්ථකන්ති අධිජ්ජෙනං ගමනං, තං සප්පායමෙවාති සියා කස්සපි ආසංඝාතා නන්තිචත්තනත්ථං “චෙතියදස්සනං තාවා”තිආදි ආරද්ධං. විත්තකම්මරූපකානි වියාති විත්තකම්මකතපට්ඨායො විය, යන්තපයොගෙන චා විවිත්තකම්මපට්ඨායො විය. අසම්පෙක්ඛනං ගෙහසිතඅඤ්ඤාණුපෙක්ඛාවසෙන ආරම්මණස්ස අයොනිසො ගහණං. යං සන්ධාය චුන්නං “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජති උපෙක්ඛා බාලස්ස මුල්භස්ස පුපුර්ජනස්සා”තිආදි (ම. නි. 3.308). හත්ථිආදිසම්මද්දෙන ජීවිතන්තරායො, විසභාගරූපදස්සනාදිනා බ්‍රහ්මවරියන්තරායො.

පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය භික්ඛුනං අනුචත්තනකථා ආචිණ්ණා, අනුචත්තනකථා පන තස්සා දුතියා නාම භොතිති ආහ “ද්වෙ කථා නාම න කථිතපුබ්බා”ති.

එවන්ති “සවෙ පනා”තිආදිකං සබ්බම්පි චුන්නාකාරං පච්චාමසති, න “පුරිසස්ස මාතුගාමාසුහ”න්තිආදිකං චුච්චමානං. යොගකම්මස්ස පචත්තිට්ඨානනය භාවනය ආරම්මණං කම්මට්ඨානන්ති චුච්චතිති ආහ “කම්මට්ඨානසංඝාතං ගොවර”න්ති. උග්ගහෙත්වාති යථා උග්ගහනිමිත්තං උප්පජ්ජති, එවං උග්ගහකොසල්ලස්ස සම්පාදනවසෙන උග්ගහෙත්වා. හරතීති කම්මට්ඨානං පචත්තෙති, යාව පිණ්ඩපාතපටික්කමා අනුසුඤ්ජතිති අත්ථො. න පච්චාහරතීති ආහාරූපභොගතො යාව දිවාට්ඨානුපසංඝිකමනා කම්මට්ඨානං න පටිනෙති.

සරිරපරිකම්මන්ති මුඛධොවනාදිසරිරපටිජග්ගනං. ද්වෙ තයො පල්ලඬකෙති ද්වෙ තයො නිසජ්ජාවාරෙ, ද්වෙ තිණි උණ්හාසනාති. තෙනාහ “උසුමං ගාභාපෙන්නො”ති. කම්මට්ඨානසිසෙතෙවාති කම්මට්ඨානග්ගෙනෙව, කම්මට්ඨානං පධානං කත්වා එවාති අත්ථො. තෙන “පන්නොපි අවෙනතො”තිආදිනා (ම. නි. අට්ඨ. 1.109) චක්ඛමානං කම්මට්ඨානං, යථාපරිහරියමානං චා අවිජ්ජිත්වාති දස්සෙති. “පරිභොගචෙතියතො සරිරචෙතියං ගරුතර”න්ති කත්වා “චෙතියං චන්දිත්වා”ති පුබ්බකාලකිරියාවසෙන චුන්නං. තථා හි අට්ඨකථායං (විහ. අට්ඨ. 809; ම. නි. අට්ඨ. 3.128; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.275) “චෙතියං බාධයමානා බොධිසාධා හරිතබ්බා”ති චුන්නා.

තන්ති අසම්මුද්‍යහන. එවන්ති ඉදානි චුව්චමානාකාරෙන වෙදිතබ්බං. අත්තා අභික්කමතිති ඉමිනා අත්ඨපුථ්ථජනස්ස දිට්ඨිග්ගභවසෙන අභික්කමෙ සම්මුද්‍යහනං දස්සෙති, අහං අභික්කමාමීති පන ඉමිනා මානග්ගභවසෙන, තදුභයං පන තණ්හාය චිතා න භොතීති තණ්හාග්ගභවසෙනපි සම්මුද්‍යහනං දස්සිතමෙව භොති. “තථා අසම්මුද්‍යහන්තො”ති චන්ථා තං අසම්මුද්‍යහනං යෙන සනච්චිතිභොගෙන භොති, තං දස්සෙන්තො “අභික්කමාමී”තිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා වායොධාතුයා අනුගතා තෙජොධාතු උද්ධරණස්ස පච්චයො. උද්ධරණගතිකා හි තෙජොධාතුති උද්ධරණෙ වායොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තස්මා ඉමාසං ද්වින්තමෙන්ථ සාමන්ථීයතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො “එකෙක...පෙ.... බලවතියො”ති ආහ. යස්මා පන තෙජොධාතුයා අනුගතා වායොධාතු අතිහරණචීතිහරණානං පච්චයො. තිරියගතිකාය හි වායොධාතුයා අතිහරණචීතිහරණෙසු සාතිසයො ඛ්‍යාපාරොති තෙජොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තස්මා ඉමාසං ද්වින්තමෙන්ථ සාමන්ථීයතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො “තථා අතිහරණචීතිහරණෙසු”ති ආහ. සතිපි අනුගමනානුගත්තබ්බතාවිසෙසෙ තෙජොධාතු-වායොධාතු-භාවමත්තං සන්ධාය තථා-සද්දග්ගහණං. තත්ථ අක්කත්තට්ඨානතො පාදස්ස උක්ඛිපනං උද්ධරණං, ධීතට්ඨානං අතික්කමිත්ථා පුරතො හරණං අතිහරණං බාණුආදිපරිහරණත්ථං, පතිට්ඨිතපාදසට්ඨනපරිහරණත්ථං වා පස්සෙන හරණං චීතිහරණං, යාව පතිට්ඨිතපාදො, තාව ආහරණං අතිහරණං, තතො පරං හරණං චීතිහරණන්ති අයං වා එතෙසං විසෙසො.

යස්මා පට්ඨිධාතුයා අනුගතා ආපොධාතු වොස්සජ්ජනස්ස පච්චයො. ගරුතරසභාවා හි ආපොධාතුති වොස්සජ්ජනෙ පට්ඨිධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තස්මා තාසං ද්විත්තමෙන්ට් සාමන්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො ආහ “වොස්සජ්ජනෙ...පෙ.... බලවතියො”ති. යස්මා පන ආපොධාතුයා අනුගතා පට්ඨිධාතු සන්තික්ඛෙපනස්ස පච්චයො, පතිට්ඨාභාවෙ විය පතිට්ඨාපනෙපි තස්සා සාතිසයකිච්චත්තා ආපොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තථා සට්ඨකිරියාය පට්ඨිධාතුයා වසෙන සන්තිරුම්භනස්ස සිජ්ඣනතො තත්ථාපි පට්ඨිධාතුයා ආපොධාතුඅනුගතභාවො, තස්මා චුත්තං “තථා සන්තික්ඛෙපනසන්තිරුම්භනෙසු”ති. තත්ථාති තස්මිං අභික්කමනෙ, තෙසු වා චුත්තෙසු උද්ධරණාදිසු ඡසු කොට්ඨාසෙසු. උද්ධරණෙති උද්ධරණක්ඛණෙ. රූපාරූපධම්මාති උද්ධරණාකාරෙන පවත්තා රූපධම්මා, තංසමුට්ඨාපකා අරූපධම්මා ව අතිහරණං න පාපුණන්ති බණමත්තාවට්ඨානතො. තත්ථ තත්ථෙව්වාති යත්ථ යත්ථ උප්පන්නා, තත්ථ තත්ථෙව. න හි ධම්මානං දෙසන්තරසඬකමනං අත්ථී. පබ්බං පබ්බන්තිආදි උද්ධරණාදිකොට්ඨාසෙ සන්ධාය චුත්තං, තං සභාගසන්තතිවසෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අතිඉත්තරො හි රූපධම්මානම්පි පවත්තික්ඛණො ගමනස්සාදානං දෙවපුත්තානං භෙට්ඨපරියෙන පටිමුඛං ධාවන්තානං සිරිසි පාදෙ ව බද්ධධුරධාරාසමාගමනොපි සිසතරො. යථා තිලානං භජ්ජියමානානං පට්ඨායනෙන භෙදො ලක්ඛියති, එවං සඬබ්බධම්මානං උප්පාදෙනාති දස්සන්නත්ථං “පට්ඨායන්තා”ති චුත්තං. උප්පන්නා හි එකත්තතො හිජ්ජන්තිති.

සද්ධිං රූපෙනාති ඉදං තස්ස තස්ස චිත්තස්ස නිරොධෙන සද්ධිං නිරුජ්ඣනකරූපධම්මානං වසෙන චුත්තං, යං තතො සත්තරසමචිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ උප්පන්නං. අඤ්ඤා යදි රූපාරූපධම්මා සමානක්ඛණා සිද්ධං, “රූපං ගරුපරිණාමං දන්ධනිරොධ”න්තිආදිවචනෙහි (විභ. අට්ඨ. 26) විරොධො සියා, තථා “නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මම්පි සමනුපස්සාමි, යං එවං ලහුපරිවත්තං, යට්ඨිදං චිත්ත”න්ති එවමාදිපාළියා (අ. නි. 1.48). චිත්තචෙතසිකා හි සාරම්මණසභාවා යථාබලං අත්තතො ආරම්මණපච්චයභූතමත්ථං විභාවෙන්තො එව උප්පජ්ජන්තිති තෙසං තංසභාවනිජ්ජන්තිඅනන්තරං නිරොධො, රූපධම්මා පන අනාරම්මණා පකාසෙතබ්බා, එවං තෙසං පකාසෙතබ්බභාවනිච්චත්ති සොළසහි චිත්තෙහි භොතිති තඬ්ඛණායුක්තා තෙසං ඉච්ඡිතා, ලහුවිඤ්ඤාණවිසයසඬගතිමත්තපච්චයතාය තිණ්ණං බන්ධානං, විසයසඬගතිමත්තතාය ව විඤ්ඤාණස්ස ලහුපරිවත්තිතා, දන්ධමභාභූතපච්චයතාය රූපධම්මානං දන්ධපරිවත්තිතා, නානාධාතුයා යථාභූතඤ්ඤාණං බො පන තථාගතස්සෙව, තෙන ව පුරෙජාතපච්චයො රූපධම්මොව චුත්තො, පච්ජාජාතපච්චයො ව තස්සෙව්වාති රූපාරූපධම්මානං සමානක්ඛණතා න යුජ්ජනෙව, තස්මා චුත්තනයෙනෙවෙන්ට් අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අඤ්ඤං උප්පජ්ජනෙ චිත්තං, අඤ්ඤං චිත්තං නිරුජ්ඣතිති යං පුරිමුප්පන්නං චිත්තං, තං අඤ්ඤං, තං පන නිරුජ්ඣන්තං අපරස්ස අනන්තරාදිපච්චයභාවෙනෙව නිරුජ්ඣතිති තතො ලද්ධපච්චයං අඤ්ඤං උප්පජ්ජනෙ චිත්තං. යදි එවං තෙසං අන්තරො ලබ්භෙය්වාති නොති ආහ “අච්චිමනුසම්බන්ධො”ති, යථා විචි අන්තරො න ලබ්භති, තදෙවෙනන්ති අච්චෙසසවිදු මඤ්ඤන්ති, එවං අනු අනු සම්බන්ධො චිත්තසන්තානො රූපසන්තානො ව නදියොනොව නදියං උදකප්පවාහො විය වත්තති.

අභිමුඛං ලොකිතං ආලොකිතන්ති ආහ “පුරතොපෙක්ඛන”න්ති. යස්මා යංදිසාහිමුඛො ගච්ඡති තිට්ඨති නිසීදති වා, තදභිමුඛං පෙක්ඛනං ආලොකිතං, තස්මා තදනුගතං විදිසාලොකනං විලොකිතන්ති ආහ “විලොකිතං නාම අනුදිසාපෙක්ඛන”න්ති. සම්මජ්ජනපරිභණ්ඩාදිකරණෙ ඔලොකිතස්ස, උල්ලොකහරණාදිසු උල්ලොකිතස්ස, පච්ඡතො ආගච්ඡන්තපරිස්සයස්ස පරිවජ්ජනාදිසු අපලොකිතස්ස සියා සම්භවොති ආහ “ඉමිනා වා මුඛෙන සබ්බානිපි තාති ගහිතානෙවා”ති.

කායසක්ඛිත්ති කායෙන සච්ඡිකතවත්තං, පච්චක්ඛකාරිනන්ති අත්ථො. සො හි ආයස්මා විපස්සනාකාලෙ එව “යමෙවාහං ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරනං නිස්සාය සාසනෙ අනභිරතිආදිවිජ්ජකාරං පත්තො, තමෙව සුට්ඨු නිග්ගණ්ඨිස්සාමි”ති උස්සාහජාතො බලවතිරොත්තප්පො, තත්ථ ව කතාධිකාරත්තා ඉන්ද්‍රියසංවරෙ උක්කංසපාරම්ප්පත්තො, තෙනෙව නං සත්ථා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානං යදිදං නන්දො”ති (අ. නි. 1.235) එතදග්ගෙ ය්පෙසි.

සාත්ථකතා ව සප්පායතා ව ආලොකිතවිලොකිතස්ස වෙදිතබ්බා. තස්මාති “කම්මට්ඨානාවිජ්ඣනස්සෙව ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤභාවතො”ති චුත්තමෙවත්ථං භෙතුභාවෙන පච්චාමසති. අත්තතො කම්මට්ඨානාවසෙනෙව ආලොකනවිලොකනං කාතබ්බං, බන්ධාදිකම්මට්ඨානා අඤ්ඤො උපායො න ගවෙසිතබ්බොති අධිප්පායො. ආලොකිතාදිසමඤ්ඤාපි යස්මා ධම්මමත්තස්සෙව පවත්තිවිසෙසො, තස්මා තස්ස යාථාවතො ජානනං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤන්ති දස්සෙතුං “අබ්භන්තරො”තිආදි චුත්තං.

“පයමප්පනෙපි ...පෙ.... න භොති”ති ඉදං පඤ්චද්වාරවිඤ්ඤාණවිථියං “ඉත්ථී පුරිසො”ති රජ්ජනාදිනං අභාවං සන්ධාය චුත්තං. තත්ථ හි ආවජ්ජනවොට්ඨබ්බිකානං අයොනිසො ආවජ්ජනවොට්ඨබ්බිකාවසෙන ඉට්ඨෙ ඉත්ථීරූපාදිමිති ලොභො, අනිට්ඨෙ ව පටිසො උප්පජ්ජති, මනොද්වාරෙ පන “ඉත්ථී පුරිසො”ති රජ්ජනාදි භොති, තස්ස පඤ්චද්වාරජවනං මූලං, යථාචුත්තං වා සබ්බං භව්ඨගාදි, එවං මනොද්වාරජවනස්ස මූලවසෙන මූලපරිඤ්ඤා චුත්තා. ආගන්තුකතාවකාලිකතා පන පඤ්චද්වාරජවනස්සෙව අපුබ්බභාවවසෙන ඉත්තරභාවවසෙන ව චුත්තා.

හෙට්ටුපරියවසෙන භිජ්ජිත්වා පතිතෙසුති හෙට්ඨිමස්ස උපරිමස්ස ව අපරාපරං භඩ්ගප්පත්තිමාහ. තන්ති ජවනං. තස්ස න යුත්තන්ති සම්බන්ධො. ආගන්තුකො අබ්භාගතො. උදයබ්බයපරිච්ඡින්නො තාවතකො කාලො එතෙසන්ති තාවකාලිකානි.

එතං අසම්මොහසම්පජ්ඣං. තත්ථානි පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන ආලොකනවිලොකනෙ පඤ්ඤායමානෙ තබ්බිතිමුත්තො කො එකො ආලොකෙති, කො විලොකෙති. උපනිස්සයපච්චයොති ඉදං යුත්තන්තනයෙන පරියායනො චුත්තං. සහජාතපච්චයොති නිදස්සනමත්තමෙතං අඤ්ඤමඤ්ඤ-සම්පයුත්ත-අත්ථිඅවිගතාදිපච්චයානම්පි ලබ්භනතො.

මණිසප්පො නාම එකා සප්පජාතිනි වදන්ති. ලළනන්ති කම්පනන්ති වදන්ති, ලිළාකරණං වා ලළනං.

උණ්භපකතිකො පරිලාභබහුලො. සීලස්ස විදුසනෙන අභිතාවහත්තා මිච්ඡාජීවවසෙන උප්පන්නං අසප්පායං. විවරම්පි අවෙනනන්තිආදිනා විවරස්ස විය “කායොපි අවෙනනො”ති කායස්ස අත්තසුඤ්ඤතාවිභාවනෙන “අබ්භන්තරෙ”තිආදිනා චුත්තමෙවත්ථං විභාවෙන්තො ඉතරිතරසන්තොසස්ස කාරණං දස්සෙති. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහතොති ආහතචතුපඤ්චගණ්ඨිකො, චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහි වා හතසොහො.

අට්ඨවිධොපි අත්ථොති අට්ඨවිධොපි පයොජනවිසෙසො. පථවිසන්ධාරකජලස්ස තංසන්ධාරකවායුනා විය පරිභුත්තස්ස ආහාරස්ස වායොධාතුනාව ආසයෙ අට්ඨානන්ති ආහ “වායොධාතු වසෙනෙව තිට්ඨති”ති. අතිහරතීති යාව මුඛා අභිහරති. චිතිහරතීති තතො යාව කුච්ඡි, තාව හරති. අතිහරතීති වා මුඛද්වාරං අතික්කාමෙන්තො හරති. චිතිහරතීති කුච්ඡගතං පස්සතො හරති. පරිවත්තෙතීති අපරාපරං වාරෙති. එත්ථ ව ආහාරස්ස ධාරණපරිවත්තනසංවුණ්ණනවිසොසනානි පථවිධාතුසහිතා එව වායොධාතු කරොති, න කෙවලාති තානි පථවිධාතුයාපි කිච්චභාවෙන චුත්තානි. අල්ලත්තඤ්ච අනුපාලෙතීති වායුආදිහි අතිසොසනං යථා න හොති, තථා අනුපාලෙති අල්ලආදිහි අතිසොසනං යථා න හොති, තථා අනුපාලෙති අල්ලභාවං. තෙජොධාතුති ගහණිසඬ්ඛාතා තෙජොධාතු. සා හි අත්තො පට්ඨං ආහාරං පරිපාවෙති. අඤ්ජසො හොතීති ආහාරස්ස පචෙසනාදිනං මග්ගො හොති. ආභුජතීති පරියෙසනජ්ඣොහරණජිණ්ණාජිණ්ණාදිං ආවජ්ජෙති, විජානාතීති අත්ථො. තංතංවිජානනානිජ්ජාදකොයෙව හි පයොගො “සම්මාපයොගො”ති චුත්තො. යෙන හි පයොගෙන පරියෙසනාදි නිජ්ජප්පති, සො තබ්බිසයවිජානනම්පි නිජ්ජාදෙති නාම තදවිනාභාවතො. අථ වා සම්මාපයොගං සම්මාපට්ඨන්ති. අත්ථාය ආගම්ම ආභුජති සමන්තාහරති. ආහොගපුබ්බකො හි සබ්බොපි විඤ්ඤාණඛ්‍යාපාරොති තථා චුත්තං.

ගමනතොති භික්ඛාචාරවසෙන ගොවරගාමං උද්දිස්ස ගමනතො. පරියෙසනතොති ගොවරගාමෙ භික්ඛන්ථං ආභිණ්ඩනතො. පරිභොගතොති ආහාරස්ස පරිභුඤ්ජනතො. ආසයතොති පිත්තාදිආසයතො. ආසයති එත්ථ එකජ්ඣං පචත්තමානොපි කම්මබලවත්ථිතො හුත්වා මරියාදවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬ්ඛරතො සයති තිට්ඨති පචත්තතීති ආසයො, ආමාසයස්ස උපරි තිට්ඨනකො පිත්තාදිකො. මරියාදත්ථො හි අයමාකාරො. නිධෙති යථාභුත්තො ආහාරො නිවිතො හුත්වා තිට්ඨති එත්ථානි නිධානං, ආමාසයො. තතො නිධානතො. අපරිපක්කතොති ගහණිසඬ්ඛාතෙන කම්මජතෙජෙන අවිපක්කතො. පරිපක්කතොති යථාභුත්තස්ස ආහාරස්ස විපක්කභාවතො. ඵලතොති නිජ්ජත්තිතො. නිස්සන්දතොති ඉතො විතො ව විස්සන්දනතො. සම්මක්ඛනතොති සබ්බසො මක්ඛනතො. අයමෙන්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාය (විසුද්ධි. මහාට්. 1.294) ගහෙනබ්බො.

අඤ්ඤෙ ව රොගා කණ්ණසුලභගන්දරාදයො. අට්ඨානෙති මනුස්සාමනුස්සපරිග්ගහිතෙ අයුත්තෙ යානෙ ඛෙන්තදෙවායතනාදිකෙ. නිස්සට්ඨත්තා නෙව අත්තනො කස්සවි අනිස්සප්පිතත්තා ජිගුච්ඡතීයත්තා ව න පරස්ස. උදකතුම්බතොති වෙළුනාලිආදිඋදකභාජනතො. තන්ති ජඩ්ඞිතඋදකං.

අද්ධානඉරියාපථා විරප්පවත්තිකා දීඝකාලිකා ඉරියාපථා. මජ්ඣිමා භික්ඛාචරණාදිවසෙන පචත්තා. වුණ්ණකඉරියාපථා විහාරෙ අඤ්ඤත්ථාපි ඉතො විතො ව පරිවත්තනාදිවසෙන පචත්තානි වදන්ති. “ගතෙති ගමනෙ”ති පුබ්බෙ අභික්කමපට්ඨකමග්ගහණෙන ගමනෙනපි පුරතො පච්ඡතො ව කායස්ස අතිහරණං චුත්තන්ති ඉධ ගමනමෙව ගතිතන්ති කෙච්.

යස්මා මහාසීවත්ථෙරවාදෙ අනන්තරෙ අනන්තරෙ ඉරියාපථෙ පචත්තරුපාරුපධම්මානං තත්ථ තත්ථෙව නිරොධදස්සනවසෙන සම්පජානකාරිතා ගහිතා, ඉදඤ්චෙන්ථ සම්පජඤ්ඤවිපස්සනාචාරවසෙන ආගතං, තස්මා චුත්තං “තයිදං මහාසීවත්ථෙරොන චුත්තං අසම්මොහධුරං ඉමස්මිං සතිපට්ඨානභුත්තෙ අධිප්පෙන”න්ති. සාමඤ්ඤඵලෙ (දී. නි. 1.214; දී. නි. අට්ඨ. 1.214; දී. නි. ට්. 1.214) පන සබ්බම්පි චතුබ්බිධං සම්පජඤ්ඤං ලබ්භති යාවදෙව සාමඤ්ඤඵලවිසෙසදස්සනපරත්තා තස්සා දෙසනාය. සතිසම්පයුත්තස්සෙවාති ඉදං යථා සම්පජඤ්ඤකිච්චස්ස පධානතා, එවං සතිකිච්චස්සාපිති දස්සනත්ථං, න සතියා සබ්භාවමත්තදස්සනත්ථං. න හි කදාචි සතිරහිතා ඤාණප්පවත්ති අත්ථි. එතානි පදානීති සම්පජඤ්ඤපදානි. විභත්තානෙවාති විසුං විභත්තානෙව. ඉමිනාපි සම්පජඤ්ඤස්ස විය සතියාපි පධානතංයෙව විභාවෙති.

අපරො නයො – එකො හික්ඛු ගච්ඡන්තො අඤ්ඤං චින්තෙන්තො අඤ්ඤං චිතක්කෙන්තො ගච්ඡති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙන්වාච ගච්ඡති, තථා එකො තිට්ඨන්තො නිසීදන්තො සයන්තො අඤ්ඤං චින්තෙන්තො අඤ්ඤං චිතක්කෙන්තො සයති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙන්වාච සයති, එත්ථකෙන පන න පාකටං හොතිති වඩ්ඤානෙන දීපෙන්ති. යො හි හික්ඛු වඩ්ඤානං ඔතරන්වා වඩ්ඤානකොටියං යීතො පරිග්ගණ්හාති “පාචිනවඩ්ඤානකොටියං පවත්තා රුපාරුපධම්මා පච්ඡිමවඩ්ඤානකොටියං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, පච්ඡිමවඩ්ඤානකොටියං පවත්තාපි පාචිනවඩ්ඤානකොටියං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, වඩ්ඤානමජ්ඣෙ පවත්තා උභො කොටියො අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, වඩ්ඤානෙ පවත්තා රුපාරුපධම්මා යානං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, යානෙ පවත්තා නිසජ්ජං, නිසජ්ජය පවත්තා සයනං අප්පත්වා එත්ථෙවනිරුද්ධා”ති, එවං පරිග්ගණ්හන්තො පරිග්ගණ්හන්තොයෙව චිත්තං භවභිගං ඔතාරෙති, උට්ඨහන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙන්වාච උට්ඨහති, අයං හික්ඛු ගතාදිසු සම්පජානකාරී නාම හොති, එවම්පි සුත්තෙ කම්මට්ඨානං අවිභූතං හොති, තස්මා යො හික්ඛු යාව සක්කොති, තාව වඩ්ඤානිත්වා යත්වා නිසීදන්වා සයමානො එවං පරිග්ගහෙන්වා සයති “කායො අවෙනතො, මඤ්චො අවෙනතො, කායො න ජානාති “අහං මඤ්චෙ සයිතො”ති, මඤ්චො න ජානාති “මයි කායො සයිතො”ති, අවෙනතො කායො අවෙනතෙ මඤ්චෙ සයිතො”ති, එවං පරිග්ගණ්හන්තොයෙව චිත්තං භවභිගං ඔතාරෙති, පඤ්ඤාන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙන්වාච පඤ්ඤාති, අයං සුත්තෙ සම්පජානකාරී නාම හොතිති.

කායාදිකිරියානිබ්බන්තනෙන තම්මයත්තා ආවජ්ජනකිරියාසමුට්ඨිතත්තා ව ජවනං, සබ්බම්පි වා ඡද්ධාරජ්ජවත්තං කිරියාමයපවත්තං නාම, තස්මිං සති ජාගරිතං නාම හොතිති පරිග්ගණ්හන්තො ජාගරිතෙ සම්පජානකාරී නාම. අපිච රත්තින්දිවං ඡ කොට්ඨාසෙ කත්වා පඤ්ච කොට්ඨාසෙ ජග්ගන්තොපි ජාගරිතෙ සම්පජානකාරී නාම හොති. විමුක්තායතනසිසෙන ධම්මං දෙසෙන්තොපි බාත්තිංසතිරච්ඡානකථං පභාය දසකථාවත්ථුනිස්සිතං සප්පායකථං කථෙන්නොපි භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම. අට්ඨකංසාය ආරම්මණෙසු චිත්තරූපියං මනසිකාරං පවත්තෙන්තොපි දුතියං ඤානං සමාපන්නොපි තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාම. දුතියඤ්ඤි ඤානං වච්ඡිකාරවිරහතො විසෙසතො තුණ්හිභාවො නාම. රුපධම්මස්සෙව පවත්තිආකාරවිසෙසා අභික්කමාදයොති වුත්තං “රුපක්ඛන්ධස්සෙව සමුදයො ව වයො ව නීහරිතබ්බො”ති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

චතුසම්පජඤ්ඤපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

110. පටිකුලමනසිකාරවසෙනාති (දී. නි. ටී. 2.377) ජිගුච්ඡතියතාය. පටිකුලමෙව පටිකුලං යො පටිකුලසභාවො පටිකුලාකාරො, තස්ස මනසිකරණවසෙන. අන්තරෙනපි හි භාවචාචිතං සද්දං භාවත්ථො විඤ්ඤායති යථා “පටස්ස සුක්ක”න්ති. යස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.182-183) වුත්තං, තස්මා තත්ථ තංසංවණ්ණනායඤ්ච වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. වත්ථාදීහි පසිබ්බකාකාරෙන බන්ධිත්වා කතං ආවටනං පුනොළී. විභූතාකාරොති පණ්ණත්තිං සමතික්කම්භිත්වා අසුභභාවස්ස උපට්ඨිතාකාරො. ඉති-සද්දස්ස ආකාරත්ථතං දස්සෙන්තො “එව”න්ති වත්ථා තං කාරණං සරුපතො දස්සෙන්තො “කෙසාදිපරිග්ගහණෙනා”ති ආහ.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

111. ධාතුමනසිකාරවසෙනාති පථවිධාතුආදිකා වතස්සො ධාතුයො ආරබ්භ පවත්තභාවනාමනසිකාරවසෙන, චතුර්ධාතුවත්ථානවසෙනාති අත්ථො. ධාතුමනසිකාරො ධාතුකම්මට්ඨානං චතුර්ධාතුවත්ථානන්ති හි අත්ථතො එකං. ගොඝාතකොති ජීවිකත්ථාය ගුන්තං ඝාතකො. අන්තෙවාසිකොති කම්මකරණවසෙන තස්ස සම්පවාසී. යීත-සද්දො “යීතො වා”තිආදිසු (දී. නි. 1.263; අ. නි. 5.28) යානසඤ්ඤානුරියාපථසමභිගිතාය, යා-සද්දස්ස වා ගතිවිනිවත්තිඅත්ථතාය අඤ්ඤත්ථ යපෙන්වා ගමනං සෙසඉරියාපථසමභිගිතාය බොධකො, ඉධ පන යථා තථා රුපකායස්ස පවත්තිආකාරබොධකො අධිප්පෙතොති ආහ “චතුන්තං ඉරියාපථානං යෙන කෙනචි ආකාරෙන යීතත්තා යථායීත”න්ති. තත්ථ ආකාරෙනාති යානාදිනා රුපකායස්ස පවත්තිආකාරෙන. යානාදයො හි ඉරියාපථසඤ්ඤානාය කායිකකිරියාය පථො පවත්තිමග්ගොති “ඉරියාපථො”ති වුවුවන්ති. යථායීතන්ති යථාපවත්තං. යථාවුත්තට්ඨානමෙවෙත්ථ “පණ්ඩාන”න්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “යථායීතත්තා ව යථාපණ්ඩිත”න්ති. යීතන්ති වා කායස්ස යානසඤ්ඤානුරියාපථසමායොගපරිදිපනං. පණ්ඩිතන්ති තදඤ්ඤානුරියාපථසමායොගපරිදිපනං. යීතන්ති වා කායසඤ්ඤානානං රුපධම්මානං තස්මිං තස්මිං බණෙ සකිච්චවසෙන අවට්ඨානපරිදිපනං. පණ්ඩිතන්ති පච්චයකිච්චවසෙන තෙහි තෙහි පච්චයෙහි පකාරතො නිහිතං පණ්ඩිතන්ති එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. පච්චවෙක්ඛන්ති පති පති අවෙක්ඛති, ඤාණවක්ඛනා විනිබ්භූජිත්වා විසුං විසුං පස්සති.

ඉදානි වුත්තමෙවත්ථං භාවත්ථවිභාවනවසෙන දස්සෙතුං “යථා ගොඝාතකස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පොසෙත්තස්සාති මංසුපචයපරිවුහනාය කුණ්ඩකහත්තකප්පාසට්ඨිආදිහි සංවඩ්ඪෙන්තස්ස. වඩිතං මතන්ති හිංසිතං හුත්වා මතං. මතන්ති ව මතමත්තං. තෙනෙවාහ “තාවදෙවා”ති. ගාචීති සඤ්ඤා න අන්තරධායති යානි අභිගපච්චභිගානි

යථාසන්නිවිට්ඨානි උපාදාය ගාවිසමඤ්ඤා මතමත්තායපි ගාවියා, තෙසං තංසන්නිවෙසස්ස අවිනට්ඨත්තා. විලියන්ති භිජ්ජන්ති විභුජ්ජන්තිති බ්ලා භාගා ව-කාරස්ස බ-කාරං, ඉ-කාරස්ස ඊ-කාරං කත්වා. බ්ලසොති බ්ලං බ්ලං කත්වා. විභජ්ජත්වාති අට්ඨිසඬ්ඝාටතො මංසං විවෙචෙන්වා, තතො වා විවෙචිතමංසං භාගසො කත්වා. තෙනෙවාහ “මංසසඤ්ඤා පවත්තති”ති. පබ්බජිතස්සපි අපරිග්ගහිතකම්මට්ඨානස්ස. සනවිනිබ්භොගන්ති සන්නතිසමුහකිව්වසනානං විනිබ්භුජනං විවෙචනං. ධාතුසො පච්චවෙක්ඛතොති සනවිනිබ්භොගකරණෙන ධාතුං ධාතුං පථවිආදිධාතුං විසුං විසුං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස. සත්තසඤ්ඤාති අත්තානුදිට්ඨිවසෙන පවත්තා සඤ්ඤාති වදන්ති, වොභාරවසෙන පවත්තසත්තසඤ්ඤායපි තදා අන්තරධානං යුත්තමෙව යාථාවතො සනවිනිබ්භොගස්ස සම්පාදනතො. එවඤ්ඤි සති යථාචුත්තමපම්මත්ථෙත උපමෙයාත්ථො අඤ්ඤදන්ථු සංසන්දති සමෙති. තෙනෙවාහ “ධාතුවසෙනෙව චිත්තං සන්තිට්ඨති”ති. දක්ඛොති ඡෙකො තංතංසමඤ්ඤාය කුසලො, යථාජාතෙ සුනස්මිං නඩ්ගුට්ඨබ්බරවිසාණාදිවන්තෙ අට්ඨිමංසාදිඅවයවසමුදායෙ අවිභත්තෙ ගාවිසමඤ්ඤා, න විභත්තෙ, විභත්තෙ පන අට්ටිමංසාදිඅවයවසමඤ්ඤාති ජානනකො. චතුමභාපථො විය චතුර්ග්ගාපථොති ගාවියා ධීතචතුමභාපථො විය කායස්ස පවත්තිමග්ගහුතො චතුබ්බිධො ඉරියාපථො. යස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.306) චිත්ථාරිතා, තස්මා තත්ථ තංසංවණ්ණනායඤ්ච (විසුද්ධි. මහාට්. 1.306) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

ධාතුවසෙනෙව චිත්තං නිට්ඨිතා.

නවසිව්ථිකපබ්බවණ්ණනා

112. සිව්ථිකාය අපවිද්ධඋද්ධුමාකාදිපටිසංයුත්තානං ඔධිසො පවත්තානං කථානං තදභිධෙයානඤ්ච උද්ධුමාකාදිඅසුභභාගානං සිව්ථිකපබ්බානීති සධිගීතිකාරොහි ගහිතසමඤ්ඤා. තෙනාහ “සිව්ථිකපබ්බෙහි විභජ්තු”න්ති. උද්ධං ජීවිතපරියාදානාති ජීවිතක්ඛයතො උපරි මරණතො පරං. සමුග්ගතෙනාති උට්ඨිතෙන. උද්ධුමාකත්තාති උද්ධං උද්ධං ධුමාකත්තා සුනත්තා. සෙතරත්තෙහි විපරිහින්තං විමස්සිතං නිලං විනිලං, පුරිමවණ්ණවිපරිණාමභූතං වා නිලංවිනිලං, විනිලමෙව විනිලකන්ති ක-කාරෙන පදවඩ්ඪනමාහ අනත්ථන්තරතො යථා “පිතකං ලොහිතක”න්ති (ධ. ස. 616). පටිකුලකත්තාති ජිගුච්ඡනියත්තා. කුච්ඡිතං විනිලං විනිලකන්ති කුච්ඡනත්ථො වා අයං ක-කාරොති දස්සෙතුං චුත්තං යථා “පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති”ති (දී. නි. 3.316; අ. නි. 5.213; මහාව. 285). පරිහින්තට්ඨානෙහි කාකකඩ්ඪාදිති. විස්සන්දමානං පුබ්බන්ති විස්සවන්තං පුබ්බං, තහං තහං පග්ගන්තපුබ්බන්ති අත්ථො. තථාභාවන්ති විස්සන්දමානපුබ්බභාවං.

සො භික්ඛුති යො “පස්සෙයා සරිරං සිව්ථිකාය ජඩ්ඛිත”න්ති චුත්තො, සො භික්ඛු. උපසංහරති සදිසතං. අයමපි බොතිආදි උපසංහරණාකාරදස්සනං. ආයුති රූපජීවිතින්ද්‍රියං, අරූපජීවිතින්ද්‍රියං පනෙත්ථ විඤ්ඤාණගතිකමෙව. උස්මාති කම්මපතෙපො. එවංපුත්තිකසභාවොති එවං අතිවිය පුත්තිකසභාවො, න ආයුආදීනං අවිගමෙ විය මත්තසොති අධිප්පායො. එදිසො භවිස්සතිති එවංභාවිති ආහ “එවංඋද්ධුමාකාදිභෙදො භවිස්සති”ති.

ලුඤ්චිත්වා ලුඤ්චිත්වාති උප්පාටෙන්වා උප්පාටෙන්වා. සෙසාවසෙසමංසලොහිතයුත්තන්ති සබ්බසො අබාදිතත්තා තහං තහං සෙසෙන අප්පාවසෙසෙන මංසලොහිතෙන යුත්තං. අඤ්ඤෙන හත්ථට්ඨිකන්ති අවිසෙසෙන හත්ථට්ඨිකානං විප්පකිණ්ණතා ජොතිතාති අනවසෙසතො තෙසං විප්පකිණ්ණතං දස්සෙන්තො “චතුසට්ඨිභෙදමපි”තිආදිමාහ. තෙරොවස්සිකානීති තිරොවස්සං ගතාති. තානි පන සංවච්ඡරං චිතිවත්තානි හොන්තිති ආහ “අතික්කන්තසංවච්ඡරානී”ති. පුරාණතාය සනභාවවිගමෙන විචුණ්ණතා ඉධ පුත්තිභාවොති සො යථා හොති, තං දස්සෙන්තො “අබ්භොකාසෙ”තිආදිමාහ. ඛජ්ජමානාදිවසෙන දුතියසිව්ථිකපබ්බාදීනං වචන්ටීතත්ථා චුත්තං “ඛජ්ජමානාදීනං වසෙන යොජනා කාතබ්බා”ති.

නවසිව්ථිකපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉමානෙව ද්වෙති අවධාරණෙන අප්පනාකම්මට්ඨානං තත්ථ නියමෙති අඤ්ඤපබ්බෙසු තදභාවතො. යතො හි එව-කාරො, තතො අඤ්ඤත්ථ නියමෙති, තෙන පබ්බද්ධයස්ස විපස්සනාකම්මට්ඨානතාපි අප්පට්ඨිද්ධාති දට්ඨබ්බා අනිව්වාදිදස්සනතො. සබ්බාරෙසු ආදීනවට්ඨිභාවනාති සිව්ථිකපබ්බානීති ආහ “සිව්ථිකානං ආදීනවානුපස්සනාවසෙන චුත්තත්තා”ති. ඉරියාපථපබ්බාදීනං අනප්පනාවහනා පාකටා එවාති “සෙසානි ද්වාදසාපි”ති චුත්තං. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිභත්තං, තං සුවිඤ්ඤෙයාමෙවාති.

කායානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා

113. සුඛං වෙදනන්ති එත්ථ සුඛයනීති සුඛා, සම්පයුත්තධම්මෙ කායඤ්ච උද්ධස්සාදෙ කරොතිති අත්ථො. සුට්ඨු වා බාදති, බනති වා කායිකං වෙතසිකඤ්ච ආබාධන්ති සුඛා. සුකරං ඔකාසදානං එතිස්සාති සුඛාති අපරෙ. වෙදයති

ආරම්භණය අනුභවනීය වෙදනා. වෙදයමානෝති අනුභවමානෝ. කාමන්තිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං ඉරියාපප්පබ්බෙ වුත්තමෙව. සම්පජානස්ස වෙදියනං සම්පජානවෙදියනං.

“වොහාරමත්තං හොති” නි එතෙන “සුඛං වෙදනං වෙදයමානෝ සුඛං වෙදනං වෙදයාමී” නි ඉදං වොහාරමත්තන්ති දස්සෙති. වත්ථුආරම්මණාති රූපාදිආරම්මණා. රූපාදිආරම්මණඤ්ඤි වෙදනාය පචත්තිට්ඨානතාය “වත්ථු” නි අධිප්පෙනං. අස්සාති භවෙයා. ධම්මවිනිමුත්තස්ස අඤ්ඤස්ස කත්තු අභාවතො ධම්මස්සෙව කත්තුභාවං දස්සෙන්නො “වෙදනාව වෙදයති” නි ආහ. නිත්ථුනන්තොති. බලවතො වෙදනාවෙගස්ස නිරොධනෙ ආදීනවං දිස්වා තස්ස අවසරදාවසෙන නිත්ථුනන්තො. විරියසමතං යොජෙත්වාති අධිවාසනවිරියස්ස අධිමත්තත්තා තස්ස භාජනවසෙන සමාධිනා සමරසනාපාදනෙන විරියසමතං යොජෙත්වා. සහ පටිසම්භිදාහිති ලොකුත්තරපටිසම්භිදාහි සහ. ලොකියානම්පි වා සති උප්පත්තිකාලෙ තත්ථ සමත්ථතං සන්ධායාහ “සහ පටිසම්භිදාහි” නි. සමසිසිති වාරසමසිසි හුත්වා, පච්චවෙක්ඛණවාරස්ස අනන්තරවාරෙ පරිනිබ්බායීති අත්ථො.

යථා ව සුඛං, එවං දුක්ඛන්ති යථා “සුඛං වෙදයති” නිආදීනා සම්පජානවෙදියනං සන්ධාය වුත්තං, එවං දුක්ඛම්පි. තත්ථ දුක්ඛයතීති දුක්ඛා, සම්පයුත්තධම්මෙ කායඤ්ඤි පිළෙති විබාධනීති අත්ථො. දුට්ඨං වා බාදති, බනනි වා කායිකං වෙනසිකඤ්ඤි සාතන්ති දුක්ඛා. දුක්ඛරං ඔකාසදානං එතිස්සාති දුක්ඛාති අපරෙ. අරූපකම්මට්ඨානන්ති අරූපපරිග්ගහං, අරූපධම්මමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසන්ති අත්ථො. රූපකම්මට්ඨානෙන පන සමථාහිනිවෙසොපි සභිගස්සති, විපස්සනාහිනිවෙසො පන ඉධාධිප්පෙනොති දස්සෙන්නො ආහ. “රූපපරිග්ගහො අරූපපරිග්ගහොතිපි එකදෙව වුවවතී” නි. වතුධාතුචත්ථානං කපෙසීති එත්ථාපි “යෙභුයොනා” නි පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තදුභයන්ති වතුධාතුචත්ථානස්ස සභිබෙපචිත්ථාරද්වයමාහ. සභිබෙපමනසිකාරවසෙන මහාසතිපට්ඨානෙන, විත්ථාරමනසිකාරවසෙන රාහුලොවාද- (ම. නි. 2.115-117) ධාතුච්ඡිදාදීසු (විභ. 174-175).

යෙභුයාග්ගහණෙන තදඤ්ඤධම්මවසෙනපි අරූපකම්මට්ඨානකථාය අත්ථිතා දීපිතාති තං විභාගෙන දස්සෙතුං “තිවිධො හී” නිආදි වුත්තං. තත්ථ අභිනිවෙසොති අනුප්පවෙසො, ආරම්භොති අත්ථො. ආරම්භෙ එව හි අයං විභාගො, සම්මසනං පන අනවසෙසතොව ධම්මෙ පරිග්ගහෙත්වා වත්තති. පරිග්ගහිතෙ රූපකම්මට්ඨානෙති ඉදං රූපමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසං සන්ධාය වුත්තං, අරූපමුඛෙන පන විපස්සනාහිනිවෙසො යෙභුයොන සමථයාතිකස්ස ඉච්ඡිතබ්බො, සො ව පඨමං ඤානභිගාති පරිග්ගහෙත්වා තතො පරං සෙසධම්මෙ පරිග්ගහණාති. පඨමාහිනිපාතොති සබ්බෙ වෙනසිකා විත්තායත්තා විත්තකිරියභාවෙන වුවවන්තීති එස්සො විත්තස්ස පඨමාහිනිපාතො වුත්තො, උප්පන්නඵස්සො පුග්ගලො, විත්තවෙනසිකරාසි වා ආරම්මණෙන ථුට්ඨො ඵස්සසහජාතාය වෙදනාය තංසමකාලමෙව වෙදෙති, ඵස්සො පන ඔභාසස්ස විය පදිපො වෙදනාදීනං පච්චයවිසෙසො හොතීති පුරිමකාලො විය වුවවති, යා තස්ස ආරම්මණාහිනිරොපනලක්ඛණතා වුවවති. චූසන්නොති ආරම්මණස්ස චූසනාකාරෙන. අයඤ්ඤි අරූපධම්මතා එකදෙසෙන අනල්ලියමානොපි රූපං විය වක්ඛු, සද්දො විය ව සොතං විත්තං ආරම්මණඤ්ඤි චූසන්නො විය සභිසට්ටෙන්තො විය ව පචත්තති. තථාහෙස “සභිසට්ටනරසො” නි වුවවති.

ආරම්මණං අනුභවන්තීති ඉස්සරවතාය විසවිතාය සාමිභාවෙන ආරම්මණරසං අනුභවන්ති. ඵස්සාදීනඤ්ඤි සම්පයුත්තධම්මානං ආරම්මණෙ එකදෙසෙනෙව පචත්ති චූසනාදිමත්තභාවතො, වෙදනාය පන ඉට්ඨාකාරසම්භොගාදිවසෙන පචත්තනතො ආරම්මණෙ නිප්පදෙසතො පචත්ති. චූසනාදිභාවෙන හි ආරම්මණග්ගහණං එකදෙසානුභවනං, වෙදයිතාභාවෙන ගහණං යථාකාමං සබ්බානුභවනං එවසභාවානෙව තාති ගහණානීති න වෙදනාය විය ඵස්සාදීනම්පි යථාසකං කිව්චකරණෙන සාමිභාවානුභවනං වොදෙතබ්බං. විජානන්තන්ති පරිච්ඡින්නවසෙන විසෙසතො ජානන්තං. විඤ්ඤාණඤ්ඤි මිනිතබ්බවත්ථුං නාළියා මිනන්තො පුරිසො විය ආරම්මණං පරිච්ඡිප්ප විභාවෙන්තං පචත්තති, න සඤ්ඤා විය සඤ්ජානනමත්තං හුත්වා. තථා හි අනෙත කදාපි ලක්ඛණත්තයවිභාවනාපි හොති. ඉමෙසං පන ඵස්සාදීනං තස්ස තස්ස පාකට්ඨාවො පච්චයවිසෙසසිද්ධස්ස පුබ්බාභොගස්ස වසෙන වෙදිතබ්බා.

එවං තස්ස තස්සෙව පාකට්ඨාවෙපි “සබ්බං, හික්ඛවෙ, අභිඤ්ඤෙය්” න්ති (සං. නි. 4.46; පටි. ම. 1.3) “සබ්බඤ්ඤි බො, හික්ඛවෙ, අභිජාන” න්ති (සං. නි. 4.26) ව එවමාදිවනතො සබ්බෙ සම්මසනුපගා ධම්මා පරිග්ගහෙතබ්බාති දස්සෙන්නො “තත්ථ යස්සා” නිආදිමාහ. තත්ථ ඵස්සපඤ්ඤිමකෙයෙවාති අවධාරණං තදන්තොගධත්තා තග්ගහණෙනෙව ගහිතත්තා වතුන්තං අරූපක්ඛන්ධානං. ඵස්සපඤ්ඤිමකග්ගහණඤ්ඤි තස්ස සබ්බවිත්තුප්පාදසාධාරණභාවතො, තත්ථ ව ඵස්සවෙනනාග්ගහණෙන සබ්බසභිකාරක්ඛන්ධධම්මසභිගහො වෙනනාපධානත්තා තෙසං. තථා හි සුත්තන්තභාජනියෙ සභිකාරක්ඛන්ධවිභවිගෙ (විභ. 12) “වක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙනනා” නිආදීනා වෙනනාව විභත්තා, ඉතරෙ පන බන්ධා සරූපෙනෙව ගහිතා.

වත්ථුං නිස්සිකාති එත්ථ වත්ථු-සද්දො කරජකායවිසයොති කථමිදං විඤ්ඤායනීති ආහ “යං සන්ධාය වුත්ත” න්තිආදි. කත්ථ පන වුත්තං? සාමඤ්ඤඵලෙ. සොති කරජකායො. පඤ්චක්ඛන්ධවිනිමුත්තං නාමරූපං නත්ථිති ඉදං අධිකාරවසෙන වුත්තං. අඤ්ඤථා හි බන්ධවිනිමුත්තම්පි නාමං අත්ථෙව්වාති. අවිජ්ජාදිහෙතුකාති අවිජ්ජානණ්ණපාදානාදිහෙතුකා. විපස්සනාපටිපාටියා...පෙ.... විවරතීති ඉමිනා බලවිපස්සනං වත්ථා පුන තස්ස උස්සුක්කාපනං විසෙසාධිගමනඤ්ඤි දස්සෙන්නො “සො” නිආදිමාහ.

ඉධාති ඉමිස්සං දුතියසතිපට්ඨානදෙසනායං, තස්සා පන වෙදනානුපස්සනාවසෙන කට්ඨකඛිඛන්තා භගවා වෙදනාවසෙන කට්ඨසි. යථාචුත්තෙසු ච තීසු කම්මට්ඨානාහිනිවෙසෙසු වෙදනාවසෙන කම්මට්ඨානාහිනිවෙසො සුකරො වෙදනානං විභූතභාවතොති දස්සෙතුං “එස්සවසෙන හී”තිආදි චුත්තං. න පාකටං හොතීති ඉදං තාදිසෙ පුග්ගලෙ සන්ධාය චුත්තං, යෙසං ආදිතො වෙදනාව විභූතතරා හුත්වා උපට්ඨාති. එවඤ්ඤි යං චුත්තං “එස්සො පාකටො හොති, විඤ්ඤාණං පාකටං හොති”ති, තං අවිරොධිතං හොති. වෙදනානං උප්පත්තිපාකටතායාති ච ඉදං සුඛදුක්ඛවෙදනානං වසෙන චුත්තං. තාසඤ්ඤි පවත්ති ඔළාරිකා, න ඉතරාය. තදුභයග්ගහණමුඛෙන චා ගහෙනඛිඛන්තා ඉතරායපි පවත්ති විඤ්ඤානං පාකටා එවාති “වෙදනාන”න්ති අවිසෙසග්ගහණං දට්ඨබ්බං. යදා සුඛං උප්පජ්ජතිතිආදි සුඛවෙදනාය පාකටභාවවිභාවනං. නෙව තස්මිං සමයෙ දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙතීති තස්මිං සුඛවෙදනාසමඛිගිසමයෙ නෙව දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති නිරුද්ධත්තා, අනුප්පන්නත්තා ච යථාක්කමං අතීතානාගතානං, පච්චුප්පන්නාය පන අසම්භවො චුත්තොයෙව. සකිච්චක්ඛණමත්තාවට්ඨානතො අනිච්චා. සමෙච්චසම්භූයා පච්චයෙහි කතත්තා සඬබ්බතා. චත්ථාරම්මණාදිපච්චයං පටිච්ච උප්පන්නත්තා පටිච්චසමුප්පන්නා. බයවයපලුප්පනනිරුප්කිතපකතිතාය බයධම්මො... පෙ.... නිරොධධම්මාති දට්ඨබ්බා.

කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බතො ආමිසං නාම පඤ්ච කාමගුණා, ආරම්මණකරණවසෙන සහ ආමිසෙහිති ආමිසා. තෙනාහ “පඤ්චකාමගුණාමිසනිස්සිතා”ති. ඉතො පරන්ති “අත්ථි වෙදනා”ති එවමාදිපාළිං සන්ධායාහ “කායානුපස්සනායං චුත්තනයමෙවා”ති.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා

114. සම්පයොගවසෙන (දී. නි. ටි. 2.381) පවත්තමානෙන සහ රාගෙනාති සරාගං. තෙනාහ “ලොභසහගත”න්ති. චිත්තරාගන්ති. එත්ථ කාමං සරාගපදපටියොගිතා චිත්තරාගවසෙන භවිතබ්බං, සම්මසනචාරස්ස පන ඉධාධිප්පෙතත්තා තෙභුමකස්සෙව ගහණන්ති “ලොකියකුසලබ්බාකත”න්ති චත්ථා “ඉදං පනා”තිආදිනා තමෙව අධිප්පායං විවරති. සෙසානි ද්වෙ දොසමූලානි, ද්වෙ මොහමූලානීති චත්තාරි අකුසලචිත්තානි. තෙසඤ්ඤි රාගෙන සම්පයොගාභාවතො නත්ථෙව සරාගතා, තන්තිමිත්තකතාය පන සියා තංසනිතතාලෙසොති නත්ථෙව චිත්තරාගතාපීති දුක්චිතිමුත්තතා එවෙත්ථ ලබ්භතිති ආහ “නෙව පූරිමපදං, න පච්ඡිමපදං භජන්ති”ති. යදි එවං පදෙසිකං පජානනං ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජති දුක්ඛත්තරපරියාපන්නත්තා තෙසං. අකුසලමූලෙසු සහ මොහෙනෙව චත්තනීති සමොහන්ති ආහ “විචිකිච්ඡාසහගතඤ්ඤෙව උද්ධච්චසහගතඤ්ඤවා”ති. යස්මා චෙත්ථ සහෙව මොහෙනාති සමොහන්ති පූරිමපදාධාරණමපි ලබ්භතියෙව, තස්මා චුත්තං “යස්මා පනා”තිආදි. යථා පන අනිමුල්භතාය පාටිපුග්ගලිකනයෙන සවිසෙසං මොහචත්තතාය මොමුභචිත්තන්ති චත්තබ්බතො විචිකිච්ඡුද්ධච්චසහගතද්වයං විසෙසතො “සමොහ”න්ති චුච්චති, න තථා සෙසාකුසලචිත්තානීති “චට්ඨන්තියෙවා”ති චුත්තං. සම්පයොගවසෙන ථිතමිද්ධෙන අනුපතිතං අනුගතන්ති ථිතමිද්ධානුපතිතං පඤ්චවිධං සසඬාරිකාකුසලචිත්තං සඬකුට්ඨචිත්තං. සඬකුට්ඨචිත්තං නාම ආරම්මණෙ සඬකොවනවසෙන පවත්තනතො. පච්චයවිසෙසවසෙන ථාමජාතෙන උද්ධච්චෙවන සහගතං පවත්තං සංසට්ඨන්ති උද්ධච්චසහගතං, අඤ්ඤථා සබ්බමපි අකුසලචිත්තං උද්ධච්චසහගතමෙවාති. පසට්චිත්තං නාම සාතිසයං වික්ඛෙපවසෙන පවත්තනතො.

කිලෙසවික්ඛම්භනසමත්ථතාය විපුලඵලතාය දීඝසන්තානතාය ච මහන්තභාවං ගතං, මහන්තෙහි චා උළාරච්ඡන්දාදිහි ගතං පටිපන්නන්ති මහග්ගතං. තං පන රූපාරූපභූමිකං තතො මහන්තස්ස ලොකෙ අභාවතො. තෙනාහ “රූපාරූපාවචර”න්ති. තස්ස චෙත්ථ පටියොගී පරිත්තමෙවාති ආහ “අමහග්ගතන්ති කාමාවචර”න්ති. අත්තානං උත්තරිතුං සමත්ථෙහි සහ උත්තරෙහිති සඋත්තරං, තප්පටිපක්ඛෙන අනුත්තරං, තදුභයං උපාදාය වෙදිතබ්බන්ති ආහ “සඋත්තරන්ති කාමාවචර”න්තිආදි. පටිපක්ඛවික්ඛම්භනසමත්ථෙන සමාධිනා සම්මදෙව ආහිතං සමාහිතං. තෙනාහ “යස්සා”තිආදි. යස්සානි යස්ස චිත්තස්ස. යථාචුත්තෙන සමාධිනා න සමාහිතන්ති අසමාහිතං. තෙනාහ “උභයසමාධිරහිත”න්ති. තද්ධිගවිමුත්තියා විමුත්තං, කාමාවචරං කුසලං. වික්ඛම්භනවිමුත්තියා විමුත්තං, මහග්ගතන්ති තදුභයං සන්ධායාහ “තද්ධිගවික්ඛම්භනවිමුත්තීහි විමුත්ත”න්ති. යත්ථ තදුභයවිමුත්තී නත්ථි, තං උභයවිමුත්තීරහිතන්ති ගය්භමානෙ ලොකුත්තරචිත්තෙපි සියා ආසඬිකාති තන්තිචත්තනත්ථං “සමුච්ඡෙද...පෙ.... ඔකාසොව නත්ථි”ති ආහ. ඔකාසාභාවො ච සම්මසනචාරස්ස අධිප්පෙතත්තා වෙදිතබ්බො. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අචිහන්තං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙවාති.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධම්මානුපස්සනාවණ්ණනා

නිවරණපබ්බවණ්ණනා

115. පහතබ්බාදිධම්මවිභාගදස්සනවසෙන පඤ්චධා ධම්මානුපස්සනා නිද්දිට්ඨාති අයමත්ථො පාළිතො එව විඤ්ඤායතිති තමත්ථං උල්ලිඛිගෙනතො “පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං කපේතු”න්ති චුත්තං. යදි එවං කස්මා නිවරණාදිවසෙනෙව නිද්දිට්ඨන්ති? වෙනෙයාප්ඤ්ඤායතො. යෙසඤ්ඤි වෙනෙයානං පහතබ්බධම්මෙසු පඨමං නිවරණානි විභාගෙන වත්තබ්බාති, තෙසං වසෙනත්ථ භගවතා පඨමං නිවරණෙසු ධම්මානුපස්සනා කපීතා. තථා හි කායානුපස්සනාපි සමථපුබ්බිගමා දෙසිතා, තතො පරිඤ්ඤෙයොසු ඛන්ධෙසු ආයතනෙසු, භාවෙනබ්බෙසු බොජ්ඣංගිගෙසු පරිඤ්ඤෙයාදිවිභාගෙසු සච්චෙසු ව උත්තරා දෙසනා දෙසිතා, තස්මා වෙන්ථ සමථභාවනාපි යාවදෙව විපස්සනත්ථං ඉච්ඡිතා, විපස්සනාපට්ඨානා විපස්සනාබහුලා ව සතිපට්ඨානදෙසනාති තස්සා විපස්සනාහිනිවෙසවිභාගෙන දෙසිතභාවං විභාවෙන්තො “අපිචා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඛන්ධායතනදුක්ඛසච්චවසෙන මිස්සකපරිග්ගහකථනං දට්ඨබ්බං. සඤ්ඤාසංඛාරක්ඛන්ධපරිග්ගහමිති පි-සද්දෙන සකලපඤ්චුපාදානක්ඛන්ධපරිග්ගහං සමිපිණ්ඩෙති ඉතරෙසං තදන්තොගධන්තා. “කණ්හසුක්කානං යුගන්ධතා නත්ථි”ති පජානනකාලෙ අභාවා “අභිණ්හසමුදාවාරවසෙනා”ති චුත්තං. යථාති යෙනාකාරෙන. සො පන “කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො භොති”ති චුත්තත්තා කාමච්ඡන්දස්ස කාරණාකාරොව, අත්ථතො කාරණමෙවාති ආහ “යෙන කාරණෙනා”ති. ව-සද්දො වක්ඛමානත්ථසමුච්චයත්ථො.

තත්ථාති “යථා වා”තිආදිනා චුත්තපදෙ. සුභමිති කාමච්ඡන්දොපි. සො හි අත්තතො ගහණාකාරෙන “සුභ”න්ති චුච්චති, තෙනාකාරෙන පවත්තනකස්ස අඤ්ඤස්ස කාමච්ඡන්දස්ස නිමිත්තත්තා “සුභනිමිත්ත”න්ති ව. ඉට්ඨං, ඉට්ඨාකාරෙන වා ගස්ගමානං රූපාදි සුභාරම්මණං. ආකඛිතිත්ස්ස හිතසුඛස්ස අනුපායභූතො මනසිකාරො අනුපායමනසිකාරො. තන්ති අයොනිසොමනසිකාරං. තත්ථාති නිප්පාදෙනබ්බෙ ආරම්මණභූතෙ ව දුට්ඨෙපි සුභනිමිත්තෙ. ආභාරොති පච්චයො.

අසුභමිති අසුභප්ඤ්ඤානමිති උත්තරපදලොපෙන. තං පන දසසු අවිඤ්ඤාණකාසුභෙසු, කෙසාදිසු ව පවත්තං දට්ඨබ්බං. කෙසාදිසු හි සඤ්ඤා අසුභසඤ්ඤාති ගිරිමානන්දසුත්තෙ (අ. නි. 10.60) චුත්තාති. එත්ථ ව චතුබ්බිධස්ස අයොනිසොමනසිකාරස්ස යොනිසොමනසිකාරස්ස ව ගහණං නිරවසෙසදස්සනත්ථං කතන්ති දට්ඨබ්බං. තෙසු පන අසුභෙ “සුභ”න්ති, “අසුභ”න්ති ව මනසිකාරො ඉධාධිප්පෙනො, තදනුකූලත්තා වා ඉතරෙපිති.

එකාදසසු (අ. නි. ටී. 1.1.16) අසුභෙසු පටිකුලාකාරස්ස උග්ගණ්හනං, යථා වා තත්ථ උග්ගහනිමිත්තං උප්පජ්ජති, තථා පටිපත්ති අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො. උපචාරප්පනාවභාය අසුභභාවනාය අනුයුඤ්ජනං අසුභභාවනානුයොගො. භොජනෙ මත්තඤ්ඤුතො ටීනමිද්ධාහිභවාභාවා ඕතාරං අලභමානො කාමච්ඡන්දො පභීයතිති වදන්ති. භොජනානිස්සිතං පන ආභාරෙ පටිකුලසඤ්ඤං, තබ්බිපරිණාමස්ස, තදාධාරස්ස, තස්ස ව උදරියභූතස්ස අසුභතාදස්සනං, කායස්ස ආභාරට්ඨිතිකතාදස්සනඤ්ච යො සමිදෙව ජානාති, සො විසෙසතො භොජනෙ මත්තඤ්ඤු නාම, තස්ස ව කාමච්ඡන්දො පභීයතෙව. අසුභකම්මිකතිස්සත්ථෙරො දන්තට්ඨිදස්සාවි. අභිධම්මපරියායෙන (ධ. ස. 1159, 1503) සබ්බොපි ලොභො කාමච්ඡන්දනිවරණන්ති ආහ “අරහත්තමග්ගෙනා”ති.

පටිසම්චි පුරිමුප්පත්තං පටිසනිමිත්තං පරතො උප්පජ්ජනකපටිසස්ස කාරණන්ති කත්වා. මෙජ්ජති හිතඵරණවසෙන සිනිග්ගතිති මිත්තො, තස්මිං මිත්තෙ භවා, මිත්තස්ස වා එසාති මෙත්තා, තස්සා මෙත්තාය.

මෙත්තායනස්ස සත්තෙසු හිතඵරණස්ස උප්පාදනං පවත්තනං මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො. ඔධිසකඅනොධිසකදිසාඵරණානන්ති අත්තඅතිපියසභායමජ්ඣත්තවෙරිවසෙන ඔධිසකතා, සිමාසම්භෙදෙ කතෙ අනොධිසකතා, එකාදිදිසාඵරණවසෙන දිසාඵරණතා මෙත්තාය උග්ගහණෙ වෙදිතබ්බා. විභාරරච්ඡාගාමාදිවසෙන වා ඔධිසකදිසාඵරණං, විභාරාදිඋද්දෙසරහිතං පුරන්ථිමාදිදිසාවසෙන අනොධිසකදිසාඵරණන්ති එවං වා ද්විධා උග්ගහණං සන්ධාය “ඔධිසකඅනොධිසකදිසාඵරණාන”න්ති චුත්තං. උග්ගහො ව යාව උපචාරා දට්ඨබ්බො, උග්ගහිතාය ආසෙවනා භාවනා. තත්ථ “සබ්බෙ සත්තා, පාණා, භූතා, පුග්ගලා, අත්තභාවපරියාපන්නා”ති එතෙසං වසෙන පඤ්චවිධා, එකෙකස්මිං “අවෙරා භොන්තු, අබ්බාපජ්ජා, අනීසා, සුඛි අත්තානං පරිහරන්තු”ති වතුධා පවත්තිතො විසතිවිධා අනොධිසකඵරණා මෙත්තා, “සබ්බා ඉන්ථියො, පුරිසා, අරියා, අනරියා, දෙවා, මනුස්සා, විනිපාතිකා”ති සත්තොධිකරණවසෙන පවත්තා සත්තවිධා අට්ඨවිසතිවිධා වා, දසහි දිසාහි දිසොධිකරණවසෙන පවත්තා දසවිධා ව, එකෙකාය වා දිසාය සත්තාදිඉත්ථාදිඅවෙරාදිභෙදෙන අසීතාධිකවතුසත්තප්පභෙදා ව ඔධිභොඵරණා වෙදිතබ්බා.

යෙන අයොනිසොමනසිකාරෙන අරතිආදිකානි උප්පජ්ජන්ති, සො අරතිආදිසු අයොනිසොමනසිකාරො, තෙන. නිප්පාදෙනබ්බෙ හි ඉදං භූමිමං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. උක්කණ්ඨිකා පන්තසෙනාසනෙසු අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු ව උප්පජ්ජනභාවරිඤ්චනා. කායචිතාමනාති කායස්ස විරූපෙනාකාරෙන නාමනා.

කුසලධම්මසම්පට්පත්තියා පට්ඨපනසභාවතාය, තප්පට්පක්ඛානං විසොසනසභාවතාය ව ආරම්භධාතුආදිතො පවත්තවිරියන්ති ආහ “පඨමාරම්භවීරිය”න්ති. යස්මා පඨමාරම්භමත්තස්ස කොසප්පට්ඨමනං ථාමගමනඤ්ච නත්ථි, තස්මා චුත්තං “කොසප්පතො නික්ඛන්තතාය තතො බලවතර”න්ති. යස්මා පන අපරාපරූප්පත්තියා ලද්ධාසෙවනං උපරූපරිවිසෙසං ආවහන්තං අතිවිය ථාමගතමෙව භොති, තස්මා චුත්තං “පරං පරං යානං අක්කමනතො තතොපි බලවතර”න්ති.

අතිභෞජනෙ නිමිත්තග්ගාහොති අතිභෞජනෙ ටීනමිද්ධස්ස නිමිත්තග්ගාහො, “එත්තකෙ භුත්තෙ ටීනමිද්ධස්ස කාරණං හොති, එත්තකෙ න හොති”ති ටීනමිද්ධස්ස කාරණාකාරණග්ගාහො හොතිති අත්ථො. දිවා සූරියාලොකනති දිවා ගහිතනිමිත්තං සූරියාලොකං රත්තියං මනසිකරොත්තස්සපිති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ධුතඬිගානං විරියනිස්සිතත්තා වුත්තං “ධුතඬිගනිස්සිතසප්පායකපායපි”ති.

කුක්කුච්චමිසි කතාකතානුසොවනවසෙන පවත්තමානං වෙනසො අවුපසමාවහතාය උද්ධච්චෙන සමානලක්ඛණමෙවාති “අවුපසමො නාම අවුපසන්තාකාරො, උද්ධච්චකුක්කුච්චමෙවෙනං අත්ථතො”ති වුත්තං.

බහුස්සුතස්ස ගත්ථතො අත්ථතො ව සුත්තාදීනි විචාරෙන්තස්ස අත්ථවෙදාදිපටිලාභසබ්භාවතො වික්ඛෙපො න හොති, යථා විධිපටිපත්තියා යථානුරූපපටිකාරජපවත්තියා ව කතාකතානුසොවනස්ථ න හොතිති “බාහුසච්චෙනපි... පෙ.... උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති”ති ආහ. යදග්ගෙන බාහුසච්චෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති, තදග්ගෙන පරිපුච්ඡකතාවිනයපකතස්සුතාහිපි තං පභීයතිති දට්ඨබ්බං. බුද්ධසෙවිතා ව බුද්ධසිලිතං ආවහතිති වෙනසො වුපසමකරත්තා උද්ධච්චකුක්කුච්චපභානකාරී වුත්තා. බුද්ධත්තං පන අනපෙක්ඛිත්වා විනයධරා කුක්කුච්චවිනොදකා කල්‍යාණමිත්තා වුත්තාති දට්ඨබ්බො. වික්ඛෙපො ව හික්ඛුනො යෙභුයොපන කුක්කුච්චහෙතුකො හොතිති “කප්පියාකප්පියපරිපුච්ඡාමහුලස්සා”තිආදිනා විනයනසෙනෙව පරිපුච්ඡකතාදයො නිද්දිට්ඨා. පභීනෙ උද්ධච්චකුක්කුච්චෙති නිද්ධාරණෙ භූමිමං. කුක්කුච්චස්ස දොමනස්සසහගතත්තා අනාගාමීග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො වුත්තො.

තිට්ඨති පවත්තති එත්ථාති ධානියා, විචිකිච්ඡාය ධානියා විචිකිච්ඡාට්ඨානියා, විචිකිච්ඡාය කාරණභූතා ධම්මා. තිට්ඨතිති වා ධානියා, විචිකිච්ඡා ධානියා එතිස්සාති විචිකිච්ඡාට්ඨානියා, අත්ථතො විචිකිච්ඡා එව. සා හි පුරිමුප්පන්තා පරතො උප්පජ්ජනකවිචිකිච්ඡාය සභාගහෙතුතාය අසාධාරණං.

කුසලාකුසලාති කොසල්ලසම්භූතට්ඨෙත කුසලා, තප්පටිපක්ඛතො අකුසලා. යෙ අකුසලා, තෙ සාවජ්ජා අසෙවිතබ්බා හීනා ව. යෙ කුසලා, තෙ අනවජ්ජා සෙවිතබ්බා පඡ්ඤා ව. කුසලාපි වා හීනෙහි ඡන්දාදිහි ආරද්ධා හීනා, පඡ්ඤෙහි පඡ්ඤා. කණ්භාති කාළකා, චිත්තස්ස අපහස්සරභාවකරණා. සුක්කාති ඔදාතා, චිත්තස්ස පහස්සරභාවකරණා. කණ්භාහිජාතිහෙතුතො වා කණ්භා, සුක්කාහිජාතිහෙතුතො සුක්කා. තෙ එව සප්පටිභාගා. කණ්භා හි උපුච්චිතවිකිකතාය සුක්කෙහි සප්පටිභාගා, තථා සුක්කාපි ඉතරෙහි. අථ වා කණ්භසුක්කා ව සප්පටිභාගා ව කණ්භසුක්කසප්පටිභාගා. සුඛා හි වෙදනා දුක්ඛායවෙදනාය සප්පටිභාගා, දුක්ඛා ව වෙදනා සුඛාය වෙදනාය සප්පටිභාගාති.

කාමං බාහුසච්චපරිපුච්ඡකතාහි අට්ඨවත්ථුකාපි විචිකිච්ඡා පභීයති, තථාපි රතනත්තයවිචිකිච්ඡාමූලිකා සෙසවිචිකිච්ඡාති කත්වා ආහ “තීණි රතනාති ආරබ්භා”ති. රතනත්තයගුණාවබ්බොධෙ හි “සත්ථරි කඬ්ඛති”ති (ධ. ස. 1008, 1123, 1167, 1241, 1263, 1270; විහ. 915) ආදිවිචිකිච්ඡාය අසම්භවොති. විනයෙ පකතස්සුතා “සික්ඛාය කඬ්ඛති”ති (ධ. ස. 1008, 1123, 1167, 1241, 1263, 1270; විහ. 915) වුත්තාය විචිකිච්ඡාය පභානං කරොතිති ආහ “විනයෙ විණ්ණවසිභාවස්සපි”ති. ඔකප්පතියසද්ධාසඬ්ඛාතඅධිමොක්ඛබ්බුලස්සාති සද්ධෙය්‍යවත්ථුනො අනුපවිසනසද්ධාසඬ්ඛාතඅධිමොක්ඛෙන අධිමුච්චනබ්බුලස්ස . අධිමුච්චනස්ථ අධිමොක්ඛුප්පාදනමෙවාති දට්ඨබ්බං. සද්ධාය වා නින්තපොණතා අධිමුත්ති අධිමොක්ඛො.

සුභනිමිත්තඅසුභනිමිත්තාදීසු “සුභනිමිත්තාදීසු අසුභනිමිත්තාදීසු”ති ආදි-සද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. තත්ථ පඨමෙන ආදි-සද්දෙන පටිසනිමිත්තාදීනං සඬ්ගහො, දුතියෙන මෙත්තාවෙතොවිමුත්තිආදීනං. සෙසමෙත්ථ යං වත්තබ්බං, තං වුත්තනයමෙවාති.

නිවරණපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා

116. උපාදානෙහි ආරම්මණකරණාදිවසෙන උපාදාතබ්බො වා බන්ධා උපාදානක්ඛන්දා. ඉති රූපන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො ඉදං-සද්දෙන සමානත්ථොති අධිප්පායෙනාහ “ඉදං රූප”න්ති. තයිදං සරූපතො අනවසෙසපරියාදානං හොතිති ආහ – “එත්තකං රූපං, න ඉතො පරං රූපං අත්ථි”ති. ඉතිති වා පකාරත්ථෙ නිපාතො, තස්මා “ඉති රූප”න්ති ඉමිනා භූතූපාදාදිවසෙන යත්තකො රූපස්ස හෙදො, තෙන සද්ධිං රූපං අනවසෙසතො පරියාදිසිත්වා දස්සෙති. සභාවතොති රූප්පනසභාවතො වක්ඛාදිවණ්ණාදිසභාවතො ව. වෙදනාදීසුපිති එත්ථ “අයං වෙදනා, එත්තකා වෙදනා, න ඉතො පරං වෙදනා අත්ථිති සභාවතො වෙදනං පජානාති”තිආදිනා, සභාවතොති ව අනුභවනසභාවතො සාතාදිසභාවතො වාති එවමාදිනා යොජෙතබ්බං.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

117. ඡසු අප්ඤ්ඤානිකානිකරොසුති (දී. නි. ටී. 2.384) “ඡසු අප්ඤ්ඤානිකෙසු ඡසු බාහිරොසු”ති “ඡසු”ති පදං පච්චෙකං යොජෙතබ්බං. කස්මා පනෙතානි උභයානි ඡලෙව චුත්තානි? ඡවිඤ්ඤාණකායුප්පත්තිද්වාරාරම්භෙවචත්ථානතො. චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිට්ඨො පරියාපන්නස්ස හි විඤ්ඤාණකායස්ස චක්ඛායතනමෙව උප්පත්තිද්වාරං, රූපායතනමෙව ච ආරම්භණං, තථා ඉතරානි ඉතරෙසං, ඡට්ඨස්ස පන භවධගමනසංඛාතො මනායතනෙකදෙසො උප්පත්තිද්වාරං, අසාධාරණඤ්ඤා ධම්මායතනං ආරම්භණං. චක්ඛනීති චක්ඛු, රූපං අස්සාදෙනි විභාවෙනි වානි අත්ථො. සුභානීති සොතං. සායනීති සානං. ජීවිතනිමිත්තතාය රසො ජීවිතං, තං ජීවිතමවිභායනීති ජීවිතා. කුච්ඡිතානං සාසවධම්මානං ආයො උප්පත්තිදෙසොති කායො. මුනානි ආරම්භණං විජානානීති මනො. රූපයති වණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානං හදයධගතභාවං පකාසෙතීති රූපං. සප්පති අත්තතො පච්චයෙහි හරියති සොතවිඤ්ඤායාභාවං ගමියතීති සද්දො. ගන්ධයති අත්තතො වත්ථුං සුවෙතීති ගන්ධො. රසන්ති තං සත්තා අස්සාදෙන්තීති රසො. පුස්සියතීති ඵොට්ඨබ්බං. අත්තතො ලක්ඛණං ධාරෙන්තීති ධම්මා. සබ්බානි පන ආයානං තනනාදිඅත්ථෙත ආයතනානි. අයමෙත්ථ සබ්බෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.510-512) තංසංවණ්ණනාය (විසුද්ධි. මහාටී. 2.510) ව චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො.

චක්ඛුඤ්ඤා පජානානීති එත්ථ චක්ඛු නාම පසාදචක්ඛු, න සසම්භාරචක්ඛු, නාපි දිබ්බචක්ඛුආදිකන්ති ආහ “චක්ඛුපසාද”න්ති. යං සන්ධාය චුත්තං “යං චක්ඛු චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය පසාදො”ති (ධ. ස. 596-599). ච-සද්දො චක්ඛමානත්ථසමුච්චයත්ථො. යාථාවසරසලක්ඛණවසෙනාති අවිපරිත්ථස්ස අත්තතො රසස්ස වෙව ලක්ඛණස්ස ච වසෙන, රූපෙසු ආවිඤ්ඤානිකවිචස්ස වෙව රූපානිසාතාරහභූතපසාදලක්ඛණස්ස ච වසෙනාති අත්ථො. “චක්ඛුඤ්ඤා පටිච්ච රූපෙ වා”තිආදීසු (ම. නි. 1.204, 400; 3.421, 425-426; සං. නි. 2.43-45; 4.54-55; කථා. 465, 467) සමුදිතානියෙව රූපායතනානි චක්ඛුවිඤ්ඤාණප්පත්තිහෙතු, න විසුං විසුන්ති ඉමස්ස අත්ථස්ස දස්සන්ත්ථං “රූපෙ වා”ති පුච්චවනග්ගහණං, තාය එව ච දෙසනාගතියා කාමං ඉධාපි “රූපෙ ව පජානාති”ති චුත්තං, රූපභාවසාමඤ්ඤාන පන සබ්බං එකප්ඤ්ඤා ගහෙන්වා “බහිද්ධා චතුසමුට්ඨානිකරූපඤ්ඤා”ති එකවචනවසෙන අත්ථො චුත්තො. සරසලක්ඛණවසෙනාති චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස විසයභාවකිච්චස්ස වෙව චක්ඛුපටිභනනලක්ඛණස්ස ච වසෙනාති යොජෙතබ්බං.

උභයං පටිච්චානි චක්ඛුං උපනිස්සයපච්චයවසෙන පච්චයභූතං, රූපෙ ආරම්භණාධිපතිආරම්භණපනිස්සයවසෙන පච්චයභූතෙ ව පටිච්ච. කාමඤ්ඤායං සුත්තන්තසංවණ්ණනා , නිප්පරියායකථා නාම අභිධම්මසන්නිස්සිතා එවානි අභිධම්මනයෙනෙව සංයොජනානි දස්සෙන්තො “කාමරාග...පෙ.... අවිජ්ජාසංයොජන”න්ති ආහ. තත්ථ කාමෙසු රාගො, කාමො ව සො රාගො වානි කාමරාගො, සො එව බන්ධනට්ඨෙන සංයොජනං. අයඤ්ඤි යස්ස සංවිජ්ජති, තං පුග්ගලං වට්ටස්මිං සංයොජෙති බන්ධනී, ඉති දුක්ඛෙන සත්තං, භවාදිකෙ වා භවන්තරාදීනි, කම්මුනා වා විපාකං සංයොජෙති බන්ධනීති සංයොජනං. එවං පටිසංයොජනාදීනමිපි යථාරහං අත්ථො වත්තබ්බො. සරසලක්ඛණවසෙනාති එත්ථ පන සත්තස්ස වට්ටතො අනිස්සප්පනසංඛාතස්ස අත්තතො කිච්චස්ස වෙව යථාචුත්තබන්ධනසංඛාතස්ස ලක්ඛණස්ස ච වසෙනාති යොජෙතබ්බං.

භවස්සාද-දිට්ඨිස්සාද-නිවත්තනත්ථං කාමස්සාදග්ගහණං. අස්සාදයතොති අභිරමන්තස්ස. අභිනන්දතොති සප්ප්පිතිකතණ්භාවසෙන නන්දන්තස්ස. පද්ධවයෙනපි බලවතො කාමරාගස්ස පච්චයභූතා කාමරාගුප්පත්ති චුත්තා. එස නයො සෙසෙසුපි. එතං ආරම්භණන්ති එතං එවංසුඛමං එවංදුබ්බිභාගං ආරම්භණං. නිවචං ධූවන්ති එතං නිදස්සනමත්තං, “උච්ඡිජ්ජිස්සති විනස්සිස්සතිති ගණ්හතො”ති එවමාදීනමිපි සංඛගහො ඉච්ඡිතබ්බො. භවං පත්ථෙත්තස්සාති “ඊදිසෙ සම්පත්තිභවෙ යස්මා අම්භාකං ඉදං ඉට්ඨාරම්භණං සුලභං ජාතං, තස්මා ආයනිමිපි සම්පත්තිභවො භවෙය්‍යා”ති භවං නිකාමෙන්තස්ස. එවරූපං සක්කා ලද්ධුන්ති යොජනා. උසුයතොති උසුයං ඉස්සං උප්පාදයතො. අඤ්ඤස්ස මච්ඡරායතොති අඤ්ඤාන අසාධාරණභාවකරණෙන මච්ඡරියං කරොතො. සබ්බෙහෙව යථාචුත්තතෙහි නවහි සංයොජනෙහි.

තඤ්ඤා කාරණන්ති සුභනිමිත්තපටිසනිමිත්තාදිවිභාවං ඉට්ඨානිට්ඨාදිරූපාරම්භණඤ්ඤාචෙව තප්පායොනියොමනසිකාරඤ්ඤාති තස්ස තස්ස සංයොජනස්ස කාරණං. අවික්ඛම්භිතඅසමුහනභූමිලද්ධුප්පන්නං සන්ධාය “අප්පභීනට්ඨෙන උප්පන්නස්සා”ති චුත්තං. වත්තමානුප්පන්නතා සමුදාචාරග්ගහණෙනෙව ගහිතා. යෙන කාරණෙනාති යෙන විපස්සනාසමථභාවනාසංඛාතෙන කාරණෙන. තඤ්ඤි තස්ස තදධගවසෙන වෙව වික්ඛම්භනවසෙන ච පනානකාරණං. ඉස්සාමච්ඡරියානං අපායගමනියතාය පඨමමග්ගවජ්ඣකා චුත්තා. යදි එවං “නිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපන්නො හොති”ති (අ. නි. 4.241) සුත්තපදං කථන්ති? තං සුත්තන්තපරියායෙන චුත්තං. යථානුලොමසාසනඤ්ඤි සුත්තන්තදෙසනා, අයං පන අභිධම්මනයෙන සංවණ්ණනාති නායං දොසො. ඔළාරිකස්සාති ථූලස්ස, යතො අභිණ්භසමුප්පත්තිපරිසුට්ඨානතිබ්බතාව හොති. අණුසහගතස්සාති චුත්තප්පකාරඔළාරිකභාවෙන අණුභාවං සුඛමභාවං ගතස්ස. උද්ධච්චසංයොජනස්සපෙත්ථ අනුප්පාදො චුත්තොයෙව යථාචුත්තසංයොජනෙහි අවිනාභාවතො. සොතාදීනං සභාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානනා, තප්පච්චයානං සංයොජනානං උප්පාදාදිපජානනා ව චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බාති දස්සෙන්තො “එසෙව නයො”ති අනිදිසති.

අත්තනො වා ධම්මෙසුති අත්තනො අප්ඤ්ඤානිකායනනධම්මෙසු, අත්තනො උභයධම්මෙසු වා. ඉමස්මිං පක්ඛෙ අප්ඤ්ඤානිකායනනපරිග්ගහණෙනාති අප්ඤ්ඤානිකායනනපරිග්ගණ්හනමුඛෙනාති අත්ථො, එවඤ්ච අනවසෙසනො සපරසන්තානෙසු ආයතනානං පරිග්ගහො සිද්ධො හොති. පරස්ස වා ධම්මෙසුති එත්ථාපි එසෙව නයො. රූපායනනස්සාති අඛිඨකාදසපහෙදරූපසභාවස්ස ආයතනස්ස. රූපක්ඛන්ධෙ චුත්තනයෙන නිහරිතබ්බාති ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. සෙසබන්ධෙසුති වෙදනාසඤ්ඤාසඛිබාරක්ඛන්ධෙසු. චුත්තනයෙනාති ඉමිනා අතිදෙසෙන රූපක්ඛන්ධෙ ආභාරසමුදයාති, විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ නාමරූපසමුදයාති, සෙසබන්ධෙසු එස්සසමුදයාති ඉමං විසෙසං විභාවෙති, ඉතරං පන සබ්බන්ථ සමානන්ති. බන්ධපබ්බෙ විය ආයතනපබ්බෙපි ලොකුත්තරනිවත්තනං පාළියං ගහිතං නත්ථිති ආහ “ලොකුත්තරධම්මා න ගහෙතබ්බා”ති.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බොජ්ඣංගපබ්බවණ්ණනා

118. බුද්ධකසත්තස්සාති කිලෙසනිද්දාය පටිබුද්ධකසත්තස්ස, අරියසච්චානං වා පටිවිජ්ඣකසත්තස්ස. අභිගෙසුති කාරණෙසු, අවයවෙසු වා. උදයබ්බයඤ්ඤාණ්ණප්පාදතො පටියාය සම්බොධිපටිපදායං යිතො නාම හොතිති ආහ “ආරද්ධවිපස්සකතො පටියාය යොගාවචරොති සම්බොධි”ති.

“සතිසම්බොජ්ඣංගටියානියා”ති පදස්ස අත්ථො “විචිකිච්ඡටියානියා”ති එත්ථ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. තන්ති යොනිසොමනසිකාරං. තත්ථාති සතියං. නිප්ථාදෙතබ්බෙ වෙතං භුමිමං.

සති ව සම්පජ්ඤ්ඤාඤ්ච සතිසම්පජ්ඤ්ඤං (දී. නි. ටී. 2.385; සං. නි. ටී. 2.5.232; අ. නි. ටී. 1.1.418). අථ වා සතිපධානං අභික්කන්තාදිසාත්ථකභාවපරිග්ගණ්හනඤ්ඤාණං සතිසම්පජ්ඤ්ඤං. තං සබ්බන්ථ සතොකාරිභාවාවහන්තා සතිසම්බොජ්ඣංගස්ස උප්පාදාය හොති. යථා පච්චනිකධම්මානං පභානං අනුරූපධම්මසෙවනා ව අනුප්පන්තානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය හොති, එවං සතිරහිතපුග්ගලවිච්ඡිකිකා, සතොකාරිපුග්ගලසෙවනා, තත්ථ ව යුත්තපයුත්තතා සතිසම්බොජ්ඣංගස්ස උප්පාදාය හොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “සතිසම්පජ්ඤ්ඤ”න්තිආදිනා.

ධම්මානං, ධම්මෙසු වා විචයො ධම්මවිචයො, සො එව සම්බොජ්ඣංගිගො, තස්ස ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣංගස්ස. “කුසලාකුසලා ධම්මා”තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරොති කුසලාදිසු තංතංසභාවරසලක්ඛණාදිකස්ස යාථාවතො අවබුද්ධතාවසෙන උප්පන්නො ඤ්ඤාණසම්පයුත්තචිත්තූප්පාදො. සො හි අවිපරිතමනසිකාරතාය “යොනිසොමනසිකාරො”ති චුත්තො, තදාභොගතාය ආවජ්ජනාපි තග්ගතිකාව, තස්ස අභිණ්භවත්තනං බහුලිකාරො. භියොඝාභාවායාති පුනප්පුනභාවාය. වෙසුල්ලායාති විපුලභාවාය. පාරිසුරියාති පරිබුහ්නාය.

පරිපුච්ඡකතාති පරියොගාහෙන්වා පුච්ඡකභාවො. ආවරියෙ පයිරූපාසිත්වා පඤ්චපි නිකායෙ සහ අට්ඨකථාය පරියොගාහෙන්වා යං යං තත්ථ ගණ්ඨිටියානභූතං, තං තං “ඉදං භන්තෙ කථං, ඉමස්ස කො අත්ථො”ති බන්ධායතනාදිඅත්ථං පුච්ඡන්තස්ස ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣංගිගො උප්පජ්ජති. තෙනාහ “බන්ධධාතු...පෙ.... බහුලතා”ති.

වත්ථුච්ඡිකරියාති එත්ථ චිත්තවෙතසිකානං පවත්තිටියානභාවතො සරිරං, තප්පට්ඨන්ධානි විවරාදිති ව ඉධ “වත්ථුති”ති අධිප්පෙතාති. තානි යථා චිත්තස්ස සුඛාවභානි හොන්ති, තථා කරණං තෙසං විසදභාවකරණං. තෙන චුත්තං “අප්ඤ්ඤානිකාහිරාන”න්තිආදි. උස්සන්තදොසන්ති වාතාදිඋස්සන්තදොසං. සෙදමලමක්ඛිතන්ති සෙදෙන වෙව ජල්ලිකාසඛිබාතෙන සරිරමලෙන ව මක්ඛිතං. ව-සද්දෙන අඤ්ඤම්පි සරිරස්ස පිළාවහං සඛිගණ්හාති. සෙනාසනං වානි වා-සද්දෙන පත්තාදීනං සඛිගහො දට්ඨබ්බො. අවිසදෙ සති, විසයභූතෙ වා. කථං භාවනමනුයුත්තස්ස තානි විසයො? අන්තරන්තරා පවත්තකචිත්තූප්පාදවසෙනෙවං චුත්තං. තෙ හි චිත්තූප්පාදා චිත්තෙකග්ගතාය අපරිසුද්ධභාවාය සංවත්තන්ති. චිත්තවෙතසිකෙසු නිස්සයාදිපච්චයභූතෙසු. ඤ්ඤාණම්පිති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන න කෙවලං තං වත්ථුයෙව, අථ බො තස්මිං අපරිසුද්ධෙ ඤ්ඤාණම්පි අපරිසුද්ධං හොතිති නිස්සයාපරිසුද්ධියා තංනිස්සිතාපරිසුද්ධි විය විසයස්ස අපරිසුද්ධතාය විසයිතං අපරිසුද්ධිං දස්සෙති.

සමභාවකරණන්ති කිච්චතො අනුනාධිකභාවකරණං. යථාපච්චයං සද්ධෙයාවත්ථුස්මිං අධිමොක්ඛකිච්චස්ස පටුතරභාවෙන පඤ්ඤාය අවිසදතාය වීරියාදීනඤ්ච සිටීලතාදීනා සද්ධිත්ථියං බලවං හොති. තෙනාහ “ඉතරාති මන්දානි”ති. තතොති තස්මා සද්ධිත්ථියස්ස බලවභාවතො ඉතරෙසඤ්ච මන්දත්තා. කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුං අදත්ථා සම්පයුත්තධම්මානං පග්ගණ්හනං අනුබලප්පදානං පග්ගහො, පග්ගහොව කිච්චං පග්ගහකිච්චං. “කාතුං න සක්කොති”ති ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. ආරම්මණං උපගන්ත්වා යානං, අනිස්සජ්ජනං වා උපටියානං. වික්ඛෙපපටිපක්ඛො, යෙන වා සම්පයුත්තා අවික්ඛිත්තා හොන්ති, සො අවික්ඛෙපො. රූපගතං විය වක්ඛුනා යෙන

යාථාචර්‍යා විසයසභාවං පස්සති, තං දස්සනකිව්චං කාතුං න සක්කොති බලවතා සද්ධිත්තියෙන අභිභුතත්තා.
සහජාතධම්මෙසු ඉන්ද්‍රියං කාරෙන්තානං සහපචත්තමානානං ධම්මානං එකරසතාවසෙනෙව අත්ථසිද්ධි, න අඤ්ඤථා.

තස්මාති චුත්තමෙවත්ථං කාරණභාවෙන පච්චාමසති. තන්ති සද්ධිත්තියං. ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙනාති යස්ස සද්ධෙයාවත්ථුනො උළාරතාදිගුණෙ අධිමුච්චනස්ස සාතිසයප්පවත්තියා සද්ධිත්තියං බලවං ජාතං, තස්ස පච්චයපච්චයුප්පත්තතාදිවිභාගතො යාථාචර්‍යා වීමංසනෙන. එවඤ්ඤි එවංධම්මතානායෙන සභාවසරසතො පරිග්ගස්භමානෙ සවිප්ථාරො අධිමොක්ඛො න හොති “අයං ඉමෙසං ධම්මානං සභාවො”ති පරිජානනවසෙන පඤ්ඤාබ්‍යාපාරස්ස සාතිසයත්තා. ධුරියධම්මෙසු හි යථා සද්ධාය බලවභාවෙ පඤ්ඤාය මන්දභාවො හොති, එවං පඤ්ඤාය බලවභාවෙ සද්ධාය මන්දභාවො හොති. තෙන චුත්තං “තං ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන...පෙ.... භාපෙතබ්බ”න්ති. තථා අමනසිකාරොනාති යෙනාකාරෙන භාවනමනුයුක්ඛත්තස්ස සද්ධිත්තියං බලවං ජාතං, තෙනාකාරෙන භාවනාය අනනුයුක්ඛත්තොති චුත්තං හොති. ඉධ දුට්ඨෙන සද්ධිත්තියස්ස බලවභාවො අත්තතො වා පච්චයවිසෙසවසෙන කිව්චුත්තරියතො වීරියාදීනං වා මන්දකිව්චතාය. තත්ථ පඨමවිකප්පෙ භාපනවිධි දස්සිතො, දුතියවිකප්පෙ පන යථා මනසිකරොතො වීරියාදීනං මන්දකිව්චතාය සද්ධිත්තියං බලවං ජාතං, තථා අමනසිකාරෙන, වීරියාදීනං පටුකිව්චභාවාවහෙන මනසිකාරෙන සද්ධිත්තියං තෙහි සමරසං කරොන්තෙන භාපෙතබ්බං. ඉමිනා නයෙන සෙසිත්තියෙසුපි භාපනවිධි වෙදිතබ්බො.

වක්කලිත්ථෙරවත්ථුති සො හි ආයස්මා සද්ධාධිමුත්තාය කතාධිකාරො සත්ථු රූපකායදස්සනපසුතො එව හුත්වා විහරන්තො සත්ථාරා “කිං තෙ, වක්කලි, ඉමිනා පුතිකායෙන දිට්ඨොන, යො බො, වක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති”තිආදිනා (සං. නි. 3.87) ඔවදිත්වා කම්මට්ඨානෙන නියොජිතොපි තං අනනුයුක්ඛත්තො පණාමිතො අත්තානං විනිපාතෙතුං පපාතට්ඨානං අභිරුහි. අථ නං සත්ථා යථානිසිත්තොව ඔභාසගිස්සප්පනෙන අත්ථානං දස්සෙත්වා –

“පාමොජ්ජනහුලො හික්ඛු, පසන්තො බුද්ධසාසනෙ;
අධිගච්ඡෙ පදං සන්තං, සඛිබාරූපසමං සුඛ”න්ති. (ධ. ප. 381);

ගාථං වත්වා “එහිවක්කලි”ති ආභ. සො තෙන අමතෙනෙව අභිසිත්තො හට්ඨතුට්ඨො හුත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙසි, සද්ධාය පන බලවභාවතො විපස්සනාවිථිං න ඔතරති. තං ඤාත්වා භගවා තස්ස ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනාය කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා අදාසි. සො සත්ථාරා දින්නනායෙන විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගපටිපාටියා අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං “වක්කලිත්ථෙරවත්ථු චෙත්ථ නිදස්සන”න්ති.

ඉතරකිව්චහෙදන්ති උපට්ඨානාදිකිව්චවිසෙසං. පස්සද්ධාදීනි ආදි-සද්දෙන සමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගානං සඛිගහො. භාපෙතබ්බන්ති යථා සද්ධිත්තියස්ස බලවභාවො ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන භායති, එවං වීරියිත්තියස්ස අධිමත්තතා පස්සද්ධිආදිභාවනාය භායති සමාධිපක්ඛියත්තා තස්සා. තථාහි සා සමාධිත්තියස්ස අධිමත්තතං කොසප්පපාතතො රක්ඛන්ති වීරියාදිභාවනා විය වීරියිත්තියස්ස අධිමත්තතං උද්ධව්චපාතතො රක්ඛන්ති එකංසතො භාපෙති. තෙන චුත්තං “පස්සද්ධාදිභාවනාය භාපෙතබ්බ”න්ති. සොණත්ථෙරස්ස වත්ථුති සුබ්බමාලසොණත්ථෙරස්ස වත්ථු. සො හි ආයස්මා, සත්ථු, සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සිතවනෙ විහරන්තො “මම සරිරං සුබ්බමාලං, න ව සක්කා සුඛෙනෙව සුඛං අධිගන්තුං, කායං කිලමෙත්වාපි සමණධම්මො කාතබ්බො”ති ධානවච්ඡිකමමෙව අධිට්ඨාය පධානමනුයුක්ඛත්තො පාදනලෙසු ඵොටෙසු උට්ඨිතෙසුපි වෙදනං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වා දළ්භවීරියං කරොන්තො අව්චාරද්ධවීරියතාය විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි. සත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා විණුපමොවාදෙන ඔවදිත්වා වීරියසමතායොජනවිධිං දස්සෙත්තො කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා ගිජ්ඣකුටං ගතො. ථෙරොපි සත්ථාරා දින්නනායෙන වීරියසමතං යොජෙත්වා භාවෙන්තො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන චුත්තං “සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු දස්සෙතබ්බ”න්ති. සෙසෙසුපිති සතිසමාධිපඤ්ඤිත්තියෙසුපි.

සමතන්ති සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුනානධිකභාවං, තථා සමාධිවීරියානං. යථා හි සද්ධාපඤ්ඤානං විසුං විසුං ධුරියධම්මභුතානං කිව්චතො අඤ්ඤමඤ්ඤානාතිවත්තනං විසෙසතො ඉච්ඡිතබ්බං, යතො තෙසං සමධුරතාය අප්පනා සම්පජ්ජති, එවං සමාධිවීරියානං කොසප්පද්ධව්චපක්ඛිකානං සමරසතාය සති අඤ්ඤමඤ්ඤාපත්ථම්භනතො සම්පයුත්තධම්මානං අන්තද්වයපාතාභාවෙන සම්මදෙව අප්පනා ඉජ්ඣති. බලවසද්ධොතිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස බාතිරෙකමුඛෙන සමත්ථනං. තස්සත්ථො – යො බලවතියා සද්ධාය සමන්තාගතො අවිසද්ඤාණො, සො මුධාපසන්තො හොති, න අවෙච්චප්පසන්තො. තථා හි සො අවත්ථුස්මිං පසීදති සෙයාථාපි තිත්ථියසාවකා. කෙරාටිකපක්ඛන්ති සාධෙයාපක්ඛං හජති. සද්ධාහිනාය පඤ්ඤාය අතිධාවන්තො “දෙයාවත්ථුපරිච්චාගෙන විනා චිත්තුප්පාදමත්තෙනපි දානමයං පුඤ්ඤං හොති”තිආදීනි පරිකප්පෙති හෙතුපතිරූපකෙහි වඤ්චිතො, එවංභූතො ව සුක්ඛතක්කවලුත්තවිත්තො පණ්ඩිතානං වචනං නාදියති, සඤ්ඤත්තිං න ගච්ජති. තෙනාහ “හෙසප්පසමුට්ඨිතො විය රොගො අතෙකිව්චො හොති”ති. යථා චෙත්ථ සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤං සමභාවො අත්ථාවහො, අනත්ථාවහො විසමභාවො, එවං සමාධිවීරියානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අවික්ඛෙපාවහො සමභාවො, ඉතරො වික්ඛෙපාවහො වාති. කොසප්පං අධිගච්ඡති, තෙන අප්පනං න පාපුණාතිති අධිප්පායො . උද්ධව්චං අධිගච්ඡති එත්ථාපි එසෙව නයො. තද්දුහයන්ති සද්ධාපඤ්ඤාද්වයං සමාධිවීරියද්වයඤ්ඤං. සමං කාතබ්බන්ති සමරසං කාතබ්බං.

සමාධිකම්මිකස්සාති සමටකම්මට්ඨානිකස්ස. එවන්ති එවං සන්තෙ, සද්ධාය ටොකං බලවහාවෙ සතිති අත්ථො. සද්දහන්තොති “පට්ඨිති මනසිකාරමත්තෙන කථං ඤානුප්පත්ති”ති අවින්තෙන්වා “අද්ධා සම්මාසම්බුද්ධෙන චුත්තවිධි ඉප්ඤ්ඤාසිති”ති සද්දහන්තො සද්ධං ජනෙන්තො. ඔකප්පෙන්තොති ආරම්මණං අනුප්පිස්ත්වා විය අධිමුච්චනවසෙන අවකප්පෙන්තො පක්ඛන්දන්තො. එකග්ගතා බලවති වට්ටති සමාධිප්පධානන්තා ඤානස්ස. උභින්නන්ති සමාධිපඤ්ඤානං. සමාධිකම්මිකස්ස සමාධිතො අධිමත්තතාය පඤ්ඤාය අධිමත්තතාය ඉච්ඡිතබ්බාති ආහ “සමතායපි”ති, සමභාවෙනපිති අත්ථො. අප්පනාති ලොකියඅප්පනා. තථා හි “භොතියෙවා”ති සාසඬ්ඤාං වදති. ලොකුත්තරප්පනා පන තෙසං සමභාවෙනෙව ඉච්ඡිතා. යථාහ “සමට්චිපස්සනං යුගනද්ධං භාවෙති”ති (අ. නි. 4.17; පටි. ම. 2.5). යදි විසෙසනො සද්ධාපඤ්ඤානං සමාධිවිරියානඤ්ච සමතා ඉච්ඡිතා, කථං සතිති ආහ “සති පන සබ්බත්ථ බලවති වට්ටති”ති. සබ්බත්ථාති ලිනුද්ධච්චපක්ඛිකෙසු පඤ්චසු ඉන්ද්‍රියෙසු. උද්ධච්චපක්ඛිකෙකදෙසෙ ගණ්හන්තො “සද්ධාචරියපඤ්ඤාන”න්ති ආහ. අඤ්ඤාං පිති ව ගහෙනබ්බා සියා. තථා හි “කොසප්පපක්ඛිකෙන සමාධිතා”ඉච්චෙව චුත්තං, න “පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාහි”ති. සාති සති. සබ්බෙසු රාජකම්මෙසු නියුත්තො සබ්බකම්මිකො. තෙනාති තෙනා සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බත්ථෙන කාරණෙන. ආහ අට්ඨකථායං. සබ්බත්ථ නියුත්තා සබ්බත්ථිකා, සබ්බෙන වා ලිනුද්ධච්චපක්ඛිකෙයෙන බොප්ඤ්ඤාගෙන අත්ථෙතබ්බා සබ්බත්ථියා, සබ්බත්ථියාව සබ්බත්ථිකා. චිත්තන්ති කුසලචිත්තං. තස්ස හි සති පටිසරණං පරායණං අප්පත්තස්ස පත්තියා අනාගතස්ස අධිගමාය. තෙනාහ “ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා”තිආදි.

බන්ධාදිභෙදෙ අනොගාල්භපඤ්ඤානන්ති පරියත්තිබාහුසච්චවසෙනපි බන්ධායතනාදිසු අප්පතිට්ඨිතබුද්ධිනං. බහුස්සුතසෙවනා හි සුතමයඤ්ඤාභාවා. තරුණච්චපස්සනාසමඬ්ඨිපි භාවනාමයඤ්ඤාණෙ ධීතත්තා එකංසනො පඤ්ඤවා එව නාම භොතිති ආහ “සමපඤ්ඤාස...පෙ.... පුත්ගලසෙවනා”ති. ඤෙයාධම්මස්ස ගම්භීරභාවවසෙන තප්පට්ච්චෙදකඤ්ඤාණස්ස ගම්භීරභාවග්ගභණන්ති ආහ “ගම්භීරෙසු බන්ධාදිසු පවත්තාය ගම්භීරපඤ්ඤායා”ති. තඤ්ඤි ඤෙයාං තාදිසාය පඤ්ඤාය වර්තබ්බතො ගම්භීරඤ්ඤාණවරියං, තස්සා වා පඤ්ඤාය තත්ථ පභෙදතො පවත්ති ගම්භීරඤ්ඤාණවරියා, තස්සා පච්චවෙක්ඛණාති ආහ “ගම්භීරපඤ්ඤාය පභෙදපච්චවෙක්ඛණා”ති. යථා සතිවෙපුල්ලප්පත්තො නාම අරහා එව, එවං සො එව පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තොපිති ආහ “අරහත්තමග්ගෙන භාවනාසාරිපුරි භොති”ති. වීරියාදිසුපි එසෙව නයො.

“තත්තං අයොබ්ලං හත්ථෙ ගමෙන්ති”තිආදිනා (ම. නි. 3.250, 267; අ. නි. 3.36) පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණං නිරයෙ නිබ්බන්තසත්තස්ස යෙභුයොන සබ්බපඨමං කරොන්තිති දෙවදුතසුත්තාදිසු තස්සා ආදිතො චුත්තත්තා ව ආහ “පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණතො පට්ඨායා”ති. සකටවාහනාදිකාලෙති ආදි-සද්දෙන තදඤ්ඤං මනුස්සෙහි නිරච්ඡානෙහි ව විබාධියමානකාලං සඬගණ්හාති. එකං බුද්ධන්තරන්ති ඉදං අපරාපරං පෙතෙසුයෙව උප්පජ්ජනකසත්තවසෙන චුත්තං, එකච්චානං වා පෙනානං එකච්චතිරච්ඡානානං විය තථා දීඝායුකභාවතො. තථා හි කාලො නාගරාජා චතුත්තං බුද්ධානං අධිගතරුපදස්සනො.

එවං ආනිසංසදස්සාවිනොති වීරියායත්තො එව සබ්බො ලොකුත්තරො ලොකියො ව විසෙසාධිගමොති එවං වීරියෙ ආනිසංසදස්සනසීලස්ස. ගමනවීරීන්ති සපුබ්බභාගං නිබ්බානගාමීනිං අරියමග්ගපටිපදං. සා හි භික්ඛුනො වට්ටනිස්සරණාය ගන්තබ්බා පටිපජ්ජිතබ්බා පටිපදාති කත්වා ගමනවීරී නාම. කායදල්භිබහුලොති යථා තථා කායස්ස දල්භිකම්මපසුතො. පිණ්ඩන්ති රට්ඨපිණ්ඩං. පච්චයදායකානං අත්තති කාරස්ස අත්තතො සම්මාපට්පත්තියා මහප්ඵලභාවස්ස කරණෙන පිණ්ඩස්ස භික්ඛාය පටිපුජනා පිණ්ඩාපචායනං.

නිහරන්තොති පත්තත්ථවිකතො නිහරන්තො. තං සද්දං සුත්වාති තං උපාසිකාය වචනං පණ්ණසාලද්වාරෙ යිනොව පඤ්චාහිඤ්ඤායා දිබ්බසොතෙන සුත්වා. මනුස්සසම්පත්ති දිබ්බසම්පත්ති අන්තෙ නිබ්බානසම්පත්තිති තිස්සො සම්පත්තියො. දාතුං සක්ඛිස්සසීති “තයි කතෙන දානමයෙන වෙය්‍යාවච්චමයෙන ව පුඤ්ඤකම්මෙන ඛෙත්තවිසෙසභාවුපගමනෙන අපරාපරං දෙවමනුස්සසම්පත්තියො අන්තෙ නිබ්බානසම්පත්තිඤ්ච දාතුං සක්ඛිස්සසී”ති ථෙරො අත්තානං පුච්ඡති. සිතං කරොන්තොවාති “අකිච්ඡෙනෙව මයා වට්ටදුක්ඛං සමතික්කන්ත”න්ති පච්චවෙක්ඛණාවසානෙ සඤ්ජානපාමොජ්ජවසෙන සිතං කරොන්තො එව.

විප්පට්පන්නන්ති ජාතිධම්මකුලධම්මාදිලඬ්ඤනෙන අසම්මාපට්පන්නං. එවං යථා අසම්මාපට්පන්නො පුත්තො තාය එව අසම්මාපට්පත්තියා කුලසන්නානතො බාහිරො හුත්වා පිතු සන්නිකා දායජ්ජස්ස න භාගී, එවං කුසීතොපි තෙනෙව කුසීතභාවෙන අසම්මාපට්පන්නො සත්ථු සන්නිකා ලද්ධබ්බඅරියධනදායජ්ජස්ස න භාගී. ආරද්ධවීරියොව ලහති සම්මාපට්පජ්ජනතො. උප්පජ්ජති වීරියසම්බොප්ඤ්ඤාගොති යොජනා. එවං සබ්බත්ථ.

මහාති සීලාදිහි ගුණෙහි මහන්තො විපුලො අනඤ්ඤසාධාරණො. තං පනස්ස ගුණමහත්තං දසසහස්සිලොකධාතුකම්මපනෙන ලොකෙ පාකටන්ති දස්සෙන්තො “සත්ථුනො හී”තිආදිමාහ.

යස්මා සත්ථුසාසනෙ පබ්බජිතස්ස පබ්බජ්ජපගමෙන සක්කාපුත්තියභාවො සම්පජායති, තස්මා බුද්ධපුත්තභාවං දස්සෙන්තො “අසම්භින්නායා”තිආදිමාහ.

අලසානං භාවනාය නාමමත්තමපි අජානන්තානං කායදල්භිබ්බලානං යාවදත්ථං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යාසුඛාදිඅනුසුඤ්ජනකානං තිරවිජානකථිකානං පුග්ගලානං දුරතො චජ්ජනා කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනා. “දිවසං වඩ්ඪමෙන නිසජ්ජායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.423; 3.75; සං. නි. 4.120; අ. නි. 3.16; විහ. 519; මහානි. 161) භාවනාරම්භවසෙන ආරද්ධවීරියානං දල්භපරක්කමානං කාලෙන කාලං උපසඩ්ඪකමනා ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනා. තෙනාහ – “කුච්ඡං පුරෙත්වා”තිආදි. විසුද්ධිමග්ගෙ පන ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණා සමුග්ගමාරම්භත්තපච්චවෙක්ඛණාති ඉදං ද්වයං න ගහිතං, ටීනමිද්ධවිනොදනතා සම්මජ්ජධානපච්චවෙක්ඛණතාති ඉදං ද්වයං ගහිතං. තත්ථ ආනිසංසදස්සාවිතාය එව සම්මජ්ජධානපච්චවෙක්ඛණා ගහිතා හොති ලොකියලොකුත්තරවිසෙසාධිගමස්ස වීරියායත්තතාදස්සනභාවතො. ටීනමිද්ධවිනොදනං තදධිමුත්තතාය එව ගහිතං, වීරියුප්පාදනෙ යුත්තජ්ජයුත්තස්ස ටීනමිද්ධවිනොදනං අත්ථසිද්ධමෙව. තත්ථ ටීනමිද්ධවිනොදන-කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජන-ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවන-තදධිමුත්තතා පටිපක්ඛවිධමනපච්චයුපසංභාරවසෙන, අපායපච්චවෙක්ඛණාදයො සමුත්තෙජනවසෙන වීරියසම්බොජ්ඣ්ඤාධිගස්ස උප්පාදකා දට්ඨබ්බා.

පුරිමුජ්ජන්තා පිති පරතො උප්පජ්ජනකපිතියා කාරණභාවතො “පිතියෙව පිතිසම්බොජ්ඣ්ඤාධිගට්ඨානීයා ධම්මා”ති වුත්තා, තස්සා පන බහුසො පචත්තියා පුටුත්තං උපාදාය බහුවචනනිද්දෙසො, යථා සා උප්පජ්ජති, එවං පටිපත්ති, තස්සා උප්පාදකමනසිකාරො.

බුද්ධානුස්සතියා උපචාරසමාධිනිට්ඨන්තා වුත්තං “යාව උපචාරා”ති. සකලසරීරං ඵරමානොති පිතිසමුට්ඨානෙහි පඤ්ඤාපෙහි සකලසරීරං ඵරමානො. ධම්මගුණෙ අනුස්සරන්තස්සපි යාව උපචාරා සකලසරීරං ඵරමානො පිතිසම්බොජ්ඣ්ඤාධිගො උප්පජ්ජතිති. එවං සෙසඅනුස්සන්තිසු පසාදනීයසුත්තන්තපච්චවෙක්ඛණායඤ්ච යොජෙතබ්බං තස්සාපි විමුත්තායතනභාවෙන තග්ගතිකත්තා. සමාපත්තියා...පෙ.... සමුදාවරන්තීති ඉදඤ්ච උපසමානුස්සතිදස්සනං. සඬබාරානඤ්ඤි සප්පදෙසවුපසමෙපි නිප්පදෙසවුපසමෙ විය තථා පඤ්ඤාය පවත්තිතො භාවනාමනසිකාරො කිලෙසවික්ඛම්භනසමන්ථො හුන්වා උපචාරසමාධිං ආවහන්තො තථාරූපපීතිසොමනස්සසමන්තාගතො පිතිසම්බොජ්ඣ්ඤාධිගස්ස උප්පාදාය හොතිති. පසාදනීයෙසු යානෙසු පසාදසිනෙභාවෙන ථුසසම්භදයතා ලුබ්භා, සා තත්ථ ආදරගාරවාකරණෙන විඤ්ඤායතීති ආහ “අසක්කච්චකිරියාය සංසුචිතලුබ්භාවෙ”ති.

කායචිත්තදරටුවුපසමලක්ඛණා පස්සද්ධි ඵව පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣ්ඤාධිගො, තස්ස පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣ්ඤාධිගස්ස.

පඤ්ඤාභොජනසෙවනතාති පඤ්ඤාසප්පායභොජනසෙවනතා. උතුරුරියාපට්ඨසුග්ගහණෙන සප්පායඋතුරුරියාපට්ඨගහණං දට්ඨබ්බං. තඤ්ඤි තිවිධං සප්පායං සෙවියමානං කායස්ස කල්ලතාපාදනවසෙන චිත්තස්ස කල්ලතං ආවහන්තං දුට්ඨායපි පස්සද්ධියා කාරණං හොති. අහෙතුකං සත්තෙසු ලබ්භමානං සුඛං දුක්ඛන්ති අයමෙකො අන්තො, ඉස්සරාදිවිසමහෙතුකන්ති පන අයං දුතියො, එතෙ උහො අන්තෙ අනුපගම්ම යථාසකං කම්මුනා හොතිති අයං මජ්ඣිමා පටිපත්ති. මජ්ඣන්තො පයොගො යස්ස හොති මජ්ඣන්තපයොගො, තස්ස භාවො මජ්ඣන්තපයොගතා. අයඤ්ඤි පභාය සාරද්ධකායතං පස්සද්ධකායතාය කාරණං හොන්ති පස්සද්ධිද්වයං ආවහති, එතෙනෙව සාරද්ධකායපුග්ගලපරිවජ්ජනපස්සද්ධකායපුග්ගලවසෙනානං තදාවහනතා සංවණ්ණිකාති දට්ඨබ්බං.

යථාසමාහිතාකාරසල්ලක්ඛණවසෙන ගස්භමානො පුරිමුජ්ජන්තො සමථො ඵව සමට්ඨනිමිත්තං. නානාරම්මණෙ පරිබ්භමනෙන විවිධං අග්ගං එතස්සාති බ්‍යග්ගො, වික්ඛෙපො. තථා හි සො අනවට්ඨානරසො හන්තතාපච්චුපට්ඨානො ව වුත්තො. එකග්ගතාභාවතො බ්‍යග්ගපටිපක්ඛොති අබ්‍යග්ගො, සමාධි. සො ඵව නිමිත්තන්ති පුබ්බෙ විය වත්තබ්බං. තෙනාහ “අවික්ඛෙපට්ඨෙන ව අබ්‍යග්ගනිමිත්ත”න්ති.

චත්ථුවිසදකිරියා ඉන්ද්‍රියසමන්තපටිපාදනා ව පඤ්ඤාවහා වුත්තා, සමාධානාවහාපි තා හොන්ති සමාධානාවහනාවෙනෙව පඤ්ඤාවහනාවතොති වුත්තං “චත්ථුවිසද...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති.

කරණභාවනාකොසල්ලානං අවිනාභාවතො, රක්ඛණකොසල්ලස්ස ව තම්මුලකත්තා “නිමිත්තකුසලතා නාම කසිණනිමිත්තස්ස උග්ගහණකුසලතා”ඉව්වෙව වුත්තං. කසිණනිමිත්තස්සාති ව නිදස්සනමන්තං දට්ඨබ්බං. අසුභනිමිත්තස්සාදිකස්සපි හි යස්ස කස්සවි ක්කානුජ්ජන්තිනිමිත්තස්ස උග්ගහණකොසල්ලං නිමිත්තකුසලතා ඵවාති.

අතිසිථිලවීරියතාදිහීති ආදි-සද්දෙන පඤ්ඤාපයොගමන්දනං පමොදවෙකල්ලඤ්ච සඬගණ්භාති. තස්ස පග්ගහණන්ති තස්ස ලීනස්ස චිත්තස්ස ධම්මච්චයසම්බොජ්ඣ්ඤාධිගමුට්ඨාපනෙන ලයාපත්තිතො සමුද්ධරණං. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං චිත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ ධම්මච්චයසම්බොජ්ඣ්ඤාධිගස්ස භාවනාය, කාලො වීරියසම්බොජ්ඣ්ඤාධිගස්ස භාවනාය, කාලො පිතිසම්බොජ්ඣ්ඤාධිගස්ස භාවනාය . තං කිස්ස හෙතු? ලීනං, භික්ඛවෙ, චිත්තං, තං එතෙහි ධම්මෙහි සුසමුට්ඨාපයං හොති. සෙය්‍යාපාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උප්පාලෙතුකාමො අස්ස, සො තත්ථ සුක්ඛාති වෙව තිණාති පක්ඛිපෙය්‍ය, සුක්ඛාති ව ගොමයාති පක්ඛිපෙය්‍ය, සුක්ඛාති ව කට්ඨාති පක්ඛිපෙය්‍ය,

මුඛවාතඤ්ඤා දදෙය්‍ය, න ච පංසුකෙන ඔකිරෙය්‍ය, හබ්බො නු බො සො පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං
උප්පාලෙතුන්ති? එවං සන්තෙ”ති (සං. නි. 5.234).

එත්ථ ච යථාසකං ආහාරවසෙන ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣාදිනං භාවනා සමුට්ඨාපනානි වෙදිතබ්බං, සා
අනන්තරං විභාවිතා එව.

අවිචාරද්ධවිරියතාදීභීති ආදි-සද්දෙන පඤ්ඤාපයොගබලවතං පමොදුප්පිලාවනඤ්ඤා සඬගණ්ඨානි. තස්ස
නිග්ගහණන්ති තස්ස උද්ධතචිත්තස්ස සමාධිසම්බොජ්ඣාදිසමුට්ඨාපනෙන උද්ධතාපත්තිතො නිසෙධනං. චුත්තම්පි
වෙනං හගවතා –

“යස්මිඤ්ඤා ඛො, භික්ඛවෙ, සමයෙ උද්ධතං චිත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ
පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස භාවනාය, කාලො සමාධිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස භාවනාය, කාලො
උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාදිගස්ස භාවනාය. තං කිස්ස හෙතු? උද්ධතං, භික්ඛවෙ, චිත්තං, තං එතෙහි ධම්මෙහි
සුචුපසම්මං හොති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං නිබ්බාපෙතුකාමො අස්ස, සො
තත්ථ අල්ලානි වෙව තිණානි...පෙ.... පංසුකෙන ච ඔකිරෙය්‍ය, හබ්බො නු බො සො පුරිසො මහන්තං
අග්ගික්ඛන්ධං නිබ්බාපෙතුන්ති? එවං හන්තෙ”ති (සං. නි. 5.234).

එත්ථාපි යථාසකං ආහාරවසෙන පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣාදිනං භාවනා සමුට්ඨාපනානි වෙදිතබ්බං. තත්ථ
පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස භාවනා චුත්තා එව, සමාධිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස චුච්චමානා, ඉතරස්ස අනන්තරං වක්ඛති.

පඤ්ඤාපයොගමන්දතායානි පඤ්ඤාබ්‍යාපාරස්ස අප්පභාවෙන. යථා හි දානං අලොභප්පධානං, සීලං
අදොසප්පධානං, එවං භාවනා අමොහප්පධානා. තත්ථ යදා පඤ්ඤා න බලවතී හොති, තදා භාවනා පුබ්බෙනාපරං
විසෙසාවහා න හොති, අනභිසංඛිතො විය ආහාරො පුරිසස්ස යොගිනො චිත්තස්ස අභිරුචිං න ජනෙති, තෙන තං
නිරස්සාදං හොති, තථා භාවනාය සම්මදෙව අවිචිප්පිපත්තියා උපසම්පුබ්බං න චිත්තෙති, තෙනාපි චිත්තං නිරස්සාදං හොති.
තෙන චුත්තං “පඤ්ඤාපයොග...පෙ.... නිරස්සාදං හොති”ති. තස්ස සංවෙගුප්පාදනං පසාදුප්පාදනඤ්ඤා නිකිච්ඡන්ති
තං දස්සෙන්නො “අට්ඨ සංවෙගචන්ද්‍රි”ති ආදිමාහ. තත්ථ ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණානි යථාරහං සුගතියං දුග්ගතියඤ්ඤා
හොන්තිති තදඤ්ඤාමෙව පඤ්චවිධබන්ධනාදි-චුප්පිපාසාදි-අඤ්ඤාමඤ්ඤාච්චාධනාදිහෙතුකං අපායදුක්ඛං දට්ඨබ්බං,
තයිදං සබ්බං තෙසං තෙසං සත්තානං පච්චුප්පන්තභවතිස්සිතං ගහිතන්ති අනිතෙ අනාගතෙ ච කාලෙ
චට්ඨමුලකදුක්ඛානි විසුං ගහිතානි. යෙ පන සත්තා ආහාරුපජීවිනො, තත්ථ ච උට්ඨානච්චුපජීවිනො, තෙසං අඤ්ඤාහි
අසාධාරණං ජීවිකදුක්ඛං අට්ඨමං සංවෙගචන්ද්‍රි ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. අයං චුච්චති සමයෙ සම්පහංසනතානි අයං
සම්පහංසිතබ්බසමයෙ චුත්තනයෙන තෙන සංවෙජනවසෙන වෙව පසාදුප්පාදනවසෙන ච සම්මදෙව පහංසනා,
සංවෙගජනනපුබ්බකපසාදුප්පාදනෙන භාවනාචිත්තස්ස තොසනානි අත්ථො.

සම්මාපට්ඨපත්තිං ආගම්මානි ලීනුද්ධවිච්චරහෙන සමට්ථිචිප්පත්තියා ච සම්මා අවිසමං සම්මදෙව
භාවනාපට්ඨපත්තිං ආගම්මං. අලීනන්ති ආදීසු කොසප්පක්ඛියානං ධම්මානං අනධිමත්තතාය අලීනං, උද්ධවිච්චපක්ඛියානං
අනධිමත්තතාය අනුද්ධතං, පඤ්ඤාපයොගසත්තියා උපසම්පුබ්බාධිගමෙන ච අනිරස්සාදං, තතො එව ආරම්මණෙ
සමප්පවත්තං සමට්ථිචිප්පන්තඤ්ඤා. තත්ථ අලීනතාය පග්ගහෙ, අනුද්ධතතාය නිග්ගහෙ, අනිරස්සාදතාය
සම්පහංසනෙ න බ්‍යාපාරං ආපජ්ජති, අලීනානුද්ධතතාහි ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං, අනිරස්සාදතාය
සමට්ථිචිප්පන්තං. සමප්පවත්තියා චා අලීනං අනුද්ධතං, සමට්ථිචිප්පත්තියා අනිරස්සාදන්ති දට්ඨබ්බං. අයං චුච්චති
සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතානි අයං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිතබ්බසමයෙ භාවනාචිත්තස්ස පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු
බ්‍යාවට්ඨාසඬබ්බානං පට්ඨපක්ඛං අභිභුය්‍ය පෙක්ඛනා චුච්චති.

පට්ඨපක්ඛික්ඛමහනතො විපස්සනාය අධිට්ඨානභාවුපගමනතො ච උපචාරජ්ඣානම්පි සමාදානකිච්චනිප්පත්තියා
පුග්ගලස්ස සමාහිතභාවසාධනමෙව්න තත්ථ සමධුර්භාවෙනාහ “උපචාරං චා අප්පනං චා”ති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාදිගට්ඨානීයා ධම්මානි එත්ථ යං චන්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

අනුරොධවිරොධවිප්පභානවසෙන මජ්ඣන්තභාවො උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාදිගස්ස කාරණං තස්මිං සති
සිප්ඤ්ඤානො, අසති ච අසිප්ඤ්ඤානො, සො ච මජ්ඣන්තභාවො විසයවසෙන දුට්ඨොති ආහ “සත්තමජ්ඣන්තතා
සඬබාරමජ්ඣන්තතා”ති. තදුගයෙ ච විරුජ්ඣනං පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣාදිගභාවනාය එව දුරිකතන්ති
අනුරුජ්ඣනස්සෙව පභානවිධිං දස්සෙන්නෙන “සත්තමජ්ඣන්තතා”ති ආදි චුත්තං. තෙනෙවහ
“සත්තසඬබාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතා”ති. උපෙක්ඛාසෙ හි විසෙසතො රාගො පට්ඨපක්ඛො. තථා වාහ
“උපෙක්ඛා රාගබ්බලස්ස විසුද්ධිමග්ගො”ති (විසුද්ධි. 1.269).

ද්විභාකාරෙහිති කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණං අත්තසුඤ්ඤාපච්චවෙක්ඛණන්ති ඉමෙහි ද්විභි කාරණෙහි.
ද්විභෙවානි අවධාරණං සඬබ්‍යාසමානතාය. අස්සාමිකභාවො අනත්තනියතා. සති හි අත්තනි තස්ස කිඤ්චනභාවෙන

විවරං අඤ්ඤාඤ්ච කිඤ්චි අත්තනියං නාම සියා, සො පන කොචි නත්තෙව්වාති අධිප්පායො. අනද්ධනියන්ති න අද්ධානක්ඛමං, න විරට්ඨායි ඉත්තරං අනිච්චන්ති අත්තො. තාවකාලිකන්ති තස්සෙව වෙච්චනං.

මමායතීති මමත්තං කරොති, “මම”න්ති තණ්හාය පරිග්ගස්භ තිට්ඨති. ධනායන්තාති ධනං ද්‍රව්‍යං කරොන්තා.

අයං සතිපට්ඨානදෙසනා පුබ්බභාගමග්ගවසෙන දෙසිතාති පුබ්බභාගියබොජ්ඣංඤාසන්ධායාහ “බොජ්ඣංඤාපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්ච”න්ති.

බොජ්ඣංඤාපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා

119. යථාසභාවතොති අවිපරිතසභාවතො ඛාධනලක්ඛණතො, යො යො වා සභාවො යථාසභාවො, තතො, රුප්පනාදිකක්ඛළාදිසභාවතොති අත්තො. ජනිකං සමුට්ඨාපිකන්ති පචත්තලක්ඛණස්ස දුක්ඛස්ස ජනිකං නිමිත්තලක්ඛණස්ස සමුට්ඨාපිකං. පුරිමතණ්හන්ති දුක්ඛනිබ්බන්තිතො පුරෙතරසිද්ධං තණ්හං.

සසන්තතිපරියාපන්නානං දුක්ඛසමුදයානං අප්පචත්තිභාවෙන පරිග්ගස්භමානො නිරොධොපි සසන්තතිපරියාපන්නො විය භොතීති කත්වා චුත්තං “අත්තතො වා චත්තාරි සච්චානී”ති. පරස්ස වාති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. තෙනාහ භගවා – “ඉමස්මිංයෙව ඛ්‍යාමමත්තෙ කළෙවරෙ සසඤ්ඤම්භි සමනකෙ ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙම්, ලොකසමුදයඤ්ච පඤ්ඤපෙම්, ලොකනිරොධඤ්ච පඤ්ඤපෙම්, ලොකනිරොධගාමිනිපටිපදඤ්ච පඤ්ඤපෙම්”ති (සං. නි. 1.107). කථං පන ආදිකම්පිකො නිරොධසච්චාති පරිග්ගණනීති? අනුස්සවාදිසිද්ධමාකාරං පරිග්ගණනීති, ඵචඤ්ච කත්වා ලොකුත්තරබොජ්ඣංඤා උද්දිස්සපි පරිග්ගහො න විරුජ්ඣති. යථාසම්භවතොති සම්භවානුරූපං, යපෙත්වා නිරොධසච්චං සෙසසච්චවසෙන සමුදයවයා වෙදිතබ්බාති අත්තො.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

“අට්ඨිකසඬ්ඛලිකං සමංස”න්තිආදිකා සත්ත සිවථිකා අට්ඨිකකම්මට්ඨානතාය ඉතරාසං උද්ධුමාතකාදීනං සභාවෙනෙවාති නචත්තං සිවථිකානං අප්පනාකම්මට්ඨානතා චුත්තා. ද්වෙයෙවාති “ආනාපානං, ද්වත්තිංසාකාරො”ති ඉමානි ද්වෙයෙව. අභිනිවෙසොති විපස්සනාභිනිවෙසො, සො පන සම්මසනියධම්මෙ පරිග්ගහො. ඉරියාපථා ආලොකිතාදයො ච රුපධම්මානං අචත්ථාචසෙසමත්තතාය න සම්මසනුපගා විඤ්ඤත්තිආදයො විය. නිවරණබොජ්ඣංඤා ආදිතො න පරිග්ගහෙතබ්බාති චුත්තං “ඉරියාපථ...පෙ.... න ජායතී”ති. කෙසාදිඅපදෙසෙන තදුපාදානධම්මා විය ඉරියාපථාදිඅපදෙසෙන තදචත්ථා රුපධම්මා පරිග්ගස්භන්ති, නිවරණාදිමුඛෙන ව තං සම්පයුත්තා තංනිස්සයධම්මාති අධිප්පායෙන මහාසිවත්තෙරො “ඉරියාපථාදිසුපි අභිනිවෙසො ජායතී”ති ආහ. අත්ථි නු බො මෙතිආදි පන සභාවතො ඉරියාපථාදීනං ආදිකම්මිකස්ස අනිච්ඡිතභාවදස්සනං. අපරිඤ්ඤාපුබ්බිකා හි පරිඤ්ඤාති.

137. කාමං “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු”තිආදිනා උද්දෙසනිද්දෙසෙසු තත්ථ තත්ථ භික්ඛුග්ගහණං කතං, තං පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනත්ථං, දෙසනා පන සබ්බසාධාරණාති දස්සෙතුං “යො හි කොචි, භික්ඛවෙ”ඉච්චෙව චුත්තං, න භික්ඛුයෙවාති දස්සෙන්නො “යො හි කොචි, භික්ඛු වා”තිආදිමාහ. දස්සනමග්ගෙන ඤාතමරියාදං අනතික්කම්ත්වා ජානන්ති සිංහප්පත්තා අග්ගමග්ගපඤ්ඤා අඤ්ඤා නාම, තස්ස ඵලභාවතො අග්ගඵලම්පිති ආහ “අඤ්ඤාති අරහත්ත”න්ති. අප්පතරෙපි කාලෙ සාසනස්ස නියානිකභාවං දස්සෙන්නොති යොජනා.

138. නියාතෙන්නොති නිගමෙන්නො.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව මූලපරියායවග්ගවණ්ණනා.

පයමො භාගො නිට්ඨිතො.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

මජ්ඣිමනිකායෙ

മുൻപത്തെ കാലം-പാലം

(മുൻപത്തെ കാലം)

2. සීහනාදවග්ගො

1. වුළුසීහනාදසුත්තවණ්ණනා

139. සුත්තදෙසනාවත්ථුසඛ්ඛාතස්ස අත්ථස්ස උප්පත්ති අට්ඨප්පත්ති, සා තස්ස අත්ථීති අට්ඨප්පත්තිකොති චුත්තොවායමත්ථො. ලාභසක්කාරපච්චයාති ලාභසක්කාරනිමිත්තං, භගවතො සඛ්ඛස්ස ව උප්පන්නලාභසක්කාරහෙතු, අත්තනො වා ලාභසක්කාරුප්පාදනහෙතු. තිත්ථියපරිදෙවිතෙති තිත්ථියානං “කිං භො සමණොයෙව ගොතමො සමණො”තිආදිනා විප්පලපනිමිත්තං. “මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී”ති වත්ථා සමන්තපාසාදිකත්ථං තස්ස උප්පත්තිකාරණං දස්සෙන්නො “චතුප්පමාණකො හී”තිආදිමාහ. වත්තාරි පමාණාති චතුප්පමාණාති, චතුප්පමාණාති එතස්ස අත්ථීති චතුප්පමාණකො. ලොකොයෙව සඛ්ඛමිම සමාගමිම වසනට්ඨෙන ලොකසන්නිවාසො, සත්තකායොති අත්ථො. පමිනාති උළාරතාදිවිසෙසං එතෙනාති පමාණං (අ. නි. ටී. 2.4.65) රූපං රූපකායො පමාණං එතස්සාති රූපප්පමාණො. තතො එව රූපෙ පසන්නොති රූපප්පසන්නො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො . සොසොති පවත්තථුතිසොසො (අ. නි. ටී. 2.4.65). ලුඛන්ති පච්චයලුඛතා. ධම්මොති සීලාදයො ගුණධම්මා අධිප්පෙනා.

තෙසං පුග්ගලානං. ආරොහන්ති උච්චතං. සා ව බො තස්මිං තස්මිං කාලෙ පමාණයුත්තා දට්ඨබ්බා. පරිණාහන්ති නාතිකිසනාතිථුලතාවසෙන මිතපරිණාහං. සණ්ඨානන්ති තෙසං තෙසං අඛ්ඛපච්චඛ්ඛානං සුසණ්ඨිතතං. පාරිපූරිත්ති සබ්බෙසං සරීරාවයවානං පරිපුණ්ණතං අවෙකල්ලතං. තත්ථ පමාණං ගහෙත්වාති තස්මිං රූපෙ රූපසම්පත්තියං පමාණභාවං උපාදාය. පසාදං ජනෙතිති අධිමොක්ඛං උප්පාදෙති.

පරවණ්ණනායාති “අමුකො එදිසො ව එදිසො වා”ති යසගුණවවනෙන. පරථොමනායාති සම්මුඛාව පරස්ස සීලාසුප්පාදනෙන අභිත්ථවනෙන. පරපසංසනායාති පරම්මුඛා පරස්ස ගුණසංකිත්තනෙන. පරවණ්ණහාරිකායාති පරම්පරවණ්ණහාරිකාය පරම්පරාය පරස්ස කිත්තිසද්ද්වසංභාරෙන. තත්ථාති තස්මිං ථුතිසොසෙ.

චීවරලුඛන්ති ථුලජිණ්ණබ්බුතන්නකතාදිං චීවරස්ස ලුඛභාවං. පත්තලුඛන්ති අනෙකගන්ථිකාහතාදිං පත්තස්ස ලුඛභාවං. විචිධං වා දුක්කරකාරිකන්ති ධුතඛිගසෙවනාදිවසෙන පවත්තං නානාචිධං දුක්කරවරියං.

සීලං වා පස්සිත්වාති සීලපාරිපූරිවසෙන විසුද්ධං කායවච්ඡවරිතං ඤාණවක්ඛුනා පස්සිත්වා. ක්කානාදිඅධිගමසිද්ධං සමාධිං වා. විපස්සනාහිඤ්ඤාසඛ්ඛාතං පඤ්ඤං වා.

භගවතො සරීරං දිස්වාති සම්බන්ධො. රූපප්පමාණොපි සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති අපරිමිතකාලසමුපචිතපුඤ්ඤානුභාවනිප්ඵන්නාය සබ්බසො අනවජ්ජාය සබ්බාකාරපරිපුණ්ණාවයවාය රූපකායසම්පත්තියා සමන්තපාසාදිකත්තා, යස්සා රූචිරභාවො විසුද්ධෙ විගතවලාහකෙ දෙවෙ පුණ්ණමාසියං පරිපුණ්ණකලාභාගමණ්ඩලං වන්දමණ්ඩලං අභිභවිත්වා අතිරොචති, පහස්සරභාවො සරදසමයං සංවද්ධිතදිගුණතෙජ්ජිකරණජාලසමුප්පලං සූරියමණ්ඩලං අභිභවති, සොම්මකිරණරසසමුප්පලභාවෙහි තදුභයෙහි අභිභුයා වත්තමානං එතස්මිං බණෙ දසසහස්සිලොකධාතුං විජ්ජොතනසමත්ථං මහාබ්බුමුනො පභාසමුදයං අභිච්චවච භාසතෙ තපතෙ විරොචති ව.

සතිපි අඛ්ඛපරිච්චාගාදිනං දානපාරමිභාවෙ පරිච්චාගවිසෙසභාවදස්සනත්ථස්ථවෙව සුදුක්කරභාවදස්සනත්ථස්ථව අඛ්ඛපරිච්චාගාදිග්ගහණං, තත්ථාපි ව අඛ්ඛපරිච්චාගතො විසුං නයනපරිච්චාගග්ගහණං, පරිච්චාගභාවසාමඤ්ඤෙපි රජ්ජපරිච්චාගතො පුත්තදාරපරිච්චාගග්ගහණඤ්ඤව කතං. ආදිනා නයෙනාති ආදි-සද්දෙන පුබ්බයොගපුබ්බවරියාදිහෙතුසම්පත්තියා, “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා (දී. නි. 1.157, 255) චුත්තාය ඵලසම්පත්තියා, “සො ධම්මං දෙසෙති”තිආදිනා (දී. නි. 1.255) චුත්තාය සත්තුපකාරකිරියාය ව සඛ්ඛහො දට්ඨබ්බො. සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති යථාචුත්තගුණානං අනඤ්ඤසාධාරණභාවතො අච්ඡරියබ්බුතභාවතො ව. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

“චීවරලුඛං දිස්වා”ති වත්ථා තං දස්සෙතුං “සවෙ භගවා”තිආදි චුත්තං. සාණපංසුකුලචීවරෙනාති මතකලෙවරං පලිවෙයෙත්වා ජඩ්ඛිතෙන තුම්බමත්තෙ කිම් පජ්ථොටෙත්වා ගහිතෙන සාණපංසුකුලචීවරෙන. භාරියන්ති ගරුකං, දුක්කරන්ති අත්ථො. වධුයුචතිමජ්ඣමිත්ථිවසෙන, බාලයොබ්බනපුරාණවසෙන වා තිව්ධනාටකතා. භරෙණුයුසං මණ්ඩලකලායරසො. “යාපෙස්සති නාමා”ති නාම-සද්දං ආනෙත්වා සම්බන්ධො. නාම-සද්දයොගෙන හි අනාගතකාලස්ස විය පයොගො, යාපෙති ඉච්චෙව අත්ථො. අප්පාණකන්ති නිරස්සාසං නිරොධිතස්සාසපස්සාසං.

සමාධිගුණන්ති සාධාරණතො චුත්තමත්ථං චීවරති ක්කානාදිග්ගහණෙන. මානදබ්බනිම්මදනෙන නිබ්බිසෙවනභාවාපාදනමපි දමනමෙවාති චුත්තං “පාඨිකපුත්තදමනාදීති”ති. ආදි-සද්දෙන සච්චකාලවකකදමනාදීනං.

සඬගහො. බාවෙරුන්ති එවංනාමකං විසයං. සරසම්පන්නොති අට්ඨග්ගසමන්තාගතෙන සරෙන සමන්තාගතො. තෙන බ්‍රහ්මස්සරතාකරවිකහාණිකාදස්සනෙන ලක්ඛණභාරනයෙන අවසෙසලක්ඛණපාරිසුරිං විය තදවිනාභාවතො බුද්ධානං දෙසනාවිලාසඤ්ච විභාවෙති.

හතප්පභාති බුද්ධානුභාවෙන විගතතෙජා. කාලපක්ඛුපමෙති සත්තානං බ්‍යාමොහන්ධකාරාභිභවෙන කාලපක්ඛරත්තුපමෙ. සුරියෙති සුරියෙ උදයින්වා ඔභාසෙන්තෙති අධිප්පායො.

සිඬසාටකෙති නිකොණරවිජායං. චතුක්කෙති සන්ධියං. පරිදෙවන්තීති අනුත්ථුනනවසෙන විප්පලපන්ති. සොකාධිකකතො හි වච්චලාපො පරිදෙවො. ලොකෙ උප්පජ්ජමානෙයෙව උප්පන්නාති අත්තනො දිට්ඨිවාදස්ස පුරාතනභාවං දිපෙන්ති.

සෙසපදෙසුපිති “ඉධ දුතියො සමණො”තිආදියු සෙසවාරෙසුපි (අ. නි. ටී. 2.4.241-242) යථා හි “විච්චිවෙව කාමෙහි”ති (පාරා. 11; දී. නි. 1.226; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123) එත්ථ කතො නියමො “විච්චිව අකුසලෙහි”ති (පාරා. 11; දී. නි. 1.226; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123) එත්ථාපි කතොයෙව හොති සාවධාරණස්සෙව අත්ථස්ස ඉච්ඡිතබ්බත්තා, එවම්ධාපිති. තෙනාහ “දුතියාදයොපි”තිආදි. සාමඤ්ඤඵලාධිගමවසෙන නිප්පරියායතො සමණභාවොති තෙසං වසෙනත්ථ වත්තාරො සමණා දෙසිතාති තමත්ථං සුත්තන්තරෙන සමත්ථෙතුං “තෙනෙවාහා”තිආදි වුත්තං. පටිපත්තික්කමෙන දෙසනාක්කමෙන ව සකදාගාමීආදීනං දුතියාදිතා වුත්තාති සොතාපන්නස්ස පඨමතා අවුත්තසිද්ධාති න වොදිතා. ඵලට්ඨකසමණාව අධිප්පෙනා සමිතපාපසමණග්ගහණතො. කස්මා පනෙත්ථ මහාපරිනිබ්බානෙ විය මග්ගට්ඨා තදත්ථාය පටිපන්නා ව න ගහිතාති? වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයතො. තත්ථ හි මග්ගාධිගමත්ථාය විපස්සනාපි ඉතො බහිද්ධා තත්ථී, කුතො මග්ගඵලානීති දස්සෙන්තෙන හගවතා “ඤායස්ස ධම්මස්ස පදෙසවන්තී, ඉතො බහිද්ධා සමණොපි නත්ථී”ති වුත්තං. ඉධ පන නිට්ඨානප්පත්තමෙව තංතංසමණභාවං ගණහන්තෙන ඵලට්ඨකසමණාව ගහිතා “මග්ගට්ඨතො ඵලට්ඨො සවිසෙසං දක්ඛිණෙයො”ති. ස්වායමත්ථො ද්විසු සුත්තෙසු දෙසනාහෙදෙනෙව විඤ්ඤායතිති.

රිත්තාති විචිත්තා. තුච්ඡාති නිස්සාරා පටිපන්නකසාරාභාවතො. පවදන්ති එතෙහිති පවාදා, දිට්ඨිගතිකානං නානාදිට්ඨිපිපකා සමයාති ආහ “වත්තාරො සස්සතවාදා”තිආදි. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පරතො ආගමිස්සති. තෙති යථාවුත්තසමණා. එත්ථාති “පරප්පවාදා”ති වුත්තෙ බාහිරකසමයෙ.

යන්ති යස්මිං. භුමිමත්ථෙ හි ඉදං පච්චත්තවචනං. ඤායො වුවචති සහ විපස්සනාය අරියමග්ගො. තෙන හි නිබ්බානං ඤායති ගම්මති පටිච්ඡික්කතිති. සො එව නිබ්බානසම්පාපකහෙතුතාය ධම්මොති ආහ “ඤායස්ස ධම්මස්සා”ති.

තෙසං පරප්පවාදසාසනානං අබේත්තතා බේත්තතා ව අරියමග්ගස්ස අභාවභාවා සුපරිසුද්ධස්ස සීලස්ස සුපරිසුද්ධාය සමථවිපස්සනාය අභාවතො සාවතො ව. තදුභයඤ්ච දුරක්ඛාතස්වාක්ඛාතභාවහෙතුකං, සො ව අසම්මාසම්බුද්ධසම්මාසම්බුද්ධපච්චේදිතතායාති පරාජිකාය සත්ථු විපත්තිහෙතුතාය සාසනස්ස අනියානභාවොති දස්සෙති.

ඉදාති යථාවුත්තමත්ථං පරියායතො ව පාළියා ව සමත්ථෙතුං “තෙනාහ හගවා”තිආදිතා පාළිං දස්සෙන්වා උපමාපදෙසෙන තත්ථ සුත්තං විභාවෙන්තො “යස්මා”තිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා එකච්චානං විසෙසතො සීහානං සුරිමං පාදද්වයං හත්ථකිච්චමිපි කරොති, තස්මා ආහ “සුරත්තහත්ථපාදො”ති. සීහස්ස කෙසා නාම කෙසරායතනා බන්ධලොමා. ගොවරියහත්ථීකුලං නාම පකතිහත්ථීකුලං, යං “කාලාවක”න්තිපි වුවචති. සොටකො නාම අස්සබ්ඵකිකො. සිනෙරුපරිහණ්ඨෙ සිම්බලිරුක්ඛෙහි සඤ්ජාදිතො පඤ්ඤාසයොජනො දහො සිම්බලිරිදහො, තං පරිවාරෙන්වා මහන්තං සිම්බලිවනං, තං සන්ධායාහ “සිම්බලිදහවනෙ”ති. අඤ්ඤතිත්ථාවාසභුමියං ඉමෙසු සමණෙසු එකච්චො න උප්පජ්ජති, ඊදිසො පනෙත්ථ විකප්පො නත්ථී, සබ්බෙන සබ්බං න උප්පජ්ජන්තෙවාති දස්සෙන්තො “එකසමණොපි”ති ආහ. අරියමග්ගපරික්ඛතෙති අරියමග්ගඵප්පත්තියා අභිසඬ්ඛතෙ, යදා සාසනිකානං සම්මාපටිපත්තියා අරියමග්ගො දිබ්බති, තදාති අත්ථො.

සම්මාති සුට්ඨු. සුට්ඨු තදනං නාම හෙතුයුත්තං සුට්ඨු කත්ථා කථනන්ති ආහ “හෙතුනා”ති. සො ව හෙතු අවිපරිතො එව ඉච්ඡිතබ්බොති ආහ “නයෙනා”ති, ඤායෙනාති අත්ථො. එවංභුතො ව සො යථාධිප්පෙනත්ථං කරොති සාධෙතිති දස්සෙන්තො ආහ “කාරණෙනා”ති. යදි තිරච්ඡානසීහස්ස නාදො සබ්බතිරච්ඡානඑකච්චමනුස්සාමනුස්සනාදතො සෙට්ඨත්තා සෙට්ඨනාදො, කිම්ඬිගං පන තථාගතසීහනාදොති ආහ “සීහනාදන්ති සෙට්ඨනාද”න්ති. යදි තිරච්ඡානසීහනාදස්ස සෙට්ඨනාදතා නිබ්භයතාය අප්පටිසත්තුතාය ඉච්ඡිතා, තථාගතසීහනාදස්සෙව අයමත්ථො සාතිසයොති ආහ “අභිනනාදං අප්පටිනාද”න්ති. ඉදාතිස්ස සෙට්ඨනාදභාවං කාරණෙන පටිපාදෙන්තො “ඉමෙසඤ්ඤි”තිආදිමාහ. තෙන “සම්මා”ති වුත්තමත්ථං සමත්ථෙති. තත්ථ අත්ථිතායාති ඉමිනා සීහනාදස්ස උත්තමත්ථං දස්සෙති. භූතට්ඨො හි උත්තමට්ඨො. තාය එව භූතට්ඨතාය අභිනනාදතාති

දස්සෙන්තො “ඉමෙ සමණො...පෙ.... නාම හොති”ති ආහ. අභුතඤ්ඤි වදනො කුතොචි භයං වා ආසඤ්ඤා වා සියාති “ඉධෙවා”ති නියමස්ස අවිපරිතතං දස්සෙන්තො “අම්මාකම්මපි...පෙ.... අප්පට්ඨාදො නාම හොති”ති ආහ. යඤ්ඤි අඤ්ඤත්ථාපි අත්ථි, තං ඉධෙවාති අවධාරෙත්තුං න යුත්තන්ති.

140. බොති අවධාරණං. තෙන විජ්ජති ඵලාති දස්සෙති. යන්ති කරණත්ථෙ පච්චත්තන්ති ආහ “යෙන කාරණෙන”ති. තිත්ථං නාම ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො තබ්බිනිමුත්තස්ස කස්සචි දිට්ඨිවිජ්ජන්තස්ස අභාවනො. පාරගමනසඤ්ඤාතං තරණං දිට්ඨිගතිකානං (අ. නි. ටී. 2.3.62) තත්ථ තත්ථෙව අපරාපරං උම්මුජ්ජනනිමුජ්ජනවසෙන පිලවනන්ති ආහ “තරන්ති උජ්ජලවන්ති”ති. උජ්ජලාදෙනාති පුරණාදිකො. තිත්ථෙ ජාතාති තිත්ථියා, යථාචුත්තං වා දිට්ඨිගතසඤ්ඤාතං තිත්ථං ඵලෙසං අත්ථිති තිත්ථිකා, තිත්ථිකා ඵල තිත්ථියා. අස්සසන්ති ඵත්ථ, ඵලෙනාති වා අස්සාසො, අවස්සයො.

පකතත්ථනිද්දෙසො යං-තං-සද්දොති තස්ස “භගවතා”තිආදිභි පදෙභි සමානාධිකරණභාවෙන චුත්තස්ස යෙන අභිසම්බුද්ධභාවෙන භගවා පකතො සත්ථුභාවෙන අධිගතො සුපාකටො ව, තං අභිසම්බුද්ධභාවං සද්ධිං ආගමනපටිපදාය අත්ථාභාවෙන දස්සෙන්තො “යො සො...පෙ.... අභිසම්බුද්ධො”ති ආහ. සතිපි ඤාණදස්සනසද්දානං ඉධ පඤ්ඤාවෙච්චනභාවෙ තෙන තෙන විසෙසෙන නෙසං සවිසයෙ විසෙසස්පචන්තිදස්සනත්ථං (සාරත්ථ. ටී. පරිවාර 3.1) අසාධාරණවිසෙසවසෙන විජ්ජාත්තයවසෙන විජ්ජාතිඤ්ඤානාවරණවසෙන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමංසවක්ඛවසෙන පටිවෙධදෙසනාඤාණවසෙන ව තෙ යොජන්තො දස්සෙන්තො “තෙසං තෙස”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ආසයානුසයං ජානතා ආසයානුසයඤාණෙන, සබ්බං ඤෙය්‍යාධම්මං පස්සතා සබ්බඤ්ඤානාවරණඤාණෙහි. පුබ්බෙතිවාසාදිභිති පුබ්බෙතිවාසආසවක්ඛයඤාණෙහි. අනඤ්ඤාසාධාරණපුඤ්ඤානුභාවනිබ්බන්තො අනුත්තරඤාණාධිගමලද්ධපුරාවත්තකො ව භගවතො රූපකායො අතික්කම්මෙව දෙවානං දෙවානුභාවං වත්තන්ති ආහ “සබ්බසත්තානං...පෙ.... පස්සතා”ති. පටිවෙධපඤ්ඤායාති මග්ගපඤ්ඤාය. තාය හි සබ්බසො ඤෙය්‍යාධම්මෙසු සම්මොහස්ස විධම්මත්තා පච්ඡා පචත්තජානනං තස්ස ජානනං විය චුච්චති.

අරිනන්ති කිලෙසාරිනං, පඤ්චවිධමාරානං වා සාසනපච්චත්ථිකානං වා අඤ්ඤතිත්ථියානං, තෙසං භනනං පාටිභාරියෙහි අභිභවනං අප්පට්ඨානතාකරණං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං වා. කෙසිවිනයසුත්තඤ්ඤෙත්ථ (අ. නි. 4.111) නිදස්සනං. තථා ව යානාට්ඨානාදිති වා ජානතා, යථාකම්මපගෙ සත්තෙ පස්සතා, සවාසනානමාසවානං බිණන්තා අරහතා, අභිඤ්ඤෙය්‍යාදිභෙදෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤෙය්‍යාදිතො අවිපරිතාවබ්බොධෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන. අථ වා නිසු කාලෙසු අප්පට්ඨනඤාණතාය ජානතා, කායකම්මාදීනං ඤාණානුපරිවත්තනෙන නිසම්මකාරිතාය පස්සතා, රවාදිනම්මි (සාරත්ථ. ටී. පරිවාර 3.1) අභාවසාධකාය පභානසම්පදාය අරහතා, ඡන්දාදීනං අභානිභෙතුභුතාය අක්ඛයපටිභානසාධකාය සබ්බඤ්ඤාතාය සම්මාසම්බුද්ධෙන. ඵලං දසබලඅට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්මවසෙනපි යොජනා වෙදිතබ්බා. යෙති වතුරො ධම්මෙ. අත්තන්ති අම්මෙසු. න රාජරාජමහාමත්තාදිසු උපත්ථම්හං සම්පස්සමානා, න කායබලං සම්පස්සමානාති යොජනා.

උජ්ජන්තපසාදොති අවෙච්චප්පසාදං වදති. වක්ඛති හි “වත්තාරි සොතාපන්නස්ස අභිගාති කථිතාති”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.140). කාමං අසෙක්ඛාපි අසෙක්ඛාය සමසික්ඛතාය සහධම්මිකා ඵල, විණ්ණබ්බන්තවරියතාය පන සහධම්මං වරන්තිති න වත්තබ්බාති අසෙක්ඛවාරො න ගතිතො. සබ්බෙපෙතෙති ඵලෙ යථාචුත්තා හික්ඛුආදයො සොතාපන්නාදයො ව පුට්ඨජනා අරියා වාති සබ්බෙපි ඵලෙ තං-තංසික්ඛාහි සමානධම්මත්තා සහධම්මත්තා “සහධම්මිකා”ති චුච්චන්ති. ඉදාති නිබ්බන්තිතඅරියධම්මවසෙනෙව සහධම්මිකෙ දස්සෙන්තො “අපිවා”තිආදිමාහ. මග්ගදස්සනම්මිති පරිඤ්ඤාභිසමයාදිවසෙන සච්චපටිවෙධෙන “නව මග්ගභිගාති, අට්ඨ බොජ්ඣංගභිගාති”තිආදිනා විවාදො නත්ථි. ඵකධම්මවාරිතායාති සමානධම්මවාරිතාය. න හි පටිවිද්ධසච්චානං “මයා ධම්මො සුද්ධිට්ඨො, තයා දුද්ධිට්ඨො”තිආදිනා විවාදො අත්ථි. දිට්ඨිසිලසාමඤ්ඤෙන සඤ්ඤාතා හි තෙ උත්තමපුරිසා. ඉමිනාති “සහධම්මිකා බො පනා”තිආදිවචනෙන. තත්ථ පියමනාපග්ගහණෙන සිලෙසු පරිපුරකාරිතාපදෙසෙන ඵකදෙසෙන ගතිතං සඤ්ඤාස්පටිපත්තිං පරිපුරණං කත්වා දස්සෙති. යෙ හි සම්පන්නසිලා සුවිසුද්ධදස්සනා, තෙ විඤ්ඤානං පියා මනාපාති. ඵත්තාවතාති “අත්ථි බො නො ආචුසො”තිආදිතායස්පචත්තෙන රතනත්තයපසාදජොතනෙන අක්ඛාතා තෙසු තෙසු සුත්තපදෙසෙසු.

141. සත්ථරි පසාදොති පසාදග්ගහණෙන “භගවතා”තිආදිනා වා පසාදනියා ධම්මා ගතිතා. තෙන බුද්ධසුබුද්ධතං දස්සෙති, තථා “ධම්මෙ පසාදො”ති ඉමිනා ධම්මසුබුද්ධතං, ඉතරෙන සඤ්ඤාස්පටිපන්නං. යෙන විත්තෙන අඤ්ඤත්ථ අනුපලබ්භමානෙන සාසනෙයෙව සමණො ඉතො බහිද්ධා නත්ථිති අයමත්ථො, සම්මදෙව, පතිට්ඨාපිතොති වෙදිතබ්බං. තත්තායං යොජනා – යස්මා සම්මාසම්බුද්ධො අම්මාකං සත්ථා, තස්මා අත්ථි බො නො, ආචුසො, සත්ථරි පසාදො, සම්මාසම්බුද්ධත්තා වස්ස ස්වාබ්බාතො ධම්මොති අත්ථි ධම්මෙ පසාදො, තතො ඵල ව අත්ථි සිලෙසු පරිපුරකාරිතාති සහධම්මිකා...පෙ.... පබ්බජිතා වාති ඵලමත්ථ සත්ථරි පසාදෙන ධම්මෙ පසාදො, තෙන සඤ්ඤාස්පටිපත්තිති අයඤ්ඤ වායො ලෙසෙනපි පරප්පවාදෙසු නත්ථිති ඉධෙව සමණො...පෙ.... සමණෙහි අඤ්ඤෙහිති.

පටිවිද්ධසම්මානං පභිනානුරොධානං ගෙහස්සිතපෙමස්ස අසම්භවො ඵවාති “ඉදානි”ති වුත්තං. යදි ඵං “උපජ්ඣායෙන, භික්ඛවෙ, සද්ධිවිහාරිකම්හි සුත්තපෙමං උපට්ඨපෙතබ්බං”තිආදිවචනං (මහාව. 65) කථන්ති? නයිදං ගෙහස්සිතපෙමං සන්ධාය වුත්තං, තංසදිස්සත්තා පන පෙමමුඛෙන වුත්තො මෙත්තාස්සෙනො. න හි භගවා භික්ඛු සංකිලෙසෙ නියොජෙති. ඵවරූපං පෙමං සන්ධායාති පසාදාවහගුණාවහනො පුරණාදිසු භත්ති පසාදො න භොති, පසාදපතිරූපකා පන ලොභපවත්තිති දට්ඨබ්බා. ථෙරොති මහාසඤ්ඤාසරක්ඛිතත්ථෙරො. යෙන අට්ඨකථා පොත්ථකං ආරොපිතා. ඵකොව සත්ථා අනඤ්ඤාසාධාරණගුණත්තා, අඤ්ඤා ආනච්ඡරියත්තා සත්ථුලක්ඛණමෙව න පරිපුරෙයා. විසුං කත්වාති අඤ්ඤෙහි විවෙචෙන්වා අත්තනො ආවෙණිකං කත්වා. “අම්භාකං සත්ථා”ති ඛ්‍යාදදන්තානං අඤ්ඤෙසං සත්ථා න භොතිති අත්ථනො ආපන්නමෙව භොති, තථා ව පදෙසවත්තිති. තස්ස සත්ථුතං පටිජානන්තා පරිපුරණලක්ඛණසත්ථුතං ඉවජන්තානම්පි තතො චිරුද්ධා සත්ථුභාවපරියෙසෙන පරාජිතා භොන්ති. පරියත්තිධම්මෙති අධිකබ්‍රහ්මගුණසුත්තගෙය්‍යාදිප්පහෙදසමයෙ. තත්ථ අප්පිල...පෙ.... කුක්කුරසීලාදිසුති ඉදං යෙභුයොපන අඤ්ඤතිත්ථියානං තාදිසං වතසමාදානසබ්භාවතො වුත්තං, ආදි-සද්දෙන යමනියමවාතුයාමසංවරාදිනං සඬගභොති. අධිප්පයාසොති අධිකං පයසති පසුජ්ජති ඵතෙනාති අධිප්පයාසො, සවිසෙසං අධිකත්තබ්බකිරියා (අ. නි. ටී. 2.3.117). තෙනාහ “අධිකප්පයොගො”ති.

තස්ස පසාදස්ස පරියොසානභූතාති තස්ස සත්ථරි ධම්මෙ ව පසාදස්ස නිට්ඨානභූතා. නිට්ඨාති මොක්ඛො. සමයවාදිනඤ්ඤි තස්මිං තස්මිං සමයෙ තදුපදෙසකෙ ව පසාදො යාවදෙව මොක්ඛාධිගමනට්ඨො. දිට්ඨිගතිකා තථා තථා අත්තනො ලද්ධිවසෙන නිට්ඨං පරිකප්පෙන්ති යෙවාති ආහ “නිට්ඨං අපඤ්ඤපෙන්තො නාම තත්ථී”ති. බ්‍රාහ්මණානන්ති බ්‍රාහ්මණවාදිනං. තෙසං ඵකච්චෙ බ්‍රහ්මුතා සලොකතා නිට්ඨාති වදන්ති, ඵකච්චෙ තස්ස සම්පතා, ඵකච්චෙ තෙන සංයොගො නිට්ඨාති වදන්ති. තත්ථ යෙ සලොකතාවාදිනො සම්පතාවාදිනො ව, තෙ ද්වෙධාවාදිනො, ඉතරෙ අද්වෙධාවාදිනො. සබ්බෙපි තෙ අත්ථනො බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියංයෙව නිට්ඨාසඤ්ඤිතො. තත්ථ හි තෙසං නිව්වාහිතිවෙසො යථා තං බකස්ස බ්‍රහ්මුතො. තෙන වුත්තං “බ්‍රහ්මලොකො නිට්ඨා”ති. බ්‍රහ්මලොකොති පයමජ්ඣානභූමි. මහාතාපසානන්ති වෙබ්බසාදිතාපසානං. මහාබ්‍රහ්මා විය පයමජ්ඣානභූමියං ආභස්සරෙසු ඵකො සබ්බසෙට්ඨො තත්ථීති “ආභස්සරා”ති පුට්ඨවචනං. පරිබ්බාජකානන්ති සඤ්චයාදිපරිබ්බාජකානං. අත්තො ව මනො ව ඵතස්ස නත්ථීති අනන්තමානසො. ආජීවකානඤ්ඤි සබ්බදාභාවතො අනන්තො, සුබ්බුක්ඛාදිසමතික්කමනතො අමානසො. ඉමිනා අට්ඨහි ලොකධම්මෙහි උපක්කිලිට්ඨචිත්තතං දස්සෙති.

පපඤ්චෙ යං චත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා වුත්තමෙව. තණ්හාදිට්ඨියොව අධිප්පෙනා මමඬිකාරඅභිකාරවිගමස්ස අධිප්පෙනත්තා. යථා පඤ්චසු යානෙසු ඵකොව කිලෙසො ලොභො ආගතො, ඵං ද්විසු යානෙසු තයො කිලෙසා ආගතා “දොසො මොහො දිට්ඨී”ති. “සදොසස්සා”ති හි වුත්තට්ඨානෙ පටිසං අකුසලමූලං ගහිතං, “පටිච්චරුද්ධස්සා”ති විරොධො, “සමොභස්සා”ති මොහො අකුසලමූලං, “අවිද්දසුනො”ති මලාං, අසම්පජ්ඤාදිසං වා, “සඋපාදානස්සා”ති “නත්ථී දින්න”න්තිආදිනා තයෙන ගහණං, “පපඤ්චාරාමස්සා”ති පපඤ්චුප්පත්තිවසෙන.

ආකාරතොති පවත්තිආකාරතො. පදන්තරෙන රාගවිසෙසස්ස වුවිචමානත්තාආදිතො වුත්තං සරාගවචනං ඔළාරිකං රාගවිසයන්ති ආහ “පඤ්චකාමගුණිකරාගවසෙනා”ති. ගහණවසෙනාති දළ්භග්ගහණවසෙන. “අනුරුද්ධපටිච්චරුද්ධස්සා”ති ඵකපදවසෙන පාළියං ආගතත්තා ඵකජ්ඣං පද්ධාරො කතො. තත්ථ පන “අනුරුද්ධස්සා”ති සුභවසෙනාති ඵවමත්ථො චත්තබ්බො. න හි පටිච්චරුද්ධානං සුභවසෙන භොති. පපඤ්චුප්පත්තිදස්සනවසෙනාති කිලෙසකම්මවිපාකානං අපරාපරුප්පත්තිපච්චයනාය සංසාරස්ස පපඤ්චනං පපඤ්චො, තස්ස උප්පත්තිහෙතුභාවදස්සනවසෙන. තණ්හා හි හවුප්පත්තියා විසෙසපච්චයො. තණ්හාපච්චයා උපාදානදස්සනවසෙනාති තණ්හාපච්චයස්ස උපාදානස්ස දස්සනවසෙන, යදවත්ථා තණ්හා උපාදානස්ස පච්චයො, තදවත්ථාදස්සනවසෙන. ඵලෙන හි හෙතු විසෙසකිත්තනමෙතන්ති. ඵං විද්ධංසෙට්ඨාති කාමරාගහවතණ්හාදිවසෙන ලොභං කස්මා ඵං විප්පකිරෙට්. තණ්හාකරණවසෙනාති තණ්හායනකරණවසෙන සුභාකාරග්ගහණවසෙන. සුභන්ති හි ආරම්මණෙ පවත්තො රාගො “සුභ”න්ති වුත්තො.

142. වදන්ති ඵතෙනාති වාදො, දිට්ඨිවාදො. දිට්ඨිවසෙන හි “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, අසස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති ව දිට්ඨිගතිකා පඤ්ඤපෙන්ති. තෙනාහ “ද්වෙමා, භික්ඛවෙ, දිට්ඨියො”ති (ම. නි. 1.142). තණ්හාරහිතාය දිට්ඨියා අභාවතො තණ්හාවසෙනෙව ව අත්තනො සස්සතභාවාහිතිවෙසොති කත්වා වුත්තං “තණ්හාදිට්ඨිවසෙනා”ති. අල්ලිනාති නිස්සිකා. උපගතාති අවිස්සජ්ජනවසෙන ඵකිභාවම්ව ගතා. අප්ඤ්ඤාසිකාති තාය දිට්ඨියා ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපිතා විය තදන්තොගධා. තෙනාහ “අනුපට්ඨියා”ති. යථා ගහට්ඨානං කාමජ්ඣොසානං විවාදමූලං, ඵං පබ්බජිතානං දිට්ඨජ්ඣොසානන්ති ආහ “විභවදිට්ඨියා තෙ පටිච්චරුද්ධා”ති. දිට්ඨිවිරොධෙන හි දිට්ඨිගතිකවිරොධො.

බණ්කසමුදයො උප්පාදක්ඛණොති ආහ “දිට්ඨිනං නිබ්බන්ති”ති. දිට්ඨිනිබ්බන්තිග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ යථා දිට්ඨිනං පටිච්චසමුප්පන්නතා විභාවිතා, ඵං දිට්ඨිවත්ථුනොපිති උභයෙසම්පි අනිච්චතා දුක්ඛතා අනත්තතා ව විභාවිතාති දට්ඨබ්බං. යාති පටිසම්භිදානසෙන (පටි. ම. 1.122) “පච්චයසමුදයො අට්ඨ යානානි”ති වුත්තාති, තාති දස්සෙන්තො “බන්ධාපි”තිආදිමාහ. තත්ථ බන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං ආරම්මණට්ඨොන “රූපං අත්තනො සමනුපස්සති”තිආදිවචනතො (සං. නි. 3.81; 4.345). අවිජ්ජාපි දිට්ඨිට්ඨානං උපනිස්සයාදිවසෙන පච්චයභාවතො.

යථාහ - “අස්සුතවා, හික්ඛවෙ, පුපුප්ඡනො අරියානං අදස්සාවී අරියධම්මස්ස අකොවිදො”තිආදි (ම. නි. 1.2, 461; සං. නි. 3.1, 7). එස්සොපි දිට්ඨිවිධානං. යථා වාහ “තදපි එස්සපච්චයා (දී. නි. 1.118-130), චුස්ස චුස්ස පටිසංවෙදියන්ති”ති (දී. නි. 1.144) ව . සඤ්ඤාපි දිට්ඨිවිධානං. චුත්තඤ්ඤානං “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඤ්ඤාති (සු. නි. 880), පට්ඨිං පට්ඨිනො සඤ්ඤත්වා”ති (ම. නි. 1.2) ව ආදි. විතක්කොපි දිට්ඨිවිධානං. චුත්තමපි වෙතං “තක්කඤ්ච දිට්ඨිසු පකප්පයින්වා, සච්චං මුසාති ද්වයධම්මමාහු”ති (සු. නි. 892; මහානි. 121) “තක්කි හොති වීමංසී”ති (දී. නි. 1.34) ව ආදි. අයොනියොමනසිකාරොපි දිට්ඨිවිධානං. යථාහ භගවා “තස්සෙව අයොනියො මනසිකරොතො ඡන්තං දිට්ඨිනං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජති, අත්ථි මෙ අත්තාති අස්ස සච්චනො ථෙතනො දිට්ඨි උප්පජ්ජති”තිආදි (ම. නි. 1.19). සමුට්ඨාති එතෙතාති සමුට්ඨානං, තස්ස භාවො සමුට්ඨානට්ඨො, තෙන. ඛණිකත්ථඨගමො ඛණිකනිරොධො. පච්චයත්ථඨගමො අච්ඡිදාදිනං අච්චන්තනිරොධො. සො පන යෙන හොති, තං දස්සෙන්තො “සොතාපත්තිමග්ගො”ති ආහ. වත්තාරො හි අරියමග්ගා යථාරහං තස්ස තස්ස සඤ්ඤාගතස්ස අච්චන්තනිරොධහෙතු, ඛණිකනිරොධො පන අහෙතුකො.

ආනිසංසන්ති උදයං. සො පන දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකවසෙන දුට්ඨො. තත්ථ සම්පරායිකො දුග්ගතිපරිකිලෙසතායආදීනවපක්ඛිකො එවාති ඉතරං දස්සෙන්තො “යං සන්ධායා”තිආදිමාහ. ආදීනවමපි දිට්ඨධම්මිකමෙව දස්සෙන්තො “දිට්ඨිග්ගහණමූලකං උපද්දව”න්තිආදිමාහ. සොතිආදීනවො. ආදීනන්ති ආදි-සද්දෙන නග්ගියානසනසඤ්ඤාවතාදීනං සඤ්ඤානං. නිස්සරති එතෙතාති නිස්සරණන්ති චුච්චමානෙ දස්සනමග්ගො එව දිට්ඨිනං නිස්සරණං සියා, තස්ස පන අත්ථඨගමපරියායෙන ගහිතත්තා සබ්බසඤ්ඤානිස්සං නිබ්බානං දිට්ඨිහිපි නිස්සංගන්ති කත්වා චුත්තං “දිට්ඨිනං නිස්සරණං නාම නිබ්බාන”න්ති. ඉමිනාතිආදීසු වත්තබ්බං අනුයොගවත්තෙ චුත්තනයමෙව.

143. දිට්ඨිවිච්ඡේදනං දස්සෙන්තොති සබ්බපාදානපරිඤ්ඤාදස්සනෙන සබ්බසො දිට්ඨිනං සමුච්ඡේදවිධං දස්සෙන්තො. චුත්තායෙවාති -

“උපාදානාති වත්තාරි, තාති අත්ථචිභාගතො;
ධම්මසඤ්ඤාපටිත්ථාරා, කමතො ව චිභාවයෙ”ති. (විසුද්ධි. 2.645) -

ගාථං උද්දිසිත්වා අත්ථචිභාගාදිවසෙන චුත්තායෙව. කාමං ඉතො බාහිරකානං “ඉමාති උපාදානාති එත්තකාති වත්තාරි, න ඉතො හියොයා”ති ඊදිසං ඤාණං නත්ථි, කෙවලං පන කෙචි “කාමා පහාතබ්බා”ති වදන්ති, කෙචි “නත්ථි පරො ලොකොති ව, මිච්ඡා”ති වදන්ති, අපරෙ “සීලබ්බතෙන සුද්ධිති ව, මිච්ඡා”ති වදන්ති, අත්තදිට්ඨියා පන මිච්ඡාභාවං සබ්බසො න ජානන්ති එව. යත්තකං පන ජානන්ති, තස්සපි අච්චන්තප්පහානං න ජානන්ති, තථාපි සබ්බස්ස පරිඤ්ඤායාස්ස පරිඤ්ඤායාං පඤ්ඤපෙමඉච්චෙව තිට්ඨන්ති. එවංභූතානං පන තෙසං තත්ථ යාදිසි පටිපත්ති, තං දස්සෙන්තො සත්ථා “සන්ති, හික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ සන්තිති සංවිජ්ජන්ති. තෙන තෙසං දිට්ඨිගතිකානං විජ්ජමානතාය අච්චිච්ඡේදනං දස්සෙති. එකෙති එකච්චෙ. සමණබ්බාග්ගොති පබ්බජ්ජපගමනෙන සමණා, ජාතිමත්තෙන ව බ්බාග්ගො. සබ්බෙසන්ති අනවසෙසානං උපාදානානං සමතික්කමං පහානං. සම්මා න පඤ්ඤපෙත්තිති යෙසං පඤ්ඤපෙත්ති, තෙසමපි සම්මා පරිඤ්ඤං න පඤ්ඤපෙත්ති. ඉදාති තං අත්ථං චිත්ථාරතො දස්සෙතුං “කෙචි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ හොතික-කුට්ඨක-බහුදක-හංස-පරමහංස-කාපක-තිදණ්ඩ-මොනවත-සෙව-පාරුපක-පඤ්චමරත්තික-සොමකාරක-මුග්ගබ්බත-වර්තක-තාපස-නිගන්ථා-ජීවක-ඉසි-පාරායනික-පඤ්චාතපික-කාපිල- කාණාද-සංසාරමොචක-අග්ගිහත්තික-මග්ගතික-ගොවතික-කුක්කුරවතික-කාමණ්ඩලුක- වග්ගුලිවතික-එකසාටක-ඔදකසුද්ධික-සරිරසන්තාපක-සීලසුද්ධික-කුමානසුද්ධික-වතුබ්බිධ- සස්සතවාදාදයො ඡන්තචුති තණ්හාපාසෙන ඩංසනතො, අරියධම්මස්ස වා විබාධනතො පාසණ්ඩා. වත්ථුපටිසෙවනං කාමන්ති බ්‍යාපාරස්ස වත්ථුතො පටිසෙවනසඤ්ඤානං කාමං. ථෙය්‍යෙන සෙවන්තිති පටිහත්ථආදිසමඤ්ඤාය ලොකස්ස වචනවසෙන සෙවන්ති. තිණි කාරණානිති “නත්ථි දන්ත”න්තිආදිනායප්පවත්තාති දිට්ඨිවිසෙසභූතාති වට්ඨකාරණානි.

අත්ථසල්ලාපිකාති අත්ථස්ස සල්ලාපිකා, ද්වින්නං අධිප්පෙතත්ථසල්ලාපචිභාවිති අධිප්පායො. ද්වින්නඤ්ඤි වචනං සල්ලාපො. තෙනාහ “පට්ඨි කිරා”තිආදි.

යො තිත්ථියානං අත්තනො සත්ථරි ධම්මෙ සහධම්මිකෙසු ව පසාදො චුත්තො, තස්ස අනායතනගතත්තා අප්පසාදකභාවදස්සනං පසාදපච්ඡේදො. තථාපවත්තො වාදො පසාදපච්ඡේදවාදො චුත්තො. එවරුපෙති ඊදිසෙ චුත්තනයෙන කිලෙසානං අනුපසම්මංගත්තනිකෙ. ධම්මෙති ධම්මපතිරුපකෙ. විනයෙති විනයපතිරුපකෙ. තිත්ථියා හි කොහඤ්ඤෙ යත්වා ලොකං වඤ්චෙන්තා ධම්මං කට්ඨොති “සන්තිමෙ කායා අකට්ඨා අකට්ඨා”තිආදීනා (දී. නි. 1.174) යං කිඤ්චි කට්ඨන්වා තථා “විනයං පඤ්ඤපෙමා”ති ගොසීලවග්ගුලිවතාදීනි පඤ්ඤපෙත්වා තාදිසං සාවකෙ සික්ඛාපෙත්වා “ධම්මවිනයො”ති කට්ඨන්ති, තං සන්ධායෙන චුත්තං “ධම්මවිනයෙ”ති. තෙනාහ “උභයෙනපි අනියානිකං සාසනං දස්සෙති”ති. පරිත්තමපි නාම පුඤ්ඤං කාතුකාමං මච්ඡෙරමලාභිභූතතාය නිවාරෙන්තස්ස අත්තරායං තස්ස කරොතො දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤුහි ගරහිතබ්බතා සම්පරායෙ ව දුග්ගති පාටිකඤ්ඤා, කිමඤ්ඤං පන සකලවට්ඨකුක්කුරණාවහෙ ජීනවක්කෙ පහාරදායිනො තිත්ථකරස්ස තදොවාදකරස්ස වාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “අනියානිකසාසනමිහි හී”තිආදිමාහ. යථා සො පසාදො සම්පරායෙ න සම්මග්ගතො අත්තනො

පවත්නිවසෙනානි දස්සෙන්තො “කඤ්චි කාලං ගන්ත්වාපි පච්ඡා විනස්සති යෙවා”ති ආහ, අවෙච්චප්පසාදො විය අච්චන්තිකො න හොතිති අත්ථො.

සම්පජ්ජමානා යථාච්චිපට්ඨන්ති යා තිරච්ඡානායොතිං ආවහති. කම්මසරික්ඛකෙන හි විපාකෙනෙව හවිතබ්බං. සබ්බමිපි කාරණභෙදන්ති සබ්බමිපි යථාච්චන්තං තිත්ථකරානං සාවකානං අපායදුක්ඛාවහං මිච්ඡාපට්ඨන්තිසබ්බානං කාරණවිසෙසං. සො පනෙස පසාදො න නියානානි මිච්ඡන්තපක්ඛිකත්තා සුරාපිනසිඬගාලෙ පසාදො විය. සුරං පරිස්සාවෙන්වා ඡඩ්ඞිකසංඝං සුරාජල්ලිකං. බ්‍රාහ්මණා නාම ධනලුද්ධාති අධිප්පායෙනාහ “ඉමං වඤ්චෙස්සාමි”ති. කංසසතාති කභාපණසතා.

144. තස්සාති පසාදස්ස. සබ්බොපි ලොහො කාමුපාදානන්තෙව වුච්චතිති ආහ “අරහත්තමග්ගෙන කාමුපාදානස්ස පහානපරිඤ්ඤ”න්ති. එවරුපෙනි ඊදිසෙ සබ්බසො කිලෙසානං උපසමස්ථත්තතිකෙ. යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානානං අපායෙසු අපතනවසෙන ධාරණට්ඨෙන ධම්මෙ. සබ්බසො විනයනට්ඨෙන විනයෙ. තත්ථ හවදුක්ඛතිස්සරණාය සංවත්තනෙ.

නමස්සමානො අට්ඨාසි ද්වෙ අසඬ්ඛොයානානි පච්චෙකබ්බොධිපාරමිතං පුරුණෙන තත්ථ බුද්ධසාසනෙ පරිවයෙන ච හගවති පසන්තවිත්තතාය ව. “උලුකා”තසාදිගාථා රුක්ඛදෙවතාය භාසිතා. කාලුට්ඨිතන්ති සායන්හකාලෙ දිවාච්චාරතො උට්ඨිතං. දුග්ගතෙසො න ගච්ඡතිති දුග්ගතිං එසො න ගමිස්සති. මොරජිකො මුරජවාදකො. මහාභෙරවාදකවත්ථුආදීනිපි සිතපාතුකරණං ආදිං කත්වා විත්ථාරෙතබ්බානි.

පරමත්ථෙති ලොකුත්තරධම්මෙ. කිං පන වත්තබ්බන්ති ධම්මෙපි පරමත්ථෙ නිමිත්තං ගහෙන්වා සුණන්තානං. සාමණෙරවත්ථුති පබ්බජිතදිවසෙයෙව සප්පෙන දට්ඨො හුත්වා කාලං කත්වා දෙවලොකං උපපන්තසාමණෙරවත්ථු.

බිරොදනන්ති බිරෙන සද්ධිං සම්මිස්සං ඔදනං. තිම්බරුසකන්ති තිත්ථුකඵලං. තිපුසසදිසා එකා වල්ලිජාති තිම්බරුසං, තස්ස ඵලං තිම්බරුසකන්ති ව වදන්ති. කක්කාරිකන්ති බුද්දකඵලාඵකං. මහාතිපුසන්ති ව වදන්ති. වල්ලිපක්කන්ති බුද්දකතිපුසවල්ලියා ඵලං. හත්ථපතාපකන්ති මන්දාමුඛි. අම්බකඤ්චිකන්ති අම්බිලකඤ්චිකං. බලයාගුන්තිපි වදන්ති. දොණ්ණිමමජ්ජනිති සතෙලං තිලපිඤ්ඤාකං. විඬුපනන්ති වතුරස්සබ්ජනිං. තාලවණ්ටන්ති තාලපත්තෙහි කතමණ්ඩලබ්ජනිං. මොරහත්ථන්ති මොරපිඤ්ජෙහි කතං මකසබ්ජනිං.

චුත්තනායානුසාරෙනෙවාති යස්මා ඉධාපි යථාච්චන්තං සබ්බමිපි කාරණභෙදං එකතො කත්වා දස්සෙන්තො සත්ථා “තං කිස්ස හෙතු”න්තිආදිමාහ, තස්මා තත්ථ අනියානිකසාසනෙ චුත්තනායස්ස අනුස්සරණවසෙන යොජෙත්වා වෙදිතබ්බං.

145. පරිඤ්ඤන්ති පහානපරිඤ්ඤං. තෙසං පච්චයං දස්සෙතුන්ති උපාදානානං පරිඤ්ඤා නාම පහානපරිඤ්ඤා. තෙසං අච්චන්තනිරොධො අධිප්පෙනො, සො ච පච්චයනිරොධෙන හොතිති තෙසං පච්චයං මූලකාරණතො පභුති දස්සෙතුං. අයන්ති ඉදානි වුච්චමානො එත්ථ “ඉමෙ වා”තිආදිපාඨෙ “කිං නිදානා”තිආදිසමාසපදානං අත්ථො. සබ්බපදෙසුති “තණ්හාසමුදයා”තිආදිසු සබ්බෙසු පදෙසු. ඉමිනා එව ව සබ්බග්ගහණෙන “එස්සනිදානා”තිආදිනම්පි පදානං සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. ඉමෙ අඤ්ඤතිත්ථියා උපාදානානම්පි සමුදයං න ජානන්ති, කුතො නිරොධං, තථාගතො පන තෙසං තප්පච්චයපච්චයානම්පි සමුදයඤ්ච අත්ථඬ්ඛගඤ්ච යථාවතො ජානාති, තස්මා – “ඉධෙව, හික්ඛෙව, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහි”ති (ම. නි. 1.139) යථාරද්ධසිහනාදං මත්ථකං පාපෙන්වා දස්සෙන්තො “ඉමෙ ව, හික්ඛෙව, වත්තාරො උපාදානා”තිආදිනා (ම. නි. 1.145) නයෙන දෙසනං පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන ඔතාරෙන්තො වට්ඨං දස්සෙන්වා “යතො ව බො”තිආදිනා විවට්ඨං දස්සෙන්තො අරහත්තෙන දෙසනාය කුටං ගණ්හි, තමත්ථං දස්සෙන්තො “යස්මා පන හගවා”තිආදිමාහ. තං සුවඤ්ඤෙයාමෙව.

චූළසිහනාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනා

වෙසාලිනගරවණ්ණනා

146. අපරාපරන්ති පුනප්පුනං. විසාලිභුතතායාති ගාචුත්තරං ගාචුත්තරං පුපුභුතතාය. තත්‍රාති තස්සං විසාලිභුතතායං. ඡඩ්ඞිකමත්තෙති විස්සට්ඨමත්තෙ. උමිහයාදීහිති උමිකුම්භීලආවට්ඨසංසුකාහයෙහි. උදකප්පවාහෙනාගතස්සපි ව උස්මා න විගච්ඡති, උස්මා ව නාම ඊදිසස්ස සවිඤ්ඤාණකතාය හවෙයානා “සියා ගබ්භො”ති වින්තෙසි. තථා හිතිආදි තත්ථ කාරණවිත්තා. පුඤ්ඤවත්තතාය දුග්ගන්ධං නාහොසි, සඋසුමතාය පුතිකභාවො. දාරකානං පුඤ්ඤපනිස්සයතො අඬ්ඟුට්ඨකතො වස්ස බීරං නිබ්බන්ති, බීරහත්තඤ්ච ලහි. වරිමකහවෙ බොධිසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ බොධිසත්තමාතු විය උදරච්ඡවියා අච්ඡවිප්පසන්තතාය නිච්ඡවි වියාති කත්වා ආහ “නිච්ඡවි

අහෙසු”න්ති. තෙසන්ති ද්විත්තං දාරකානං. මාතෘපිතරොති පොසකමාතෘපිතරො. අභිසිඤ්චිත්වා රාජානං අකංසු රජ්ජසම්පත්තියා දායකස්ස කම්මස්ස කතත්තා, අසම්භින්නො එව රාජකුලෙ උප්පන්නත්තා ව. කුමාරස්ස පුඤ්ඤානුභාවසඤ්චොදිතා දෙවතාධිග්ගිතාති කෙවි.

පුරස්ස අපරෙති පුරස්ස අපරදිසාය ගාවුතමත්තෙ යානෙ ජීවකම්බවනං විය සපාකාරමත්දිරකෙ. අවිරපක්කන්තොති එත්ථ න දෙසන්තරපක්කමනං අධිප්පෙනං, අප්ඨං බො සාසනතො අපක්කමනන්ති දස්සෙන්තො “විබ්භම්චා”තිආදිමාහ. තෙනෙවාහ “ඉමස්මා ධම්මවිනයා”ති. පරිසතීති පරිසායං, ජනසමුහෙති අත්ථො. ජනසමුහගතො පන “පරිසමප්ඤ්ඤා”ති වුත්තො. භාවනාමනසිකාරොන විනා පකතියාව මනුස්සෙහි නිබ්බන්තෙතබ්බො ධම්මොති මනුස්සධම්මො, මනුස්සත්තභාවාවහො වා ධම්මො මනුස්සධම්මො, අනුළාරං පරිත්තකුසලං. යං අසතිපි බුද්ධුප්පාදෙ වත්තති, යඤ්ච සන්ධායාහ “භින්නෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, බත්තියෙ උපපජ්ජති”ති. “අම්භාකං බුද්ධො”ති බුද්ධෙ මමත්තකාරිනො බුද්ධමාමකා. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො.

උත්තරමනුස්සධම්මාදිවණ්ණනා

අලං අරියාය අරියභාවායාති අලමරියො, රූපායතනං ජානාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං විය පස්සති වාති ඤාණදස්සනං, දිබ්බවක්ඛු. සම්මසනුපගෙ ව පන ධම්මෙ ලක්ඛණත්තයඤ්ච තථා ජානාති පස්සති වාති ඤාණදස්සනං, විපස්සනා. නිබ්බානං, වත්තාරි වා සච්චාති අසම්මොහපටිවෙධතො ජානාති පස්සති වාති ඤාණදස්සනං, මග්ගො. එලං පන නිබ්බානවසෙනෙව යොජෙතබ්බං. පච්චවෙක්ඛණා මග්ගාධිගතස්ස අත්ථස්ස පච්චක්ඛතො ජානනට්ඨෙන ඤාණදස්සනං, සබ්බඤ්ඤානා අනාවරණතාය සමන්තවක්ඛුතාය ව ඤාණදස්සනං. ලොකුත්තරමග්ගො අධිප්පෙනො, තස්මිඤ්භි පටිසිද්ධෙ සබ්බසම්මිති බුද්ධගුණානං අසම්භවොති අධිප්පායො. තෙනාහ “තඤ්භි සො භගවතො පටිසෙධෙති”ති.

සුමුමං ධම්මන්තරං නාම ඤානවිපස්සනාදිකං ආවරියානුග්ගහෙන ගතිතං නාම නත්ථී. තක්කපරියාහතන්ති “ඉති භවිස්සති, එවං භවිස්සති”ති තංතංදස්සෙතබ්බමත්ථත්තක්කෙනෙව විතක්කනමත්තෙන පරිතො ආහතං පරිවත්තීතං කත්වා. තෙනාහ “තක්කෙත්වා”තිආදි. ලොකීයපඤ්ඤං අනුජානාති උපනිසින්නපරිසාය අනුකුලධම්මකථනතොති අධිප්පායො. තෙනාහ “සමණො ගොතමො”තිආදි. පටිභාතීති පටිභානං, “ඉති වක්ඛාමි”ති එවංපවත්තං කථනවිත්තං, තතො පටිභානතො ජානනං පටිභානං, ආගමාභාවතො සයමෙව උපට්ඨිතත්තා සයංපටිභානං. තෙනාහ “ඉම්නාස්ස ධම්මෙසු පච්චක්ඛභාවං පටිබාහති”ති. සුච්ඡිකන්ති නිබ්බවරං. අච්ඡිකන්තෙ හි සුබ්බෙත වච්ඡොසො න නිව්ඡරති. දන්තාවරණන්ති ඔට්ඨද්වයං. ජීවිහාපි ථද්ධතාය සුබ්බෙත වච්ඡොසො න නිව්ඡරතීති ආහ “මුදුකා ජීවිහා”ති. කරච්ඡිකරුතමඤ්ඡුතාය මධුරො සරො. එලං වුව්චති දොසො, එලං ගළුතීති එලගළා, න එලගළා අනෙලගළා, නිද්දොසා, න රුජ්ඣතීති අත්ථො. සබ්බමෙතං රඤ්ජනස්සෙව කාරණං දස්සෙන්තො වදති.

පඤ්ච ධම්මාති ගම්භීරඤ්ඤාණවරියභුතානං බන්ධාදිනං උග්ගහණ-සවන-ධාරණ-පරිවය-යොනිසොමනසිකාරෙ සන්ධායාහ. තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායාති එත්ථ සම්මා-සද්දො උභයත්ථාපි යොජෙතබ්බො “සම්මා තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායා”ති. යො හි සම්මා ධම්මං පටිපජ්ජති, තස්සෙව සම්මා දුක්ඛක්ඛයො භොති. යො පන වුත්තනයෙන තක්කරො, තස්ස නියානං අත්ථතො ධම්මස්සෙව නියානන්ති ආහ “සො ධම්මො...පෙ.... නියානාති ගච්ජති”ති.

147. කොධනොති කුප්ඤ්ඤාසිලො. යස්මා පන සුනක්ඛන්තො කොධවසෙන කුරුරො ඵරුසව්වතො ව, තස්මා ආහ “කොධනොති වණ්ඨො ඵරුසො වා”ති. තස්මිං අත්තභාවෙ මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථී තස්මිං අත්තභාවෙ උප්පජ්ජනාරහානං මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථී. තං බුද්ධා “මොසපුරිසො”ති වදන්ති යථා තං සුදින්නලාඵදායිආදිකෙ. උපනිස්සයෙ සතිපි තස්මිං බණ මග්ගෙ වා එලෙ වා අසති “මොසපුරිසො”ති වදන්ති යථා තං ධනියුපසෙනත්ථෙරාදිකෙ. සමුච්ඡින්නොපනිස්සයෙ පන වත්තබ්බමෙව නත්ථී. යථා “මක්ඛලි මොසපුරිසො මනුස්සබ්ඡපං මඤ්ඤෙ”ති (අ. නි. 1.311) තථා සුනක්ඛන්තොපිති ආහ “ඉමස්ස පනා”තිආදි. අස්සාති එතෙන. කත්තරි හිදං සාම්ච්චනං. කොධෙනාති කොධහෙතුනා.

භගවතොති සම්පදානවචනං කුද්ධපදාපෙක්ඛාය. පුබ්බෙති හික්ඛුකාලෙ. සද්දං සොතුකාමොති සො කිර දිබ්බවක්ඛුනා තාවතිංසභවතෙ දෙවතානං රූපං පස්සන්තො ඔට්ඨවලනං පස්සති, න පන සද්දං සුණාති, තස්මා තාසං සද්දං සොතුකාමො අහොසි. තෙන වුත්තං “සද්දං සොතුකාමො...පෙ.... සුවච්ඡී”ති. සො ව අතීතෙ එකං සීලවත්තං හික්ඛුං කණ්ණසක්ඛලියං පහරිත්වා බධිරමකාසි, තස්මා පරිකම්මං කරොන්තොපි අභබ්බො ව දිබ්බසොතාධිගමාය. තං සන්ධාය වුත්තං “උපනිස්සයො නත්ථීති ඤත්වා පරිකම්මං න කථෙසී”ති. වින්තෙසීති අත්තතො මිච්ඡාපරිවිතක්කිතෙන අයොනිසො උම්මුජ්ජන්තො වින්තෙසී.

නියානාකත්තාවබොධනතො අහෙදොපවාරොන “දෙසනාධම්මො නියානාකො”ති වුත්තො. නියානො වා අරියමග්ගො බොධෙතබ්බො එතස්ස අත්ථීති නියානාකො දෙසනාධම්මො. අත්තති අත්ථිතං දස්සෙති

කිවච්ඡිද්දිදේශනෙන් තත්පර තත්පර පාකටිකතත්තා, න පටිඤ්ඤාමත්තෙන්. තථා හි යථාපරාධං තංතංසික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා යථාධම්මං වෙනෙය්‍යාප්ඤාසයානුරූපඤ්ඤා අවිපරිතධම්මදෙසනාය දෙවමනුස්සෙහි යථාහිසඛිතපඤ්ඤානං තදප්ඤාසයානුකූලං යානසො විස්සජ්ජනෙන ච භගවතො සබ්බත්ථ අප්පට්භතඤ්ඤාණුවාරභාවෙන සබ්බඤ්ඤානුකූලාණං විඤ්ඤානං පාකටං, තථා තත්පර තත්පර යමකපාටිභාරියකරණාදිසු ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදීනි. තෙනාහ “මය්හඤ්ඤා”නිආදි. අත්වෙනි යථාගතිතසඛිකෙතස්ස අනුගමනවසෙන එති ජානාතීති අත්වයො. තෙනාහ “අනුබුද්ධිනිති අත්වො”නි. සඛිකෙතානුගමනඤ්ඤාවෙන් “යථාපරාධං තංතංසික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා”නිආදිනා වුත්තනයමෙව. එවං යොජනා වෙදිතබ්බාති යථා සබ්බඤ්ඤානුකූලාණෙන යොජනා කතා, එවං “එවරූපමිපි නාම මය්හං ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණසඛිකාතං උත්තරිමනුස්සධම්මං”නිආදිනා තත්පර තත්පර යොජනා වෙදිතබ්බාති.

උත්තරිමනුස්සධම්මාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දසබලඤ්ඤාණවණ්ණනා

148. යදිපි ආදිතො අභිඤ්ඤාත්තයවසෙන දෙසනාය ආගතත්තා වෙනොපරියඤ්ඤාණානන්තරං උපරි තිස්සො අභිඤ්ඤා වත්තබ්බා සියුන්ති වත්තබ්බං සියා, අත්පතො පන විජ්ජාත්තයං යථාවුත්තඅභිඤ්ඤාත්තයමෙවාති කත්වා “තිස්සො විජ්ජා වත්තබ්බා සියු”නිති වුත්තං. කස්මා පනෙන් “තාසු වුත්තාසු උපරි දසබලඤ්ඤාණං න පරිපූරති”නි වුත්තං, නනු ඉමානි ඤ්ඤාණානි සෙසාහිඤ්ඤා විය අත්තතො විසයස්ස අභිජානනට්ඨං උපාදාය අභිඤ්ඤාසු වත්තබ්බානි, අකම්පියට්ඨං පන උපත්පම්භනට්ඨඤ්ඤා උපාදාය බලඤ්ඤාණෙසු යථා සම්මාසතිආදයො ඉන්ද්‍රියබලබෝධිකම්මගම්මගම්මෙසුනි? නයිදමෙවං. තත්පර හි ධම්මානං ධම්මකිව්චිවිසෙසවිභාවනපරාය දෙසනාය වුත්තං, ඉධ පන සත්පු ගුණවිසෙසවිභාවනපරාය දෙසනාය තථා වත්තුං න සක්කා අත්පතො අනඤ්ඤත්තා, එකච්චානං පුට්ඨජනානං එවං විත්තං උප්පජ්ජෙය්‍ය “කිමිදං භගවා භෙට්ඨා වුත්තගුණෙ පුනපි ගණ්හන්තො ගුණාධිකදස්සනං කරොති”නි. තස්මා සුචුත්තමෙන “උපරි දසබලඤ්ඤාණං න පරිපූරති”නි.

අඤ්ඤෙහි අසාධාරණානිති කස්මා වුත්තං (අ. නි. ටී. 3.10.21), නනු වෙනානි සාවකානම්පි එකච්චානං උප්පජ්ජන්තිති? කාමං උප්පජ්ජන්ති, යාදිසානි පන බුද්ධානං යානාට්ඨානඤ්ඤාණාදීනි, න තාදිසානි තදඤ්ඤෙසං කදාපිපි උප්පජ්ජන්තිති අඤ්ඤෙහි අසාධාරණානිති. තෙනාහ “තථාගතස්සෙව බලානි”නි. ඉමමෙව හි යථාවුත්තලෙසං අපෙක්ඛිත්වා තදභාවතො ආසයානුසයඤ්ඤාණාදිසු එව අසාධාරණගුණසමඤ්ඤා නිරුළ්භා. කාමං ඤ්ඤාණබලානං ඤ්ඤාණසම්භාරො විසෙසපච්චයො, පුඤ්ඤසම්භාරොපි පන තෙසං පච්චයො එව , ඤ්ඤාණසම්භාරස්සපි වා පුඤ්ඤසම්භාරභාවතො “පුඤ්ඤස්සයසම්පත්තියා ආගතානි”නි වුත්තං.

පකතිහත්ථිකුලන්ති (සං. නි. 2.22) ගිරිවරනදිවරවනවරාදිප්පහෙදා ගොවරියකාලාවකනාමා සබ්බාපි බලෙන පාකතිකා හත්ථිජාති. දසන්තං පුරිසානන්ති ථාමමජ්ඣිමානං දසන්තං පුරිසානං. එකස්ස තථාගතස්ස කායබලන්ති ආනෙන්වා සම්බන්ධො. එකස්සානි ච තථා භෙට්ඨාකථායං ආගතත්තා දෙසනාසොතෙන වුත්තං. නාරායනසඛිසාතබලන්ති එත්ථ නාරා වුවවන්ති රස්මියො, තා බහු නානාවිධා ඉතො උප්පජ්ජන්තිති නාරායනං, වජිරං, තස්මා නාරායනසඛිසාතබලන්ති වජිරසඛිසාතබලන්ති අත්වො. ඤ්ඤාණබලං පන පාළියං ආගතමෙව, න කායබලං විය අට්ඨකථාරුළුභමෙවාති අධිප්පායො. “සංයුත්තකෙ ආගතානි තෙසත්තති ඤ්ඤාණානි සත්තසත්තති ඤ්ඤාණානි”නි වුත්තං (විභ. මූලටී. 760), තත්පර පන නිදානවග්ගෙ සත්තසත්තති ආගතානි චතුරත්තාරීසඤ්ඤා, තෙසත්තති පන පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.73 මාතිකා) සුතමයාදිති ආගතානි දිස්සන්ති, න සංයුත්තකෙ. අඤ්ඤානිපිති එතෙන ඤ්ඤාණවත්පුට්ඨිකම්මෙව එකකාදිවසෙන වුත්තානි, අඤ්ඤත්ථ ච “පුබ්බන්තෙ ඤ්ඤාණං”නිආදිනා (ධ. ස. 1076) ඔභ්මජාලාදිසු (දී. නි. 1.36) ච “තයිදං තථාගතො පජානාති, ඉමානි දිට්ඨිට්ඨානානි එවං ගතිනානි”නිආදිනා වුත්තානි අනෙකානි ඤ්ඤාණප්පහෙදානි සඛිගණ්හානි. යථාවපට්චෙධතො සයඤ්ඤා අකම්පියං පුග්ගලඤ්ඤා තංසමඛිගිං නෙයොසු අධිබලං කරොතිති ආහ “අකම්පියට්ඨෙන උපත්පම්භනට්ඨෙන වා”නි.

උසහස්ස ඉදන්ති ආසහං, (අ. නි. ටී. 2.4.8) සෙට්ඨං යානං. සබ්බඤ්ඤානපට්ඨානවසෙන අභිමුඛං ගච්ඡන්ති, අට්ඨ වා පරිසා උපසඛිකමන්තිති ආසහා, පුබ්බබුද්ධා. ඉදං පනානි බුද්ධානං යානං සබ්බඤ්ඤානමෙව වදති. තිට්ඨමානොවාති අවදන්තොපි (සං. නි. ටී. 2.2.22) තිට්ඨමානොව පටිජානාති නාමානි අත්වො. උපගච්ඡන්ති අනුජානාති.

අට්ඨසු පරිසාසුති “අභිජානාමි බො පනාහං, සාරිපුත්ත, අනෙකසතං බත්තියපරිසං...පෙ.... තනු වත මං භයං වා සාරජ්ජං වා ඔක්කම්පිසතිති නිමිත්තමෙනං, සාරිපුත්ත, න සමනුපස්සාමි”නි (ම. නි. 1.151) වුත්තාසු අට්ඨසු පරිසාසු. අභිතනාදං නදතීති පරතො දස්සිතඤ්ඤාණයොගෙන දසබලොහන්ති අභිතනාදං නදති. සිහනාදසුත්තෙන බත්ඨවග්ගෙ (සං. නි. 3.78) ආගතෙන.

“දෙවමනුස්සානං චතුරත්තං වත්තති”නි (අ. නි. 4.31) සුත්තසෙසෙන සප්පුරිසුපස්සයාදිනං ඵලසම්පත්තිපවත්ති, පුරිමසප්පුරිසුපස්සයාදිං උපනිස්සයා පච්ඡිමසප්පුරිසුපස්සයාදිනං සම්පත්තිපවත්ති වා වුත්තානි ආදි-සද්දෙන තත්පර ච වක්ක-සද්දස්ස ගහණං වෙදිතබ්බං. විවක්කසණ්ඨානා අසති එව අසනිවිවක්කං. උරවක්කාදිසුති ආදි-සද්දෙන

ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථාවේ වක්ක-සද්දේශය පවත්නි වෙදිතබ්බා. “සඬ්ඝහෙදං කර්ස්සාම වක්කහෙද” න්තිආදිසු (පාරා. 409; චූළව. 343) හි ආණ්ඩු “වක්ක” න්ති වුත්තා, “දෙවවක්කං අසුරවක්ක” න්තිආදිසු (අ. නි. ටී. 2.4.8) සමූහොති. පටිවෙධනිඨවත්තා අරහත්තමග්ගඤාණං පටිවෙධොති “ඵලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාමා” නි වුත්තං. තෙන පටිලද්ධස්සපි දෙසනාඤාණස්ස කිව්වනිප්පත්ති පරස්ස චූජ්ඣනමත්තෙන හොතිති “අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤස්ස සොනාපත්ති...පෙ. ... ඵලක්ඛණෙ පවත්තං නාමා” නි වුත්තං. තතො පරං පන යාව පරිනිබ්බානා දෙසනාඤාණප්පවත්ති තස්සෙව පවත්තිතස්ස ධම්මවක්කස්ස යානන්ති වෙදිතබ්බං පවත්තිතවක්කස්ස වක්කවත්තිනො වක්කරතනස්ස යානං විය.

“තිට්ඨති” නි වුත්තං, කිං භූමියං පුරිසො විය? නොති ආහ “තදායත්තවුත්තිතායා” නි. යානන්ති වෙන්ථ අත්තලාහො ධරමානතා ව, න ගතිනිවත්තිති ආහ “උප්පජ්ජති වෙව පවත්තති වා” නි . යත්ථ පනෙතං දසබලඤාණං විත්ථාරිතං, තං දස්සෙන්නො “අභිධම්මෙ පනා” නිආදිමාහ. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

සමාදියන්තිති සමාදානානි, තානි පන සමාදිසිත්වා කතානි හොන්තිති ආහ “සමාදිසිත්වා කතාන” න්ති. කම්මමෙව වා කම්මසමාදානන්ති එතෙන සමාදානසද්දේශය අපුබ්බත්ථාභාවං දස්සෙති මුත්තගතසද්දෙ ගතසද්දේශය විය. ගතිති නිරයාදිගතියො. උපධිති අත්තභාවො. කාලොති කම්මස්ස විපච්චනාරහකාලො. පයොගොති විපාකූප්පත්තියා පච්චයභූතා කිරියා.

අගතිගාමිනිත්ති නිබ්බානගාමිනිං. වක්ඛති හි “නිබ්බානඤ්චාහං, සාරිපුත්ත, පජානාමි නිබ්බානගාමිඤ්ච මග්ගං නිබ්බානගාමිනිඤ්ච පටිපද” න්ති (ම. නි. 1.153). බහුසුපි මනුස්සෙසු එකමෙව පාණං ඝාතෙන්තෙසු කාමං සබ්බෙසං චෙතනා තස්සෙවකස්ස ජීවිතින්ද්‍රියාරම්මණා, තං පන කම්මං තෙසං නානාකාරං. තෙසු (විහ. අට්ඨ. 811) හි එකො ආදරෙන ඡන්දපාතො කරොති, එකො “එහි ත්වම්පි කරොහි” නි පරෙහි නිප්පිළිතො කරොති, එකො සමානවිජන්දො විය හුත්වා අප්පට්ඨාහමානො විවරති. තෙසු එකො තෙනෙව කම්මෙන නිරයෙ නිබ්බත්තති, එකො තිරච්ඡානගොතියං, එකො පෙත්තිවිසයෙ. තං තථාගතො ආයුහනක්ඛණෙ ඵව – “ඉමිනා නිභාරෙන ආයුහිත්තා එස නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති, එස තිරච්ඡානගොතියං, එස පෙත්තිවිසයෙ” නි ජානාති. නිරයෙ නිබ්බත්තමානම්පි – “එස මහානිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති, එස උස්සද්දනිරයෙ” නි ජානාති. තිරච්ඡානගොතියං නිබ්බත්තමානම්පි – “එස අපාදකො භවිස්සති, එස ද්විපාදකො, එස චතුප්පදො, එස බහුප්පදො” නි ජානාති. පෙත්තිවිසයෙ නිබ්බත්තමානම්පි – “එස නිජ්ඣාමනණ්හිකො භවිස්සති, එස චූජ්ජිපාසිකො, එස පරදත්තුපජීවි” නි ජානාති. තෙසු ව කම්මෙසු – “ඉදං කම්මං පටිසන්ධිමාකඩ්ඪිස්සති, ඉදං අඤ්ඤෙන දින්නාය පටිසන්ධියා උපධිවෙපක්කං භවිස්සති” නි ජානාති.

තථා සකලගාමවාසිකෙසු එකතො පිණ්ඩපාතං දදමානෙසු කාමං සබ්බෙසම්පි චෙතනා පිණ්ඩපාතාරම්මණාව, තං පන කම්මං තෙසං නානාකාරං. තෙසු හි එකො ආදරෙන කරොතිති සෙසං පුරිමසදිසං, තස්මා තෙසු කෙවි දෙවලොකෙ නිබ්බත්තන්ති, කෙවි මනුස්සලොකෙ, තං තථාගතො ආයුහනක්ඛණෙයෙව ජානාති – “ඉමිනා නිභාරෙන ආයුහිත්තා එස මනුස්සලොකෙ නිබ්බත්තිස්සති, එස දෙවලොකෙ, තත්ථාපි එස ඛත්තියකුලෙ, එස බ්‍රාහ්මණකුලෙ, එස චෙස්සකුලෙ, එස සුද්දකුලෙ, එස පරනිම්මිතවසවත්තිසු, එස නිම්මානරත්තිසු, එස තුසිතෙසු, එස යාමෙසු, එස තාවතිංසෙසු, එස වාතුමහාරාජිකෙසු, එස භූමිමදෙවෙසු” නිආදිනා තත්ථ තත්ථ හිනපණ්ණසුචණ්ණදුබ්බණ්ණඅප්පරිවාරමහාපරිවාරතාදිහෙදං තං තං විසෙසං ආයුහනක්ඛණෙයෙව ජානාති.

තථා විපස්සනං පට්ඨපෙත්තෙසුයෙව – “ඉමිනා නිභාරෙන එස කිඤ්චි සල්ලක්ඛෙතුං න සක්ඛිස්සති, එස මහාභූතමත්තමෙව වචන්ථපෙස්සති, එස රූපපරිග්ගහෙයෙව ධස්සති, එස අරූපපරිග්ගහෙයෙව, එස නාමරූපපරිග්ගහෙයෙව , එස පච්චයපරිග්ගහෙ ඵව, එස ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාය ඵව, එස පඨමඵලෙයෙව, එස දුතියඵලෙ ඵව, එස තතියඵලෙ ඵව, එස අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති” නි ජානාති. කසිණපරිකම්මං කරොන්තෙසුපි – “ඉමස්ස පරිකම්මමත්තමෙව භවිස්සති, එස නිමිත්තං උප්පාදෙස්සති, එස අප්පනං ඵව පාපුණ්ණස්සති, එස ඝාතං පාදකං කත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අරහත්තං ගණ්හිස්සති” නි ජානාති. තෙනාහ “ඉමස්ස චෙතනා” නිආදි.

කාමනතො, කාමෙතබ්බතො, කාමපටිසංයුත්තතො ව කාමො ධාතු කාමධාතු. ආදි-සද්දෙන බ්‍යාපාදධාතු-රූපධාතු-ආදිනං සඬ්ගහො. විලක්ඛණතායාති විසදිසසභාවතාය. ඛන්ධායතනධාතුලොකන්ති අනෙකධාතුං නානාධාතුං ඛන්ධලොකං ආයතනලොකං ධාතුලොකං යථාභූතං පජානාතිති යොජනා. “අයං රූපක්ඛන්ධො නාම...පෙ.... අයං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො නාම. තෙසුපි එකවිධෙන රූපක්ඛන්ධො, එකාදසවිධෙන රූපක්ඛන්ධො (විහ. 33). එකවිධෙන වෙදනාක්ඛන්ධො, බහුවිධෙන වෙදනාක්ඛන්ධො (විහ. 34-61). එකවිධෙන සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, බහුවිධෙන සඤ්ඤාක්ඛන්ධො (විහ. 62-91). එකවිධෙන සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො, බහුවිධෙන සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො (විහ. 92-120). එකවිධෙන විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, බහුවිධෙන විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො” නි (විහ. 121-149) ඵවං තාව ඛන්ධලොකස්ස, “ඉදං වක්ඛායතනං නාම...පෙ.... ඉදං ධම්මායතනං නාම. තත්ථ දසායතනා කාමාවචරා, ද්වෙ වාතුභූමකා” නිආදිනා (විහ. 156-171) ආයතනලොකස්ස, “අයං වක්ඛුධාතු නාම...පෙ.... අයං මනොවිඤ්ඤාණධාතු නාම, තත්ථ සොළස ධාතුයො කාමාවචරා, ද්වෙ වාතුභූමකා” නිආදිනා (විහ. 172-188) ධාතුලොකස්ස අනෙකසභාවං නානාසභාවඤ්ච පජානාති. න කෙවලං උපාදින්නකසඬ්ඛාරලොකස්සෙව, අථ බො අනුපාදින්නකසඬ්ඛාරලොකස්සපි – “ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තත්තා ඉමස්ස රුක්ඛස්ස ඛන්ධො සෙතො, ඉමස්ස කාලො, ඉමස්ස මට්ඨො, ඉමස්ස සකණ්ටකො, ඉමස්ස බහලත්තවො, ඉමස්ස තනුත්තවො, ඉමස්ස පත්තං වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන ඵවරූපං, ඉමස්ස පුජ්ථං නීලං පිතං ලොහිතං ඔදාතං සුගන්ධං දුග්ගන්ධං, ඉමස්ස ඵලං බුද්දකං මහන්තං දීඝං රස්සං වට්ඨං සුසණ්ඨානං දුස්සණ්ඨානං

මුද්‍රකං ඵරුසං සුගන්ධං දුගන්ධං මධුරං තිත්තකං කටුකං අමිඛිලං කසාවං, ඉමස්ස කණ්ටකො තිබ්බො කුණ්ඨො උජුකො කුටිලො තම්බො කාළො ඔදාතො හොති” තිආදිනා පජානාති. සබ්බස්සුඤ්ඤාද්ධාදිනං එව හි එතං බලං, න අස්සෙසං.

නානාධිමුත්තිකතන්ති නානාඅප්ඣාසයනං. අධිමුත්ති නාම අප්ඣාසයධාතු අප්ඣාසයසභාවො. සො පන භීතපණ්ණිකාසාමස්සෙත පාළියං ද්විධාව චුත්තොපි භීතපණ්ණිකාදිහෙදෙන අනෙකවිධොති ආහ “භීතාදීහි අධිමුත්තිහි නානාධිමුත්තිකභාව”න්ති. තත්ථ තත්ථ යෙ යෙ සත්තා යංයංඅධිමුත්තිකා, තෙ තෙ තංතදධිමුත්තිකෙ එව සෙවන්ති භජන්ති පයිරුපාසන්ති ධාතුසභාගතො. යථා ගුථාදිනං ධාතුසභාවො එසො, යං ගුථාදීහි එව සංසන්දන්ති සමෙන්ති, එවං (පුග්ගලානං අප්ඣාසයස්සෙවෙස සභාවො, යං) (විහ. මූලට්. 813) භීතප්ඣාසයා දුස්සිලාදීහි එව සංසන්දන්ති සමෙන්ති, සම්පන්නසිලාදයො ච සම්පන්නසිලාදිහෙව. තං තෙසං නානාධිමුත්තිකතං භගවා යථාභූතං පජානාතිති.

චුද්ධස්ස භානිස්සවාති පච්චයවිසෙසෙන සාමන්ථියතො අධිකතං අනධිකතස්සෙව. ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණනිද්දෙසෙ (විහ. 814; පටි. ම. 1.113) “ආසයං ජානාති අනුසයං ජානාති” ති ආසයාදිජානනං කස්මා නිද්දිට්ඨන්ති? ආසයජානනාදිනා යෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි පරොපරෙහි සත්තා කල්‍යාණපාපාසයාදිකා හොන්ති, තෙසං ජානනස්ස විභාවනතො. එවස්ස කත්වා ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තආසයානුසයඤ්ඤාණානං විසුං අසාධාරණතා, ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තනානාධිමුත්තිකතාඤ්ඤාණානං විසුං බලතා ච සිද්ධා හොති. තත්ථ ආසයන්ති යත්ථ සත්තා නිවසන්ති, තං තෙසං නිවාසට්ඨානං දිට්ඨිගතං වා යථාභූතඤ්ඤාණං වා ආසයො. අනුසයො අප්පභීතභාවෙන ථාමගතො කිලෙසො. තං පන භගවා සත්තානං ආසයං ජානන්තො තෙසං තෙසං දිට්ඨිගතානං, විපස්සනාමග්ගඤ්ඤාණානස්සෙව අප්පචන්තික්ඛණෙපි ජානාති. චුත්තං හෙතං –

“කාමං සෙවන්තංයෙව භගවා ජානාති ‘අයං පුග්ගලො කාමගරුකො කාමාසයො කාමාධිමුත්තො’ති. කාමං සෙවන්තස්සෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො තෙක්ඛම්මගරුකො තෙක්ඛම්මාසයො තෙක්ඛම්මාධිමුත්තො’ති. තෙක්ඛම්මං සෙවන්තස්සෙව ජානාති. බ්‍යාපාදං, අබ්‍යාපාදං, ථීනමිද්ධං, ආලොකසස්සෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො ථීනමිද්ධගරුකො ථීනමිද්ධාසයො ථීනමිද්ධාධිමුත්තො’ති” (පටි. ම. 1.113).

පයමාදිනං චතුත්තං ඤානානන්ති රූපාවචරානං පයමාදිනං පච්චතීකඤ්ඤාපනට්ඨෙන ආරම්මණුපනිප්ඣානට්ඨෙන ච ඤානානං. චතුක්කනයෙන හෙතං චුත්තං. අට්ඨන්තං විමොක්ඛානන්ති එත්ථ පටිපාටියා සත්ත අප්පිතප්පිතක්ඛණෙ පච්චතීකධම්මෙහි විමුච්චනතො ආරම්මණෙ ච අධිමුච්චනතො විමොක්ඛා නාම, අට්ඨමො පන සබ්බසො සස්සෙවෙදධිතෙහි විමුත්තන්තා අපගමවිමොක්ඛො නාම. චතුක්කනයපස්සෙවකනයෙසු පයමඤ්ඤානසමාධි සචිතක්කසච්චාරො නාම, පස්සෙවකනයෙ දුතියප්ඣානසමාධි අචිතක්කච්චාරමත්තො, නයද්වයෙපි උපරි තිසු ඤානෙසු සමාධි අචිතක්කච්චාරො, සමාපත්තිසු පටිපාටියා අට්ඨන්තං සමාධිතිපි නාමං, සමාපත්තිතිපි චිත්තෙකග්ගතාසභාවතො, නිරොධසමාපත්තියා තදභාවතො න සමාධිති නාමං. භානභාගියධම්මන්ති අප්පගුණෙහි පයමප්ඣානාදීහි චුට්ඨිතස්ස සස්සෙවෙදධිතෙහි කාරානං කාමාදිඅනුපක්ඛන්දනං. විසෙසභාගියධම්මන්ති පගුණෙහි පයමප්ඣානාදීහි චුට්ඨිතස්ස සස්සෙවෙදධිතෙහි කාරානං දුතියප්ඣානාදිපක්ඛන්දනං. ඉති සස්සෙවෙදධිතෙහි කාරානං කාමාදිදුතියප්ඣානාදිපක්ඛන්දනාහි භානභාගියවිසෙසභාගියධම්මාති දස්සිතාහි, තෙහි පන ඤානානං තංසභාවතා ධම්මං-සද්දෙන චුත්තා. තස්මාති චුත්තමෙවත්ථං හෙතුභාවෙන පච්චාමසති. වොදානන්ති පගුණතාසභිධානං වොදානං. තස්සෙව පයමප්ඣානාදීහි චුට්ඨිතස්ස දුතියප්ඣානාදිඅධගමස්ස පච්චයත්තා “චුට්ඨාන”න්ති චුත්තං. යෙ (අ. නි. ටි. 3.10.21) පන “නිරොධතො ඵලසමාපත්තියා චුට්ඨානන්ති පාළි තත්ථී”ති වදන්ති, තෙ “නිරොධා චුට්ඨහන්තස්ස නෙවසස්සෙවෙදධිතෙහි පක්ඛන්දනං ඵලසමාපත්තියා අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති ඉමාය පාළියා (පට්ඨා. 1.1.417) පටිසෙධෙතබ්බො. යො සමාපත්තිලාභී සමානො එව “න ලභාමහ”න්ති, කම්මට්ඨානං සමානං එව “න කම්මට්ඨාන”න්ති සස්සෙවෙදධිතෙහි, සො සම්පත්තියෙව සමානං “විපත්ති”ති පච්චෙතිති වෙදිතබ්බො.

149. අප්පනන්ති නිගමනං. න තථා දට්ඨබ්බන්ති යථා පරවාදිනා චුත්තං, තථා න දට්ඨබ්බං. සකසකකිච්චමෙව ජානාතිති ධානාට්ඨානජානනාදිං සකං සකංයෙව කිච්චං කාතුං ජානාති, යථාසකමෙව විසයං පටිච්ඡිකිතිති අත්ථො. තම්පිති තෙහි දසබලඤ්ඤාණෙහි ජානිතබ්බමිපි. කම්මන්තරවිපාකන්තරමෙවාති කම්මන්තරස්සවිපාකන්තරමෙව ජානාති, වෙනනාවෙනනාසම්පයුත්තධම්මෙ නිරයාදිතිබ්බානගාමිතිපටිපදාභූතෙ කම්මන්ති ගහෙන්වා ආහ “කම්මපරිච්ඡෙදමෙවා”ති. ධාතුනානත්තස්සෙව ධාතුනානත්තකාරණස්සෙව ධාතුනානත්තකාරණන්ති එකදෙසසරුපෙකසෙසො දට්ඨබ්බො. තස්සෙව ඤාණං තදුභයමිපි ජානාති, “ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තන්තා”තිආදිනා (විහ. අට්ඨ. 812) තථා වෙව සංවණ්ණිතං. සච්චපරිච්ඡෙදමෙවාති පරිස්සෙවෙදධිතෙහි සච්චානං පරිච්ඡන්දනමෙව. අප්පෙතුං න සක්කොති අට්ඨමනවමබ්බාති විය තංසදිසං ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං විය විකුබ්බිතුං. එතෙනස්ස බලසදිසතස්සෙව නිවාරෙති. ඤානාදිඤ්ඤාණං විය වා අප්පෙතුං විකුබ්බිතුස්සෙව. යදිපි හි “ඤානාදිපච්චවෙක්ඛණාඤ්ඤාණං සත්තමබ්බ”න්ති තස්ස සචිතක්කසච්චාරතා චුත්තා, තථාපි “ඤානාදීහි විනා පච්චවෙක්ඛණා නත්ථී”ති ඤානාදිසභගතං ඤාණං තදන්තොගධං කත්වා එවං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අථ වා සබ්බස්සෙවෙදධිතෙහි ඤාණං ඤානාදිකිච්චං විය න සබ්බං බලකිච්චං කාතුං සක්කොතිති දස්සෙතුං “ඤානං හුත්වා අප්පෙතුං න සක්කොති ඉද්ධි හුත්වා විකුබ්බිතුං න සක්කොති”ති චුත්තං, න පන තස්සෙව බලස්ස ඤානඉද්ධිභාවතොති දට්ඨබ්බං.

එවං කිව්විසෙසවසෙනපි දසබලඤාණසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණානං විසෙසං දස්සෙත්වා ඉදානි
චිත්තකත්තිකභූමන්තරවසෙනපි තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. පටිපාටියාතිආදිතො පටියාය පටිපාටියා.

අනුපදවණ්ණනං කත්වා වෙදිතබ්බානීති සම්බන්ධො. කිලෙසාවරණං නියතමිච්ඡාදිට්ඨි, කිලෙසාවරණස්ස අභාවො ආසවක්ඛයාධිගමස්ස යානං, තබ්බාවො අටියානං, අනාධිගමස්ස පන තද්වග්ගං යථාක්කමං අටියානඤ්ඤාටියානඤ්ඤාති තත්ථ කාරණං දස්සෙත්තො “ලොකිය...පෙ.... දස්සනතො වා”ති ආහ. තත්ථ ලොකියසම්මාදිට්ඨියා ධීති ආසවක්ඛයාධිගමස්ස යානං කිලෙසාවරණභාවස්ස කාරණත්තා. සා හි තස්මිං සති න භොති, අසති ව භොති. එතෙන තස්සා අට්ඨිතියා තස්ස අටියානතා චුත්තා එව. නෙසං වෙනෙය්‍යසත්තානං. ධාතුචෙමත්තදස්සනතොති කාමධාතුආදීනං පචත්තිභෙදදස්සනතො. යදග්ගෙන ධාතුචෙමත්තං ජානාති, තදග්ගෙන වරියාවිසෙසමිපි ජානාති. ධාතුචෙමත්තදස්සනතොති වා ධම්මධාතුචෙමත්තදස්සනතො. සබ්බාපි හි වරියා ධම්මධාතුපරියාපන්නා එවාති. පයොගං අනාදිසිත්වාපි සත්තතිමභාමත්තාදීනං (ධ. ප. 142) විය. දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණානුභාවතො පත්තබ්බෙනාති එත්ථ දිබ්බවක්ඛුනා පරස්ස හදයවත්ථුසන්තිස්සයලොභිතවණ්ණදස්සනමුඛෙන තදා පචත්තමානචිත්තජානනත්ථං. පරිකම්මකරණං නාම සාවකානං, තඤ්ඤාටි ඛො ආදිකම්මිකානං, යතො දිබ්බවක්ඛුආනුභාවතො චෙතොපරියඤ්ඤාණස්ස පත්තබ්බතා සියා, බුද්ධානං පන යදිපි ආසවක්ඛයඤ්ඤාණාධිගමතො පගෙව දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණාධිගමො, තථාපි තථා පරිකම්මකරණං නත්ථි විජ්ජාත්තයසිද්ධියා සිජ්ඣානතො. සෙසාහිඤ්ඤාත්තයෙ චෙතොපරියඤ්ඤාණං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණාධිගමෙන පත්තන්ති ව චත්තබ්බතං ලභතිති තථා චුත්තන්ති දට්ඨබ්බතං.

පුන එවරුපිං වාවං න වක්ඛාමිති චිත්තං උප්පාදෙත්තො තං වාවං පජහති නාම. වාවාය පන සො අත්ථො පාකටො භොතිති “වදන්තො”ති චුත්තං. දිට්ඨිං න ගණ්ඨිස්සාමිති දිට්ඨිග්ගහපටිකබ්බෙපො. දිට්ඨියා අනුප්පාදනං පජහනමෙවාති ආහ “පජහන්තො”ති. සො අරියුපවාදි නිරයෙ යපිතොයෙව, නාස්ස නිරයුපපත්තියා කොචි විබන්ධො එකංසිකො අයමත්ථොති අධිප්පායො.

අස්සාති එකංසිකභාවස්ස. සික්ඛාහි සීලසමාධිපඤ්ඤාහි, තදත්ථාය විපස්සනාය ව චිනා අඤ්ඤාරාධනස්ස අසම්භවතො “ලොකියලොකුත්තරා සීලසමාධිපඤ්ඤා වෙදිතබ්බා”ති වත්වා පුන ආසන්නතරෙ සීලාදිකෙ දස්සෙත්තො “ලොකුත්තරවසෙනෙව විනිවත්තෙතුමිපි වට්ඨති”ති ආහ, තස්මා අග්ගමග්ගපරියාපන්නා සීලාදයො වෙදිතබ්බා. අග්ගමග්ගට්ඨස්ස හි දිට්ඨෙව ධම්මෙ එකංසිකා අඤ්ඤාරාධනා, ඉතරෙසං අනෙකංසිකාති. සම්පජ්ජනං සම්පදා, නිජ්ජත්තිති අත්ථො, තස්මා එවංසම්පදන්ති එවංඅවිජ්ජානකනිජ්ජත්තිකත්ති චුත්තං භොති. තෙනාහ “ඉමමිපි කාරණ”න්තිආදි. තත්ථ කාරණන්ති යුත්ති. තත්ත්වං යුත්තිනිද්ධාරණං “නිරයුපගො අරියුපවාදි තදාදායස්ස අවිජ්ජානතො සෙය්‍යථාපි මිච්ඡාදිට්ඨි”ති. එත්ථ ව “තං වාවං අප්පහායා”තිආදිවචනෙන තදාදායස්ස අප්පහානෙන ව අරියුපවාදො අන්තරාසිකො අනත්ථාවභො ව, පහානෙන පන අවිචයං දෙසෙත්වා බමාපනෙන අනන්තරාසිකො අත්ථාවභො ව යථා තං වුට්ඨිතා දෙසිතා ව ආපත්තිති දස්සෙති.

දසබලඤාණවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුචෙසාරජ්ජඤාණවණ්ණනා

150. බ්‍යාමොහභයවසෙන (අ. නි. ටී. 2.4.8) සරණපරියෙසනං සාරජ්ජනං සාරදො, බ්‍යාමොහභයං, විගතො සාරදො එතස්සාති විසාරදො, තස්ස භාවො වෙසාරජ්ජං. තං පන ඤාණසම්පදං පහානසම්පදං දෙසනාවිසෙසසම්පදං බෙමං නිස්සාය පචත්තං චතුබ්බිධං පච්චවෙක්ඛණ්ණාණං. තෙනාහ “චතුසු යානෙසු”තිආදි. දස්සිතධම්මෙසුති චුත්තධම්මෙසු. වචනමත්තමෙව හි තෙසං, න පන දස්සනං තාදිසස්සෙව ධම්මස්ස අභාවතො. භගවතා එව වා “ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”ති පරස්ස වචනවසෙන දස්සිතධම්මෙසු. “ධම්මපටිසම්භිදා”තිආදිසු (විහ. 718) විය ධම්ම-සද්දො භෙතුපරියායොති ආහ “සහධම්මෙනාති සභෙතුනා”ති. භෙතුති ව උපපත්තිසාධනභෙතු වෙදිතබ්බො, න කාරකො සම්පාපකො ව. අප්පමාණන්ති අනිදස්සනං. නිදස්සනඤ්ඤාති අත්ථයතො බ්‍යතිරෙකතො පමාණභිගතාය “පමාණ”න්ති වුච්චති. නිමිත්තන්ති වොදනාය කාරණං. තත්ථ වොදකො වොදනං කරොතිති කාරණං, ධම්මො වොදනං කරොති එතෙනාති කාරණං. තෙනාහ “පුග්ගලොපි”තිආදි. බෙමන්ති කෙනචි අප්පට්ඨන්ධියභාවෙන අනුපද්ද්ද්වනං.

අන්තරායො එතෙසං අත්ථි, අන්තරායෙවා යුත්තාති අන්තරාසිකා. එවංභූතා පන තෙ යස්මා අන්තරායකරා නාම භොන්ති, තස්මා ආහ “අන්තරායං කරොන්තිති අන්තරාසිකා”ති. අසඤ්චිච්ච විනික්කමො න තථා සාවජ්ජොති කත්වා චුත්තං “සඤ්චිච්ච විනික්කන්තා”ති. සත්ත ආපත්තික්ඛන්ධාතිආදි නිදස්සනමත්තං ඉතරෙසමිපි චතුත්තං “අන්තරාසිකා”ති චුත්තධම්මානං තබ්බාවෙ බ්‍යහිවාරාභාවතො. ඉධ පන මෙථුනධම්මො අධිප්පෙතොති ඉදං අට්ඨුප්පත්තිවසෙන චුත්තං අරිට්ඨසික්ඛාපදං (පාවි. 417-422) විය. යස්මා තථිඛණමිපි කාමෙසු (අ. නි. ටී. 2.4.8) ආදිනවං දිස්වා චිරත්තො (අ. නි. ටී. 2.4.8) භොති වෙ, විසෙසං අධිගච්ඡති, න කාමෙසු ආසත්තො, තස්මා චුත්තං “මෙථුනං...පෙ.... අන්තරායො භොති”ති. තත්ථ යස්ස කස්සචීති න කෙවලං පබ්බජිතස්සෙව, අථ ඛො යස්ස කස්සචී. තථා හි චුත්තං “මෙථුනමනුයුත්තස්ස, මුස්සතෙවාපි සාසන”න්ති. තස්මිං අනිය්‍යානිකධම්මෙති තස්මිං පරෙන පරිකප්පිතඅනිය්‍යානිකධම්මෙනිත්තං. නිමිත්තත්ථෙ හි ඉදං කම්මසංයොගෙ භූමිමං.

චතුර්වේසාරජ්ජඤාණවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා

151. පුරිසස්ස සුරතරභාවො නාම සඬ්භාමෙ පාකටො හොති, න ගෙහෙ නිසින්නකාලෙ, එවං වෙසාරජ්ජඤාණස්ස ආනුභාවො පණ්ඩිතපරිසාසු යත්ථ කත්ථවිති දස්සෙන්තො “වෙසාරජ්ජඤාණස්ස බලදස්සනත්ථ”න්ති ආහ. සන්තිපතිත්වා නිසින්තට්ඨානන්ති යානසිසෙන සන්තිපතිතඛත්තියපරිසමෙව දස්සෙති. එසෙව නයො සබ්බත්ථාති අතිදෙසෙන ආවිභාවිතමත්ථං දස්සෙතුං “මාරකායිකාන”න්තිආදි වුත්තං සදිසත්ථවිසයත්තා අතිදෙසස්ස. යථා හි ඛත්තියානං සමුහො ඛත්තියපරිසාති අයමත්ථො ලබ්භති, න එවං “මාරපරිසා”ති එත්ථ, මාරස්ස පරිසාති පන මාරපරිසාති අයමත්ථො අධිප්පෙනො. තෙනාහ “මාරකායිකානං...පෙ.... න මාරාන”න්ති. මාරකායිකානන්ති මාරපක්ඛියානං. උග්ගට්ඨානදස්සනවසෙනාති සාරජ්ජිතබ්බට්ඨානදස්සනවසෙන, එවං උග්ගා ඛත්තියා අත්තනො පුඤ්ඤතෙජෙනාති අධිප්පායො. බ්‍රාහ්මණා තීසු වෙදෙසුති ඉදං ඉතරෙසං අවිසයදස්සනවසෙන වුත්තං. වෙදෙ සජ්ඣායන්තාපි හි ඛත්තියා වෙස්සා ව තදත්ථවිචාරණාය යෙතුයොන අසමත්ථා එවාති. කස්මා පනෙත්ථ යාමාදිපරිසා න ගතිතාති? භුසං කාමාහිගිද්ධතාය යොනිසොමනසිකාරචරිතනො. යාමාදයො හි උළාරුළාරෙ කාමෙ පටිසෙවන්තා තත්ථාහිගිද්ධතාය ධම්මස්සවනාය සභාවෙන චිත්තමිපි න උප්පාදෙන්ති, මහාබොධිසත්තානං පන බුද්ධානඤ්ච ආනුභාවෙන ආකඬ්ඨියමානා කදාචි තෙසං පශිරුපාසනාදීනි කරොන්ති තාදිසෙ මහාසමයෙ. තෙනෙව හි විමානවත්ථුදෙසනාපි තන්තිමිත්තා බහුලා නාහොසි. මනුස්සානං වසෙනායං කතා.

පරවක්කවාලෙසු ව මනුස්සානං විසෙසාධගමො නත්ථිති පුච්ඡති “කිං පන භගවා අඤ්ඤාති වක්කවාලානිපි ගච්ඡති”ති. ඉතරො යදිපි තෙසං අරියධම්මාධගමො නත්ථි, වාසනාය පන තත්ථ ගන්ත්වා ධම්මං දෙසෙතිති දස්සෙන්තො “ආගච්ඡති”ති ආහ. කෙයුරං නානාවිධරතනපරිසිබ්බිතසුචණ්ණජාලවිනද්ධං භුජාභරණං. අඬ්ගදං නානාගන්ධගන්ධිතං, කෙවලං වා සුවණ්ණමයං බාහුවලයං. ඡිත්තස්සරාති ද්විධාභුතස්සරා (දී. නි. පි. 2.172) ගන්ධරස්සරාති ගන්ධරිකාය විය ගන්ධරායමානරස්සරා (දී. නි. පි. 2.172; අ. නි. පි. 3.8.69). භාසන්තරන්ති තෙසං භාසං (දී. නි. පි. 2.172; අ. නි. පි. 3.8.69) සන්ධායාහ. “විමංසා උප්පජ්ජති”ති සඬ්ඛෙපෙනො වුත්තං විචරිතුං “ඉදං වුත්තං හොති”තිආදි වුත්තං.

සඬ්ගම්මාති සමාගන්ත්වා. ආදිතො ලාපො ආලාපො, වචනපට්ඨවනවසෙන සමං ලාපො සල්ලාපො. සම්මා, සමඤ්ඤා වා කථා සංකථා, සංකථාව සාකච්ඡා.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

චතුර්වේසාරජ්ජඤාණවණ්ණනා

152. යවන්ති තාය සත්තා අමිස්සිනාපි සමානජාතිතාය මිස්සිනා විය හොන්තිති යොනි. සා පන අත්ථතො අණ්ඩාදිඋප්පත්තිට්ඨානවිසිට්ඨො ඛන්ධානං භාගසො පවත්තිවිසෙසොති ආහ “ඛන්ධකොට්ඨාසො යොනි නාමා”ති. අණ්ඩෙ ජාතාති පඨමාය ජාතියා වසෙන වුත්තං, දුතියාය පන අණ්ඩතො, අණ්ඩෙ වා භිජ්ජමානෙ ජාතාති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “අභිනිබ්භිජ්ජ ජායන්ති”ති. විනාති එතෙහි අණ්ඩාදීහි බාහිරපච්චයෙහි විනා. උප්පජ්ජත්වා වියාති උප්පජ්ජනවසෙන පතිත්වා විය. බාහිරපච්චයනිරපෙක්ඛන්තායෙව වා උපපතනෙ සාධුකාරිතො උපපාතිකා, තෙ එව ඉධ ඔපපාතිකාති වුත්තා. ආදි-සද්දෙන ගබ්භමලෙ නිබ්බන්තමහාපදුමකුමාරාදීනං සඬ්ගහො. නිජ්ඣාමතණ්ඨිකපෙතානං නිව්චං දුක්ඛාතුරතාය කාමසෙවනා නත්ථි, තස්මා තෙ ගබ්භසෙයාකා න හොන්ති, ජාලවන්තතාය න තාසං කුච්ඡියං ගබ්භො සණ්ඨාති, තස්මා තෙ ඔපපාතිකායෙව සංසෙදපත්තායපි අසම්භවතො. තෙරයිකා වියාති නිදස්සනාපදෙසෙන තෙසම්පි ඔපපාතිකත්තං දීපෙති. අවසෙසාති නිජ්ඣාමතණ්ඨිකතෙරයිකෙ යපෙත්වා අවසෙසා විනිපාතිකා. යක්ඛානං වාතුමහාරාජිකතාය ඔපපාතිකභාවෙ එව ආපන්නෙ තං නිවත්තෙතුං “එවං යක්ඛාපි”ති වුත්තං. තථා හි තෙ න භුම්මදෙවා න ව විනිපාතිකාති.

චතුර්වේසාරජ්ජඤාණවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

පඤ්චගතිවණ්ණනා

153. ගන්තබ්බාති උපපජ්ජිතබ්බා. යථා හි කම්මභවො පරමත්ථතො අසතිපි කාරකෙ පච්චයසාමග්ගියා සිද්ධො තංසමඬ්ඛිතා සන්තානලක්ඛණෙන සත්තෙන කතොති වොහරියති, තථා උපපත්තිභවලක්ඛණා ගතියො පරමත්ථතො අසතිපි ගමකෙ තංතංකම්මවසෙන යෙසං තානි කම්මානි, තෙහි ගන්තබ්බාති වොහරියන්තිති. එවං සද්දත්ථතො ගතිං දස්සෙන්වා අත්ථුද්ධාරනායෙනපි තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං. යෙසු නිරයාදිභෙදෙසු උපපත්තිභවෙසු ගති-සද්දො නිරුල්ලො, තතො අඤ්ඤත්ථාපි ගතිසද්දප්පවත්ති අත්ථි, තං එකෙන ගති-සද්දෙන විසෙසෙන්වා ආහ “ගතිගති”ති යථා “දුක්ඛදුක්ඛං, (සං. නි. 4.327) රූපරූප”න්ති (විසුද්ධි. 2.449) ව. උප්පාදාවත්ථාය ගමනං

උපගමනන්ති “නිබ්බන්තිගති” ති වුත්තා. ගතින්ති විත්තගතිං. තෙනාහ “අප්ඤ්ඤාසයගති නාමා” ති, අප්ඤ්ඤාසයප්පචන්තිති අත්ථො. තද්ධිකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 2.503) පන “ගතින්ති නිප්ඵන්ති” න්ති අත්ථො වුත්තො. ඉභ්මනිමන්තනසුත්තෙ (ම. නි. 1.503) හි අයං පාළිති. ජුක්ඛන්ති ආනුභාවං. විභවොති විනාසො. සො හි විගමොති අත්ථොන ගති. තෙනෙව නිබ්බානං අරහතො ගතීති (පරි. 339) අනුපාදිසෙසනිබ්බානං අරහතො ගති විගමො විභවොති අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං. ද්වෙයෙව ගතියොති ද්වෙව නිප්ඵන්තියොති අත්ථොති ආහ “අයං නිප්ඵන්තිගති නාමා” ති.

යස්ස උප්පජ්ජති, තං බුභෙන්නො ඵව උප්පජ්ජතිති අයො, සුඛං. නත්ථි ඵත්ථ අයොති නිරයො. තතො ඵව රමිතබ්බං අස්සාදෙතබ්බං තත්ථ නත්ථිති දස්සෙන්නො ආහ “නිරතිඅත්ථොන නිරස්සාදට්ඨෙත නිරයො” ති. තිරියං අඤ්චිතාති දෙවමනුස්සාදයො විය උද්ධං දිසා අහුත්වා තිරියං දිසාහි අත්ථො. පකට්ඨතො සුඛතො අයනං අපගමො පෙච්චභාවො, තං පෙච්චභාවං පත්තානං විසයොති පෙතයොනිමෙව වදති. මනසො උස්සන්තත්තාති සතිසුරභාවබුභ්මවරියයොග්ගාතාදිගුණවසෙන උපවිතමානසතාය උක්කට්ඨගුණවිත්තතායාති අත්තො. අයං පනත්ථො නිප්පරියායතො ජම්බුදීපවාසීවසෙන වෙදිතබ්බො. යථාහ – “තිහි, හික්ඛෙව, ධානෙහි ජම්බුදීපිකා මනුස්සා උත්තරකුරුකෙ මනුස්සෙ අධිග්ගණ්හන්ති දෙවෙ ව තාවතිංසෙ. කතමෙහි තිහි? සුරා සතිමන්තො ඉධ ඉභ්මවරියවාසො” ති (අ. නි. 9.21). තෙහි පන සමානරූපාදිතාය සද්ධිං පරිත්තදීපවාසීහි ඉතරමහාදීපවාසීනොපි මනුස්සාතෙව පඤ්ඤාධිංසු. ලොකියා පන “මනුනො අපච්චභාවෙන මනුස්සා” ති වදන්ති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන පරමත්ථදීපනියං විමානවත්ථුස්සංවණ්ණනායං (වි. ව. අට්ඨ. 3) වුත්තනයෙන ගහෙතබ්බො. ආනුභාවෙහිති දෙවානුභාවසඬ්ඛාතෙහි ඉද්ධිවිසෙසෙහි. තත්ථ කාමා දෙවා කාමගුණෙහි වෙව ඉද්ධිවිසෙසෙහි ව ඉතරෙ ඉද්ධිවිසෙසෙහෙව දිබ්බන්ති කිලන්ති ජොතන්ති, සරණන්ති වා ගම්මන්ති, අහිත්ථවියන්තිති වා දෙවති.

නිරවිජානයොතිඤ්චාතිආදීසුති ඵත්ථ නිරවිජානයොතිපෙත්තිවිසයග්ගහණෙන බන්ධානං ඵව ගහණං තෙසං තාදිසස්ස පරිච්ඡින්නස්ස ඔකාසස්ස අභාවතො. යත්ථ වා තෙ අරඤ්ඤසමුද්දපබ්බතාදිකෙ නිබ්බද්ධවාසං වසන්ති, තාදිසස්ස ධානස්ස වසෙන ඔකාසොපි ගහෙතබ්බො. නිරයුපගාදිහි සත්තෙහි මග්ගිතබ්බතො මග්ගො පටිපජ්ජිතබ්බො පටිපදා වාති තං තං කම්මමෙව වුත්තන්ති ආහ “උභයෙනපි” තිආදි. යථා ව පටිපන්නොති ඉමිනා තස්ස කම්මස්ස කතුපවිතාකාරමාහ. ඵත්ථ ව නිරයගාමීඤ්ච මග්ගං නිරයගාමීනිඤ්ච පටිපදන්ති ඉමිනා සාධාරණතො නිරයසංවත්තනියං කම්මං වත්වා පුන තං තං සන්තානපතිතතාය අසාධාරණතං දස්සෙතුං “යථාපටිපන්නො” තිආදි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. විනිපතන්තිති විවසා, විරූපං වා නිපතන්ති. කස්මා පනෙත්ථ පඤ්චගතිපරිච්ඡෙදකඤාණං දස්සෙන්නො භගවා “නිබ්බානඤ්චාහ” න්තිආදිමාහාති අනුයොගං සන්ධායාහ “ඉදං පනා” තිආදි. න හි භගවා අත්තතො බුද්ධසුබුද්ධතං විභාවෙන්තො සාවසෙසං කත්වා දෙසනං දෙසෙති.

පඤ්චගතිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඤාණපචත්තාකාරවණ්ණනා

154. ඤාණප්පචත්තාකාරන්ති ඤාණස්ස පචත්තිආකාරං, ඤාණස්ස වා පචත්තිපකාරං. එකත්තදුක්ඛාති එකත්තෙන දුක්ඛා අව්චන්තදුක්ඛා. තා පන සබ්බකාලං දුක්ඛා සුඛාලයෙනපි අසම්මිස්සාති දස්සෙන්නො ආහ “නිව්චදුක්ඛා නිරන්තරදුක්ඛා” ති. බහලාති අතනුකා, මහන්තාති අත්ථො. තිබ්බාති වා තිබ්ණා. බරාති කක්ඛලා. කටුකාති වා අනිට්ඨා. කස්සති බණ්ණියතිති කාසු, ආවාටො. කසියති වියනිති කාසු, රාසි. චුන්නන්ති ද්විහි හත්ථෙහි අඬගාරාති උක්ඛිපිත්වා පටිවාතං ඔචුන්නන්ති, තෙන තෙසං සකලසරීරං ඩය්හති. තෙනාහ “පරිදඩ්ඪගත්තා” ති. පුරිස්ප්පමාණං පොරිසං. එකපටෙනෙවාති එකමග්ගභූතෙනෙව. අනුක්කමනීයෙනාති උක්කම්තුං අපක්කම්තුං අසක්කුණෙයොන.

නනු ව දිබ්බවක්ඛුඤාණං පච්චුප්පන්තවණ්ණාරම්මණං, තෙන කථං රූපන්තරසමඬ්ඪිං නිරයෙ නිබ්බන්තසත්තං “අයං සො” ති ජානාතීති වොදනං සන්ධායාහ “තත්ථ කිඤ්චාපි” තිආදි. යථාකම්මුපගඤාණෙන “අයං සො” ති සල්ලක්ඛෙති, තස්ස පන දිබ්බවක්ඛුආනුභාවෙන පත්තබ්බත්තා “දිබ්බවක්ඛුබලං නාම එතන්ති වුත්තං.

පුරිමනසෙනෙවාති “ගුථකූපො විය නිරවිජානයොති දට්ඨබ්බා” තිආදිනා අඬගාරකාසුපමායං වුත්තනයෙනෙව. දුක්ඛා වෙදනා බහුලා එතාසුති දුක්ඛබහුලා. බහලපත්තපලාසොති අවිරලනනුවිපුලපණ්ණො. සුඛපරිභොගං මහාපාසාදං දස්සෙතුං “දිසපාසාදො” ති වුත්තං වතුරස්සපාසාදාදිනං බුද්දකත්තා. උණ්ණාමයඅත්ථරණෙනාති උණ්ණාමයලොභිතඅත්ථරණෙන. උත්තරං උපරිභාගං ඡාදෙතීති උත්තරවිජදො, විතානං. තං පන ලොභිතවිතානං ඉධාධිප්පෙතන්ති “රත්තවිතානෙනා” ති වුත්තං.

අපරභාගයොජනාති පාළියං “අපරෙන සමයෙනා” ති වුත්තස්ස අපරභාගස්ස යොජනා. සා පන එකදෙසෙන පුරිමභාගෙ වුත්තෙ ඵව සුවිඤ්ඤෙයා හොතීති “යථා සො” තිආදිමාහ. මග්ගාරුළ්භමෙවාති මග්ගං උපගතමත්තමෙව.

නියමාභාවානි “දිබ්බවක්ඛුනාව පස්සති”ති නියමස්ස අභාවා. “දිබ්බවක්ඛුනාපි පස්සස්සති”ති ඉදං න අනුත්තරසුඛානුභවනස්ස දිබ්බවක්ඛුගොචරත්තා වුත්තං, අනාගතස්ස පන තස්ස දිබ්බවක්ඛුපරිභණ්ඩභූතෙන අනාගතංසඤ්ඤාණෙන දස්සනමෙවානි කාරණූපචාරෙන වුත්තං. පාළියං පන “වෙනසා වෙනො පරිච්ච පජානාමි”ච්චෙව වුත්තං. “අත්ථතො පන නානා භොති”ති සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං විචරිතුං “දෙවලොකසුඛං හී”තිආදිං වත්ථා යථාදස්සිනඋපමාහිපි අයමත්ථො පාකටො එවානි දස්සෙත්තො “උපමායමිපි”තිආදිමාහ. ගොත්‍රභුඤ්ඤාණූප්පාදතො පටියාය නිරොධං පස්සිත්ථා උප්පන්නමග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණුවසෙන වෙච පරතො ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනවසෙන ච අරියසාවකො නිරොධෙ සයිතො විය භොති තදපස්සයෙනෙව පවත්තනතොති ආහ “නිරොධසයනවරගත”න්ති. තෙනාහ “නිබ්බානා...පෙ.... පස්සති”ති.

ඤාණපවත්තාකාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුක්කරකාරිකාදිසුද්ධිවණ්ණනා

155. පුච්ඡානුසන්ධිආදිඅනුසන්ධිත්තයතො අඤ්ඤත්තා “පාටියෙක්කං අනුසන්ධිවසෙනා”ති වුත්තං. න කෙවලං “දුක්කරකාරිකාය සුද්ධි භොති”ති එවංලද්ධිකො එව, අථ ඛො දුක්කරචාරිසු අභිප්පසන්තොති දස්සෙතුං “අපිචා”තිආදි වුත්තං. චතුක්ඛණ්ඩිකොති ද්විති පාදෙහි භත්ථෙහිති චතුහි අඩගෙහි කුණ්ඩනකො ආභිණ්ඩනකො. ඡමානිකිණ්ණන්ති භූමියං ධිත්තං. භක්ඛසන්ති ආභාරං.

මච්ඡරියමලාදිපාපධම්මවිගමනතො මෙත්තාදිගුණානුබුහනතො ච බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං වරියන්ති බ්‍රහ්මවරියං, දානං. තථා හි තං භගවතා පණ්ඩිතපඤ්ඤත්තං වුත්තං. එවං සෙසෙසුපි යථාරහං බ්‍රහ්මවරියපරියායො නිද්ධාරෙත්ථා වත්තබ්බො. කිත්ති කිදිසං. වතන්ති සමාදින්නවතං. සුවිණ්ණස්සානි සුචුට්ඨ විණ්ණස්ස පුඤ්ඤස්ස. ඉද්ධිති ආනුභාවො. ජුතිති වත්ථාහරණොභාසසමුප්පලා සරිරප්පහා. බලවිරියුපපත්තිති කායබලෙන වෙච උස්සාහෙන ච සමන්තාගමො.

තෙන පාණි කාමදදොති තෙන අද්ධිකානං උපගච්ඡන්තානං භත්ථං පසාරෙත්ථා අසස්භසෙට්ඨිතො දානට්ඨානදස්සනමයෙන පුඤ්ඤෙන ඉදානි මග්ගං භත්ථො කප්පරුක්ඛො විය කාමදදො ඉච්ඡිතිවිජිතදායී, කාමදදො භොත්තො ච මධුස්සවො ඉට්ඨවත්ථුච්ඡස්සප්පනකො ජාතො. තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙනානි තෙන මම යථාවුත්තකායවෙය්‍යාවටියකම්මසඬ්ඛාතෙන සෙට්ඨවරියෙන. පුඤ්ඤන්ති පුඤ්ඤඵලං. තම්පි හි පුප්පසභාවතො, උත්තරපදලොපෙන චා “එවමීදං පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති”තිආදිසු (දී. නි. 3.80) “පුඤ්ඤ”න්ති වුවචති.

පඤ්ච සික්ඛාපදානි සමාහටානි පඤ්චසික්ඛාපදං යථා “තිභවං, තිසකට”න්ති ව. බ්‍රහ්මවරියස්මිත්ති ධම්මදෙසනාය. සා හි විනෙය්‍යානං බ්‍රහ්මභාවාවහනතො බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං වරියං, බ්‍රහ්මුනො චා භගවතො චාවසිකං වරියන්ති “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුවචති.

සහස්සං මච්චුභායිනන්ති සහස්සමත්තා අරහත්තසමධිගමෙන මච්චුවිසයානික්කමෙන මච්චුපභායිනො ජාතා. බ්‍රහ්මචාරී භවිස්සාමානි එත්ථ යෙන බ්‍රහ්මවරියෙන තෙ බ්‍රහ්මචාරිනොති වුවචන්ති, තං බ්‍රහ්මවරියං නිද්ධාරෙත්ථා ආහ “මෙථුනචරති බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තා”ති.

නානික්කමාමානි න අතිවරාම අගමනීයට්ඨානෙපි ඉතරත්ථාපි න චිතික්කමාම. තෙනාහ “අඤ්ඤත්‍ර තාහි බ්‍රහ්මවරියං වරාමා”ති. අම්භන්ති අම්භාකං.

අත්තදමනවසෙනානි යථාපටිඤ්ඤං අරහත්තානං අනුකරණාකාරෙන පවත්තචිත්තදමනවසෙන, මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං දමනෙතානි අත්ථො. සිඛාප්පත්තසෙට්ඨවරියතාය අරියමග්ගො බ්‍රහ්මවරියං. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං වරති එතෙනානි බ්‍රහ්මවරියං, සත්ථුසාසනං.

අතරමානානන්ති න තරමානානං දෙසකාලං උදික්ඛන්තානං. ඵලාසාව සම්ප්ඤ්ඤාති සුදුල්ලභඵලෙපි ආසා සම්මාපයොගමන්ථාය සම්ප්ඤ්ඤාති එව. විපක්කබ්‍රහ්මවරියොස්මිති විසෙසෙන නිප්ඵන්නපණ්ණිප්ඤ්ඤාසයො පරිපුණ්ණඋළාරමනොරථො. සො හි සෙට්ඨමනොසමාචාරතාය බ්‍රහ්මවරියපරියායෙන වුත්තො.

ඉදමෙව සුත්තං ආගතට්ඨානන්ති අධිප්පායො තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ ඉදමෙව සුත්තපදං “වීරියං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති ආගතට්ඨානන්ති අත්ථො. වීරියඤ්ඤි තස්මිං විසයෙ උත්තමං පරමුක්කංසගතං තාදිසවරියාහෙතු චානි බ්‍රහ්මවරියන්ති ඉධ වුත්තං. චතුර්ධගසමන්තාගතන්ති චතුබ්බිධදුක්කරකිරියාය සාධකස්ස චතුබ්බිධස්ස අත්තතො පවත්තිආකාරස්ස වසෙන චතුර්ධගසමන්තාගතං.

කොච්ඡි ඡින්නහින්නපට්ඨිලොකිකධරො දසන්තයුත්තස්ස වත්ථස්ස අභාවතො නිච්චෙලොති වත්තබ්බතං ලභෙය්‍යානි තං නිවත්තෙත්තො ආහ “නග්ගො”ති. එවං අකාසිං, එවමිපි සත්තපිළා මා අභොසිති අධිප්පායො. යථා

“අභිභවං න සාදියාමි” නිදාදි (ම. නි. 1.155) භික්ඛාපරියෙසනෙ උක්කට්ඨවාරිතාදස්සනං, එවං “නඵභි භද්දන්තිකාදිභාවොපි” නි ගහෙනබ්බං. පුරිසන්තරගතායාති පුරිසසමිභගතාය. සංකිත්තියන්ති එතායාති සංකිත්ති, ගාමවාසිආදීභි සමුදායවසෙන කරියමානකිරියා. ඉධ පන භත්තසංකිත්ති අධිප්පෙනාති ආහ “සංකිත්තෙන්වා කතහත්තෙසු” නි. දදන්ති තායාති දත්ති. එකාහං අන්තරභූතං එතස්ස අත්ථිති එකාහිකං. එස නයො සෙසපදෙසුපි. එකාහවාරෙනාති එකාහිකවාරෙන. “එකාහික” නිදාදිනා චුත්තවිධිමෙව පටිපාටියා පවත්තභාවං දස්සෙතුං සුත චුත්තං. තෙනාහ “ඉති එවරූප” නිදාදි.

එරකතිණාදීනි වාති එරකතිණාදීනි ගත්ථිත්වා කතනිවාසනාති ඡවදුස්සානි, නිනිනදුස්සානිති අත්ථො. තත්තාචුතානන්ති තත්තං පසාරෙත්වා විතානං. පකතිකණ්ටකෙති සලාකකණ්ටකෙ.

156. නෙකවස්සගණසඤ්ජානන්ති අනෙකවස්සසමුහසඤ්ජානං. නනු ව ඉදානෙව “සායතනියකමිපි උදකොරොහනානුයොගමනුයුත්තො” නි චුත්තං, “නෙකවස්සගණිකං රජොජල්ලං කායෙ සන්තිවිත” නිති ව, තදුහයං එකස්මිං කථං සමිභවතිති ආහ “ඉදං අත්තනො රජොජල්ලකවකසමාදානකාලං සන්ධාය වදති” නි. එතෙනෙව “අවෙලකො හොමි” නි චුත්තඅවෙලකපටිඤ්ඤා, “සාණානිපි ධාරොමි” නිදාදිනා චුත්තජන්තකපටිඤ්ඤා, තත්ථාපි සාණ-මසාණ-ඡවදුස්සාදි-නිවත්ථ-පටිඤ්ඤා ව අවිරුද්ධාති දට්ඨබ්බා තස්මිං තස්මිං කාලෙ තථා තථා පටිපන්නත්තා. තෙති අවෙලකා. සඨසාතන්ති සබ්බසො සාතං. තෙනාහ “වධ” නිති. සීලවා නාම තත්ථි “අනභිසන්ධිකමිපි පාපං හොති” නි එවං ලද්ධිකත්තා. සීලං අධිට්ඨායාති ඉදං පටික්කමනකිරියං සන්ධාය චුත්තං.

පාසණ්ඩපරිග්ගහණත්ථායාති පාසණ්ඩෙසු අසාරසාරභාවවිමංසනත්ථාය. තං පබ්බජ්ජන්ති ආජීවකපබ්බජ්ජං. විකටභොජනෙති විකතභොජනෙ විරූපභොජනෙ. තෙනාහ “අපකතිභොජනෙ” නි.

157. භිංසනකතස්මිත්ති භාවසාධනභාවි ඉදං පදන්ති ආහ “භිංසනකතස්මිං භිංසනකකිරියායා” නි. “භිංසනකත්තස්මි” නිති වත්තබ්බෙ එකස්ස ත-කාරස්ස ලොපො දට්ඨබ්බො. යෙභුයාග්ගහණං ලොමවත්තවසෙනපි යොජෙතබ්බං, න ලොමවසෙනාති ආහ “බහුතරානං වා” නිදාදි.

සු-සද්දෙ උ-කාරස්ස ඔ-කාරං කත්වා පාළියං “සොතත්තො” නි චුත්තන්ති තදත්ථං විවරන්තො “සුතත්තො” නි ආහ. සුට්ඨු අවතත්තොති වා සොතත්තො. සොසින්නොති එත්ථාපි එසෙව නයො. සුද්ධිවසනත්ථායාති සංසාරසුද්ධිගවෙසනත්ථාය.

විහාරස්මිත්ති පච්චත්තෙ භූමිමච්චනන්ති ආහ “විහාරො එව භි ‘විහාරස්මි’ නිති චුත්තො” නි. තෙනෙව වාති තෙනෙව විහත්තිවිපල්ලාසවසෙන. එවං අත්ථොති අයං එවං ලිඬිගවිපල්ලාසවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. දුක්ඛජ්ජන්තොති ආනෙන්වා සම්බන්ධො. සබ්බත්ථාති සුබ්බසුක්ඛෙ ලාභාලාභාදිකෙ ව. තුලිතොති තුලාසදිසො.

දුක්කරකාරිකාදිසුද්ධිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආහාරසුද්ධිවණ්ණනා

158. සුජ්ඣිතුන්ති සංසාරතො සුජ්ඣිතුං.

159. ආසිතිකපබ්බානීති ආසිතිකපිට්ඨිපබ්බානි, “කාළපබ්බානී” නි වදන්ති. පබ්බානං මජ්ඣෙ. උන්නතුන්නතානීති මංසෙ මිලාතෙ ද්වින්නං සන්ධිතං අන්තරෙ වාතෙනුද්ධුමාතධමනිජාලතාය උන්නතානි උන්නතානීති. ආනිසදන්ති ආනිසදට්ඨානං. නිසින්නට්ඨානන්ති පංසුභි, වාලිකාහි වා නිවිතං නිසින්නට්ඨානං. සරපොඨබ්බෙනාති සරස්ස පොඨබ්බජ්ජෙසෙන, සරපොඨබ්බසඤ්ඤිතෙන වා මග්ගෙන. අක්කන්තන්ති අක්කන්තට්ඨානං. තක්කගොළිකසදිසානං, සරීරසංසනත්ථං කත කුරුවින්දගොළකානං වා ආවළි වට්ටනාභාරො. වංසතොති පිට්ඨිවංසතො. මණ්ඩලෙති භිත්තිපාදානං මත්ථකෙ යපිතමණ්ඩලකෙ සිසග්ගෙන පතිට්ඨහන්ති. න එවං ඵාසුළියොති යථා යථා චුත්තගොපානසියො පපතා තිට්ඨන්ති, න එවං බොධිසත්තස්ස ඵාසුකාපි පපතා ධීතා.

ඔක්ඛාසිකාති අවක්ඛාසිකා, හෙට්ඨා හුත්වා නින්තභාවෙන පඤ්ඤායමානා. එවරූපාති යථාචුත්තරූපා, නින්තතරාති අත්ථො. යාව පිට්ඨිකණ්ටකං අල්ලිතා හොතිති මය්හං උදරවිජ්චි යාව පිට්ඨිකණ්ටකං, තාව තං ආහව්ව ධීතත්තා අල්ලිතා හොති උදරියස්ස පරික්ඛයෙන අන්තානඤ්ච සුට්ඨුමිලාතතාය. භාරියභාරියාති ගරුතරා. සහඋදරවිජ්චිං පිට්ඨිකණ්ටකං, සහපිට්ඨිකණ්ටකං උදරවිජ්චින්ති යොජනා. නෙව නික්ඛමති ආහාරසන්තිස්සයආපොධාතුයා සබ්බසො විසුක්ඛත්තා. පුත්තිමුලානීති ලොමමුලානං පරිවූහනකෙ මංසෙ ලොහිතෙ ව පරික්ඛිණෙ තාති සුක්ඛානි යානතො හට්ඨානි අභාවෙනෙව “පුත්තිමුලානී” නි චුත්තානි. තෙනාහ “තස්ස පතා” නිදාදි.

අධිගතානි ඉදානි අධිගතා. යථා එතරහි විපස්සනාපඤ්ඤාය අධිගතත්තානි ඉමිනා කිඤ්චාපි මහාබොධිසත්තා පරිපාකගතඤ්ඤාණා වසිභූතජ්ඣානාහිඤ්ඤා විපස්සනාය පරිකම්මං කරොන්ති, යථා ව නෙසං වරිමහවෙ විපස්සනාවාරො, න තථා තදානි දස්සෙති. එතදෙවානි යං යෙන චුත්තං අත්ථජානං, එතදෙව එත්ථ එතස්මිං පාඨපදෙසෙ යුත්තං පුබ්බෙනාපරං අවිරුජ්ඣන්තො. ඉතරථානි භික්ඛූහි චුත්තජපකාරෙන අනනුරූපො සියා “ඉමිස්සා”ති චුත්තාය අඤ්ඤත්තෙ.

ආහාරසුද්ධිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සංසාරසුද්ධිආදිවණ්ණනා

160. සංසාරෙනානි අපරාපරං වචනුපපජ්ජනවසෙන භවෙසු සංසරණෙන. යං සන්ධාය චුත්තං –

“ඛන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොවිජ්ජන්තං වත්තමානා, සංසාරොති පචුච්චති”ති. (විසුද්ධි. 2.619; දී. නි. අට්ඨ. 2.95; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.60; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.199; ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; විහ. අට්ඨ. 226; සු. නි. අට්ඨ. 2.523; උදා. අට්ඨ. 39; ඉතිවු. අට්ඨ. 14, 58; චෙරගා. අට්ඨ. 1.67, 99; බු. වං. අට්ඨ. 58; චූළනි. අට්ඨ. 6; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.117; විසුද්ධි. මහාටි. 1.127; අ. නි. ටි. 2.4.9; සාරත්ථ. ටි. 1.1);

බහුකන්ති බහුකාලං බහුක්ඛන්තුං. උපපජ්ජිත්වානි තත්ථ තත්ථ භවෙ නිබ්බන්තිත්වා. ආවාසෙනානි තස්මිං තස්මිං සත්තාවාසෙ ආවසනෙන නිබ්බන්තිත්වා ජීවනෙන. ඛන්ධායෙව චුත්තා තෙසංයෙව පවත්තිවිසෙසස්ස තෙන තෙන පරියායෙන චුත්තත්තා. බහුයාගෙහි අපසුකරගොමාය්වාදිකෙ බහුවිධෙ මහායඤ්ඤෙ. බහුඅග්ගීති වාචාපෙය්‍යාදිවසෙන අන්තමසො පාකයඤ්ඤාදිවසෙන ව බහුකෙපි අග්ගී පරිවරණෙන.

161. බාලදාරකොපි “දහරො”ති වුවචනීති තතො විසෙසනත්ථං “යුවා”ති චුත්තං. අනික්කන්තපඨමවයා සත්තා සභාවෙන පලිතසිරා භොන්තිති පඨමවයෙ ධීතභාවං දස්සෙතුං “සුසුකාළකෙසො”ති චුත්තං. ජරාජිණ්ණොති ජරාය ජිණ්ණො, න අකාලිකෙන ජරාය අභිභූතො. උක්කංසගතබුද්ධතාය වුද්ධො. තෙනාහ “වඩ්ඪිත්වා ධීතඅධිගපච්චඩ්ධගො”ති, ආරොහපරිණාහවසෙන වුද්ධිරහිතොති අත්ථො. ජාතිමහල්ලකොති ජාතියා මහල්ලකො, න භොගපරිවාරාදිහිති අත්ථො. අද්ධගතොති එත්ථ අද්ධ-සද්දො දීඝකාලවාචිති ආහ “බහුඅද්ධානං ගතො”ති. වයොතිආදිපදලොපෙනායං නිද්දෙසොති ආහ “පච්ඡිමවය”න්ති. පදසතම්පි...පෙ.... සමත්ථතාති පදසතම්පි පදසතස්සම්පි සොනපථමාගච්ඡන්තමෙව උග්ගහණසමත්ථතා පරිග්ගහෙනුං සමත්ථතා. අයඤ්ච ගතියා බ්‍යාපාරොති සක්කා විඤ්ඤාතුං ගහණමත්තභාවතො. තදෙවානි පදසතම්පි පදසතස්සම්පි. ආධාරණං අපිලාපනවසෙන හදයෙ ධාරණං. උපනිඛන්ධනං යථා න පමුට්ඨං භොති, තථා උපෙච්ච අපරාපරං නිඛන්ධනං. අයං පන සතියා බ්‍යාපාරොති සක්කා විඤ්ඤාතුං. පාළියඤ්ච “පරමාය ගතියා ව සතියා ව ධිතියා වා”ති චුත්තං, පරතො ව “එවං අධිමත්තගතිමත්තො”ති චුත්තං. සමත්ථචීරියං ධිති නාමානි විසිට්ඨවිසයං දස්සෙන්නො යථාචුත්තසතිසමායොගං තස්ස දීපෙති. තස්සානි යථාචුත්තගතිසතිධිතිහි සුභධාතවචිපරිචිතස්ස පරියත්තිධම්මස්ස ආගමවසෙන අත්ථදස්සනසමත්ථතා යුත්තිවසෙන කාරණදස්සනසමත්ථතා.

දළ්භං (අ. නි. ටි. 3.9.38) ටීරං ධනු එතස්සානි දළ්භධන්වා, සො එව ඉධ “දළ්භධම්මා”ති චුත්තො. පටිසත්තුවිධමනත්ථං ධනුං ගණ්භානීති ධනුග්ගහො, සො එව උසුං සරං අසති බිපතීති ඉස්සාසොති ආහ “ධනුං ගහන්වා ධීතො ඉස්සාසො”ති. ද්විසහස්සපලං ලොභාදිභාරං වහිතුං සමත්ථං ද්විසහස්සථාමං. තෙනාහ “ද්විසහස්සථාමං නාමා”තිආදි. දණ්ඩෙති ධනුදණ්ඩෙ. යාව කණ්ඩප්පමාණානි දීඝතො යත්තකං කණ්ඩස්ස පමාණං, තත්තකෙ ධනුදණ්ඩෙ උක්ඛිත්තමත්තෙ ආරොපිතො වෙච භොති ජියාදණ්ඩො, සො ව භාරො පට්ඨිතො මුවචති, එවං ඉදං “ද්විසහස්සථාමං නාම ධනුනි දට්ඨබ්බං. උග්ගහිතසිප්පොති උග්ගහිතධනුසිප්පො. කතහත්ථොති ටීරතරං ලක්ඛෙසු අවිරුජ්ඣනසරක්ඛෙපො. ඊදිසො පන තත්ථ වසිභූතො කතහත්ථො නාම භොතීති ආහ “විණ්ණවසිභාවො”ති. කතං රාජකුලාදීසු උපෙච්ච අසනං එතෙන සො කතුපාසනොති ආහ “රාජකුලාදීසු දස්සිතසිප්පො”ති. එවං කතන්ති එවං අන්තොසුසිරකරණාදිනා සල්ලභුකං කතං.

ඔලොකෙතීති උදික්ඛති. එවං සන්තෙපි තෙසං වාරො පඤ්ඤායතීති තෙසං භික්ඛූනං “අයං පඨමං පුව්ඡති, අයං දුතිය”න්තිආදිනා පුව්ඡනවාරො තාදිසස්ස පඤ්ඤවතො පඤ්ඤායති සුබුමස්ස අන්තරස්ස ලබ්භන්තො. බුද්ධානං පන වාරොති ඊදිසෙ යානෙ බුද්ධානං දෙසනාවාරො අඤ්ඤෙසං නපඤ්ඤායනතො බුද්ධානංයෙව පඤ්ඤායති. ඉදානි තමෙව පඤ්ඤායනතං යුත්තිතො දස්සෙන්නො “විදන්ථීවතුරඬ්භුලඡාය”න්තිආදිමාහ. අච්ඡරාසඬ්ඝාමමත්තෙ බණෙ අනෙක-කොට්ඨසහස්ස-විත්තපවත්තිසම්භවතො “විදන්ථීවතුරඬ්භුලඡායං අනික්කමනතො පුරෙතරංයෙව භගවා...පෙ. ... කථෙතී”ති වත්වා තතො ලභුතරාපි සත්ථු දෙසනාපවත්ති අත්ථොවානි දස්සෙන්නො “තිට්ඨන්තු වා තාව එතෙ”තිආදිමාහ. ඉදානි තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “කස්මා”තිආදි චුත්තං. සොළස පදානි කථෙතීති එතෙන

ලෝකීය ජනස්ස එකපද්වාරණක් බණෙ හගවා අට්ඨවිසසනපදානි කටෙතිති දස්සෙති. ඉදානි තස්සපි කාරණං දස්සෙනුං “කස්මා”ති ආදි චුත්තං.

ධම්මොති පාළි. පජ්ජති අත්ථො එතෙනාති පදං, තදත්ථො. අත්ථං බ්‍යඤ්ජෙතිති බ්‍යඤ්ජනං, අක්ඛරං. තඤ්ඤි පදවාක්‍යක්ඛරභාවෙහි පරිච්ඡිජ්ජමානං තං තං අත්ථං බ්‍යඤ්ජෙති පකාසෙති. තෙනාහ “ධම්මපදබ්‍යඤ්ජනන්ති පාළියා පදබ්‍යඤ්ජනං, තස්ස තස්ස අත්ථස්ස බ්‍යඤ්ජනකං අක්ඛරං”න්ති. එතෙන අපරාපරෙහි පදබ්‍යඤ්ජනෙහි සුවිරම්පි කාලං කටෙන්තස්ස තථාගතස්ස න කදාචි තෙසං පරියාදානං අත්ථිති දස්සෙති. පඤ්භං බ්‍යාකරොන්ති එතෙනාති පඤ්භබ්‍යාකරණං, තථාපවත්තපටිභානං. අපරික්ඛයපටිභානා හි බුද්ධා හගවන්තො, යනො චුත්තං “නත්ථි ධම්මදෙසනාය හානි”ති (දී. නි. ටී. 3.141, 305; විභ. මූලටී. 1. සුත්තන්තභාජනියවණ්ණනා). තෙනාහ “ඉම්මා කිං දස්සෙති”ති ආදි. තථා ආසන්නපරිනිබ්බානස්සපි හගවතො දෙසනාය ඉතරාය ව විසෙසාතාවොති පට්ඨමුද්ධවචනම්පි මජ්ඣිමනිකායෙහි පටිච්ඡෙදවචනම්පි සදිසමෙව. ආසිතිකවස්සනො පරං පඤ්චමො ආයුකොට්ඨාසො.

162. කාමඤ්චෙන්ථ හගවතා නාගසමාලත්ථෙරස්ස අච්ඡරියඅබ්භුතපවෙදනමුඛෙන අත්තනො ලොමානං හට්ඨභාවස්ස පවෙදිතත්තා “ලොමභංසනපරියායො”ති නාමං ගතිනං, තථාපි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදි-අනඤ්ඤාසාධාරණඤ්ඤාණානුභාව-විභාවනාදිවසෙන සොළසසමුහතො සිහනාදස්ස නදනෙන දෙසනාය පවත්තිතත්තා “මහාසිහනාදො”ත්ථෙව සඬ්භිතිකාරමහාපෙරෙහි නාමං යපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා

163. තතො පරන්ති තිණ්ණං ජනානං උපරි සඬ්ඝො චතුර්ගතකරණියාදිකම්මෙහි පටිකම්මජ්ජත්තත්තා. ගාමං ගතොති වුවචති ගාමං උද්දිස්ස ගතත්තා, එවං සාවත්ථිං පටිසිතුං විහාරතො නික්ඛන්තා “පටිසිංසු”ති චුත්තා. පරිඤ්ඤන්ති පභානපරිඤ්ඤං. සා හි සමතික්කමො, න ඉතරා. රූපවෙදනාසුපිති “රූපානං පරිඤ්ඤං, වෙදනානං පරිඤ්ඤං”න්ති එත්ථාපි. කාමං සබ්බෙසං තිත්ථියානං කාමාදිපරිඤ්ඤාපඤ්ඤාපනභෙතුහුතො සමයො නත්ථි, යෙසං පන අත්ථි, තෙ උපාදාය “සකසමයං ජානන්තා”ති චුත්තං. “යතො යතො ඛො භො අයං හික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි... පෙ... පට්ඨං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, එත්තාවතා ඛො භො කාමානං පරිඤ්ඤා භොති”ති එවං සරූපතො පට්ඨමජ්ඣානං විභාවෙතුං අසක්කොන්තාපි කෙවලං අවචන්තජ්ජභානසඤ්ඤාය කාමානං පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙය්‍යං පට්ඨමජ්ඣානං වදමානා. තං කිස්ස භෙතු? තාදිසස්ස ආගමාධිගමස්සාභාවතො. රූපවෙදනාපරිඤ්ඤාසුපි එසෙව නයො. වුවචෙට්ඨාති වුවචෙය්‍යා. දුතියපදෙපිති “අනුසාසනියා වා අනුසාසනි”න්ති එවං චුත්තවාකොපි. තෙ කිර හික්ඛු.

165. න වෙව සම්පායිස්සන්තිති න වෙව සම්මදෙව පකාරෙහි ගමෙස්සන්ති ඤාපෙස්සන්ති. තෙනාහ “සම්පාදෙන්වා කටෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති”ති. යස්මා අවිසයෙ පඤ්භො පුච්ඡිතො භොති, තස්මා ආපජ්ජිස්සන්තිති යොජනා. සදෙවකෙති අරූපදෙවග්ගණං. තෙ හි ලෝකීයදෙවෙහි දීඝායුකතාදිනා උක්කට්ඨා. සමාරකෙති කාමාවචරදෙවග්ගණං. සමුභ්මකෙති රූපාවචරමුභ්මග්ගණං. සස්සමණබ්‍රාහ්මණියාති එත්ථ සම්මග්ගගණෙන පබ්බජිතෙ, බ්‍රාහ්මණග්ගගණෙන ජාතිබ්‍රාහ්මණෙ, පුන දෙවග්ගගණෙන සම්මුතිදෙවෙ, මනුස්සග්ගගණෙන අවසිට්ඨමනුස්සකායං පරියාදියති. ලොකපජාග්ගගණෙන පන පයොජනං අට්ඨකථායං දස්සිතමෙව. අඤ්ඤා ආරාධනං නාම නත්ථිති ඉම්මා කාමරූපවෙදනාසු අස්සාදාදිනං යාථාවතො අවබොධො එව ඉතො බාහිරකානං නත්ථි, කුතො පවෙදනාති දස්සෙති.

166. චිත්තාරාධනන්ති යාථාවපවෙදනෙන පරෙසං චිත්තස්ස පරිනොසනං. ඛන්ධනට්ඨෙන ගුණාති කාමරාගසංයොජනස්ස පච්චයභාවෙන චත්ථුකාමෙසුපි ඛන්ධනට්ඨො චුත්තො, කොට්ඨාසට්ඨො වා ගුණට්ඨො දට්ඨබ්බො. තරයන්තිති තරමානා යන්ති ගච්ඡන්ති. අනිතාදිහින්තපට්ඨාදිවයා එව චිත්තතා රාසිභාවෙන වයොගුණාති ගතිතාති ආහ “රාසට්ඨො ගුණට්ඨො”ති. වක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යාති වා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණනංද්වාරිකච්ඤ්ඤාණෙහි විජානිතබ්බො. සොතච්ඤ්ඤෙය්‍යාති ආදිසුපි එසෙව නයො. ඉට්ඨාරම්මණහුතාති සභාවෙනෙව ඉට්ඨාරම්මණජාතිකා, ඉට්ඨාරම්මණභාවං වා පත්තා. කමනීයාති කාමෙනබ්බො. මනවඩ්ඪනකාති මනොහරා. එතෙන පරිකප්පනතොපි ඉට්ඨභාවං ගණ්භාති. පියජාතිකාති පියායිතබ්බසභාවා. කාමුපසංහිතාති කාමරාගෙන උපෙච්ච සන්ධානියා සම්බද්ධා (අ. නි. ටී. 3.6.63) කාතබ්බාති ආහ “ආරම්මණං කත්වා”ති.

167. සඤ්ඤං යපෙන්වාති “ඉමස්මිං අඬ්ගුලිකාදිපබ්බෙ ගහිතෙ සතං භොති, ඉමස්මිං සහස්ස”න්ති ආදිනා සඤ්ඤාණං කත්වා ගණනා. අච්ඡිද්දගණනාති “එකං ද්වෙ”ති ආදිනා නවත්තවිධිනා නිරන්තරගණනා. පිණ්ඩගණනාති සඬ්කලනපටුප්පාදනාදිනා පිණ්ඩත්වා ගණනා. තෙනාහ “බෙත්තං ඔලොකෙත්වා”ති ආදි. කසනං කසිති කසිග්ගගණෙන සබ්බො කසිපට්ඨෙධො ජීවිකුපායො ගතිතොති ආහ “කසිති කසිකම්ම”න්ති. ජඩ්ඝවණ්ණජාති ජඩ්ඝසත්ථවසෙන වණ්ණජ්ජං ආහ, ථලවණ්ණජාති සකටසත්ථවසෙන. ආදි-සද්දෙන නාවාපණාදිවසෙන වොහාරං. වණ්ණජ්ජපොති වණ්ණජග්ගො, දානග්ගගණවසෙන සංවොහාරොති අත්ථො. උසුනං අසනකම්මං ඉස්සන්තං,

ධනුසිප්පෙන ජීවිකා, ඉඩ පන ඉස්සත්තං වියාති ඉස්සත්තං, සබ්බආවුධජීවිකාති ආහ “ආවුධං ගහෙන්වා උපට්ඨානකම්ම” න්ති. පොරොහිව්වාමච්චකම්මාදි රාජකම්මං. ආදි-සද්දෙන රථසිප්පඤ්ඤා-චුත්තාවසෙසං මහාසිප්පං බුද්දකසිප්පඤ්ඤා සඬග්ගෙහාති. සීතස්ස පුරක්ඛතොති සීතස්ස පුරතො කතො. යො හි සීතකාලෙ ජීවිකාහෙතු සීතලපදෙසං පක්ඛන්දති, සො වාළුමිගාදිහි විය සීතෙන පරිපාතියමානො තෙන පුරතො කතො විය හොති. තෙනාහ “සීතෙන බාධියමානො” ති. උණ්හස්ස පුරක්ඛතොති එත්ථාපි එසෙව නයො. සරිත්ථාති සංසප්පිත්ථා. සට්ටියමානොති හිංසියමානො බාධියමානො. ආබාධනං ආබාධො, පිළාති අත්ථො. කාමහෙතුන්ති වා භාවනපුංසකනිද්දෙසො යථා “විසමං චන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති” ති (අ. නි. 4.70). තථා සෙසපද්දවයෙපි. තෙනෙවාහ “කාමානමෙව හෙතු” ති. කාමානං හෙතුති එත්ථ පුරිමපදාචධාරණමයුත්තං තදඤ්ඤපච්චයපටික්ඛෙපාපත්තිතො, තථා උත්තරපදාචධාරණං කාමානං කදාචි අහෙතුභාවස්සපි සම්භවතො, තස්මා “උප්පජ්ජනියෙවා” ති වුත්තං.

උට්ඨහතොති ඉමිනා උට්ඨානවිරියං වුත්තන්ති ආහ “ආජීවසමුට්ඨාපකවිරියෙන” ති. තං වීරියන්ති ආජීවිකසමුට්ඨාපකවිරියං. පුබ්බෙනාපරං සට්ඨන්තස්සාති ආරම්භතො පට්ඨාය නිරන්තරං පවත්තෙන්තස්ස. විත්තෙ උප්පන්නඛලවසොකෙන සොචතීති විත්තසන්නාපෙන අන්තො නිජ්ඣායති. කායෙ උප්පන්නදුක්ඛෙනාති තස්සෙව සොකස්ස වසෙන කායෙ උප්පන්නදුක්ඛෙන. සොකුද්දෙසෙන තං තං විජ්ජලපෙන්නො වා පරිදෙවති. උරං තාලෙත්ථාති වක්ඛප්පදෙසං පහරිත්ථා. “මොස” න්තිආදි පරිදෙවනාකාරදස්සනඤ්ඤාවෙව සම්මොභාපජ්ජනාකාරදස්සනඤ්ඤාව. මෙති චත්ථා පුන නොති පුට්ඨවචනං අත්තතො උභයථාපි වොහරිතබ්බතො, බ්‍යාමුල්භවචනං වා සොකවසෙන.

168. ඉධ කාමග්ගහණෙන විසෙසතො චන්ද්‍රිකාමා ගහිතාති කාමාදිග්ගහණං කතං, නානාත්තරියතාය පන කිලෙසකාමොපි ගහිතො එව. අසිවම්මන්ති එත්ථ වම්මග්ගහණෙන න කෙවලං වම්මමයස්ස, වම්මපරිසිබ්බිතස්සෙව වා ගහණං, අථ බො සබ්බස්සපි ආවුධබාධකස්ස ගහණන්ති දස්සෙන්නො “බෙට්ඨකඵලකාදීති” ති ආහ. ආදි-සද්දෙන සරාදිසඬගහො. ධනුකලාපං සන්නය්හිත්ථාති ධනුඤ්ඤාවෙව බුරුප්පතුණිඤ්ඤාව සන්නය්හිත්ථා, ධනුදණ්ඩස්ස ජියාය තථාභාවකරණාදිපි (අ. නි. ටී. 3.5.76) ධනුතො සන්නය්හනන්ති. ද්විත්තං සෙනානං බ්‍යුහසංවිධානෙන වා උභතොබ්‍යුල්භං. විජ්ජොතලන්තෙසුති නිසිතපිතඵලතාය විජ්ජොතනවසෙන පරිවත්තමානෙසු.

පාකාරසම්පාතිසඬබාරතාය පාකාරපාදා උපකාරියො, යා “උද්දාපා” ති වුච්චන්ති. සතදන්තෙනාති අනෙකසතදන්තකෙන, යස්ස තිබ්බදන්තාති අනෙකසතාති මූලාති හොන්ති. අතිභාරතාය දසවිසමත්තාපි ජනා උක්ඛිපිතුං න සක්කොන්ති, යන්නවසෙන පන උක්ඛිපිත්ථා බන්ධිත්ථා ය්පෙන්නි. තෙනාහ “අට්ඨදන්තාකාරොනා” තිආදි. ඔමද්දන්තිති ඔට්ඨපෙන්නි.

169. සන්ධිමපි ඡින්නන්ති වොරිකාය ජීවිතුකාමා. නිල්ලොපන්ති නිස්සෙසවිලොපං, එකං පරිත්තං ගාමං පරිවාරෙත්ථා තත්ථ කිඤ්චිපි ගස්භුපගං අසෙසෙත්ථා කරමරග්ගහණං. තෙනාහ “මහාවිලොප” න්ති. පන්ද්දුහනකම්මං අට්ඨිමග්ගෙ යත්ථා අද්ධිකානං විලුම්පනං. පහාරසාධනත්ථං (අ. නි. ටී. 2.2.1) දණ්ඩප්පහාරස්ස සුබ්බිද්ධිඅත්ථං. කඤ්ඤිතො නිබ්බන්තං කඤ්ඤියං, ආරනාලං. යං “බිලඬග” න්තිපි වුච්චති, තං යත්ථ සිඤ්චති, සා කඤ්ඤියඋක්ඛලිකා. බිලඬගථාලිකසදිසකරණං බිලඬගථාලියං. සිසකපාලං උප්පාටෙත්ථාති අයොගුළපවෙසනප්පමාණං ඡිද්දං කත්ථා. සඬබමුණ්ඩකම්මකාරණන්ති සඬබං විය මුණ්ඩකම්මකාරණං.

රාහුමුඛකම්මකාරණන්ති රාහුමුඛගත-සූරියසදිස-කම්මකාරණං. ජොතිමාලිකන්ති ජොතිමාලවත්තං කම්මකාරණං. හත්ථපජ්ජොතිකන්ති හත්ථපජ්ජොතනකම්මකාරණං. එරකචත්තකම්මකාරණන්ති එරකචත්තසදිසෙ සරිරතො බද්ධෙ උප්පාටනකම්මකාරණං. වීරකවාසිකකම්මකාරණන්ති සරිරතො උප්පාටිතබද්ධවීරකාහි නිවාසාපනකම්මකාරණං. තං කරොන්තා යථා ගීවතො පට්ඨාය බද්ධෙ කන්තිත්ථා කටියමෙව ය්පෙන්නි, එවං ගොප්ඵකතො පට්ඨාය කන්තිත්ථා කටියමෙව ය්පෙන්නි. අට්ඨකථායං පන “කටිතො පට්ඨාය කන්තිත්ථා ගොප්ඵකෙසු ය්පෙන්නි” ති වුත්තං. එණෙයාකකම්මකාරණන්ති එණිමිගසදිසකම්මකාරණං. අයවලයාති දත්ථාති අයවලයාති පටිමුඤ්චිත්ථා. අයසුලාති කොට්ටෙන්ති කප්පරජණ්ණකකොට්ඨ අයසුලාති පවෙසෙන්නි. න්ති තං තථාකතකම්මකාරණං සත්තං.

බලිසමංසිකන්ති බලිසෙහි මංසුප්පාටනකම්මකාරණං. කභාපණ්ණිකන්ති කභාපණ්ණිකසො ඡින්නකම්මකාරණං. කොට්ටෙන්ති ඡින්නන්ති. බාරාපතවිජිකන්ති තච්ඡෙත්ථා බාරාවසිඤ්ඤවනකම්මකාරණං. පලිසපරිවත්තිකන්ති පලිසස්ස විය පරිවත්තනකම්මකාරණං. එකාබද්ධං කරොන්ති අයසුලස්ස කොට්ටෙන. පලාලපීඨකන්ති පලාලපීඨස්ස විය සරිරස්ස සංවෙල්ලනකම්මකාරණං. කාරණිකාති සාතනකාරකා. පලාලවට්ටිං විය කත්ථාති යථා පලාලපීඨං කරොන්තා පලාලවට්ටිං කත්ථා සංවෙල්ලනවසෙන නං (අ. නි. ටී. 2.2.1) වෙයෙන්නි, එවං කරොන්තිති අත්ථො. ජාතකෙහිති බුහුක්ඛිතෙහි කොලෙයාකසුනබෙහි. බලවත්තො හි තෙ ජවයොග්ගා සුරා ව හොන්ති. කම්මවසෙන සම්පරෙති එත්ථාති සම්පරායො, පරලොකො. තත්ථ හවොති සම්පරායිකො.

170. ඡන්දරාගො විනයිනි වෙව පභියනි ව එත්ථානි නිබ්බානං ඡන්දරාගච්ඡයො ඡන්දරාගප්පභානඤ්චානි. තෙනාහ “නිබ්බානඤ්චි”ති. තත්ථ ආගම්මානි ඉදං යො ඡන්දරාගං විනෙති පපභනි, තස්ස ආරම්මණං සන්ධාය චුත්තං. තීථි පරිඤ්ඤාභීති ඉමිනා ඤාතතීරණපරිඤ්ඤාභි පරිජානිස්සන්තීති නෙතං යානං විජ්ජති. කො පන වාදො පභානපරිඤ්ඤායානි දස්සෙති? තථභාවායානි පරිජානනකභාවාය.

171. අපරිත්තෙනාති අභිනෙන. විපුලෙනාති මහතා. යදි වණ්ණසම්පත්තිදස්සනත්ථං, වණ්ණදසකං කස්මා න ගහිතන්ති ආහ “මාතුගාමස්ස භී”තිආදි. භොජනසම්පදාදිනං අලාභෙපිති දස්සනත්ථං “දුග්ගතකුලෙ නිබ්බත්තස්සපි”ති චුත්තං. ටොකං ටොකං වණ්ණායතනං පසීදති මංසස්ස පරිබ්බතතො ටනමංසානි වඩ්ඪන්ති ජායන්ති. වණ්ණෙනි හදයඬගතභාවං පකාසෙන්නො විය භොතීති වණ්ණො. සො එව සාමග්ගොපභොගාදිනා නිභාතීති නිභා. තෙනාහ “වණ්ණනිභාති වණ්ණොයෙවා”ති.

භොග්ගන්ති අතිවිය වඩ්ඪකතාය භොග්ගං. තාදිසං පන සරිරං හග්ගං විය භොතීති ආහ “හග්ග”න්ති. තෙනාහ “ඉමිනාපිස්ස වඩ්ඪකභාවමෙව දීපෙති”ති. දන්තානං ඡින්නභින්නතාය එකච්චානං පනනෙන ව බණ්ඩිතදන්තං. කෙසානං සෙනවණ්ණතාය පලිතන්ති ආහ “පණ්ඩරකෙස”න්ති. කෙසානං මත්තසො සියනෙ බල්ලාටවොහාරොති බහුසො සියනං සන්ධායාහ “මහාබල්ලාටසීස”න්ති. වස්සසතිකකාලෙ උප්පජ්ජනතිලකානි සන්ධායාහ “තිලකාහතගත්ත”න්ති. තානි පන කානිවි සෙතානි භොන්ති කානිවි කාලානිති ආහ “සෙතකාලතිලකෙහි”ති. බ්‍යාධිකන්ති සඤ්චාතබ්‍යාධිං. බාල්හගිලානන්ති මාරණන්ති කගෙලඤ්ඤෙන ගිලානං.

173. තස්මිං සමයෙති තස්මිං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරණසමයෙ. න වෙනෙතීති න අභිසන්දහති. බ්‍යාබාධනට්ඨෙත බ්‍යාබාධො, බ්‍යාබාධොව බ්‍යාබජ්ඣං, නත්ථි එත්ථ බ්‍යාබජ්ඣන්ති අබ්‍යාබජ්ඣං, දුක්ඛරහිතං. තෙනාහ “නිද්දුක්ඛමෙවා”ති.

174. අනිච්චාදිආකාරොති අනිච්චාකාරො දුක්ඛාකාරො විපරිණාමාකාරො චලාදිආකාරො ව.

මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. චූළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා

175. සක්කෙසුති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනායං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති තං එකදෙසෙන දස්සෙන්නො “සො භී”ති ආහ. තත්ථ යෙන රාජකුමාරා සක්‍යා නාම ජාතා, යතො තෙසං නිවාසට්ඨානතාය ජනපදො තථා චූච්චති, තං වත්තබ්බන්ති ආහ “සක්‍යානං පන උප්පත්ති අම්බට්ඨසුත්තෙ ආගතවා”ති. කපිලවත්ථුති චුත්තං පුරිමසඤ්ඤාවසෙන.

නානප්පකාරකන්ති “ලොභධම්මා”ති බහුවචනස්ස නිමිත්තං වදති. ලොභො හි තෙන තෙන අවත්ථාවිසෙසෙන පවත්තිආකාරභෙදෙන “ඡන්දො රාගොතණ්හා ආසත්ති අපෙක්ඛා”තිආදිනා අනෙකප්පභෙදො, ලුබ්භනලක්ඛණෙන පන “ලොභො”ත්ථෙව චූච්චති. තෙනාහ “නානප්පකාරකං ලොභංයෙවා”ති. තථා “දොසො පටිසො කොධො උපනාහො විරොධො”තිආදිනා, “මුය්හනං අසමපෙක්ඛනං අපච්චවෙක්ඛණා දුම්මෙජ්ඣං බාලා”න්තිආදිනා (ධ. ස. 390) ව දොසමොහානං නානප්පකාරකං සන්ධායාහ “ඉතරෙසුපි ද්විසු එසෙව නයො”ති. පරියාදිශිත්ථානි පරිතො සබ්බසො ආදාය. ගහෙත්ථානි අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “ගහණෙ ආගත”න්ති. පරියාදියතීති පරික්ඛිණොති. දී-සද්දඤ්ඤි සද්දවිදු බයත්ථං වදන්ති.

එකදානි ආමෙඬ්ඪිතලොපෙන නිද්දෙසොති ආහ “එකෙකස්මිං කාලෙ”ති. ලොභදොසමොහානි පයම්මග්ගෙන පභිනාවසෙසා ලොභදොසමොහා. නිරවසෙසා පභියන්ති, අඤ්ඤා දුතියමග්ගෙන කිං කතං සියානි අධිප්පායො. සමුදාවාරප්පත්තං පන දිස්වා “අප්පභීනං මෙ අත්ථි”තිපි ජානාති. එවං කථං නිරවසෙසප්පභානසඤ්ඤානි ආහ “අප්පභීනකං...පෙ.... සඤ්ඤී භොතී”ති. එවං පයම්මග්ගෙනෙව සමුච්ඡින්නසංසයස්ස “කො සු නාම මෙ ධම්මො අප්ඤ්ඤාත්තං අප්පභීනොති එවං සන්ධෙභො කථං උප්පජ්ජති”ති වත්ථා “පණ්ණත්තියා අකොවිදත්තා”ති කාරණමාහ. විනයකුක්කුච්චං විය හි පණ්ණත්තියං අකුසලතාය අරියානම්පි කත්ථවි විමතිමත්තං උප්පජ්ජති යථා තං සබ්බසො අප්පභීනසම්මොහානන්ති. අත්තතො අවිසයෙ අනභිජානනං පණ්ණත්තිකොසල්ලෙන කිමෙත්ථ පයොජනං, පච්චවෙක්ඛණාමත්තෙන අයමත්ථො සිජ්ඣතිති දස්සෙන්නො “කිං තස්ස පච්චවෙක්ඛණා නත්ථි”ති ආහ. ඉතරො “නත්ථි”ති න සක්කා වත්තුන්ති කත්ථා “අත්ථි”ති වත්ථා තත්ථ ලුබ්භමානවිභාගං දස්සෙන්නො “සා පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ සානි පච්චවෙක්ඛණා. සබ්බෙසන්ති සබ්බෙසං අරියානං. යථා පරිපුණ්ණා න භොති, න එවං සබ්බසො න භොතීති ආහ “ඉමාසු පනා”තිආදි.

176. අප්ඤ්ඤාත්තන්ති නියකජ්ඣත්තං අධිප්පෙතන්ති ආහ “තව සන්තානෙ”ති. අප්පභීනොති අනවසෙසතො අප්පභීනො. දුච්චෙති වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ. කිලෙසකාමොපි හි යදග්ගෙන අස්සාදියති, තදග්ගෙන පරිභුඤ්ජියති.

177. අස්සාදියනිති අස්සාදො, සුඛං. අප්පො අප්පමත්තකො අස්සාදො එතෙසුති අප්පස්සාදා. තෙනාහ “පරිත්තසුඛා”ති. පරියෙසනදුක්ඛාදිභෙතුකං දිට්ඨධම්මිකං තත්ථ දුච්චරිතවරණෙන සම්පරායිකඤ්ච දුක්ඛමෙන්ථ කාමෙසු බහුකන්ති බහුදුක්ඛා. බහුපායාසාති බහුපරික්කිලෙසා. තෙ පන පරික්කිලෙසා චක්ඛමානනායෙන බහුයෙවෙන්ථ දිට්ඨධම්මිකාපිති ආහ “දිට්ඨධම්මික...පෙ.... බහු”ති. තෙ ච පරික්කිලෙසා යස්මා තංසමඬගිනො හිතපටිපත්තියා අත්තරායකරා ඉධ වෙච පරලොකෙ ච ආදීනවකාරණඤ්ච පවත්තන්ති, තස්මා චුත්තං “දිට්ඨධම්මික... පෙ.... බහු”ති. එවං වෙපීති එවං “අප්පස්සාදා කාමා”තිආදීනා ආකාරෙන. නයෙනාති ධම්මෙන. කාරණෙනාති යුත්තියා. සුට්ඨ දිට්ඨං හොතිති සම්බන්ධො. විපස්සනාපඤ්ඤායාති අරියමග්ගපඤ්ඤාය. සා වත්තාරිපි සච්චාති විසෙසතො පස්සනිති විපස්සනාති අධිප්පෙනා. තෙනාහ “භෙට්ඨාමග්ගද්වයඤාණෙනාති අත්ථො”ති. පිතිසුඛන්ති පිතිසුඛවත්තං කුමානද්වයං. ද්වෙ මග්ගෙති භෙට්ඨාමග්ගෙ. ආච්චිතසිලො ආභුජනසිලො න හොතිති අනාවට්ඨි නෙව හොති සබ්බසො අප්පහීනකාමරාගජන්දො. තෙනාහ “කස්මා”තිආදි. ඔරොධනාටකා පජ්ඣනපඤ්ඤාති ආදීනවානුපස්සනාඤාණමාහ.

179. අස්සාදොපි කථිතො, “අප්පස්සාදා”ති හි ඉමිනා යාවතකො කාමෙසු අස්සාදො, තං සබ්බං අනවසෙසතො පරිග්ගභෙත්වා වස්ස පරිත්තභාවො දස්සිතොති ආදීනවොපි කථිතො සඬබ්බෙපෙනෙව සෙසස්සආදීනවස්ස දස්සිතත්තා. තං කථෙතුන්ති තං නිස්සරණං “එකන්තසුඛපටිසංවෙදී”ති ඉමිනා කථෙතුං. ඉමෙහි අන්තෙහිති “පඤ්චිමෙ, මහානාම, කාමගුණා”තිආදීනා කාමගුණදස්සනමුඛෙන කාමසුඛල්ලිකානුයොගං “උබ්භට්ඨකා හොන්ති ආසනපටික්ඛිත්තා”තිආදීනා අත්තකිලමථානුයොගඤ්ච දස්සෙත්වා ඉමෙහි ද්විති අන්තෙහි මුත්තං මම සාසනන්ති, එලසමාපත්තිපරියොසානත්තා සාසනසම්පත්තියා “උපරිඑලසමාපත්තිසීසෙන සකලසාසනං දස්සෙතු”න්ති ආහ. ගිජ්ඣසදිසො කුටොති මජ්ඣෙපදලොපිසමාසො යථා “සාකපත්ථිවො”ති (පාණිනි. 2.1.60). දුතියෙ පනෙන්ථ ගිජ්ඣවත්තතාය ගිජ්ඣා කුටෙ එතස්සාති ගිජ්ඣකුටො. උද්ධංයෙව තිට්ඨනකා නිසජ්ජාය චුට්ඨිතකාලතො පට්ඨාය එකට්ඨානෙනෙව තිට්ඨනකා. තෙනාහ “අනිසිත්තා”ති. නිගණ්ඨස්සාති නාටපුත්තස්ස. නත්ථි එතස්ස පරිසෙසන්ති අපරිසෙසං. එවං සඬබ්භවචනමත්තමස්සාති ආහ “අපරිසෙසසඬබ්බාන”න්ති. නිච්චට්ඨෙන සත්ත-සද්දෙන අභිණ්භජ්ජවත්ති ජොතිතා සියාති “සමිත”න්ති චුත්තං. තෙන නිරන්තරජ්ජවත්තිං දස්සෙතිති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

180. යං කරොති, තං ජානාතීති දුක්ඛස්ස නිජ්ජරණබෙපනං නාම විඤ්ඤානං කිච්චං, විඤ්ඤානා ච පුරිසෙන කතාකතං ජානිතබ්බං, තස්මා තුම්භෙහි පුරාණානං කම්මානං බ්‍යන්තිභාවං කරොන්තෙහි පඨමං තාව එත්තකාති පුරාණාති කම්මානීති ජානිතබ්බාති, තතො “එත්තකං කාලං කතෙන තපසා එත්තකාති තාති බ්‍යන්තිකතාති, ඉදාති එත්තකාති කාතබ්බාති”තිආදීනා අයං විධි පුරිසෙන විය අත්තනා කාතබ්බකිච්චං පරිච්ඡින්නිදිතබ්බන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “තුම්භෙහිපි තථා ඤාතබ්බං සියා”ති. සුද්ධන්තන්ති සුද්ධකොට්ඨාසං, ආයතිං අනවස්සවසිද්ධං කම්මක්ඛයං, තතො වා දුක්ඛක්ඛයන්ති අත්ථො. සුද්ධන්තං පත්තො අත්ථිති පුච්ඡන්ති ඉමිනා අකුසලානං පහානං, කුසලානං භාවනා ච සබ්බෙන සබ්බං නිගණ්ඨස්මයෙ නත්ථි සබ්බසො විසුද්ධිභාවනාය අභාවතො, තස්මා කුතො දුක්ඛක්ඛයස්ස සම්භවොති දස්සෙති.

එවං අජානනභාවෙ සතීති “අහුවම්භෙව මය”න්තිආදීනා චුත්තජ්ජකාරස්ස අජානනෙ සති, තස්මිං තුම්භෙහි අඤ්ඤායමානෙති අත්ථො. ලුද්දාති සොරා. තෙ පන යස්මා කායවාචාහි නිහිනමෙව කරොන්ති, තස්මා චුත්තං “ලුද්දාචාරා”ති. ලොහිතපාණිත්වෙව චූච්චති තජ්ජාකිරියාවරණතො. මාගවිකකෙච්චට්ටවොරසාතකාදයො මාගවිකාදයො. කක්ඛලකම්මාති ඵරුසකම්මා. තෙ නිගණ්ඨෙසු පබ්බජන්තීති පුබ්බෙ මහාදුක්ඛසංවත්තනියකම්මස්ස කතත්තා හි තුම්භෙ එතරහි ඊදිසං මහාදුක්ඛං පච්චනුභවටාති දස්සෙති.

වාදෙති දිට්ඨියං, සමයෙති අත්ථො. සුඛෙන සුඛන්ති එත්ථ සුඛෙනාති පටිපත්තිසුඛෙන, සුඛාය පටිපත්තියාති අත්ථො. සුඛන්ති විමොක්ඛසුඛං, ඉධ ලොකෙ සුඛං අධිගච්ඡන්තා කසිවණ්ණජාදිදුක්ඛපටිපත්තියාව අධිගච්ඡන්ති, එවං මොක්ඛසුඛම්පිති අධිප්පායො. සරිරාවයවසම්පත්තියාපි බිම්බිනො සාරොති බිම්බිසාරො. තෙ නිගණ්ඨා...පෙ.... සන්ධාය වදන්ති, න පන භගවතො අච්චන්තසන්තපණිතං නිබ්බානසුඛපටිවෙදනං ජානන්ති. සහසාති රවා. අප්පටිසඬබාති න පටිසඬබාය අච්චාරෙත්වා. තෙනාහ “සාහසං කත්වා”තිආදි.

අඤ්ඤාහි වෙදනාහි අවොම්භස්සං එකන්තං සුඛං එකන්තසුඛං, තස්ස පටිසංවෙදී. තෙනාහ “නිරන්තරසුඛපටිසංවෙදී”ති. කථාපතිට්ඨාපනත්ථන්ති “එකන්තසුඛපටිසංවෙදී”ති එවං ආරද්ධකථාය පතිට්ඨාපනත්ථං. රාජවාරෙති රාජානං උද්දිස්ස ආගතදෙසනාවාරෙ. සුඛං පුච්ඡිතුං හොතිති “යදි සත්ත රත්තින්දිවාති නප්පහොති, කිං ඡ රත්තින්දිවාති පහොති”තිආදීනා පුච්ඡනසුඛං හොති. “අහං බො”තිආදීනා පවත්තො සුද්ධවාරො සුද්ධතිස්සන්දස්ස එලසමාපත්තිසුඛස්ස වසෙන ආගතත්තා. අනව්ඡරියං හොති, සත්ත රත්තින්දිවාති පහොන්තස්ස එකස්මිං රත්තින්දිවෙ කිං වත්තබ්බන්ති. උත්තානත්ථමෙව චුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙයාත්තා.

වුළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

5. අනුමානසුත්තවණ්ණනා

181. වුත්තානුසාරෙනාති “කුරුසු, සක්කෙසු”ති ව එත්ථ වුත්තනායානුසාරෙන, “භග්ගා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා”තිආදිනා නයෙන වචනත්ථො වෙදිතබ්බොති අත්ථො. වත්ථුපරිග්ගහදිවසෙති නගරමාපනත්ථං. වත්ථුවිජ්ජාවරියෙන නගරට්ඨානස්ස පරිග්ගණ්හනදිවසෙ. අපාති පච්ඡා. නගරෙ නිමිතෙති තත්ථ අනන්තරායෙන නගරෙ මාපිතෙ. තමෙව සුසුමාරගිරණං සුභනිමිත්තං කත්වා “සුසුමාරගිරි”ත්ථෙවස්ස නාමං අකංසු. සුසුමාරසණ්ඨානත්තා සුසුමාරො නාම එකො ගිරි, සො තස්ස නගරස්ස සමීපෙ, තස්මා තං සුසුමාරගිරි එතස්ස අත්ථිති “සුසුමාරගිරි”ති වුවචති කෙවි. භෙසකළාති වුවචති සමිමණ්ඩගච්ඡං, කෙවි “සෙතරුක්ක”න්ති වදන්ති, තෙසං බහුලතාය පන තං වනං භෙසකළාවනත්තෙව පඤ්ඤායිත්ථං. භෙසො නාම එකො යක්ඛො අයුත්තකාරී, තස්ස තතො ගලිතට්ඨානතාය තං වනං භෙසගළාවනං නාම ජාතන්ති කෙවි. අභයදින්තට්ඨානෙ ජාතං විරුළුභං, සංවද්ධන්ති අත්ථො.

ඉච්ඡාපෙතීති යං කිඤ්චි අත්තනි ගරහිතබ්බං වත්තුං සබ්බමචාරීනං ඉච්ඡං උප්පාදෙති, තදත්ථාය තෙසං අත්තානං විස්සජ්ජෙතිති අත්ථො. පඨමං දින්නො හිතුපදෙසො ඔවාදො, අපරාපරං දින්නො අනුසාසනී. පච්චුප්පන්නාතිතවිසයො වා ඔවාදො, අනාගතවිසයො අනුසාසනී. ඔතිණ්ණවත්ථුකො ඔවාදො, ඉතරො අනුසාසනී. සො වාති එවං පචාරෙනා සො හික්ඛු. දුක්ඛං වචො එතස්මිං විජ්ජිකුලග්ගාහෙ විපච්චනීකසාතෙ අනාදරෙ පුග්ගලෙති දුබ්බවො. තෙනාහ “දුක්ඛෙන වත්තබ්බො”ති. උපරි ආගතෙහිති “පාපිච්ඡො භොති”තිආදිනා (ම. නි. 1.181) ආගතෙහි සොළසහි පාපධම්මෙහි. පකාරෙහි ආවහං පදක්ඛිණං, තතො පදක්ඛිණතො ගහණසිලො පදක්ඛිණග්ගාහී, න පදක්ඛිණග්ගාහී අප්පදක්ඛිණග්ගාහී. වාමනොති අපසබ්බතො, වුත්තවිපරියායතොති අධිප්පායො.

අසත්තසම්භාවනපත්ථනානන්ති අසත්තෙහි අවිජ්ජමානෙහි ගුණෙහි සම්භාවනස්ස පත්ථනාභුතානං. පටි-සද්දො පච්චන්තිකපරියායො, ඵරණං වායමනං ඉධ තථාවට්ඨානන්ති ආහ “පටිජ්ජරතීති පටිවිරුද්ධො පච්චනීකො හුත්වා තිට්ඨති”ති. අපසාදෙතීති බ්වපෙති තජ්ජෙති. තථාභුතො ව පරං සට්ඨෙත්තො නාම භොතිති ආහ “සට්ඨෙති”ති. පටිආරොපෙතීති යාදිසෙන වුත්තො, තස්ස පටිභාගභුතං දොසං වොදකස්ස උපරි ආරොපෙති.

පටිවරතීති (අ. නි. ටී. 2.3.68) පටිච්ඡාදනවසෙන වරති පවත්තනි, පටිච්ඡාදනත්ථො එව වා වරති-සද්දො අනෙකත්ථත්තා ධාතුනන්ති ආහ “පටිච්ඡාදෙතී”ති. අඤ්ඤෙතඤ්ඤන්ති පටිච්ඡාදනාකාරදස්සනන්ති ආහ “අඤ්ඤෙත කාරණෙන”තිආදි. තත්ථ අඤ්ඤං කාරණං වචනං වාති යං වොදකෙන වුදිතකස්ස දොසවිභාවනං කාරණං, වචනං වා වුත්තං, තතො අඤ්ඤෙනෙව කාරණෙන, වචනෙන වා පටිච්ඡාදෙති. කාරණෙනාති වොදනාය අමුලිකභාවදිපනියා යුත්තියා. වචනෙනාති තදත්ථබ්බොධනෙන. කො ආපන්නොතිආදිනා වොදනං අවිස්සජ්ජෙත්වා වික්ඛෙපාපජ්ජනං අඤ්ඤෙතඤ්ඤං පටිවරණන්ති දස්සෙති, බහිද්ධා කථාඅපනාමනං විස්සජ්ජෙත්වාති අයමෙව තෙසං විසෙසො. තෙනාහ “ඉත්ථන්තාම”න්තිආදි.

අපදියන්ති දොසා එතෙන රක්ඛියන්ති, ලුයන්ති, ඡිජ්ජන්තිති වා අපදානං, (අ. නි. ටී. 2.3.2) සත්තානං සම්මා, මච්ඡා වා පවත්තපයොගො. තෙනාහ “අත්තනො වරියායා”ති.

183. අනුමිතිතබ්බන්ති අනු අනු මිතිතබ්බො ජාතිතබ්බො. අත්තානං අනුමිතිතබ්බන්ති ව ඉදං පච්චන්තෙ උපයොගවචනං. තෙනාහ “අනුමිතිතබ්බො තුලෙතබ්බො තීරෙතබ්බො”ති. අත්තානං අනුමිතිතබ්බන්ති වා අත්තනි අනුමානඤාණං පවත්තෙතබ්බං. තත්තායං නයො – අප්පියභාවාවහා මයි පවත්තා පාපිච්ඡතා පාපිච්ඡාභාවතො පරස්මිං පවත්තපාපිච්ඡතා විය. එස නයො සෙසධම්මෙසුපි. අපරො නයො – සබ්බමචාරීනං පියභාවං ඉච්ඡන්තෙන පාපිච්ඡතා පහාතබ්බා සීලවිසුද්ධිගෙතුභාවතො අත්තුක්කංසනාදිප්පහානං විය. සෙසධම්මෙසුපි එසෙව නයො.

184. පච්චවෙක්ඛිතබ්බොති “න පාපිච්ඡො භවිස්සාමි, න පාපිකානං ඉච්ඡානං වසං ගතො”තිආදිනා පති පති දිවසස්ස තික්ඛන්තුං වා ඤාණවක්ඛුනා අවෙක්ඛිතබ්බං, ඤාණං පවත්තෙතබ්බන්ති අත්ථො. පාපිච්ඡතාදීනං පහානං පති අවෙක්ඛිතබ්බං, අයඤ්ච අත්ථො තබ්බ-සද්දස්ස භාවත්ථතාවසෙන වෙදිතබ්බො, කම්මත්ථතාවසෙන පන අට්ඨකථායං “අත්තාන”න්ති පච්චන්තෙ උපයොගවචනං කත්වා වුත්තං. සික්ඛන්තෙනාති තිස්සොපි සික්ඛා සික්ඛන්තෙන. තෙනාහ “කුසලෙසු ධම්මෙසු”ති.

තිලකන්ති කාලතිලසෙතතිලාදිතිලකං. සබ්බජ්ජහානන්ති සබ්බජ්ජකාරජ්ජහානං. ඵලෙ ආගතෙති ඵලෙ උප්පන්නෙ. නිබ්බානෙ ආගතෙති නිබ්බානස්ස අධිගතත්තා. හික්ඛුපාතිමොක්ඛන්ති “සො සමණො, ස හික්ඛු”ති එවං වුත්තහික්ඛුනං පාතිමොක්ඛං, න උපසම්පන්නානං එව න පබ්බජිතානං එවාති දට්ඨබ්බං. යස්මා විදං හික්ඛුපාතිමොක්ඛං, තස්මා වුත්තං “ඉදං දිවසස්ස තික්ඛන්තු”න්තිආදි. අපච්චවෙක්ඛිතුං න වට්ටති අත්තවිසුද්ධියා එකන්තගෙතුභාවතො.

අනුමානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. වෙනොබිලසුත්තවණ්ණනා

185. වෙනො තෙහි බිලයති ඵද්ධභාවං ආපජ්ජතිති වෙනොබිලා. තෙනාහ “චිත්තස්ස ඵද්ධභාවා”ති. යස්මා තෙහි උප්පන්නෙහි චිත්තං උක්ඛාපිජානං යානං විය අමනුස්සං ඛෙත්තං විය ව බාණුකනිච්ඡං අමහප්පලං හොති. තෙන චුත්තං “කච්චරභාවා බාණුකභාවා”ති. “චිත්තස්සා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. චිත්තං බන්ධිත්වාති තණ්හාපචත්තිභාවතො කුසලවාරස්ස අවසරච්ඡන්ධසෙන චිත්තං බද්ධං විය සමොරොධෙත්වා. තෙනාහ “මුට්ඨියං කත්වා විය ගණ්හන්ති”ති. සද්දත්ථතො පන වෙනො විරූපං නිබන්ධියති සංයමියති එතෙහිති වෙනසො විනිබන්ධා යස්ස චතුබ්බිධං සීලං අබණ්ඩාදිභාවජ්ජන්තියා සුපරිසුද්ධං විසෙසභාගියත්තා අප්පකසිරොනෙව මග්ගඵලාවහං මහාසඤ්ඤාසරණිකත්ථෙරස්ස විය, සො තාදිසෙන සීලෙන ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ චුද්ධං ආපජ්ජස්සතිති ආහ “සීලෙන චුද්ධි”න්ති. යස්ස පන අරියමග්ගො උප්පජ්ජන්තො විරුල්හමුලො විය පාදපො සුප්පතිට්ඨිතො, සො සාසනෙ විරුල්හිං ආපන්නොති ආහ “මග්ගෙන විරුල්හි”න්ති. යො සබ්බසො කිලෙසනිබ්බානප්පත්තො, සො අරහා සීලාදිධම්මක්ඛන්ධපාරිසුරියා සතිවෙසුල්ලප්පත්තො හොතිති ආහ “නිබ්බානෙන වෙසුල්ල”න්ති. දුතියවිකප්පෙ අත්ථො චුත්තතයානුසාරෙන වෙදිතබ්බො.

බුද්ධානං ධම්මකායො විය රූපකායොපි අනස්සකායාධාරණතාය අනුත්තරගුණාධිට්ඨානතාය ව අපච්චක්ඛකාරිනං සංසයවත්ථු හොතියෙවාති “සරීරෙ වා ගුණෙ වා කඨිබ්බි”ති චුත්තං. තත්ථ යථා මහාපුරිසලක්ඛණෙන අනුබ්බාසද්දායො රූපකායගුණා ගහිතා ඵව හොන්ති අවිනාභාවතොති “ද්වන්තිංසවරලක්ඛණප්පට්ඨණ්ඩිත”මිච්චෙව චුත්තං, ඵවං අනාවරණඤ්ඤාණෙන සබ්බෙහි අනන්තාපරිමෙයාහෙදා ධම්මකායගුණා ගහිතා ඵව හොන්තිති සබ්බස්සුතස්සුතඤ්ඤාණග්ගහණමෙව කතං නානන්තරියභාවතොති දට්ඨබ්බං. කඨිබ්බිති “අහො වත තෙ ගුණා න භවෙය්සං, භවෙය්සං වා”ති පත්ථනුප්පාදනවසෙන කඨිබ්බිති. පුරිමො හි විපරිතජ්ඣාසයො, ඉතරො යථාභුතඤ්ඤාණජ්ඣාසයො. විචින්නොති විවයභුතාය පඤ්ඤාය තෙ විවෙචෙතුකාමො තදභාවතො කිච්ඡං දුක්ඛං ආපජ්ජති, කිච්ඡප්පත්ති ව තත්ථ නිව්ඡෙතුං අසමත්ථතායෙවාති ආහ “විනිව්ඡෙතුං න සක්කොති”ති. විගතා විකිච්ඡාති විචිකිච්ඡා. අධිමොක්ඛං න පටිලහති “ඵවමෙත”න්ති ඔකප්පනවසෙන ගුණෙසු විනිව්ඡයං නාධගච්ඡති. ඔතරිත්වාති ඤාණෙන අනුපවිසිත්වා. පසිදිතුන්ති “පසන්තරූපධම්මකායගුණෙහි භගවා”ති පසිදිතුං. අනාවිලො අකාලස්සො හොතුං න සක්කොති. “කඨිබ්බි”ති ඉමිනා දුබ්බලා විමති චුත්තා, “විචිකිච්ඡති”ති ඉමිනා මජ්ඣිමා, “නාධිමුච්චති”ති ඉමිනා බලවති, “න සම්පසිදති”ති ඉමිනා තිට්ඨායපි විමතියා වසෙන උප්පන්නචිත්තකාලස්සියං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

ආතප්පායාතිආදිතො තපති සන්තපති කිලෙසෙති ආතප්පං, ආරම්භධාතු, තදත්ථාය. අනුයොගායාති යථා සංකිලෙසධම්මානං අවසරො න හොති, ඵවං අනු අනු යුස්සන්තං අනුයොගො, නික්කමධාතු, තදත්ථාය. තෙනාහ “පුතප්පුතං යොගායා”ති. සාතච්චායාති යථා උපරුපරි විසෙසාධගමො හොති, තථා සතතස්ස නිරන්තරපචත්තස්ස අනුයොගස්ස භාවො සාතච්චං, පරක්කමධාතු, තදත්ථාය. පධානායාති සන්තමෙවං තිට්ඨධාතුසංවඩ්ඪිතානුභාවං සබ්බකිලෙසවිද්ධංසනසමත්ථං පධානසඤ්ඤානං වීරියං, තදත්ථාය. එත්ථ ව ආතප්පාය චිත්තං න නමති යථාචුත්තකඨිබ්බාවසෙන, පගෙව අනුයොගාදිඅත්ථන්ති දස්සෙතුං චත්තාරිපි පදානි ගහිතාති, අනවසෙසවිසෙසදස්සන්තං වා. කෙච් පන “ආතප්පවෙච්චනානෙව අනුයොගාදිපදානි”ති වදන්ති. එත්තාවතා භගවා සත්ථරි කඨිබ්බාය චිත්තස්ස ඵද්ධකච්චරභාවාණුකභාවෙන අකුසලභාවාදිආපාදනතො වෙනොබිලභාවං දස්සෙති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

සික්ඛාග්ගහණෙන පටිපත්තිසද්ධම්මස්ස ගහිතත්තා චුත්තං “පරියත්තිධම්මෙ ව පටිවෙධධම්මෙ වා”ති. පරියත්තිධම්මෙ යත්ථ කඨිබ්බාය සම්භවො, තං දස්සෙතුං “චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි”තිආදි චුත්තං. තයිදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං පරම්පරාය පටිවෙධාවහභාවාදිවසෙනපි එකච්චානං තත්ථ සංයුජ්ජන්තිතො. යථා ව පටිවෙධෙ කඨිබ්බා චුත්තා, ඵවං අධිගමධම්මෙපි පචත්තතිති වෙදිතබ්බො. තථා හි එකච්චෙ “කසිණාදිභාවනාය ඤානානි ඉජ්ඣන්ති”ති වදන්ති. “කසිණානිස්සන්දො ආරුප්පාති, මෙත්තාදිනිස්සන්දො චතුත්ථංගුත්ථවිභාරො”ති ඵවමාදිනා කඨිබ්බතියෙවාති. එත්ථ ව නවලොකුත්තරෙසු පඤ්ඤත්තියංයෙව කඨිබ්බාපචත්ති වෙදිතබ්බො අසංකිලෙසිකත්තා ලොකුත්තරධම්මානං.

ඵවරූපන්ති එදිසං සුප්පට්ඨන්ති-උජුප්පට්ඨන්ති-ඤායප්පට්ඨන්ති-සාමිච්ඡප්පට්ඨන්ති-සඤ්ඤානං සම්මාපට්ඨපදං. අධිසීලසික්ඛාදයො ලොකුත්තරධම්මස්ස අනුධම්මභූතා වෙදිතබ්බො. ඵවස්ස මග්ගඵලසික්ඛාහි ඉමාසං විසෙසො සිද්ධො හොති. තථා හි චුත්තං “සික්ඛාග්ගහණෙන පටිපත්තිසද්ධම්මස්ස ගහිතත්තා”ති. එත්ථ ව යථා විචිකිච්ඡා චත්ථුත්තයස්ස සික්ඛාය ව ගුණෙසු අනාධිමුච්චනඅසම්පසිද්ධතාවසෙන අප්පට්ඨන්තිභාවතො චිත්තස්ස ඵද්ධභාවො ආසප්පනපරිසප්පනවසෙන පචත්තියා කච්චරභාවාණුකභාවො ව, ඵවං සබ්බභවාරිසු ආසාතවණ්ඩික්කාදිවසෙන චිත්තස්ස ඵද්ධභාවො ව උපහනනවිරුජ්ඣනාදිවසෙන කච්චරභාවාණුකභාවො ව වෙදිතබ්බො. අරියසඤ්ඤාවියා විචිකිච්ඡා, පුග්ගලවිසයා කාචි තත්ථීති සඤ්ඤාවියයාව ගහිතා, සාසනිකවසෙන වායං වෙනොබිලදෙසනාති සබ්බභවාරිසියයොව කොපො ගහිතො.

186. යථා වත්ප්‍රකාමො, එවං කිලෙසකාමොපි අස්සාදනියො එවාති “කිලෙසකාමෙපි”ති වුත්තං. තෙනාහ භගවා “රූපතණ්හා ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්තෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති”තිආදි (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133; විහ. 203). කාමනිද්දෙසෙ (මහානි. 1) සබ්බෙපි තෙභූමකා ධම්මා කාමනියටියෙන “කාමා”ති වුත්තා, බලවකාමරාගවත්ප්‍රභූතායෙවෙත්ථ කාමග්ගහණෙන ගතිතාති. විනිබ්බද්ධවත්ප්‍රභාවෙන යථා විසුං අත්තනො කායො ගතිතො, තථා පරෙසං තථාරූපා රූපධම්මා සමුහටියෙනාති ආහ “රූපෙති බහිද්ධාරූපෙ”ති. යථා හි පඤ්චකාමගුණිකො රාගො ක්‍රිතාදිවිසෙසාධිගමස්ස විනිබ්බද්ධාය සංවත්තති, එවං අත්තනො කායෙ අපෙක්ඛා බහිද්ධා ව සකපරික්ඛාරඤ්ඤාතිමිත්තාදීසු අපෙක්ඛාති. කෙච් පනෙත්ථ “රූපෙති රූපජ්ඣානෙ”තිආදිනා පපඤ්චෙත්ති. තදයුත්තං ක්‍රිතාධිගමවිනිබ්බද්ධානං සීලස්ස ව සංකිලෙසභූතානං වෙනොවිනිබ්බද්ධාවෙන ගතිත්තා.

යාවදත්ථන්ති යාව අත්තෙති අභිකඬ්ඛති, තාව. තෙනාහ “යත්තකං ඉච්ඡති, තත්තක”න්ති. න්ති යාවදත්ථං උදරපූරං භුත්තං. අවදෙහනතො පූරණතො. සෙය්‍යසුඛන්ති සෙය්‍යං පටිච්ච උප්පජ්ජනකසුඛං. පස්සසුඛන්ති පස්සානං සම්පරිවත්තනෙන උප්පජ්ජනකසුඛං. නිද්දාසුඛන්ති නිද්දායනෙන උප්පජ්ජනකසුඛං.

සීලෙනාතිආදි පත්ථනාකාරදස්සනං. වතසමාදානන්ති ධුතඬ්ඛාදිවතානුට්ඨානං. තපොති වීරියාරම්භො. සො හි කිලෙසානං තපනටියෙන නිග්ගණ්හනටියෙන තපවරණන්ති වුත්තං.

189. ඡන්දං නිස්සායාති ඡන්දං ධුරං, ඡන්දං ජෙට්ඨකං, ඡන්දං පුබ්බඬ්ඛගමං කත්වා පචත්තිවසෙන ඡන්දං නිස්සාය. ජෙට්ඨකටියෙන පධානභූතා, පධානභාවං වා පත්තාති පධානභූතා. තෙහි ධම්මෙහීති ඡන්දනිස්සයෙන පචත්තසමාධිනා වෙච “පධානසඬ්ඛාරො”ති වුත්තවීරියෙන ව. උපෙනන්ති සම්පයුත්තං. ඉජ්ඣනටියෙන ඉද්ධි, නිජ්ජන්තිඅත්තෙත්ථ පටිලාභටියෙන වාති අත්තො, තස්සා ඉද්ධියා පාදං පාදකං පදට්ඨානභූතං. අථ වා ඉජ්ඣන්ති තාය ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා භොන්තිති ඉද්ධි, සාව උපරිවිසෙසානං අධිට්ඨානභාවතො පාදො. තෙනාහ “ඉද්ධිභූතං වා පාදන්ති ඉද්ධිපාද”න්ති. සෙසෙසුපිති වීරියද්ධිපාදාදීසුපි. අස්සාති ඉද්ධිපාදස්ස. අත්තො දීපිතොති දීපනත්ථං කතං, තස්මා විසුද්ධිග්ගමං වණ්ණනායං (විසුද්ධි. මහාටි. 2.369) තස්ස අත්තවිචාරො ගහෙනබ්බො. ඉද්ධිපාදානං සමාධිපධානත්තා වුත්තං “වික්ඛම්භනප්පහානං කථිත”න්ති. තෙසං තෙසං කුසලධම්මානං අනුප්පන්නානං උප්පාදනාකිරියාය උප්පන්නානං පරිබුහනාකිරියාය උස්සහනතො උස්සොළ්භී, ථාමප්පත්තා පරක්කමධාතු. සා පන චතුත්තං ඉද්ධිපාදානං විසෙසපච්චයභූතා තෙ උපාදාය “පඤ්චමි”ති වුත්තා, සා ව යස්මා සමථිපස්සනාභාවනාසු තත්ථ වආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු සාධෙතබ්බං වීරියං, තස්මා ආහ “උස්සොළ්භීති සබ්බත්ථ කත්තබ්බවීරියං දස්සෙති”ති. පුබ්බභාගියසමථිපස්සනාසාධනං පහාතබ්බධම්මවිභාගෙන භින්දිත්වා ආහ “පඤ්ච වෙනොබ්බලප්පහානාති පඤ්ච විනිබ්බද්ධපහානාති”ති. භබ්බොති යුත්තො අරහති නිජ්ජන්තියා. ඤාණෙනාති මග්ගඤාණෙන. කිලෙසභෙදායාති කිලෙසානං සමුච්ඡින්නාය. බෙමස්සාති අනුපද්දවස්ස.

සම්භාවනත්තෙති (සාරත්ථ. ටී. 1.11; අ. නි. ටී. 3.7.71) “අපි නාමෙවං සියා”ති විකප්පනත්තො සම්භාවනත්තො. එවං හීති එවං එකමෙව සඬ්ඛාං අවත්වා අපරාය සඬ්ඛායා සද්ධිං වචනං ලොකෙ සිලිට්ඨවචනං භොති යථා “ද්වෙ වා තිණ්ණ වා උදකච්ඡිතාති”ති. සම්මා අධිසයිතානීති පාදාදිහි අත්තනා තෙසං කිඤ්චි උපසානං අකරොන්තියා බහිවාතාදිපරිස්සයපරිහරණත්ථං සම්මදෙව උපරි සයිතාති. උතුං ගාභාපෙන්නියාති තෙසං අල්ලසිනෙහපරියාදානත්ථං අත්තනො කායුස්සාවසෙන උතුං ගණ්හාපෙන්නියා. තෙනාහ “උස්මිකතාති”ති. සම්මා පරිභාවිතානීති සම්මදෙව සබ්බසො කුක්කුට්ඨාසනාය වාසිතාති. තෙනාහ “කුක්කුටගන්ධං ගාභාපිතාති”ති. අයඤ්ච කුක්කුටගන්ධපරිභාවනා සම්මාඅධිසයනසම්මාපරිසෙදනනිජ්ජන්තියා “අනුනිජ්ජාදී”ති (සාරත්ථ. ටී. 1.11) දට්ඨබ්බො. තෙහි පන සද්ධිංයෙව ඉජ්ඣනතො වුත්තං “නිව්ධකිරියාකරණෙන”ති. කිඤ්චාපි න එවං “අභො වතිමෙ”තිආදිනා ඉච්ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය, කාරණස්ස පන සම්පාදිත්තා අථ බො භබ්බාව අභිනිබ්භිජ්ජිත්තා යොජනා . කස්මා භබ්බාති ආහ “තෙ හි යස්මා තායා”තිආදි. එත්ථ යථා කපාලස්ස තනුතා ආලෝකස්ස අත්තො පඤ්ඤායමානස්ස කාරණං, තථා කපාලස්ස තනුතාය නබ්බොමුඛකුණ්ඩකානං බරතාය ව අල්ලසිනෙහස්ස පරියාදානං කාරණවචනන්ති දට්ඨබ්බං, තස්මාති ආලෝකස්ස අත්තො පඤ්ඤායමානතො, සයඤ්ච පරිපාකගත්තා.

ඔපම්මසම්පටිපාදනන්ති ඔපම්මත්ථස්ස උපමෙයොන සම්මදෙව පටිපාදනං. අත්තොනාති උපමෙයාත්තෙත්තං. යථා කුක්කුටියා අණ්ඩෙසු තිව්ධකිරියාය කරණං කුක්කුට්ඨපාකානං අණ්ඩකොසතො නික්ඛමනස්ස මූලකාරණං, එවං භික්ඛුනො උස්සොළ්භිපන්නරසාති අධිගාති අවිජ්ජණ්ඩකොසතො නික්ඛමනස්ස මූලකාරණන්ති ආහ “තස්සා කුක්කුටියා...පෙ.... සමන්තාගතභාවො”ති. පටිච්ඡාදනසාමඤ්ඤෙන අවිජ්ජාය අණ්ඩකොසසදිසතාය බලවටිපස්සනාවසෙන අවිජ්ජණ්ඩකොසස්ස තනුභාවො, විපස්සනාඤාණස්ස පරිණාමකාලො වුට්ඨානගාමිතිභාවාපත්ති, තදා ව සා මග්ගඤාණගබ්බං ධාරෙන්නී විය භොතිති ආහ “ගබ්භග්ගහණකාලො”ති. අභිඤ්ඤාපක්ඛෙති ලෝකියාභිඤ්ඤාපක්ඛෙ. ලෝකුත්තරාභිඤ්ඤා හි අවිජ්ජණ්ඩකොසං පදාලිකාති. ගාථාය අවිජ්ජණ්ඩකොසං පහරතීති දෙසනාවිලාසෙන විනෙය්‍යසන්නානගතං අවිජ්ජණ්ඩකොසං සට්ඨෙති, යථායානෙ යාතුං න දෙති.

පටිසම්බානප්පභානන්ති තද්ධිගප්පභානපුබ්බකං වික්ඛම්භනප්පභානං. පුබ්බභාගියා ඉද්ධිපාදා පාළියං ගතිනාති “ඉද්ධිපාදෙහි වික්ඛම්භනප්පභාන”න්ති චුත්තං. “උස්සොළ්භිපන්තරසම්භගසමන්තාගතො හික්ඛු භබ්බො අභිනිබ්බදායා”තිආදිවචනතො (ම. නි. 1.189) ලොකුත්තරිද්ධිපාදා පන සම්බොධග්ගහණෙනෙව ගතිනා. මග්ගෙ ආගතෙති උස්සොළ්භිපන්තරසම්භගසමන්තාගතස්ස හික්ඛුනො විපස්සනං උස්සුක්කාපයතො මග්ගෙ ආගතෙ උප්පන්නෙ, පාළියං වා අභිනිබ්බදාසම්බොධග්ගහණෙහි මග්ගෙ ආගතෙ. එලෙ ආගතෙති එත්ථාපි චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. නිබ්බානස්ස පන පාළියං අනාගතත්තා නිස්සරණප්පභානං න ගතිනං. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

වෙනොබ්බසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. වනපත්ථපරියායසුත්තවණ්ණනා

190. වනියති විවෙකකාමෙහි භජියති, වනුතෙ වා තෙ අත්තසම්පත්තියා වසන්ත්ථාය යාවන්නො විය හොතිති වනං, පතිට්ඨන්ති එත්ථ විවෙකකාමා යථාධිප්පෙතවිසෙසාධිගමෙනාති පත්ථං, වනෙසු පත්ථං ගහනට්ඨානෙ සෙනාසනං වනපත්ථං. පරියායති අත්තතො එලං පරිග්ගහෙත්ථා වත්තතිති පරියායො, කාරණන්ති ආහ “වනපත්ථපරියායන්ති වනපත්ථකාරණ”න්ති. වනපත්ථඤ්ඤි තං උපනිස්සාය විහරතො උපනිස්සයකාරණං. තෙනාහ “වනපත්ථං උපනිස්සාය විහරති”ති. පරියායති දෙසෙතබ්බමත්ථං පතිට්ඨපෙතිති පරියායො, දෙසනා. වනපත්ථං ආරබ්භ පවත්තා දෙසනා වනපත්ථදෙසනා, තං, උභයත්ථාපි වනපත්ථග්ගහණං ලක්ඛණමත්තං ගාමාදීනම්පෙත්ථ කාරණභාවස්ස, දෙසනාය විසයභාවස්ස ව ලබ්භමානත්තා.

191. නිස්සායාති අපස්සාය, විවෙකවාසස්ස අපස්සයං කත්ථාති අත්ථො. න උපට්ඨානීතිආදීහි තස්මිං වනපත්ථං සෙනාසනසප්පායාභාවං, උතුපුග්ගලධම්මස්සවනසප්පායාභාවම්භි වා දස්සෙති. ජීවිතසම්භාරාති (අ. නි. ටී. 3.9.6) ජීවිතප්පවත්තියා සම්භාරා පච්චයා. සමුදානෙතබ්බාති සම්මා ඤායෙන අනවජ්ජඤ්ඤාචරියාදිනා උද්ධං උද්ධං ආනෙතබ්බො පාපුණ්ණිකබ්බො. තෙ පන තථා සමුදානිකා සමාහටා නාම හොන්තිති ආහ “සමාහරිතබ්බො”ති. දුක්ඛෙන උප්පජ්ජන්තිති සුලභුප්පාදා න හොන්ති. එතෙන භොජනසප්පායාදිඅභාවං දස්සෙති. රත්තිභාගං වා දිවසභාගං වාති භූමිමත්ථං උපයොගවචනන්ති ආහ “රත්තිකොට්ඨාසෙ වා දිවසකොට්ඨාසෙ වා”ති. රත්තිංයෙව පක්කම්භිතබ්බං සමණධම්මස්ස තත්ථ අනිජ්ජප්පනතො.

192-3. සම්බාපිති “යදත්ථමහං පබ්බජිතො, න මෙතං ඉධ නිජ්ජප්පති, විවරාදි පන සමුදාගච්ඡති, නාහං තදත්ථං පබ්බජිතො, කිං මෙ ඉධ වාසෙතා”ති පටිසම්බායපි. අනන්තරවාරෙ සම්බාපිති “යදත්ථමහං පබ්බජිතො, තං මෙ ඉධ නිජ්ජප්පති, විවරාදි පන න සමුදාගච්ඡති, නාහං තදත්ථං පබ්බජිතො”ති පටිසම්බායපිති අත්ථො. තෙනාහ “සමණධම්මස්ස නිජ්ජප්පනභාවං ජානිත්වා”ති.

195-7. සො පුග්ගලො අනාපුච්ඡා පක්කම්භිතබ්බං, නානුබන්ධිතබ්බොති “සො පුග්ගලො”ති පදස්ස “නානුබන්ධිතබ්බො”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. යස්ස යෙන හි සම්බන්ධො, දුරට්ඨෙතපි සො භවති. තං පුග්ගලන්ති “සො පුග්ගලො”ති පච්චත්තවචනං උපයොගවසෙන පරිණාමෙත්ථා තං පුග්ගලං අනාපුච්ඡා පක්කම්භිතබ්බන්ති අත්ථො. අත්ථවසෙන හි විභත්තිවිපරිණාමොති. තං ආපුච්ඡා පක්කම්භිතබ්බන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ආපුච්ඡා පක්කම්භිතබ්බන්ති ව කතඤ්ඤුතකතවෙදිතාය නියොජනං.

198. එවරුපොති යං නිස්සාය හික්ඛුනො ගුණෙහි වුද්ධියෙව පාටිකඛ්ඛා, පච්චයෙහි ව න පරිස්සමො, එවරුපො දණ්ඩකම්මාදීහි නිග්ගණ්හාති වෙපි, න පරිච්චජිතබ්බොති දස්සෙති “සවෙපි”තිආදිනා.

වනපත්ථපරියායසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. මධුපිණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනා

199. ජාතිවනන්ති සයංජාතං වනං. තෙනාහ “අරොපිම”න්ති. පටිසල්ලානත්ථායාති එකිභාවත්ථාය, පුපුත්තාරම්මණතො වා විත්තං පටිනිවත්තෙත්ථා අවිචන්තසන්නෙ නිබ්බානෙ ඵලසමාපත්තිවසෙන අල්ලියාපනත්ථං. දණ්ඩො පාණ්ණිති අස්සාති දණ්ඩපාණ්ණි. යථා සො “දණ්ඩපාණ්ණි”ති වුව්චති, තං දස්සෙතුං “අයඤ්ඤි”තිආදි චුත්තං. දණ්ඩවිත්තතායාති දණ්ඩෙ සොණ්ඩතාය. සො හි දණ්ඩපසුතො දණ්ඩසිප්පෙ ව සුකුසලො තත්ථ පාකටො පඤ්ඤාතො, තස්මා දණ්ඩං ගහෙත්ථාව විවරති. ජඩ්ඝාකිලමට්ඨිනොදනත්ථන්ති රාජසභාය විරනිසජ්ජාය උප්පන්නජඩ්ඝාපරිස්සමස්ස අපනයනත්ථං. අධිවචනික්ඛමනොති යාදිවජ්ජනනික්ඛමනො, න අභිණ්හනනික්ඛමනො. ඔලුබ්භාති සන්නිරුමිතිත්ථා යිතො. යථා සො “ඔලුබ්භා”ති චුත්තො, තං දස්සෙතුං “ගොපාලකදාරකො වියා”තිආදි චුත්තං.

200. වදන්ති එතෙනාති වාදො, දිට්ඨිති ආහ “කිං වාදිති, කිං දිට්ඨිකො”ති? කිමක්ඛායිති කිමාවික්ඛකො, කිදිසධම්මකට්ඨො? අවිත්තිකාරොනාති අනාදරෙන. තථාපුච්ඡනෙ කාරණං දස්සෙන්නො “කස්මා”තිආදිමාහ.

නස්සනෙතනති නස්සතු එතං කුලං.

අත්ථං න ජානාතීති අත්ථං වෙ එකදෙසෙන ජානෙය්‍ය, තං මිච්ඡා ගහෙත්වා පටිප්ඵරිත්වාපි තිට්ඨෙය්‍ය. තස්ස දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛායාති තදස්ස අත්ථාජානනං භගවතා ඉච්ඡිතං. විග්ගාහිකකප්පන්ති විග්ගහකපං, සාරම්භකප්පන්ති අත්ථො. නනු භගවතා සද්ධිං ලොකෙ පුට්ඨ සමිණ්‍යාභිමණා නානාවාදා සන්තීති වොදනං සන්ධායාහ “තථාගතො හී”තිආදි. න විවදති විවාදහෙතුකානං කාමදිට්ඨිප්ඤ්ඤාසානානං මග්ගෙනෙව සමුග්ගාතිත්තත්තා, තදභාවතො පන ලොකො තථාගතෙන විවදති. ධම්මවාදි යථාභූතවාදි ධම්මවාදීහි න විවදති තෙසං විවදිතුකාමතාය එව අභාවතො, අධම්මවාදි පන තිණායපි නමඤ්ඤාමානො තෙහි කිඤ්චි විවදති. තෙනාහ “න, හික්ඛවෙ, ධම්මවාදි කෙනචි ලොකස්මිං විවදති”ති (සං. නි. 3.94). අධම්මවාදි පන අසමුච්ඡින්නවිවාදහෙතුකත්තා විවදතෙව. තථා වාහ “අධම්මවාදිව ඛො, හික්ඛවෙ, විවදති”ති.

යථා ව පනාති එත්ථ යථා-සද්දො “යථා ව අනුප්පන්නස්ස කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති, තඤ්ච පජානාති”තිආදීසු (අ. නි. 3.122) විය කාරණත්වොති ආහ “යෙන කාරණෙන”ති. කාරණාකාරො වා ඉධ යථා-සද්දෙන චුත්තො, සො පන අත්ථතො කාරණමෙවාති චුත්තං “යෙන කාරණෙන”ති. “ඉදං කපං ඉදං කපං”ති පවත්තනතො කපංකපා, විචිකිච්ඡා. සා යස්ස නත්ථි, සො අකපංකථි, තං අකපංකථිං. විප්පට්ඨාරකුක්කුච්චං භගවතා අනාගාමිමග්ගෙනෙව ඡින්නං, භත්ථපාදකුක්කුච්චං අග්ගමග්ගෙන ආවෙණිකධම්මාධිගමතො. අපරාපරං උප්පජ්ජනකභවො “භවාහවො”ති ඉධාධිප්පෙතොති ආහ “පුනප්පුනබ්භවෙ”ති. සංවරාසංවරො ඵලාඵලං විය බුද්දකමහන්තො භවො “භවාහවො”ති චුත්තොති ආහ “භීනපණිකෙ වා භවෙ”ති. භවො වුඩ්ඪිප්පත්තො “අභවො”ති වුච්චති යථා “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති (ධ. ස. 11.තිකමාතිකා). කිලෙසසඤ්ඤාති කාමසඤ්ඤාදිකෙ වදති. කිලෙසා එව වා සඤ්ඤානාමෙන චුත්තා “සඤ්ඤා පභාය අමතං එව පාපුණාති”තිආදීසු විය. අත්තතො ඛිණාසවභාවං දීපෙතීති ඉමිනාව පරෙසඤ්ච තප්පත්තාය ධම්මං දෙසෙතීති අයම්පි අත්ථො විභාවිතොති දට්ඨබ්බං. නීහරිත්වා කීළාපෙත්වාති නීහරිත්වා වෙව කීළාපෙත්වා ව, නීහරණවසෙන වා කීළාපෙත්වා. තිව්සාබන්ති තිහඬගහාකුටි විය නලාටෙ ජාතත්තා නලාටිකං.

201. කිත්ති නු ඛොති කිං කාරණෙනාති අත්ථො. අනුසන්ධිං ගහෙත්වාති පුච්ඡානුසන්ධිං උට්ඨපෙත්වා. යතොනිදානන්ති යංනිදානං, යංකාරණාති චුත්තං හොති. පුරිමපදෙ හි විහත්ති අලොපං කත්වා නිද්දෙසො, ඡඅප්ඤ්ඤාතිකබාහිරායතනාදිනිදානන්ති අයමෙව අත්ථො. සඬබ්බායන්ති සඬබ්බාභාවෙන ඤායන්තීති සඬබ්බාති ආහ “සඬබ්බාති කොට්ඨාසා”ති. කාමඤ්චෙත්ථ මානොපි පපඤ්චො, අභිනන්දනසභාවෙ එව පන ගණ්හන්තො “තණ්හාමානදිට්ඨිපපඤ්චසම්පයුත්තා”ති ආහ. තථා හි වක්ඛති “අභිනන්දිතබ්බ”න්තිආදි. සමුදාවරන්තීති සබ්බසො උද්ධං උද්ධං පරියාදාය පවත්තන්ති. මරියාදන්තො හි අයමාකාරො, තෙන ව යොගෙන පුරිසන්ති උපයොගවචනං යථා “තථාගතං, හික්ඛවෙ, අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං ද්වෙ විතක්කා සමුදාවරන්ති”ති (ඉතිවු. 38). තණ්හාදයො ව යථාසකං පවත්තිආකාරං අවිලඬ්ඝන්තියො ආසෙවනවසෙන උපරුපරි පවත්තන්ති. තථා හි තා “පපඤ්චසඬබ්බා”ති චුත්තා.

කාරණෙති පවත්තිපච්චයෙ. එකායතනම්පි ...පෙ.... නත්ථිති වක්ඛායතනාදි එකම්පි ආයතනං අභිනන්දිතබ්බං අභිවදිතබ්බං අප්ඤ්ඤාසිතබ්බඤ්ච නත්ථි වෙ, නනු නත්ථි එව, කස්මා “නත්ථි වෙ”ති චුත්තන්ති? සච්චං නත්ථි, අප්පභිනාහිනන්දනාභිවදනඅප්ඤ්ඤාසානානං පන පුට්ඨප්පනානං අභිනන්දිතබ්බාදිප්පකාරාති ආයතනාති හොන්තීති තෙසං න සක්කා නත්ථිති වත්තු, පභිනාහිනන්දනාදීනං පන සබ්බථා නත්ථිති “නත්ථි වෙ”ති චුත්තං. අහං මමන්ති අභිනන්දිතබ්බන්ති දිට්ඨාහිනන්දනාය “අහ”න්ති තණ්හාහිනන්දනාය “මම”න්ති රොවෙතබ්බං. අභිවදිතබ්බන්ති අභිනිවිසනසමුට්ඨාපනවසෙන වත්තබ්බං. තෙනාහ “අහං මමන්ති වත්තබ්බ”න්ති. අප්ඤ්ඤාසිත්වාති දිට්ඨි තණ්හා වත්ථුං අනුපවිසිත්වා ගාහද්වයං අනඤ්ඤාසාධාරණං විය කත්වා. තෙනාහ “ගිලිත්වා පරිනිව්ඨපෙත්වා”ති. එතෙනාති “එත්ථ වෙ නත්ථි”තිආදිවචනෙන. එත්ථාති ආයතනෙසු. තණ්හාදීනං අවත්ථුභාවදස්සනමුඛෙන තණ්හාදීනංයෙව අප්පවත්තිං කිලෙසපරිනිබ්බානං කථිතන්ති. තෙනාහ භගවා “එසෙවන්තො”තිආදි, අයමෙව අභිනන්දනාදීනං නත්ථිභාවකරො මග්ගො, තප්පට්ඨපස්සද්ධිභූතං ඵලං, තංනිස්සරණං වා නිබ්බානං රාගානුසයාදීනං අන්තො අවසානං අප්පවත්තිති අත්ථො. තෙනාහ “අයං ...පෙ.... අන්තො”ති. සබ්බත්ථාති “එසෙවන්තො පටිසානුසයානං”තිආදීසු සබ්බපදෙසු.

ආදියතීති පභාරදානාදිවසෙන ගස්හති. මත්ථකප්පත්තං කලහන්ති හණ්ඩනාදිමත්තෙ අට්ඨන්වා මුඛසන්තිහි විතුදනාදිවසෙන මත්ථකප්පත්තං කලහං. යාය කරොතීති සම්බන්ධො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. විරුද්ධග්ගාභවසෙන නානාගාහමත්තං, තථා විරුද්ධවාදවසෙන නානාවාදමත්තං. එවං පවත්තන්ති ගරුකාතබ්බෙසුපි ගාරවං අකත්වා “තුචං තුච”න්ති එවං පවත්තං සාරම්භකපං, යාය වෙනතාය යං කරොති, සා තුචං තුචං. නිස්සායාති පටිච්ච, නිස්සයාදිපච්චයෙ කත්වාති අත්ථො. කිලෙසානං උප්පත්තිනිමිත්තතා තාව ආයතනානං හොතු තබ්භාවෙ භාවතො, නිරොධනිමිත්තතා පන කපං. න හෙත්ථ ලොකුත්තරධම්මානං සඬගහො ලොකියානංයෙව අධිප්පෙත්තත්තාති වොදනං සන්ධායාහ “නිරුජ්ඣමානාපි”තිආදි. නාමමත්තෙන නිමිත්තතං සන්ධාය චුත්තොති දස්සෙත්තො “යත්ථුප්පන්නා, තත්ථෙව නිරුද්ධා හොන්ති”ති වත්වා තමත්ථං සුත්තන්තරෙන සාධෙත්තො “ස්වායමත්ථො”තිආදිමාහ.

තත්ප් සමුදයසව්වපඤ්ඤානානි මහාසතිපට්ඨානෙ සමුදයසව්වනිද්දෙසෙන. සො හි “කත්ප් උප්පජ්ජමානා”තිආදිනා පුච්ඡාවසෙන පවත්තත්තා පඤ්ඤානි වුත්තො. නනු තත්ප් තණ්හාය උප්පත්තිනිරොධා වුත්තා, න සබ්බකිලෙසානන්ති ඊදිසී වොදනා අනවකාසාති දස්සෙන්තො “යටෙව වා”තිආදිමාහ. උද්ධවොහාරෙති ඉමිනා රාගාදීනං අප්පවත්තිනිමිත්තතාය අන්තොති සමඤ්ඤා නිබ්බානස්සාති දස්සෙති. එතෙනෙව අභිනන්දනාදීනං අභාවොති ව ඉදං සංවණ්ණිකන්ති දට්ඨබ්බං. කපං පන සබ්බසංඛිතවිනිස්සටෙ නිබ්බානෙ අකුසලධම්මානං නිරොධසම්භවොති ආහ “යඤ්ඨි යත්ප් නත්ථී, තං තත්ප් නිරුද්ධං නාම හොති”ති. ය්වායං අප්පවත්තියං නිරොධවොහාරො වුත්තො, ස්වායමත්ථො නිරොධපඤ්ඤෙන දිපෙනබ්බො. න හි තත්ප් උප්පජ්ජන්තා නිරුද්ධා විතක්කච්චාරා පටිප්පස්සද්ධාති වුත්තා, අප් බො අප්පවත්තා එවාති.

203. එවංසම්පදන්ති එවංසම්පජ්ජනකං එවං පස්සිතබ්බං ඉදං මම අප්ඤ්ඤාසනං. තෙනාහ “ඊදිසන්ති අත්ථො”ති. ජානං ජානාතීති (අ. නි. ටී. 3.10.113-116) සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණොන ජානිතබ්බං සබ්බං ජානාති. උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන හි අවිසෙසග්ගහණෙන ව “ජාන”න්ති ඉමිනා නිරවසෙසං ඤෙය්‍යාජානං පරිග්ගණ්හාතිති තබ්බිසයාය ජානනාකිරියාය සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව කරණං භවිතුං යුත්තං. අප් වා පකරණවසෙන “භගවා”ති සද්දන්තරසන්තිධානෙන වායමත්ථො විභාවෙනබ්බො. පස්සිතබ්බමෙව පස්සතිති දිබ්බවක්ඛු-පඤ්ඤාවක්ඛු-ධම්මවක්ඛු-බුද්ධවක්ඛු-සමන්තවක්ඛු-සංඛිතතෙහි ඤාණවක්ඛුහි පස්සිතබ්බං පස්සති එව. අප් වා ජානං ජානාතීති යථා අඤ්ඤෙ සවිපල්ලාසා කාමරූපපරිඤ්ඤාවාදිනො ජානන්තාපි විපල්ලාසවසෙන ජානන්ති, න එවං භගවා. භගවා පන පහීනවිපල්ලාසත්තා ජානන්තො ජානාති එව, දිට්ඨිදස්සනස්ස ව අභාවා පස්සන්තො පස්සතියෙවාති අත්ථො. දස්සනපරිණායකට්ඨෙතාති යථා වක්ඛු සත්තානං දස්සනත්පං පරිණෙති, එවං ලොකස්ස යථාචදස්සනසාධනතො දස්සනකිව්වපරිණායකට්ඨෙත වක්ඛුභුතො, පඤ්ඤාවක්ඛුමයත්තා වා සයම්භුඤ්ඤාණෙන පඤ්ඤාවක්ඛුං භුතො පත්තොති වා වක්ඛුභුතො. ඤාණභුතොති එතස්ස ව එවමෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො. ධම්මා වා බොධිපක්ඛියා තෙහි උප්පන්නත්තා ලොකස්ස ව තදුප්පාදනතො, අනඤ්ඤසාධාරණං වා ධම්මං පත්තොති ධම්මභුතො. බ්‍රහ්මා වුව්වති මග්ගො තෙන උප්පන්නත්තා ලොකස්ස ව තදුප්පාදනත්තා, තඤ්ච සයම්භුඤ්ඤාණෙන පත්තොති බ්‍රහ්මභුතො. චතුසච්චධම්මං වදන්ති වත්තා. චිරං සච්චපට්ඨෙධං පවත්තෙන්තො වදන්ති පවත්තා. අත්ථං නීහරිත්වාති දුක්ඛාදිඅත්ථං තත්ථාපි පිළිනාදිඅත්ථං උද්ධරිත්වා. පරමත්ථං වා නිබ්බානං පාපයිතා, අමතසවිජ්ජිකිරියං සත්තෙසු උප්පාදෙන්තො අමතං දදාතිති අමතස්ස දාතා. බොධිපක්ඛියධම්මානං තදායත්තභාවතො ධම්මස්සාමී.

204. සො වා උද්දෙසො අත්තනොපි හොතිති ථෙරො “යං බො නො”ති ආහ. සබ්බලොකසාධාරණා හි බුද්ධානං දෙසනාති. ඉදාති යෙහි ද්වාරාරම්මණෙහි පුරිසං පපඤ්චසඤ්ඤාසංඛිතා සමුදාවරන්ති, තාති තාව දස්සෙන්තො පපඤ්චසඤ්ඤාසංඛිතා දස්සෙතුං යෙන සළායතනවිභවිගෙන නිද්දෙසො කතො, තස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “වක්ඛුඤ්ඤා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ප් නිස්සයභාවෙනාති නිස්සයපච්චයභාවෙන. නිස්සයපච්චයො ව පසාදවක්ඛුයෙව හොති, න වුද්දසසම්භාරං, චතුරත්තාලිසසම්භාරං වා සසම්භාරවක්ඛුන්ති ආහ “වක්ඛුපසාදඤ්ච පට්ඨවා”ති. ආරම්මණභාවෙනාති ආරම්මණපච්චයභාවෙන. ආරම්මණපච්චයො ව චතුසමුට්ඨානිකරූපෙසු යං කිඤ්චි හොතිති ආහ “චතුසමුට්ඨානිකරූපෙ ව පට්ඨවා”ති.

එත්ප් වක්ඛු එකමිපි විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොති, රූපායතනං පන අනෙකමෙව සංභන්ති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්පං නිස්සයභාවෙන “වක්ඛුපසාදඤ්ච ආරම්මණභාවෙන චතුසමුට්ඨානිකරූපෙ වා”ති වචනභෙදො කතො. කිං පන කාරණං වක්ඛු එකමිපි විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොති, රූපං පන අනෙකමෙවාති? පච්චයභාවිසෙසතො. වක්ඛු හි වක්ඛුචිඤ්ඤාණස්ස නිස්සයපුරෙජානඉන්ද්‍රියවිප්පයුත්තපච්චයෙහි පච්චයො හොත්තං. අත්ථිභාවෙනෙව හොති තස්මිං සති තස්ස භාවතො, අසති අභාවතො, යතො තං අත්ථිඅවිගතපච්චයෙහිස්ස පච්චයො හොතිති වුව්වති, තත්තිස්සිතතා වස්ස න එකදෙසෙන අල්ලියනවසෙන ඉව්ජිතබ්බා අරූපභාවතො. අප් බො ගරුරාජාදිසු සිස්සරාජපුරිසාදීනං විය තප්පට්ඨද්ධවුත්තිතාය, ඉතරෙ පන පච්චයා තෙන තෙන විසෙසෙන වෙදිතබ්බා.

ස්වායං පච්චයභාවො න එකස්මිං න සම්භවතිති එකමිපි වක්ඛු වක්ඛුචිඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොතිති දස්සෙතුං පාළියං “වක්ඛුඤ්ඤාවුසො, පට්ඨවා”ති එකවචනවසෙන වුත්තං. රූපං පන යදිපි වක්ඛු විය පුරෙජානඅත්ථි-අවිගතපච්චයෙහි පච්චයො හොති පුරෙතරං උප්පන්නං හුත්වා විජ්ජමානක්ඛණෙ එව උපකාරකත්තා තථාපි අනෙකමෙව සංභන්ති හුත්වා පච්චයො හොති ආරම්මණභාවතො. යඤ්ඨි පච්චයධම්මං සභාවභුතං, පරිකප්පිතාකාරමත්තං වා විඤ්ඤාණං විභාවෙන්තං පවත්තති, තදඤ්ඤෙසඤ්ච සතිපි පච්චයභාවෙ සො තස්ස සාරම්මණසභාවතාය යං කිඤ්චි අනාලම්භිත්වා පවත්තිතුං අසමත්පස්ස ඔලුබ්භපවත්තිකාරණභාවෙන ආලම්බනීයතො ආරම්මණං නාම, තස්ස යස්මා යථා තථා සභාවුපලද්ධි විඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයලාභො, තස්මා වක්ඛුචිඤ්ඤාණං රූපං ආරබ්භ පවත්තමානං තස්ස සභාවං විභාවෙන්තමෙව පවත්තති. සා වස්ස ඉන්ද්‍රියාධිනවුත්තිකස්ස ආරම්මණසභාවුපලද්ධි න එකද්විකලාපගතවණ්ණවසෙන හොති, නාපි කතිපයකලාපගතවණ්ණවසෙන, අප් බො ආභොගානුරූපං ආපාටගතවණ්ණවසෙනාති අනෙකමෙව රූපං සංභව්වකාරිතාය විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොතිති දස්සෙන්තො “රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුචිඤ්ඤාණං”න්ති බහුවචනවසෙනාහ.

යං පන පට්ඨානෙ (පට්ඨා. 1.1.2 පච්චයනිද්දෙස) “රූපායතනං වක්ඛුචිඤ්ඤාණධාතුයා තංසම්පයුත්තකානඤ්ච ධම්මානං ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති වුත්තං, තං යදිසං රූපායතනං වක්ඛුචිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයො,

තාදිසං සන්ධාය වුත්තං. කිදිසං පන තන්ති ? සමුදිතන්ති පාකටොයමත්ථො. එවඤ්ච කත්වා යදෙකෙ වදන්ති “ආයතනසල්ලක්ඛණවසෙන වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදයො සල්ලක්ඛණවිසයා, න දුඛාසල්ලක්ඛණවසෙනා”ති, තම්පි සුචුත්තමෙව හොති. න චෙත්ථ සමුදායාරම්මණතා ආසඬ්ඛිතබ්බො සමුදායාභොගස්සෙව අභාවතො, සමුදිතා පන වණ්ණධම්මා ආරම්මණපච්චයා හොන්ති. කථං පන පච්චෙකං අසමත්ථා සමුදිතා ආරම්මණපච්චයා හොන්ති. න හි පච්චෙකං දට්ඨං අසක්කොන්තා අන්ධා සමුදිතා පස්සන්තිති? නයිදමෙකන්තිකං විසුං විසුං අසමත්ථානම්පි සිව්කාවහනාදිසු සමත්ථතාය දස්සනතො. කෙසාදිතඤ්ච යස්මිං යානෙ ධීතානං පච්චෙකං වණ්ණං ගහෙතුං න සක්කා, තස්මිංයෙව යානෙ සමුදිතානං තං ගහෙතුං සක්කාති හියොයපි තෙසං සංභව්චකාරිතා පරිබ්බන්තා. එතෙන කිං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස පරමාණුරූපං ආරම්මණං, උදාහු තංසමුදායොතිආදිකා චොදනා පටික්ඛිත්තාති වෙදිතබ්බො. “සොතඤ්ච, ආවුසො, පට්චවා”තිආදිසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං නාමාති වක්ඛුනිස්සිතරූපවිජානනලක්ඛණං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං නාම උප්පජ්ජති.

තිණ්ණං සඬ්ඛනියාති වක්ඛු, රූපං, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං සඬ්ඛනියා සමොධානෙන. එස්සො නාමාති අරූපධම්මොපි සමානො ආරම්මණෙ ථුසනාකාරෙනෙව පවත්තනතො ථුසනලක්ඛණො එස්සො නාම ධම්මො උප්පජ්ජති. සහජාතාදිවසෙනාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණසම්පයුත්තාය සහජාතඅඤ්ඤාමඤ්ඤාදිවසෙන, අනන්තරාය අනන්තරාදිවසෙන, ඉතරාය උපනිස්සයවසෙන පච්චයභාවතො එස්සපච්චයා එස්සකාරණා වෙදනා උප්පජ්ජති. අනුභවනසමකාලමෙව ආරම්මණස්ස සඤ්ජානනං හොතිති “තාය වෙදනාය යං ආරම්මණං වෙදෙති, තදෙව සඤ්ඤා සඤ්ජානාති”ති වුත්තං. වක්ඛුද්වාරිකා ධම්මා ඉධාධිප්පෙනාති තදනුසාරෙන පන අපරාපරූප්පන්තානං වෙදනාදිනං ගහණෙ සති, යන්ති වා කාරණවචනං, යස්මා ආරම්මණං වෙදෙති, තස්මා තං සඤ්ජානාතිති අත්ථො. න හි අසති වෙදයිතෙ කදාච සඤ්ඤාප්පන්ති අත්ථි. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. සඤ්ඤාය හි යථාසඤ්ඤාතං විජ්ජමානං, අවිජ්ජමානං වා ආරම්මණං විතක්කවසෙන පරිකප්පෙති, යථාපරිකප්පිතඤ්ච තං දිට්ඨිතණ්භාමානමඤ්ඤානාහි මඤ්ඤාමානො පපඤ්චෙතිති වුත්තො. තෙනෙවාහ “පථවිං පථවිතො සඤ්ජානා”ති, “පථවිං පථවිතො සඤ්ඤත්වා පථවිං මඤ්ඤති”තිආදි (ම. නි. 1.2), “තක්කඤ්ච දිට්ඨිසු පකප්පයිත්වා, සච්චං මුසාති ද්වයධම්මොහු”ති (සු. නි. 892; මහානි. 121) ව. බලප්පත්තපපඤ්චවසෙනෙවායමත්ථවණ්ණතා කතා, අවිධිකථායං පන පරිදුබ්බලවසෙන.

වක්ඛුරූපාදිති කාරණෙහිති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණඑස්සවෙදනාසඤ්ඤාවිතක්කෙහි කාරණභූතෙහි. අකාරණභූතානම්පි තෙසං අත්ථිතාය කාරණග්ගහණං. පරිඤ්ඤාතා හි තෙ අකාරණං. තෙනාහ “අපරිඤ්ඤාතකාරණ”න්ති. තිහිපි පරිඤ්ඤාහි අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකං. අභිභවන්තිති අප්ඤ්ඤාත්ථරන්ති. සහජාතා හොන්තිති එත්ථ “වක්ඛුසම්පස්සපච්චයා වෙදනාක්කන්ධො අත්ථි කුසලො”තිආදිවචනතො වෙදනාසඤ්ඤා අසහජාතාපි ගහෙතබ්බො. යදි එවන්ති “පපඤ්චෙති”ති එත්ථ යදි පඤ්චද්වාරපච්චනසහජාතා පපඤ්චසඬ්ඛා අධිප්පෙනා තාසං පච්චුප්පන්තවිසයත්තා, කස්මා අතීතානාගතග්ගහණං කතන්ති වොදෙති. ඉතරො “තථා උප්පජ්ජනතො”තිආදිනා පරිහරති. තත්ථ තථා උප්පජ්ජනතොති යථා වත්තමානකාලෙ, එවං අතීතකාලෙ අනාගතකාලෙ ව වක්ඛුද්වාරෙ පපඤ්චසඬ්ඛානං උප්පජ්ජනතො අතීතානාගතග්ගහණං කතං, න අතීතෙසු, අනාගතෙසු වා වක්ඛුරූපෙසු වක්ඛුද්වාරිකානං තාසං උප්පජ්ජනතො.

මනඤ්ජාචුසො, පට්චවාති එත්ථ දුට්ඨං මනං කෙවලං භවඬ්ඛං, සාවජ්ජනං වා. දුට්ඨා හි කථා. උප්පත්තිද්වාරකථායං ද්වික්ඛන්තුං චලිතං භවඬ්ඛං මනොද්වාරං නාම, වක්ඛාදි විය රූපාදිනා යෙන තං සට්ඨිතං තත්ථ උපරි විඤ්ඤාණුප්පත්තියා ද්වාරභාවතො. පච්චයකථායං සාවජ්ජනභවඬ්ඛං, “මනොසම්පස්සපච්චයා අත්ථි කුසලො”තිආදිසු හි සාවජ්ජනමනොසම්පස්සො ඉවිජ්ජනො, න භවඬ්ඛමනොසම්පස්සො අසම්භවතො. තත්ථ පඨමනායං සන්ධායාහ “මනන්ති භවඬ්ඛවිත්ත”න්ති. ධම්මෙති තෙභූමකධම්මාරම්මණන්ති ඉමිනා සභාවධම්මෙසු එව කිලෙසුප්පත්තිති කෙච්, තදයුත්තං තදුපාදානායපි පඤ්ඤත්තියා ධම්මාරම්මණතාය වුත්තන්තා. ඉධ පන තෙභූමකාපි ධම්මා ලබ්භන්තිති දස්සනත්ථ “තෙභූමකධම්මාරම්මණ”න්ති වුත්තං, න පඤ්ඤත්තියා අනාරම්මණත්තා. එවඤ්චෙනං සම්පට්චිජ්ජිතබ්බං, අඤ්ඤා අකුසලචිත්තූප්පාදා අනාරම්මණා නාම සියුං. උප්පත්තිද්වාරකථායං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදි විය ආවජ්ජනම්පි ද්වාරපක්ඛිකමෙවාති වුත්තං. “මනොවිඤ්ඤාණන්ති ආවජ්ජනං වා”ති. පච්චයකථායං පන ආවජ්ජනං ගහිතන්ති “පචනං වා”ති වුත්තං. නයද්වයෙ ධම්මානං සහජාතවිභාගං දස්සෙතුං “ආවජ්ජනෙ ගහිතෙ”තිආදි වුත්තං. යුත්තමෙවාති නිප්පරියායතො යුත්තමෙව.

සො යාච න පච්චයපට්චෙධො සම්භවති, තාව පඤ්ඤත්තිමුඛෙනෙව සභාවධම්මා පඤ්ඤායන්ති පච්චෙකං අපඤ්ඤාපනෙති ආහ “එස්සො නාම එකො ධම්මො උප්පජ්ජති”ති. එවං එස්සපඤ්ඤත්තිං පඤ්ඤපෙස්සතිති පඤ්ඤපෙත්වා තබ්බිසයදස්සනං ඤාණං උප්පාදෙස්සති. ඉමස්මිං සති ඉදං හොතිති ඉමස්මිං වක්ඛුආදිකෙ පච්චයෙ සති ඉදං එස්සාදිකං පච්චයුප්පන්තං හොති. ද්වාදසායතනවසෙනාති ද්වාදසන්තං ආයතනානං වසෙන ආගතෙන පට්චිවසමුප්පාදනයවසෙන. ද්වාදසායතනපටික්ඛෙපවසෙනාති “ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොති”ති පච්චයාභාවපච්චයුප්පන්තාභාවදස්සනක්කමෙ ද්වාදසන්තං ආයතනානං පටික්ඛෙපවසෙන.

සාවකෙන පඤ්ඤො කටීතොති අයං පඤ්ඤො සාවකෙන කටීතො, ඉති ඉමිනා කාරණෙන මා නික්කඬ්ඛා අහුවත්ථ. අථ වා සංඛිත්තෙන වුත්තමත්ථං විත්ථාරෙන විහජන්තෙන එතදග්ගෙ යපිතෙන මහාසාවකෙන පඤ්ඤො

කටිතොති ඉමිනා කාරණෙන එතස්මිං පඤ්භෙ මා නික්කඛ්ඛා අනුචත්ථ, හෙරඤ්ඤිකෙ සති කභාපණං සයං නිව්ඡින්නා විය අනුත්වා භගවතො එව සන්තිකෙ නික්කඛ්ඛා භොථ.

205. ආකරොන්ති ඵලං තාය තාය මරියාදාය නිබ්බන්තෙන්ති ආකාරා, කාරණානි. පාටියෙක්කකාරණෙහිනි ඡන්තං ද්වාරානං වසෙන විසුං විසුං පපඤ්චකාරණස්ස නිද්දිට්ඨන්තා චුත්තං. අථ වා යදිපි යත්තකෙහි ධම්මෙහි යං ඵලං නිබ්බන්තති, තෙසං සමුදිතානංයෙව කාරණභාවො සාමග්ගියාව ඵලප්පත්තිතො, තථාපි පච්චෙකං තස්ස කාරණමෙවාති කත්වා චුත්තං “පාටියෙක්කකාරණෙහි”ති. පදෙහිනි නාමාදිපදෙහි වෙව තංසමුදායභූතෙහි වාකොහි ව. තෙනාහ “අක්ඛරසම්පිණ්ඩනෙහි”ති. අක්ඛරානියෙව හි අත්ථෙසු යථාවච්චං පදවාක්‍යභාවෙන පරිච්ඡිජ්ජන්ති. බ්‍යඤ්ජනෙහිනි අත්ථස්ස අභිබ්‍යඤ්ජනතො බ්‍යඤ්ජනසඤ්ඤිතෙහි වණ්ණෙහි. තානි පන යස්මා පරියායස්ස අක්ඛරණතො “අක්ඛරානි”ති චුච්චන්ති, තස්මා ආහ “අක්ඛරෙහි”ති. එත්ථ ව ඉමෙහි ආකාරෙහි ඉමෙහි පදබ්‍යඤ්ජනෙහි පපඤ්චසමුදාවාරස්ස වට්ටස්ස ව විච්චිට්ඨස්ස ව දස්සනඅත්ථො විභන්තොති යොජනා. පණ්ඩිව්චෙනාති පඤ්ඤාය. “කිත්තාවතා නු බො, භන්තෙ, පණ්ඩිතො භොති ? යතො බො හික්ඛු ධාතුකුසලො ව භොති”ති (ම. නි. 3.124) ආදිසුත්තපදවසෙන පණ්ඩිතලක්ඛණං දස්සෙන්නො “චතුහි වා කාරණෙහි”තිආදිමාහ. සච්චපට්ඨෙධවසෙන පණ්ඩිව්චං දස්සිතන්ති පටිසම්භිදාවසෙන මහාපඤ්ඤානං දස්සෙතුං “මහන්තෙ අත්ථෙ”තිආදි චුත්තං.

ගුළපුචන්ති ගුළෙ මිස්සිත්වා කතපුචං. බද්ධසත්තුගුළකන්ති මධුසක්ඛරාහි පිණ්ඩිකතං සත්තුපිණ්ඩං. අසෙවිතබ්බකං මධුආදිනා පගෙව තෙහි සමයොජිතබ්බන්තා. වින්තකජාතිකොති ධම්මචින්තාය වින්තකසභාවො. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙනෙවස්සාති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙනෙව අස්ස සුත්තස්ස ගුණං පරිච්ඡින්නදාපෙත්වා නාමං ගණ්භාපෙස්සාමි.

මධුපිණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. ද්වෙධාචිතක්කසුත්තවණ්ණනා

206. ද්වෙ ද්වෙ භාගෙති ද්වෙ ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා. කාමඤ්චෙත්ථ “ඉමං එකං භාගමකාසිං, ඉමං දුතියභාගමකාසි”න්ති වචනතො සබ්බෙපි විතක්කා සංකිලෙසවොදානවිභාගෙන ද්වෙව භාගා කතා, අපරාපරුප්පත්තියා පනෙතෙසං අභිණ්භාවාරං උපාදාය පාළියං “ද්විධා කත්වා”ති ආමෙඛිතවචනන්ති “ද්වෙ ද්වෙ භාගෙ කත්වා”ති ආමෙඛිතවචනවසෙනෙව චුත්තො. අථ වා භාගද්වයස්ස සප්පට්ඨාගතාය තත්ථ යං යං ද්වයමිපි බො උජුච්චවනිකං, තං තං විසුං විසුං ගහෙතුකාමො භගවා ආහ “ද්විධා කත්වා විතක්කෙ විහරෙය්‍ය”න්ති. එවං පන වින්තෙත්වා තත්ථ මිච්ඡාචිතක්කානං සම්මාචිතක්කානඤ්ච අනවසෙසං අසඬිකරතො ව ගතිතභාවං දස්සෙන්නො “ඉමං එකං භාගමකාසිං, ඉමං දුතියභාගමකාසි”න්ති අවොච. කාමපට්ඨංයුත්තොති කාමරාගසඬිඛාතෙන කාමෙන සම්පයුත්තො, කාමෙන පටිබද්ධො වා. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො – බ්‍යාපජ්ජති විත්තං එතෙනාති බ්‍යාපාදො, දොසො. විහිංසති එතාය සත්තෙ, විහිංසනං වා තෙසං එතන්ති විහිංසා, පරෙසං විහෙය්‍යාකාරෙන පචත්තස්ස කරුණාපට්ඨක්ඛස්ස පාපධම්මස්සෙතං අධිවචනං. අජ්ඣත්තන්ති අජ්ඣත්තධම්මාරම්මණමාහ. බහිද්ධාති බාහිරධම්මාරම්මණං. ඔළාරිකොති බහලකාමරාගාදිපට්ඨංයුත්තො. තබ්බිපරියායෙන සුබ්බමො. විතක්කො අකුසලපක්ඛිකොයෙවාති ඉමිනා විතක්කභාවසාමඤ්ඤෙන තත්ථාපි අකුසලභාවසාමඤ්ඤෙන එකභාගකරණං, න එකචිත්තුප්පාදපරියාපන්නතාදිවසෙනාති දස්සෙති.

නෙක්ඛම්මං චුච්චති ලොභාතික්කන්තන්තා පයමජ්ඣානං, සබ්බාකුසලෙහි නික්ඛන්තන්තා සබ්බං කුසලං. ඉධ පන කාමචිතක්කපට්ඨක්ඛස්ස අධිප්පෙතන්තා ආහ “කාමෙහි නිස්සවො නෙක්ඛම්මපට්ඨංයුත්තො විතක්කො”ති. සොති නෙක්ඛම්මචිතක්කො. යාව පයමජ්ඣානාති පයමසමන්තාභාරතො පට්ඨාය යාව පයමජ්ඣානං එත්ථුප්පන්නො විතක්කො නෙක්ඛම්මචිතක්කොයෙව. පයමජ්ඣානන්ති ව ඉදං තතො පරං විතක්කාභාවතො චුත්තං. න බ්‍යාපජ්ජති විත්තං එතෙන, බ්‍යාපාදස්ස වා පට්ඨක්ඛොති අබ්‍යාපාදො, මෙත්තාපුබ්බභාගො මෙත්තාභාවනාරම්මො. න විහිංසන්ති එතාය, විහිංසාය වා පට්ඨක්ඛොති අවිහිංසා, කරුණාපුබ්බභාගො කරුණාභාවනාරම්මො.

මහාබොධිසත්තානං මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය ලද්ධාවසරා සම්මාසඬිකප්පා උපරුපරි සච්චෙසං පචත්තන්තිති ආහ “ජබ්බස්සානි...පෙ.... පචත්තිංසු”ති. ඤාණස්ස අපරිපක්කන්තා පුබ්බවාසනාවසෙන සතිසම්මොසතො කදාචි මිච්ඡාචිතක්කලෙසොපි භොතියෙවාති තං දස්සෙතුං “සතිසම්මොසෙන...පෙ.... තිට්ඨන්ති”ති ආහ. යථා නිච්චපිතිතෙපි ගෙහෙ කදාචි වාතපානෙ විච්චමන්තෙ ලද්ධාවසරො වාතො අත්තො පච්චෙසය්‍ය, එවං ගුත්තින්ද්‍රියෙපි බොධිසත්තසත්තානෙ සතිසම්මොසවසෙන ලද්ධාවසරො අකුසලචිතක්කො උප්පජ්ජි, උප්පන්නො ව කුසලවාරං පච්ඡින්නදිත්වා අට්ඨාසි, අථ මහාසත්තො තංමුහුත්තුප්පන්නමෙව පට්ඨිනොදෙත්වා තෙසං ආයතිං අනුප්පාදාය “ඉමෙ මිච්ඡාචිතක්කා, ඉමෙ සම්මාචිතක්කා”ති යථාවතො තෙ පරිච්ඡින්නදිත්වා මිච්ඡාචිතක්කානං අවසරං අදෙන්නො සම්මාචිතක්කෙ පරිවඩ්ඪෙසි. තෙන චුත්තං “මයං ඉමෙ”තිආදි.

207. පමාදො නාම සතිවිජ්ජවාසොති ආහ “අප්පමත්තස්සාති සතියා අවිජ්ජවාසෙ ධීතස්සා”ති. ආකාපවිරියවත්තස්සාති කිලෙසානං නිග්ගණ්හනවිරියවතො. පෙසිතවිත්තස්සාති භවවිමොක්ඛාය විස්සට්ඨවිත්තස්ස කායෙ ව ජීවිතෙ ව නිරපෙක්ඛස්ස. “එවං පටිපාකතිකො ජාතො”ති අත්තතො අත්තභාවං නිස්සාය පවත්තං සොමනස්සාකාරං ගෙහස්සිතසොමනස්සපක්ඛිකං අකාසි, පඤ්ඤාමහන්තතාය සුබ්බමදස්සිතා.

අපරිඤ්ඤායං ධීතස්සාති න පරිඤ්ඤායං ධීතස්ස, අපරිග්ගහිතපරිඤ්ඤස්සාති අත්ථො. විතක්කො...පෙ.... එතාති තිණි නාමාති ලහතිති තාදිසස්ස උප්පන්නො මිච්ඡාවිතක්කො යථාරහං අත්තඛ්‍යාබාධකො උභයඛ්‍යාබාධකො ව න භොතිති න වත්තබ්බො තං සභාවානතිවත්තනතොති අධිප්පායො. අනුප්පන්නානුප්පාදඋප්පන්නපරිහානිනිමිත්තතාය පඤ්ඤං නිරොධෙතිති පඤ්ඤානිරොධිකො. තෙනාහ “අනුප්පන්නායා”තිආදි. තත්ථිභාවං ගව්ඡතිති පටිසම්බන්ධානලෙඛන වික්ඛම්භනප්පභානමාහ. නිරුප්කම්භිතිආදිහිපි තදෙව වදති. විගතන්තන්තිආදිහි පන සමුලං උද්ධටං විය තදා අප්පවත්තනකං අකාසිත්ති වදති.

208. විත්තවිපරිණාමභාවො විත්තස්ස අඤ්ඤාථත්තං පකතිවිත්තවිගමො. අනෙකග්ගතාකාරො වික්ඛෙපො. තත්ථ විතක්කෙන විත්තං විහඤ්ඤමානං විය භොතිති ආහ “තං ගහෙත්වා විහිංසාවිතක්කං අකාසි”ති. කාරුඤ්ඤන්ති පරදුක්ඛනිමිත්තං විත්තබ්බෙදං වදති. තෙනෙවාහ – “පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං මනං කම්පෙතිති කරුණා”ති (ම. නි. ටි. 1.1; සං. නි. ටි. 1.1.1). න්ති කරුණායනවසෙන පවත්තවිත්තපකම්පනං සන්ධාය “උප්පජ්ජති විහිංසාවිතක්කො”ති ආහ, න සත්තෙසු විහිංසා පවත්තතිති අධිප්පායො.

තෙන තෙන වස්සාකාරොනාති යෙන යෙන ආකාරෙන භික්ඛුනා අනුචිතක්කිතං අනුචිචාරිතං, තෙන තෙන ආකාරෙනස්ස වෙනසො නති භොති. තෙනෙවාහ “කාමචිතක්කාදිසු”තිආදි. පභාසිති කාලවිපල්ලාසෙන චුත්තන්ති ආහ “පජ්ජති”ති. පභානං පනස්ස සිද්ධමෙව පටිපක්ඛස්ස සිද්ධත්තාති දස්සෙතුං “පභාසි”ති චුත්තං යථා “අසාමිභොගෙ ගාමිකාආදියිංසු”ති. බහුලමකාසිති එත්ථාපි එසෙව නයො. එවමෙවං නමතිති කාමචිතක්කසම්පයොගාකාරමෙව භොති, කාමචිතක්කසම්පයුත්තාකාරෙන වා පරිණමති. කසනං කිට්ඨං, කසිති අත්ථො, තන්තිබ්බත්තත්තා පන කාරණුපවාරෙන සස්සං “කිට්ඨ”න්ති චුත්තන්ති ආහ “සස්සසම්බාධෙ”ති. වත්තාරි භයානීති වධබන්ධජානිගරහානි. උපද්දවන්ති අනත්ථුප්පාදභාවං. ලාමකන්ති නිහීනභාවං. ධන්ධෙසුති අත්තතො බන්ධෙසු. ඕතාරන්ති අනුප්පවෙසං කිලෙසානං. සංකිලෙසතො විසුජ්ඣනං විසුද්ධි, සා එව වොදානන්ති ආහ “වොදානපක්ඛන්ති ඉදං තස්සෙව වෙච්චන”න්ති.

209. සබ්බකුසලං නෙක්ඛම්මං සබ්බාකුසලපටිපක්ඛතාය තතො නිස්සට්ඨතා. නිබ්බානමෙව නෙක්ඛම්මං සබ්බකිලෙසතො සබ්බසම්බන්ධතො ව නිස්සට්ඨතා. කිට්ඨසම්බාධං විය රූපාදිආරම්මණං පමාදෙ සති අනත්ථුප්පත්තිට්ඨානභාවතො. කුටගාවො විය කුටචිත්තං දුද්දම්භාවතො. පණ්ඩිතගොපාලකො විය බොධිසත්තො උපායකොසල්ලයොගතො. වතුබ්බිධහයං විය මිච්ඡාවිතක්කා සප්පටිභයභාවතො. පඤ්ඤාය වුද්ධි එතස්ස අත්ථිති පඤ්ඤාවුද්ධිකො. විහඤ්ඤති විත්තං එතෙනාති විසාතො, වෙනොදුක්ඛං, තප්පක්ඛිකො විසාතපක්ඛිකො, න විසාතපක්ඛිකොති අවිසාතපක්ඛිකො. නිබ්බානසංවත්තනිකො නිබ්බානවහො. උග්ගානියෙය්‍යාති උද්ධතං සියා වික්ඛිත්තඤ්ච භවෙය්‍යාති අත්ථො. සණ්ඨපෙමීති සම්මදෙව පට්ඨපෙමී. යථා පන ධ්වනං සණ්ඨපිතං නාම භොති, තං දස්සෙතුං “සන්තිසිද්ධපෙමී”තිආදි චුත්තං. සන්තිසිද්ධපෙමීති සමාධිපටිපක්ඛෙ කිලෙසෙ සන්තිසිද්ධපෙන්තො විත්තං ගොචරජ්ඣක්තෙ සන්තිසිද්ධපෙමී. අඛ්‍යාග්ගභාවාපාදකෙන එකග්ගං කරොමි, යථා ආරම්මණෙ සුට්ඨ අප්පිතං භොති, එවං සම්මා සම්මදෙව ආදහාමි සමාහිතං කරොමි, යස්මා තථාසමාහිතං විත්තං සුට්ඨ ආරම්මණෙ ආරොපිතං නාම භොති, න තතො පරිපතති, තස්මා චුත්තං “සුට්ඨ ආරොපෙමීති අත්ථො”ති. මා උග්ගානියිත්තාති මා හඤ්ඤිත්ථ, මා උභතං අත්ථාති අත්ථො.

210. සොයෙව...පෙ.... චුත්තොති ඉමිනා කිඤ්චාපි එකංයෙව කුසලවිතක්කං මග්ගක්ඛණෙ විය තිවිධත්තසම්භවතො තිවිධනාමිකං කත්වා දස්සිතං විය භොති, න බො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං. පබ්බතපවත්තඤ්ච උපාදාය එකත්තනායෙන “සොයෙව ඛ්‍යාපාදපච්චනිකට්ඨෙතා”තිආදි චුත්තං. එකජාතියෙසු හි කුසලවිත්තෙසු උප්පන්නො විතක්කො සමානාකාරතාය සො එවාති වත්තබ්බතං ලහති යථා “සා එව තිත්තිරි, තාති එව ඔසධානි”ති (සං. නි. ටි. 2.2.19). න හි තදා මහාපුරිසස්ස අසුභමෙත්තාකරුණාසන්තිස්සයා තෙ විතක්කා එවං චුත්තාති.

සමාපත්තිං නිස්සායාති සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා, තතො වුට්ඨහිත්වාති අත්ථො. විපස්සනාපි තරුණාති යොජනා. කායො කිලමති සමප්පිපස්සනානං තරුණතාය භාවනාය පුබ්බෙනාපරං විසෙසස්ස අලබ්භමානත්තා. තෙනාහ “විත්තං හඤ්ඤති විහඤ්ඤති”ති. විපස්සනාය බහුපකාරා සමාපත්ති, තථා හි චුත්තං – “සමාධිං, භික්ඛවෙ, භාවෙට්ඨ, සමාහිතො යථාභූතං ජානාති පස්සති”ති (සං. නි. 3.5; 4.99; 5.1071).

යථා විස්සමට්ඨානං යොධානං පරිස්සමං විනොදෙති, තථා පරිස්සමවිනොදනත්ථං එලකෙහි කාතබ්බං විස්සමට්ඨානං එලකකොට්ඨකො, සමාපත්තියා පන විපස්සනා බහුකාරතරා සමාධිපරිපත්ථකානං, සබ්බෙසම්පි වා කිලෙසානං විමට්ඨෙන දුබ්බලභාවාපජ්ජනතො. තෙනාහ “විපස්සනා ථාමජානා සමාපත්තිමිපි රක්ඛති, ථාමජානං

කරොති”ති. නනු වෙවං ඉතරිතරසන්නිස්සයදොසො ආපජ්ජති? නයිදමෙකන්නිකං, ඉතරිතරසන්නිස්සයාපි කිව්වසිද්ධි ලොකෙ ලබ්හතිති දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං.

ගාමන්තං ආහටෙසුති ගාමසමීපං උපනිතෙසු. එතාගාවොති සති උප්පාදනමත්තමෙව කාතබ්බං යථා ගාවො රක්ඛිතබ්බා, තදභාවතො. තදාති සමථවිපස්සනානං ථාමජාතකාලෙ. අනුපස්සනානං ලහුං ලහුං උප්පත්තිං සන්ධාය “එකජපභාරෙනෙව ආරුළුභොව භොති”ති වුත්තං, කමෙනෙව පන අනුපස්සනාපටිපාටිං ආරොහති.

215. එවං භගවා අත්තනො අප්පමාදපටිපදං, තාය ව ලද්ධං අනඤ්ඤසාධාරණං විසෙසං දස්සෙන්නො භෙතුසම්පත්තියා සද්ධිං ඵලසම්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදාති සත්තුපකාරසම්පත්තිං දස්සෙතුං “සෙය්‍යථාපී”තිආදිමාහාති එවං එත්ථ අනුසන්ධි වෙදිතබ්බා. අරඤ්ඤලක්ඛණයොග්ගමත්තෙන අරඤ්ඤං. මහාවනතාය පවනං. පච්ඨෙද්ධස්සි වනං පවනං. චතුභි යොගෙහිති ජිසව්ජාපිපාසාභයපටිපත්තිසඬ්ඛාතයොගෙහි. ඛෙමං අනුපද්දවනං. සුවත්ථීං අනුපද්දවං ආවහතිති සොවත්ථීකො. පිතිං කුට්ඨිං ගමෙති උපනෙතිති පිතිගමනියො. පිතං පානතිත්ථං ගව්ජනිති පිතගමනියො. සාබ්බදීහීති කණ්ටකසාබ්බකණ්ටකලතාවනෙහි. අනාසයගාමිතාය උදකසන්නිරුද්ධොපි අමග්ගො වුත්තො, ඉතරාති අපිතිගමනියතායපි. ආදි-සද්දෙන ගහනං පරිග්ගණ්හාති. ඔකෙමිගලුද්දකස්ස ගොවරෙ වරතිති ඔකවරො, දීපකමිගො. අරඤ්ඤෙ මිගෙ දිස්වා තෙහි සද්ධිං පලායෙය්‍යාති දීසරජ්ජුඛන්ධනං.

ඉධ වසන්තීති මිගානං ආසයං වදති, තතො ආසයතො ඉමිනා මග්ගෙන නික්ඛමන්ති. එත්ථ වරන්තීති එතස්මිං යානෙ ගොවරං ගණ්හන්ති. එත්ථ පිවන්තීති එතස්මිං නිපානතිත්ථෙ උදකං පිවන්ති. ඉමිනා මග්ගෙන පව්සන්තීති ඉමිනා මග්ගෙන නිපානතිත්ථං පටිසන්ති. මග්ගං පිධායාති පකතිමග්ගං පිදහිත්වා. න තාව කිඤ්චි කරොති අනවසෙසෙ වනමිගෙ සාතෙතුකාමො.

අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණා හුත්වාති අවිජ්ජාය නිවුත්තා ඤාණරහිතා හුත්වා, නන්දිරාගෙන උපනිතා රූපාරම්මණාදීනි ආබන්ධිත්වා. පලොභනතො ඔකවරං නන්දිරාගොති. බ්‍යාමොභනතො ඔකවාරිකං අවිජ්ජාති කත්වා දස්සෙති. තෙසන්ති ඔකවරොකවාරිකානං. සාබ්බභද්ධිගෙනාති තාදිසෙන ලුඛතරගන්ධෙන සාබ්බභද්ධිගෙන. මනුස්සගන්ධං අපනෙත්වා තස්ස සාබ්බභද්ධිගස්ස ගන්ධෙන. සම්මත්තොති සම්මජ්ජිතො බ්‍යාමුඤ්ජො.

බුද්ධානං ඛෙමමග්ගවිවරණං කුම්මග්ගපිධානඤ්ච සබ්බලොකසාධාරණමිපි අත්ථතො වෙනෙය්‍යපුග්ගලාපෙක්ඛමෙවාති දස්සෙන්නො “අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤාදීනං භබ්බපුග්ගලාන”න්ති ආහ. ඌහතොති සමුහතො නිහතොති ආහ “ද්වෙධා ඡෙත්වා පාතිතො”ති. නාසිතාති අදස්සනං ගමිතාති ආහ “සබ්බෙන සබ්බං සමුග්ගොපිතා”ති. හිතුපචාරන්ති සත්තානං හිතවරියං.

ද්වෙධාවිතක්කසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

10. විතක්කසණ්ඨානසුත්තවණ්ණනා

216. දසකුසලකම්මපථවසෙනාති ඉදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං වට්ටපාදකසමාපත්තිචිත්තස්සපි ඉධ අධිචිත්තභාවෙන අනිච්ඡිතත්තා. තෙනාහ “විපස්සනාපාදකඅට්ඨසමාපත්තිචිත්ත”න්ති. අථ වා අනුත්තරිමනුස්සධම්මසඬ්ඛිතමෙව කෙවලං “පකතිචිත්ත”න්ති වත්තබ්බන්ති දස්සෙන්නො “දසකුසලකම්මපථවසෙන උප්පන්නං චිත්තං චිත්තමෙවා”ති වත්වා යදෙත්ථ අධිචිත්තන්ති අධිප්පෙනං, තං තදෙව දස්සෙන්නො “විපස්සනාපාදකඅට්ඨසමාපත්තිචිත්ත”න්ති ආහ. ඉතරස්ස පනෙත්ථ විධි න පටිසෙධෙහිති දට්ඨබ්බං. විපස්සනාය සම්පයුත්තං අධිචිත්තන්ති කෙවි. අනුයුත්තෙනාති අනුප්පන්නස්ස උප්පාදනවසෙන, උප්පන්නස්ස පරිබුහනවසෙන අනු අනු යුත්තෙන. මූලකම්මට්ඨානන්ති පාරිභාරියකම්මට්ඨානං. ගහෙත්වා විහරන්තොති භාවනං අනුයුඤ්ජන්තො. භාවනාය අප්පනං අප්පන්නොපි අධිචිත්තමනුයුත්තොයෙව තදත්ථෙපි තංසද්දවොභාරතො.

යෙහි ඵලං නාම යථා උප්පජ්ජනට්ඨානෙ පකප්පියමානං විය භොති, තාති නිමිත්තාති. තෙනාහ “කාරණාති”ති. කාලෙන කාලන්ති එත්ථ කාලෙනාති භූමිමත්ථෙ කරණවචනන්ති ආහ “සමයෙ සමයෙ”ති. නනු ව...පෙ.... නිරන්තරං මනසි කාතබ්බන්ති කස්මා වුත්තං, නනු ව භාවනාය විථිපටිපන්නත්තා අබ්බුද්දනිහරණවිධිං දස්සෙන්නෙන භගවතා “පඤ්ච නිමිත්තාති කාලෙන කාලං මනසි කාතබ්බාති”ති අයං දෙසනා ආරද්ධාති? “අධිචිත්තමනුයුත්තෙනා”ති වුත්තත්තා අවිච්ඡෙදවසෙන භාවනාය යුත්තජ්ජයුත්තො අධිචිත්තමනුයුත්තො නාමාති වොදකස්ස අධිප්පායො. ඉතරො භාවනං අනුයුඤ්ජන්තස්සආදිකම්මිකස්ස කදාපි භාවනුපක්කිලෙසා උප්පජ්ජෙය්‍යුං, තතො චිත්තස්ස විසොධනත්ථාය යථාකාලං ඉමාති නිමිත්තාති මනසි කාතබ්බාතිති “කාලෙන කාල”න්ති සත්ථා අවොවාති දස්සෙන්නො “පාළියඤ්චි”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉමානීති ඉමානි පාළියං ආගතාති පඤ්ච නිමිත්තාති. අබ්බුද්දන්ති උපද්දවං.

ඡන්දසහගතා රාගසම්පයුක්තාති තණ්හාඡන්දසහගතා කාමරාගසම්පයුක්තා. ඉට්ඨානිට්ඨආසමපෙක්ඛිතෙසුති ඉට්ඨෙසු පියෙසු, අනිට්ඨෙසු අප්පියෙසු, අසමං අසම්මා පෙක්ඛිතෙසු. අසමපෙක්ඛනන්ති ගෙහස්සිතඅඤ්ඤාණුපෙක්ඛාවසෙන ආරම්මණස්ස අයොනියො ගහණං. යං සන්ධාය වුත්තං – “වක්ඛුනා රූපං දිස්වා උපෙක්ඛා බාලස්ස මුල්ලස්ස පුපුප්පනස්සා”තිආදි (ම. නි. 3.308). තෙ පරිච්ඡේදකා. තතො නිමිත්තතො අඤ්ඤන්ති තතො ඡන්ද්‍රපසංහිතාදිඅකුසලචිතක්කුප්පත්තිකාරණතො අඤ්ඤං නවං නිමිත්තං. “මනසිකරොතො”ති හි වුත්තං, තස්මා ආරම්මණං, තාදියො පුරිමුප්පන්තො චිත්තප්පවත්තිආකාරො වා නිමිත්තං. කුසලනිස්සිතං නිමිත්තන්ති කුසලචිත්තප්පවත්තිකාරණං මනසි කාතබ්බං චිත්තෙ යපෙනබ්බං, භාවනාවසෙන චිත්තෙනබ්බං, චිත්තසන්තානෙ වා සඬකම්මිතබ්බං. අසුභඤ්ඤි අසුභනිමිත්තන්ති. සඬබ්බරෙසු උප්පන්තො ඡන්ද්‍රපසංහිතෙ චිතක්කෙති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. එවං “දොසුපසඤ්ඤිතෙ”තිආදියු යථාරහං තං තං පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. යත්ථ කත්ථචිති “සත්තෙසු සඬබ්බරෙසු”ති යත්ථ කත්ථචි. පඤ්චධම්මුපනිස්සයොති පඤ්චවිධො ධම්මුපසංහිතො උපනිස්සයො.

එවං “ඡන්ද්‍රපසඤ්ඤිතෙ”තිආදිනා සඬබ්බෙපතො වුත්තමත්ථං චිත්ථාරතො දස්සෙතුං “ඉමස්ස භත්ථා වා සොහනා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ “අසුභතො උපසංහරිතබ්බ”න්ති වත්ථා උපසංහරණාකාරස්ස දස්සනං “කිම්හි සාරත්තොසී”ති. ඡවිරාගෙනාති ඡවිරාගතාය කාලසාමාදිවණ්ණනිභාය. කුප්පපුරිතොති පක්කෙහි කුණපඵලෙහි පුණ්ණො. “කලිඵලපුරිතො”ති වා පායො.

අස්සාමිකතාවකාලිකභාවවසෙනාති ඉදං පත්තං අනුක්කමෙන වණ්ණභවිකාරඤ්ඤෙව ජිණ්ණභාවඤ්ඤෙව පත්ථා ඡිද්දාවඡිද්දං හිත්තං වා හුත්වා කපාලනිට්ඨං භවිස්සති. ඉදං චිවරං අනුපුබ්බෙන වණ්ණභවිකාරං ජිණ්ණතඤ්ඤෙව උපගන්ත්වා පාදපුඤ්ඡනවොළකං හුත්වා යට්ඨිකොට්ඨා ඡඩ්ඛනීයං භවිස්සති. සවෙ පන නෙසං සාමිකො භවෙය්‍ය, න නෙසං එවං විනස්සිතුං දදෙය්‍යාති එවං අස්සාමිකභාවවසෙන, “අනද්ධනීයං ඉදං තාවකාලික”න්ති එවං තාවකාලිකභාවවසෙන ව මනසිකරොතො.

ආසාතවිනය...පෙ.... භාවෙනබ්බාති – “පඤ්චමෙ, හික්ඛවෙ, ආසාතපට්ඨිනායා. යත්ථ හි හික්ඛුනො උප්පන්තො ආසාතො සබ්බසො පට්ඨිනොතබ්බො”තිආදිනා නයෙන ආගතස්ස ආසාතවිනයසුත්තස්ස (අ. නි. 5.161) වෙව කකචුපමොවාද(ම. නි. 1.222-233) ඡවාලාකුපමාදිනඤ්ඤෙව (ඉතිවු. 91) වසෙන ආසාතං පට්ඨිනොදෙත්වා මෙත්තා භාවෙනබ්බා.

ගරුසංවාසොති ගරුං උපනිස්සාය වාසො. උද්දෙසොති පරියත්තිධම්මස්ස උද්දිසාපනඤ්ඤෙව උද්දිසනඤ්ඤෙව. උද්දිට්ඨපරිපුච්ඡනන්ති යථාඋග්ගහිතස්ස ධම්මස්ස අත්ථපරිපුච්ඡා. පඤ්ච ධම්මුපනිස්සායාති ගරුසංවාසාදිකෙ පඤ්ච ධම්මෙ පට්ඨිව. මොහධාතුති මොහො.

උපනිස්සිතබ්බාති උපනිස්සයිතබ්බා, අයමෙව වා පායො. යත්තප්පට්ඨිතොති යත්තො ව ගාමප්පවෙසනාපුච්ඡාකරණෙසු උස්සුක්කං ආපන්තො සප්පිතො ව හොතිති අත්ථො. අථස්ස මොහො පභීයතීති අස්ස හික්ඛුනො එවං තත්ථ යුත්තප්පයුත්තස්ස පච්ඡා සො මොහො විගච්ඡති. එවම්පිති එවං උද්දෙසෙ අප්පමප්පනෙනපි. පුන එවම්පිති අත්ථපරිපුච්ඡාය කඬබාවිනොදනෙපි. තෙසු තෙසු යානෙසු අත්ථො පාකටො හොතිති සුයාමානස්ස ධම්මස්ස තෙසු තෙසු පදෙසු “ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා”ති සො සො අත්ථො විභුතො හොති. ඉදං වක්ඛුරූපාලොකාදි ඉමස්ස වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස කාරණං, ඉදං සාලිබ්ඡභුමිසලිලාදි ඉමස්ස සාලිඅඬකුරස්ස කාරණං. ඉදං න කාරණන්ති තදෙව වක්ඛුරූපාලොකාදි සොතච්ඤ්ඤාණස්ස, තදෙව සාලිබ්ඡාදි කුද්‍රසකඬකුරස්ස න කාරණන්ති යානාට්ඨානචිතිච්ඡයෙ ඡෙකො හොති.

ආරම්මණෙසුති කම්මට්ඨානෙසු. ඉමෙ විතක්කාති කාමචිතක්කාදයො. සබ්බෙ කුසලා ධම්මා සබ්බාකුසලපට්ඨිතොති කත්ථා “පභීයන්ති”ති වත්තබ්බෙ න සබ්බෙ සබ්බෙසං උපුච්චව්චිකභුතාති “පභීයන්ති එවා”ති සාසඬකං වදති. තෙනාහ “ඉමානී”තිආදි.

කුසලනිස්සිතන්ති කුසලෙන නිස්සිතං නිස්සයිතබ්බං. කුසලස්ස පච්චයභුතන්ති තස්සෙව වෙවචනං, කුසලප්පත්තිකාරණං යථාවුත්තඅසුභනිමිත්තාදිමෙව වදති. සාරඵලකෙති වන්දනමයෙ සාරඵලකෙ. විසමාණන්ති විසමාකාරෙන තත්ථ ධීතං ආණං. භනෙය්‍යාති පහරෙය්‍ය නික්ඛාමෙය්‍ය.

217. අට්ටොති ආතුරො, දුග්ගන්ධබාධතාය පිළිතො. දුක්ඛිතොති සඤ්ජාතදුක්ඛො. ඉමිනාපි කාරණෙනාති අකොසල්ලසම්භුතතාය කුසලපට්ඨිතතාය ගෙහස්සිතරොගෙන සරොගතාය ව එතෙ අකුසලා විඤ්ඤාගරහිතබ්බතාය ජිගුච්ඡනීයතාය ව සාවජ්ජා අනිට්ඨඵලතාය නිරස්සාදසංවත්තනීයතාය ව දුක්ඛවිපාකාති එවං තෙන තෙන කාරණෙන අකුසලාදිභාවං උපපරික්ඛතො.

“ආතුරං අසුචිං පුත්තිං, පස්ස නන්දෙ සමුස්සයං;
උග්ගරන්තං පග්ගරන්තං, බාලානං අභිනන්දිත”න්ති. (අප. ථෙරී 2.4.157) –

එවමාදි කායවිච්ඡන්දනියකපාදිහි වා. ආදි-සද්දෙන -

“තස්සෙව තෙන පාපියො, යො කුද්ධං පටිකුජ්ඣති;
කුද්ධං අප්පටිකුජ්ඣන්තො, සඬගාමං ජෙනි දුජ්ජය”න්ති. (ථෙරගා. 442) -

එවමාදි පටිසම්භූතසමනකපාදිකාපි සඬගණ්හාති.

218. න සරණං අසති, අනනුස්සරණං. අමනසිකරණං අමනසිකාරො. කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා නිසිදිතබ්බන්ති කම්මට්ඨානමනසිකාරෙනෙව නිසිදිතබ්බං. උග්ගහිතො ධම්මකපාපබන්ධොති කම්මට්ඨානස්ස උපකාරො ධම්මකපාපබන්ධො. මුට්ඨිපොත්ථකොති මුට්ඨිප්පමාණො පාරිභාරියපොත්ථකො. සමන්තානෙන්තෙනාති සමන්තාහරන්තෙන. ඔකාසො න හොති ආරද්ධස්ස පරියොසාපෙනබ්බතො. ආරද්ධස්ස අත්තගමනං අනාරම්භොවාති ථෙරවාදො. තස්සාති උපජ්ඣායස්ස. පබ්භාරසොධනං කායකම්මං, ආරහන්තො එව විතක්කනිග්ගණ්හනන්ථං සංයුත්තනිකායසජ්ඣායනං වචිකම්මං, දස්සනකිව්වපුබ්බකම්මකරණන්ථං තෙජොකසිණපරිකම්මන්ති තිණි කම්මානි ආවිනොති. ථෙරො තස්ස ආසයං කසිණඤ්ච සවිසෙසං ජානිත්වා “ඉමස්මිං විහාරෙ”ති ආදිමවොච. තෙනස්ස යථාධිප්පායං සබ්බං සම්පාදිතං. අසතිපබ්බං නාම අසතියා විතක්කනිග්ගණ්හවිභාවනතො.

219. විතක්කමූලහෙදං පබ්බන්ති විතක්කමූලස්ස තම්මූලස්ස ව හෙදවිභාවනං විතක්කමූලහෙදං පබ්බං. විතක්කං සඬබරොතිති විතක්කසඬබාරො, විතක්කපච්චයො සුභනිමිත්තාදිසුපි සුභාදිනා අයොනියොමනසිකාරො. සො පන විතක්කසඬබාරො සංතිට්ඨති එත්ථාති විතක්කසඬබාරසණ්ඨානං, අසුභෙ සුභන්තිආදි සඤ්ඤාවපල්ලාසො. තෙනාහ “විතක්කානං මූලඤ්ච මූලමූලඤ්ච මනසි කාතබ්බ”න්ති. විතක්කානං මූලමූලං ගච්ඡන්තස්සාති උපපරික්ඛන්තවසෙන මිච්ඡාවිතක්කානං මූලං උප්පත්තිකාරණං ඤාණගතියා ගච්ඡන්තස්ස. යථාවතො ජානන්තස්ස පුබ්බෙ විය විතක්කා අභිණ්හං නප්පවත්තන්තිති ආහ “විතක්කවාරො සිලිලො හොති”ති. තස්මිං සිලිලිභූතෙ මත්ථකං ගච්ඡන්තෙති චුත්තනයෙන විතක්කවාරො සිලිලභූතො, තස්මිං විතක්කානං මූලගමනෙ අනුක්කමෙන ථීරභාවප්පත්තියා මත්ථකං ගච්ඡන්තෙ. විතක්කා සබ්බසො නිරුජ්ඣන්තිති මිච්ඡාවිතක්කා සබ්බෙපි ගච්ඡන්ති න සමුදාවරන්ති, භාවනාපාරිසුරියා වා අනවසෙසා පභීයන්ති.

කණ්ණමූලෙ පතිතන්ති සසකස්ස කණ්ණසම්පෙ කණ්ණසක්ඛලිං පහරන්තං විය උපපතිතං. තස්ස කිර සසකස්ස හෙට්ඨා මහාමුසිකාහි ඛනමභාවාටං උමඬගසදිසං අහොසි, තෙනස්ස පාතෙන මහාසද්දො අහොසි. පලාසිංසු “පථවී උදියති”ති. මූලමූලං ගන්ත්වා අනුවජ්ජෙය්‍යන්ති “පථවී භිජ්ජති”ති යත්ථායං සසො උට්ඨිතො, තත්ථ ගන්ත්වා තස්ස මූලකාරණං යංනුන විමංසෙය්‍යං. පථවියා භිජ්ජනට්ඨානං ගතෙ “කො ජානාති, කිං භවිස්සති”ති සසො “න සක්කොමි සාමී”ති ආහ. ආධිපච්චවතො හි යාවනං සණ්හමුදුකං. දුද්දුභායතීති දුද්දුභාති සද්දං කරොති. අනුරවදස්සනඤ්ඤෙන. භද්දන්තෙති මිගරාජස්ස පියසමුදාවාරො, මිගරාජ, භද්දං තෙ අත්ථුති අත්ථො. කිමෙනන්ති කිං එතං, කිං තස්ස මූලකාරණං? දුද්දුභන්ති ඉදම්පි තස්ස අනුරවදස්සනමෙව. එවන්ති යථා සසකස්ස මහාපථවීහෙදනං රවනාය මිච්ඡාගාහසමුට්ඨානං අමූලං, එවං විතක්කවාරොපි සඤ්ඤාවපල්ලාසසමුට්ඨානො අමූලො. තෙනාහ “විතක්කාන”න්තිආදි.

220. අභිදන්තන්ති අභිභවනදන්තං, උපරිදන්තන්ති අත්ථො. තෙනාහ “උපරිදන්ත”න්ති. සො හි ඉතරං මුසලං විය උදුක්ඛලං විසෙසතො කස්සවි බාදනකාලෙ අභිභුයා වත්තති. කුසලචිත්තෙනාති බලවසම්මාසඬකප්පසම්පයුත්තෙන. අකුසලචිත්තන්ති කාමචිත්තකාදිසහිතං අකුසලචිත්තං. අභිනිග්ගණ්හිතබ්බන්ති යථා තස්ස ආයතිං සමුදාවාරො න හොති, එවං අභිභවිත්වා නිග්ගහෙතබ්බං, අනුප්පත්තිධම්මතා ආපාදෙතබ්බාති අත්ථො. කෙ ව කුමිහෙ සතිපි චිරකාලභාවනාය එවං අදුබ්බලා කො වාහං මම සන්තිකෙ ලද්ධප්පතිට්ඨෙ විය ධීතෙපි ඉදානෙව අප්පතිට්ඨෙ කරොන්තො ඉති එවං අභිභවිත්වා. තං පන අභිභවනාකාරං දස්සෙන්නො “කාමං තවො වා”තිආදිනා චතුරඬගසමන්තාගතචීරියපග්ගණ්හනමාහ. අත්ථදීපිකන්ති එකන්තතො විතක්කනිග්ගණ්හනන්ථපොතකං. උපමන්ති “සෙය්‍යාථාපි, හික්ඛෙව, බලවා පුරිසො”තිආදිකං උපමං.

221. පරියාදානභාජනීයන්ති යං තං ආදිතො “අධිවිත්තමනුයුත්තෙන භික්ඛුනා පඤ්ච නිමිත්තානි කාලෙන කාලං මනසි කාතබ්බානී”ති නිද්දිට්ඨං, තත්ථ තස්ස නිමිත්තස්ස මනසිකරණකාලපරියාදානස්ස වසෙන විභජනං. නිගමනං වා එතං, යදිදං “යතො බො, හික්ඛෙව”තිආදි. යථාචුත්තස්ස හි අත්ථස්ස පුන වචනං නිගමනන්ති. තථාපටිපත්තස්ස වා වසිභාවවිසුද්ධිදස්සනන්ථං “යතො බො, හික්ඛෙව”තිආදි චුත්තං. සත්ථාවරියොති ධනුබ්බෙදාවරියො. යථා හි සසනතො අසත්ථම්පි සත්ථග්ගහණෙනෙව සඬගස්හති, එවං ධනුසිප්පම්පි ධනුබ්බෙදපරියාපන්නමෙවාති.

පරියායති පරිවිතක්කෙතිති පරියායො. වාරොති ආහ “විතක්කවාරපථෙසු”ති, විතක්කානං වාරෙන පවත්තනමග්ගෙසු. විණ්ණවසීති ආසෙවිතවසී. පගුණවසීති සුභාවිතවසී. සම්මාවිතක්කංයෙව යථිච්ඡිතං තථාවිතක්කනතො, ඉතරස්ස පනස්ස සෙතුසාතොයෙවාති.

විකක්කසණ්ඨානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිව්ඨිකා ව සීහනාදවග්ගවණ්ණනා.

3. ඔපම්මවග්ගො

1. කකචුපමසුත්තවණ්ණනා

222. මොළින්ති කෙසරවනං. වෙහායසන්ති ආකාසෙ. රත්තවඩ්ඛොටවරොනාති රත්තසිලාමයවරවඩ්ඛොටකෙන සහස්සනෙත්තො සිරසා පටිග්ගහි. “සුවණ්ණවඩ්ඛොටකවරොනා”තිපි (බු. වං. අට්ඨ. 23 දුරෙතිදානකථා; ජා. අට්ඨ. 1.2 අවිදුරෙතිදානකථා) පාඨො.

සාති මොළි. මොළි එතස්ස අත්ථිති මොළිකො, මොළිකො එව මොළියො. එග්ගුනොති පන නාමං. සඩ්ධාති සමඤ්ඤා. වෙලියති ඛණ්ඩුත්තාදිවසෙන උපදිසියතිති වෙලා, කාලොති ආහ “තායං වෙලායං...පෙ.... අයං කාලවෙලා නාමා”ති. වෙලයති පරිච්ඡේදවසෙන තිට්ඨතිති වෙලා, සීමා. වෙලයති සංකිලෙසපක්ඛං වාලයතිති වෙලා, සීලං. අනතික්කමනට්ඨොපි වස්ස සංකිලෙසධම්මනිමිත්තං අවලනමෙව. විඤ්ඤපුරිසාභාවෙ ඡපඤ්චවාමත්තං ඔවාදෙ පමාණං නාම. දවසහගතං කත්වාති කීළාසහිතං කත්වා.

මිස්සිභුතොති අනනුලොමිකසංසග්ගවසෙන මිස්සිභුතො. “අවණ්ණං භාසති”ති සඩ්ධෙපතො චුත්තං විවරිතුං “තාපනපචනකොට්ටනාදීති”තිආදි චුත්තං. අධිකරණමිපි කරොතිති එත්ථ යථා සො අධිකරණාය පරිසක්කති, තංදස්සනං “ඉමෙසං භික්ඛුන”න්තිආදි. අධිකරණං ආකඩ්ඪතිති අධිකරණං උද්දිස්ස තෙ භික්ඛු ආකඩ්ඪති, අධිකරණං වා තෙසු උප්පාදෙන්තො ආකඩ්ඪති. උද්දෙසපදං වාති පදසො උද්දෙසමත්තං වා. නෙව පියකම්මානායාති නෙව අත්තති සත්ථුනො පියභාවකාමතාය. න හෙදාධිප්පායෙනාති න සත්ථුනො තෙන භික්ඛුනා හෙදාධිප්පායෙන. අත්ථකාමතායාති මොළියඑග්ගුනස්ස භිතකාමතාය.

224. අවණ්ණභාසනෙති භික්ඛුනීනං අගුණකථනෙ. ඡන්දාදීනං වත්ථුභාවතො කාමගුණා ගෙහං විය ගෙහං, තෙ ව තෙ සිතා නිස්සිතාති ගෙහස්සිතාති චුත්තා. තණ්හාඡන්දාපි තාසං කත්තුකාමතාපිති උභයෙපි තණ්හාඡන්දා, පටිසඡන්දා පන තෙසං කත්තුකාමතා එව. එලිකමණි විය පකතිපහස්සරස්ස චිත්තසන්තානස්ස උපසඩ්ධගො විය විපරිණාමකාරණං රාගාදයොති ආහ “රත්තමිපි චිත්තං විපරිණත”න්තිආදි. භිතානුකම්පිති කරුණාය පවිචුපට්ඨාපනමාහ. “යස්සන්තරොතො න සන්ති කොපා”තිආදියු (උදා. 20) විය අන්තර-සද්දො චිත්තපරියායොති ආහ “දොසන්තරොති දොසචිත්තො”ති.

225. දුබ්බතාය ඔවාදං අසම්පට්ච්ඡන්තො චිත්තෙනෙව පටිවිරුද්ධො අට්ඨාසි. ගණ්ඨිංසු චිත්තං, හදයගාහිනිං පටිපජ්ජිංසුති අත්ථො. පුරයිංසු අප්ඤ්ඤාසයන්ති අත්ථො. එකස්මිං සමයෙ පඨමබොධියං. එකාසනං භොජනස්ස එකාසනභොජනං, එකවෙලායමෙව භොජනං. තඤ්ච බො පුබ්බණ්හෙ එවාති ආහ “එකං පුරෙහත්තභොජන”න්තිආදි. සත්තක්ඛත්තුං භුත්තභොජනමිපි ඉමස්මිං සුත්තෙ එකාසනභොජනන්තෙව අධිප්පෙනං, න එකාසනිකතාය එකාය එව නිසජ්ජාය භොජනං. “අප්පඩංස...පෙ.... සම්ඵස්ස”න්තිආදියු විය අප්ප-සද්දො අභාවත්ථොති ආහ “නිරාබාධතං, නිද්දුක්ඛත”න්ති. පධානාදිවසෙන සල්ලහුකං අකිච්ඡං උට්ඨානං සල්ලහුකඋට්ඨානං. න එකප්පභාරොනාති න එකවාරෙන, න එකස්මිංයෙව කාලෙති අධිප්පායො. ද්වෙ භොජනානීති “අපරණ්හෙ රත්තිය”න්ති කාලවසෙන ද්වෙ භොජනානි. පඤ්ච ගුණෙති අප්පාබාධාදිකෙ පඤ්ච ආනිසංසෙ. සතුප්පාදකරණියමත්තමෙවාති සතුප්පාදමත්තකරණියමෙව, නිවාරෙනබ්බස්ස පුනප්පුනං සමාදපනඤ්ච නාහොසි.

මණ්ඩභුමිති ඔපවත්තභුමි, යත්ථ පරිසිඤ්චනෙන විනා සස්සානි කිට්ඨානි සම්පජ්ජන්ති. යුගෙ යොජෙතබ්බාති යොග්ගානි, තෙසං ආවරියො යොග්ගාවරියො, තෙසං සික්ඛාපනකො. ගාමණිහත්ථිආදයොපි “යොග්ගා”ති චුච්චන්තිති ආහ පාළියං “අස්සදම්මසාරථී”ති. වතුසු මග්ගෙසු යෙන යෙන මග්ගෙන ඉච්ඡති. ඡවසමගාදිහෙදාසු ගතිසු යං යං ගතිං. තං තං මග්ගං ආරුළුභාව ඔතිණ්ණායෙව. නෙව වාරෙනබ්බා රස්මිවිනිග්ගණ්හනෙන. න විජ්ඣිතබ්බා පතොදලට්ඨියා. ගමනමෙවාති ඉමෙ යුත්තා මම ඉච්ඡානුරූපං මන්දං ගච්ඡන්ති, සමං ගච්ඡන්ති, සීඝ්‍රං ගච්ඡන්තිති බුරෙසු නිමිත්තග්ගහණං පට්ඨපෙත්වා සාරථීනා තෙසං ගමනමෙව පස්සිතබ්බං හොති, න තත්ථ නියොජනං. තෙහිපි භික්ඛුහි. පජ්ඣිංසු පජ්ඣිතබ්බං. සාලදුසනාති සාලරුක්ඛට්ඨිසනාසකා. අඤ්ඤා ව වල්ලියො සාලරුක්ඛෙ විනන්ධිත්වා යීතා. බහි නිහරණෙනාති සාලවනතො බහි ඡඩ්ඪනෙන. සුසණ්ඨිතාති සණ්ඨානසම්පන්නා, මරියාදං බන්ධිත්වාති ආලවාලසම්පාදනවසෙන මරියාදං බන්ධිත්වා. කිපිල්ලපුට්ඨං තම්බකිපිල්ලකපුට්ඨං. සුක්ඛදණ්ඩකහරණං ආලවාලබ්හන්තරා.

226. විදෙහරට්ඨෙ ජාතසංවඩ්ඪතාය වෙදෙහිකා. පණ්ඩා චුච්චති පඤ්ඤා, තාය ඉතා ගතා පවත්තාති පණ්ඩිතා. ගහපතානීති ගෙහසාමිනී. සොරව්වෙනාති සංයමෙන. නිවාතචුත්තීති පණිපාතකාරී. නිබ්බුතාති නිබ්බුතදුච්චරිතපරිලාභා. උට්ඨාහිකාති උට්ඨානවිරියවතී. කිබ්බිසාති කුරුරා.

227. එවං අක්ඛන්ති යා දොසං දස්සෙත්වාති “ගුණවන්තො”ති ලොකෙ පත්ථංකිත්තිසද්දානම්පි අක්ඛන්තිතිමිත්තං අයසුප්පත්තිගුණපරිහානිආදිං අක්ඛමතායආදීනවං පකාසෙත්වා. වචනපථෙති වචනමග්ගෙ යුත්තකාලාදිකෙ. සංඝභාගාවොපි හි වචනස්ස පවත්තිආකාරොති කත්වා “වචනපථො” ත්වෙව වුත්තො. තෙසංයෙව කාලාදීනං. මෙත්තා එතස්ස අත්ථිති මෙත්තං, උප්පන්නං මෙත්තචිත්තං එතෙසන්ති උප්පන්නමෙත්තචිත්තා. පුන “කාලෙන වා, හික්ඛවෙ”තිආදි (පරි. 362, 363) පාළි ධම්මසභාවදස්සනවසෙන පවත්තා “පරං වොදනාවසෙන වදන්තා නාම ඉමෙහි ආකාරෙහි වදන්ති”ති. අධිමුඤ්චිත්වාති අභිරතිවසෙන තස්මිං පුග්ගලෙ භාවනාවිත්තං මුඤ්චිත්වා විස්සජ්ජෙත්වා. සො පුග්ගලො ආරම්මණං එතස්සාති තදාරම්මණං, මෙත්තචිත්තං. යදි එවං පදෙසවිසයං තං කථං නිජ්ජදෙසවිසයං විය හොතිති වොදෙත්තො “කථං තදාරම්මණං සබ්බාවන්තං ලොකං කරොති”ති ආහ, ඉතරො “පඤ්ච වචනපථෙ”තිආදීනා පරිහරති. ඉධ තදාරම්මණඤ්චාති තස්සෙව මෙත්තචිත්තස්ස ආරම්මණං කත්වාති පාළියං වචනසෙසො දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “පුන තස්සෙවා”තිආදි. සබ්බා සත්තකායසඬ්ඛානා පජා එතස්ස අත්ථිති සබ්බාවන්තොති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “සබ්බාවන්ත”න්ති ආහ. විපුලෙනාති මහාජනාරම්මණෙන. මහන්තපරියායො හි විපුල-සද්දො, මහන්තඤ්චෙත්ථ ඛුක්ඛානාවො. තෙනාහ “අනෙකසත්තාරම්මණෙනා”ති. තඤ්ච පුග්ගලන්ති පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලං. චිත්තස්සාති මෙත්තාසහගතචිත්තස්ස. එත්ථ ව මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා විහරිස්සාමාති සම්බන්ධො. තත්ථ කථන්ති ආහ “තඤ්ච පුග්ගලං සබ්බඤ්ච ලොකං තස්ස චිත්තස්ස ආරම්මණං කත්වා අධිමුච්චිත්වා”ති.

228. තදත්ථදීපිකන්ති යා මෙත්තං වෙතොවිමුත්තිං සම්මදෙව භාවෙත්වා ධීතස්ස නිබ්බිකාරතො කෙනචි විකාරං න ආපාදෙනබ්බතා, තදත්ථජොතිකං. අපථචිත්ති පථවි න හොතිති අපථවි. නිජ්ජපථචිත්ති සබ්බෙන සබ්බං පථවිභාවාහං. තිරියං පන අපරිච්ඡින්නාති කස්මා වුත්තං, නනු වක්කවාළපබ්බතෙහි තං තං වක්කවාළං පරිච්ඡින්නදති? න, තදඤ්ඤවක්කවාළපථවියා එකාබද්ධභාවතො. තිණ්ණඤ්ඤි වක්කානං අන්තරසදිසෙ තිණ්ණං තිණ්ණං ලොකධාතුනං අන්තරෙයෙව පථවි නත්ථි ලොකන්තරන්තිරයභාවතො. වක්කවාළපබ්බතන්තරෙහි සම්බද්ධට්ඨානෙ පථවි එකාබද්ධාව. විචට්ඨකාලෙ හි සංඝද්ධමානාපි පථවි යථාසංඝද්ධිතපථවියා එකාබද්ධාව සංඝද්ධති. තෙනාහ “තිරියං පන අපරිච්ඡින්නා”ති. ඉමිනාව ගම්භිරභාවෙන වුත්තපරිමාණතො පරං නත්ථිති දීපිතං හොති.

229. හලිද්දිති හලිද්දිවණ්ණං අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “යං කිඤ්චි පිතකවණ්ණං”න්ති. වණ්ණසඬ්ඛානං රූපං අස්ස අත්ථිති රූපි, න රූපිති අරූපිති ආහ “අරූපො”ති. තෙනෙවාහ “සනිදස්සනභාවපටික්ඛෙපතො”ති.

230. පඤ්ච යොජනසතානීති හිමවන්තතො සමුද්දං පට්ටිට්ඨානවසෙන වුත්තං, න අනොතත්තදහමුඛතො. අඤ්ඤා නදියො උපාදාය ලබ්භමානං ගම්භිරතං අජ්ජමෙයාඋදකතඤ්ච ගහෙත්වා “ගම්භිරා අජ්ජමෙයා”ති වුත්තං. අට්ඨකථායං පන තිණ්ණක්කාය තාපෙතබ්බත්තභාවදස්සනපරමෙතන්ති වුත්තං “එතෙන පයොගෙනා”තිආදි.

231. තුලිනි විය තුලිනිති ආහ “සිම්බලිතුලලතාතුලසමානා”ති. සස්සරන්ති එවංපවත්තො සද්දො සස්සරසද්දො. අනුරවදස්සනඤ්ඤෙනං. තථා භබ්බරසද්දො. සබ්බමෙතං මෙත්තාවිහාරිතො චිත්තස්ස දුසෙතුං අසක්කුණෙයාභාවදස්සනපරං. අයඤ්ඤෙත්ථ සබ්බෙපත්ථො – යථා මහාපථවි කෙනචි පුරිසෙන අපථවිං කාතුං න සක්කා, යථා ආකාසෙ කිඤ්චි රූපං පට්ටිපෙතුං න සක්කා, යථා ගඬ්ඨාය උදකං තිණ්ණක්කාය තාපෙතුං න සක්කා, යථා ව බිළාරහස්තං ථද්ධං ඵරුසඤ්ච සම්ඵස්සං කාතුං න සක්කා, එවමෙවං මෙත්තාය වෙතොවිමුත්ති යා ආසෙවිතාය භාවිතාය ඛුලිකතාය පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙත්වා ආගතපුරිසෙන කෙනචි පරියායෙන චිත්තස්ස අඤ්ඤථත්තං කාතුං න සක්කාති.

232. ඔවරකාති පරුපසාතවසෙන භීතකම්මකාරිතො. තෙනාහ “භීවකම්මකාරකා”ති. අනධිවාසනෙනාති අක්ඛමනෙන. මය්භං ඔවාදකරො න හොතිති පරම්භි අනත්ථකාරිමිති චිත්තපදොසනෙන ආසාතුප්පාදනෙන මම සාසනෙ සම්මාපට්ටිපජ්ජමානො නාම න හොති.

233. අණුන්ති අජ්ජකං තනු පරිත්තකං. පුලන්ති මහන්තං ඔළාරිකං. වචනපථස්ස පන අධිජ්ජෙතන්තා තං සාවජ්ජවිභාගෙන ගහෙතබ්බන්ති ආහ “අජ්ජසාවජ්ජං වා මහාසාවජ්ජං වා”ති. බන්ති යා ඉදං භාරියං න හොතිති අවොචුං “අනධි...පෙ.... පස්සාමා”ති. දීසරත්තන්ති විරකාලං, අච්චන්තමෙවාති අත්ථො. අච්චන්තඤ්ච භිතසුඛං නාම අඤ්ඤාධිගමෙනෙවාති ආහ “අරහත්තෙන කුටං ගණ්හන්තො”ති.

කකචුපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

2. අලගද්දුපමසුත්තවණ්ණනා

234. බාධයිංසුති (සාරත්ථ. වී. පාවිත්ති 3.417) හනිංසු. තංතංසම්පත්තියා විබන්ධනවසෙන සත්තසන්නානස්ස අන්තරෙ වෙමජ්ඣෙව එති ආගච්ඡන්ති අන්තරායො, දිට්ඨධම්මිකාදිඅනත්ථො, අනතික්කමනට්ඨෙන තස්මිං අන්තරායෙ නියුත්තා, අන්තරායං වා ඵලං අරහන්ති, අන්තරායස්ස වා කරණසීලාති අන්තරායිකා. තෙනාහ “අන්තරායං

කරොන්තීති අන්තරායකා”ති. ආනන්තරියධම්මාති ආනන්තරියසභාවවෙනනාධම්මා. තත්‍රායං වචනත්ථො – චුතිඅනන්තරඵලං අනන්තරං නාම, තස්මිං අනන්තරෙ නියුත්තා, තත්තිබ්බත්තනෙන අනන්තරකරණසීලා, අනන්තරපයොජනාති වා ආනන්තරිකා, තෙ ඵ්ව ආනන්තරියාති චුත්තා. කම්මාති ඵ්ව අන්තරායකාති කම්මන්තරායිකා. මොක්ඛස්සෙව අන්තරායං කරොති, න සග්ගස්ස මිච්ඡාචාරලක්ඛණාභාවතො. න හි භික්ඛුනියා ධම්මරක්ඛිතභාවො අත්ථි. පාකතිකභික්ඛුනිවසෙන වෙතං චුත්තං, අරියාය පන පවත්තං අපායසංවත්තනියමෙව. නන්දමාණවකො වෙත්ථ නිදස්සනං. උභිත්තං සමානච්ඡන්දනාවසෙන වා අසග්ගන්තරායිකතා, මොක්ඛන්තරායිකතා පන මොක්ඛත්ථපටිපත්තියා විදුසනතො, අභිභවත්වා පන පවත්තියං සග්ගන්තරායිකතාපි න සක්කා නිවාරෙතුන්ති. අහෙතුකදිට්ඨිඅකිරියදිට්ඨිනත්ථිකදිට්ඨියොව නියතභාවං පත්තා නියතමිච්ඡාදිට්ඨිධම්මා. පටිසන්ධිධම්මාති පටිසන්ධිත්තුප්පාදමාහ. පණ්ඩකාදිග්ගහණඤ්චෙත්ථ නිදස්සනමත්තං සබ්බායපි අහෙතුකපටිසන්ධියා විපාකන්තරායිකභාවතො. යා හි අරියෙ උපවදති, සා වෙනතා අරියුපවාදධම්මා. තතො පරන්ති බමාපනතො උපරි. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං මහාසීහනාදස්ස ලිනත්ථපකාසනෙ චුත්තමෙව. යාව භික්ඛුභාවං පටිජානාති පාරාජිකං ආපන්නො. න චුට්ඨාති සෙසං ගරුකාපත්තිං. න දෙසෙති ලභුකාපත්තිං.

අයං භික්ඛු අරිට්ඨො. රසෙන රසං සංසන්දිත්වාති අනවජ්ජෙන පච්චයපරිභුඤ්ජනරසෙන සාවජ්ජං කාමගුණපරිභොගරසං සමානෙත්වා. උපනෙන්නො වියාති බන්ධනං උපනෙන්නො විය. “සට්ඨෙන්නො වියා”තිපි පාඨො. උපසංහරන්තො වියාති සදිසතං උපසංහරන්තො විය ඵකන්තසාවජ්ජෙ අනවජ්ජභාවපක්ඛෙපෙන. පාපකන්ති ලාමකට්ඨෙයන දුග්ගතිසම්පාපනට්ඨෙයන ව පාපකං. සෙතුකරණවසෙන මහාසමුද්දං බන්ධන්තෙන විය. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන “සාවජ්ජ”න්ති දිට්ඨං “අනවජ්ජ”න්ති ගහණෙන තෙන පටිච්චර්ජකුන්තො. ඵකන්තතො අනන්තරායිකන්ති ගහණෙන වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහන්තො. කාමකණ්ටකෙහි අරියමග්ගසම්මාපටිපත්ති න උපක්කිලිස්සති වදන්තො “අරියමග්ගෙ බාණුකණ්ටකාදීනි පක්ඛිපන්තො”ති චුත්තො. පට්ඨමපාරාජිකසික්ඛාපදසඬාතෙ, “අබ්‍රුමවරියං පභායා”ති (දී. නි. 1.8, 194) ආදිදෙසනාසඬාතෙ ව ආණාවක්කෙ.

පුච්ඡමානා සමනුයුඤ්ජන්ති නාම. පුච්ඡා හි අනුයොගොති. තෙනාධිගතාය ලද්ධියා අනුච්ඡන්තත්ථං පච්චනුභාසනෙන පුන පටිජානාපනං පතිට්ඨාපනං, තං පනස්ස ආදාය සමාදාපනං විය හොතිති ආහ “සමනුගාහන්ති නාමා”ති. තස්සා පන ලද්ධියා අනුයුඤ්ජිතාය චුච්චමානමිපි කාරණං කාරණපතිරූපකමෙවාති තස්ස පුච්ඡනං සමනුභාසනං. අනුදහනට්ඨෙයන අනුපායපටිපත්තියා සම්පති ආයතිඤ්ච අනුදහනට්ඨෙයන. මහාභිතාපනට්ඨෙයන අනවට්ඨිතභාවතාය. ඉත්තරපච්චුපට්ඨානට්ඨෙයන මුහුත්තරමණියතාය. තාවකාලිකට්ඨෙයන පරෙහි අභිභවනියතාය. සබ්බඬගපච්චඬගපලිහඤ්ජනට්ඨෙයන ඡෙදනභෙදනාදිඅධිකරණභාවෙන. උග්ගාටසදිසතාය අධිකුට්ටනට්ඨෙයන. අවණෙ වණං උප්පාදෙත්වා අත්තො අනුපට්ඨනසභාවතාය විනිවිජ්ඣනට්ඨෙයන. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකඅනත්ථනිමිත්තතාය සාසඬකසප්පට්ඨගයට්ඨෙයන. දිට්ඨිථාමෙනාති තස්සා දිට්ඨියා ථාමගතභාවෙන. දිට්ඨිපරාමාසෙනාති දිට්ඨිසඬාතපරාමසනෙන. දිට්ඨියෙව හි ධම්මසභාවං අතික්කමිත්වා පරතො ආමසනෙන පරාමාසො. අභිනිවිස්සාති තණ්හාහිනිවෙසපුබ්බඬගමෙන දිට්ඨාහිනිවෙසෙන “ඉදමෙවෙත්ථ තථ”න්ති අභිනිවිස්සිත්වා. යස්මා හි අභිනිවෙසනං තත්ථ අභිනිවිට්ඨං නාම හොති.තස්මා ආහ “අධිට්ඨන්තිවා”ති.

235. නත්ථිති වත්තුකාමොපිති අත්තතො ලද්ධිං නිගුහෙතුකාමතාය අවජානිතුකාමොපි. සම්පට්ච්ඡති පටිජානාති. ද්වෙ කථාති විසංවාදනකථං සන්ධාය වදති. අභුතකථා හි පුබ්බෙ පවත්තා භුතකථාය වසෙන ද්වෙ කථාති චුච්චති.

236. කස්ස බො නාමාති ඉමිනා සත්ථා “න මම තුය්හං තාදිසස්ස අත්ථාය ධම්මදෙසනා නාම භුතපුබ්බා”ති දස්සෙති. තෙනාහ “බත්තියස්ස වා”තිආදි.

ඤාණමයා උස්මා ඵතස්ස අත්ථිති උස්මි, තථාරූපෙහි පච්චයෙහි අනුස්මිකතො තස්මිං අත්තභාවෙ පටිවෙධගබ්භොඅපි උස්මිකතොති විකතභාවතො පඤ්ඤාබ්ජමස්ස ඉමස්මිං ධම්මචිතයෙ අපි නු අත්ථිති භගවා භික්ඛු පුච්ඡති. තෙ පටික්ඛිපන්නා වදන්ති ධානගතෙන දුච්චරිතෙන ඤාණුපහනභාවං සම්පස්සන්තා. නිත්තෙජභුතොති නිත්තෙජං භුතො තෙජොභානිප්පත්තො. තතො ඵ්ව භික්ඛුනමිපි සම්මුඛා ඔලොකෙතුං අසමත්ථතාය පත්තක්ඛන්ධො අධොමුඛො. සහධම්මිකං කිඤ්චි වත්තුං අවිසහනතො අප්පට්ඨානො. සම්පත්තුපගන්ති සම්පත්තිආවහං. පටිප්පස්සම්භෙන්නොති පටිසෙධෙන්නො.

237. අන්තරායකරලද්ධියා සභාවච්චාවනෙන පරිසං සොධෙති. නිස්සාරෙති නිහරති අවිසුද්ධදිට්ඨිතාය. කස්සචි බුද්ධානුභාවං අජානන්තස්ස. තස්ස හි ඵ්වං භවෙයා “සහසා කලීත”න්ති. න හි කදාචි බුද්ධානං සහසා කිරියා නාම අත්ථි. අස්සාති “කස්සචි”ති චුත්තභික්ඛුස්ස. සුත්ථාපි තුණ්හිභාවං ආපජ්ජෙය්‍යාති අථාපි සියාති සම්බන්ධො. තං සබ්බන්ති “සවෙ හි”තිආදිනා චුත්තං සබ්බං පරිකප්පනං. න කරිස්සන්තිති පරිසාය ලද්ධිං සොධෙතිති සම්බන්ධො. ලද්ධිං පකාසෙන්නොති මහාසාවජ්ජනාවසෙන පකාසෙන්නො. සඤ්ඤාවිතක්කෙහිති සුභනිමිත්තානුබාඤ්ජනග්ගාදිවසෙන පවත්තෙහි සඤ්ඤාවිතක්කෙහි. තෙනාහ “කිලෙසකාමසම්පයුත්තෙහි”ති. මෙටුනසමාචාරන්ති ඉදං අධිකාරවසෙන චුත්තං. තදඤ්ඤමිපි පන – “අපිව බො මාතුගාමස්ස උච්ඡාදනං පරිමද්දනං

නභාපනං සම්බාහනං සාදියති” තිආදිනා (අ. නි. 7.50) ආගතං විසභාගවත්ථුට්ඨසයං ආමිසපරිභොගං. “අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර කාමසඤ්ඤාහි අඤ්ඤත්‍ර කාමචිතක්කෙහි සමාවරිස්සති” ති තෙතං යානං විජ්ජති.

238. යොනිසො පච්චවෙක්ඛණෙන නත්ථි එත්ථ ඡන්දරාගොති නිව්ජන්දරාගො, තං නිව්ජන්දරාගං. කදාව උපොසථිකභාවෙන සමාදින්නසීලාපි භොන්ති කදාවි නොති අනිබ්බදසීලානං ගහට්ඨානං. සීලසමාදානභාවතො අන්තරායකරං. වත්ථුකාමානං සච්ජන්දරාගපරිභොගඤ්ච. අපච්චවෙක්ඛණෙන භික්ඛූනං ආවරණකරං. පච්චයානං සච්ජන්දරාගපරිභොගඤ්ච. අයං අරිට්ඨො දුග්ගතිතාය පරියත්තියා වසෙන අමිහෙ වෙව අබ්භාවික්ඛති, අත්තානඤ්ච ඛනති, බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පසවතිති එවං සඤ්ඤා මා භොන්තුති දුග්ගතිතාය පරියත්තියා දොසං දස්සෙන්නො ආහ. උග්ගණ්හන්තිති සජ්ඣායන්ති වෙව වාචුග්ගතං කරොන්තා ධාරොන්ති වාති අත්ථො.

සුත්තන්තිආදිනා නවජ්ජහෙදම්පි පරියත්තිධම්මං පරියාදියති. කථං සුත්තං නවජ්ජහෙදං? සගාථකඤ්ඤි සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙය්‍යාකරණං, තදුග්ගවිනිමුත්තඤ්ච සුත්තං උදානාදිවිසෙසසඤ්ඤාවිරහිතං නත්ථි, යං සුත්තභිගං සියා, මඛිගලසුත්තාදීනඤ්ච සුත්තභිගසඛිගහො න සියා ගාථාභාවතො ධම්මපදාදීනං විය, ගෙයාභිගසඛිගහො වා සියා සගාථකත්තා සගාථාවග්ගස්ස විය, තථා උභතොවිභවිතාදීසු සගාථකජ්ජදෙසානන්ති? චුච්චතෙ –

සුත්තන්ති සාමඤ්ඤවිධි, විසෙසවිධියො පරෙ;
සතිමිත්තා නිරුළ්භත්තා, සහතාඤ්ඤෙන නඤ්ඤතො. (දී. නි. ටී. 1.නිදානකථාවණ්ණනා; අ. නි. ටී. 2.4.6;
සාරත්ථ. ටී. 1.බාහිරනිදානකථා);

සබ්බස්සපි හි බුද්ධච්චනස්ස සුත්තන්ති අයං සාමඤ්ඤවිධි. තෙනෙවාහ ආයස්මා මහාකච්චානො තෙත්තියං (තෙත්ති. 1.සඛිගහවාර) “නවවිධසුත්තන්තපරියෙට්ඨි” ති. “එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්නං (පාචි. 655, 1242), සකවාදෙ පඤ්ච සුත්තසතානි” ති (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; කථා. අට්ඨ. නිදානකථා) එවමාදි ව එතස්ස අත්ථස්ස සාධකං. තදෙකදෙසෙසු පන ගෙයාදයො විසෙසවිධියො තෙන තෙන නිමිත්තෙන පතිට්ඨිතා. තථා හි ගෙයාස්ස සගාථකත්තං තබ්භාවනිමිත්තං. ලොකෙපි හි සසීලොකං සගාථකං වා චුණ්ණියගන්ථං “ගෙයා”න්ති වදන්ති. ගාථාවිරහෙ පන සති පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තබ්භාවනිමිත්තං. පුච්ඡාවිස්සජ්ජනඤ්ඤි “බ්‍යාකරණ”න්ති චුච්චති, බ්‍යාකරණමෙව වෙය්‍යාකරණං.

එවං සත්තෙ සගාථකාදීනම්පි පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනවසෙන පවත්තානං වෙය්‍යාකරණභාවො ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජති ගෙයාදිසඤ්ඤානං අනොකාසභාවතො, “ගාථාවිරහෙ සති” ති විසෙසිතත්තා ව. තථා හි ධම්මපදාදීසු කෙවලං ගාථාබන්ධෙසු, සගාථකත්තෙපි සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථායුත්තෙසු, “චුත්තඤ්ඤෙන”න්ති (ඉතිචු. 1) ආදිවචනසම්බන්ධෙසු, අබ්භතධම්මපටිසංයුත්තෙසු ව සුත්තවිසෙසෙසු යථාක්කමං ගාථා-උදාන-ඉතිචුත්තක-අබ්භතධම්ම-සඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, තථා සතිපි ගාථාබන්ධභාවෙ භගවතො අනිතාසු ජාතීසු වරියානුභාවජ්ජකාසකෙසු ජාතකසඤ්ඤා, සතිපි පඤ්චවිස්සජ්ජනභාවෙ සගාථකත්තෙ ව කෙසුපි සුත්තන්තෙසු වෙදස්ස ලභාපනතො වෙදල්ලසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති එවං තෙන තෙන සගාථකත්තාදීනා නිමිත්තෙන තෙසු තෙසු සුත්තවිසෙසෙසු ගෙයාදිසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති විසෙසවිධියො සුත්තභිගතො පරෙ ගෙයාදයො. යං පනෙත්ථ ගෙයාභිගාදිනිමිත්තරහිතං, තං සුත්තභිගං විසෙසසඤ්ඤාපරිභාරෙන සාමඤ්ඤසඤ්ඤාය පවත්තනතොති. නනු ව සගාථකං සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙය්‍යාකරණන්ති සුත්තභිගං න සම්භවතිති වොදනා තදවත්ථා එවාති? න තදවත්ථා සොධිතත්තා. සොධිතඤ්ඤි පුබ්බෙ “ගාථාවිරහෙ සති පුච්ඡාවිස්සජ්ජනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තබ්භාවනිමිත්ත”න්ති.

යඤ්ච චුත්තං “ගාථාභාවතො මඛිගලසුත්තාදීනං සුත්තභිගසඛිගහො න සියා” ති (චු. පා. 5.1; සු. නි. 261), තං න, නිරුළ්භත්තා. නිරුළ්භො හි මඛිගලසුත්තාදීනං සුත්තභාවො. න හි තානි ධම්මපදබුද්ධවංසාදයො විය ගාථාභාවෙන පඤ්ඤාතානි, කිත්තු සුත්තභාවෙනෙව. තෙනෙව හි අට්ඨකථායං “සුත්තනාමක”න්ති නාමග්ගණං කතං. යං පන චුත්තං “සගාථකත්තා ගෙයාභිගසඛිගහො සියා” ති, තදපි නත්ථි, යස්මා සහතාඤ්ඤෙන. සහ ගාථාහිති හි සගාථකං, සහභාවො ව නාම අත්ථතො අඤ්ඤෙන භොති, න ව මඛිගලසුත්තාදීසු ගාථාවිනිමුත්තො කොචි සුත්තපදෙසො අත්ථි, යො “සහ ගාථාහි” ති චුච්චෙය්‍ය, න ව සමුදායො නාම කොචි අත්ථි. යදපි චුත්තං “උභතොවිභවිතාදීසු සගාථකජ්ජදෙසානං ගෙයාභිගසඛිගහො සියා” ති, තදපි න අඤ්ඤතො. අඤ්ඤා එව හි තා ගාථා ජාතකාදිපරියාපන්නත්තා, අතො න තාහි උභතොවිභවිතාදීනං ගෙයාභිගහාවොති. එවං සුත්තාදීනං අභිගානං අඤ්ඤමඤ්ඤසඛිකරාභාවො වෙදිතබ්බො.

අත්ථත්ථන්ති අත්ථභූතං යථාභූතං අත්ථං. අනත්ථම්පි කෙචි විපල්ලාසවසෙන “අත්ථො” ති ගණ්හන්තිති “අත්ථත්ථ”න්ති විසෙසෙත්වා චුත්තං. කාරණත්ථන්ති කාරණභූතං අත්ථං, සීලං සමාධිස්ස කාරණං, සමාධි විපස්සනායාති එවං තස්ස තස්ස කාරණභූතං අත්ථං. තෙනාහ “ඉමස්මිං යානෙ සීල”න්තිආදි. තෙනෙතං දස්සෙති – ඉමස්මිං යානෙ සීලං කථිතං, තඤ්ච යාවදෙව සමාධත්ථං, සමාධි විපස්සනත්ථො, විපස්සනා මග්ගත්ථා, මග්ගො ඵලත්ථො, වට්ඨං කථිතං යාවදෙව විචට්ඨාධිගමත්ථන්ති ජානිතුං න සක්කොන්තිති. එවං පාළියං “අත්ථ”න්ති ඉමිනා

භාෂිතත්ථපයොජනත්ථානං ගහිතතා වෙදිතබ්බා. න පරිග්ගණ්හන්තිති න විචාරෙන්නි, නිජ්ඣානපඤ්ඤාක්ඛමා න හොන්ති, නිජ්ඣායිත්වා පඤ්ඤාය රොචෙත්වා ගහෙතබ්බා න හොන්තිති අධිප්පායො. ඉති එවං එතාය පරියන්තියා වාදප්පමොක්ඛානිසංසා අත්තනො උපරි පරෙහි ආරොපිතවාදස්ස නිග්ගහස්ස මොක්ඛපයොජනා හුත්වා ධම්මං පරියාපුණන්ති. වාදප්පමොක්ඛො වා නින්දාපමොක්ඛො. යස්ස වානි යස්ස ව සීලාදිපුරුණෙන පත්තබ්බස්ස, මග්ගස්ස වා තදධිගමෙන පත්තබ්බස්ස, ඵලස්ස වා තදධිගමෙන පත්තබ්බස්ස, අනුපාදාවිමොක්ඛස්ස වා අත්ථාය. ධම්මං පරියාපුණන්ති, ඤායෙන පරියාපුණන්තිති අධිප්පායො. නානුභොන්ති න චින්දන්ති. තෙසං තෙ ධම්මා දුග්ගහිතා උපාරම්භමානදප්පමක්ඛපළාසාදිහෙතුභාවෙන දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය සංචත්තන්ති.

239. අලං පරියත්තො ගදො අස්සානි අලගද්දො අනුනාසිකලොපං ද-කාරාගමඤ්ච කත්වා. වට්ටදුක්ඛකත්තාරතො නිත්ථරණත්ථාය පරියත්ති නිත්ථරණපරියත්ති. භණ්ඩාගාරෙ නියුත්තො භණ්ඩාගාරිකො, භණ්ඩාගාරිකො විය භණ්ඩාගාරිකො, ධම්මරතනානුපාලකො. අඤ්ඤං අත්ථං අනපෙක්ඛිත්වා භණ්ඩාගාරිකස්සෙව සතො පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති. “වංසානුරක්ඛකොවා”ති අවධාරණං සීභාවලොකනඤායෙන තත්තිධාරකොව පචෙණිපාලකොවානි පුරිමපද්ද්වයෙපි යොජෙතබ්බං.

යදි තත්තිධාරණාදිඅත්ථං බුද්ධවචනස්ස පරියාපුණනං භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති, කස්මා “බිණ්ණසවස්සා”ති විසෙසෙත්වා චුත්තං, නනු එකච්චස්ස පුට්ඨජනස්සපි අයං නයො ලබ්භන්ති අනුයොගං සන්ධායාහ “යො පනා”තිආදි. අත්තනො යානෙති නිත්ථරණට්ඨානෙන. කාමං පුට්ඨජනො “පචෙණිං පාලෙස්සාමි”ති අජ්ඣාසයෙන පරියාපුණාති. අත්තනො පන භවකත්තාරතො අනිත්තිණ්ණත්තා තස්ස සා පරියත්ති නිත්ථරණපරියත්ති එව නාම හොතිති අධිප්පායො. තෙනාහ “පුට්ඨජනස්සා”තිආදි.

නිජ්ඣානං ඛමන්තිති නිජ්ඣානපඤ්ඤං ඛමන්ති. තත්ථ තත්ථ ආගතෙ සීලාදිධම්මෙ නිජ්ඣායිත්වා පඤ්ඤාය රොචෙත්වා යාථාවතො ගහෙතබ්බා හොන්ති. තෙනාහ “ඉධ සීල”න්තිආදි. න කෙවලං සුග්ගහිතං පරියත්තිං නිස්සාය මග්ගභාවනාඵලසච්ඡිකිරියා, පරවාදනිග්ගහසකවාදපතිට්ඨාපනාදිනිපි ඉජ්ඣන්තිති දස්සෙතුං “පරවාදෙ”තිආදි චුත්තං. තෙනාහ “උප්පන්නං පරප්පවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහං නිග්ගහිත්වා”තිආදි (දී. නි. 2.268). ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානන්ති දිට්ඨිවිනිවෙධනාදිවසෙන ඉච්ඡිතං ඉච්ඡිතං පාළිපදෙසං. මොචෙතුන්ති අපනෙතුං. අහිතාය දුක්ඛාය අසංචත්තනමපි තදභාවෙ උප්පජ්ජනකහිතසුඛස්ස කාරණමෙව තස්මිං සති භාවතොති. සුග්ගහිතඅලගද්දස්සපි හිතාය සුඛාය සංචත්තනතා දට්ඨබ්බා.

240. උත්තරන්ති එතෙනාති උත්තරො, සිතන්ති ඛන්ධන්තිති සෙතු, උත්තරො ව සො සෙතු වානි උත්තරසෙතු. කුලං පරතීරං වහනි පාපෙතීති කුල්ලං. කලාපං කත්වා බද්ධොති වෙචනළාදිහි කලාපවසෙන බද්ධො. අණුන්ති ඉදං අට්ඨස්මාපත්තිආරම්මණං සඤ්ඤාජනං සන්ධාය වදන්ති. පුලන්ති ඉතරං. දිට්ඨිත්ති යථාභූතදස්සනං, විපස්සනන්ති අත්ථො. එවං පරිසුද්ධං එවං පරියොදාතන්ති තෙභුමකෙසු ධම්මෙසු ඤාතං “නෙතං මම, නෙසොභමස්මි, න මෙසො අත්තා”ති, එවං තණ්හාදිට්ඨිසංකිලෙසාභාවෙන සබ්බසො විසුද්ධං, පරිසුද්ධත්තා එව පරියොදාතං. න අල්ලියෙථානි නිකන්තිවසෙන න නිස්සයෙථ. න කෙලායෙථානි න මමායෙථ. න ධනායෙථානි ධනං දුඛාං න කයිරාථ. උභයත්ථානි සමථෙ විපස්සනාය ව.

අසද්ධම්මෙතිආදීසු අසතං හීනජ්ඣාසයානං ධම්මොති අසද්ධම්මො. ගාමවාසිනං ධම්මොති ගාමධම්මො. කිලෙසානං වස්සනසභාවාය වසලධම්මො. කිලෙසෙහි දුස්සිත්තා පුලත්තා ව දුට්ඨුල්ලො. උදකසුද්ධිපරියොසානතාය ඔදකන්තිකො. “ධම්මාපි වො පහාතබ්බා”ති ඉම්නාපි ඔවාදෙන හික්ඛු උද්දිස්ස කට්ඨන්තොපි අරිට්ඨංයෙව නිග්ගණ්හාති.

241. තිව්ධග්ගභවසෙනාති තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගභවසෙන. යදි එවං “අහං මමානි ගණ්හාති”ති ගාහද්වයමෙව කස්මා චුත්තන්ති? නයිදමෙවං තත්ථාපි ගාහත්තයස්සෙව චුත්තත්තා. “අහ”න්ති හි ඉම්නා මානදිට්ඨිග්ගභා චුත්තා “අහමස්මි”ති ගාහසාමඤ්ඤතො. දිට්ඨිපි දිට්ඨිට්ඨානං පුරිමුප්පන්නාය දිට්ඨියා උත්තරදිට්ඨියා සක්කායදිට්ඨියා සස්සතදිට්ඨියා ව කාරණභාවතො. ආරම්මණං පඤ්ච ඛන්ධා, රූපාරම්මණාදිනි ව. දිට්ඨියා පච්චයො අවිජ්ජා-එස්ස-සඤ්ඤා-විතක්ක-අයොනිසොමනසිකාර-පාපමිත්තපරතොසොසාදිකො දිට්ඨියා උපනිස්සයාදිපච්චයො. චුත්තඤ්ඤෙනං පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.124) “කතමානි අට්ඨ දිට්ඨිට්ඨානානි අවිජ්ජාපි එස්සොපි සඤ්ඤාපි විතක්කොපි අයොනිසොමනසිකාරොපි පාපමිත්තොපි පරතොසොසොපි දිට්ඨිට්ඨාන”න්තිආදි. රූපාරම්මණානි රූප්පනසභාවධම්මාරම්මණා. රූපං පන අත්තානි න වත්තබ්බං ඉධ “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”ති (සං. නි. 3.81, 345) ඉමස්ස ගාහස්ස අනධිප්පෙතත්තා. සො හි “යම්පි තං දිට්ඨිට්ඨාන”න්තිආදිනා පරතො චුච්චති. ඉධ පන “රූපවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, අත්තනි රූපං, රූපස්මිං අත්තාන”න්ති ඉමෙ තයො ගාහා අධිප්පෙතානි කෙච්, තදයුත්තං. යස්මා රූපං අත්තා න හොති, අත්තග්ගාහස්ස පන ආලම්බනං හොති, අත්තසභාවෙයෙව වා රූපාදිධම්මෙ ආරබ්භ අත්තදිට්ඨි උප්පජ්ජති, න අත්තානං තස්ස පරමත්ථතො අනුපලබ්භනතො, තස්මා රූපාදිආරම්මණාව අත්තදිට්ඨිති කත්වා චුත්තං, රූපං පන “අත්තා”ති න වත්තබ්බන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො. “යම්පි තං දිට්ඨිට්ඨාන”න්තිආදිනා පන විපස්සනාපටිච්චපස්සනා විය දිට්ඨිඅනුපස්සනා නාම දස්සිතා.

ගන්ධර්වසථාවිධානියානානං සම්පත්තගානින්ද්‍රියවිසයනාය පත්වා ගහෙනබ්බතා. තඤ්ඤි තස්ස අත්තනො විසයං පරිභුත්වා සම්බන්ධං භුත්වා ගණ්හාති. අවසෙසානි සත්තායනානානි විඤ්ඤානං නාම මනසා විඤ්ඤාතබ්බතො. අඤ්ඤාදා ඉතරෙසම්පි විඤ්ඤාතතා සියා. පත්තන්ති අධිගතං. පරියෙසිතන්ති ගවෙසිතං. අනුවචරිතන්ති චින්තිතං. තෙනාහ “මනසා”ති. එත්ථ ච පත්තපරියෙසනානං අපටික්ඛෙපස්ස, විසුං, එකජ්ඣං පටික්ඛෙපස්ස ච වසෙන චතුක්කොට්ඨකං දස්සෙත්වා පත්තපරියෙසිතෙහි අනුවචරිතස්ස හෙදං දස්සෙතුං “ලොකස්මිඤ්ඤි”තිආදි චුත්තං. පරියෙසිත්වා පත්තං පඨමං චෙතසා පච්ඡා කායෙන පත්තත්තා පත්තං නාම. පරියෙසිත්වා නොපත්තං පරියෙසිතං නාම කෙවලං පරියෙසිතභාවතො. අපරියෙසිත්වා පත්තඤ්ඤි නොපත්තඤ්ඤි මනසා අනුවචරිතබ්බතො මනසානුවචරිතං නාම.

අයඤ්ඤි චිකප්පො ආකුලො වියාති “අථ චා”තිආදි චුත්තං. පත්තට්ඨෙතානි පත්තභාවෙන පත්තතාසාමඤ්ඤෙන. අපරියෙසිත්වා නොපත්තං මනසානුවචරිතං නාම පත්තියා පරියෙසනාය ච අභාවතො. සබ්බං චා එතන්ති “පරියෙසිත්වා පත්තම්පි”තිආදිනා චුත්තං චතුබ්බධම්පි. ඉමිනාති “යම්පි තං දිට්ඨිට්ඨානං”තිආදිච්චනෙන. විඤ්ඤාණාරම්මණා තණ්හාමානදිට්ඨියො කථිකා පාරිසෙසඤ්ඤායෙන . එවං පාරිසෙසඤ්ඤායපරිග්ගහෙ කිං පයොජනන්ති ආහ “දෙසනාවිලාසෙනා”තිආදි. යෙසං විනෙයානානං දෙසෙනබ්බධම්මස්ස සරූපං අනාමස්සිත්වා ආරම්මණකිච්ච-සම්පයුත්තධම්ම-ඵලවිසෙසාදි-පකාරන්තරවිභාවනෙන පටිච්චෙධො හොති, තෙසං තප්පකාරහෙදෙහි ධම්මෙහි, යෙසං පන යෙන එකෙනෙව පකාරෙන සරූපෙනෙව චා විභාවනෙ කතෙ පටිච්චෙධො හොති, තෙසං තං චත්වා ධම්මස්සරත්තා තදඤ්ඤං නිරවසෙසාකාරවිභාවනඤ්ඤි දෙසනාවිලාසො. තෙනාහ “දිට්ඨාදිආරම්මණවසෙන විඤ්ඤාණං දස්සිත”න්ති.

දිට්ඨිට්ඨානන්ති දිට්ඨි එව දිට්ඨිට්ඨානං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. යං රූපං එසා දිට්ඨි “ලොකො ච අත්තා චා”ති ගණ්හාති. තං රූපං සන්ධාය “සො ලොකො සො අත්තා”ති චචනං චුත්තන්ති යොජනා. සො පෙච්ච හවිස්සාමිති උද්ධමාසාතනිකවාදවසෙනායං දිට්ඨිති ආහ “සො අහං පරලොකං ගත්ත්වා නිව්වො හවිස්සාමි”තිආදි. ධූවොති ටීරො. සස්සතොති සබ්බදාහාටී. අවිපරිණාමධම්මොති ජරාය මරණෙන ච අවිපරිණාමෙතබ්බසභාවො, නිබ්බිකාරොති අත්ථො. තම්පි දස්සනන්ති තම්පි තථාචුත්තං දිට්ඨිදස්සනං අත්තානං විය තණ්හාදිට්ඨිග්ගහවිසෙසෙන ගණ්හාති. තෙනාහ “එතං මමා”තිආදි. දිට්ඨාරම්මණාති දිට්ඨිවිසයා. කථං පන දිට්ඨි දිට්ඨිවිසයා හොතිති ආහ “විපස්සනායා”තිආදි. පටිච්චපස්සනාකාලෙති යමකතො සම්මසනාදිකාලං සන්ධායාහ. තත්ථ අක්ඛරචින්තකානං සද්දෙ විය, වෙදජ්ඣායිතං වෙදසත්ථෙ විය ච දිට්ඨියං දිට්ඨිගතිකානං දිට්ඨිග්ගහප්පචත්ති දට්ඨබ්බා.

සමනුපස්සතිති පදස්ස ච තස්සො සමනුපස්සනා අත්ථොති යොජනා. තෙන සමනුපස්සනා නාම චතුබ්බධානි දස්සෙති. තත්ථ ඤාණං තාව සමච්ඡමං සම්මා යාථාවතො අනුපස්සතිති සමනුපස්සනා. ඉතරා පන සංකිලෙසවසෙන අනු අනු පස්සන්තිති සමනුපස්සනා. යදි එවං හොතු තාව දිට්ඨිසමනුපස්සනා මිච්ඡාදස්සනභාවතො, කථං තණ්හාමානාති? තණ්හායපි සත්තානං පාපකරණෙ උපායදස්සනවසෙන පඤ්ඤාපතිරූපිකා පචත්ති ලබ්භතෙව, යාය වඤ්චනනිකතිසාවියොගා සම්භවන්ති. මානොපි සෙයාදිනා දස්සනවසෙනෙව තථා අත්තානං ඌහතිති තණ්හාමානානං සමනුපස්සනාපතිරූපිකා පචත්ති ලබ්භතිති දට්ඨබ්බං. අවිජ්ජමානෙති “එතං මමා”ති එවං ගහෙනබ්බෙ තණ්හාවත්ථස්මිං අජ්ඣත්තඛන්ධපඤ්ඤිකො අනුපලබ්භමානෙ විනට්ඨෙ. න පරිතස්සති හයපරිත්තාසතණ්හාපරිත්තාසානං මග්ගෙන සමුග්ගාතිත්තා.

242. චතුති කාරණෙහිති “අසති න පරිතස්සති”ති චුත්තම්පි ඉතරෙහි තිති සහ ගහෙත්වා චුත්තං. චතුති කාරණෙහිති චතුක්කොට්ඨකසුඤ්ඤතාකථනස්ස කාරණෙහි. බහිද්ධා අසතිති බාහිරෙ චත්ථස්මිං අවිජ්ජමානෙ. සා පනස්ස අවිජ්ජමානතා උද්ධවිනාසෙන චා අලද්ධාලාහෙන චාති පාළියං – “අහු චත මෙ, තං චත මෙ නත්ථී, සියා චත මෙ, තං චතාහං න ලභාමි”ති චුත්තන්ති තද්වහං පරික්ඛාරවසෙන විභජිත්වා තත්ථ පරිතස්සනං දස්සෙතුං “බහිද්ධා පරික්ඛාරවිනාසෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යානං “රථො වස්භ”න්ති එවමාදි. වාහනං හත්ථීඅස්සාදි.

යෙහි කිලෙසෙහිති යෙහි අසන්තපත්ථනාදිති කිලෙසෙහි. එවං හවෙය්‍යාති එවං “අහු චත මෙ”තිආදිනා වොදනාදි හවෙය්‍යා. දිට්ඨිට්ඨානාධිට්ඨානපරිසුට්ඨානානිතිවෙසානුසයානන්ති එත්ථ අපරාපරං පචත්තාසු දිට්ඨිසු යා පරතො උප්පන්නා දිට්ඨියො, තාසං පුරිමුප්පන්නා දිට්ඨියො කාරණට්ඨෙත දිට්ඨිට්ඨානානි. අධිකරණට්ඨෙත දිට්ඨාධිට්ඨානානි, පරිසුට්ඨානප්පත්තියා සබ්බාපි දිට්ඨිපරිසුට්ඨානානි. “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 2.202, 427; 3.27-29; උදා. 55; මහානි. 20; නෙත්ති. 59) පචත්තියා අභිනිවෙසා. අප්පභීනභාවෙන සන්තානෙ සයන්තිති අනුසයාති එවං දිට්ඨිට්ඨානාදිනං පදානං විභාගො වෙදිතබ්බො. තණ්හාදිති කම්පනියාය සබ්බසඬ්ඛාරාච ඉඤ්ජිතානිති සබ්බසඬ්ඛාරඉඤ්ජිතානි. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. උපධියති එත්ථ දුක්ඛන්ති උපධි, ඛන්ධාව උපධි බන්ධුපධි. එස නයො සෙසෙසුපි. තදෙව ච ආගම්ම තණ්හා බියති විරජ්ජති නිරූප්ඤ්ඤිති යොජනා. උච්ඡිජ්ජස්සාමි නාමස්සුතිආදිසු නිපාතමත්තං, සංසයෙ චා. තාසොති අත්තනියාභාවං පටිච්ච තණ්හාපරිත්තාසො වෙච හයපරිත්තාසො ච. තෙනාහ “තාසො හෙසො”තිආදි. නො වස්සං, නො ච මෙ සියාති “අහ”න්ති කිර කොචි නො වස්සං, “මෙ”ති ච කිඤ්චි නො සියාති. තාසප්පතිකාරදස්සනඤ්ඤෙනං.

243. එක්තාවතානි “එවං චුත්තෙ” තිආදිනා, පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන පවත්තාය “ඡයිමානි, භික්ඛවෙ, දිට්ඨිට්ඨානානි” තිආදිනා (ම. නි. 1.241) වා. සාපි හි අප්ඤ්ඤානිකාදිසංයමානසෙ පරිත්තස්සනකං දස්සෙත්වා අපරිත්තස්සනකං දස්සෙත්ති පවත්තානි තස්සනකස්ස සුඤ්ඤාදස්සනං අකිම්බසාධකම්පි සුඤ්ඤාදස්සනමෙවානි ඉමෙසං වසෙන “චතුක්කොට්ඨාස සුඤ්ඤා කම්මා” ති චුත්තං. ඛණ්දිකා පරික්ඛාරන්ති බාහිරං සවිඤ්ඤාණකං අවිඤ්ඤාණකඤ්ච සත්තොපකරණං. තඤ්ඤි ජීවිතචුත්තියා පරික්ඛාරකට්ඨෙත “පරික්ඛාරො” ති චුත්තං. පරිග්ගහං නාම කත්වානි “මම ඉදං” න්ති පරිග්ගහෙන බිබ්බතාය පරිග්ගහිතං නාම කත්වා. සබ්බොපි දිට්ඨිග්ගාහො “අත්තා නිව්චො ධූවො සස්සනො, අත්තා උච්ඡිජ්ජති විනස්සති” තිආදිනා අත්තදිට්ඨිසන්තිස්සයොයෙවානි චුත්තං. “සක්කායදිට්ඨිපමුඛා ද්වාසට්ඨිදිට්ඨියො” ති. අයාථාග්ගාහිනා අභිනිවෙසනපඤ්ඤාපනානං උපත්ථම්මභාවතො දිට්ඨි එව නිස්සයොති දිට්ඨිනිස්සයො. පරිග්ගහේහෙයානි නිව්චාදිවිසෙසයුත්තං කත්වා පරිග්ගහේහෙයා. කිමෙවං පරිග්ගහෙනුං සක්කුණෙයා ? සබ්බත්ථානි “තං, භික්ඛවෙ, අත්තවාදුපාදානං උපාදියෙට්, තං, භික්ඛවෙ, දිට්ඨිනිස්සයං නිස්සයෙට්” ති එතෙසුපි.

244. අත්තනි වා සතීති යස්ස අත්තනො සන්තකභාවෙන කිඤ්චි අත්තනියන්ති චුච්චෙයා, තස්මිං අත්තනි සති, සො එව පන අත්තා පරමත්ථතො නත්ථීති අධිප්පායො. සක්කා හි වත්තුං බාහිරකපරිකප්පිතො අත්තා “පරමත්ථො” ති? සියා ඛන්ධපඤ්චකං ඤෙයාසභාවත්තා යථා තං සටො, යදි පන තදඤ්ඤං නාම කිඤ්චි අභවිස්ස, න තං නියමතො විපරිතං සියාති? න ච සො පරමත්ථතො අත්ථි පමාණෙහි අනුපලබ්භමානත්තා තුර්ධගමවිසාණං වියාති. අත්තනියෙ වා පරික්ඛාරෙ සතීති “ඉදං නාම අත්තනො සන්තක” න්ති තස්ස කිඤ්චනභාවෙන නිව්ඡිතෙ කිස්මිඤ්චි වත්ථුස්මිං සති. අත්තනො ඉදන්ති හි අත්තනියන්ති. අභන්ති සතීති “අභං නාමාය” න්ති අභංකාරවත්ථුභූතෙ පරමත්ථතො නිද්ධාරිතසරූපෙ කිස්මිඤ්චි සති තස්ස සන්තකභාවෙන මමානි කිඤ්චි ගහෙනුං යුත්තං භවෙයා. මමානි සති “අභ” න්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ඉති පරමත්ථතො අත්තනො අනුපලබ්භමානත්තා අත්තනියං කිඤ්චි පරමත්ථතො නත්ථෙට්ඨානි සබ්බසම්බාරානං අනත්තතාය අනත්තනියතං, අනත්තනියතාය ච අනත්තකතං දස්සෙති. භූතතොති භූතත්ථතො. තථතොති තථසභාවතො. ථීරතොති ථීරසභාවතො නිබ්බිකාරතො.

යස්මා හුත්වා න භොතීති යස්මා පුබ්බෙ අසන්තං පච්චයසමවායෙන හුත්වා උප්පජ්ජිත්වා පුන හඬගුපගමෙන න භොති, තස්මා න නිව්චන්ති අනිව්චං, අධුචන්ති අත්ථො. තතො එව උප්පාදවයවත්තිතොති උප්පජ්ජනවසෙන නිරුප්ඤ්ඤානවසෙන ච පවත්තනතො. සභාවචිගමො ඉධ විපරිණාමො, ඛණ්ඩකතා තාවකාලිකතා, නිව්චසභාවාභාවො එව නිව්චපටික්ඛෙපො. අනිව්චධම්මා හි තෙනෙව අත්තනො අනිව්චභාවෙන අත්ථතො නිව්චතං පටික්ඛිපන්ති නාම. තථා හි චුත්තං “න නිව්චන්ති අනිව්ච” න්ති. උප්පාදපරාහඬගවසෙන රූපස්ස නිරන්තරබාධතානි පටිපිළනාකාරෙනස්ස දුක්ඛතා. සන්තාපො දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තාපනං පරිදහනං, තතො එවස්ස දුස්සහතාය දුක්ඛමතා. තිස්සන්තං දුක්ඛතානං සංසාරදුක්ඛස්ස ච අධිට්ඨානතාය දුක්ඛවත්ථුකතා. සුඛසභාවාභාවො එව සුඛපටික්ඛෙපො. විපරිණාමධම්මන්ති ජරාය මරණෙන ච විපරිණාමනසභාවං. යස්මා ඉදං රූපං පච්චයසමවායෙන උප්පාදං, උප්පාදානන්තරං ජරං පත්වා අවස්සමෙව භිජ්ජති, භින්තඤ්ච භින්තමෙව, නාස්ස කස්සචි සඬකමොති භවන්තරානුපගමනසම්බාතෙන සඬකමාභාවෙන විපරිණාමධම්මතං පාකට්ටං කාතුං “භවසඬකන්ති උපගමනසභාව” න්ති චුත්තං. පකතිභාවචිපහනං සභාවචිගමො නිරුප්ඤ්ඤානමෙව. න්ති අනිව්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං රූපං. ඉමිනානි “නො හෙතං, භන්තෙ” ති රූපස්ස තණ්හාදිග්ගාහානං වත්ථුභාවපටික්ඛෙපෙන. රූපඤ්ච උප්පන්තං ධීතිං මා පාපුණාතු, ධීතිජ්ජන්තං මා ජීරතු, ජරජ්ජන්තං මා භිජ්ජතු, උදයබ්බයෙහි මා කිලමීයතුති න එත්ථ කස්සචි වසිභාවො අත්ථි, ස්වායමස්ස අවසවත්තනට්ඨො අනත්තතාසල්ලක්ඛණස්ස කාරණං භොතීති ආහ “අවසවත්තතාකාරෙන රූපං, භන්තෙ, අනත්තානි පටිජානන්ති” ති. නිවාසිකාරකවෙදකඅධිට්ඨායකචිරභෙන තතො සුඤ්ඤාතා සුඤ්ඤට්ඨො, සාම්භූතස්ස කස්සචි අභාවො අස්සාමිකට්ඨො, යථාචුත්තවසවත්තිභාවාභාවො අනිස්සරට්ඨො, පරපරිකප්පිතඅත්තසභාවාභාවො එව අත්තපටික්ඛෙපට්ඨො.

යස්මා අනිව්චලක්ඛණෙන විය දුක්ඛලක්ඛණං, තදුභයෙන අනත්තලක්ඛණං සුච්ඤ්ඤාපයං, න කෙවලං, තස්මා තදුභයෙනෙත්ථ අනත්තලක්ඛණවිභාවනං කතන්ති දස්සෙත්තො “භගවා හී” තිආදිමාහ. තත්ථ අනිව්චවසෙනානි අනිව්චතාවසෙන. දුක්ඛවසෙනානි දුක්ඛතාවසෙන. න උප්පජ්ජන්ති න යුජ්ජති. තමෙව අයුජ්ජමානතං දස්සෙනුං “චක්ඛුස්ස උප්පාදොපි” තිආදි චුත්තං. යස්මා අත්තවාදි අත්තානං නිව්චං පඤ්ඤපෙති, චක්ඛුං පන අනිව්චං, තස්මා චක්ඛු විය අත්තාපි අනිව්චො ආපන්නො. තෙනාහ “යස්ස බො පනා” තිආදි. තත්ථ චෙතීති විගච්ඡති නිරුප්ඤ්ඤාති. ඉති චක්ඛු අනත්තානි චක්ඛුස්ස උදයබ්බයවත්තතාය අනිව්චතා, අත්තතො ච අත්තවාදිනා අනිව්චතාය අනිව්ඡිතත්තා චක්ඛු අනත්තා.

කාමං අනත්තලක්ඛණසුත්තෙ (සං. නි. 3.59; මහාව. 20) – “යස්මා ච බො, භික්ඛවෙ, රූපං අනත්තා, තස්මා රූපං ආබාධාය සංවත්තති” ති රූපස්ස අනත්තතාය දුක්ඛතා විභාවිතා විය දිස්සති, තථාපි “යස්මා රූපං ආබාධාය සංවත්තති, තස්මා අනත්තා” ති පාකට්ඨාය සාධාධතාය රූපස්ස අත්තසාරාභාවො විභාවිතො, තතො එව ච “න ලබ්භති රූපෙ එවං මෙ රූපං භොතු, එවං මෙ රූපං මා අභොසී” ති රූපෙ කස්සචි අනිස්සරතා, තස්ස ච අවසවත්තතාකාරො දස්සිතොති ආහ “දුක්ඛවසෙන අනත්තතං දස්සෙති” ති. යදනිව්චං තං දුක්ඛන්ති යං වත්ථු අනිව්චං, තං දුක්ඛං උදයබ්බයපටිපිළිතත්තා, යං පන නිව්චං තදභාවතො, තං සුඛං යථා තං නිබ්බානන්ති අධිප්පායො. යං තන්ති

කාරණානිද්දෙසොවායං, යස්මා රූපං අනිච්චං, තං තස්මානි අත්ථො. යං දුක්ඛං තදනත්තානි එත්ථ චුත්තනායෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. අනිච්චන්ති ඉමිනා සටාදි විය පච්චයුප්පන්නත්තා රූපං අනිච්චන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙති. ඉමිනාව නායෙන “අනත්තා”ති වත්තුං ලබ්භමානෙපි “අනත්තා”ති වත්තා නාම නත්ථි. එවං දුක්ඛන්ති වදන්තිති එත්ථාපි යථාරහං වත්තබ්බං “අක්ඛිසුලාදිවිකාරජපත්තකාලෙ විය පච්චයුප්පන්නත්තා දුක්ඛං රූප”න්තිආදිනා. දුද්දසං දුප්පඤ්ඤාපනං. තථා හි සරහඩ්ඛාදයොපි සත්ථාරො නාද්දසංසු, කුතො පඤ්ඤාපනා. තසිදං අනත්තලක්ඛණං.

තස්මානිභානිආදිනා තියද්ධගතරූපං ලක්ඛණත්තයං ආරොපෙත්වා චුත්තන්ති ආහ “එතරහි අඤ්ඤාදාපි”ති. තං පන යාදිසං තාදිසමිපි තථා චුත්තන්ති අප්ඤ්ඤාදිවිසෙසොපි වත්තබ්බො. පි-සද්දෙන වා තස්සාපි සඩ්ගහො දට්ඨබ්බො.

245. උක්කණ්ඨතීති නාහිරමති. අඤ්ඤත්ථ “නිබ්බදා”ති බලවට්ඨපස්සනා වුවවති, සානුලොමා පන සඩ්ඛාරූපෙක්ඛා “චුට්ඨානගාමිති”ති, සා ඉධ කථං නිබ්බදා නාම ජාතානි ආහ “චුට්ඨානගාමිතිවිපස්සනාය හි”තිආදි. ඉමිනා සිඛාපත්තනිබ්බෙදනාය චුට්ඨානගාමිති ඉධ නිබ්බදානාමෙන චුත්තානි දස්සෙති.

“සො අනුපුබ්බෙන සඤ්ඤාග්ගං චුසති”ති (දී. නි. 1.414, 415) වත්වා “සඤ්ඤා ඛො පොට්ඨපාද පඨමං උප්පජ්ජති, පච්ඡා ඤාණ”න්ති (දී. නි. 1.416) චුත්තත්තා සඤ්ඤාග්ගන්ති චුත්තා ලොකියාසු පහානසඤ්ඤාසු සිඛාපත්තභාවතො. ධම්මට්ඨිතිඤාණන්ති චුත්තා ඉදප්පච්චයනාදස්සනස්ස මත්ථකප්පත්තිති කත්වා. තතො පරඤ්ඤි අසඩ්ඛාරමමණං ඤාණං හොති. තෙනාහ – “පුබ්බෙ ඛො සුසිම ධම්මට්ඨිතිඤාණං, පච්ඡා නිබ්බානෙ ඤාණ”න්ති (සං. නි. 2.70). පාරිසුද්ධිපධානියඩගන්ති චුත්තා මග්ගාධිගමස්ස පරිපත්ථභුතසබ්බසංකිලෙසවිසුද්ධි පධානිකස්ස යොගිතො, පධානභාවනාය වා ජාතං අඩ්ගන්ති කත්වා. පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිති චුත්තා පරමුක්කංසගතපටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිභාවතො. අතම්මයතන්ති එත්ථ තම්මයතා නාම තණ්හා, කාමතණ්හාදිසු තාය තාය නිබ්බත්තත්තා තම්මයං නාම තෙභුමිකප්පවත්තං, තස්ස භාවොති කත්වා. තස්සා තණ්හාය පරියාදානතො චුට්ඨානගාමිතිවිපස්සනා අතම්මයතානි වුවවති. නිස්සායාති තං අතම්මයතං පච්චයං කත්වා. ආගම්මාති තස්සෙව වෙවචනං. නානත්තානි නානාසභවා බහු අනෙකප්පකාරා. නානත්තසිතානි නානාරම්මණනිස්සිතා රූපාදිවිසයා. එකත්තානි එකසභවා. එකත්තසිතානි එකංයෙව ආරම්මණං නිස්සිතා. තං නිස්සායාති තං එකත්තසිතං උපෙක්ඛං පච්චයං කත්වා. එනිස්සාති එනිස්සා උපෙක්ඛාය. පහානං හොතිති අඤ්ඤාණුපෙක්ඛතො පහුති සබ්බං උපෙක්ඛං පජ්ඣන්ති යිතස්ස “අතම්මයතා”ති චුත්තාය චුට්ඨානගාමිතිවිපස්සනාය අරූපාවචරසමාපත්තිඋපෙක්ඛාය විපස්සනුපෙක්ඛාය ව පහානං හොතිති පරියාදානන්ති චුත්තානි. සබ්බසඩ්ඛාරගතස්ස මුඤ්ඤිකමානාපටිසඩ්ඛානස්ස සිඛාපත්තභාවතො චුට්ඨානගාමිති මුඤ්ඤිකමානා පටිසඩ්ඛානන්ති ව චුත්තා. මුදුමජ්ඣාදිවසෙන පවත්තිආකාරමත්තං, අත්ථතො එකත්ථා මුඤ්ඤිකමානාදයො, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. ද්විති නාමෙහිති ගොත්‍රභූ, වොදානන්ති ඉමෙහි ද්විති නාමෙහි.

විරාගොති මග්ගො, අවිචන්තමෙව චිරජ්ජති එතෙනානි විරාගො, තෙන. මග්ගෙන හෙතුභූතෙන. විමුවචතිති පටිප්පස්සද්ධිවිමුක්තිවසෙන විමුවචති. තෙනාහ “එලං කථිත”න්ති.

මහාබ්ණාසවොති පසංසාවචනං යථා “මහාරාජා”ති. තථා හි තං පසංසන්තො සත්ථා “අයං වුවචති, හික්ඛවෙ, හික්ඛු උක්ඛිත්තපලිසො ඉතිපි”තිආදිමාහානි. තදත්ථං විචරිතුං “ඉදානි තස්සා”තිආදි චුත්තං. යථාභූතෙහිති යථාවතො භූතෙහි. දුරුක්ඛිපනට්ඨෙතානි පචුරජනෙහි උක්ඛිපිතුං අසක්කුණෙයාභාවෙන. නිබ්බානනගරජ්ජවෙසෙ විබන්ධනෙන පලිසො වියාති පලිසොති වුවචති. මත්ථකච්ඡන්තො තාලො පත්තඵලාදිනං අනඩ්ගතො තාලාවත්ථු අසිවෙ “සිවා”ති සමඤ්ඤා විය. තෙනාහ “සිසවච්ඡන්තතාලො විය කතා”ති. පුනබ්භවස්ස කරණසිලො, පුනබ්භවං වා එලං අරහතීති පොනොභවිකො. එවංභූතො පන පුනබ්භවං දෙති නාමානි ආහ “පුනබ්භවදායකො”ති. පුනබ්භවබන්ධානං පච්චයොති ඉමිනා ජාතිසංසාරොති එලූපචාරෙන කාරණං චුත්තන්ති දස්සෙති. පරික්ඛානි වුවචති සන්නානස්ස පරික්ඛිපනතො. සංකිණ්ණත්තානි සබ්බසො කිණ්ණත්තා විනාසිතත්තා. ගබ්භිරානුගතට්ඨෙතානි ගම්භිරං අනුපට්ඨට්ඨෙතං. ලුඤ්චිත්ථානි උද්ධරිත්වා. එතානීති කාමරාගසඤ්ඤොජනාදිනි. අග්ගලානි වුවචන්ති අවධාරණට්ඨෙතං. අග්ගමග්ගෙන පනිතො මානද්ධපො එතස්සානි පනිතමානද්ධපො. ඉතරභාරොරොපනස්ස පුරිමපදෙහි පකාසිතත්තා “මානභාරස්සෙව ඔරොපිතත්තා පන්නභාරොති අධිප්පෙතො”ති චුත්තං. මානසංයොගෙනෙව විසංයුත්තත්තානි එත්ථාපි එසෙව නායො. පඤ්චපි බන්ධෙ අවිසෙසතො අස්මිති ගහෙන්වා පවත්තමානො “අස්මිමානො”ති අධිප්පෙතොති චුත්තං “රූපෙ අස්මිති මානො”තිආදි.

නගරද්වාරස්ස පරිස්සයපටිබාහනත්ථඤ්ඤෙව සොහනත්ථඤ්ඤෙව උභොසු පස්සෙසු එසිකත්ථම්හෙ නිබ්ණිත්ථා ධ්වපෙන්නීති ආහ “නගරද්වාරෙ උස්සාපිතෙ එසිකත්ථම්හෙ”ති. පාකාරවිද්ධංසනෙනෙව පරික්ඛාය භූමිසමකරණං හොතිති ආහ “පාකාරං භින්දන්තො පරික්ඛං සංකිරිත්වා”ති. එවන්තිආදි උපමාසංසන්දනං. සන්නො සංවිජ්ජමානො කායො ධම්මසමුහොති සක්කායො, උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං. ද්වන්තිංස කම්මකාරණා දුක්ඛක්ඛන්ධෙ ආගතා. අක්ඛිරොගසීසරොගාදයො අට්ඨනචුති රොගා. රාජහයාදීනි පඤ්චවිසති මහාභයානි.

246. අනධිගමනීයවිඤ්ඤාණතන්ති “ඉදං නාම නිස්සාය ඉමිනා නාම ආකාරෙන පවත්නති”ති එවං දුට්ඨස්සෙය්‍යාවිත්තං. අන්වෙසන්ති පච්චත්තෙ එකවචනන්ති ආහ “අන්වෙසන්තො”ති. සත්තොපි තථාගතොති වුවචති “තථාගතො පරං මරණං”තිආදීසු (දී. නි. 1.65) විය. සත්තො හි යථෙකො කම්මකිලෙසෙහි ඉත්ථත්තං ආගතො, තථා අපරොපි ආගතොති “තථාගතො”ති වුවචති. උත්තමපුග්ගලොති භගවත්තං සන්ධාය වදති. බිණ්ණසවොපිති යො කොචි බිණ්ණසවොපි “තථාගතො”ති අධිප්පෙතො. සොපි හි යථෙකො චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිත්තො සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ යථාභූතං භාවෙන්වා අනුත්තරං අරහත්තං ආගතො අධිගතො, තථා අපරොපි ආගතොති “තථාගතො”ති වුවචති. අසංවිජ්ජමානොති පරමත්ථතො අනුපලබ්භතියො. අවින්දෙය්‍යොති න වින්දිතබ්බො, දුට්ඨස්සෙය්‍යොති අත්ථො.

තථාගතො සත්තො පුග්ගලොති න පඤ්ඤපෙමී පරමත්ථතො සත්තස්සෙව අභාවතොති අධිප්පායො. කිං පඤ්ඤපෙමියාමි පඤ්ඤත්තිඋපාදානස්සපි ධර්මානකස්ස අභාවතො. “අනුප්පාදො ඛෙමං, අනුප්පත්ති ඛෙමං”න්තිආදිනා අසඬ්ඛතාය ධාතුයා පක්ඛන්ධනවසෙන පවත්තං අග්ගඵලසමාපත්තිඅත්ථං විපස්සනාවිත්තං වා.

තුච්ඡාති කරණෙ නිස්සක්කවචනන්ති ආහ “තුච්ඡකෙනා”ති. විනයනීති විනයො, සො එව වෙනයිකො. තථා මන්ති තථාභූතං මං. පරමත්ථතො විජ්ජමානස්ස හි සත්තස්ස අභාවං වදන්තො සත්තවිනාසපඤ්ඤාපකො ව නාම සියා, අහං පන පරමත්ථතො අවිජ්ජමානං තං “නත්ථි”ති වදාමි. යථා ව ලොකො වොහරති, තථෙව තං වොහරාමි, තථාභූතං මං යෙ සමණබ්‍රාහ්මණා “වෙනයිකො සමණො ගොතමො”ති වදන්තා අසතා තුච්ඡා මුසා අභූතෙන අබ්භාවික්ඛන්තිති යොජනා. අප්පට්ඨසන්ධිකස්ස බිණ්ණසවස්ස වර්මවිත්තං නිරුපාදානතො අනුපාදානො විය ජාතවෙදො පරිනිබ්බුතං ඉදං නාම නිස්සිතන්ති න පඤ්ඤායතීති වදන්තො කිමෙත්තාවතා උච්ඡේදවාදී භවෙය්‍ය, නාහං කදාවපි අත්ථි, නාපි කොචි අත්ථිති වදාමි. එවං සත්තෙ කිං නිස්සාය තෙ මොසපුරිසා සතො සත්තස්ස නාම උච්ඡේදං විනාසං විභවං පඤ්ඤපෙතීති වදන්තා අසතා...පෙ.... අබ්භාවික්ඛන්තිති අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

මහාබොධිමණ්ඩමහීති බොධිමණ්ඩග්ගහණෙන සත්තසත්තාහමාහ. තෙන ධම්මවක්කපවත්තනතො (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) පුබ්බෙ චූත්තං තන්තිදෙසනං වදති. චතුසච්චමෙව පඤ්ඤපෙමීති එතෙන සච්චවිමුත්තා සත්ථුදෙසනා නත්ථිති දස්සෙති. එත්ථ ව – “පුබ්බෙ වෙව එතරහි ව දුක්ඛඤ්චෙව පඤ්ඤපෙමී දුක්ඛස්ස ව නිරොධං”න්ති වදන්තො භගවා නාහං කදාවපි “අත්තා උච්ඡේජනි, විනස්සති”ති වා, “අත්තා නාම කොචි අත්ථි”ති වා වදාමි. එවං සත්තෙ කිං නිස්සාය තෙ මොසපුරිසා “සතො සත්තස්ස උච්ඡේදං විනාසං විභවං පඤ්ඤපෙතී”ති අසතා තුච්ඡෙන අබ්භාවික්ඛන්තිති දස්සෙති. පරෙති අමාමකා, මම ඔවාදස්ස අභාජනභූතාති අත්ථොති ආහ “සච්චානි...පෙ.... අසමත්ථපුග්ගලා”ති. අධිප්පායෙනාති ඉමිනා තෙසං අධිප්පායමත්තං, රොසනවිහෙසනාති පන තථාගතස්ස ආකාසස්ස විලිඛනං විය න සම්භවන්තියෙවාති දස්සෙති. ආහනාති විත්තන්ති ආසාතො. අප්පතිතා හොන්ති එතෙනාති අප්පච්චයො. විත්තං න අභිරාධයතීති අනභිරුද්ධි. අනුට්ඨිති තුට්ඨිපට්ඨිකං තථාපවත්තො විත්තුප්පාදො, කොධො එව වා.

පරෙති අඤ්ඤෙ එකච්චෙ. ආනන්දන්ති පමොදන්ති එතෙනාති ආනන්දො, පීතියා එවෙනං අධිවචනං. සොහනමනතා සොමනස්සං, වෙනසිකසුඛස්සෙතං අධිවචනං. උප්පිලති පුරිමාවත්ථාය හිජ්ජනි විසෙසං ආපජ්ජනීති උප්පිලං, තදෙව උප්පිලාවිතං, තස්ස භාවො උප්පිලාවිතත්තං. යාය උප්පන්තාය කායවිත්තං වාතපුරිතභත්තා විය උද්ධුමායනාකාරප්පත්තං හොති, තස්සා ගෙහස්සිතාය ඔදග්ගියපීතියා එතං අධිවචනං. සච්චානි පට්ඨිජ්ඣතුං අසමත්ථාති දුක්ඛමෙව උප්පජ්ජනි නිරුජ්ඣති ව, න අඤ්ඤො සත්තො නාම අත්ථිති එවං ජානිතුං අසමත්ථා “අත්තා නාම අත්ථි”ති එවංදිට්ඨිතො අප්පහිනවිපල්ලායා. උත්තමං පසාදනීයට්ඨානං තථාගතමපි අක්කොසන්ති, කිම්ඛිගං පන හික්ඛුති අධිප්පායො.

247. අනත්තනියෙපි ඛන්ධපඤ්චකෙ මිච්ඡාගාහවසෙන අත්තනියසඤ්ඤාය පවත්තස්ස ඡන්දරාගස්ස පහානං. අම්භාකං නෙව අත්තාති යස්මා රූපවෙදනාදියෙව අත්තග්ගාහවත්ථු තබ්බිනිමුත්තස්ස ලොභනෙය්‍යස්ස අභාවතො. එතං තිණකට්ඨසාධාපලාසං න අම්භාකං රූපං, න විඤ්ඤාණං, තස්මා අම්භාකං නෙව අත්තාති යොජනා. අප්ඣක්කතිකස්ස වත්ථුනො නෙව අත්තාති පටික්ඛිත්තත්තා බාහිරවත්ථු අත්තනියභාවෙන පටික්ඛිත්තං හොතීති ආහ “අම්භාකං විචාරදිපරික්ඛාරොපි න හොති”ති. ඛන්ධපඤ්චකංයෙවාති බාහිරවත්ථු නිදස්සනං කත්වා ඛන්ධපඤ්චකංයෙව න තුම්භාකන්ති පජ්භාපෙති. න උප්පාටෙත්වා කන්දං විය. න ලුඤ්චිත්වා වා කෙසෙ වියාති. ඉමිනා රූපාදිනං නාමමුඛෙන පහානං ඉච්ඡන්ති. උල්ලිඬ්ඛිතමත්ථං ඡන්දරාගවිනයෙන පජ්භාපෙතීති සරූපතො දස්සෙති.

248. “තං කිං මඤ්ඤට්, හික්ඛවෙ, රූපං නිච්චං වා”තිආදි දෙසනා තිපරිවට්ටං. යාව ඉමං යානන්ති “එවං ස්වාක්ඛාතො”ති යාවායං පාළිපදෙසො. සුට්ඨස්සෙය්‍යාභාවෙන අක්ඛාතත්තාපි ස්වාක්ඛාතොති ආහ “සුකථිතත්තා එව උත්තානො විචට්ටො පකාසිතො”ති. තිරියං විදාරණෙන ඡින්නං, දීඝසො ඵාලනෙන භින්නං, තතො එව තත්ථ තත්ථ සිබ්බිතගණ්ඨිකතජ්ඣණවත්ථං පිලොතිකා, තදභාවතො ඡින්නපිලොතිකො, පිලොතිකරහිතොති අත්ථො. ඉරියාපට්-සණ්ඨපනඅවිජ්ජමානකුමාර-විපස්සනාති ඡින්නාය අවිජ්ජමානාය පටිපත්තියා සිබ්බතගණ්ඨිකරණසදිසාති, තාදිසං ඉධ නත්ථිති ආහ “න හෙත්ථ...පෙ.... අත්ථි”ති. පතිට්ඨාතුං න ලභතීති පෙසලෙහි සද්ධිං සංවාසවසෙනපි පතිට්ඨාතුං න ලභති, විසෙසාධිගමවසෙන පන වත්තබ්බමෙව නත්ථි.

කාරණය වන නිද්ධමටානි විපත්තසිලනය කවරවතුනං පුග්ගලං කවරමිව නිරපේක්ඛා අපනෙට. කසම්බුඤ්ඤාපකස්සටානි කසට්ඨකඤ්ඤා ව නං ඛත්තියාදිනං මජ්ඣගතං සම්මිත්තං පග්ගෙතකුට්ඨං වණ්ඤාලං විය අපකස්සට නික්කඩ්ඪං. කිං කාරණං? සඨසාරාමො නාම සීලවත්තානං කතො, න දුස්සීලානං, යතො ඵතදෙව. තතො පලාපෙ වාහෙට්, අස්සමණෙ සමණමානිනෙනි යථා පලාපා අන්තොසාරරහිතා අතණ්ඩුලා ඛහි ථුසෙන චිහි විය දිස්සන්ති, එවං පාපහික්ඛු අන්තොසීලරහිතාපි ඛහි කාසාවාදිපරික්ඛාරෙන හික්ඛු විය දිස්සන්ති, තස්මා “පලාපා”ති වුවුවන්ති, තෙ පලාපෙ වාහෙට් ඔට්ඨනාට් විධමට්. පරමත්ථතො අස්සමණෙ වෙසමත්තෙන සමණමානිනෙ ඵවං නිද්ධමිත්වානං...පෙ.... පතිස්සතාති. තත්ථ කප්පයවිහොති කප්පෙට්, කරොටාති වුත්තං හොති. පතිස්සතාති පති පති සතා සම්පජානන්තා සුට්ඨු පජානන්තා. පතිස්සතා වා සප්පතිස්සා අඤ්ඤාමඤ්ඤං සගාරවා. අට්ඨං සුද්ධා සුද්ධෙහි සංවාසං කප්පෙන්තා දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සමග්ගා. අනුක්කමෙන පරිපාකගතපඤ්ඤාය නිපකා. සබ්බස්සෙවිමස්ස දුක්ඛවට්ටස්ස අන්තං කරිස්සට්, පරිනිබ්බානං පාපුණ්ණස්සටාති අත්ථො.

වට්ටං තෙසං නත්ථි පඤ්ඤාපනය සබ්බසො සමුච්ඡින්නවට්ටමුලකත්තා.

ධම්මං අනුස්සරන්ති, ධම්මස්ස වා අනුස්සරණසීලාති ධම්මානුසාරිනො. ඵවං සද්ධානුසාරිනොපි වෙදිතබ්බා. පටිපත්තස්සාති පටිපජ්ජමානස්ස, සොනාපත්තිමග්ගට්ඨොපි අධිප්පෙනො. අධිමත්තන්ති බලවං. පඤ්ඤාවාහිති පඤ්ඤං වාහෙති, පඤ්ඤා වා ඉමං පුග්ගලං වහන්ති පඤ්ඤාවාහිතිපි වදන්ති. පඤ්ඤාපුබ්බධගමන්ති පඤ්ඤං පුරෙවාරිකං කත්වා. අයං වුවුවන්ති අයං ඵවරුපො පුග්ගලො පඤ්ඤාසඨ්ඨානෙන ධම්මෙන සරති අනුස්සරන්ති ධම්මානුසාරි. සද්ධාවාහිති සද්ධං වාහෙති, සද්ධා වා ඉමං පුග්ගලං වහන්ති සද්ධාවාහිතිපි වදන්ති. සද්ධාපුබ්බධගමන්ති සද්ධං පුරෙවාරිකං කත්වා. අයං වුවුවන්ති අයං ඵවරුපො පුග්ගලො සද්ධාය සරති අනුස්සරන්ති සද්ධානුසාරි. සද්ධාමත්තන්ති “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා බුද්ධසුබුද්ධතාය සද්දහනමත්තං. මත්ත-සද්දෙන අවෙච්චප්පසාදං නිවත්තෙති. පෙමමත්තන්ති යථාචුත්තසද්ධානුසාරෙන උප්පන්නං තුට්ඨිමත්තං. සිනෙහොති කෙච්චි. ඵවං විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා නිසින්නානන්ති කලාපසම්මසනාදිවසෙන ආරද්ධවිපස්සනානං. එකා සද්ධාති විපස්සනානුසාරෙන ස්වාක්ඛාතධම්මතා සද්ධා, තතො ඵව එකා සෙට්ඨා උළාරා සද්ධා උප්පජ්ජති. එකං පෙමන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. සග්ගෙ යටිතා විය හොන්තිති තෙසං සද්ධාපෙමානං සග්ගසංවත්තනියතාය අබ්බහිවාරිභාවමාහ. චූළසොනාපන්නොති වදන්ති එකදෙසෙන සච්චානුබොධෙ ඨිතත්තා. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

අලගද්දුපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. වම්මකසුත්තවණ්ණනා

249. පියවචනන්ති පියසමුදාවාරො. විඤ්ඤාජාතිකා හි පරං පියෙන සමුදාවරන්තා “භව”න්ති වා, “දෙවනං පියො”ති වා, “ආයස්මා”ති වා සමුදාවරන්ති, තස්මා සම්මුඛා සම්බොධනවසෙන “ආවුසො”ති, තිරොක්ඛං “ආයස්මා”ති අයම්පි සමුදාවාරො. මහාකස්සපඋරුචෙලකස්සපාදයො අඤ්ඤෙපි කස්සපනාමකා අත්ථිති “කතරස්ස කස්සපස්සා”ති පුච්ඡන්ති. රඤ්ඤාති කොසලරඤ්ඤා. “සඤ්ජානිංසු”ති සඨ්ඨෙපතො වුත්තමත්ථං විචරිතුං. “අයං පනා”තිආදි ආරද්ධං. අස්සාති කුමාරකස්සපස්ස, “සඤ්ජානිංසු”ති වුත්තසඤ්ජානනස්ස වා. පුඤ්ඤාති කරොන්තොති කප්පසතසහස්සං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව නිබ්බත්තිත්වා දානාදිනි පුඤ්ඤාති භාවෙන්තො. ඔසක්කන්තෙති පරිභායමානෙ. පට්මන්ති කුමාරිකාකාලෙ. සත්ථා උපාලිත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසි තං අධිකරණං විනයකම්මෙනෙවස්සා හික්ඛුනියා පබ්බජ්ජාය අරොගභාවං.

පඤ්ඤත්තිවිභාවනාති “අන්ධවන”න්ත්ථෙව පඤ්ඤායමානස්ස විභාවනා. ඔලියතිති සඨ්ඨකුචති සණ්ඨං වත්තති. භාණකොති සරභාණකො. යං අත්ථි, තං ගහෙත්වාති ඉදානි පරියෙසිතබ්බට්ඨානං නත්ථි, යථාගතං පන යං අත්ථි, තං ගහෙත්වා. බලවගුණෙනි අධිමත්තගුණෙ. කස්සපභගවතො කාලෙ නිරුල්භසමඤ්ඤාවසෙන වචනසන්නතියා අවිච්ඡේදෙන ව ඉමස්මිම්පි බුද්ධුප්පාදෙ තං “අන්ධවන”න්ත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ, උපරුපරිවඩ්ඪමානාය පට්ඨියා උපරි රුක්ඛගච්ඡාදිසු සඤ්ජායන්තෙසුපිති. සෙක්ඛපට්ඨදන්ති සෙක්ඛභාවාවහං විසුද්ධිපට්ඨන්ති.

අඤ්ඤතර-සද්දො අපාකටෙ විය පාකටෙපි වත්තති එක-සද්දෙන සමානත්ථත්තාති දස්සෙතුං. “අභිජානාති”තිආදි වුත්තං. භයහෙරවදස්සිතම්පි අභික්කන්ත-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං ඉධ දස්සෙන්තො ඵවං හෙට්ඨා තත්ථ තත්ථ කතා අත්ථසංවණ්ණනා පරතො තස්මිං තස්මිං සුත්තපදෙසෙ යථාරහං වත්තබ්බාති නයදස්සනං කරොති. කඤ්චනසන්නිහත්තවතා සුවණ්ණවණ්ණග්ගහණෙන ගහිතාති අධිප්පායෙනාහ “ජවිය”න්ති. ජවගතා පන වණ්ණධාතු ඵව “සුවණ්ණවණ්ණො”ති එත්ථ වණ්ණග්ගහණෙන ගහිතාති අපරෙ. වණ්ණියති කිත්තියති උග්ගොසනන්ති වණ්ණො, ථුති. වණ්ණියති අසඨ්ඨකරතො වචන්ථපියතිති වණ්ණො, කුලවග්ගො. වණ්ණියති ඵලං එතෙන යථාසභාවතො විභාවියතිති වණ්ණො, කාරණං. වණ්ණනං දීඝරස්සාදිවසෙන සණ්ඨහනන්ති වණ්ණො, සණ්ඨානං. වණ්ණියති අණුමහන්තාදිවසෙන පථියතිති වණ්ණො, පමාණං. වණ්ණෙති විකාරමාපජ්ජමානං හදයඨගතභාවං පකාසෙතිති වණ්ණො, රූපායතනං. ඵවං තෙන තෙන පවත්තිනිමිත්තෙන වණ්ණ-සද්දස්ස තස්මිං තස්මිං අත්ථෙට් පවත්ති වෙදිතබ්බා.

අනවසෙසත්තං සකලතා කෙවලතා. කෙවලකප්පාති එත්ථ කෙවි ඊසං අසමත්තා කෙවලා කෙවලකප්පාති වදන්ති, එවං සති අනවසෙසත්තං එව කෙවල-සද්දො සියා. අනත්ථත්තරෙන පන කප්ප-සද්දෙන පදවඩ්ඪන්තං කත්වා කෙවලා එව කෙවලකප්පා. තථා වා කප්පතියත්තා පඤ්ඤපෙතබ්බත්තා කෙවලකප්පා. යෙභ්‍යානා ඛුලුභාවො. අබ්‍යාමිස්සතා විජාතියෙන අසඬකරො සුද්ධතා. අනතිරෙකතා තංමත්තතා විසෙසාභාවො. කෙවලකප්පන්ති කෙවලං දල්භං කත්වාති අත්ථො. කෙවලං වුවිච්ඡි නිබ්බානං සබ්බසඬ්ඛනවිචිත්තත්තා. තෙනාහ “විසංයොගාදිඅනෙකත්ථො”ති. කෙවලං එතස්ස අධිගතං අත්ථිති කෙවලී, සච්ඡිකතනිරොධො ඛිණ්ණසවො.

කප්ප-සද්දො පනායං සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො වාති අධිප්පායෙන ඔකප්පනීයපදෙ ලබ්භමානං ඔකප්පසද්දමත්තං නිදස්සෙති, අඤ්ඤා කප්ප-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ ඔකප්පනීයපදං අනිදස්සනමෙව සියා. සමණකප්පෙහීති විනයසිද්ධෙහි සමණවොභාරෙහි. නිව්චකප්පන්ති නිව්චකාලං. පඤ්ඤත්තීති නාමං. නාමඤ්ඤෙන තස්ස ආයස්මතො, යදිදං කප්පොති. කප්පිතකෙසමස්සුති කත්තරිකාය ඡෙදිතකෙසමස්සු. ද්වඩ්ඪගුලකප්පොති මජ්ඣන්තිකවෙලාය විනික්කන්තාය ද්වඩ්ඪගුලතාවිකප්පො. ලෙසොති අපදෙසො. අනවසෙසං ඵරිතුං සමත්ථස්සපි ඔභාසස්ස කෙනවි කාරණෙන එකදෙසඵරණමිපි සියා, අයං පන සබ්බසොව ඵරිති දස්සෙතුං සමත්තත්ථො කප්ප-සද්දො ගතිතොති ආහ “අනවසෙසං සමත්තතො”ති.

සමණසඤ්ඤාසමුදාචාරෙතාති “අහං සමණො”ති එවං උප්පන්නසඤ්ඤාසමුච්ඡිතෙන සමුදාචාරෙන, තත්තිමිත්තෙන වා තබ්බොභාරෙන. පුබ්බසොගෙහි පුබ්බසොගකථායං. පපඤ්චො එසාති එසො තුම්භෙසු ආගතෙසු යථාපවත්තො පටිසන්ථාරො කථාසමුදාචාරො ව අම්භාකං පපඤ්චො. එත්තකමිපි අකත්වා සමණධම්මමෙව කරොමාති අධිප්පායො.

අරියභූමිං පත්තොති අනාගාමිඵලං අධිගතො. පක්කුසාතිකුලපුත්තං සන්ධාය වදති. විහජිත්වාති විභාගං කත්වා. කුරිතාලපනවසෙනාති කුරිතං ආලපනවසෙන. තෙන දුල්ලහො අයං සමණො, තස්මා සිසමස්ස පඤ්ඤා කට්ඨකබ්බො, ඉමිනා ව සිසං ගන්ත්වා සත්ථා පුච්ඡිතබ්බොති කුරිතං ආලපිති දස්සෙති. “යථා වා”තිආදිනා පන වචනාලඬකාරවසෙන ද්වික්ඛත්තුං ආලපති. එවමාහාති “භික්ඛු භික්ඛු”ති එවං ද්වික්ඛත්තුං අවොච.

වම්මිකපරියායෙන කරජකායං පච්චක්ඛං කත්වා දස්සෙන්නි දෙවතා “අයං වම්මිකො”ති ආහ. තාය පන භාවත්ථස්ස අභාසිත්තා සද්දත්ථමෙව දස්සෙන්නො “පුරතො ඨිතං...පෙ.... අයන්ති ආහා”ති අවොච. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. මණ්ඩුකන්ති ඵලමණ්ඩුකං. සො හි උද්ධුමාසිකාති වුවිච්ඡි, න උදකමණ්ඩුකො. තස්ස නිවාසතො වාතො මා බො බාධයිත්ථාති “උපරිවාතතො අපගම්මා”ති වුත්තං. කථං පනායං දෙවතා ඉමිනා නිභාරෙන ඉමෙ පඤ්ඤෙ ඵෙරස්ස ආචික්ඛිති? කෙවි තාව ආහු - යථාසුතමත්ථං උපමාභාවෙන ගහෙත්වා අත්තතො පටිභානෙන උපමෙයාත්ථං මනසා වින්තෙත්වා තං භගවාච ඉමස්ස ආචික්ඛිස්සති. සා ව දෙසනා අත්ථාය භිතාය සුඛාය හොතිති “අයං වම්මිකො”තිආදිනා උපමාවසෙනෙව පත්තරස්ස පඤ්ඤෙ ඵෙරස්ස ආචික්ඛි. කස්සපසම්මාසම්මුද්ධකාලෙ කිර බාරාණසියං එකො සෙට්ඨි අඩ්ඨො මහද්ධතො මහත්තං නිධානං නිදහිත්වා පලිසාදිආකාරාති කානිවිපි ලඬිගාති තත්ථ ධ්වපෙසි. සො මරණකාලෙ අත්තතො සභායස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ආරොවෙසි - “ඉමස්මිං ධානෙ මයා නිධානං නිදහිතං, තං මම පුත්තස්ස විඤ්ඤුතං පත්තස්ස දස්සෙති”ති වත්වා කාලමකාසි. බ්‍රාහ්මණො සභායකපුත්තස්ස විඤ්ඤුතං පත්තකාලෙ තං ධානං දස්සෙසි. සො නිබන්ධිත්වා සබ්බපච්ඡා නාගං පස්සි, නාගො අත්තතො පුත්තං දිස්වා “සුඛෙනෙව ධනං ගණ්හතු”ති අපගච්ඡි. ස්වායමත්ථො තදා ලොකෙ පාකටො ජාතො. අයං පන දෙවතා තදා බාරාණසියං ගහපතිකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤුතං පත්තො සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ උරං දත්වා සාසනෙ පබ්බජිතො පඤ්චති සභායකභික්ඛුහි සද්ධිං සමණධම්මමකාසි. යෙ සන්ධාය වුත්තං “පඤ්ච භික්ඛු නිස්සෙණං බන්ධිත්වා”තිආදි. තෙන වුත්තං “යථාසුතමත්ථං උපමාභාවෙන ගහෙත්වා”තිආදි. අපරෙ පන “දෙවතා අත්තතො පටිභානෙන ඉමෙ පඤ්ඤෙ එවං අභිසම්බරිත්වා ඵෙරස්ස ආචික්ඛි”ති වදන්ති. දෙවපුත්තෙ නිස්සක්කං දෙවපුත්තපඤ්ඤත්තා තස්ස අත්ථස්ස.

251. වතුහි මහාභූතෙහි නිබ්බන්තොති වාතුමහාභූතිකො. තෙනාහ “වතුමහාභූතමයස්සා”ති. වමති උග්ගිරන්තො විය හොතිති අත්ථො. වත්තකොති උච්ඡඩ්ඪකො. වත්තුස්සයොති උපවිකාහි වත්තස්ස මත්තිකාපිණ්ඩස්ස උස්සයභූතො. වත්තසිනෙහසම්බද්ධොති වත්තෙන බෙළසිනෙහෙන සම්පිණ්ඩිතො. අසුවිකලිමලං වමතීති එත්ථ මුඛාදිහි පාණකානං නිග්ගමනතො පාණකෙ වමතීති අයමිපි අත්ථො ලබ්භතෙව. අරියෙහි වත්තකොති කායභාවසාමඤ්ඤෙන වුත්තං. දුක්ඛස්වච්චපරිඤ්ඤාය වා සබ්බස්සපි තෙභූමකධම්මජාතස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා සබ්බොපි කායො අරියෙහි ඡන්දරාගප්පභානෙන වත්තො එව. තං සබ්බන්ති යෙහි තීහි අට්ඨිසතෙහි උස්සිතො, යෙහි න්භාරූහි සම්බද්ධො, යෙහි මංසෙහි අවලිත්තො, යෙන අල්ලවම්මෙන පරියොනද්ධො, යාය ඡවියා රඤ්ථිතො, තං අට්ඨිආදිසබ්බං අච්චන්තමෙව ජිගුච්ඡිත්වා විරත්තතායවත්තමෙව. “යථා වා”තිආදිනා වත්තබ්බොපමනොපි වම්මිකො විය වම්මිකොති ඉමමත්ථං දස්සෙති.

සම්භවති එතස්මාති සම්භවො, මාතාපෙත්තිකො සම්භවො එතස්සාති මාතාපෙත්තිකසම්භවො. තස්ස. උපවියති එතෙනාති උපවයො’ ඔදනකුම්මාසං උපවයො එතස්සාති ඔදනකුම්මාසුපවයො. තස්ස. අධුච්චසභාවතාය අනිව්චධම්මස්ස, සෙදගුථං-පිත්ත-සෙම්භාදි-ධාතුක්ඛොහ-ගරුභාවදුග්ගන්ධානං විනොදනාය උච්ඡාදෙනබ්බධම්මස්ස, පරිතො සම්බාහනෙන පරිමද්දිතබ්බධම්මස්ස, බණ්ණ බණ්ණ භිජ්ජනසභාවතාය හෙදනධම්මස්ස, තතො එව

විකිරණසහාවතාය විද්ධංසනධම්මස්සාති ධම්ම-සද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. තනුවිලෙපනෙනාති කායාවලෙපනෙන උච්ඡාදනවිලෙපනෙන. අභිගපච්චඨගාබ්බවිනොදනත්ථායාති තාදිසසමුට්ඨාන-සරිරිවිකාරවිගමාය. යස්මා සුක්කසොණිතං ආභාරො, උච්ඡාදනං පරිමද්දනඤ්ච යථාරහං උප්පාදස්ස, වුඩ්ඪියා ව පච්චයො, තස්මා ආභ “මාතාපෙත්තික...පෙ.... කථිතො”ති. උච්චාවචභාවොති යථාරහං යොජෙතබ්බො – ඔදනකුම්මාසුපචය-උච්ඡාදනපරිමද්දනග්ගහණෙති උච්චභාවො, වඩ්ඪී. මාතාපෙත්තිකසම්භවග්ගහණෙන සමුදයො. ඉතරෙහි අච්චභාවො, පරිභානි, අත්ථඨගමො පකාසිතො. අභිගපච්චඨගානං සංශ්ඨපනම්පි හි වට්ටපච්චයත්තා වට්ටන්ති.

කොධො ධුමොති එත්ථ ධුමපරියායෙන කොධස්ස චුත්තත්තා ධුම-සද්දො කොධෙ වත්තතිති චුත්තං “ධුමො විය ධුමො”ති. හස්මනිති හස්මං. මොසවජ්ජන්ති මුසාවාදො. ධුමො එව ධුමායිතං. ඉච්ඡා ධුමායිතං එතිස්සාති ඉච්ඡාධුමායිතා, පජා. ඉච්ඡාධුමායිතසද්දස්ස තණ්හාය චුත්ති චුත්තනයො එව. ධුමායන්තොති විතක්කසන්තාපෙන සංතප්පෙත්තො, විතක්කෙන්තොති අත්ථො. පලිපොති දුක්කරමහාකද්දමං. තිමුලන්ති තිහි මුලෙහි පතිට්ඨිතං විය අවලං පවත්තන්ති චුත්තං. රජො ව ධුමො ව මයා පකාසිතාති රජසහාවකරණට්ඨෙත “රජො”ති ව ධුමසහාවකරණට්ඨෙත “ධුමො”ති ව මයා පකාසිතා. පකතිධුමො විය අග්ගිස්ස කිලෙසග්ගිජාලස්ස පඤ්ඤාණභාවතො. ධම්මදෙසනාධුමො ඤාණග්ගිසන්ධිපනස්ස පුබ්බභිගමභාවතො. අයං රත්තිං ධුමායනාති යා දිවා කත්තබ්බකම්මන්තෙ උද්දිස්ස රත්තියං අනුචිතක්කනා, අයං රත්තිං ධුමායනා.

සත්තන්තං ධම්මානන්ති ඉදං සුත්තෙ (වුළුති. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 28) ආගතනයෙන චුත්තං. සුත්තඤ්ච තථා ආරාධනවෙනෙයාජ්ඣාසයවසෙන. තදෙකට්ඨනය වා තදඤ්ඤාකිලෙසානං. සුන්දරපඤ්ඤාති ඤාතතිරණපහනපරිඤ්ඤාය පඤ්ඤාය සුන්දරපඤ්ඤො.

එතන්ති “සත්ථ”න්ති එතං අධිවචනං සංකිලෙසධම්මානං සසනතො සමුවිජින්නෙනො. න්ති වීරියං. පඤ්ඤාගතිකමෙව පඤ්ඤාය හිතස්සෙව අධිප්පෙතත්තා. ලොකියාය පඤ්ඤාය ආරම්භකාලෙ ලොකියවීරියං ගහෙතබ්බං, ලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය පවත්තික්කණෙ ලොකුත්තරවීරියං ගහෙතබ්බන්ති යොජනා. අත්ථදීපනාති උපමෙයාත්ථදීපනී උපමා.

ගාමතොති අත්තතො වසනගාමතො. මන්තෙති ආට්ඨකන්තමන්තෙ. තෙ හි බ්‍රාහ්මණා අරඤ්ඤෙ එව වාවෙන්ති “මා අඤ්ඤෙ අස්සොසු”න්ති. තථා අකාසිති වත්තාරො කොට්ඨාසෙ අකාසි. එවමෙත්ථ වම්මිකපඤ්ඤාස්සෙව වසෙන උපමා ආගතා, සෙසානං වසෙන හෙට්ඨා චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා.

ලභිගනට්ඨෙත නිවාරණට්ඨෙත ලභිගී, පලිසො. ඤාණමුඛෙති විපස්සනාඤාණවීරියං. පතතිති පවත්තති. කම්මට්ඨානඋග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙනාති චතුසච්චකම්මට්ඨානස්ස උග්ගණ්හනෙන තස්ස අත්ථපරිපුච්ඡාවසෙන වෙව විපස්සනාසඤ්ඤාත-අත්ථවිනිච්ඡය-පරිපුච්ඡාවසෙන ව. සබ්බසො ඤාතුං ඉච්ඡා හි පරිපුච්ඡා. විපස්සනා ව අනිච්චාදිතො සබ්බතෙභුමකධම්මානං ඤාතුං ඉච්ඡති. එවං විපස්සනාවසෙන අවිජ්ජාපහනමාහ, උපරිකත්තබ්බසබ්භාවතො න තාව මග්ගවසෙන.

වල්ලිඅත්තරෙ වාති වා-සද්දො පංසුඅත්තරෙ වා මත්තිකත්තරෙ වාති අචුත්තවිකප්පත්ථො. විත්තාවිලමත්තකොවාති විත්තක්කොභමත්තකොව. අනිග්ගහිතොති පටිසඤ්ඤානලෙන අනිවාරිතො. මුඛවිකුලනං මුඛසඤ්ඤාවො. හනුසඤ්ඤොපනං පාපෙති අන්තොජ්ජපනාවත්ථායං. දිසා විලොකනං පාපෙති යත්ථ බාධෙතබ්බො යිතො, තංදස්සනත්ථං නිවාරකපරිවාරණත්ථං. දණ්ඩසත්ථාහිනිපාතන්ති දණ්ඩසත්ථානං පරස්ස උපරි නිපාතනාවත්ථං. යෙන කොධෙන අනිග්ගහිතෙන මාතාදිකං අසාතෙතබ්බං උග්ගාතෙත්වා “අයුත්තං වත මයා කත”න්ති අත්තානම්පි හනති, තං සන්ධායෙන චුත්තං “පරසාතනම්පි අත්තසාතනම්පි පාපෙති”ති. යෙන වා පරස්ස හඤ්ඤාමානස්ස වසෙන සාතකොපි සාතනං පාපුණාති, තාදිසස්ස වසෙනායමත්ථො වෙදිතබ්බො. කොධසාමඤ්ඤෙන හෙතං චුත්තං “පරං සාතෙත්වා අත්තානං සාතෙති”ති. පරමුස්සදගතොති පරමුක්කංසගතො. දළ්භං පරිස්සයමාවහනය කොධොව කොධුපායාසො. තෙනාහ “බලවජ්ජන්තො”තිආදි.

ද්වෙධාපථසමා හොති අප්පට්ඨපත්තිහෙතුභාවතො.

කුසලධම්මො න තිට්ඨති නිවරණෙහි නිවාරිතපරමත්තා. සමප්පුබ්බභිගමං විපස්සනං භාවයතො පඨමං සමථෙන නිවරණවික්කම්භනං හොති, විපස්සනා පන තදභිගවසෙනෙව තානි නිහරතිති චුත්තං “වික්කම්භනතදභිගවසෙනා”ති.

“කුම්මොව අභිගාති සකෙ කපාලෙ”තිආදීසු (සං. නි. 1.17) කුම්මස්ස අභිගහාවෙන විසෙසතො පාදසීසාති එව චුච්චන්තිති ආහ “පඤ්චෙව අභිගාති හොන්ති”ති. විපස්සනාවාරස්ස චුච්චමානත්තා අධිකාරතො සම්මසනීයානමෙව ධම්මානං ඉධ ගහණන්ති “සබ්බෙපි සඤ්ඤා ධම්මා”ති විසෙසං කත්වා චුත්තං. තෙනාහ හගවා “පඤ්චන්තෙනං උපාදානක්කන්ධානං අධිවචන”න්ති.

සුනන්ති කොට්ටන්ති එත්ථාති සුනා, අධිකුට්ටනන්ති ආහ “සුනාය උපරි”ති. අසිනාති මංසකන්තනෙන. සාතියමානාති හඤ්ඤමානා විබාධියමානා. වත්ථුකාමානං උපරි කත්ථාති වත්ථුකාමෙසු යපෙත්ථා තෙ අවිවාධානං කත්ථා. කත්තිතාති ඡින්දිතා. කොට්ටිතාති බිලසො විහජිතා. ඡන්දරාගප්පභානන්ති ඡන්දරාගස්ස වික්ඛම්භනප්පභානං.

සම්මත්තාති මුච්ඡිතා සම්මුල්භා. නන්දිරාගං උපගම්ම වට්ටං වඩ්ඪෙත්තිති සම්මුල්භත්තා එවආදීනවං අපස්සන්තා නන්දිරාගස්ස ආරම්මණං උපගත්ත්වා තං පරිබුහෙන්ති. නන්දිරාගඛද්ධාති නන්දිරාගෙ ලග්ගන්තා තෙන ඛද්ධා. වට්ටෙ ලග්ගන්තිති තෙභූමකෙ වට්ටෙ සජ්ජන්ති. තත්ථ සජ්ජත්තා එව දුක්ඛං පත්ථාපි න උක්කණ්ඨන්ති න නිබ්බින්නන්ති. ඉධ අනවසෙසප්පභානං අධිප්පෙතන්ති ආහ “වතුත්ථමග්ගෙන නන්දිරාගප්පභානං කථිත”න්ති.

අනඩ්ගණසුත්තෙ (ම. නි. අට්ඨ. 1.63) පකාසිකො එව “ඡන්දාදීහි න ගච්ජන්ති”තිආදිතා. “බුද්ධො සො භගවා”තිආදි “නමො කරොහි”ති (ම. නි. 1.249, 251) චුත්තනමක්කාරස්ස කරණාකාරදස්සනං. බොධායාති චතුසව්වසම්බොධාය. තථා දමට්ඨමට්ඨකරණපරිනිබ්බානාති අරියමග්ගවසෙන වෙදිතබ්බාති. සමට්පරිනිබ්බානාති පන අනුපාදිසෙසවසෙනපි යොපෙතබ්බාති. කම්මට්ඨානං අහොසිති විපස්සනාකම්මට්ඨානං අහොසි. එතස්ස පඤ්ඤාස්සාති එතස්ස පත්තරසමස්ස පඤ්ඤාස්ස අත්ථො. එවං ඉතරෙසුපි වත්තබ්බං විපස්සනාකම්මට්ඨානං බිණාසවගුණෙහි මත්ථකං පාපෙත්තො යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසි, න පුච්ඡිතානුසන්ධිනාති අධිප්පායො. නනු ව පුච්ඡාවසෙනායං දෙසනා ආරද්ධාති? සච්චං ආරද්ධා, එවං පන “පුච්ඡාවසිකො නික්ඛෙපො”ති වත්තබ්බං, න “පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන නිට්ඨපිතා”ති. අත්තරපුච්ඡාවසෙන දෙසනාය අපරිවත්තිතත්තා ආරම්භානුරූපමෙව පන දෙසනා නිට්ඨපිතා.

වම්මිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. රට්ඨිතිසුත්තවණ්ණනා

252. මහාගොවින්දෙන පරිග්ගහිතතාකිත්තනං තදා මගධරාජෙන පරිග්ගහිතුපලක්ඛණං. තස්ස හි සො පුරොහිතො. මහාගොවින්දොති පුරාතනො එකො මගධරාජාති කෙව්. ගය්හතීති ගහො, රාජුනං ගහො රාජගහං. නගර-සද්දාපෙක්ඛාය නපුංසකනිද්දෙසො. අඤ්ඤාපෙත්ථ පකාරෙති රාජුහි දිස්වා සම්මා පතිට්ඨාපිතත්තා තෙසං ගහං ගෙහභූතන්තිපි රාජගහං. ආරක්ඛසම්පත්තිආදිතා අනත්ථුප්පත්තිහෙතුතාය උපගතානං පටිරාජුනං ගහං ගෙහභූතන්තිපි රාජගහං, ආරාමරාමණීයකාදීහි රාජතෙ, නිවාසසුඛතාදිතා සත්තෙහි මමත්තවසෙන ගය්හති, පරිග්ගය්හතිති වා රාජගහන්ති එවමාදිකෙ පකාරෙ. බුද්ධකාලෙ ව චක්කවත්තිකාලෙ වාති ඉදං යෙභුයාවසෙන චුත්තං. වෙළුහි පරික්ඛිත්තං අහොසි, න පන කෙවලං කට්ඨකපවනමෙව. රඤ්ඤො උයානකාලෙ පතිට්ඨාපිතඅට්ටාලකවසෙන අට්ටාලකසුත්තං.

ජනනං ජාති, ජාතියා භූමි ජාතිභූමං, ජායි වා මහාබොධිසත්තො එත්ථාහි ජාති, සා එව භූමිති ජාතිභූමං, සා ඉමෙසං නිවාසොති ජාතිභූමකාති ආහ “ජාතිභූමකාති ජාතිභූමිවාසිනො”ති. කස්ස පනායං ජාතිභූමිති ආහ “තං බො පනා”තිආදි. තෙන අනඤ්ඤාසාධාරණාය ජාතියා අධිප්පෙතත්තා සදෙවකෙ ලොකෙ සුපාකට්ඨාවතො විසෙසනෙන විනාපි විසිට්ඨවිසයොව ඉධ ජාති-සද්දො විඤ්ඤායතීති දස්සෙති. තෙනාහ “සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තස්ස ජාතට්ඨානසාකියජනපදො”ති. තත්ථපි කපිලවත්ථුසන්තිස්සයො පදෙසොති ආහ “කපිලවත්ථාභාරො”ති.

ගරුධම්මභාවවණ්ණනා

සාකියමණ්ඩලස්සාති සාකියරාජසමුහස්ස. දසන්තං අප්පිච්ඡකථාදීනං වත්ථු දසකථාවත්ථු, අප්පිච්ඡතාදි. තත්ථ සුප්පතිට්ඨිතතාය තස්ස ලාභී දසකථාවත්ථුලාභී. තත්ථාති දසකථාවත්ථුස්මිං.

ගරුකරණියතාය ධම්මො ගරු එතස්සාති ධම්මගරු, තස්ස භාවො ධම්මගරුතා, තාය. “අප්ප්කාසයෙන වෙදිතබ්බො”ති වත්ථා න කෙවලං අප්ප්කාසයෙනෙව, අථ බො කායවච්ඡයොගෙහිපි වෙදිතබ්බොති දස්සෙත්තො “ධම්මගරුතායෙව හි”තිආදිමාහ. තියාමරත්තිං ධම්මකථං කත්ථාති එත්ථ “කුම්භකාරස්ස නිවෙසනෙ තියාමරත්තිං වසන්තො ධම්මකථං කත්ථා”ති එවං වචනසෙසවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අඤ්ඤා යථාලාභවසෙන අත්ථෙ ගය්හමානෙ තියාමරත්තිං ධම්මකථා කතාති ආපජ්ජති, න ව තං අත්ථි. චක්ඛති හි “බහුදෙව රත්තින්ති දියඩ්ඪයාමමත්ත”න්ති. දසබලාදිගුණවිසෙසා විය ධම්මගාරවහෙතුකා පරහිතපටිපත්තිපි සබ්බබුද්ධානං මජ්ඣෙ හින්තසුචණ්ණං විය සදිසා එවාති ඉමස්ස භගවතො ධම්මගාරවකිත්තෙන “කස්සපොපි භගවා”තිආදිතා කස්සපභගවතො ධම්මගාරවං දස්සෙති.

වාරිකං නික්ඛමීති ජනපදවාරිකං වරිතුං නික්ඛමි. ජනපදවාරිකාය අකාලෙ නික්ඛන්තත්තා කොසලරාජාදයො වාරෙතුං ආරහිංසු. පවාරෙත්ථා හි වරණං බුද්ධාවණ්ණං. පුණ්ණාය සම්මාපටිපත්තිං පවිවාසිසන්තො භගවා “කිං මෙ කරස්සසි”ති ආහ.

අනුභාවයාති ධම්මසවනුස්සුක්කෙන සායන්තෙ බුද්ධාවිණ්ණං න්හානං අකත්ථාව. අත්තනිතපරිනිතපටිපත්තිසු එකිස්සා ද්විත්තඤ්ච අත්ථිතාසිද්ධා චතුබ්බිකා පටිපත්තිකතා එව නාම හොතිති වුත්තං “පටිපන්නකො ච නාම... පෙ.... චතුබ්බිකො හොති”ති. පටික්ඛෙපපුබ්බකොපි හි පටිපන්නො අත්ථතො පටිපන්නත්ථො එවාති. කාමං අත්තනිතාය පටිපන්නො තාය සම්මාපටිපත්තියා සාසනං සොහති, න පන සාසනං වඩ්ඪෙති අප්පොස්සුක්කභාවතො, න ච කාරුණිකස්ස හගවතො සබ්බථා මනොරථං පුරෙති. තථා හි හගවා පට්ඨමබ්බොධියං එකසට්ඨියා ච අරහත්තෙසු ඡාතෙසු – “චරථ, භික්ඛවෙ, බහුජනහිතායා”තිආදිනා (දී. නි. 2.86-88; මහාව. 32) භික්ඛු පරිනිතපටිපත්තියං නියොපෙසි. තෙන වුත්තං “එවරුපං භික්ඛුං හගවා න පුච්ඡති, කස්මා? න මය්හං සාසනස්ස වුඩ්ඪිපක්ඛෙ ධීතො”ති.

සමුදායො අප්පකෙන උනොපි අනුනො විය හොතිති බාකුලත්ථෙරං චතුත්ථරාසිතො බහි කත්ථාපි “අසීතිමහාථෙරා වියා”ති වුත්තං. අසීතිමහාථෙරසමඤ්ඤා චා අවයවෙපි අට්ඨසමාපත්තිසාමඤ්ඤා විය දට්ඨබ්බා. ඊදිසෙ යානෙ බහුතං එකතො කථනං මහතා කණ්ඨෙන ච කථනං සත්ථු චිත්තාරාධනමෙවාති තෙහි භික්ඛුහි තථා පටිපන්නන්ති දස්සෙන්නො “තෙ භික්ඛු මෙසසද්දං සුත්වා”තිආදිමාහ. ගුණසම්භාවනායාති චක්ඛමානගුණහෙතුකාය සම්භාවනාය සම්භාවිතො, න යෙන කෙනචි කිච්චසමත්ථතාදිනා.

ගරුධම්මභාවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අප්පිච්ඡතාදිවණ්ණනා

අප්ප-සද්දස්ස පරිත්තපරියායනං මනසි කත්ථා ආහ “බ්බඤ්ජනං සාවසෙසං වියා”ති. තෙනාහ “න හි තස්සා”තිආදි. අප්ප-සද්දො පනෙත්ථ අභාවත්ථොති සක්කා විඤ්ඤාතුං “අප්පාබාධනඤ්ච සඤ්ජානාමි”තිආදිසු (ම. නි. 1.225; 2.134) විය.

අත්තිව්ජනා නාම (අ. නි. ටී. 1.1.63) අනු අනු ඉච්ඡාති කත්ථා. අසත්තගුණසම්භාවනතාති අත්තනි අවිජ්ජමානං ගුණානං විජ්ජමානානං විය පරෙසං පකාසනා. සද්ධොති මං ජනො ඡානාතුති චත්තපටිපත්තිකාරකවිසෙසලාභිති ඡානාතු “චත්තපටිපත්තිආපාටකප්ඤ්ඤායිතා”ති එවමාදිනා. සත්තගුණසම්භාවනාති ඉච්ඡාචාරෙ යත්ථා අත්තනි විජ්ජමානසිලධුතධම්මාදිගුණචිභාවනා. තාදිසස්ස හි පටිග්ගහණෙ අමත්තඤ්ඤාතාපි හොති.

ගණ්හන්තොයෙව උම්මුජ්ජි අඤ්ඤෙසං අජානන්තානංයෙවාති අධිප්පායො.

අප්පිච්ඡතාපධානං පුග්ගලාධිට්ඨානෙන චතුබ්බිකං ඉච්ඡාපහෙදං දස්සෙත්ථා පුනපි පුග්ගලාධිට්ඨානෙන චතුබ්බිකං ඉච්ඡාපහෙදං දස්සෙන්නො “අපරොපි චතුබ්බිකො අප්පිච්ඡො”තිආදිමාහ. දායකස්ස වසන්ති දායකස්ස චිත්තවසං. දෙය්‍යධම්මස්ස වසන්ති දෙය්‍යධම්මස්ස අප්පබහුභාවං. අත්තනො ථාමන්ති අත්තනො යාපනමත්තකථාමං.

එකභික්ඛුපි න අඤ්ඤාසි සොසානිකචත්තෙ සම්මදෙව වුත්තිත්තා. අබ්බොකිණ්ණන්ති අවිච්ඡෙදං. දුතියො මං න ඡානෙය්‍යාති දුතියො සභායභුතොපි යථා මං ඡානිතුං න සක්කුණෙය්‍ය, තථා සට්ඨි වස්සානි නිරන්තරං සුසානෙ වසාමි, තස්මා අහං අහො සොසානිකුත්තමො.

ධම්මකථාය ජනනං බොහෙත්ථාති ලොමහංසනසාධුකාරදානවෙලුක්ඛෙපාදිවසෙන සන්තිපතිනං ඉතරඤ්ච “කථං නු බො අය්‍යස්ස සන්තිකෙව ධම්මං සොස්සාමා”ති කොලාහලවසෙන මහාජනං බොහෙත්ථා. ගතොති “අයං සො, තෙන රත්තියං ධම්මකථා කතා”ති ඡානනහයෙන පරියත්තිඅප්පිච්ඡතාය පරිවෙණං ගතො.

තයො කුලපුත්තා වියාති පාවිනවංසදායෙ සමග්ගවාසං වුත්ථා තයො කුලපුත්තා විය. පභායාති පුබ්බභාගෙ තද්ධිගාදිවසෙන පච්ඡා අග්ගමග්ගෙනෙව පජ්භිත්ථා.

අප්පිච්ඡතාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ද්වාදසවිධසන්තොසවණ්ණනා

පකතිදුබ්බලාදීනං ගරුච්චරාදීනි නථාසුභාවාභානි සරිරබෙදාවභානි ච හොන්තිති පයොජනවසෙන නඅත්තිව්ජනාදිවසෙන තාති පරිචත්තෙත්ථා ලහුකච්චරපරිභොගො න සන්තොසවිරොධිති ආහ “ලහුකෙන යාපෙන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති”ති. මහග්ගච්චරං, බහුති චා ච්චරාති ලභිත්ථාපි තාති විස්සජ්ජෙත්ථා තදඤ්ඤස්ස ගහණං යථාසාරුප්පනෙය්‍ය ධීතත්තා න සන්තොසවිරොධිති ආහ “තෙසං...පෙ.... ධාරෙන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති”ති. එවං සෙසපච්චයෙසුපි යථාබලයථාසාරුප්පසන්තොසනිද්දෙසෙසු අපිසද්දග්ගහණෙ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. යථාසාරුප්පසන්තොසොයෙව අග්ගො අලොහප්ඤ්ඤාසයස්ස උක්කංසනතො.

ද්වාදසවිධසන්නොසවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

තිව්ධපච්චෙකවණ්ණනා

එකොති එකාකී. ගච්ඡතීති වුණ්ණිකඉරියාපට්ඨසෙන වුත්තං. වරතීති විහාරතො ඛනි සඤ්චාරවසෙන, විහරතීති දිවා විහාරාදිවසෙන. කායච්චෙකොති ව නෙක්ඛම්මාධිමුත්තස්ස භාවනානුයොගවසෙන විචෙකට්ඨකායතා, න ක්කානච්චෙකමත්තං. තෙනාහ “නෙක්ඛම්මාභිරතාන”න්ති. පරිසුද්ධචිත්තානන්ති නිවරණාදිසංකිලෙසතො විසුද්ධචිත්තානං. පරමවොදානප්පත්තානන්ති චිත්තකාදිතං ක්කානපට්ඨකම්ඛගමෙන පරමං උත්තමං වොදානං පත්තානං. නිරුපධිනන්ති කිලෙසුපධිආදිනං විගමෙන නිරුපධිනං.

තිව්ධපච්චෙකවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

පඤ්චවිධසංසග්ගවණ්ණනා

සංසීදති එතෙනාති සංසග්ගො, රාගො. සවනහෙතුකො, සවනවසෙන වා පවත්තො සංසග්ගො සවනසංසග්ගො. එස නයො සෙසෙසුපි. කායසංසග්ගො පන කායපරාමාසො. ඉත්ථී වාති වඩු, යුවතී වා. සන්ධානෙතුන්ති පුබ්බෙනාපරං සට්ඨං. සොතවිඤ්ඤාණවිථිවසෙනාති ඉදං මූලභූතං සවනං සන්ධාය වුත්තං, තස්ස පිට්ඨිවත්තකමනොද්වාරිකජවනවිථිසු උප්පන්නොපි රාගො සවනසංසග්ගොයෙව. දස්සනසංසග්ගෙපි එසෙව නයො. අනිත්ථිගන්ධබොධිසත්තො පරෙහි කට්ඨයමානවසෙන පවත්තසවනසංසග්ගස්ස නිදස්සනං. තිස්සදහරො අත්තනා සුයාමානවසෙන. තත්ථ පඨමං ජාතකෙ වෙදිතබ්බන්ති ඉතරං දස්සෙන්නො “දහරො කිරා”ති ආදිමාහ. කාමරාගෙන විද්ධොති රාගසල්ලෙන හදයෙ අප්පිතො අත්තො අනුවිද්ධො.

සොති දස්සනසංසග්ගො. එවං වෙදිතබ්බොති වත්ථුවසෙන පාකටං කරොති. තස්මිං කිර ගාමෙ යෙභුයොන ඉත්ථීයො අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා, තස්මා ථෙරො “සවෙ අත්තොගාමෙ න වරිස්සසී”ති ආහ. කාලස්සෙව පට්ටිඨන්තා යාගුං අදාසි, තස්මා යාගුමෙව ගහෙත්වා ගච්ඡන්තං. “නිවත්තට්, හන්තෙ, භික්ඛං ගණ්හාහී”ති ආහංසු. යාවිත්වාති “න මයං, හන්තෙ, භික්ඛං දාතුකාමා නිවත්තෙම, අපිව ඉදං හන්තෙ කාරණ”න්ති යාවිත්වා.

ආදිතො ලපනං ආලාපො, වචනපට්ඨවනවසෙන පවත්තො ලාපො සල්ලාපො. භික්ඛුනියාති ඉදං නිදස්සනමත්තං. යාය කායවිපි ඉත්ථීයා සන්තකපරිභොගවසෙන උප්පන්නරාගොපි සම්භොගසංසග්ගොව.

පඤ්චවිධසංසග්ගවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

ගාහගාහකාදිවණ්ණනා

භික්ඛුනො භික්ඛුහි කායපරාමාසො කායසම්බාහනාදිවසෙන. කායසංසග්ගන්ති කායපරාමාසසංසග්ගං. ගාහගාහකොති ගණ්හනකානං ගණ්හනකොති අත්ථො. ගාහමුත්තකොති අයොනියො ආමිසෙහි සඬගණ්හනකෙහි සයං මුච්චනකො. මුත්තගාහකොති යථාමුත්තසඬගහනො මුත්තානං සඬගණ්හනකො. මුත්තමුත්තකොති මුච්චනකෙහි සයම්පි මුච්චනකො. ගහණවසෙන සඬගණ්හනවසෙන. උපසඬකමන්ති තතො කිඤ්චි ලොකාමිසං පච්චාසීසන්තා, න දක්ඛිණෙයාවසෙන. භික්ඛුපක්ඛෙ ගහණවසෙනාති පච්චයලාභාය සඬගණ්හනවසෙනාති යොජෙතබ්බං. මුත්තනෙයෙනාති “ආමිසෙනා”ති ආදිනා මුත්තනෙයෙන.

යානන්ති අත්තතො යානාවත්ථං. පාපුණ්ණං න දෙති උප්පන්නමෙව තං පටිසඬ්ඛානබලෙන නිහරන්නො වික්ඛම්භෙති. තෙනාහ “මත්තෙනා”ති ආදි. යථා ජීවිතුකාමො පුරිසො කණ්හසප්පෙන, අමිත්තෙන වා සහ න සංවසති, එවං බණමත්තම්පි කිලෙසෙහි සහ න සංවසතිති අත්ථො.

වතුපාරිසුද්ධිසීලං ලොකියං ලොකුත්තරඤ්ච. තථා සමාධිපි. විපස්සනාය පාදකා විපස්සනාපාදකාති අට්ඨසමාපත්තිග්ගහණෙන යථා ලොකියසමාධි ගතිතො, එවං විපස්සනාපාදකා එතෙසන්ති විපස්සනාපාදකාති අට්ඨසමාපත්තිග්ගහණෙනෙව ලොකුත්තරො සමාධි ගතිතො. යථා හි වත්තාරි රූපජ්ඣානානි අධිට්ඨානං කත්වා පවත්තො මග්ගසමාධි විපස්සනාපාදකො, එවං වත්තාරි අරූපජ්ඣානානි අධිට්ඨානං කත්වා පවත්තොපි. සමාපත්තිපරියායො පන පුබ්බවොහාරෙන වෙදිතබ්බො. පටිපක්ඛසමුච්ඡේදනෙන සම්මා ආපජ්ජනතො වා යථා “සොතාපත්තිමග්ගො”ති. එවමෙත්ථ සීලසමාධිනම්පි මිස්සකභාවො වෙදිතබ්බො, න පඤ්ඤාය එව. විමුක්තීති අරියඵලන්ති වුත්තං “විමුක්තිසම්පන්නො”ති වුත්තත්තා. තඤ්භි නිජ්ජාදනට්ඨෙන සම්පාදෙතබ්බං, න නිබ්බානන්ති.

එත්ථ ව අප්පිච්ඡතාය ලද්ධපච්චයෙන පරිතුස්සති, සන්තුට්ඨතාය ලද්ධා තෙ අගධිතො අමුච්ඡිතො ආදීනවදස්සී නිස්සරණපඤ්ඤො පරිභුඤ්ජති, එවංභූතො ව කත්ථවි අලග්ගමානසතාය පච්චෙකං පරිබුභෙන්නො කෙනවි

අසංසට්ඨො විහරති ගතට්ඨොන වා පබ්බජිතො වා. සො එවං අප්ඤ්ඤාසංසම්පන්නො චිරියං ආරහති අප්පත්තස්ස පත්තියා, අනධිගමස්ස අධිගමාය. ආරහන්තො ව යථාසමාදින්නං අත්තනො සීලං පච්චවෙක්ඛති, තස්ස සීලස්ස සුපරිසුද්ධතං නිස්සාය උප්පජ්ජති අවිජ්ජට්ඨාරො, අයමස්ස සීලසම්පදා. තස්ස අවිජ්ජට්ඨාරමුලකෙහි පාමොජ්ජපිතිපස්සද්ධිසුඛෙහි සම්මා බුහිතං චිත්තං සම්මදෙව සමාධියති, අයමස්ස සමාධිසම්පදා. තතො යථාභූතං ජානං පස්සං නිබ්බන්දති, නිබ්බන්දං විරජ්ජති, විරාගා විමුච්චති, අයමස්ස පඤ්ඤාසම්පදා. විමුක්තචිත්තතා පනස්ස විමුක්තිසම්පදා, තතො විමුක්තිතො ඤාණදස්සනන්ති එතෙසං දසන්තං කථාවන්ට්ඨනං අනුපුබ්බි වෙදිතබ්බා. තස්ස යො දසති කථාවන්ට්ඨති සමන්තාගමො, අයං අත්තතිතාය පටිපත්ති. යා නෙසං පරෙසං සංකිත්තනං, අයං පරතිතාය පටිපත්ති. තාසු පුරිමා ඤාණපුබ්බභිගමා ඤාණසම්පයුත්තා ව, ඉතරා කරුණාපුබ්බභිගමා කරුණාසම්පයුත්තා වාති සබ්බං ඤාණකරුණාකණ්ඩං වත්තබ්බං.

දසති කථාවන්ට්ඨති කරුණුතෙහි භික්ඛූනං ඔවාදං දෙති, “භික්ඛූනා නාම අත්තිව්ජනාදිකෙ දුරතො වජ්ජෙත්වා සම්මදෙව අප්පිවිජෙන භවිතබ්බං”න්තිආදිනා තං තං කථාවන්ට්ඨං භික්ඛූනං උපදිස්සති අත්ථො. උපදිස්සන්තො හි තාති “තෙහි භික්ඛූ ඔවදති”ති වුත්තො. ඔවදතියෙව සරුපදස්සනමත්තෙන. සුබ්බමං අත්ථං පරිවත්තෙත්වාති එවම්පි අප්පිවිජනා හොති එවම්පිති අප්පිවිජනාදිවසෙන අපරාපරං අප්පිවිජනාවුත්තිං දස්සෙත්වා තත්ථ සුබ්බමනිපුණං අප්පිවිජනාසම්බාතං අත්ථං ජානාපෙතුං න සක්කොති. විඤ්ඤාපෙතිති යථාවුත්තෙහි විසෙසෙහි විඤ්ඤාපෙති. කාරණන්ති යෙන කාරණෙන අප්පිවිජනා ඉජ්ඣති, තං පන “මහිව්ජනාදිසු එතෙ දොසා, අප්පිවිජනාය අයමානිසංසො”තිආදිනවානිසංසදස්සනං දට්ඨබ්බං. සම්මා හෙතුනා අප්පිවිජනං දස්සෙතිති සත්දස්සකො. ගාහෙතුන්ති යථා ගණ්හති, තථා කාතුං, තත්ථ පට්ඨපෙතුන්ති අත්ථො. උස්සාහජනනවසෙනාති යථා තං සමාදානං නිව්චලං හොති, එවං උස්සොළ්භියා උප්පාදනවසෙන සම්මදෙව උත්තෙජෙතිති සමුත්තෙජකො. උස්සාහජාතෙහි අප්පිවිජනාය ජාතුස්සාහෙ. වණ්ණං වත්ථා තත්ථ සම්පත්තිං ආයතිඤ්ඤා උබ්බමානාගුණං කිත්තෙත්වා සම්පහංසෙති සම්මදෙව පකාරෙහි තොසෙතිති සම්පහංසකො. එවං සත්තුට්ඨිආදිසු යථාරහං යොජනා කාතබ්බා.

ගාහගාහකාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චලාභවණ්ණනා

253. සත්ථු සම්මුඛා එවං වණ්ණො අබ්භුග්ගතොති. ඉමිනා තස්ස වණ්ණස්ස යථාභූතගුණසමුට්ඨිතතං දස්සෙති. මන්දමන්දො වියාති අති විය අපෙකො විය. අබලබලො වියාති අති විය අබලො විය. භාකුටිකභාකුටිකො වියාති අති විය දුම්මුඛො විය. අනුමස්සාති අනුමසිත්වා, දස කථාවන්ට්ඨති සරුපතො විසෙසතො ව අනුපරිග්ගහෙත්වාති අත්ථො. පරිග්ගණ්හනං පන නෙසං අනුපවිසනං විය හොතිති වුත්තං “අනුපවිසිත්වා”ති. සබ්බමචාරිහි වණ්ණභාසනං එකො ලාභොති යොජනා. එවං සෙසෙසුපි. පත්ථයමානො එවමාහ ධම්මගරුතායාති අධිප්පායො.

පඤ්චලාභවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චාරිකාදිවණ්ණනා

254. අභිරමනං අභිරතං, තදෙව අනුනාසිකලොපං අකත්වා වුත්තං “අභිරත්ත”න්ති. භාවනපුංසකඤ්ඤෙතං. අනභිරති නාම නත්ථි, අභිරමිත්වා විරචිතාරොපි නත්ථි සම්මදෙව පරිඤ්ඤාතවන්ට්ඨකත්තා. සබ්බසභා හි බුද්ධා භගවන්තො අසස්භලාහිනො.

පුබ්බෙ ධම්මගරුතාකිත්තනපසඨගෙන ගතිතං අග්ගතිකඤ්ඤා මහාකස්සපපච්චුග්ගමනාදිං එකදෙසෙන දස්සෙත්වා වනවාසිතිස්සසාමණෙරස්ස වන්ට්ඨං විත්ථාරෙත්වා ජනපදචාරිකං කටෙතුං “භගවා හී”තිආදි ආරද්ධං. ආකාසගාමිහි සද්ධිං ගන්තුකාමො “ඡළභිඤ්ඤානං ආරොවෙහී”ති ආහ. සඨසකම්මෙන සිජ්ඣමානාපි උපසම්පදා සත්ථු ආණාවසෙනෙව සිජ්ඣනතො “බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමී”ති වුත්තන්ති වදන්ති. අපරෙ “අපරිපුණ්ණවිසතිවස්සස්සෙව තස්ස උපසම්පදං අනුජානන්තො සත්ථා ‘බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමී’ති අවොවා”ති වදන්ති. උපසම්පාදෙත්වාති ධම්මසෙනාපතිනා උපජ්ඣායෙන උපසම්පාදෙත්වා.

නවයොජනසතිකං මජ්ඣිමදෙසපරියාපන්නමෙව, තතො පරං නාධිප්පෙනං දන්ධනාවසෙන ගමනතො. සමන්තාති ගතගතට්ඨානස්ස වතුසු පස්සෙසු. අඤ්ඤෙනපි කාරණෙනාති භික්ඛූනං සමට්චිපස්සනාකරුණභාවතො අඤ්ඤෙනපි මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ වෙනෙයානං ඤාණපරිපාකාදිකාරණෙන නික්ඛමති, අන්තොමණ්ඩලං ඔතරති. සත්තහි වාතිආදි “එකං මාසං වා”තිආදිනා වුත්තානුක්කමෙන යොජෙතබ්බං.

සරිරථාසුකත්ථායාති එකස්මිංයෙව යානෙ නිබ්බට්ඨාවසෙන උස්සන්තධාතුකස්ස සරිරස්ස විරෙවනෙන ථාසුභාවත්ථාය. අට්ඨප්පත්තිකාලාභිකභිබ්බතත්ථායාති අග්ගිකත්තද්වූපමසුත්ත (අ. නි. 7.72) මසදෙවජාතකාදිදෙසනානං (ජා. 1.1.9) විය ධම්මදෙසනාය අට්ඨප්පත්තිකාලස්ස ආකඨිබ්බෙන. සුරාපානසික්ඛාපදපඤ්ඤාපනෙ (පාචි. 326) විය

සික්කාපදපඤ්ඤාපනත්ථාය. බොධනෙයාසත්තෙ අභිගුලිමාලාදිකෙ බොධනත්ථාය. නිබද්ධවාසඤ්ච පුග්ගලං උද්දිස්ස වාරිකා නිබද්ධවාරිකා.

255. අපරිග්ගහභාවං කත්ථවි අලග්ගහභාවං දස්සෙතුං “යුථං පහාය...පෙ.... මත්තහත්ථි වියා”ති වුත්තං. අසහායකිවොති සහායකිව්වරහිතො සීහො විය. තෙනස්ස එකවිහාරිතං තෙජවත්තතඤ්ච දස්සෙති. තදා පන කායවිවෙකො න සක්කා ලද්ධුන්ති ඉදමෙත්ථ කාරණං දට්ඨබ්බං. බහුභීතිආදි පන සභාවදස්සනවසෙන වුත්තං. ථෙරස්ස පරිසා සුවිනීතා විණ්ණගරුවාසා ගරුතො ඉච්ඡානුරූපමෙව වත්තති.

වුත්තකාරණයුත්තෙ අද්ධානගමනෙ වාරිකානං වොහාරො සාසනෙ නිරුල්භොති ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. කෙනවිදෙව නිමිත්තෙන කිස්මිඤ්ච අත්ථෙ පවත්තාය සඤ්ඤාය තත්තනිමිත්තරහිතෙපි අඤ්ඤස්මිං පවත්ති රුල්භී නාම. විජිතමාරත්තා සභිගාමවිජයමහායොධො විය. අඤ්ඤං සෙවිත්වාති “මම ආගතභාවං සත්ථු ආරොවෙහි”ති ආරොවනත්ථං අඤ්ඤං හික්ඛුං සෙවිත්වා.

භගවා ධම්මං දෙසෙන්නො තංතංපුග්ගලජ්ඣාසයානුරූපං තදනුච්ඡිකමෙව ධම්මිං කථං කරොතිති දස්සෙන්නො “චූළගොසිඨගසුත්තෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ සාමග්ගිරසානිසංසන්ති “කච්චි පන වො, අනුරුද්ධා, සමග්ගා සම්මොදමානා”තිආදිනා (ම. නි. 1.326) සාමග්ගිරසානිසංසං කථෙසි. ආවසථානිසංසන්ති “සීතං උණ්භං පටිහනති”තිආදිනා (චූළව. 295, 315) ආවසථපටිසංයුත්තං ආනිසංසං. සතිපට්ඨානිකන්ති ජොතිපාලත්ථෙරෙ ලාමකං යානං ඔතිණ්ණමත්තෙ මහාබොධිපල්ලඨකෙ පන සබ්බඤ්ඤානං පටිච්ඡේදානුං පත්ථනං කත්වා පාරමිසො පුරෙන්නො ආගතො. තාදිසස්ස නාම පමාදවිහාරො න යුත්තොති යථා කස්සපො භගවා බොධිසත්තස්ස සතිං පටිලභිතුං ධම්මිං කථං කථෙසි, තථා අයං භගවා තමෙව පුබ්බෙතිවාසපටිසංයුත්තකථං හික්ඛුනං සට්ඨකාරසුත්තං (ම. නි. 2.282) කථෙසි. වත්තාරො ධම්මුද්දෙසෙති – “උපනීයති ලොකො අද්ධුවො, අතාණො ලොකො අනභිස්සරො, අස්සකො ලොකො සබ්බං පහාය ගමනීයං, උග්ගො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො වා”ති (ම. නි. 2.305) ඉමෙ වත්තාරො ධම්මුද්දෙසෙ කථෙසි. කාමඤ්චෙතෙ ධම්මුද්දෙසා රට්ඨපාලසුත්තෙ (ම. නි. 2.304) ආයස්මතා රට්ඨපාලත්ථෙරෙන රඤ්ඤො කොරබාස්ස කථිතා, තෙ පන භගවතො එව ආහරිත්වා ථෙරෙන තත්ථ කථිතාති වුත්තං “රට්ඨපාලසුත්තෙ”තිආදි. තථා හි වුත්තං සුත්තෙ – “අත්ථි බො, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන වත්තාරො ධම්මුද්දෙසා උද්දිට්ඨා”තිආදි (ම. නි. 2.305) පානකානිසංසකථන්ති “අග්ගිහුත්තං මුඛං යඤ්ඤා”තිආදිනා (ම. නි. 2.400; සු. නි. 573) අනුමොදනං වත්වා පුන පකිණ්ණකකථාවසෙන පානකපටිසංයුත්තං ආනිසංසකථං කථෙසි. එකිභාවෙ ආනිසංසං කථෙසි, යං සන්ධාය වුත්තං “අථ බො භගවා ආයස්මත්තං හගුං ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි”තිආදි (ම. නි. 3.238). අනන්තකයන්ති අපරිමාණදෙසනානායං අප්පිච්ඡතාදිපටිසංයුත්තං ධම්මිං කථං. තෙනාහ “පුණ්ණ, අයම්පි අප්පිච්ඡකථායෙවා”තිආදි බහුහි පරියායෙහි නානානායං දෙසෙති. කථං තථා දෙසිතං ථෙරො අඤ්ඤාසිති ආහ “පටිසම්භිදාපත්තස්ස...පෙ.... අහොසි”ති.

වාරිකාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සත්තවිසුද්ධිපඤ්ඤාවණ්ණනා

256. තතො පට්ඨායාති. යදා ජාතිභූමකා හික්ඛු සත්ථු සම්මුඛා ථෙරස්ස වණ්ණං භාසිංසු, තතො පට්ඨාය. සීසානුලොකී හුත්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධනං ථෙරෙන සමාගමෙ ආදරවසෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි වුත්තං පායෙ “අප්පෙව නාමා”තිආදි, “තරමානරූපො”ති ව. යං පන වුත්තං අට්ඨකථායං “එකස්මිං යානෙ නිලීන”න්තිආදි, තං අකාරණං. න හි ධම්මසෙනාපති තස්ස ථෙරස්ස නිසින්තට්ඨානං අභිඤ්ඤාඤාණෙන ජාතිතුං න සක්කොති. “කච්චි නු බො මං අදිස්වාච ගම්ස්සති”ති අයම්පි විත්තා ආදරවසෙනෙවාති යුත්තං. න හි සත්ථාරං දට්ඨුං ආගතො සාවකො අපි ආයස්මා අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤො සත්ථුකප්පං ධම්මසෙනාපතිං තත්ථ වසන්තං අදිස්වාච ගච්ඡනකො නාම අත්ථි. දිවාචිහාරන්ති සම්පදානෙ උපයොගව්වනන්ති ආහ “දිවාචිහාරත්ථායා”ති.

257. පුරිමකථායාති පට්ඨමාලාපෙ. අප්පතිට්ඨිකායාති නප්පවත්තිතාය. පච්ඡිමකථා න ජායතිති පච්ඡා වත්තබ්බකථාය අවසරො න හොති. සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡි දිට්ඨසංසන්දනවසෙන. ඤාණදස්සනවිසුද්ධි නාම අරියමග්ගො. යස්මා තතො උත්තරිමිපි පත්තබ්බං අත්ථෙව, තස්මා “චතුපාරිසුද්ධිසීලාදීසු ධීතස්සපි බ්‍රහ්මචරියවාසො මත්ථකං න පාපුණාති”ති වුත්තං. තස්මාති බ්‍රහ්මචරියවාසස්ස මත්ථකං අප්පත්තත්තා. සබ්බං පටික්ඛිපිති සත්තමම්පි පඤ්ඤං පටික්ඛිපි, ඉතරෙසු වත්තබ්බමෙව නත්ථි.

අප්පච්චයපරිනිබ්බානන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානමාහ. ඉදානි පකාරන්තරෙනපි අනුපාදාපරිනිබ්බානං දස්සෙතුං “ද්වෙධා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ගහණුපාදානන්ති දළ්භග්ගහණභූතං උපාදානං. තෙනාහ “කාමුපාදානාදික”න්ති. පච්චසුපාදානන්ති යං කිඤ්චි පච්චයමාහ. සො හි අත්තතො එලං උපාදියති උපාදානවසෙන ගණනිති උපාදානන්ති වුව්වති. තෙනාහ “පච්චසුපාදානං නාම...පෙ.... පච්චයා”ති. “අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තං විමුව්වති”ති වචනතො (මහාව. 28, 30) අරහත්තඵලං අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති කථෙන්නි. න ව උපාදානසම්පයුත්තන්ති උපාදානෙහි එතං න

සහිතං නාපි උපාදානෙහි සහ පවත්ති හුත්වා. න ච කඤ්චි ධම්මං උපාදියතිති කස්සචි ධම්මස්ස ආරම්මණකරණවසෙන න උපාදියති . පරිනිබ්බතන්තෙති අග්ගමග්ගෙන කාතබ්බකිලෙසපරිනිබ්බානපරියොසානන්තෙ ජාතන්තා. අමතධාතුමෙව අනුපාදාපරිනිබ්බානං කට්ඨන්ති, කට්ඨන්තානඤ්ච යථා තස්ස කොචි පච්චයො නාම නත්ථි, එවං අධිගතොපි යථා කොචි පච්චයො නාම න භොති, තථා පරිනිබ්බානං අපච්චයපරිනිබ්බානන්ති දස්සෙන්නො “අයං අන්තො”ති ආදිමාහ. පුන පුච්ඡං ආරභි අනුපාදාපරිනිබ්බානං සරූපතො පතිට්ඨාපෙතුකාමො.

258. සබ්බපරිවත්තෙසුති සබ්බෙසු පඤ්ඤාපරිවත්තනෙසු, පඤ්ඤාචාරෙසුති අත්ථො. සග්ගණධම්මමෙවාති “එතං මම”ති ආදිනා ගණ්හතිති ගහණං, සහ ගහණෙනාති සග්ගණං, උපාදානියන්ති අත්ථො. විචට්ඨසන්තිස්සිතස්ස අභාවතො වට්ටමෙව අනුගතොති වට්ටානුගතො. තෙනාහ “වතුපාරිසුද්ධිසීලමත්තස්සපි අභාවතො”ති. යො පන වතුබ්බිධෙ විචට්ටපතිස්සයෙ සීලෙ ධීතො, සොපි “අඤ්ඤා ඉමෙහි ධම්මෙහි”ති වත්තබ්බතං අරහති.

සත්තවිසුද්ධිපඤ්ඤාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සත්තරථවිනිතවණ්ණනා

259. නිස්සක්කවචනමෙනං “යාව හෙට්ඨිමසොපානකලෙවරා”ති ආදියු විය. අත්ථොති පයොජනං. චිත්තවිසුද්ධි හෙත්ථ සීලවිසුද්ධිං පයොජෙති තස්ස තදත්ථත්තා. සීලවිසුද්ධිකිව්චං කතං නාම භොති සමාධිසංවත්තනතො. සමාධිසංවත්තනිකා හි සීලවිසුද්ධි නාම. සබ්බපදෙසුති “චිත්තවිසුද්ධි යාවදෙව දිට්ඨිවිසුද්ධත්ථා”ති ආදියු සබ්බපදෙසු, දිට්ඨිවිසුද්ධියං ධීතස්ස චිත්තවිසුද්ධිකිව්චං කතං නාම භොතිති ආදිනා යොජෙතබ්බං.

සාවත්ථිනගරං විය සක්කායනගරං අතික්කම්මතබ්බත්තා. සාකෙතනගරං විය නිබ්බානනගරං පාපුණ්ණතබ්බත්තා . අව්වාසිකස්ස කිව්චස්ස උප්පාදකාලො විය නවමෙනෙව බණෙන පත්තබ්බස්ස අභිසමයකිව්චස්ස උපාදකාලො. යථා රඤ්ඤො සත්තමෙන රථවිනිතෙන සාකෙතෙ අත්තෙපුරද්වාරෙ ඔරුල්භස්ස න තාව කිව්චං නිට්ඨිතං නාම භොති, සංවිධාතබ්බසංවිධානං ඤාතිමිත්තගණපරිවුත්තස්ස සුරසභොජනපරිභොගෙ නිට්ඨිතං නාම සියා, එවමෙන ඤාණදස්සනවිසුද්ධියා කිලෙසෙ බෙපෙත්වා තෙසංයෙව පටිප්පස්සද්ධිපහනසාධකඅරියඵලසමධිගිකාලෙ අභිසමයකිව්චං නිට්ඨිතං නාම භොති. තෙනාහ “යොගිතො...පෙ.... කාලො දට්ඨබ්බො”ති. තත්ථ පරොපණ්ණාස කුසලධම්මා නාම චිත්තුප්පාදපරියාපන්තා එස්සාදයො පරොපණ්ණාස අනවජ්ජධම්මා. නිරොධසයනෙති නිබ්බානසයනෙ.

“විසුද්ධියො”ති වා “කථාවත්ථුනි”ති වා අත්ථතො එකං, බාඤ්ඤාමෙව නානන්ති තෙසං අත්ථතො අනඤ්ඤභාවං දස්සෙතුං “ඉති”ති ආරද්ධං. ආයස්මා පුණ්ණො දස කථාවත්ථුනි විස්සජ්ජෙසිති සත්ත විසුද්ධියො නාම විස්සජ්ජන්තොපි දස කථාවත්ථුනි විස්සජ්ජෙසි තෙසං අත්ථතො අනඤ්ඤත්තා. එතෙනෙව ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තත්ථෙරො සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡන්තො දස කථාවත්ථුනි පුච්ඡීති අයමිපි අත්ථො චුත්තොවාති වෙදිතබ්බො. න්ති පඤ්ඤං. කිං ජානිත්වා පුච්ඡීති විසුද්ධිපරියායෙන කථාවත්ථුනි පුච්ඡාමිති කිං ජානිත්වා පුච්ඡී. දසකථාවත්ථුලාභිනං ථෙරං විසුද්ධියො පුච්ඡන්තො පුච්ඡිතට්ඨානෙයෙව පුච්ඡනෙන කිං තිත්ථකුසලො වා පන හුත්වා විසයස්මිං පුච්ඡී, උදාහු පානියත්ථිකමතිත්ථෙහි ඡින්නතට්ඨි පාතෙන්නො විය අතිත්ථකුසලො හුත්වා අපුච්ඡිතබ්බට්ඨානෙ අවිසයස්මිං පුච්ඡීති යොජනා. ඉමිනා නයෙන විස්සජ්ජනපක්කබ්බෙ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බො. යදත්ථමස්ස විචාරණා ආරද්ධා, තං දස්සෙන්නෙ “තිත්ථකුසලො හුත්වා”ති ආදිං වත්ථා විසුද්ධිකථාවත්ථුනං අත්ථතො අනඤ්ඤන්තෙපි අයං විසෙසො වෙදිතබ්බොති දස්සෙතුං “යං හි”ති ආදි චුත්තං. තදම්මානා යං “සංඛිත්තං, චිත්ථිණ්ණ”න්ති ව චුත්තං, තං ඉමිනා ඉදානි චුච්චමානෙන නයෙන විධිනා වෙදිතබ්බං.

එකා සීලවිසුද්ධිති විසුද්ධියු විසුං එකා සීලවිසුද්ධි. දසසු කථාවත්ථුසු වත්තාරි කථාවත්ථුනි හුත්වා ආගතා අප්පිච්ඡනාදිති විනා සීලවිසුද්ධියා අසම්භවතො. අප්පිච්ඡකථාති ආදියු කථාසීසෙන දසකථාවත්ථු ගහිතං. කට්ඨතබ්බත්තා වා වත්ථු කථාවත්ථුනි චුත්තං. එවඤ්ච උපකාරතො, සභාවතො වා වතුන්තං කථාවත්ථුනං සීලවිසුද්ධිසඤ්ඤා දට්ඨබ්බො. තිණ්ණං කථාවත්ථුනං චිත්තවිසුද්ධිසඤ්ඤාහෙපි එසෙව නයො. පඤ්ච විසුද්ධියොති නාමරූපපරිව්ජෙදො දිට්ඨිවිසුද්ධි, සප්පච්චයනාමරූපදස්සනං කඤ්ඤාචාරණවිසුද්ධි, විපස්සනුපක්කිලෙසෙ පහාය උප්පන්තං විපස්සනාඤ්ඤාණං මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, උදයබ්බයඤ්ඤාණාදි නවවිධඤ්ඤාණං පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, අරියමග්ගඤ්ඤාණං ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති ඉමා පඤ්ච විසුද්ධියො.

සත්තරථවිනිතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

260. සම්මොදිතුන්ති අනන්තරං චුච්චමානෙන සම්මොදිතුං. අට්ඨානපරිකප්පෙනාති අකාරණස්ස වත්ථුනො පරිකප්පෙනා තදා අසම්භවත්තං අත්ථං පරිකප්පෙත්වා වචනෙන. අභිණ්ඤාදස්සනස්සාති නිව්චදස්සනස්ස, නියතදස්සනස්සාති අත්ථො.

උක්බිති ගුණතො කථිතභාවෙන උක්කංසෙනි. ථෙරස්සානි ආයස්මතො පුණ්ණත්ථෙරස්ස. ඉමස්මිං යානෙ ඉමස්මිං කාරණෙ එකපදෙනෙව සාවකවිසයෙ අනඤ්ඤසාධාරණගුණාවිකරණනිමිත්තං. ඉදානි තමෙවත්ථං පාකට්ඨකාතුං “අමච්චඤ්ඤි”තිආදි වුත්තං. අපවායමානොති පූජයන්තො.

“අනුමස්ස අනුමස්ස පුච්ඡිතා”ති වුත්තත්තා විචාරණවසෙනාහ “කිං පන පඤ්ඤස්ස පුච්ඡනං භාරියං උදාහු විස්සජ්ජන”න්ති. සහෙතුකං කත්වාති යුත්තායුත්තං කත්වා. සකාරණන්ති තස්සෙව වෙවචනං. පුච්ඡනමිති එවං සහධම්මෙන පුච්ඡිතබ්බමත්ථං සයං සම්පාදෙත්වා පුච්ඡනමපි භාරියං දුක්කරං. විස්සජ්ජනමිති සහධම්මෙන විස්සජ්ජනමපි දුක්කරං. එවඤ්ඤි විස්සජ්ජෙත්තො විඤ්ඤානං චිත්තං ආරාධෙතිති. යථානුසන්ධිතාව දෙසනා නිවර්තනාආදිතො සපරික්ඛාරං සීලං, මජ්ඣිකා සමාධිං, අන්තෙ වසිභාවජ්ජත්තං පඤ්ඤං දස්සෙත්වා දෙසනාය නිවර්තනත්තාති.

රථවිනිතසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

5. නිවාපසුත්තවණ්ණනා

261. නිවජ්ජතිති නිවාපො, නිවාපං වත්තෙනි, නිවාපභොජනං වා එතස්සානි නෙවාපිකො, නිවාපෙන මිගෙ පලොභෙත්වා ගණ්හනකමාගවිකො. තිණබ්ජානීති නිවාපනිණබ්ජානි. වජ්ජන්ති සස්සං විය වපිතබ්බට්ඨෙත වජ්ජං. “මයං විය අඤ්ඤෙ කෙ ඊදිසං ලභිස්සන්ති”ති මානමදං ආපජ්ජස්සන්ති. විස්සට්ඨසතිභාවන්ති අනුස්සඬිකිතපරිසඬිකිතභාවං. තිරච්ඡානා හි විජානියබ්බවතිරච්ඡානවසනට්ඨානෙසු සාසඬිකා උබ්බිග්ගහදයා අජ්ජමත්තා භොන්ති විසෙසතො මාගවිකාදිමනුස්සුපවාරෙ, රසතණ්භාය පන බද්ධා පමාදං ආපජ්ජස්සන්ති. නිවජති එත්ථාති නිවාපො, නිවාපභූමි නිවාපට්ඨානං. තෙනාහ “නිවාපට්ඨානෙ”ති. “යථාකාමකරණියා”ති වුත්තමත්ථං විවරිතුං “එකං කිරා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ නිවාරවනං වියාති නිවාරස්ස සමුභො විය. නිවාරො නාම අරඤ්ඤෙ සයංජාතවිතිජාති. මෙසමාලා වියාති මෙසසටා විය. එකග්ගන්ති එකජ්ඣං විය අවිරට්ඨං. පක්කමන්තිති ආසඬිකපරිසඬිකා හුත්වා පක්කමන්ති. කණ්ණෙ වාලයමානාති අනාසඬිකන්තානං පහට්ඨාකාරදස්සනං. මණ්ඩලගුම්බන්ති මණ්ඩලකාකාරෙන ධීනං ගුම්බං.

262. කජ්ජෙත්වාති උපමාභාවෙන පරිකජ්ජෙත්වා. මිගෙ අත්තතො වසෙ වත්තාපනං වසිභාවො. සො එව ඉජ්ඣනට්ඨෙත ඉද්ධි, පභාවනට්ඨෙත ආනුභාවො.

263. භයෙන භොගතොති භයෙන සහ සහයං නිවාපපරිභොගතො. බ්බවීරියන්ති කායබ්බඤ්ච උට්ඨානවීරියඤ්ච. අට්ඨකථායං පන බ්බමෙව වීරියං. බ්බන්ති ව සරීරබ්බං, තඤ්ච අත්ථතො මනසිකාරමග්ගෙහි අපරාපරං සඤ්චරණකවාතොති වුත්තං “අපරාපරං සඤ්චරණවායොධාතු”ති.

264. සික්ඛිකකෙරාට්ඨකානි පරිචිතසාධෙය්සා, වඤ්චකානි අත්ථො. ඉද්ධිමත්තො විය ආනුභාවවත්තො විය. පවුරජනෙහි පරභූතා ජාතානි පරජනා, මහාභූතා. තෙනාහ “යක්ඛා”ති. සමන්තා සජ්ජදෙසන්ති සමන්තතො පදෙසවත්තං විපුලොකාසසන්තිවාසට්ඨානං. තස්ස පන සජ්ජදෙසනා මහාඕකාසනායාති වුත්තං “මහන්තං ඕකාස”න්ති.

265. සට්ඨෙස්සන්තිති “සහයසමුට්ඨාන”න්ති සඤ්ඤාදානවසෙන චිත්තං වෙනෙස්සන්ති, තාසෙස්සන්තිති අත්ථො. පරිච්චජ්ජන්තිති නිබ්බිස්සන්ති. මහල්ලකොති ජාතියා මහල්ලකො ජිණ්ණො. දුබ්බලොති බ්බාධිවසෙන, පකතියා වා බ්බවිරහිතො.

267. නිවාපසදිසනාය නිවාපොති වා. ලොකපරියාපන්තං හුත්වා කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බතාය ලොකාමිසානීති වා. වට්ටෙ ආමිසභූතත්තා වට්ටාමිසභූතානං. වසං වත්තෙතිති කාමගුණෙහි කාමගුණෙ ගිද්ධෙ සත්තෙ තස්සෙව ගෙධස්ස වසෙන අත්තතො වසෙ වත්තෙතිති. තෙනාහ —

“අන්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො;
තෙන තං බාධයිස්සාමි, න මෙ සමණ මොක්ඛසී”ති. (සං. නි. 1.151; මහාව. 33);

අයන්ති පඨමමිගජාතුපමා. වානපත්ථස්ස සතොව පපඤ්චපරදත්තිකාදිසපුත්තදාරනික්ඛමනං සන්ධායාහ “සපුත්තභරියපබ්බජ්ජායා”ති.

268. කාමතො චිත්තස්ස විමුත්ති ඉධ වෙතොවිමුත්තිති අධිජ්ජෙතාති ආහ “වෙතොවිමුත්ති නාම...පෙ.... උජ්ජන්තඅජ්ඣාසයො”ති. කාමෙ විස්සජ්ජෙත්වා පුන තත්ථ නිමුග්ගතාය දුතියසමණබ්බාග්මණා දුතියමිගජාතුපමා වුත්තා.

269. තනියසමණබ්‍රාහ්මණා යථාපරිච්ඡින්නෙ කාමෙ පරිච්ඡින්නවා එවං සීතා, න දුතියා විය තත්ථ නිමුග්ගාති අධිප්පායෙන “කිං පන තෙ අකංසු”ති පුච්ඡති. ඉතරෙ කාමං උජුකං කාමගුණෙසු න නිමුග්ගා, පරියායෙන පන නිමුග්ගා දිට්ඨිජාලෙන ව අප්ඤ්ඤාත්ථවාති දස්සෙන්නො “ගාමනිගමජනපදරාජධානියො”ති ආදිමාහ. දිට්ඨිජාලමිති තණ්හාජාලානුගතමෙවාති ආහ “මාරස්ස පාපිමනො දිට්ඨිජාලෙන පරික්ඛිපිත්වා”ති.

271. ඛන්ධකිලෙසාභිසඬ්ඛාරමාරා වා ඉධ මාරග්ගහණෙන ගහිතාති දට්ඨබ්බං. අක්ඛිති භින්දි දට්ඨං අසමත්ථභාවාපාදනෙන. තෙනාහ “විපස්සනාපාදකප්ඤ්ඤාන”න්ති ආදි. කිඤ්ඤාපි මාරො යං කිඤ්ඤා ඤානං සමාපන්නස්සපි භික්ඛුනො චිත්තං ඉමං නාම ආරම්මණං නිස්සාය වත්තතිති න ජානාති, ඉධාධිප්පෙතස්ස පන භික්ඛුනො වසෙන “විපස්සනාපාදකප්ඤ්ඤාන”න්ති චුත්තං. තෙනෙව පරියායෙනාති “න මාරස්ස අක්ඛිති භින්දි”ති එවමාදිනා යථාචුත්තපරියායෙන. අදස්සනං ගතොති එත්ථාපි එසෙව නයො. වක්ඛස්ස පදං පතිට්ඨාති ව ඉධ ආරම්මණං අධිප්පෙතං තං පරිග්ගස්ස පවත්තනතොති ආහ “අප්පතිට්ඨං නිරාරම්මණ”න්ති. සොති මාරො. දිස්වාති දස්සනහෙතු. යස්මා මග්ගෙන වතුසච්චදස්සනහෙතු ආසවා න පරික්ඛිණා. ඵලක්ඛණෙ හි තෙ ඛිණාති වුව්චන්තිති.

ලොකෙති සත්තලොකෙ සඬ්ඛාරලොකෙ ව. සත්තවිසත්තභාවෙනාති ලග්ගභාවෙන වෙව සවිසෙසං ආසත්තභාවෙන ව. අථ වාතිආදිනා නිද්දෙසනායවසෙන (මහානි. 3, චූළනි. මෙත්තගුමාණවසුච්ඡානිද්දෙස 22, 23; චූළනි. ඛග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 124) විසත්තිකාපදං නිද්දිසති. විසතාති චිත්ථා රූපාදිසු තෙභුමකධම්මෙසු බ්‍යාපනවසෙන විසටාති පුරිමවචනමෙව තකාරස්ස ටකාරං කත්වා චුත්තං. විසාලාති විපුලා. විසක්කතිති පරිසක්කති සහති. රත්තො හි රාගවත්ථුනා පාදෙන තාලියමානොපි සහති. ඔසක්කනං, විප්පන්දනං වා විසක්කනන්තිපි වදන්ති. විසංහරතිති යථා තථා කාමෙසු ආනිසංසං දස්සෙන්නි විවිධෙහි ආකාරෙහි තෙක්ඛම්මාභිමුඛප්පවත්තිතො චිත්තං සංහරති සඬ්ඛිපති, විසං වා දුක්ඛං, තං හරති උපනෙතිති අත්ථො. විසංවාදිකාති අනිච්චාදිං නිච්චාදිතො ගණ්හාපෙන්නි විසංවාදිකා හොති. දුක්ඛනිබ්බත්තකස්ස කම්මස්ස හෙතුභාවතො විසමුලා, විසං වා දුක්ඛදුක්ඛාදිභූතා වෙදනා මූලං එතිස්සාති විසමුලා. දුක්ඛසමුදයත්තා විසං ඵලං එතිස්සාති විසඵලා. තණ්හාය රූපාදිකස්ස දුක්ඛස්සෙව පරිභොගො හොති, න අමතස්සාති සා “විසපරිභොගා”ති චුත්තා. සබ්බත්ථ නිරුත්තිවසෙන සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා. යො පනෙත්ථ පධානො අත්ථො, තං දස්සෙතුං පුන “විසාලා වා පනා”ති ආදි චුත්තං. නිත්තිණ්ණො උත්තිණ්ණොති උපසග්ගවසෙන පදං වඩ්ඪිතං. නිරවසෙසතො වා තිණ්ණො නිත්තිණ්ණො. තෙන තෙන මග්ගෙන උද්ධමුද්ධං තිණ්ණො උත්තිණ්ණො. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

නිවාපසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. පාසරාසිසුත්තවණ්ණනා

272. සාධුමයන්ති එත්ථ සාධු-සද්දො ආයාවනත්ථො, න “සාධාවුසො”ති ආදිසු (සං. නි. 1.246; සු. නි. 182) විය අභිනන්දනාදිඅත්ථොති ආහ “ආයාවන්තා”ති. තෙනාහ පාලියං “ලභෙය්‍යාමා”ති ආදි චුත්තං. න සක්කොන්ති, කස්මා? බුද්ධා හි ගරු හොන්ති, පරමගරු උත්තමං ගාරවට්ඨානං, න යථා තථා උපසඬ්ඛමනීයා. තෙනාහ “එකචාරිකො සිභො”ති ආදි.

“පාකට්ඨිකියායා”ති සඬ්ඛෙපෙන චුත්තං විවරිතුං “යං හී”ති ආදි චුත්තං. හගවා සබ්බකාලං කිමෙවමකාසිති? න සබ්බකාලමෙවමකාසි. යදා පන අකාසි, තං දස්සෙතුං “හගවා පඨමබොධිය”න්ති ආදි චුත්තං. මනුස්සත්තභාවෙහි ඉමිනා පුරිසත්තභාවං උල්ලිඬිගෙති. ධනපරිච්චාගො කතො නාම තත්ථි හගවතො ධරමානකාලෙහි අධිප්පායො.

මාලාකච්චරන්ති මිලාතමාලාකච්චරං. රජොජල්ලං න උපලිම්පති අවිජ්ජරජවිභාවතො. චුත්තඤ්ඤෙනං “සුබ්බමත්තා ඡවියා කායෙ රජොජල්ලං න ලිම්පති”ති. යදි එවං කස්මා හගවා නභායතිති ආහ “උතුග්ගණත්ථ”න්ති.

විභාරොති ජෙතවනවිභාරො. විසතිඋසහං ගාචුතස්ස වතුත්ථො භාගොති වදන්ති. කදාචිති කස්මිඤ්ඤි බුද්ධුප්පාදෙ. අවලමෙවාති අපරිචන්තමෙව අනඤ්ඤභාවතො, මඤ්ඤානං පන අප්පමහන්තතාහි පාදානං පතිට්ඨිතට්ඨානස්ස භානිවඩ්ඪියො හොන්තියෙව.

යත්තනාලිකාහි පරිපුණ්ණසුවණ්ණරසධාරාහි. න්භානවත්තන්ති “පබ්බජිතෙන නාම එවං න්භායිතබ්බ”න්ති නභානවාරිත්තං දස්සෙත්වා. යස්මා හගවතො සරිරං සුධන්තවාමිකරසමානවණ්ණං සුපරිසොධිතපවාලරුචිරකරවරණාවරං සුවිසුද්ධනිලරතනාවලිසදිසකෙසනනුරුහං, තස්මා තහං තහං විනිස්සනජාතිහිඬුලකරසුපසොහිතං උපරි මහග්ගසරතනාවලිසඤ්ජාදිතං ජඬ්ගමිව කනකගිරිසිඬරං විරොචිත්ථං. තස්මිඤ්ඤි සමයෙ දසබ්බලස්ස සරිරතො නික්ඛමිත්වා ජබ්බණ්ණරසස්මියො සමන්තතො අසිතිහත්ථප්පමාණෙ පදෙසෙ ආධාවන්ති විධාවන්ති රතනාවලිරතනදාම-රතනචුණ්ණ-විජ්ජකිණ්ණං විය, පසාරිතරතනවිත්තකඤ්චනපට්ටම්ච, ආසිඤ්ඤිමානලාබාරසධාරා-විතම්ච, උක්කාසනනිපාතසමාකුලම්ච, නිරන්තරං විජ්ජකිණ්ණ-කණ්ණකාර-කිඬ්කිණ්ණක-පුප්ඵම්ච, වායුවෙගසමුද්ධත-විනපිට්ඨචුණ්ණ-රඤ්ජිතම්ච, ඉන්ද්‍රිය-විජ්ජලතා-විතාසසන්ථතම්ච, ගගනතලං තං ධානං

පවනඤ්ච සම්මා ඵරන්ති. තෙන චුත්තං “වණ්ණභූමි නාමෙසා”තිආදි. අත්ථන්ති උපමෙයාත්ථං. උපමායොති “ඊදිසො ව හොති”ති යථාරහං තදනුච්ඡවිකා උපමා. කාරණානීති උපමුපමෙයාසම්බන්ධවිභාවනානි කාරණානි. පූරෙත්වාති වණ්ණනං පරිපුණ්ණං කත්වා. ථාමො වෙදිතබ්බො “අතිත්ථෙ පක්ඛන්දො”ති අවත්තබ්බත්තා.

273. කණ්ණිකාති සරිරගතබිත්දුකතාති මණ්ඩලාති. පරික්ඛාරහණ්ඩන්ති උත්තරාසඬිගං සඬිසාට්ඨස්ථ සන්ධාය වදති. කිං පනායං නයො බුද්ධානම්පි සරිරෙ හොතීති? න හොති, වත්තදස්සනත්ථං පනෙනං කතන්ති දස්සෙනං “බුද්ධානං පනා”තිආදි චුත්තං. ගමනවසෙන කායස්සාහිනිහරණං ගමනාහිභාරො. යථාධිප්පායාවත්තනං අධිප්පායකොපනං.

අඤ්ඤතරාය පාරමියාති තෙක්ඛම්මපාරමියා. විරියපාරමියාති අපරෙ. මහාහිනික්ඛමනස්සාති මහත්තස්ස වරිමභවෙ අහිනික්ඛමනස්ස. තඤ්ඤි මහත්තං හොගක්ඛන්ධං මහත්තඤ්ඤව ඤාතිපරිවට්ටං මහත්තඤ්ඤව චක්ඛවත්තිසිරිං පජ්ඣන්වා සදෙවකස්ස ලොකස්ස සමාරකස්ස ව අවින්තෙයාපරිමෙයාහෙදස්ස මහතො අත්ථාය හිතාය සුඛාය පවත්තත්තා මහතියතාය ව මහත්තං අහිනික්ඛමනන්ති වුවිචති.

පුරිමොති “කතමාය නු කථාය සන්තිසින්නා භවථා”ති ඵ්චං චුත්තඅත්ථො. කා ව පන වොති ඵත්ථ ව-සද්දො ඛාතිරෙකෙ. තෙන යථාපුච්ඡිතාය කථාය වක්ඛමානං විජ්ජකතභාවං ජොතෙති. පන-සද්දො වචනාලඬිකාරෙ. යාය හි කථාය තෙ හික්ඛු සන්තිසින්නා, සා ඵ්ච අන්තරාකථාභූතා විජ්ජකතා විසෙසෙන පුන පුච්ඡියති. අඤ්ඤාති අන්තරා-සද්දස්ස අත්ථමාහ. අඤ්ඤත්ථො හි අයං අන්තරා-සද්දො “භූමන්තරං (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා) සමයන්තර”න්තිආදිසු විය, අන්තරාති වා වෙමජ්ඣෙති අත්ථො. දසකථාවත්ථුනිස්සිතාති “කිං සීලං නාම, කථංඤ්ඤ පුරෙතබ්බං, කාති වස්ස සංකිලෙසවොදානාති”තිආදිනා අප්පිවිජාදිනිස්සිතා සීලාදිනිස්සිතා ව කථා. අරියොති නිද්දොසො. අථ වා අත්ථකාමෙහි අරණියොති අරියො, අරියානං අයන්ති වා අරියොති. භාවනාමනසිකාරවසෙන තුණ්හි භවන්ති, න ඵකච්චබාහිරකපබ්බජිතා විය මූගබ්බතසමාදානෙන. දුතියජ්ඣානම්පි අරියො තුණ්හිභාවො වචිසඬිබාරපහානතො. මූලකම්මට්ඨානන්ති පාරිභාරිය කම්මට්ඨානම්පි. ඤානන්ති දුතියජ්ඣානං.

274. “සන්තිපතිතානං වො, හික්ඛවෙ, ද්වය”න්ති (ම. නි. 1.273; උදා. 12, 28, 29) අට්ඨුප්පත්තිවසෙන දෙසනා පවත්තාති තස්සා උපරිදෙසනාය සම්බන්ධං දස්සෙනං “ද්වෙමා, හික්ඛවෙ, පරියෙසනාති කො අනුසන්ධි”ති අනුසන්ධිං පුච්ඡති. අයං තුම්භාකං පරියෙසනාති යා මහාහිනික්ඛමනපට්ඨධා ධම්මී කථා, සා තුම්භාකං ධම්මපරියෙසනා ධම්මවිචාරණා අරියපරියෙසනා නාම. අපායමග්ගන්ති අනත්ථාවහං මග්ගං. උද්දෙසානුක්කමං හින්දිත්වාති උද්දෙසානුපුබ්බං ලඬිසිත්වා. ධම්ම-සද්දො “අමොසධම්මං නිබ්බාන”න්තිආදිසු විය පකතිපරියායො. ඡායනසභාවොති ඡායනපකතිකොති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි ඵසෙව නයො.

සබ්බත්ථාති යථා “පුත්තභරිය”න්ති ද්වන්ද්වසමාසවසෙන ඵකත්තං, ඵස නයො සබ්බත්ථ “දාසිදාස”න්තිආදිසු සබ්බපදෙසු. පරතො විකාරං අනාපජ්ජිත්වා සබ්බදා ජාතරූපමෙව හොතීති ජාතරූපං, සුවණ්ණං. ධවලසභාවතාය රඤ්ජියතීති රජ්ජං, රූපියං. ඉධ පන සුවණ්ණං ය්‍යෙත්වා යං කිඤ්චි උපහොගපරිභොගාරහං රජ්ජංතෙව ගහිතං. උපධියති ඵත්ථ දුක්ඛන්ති උපධයො. චූනිසඬිබාතං මරණන්ති ඵකභවපරියාපන්තං බන්ධනිරොධසඬිබාතං මරණමාහ. බණ්කනිරොධො පන බණෙ බණෙ. තෙනාහ “සත්තානං වියා”ති. සංකිලිස්සතීති දුසවිසෙන විය අත්තානං දුස්සිස්සති. තෙනාහ භගවා – “පඤ්චිමෙ, හික්ඛවෙ, ජාතරූපස්ස උපක්කිලෙසා අයො ලොහ”න්තිආදි (අ. නි. 5.23). මලං ගහෙත්වාති යෙහි සහයොගතො මලිතං හොති, තෙසං මලිතභාවපච්චියානං වසෙන මලං ගහෙත්වා. ජීරණතො ජරාධම්මවාලෙ ජාතරූපං ගහිතන්ති යොජනා. යෙ පන ජාතිධම්මවාලෙපි ජාතරූපං න පඨන්ති, තෙසං ඉතරෙසං විය ජීරණධම්මවාලෙ සරූපතො අනාගතම්පි උපධිග්ගහණෙන ගහිතමෙවාති දට්ඨබ්බං. පරිග්ගහෙ ඨිතානං පන වසෙන වුවිචමානෙ අපාකටානම්පි ජාතිජරාමරණානං වසෙන යොජනා ලබ්භතෙව. ජාතරූපසීසෙන වෙන්ථ සබ්බස්සපි අනිත්ථියබද්ධස්ස ගහණං දට්ඨබ්බං, පුත්තභරියාදිග්ගහණෙන විය මිත්තාමච්චාදිග්ගහණං.

275. අරියෙහි පරියෙසනා, අරියානං පරියෙසනාති වා අරියපරියෙසනාති සමාසද්වයං දස්සෙති “අයං, හික්ඛවෙ”තිආදිනා.

276. මූලතො පට්ඨායාති යං මහාහිනික්ඛමනස්ස මූලභාවෙසුආදීනවදස්සනං, තතො පට්ඨාය. යස්මා තෙ හික්ඛු තත්ථ මහාහිනික්ඛමනකථාය සන්තිසින්නා, සා ව තෙසං අන්තරාකථා විජ්ජකතා, තස්මා භගවා තෙසං මූලතො පට්ඨාය මහාහිනික්ඛමනකථං කථෙතුං ආරභි. අභම්පි පුබ්බෙති විසෙසවචනං අපරිපක්කඤාණෙන සයං වරිමභවෙ තිසු පාසාදෙසු තිවිධනාටකපරිවාරස්ස දිබ්බසම්පත්තිසද්ධියා මහාසම්පත්තියා අනුභවනං, අහිනික්ඛමිත්ථා පධානපදනවසෙන අත්තකිලමථානුයොගඤ්ඤව සන්ධායාහ. අනරියපරියෙසනං පරියෙසින්නි ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. පඤ්චවග්ගියාපිති යථාසකං ගිහිභොගං අනුයුත්තා තං පහාය පබ්බජිත්වා අත්තකිලමථානුයොගෙ ඨිතා සත්ථු ධම්මචක්ඛපවත්තනදෙසනාය (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) තම්පි පහාය අරියපරියෙසනං පරියෙසිංසුති.

277. කාමං දහර-සද්දො “දහරං කුමාරං මන්දං උත්තානසෙය්‍යක”න්ති (ම. නි. 1.496) එත්ථ බාලදාරකෙ ආගතො, “භද්‍රෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතො”ති පන වක්ඛමානත්තා යුවාවත්ථා ඉධ දහර-සද්දෙන වුත්තාති ආහ “තරුණොව සමානො”ති. පයම්චයෙන එකුනතිංසවයත්තා. ජාතියා හි යාව තෙත්තිංසවයා පයම්චයො. අනාදරත්ථෙ සාම්ච්චනං යථා “දෙවදත්තස්ස රුදන්තස්ස පබ්බජී”ති. කාමං අස්සුමුච්චනං රොදනං, තං අස්සුමුඛානන්ති ඉමිනා පකාසිතං, තං පන වත්ථා “රුදන්තාන”න්ති වචනං බලවසොකසමුට්ඨානං ආරොදනවත්ථුං පකාසෙතිති ආහ “කන්දිත්වා රොදමානාන”න්ති. කිං කුසලන්ති ගවෙසමානොති කිත්ති සබ්බසො අවජ්ජරහිතං එකත්ත නිය්‍යානිකං පරියෙසමානො. වරපදන්ති වට්ටදුක්ඛතිස්සරණත්ථිකෙහි එකත්තෙන වරණියට්ඨෙන වරං, පජ්ජිතබ්බට්ඨෙන පදං. තුඬගසර්‍රතාය දිසො, පිඬගලවක්ඛුතාය පිඬගලොති දීසපිඬගලො. ධම්මොති විනයො, සමයොති අත්ථො. සුත්ථාව උග්ගණ්හිත්ති තෙන වුව්චමානස්ස සවනමත්තෙනෙව උග්ගණ්හිං වාචුග්ගතං අකාසිං.

පටිලපනමත්තකෙනාති පුන ලපනමත්තකෙන. ජානාතීති ඤාණො, ඤාණොති වාදො ඤාණවාදො, තං ඤාණවාදං. “වදාමි”ති ආගතත්තා අට්ඨකථායං “ජානාමි”ති උත්තමපුරිසවසෙන අත්ථො වුත්තො. අඤ්ඤෙපි බහුති අඤ්ඤෙපි බහු මම තථාභාවං ජානත්තා “අයං ඉමං ධම්මං ජානාමි”ති, “අකම්පනීයතාය ථීරො”ති වා එවං වදන්ති. ලාභීති අඤ්ඤාසීති ධම්මස්ස උද්දිසනෙන මහාපඤ්ඤාතාය “අයං අත්තනා ගතමග්ගං පච්චෙදෙති, න අනුස්සුතිකො”ති අඤ්ඤාසි. අස්සාති බොධිසත්තස්ස. එතදභොසීති එතං “න බො ආළාරො කාලාමො”තිආදි මනසි අභොසි, විත්තෙසීති අත්ථො.

හෙට්ඨිමසමාපත්තිහි විනා උපරිමසමාපත්තිනං සම්පාදනස්ස අසම්භවතො “සත්ත සමාපත්තියො මං ජානාපෙසී”ති ආහ. පයොගං කරෙය්‍යන්ති භාවනං අනුයුඤ්ඤෙය්‍යන්ති අත්ථො. එවමාහාති එවං “අහං, ආවුසො”තිආදිමාහ, සත්තන්තං සමාපත්තිනං අධිගමං පච්චඤ්ඤාසීති අත්ථො.

අනුසුයකොති අනිස්සුකී. තෙන මහාපුරිසෙ පසාදං පච්චෙදෙසි. බොධිසත්තස්ස තා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා ඨිතස්ස පුරිමජාතිපරිවයෙන ඤාණස්ස ව මහත්තතාය තාසං ගති ව අභිසම්පරායො ව උපට්ඨාසි. තෙන “වට්ටපරියාපන්තා එවෙනා”ති නිව්ඡයො උදපාදි. තෙනාහ “නායං ධම්මො නිබ්බිදායා”තිආදි. එකච්චානං විරාගභාවනාසමතික්කමාවභොපි නෙව තෙසමිපි අවිචන්තාය සමතික්කමාවභො, සයඤ්ච වට්ටපරියාපන්තොයෙව, තස්මා නෙව වට්ටෙ නිබ්බිත්තදනත්ථාය, යදග්ගෙන න නිබ්බිදාය, තදග්ගෙන න විරජ්ජනත්ථාය, රාගාදීනං පාපධම්මානං න නිරුජ්ඣනත්ථාය, න උපසමත්ථාය, තස්මා තං අභිඤ්ඤෙය්‍යාධම්මං න අභිජානනත්ථාය...පෙ.... සංවත්තතිති යොජනා.

යාවදෙව ආකිඤ්චඤ්ඤායතනුපපත්තියාති සත්තසු සමාපත්තිසු උක්කට්ඨං ගහෙන්වා වදන්ති. උට්ඨාය සමුට්ඨාය අවුතිධම්මං පරියෙසිතූ යුත්තත්තා තඤ්ච අනතික්කන්තජාතිධම්මමෙවාති මහාසත්තො පජහතිති ආහ “යඤ්ච යානං පාපෙති”තිආදි. තතො පට්ඨායාති යදා සමාපත්තිධම්මස්ස ගතිඤ්ච අභිසම්පරායඤ්ච අබ්බඤ්ඤාසි, තතො පට්ඨාය. මක්ඛිකාවසෙනාති භොජනස්ස මක්ඛිකාමිස්සතාවසෙන. මනං න උප්පාදෙති භුඤ්ජිතුන්ති අධිප්පායො. මහත්තෙන උස්සාහෙනාති ඉදං කතිපාහං තත්ථ භාවනානුයොගමත්තං සන්ධාය වුත්තං, න අඤ්ඤෙසං විය කසිණපරිකම්මාදිකරණං. න හි අන්තිමභවිකබොධිසත්තානං සමාපත්තිනිබ්බත්තෙන භාරියං නාම. අනලඬකරිත්ථාති අනු අනු අලංකත්ථා පුනස්පුනං “ඉමිනා න කිඤ්චි පයොජන”න්ති කත්ථා.

278. වාචාය උග්ගහිතමත්තොවාති එත්ථ පුබ්බෙ වුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො චෙදිතබ්බො.

279. මහාවෙලා විය මහාවෙලා, විපුලවාලිකපුඤ්ජතාය මහන්තො වෙලාතට්ඨො වියාති අත්ථො. තෙනාහ “මහාවාලිකරාසීති අත්ථො”ති. උරු මරු සිකතා වාලුකා වණ්ණු වාලිකාති ඉමෙ සද්දා සමානත්ථා, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං.

සෙනා නිගව්ඡි නිව්සි එත්ථාති සෙනානිගමො, සෙනාය නිව්ට්ඨට්ඨානං. සෙනානිගාමොති පන අයං සමඤ්ඤා අපරකාලිකා. ගොවරගාමනිදස්සනඤ්චෙනං. උපරිසුත්තස්මිත්ති මහාසච්චකසුත්තෙන. ඉධ පන බොධිපල්ලඬකො අධිප්පෙතො අරියපරියෙසනාය වුව්චමානත්තා.

280. “ඤාණදස්සන”න්ති ව එකජ්ඣං ගහිතපද්ද්වයවිසයවිසෙසස්ස අනාමට්ඨත්තා “මෙ”ති ව ගහිතත්තා අනවසෙසඤ්ඤෙය්‍යාවබොධනසමත්ථමෙව ඤාණවිසෙසං බොධෙති, න ඤාණමත්තං, න දස්සනමත්තන්ති ආහ “සබ්බධම්මදස්සනසමත්ථඤ්ච මෙ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං උදපාදී”ති. අකුප්පතායාති විමොක්ඛන්තතාය සබ්බසො පටිපක්ඛධම්මෙහි අසඬබොහනීයතාය. තෙනාහ “රාගාදීහි න කුප්පති”ති. ආරම්මණසන්තතායපි තදාරම්මණානං අත්ථි විසෙසො යථා තං “ආනෙඤ්ජවිහාරෙ”ති ආහ “අකුප්පාරම්මණතාය වා”ති. පච්චවෙක්ඛණඤාණමිපිති න කෙවලං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමෙව, අථ බො යථාධිගතෙ පටිවෙධසද්ධම්මෙ එකුනවිසතිවිධපච්චවෙක්ඛණඤාණමිපි.

281. පටිච්ඡේදොති (දී. නි. වී. 2.64; සං. නි. වී. 1.1.172; සාරත්ථ. වී. මහාවග්ග 3.7) සයම්භුඤාණෙන “ඉදං දුක්ඛං” න්තිආදිනා පටිමුඛං නිබ්බේජ්ඣනවසෙන පත්තො, යථාභූතං අවබුද්ධොති අත්ථො. ගම්භීරොති මහාසමුද්දො විය මකසතුණ්ඩසූචියා අඤ්ඤානු සමුපචිතපරිපක්කඤාණසම්භාරෙහි අඤ්ඤෙසං ඤාණෙන අලබ්භනෙය්‍යාපතිට්ඨො. තෙනාහ “උත්තානභාවපටික්ඛෙපවනමෙත” න්ති. යො අලබ්භනෙය්‍යාපතිට්ඨො, සො ඔගාහිතුමසක්කුණෙය්‍යානාය සරූපතො ව පස්සිතුං න සක්කාති ආහ “ගම්භීරත්තාව දුද්දසො” ති. දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බොති කිව්ණෙන කෙනවිදෙව දට්ඨබ්බො. යං පන දට්ඨුමෙව න සක්කා, තස්ස ඔගාහෙත්වා අනු අනු බුද්ධිකෙන කථා එව නත්ථිති ආහ “දුද්දසත්තාව දුරනුබොධො” ති. දුක්ඛෙන අවබුද්ධිකම්බො අවබොධස්ස දුක්කරභාවතො. ඉමස්මිං යානෙ – “තං කිං මඤ්ඤං, හික්ඛෙවෙ, කතමං නු බො දුක්කරතරං වා දුරහිසම්භවතරං වා” ති සුත්තපදං (සං. නි. 5.1115) වත්තබ්බං. සන්තාරම්මණාය වා සත්තො. නිබ්බුතසබ්බපරිලාභනාය නිබ්බුතො. පධානභාවං නිතොති වා පණිතො. අතිත්තිකරට්ඨෙයන අතප්පකො සාදුරසභොජනං විය. එත්ථ ව නිරොධසච්චං සන්තං ආරම්මණන්ති සන්තාරම්මණං, මග්ගසච්චං සන්තං සන්තාරම්මණඤ්ඤාති සන්තාරම්මණං. අනුපසන්තසභාවානං කිලෙසානං සඬ්ඛාරානඤ්ඤා අභාවතො නිබ්බුතසබ්බපරිලාභනාය සන්තපණිතභාවෙනෙව ව අසෙවනකතාය අතප්පකතා දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය චුත්ත” න්ති. උත්තමඤාණවිසයන්තා න තක්කෙන අවචරිතබ්බො, තතො එව නිපුණඤාණගොචරතාය ව සණ්භො. සුමුමසභාවත්තා ව නිපුණො, බාලානං අවිසයන්තා පණ්ඩිතෙහි එව වෙදිතබ්බොති පණ්ඩිතවෙදහීයො. ආලියන්ති අභිරමිතබ්බට්ඨෙයන සෙවියන්ති ආලයා, පඤ්ච කාමගුණා. ආලයන්ති අල්ලියන්ති අභිරමණවසෙන සෙවන්ති ආලයා, තණ්භාවිචරිතානි. රමන්තිති රතිං වින්දන්ති කිලන්ති ලලන්ති. ආලයරතාති ආලයනිරතා.

යානං සන්ධායාති යාන-සද්දං සන්ධාය. අත්ථතො පන යානන්ති ව පටිච්චසමුප්පාදො එව අධිප්පෙතො. තිට්ඨති එලං තදායත්තචුත්තිතායාති යානං, සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයභූතා අවිජ්ජාදයො. ඉමෙසං සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයාති ඉදප්පච්චයා, අවිජ්ජාදයොව. ඉදප්පච්චයා එව ඉදප්පච්චයනා යථා “දෙවො එව දෙවතා” ති, ඉදප්පච්චයානං වා අවිජ්ජාදීනං අත්තතො එලං පති පච්චයභාවො උප්පාදනසමත්ථතා ඉදප්පච්චයනා. තෙන සමත්ථපච්චයලක්ඛණො පටිච්චසමුප්පාදො දස්සිතො හොති. පටිච්ච සමුප්පජ්ජති එලං එතස්මාති පටිච්චසමුප්පාදො. පද්ද්වයෙනපි ධම්මානං පච්චයට්ඨො එව විභාවිතො. තෙනාහ “සඬ්ඛාරාදිපච්චයානං එතං අධිවචන” න්ති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. මහාටී. 2.572-573) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො.

සබ්බසඬ්ඛාරසමථොතිආදි සබ්බන්ති සබ්බසඬ්ඛාරසමථාදිසද්දාහිට්ඨෙය්‍යං සබ්බං අත්ථතො නිබ්බානමෙව. ඉදානි තස්ස නිබ්බානභාවං දස්සෙතුං “යස්මා හී” තිආදි චුත්තං. න්ති නිබ්බානං. ආගම්මාති පටිච්ච අරියමග්ගස්ස ආරම්මණපච්චයභාවහෙතු. සම්මන්තිති අප්පටිසන්තිකුපසමවසෙන සම්මන්ති. තථා සන්තා සවිසෙසං උපසන්තා නාම හොන්තිති ආහ “චූපසම්මන්ති” ති. එතෙන “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා සම්මන්ති එත්ථාති සබ්බසඬ්ඛාරසමථො, නිබ්බාන” න්ති දස්සෙති. සබ්බසඬ්ඛාරවිසංයුත්තෙ ව නිබ්බානෙ සබ්බසඬ්ඛාරචූපසමපරියායො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. පටිනිස්සට්ඨාති සමුච්ඡෙදවසෙන පරිච්චන්තා හොන්ති. සබ්බා තණ්හාති අට්ඨසන්තප්පහෙදා සබ්බාපි තණ්හා. සබ්බෙ කිලෙසරාගාති කාමරාගරූපරාගාදිහෙදා සබ්බෙපි කිලෙසභූතා රාගා, සබ්බෙපි වා කිලෙසා ඉධ “කිලෙසරාගා” ති වෙදිතබ්බො, න ලොභවිසෙසා එව විත්තස්ස විපරිණතභාවාපාදනතො. යථාහ “රත්තම්පි විත්තං විපරිණතං, දුට්ඨම්පි විත්තං විපරිණතං, මුල්භම්පි විත්තං විපරිණතං” න්ති (පාරා. 271). විරජ්ජන්තිති පලුප්ජන්ති.

විරනිස්ජජාචරභාසනෙහි පිට්ඨිආගිලායනතාලගලසොසාදිවසෙන කායකිලමථො වෙව කායවිහෙසා ව වෙදිතබ්බො. සා ව බො දෙසනාය අත්ථං අජානන්තානං වසෙන චුත්තා, ජානන්තානං පන දෙසනාය කායපරිස්සමොපි සත්ථු අපරිස්සමොව. තෙනාහ භගවා – “න ව මං ධම්මාධිකරණං විහෙසෙසි” ති (උදා. 10). තෙනෙවාහ “යා අජානන්තානං දෙසනා නාම, සො මම කිලමථො අස්සා” ති. උභයන්ති විත්තකිලමථො වෙව විත්තවිහෙසා වාති උභයම්පෙන බුද්ධානං තත්ථි බොධිමුලෙයෙව සමුච්ඡන්තන්තා.

අනුබුභනං සම්පිණ්ඩනං. සොති “අපිස්සු” ති නිපාතො. මන්ති පටි-සද්දෙයොගෙන සාමිඅත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “මමා” ති. චුද්ධිප්පත්තා වා අච්ඡරියා අනච්ඡරියා. චුද්ධිඅත්ථොපි හි අ-කාරො හොති යථා “අසෙක්ඛා ධම්මා” ති (ධ. ස. 11.තිකමාතිකා). කප්පානං සතසහස්සං වත්තාරි ව අසඬ්ඛෙය්‍යානි සදෙවකස්ස ලොකස්ස ධම්මසංවිභාගකරණත්ථමෙව පාරම්යො පුරෙත්වා ඉදානි අධිගතධම්මරජ්ජස්ස තත්ථ අප්පොස්සුක්කතාපත්තිදීපනතා, ගාථාත්ථස්ස අච්ඡරියනා, තස්ස චුද්ධිප්පත්ති වාති වෙදිතබ්බං. අත්ථද්වාරෙන හි ගාථානං අනච්ඡරියනා. ගොචරා අහෙසුන්ති උපට්ඨගෙසුං. උපට්ඨානඤ්ඤා විතක්කෙනබ්බතාති ආහ “පරිචිතක්කයිතබ්බතං පාපුණ්සු” ති.

යදි සුඛාපටිපදාව, කථං කිව්ණාති ආහ “පාරම්පුරණකාලෙ පනා” තිආදි. එවමාදීනි දුප්පරිච්චජාති දෙන්තස්ස. හ-ඉති වා “බ්‍යත්ත” න්ති එතස්මිං අත්ථෙ නිපාතො. එකංසත්ථෙති කෙච්චි. හ බ්‍යත්තං, එකංසෙන වා අලං නිජ්ජයොජනං එවං කිව්ණෙන අධිගතස්ස ධම්මස්ස දෙසිතන්ති යොජනා. හලන්ති වා “අල” න්ති ඉමිනා සමානත්ථං පදං “හලන්ති වදාමි” තිආදිසු (දී. නි. වී. 2.65; සං. නි. වී. 1.1.172) විය. රාගදොසපරිපුට්ඨෙහීති පුට්ඨවිසෙන විය සප්පෙන රාගෙන දොසෙන ව සම්පුට්ඨෙහි අභිභූතෙහි. රාගදොසානුගතෙහීති රාගෙන ව දොසෙන ව අනුබන්ධෙහි.

කාමරාගරත්තා හවරාගරත්තා ව නිවරණෙනි නිවුතනය, දිට්ඨිරාගරත්තා විපරිතාහිනිවෙසෙන. න දක්ඛන්තීති යාථාවතො ධම්මං න පටිච්ඡික්ඛිස්සන්ති. එවං ගාභාපෙතුන්ති “අනිච්ච”න්තිආදිනා සභාවෙන යාථාවතො ධම්මං ජානාපෙතුං. රාගදොසපරෙතනාපි නෙසං සම්මුල්භභාවෙනෙවාති ආහ “තමොඛන්ධෙන ආවුටා”ති.

282. ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කතාපත්තියා කාරණං විභාවෙතුං “කස්මා පනා”තිආදිනා සයමෙව වොදනං සමුට්ඨාපෙති. තත්ථ අඤ්ඤාතවෙසෙනාති ඉමස්ස භගවතො සාවකභාවුපගමනෙන අඤ්ඤාතරූපෙන. තාපසවෙසෙනාති කෙවි. සො පන අරහත්තාධිගමෙනෙව විගච්ඡෙයා. තිවිධං කාරණං අප්පොස්සුක්කතාපත්තියා පටිපක්ඛස්ස බලවභාවො, ධම්මස්ස ගම්භීරතා, තත්ථ ව සාතිසයං ගාරවන්ති, ත දස්සෙතුං “තස්ස හි”තිආදි ආරද්ධං. (තත්ථ පටිපක්ඛා නාම රාගාදයො කිලෙසා සම්මාපටිපත්තියා අන්තරායකරත්තා. තෙසං බලවභාවතො විරපරිභාවනාය සත්තසන්තානතො දුඛ්ඛිසොධියතාය තෙ සත්තෙ මත්තභන්ටිතො විය දුඛ්බලපුරිසං අධිභවිත්වා අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා අනායබාසනං ආපාදෙන්තා අනෙකසතයොජනායාමචිත්ථාරං සුනිවිතං සනසන්තිවෙසං කණ්ටකදුග්ගම්පි අධිසෙන්ති. දුරප්පභෙදදුච්ඡේජ්ජනාහි දුඛ්ඛිසොධියතං පන දස්සෙතුං “අථස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ව අන්තො අමට්ඨතාය කඤ්ඤියපුණ්ණා ලාබු. විරපාරිවාසිකතාය තක්කභරිතා වාටි. ස්නෙහනිත්තදුඛ්බලභාවෙන වසාපිතපිලොතිකා. තෙලම්ස්සිතතාය අඤ්ජනමක්ඛිතභත්ථො දුඛ්ඛිසොධියා වුත්තා, හීනුපමා වෙතා රූපපඛන්ධභාවතො අවිරකාලිකත්තා ව මලිතතාය, කිලෙසසංකිලෙසො එව පන දුඛ්ඛිසොධියතරො අනාදිකාලිකත්තා අනුසයිතත්තා ව. තෙනාහ “අතිසංකිලිට්ඨා”ති. යථා ව දුඛ්ඛිසොධියතරතාය, එවං ගම්භීරදුද්දසදුරුනුබොධානම්පි වුත්තඋපමා හීනුපමාව).

පටිපක්ඛවිගමනෙන ගම්භීරොපි ධම්මො සුපාකටො භවෙයා. පටිපක්ඛවිගමනං පන සම්මාපටිපත්තිපටිබද්ධං, සා සද්ධම්මස්සවනාධිනා. තං සත්ථරි ධම්මෙ ව පසාදායත්තං, සො ගරුට්ඨානියානං අප්ඤ්ඤාතතෙතොති පනාලිකාය සත්තානං ධම්මසම්පටිපත්තියා බ්‍රහ්මයාවනානිමිත්තන්ති තං දස්සෙන්තො “අපිවා”තිආදිමාහ.

උපක්කිලෙසභුතං අප්පං රාගාදිරජං එතස්සාති අප්පරජං, අප්පරජං අක්ඛි පඤ්ඤාවක්ඛු යෙසං තෙ තංසභාවාති කත්වා අප්පරජක්ඛජාතිකාති අයමත්ථො විභාවිතො “පඤ්ඤාමයෙ”තිආදිනා. අප්පං රාගාදිරජං යෙසං තංසභාවා අප්පරජක්ඛජාතිකාති එවම්පි සද්දත්ථො සම්භවති. දානාදිදසපුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි සරණගමනපරහිතපරිණාමනෙහි සද්ධිං (ද්වාදස භොන්තිති) “ද්වාදසපුඤ්ඤකිරියවසෙනා”ති වුත්තං.

රාගාදිමලෙන සමලෙහි පුරණාදිහි ඡහි සත්ථාරෙහි සත්ථුපටිඤ්ඤෙහි කඛ්ඛරවනාවසෙන වින්තාකවිආදිභාවෙ යත්වා තක්කපරියාහතං විමොසානුවරිතං සයංපටිභානං වින්තිතො. තෙ කිර බුද්ධකොලාහලානුස්සවෙන සඤ්ජාතකුතුහලං ලොකං වඤ්චෙන්වා කොහඤ්ඤෙ යත්වා සබ්බඤ්ඤානං පටිජානන්තා යං කිඤ්චි අධම්මංයෙව ධම්මොති දිපෙසුං. තෙනාහ “තෙ හි පුරෙතරං උප්පජ්ජිත්වා”තිආදි. අපාපුරෙතන්ති එතං කස්සපස්ස භගවතො සාසනන්තරධානතො පභුති පිහිතං නිබ්බානනගරස්ස මහාද්වාරං අරියමග්ගං සද්ධම්මදෙසනාහත්ථෙන අපාපුර විවර.

සෙලපබ්බතො උච්චො භොති ටීරො ව, න පංසුපබ්බතො මිස්සකපබ්බතො වාති ආහ “සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධති”ති. ධම්මමයං පාසාදන්ති ලොකුත්තරධම්මමාහ. සො හි සබ්බසො පසාදාවහො, සබ්බධම්මෙ අතික්කම්ම අබ්භුග්ගතට්ඨෙන පාසාදසදිසො ව. පඤ්ඤාපරියායො වා ඉධ ධම්මං-සද්දො. සා හි අබ්භුග්ගතට්ඨෙන “පාසාදො”ති අභිධම්මෙ (ධ. ස. අට්ඨ. 16) නිද්දිට්ඨා. තථා වාහ -

“පඤ්ඤාපාසාදමාරුග්ග, අසොකො සොකිතිං පජං;
පබ්බතට්ඨොව භුමට්ඨෙ, ධීරො බාලෙ අවෙක්ඛති”ති. (ධ. ප. 28);

උට්ඨෙහීති වා ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කතාසංඛ්ඛාතසංඛ්ඛකොවාපත්තිතො කිලාසුභාවතො උට්ඨහ.

283. ගරුට්ඨානියං පයිරූපාසිත්වා ගරුතරං පයොජනං උද්දිස්ස අභිපත්ථනා අප්ඤ්ඤාතා, සාපි අත්ථතො යාවනාව භොතිති ආහ “අප්ඤ්ඤාතන්ති යාවන”න්ති. පදෙසවිසයං ඤාණදස්සනං අහුත්වා බුද්ධානංයෙව ආවෙණිකභාවතො ඉදං ඤාණද්වයං “බුද්ධවක්ඛු”ති වුවවතිති ආහ “ඉමෙසඤ්ඤි ද්විත්තං ඤාණානං බුද්ධවක්ඛුති නාම”න්ති. තිණ්ණං මග්ගඤ්ඤාණානන්ති හෙට්ඨිමානං තිණ්ණං මග්ගඤ්ඤාණානං “ධම්මවක්ඛු”ති නාම. වතුසච්චධම්මදස්සනමත්තභාවතො. යතො තාති ඤාණානි චිජ්ජපමභාවෙන වුත්තාති, අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං පන ඤාණකිවචස්ස සිඛාප්පත්තියා න දස්සනමත්තං භොතිති “ධම්මවක්ඛු”ති න වුවවති, තතො තං චජ්ජපමභාවෙන වුත්තං. වුත්තනසෙනාති “අප්පරජක්ඛා”ති එත්ථ වුත්තනසෙන. යස්මා මන්දකිලෙසා “අප්පරජක්ඛා”ති වුත්තා, තස්මා බහලකිලෙසා “මහරජක්ඛා”ති වෙදිතබ්බා. පටිපක්ඛවිධිමනසමත්ථතාය තික්ඛාති සුරාති විසදාති, වුත්තවිපරියායෙන මුදුනි. සද්ධාදයො ආකාරාති සද්දභනාදිප්පකාරෙ වදති. සුන්දරාති කලායාණා. සම්මොහවිනොදනියං (විභ. අට්ඨ. 814) පන “යෙසං ආසාදයො කොට්ඨාසා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා, විපරිතා ද්වාකාරා”ති වුත්තං, තං ඉමාය අත්ථවණ්ණනාය අඤ්ඤාදත්ථු සංසන්දනි සමෙතීති දට්ඨබ්බං. කාරණං නාම පච්චයාකාරො, සච්චාති වා.

අයං පනෙත්ථ පාළිති එත්ථ අප්පරජක්ඛාදිපදානං අත්ථවිභාවනෙ අයං තස්සත්ථස්ස විභාවනී පාළි. සද්ධාදීනං විමුක්තිපරිපාවකධම්මානං ඛලවභාවො තප්පටිපක්ඛානං පාපධම්මානං දුඛ්ඛලභාවෙනෙව හොති, තෙසඤ්ච ඛලවභාවො සද්ධාදීනං දුඛ්ඛලභාවෙනාති විමුක්තිපරිපාවකධම්මානං අත්ථිතානත්ථිතාවසෙන අප්පරජක්ඛමභාරජක්ඛතාදයො පාළියං විභජිත්වා දස්සිතා. ඛන්ධාදයො එව ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකො. සම්පත්තිභවභූතො ලොකො සම්පත්තිභවලොකො, සුගතිසංඛාරො උපපත්තිභවො. සම්පත්ති සම්භවති එතෙනාති සම්පත්තිසම්භවලොකො. සුගතිසංචත්තනියො කම්මභවො. දුගති සංඛාරාඋපපත්තිභවදුගති සංචත්තනියකම්මභවා විපත්තිභවලොකවිපත්තිසම්භවලොකො.

පුන එකකදුකාදිවසෙන ලොකං විභජිත්වා දස්සෙතුං “එකො ලොකො”තිආදි වුත්තං. ආභාරාදයො විය හි ආභාරට්ඨිකිකා සංඛාරා ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකොති. එත්ථ එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිකිකාති යායං පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය සබ්බසංඛාරානං පච්චයායත්තවුත්ති, තාය සබ්බෙ සංඛාරා එකොව ලොකො එකවිධො පකාරන්තරස්ස අභාවතො. ද්වෙ ලොකාතිආදියුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. නාමග්ගහණෙන වෙන්ථ නිබ්බානස්ස අග්ගහණං තස්ස අලොකසභාවත්තා. නනු ව ආභාරට්ඨිකිකාති එත්ථ පච්චයායත්තවුත්තිතාය මග්ගඵලානම්පි ලොකතා ආපජ්ජති? නාපජ්ජති පරිඤ්ඤායානං දුක්ඛසච්චධම්මානං ඉධ “ලොකො”ති අධිප්පෙතත්තා. අථ වා න ලුප්පති න පලුප්පති යො ගතීතො තථා න හොති, සො ලොකොති තංගහණරහිතානං ලොකුත්තරානං නත්ථි ලොකතා. උපාදානානං ආරම්මණභූතා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා. දසායතනානීති දස රූපායතනානි. සෙසමෙන්ථ සුවිඤ්ඤායාමෙව.

විච්චට්ඨකායස්ස අධිප්පෙතත්තා තස්ස ව සබ්බං තෙභුමකකම්මං ගරහිතබ්බං වජ්ජිතබ්බඤ්ච හුත්වා උපට්ඨානීති වුත්තං “සබ්බෙ අභිසංඛාරා වජ්ජං, සබ්බෙ භවගාමිකම්මා වජ්ජ”න්ති. අප්පරජක්ඛමභාරජක්ඛාදියු පඤ්චසු දුකෙසු එකෙකස්මිං දස දස කත්වා “පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි ඉමාති පඤ්චන්ද්‍රියාති ජානාති”ති වුත්තං. අථ වා අත්ථයතො ඛාතිරෙකතො ව සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං පරොපරියත්තං ජානාතිති කත්වා තථා වුත්තං. එත්ථ ව අප්පරජක්ඛාදිභව්වාදිවසෙන ආවජ්ජෙන්තස්ස භවතො තෙ සත්තා පුඤ්ජපුඤ්ජාව හුත්වා උපට්ඨන්ති, න එකෙකා.

උප්පලාති එත්ථ සත්තිති උප්පලිතී, ගච්ඡොපි ජලාසයොපි, ඉධ පන ජලාසයො අධිප්පෙතොති ආහ “උප්පලවනෙ”ති. යාති උදකස්ස අත්තො නිමුග්ගතොව හුත්වා පුසන්ති වඩ්ඪන්ති, තාති අත්තොතිමුග්ගපොසිති. දිපිතානීති අට්ඨකථායං පකාසිතාති, ඉධෙව වා “අඤ්ඤානිපි”තිආදිනා භාසිතාති.

උග්ගච්ඡකඤ්ඤාති උග්ගච්ඡිතං නාම ඤාණග්ගසට්ඨං, ඤාණෙ උග්ගච්ඡමත්තෙ එව ජානාතිති අත්ථො. විපඤ්චිතං විත්ථාරිතමෙව අත්ථං ජානාතිති විපඤ්චිතඤ්ඤා. උද්දෙසාදිති නෙතබ්බොති නෙයොයා. සහ උදාහට්ඨෙලායාති උදාහාරෙ උදාහරමත්තෙයෙව. ධම්මාභිසමයොති වතුසච්චධම්මස්ස ඤාණෙන සද්ධිං අභිසමයො. අයං වුවච්ඡිති අයං “වත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදිනා නයෙන සංඛිත්තෙන මාතිකාය ධ්වසිමානාය දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා අරහත්තං ගණ්හිතුං සමත්ථො පුග්ගලො “උග්ගච්ඡකඤ්ඤා”ති වුවච්ඡිති. අයං වුවච්ඡිති අයං සංඛිත්තෙන මාතිකං ධ්වසෙත්වා විත්ථාරෙන අත්ථො විභජ්ජමානෙ අරහත්තං පාපුණ්තුං සමත්ථො පුග්ගලො “විපඤ්චිතඤ්ඤා”ති වුවච්ඡිති. උද්දෙසතොති උද්දෙසහෙතු, උද්දිසන්තස්ස, උද්දිසාපෙන්තස්ස වාති අත්ථො. පරිපුච්ඡතොති අත්ථං පරිපුච්ඡන්තස්ස. අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො හොතිති අනුක්කමෙන අරහත්තප්පත්ති හොති. න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො හොතිති තෙන අත්තභාවෙන මග්ගං වා එලං වා අත්තමසො ඤානං වා විපස්සනං වා නිබ්බන්තෙතුං න සක්කොති. අයං වුවච්ඡිති පුග්ගලො පදපරමොති අයං පුග්ගලො ඛාඤ්ජනපදමෙව පරමං අස්සාති පදපරමොති වුවච්ඡිති.

කම්මාවරණෙනාති (විභ. අට්ඨ. 826) පඤ්චවිධෙන ආනන්තරියකම්මෙන. විපාකාවරණෙනාති අහෙතුකපටිසන්ධියා. යස්මා පන දුහෙතුකානම්පි අරියමග්ගපට්ඨෙධො නත්ථි, තස්මා දුහෙතුකා පටිසන්ධිපි “විපාකාවරණමෙවා”ති වෙදිතබ්බො. කිලෙසාවරණෙනාති නියතමිච්ඡාදිට්ඨියා. අස්සද්ධාති බුද්ධාදියු සද්ධාරහිතා. අව්ජන්දිකාති කත්තුකමානාකුසලව්ජන්දරහිතා. උත්තරකුරුකා මනුස්සා අව්ජන්දිකට්ඨානං පටිට්ඨා. දුප්පඤ්ඤාති භවභිගපඤ්ඤාය පරිහිතා. භවභිගපඤ්ඤාය පන පරිපුණ්ණායපි යස්ස භවභිගං ලොකුත්තරස්ස පච්චයො න හොති, සොපි දුප්පඤ්ඤො එව නාම. අභබ්බා නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තන්ති කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තනියාමසංඛාරං මග්ගං ඔක්කමිතුං අධිගන්තුං අභබ්බා. න කම්මාවරණෙනාතිආදීති වුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බොති.

නිබ්බානස්ස ද්වාරං පටිසනමග්ගො. විවරිත්වා ධ්වසිතො මහාකරුණුපනිස්සයෙන සයම්භුඤාණෙන අධිගතත්තා. සද්ධං පමුඤ්ඤන්තුති අත්තතො සද්ධං පවෙසෙන්නු, සද්දහනාකාරං උපට්ඨපෙන්තුති අත්ථො. සුඛෙන අකිච්ඡෙන පවත්තනියතාය සුප්පවත්තිතං. න භාසිං න භාසිස්සාමිති වින්තෙසිං.

284. ධම්මං දෙසෙස්සාමිති එවං පවත්තිතධම්මදෙසනාපටිසංයුත්තස්ස විතක්කස්ස සත්තමසත්තාහතො පරං අට්ඨමසත්තාහෙයෙව උප්පන්නත්තා වුත්තං “අට්ඨමෙ සත්තාහෙ”ති. න ඉතරසත්තාහාති විය පටිනියතකිච්චලක්ඛිතස්ස අට්ඨමසත්තාහස්ස නාම පවත්තිතස්ස සබ්භවා.

විවචනානි දෙවතාවිග්ගහෙන විවචනාපච්චිග්ගනිද්දාය ජනානං පාකටං විජ්ජකාරන්ති අත්ථො. “බුද්ධත්තං අනධිගන්ත්වා න පච්චාගමිස්සාමි”ති උප්පන්නවිතක්කානිසයහෙතුකෙන පටච්චිපරිවත්තනවෙතිසං නාම දස්සෙත්වා. සාකියකොලියමල්ලරජ්ජවසෙන තිණි රජ්ජාති. රුක්ඛමුලෙති නිග්‍රොධමුලෙ. වත්වා පක්කාමි, පක්කමන්තියා වස්සා මහාසත්තො ආකාරං දස්සෙසි සුවණ්ණථාලග්ගහණාය, සා “තුම්හාකං තං පරිච්චන්තමොවා”ති පක්කාමි.

දිවාච්චාරං කත්වාති නානාසමාපත්තියො සමාපජ්ජනෙන දිවාච්චාරං විහරිත්වා. “කාමං තවො ච න්හාරු ච, අට්ඨි ච අවසිස්සතු, උපසුස්සතු සරිරෙ මංසලොහිත”න්තිආදිනා සුත්තෙ (ම. නි. 2.184; සං. නි. 2.237; අ. නි. 2.5; 8.13; මහානි. 17, 196) ආගතනයෙන චතුරභගවීරියං අධිට්ඨන්ත්වා.

නවයොජනන්ති උබ්බෙධතො චුත්තං, පුට්ඨලතො ද්වාදසයොජනා, දීඝතො යාව චක්කවාළා ආයතානි වදන්ති. අජ්ඣාත්ථරන්තො උපසඬකමිත්වා – “උට්ඨෙහි සො, සිද්ධත්ථ, අහං ඉමස්ස පල්ලඬකස්ස අනුච්ඡවිකො”ති වත්වා තත්ථ සක්ඛිං ඔතාරන්තො අත්තතො පරිසං නිද්දිසි. එකජ්ජහාරොතෙව – “අයමෙව අනුච්ඡවිකො, අයමෙව අනුච්ඡවිකො”ති කොලාහලමකාසි, තං සුත්වා මහාසත්තො...පෙ.... හත්ථං පසාරෙති. යං සන්ධාය චුත්තං –

“අවෙනනායං පට්ඨි, අවිඤ්ඤාය සුඛං දුඛං;
සාපි දානලා මය්හං, සත්තක්ඛන්තුං පකම්පමා”ති. (වරියා. 1.124);

පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණං විසොධෙන්වාති ආනෙන්වා සම්බන්ධො සීභාවලොකනඤ්ඤායෙන. වට්ඨවිවට්ඨං සම්මසිත්වාති චතුසච්චමනසිකාරං සන්ධායාහ. ඉමස්ස පල්ලඬකස්ස අත්ථායානි පල්ලඬකසිසෙන අධිගතවිසෙසං දස්සෙති. තත්ථ හි සිඛාප්පත්තවිමුත්තිසුඛං අවිජ්ජන්තො අත්තරන්තරා ච පට්ඨවසමුප්පාදකං මනසිකරොන්තො එකපල්ලඬකෙන නිසිදි. එකච්චානන්ති යා අධිගතමග්ගා සච්ඡිකතනිරොධා එකදෙසෙන ච බුද්ධගුණො ජානන්ති, තා යපෙන්වා තදඤ්ඤෙසං දෙවනානං. අඤ්ඤෙපි බුද්ධත්තකරානි විසාබාපුණ්ණමතො පට්ඨාය රත්තින්දිවං එවං නිව්චසමානිතභාවහෙතුකානං බුද්ධගුණානං උපරි අඤ්ඤෙපි බුද්ධත්තසාධකා, “අයං බුද්ධො”ති බුද්ධභාවස්ස පරෙසං විභාවනා ධම්මා කිං නු බො අත්ථිති යොජනා.

අනිමිසෙහිති ධම්මපිතිවිජ්ජාරවසෙන පසාදවිකසිතනිව්චලතාය නිමෙසරහිතෙහි. රතනවඬකමෙති දෙවතාහි මාපිතෙ රතනමයවඬකමෙ. රතනභූතානං සත්තන්තං පකරණානං තත්ථ ච අනන්තනයස්ස ධම්මරතනස්ස සම්මසනෙන තං යානං රතනසරවෙතිසං නාම ජානන්තිපි වදන්ති. එවන්ති වක්ඛමානාකාරෙන. ඡබ්බණ්ණානං රස්මීනං දන්තෙහි නික්ඛමනතො ඡද්දන්තනාගකුලං වියානි නිදස්සනං චුත්තං.

හෙට්ඨා ලොභපාසාදජ්ජමාණොති නවභූමකස්ස සබ්බපඨමස්ස ලොභපාසාදස්ස හෙට්ඨා ලොභපාසාදජ්ජමාණො. බන්ධකට්ඨකථායං (මහාව. අට්ඨ. 5) පන තත්ථ “හණ්ඩාගාරගබ්භජ්ජමාණ”න්ති චුත්තං.

පච්චග්ගෙහි අහිනවෙ. පච්චෙකං මහග්ගනාය පච්චග්ගෙහි කෙවි, තං න සුන්දරං. න හි බුද්ධා හගවන්තො මහග්ගං පටිග්ගණ්හන්ති පරිභුඤ්ජන්ති චා. පිණ්ඩපාකන්ති එත්ථ මන්ථස්ථෙව මධුපිණ්ඩකඤ්ථෙ සන්ධාය වදති. අයං විතක්කොති – “කස්ස නු බො අහං පඨමං ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති අයං පරිච්චන්තො.

පණ්ඩිවචෙනාති සමාපත්තිපට්ඨාහසංසිද්ධෙන අධිගමබාහුසච්චසඬකාතෙන පණ්ඩිතභාවෙන. වෙය්‍යත්තියෙනාති සමාපත්තිපට්ඨාහපච්චයෙන පාරිභාරියපඤ්ඤාසඬකාතෙන බ්‍යත්තභාවෙන. මෙධාවිති නිහෙතුකපට්ඨසන්ධිපඤ්ඤාසඬකාතාය තංතංඉතිකත්තබ්බතාපඤ්ඤාසඬකාතාය ච මෙධාය සමන්තාගතොති එවම්පෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. මහාජාතියොති මහාපරිභානිකො. ආගමනපාදාපි තත්ථිති ඉදං පඨමං වත්තබ්බං, අථාහං තත්ථ ගච්ඡෙය්‍යං, ගන්ත්වා දෙසියමානං ධම්මමිසිස්ස සොතුං සොතපසාදොපි තත්ථිති යොජනා. කිං පන හගවතා අත්තතො බුද්ධානුභාවෙන තෙ ධම්මං ඤාපෙතුං න සක්කාති? ආම, න සක්කා. න හි පරතො සොසං අත්තරෙන සාවකානං ධම්මානිසමයො සම්භවති, අඤ්ඤථා ඉතරපච්චයරහිතස්සපි ධම්මානිසමයෙන භවිතබ්බං, න ච තං අත්ථි. චුත්තඤ්ඤෙන – “ද්වෙමෙ, හික්ඛෙවෙ, පච්චයා සම්මාදිට්ඨියා උප්පාදාය පරතො ච සොසො අජ්ඣාත්තඤ්ථෙ යොනිසොමනසිකාරො”ති (අ. නි. 2.127). පාළියං රාමස්සෙව සමාපත්තිලාභිතා ආගතා, න උදකස්ස, තං තස්ස බොධිසත්තෙන සමාගතකාලවසෙන චුත්තං. සො හි පුබ්බෙපි තත්ථ යුත්තජ්ජයුත්තො විහරන්තො මහාපුරිසෙන බිජ්ජඤ්ඤෙව සමාපත්තිනං නිබ්බන්තිතභාවං සුත්වා සංවෙගජාතො මහාසත්තෙ තතො නිබ්බිජ්ජ පක්කන්තෙ සටෙන්තො වායමන්තො නවරස්සෙව අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙසි. තෙන චුත්තං “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතෙන නිබ්බන්තොති අද්දසා”ති. එතෙ අට්ඨ බ්‍රාහ්මණානි සම්බන්ධො. ඡළඬගවානි ඡළඬගවිදුතො. මන්තන්ති මන්තපදං. “නිජ්ඣායිත්වා”ති වචනසෙසො, මන්තෙන්වාති අත්ථො. වියාකරිංසුති කට්ඨෙසු.

යථාමන්තපදන්ති ලක්ඛණමන්තසඬකාතවෙදවචනානුරූපං. ගතානි පටිපන්නා. “ද්වෙව ගතියො හවන්ති අනඤ්ඤා”ති (දී. නි. 2.33; 3.199-200; ම. නි. 2.384, 398) චුත්තනියාමෙන නිවිජ්ජිතුං අසක්කොන්තා බ්‍රාහ්මණා චුත්තමෙව පටිපජ්ජිංසු, න මහාපුරිසස්ස බුද්ධභාවජ්ජන්තිං පච්චාසිසිංසු. ඉමෙ පන කොණ්ඩඤ්ඤාදයො පඤ්ථ

“එකංසතො බුද්ධො භවිස්සති” නි ජානනිවිජයන්තා මන්තපදං අතික්කන්තා. පුණ්ණපත්තන්ති තුට්ඨිදානං. නිබ්බිතක්කාති නිබ්බිතප්පා, න ද්වෙධා තක්කා.

වජ්ජකාලෙති වජ්ජකාලෙ. වජ්ජනත්ථං බීජානි නිහරණන්තෙන තත්ථ අග්ගං ගහෙත්වා දානං බීජග්ගදානං නාම. ලායනග්ගාදිසුපි එසෙව නයො. ධක්ඛ්ඤාඵලස්ස නාතිපරිණතකාලෙ පුටුකකාලෙ. ලායනෙති සස්සලායනෙ. යථා ලුනං භත්ථකං කත්වා වෙණුවසෙන බන්ධනං වෙණුකරණං. වෙණුයො පන පුරිසභාරවසෙන බන්ධනං කලාපො. බලෙ කලාපානං යථාදිවසෙ අග්ගං ගහෙත්වා දානං බලග්ගං. මද්දිත්වා විහිනං රාසිකරණදිවසෙ අග්ගං ගහෙත්වා දානං භණ්ඩග්ගං. කොට්ඨාගාරෙ ධක්ඛ්ඤාස්ස පක්ඛිපනදිවසෙ දානං කොට්ඨග්ගං. උද්ධරිත්වාති බලතො ධක්ඛ්ඤාස්ස උද්ධරිත්වා. නවන්තං අග්ගදානානං දින්නත්තාති ඉදං තස්ස රත්තඤ්ඤානං අග්ගභාවත්ථාය කතාහිනිභාරානුරූපං පවත්තිතසාවකපාරමියා විණ්ණන්තෙ පවත්තිතත්තා වුත්තං. තිණ්ණමිපි හි බොධිසත්තානං තංතංපාරමියා සිබාප්පත්තකාලෙ පවත්තිතං පුඤ්ඤං අපුඤ්ඤං වා ගරුතරවිපාකමෙව භොති, ධම්මස්ස ව සබ්බපයමං සවිජ්ජිරියාය විනා කථං රත්තඤ්ඤානං අග්ගභාවසිද්ධිති. ඛණ්ඩාරා බො ඉමෙ පඤ්චවග්ගියාති ඉදං පන උපකාරානුස්සරණමත්තකමෙව පරිවයවසෙන ආලාරුදකානුස්සරණං විය.

285. විවරෙති මජ්ඣෙ. තෙනාහ “තිගාචුතත්තරෙ යානෙ”ති. අයොජියමානෙ උපයොගවචනං න පාපුණාති සාම්චවනස්ස පසඩ්ගෙ අන්තරා-සද්දයොගෙන උපයොගවචනස්ස ඉච්ඡිතත්තා. තෙනාහ “අන්තරාසද්දෙන පන යුත්තත්තා උපයොගවචනං කත”න්ති.

සබ්බං තෙභුමකධම්මං අභිභවිත්වා පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන අතික්කමිත්වා. චතුභුමකධම්මං අනවසෙසං ඤෙය්‍යාං සබ්බසො ඤෙය්‍යාවරණස්ස පහිනත්තා සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණෙන අවෙදිං. රජ්ජනදුස්සනමුය්භනාදිනා කිලෙසෙන. අප්පභාතබ්බමිපි කුසලාබ්‍යාකතං තප්පට්ඨද්ධකිලෙසමටනෙන පහිනත්තා න භොතිති ආහ “සබ්බං තෙභුමකධම්මං ජහිත්වා ධීතො”ති. ආරම්මණතොති ආරම්මණකරණවසෙන.

කිඤ්චාපි ලොකියධම්මානම්පි යාදිසො ලොකනාථස්ස අධිගමො, න තාදිසො අධිගමො පරුපදෙසො අත්ථි, ලොකුත්තරධම්මෙ පනස්ස ලෙසොපි නත්ථිති ආහ “ලොකුත්තරධම්මෙ මය්භං ආචරියො නාම නත්ථි”ති. පටිභාගපුග්ගලොති සීලාදිහි ගුණෙහි පටිනිධිභූතො පුග්ගලො. සහෙතුනාති සහධම්මෙන සපාටිහීරකතාය. නයෙනාති අභිජානනතාදිවිධිනා. වත්තාරි සච්චානීති ඉදං තබ්බිනිමුත්තස්ස ඤෙය්‍යාස්ස අභාවතො වුත්තං. සයං බුද්ධොති සයමෙව සයම්භුඤාණෙන බුද්ධො. විගතපරිලාභතාය සිතිභූතො. තතො එව නිබ්බුතො. ආහඤ්ජන්ති ආහනිස්සාමි. වෙනෙය්‍යානං අමතාධිගමාය උග්ගොසනාදිං කත්වා සන්ථු ධම්මදෙසනා අමතදුන්දුහීති වුත්තා.

අනන්තඤාණො ජිතකිලෙසොති අනන්තජීනො. එවම්පි නාම භවෙය්‍යාති එවංවිධෙ නාම රූපරතනෙ ඊදිසෙන ඤාණෙන භවිතබ්බන්ති අධිප්පායො. අයං හිස්ස පබ්බජ්ජාය පච්චයො ජාතො, කතාධිකාරො වෙස. තථා හි භගවා තෙන සමාගමත්ථං පදසාව තං මග්ගං පටිපජ්ජී.

කොට්ඨාසසම්පන්නාති අධිගපච්චඩ්ගසඩ්ධාතඅවයවසම්පන්නා. අට්ටියතීති අට්ටො භොති, දොමනස්සං ආපජ්ජතිති අත්ථො.

අවිභං උපපන්නාසෙති අවිභෙසු නිබ්බත්තා. විමුක්තාති අග්ගඵලවිමුක්තියා විමුක්තා. තෙ හිත්වා මානුසං දෙහං, දිබ්බයොගං උපජ්ඣගුන්ති තෙ උපකා දයො මානුසං අත්තභාවං ජහිත්වා ඔරම්භාගියසංයොජනප්පභානෙන අවිභෙසු නිබ්බත්තමත්තාව අග්ගමග්ගාධිගමෙන දිබ්බයොගං උද්ධම්භාගියසංයොජනං සමතික්කමීංසු.

286. සණ්ඨපෙසුන්ති “නෙව අභිවාදෙනබ්බො”තිආදිනා (මහාව. 12) සණ්ඨං කිරියාකාරං අකංසු. තෙනාහ “කතිකං අකංසු”ති. පධානතොති පුබ්බෙ අනුට්ඨිතදුක්කරවරණතො. පභාවිතන්ති වාචාසමුට්ඨානං, වචිනිවිජාරණන්ති අත්ථො. “අයං න කිඤ්චි වසෙසං අධිගමිස්සති”ති අනුක්කණ්ඨනත්ථං. “මයං යත්ථ කත්ථවි ගමිස්සාමා”ති මා විතක්කයිත්ථ. ඔභාසොති විපස්සනොභාසො. නිමිත්තන්ති කම්මට්ඨානානිමිත්තං. එකපදෙනෙවාති එකවචනෙනෙව. “අනෙන පුබ්බෙපි න කිඤ්චි මිච්ඡා වුත්තපුබ්බ”න්ති සතිං ලභිත්වා. යථාභූතවාදීති උප්පන්නගාරවා.

අන්තොවිහාරෙයෙව අභොසි දහරකුමාරො විය තෙහි හික්ඛුහි පරිහරිතො. මලෙති සංකිලෙසෙ. ගාමතො හික්ඛුහි නිභටං උපනිතං භත්තං එතස්සාති නිභටභත්තො, තෙන නිභටභත්තෙන භගවතා. එත්තකං කථාමග්ගන්ති – “ද්වෙමා, හික්ඛවෙ, පරියෙසනා”ති ආරභිත්වා යාව – “නත්ථි දානි පුනබ්භවො”ති පදං, එත්තකං දෙසනාමග්ගං. කාමඤ්චෙන්ථ – “කුම්භෙපි මමඤ්චෙව පඤ්චවග්ගියානඤ්ච මග්ගං ආරුළුභා, අරියපරියෙසනා කුම්භාකං පරියෙසනා”ති අට්ඨකථාවචනං. තෙන පන – “සො බො අහං, හික්ඛවෙ, අත්තනා ජාතිධම්මො සමානො...පෙ.... අසංකිලිට්ඨං අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං නිබ්බානං අප්ඣගමන්ති, අථ බො, හික්ඛවෙ, පඤ්චවග්ගියා හික්ඛු මයා එවං ඔවදියමානා... පෙ.... අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං නිබ්බානං අප්ඣගමංසු...පෙ.... නත්ථි දානි පුනබ්භවො”ති ඉමස්සෙව සුත්තපදස්ස

අත්පො විභාවිතොති කත්වා වුත්තං “භගවා යං පුබ්බෙ අවච තුම්භෙපි මමඤ්චෙව පඤ්චවග්ගියානඤ්ච මග්ගං ආරුළ්භා, අරියපරියෙසනා තුම්භාකං පරියෙසනාති. ඉමං එකමෙව අනුසන්ධිං දස්සෙන්නො ආහරී”ති.

287. අනගාරියානම්පීති පබ්බජිතානම්පි. පඤ්චකාමගුණවසෙන අනරියපරියෙසනා හොති ගධිතාදිභාවෙන පරිභුඤ්ජනතො. මිච්ඡාජීවවසෙනපි අනරියපරියෙසනා හොතිති තතො විසෙසනත්ථං “පඤ්චකාමගුණවසෙනා”ති වුත්තං සච්ඡන්දරාගපරිභොගස්ස අධිප්පෙතත්තා. ඉදානි චතුසු පච්චයෙසු කාමගුණෙ නිද්ධාරොතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. පරිභොගරසොති පරිභොගපච්චයපීතිසොමනස්සං. අයං පන රසසමානතාවසෙන ගහණං උපාදාය “රසො”ති වුත්තො, න සභාවතො. සභාවෙන ගහණං උපාදාය පීතිසොමනස්සං ධම්මාරම්මණං සියා, න රසාරම්මණං. අප්පච්චවෙක්ඛණපරිභොගොති පච්චවෙක්ඛණරහිතො පරිභොගො, ඉදමත්ථිතං අනිස්සාය ගධිතාදිභාවෙන පරිභොගොති අත්පො. ගධිතාති තණ්හාය ඛද්ධා. මුච්ඡිතාති මුච්ඡං මොහං පමාදං ආපන්නා. අප්පකොගාල්භාති අධිඔගාල්භා, තං තං ආරම්මණං අනුපවිසිත්වා යීතා. ආදීනවං අපස්සන්තාති සච්ඡන්දරාගපරිභොගෙ දොසං අජානන්තා. අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගහෙතුආදීනවං නිස්සරති අතික්කමති එතෙනාති නිස්සරණං, පච්චවෙක්ඛණඤ්ජාණං.

පාසරාසින්නි පාසසමුදායං. ලුද්දකො හි පාසං ඔඩ්ඞිතො න එකංයෙව, න ච එකස්මිංයෙව යානෙ ඔඩ්ඞිතො, අථ ඛො තංතංමිගානං ආගමනමග්ගං සල්ලක්ඛෙත්වා තත්ථ තත්ථ ඔඩ්ඞිතො ඛහුයෙව ඔඩ්ඞිතො, තස්මා තෙ විත්තෙන එකතො ගහෙත්වා “පාසරාසි”ති වුත්තං. වාගුරස්ස වා පාසපදෙසානං ඛහුභාවතො “පාසරාසි”ති වුත්තං.

පාසරාසිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. වුළුහත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා

288. සෙනපරිවාරොති සෙනපට්ඨිපදො, සෙනවණ්ණාලඬිකාරොති අත්පො. පුබ්බෙ පන “සෙනාලඬිකාරා”ති අස්සාලඬිකාරො ගහිතො, ඉධ චක්කපඤ්ජරකුබ්බරාදිරථාවයවෙසු කාතබ්බාලඬිකාරො. එවං වුත්තෙනාති එවං “සෙනාය සුද්”න්තිආදිනා පකාරෙන සංයුත්තමභාවග්ගෙ (සං. නි. 5.4) වුත්තෙන. නාතිමහා යුද්ධමණ්ඩලෙ සඤ්චාරසුඛත්ථං. යොධො සාරථීති ද්විත්තං, පහරණදායකෙන සද්ධිං තිණ්ණං වා.

නගරං පදක්ඛිණං කරොති නගරසොහනත්ථං. ඉදං කිර තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ජාණ්ඩස්සොණ්ටියානන්තරං ජාතිසිද්ධං පරම්පරාගතං වාරිත්තං. තෙනාහ “ඉතො එත්තකෙහි දිවසෙහි”තිආදි. වාරිත්තවසෙන නගරවාසිනොපි තථා තථා පටිපජ්ජන්ති. පුඤ්ඤවාදිමඬගලකථනෙ නියුත්තා මාඬගලිකා. සුවත්ථිපත්තනාය සොවත්ථිකා. ආදි-සද්දෙන වන්දිආදීනං සඬගහො. යසසිරිසම්පත්තියාති යසසම්පත්තියා සිරිසම්පත්තියා ව, පරිවාරසම්පත්තියා වෙව විභවසොභාසම්පත්තියා වාති අත්පො.

නගරාහිමුඛො පායාසි අත්තතො හික්ඛාවාරවෙලාය. පණ්ඩිතො මඤ්ඤෙති එත්ථ මඤ්ඤෙති ඉදං “මඤ්ඤති”ති ඉම්නා සමානත්ථං නිපාතපදං. තස්ස ඉති-සද්දං ආනෙත්වා අත්ථං දස්සෙන්නො “පණ්ඩිතොති මඤ්ඤති”ති ආහ. අනුමතිපුච්ඡාවසෙන වෙතං වුත්තං. තෙනෙවාහ “උදාහු නො”ති. “තං කිං මඤ්ඤති භවං වච්ඡායනො සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තිය”න්ති හි වුත්තමෙවත්ථං පුන ගණන්තො “පණ්ඩිතො මඤ්ඤෙ”ති ආහ. තස්මා වුත්තං “භවං වච්ඡායනො, සමණං ගොතමං පණ්ඩිතොති මඤ්ඤති, උදාහු නො”ති, යථා තෙ බමෙය්‍ය, තථා නං කට්ඨෙහිති අධිප්පායො.

අහං කො නාම, මම අවිසයො එසොති දස්සෙති. කො වාති හෙතුනිස්සක්කෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “කුතො වා”ති. තථා වාහ “කෙන කාරණෙන ජාතිස්සාමී”ති, යෙන කාරණෙන සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියං ජානෙය්‍යං, තං කාරණං මයි නත්ථීති අධිප්පායො. බුද්ධොයෙව භවෙය්‍ය, අබුද්ධස්ස සබ්බථා බුද්ධඤ්ජාණානුභාවං ජානිතුං න සක්කාති. වුත්තඤ්ඤෙනං – “අප්පමත්තකං ඛො පනෙතං, හික්ඛවෙ, ඔරමත්තකං සීලමත්තකං, යෙන පුට්ඨජනො තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍ය (දී. නි. 1.7), අත්ථි, හික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භීරා දුද්දසා දුරනුබොධා ...පෙ.... යෙහි තථාගතස්ස යථාභුච්චං වණ්ණං සම්මා වදමානො වදෙය්‍යා”ති (දී. නි. 1.28) ව. එත්ථාති “සොපි නුනස්ස තාදිසොවා”ති එතස්මිං පදෙ. පසත්ථ පසත්ථොති පසත්ථෙහි අත්තතො ගුණෙහෙව සො පසත්ථො, න තස්ස කිත්තිනා, පසංසාසභාවෙනෙව පාසංසොති අත්පො. තෙනාහ “සබ්බගුණාන”න්තිආදි. මණ්ණරතනන්ති චක්කවත්තිනො මණ්ණරතනං. සදෙවකෙ ලොකෙ පාසංසානම්පි පාසංසොති දස්සෙතුං “පසත්ථෙහි වා”ති දුතියවිකප්පො ගහිතො.

අරණියතො අත්පො, සො එව වසතිති වසොති අත්ථවසො, තස්ස තස්ස පයොගස්ස ආනිසංසභුතං ඵලන්ති ආහ “අත්ථවසන්ති අත්ථානිසංස”න්ති. අත්පො වා වුත්තලක්ඛණො වසො එතස්සාති අත්ථවසො, කාරණං. නාගවනවාසිකොති හත්ථිනාගානං විවරණවනෙ තෙසං ගහණත්ථං වසනකො. අනුග්ගහිතසිප්පොති අසික්ඛිතහත්ථිසිප්පො ආයතවිත්ථතස්ස පදමත්තස්ස දස්සෙන “මහා වත, හො නාගො”ති නිට්ඨාගමනතො. පරතො පන භගවතා වුත්තට්ඨානෙ. උග්ගහිතසිප්පො පුරිසො නාගවතිකොති ආගතො ආයතවිත්ථතස්ස පදස්ස උච්චස්ස ව

නියමිතස්ථාන බාහිරවර්තාවට ඤාත්වා තත්තකෙන නිව්ධං අගන්ත්වා මහාහත්ථිං දිස්වා නිව්ධාගමනතො. ඤාණං පජ්ජති එත්ථාති ඤාණපදානි, බන්තියපණ්ඩිතාදීනං ධම්මවිනයෙ විනිතත්තා විනයෙහි අධිගතජ්ඣානාදීනි. තානි හි තථාගතගන්ධහත්ථිතො දෙසනාඤාණෙන අක්කන්තට්ඨානානි. චත්තාරීති පන විනයානං ඉධ බන්තියපණ්ඩිතාදිවසෙන චතුබ්බිධානංයෙව ගතිතත්තා.

289. පුග්ගලෙසු පඤ්ඤාය ව නිපුණතා පණ්ඩිතසමඤ්ඤා නිපුණත්වස්ස දස්සනසමත්ථතාවසෙනෙවාති ආහ “සුමුමඅත්ථන්තරපටිච්ඡිකුතසමත්ථෙ”ති. කත-සද්දො ඉධ නිජ්ජන්තපරියායො. පරෙ පවදන්ති එත්ථ, එතෙනාති පරජ්ජවාදො, පරසමයො. පරෙහි පවදනං පරජ්ජවාදො, විග්ගාහිකකථාය පරවාදමද්දනං. තදුභයමිපි එකතො කත්වා පාළියං චුත්තන්ති ආහ “විඤ්ඤාතපරජ්ජවාදෙ වෙව පරෙහි සද්ධිං කතවාදපරිවයෙ වා”ති, පරසමයෙසු පරවාදමද්දනෙසු ව නිජ්ජන්තෙති අත්ථො. වාලවෙධිරුපෙති වාලවෙධිපතිරුපෙ. තෙනාහ “වාලවෙධිධනුග්ගහසදිසෙ”ති. වාලන්ති අනෙකධා හින්තස්ස වාලස්ස අංසුසඬ්ඛානං වාලං. හින්දන්තා වියාති සටාදිං සවිග්ගහං මුග්ගරාදිනා හින්දන්තා විය, දිට්ඨිගතාති එකංසතො හින්දන්තාති අධිජ්ජායො. “අත්ථං ගුය්හං පටිච්ඡන්තං කත්වා පුච්ඡස්සාමා”ති සඬ්ඛානං පදපඤ්ඤා පුච්ඡන්තිති දස්සෙතුං “දුපදමිපි”තිආදි චුත්තං. වදන්ති එතෙනාති වාදො, දොසො. පුච්ඡියතිති පඤ්ඤො, අත්ථො. පුච්ඡති එතෙනාති පඤ්ඤො, සද්දො. තදුභයං එකතො ගහෙත්වා ආහ “එවරුපෙ පඤ්ඤෙ”තිආදි. “එවං පුච්ඡෙය්ස, එවං විස්සජ්ජෙය්සා”ති ව පුච්ඡාච්ඡස්සජ්ජනානං සිබාවගමනං දස්සෙති. සෙය්සාති උත්තමො, පරමො ලාභොති අධිජ්ජායො.

එවං අත්තතො වාදවිධමනහයෙනපි පරෙ භගවන්තං පඤ්ඤං පුච්ඡතුං න විසහන්තිති වත්වා ඉදානි වාදවිධමනෙන විනාපි න විසහන්ති එවාති දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. විත්තං පසිද්ධි පරෙ අත්තතො අත්තභාවමිපි විස්සත්ථං නියායාදෙතුකාමා භොන්ති ඔධිසකමෙත්තාථරණසදිසත්තා තස්ස මෙත්තායනස්ස. දස්සනසමිපන්තාති දට්ඨබ්බතාය සමිපන්තා දස්සනානුත්තරියභාවතො, අතිවිය දස්සනියාති අත්ථො.

සරණගමනවසෙන සාවකාති ලොකියසරණගමනෙන සාවකා, ලොකුත්තරසරණගමනෙන පන සාවකත්තං පරතො ආගමිස්සති, තඤ්ච පබ්බජිතවසෙන චුච්චති, ඉධ ගහට්ඨවසෙන, උභයත්ථාපි සරණගමනෙන සාවකත්තං වෙදිතබ්බං. තෙ හි පරලොකවජ්ජහයදස්සාවිතො කුලපුත්තා, ආචාරකුලපුත්තාපි තාදිසා භවන්ති. ථොකෙනාති ඉමිනා “මනං අනස්සාමා”ති පදස්සත්ථං වදති.

290. උදාහරියති උබ්බෙගපිතිවසෙනාති, තථා වා උදාහරණං උදානං. තෙනාහ “උදාහාරං උදාහරී”ති. අස්ස ධම්මස්සාති අස්ස පටිපත්තිසද්ධම්මපුබ්බකස්ස පටිවෙධසද්ධම්මස්ස. සොති හත්ථිපදොපමො හත්ථිපදොපමභාවෙන චුච්චමානො ධම්මො. එත්තාවතාති එත්තකෙන පරිබ්බාජකෙන චුත්තකථාමග්ගමත්තෙන. කාමං තෙන චුත්තකථාමග්ගෙනපි හත්ථිපදොපමභාවෙන චුච්චමානො ධම්මො පරිපුණ්ණොව අරහත්තං පාපෙත්වා පවෙදිතත්තා, සො ව බො සඬ්ඛෙපතො, න විත්ථාරතොති ආහ “න එත්තාවතා විත්ථාරෙන පරිපුරො භොති”ති. යදි යථා විත්ථාරෙන හත්ථිපදොපමො පරිපුරො භොති, තථා දෙසනා ආරද්ධා, අථ කස්මා කුසලොති න චුත්තොති වොදනා.

291. ආයාමතොපිති පි-සද්දෙන උබ්බෙධෙනපි රස්සාති දස්සෙති. නිවකායා හි තා භොන්ති. උච්චාති උච්චකා. නියෙවනං, නියෙවති එත්ථාති වා නියෙවිතං. නියෙවනඤ්ඤෙත්ථ කණ්ඩුයිතවිනොදනත්ථං සංසනං. තෙනාහ “බන්ධජ්ජදෙසෙ සංසිතට්ඨාන”න්ති. උච්චාති අනිවා, උබ්බෙධවන්තියොති අත්ථො. කාළාරිකාති විරළදන්තා, විසඬිගතදන්තාති අත්ථො. තෙනාහ “දන්තාන”න්තිආදි. කළාරතායාති විරළතාය. ආරඤ්චිතානීති රඤ්චිතානි, විලිඛිතානීති අත්ථො. කණ්ණරුතායාති කුටුමලසණ්ඨානතාය. අයං වාති එත්ථ වා-සද්දො සංසයිතනිව්ඡයත්ථො යථා අඤ්ඤත්ථාපි “අයං වා ඉමෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං සබ්බබාලො සබ්බමුළ්භො”තිආදියු (දී. නි. 1.181).

නාගවනං වියාති මහාහත්ථිතො වාමනිකාදීනඤ්ච පදදස්සනට්ඨානභූතං නාගවනං විය. ආදිතො පට්ඨාය යාව නිවරණජ්ජභානා ධම්මදෙසනා තථාගතස්ස බාහිරපරිබ්බාජකාදීනඤ්ච පදදස්සනභාවතො. ආදිතො පට්ඨායාති ව “තං සුණාහි”ති පදතො පට්ඨාය. කුසලො නාගවනිකො විය යොගාවචරො පරියෙසනවසෙන පමාණග්ගහණතො. මත්ථකෙ යත්ථාති ඉමස්ස සුත්තස්ස පරියොසානෙ යත්ථා. ඉමස්මිමිපි යානෙති “එවමෙව බො බ්‍රාහ්මණා”තිආදිනා උපමෙයාස්ස අත්ථස්ස උපඤ්ඤාසනට්ඨානෙපි.

ස්වායන්ති (දී. නි. ටි. 1.190) ඉධ-සද්දමත්තං ගණ්හාති, න යථාචියෙසිතබ්බං ඉධ-සද්දං. තථා හි වක්ඛති “කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙව”ති. ලොකං උපාදාය චුච්චති ලොක-සද්දෙන සමානාධිකරණභාවෙන චුත්තත්තා. සෙසපද්දවයෙ පන සද්දන්තරසන්තිධානමත්තෙන තං තං උපාදාය චුත්තතා දට්ඨබ්බා. ඔකාසන්ති කඤ්චි පදෙසං ඉන්ද්‍රියාලගුභාය අධිජ්ජෙතත්තා. පදපුරණමත්තමෙව ඔකාසාපදිසනස්සපි අසම්භවතො.

තථාගත-සද්දාදීනං අත්ථවිසෙසො මූලපරියායට්ඨකථා(ම. නි. අට්ඨ. 1.12) විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාසු චුත්තො එව. තථාගතස්ස සත්තනිකායන්තොගධතාය “ඉධ පන සත්තලොකො අධිජ්ජෙතො”ති වත්වා තත්ථායං යස්මිං සත්තනිකායෙ, යස්මිඤ්ච ඔකාසෙ උප්පජ්ජති, තං දස්සෙතුං “සත්තලොකෙ උප්පජ්ජමානොපි වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ

ඉමස්මියෙව වක්කවාළෙති ඉමස්සා එව ලොකධාතුයා. “අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ අරහත්තො සම්මාසම්බුද්ධො අපුබ්බං අවර්මං උප්පජ්ජෙය්‍යු”න්ති (දී. නි. 3.161; ම. නි. 3.129; අ. නි. 1.278; නෙත්ති. 57; මි. ප. 5.1.1) එත්ථ ජාතිබේත්තභූතා දසසහස්සිලොකධාතු “එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති වුත්තා. ඉධ පන ඉමංයෙව ලොකධාතුං සන්ධාය “ඉමස්මියෙව වක්කවාළෙ”ති වුත්තං. තිස්සො හි සඬ්භිතියො ආරුළ්භෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ විසයබේත්තං ආණාබේත්තං ජාතිබේත්තන්ති තිව්ධෙ බේත්තෙ ය්පෙත්වා ඉමං වක්කවාළං අඤ්ඤස්මිං වක්කවාළෙ බුද්ධා උප්පජ්ජන්තිති සුත්තං නත්ථි, න උප්පජ්ජන්තිති පන අත්ථි. කථං? “න මෙ ආවරියො අත්ථි, සදිසො මෙ න විජ්ජති (ම. නි. 1.285; 2.341; මහාව. 11; කථා. 405; මි. ප. 4.5.11), එකොමිහි සම්මාසම්බුද්ධො”ති (ම. නි. 1.285; 2.341; කථා. 405; මහාව. 11) එවමාදීති ඉමස්සා ලොකධාතුයා යත්වා වදන්තෙන භගවතා – “කිං පනාවුසො, සාරිපුත්ත, අත්ථෙතරහි අඤ්ඤො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා භගවතා සමසමො සම්බොධියන්ති එවං පුට්ඨාහං, භන්තෙ, නොති වදෙය්‍යා”න්ති වත්වා තස්ස කාරණං දස්සෙතුං – “අට්ඨානමෙතං අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ අරහත්තො සම්මාසම්බුද්ධා”ති ඉමං සුත්තං දස්සෙත්තෙන ධම්මසෙනාපතිනා ව බුද්ධානං උප්පත්තිට්ඨානභූතං ඉමං ලොකධාතුං ය්පෙත්වා අඤ්ඤත්ථ අනුප්පත්ති වුත්තා භොතිති.

සුජාතායාතිආදිනා වුත්තෙසු වතුසු විකප්පෙසු පයමො විකප්පො බුද්ධභාවාය ආසන්නතරපටිපත්තිදස්සනවසෙන වුත්තො. ආසන්නතරාය හි පටිපත්තියං ධීතො “උප්පජ්ජති”ති වුවචති උප්පාදස්ස එකන්තිකත්තා, පගෙව පටිපත්තියා මත්ථකෙ ධීතො. දුතියො බුද්ධභාවාවහපබ්බජ්ජතො පට්ඨාය ආසන්නතරපටිපත්තිදස්සනවසෙන, තතියො බුද්ධකරධම්මපාරිපුරිතො පට්ඨාය බුද්ධභාවාය පටිපත්තිදස්සනවසෙන. න හි මහාසත්තානං තුස්සිහචුප්පත්තිතො පට්ඨාය බොධිසම්භාරසම්භරණං නාම අත්ථි. චතුත්ථො බුද්ධකරධම්මසමාරම්භතො පට්ඨාය. බොධියා නියතභාවාපත්තිතො පභූති හි විඤ්ඤාහි “බුද්ධො උප්පජ්ජති”ති වත්තුං සක්කා උප්පාදස්ස එකන්තිකත්තා, යථා පන “තිට්ඨන්ති පබ්බතා, සන්දන්ති නදියො”ති තිට්ඨනසන්දනකිරියානං අවිච්ඡේදමුපාදාය වත්තමානපයොගො, එවං උප්පාදත්ථාය පටිපජ්ජනකිරියාය අවිච්ඡේදමුපාදාය වතුසු විකප්පෙසු “උප්පජ්ජති නාමා”ති වුත්තං. සබ්බපයමං උප්පන්නභාවන්ති සබ්බෙහි උපරි වුවචමානෙහි විසෙසෙහි පයමං තථාගතස්ස උප්පන්නාසඬ්ඛාතං අත්ථිතාවිසෙසං.

සො භගවාති (අ. නි. ටී. 2.3.64) යො “තථාගතො අරහ”න්තිආදිනා කිත්තිතගුණො, සො භගවා. ඉමං ලොකන්ති නදිදං මහාජනස්ස සම්මුඛාමත්තං ලොකං සන්ධාය වුත්තං, අථ බො අනවසෙසං පරියාදායාති දස්සෙතුං “සදෙවක”න්තිආදි වුත්තං. තෙනාහ “ඉදානි වත්තබ්බං නිදස්සෙති”ති. පජාතත්තාති යථාසකං කම්මකිලෙසෙහි නිබ්බත්තත්තා. පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගණං පාරිසෙසඤ්ඤායෙන ඉතරෙසං පදන්තරෙහි සඬ්භිතත්තා. සදෙවකන්ති ව අවයවෙන විග්ගහො සමුදායො සමාසත්ථො. ජට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගණං පච්චාසන්තිඤ්ඤායෙන. තත්ථ හි සො ජාතො තන්තිවාසී ව. බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගණන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. පච්චත්ථිකපච්චාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගණන්ති නිදස්සනමත්තමෙතං අපච්චත්ථිකානං අසමිතාබාහිතපාපානඤ්ච සමණබ්‍රාහ්මණානං සස්සමණබ්‍රාහ්මණවචනෙන ගතිතත්තා. කාමං “සදෙවක”න්තිආදිවිසෙසනානං වසෙන සත්තවිසයො ලොක-සද්දොති විඤ්ඤායති තුල්‍යයොගවිසයත්තා තෙසං, “සලොමකො සපක්ඛකො”තිආදීසු පන අතුල්‍යයොගෙහි අයං සමාසො ලබ්භීතිති බාහිවාරදස්සනතො පජාගහණන්ති ආහ “පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගණ”න්ති.

අරුපිනො සත්තා අත්තතො ආනෙඤ්ජවිභාරෙන විහරන්තා “දිබ්බන්තිති දෙවා”ති ඉමං නිබ්බවනං ලහන්තිති ආහ “සදෙවකග්ගණණෙන අරුපාවචරදෙවලොකො ගහිතො”ති. තෙනෙවාහ “ආකාසානඤ්චායනනුපගානං දෙවානං සහබ්‍යත”න්ති (අ. නි. 3.117). සමාරකග්ගණණෙන ජකාමාවචරදෙවලොකො ගහිතො තස්ස සවිසෙසං මාරස්ස වසෙ වත්තනතො. රුපී බ්‍රහ්මලොකො ගහිතො අරුපීබ්‍රහ්මලොකස්ස විසුං ගහිතත්තා. චතුපරිසවසෙනාති බත්තියාදිචතුපරිසවසෙන. ඉතරා පන වතස්සො පරියා සමාරකාදිග්ගණණෙන ගහිතා එවාති. අවසෙසසබ්බසත්තලොකො නාගගරුළාදිභෙදො.

එත්තාවතා භාගසො ලොකං ගහෙත්වා යොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙන තෙන විසෙසෙන අභාගසොව ලොකං ගහෙත්වා යොජනං දස්සෙතුං “අපිචෙත්ථා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ උක්කට්ඨපරිච්ඡේදතොති උක්කංසගහිවිජානනෙන. පඤ්චසු හි ගතිසු දෙවලොකොව සෙට්ඨො. තත්ථාපි අරුපිනො “දුරසමුස්සාරිතකිලෙසදුක්ඛතාය, සන්තපණ්ණිකාආනෙඤ්ජවිභාරසමඬ්ඛිතාය, අතිවිය දිසායුක්තායා”ති එවමාදීහි විසෙසෙහි අතිවිය ඉතරෙහි උක්කට්ඨා. බ්‍රහ්මා මහානුභාවොතිආදිං දසසහස්සියං මහාබ්‍රහ්මිනො වසෙන වදති. “උක්කට්ඨපරිච්ඡේදතො”ති හි වුත්තං. අනුත්තරන්ති සෙට්ඨං නවලොකුත්තරං. භාවානුක්කමො භාවවසෙන පරෙසං අප්ඤ්ඤායවසෙන “සදෙවක”න්තිආදිනං පදානං අනුක්කමො. තීභාකාරෙහිති දෙවමාරබ්‍රහ්මසහිතතාසඬ්ඛාතෙහි තිහි පකාරෙහි. තීසු පදෙසුති “සදෙවක”න්තිආදීසු තීසු පදෙසු. තෙන තෙනාකාරෙනාති සදෙවකත්තාදිනා තෙන තෙන පකාරෙන. තෙධාතුකමෙව පරියාදින්නන්ති පොරාණා පනාහුති යොජනා.

අභිඤ්ඤාති ය-කාරලොපෙනායං නිද්දෙසො, අභිජානිත්වාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “අභිඤ්ඤාය, අධිකෙන ඤාණෙන ඤත්වා”ති. අනුමානාදිපටික්ඛෙපොති අනුමානඋපමානඅත්ථාපත්තිආදිපටික්ඛෙපො එකප්පමාණත්තා. සබ්බත්ථ අප්පටිහතඤ්ඤාචාරතාය හි සබ්බපච්චක්ඛා බුද්ධා භගවත්තො. අනුත්තරං විවෙකසුබන්ති

එලසමාපත්තිසුඛං. තෙන චිතිමිස්සාපි කදාපි භගවතො ධම්මදෙසනා භොතිති ආහ “භික්ඛාපී”ති. භගවා භි ධම්මං දෙසෙන්නො යස්මිං බණ්ණ පරිසා සාධුකාරං වා දෙති, යථාසුතං වා ධම්මං පච්චිකෙත්ති, තං බණ්ණං පුබ්බභාගෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා එලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, යථාපරිච්ඡේදඤ්ච සමාපත්තිතො චූට්ඨාය ධීතට්ඨානතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙති.

දෙසකායත්තෙන ආණාදිවිධිනා අතිසජ්ජනං පබ්බාධනං දෙසනාති සා පරියත්තිධම්මවසෙන වෙදිතබ්බාති ආහ “දෙසනාය තාව චතුප්පදිකායපි ගාථායා”තිආදි. සාසිතබ්බපුග්ගලගතෙන යථාපරාධාදිසාසිතබ්බභාවෙන අනුසාසනං තදභිගවිනයාදිවසෙන විනයනං සාසනන්ති තං පටිපත්තිධම්මවසෙන වෙදිතබ්බන්ති ආහ “සීලසමාධිවිපස්සනා”තිආදි. කුසලානන්ති මග්ගකුසලානං, කුසලානන්ති වා අනවජ්ජානං. තෙන එලධම්මානම්පි සඬිගහො සිද්ධො භොති. ආදිභාවො සීලදිට්ඨිතං තම්මුලකත්තා උත්තරිමනුස්සධම්මානං. තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ කථාවධිසද්දප්පබන්ධො ගාථාවසෙන සුත්තවසෙන ව චවත්ථිතො පරියත්තිධම්මො, යො ඉධෙව “දෙසනා”ති චුත්තො. තස්ස පන අත්ථො විසෙසෙන සීලාදි ඵ්වාති ආහ “භගවා භි ධම්මං දෙසෙන්නො...පෙ.... නිබ්බානං දස්සෙති”ති. තත්ථ සීලං දස්සෙත්වාති සීලග්ගහණෙන සසම්භාරං සීලං ගතිනං. තථා මග්ගග්ගහණෙන සසම්භාරො මග්ගොති තදුභයෙන අනවසෙසතො පරියත්තිඅත්ථං පරියාදියති. තෙනාති සීලාදිදස්සනෙන. අත්ථවසෙන භි ඉධ දෙසනාය ආදිකල්‍යාණාදිභාවො අධිප්පෙතො. කථිකසණ්ඨිති කථිකස්ස සණ්ඨානං කථනවසෙන සමච්චියානං.

න සො සාත්ථං දෙසෙති නියානත්ථවිරහතො තස්සා දෙසනාය. එකඛ්‍යඤ්ජනාදියුත්තා වාති සිට්ඨිලාදිභෙදෙසු බ්‍යඤ්ජනෙසු එකප්පකාරෙතෙව, ද්විප්පකාරෙතෙව වා බ්‍යඤ්ජනෙන යුත්තා වා දමිළභාසා විය. සබ්බත්ථ නිරොට්ඨං කත්වා චත්තබ්බතාය සබ්බනිරොට්ඨබ්‍යඤ්ජනා වා කිරාතභාසා විය. සබ්බත්ථෙව විස්සජ්ජනියයුත්තතාය සබ්බවිස්සට්ඨබ්‍යඤ්ජනා වා යවනභාසා විය. සබ්බත්ථෙව සානුසාරතාය සබ්බනිග්ගතිතබ්‍යඤ්ජනා වා පාරසිකාදිමිලක්ඛනාසා විය. සබ්බාපෙසා එකදෙසබ්‍යඤ්ජනවසෙනෙව පවත්තියා අපරිපුණ්ණබ්‍යඤ්ජනාති කත්වා “අබ්‍යඤ්ජනා”ති චුත්තා. අමක්ඛෙත්වාති අපලිච්ඡෙත්වා අවිනාසෙත්වා, අභාපෙත්වාති වා අත්ථො.

භගවා යමත්ථං ඤාපෙතුං එකගාථම්පි එකවාක්‍යම්පි දෙසෙති, තමත්ථං තාය දෙසනාය සබ්බසො පරිපුණ්ණමෙව කත්වා දෙසෙති, එවං සබ්බත්ථාති ආහ “එකදෙසනාපි අපරිපුණ්ණා නත්ථී”ති. උල්ලුම්පනසභාවසණ්ඨිතෙනාති සංකිලෙසපක්ඛතො වට්ටදුක්ඛතො ව උද්ධරණසභාවාවට්ඨිතෙන විත්තෙන. තස්මාති යස්මා සික්ඛාත්තයසඬිගහං සකලං සාසනං ඉධ “බ්‍රහ්මචරිය”න්ති අධිප්පෙතං, තස්මා. බ්‍රහ්මචරියන්ති ඉමිනා සමානාධිකරණාති සබ්බපදාති යොජෙත්වා අත්ථං දස්සෙන්නො “සො ධම්මං දෙසෙති...පෙ.... පකාසෙතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති ආහ.

දුරසමුස්සාරිතමානස්සෙව සාසනෙ සම්මාපටිපත්ති සම්භවති, න මාන ජාතිකස්සාති ආහ “නිභතමානත්තා”ති. උස්සන්තත්තාති බහුලභාවතො. භොගාරොග්‍යාදිවත්ථුකා මදා සුප්පභෙය්‍යා භොන්ති නිමිත්තස්ස අනවට්ඨානතො’ න තථා කුලවිජ්ජාමදාති බත්තියබ්‍රාහ්මණකුලිනානං පබ්බජ්ජනාමිපි ජාතිවිජ්ජා නිස්සාය මානප්පජනං දුප්පජනන්ති ආහ “යෙභුයෙයන භි...පෙ.... මානං කරොන්ති”ති. විජාතිකායාති නිභීතජාතිතාය. පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්තිති සුවිසුද්ධිං කත්වා සීලං රක්ඛිතුං න සක්කොන්ති. සීලවසෙන භි සාසනෙ පතිට්ඨාති. පතිට්ඨාතුන්ති වා සච්චපටිච්චෙධෙන ලොකුත්තරාය පතිට්ඨාය පතිට්ඨාතුං. යෙභුයෙයන භි උපනිස්සයසම්පන්නා සුජාතා එව භොන්ති, න දුප්ජාතා.

පරිසුද්ධන්ති රාගාදීනං අච්චන්තමෙව පහානදිපනතො නිරුපක්කිලෙසතාය සබ්බසො විසුද්ධං. සද්ධං පටිලභතිති පොථුප්පතිකසද්ධාවසෙන සද්දහති. විඤ්ඤජාතිකානඤ්චි ධම්මසම්පත්තිගහණපුබ්බිකා සද්ධාසිද්ධි ධම්මපමාණධම්මප්පසන්නභාවතො. ජායම්පතිකා වසන්තිති කාමං “ජායම්පතිකා”ති චුත්තෙ සරසාමිකසරසාමිතිවසෙන ද්විත්තංයෙව ගහණං විඤ්ඤායති. යස්ස පන පුරිසස්ස අනෙකා පජාපතියො භොන්ති, තත්ථ කිං චත්තබ්බං? එකායපි තාය වාසො සම්බාධොති දස්සනත්ථං “ද්වෙ”ති චුත්තං. රාගාදීනා සකිඤ්චනට්ඨෙන, බෙත්තවත්ථුආදීනා සපලිබ්බාධට්ඨෙන. රාගරජාදීනං ආගමනපථතාපි උප්පජ්ජනට්ඨානතා ඵ්වාති ද්වෙපි වණ්ණනා එකත්ථා, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. අලග්ගනට්ඨෙනාති අසප්පනට්ඨෙන අප්පට්ඨිකභාවෙන. එවං අකුසලකුසලප්පවත්තිතං ධානභාවෙන සරාවාසපබ්බජ්ජානං සම්බාධබ්බොකාසනං දස්සෙත්වා ඉදාති කුසලප්පවත්තියා එව අට්ඨානාධානභාවෙන තෙසං තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං.

සඬිබෙපකථාති විසුං විසුං පදුද්ධාරං අකත්වා සඬිබෙපතො අත්ථවණ්ණනා. එකම්පි දිවසන්ති එකදිවසමත්තම්පි. අබණ්ඩං කත්වාති දුක්ඛමත්තස්සපි අනාපජ්ජනෙන අබණ්ඩිතං කත්වා. කිලෙසමලෙන අමලීනන්ති තණ්හාසංකිලෙසාදිවසෙන අසංකිලිට්ඨං කත්වා. පරිදහිත්වාති නිවාසෙත්වා වෙව පාරුපිත්වා ව. අගාරවාසො අගාරං උත්තරපදලොපෙන, තස්ස වඩ්ඪිආවහං අගාරස්ස භිතං. භොගක්ඛන්ධොති භොගරාසි භොගසමුදායො. ආබන්ධනට්ඨෙනාති “පුත්තො නත්තා”තිආදීනා පෙමවසෙන සපරිච්ඡේදං සම්බන්ධනට්ඨෙන. “අම්භාකමෙතෙ”ති ඤායන්තිති ඤාතී. පිතාමහපිතුපුත්තාදිවසෙන පරිවත්තනට්ඨෙන පරිවට්ටො.

292. සාමඤ්ඤවාචිපි සික්ඛා-සද්දො සාජීව-සද්දසන්නිධානතො උපරි චූච්චමානවිසෙසාපෙක්ඛාය ව විසෙසනිවිට්ඨොව භොතිති චුත්තං “යා භික්ඛුනං අධිසීලසඬිබාකා සික්ඛා”ති. සික්ඛිතබ්බට්ඨෙන සික්ඛා. සහ ආජීවන්ති

එත්ථානි සාජීවො. සික්ඛනභාවෙනානි සික්ඛාය සාජීවෙ ව සික්ඛනභාවෙන. සික්ඛං පරිපුරෙන්නොති සිලසංවරං පරිපුරෙන්නො. සාජීවඤ්ච අවිනික්කමන්තොති – “නාමකායො පදකායො නිරුත්තිකායො ඛාඤ්ජනකායො”ති (පාරා. අට්ඨ. 39) චුත්තසික්ඛාපදං භගවතො වචනං අවිනික්කමන්තො හුත්ථානි අත්ථො. ඉදමෙව ව ද්වයං “සික්ඛන”න්ති චුත්තං. තත්ථ සාජීවානනික්කමො සික්ඛාපාරිපුරියා පච්චයො. තතො හි යාව මග්ගා සික්ඛාපාරිපුරි හොතිති.

පජහිත්ථානි සමාදානවසෙන පරිච්චජිත්ථා. පහිනකාලතො පට්ඨාය...පෙ.... විරතොවානි එතෙන පහානස්ස විරතියා ව සමානකාලතං දස්සෙති . යදි එවං “පහායා”ති කථං පුරිමකාලනිද්දෙසොති? තථා ගහෙනබ්බතං උපාදාය. ධම්මානඤ්චි පච්චයපච්චයුප්පන්නභාවෙ අපෙක්ඛිතෙ සහජාතානම්පි පච්චයපච්චයුප්පන්නභාවෙන ගහණං පුරිමපච්චිමභාවෙනෙව හොතිති ගහණපවත්තිආකාරවසෙන පච්චයභූතෙසු හිරොත්තප්පඤ්ඤාඤ්ඤි සහානකිරියාය පුරිමකාලවොහාරො, පච්චයුප්පන්නාසු ව විරතීසු විරමණකිරියාය අපරකාලවොහාරො ව හොතිති “පහාය පටිවිරතො හොති”ති චුත්තං. පහායානි වා සමාදානකාලවසෙන චුත්තං, පච්චා විනික්කමිතබ්බවත්ථුසමායොගවසෙන පටිවිරතොති. පහායානි වා –

“නිහන්ත්ථාන තමොඛන්ධං, උදිතොයං දිවාකරො;
වණ්ණපහාය භාසෙති, ඔභාසෙත්ථා සමුග්ගතො”ති ව. (විසුද්ධි. මහාටී. 2.578) –

එවමාදිසු විය සමානකාලවසෙන වෙදිතබ්බො. අථ වා පාණො අතිපාතියති එතෙනානි පාණානිපාතො, පාණසාතහෙතුභූතො අහිරිකානොත්තප්පදොසමොභවිති සාදිකො චෙතනාපධානො සංකිලෙසධම්මො, තං සමාදානවසෙන පහාය. තතො...පෙ.... විරතොව හොතිති අවධාරණෙන තස්සා විරතියා කාලාදිවසෙන අපරියන්තතං දස්සෙති. යථා හි අඤ්ඤෙ සමාදින්නවිරතිකාපි අනවට්ඨිතචිත්තතාය ලාභජීවිකාදිහෙතු සමාදානං හින්දන්තෙව, න එවමයං. අයං පන පහිනකාලතො පට්ඨාය ඔරතො විරතොති. අදින්නාදානං පහායානිආදිසු ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

දණ්ඩනං දණ්ඩනිපාතනං දණ්ඩො. මුග්ගරාදිපහරණවිසෙසොපි ඉධ පහරණවිසෙසොති අධිප්පෙනො. තෙනාහ “යපෙත්ථා දණ්ඩං සබ්බමිපි අවසෙසං උපකරණ”න්ති. දණ්ඩනසබ්බාතස්ස පරිච්චෙය්නස්ස පරිච්චජිතභාවදිපනත්ථං දණ්ඩසත්ථානං නික්කප්පවනන්ති ආහ “පරුපසාතත්ථායා”තිආදි. විහිංසනභාවතොති විබාධනභාවතො. ලජ්ජීති එත්ථ චුත්තලජ්ජාය ඔත්තප්පමිපි චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. න හි පාපජිගුච්ජනපාපුත්තාසරහිතං, පාපහයං වා අලජ්ජනං අත්ථී. යස්ස වා ධම්මගරුතාය ධම්මස්ස ව අත්තාධිත්තතා අත්තාධිපතිභූතා ලජ්ජාකිච්චකාරී, තස්ස ලොකාධිපතිභූතං ඔත්තප්පං කිච්චකරන්ති වත්තබ්බමෙව තත්ථීති “ලජ්ජී”ඉච්චෙව චුත්තං. දයං මෙත්තචිත්තතං ආපන්නොති කස්මා චුත්තං, නනු දයා-සද්දො “අදයාපන්නො”තිආදිසු කරුණාය වත්තතිති? සච්චමෙතං, අයං පන දයා-සද්දො අනුරක්ඛණත්ථං අත්තොතිතං කත්ථා පවත්තමානො මෙත්තාය ව කරුණාය ව පවත්තතිති ඉධ මෙත්තාය පවත්තමානො චුත්තො. මිජ්ජති සිනිස්භතීති මෙත්තා, සා එතස්ස අත්ථීති මෙත්තං, මෙත්තං චිත්තං එතස්ස අත්ථීති මෙත්තචිත්තො, තස්ස භාවො මෙත්තචිත්තතා, මෙත්තාඉච්චෙව අත්ථො.

සබ්බපාණභූතහිතානුකම්පිති එතෙන තස්සා විරතියා සත්තවසෙන අපරියන්තතං දස්සෙති. පාණභූතෙති පාණජාතෙ. අනුකම්පකොති කරුණායනකො. යස්මා පන මෙත්තා කරුණාය විසෙසපච්චයො හොති, තස්මා චුත්තං “තාය එව දයාපන්නතායා”ති. එවං යෙහි ධම්මෙහි පාණානිපාතා විරති සම්පජ්ජති, තෙහි ලජ්ජාමෙත්තාකරුණාධම්මෙහි සමඛිග්භාවො දස්සිතො, සද්ධිං පිට්ඨිවට්ටකධම්මෙහිති දට්ඨබ්බං. එත්ථාහ – කස්මා “පාණානිපාතං පහායා”ති එකවචනනිද්දෙසො කතො, නනු නිරවසෙසානං පාණානං අතිපාතතො විරති ඉධාධිප්පෙනා? තථා හි චුත්තං “සබ්බපාණභූතහිතානුකම්පි විහරති”ති. තෙනෙව හි අට්ඨකථායං “සබ්බෙ පාණභූතෙ හිතෙන අනුකම්පකො”ති පුට්ඨවචනනිද්දෙසොති? සච්චමෙතං, පාණභාවසාමඤ්ඤවසෙන පනෙත්ථ පාළියං ආදිතො එකවචනනිද්දෙසො කතො, සබ්බසද්දසන්නිධානෙන පුට්ඨත්තං විඤ්ඤායමානමෙවානි සාමඤ්ඤනිද්දෙසං අකත්ථා හෙදවචනිච්ඡාවසෙන දස්සෙතුං අට්ඨකථායං බහුවචනවසෙන අත්ථො චුත්තො. කිඤ්ච හියොයා – සාමඤ්ඤතො සංවරසමාදානං, තබ්බිසෙසතො සංවරහෙදොති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං අයං වචනහෙදො කතොති වෙදිතබ්බං. විහරතීති චුත්තප්පකාරො හුත්ථා එකස්මිං ඉරියාපටෙ උප්පන්නං දුක්ඛං අඤ්ඤෙන ඉරියාපටෙන විච්ඡින්නදිත්ථා අත්තභාවං හරති පවත්තෙතිති අත්ථො. තෙනාහ “ඉරියති පාලෙති”ති.

න කෙවලං කායවච්ඡයොගවසෙන ආදානමෙව, අථ ඛො ආකඛ්බපිස්ස පරිච්චත්තවත්ථුච්ඡයාවානි දස්සෙතුං “චිත්තෙනපි”තිආදි චුත්තං. ථෙතෙති ථෙය්‍යං කරොතිති ථෙතො, වොරො. සුචිභූතෙනානි එත්ථ සුචිභාවො අධිකාරතො සද්දන්තරසන්නිධානතො ව ථෙය්‍යසංකිලෙසවිරමණන්ති ආහ “අථෙත්තත්තායෙව සුචිභූතෙනා”ති. කාමඤ්චෙත්ථ “ලජ්ජී දයාපන්නො”තිආදි න චුත්තං, අධිකාරවසෙන පන අත්ථතො වා චුත්තමෙවානි වෙදිතබ්බං. යථා හි ලජ්ජාදයො පාණානිපාතපහානස්ස විසෙසපච්චයො, එවං අදින්නාදානපහානස්සපිති, තස්මා සාපි පාළි ආනෙත්ථා වත්තබ්බො. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. අථ වා සුචිභූතෙනානි එතෙන හිරොත්තප්පාදිහි සමන්නාගමො, අහිරිකාදිනඤ්ච පහානං චුත්තමෙවානි “ලජ්ජී”තිආදි න චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

ඉථිසිසා ගාථාය. සිලඤ්භෙන්ථ “නෙලඬග”න්ති චුත්තං. තෙනෙවාහ – විත්තො ගහපති, “නෙලඬගන්ති ඛො, භන්තෙ, සිලානමෙතං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.347; දී. නි. ටී. 1.9). සුක්කමාරාති අඵරුසන්තය මුදුකා. පුරස්ස ඵසාති ඵත්ථ පුර-සද්දො තන්තිවාසිචාවකො දට්ඨබ්බො “ගාමො ආගතො”තිආදීසු (දී. නි. ටී. 1.9) විය. තෙනෙවාහ “නගරවාසීන”න්ති. මනං අප්පායති වඩ්ඞෙතිති මනාපා. තෙන චුත්තං “විත්තවුද්ධිකරා”ති.

තදත්ථසංසිද්ධියා මූලාදීසුපි කෙසුචි පවත්තනීති මූලාදිතො නිවත්තනත්ථං එකෙන ඛිජ-සද්දෙන විසෙසෙත්වා චුත්තං “ඛිජඛිජ”න්ති “රූපරූපං (විසුද්ධි. 2.449), දුක්ඛදුක්ඛ”න්ති (සං. නි. 4.327; 5.165; තෙත්ති. 11) ව යථා. කස්මා පනෙත්ථ ඛිජගාමභූතගාමං උද්ධරිත්වා ඛිජගාමො එව නිද්දිට්ඨොති? න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං, නනු අවොචුම්භ – “මූලමෙව ඛිජං මූලඛිජං, මූලඛිජං එතස්සාතිපි මූලඛිජ”න්ති. තත්ථ පුරිමෙන ඛිජගාමො නිද්දිට්ඨො, දුතියෙන භූතගාමො, දුට්ඨොපෙස මූලඛිජඤ්ච මූලඛිජඤ්ච මූලඛිජන්ති සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසනගෙන වා උද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ “පඤ්චවධස්සා”තිආදි. නීලතිණරුක්ඛාදිකස්සාති අල්ලතිණස්ස වෙව අල්ලරුක්ඛාදිකස්ස ව. ආදි-සද්දෙන ඔසධිගච්ඡලතාදිනං සඬගභො.

එකං භත්තං එකභත්තං, තං අස්ස අත්ථිති එකභත්තිකො. සො පන රත්තිභොජනෙනපි සියාති තත්තිවත්තනත්ථං ආහ “රත්තුපරතො”ති. එවම්පි අපරණ්හභොජීපි සියා එකභත්තිකොති තත්තිවත්තනත්ථං “චිරතො විකාලභොජනා”ති චුත්තං. අරුණුග්ගමනකාලතො පටියාය යාව මජ්ඣන්තිකා අයං බුද්ධාදිනං අරියානං ආචිණ්ණසමාවිණ්ණො භොජනස්ස කාලො නාම, තදඤ්ඤො විකාලො. අට්ඨකථායං පන දුතියපදෙන රත්තිභොජනස්ස පටික්ඛිත්තත්තා “අතික්කන්තෙ මජ්ඣන්තිකෙ යාව සූරියත්ථගිගමනා භොජනං විකාලභොජනං නාමා”ති චුත්තං.

“සබ්බපාපස්ස අකරණ”න්තිආදිනසප්පවත්තං (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183; තෙත්ති. 30, 50, 116, 124) භගවතො සාසනං අච්චන්තරාගුප්පත්තියා නච්චාදිදස්සනං න අනුලොමෙතීති ආහ “සාසනස්ස අනනුලොමත්තා”ති. අත්තනා පයොජියමානං, පරෙහි පයොජාපියමානඤ්ච නච්චං නච්චභාවසාමඤ්ඤෙන පාළියං එකෙනෙව නච්ච-සද්දෙන ගතිතං, තථා ගීතවාදිත-සද්දෙන වාති ආහ “නච්චනනච්චාපනාදිවසෙනා”ති. ආදි-සද්දෙන ගායනගායාපනවාදනවාදාපනාති සඬගස්භන්ති. දස්සෙනෙව වෙත්ථ සවනම්පි සඬගතිතං චිරුපෙකසෙසනගෙන . යථාසකං විසයස්ස ආලොචනසභාවතාය වා පඤ්චන්තං විඤ්ඤාණානං සවනකිරියායපි දස්සනසඬබ්බෙපසබ්භාවතො “දස්සනා”ඉච්චෙව චුත්තං. තෙනාහ “පඤ්චගි විඤ්ඤාණෙහි න කඤ්චි ධම්මං පටිච්ඡානාති අඤ්ඤත්තු අභිනිපාතමත්තා”ති. අවිසුකභූතස්ස ගීතස්ස සවනං කදාචි වට්ටතිති ආහ “විසුකභූතා දස්සනා”ති. තථා හි චුත්තං පරමත්ථජොතිකායං බුද්දකට්ඨකථායං (බු. පා. අට්ඨ. 2.පච්ඡිමපඤ්චසික්ඛාපදවණ්ණනා) “ධම්මුපසංගිතං ගීතං වට්ටති, ගීතුපසංගිතො ධම්මො න වට්ටති”ති. යං කිඤ්චිති ගන්ථිතං වා අගන්ථිතං වා යං කිඤ්චි පුප්ථං, ගන්ධජාතන්ති ගන්ධජාතිකං. තස්සපි “යං කිඤ්චි”ති වචනතො පිසිතස්ස අපිසිතස්සපි යස්ස කස්සචි විලෙපනාදි න වට්ටතිති දස්සෙති.

උච්චාති උච්ච-සද්දෙන සමානත්ථං එකං සද්දන්තරං. සෙති එත්ථාති සයනං. උච්චාසයනං මහාසයනඤ්ච සමණසාරුප්පරහිතං අධිප්පෙතන්ති ආහ “පමාණාතික්කන්තං අකප්පියත්ථරණ”න්ති. ආසනඤ්චෙත්ථ සයනෙනෙව සඬගතිතන්ති දට්ඨබ්බං. යස්මා පන ආධාරෙ පටික්ඛිත්තෙ තදාධාරා කිරියා පටික්ඛිත්තාව භොති, තස්මා “උච්චාසයනමහාසයනා”ඉච්චෙව චුත්තං, අත්ථතො පන තදුපභොගභූතනිසප්ජානිපජ්ජනෙහි චිරති දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. අථ වා උච්චාසයනමහාසයනඤ්ච උච්චාසයනමහාසයනඤ්ච උච්චාසයනමහාසයනන්ති එතස්මිං අත්ථෙ එකසෙසෙන අයං නිද්දෙසො කතො යථා “නාමරූපච්චියා සළායනන”න්ති (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1), ආසනකිරියාපුබ්බකත්තා වා සයනකිරියාය සයනග්ගහණෙන ආසනම්පි ගතිතන්ති වෙදිතබ්බං.

දාරුමාසකොති යෙ වොහාරං ගච්ඡන්තිති ඉති-සද්දෙන එවංපකාරෙ දස්සෙති. අඤ්ඤෙහි ගාභාපනෙ උපනික්ඛිත්තසාදියනෙ ව පටිග්ගහණත්ථො ලබ්භතිති ආහ “නෙව නං උග්ගණ්භාති, න උග්ගණ්භාපෙති, න උපනික්ඛිත්තං සාදියති”ති. අථ වා තිවිධං පටිග්ගහණං කායෙන වාචය මනසාති. තත්ථ කායෙන පටිග්ගහණං උග්ගණ්භනං, වාචය පටිග්ගහණං උග්ගභාපනං, මනසා පටිග්ගහණං සාදියනන්ති තිවිධම්පි පටිග්ගහණං එකජ්ඣං ගහෙත්වා “පටිග්ගහණා”ති චුත්තන්ති ආහ “නෙව නං උග්ගණ්භාති”තිආදි. එස නයො ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණාතිආදීසුපි. නිවාරාදිඋපධඤ්ඤස්ස සාලිආදිමූලධඤ්ඤන්තොගධන්තා චුත්තං “සත්තවිධස්සා”ති. “අනුජානාමි, හික්ඛෙව, පඤ්ච වසාති භෙසප්ජානි අච්ඡවසං මච්ඡවසං සුසුකාවසං සුකරවසං ගදුභවසං”න්ති (මහාව. 262) චුත්තත්තා ඉදං ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතං නාම, තස්ස පන “කාලෙ පටිග්ගහිත”න්ති (මහාව. 262) චුත්තත්තා පටිග්ගහණං වට්ටති. සති පච්චයෙති ආහ “අඤ්ඤත්තු ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතා”ති.

සරුපෙන වඤ්චනං රූපකුටං, පතිරුපෙන වඤ්චනාති අත්ථො. අඬගෙන අත්තතො සරිරාවයවෙන වඤ්චනං අඬගකුටං. ගහණවසෙන වඤ්චනං ගහණකුටං. පටිච්ඡන්තං කත්වා වඤ්චනං පටිච්ඡන්තකුටං. අක්කමතීති නිජ්ජිලෙති, පුබ්බභාගෙ අක්කමතීති සම්බන්ධො.

හදයන්ති නාළිආදිනං මානභාජනානං අබ්භන්තරං. නිලාදිනං නාළිආදිහි මීනනකාලෙ උස්සාපිතසිඛායෙව සිඛා. සිඛාභෙදො තස්සාභාපනං.

කෙච්ඡි සාරසමාසාවරියා, උත්තරවිහාරවාසිනො ව. වධොති මුට්ඨිපහාරකසාතාලනාදිහි විභෙසනං, විබාධනන්ති අත්ථො. විභෙයනත්ථොපි හි වධ-සද්දො දිස්සති “අත්තානංවධිත්වා වධිත්වා රොදති”තිආදීසු (පාවි. 879, 881). යථා හි අපරිග්ගහනාවසාමඤ්ඤෙ සතිපි පබ්බජිතෙහි අප්පටිග්ගහිතබ්බවත්ථුච්චිභාගසන්දස්සනත්ථං ඉත්ථිකුමාරිදාසිදාසාදයො

විභාගෙන වුත්තා. එවං පරස්ස භරණභාවතො අදින්නාදානභාවසාමඤ්ඤෙ සතිපි තුලාකුටාදයො අදින්නාදානවිසෙසභාවදස්සන්තං. විභාගෙන වුත්තා, න එවං පාණානිපාතපරියායස්ස වධස්ස සුත ගහණෙ පයොජනං අත්ථි, තත්ථ සයංකාරො, ඉධ පරංකාරොති ව න සක්කා චත්තුං “කායච්චිපයොගසමුට්ඨාපිකා චෙනනා ඡප්පයොගා”ති වචනතො. තස්මා යථාචුත්තො එවෙත්ථ අත්ථො යුත්තො. අවිධිකථායං පන “වධොති මාරණ”න්ති වුත්තං, තම්පි පොඨනමෙව සන්ධායාති ව සක්කා විඤ්ඤාතුං මාරණ-සද්දස්සපි විහිංසනෙ දිස්සනතො.

294. විවරපිණ්ඩපාතානං යථාක්කමං කායකුච්ඡිපරිභරණමත්තජොතනායං අවිසෙසතො අවිධන්තං පරික්ඛාරානං අන්තරෙ තප්පයොජනනා සම්භවතිති දස්සෙන්නො “තෙ සබ්බෙපි”ති ආදිමාහ. එතෙපිති නවපරික්ඛාරිකාදයොපි අප්පිච්ඡාව සන්තුට්ඨාව. න හි තත්ථකෙන මහිච්ඡතා, අසන්තුට්ඨිතා වා හොතිති.

චතුසු දිසාසු සුඛං විහරති, තතො එව සුඛවිහාරට්ඨානභූතා චතස්සො දිසා අස්ස සන්තිති වා වාතුද්දිසො. තත්ථ වායං සත්තෙ වා සඬ්ඛාරෙ වා හයෙන න පටිහඤ්ඤතිති අප්පට්ඨෙසො. ද්වාදසවිධස්ස සන්තොසස්ස වසෙන සන්තුස්සනකො සන්තුස්සමානො. ඉතරිතරොනාති උච්චාවචෙන. පරිස්සයානං බාහිරානං සිහබ්බාග්ඝාදිනං, අබ්භන්තරානඤ්ච කාමච්ඡන්දාදිනං කායච්ඡන්දපද්දවානං අභිභවනතො පරිස්සයානං සහිතා. ථද්ධිභාවකරභයාභාවෙන අවිජම්භී. එකො අසභායො. තතො එව බග්ගමිගසිඬගසදිසතාය බග්ගවිසාණකප්පො වරෙය්‍යාති අත්ථො.

ජින්නපක්ඛො , අසඤ්ජාතපක්ඛො වා සකුණො ගන්තුං න සක්කොතිති “පක්ඛි සකුණො”ති පක්ඛි-සද්දෙන විසෙසෙත්වා සකුණො පාලියං වුත්තොති ආහ “පක්ඛයුත්තො සකුණො”ති. යස්ස සන්තිධිකාරපරිභොගො කිඤ්චි යපෙනබ්බං සාපෙක්ඛාය යපනඤ්ච නත්ථි, තාදිසො අයං හික්ඛුති දස්සෙන්නො “අයං පනෙත්ථ සබ්බෙපත්ථො”ති ආදිමාහ. අරියන්ති අපෙන්නි තතො දොසා, තෙහි වා ආරකාති අරියොති ආහ “අරියෙනාති නිද්දොසෙනා”ති. අප්ඤ්ඤාත්තන්ති අත්තති. නිද්දොසසුඛන්ති නිරාමිසසුඛං කිලෙසවජ්ජරහිත්තතා.

295. යථාචුත්තෙ සීලසංවරෙ පතිට්ඨිතස්සෙව ඉන්ද්‍රියසංවරො ඉච්ඡිතබ්බො තදධිට්ඨානතො, තස්ස ව පරිපාලකභාවතොති වුත්තං “සො ඉමිනා අරියෙන සීලක්ඛන්ධෙන සමන්තාගතො හික්ඛු”ති. සෙසපදෙසුති “න නිමිත්තග්ගාහි හොති”ති ආදිසු පදෙසු. යස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.15) වුත්තං, තස්මා තස්ස ලීනත්ථප්පකාසිනියං සංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. මහාට්. 1.15) වුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බං. රූපාදිසු නිමිත්තාදිග්ගාහපරිවජ්ජනලක්ඛණත්තා ඉන්ද්‍රියසංවරස්ස කිලෙසෙහි අනවසිත්තසුඛතා අවිකිණ්ණසුඛතා වස්ස වුත්තා.

296. පච්චයසම්පත්තින්ති පච්චයපාරිසුරිං. ඉමෙ චත්තාරොති සීලසංවරො සන්තොසො ඉන්ද්‍රියසංවරො සතිසම්පජ්ඤාත්ති ඉමෙ චත්තාරො අරඤ්ඤවාසස්ස සම්භාරා. තිරච්ඡානගතෙහි චත්තබ්බතං ආපජ්ජති ඉසිසිඬගස්ස පිතුආදයො විය. චනවරකෙහිති චනවරකමාතුගාමෙහි. හෙරවසද්දං සාවෙනති, තාවතා අපලායන්තානං හත්ථෙහි සිසං...පෙ.... කරොන්ති. පණ්ණත්තිවිතික්කමසඬ්ඛාතං කාළකං වා. මිච්ඡාවිතක්කසඬ්ඛාතං තිලකං වා. තන්ති පිති. විභූතභාවෙන උපට්ඨානතො බයතො සම්මසන්නො.

විචිත්තන්ති ජනවිචිත්තං. තෙනාහ “සුඤ්ඤ”න්ති. සා ව විචිත්තතා නිස්සද්දභාවෙන ලක්ඛිතබ්බාති ආහ “අප්පසද්දං අප්පනිග්ගොස”න්ති. ආවසථභූතං සෙනාසනං විහරිතබ්බට්ඨොන විහාරසෙනාසනං. මසාරකාදි මඤ්චපීඨං තත්ථ අත්ථරිතබ්බං හිසිඋපධානඤ්ච මඤ්චපීඨසම්බන්ධිතො මඤ්චපීඨසෙනාසනං. විමිලිකාදි භූමියං සන්ථරිතබ්බතාය සන්ථතසෙනාසනං. රුක්ඛමූලාදි පටික්කමිතබ්බට්ඨානං වඩ්කමනාදිනං ඔකාසභාවතො ඔකාසසෙනාසනං.

“අනුවජ්චිකං දස්සෙන්නො”ති චත්ථා තමෙව අනුවජ්චිකභාවං විභාවෙතුං “තත්ථ හී”ති ආදි වුත්තං. අවජන්තන්ති ඉට්ඨකඡදනාදිනා අන්තමසො රුක්ඛසාබාහිපි න ඡන්තං.

හත්තස්ස පච්ඡතොති හත්තභුඤ්ජනස්ස පච්ඡතො. ඌරුඛද්ධාසනන්ති ඌරුනං අධොබන්ධනවසෙන නිසජ්ජං. හෙට්ඨිමකායස්ස අනුජුකට්ඨපනං නිසජ්ජාවචනෙනෙව බොධිත්ති. උජුං කායන්ති එත්ථ කාය-සද්දො උපරිමකායවිසයොති ආහ “උපරිමං සරීරං උජුකං යපෙත්වා”ති. තං පන උජුකට්ඨපනං සරූපතො පයොජනතො ව දස්සෙතුං “අට්ඨාරසා”ති ආදි වුත්තං. න පණමන්තිති න ඔණමන්ති. න පරිපතතිති න විගච්ඡති, වීථිං න විලඬිසෙති. තතො එව පුබ්බෙනාපරං විසෙසප්පත්තියා කම්මට්ඨානං වුද්ධිං එනිං උපගච්ඡති. මුඛසම්පෙති මුඛස්ස සම්පෙ නාසිකග්ගෙ වා උත්තරොට්ඨො වා. ඉධ පරි-සද්දො අහි-සද්දෙන සමානත්ථොති ආහ “කම්මට්ඨානාහිමුඛ”න්ති, බහිද්ධා පුපුත්තාරම්මණතො නිවාරෙත්වා කම්මට්ඨානංයෙව පුරක්ඛත්ථාති අත්ථො. පරිති පරිග්ගහට්ඨො “පරිණාසිකා”ති ආදිසු (ධ. ස. 16) විය. නිය්‍යානට්ඨො පටිපක්ඛතො නිග්ගමනට්ඨො, තස්මා පරිග්ගහිතනිය්‍යානසතින්ති සබ්බථා ගහිතාසම්මොසං පරිච්චිත්තසම්මොසං සතිං කත්ථා, පරමං සතිනෙපක්කං උපට්ඨපෙත්ථාති අත්ථො.

වික්ඛම්භනවසෙනාති එත්ථ වික්ඛම්භනං අනුප්පාදනං අප්පචන්තනං න පටිපක්ඛෙන සුප්පහිනතා. පහිනත්තාති ව පහිනසදිසතං සන්ධාය වුත්තං කුමාසස්ස අනධිගතතා. තථාපි නයිදං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං විය සභාවතො විගතාහිජ්ඣං, අථ

බොහෝවිධයෙන්. තෙතාහ “න වක්ඛවිඤ්ඤාණසද්ධියෙනා”ති. එසේව නයොති යථා වක්ඛවිඤ්ඤාණං සභාවෙන විගතාහිජ්ඣං අබ්බාසන්තස්ථෙව, න භාවනාය වික්ඛම්භිතත්තා, න එවමිදං. ඉදං පන විත්තං භාවනාය පරිසොධිතත්තා අබ්බාසන්තං විගතථිතමිදං අනුද්ධං නිබ්බිච්චිච්ඡස්ථාති අත්ථො. ඉදං උභයන්ති සතිසම්පජ්ඣස්ඤාමාහ.

297. උච්ඡින්නදිත්වා පාතෙන්නිති එත්ථ උච්ඡින්නදනං පාතනස්ථෙව තාසං පඤ්ඤානං අනුප්පන්නානං උප්පජ්ජිතුං අප්පදානමෙව. ඉති මහග්ගනානුත්තරපඤ්ඤානං එකච්චාය ව පරිත්තපඤ්ඤාය අනුප්පන්නිහෙතුභූතා නිවරණා ධම්මා ඉතරාය ව සමත්ථං විහනන්තියෙවාති පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණා වුත්තා. ඉදමිපි පටිමජ්ඣානං වෙනෙයාසන්නානෙ පතිට්ඨාපියමානං ඤාණං පජ්ජති එත්ථාති ඤාණසදං. ඤාණං වළඤ්ජෙති එත්ථාති ඤාණවළඤ්ජං.

299. න තාව නිට්ඨං ගතො බාහිරකානං ඤාණෙන අක්කන්තට්ඨානානිපි සියුන්ති. යදි එවං අනඤ්ඤසාධාරණෙ මග්ගඤාණපදෙ කථං න නිට්ඨංගතොති ආහ “මග්ගක්ඛණෙපි”තිආදි. තිසු රතනෙසු නිට්ඨං ගතො හොතිති බුද්ධසුබුද්ධතං ධම්මසුධම්මතං සඤ්ඤාප්පට්ඨපන්නිතස්ථෙව ආරබ්භ ඤාණෙන නිට්ඨං නිව්ඡයං උපගතො හොති. කාමඤ්ඤත්ථ පටිමග්ගෙනෙව සබ්බසො විචිකිච්ඡාය පභිනත්තා සබ්බස්සපි අරියසාවකස්ස කඩ්ඛා වා විමති වා තත්ථි, තත්ථ පන යථා පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පන්නස්ස අරහතො සවිසයෙ ඤාණං සවිසෙසං ඔගාහති, න තථා අනාගාමිආදීනන්ති රතනත්තයෙ සාතිසයං ඤාණනිව්ඡයගමනං සන්ධාය “අග්ගමග්ගවසෙන තත්ථනිට්ඨාගමනං වුත්ත”න්ති වුත්තං. යං පනෙත්ථ අවිහත්තං, තං සුවිඤ්ඤායාමෙවාති.

වුළභත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. මහාහත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා

300. ජඩගලානන්ති එත්ථ යො නිව්ච්ඡලෙන අමුදුකො නිරුද්ධකතාය ථද්ධිබ්බහුමිප්පදෙසො, සො “ජඩගලො”ති වුච්චති. තබ්බහුලතාය පන ඉධ සබ්බො භූමිප්පදෙසො ජඩගලො, තස්මිං ජඩගලෙ ජාතා, භවාති වා ජඩගලා, තෙසං ජඩගලානං. එවඤ්ඤි නදිවරානමිපි හත්ථිනං සඩ්ධගො කතො හොති. සමොධාතබ්බානං විය හි සමොධායකානමිපි ජඩගලග්ගහණෙන ගහෙනබ්බතො. පට්ඨිතලවාරිතන්ති ඉමිනා ජලවාරිතො න නිවත්තෙති අදිස්සමානපාදත්තා. පාණානන්ති සාධාරණවචනමිපි “පදජාතාති”ති සද්දන්තරසන්තිධානෙන විසෙසනිවිට්ඨමෙව හොතිති ආහ “සපාදකපාණාන”න්ති. “මුත්තගත”න්තිආදිසු (ම. නි. 2.119; අ. නි. 9.11) ගත-සද්දො අනත්ථත්තරො විය, ජාත-සද්දො අනත්ථත්තරොති ආහ “පදජාතාති පදාති”ති. සමොධානන්ති සමචරොධං, අත්තොගමං වා. මහත්තත්තෙනාති විපුලභාවෙන.

කුසලා ධම්මාති අනවජ්ජසුඛවිපාකා ධම්මා, න අනවජ්ජමත්තධම්මා. කුසලත්තිකෙ ආගතනයෙන හි ඉධ කුසලා ධම්මා ගහෙනබ්බා, න බාහිරිකසුත්තෙ ආගතනයෙන. චතුබ්බිධො සඩ්ධගොති කස්මා වුත්තං, නනු එකවිධොවෙත්ථ සඩ්ධගො අධිප්පෙතොති? න, අත්ථං අග්ගහෙත්වා අනිද්ධාරිතත්ථස්ස සද්දස්සෙව ගහිතත්තා. සඩ්ධග-සද්දො තාව අත්තතො අත්ථවසෙන චතුබ්බිධොති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො. අත්ථොපි වා අනිද්ධාරිතවිසෙසො සාමඤ්ඤෙන ගහෙනබ්බතං පත්තො “සඩ්ධගං ගච්ඡති”ති එත්ථ සඩ්ධග-සද්දෙන වචනියතං ගතොති න කොච දොසො, නිද්ධාරිතෙ විසෙසෙ තස්ස එකවිධතා සියා, න තතො පුබ්බෙති. සජාතිසඩ්ධගොති සමානජාතියා, සමානජාතිකානං වා සඩ්ධගො. ධාතුකථාවණ්ණනායං පන “ජාතිසඩ්ධගො”ඉච්චෙව වුත්තං, තං ජාති-සද්දස්ස සාපෙක්ඛසද්දත්තා ජාතියා සඩ්ධගොති වුත්තෙ අත්තතො ජාතියාති විඤ්ඤායති සම්බන්ධාරහස්ස අඤ්ඤස්ස අවුත්තත්තාති කත්වා වුත්තං. ඉධ පන රූපකණ්ඩවණ්ණනායං (ධ. ස. අට්ඨ. 594) විය පාකටං කත්වා දස්සෙතුං “සජාතිසඩ්ධගො”ඉච්චෙව වුත්තං. සඤ්ජායන්ති එත්ථාති සඤ්ජාති, සඤ්ජාතියා සඩ්ධගො සඤ්ජාතිසඩ්ධගො, සඤ්ජාතිදෙසවසෙන සඩ්ධගොති අත්ථො. “සබ්බෙ රජිකා”ති වුත්තෙ සබ්බෙ රථයොධා රථෙන යුජ්ඣකකිරියාය එකසඩ්ධගොති. “සබ්බෙ ධනුග්ගහ”ති වුත්තෙ සබ්බෙ ඉස්සාසා ධනුනා විජ්ඣකකිරියාය එකසඩ්ධගොති ආහ “එවං කිරියවසෙන සඩ්ධගො”ති. රූපක්ඛන්ධෙන සඩ්ධගිතන්ති රූපක්ඛන්ධෙන එකසඩ්ධගං රූපක්ඛන්ධොතෙව ගණිතං, ගහණං ගතන්ති අත්ථො.

දියඬිඬමෙව සච්චං හජති මග්ගසච්චදුක්ඛසච්චෙකදෙසභාවතො. සච්චෙකදෙසන්නොගධමිපි සච්චන්නොගධමෙව හොතිති ආහ “සච්චානං අත්තොගධත්තා”ති. ඉදාති තමත්ථං සාසනතො ව ලොකතො ව උපමං ආහ රිත්වා දීපෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සාධිකමිදං, භික්ඛවෙ, දියඬිඬසික්ඛාපදසහන්ති ඉදං යස්මිං කාලෙ තං සුත්තං දෙසිතං, තදා පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදවසෙන වුත්තං, තතො පරං පන සාධිකාති ද්වෙසනාති සික්ඛාපදානිති. සික්ඛානං අත්තොගධත්තා අධිසීලසික්ඛාය. එත්ථ ව “සීලං සික්ඛන්තොපි තිස්සො සික්ඛා සික්ඛති”ති විසමොයං උපඤ්ඤාසො. තත්ථ හි යො පහාතබ්බං පජ්ජති, සංවරිතබ්බතො සංවරං ආපජ්ජති, අයමස්ස අධිසීලසික්ඛා. යො තත්ථ වෙනසො අවික්ඛෙපො, අයමස්ස අධිවිත්තසික්ඛා. යා තත්ථ විමංසා, අයමස්ස අධිපඤ්ඤාසික්ඛා. ඉති සො කුලපුත්තො සරූපතො ලබ්භමානා එව තිස්සො සික්ඛා සික්ඛතිති දීපිතො, න සික්ඛානං අත්තොගධතාමත්තෙන. තෙතාහ අට්ඨකථායං “යො තථාභූතස්ස සංවරො, අයමෙත්ථ අධිසීලසික්ඛා, යො තථාභූතස්ස සමාධි, අයමෙත්ථ අධිවිත්තසික්ඛා, යා තථාභූතස්ස පඤ්ඤා, අයං අධිපඤ්ඤාසික්ඛා. ඉමා තිස්සො සික්ඛා තස්මිං ආරම්මණෙ තාය සතියා තෙන මනසිකාරෙන සික්ඛති ආසෙවති භාවෙති බහුලිකරොති”ති. ඉධ පන සච්චානං අත්තොගධත්තා සච්ච-

සද්දාහිඳෙයානාමත්තෙන චතුසු සච්චෙසු ගණනන්තොගධා භොන්තිති? න, තත්ථාපි හි නිජ්ජරියායතො අධිසීලසික්ඛාව ලබ්භති, ඉතරා පරියායතොති කත්වා “සික්ඛානං අන්තොගධත්තා”ති වුත්තං.

චතුසු අරියසච්චෙසු සඬගහං ගච්ඡන්තිති ච තතො අමුවචිත්වා තස්සෙව අන්තොගධනං සන්ධාය වුත්තං. එවඤ්ච කත්වා “යථා ච එකස්ස හත්ථිපදස්සා”තිආදිනා දස්සිතා හත්ථිපදොපමා සමත්ථිතා දට්ඨබ්බා. එකස්මිම්පි ද්විසුපි තිසුපි සච්චෙසු ගණනං ගතා ධම්මාති ඉදං න කුසලත්තිකවසෙනෙව වෙදිතබ්බං, අථ බො තිකදුකෙසු යථාරහං ලබ්භමානපදවසෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථ එකස්මිං සච්චෙ ගණනං ගතො ධම්මො අසඬබ්බධම්මො දට්ඨබ්බො, ද්විසු සච්චෙසු ගණනං ගතා කුසලා ධම්මා, තථා අකුසලා ධම්මා, අඛයාකතා ච ධම්මා, තිසු සච්චෙසු ගණනං ගතා සඬබ්බා ධම්මා, එවං අඤ්ඤෙසම්පි තිකදුකපදානං වසෙන අයමත්ථො යථාරහං විහජිත්වා චත්තබ්බො. තෙනාහ “එකස්මිම්පි... පෙ.... ගතාව භොන්ති”ති. එකදෙසො හි සමුදායන්තොගධත්තා විසෙසො විය සාමඤ්ඤෙන සමුහෙන සඬගහං ලභති. තෙනාහ “සච්චානං අන්තොගධත්තා”ති. දෙසනානුක්කමොති අරියසච්චානි උද්දිසිත්වා දුක්ඛසච්චනිද්දෙසවසෙන පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං විහජනං. තත්ථ ච රූපක්ඛන්ධනිද්දෙසවසෙනආදිතො අජ්ඣත්තිකාය පථව්ඨාතුයා විහජනන්ති. අයං ඉමිස්සා දෙසනාය අනුක්කමො.

301. තං පනෙනං උපමාහි විභාවෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සුජාතන්ති සුන්දරං, සුසංඤ්ඨිතං සුපරිණතඤ්චාති අධිප්පායො. පෙසියොති විලිච්චෙ. මුදුභාවතො කුච්ඡිභාගං ආදාය. ඉතරෙ ච චත්තාරො කොට්ඨාසෙති පඤ්චධා භින්තකොට්ඨාසෙසු ඉතරෙ ච චත්තාරො කොට්ඨාසෙ. ඉතරෙ ච තයො කොට්ඨාසෙතිආදිතො චතුධා භින්තකොට්ඨාසෙසු ඉතරෙ ච තයො කොට්ඨාසෙ.

රාජපුත්තුපමායාති රඤ්ඤො පෙට්ඨපුත්තඋපමාය. න්ති පිළන්ධනං. උරෙ වායාමජනිතඅරියජාතියා ඔරසො. මුඛතො ජාතොති මුඛතො නිග්ගතධම්මදෙසනාය ජාතො, බුද්ධානං වා ධම්මකායස්ස මුඛභුතඅරියධම්මතො ජාතො. තතො එව ධම්මජො ධම්මනිම්මිතො. සත්ථු ධම්මදායාදස්සෙව ගහිතත්තා ධම්මදායාදො. තෙනාහ “නො ආමිසදායාදො”ති. න්ති “හගවතො පුත්තො”තිආදිවචනං. මහාපඤ්ඤාදිගුණෙහි සාතිසයං අනුපුබ්බභාවෙ ඨිතත්තා සම්මා යථාභුතං වදමානො චත්තුං සක්කොන්තො වදෙයා.

අකුතොභයං නිබ්බානං නිබ්බානගාමිනිඤ්ච. රාගරජාදීනං විගමෙන විගතරජං ධම්මං දෙසෙන්නං සුගතං සම්මාසම්බුද්ධං භික්ඛුනං පරොසහස්සං පයිරුපාසනීති යොජනා.

“සෙවෙථ හජථ”ති චත්ථා තත්ථ කාරණමාහ “පණ්ඩිතා භික්ඛු අනුග්ගාහකා”ති. පණ්ඩිතාපි සමානා න අප්පස්සුතා, අථ බො ඔවාදානුසාසනීහි අනුග්ගාහකාති පුරිමා උපමා ථෙරස්සෙව වසෙන උදාහරා, දුතියා පන හගවතො භික්ඛුසඬසස්සපි වසෙන උදාහරා.

302. අජ්ඣත්තිකාති සත්තසන්තානපරියාපන්නා. අජ්ඣත්තං පච්චත්තන්ති පද්ද්වයෙනපි තංතංපාටිපුග්ගලිකධම්මා වුවචන්තිති ආහ “උභයම්පෙන නියකාධිවචනමෙවා”ති. සසන්තතිපරියාපන්නතාය පන අත්තාති ගහෙනබ්බභාවුපගමනවසෙන අත්තානං අධිකිච්ච උද්දිස්ස පචත්තං අජ්ඣත්තං, තංතංසත්තසන්තානපරියාපන්නතාය පච්චත්තං. තෙනාහ අට්ඨකථායං (විසුද්ධි. 1.307) “අත්තති පචත්තත්තා අජ්ඣත්තං, අත්තානං පට්චිව පට්චිව පචත්තත්තා පච්චත්ත”න්ති. කක්ඛලෙන්ති කටීනං. යස්මා තං ථද්ධිභාවෙන සහජාතානං පතිට්ඨා භොති, තස්මා “ථද්ධ”න්ති වුත්තං. බරිගතන්ති බරසභාවෙසු ගතං තජ්ජරියාපන්නං, බරසභාවමෙවාති අත්ථො. යස්මා පන බරසභාවං ඵරුසාකාරෙන උපට්ඨානතො ඵරුසාකාරං භොති, තස්මා වුත්තං “ඵරුස”න්ති. උපාදින්නං නාම සරිරට්ඨකං. තත්ථ යං කම්මසමුට්ඨානං, තං නිජ්ජරියායතො “උපාදින්න”න්ති වුවචති, ඉතරං අනුපාදින්නං. තදුභයම්පි ඉධ තණ්හාදීහි ආදින්නගහිතපරාමට්ඨවසෙන උපාදින්නමෙවාති දස්සෙතුං “සරිරට්ඨකඤ්ඤි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ආදින්නන්ති අහිනිවිට්ඨං. මමන්ති ගහිතං. අහන්ති පරාමට්ඨං. ධාතුකම්මට්ඨානිකස්සාති චතුධාතුවචත්ථානවසෙන ධාතුකම්මට්ඨානං පරිහරන්තස්ස. එත්ථාති එතස්මිං ධාතුකම්මට්ඨානෙන. තිසු කොට්ඨාසෙසුති තිජ්ජකාරෙසු කොට්ඨාසෙසු. න හි තෙ තයො චත්තාරො කොට්ඨාසා.

වුත්තජ්ජකාරාති “කෙසා ලොමා”තිආදිනා වුත්තජ්ජකාරා. නානාසභාවතොති සතිපි කක්ඛලභාවසාමඤ්ඤෙ සසම්භාරවිහත්තිතො පන කෙසාදිසඬිසානගතනානාසභාවතො. ආලයොති අපෙක්ඛා. නිකන්තිති නිකාමනා. පත්ථනාති තණ්හාපත්ථනා. පරිපුට්ඨානන්ති තණ්හාපරිපුට්ඨානං. ගහණන්ති කාමුපාදානං. පරාමාසොති පරතො ආමසනා මිච්ඡාහිනිවෙසො. න බලවා ආලයාදි. යදි එවං කස්මා විහබ්බිගෙ බාහිරාපි පථව්ඨාතු චිත්ථාරෙතෙව විහත්තාති? යථාධම්මදෙසනත්තා තත්ථ චිත්ථාරෙතෙව දෙසනා පචත්තා, යථානුලොමදෙසනත්තා පනෙත්ථ වුත්තනායෙන දෙසනා සංඛිත්තා.

යොජෙත්ථා දස්සෙතිති එකජ්ඣං කත්වා දස්සෙති. සාති අජ්ඣත්තිකා පථව්ඨාතු. සුඛපරිග්ගහො භොති “න මෙ සො අත්තා”ති. සිද්ධෙ හි අනත්තලක්ඛණෙ දුක්ඛලක්ඛණං අනිච්චලක්ඛණඤ්ච සිද්ධමෙව භොති සඬබ්බධම්මෙසු තදවිනාභාවතොති. විසුකායනීති විසුකං විරූපකිරියං පචත්තෙති. සා පන අත්ථතො විජ්ජන්දනමෙවාති ආහ

“විජ්‍යාදර්ශන” නි. අස්සාති අප්ඤ්ඤානිකාය පට්ටිඛානුයා. අවේකනාභාවො පාකටො හොති ධාතුමත්තනාය දස්සනතො. තං උභයමිපිති තං පට්ටිඛානුද්වයමිපි.

තතො විසෙසනරෙනාති තතො බාහිරමහාපට්ටිතො විසෙසවත්තතරෙන, ලහුතරෙනාති අත්ථො. කුප්පතීති ලුප්පති. විලියමානාති පකතිඋදකෙ ලොණං විය විලයං ගච්ඡන්තී. උදකානුගතාති උදකං අනුගතා උදකගතිකා. තෙනාහ “උදකමෙව හොති” නි. අභාවො එව අභාවතා, න භවතීති වා අභාවො, තථාසභාවො ධම්මො. තස්ස භාවො අභාවතා. වයො විනාසො ධම්මො සභාවො එතස්සාති වයධම්මො, තස්ස භාවො වයධම්මතා, අත්ථතො ඛයො එව. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. තෙනාහ “සබ්බෙහිපි ඉමෙහි පදෙහි අනිච්චලක්ඛණමෙව චුත්ත” නි. විද්ධංසනභාවස්ස පන පවෙදිතබ්බත්තා කාමං අනිච්චලක්ඛණමෙව චුත්තං සරුපතො, ඉතරානිපි අත්ථතො චුත්තානෙවාති දස්සෙන්නො ආහ “යං පනා” තිආදි.

මත්තං ඛණමත්තං තිට්ඨතීති මත්තට්ඨො, අප්පමත්තට්ඨො මත්තට්ඨකො, අනිඉත්තරඛණකොති අත්ථො. තෙනාහ “පරිත්තට්ඨිකස්සා” නි. ධීතිපරිත්තතායාති එකච්ඡිත්තපච්ඡිත්තමත්තතායානලක්ඛණස්ස ඉතරභාවෙන . එකස්ස චිත්තස්ස පච්ඡිත්තක්ඛණමත්තෙනෙව හි සත්තානං පරමත්ථතො ජීවනක්ඛණො පරිච්ඡින්නො. තෙනාහ “අයං හි” තිආදි.

ජීවිතන්ති ජීවිතින්ද්‍රියං. සුඛදුක්ඛාති සුඛදුක්ඛා වෙදනා. උපෙක්ඛාපි හි සුඛදුක්ඛස්ථෙව අත්තොගධා ඉට්ඨානිට්ඨභාවතො. අත්තභාවොති ජීවිතවෙදනාවිඤ්ඤාණාති ය්පෙත්වා අවසිට්ඨධම්මා චුත්තා. කෙවලාති අත්තනිච්චභාවෙන අවොමිස්සා. එකච්ඡිත්තසමායුත්තාති එකෙන චිත්තෙන සහිතා එකච්ඡිත්තක්ඛණකා. ලහුසො වත්තතෙ ඛණොති තාය එව එකක්ඛණකතාය ලහුකො අනිඉත්තරො ජීවිතාදිනං ඛණො වත්තති චිතිවත්තතීති අත්ථො. ඉදන්ති ගාථාවචනං.

යස්මා සත්තානං ජීවිතං අස්සාසපස්සාසානං අපරාපරසඤ්චරණං ලහමානමෙව පචත්තති, න අලහමානං, තස්මා අස්සාසපස්සාසුපනිබ්දං. තථා මහාභුතානං සමචුත්තිතං ලහමානමෙව පචත්තති. පට්ටිඛානුයා හි ආපොධාතුආදිනං වා අඤ්ඤතරපකොපෙන බලසම්පන්නොපි පුරිසො පත්ථද්ධකායො වා, අතිසාරාදිවසෙන කිලින්තප්පතිකායො වා, මහාධාහපරෙතො වා, සඤ්ඡිප්පමානසන්ධිබන්ධනො වා හුත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණාති. කබලීකාරාභාරානං යුත්තකාලෙ ලහන්තස්සෙව ජීවිතං පචත්තති, අලහන්තස්ස පරික්ඛයං ගච්ඡති, විඤ්ඤාණෙ පචත්තමානෙයෙව ව ජීවිතං පචත්තති, න තස්මිං අප්පචත්තමානෙ. ජීවිතන්ති එත්ථ ඉති-සද්දෙන ඉරියාපට්ඨපනිබ්දධතාසිතුණ්හපනිබ්දධතාදිනං සඬගහො. චතුත්තඤ්ඤි ඉරියාපථානං සමචුත්තිතං ලහමානමෙව ජීවිතං පචත්තති, අඤ්ඤතරස්ස පන අධිමත්තතාය ආයුසඬ්ඛාරා උපච්ඡිප්පන්ති, සිතුණ්හානමිපි සමචුත්තිතං ලහමානමෙව පචත්තති, අතිසිතෙන පන අතිඋණ්හෙන වා අහිභුතස්ස විපජ්ජතීති.

තණ්හපාදිත්තස්සාති ඉමිනා හි පච්චයුප්පන්නතාකිත්තතෙන සරසපහඬ්ගුතංයෙව විභාවෙති. දුක්ඛානුපස්සනාය තණ්හාග්ගාහස්ස අනිච්චානුපස්සනාය මානග්ගාහස්ස අනත්තානුපස්සනාය දිට්ඨිග්ගාහස්ස උප්ඵිපච්චනිකභාවතො එකංසෙනෙව තීහි අනුපස්සනාහි ගාහාපි විගච්ඡන්තීති ආහ “නොතෙව හොති” නි. එකංයෙව ආගතං බාහිරාය පට්ටිඛානුයා අත්තරධානදස්සනපචත්තජොතනාය.

පරිග්ගහන්ති ධාතුපරිග්ගහණං. පට්ඨපෙන්නොති ආරහන්තො දෙසෙන්නො. සොතද්චාරෙ බලං දස්සෙතීති යොජනා. කම්මට්ඨානිකස්ස බලදස්සනාපදෙසෙන කම්මට්ඨානස්ස ආනුභාවං දස්සෙති. වාචාය සට්ඨනමෙව චුත්තං සොතද්චාරෙ බලදස්සනභාවතො. බලන්ති ව බාහිරාය විය අප්ඤ්ඤානිකායපි පට්ටිඛානුයා අවේකනාභාවදස්සනෙන රුක්ඛස්ස විය අක්කොසන්තෙපි පහරන්තෙපි නිබ්බිකාරතා. සම්පතිවත්තමානුප්පන්නභාවෙනාති තදා පච්චුප්පන්නභාවෙන. සමුදාචාරුප්පන්නභාවෙනාති ආපාඨගතෙ තස්මිං අනිට්ඨෙ සද්දාරම්මණෙ ආරම්මණකරණසඬ්ඛාතඋප්පත්තිවසෙන සොතද්චාරෙ ජවනවෙදනා දුක්ඛාති වචනතො. තථා හි “උපනිස්සයවසෙනා” නි චුත්තං. වෙදනාදයොපිති “වෙදනා අනිච්චා” නි එත්ථ චුත්තවෙදනා වෙව සඤ්ඤාදයො ව. තෙ හි එස්සෙන සමානභූමිකා න පුබ්බෙ චුත්තවෙදනා. ධාතුසඬ්ඛාතමෙව ආරම්මණන්ති යථාපරිග්ගහිතං. පට්ටිඛානුසඬ්ඛාතමෙව විසයං. පක්ඛන්දතීති විපස්සනාවිත්තං අනිච්චන්තිපි දුක්ඛන්තිපි අනත්තාතිපි සම්මසනවසෙන අනුපවිසති. එතෙන බහිද්ධාචික්ඛෙපාභාවමාහ, පසිද්ධතීති පන ඉමිනා කම්මට්ඨානස්ස විචිප්පිපන්නං. සන්තිට්ඨතීති ඉමිනා උපරුපරි විසෙසාවහභාවෙන අවත්ථානං පටිපක්ඛාහිභවෙන නිච්චලභාවතො. විමුච්චතීති ඉමිනා තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාහතො විසෙසෙන මුච්චනං. අට්ඨකථායං පන සමුට්ඨානවසෙන අත්ථො චුත්තො “අධිමොක්ඛ ලහතී” නි. සොතද්චාරම්හි ආරම්මණෙ ආපාඨගතෙති ඉදං මූලපරිඤ්ඤාය මූලදස්සනං. සොතද්චාරෙහි ආවජ්ජනවොට්ඨබ්බනානං අයොනිසො ආවජ්ජයතො වොට්ඨබ්බනවසෙන ඉට්ඨෙ ආරම්මණෙ ලොහො, අනිට්ඨෙ ව පටිසො උප්පජ්ජති, මනොද්චාරෙ පන “ඉත්ථි, පුරිසො” නි රජ්ජනාදි හොති, තස්ස පඤ්චද්චාරපචනං මූලං, සබ්බං වා භවඬ්ගාදි. එවං මනොද්චාරජවනස්ස මූලවසෙන පරිඤ්ඤා. ආගන්තුකතාවකාලිකපරිඤ්ඤා පන පඤ්චද්චාරජවනස්සෙව අපුබ්බභාවවසෙන ඉතරභාවවසෙන ව වෙදිතබ්බා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරො පන සතිපට්ඨානසංවණ්ණනායං චුත්තො එව.

යාථාචරිතෝ ධාතුනං පරිග්ගණ්හනවසෙන කතපරිග්ගණස්සපි අනාදිකාලභාවනාවසෙන අයොනියො ආවජ්ජනං සචෙපි උප්පජ්ජති. වොට්ඨබ්බන්තං පත්ථාති වොට්ඨබ්බන්තකිව්චන්තං පත්ථා. එකං ද්වෙ වාරෙ ආසෙවනං ලභිත්වා, න ආසෙවනපච්චයං. න හි උපෙක්ඛාසහගතාහෙතුකචිත්තං ආසෙවනපච්චයභුතං අත්ථී. යදි සියා, පට්ඨානෙ කුසලත්තිකෙ පටිච්චවාරාදිසු “න මග්ගපච්චයා ආසෙවනෙ ද්වෙ, ආසෙවනපච්චයා න මග්ගෙ ද්වෙ”ති ව චත්තබ්බං සියා, “න මග්ගපච්චයා ආසෙවනෙ එකං (පට්ඨා. 1.1.221), ආසෙවනපච්චයා න මග්ගෙ එක”න්ති (පට්ඨා. 1.1.152) ව පන වුත්තං. එකං ද්වෙ වාරෙති එත්ථ ව එකග්ගහණං වචනසිලිට්ඨතාය වසෙන වුත්තං. න හි දුතියෙ මොසවාරෙ එකවාරමෙව වොට්ඨබ්බන්තං පවත්ති. ද්විත්වත්තුං වා තස්ස පවත්තිං සන්ධාය එකවාරග්ගහණං, තිත්තත්තුං පවත්තිං සන්ධාය ද්වෙවාරග්ගහණං. තත්ථ දුතියං තතියස්සද්ව පවත්තමානං ලද්ධාසෙවනං විය හොති. යස්මා පන “වොට්ඨබ්බන්තං පත්ථා එකං ද්වෙ වාරෙආසෙවනං ලභිත්වා චිත්තං භවසිගමෙව ඔතරති”ති ඉදං දුතියමොසවාරවසෙන වුත්තං භවෙයා. සො ච ආරම්මණදුබ්බලතාය එව හොතිති අභිධම්මට්ඨකථායං නියමිතො. ඉධ පන තිත්තානුපස්සනානුභාවෙන අකුසලප්පත්තියා අසම්භවවසෙන අයොනියොව ආවජ්ජනො අයොනියො වචත්ථානං සියා, න යොනියො, තස්මිස්සද්ව පවත්තෙ මහති අතිමහති වා ආරම්මණෙ ජවනං න උප්පජ්ජෙය්‍යාති අයමත්ථො විවාරෙත්වා ගහෙතබ්බො.

එතස්සෙව වා සතිපි දුට්ඨතාපරිකප්පනෙ සො ච යදි අනුලොමෙ වෙදනාත්තිකෙ පටිච්චවාරාදිසු “ආසෙවනපච්චයා න මග්ගෙ ද්වෙ, න මග්ගපච්චයා ආසෙවනෙ ද්වෙ”ති ව වුත්තං සියා, (ලබ්භෙයා), න ව වුත්තං. යදි පන වොට්ඨබ්බන්තමිති ආසෙවනපච්චයො සියා, කුසලාකුසලානමිති සියා. න හි ආසෙවනපච්චයං ලද්ධං යුත්තස්ස ආසෙවනපච්චයතාපි ධම්මො ආසෙවනපච්චයො හොතිති අවුත්තො අත්ථී, වොට්ඨබ්බන්තස්ස පන කුසලාකුසලානං ආසෙවනපච්චයභාවො අවුත්තො – “කුසලං ධම්මං පටිච්ච කුසලො ධම්මො උප්පජ්ජති නාසෙවනපච්චයා. අකුසලං... පෙ.... නාසෙවනපච්චයා”ති (පට්ඨා. 1.1.93-94) වචනතො පටික්ඛිත්තො ව. අථාපි සියා අසමානවෙදනානං වසෙනෙව වුත්තන්ති ව, එවමපි යථා – “ආවජ්ජනා කුසලානං බන්ධානං අකුසලානං බන්ධානං අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.417) වුත්තං, එවං “ආසෙවනපච්චයෙන පච්චයො”තිපි චත්තබ්බං සියා. තං ජාතිභෙදා න වුත්තන්ති වෙ? භූමිභිත්තස්ස කාමාවචරස්ස රූපාවචරාදීනං ආසෙවනපච්චයභාවො විය ජාතිභිත්තස්සපි භවෙය්‍යාති චත්තබ්බො එව සියා, අභිත්තජාතිකස්ස ව වසෙන යථා – “ආවජ්ජනා සහෙතුකානං බන්ධානං අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති වුත්තං, එවං “ආසෙවනපච්චයෙන පච්චයො”තිපි චත්තබ්බං සියා, න ව වුත්තං. තස්මා වෙදනාත්තිකෙපි “ආසෙවනපච්චයා න මග්ගෙ එකං, න මග්ගපච්චයා ආසෙවනෙ එක”න්ති එවං ගණනාය නිද්ධාරියමානාය වොට්ඨබ්බන්තස්ස ආසෙවනපච්චයත්තස්ස අභාවා අයං මොසවාරො උපපරික්ඛිත්වා ගහෙතබ්බො.

වොට්ඨබ්බන්තං පන විථිච්චාකසන්තතියා ආවට්ටනතො ආවජ්ජනා, තතො විසදිස්සස්ස ජවනස්ස කරණතො මනසිකාරොති ව චත්තබ්බන්තං ලභෙයා, එවස්සද්ව කත්ථා පට්ඨානෙ “වොට්ඨබ්බන්තං කුසලානං බන්ධානං අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”තිආදි න වුත්තං, “ආවජ්ජනා”ඉවෙව (පට්ඨා. 1.1.417) වුත්තං, තමිපි වොට්ඨබ්බන්තතො පරං චතුත්තං පඤ්චන්තං වා ජවනානං ආරම්මණපුරෙජානං භවිතුං අසක්කොත්තං රූපාදිං ආරබ්භ පවත්තමානං වොට්ඨබ්බන්තං ජවනට්ඨානෙ යත්ථා භවසිගං ඔතරති. ජවනට්ඨානෙ යත්ථාති ව ජවනස්ස උප්පජ්ජනට්ඨානෙ ද්විත්වත්තුං පවත්තිත්ථාති අත්ථො, න ජවනභාවෙනාති. ආසෙවනං ලභිත්වාති වෙන්ථ ආසෙවනං විය ආසෙවනන්ති වුත්තොවායමත්ථො. විජ්ජාරිකත්තා වස්ස ද්විත්වත්තුං වා තිත්තත්තුං වා පවත්තියෙව වෙන්ථ ආසෙවනසදිසතා. විජ්ජාරිකතාය හි විස්සද්වත්තිසමුට්ඨාපකතා වස්ස වුච්චති. විජ්ජාරිකමිපි ජවනං විය අනෙකක්ඛන්තුං අප්පවත්තියා අසුප්පතිට්ඨිතතාය ව න නිප්පරියායතො ආසෙවනභාවෙන චත්තතීති න ඉමස්ස ආසෙවනත්ථං වුත්තං. අට්ඨකථායං පන එලචිත්තෙසු මග්ගපරියායො විය පරියායවසෙන වුත්තං.

අයන්ති “සචෙපි”තිආදිනා වුත්තො එකවාරමිපි රාගාදීනං අනුප්පාදනවසෙන විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො යොගාවචරො. කොට්ඨප්පත්තොති මත්ථකං පත්තො. පටිපක්ඛෙහි අනභිභූතත්තා විසද්විපස්සනාඤ්ඤාණතාය තිත්තවිපස්සකො. ආරම්මණං පරිග්ගණිතමෙව හොති “එවං මෙ ජවනං ජවිත්”න්ති සාරම්මණස්ස ජවනස්ස හුත්ථා අභාවචචත්ථාපනස්ස කම්මට්ඨානභාවතො, තථා ආවජ්ජනවසෙන වා තං ආරම්මණං විස්සජ්ජෙත්ථා තාවදෙව මූලකම්මට්ඨානභූතං ආරම්මණං පරිග්ගණිතමෙව හොති. දුතියස්ස පන වසෙනාති “අපරස්ස රාගාදිවසෙන එකවාරං ජවනං ජවිත්”තිආදිනා වුත්තස්ස නාතිතික්ඛිවිපස්සකස්ස වසෙන “තස්ස ධාතාරම්මණමෙව චිත්තං පක්ඛන්දති”තිආදිනා ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතත්තා. “තමෙන උපධිපභානාය පටිපන්නං උපධිපට්තිස්සග්ගාය කදාවි කරහවි සතිසම්මොසා උපධිපට්ඨංයුත්තා සරසඬකප්පා සමුදාවරන්ති. දන්ධො උදායි සතුප්පාදො, අථ බො නං බිජ්ජමෙව පජහති විනොදෙති බ්‍යන්තිකරොති අනභාවං ගමෙති”ති ලුට්ඨකොපමෙ. තස්ස හි අට්ඨකථායං “සොතාපන්තාදයො තාව පජහන්තු, පුටුප්පනො කථං පජහති”ති වොදනං පට්ඨපෙත්ථා “ආරද්ධවිපස්සකො හි සතිසම්මොසෙන සහසා කිලෙසෙ උප්පන්නෙ ‘මාදිස්සස්ස නාම භික්ඛුනො කිලෙසො උප්පන්නො’ති සංවෙගං කත්ථා විරියං පග්ගස්ස විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ථා මග්ගෙන කිලෙසෙ සමුග්ගාතෙති, ඉති සො පජහති නාමා”ති අත්ථො වුත්තො. තෙන වුත්තං – “තස්ස ධාතාරම්මණමෙව චිත්තං පක්ඛන්දතිතිආදිනා ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතත්තා”තිආදි. ඉන්ද්‍රියභාවෙන ව මජ්ඣිමස්ස වසෙන අයමත්ථො වෙදිතබ්බො.

පරිග්ගහවසෙනාති ධාතුපරිග්ගහවසෙන. මම්මච්චිජෙදනාදිවසෙන පවත්තඅක්කොසනාදිං අනිට්ඨං ආරම්මණං පත්ථා සොතද්වාරෙ කිලමති පුග්ගලො, තථා පොඨනපහරණාදිකං අනිට්ඨං ආරම්මණං පත්ථා කායද්වාරෙ කිලමති.

සමුදාවරන්ති සබ්බසො උද්ධං ආවරන්ති. තයිදං අමනාපෙහි සමුදාවරණං නාම පොථනපහරණාදිවසෙන උපක්කමනමෙවාති ආහ “උපක්කමන්ති”ති, බාධන්ති අත්ථො. තථාසභාවොති යථා පාණිප්පහරාදීහි සට්ඨිතමත්තො විහාරං ආපජ්ජති, තථාසභාවො. “උභතොදණ්ඩකෙන වෙපි, භික්ඛවෙ, කකවෙනා”තිආදිනා (ම. නි. 1.232) ඔවාදදානං නාම අනඤ්ඤසාධාරණං බුද්ධානංයෙව ආවෙණිකන්ති ආහ “චුත්තං බො පනෙතං හගවතාති අනුස්සරන්තොපි...පෙ.... කකචුපමොවාදං අනුස්සරන්තොපි”ති චුත්තං. තස්සපි පරියත්තිධම්මභාවතොති කෙවි . යං පන කකවොකන්තකෙසුපි මනුස්සෙසු අප්පදුස්සනං නිබ්බිකාරං, තං සත්ථුසාසනං අනුස්සරන්තොපි සම්මාපට්ඨන්තිලක්ඛණං ධම්මං අනුස්සරන්තියෙවාති එවං වා එත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. භික්ඛුනො ගුණන්ති අරියධම්මාධිගමනසිද්ධං ගුණමාහ. සො ව සබ්බෙසම්පි අරියානං ගුණොති තං අනුස්සරන්තොපි සඬ්ඝං අනුස්සරන්ති එවාති චුත්තං.

විපස්සනුපෙක්ඛා අධිප්පෙතා, තස්මා උපෙක්ඛා කුසලනිස්සිතා න සණ්ඨාතීති විපස්සනාවසෙන සබ්බස්මිම්පි සඬ්ඛාරගතෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං න ලහතිති අත්ථො. ඡළඬ්ගුපෙක්ඛාති ඡළඬ්ගුපෙක්ඛා විය ඡළඬ්ගුපෙක්ඛා ඉට්ඨානිට්ඨෙසු නිබ්බිකාරතාසාමඤ්ඤෙන . තෙනාහ “සා පනෙසා”තිආදි. ඡළඬ්ගුපෙක්ඛායානෙ යපෙති “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ”තිආදිනා අත්තමනතං ආපජ්ජන්තො.

303. ආපොගතන්ති ආබන්ධනවසෙන ආපො, තදෙව ආපොසභාවං ගතත්තා ආපොගතං, සභාවෙනෙව ආපොභාවං වා පත්තන්ති අත්ථො. යස්මා පන සො ආපොභාවසඬ්ඛාතො අල්ලයුසභාවො සසම්භාරපට්ඨසසම්භාරඋදකාදිගතෙ සබ්බස්මිම්පි ආපස්මිං විජ්ජති, තස්මා චුත්තං “සබ්බආපෙසු ගතං අල්ලයුසභාවලක්ඛණ”න්ති, ද්වභාවලක්ඛණන්ති අත්ථො. “පකුප්පති”ති පාකතිකපකොපං සන්ධායාහ “ඔසවසෙන වඩ්ඪති”ති. තෙනාහ “අයමස්ස පාකතිකො පකොපො”ති. ඉතරං පන දස්සෙතුං “ආපොසංවට්ටකාලෙ පනා”තිආදි චුත්තං. ඔගච්ඡන්තිති එත්ථ ඔගමනන්ති පරියාදානං අධිප්පෙතං, න අධොගමනමත්තන්ති ආහ “උද්ධනෙ...පෙ.... පාපුණන්ති”ති.

304. සබ්බතෙප්පෙසු ගතන්ති ඉන්ධනාදිවසෙන අනෙකභෙදෙසු සබ්බෙසු තෙජොකොට්ඨාසෙසු ගතං පවත්තං. යථා පීති එව පීතිගතං, එවං තෙජො එව තෙජොගතං, තෙජනවසෙන පවත්තිමත්තන්ති අත්ථො. එවං ආපොගතං, වායොගතඤ්ච වෙදිතබ්බන්ති ආහ “පුරිමෙ”තිආදි. එකාභිකජරාදිභාවෙනාති එකාභිකාදිජරාභෙදෙන. උසුමජාතොති උස්මාභිභුතො. ජීර්ණීති ජීණ්ණො භොති. තෙජොධාතුවසෙන ලබ්භමානා ඉමස්මිං කායෙ ජරාපවත්ති පාකට්ඨජරාවසෙන වෙදිතබ්බාති දස්සෙතුං “ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලන්ත”න්තිආදි චුත්තං. වලිපලිකාදිභාවන්ති වලිතපලිතභාවං, අඬ්ගපච්චඩ්ගානං සිටීලභාවඤ්ච. කුප්පිතෙනාති බුභිතෙන. සතක්ඛන්තුං තාපෙත්වා තාපෙත්වා සීතුදකෙ පක්ඛිපිත්වා උද්ධට්ඨසප්පි සතධොතසප්පිති වදන්ති. සරිරෙ පකතිඋසුමං අතික්කමිත්වා උණ්භවාතො සන්තාපො, සරිරස්ස දහනවසෙන පවත්තො මහාදාහො පරිදාහොති අයමෙව තෙසං විසෙසො. අසිතන්ති සුත්තං. බායිතන්ති බාදිතං. සායිතන්ති අස්සාදිතං. සම්මා පරිපාකං ගච්ඡන්ති සමවෙපාකිනියා ගහණියා වසෙන චුත්තං. අසම්මාපරිපාකොපි විසමපාකිනියා ගහණියා වසෙන වෙදිතබ්බො. රසාදිභාවෙනාති රසරුධිරමංසමෙදන්තාරුඅට්ඨිඅට්ඨිමිඤ්ජසුක්කභාවෙන. විවෙකන්ති පුට්ඨභාවං අඤ්ඤාමඤ්ඤං විසදිසභාවං. අසිතාදිභෙදස්ස ආහාරස්ස පරිණාමෙ රසො භොති, තං පට්ඨිව රසධාතු උප්පජ්ජතිති අත්ථො. එවං රසස්ස පරිණාමෙ “රුධිර”න්තිආදිනා සබ්බං නෙතබ්බං.

හරිතන්තන්ති හරිතමෙව, අන්ත-සද්දෙන පදවඩ්ඪනං කතං යථා “වනන්තං සුත්තන්ත”න්ති. වම්මනිල්ලෙඛනං වම්මං ලිඛිත්වා ඡඩ්ඪිතකසට්ඨං.

305. උග්ගාරභික්කාරාදීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන උද්දෙකඛිපනාදිපවත්තකවාතානං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. උච්චාරපස්සාවාදීති ආදි-සද්දෙන පිත්තසෙම්භලසිකාදිනිහරණවාතස්ස වෙව උසුමවාතස්ස ව සඬ්ගහො වෙදිතබ්බො. යදිපි කුච්ඡි-සද්දො උදරපරියායො, කොට්ඨ-සද්දෙන පන අබ්භන්තරස්ස චුච්චමානන්තා තදවසිට්ඨො උදරපදෙසො ඉධ කුච්ඡි-සද්දෙන චුච්චතිති ආහ “කුච්ඡියා වාතාති අන්තානං බහිවාතා”ති. සම්ඤ්ජනපසාරණාදීනීති ආදි-සද්දෙන ආලොකනවිලොකනඋද්ධරණාදිකා සබ්බා කායිකකිරියා සඬ්ගහිතා. අවසවති උදකං එතස්මාති ඔස්සවනං, ඡදනන්තො. ඉධාති ඉමස්මිං යානෙ.

306. නිස්සත්තභාවන්ති අනත්තකතං. යථාදස්සිතා හි වතස්සො ධාතුයො අනත්තනියං කෙවලං ධාතුමත්තා නිස්සත්තනිජ්ජිවාති ඉමමත්ථං දස්සෙති. පරිවාරිතොති පරිවාරිතභාවෙන යිතො පරිචුතො. තෙනාහ “එතානි”තිආදි, කට්ඨාදීනි සන්තිවෙසවිසෙසවසෙන යපිතානීති අධිප්පායො. අඤ්ඤා ආගාරසමඤ්ඤාය භාවතො. තෙනාහ “කට්ඨාදිසු පනා”තිආදි. යදත්ථං පාළියං “සෙය්‍යාථාපි, ආචුසො”තිආදි ආරද්ධං, තමත්ථං පාකට්ටං කත්වා දස්සෙතුං “යථා කට්ඨාදීනි”තිආදි චුත්තං.

කාමං හෙට්ඨා “මත්තට්ඨකස්ස කායස්සා”තිආදිනා (ම. නි. 1.302) අවිභාගෙන එකදෙසෙන ව උපාදාරුපම්පි කථිතං, තථා වෙදනාදයො බන්ධනාවෙන පරිග්ගහෙත්වා න කථිතා, තථා තණ්හාපි සමුදයසච්චභාවෙන. ඉතරානි පන

සම්මාන සම්මාන සම්මාන කලීනානි. තෙතෙතාන “හෙට්ටා...පෙ... න කලීනානි”නි. වක්ඛපසාදෙ නිරුද්ධෙති වක්ඛපසාදෙ විනට්ටෙ. උපහතෙති පුබ්බකම්මිආදීති උපද්දතෙ. පලිබ්බද්ධෙති පුබ්බාදිඋප්පත්තියා විනා පටිච්ඡාදිතෙ. තප්පොති තප්පානුරුපො, වක්ඛවිඤ්ඤාණුප්පත්තියා අනුරුපොති අත්ථො. වක්ඛස්ස රූපාරම්මණෙ ආපාට්ගතෙ උප්පජ්ජනමනසිකාරො හදයසන්තිස්සයොපි වක්ඛමිති සති හොති, අසති න හොතිති කත්වා “වක්ඛං පටිච්ච උප්පජ්ජනමනසිකාරො”නි වුත්තො. හව්ඨගාවට්ටනං තස්ස යථා ආරම්මණපට්ඨයෙ, එවං පසාදපට්ඨයෙපි හොතිති වුත්තං “වක්ඛස්ස රූපෙ ව පටිච්චා”නි. නති වක්ඛද්වාරෙ කිරියමනොධාතුචිත්තං. අඤ්ඤාචිත්තස්සාති අඤ්ඤාරම්මණපසුත්තස්ස. තදනුරූපස්සාති තෙසං වක්ඛරූපතදාහොගානං අනුරූපස්ස.

වත්තාරි සම්මානි දස්සෙති සරූපතො අත්ථාපත්තිතො වාති අධිප්පායො. තප්පකාරො භූතො, තප්පකාරං වා පත්තො තථාභූතො, තස්ස යථා වක්ඛවිඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති, තාදිසස්ස පට්ඨයාකාරසමචෙතස්සාති අත්ථො. තිසමුට්ඨානරූපන්ති උතුකම්මාහාරසමුට්ඨානරූපං. ඉදස්සෙති සතිපි තදා හව්ඨගාවට්ටනචිත්තසමුට්ඨානරූපෙ කෙවලං වක්ඛවිඤ්ඤාණසමුට්ඨිතරූපස්ස අභාවමත්තං ගහෙත්වා වුත්තං. සඨගහං ගච්ඡතිති නගරං විය රජ්ජෙ රූපක්ඛන්ධෙ සඨගහෙතබ්බතං ගහෙතබ්බතං ගච්ඡති. “තථාභූතස්සා”නි වුත්තත්තා වෙදනාදයො වක්ඛවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තාව, විඤ්ඤාණමිති වක්ඛවිඤ්ඤාණමෙව. සඨිකාරාති චෙතනාව වුත්තා චෙතනාපධානත්තා සඨිකාරක්ඛන්ධස්සාති අධිප්පායො. තත්ථ පන එස්සජීවිතින්ද්‍රියමනසිකාරචිත්තට්ඨිතියොපි සඨිකාරක්ඛන්ධමිමාව. එකතො සඨගහො “පඤ්චක්ඛන්ධා”නි එකතො ගණනා. සමාගමොති යථාසකං පට්ඨයවසෙන සමොධානං. සමවායොති අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස පට්ඨයභාවෙන සමචෙතනය සමුදිතභාවො.

පට්ඨපූජ්ජන්තධම්මො පට්ඨව සමුප්පජ්ජති එතස්මාති පට්ඨවසමුප්පාදො, පට්ඨයාකාරො. පට්ඨයධම්මෙ පස්සන්තොපි පට්ඨපූජ්ජන්තධම්මෙ පස්සති, තෙ පස්සන්තොපි පට්ඨයධම්මෙ පස්සතිති වුත්තං “යො පට්ඨවසමුප්පාද”න්තිආදි. ඡන්දකරණවසෙනාති තණ්හායනවසෙන. ආලයකරණවසෙනාති අපෙක්ඛාකරණවසෙන. අනුන්යකරණවසෙනාති අනුරූප්පනවසෙන. අප්පේක්ඛාගාහිත්වාති ආරම්මණං අනුපට්ඨිත්වා විය ගිලිත්වා විය නිට්ඨපෙත්වා විය දළ්භග්ගහණවසෙන. ඡන්දරාගො විනයති පභියති එත්ථාති ඡන්දරාගවිනයො ඡන්දරාගපහානස්සාති වුච්චති නිබ්බානං. ආහරිත්වාති පාළියං සරූපතො අනාගතමිති අත්ථතො ආනෙත්වා සඨගණ්හනවසෙන ගහෙතබ්බං. ආහරණවිධිං පන දස්සෙත්තො “යා ඉමෙසු”නිආදිමාහ. ඉමෙසු තිසු යානෙසුති යථාවුත්තෙසු සුබ්බස්සාදිසු තිසු අභිසමයට්ඨානෙසු. දිට්ඨිති පරිඤ්ඤාභිසමයාදිවසෙන පවත්තා සම්මාදිට්ඨි යථාවදස්සනං. එවං සඨකප්පාදයොපි යථාරහං වෙදිතබ්බා. භාවනාපට්ඨෙධොති භාවනාවසෙන පට්ඨෙධො, න ආරම්මණකරණමත්තෙන. අයං මග්ගොති අයං චතුත්තං අරියසම්මානං පට්ඨිජ්ඣන්තවසෙන පවත්තො අට්ඨකිගිකො මග්ගො. එත්තාවතාපිති එවං එකස්මිං වක්ඛද්වාරෙ වත්ථු පරිග්ගහමුඛෙනපි චතුසම්මානමිට්ඨානස්ස මත්ථකං පාපනෙන ඛණ්ණං විපුලං පරිපුණ්ණමෙව හගවතො සාසනං කතං අනුට්ඨිතං හොති.

උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධමෙව හව්ඨගචිත්තං ආවජ්ජනචිත්තස්ස පට්ඨයො හව්ඨති වුත්තං “තං නිරුද්ධමිති”නි. මන්දපාමගතමෙවාති මහතියා නිද්දාය අභිභූතස්ස වසෙන වුත්තං, කපිමිද්ධපරෙතස්ස පන හව්ඨගචිත්තං කදාචි ආවජ්ජනස්ස පට්ඨයො හවෙය්‍යාති. හව්ඨගසමයෙනෙවාති හව්ඨගස්සෙව පවත්තනසමයෙන පගුණජ්ඣානපගුණකම්මට්ඨානපගුණගන්ථෙසු තෙසං පගුණභාවෙනෙව ආභොගෙන විනාපි මනසිකාරො පවත්තති. තථා හි පගුණං ගන්ථං පගුණභාවෙනෙව නිරන්තරං විය අප්පේක්ඛායානෙ අඤ්ඤාචිත්තතාය “එත්තකො ගන්ථො ගතො, එත්තකො අවසිට්ඨො”නි සල්ලක්ඛණා න හොති. චතුසමුට්ඨානමිති සබ්බං චතුසමුට්ඨානරූපං, න පුබ්බෙ විය තිසමුට්ඨානමෙවාති අධිප්පායො. පුබ්බකම්මත්තා ඔළාරිකත්තා ව එස්සචෙතනාව සඨිකාරක්ඛන්ධොති ගහිතා, න අඤ්ඤෙසං අභාවා. එකදෙසමෙව සම්මසන්තොති යථාඋද්දිට්ඨං අත්ථං හෙට්ටා අනවසෙසතො අනිද්දිස්සිත්වා එකදෙසමෙව නිද්දිසනවසෙන දෙසනාය ආමසන්තො. ඉමස්මිං යානෙති යථාඋද්දිට්ඨස්ස අත්ථස්ස “අප්පේක්ඛිතිකස්සෙව, ආවුසො, වක්ඛ”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.306) ඡද්ධාරවසෙන නිද්දිසනට්ඨානෙන. හෙට්ටා පරිභීතදෙසනන්ති – “යං උපාදාරූපං වත්තාරො අරුපිතො ඛන්ධා උපරි තිණ් අරියසම්මාන”නි නිද්දෙසවසෙන පරිභීතං අත්ථජාතං සබ්බං. තංතංද්ධාරවසෙනාති වක්ඛද්වාරාදිකං තංතංද්ධාරවසෙන. චතුසම්මානවසෙන ආරද්ධා දෙසනා චතුසම්මානව පරියොසාපිතාති ආහ “යථානුසන්ධිතාව සුත්තත්තං නිට්ඨපෙසි”නි.

මහාහත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. මහාසාරොපමසුත්තවණ්ණනා

307. නවිරපක්කන්තෙති න විරං පක්කන්තෙ, පක්කන්තස්ස සතො න විරස්සෙව. සලිඬගෙනෙවාති මුණ්ඩියකාසායග්ගහණාදිනා අත්තතො පුරිමලිඬගෙනෙව. පාටියෙක්කෙ ජාතෙති විපන්තාවාරදිට්ඨිතාය පකාසනීයකම්මකරණතො පරං අඤ්ඤාතිත්ථියසදිසෙ විසුං භූතෙ. කුලපුත්තොති ජාතිමත්තෙන කුලපුත්තො. අසම්භින්නායාති සම්භෙදරහිතාය, ජාතිසඬකරවිරහිතායාති අත්තො. ජාතිසිසෙන ඉධ ජාතිවත්ථුකං දුක්ඛං වුත්තන්ති ආහ “ඔතිණ්ණොති යස්ස ජාති අත්තො අනුපට්ඨියා”නි. ජාතො හි සත්තො ජාතකාලතො පට්ඨාය ජාතිනිමිත්තෙන දුක්ඛෙන අත්තො අනුපට්ඨියො විය විබාධියති. ජරායාතිආදිසුපි එසෙව නයො. වත්තාරො පට්ඨයා ලබ්භන්තිති ලාභා,

වතුන්නං පච්චයානං ලබ්භමානානං සුකතභාවො සුට්ඨ අභිසංඛතභාවො. වණ්ණභණ්ණනන්ති ගුණකිත්තනං.
අපඤ්ඤාතාති සම්භාවනාවසෙන න පඤ්ඤාතා. ලාභාදිනිබ්බත්තියාභාවදස්සනඤ්ඤෙනං. තෙනාහ
“සාසවිජාදනමත්තම්භි න ලභන්ති”ති. අප්පෙසක්ඛාති අප්පානුභවා. සා පන අප්පෙසක්ඛතා අධිපතෙය්‍යසම්පත්තියා ව
පරිවාරසම්පත්තියා ව අභාවෙන පාකටා භොති. තත්ථ පරිවාරසම්පත්තියා අභාවං දස්සෙන්තො “අප්පපරිවාරා”ති ආහ.

සාරෙනපි කෙවි අජානනෙන අඤ්ඤාලාභෙන වා අසාරභූතම්භි කත්තබ්බං කරොන්තිති තතො විසෙසනත්ථං
“සාරෙන සාරකරණිය”න්ති චුත්තන්ති තං දස්සෙන්තො “අක්ඛවක්කයුගනඛගලාදික”න්ති ආහ. චුත්මවරියස්සාති
සික්ඛාත්තයසඛගහස්ස සාසනානුග්ග්වරියස්ස. මහාරුක්ඛස්ස මග්ගඵලසාරස්ස ඤාණදස්සනඵග්ගුකස්ස සමාධිතවස්ස
සීලපටිකස්ස වඤ්චලසභාවා සංසප්පවාරිති ව වත්තාරො පච්චයා සාධාපලාසං නාම. තෙනෙවාති
ලාභසක්කාරසීලොකනිබ්බත්තෙනෙනෙව. සාරො මෙ පත්තොති ඉමස්මිං සාසනෙ අධිගන්තබ්බසාරො නාම ඉමිනා
ලාභාදිනිබ්බත්තෙනෙන අනුප්පත්තොති වොසානං නිට්ඨිතකිව්චං ආපන්නො.

310. ඤාණදස්සනන්ති ඤාණභූතං දස්සනං විසයස්ස සවිජීකරණවසෙන පවත්තං අභිඤ්ඤාඤාණං. සුබ්‍රමං
රූපන්ති දෙවාදිනං, අඤ්ඤම්භි වා සුබ්‍රමසභාවං රූපං. තෙනාහ “අන්තමසො...පෙ.... විහරන්ති”ති, දිබ්බවක්ඛු හි ඉධ
උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන “ඤාණදස්සන”න්ති ගභිතං.

311. අසමයවිමොක්ඛං ආරාධෙතිති එත්ථ අධිප්පෙනං අසමයවිමොක්ඛං පාළියා එව දස්සෙතුං “කතමො
අසමයවිමොක්ඛො”තිආදි චුත්තං. අට්ඨන්තඤ්ඤි සමාපජ්ජනසමයොපි අත්ථි අසමයොපි, මග්ගවිමොක්ඛෙන පන
විමුච්චිතස්ස සමයො වා අසමයො වා නත්ථි. යස්ස සද්ධා බලවතී, විපස්සනා ව ආරද්ධා, තස්ස ගවිජන්තස්ස
තිට්ඨන්තස්ස නිසිදන්තස්ස භුඤ්ජන්තස්ස ව මග්ගඵලපටිවෙධො නාම න භොතිති න වත්තබ්බං, ඉති
මග්ගවිමොක්ඛෙන විමුච්චිතස්ස සමයො වා අසමයො වා නත්ථි සො අසමයවිමොක්ඛො. තෙනාහ
“ලොකියසමාපත්තියො හී”තිආදි.

න කුප්පති, න තස්සතිති අකුප්පා, කදාවිපි අපරිභානසභාවා. සබ්බසංකිලෙසෙහි පටිප්පස්සද්ධිවසෙන චෙතසො
විමුත්තිති චෙතොවිමුත්ති. තෙනාහ “අරහත්තඵලවිමුත්ති”ති. අයමත්ථො පයොජනං එතස්සාති එතදත්ථං,
සාසනානුග්ග්වරියං, තස්ස එසා පරමකොට්ඨි. යථාරද්ධස්ස සාරොපමෙන ඵලෙන දෙසනා නිට්ඨාපිතාති ආහ
“යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසී”ති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

මහාසාරොපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. චූළසාරොපමසුත්තවණ්ණනා

312. පිඨගලඛාතකොති පිඨගලසභාවො පිඨගලච්ඡවිකො, පිඨගලක්ඛොති වා අත්ථො. පබ්බජිතසමුහසඛ්ඛාතො
සඬ්ඝො, න සීලාදිගුණෙහි සඬ්ගහිතබ්බභාවෙන. සඬ්ඝො එතෙසං අත්ථි පරිවාරභූතොති සඬ්ඝිනො. ස්වෙචාති සො එව
පබ්බජිතසමුහසඛ්ඛාතො. ආචාරසික්ඛාපනවසෙනාති අත්තනා පරිකප්පිතඅවෙලවතාදිආචාරසික්ඛාපනවසෙන.
පඤ්ඤාතාති යථාසකං සමාදින්නවතවසෙන චෙව විඤ්ඤාතලද්ධිවසෙන ව පඤ්ඤාතා. ලද්ධිකරාති තස්සා
මිච්ඡාදිට්ඨියා උප්පාදකා. බහුජනස්සාති පුපුජනස්ස. තස්ස පන ආගමසම්පදාපි නාම නත්ථි, කුතො අධිගමොති
එකංසතො අත්ඨපුපුජ්ජනො එවාති ආහ “අස්සුතවතො අත්ඨබාලපුපුජ්ජනස්සා”ති. න හි විඤ්ඤා අප්පසාදනීයෙ
පසිදන්ති. මඬ්ගලෙසු කාතබ්බදාසකිව්චකරො දාසො මඬ්ගලදාසො.

තත්තාචුතානන්ති තත්තෙ පසාරෙත්වා විතානං. ගණ්ඨනකිලෙසොති සංසාරෙ බන්ධනකිලෙසො. එවං
වාදිකායාති එවං පටිඤ්ඤකාය, එවං දිට්ඨිකාය වා. නිය්‍යානිකාති නිය්‍යානගතිසප්පාටිහීරකා අනුපාරම්භභූතත්තාති
අධිප්පායො. නො චෙ නිය්‍යානිකාති ආනෙත්වා යොජනා. තෙසං සබ්බඤ්ඤාපටිඤ්ඤාය අභූතත්තා තස්සා
අභූතභාවකථනෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස න කාවි අත්ථසිද්ධිති ආහ “නෙසං අනිය්‍යානිකභාවකථනෙන
අත්ථාභාවතො”ති.

318. නිහිනලොකාමිසෙ ලීනො අප්ඤ්ඤාසයො එතස්ස, න පන නිබ්බානෙති. ලීනප්ඤ්ඤාසයො. සාසනං සිථිලං
කත්වා ගණ්ඨාති සික්ඛාය න තිබ්බගාරවත්තා.

323. හෙට්ඨාති අනන්තරාතිතසුත්තෙ මහාසාරොපමෙ. පඨමප්ඤ්ඤානාදිධම්මා විපස්සනාපාදකාති විපස්සනාය
පදට්ඨානභූතා. ඉධාති ඉමස්මිං චූළසාරොපමෙ ආගතා. නිරොධපාදකාති අනාගාමිනො, අරහත්තො වා
නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිතුං සමත්ථා. තස්මාති නිරොධපාදකත්තා. පඨමප්ඤ්ඤානාදිධම්මා ඤාණදස්සනතො
උත්තරිකරාති වෙදිතබ්බා.

චූළසාරොපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිව්සීතා ව ඔපම්මවග්ගවණ්ණනා.

4. මහායමකවග්ගො

1. චූළගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා

325. ඤාතීනං (අ. නි. ටී. 3.6.19) නිවාසට්ඨානභූතො ගාමො ඤාතීකො, සො ඵච නාතීකො. සො කීර ගාමො යෙසං සන්තකො, තෙසං පුබ්බපුරිසෙන අත්තනො ඤාතීනං සාධාරණභාවෙන නිවෙසිතො, තෙන “නාතීකො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. අථ පච්ඡා තත්ථ ද්විතී දායාදෙහි ද්විධා විභජිත්වා පරිභුත්තො. තෙනාහ “ද්විත්තං චූළපිනිමහාපිනිපුත්තානං ද්වෙ ගාමා”ති. ගිඤ්ජකා චූච්චන්ති ඉට්ඨකා, ගිඤ්ජකාහියෙව කතො ආවසථො ගිඤ්ජකාවසථො. තස්මිං කීර පදෙසෙ මත්තිකා සක්ඛරමරුමිඛවාලිකාදීහි අසම්මිස්සා අකඨ්ඨා සණ්ඨා සුමුමා, තාය කතානි කුලාලභාජනානිපි සිලාමයානි විය දල්භානි, තස්මා තෙ උපාසකා තාය මත්තිකාය දීඝපුටුලඉට්ඨකා කාරෙත්වා තාහි යපෙත්වා ද්වාරබාහුවාතපානකවාටතුලායො සෙසං සබ්බං දබ්බසම්භාරෙන විනා ඉට්ඨකාහි ඵච පාසාදං කාරෙසුං. තෙනාහ “ඉට්ඨකාභවා”තිආදි.

ගොසිඬගසාලවනදායන්ති ගොසිඬගසාලවනන්ති ලද්ධනාමං රක්ඛිතං අරඤ්ඤං. ජෙට්ඨකරුක්ඛස්සානි වනජපතිභූතස්ස සාලරුක්ඛස්ස. සාමග්ගිරසන්ති සමග්ගභාවාදිගුණං විවෙකසුඛං. උපරිපණ්ණාසකෙ උපක්කිලෙසසුත්තෙ (ම. නි. 3.237-238) පුටුප්ජනකාලො කථිතො, ඉධ චූළගොසිඬගසුත්තෙ බිණ්ණාසවකාලො කථිතො. කතකිච්චාපි හි තෙ මහාපෙරා අත්තනො දිට්ඨමිමසුඛවිහාරං පරෙසං දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජනඤ්ච සම්පස්සන්තා පරමඤ්ච විවෙකං අනුබුහන්තා සාමග්ගිරසං අනුභවමානා තත්ථ විහරන්ති. තදාහි තස්මිං උපක්කිලෙසසුත්තදෙසනාකාලෙ. තෙති අනුරුද්ධජපමුඛා කුලපුත්තා. ලද්ධස්සාදානි විපස්සනාය වීථිපටිපත්තියා අධිගතස්සාදා. විපස්සනා හි පුබ්බන්තාපරං විසෙසං ආවහන්ති පවත්තමානා සාතිසයං පිතිසොමනස්සං ආවහති. තෙනාහ භගවා –

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධනං උදයබ්බයං;
ලහති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374);

ලද්ධපතිට්ඨා මග්ගඵලාධිගමනෙන. සති හි මග්ගඵලාධිගමෙ සාසනෙ පතිට්ඨා ලද්ධා නාම හොති, නො අඤ්ඤාටා.

කාමං සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාපි මහාසාවකපරියාපන්නාව, අග්ගසාවකභාවෙන පන තෙසං විසෙසදස්සන්ත්ථං “ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙසු වා”ති විසුං ගහණං. සතිපි හි සාමඤ්ඤයොගෙ විසෙසවන්තො විසුං ගස්හන්ති යථා “බ්‍රාහ්මණා ආගතා, වාසිට්ඨොපි ආගතො”ති. තෙසු පන විසුං ගහිතෙසුපි “අසීතිමහාසාවකෙසු”ති අසීතිග්ගහණං අජ්ජකං උභ්‍යමධිකං වා ගණනුපගං න හොතීති. අත්තමසොති ඉදං ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස උපට්ඨාකභාවෙන ආසන්නවාරිතාය චුත්තං. අනීකානි හත්ථානීකා, හත්ථානීකතො හත්ථීසමුහතොති අත්ථො. කාළසීහො යෙභුයොන යුථවරොති කත්වා චුත්තං “යුථා නිස්සට්ඨො කාළසීහො වියා”ති. කෙසරී පන ඵකවරොච. වාතච්ඡින්නො වලාහකො වියාති වාතච්ඡින්නො පබ්බතකුට්ඨපමාණො වලාහකච්ඡෙදො විය. තෙසං පග්ගණ්හනතොති යථා නාම ජීසව්ඡිතස්ස භොජනෙ, පිපාසිතස්ස පානීයෙ, සීතෙන චුට්ඨස්ස උණ්භෙ, උණ්භෙන චුට්ඨස්ස සීතෙ, දුක්ඛිතස්ස සුඛෙ අභිරුචි උජ්ජජ්ජති, ඵචමෙවං භගවතො කොසම්බකෙ හික්ඛු අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදාපන්නෙ දිස්වා අපරෙ සමග්ගවාසං වසන්තෙ ආවජ්ජිතස්ස ඉමෙ තයො කුලපුත්තා ආපාථං ආගමිංසු, අථ නෙ පග්ගණ්හිතුකාමො උපසඬකම්, ඵවායං පටිපත්තිඅනුක්කමෙන කොසම්බකානං හික්ඛුනං විනයනුපායො හොතීති. තෙනාහ “තෙසං පග්ගණ්හනතො”ති. ඵතෙනෙව පච්ඡිමජනනං අනුක්කම්පනතොති ඉදම්පි කාරණං ඵකදෙසෙන සංවණ්ණිතන්ති දට්ඨබ්බං. උක්කංසිත්වාති යථාභූතෙහි ගුණෙහි සම්පහංසනෙන විසෙසෙත්වා විසිට්ඨෙ කත්වා පසංසාවසෙන වෙතං ආමෙධිතවචනං.

තං අරඤ්ඤං රක්ඛති වනසාමිනා ආණත්තො. රක්ඛිතගොපිතං වනසණ්ඩං, න මහාවනාදි විය අපරිග්ගහිතං. සිලාදිජ්ජහෙදාය අත්තත්ථාය පටිපන්නා අත්තකාමා, න අපරිච්චන්තසිනෙහාති ආහ “අත්තනො හිතං කාමයමානා”ති. තෙනාහ “යො හී”තිආදි. හින්දෙය්‍යාති විනාසෙය්‍ය.

දුබ්බලමනුස්සානි පඤ්ඤාය දුබ්බලා අවිද්දසුනො මනුස්සා. තානීති අභිජානිආදීසු උජ්ජන්නපාටිභාරියානි. විවරගබ්භෙන පටිච්ඡාදෙත්වාති විවරසඬ්ඛාතෙ ඔවරකෙ නිගුහිත්වා විය. න හි විවරපාරුපනමත්තෙන බුද්ධානුභාවො පටිච්ඡන්තො හොති. “මා සුධ කොවිමං බුද්ධානුභාවං අඤ්ඤාසී”ති පන තථාරූපෙන ඉද්ධානිසඬ්ඛාරෙන තං ඡාදෙත්වා ගතො භගවා තථා චුත්තො. තෙනාහ “අඤ්ඤාතකවෙසෙන අගමාසී”ති.

අභික්කමථානි පදං අභිමුඛභාවෙන විධිමුඛෙන වදන්ති ආහ “ඉතො ආගච්ඡථා”ති. බුද්ධානං කායො නාම සුච්ඡිද්ධජාතිමණි විය සොහනො, කිඤ්චි මලං අපනෙතබ්බං නත්ථි, කිමත්ථං භගවා පාදෙ පක්ඛාලෙසීති ආහ “බුද්ධාන”න්තිආදි.

326. අනුරුද්ධානි වා එකසෙසනායෙන චුත්තං විරුපෙකසෙස්සපි ඉච්ඡිතබ්බත්තා, එවඤ්ච කත්වා බහුවචනනිද්දෙසොපි සමත්ථිනො හොති. ඉරියාපථො ඛමනීති සරීරස්ස ලහුවිධානනය වතුබ්බිධොපි ඉරියාපථො සුඛප්පචත්තිකො. ජීවිතං යාපෙනීති යාපනාලක්ඛණං ජීවිතං ඉමං සරීරයන්තං යාපෙනි සුඛෙන පචත්තෙති. උච්ඛිකයාගුං වා කච්ඡුභික්ඛං වාති ඉදං මකරචුත්තියා මිස්සකභත්තෙන යාපනං චත්තන්ති කත්වා චුත්තං. තෙනාහ “භික්ඛාචාරචත්තං පුච්ඡති”ති.

අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසන්දනීති සතිපි උභයෙසං කලාපානං පරමත්ථනො භෙදෙ පවුරුපනෙහි ද්විඤ්ඤායානානන්තං බිරොදකසම්මොදිතං අච්චන්තමෙව සංසට්ඨං විය හුත්වා තිට්ඨති. තෙනාහ “විසුං න හොති, එකත්තං විය උපෙනි”ති. පියභාවදීපනානි චක්ඛුනි පියචක්ඛුනි. පියායති, පියායිතබ්බොති වා පියොති. සමග්ගවාසස්ස යං එකන්තකාරණං, තං පුච්ඡන්තො භගවා “යථා කථං පනා”තිආදිමාහාති “කථන්ති කාරණපුච්ඡා”ති චුත්තං. යො තෙසං මෙත්තාසහිතානංයෙව කම්මොදිතං අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං පච්චුපට්ඨානාකාරො, තං සන්ධාය “කථ”න්ති පුච්ඡා. තථා හි පරතො “එවං බො මයං, භන්තෙ”තිආදිනා ථෙරෙහි විස්සජ්ජනං කථිතං.

මිත්තං එතස්ස අත්ථිති මෙත්තං, කායකම්මං. ආචීති පකාසං. රහොති අප්පකාසං. යඤ්භි උද්දිස්ස මෙත්තං කායකම්මං පච්චුපට්ඨපෙනි, තං තස්ස සම්මුඛා වෙ, පකාසං හොති, පරම්මුඛා වෙ, අප්පකාසං. තෙනාහ “ආචී වෙව රහො වාති සම්මුඛා වෙව පරම්මුඛා වා”ති. ඉතරානීති පරම්මුඛා කායච්චිකම්මාති. “තත්ථා”තිආදිනා සඬබ්බෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතුං “යං භි”තිආදි චුත්තං. සම්මජ්ජනාදිවසෙන පටිජග්ගිතබ්බයුත්තං යානං වා. තථෙවාති යථා සම්මුඛා කතෙ මෙත්තාකායකම්මෙ චුත්තං, තථෙව . “කච්චි ඛමනිය”න්ති එවමාදිකා කථා සම්මොදනීයකථා. යථා පරෙහි සද්ධිං අත්තනො ජිද්දං න හොති, තථා පටිසන්ථාරවසෙන පචත්තා කථා පටිසන්ථාරකථා. “අහො තදා ථෙරෙන මස්භං දින්නො ඔවාදො, දින්නා අනුසාසනී”ති එවං කාලන්තරෙ සරිතබ්බයුත්තා, ඡසාරණීයපටිසංයුත්තා වා කථා සාරණීයකථා. සුත්තපදං නික්ඛිපිත්වා තස්ස අත්ථනිද්දෙසවසෙන සීලාදිධම්මපටිසංයුත්තා කථා ධම්මිකථා. සරෙන සුත්තස්ස උච්චාරණං සරහඤ්ඤං. පඤ්භස්ස ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස පුච්ඡනං පඤ්භපුච්ඡනං. තස්ස යථාපුච්ඡිතස්සආදිසනං පඤ්භවිස්සජ්ජනං. එවං සමන්තාභරතොති එවං මනසිකරොතො, එවං මෙත්තං උපසංභරතොති අත්ථො.

එකතො කාතුං න සක්කා, තස්මා නානා. භිතට්ඨොනාති අත්තනො විය අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස භිතභාවෙන. නිරන්තරට්ඨොනාති අත්තරාභාවෙන භෙදාභාවෙන. අචිග්ගට්ඨොනාති අචිරොධ්මාවෙන. සමග්ගට්ඨොනාති සහිතභාවෙන. පරිභණ්ඩං කත්වාති බහලතනුමත්තිකාලෙපෙහි ලිම්පෙත්වා. විවරං වා ධොවන්තීති අත්තනො විවරං වා ධොවන්ති. පරිභණ්ඩං වාති අත්තනො පණ්ණසාලාය පරිභණ්ඩං වා කරොන්ති.

327. පටිවිරුද්ධා එවාති එත්ථාපි “යෙභුයොනා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තෙසං අප්පමාදලක්ඛණන්ති තෙසං අප්පමජ්ජනසභාවං. කච්චි පන වො අනුරුද්ධා සමග්ගාති එත්ථාපි වොති නිපාතමත්තං, පච්චන්තවචනං වා, කච්චි තුම්හෙති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. සමුග්ගපාතින්ති සමුග්ගපුට්ඨසදිසං පාතිං.

පණ්ණසාලායං අත්තො බහි ව සම්මජ්ජනෙන සොධිතභිගණතා චත්තපට්ඨන්ති. පටිවිසමත්තමෙවාති අත්තනො යාපනපට්ඨිසමත්තමෙව. ඔසාපෙත්වාති පක්ඛිපිත්වා. පමාණමෙවාති අත්තනො යාපනපමාණමෙව. චුත්තනායෙන ජහිත්වාති පාළියං චුත්තනායෙන ජහිත්වා.

හත්ථෙන හත්ථං සංසිබ්බන්තාති අත්තනො හත්ථෙන ඉතරස්ස හත්ථං දළ්භග්ගභණ්ඩවසෙන බන්ධන්තා. විලඬසෙති දෙසන්තරං පාපෙනි එතෙනාති විලඬසකො, හත්ථො. හත්ථො එව විලඬසකො හත්ථවිලඬසකො, තෙන හත්ථවිලඬසකෙන.

තං අඛණ්ඩං කත්වාති තං තිසුපි දිවසෙසු ධම්මස්සවනං පචත්තනවසෙන අඛණ්ඩිකං කත්වා. එතන්ති “පඤ්චාභිකං බො පනා”තිආදිවචනං. පඤ්චමෙ පඤ්චමෙ අහනි භවතීති පඤ්චාභිකං. භගවතා පුච්ඡිතෙන අනුරුද්ධත්ථෙරෙන. පමාදට්ඨානෙසුයෙවාති අඤ්ඤෙසං පමාදට්ඨානෙසුයෙව. “පමාදට්ඨානෙසුයෙවා”ති චුත්තමෙවත්ථං පාකට්තරං කාතුං “අඤ්ඤෙසඤ්භි”තිආදි චුත්තං. පපඤ්චකරණට්ඨානානීති කථාපපඤ්චස්ස කරණට්ඨානානි විස්සට්ඨකථාපචත්තනෙන කම්මට්ඨානෙ පමජ්ජනට්ඨානානි. තත්ථාපි “මයං, භන්තෙ, කම්මට්ඨානවිරුද්ධං න පටිපජ්ජාමා”ති සිබාප්පත්තං අත්තනො අප්පමාදලක්ඛණං ථෙරො දස්සෙති. එත්තකං යානං මුඤ්චිත්වාති පන ඉදං තදා විහාරසමාපත්තිනං වළඤ්ජාභාවෙන චුත්තං.

328. ක්කානස්ස අධිප්පෙත්තතා “අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො”ඉව්චෙව චුත්තං. අත්තනො සම්මාපට්ඨන්තාය සත්ථු චිත්තාරාධනත්ථං තස්ස ව විසෙසාධිගමස්ස සත්ථු පච්චක්ඛවාතො ථෙරො “කිඤ්භි නො සියා, භන්තෙ”ති ආහ. යාවදෙවාති යත්තකං කාලං එකං දිවසභාගං වා සකලරත්තිං වා යාව සත්ත වා දිවසෙ.

329. සමතික්කමායාති සම්මදෙව අතික්කමනාය. සති හි උපරි විසෙසාධගමෙ හෙට්ඨිමජ්ඣානං සමතික්කන්තං නාම හොති පටිප්පස්සද්ධි ව. තෙනාහ “පටිප්පස්සද්ධියා”ති. ඤාණදස්සනවිසෙසොති කාරණුපවාරෙන චුත්තොති වෙදිතබ්බො. වෙදයිතසුඛතොති වෙදනාසහිතජ්ඣානසුඛතො වා ඵලසුඛතො වා. අවෙදයිතසුඛන්ති නිබ්බානසුඛං විය වෙදනාරහිතං සුඛං. අවෙදයිතසුඛන්ති ව නිදස්සනමත්තමෙනං, තං පන අඵස්සං අසඤ්ඤං අවෙනනන්ති සබ්බවිත්තවෙනසිකරහිතමෙව. තතො ව සතිපි රූපධම්මප්පවත්තියං තස්ස අවෙනනන්තා සබ්බසො සඬ්ඛාරදුක්ඛවිරහිතතාය සන්තතරා පණිතතරා ව නිරොධසමාපත්තීති චුච්චතෙ. තෙනාහ “අවෙදයිතසුඛං සන්තතරං පණිතතරං හොති”ති. තෙන චුත්තං “ඉමමිහා වා”තිආදි.

330. සාමග්ගිරසානිසංසමෙව නෙසං භගවා කපෙසි අජ්ඣාසයානුකුලත්තා තස්ස. අනුසාවෙන්වාති අනුපගමනවසෙන සම්මදෙව ආරොවෙන්වා. “අනුසංසාවෙන්වා”ති වා පායො, සො ඵවත්ථො. තතො පටිනිවත්තිත්වාති ඵතරහි භගවතො ඵකච්චාරෙ අජ්ඣාසයොති සත්ථු මනං ගණ්හන්තා “ඉධෙව තිට්ඨතා”ති විස්සජ්ජිතට්ඨානතො නිවත්තිත්වා . පබ්බජ්ජාදීනි ආදි-සද්දෙන උපසම්පදා-විසුද්ධි-ධුතකම්මට්ඨානානුයොග-ඤානවිමොක්ඛ-සමාපත්ති-ඤාණදස්සන-මග්ගභාවනා-ඵලසවිජ්ජිතියාදිකෙ සඬගණ්හාති. අධිගන්ත්වාපීති පි-සද්දෙන යථාධගනානම්පි. අත්තනො ගුණකථාය අට්ටියමානාති භගවත්තං නිස්සාය අධිගන්ත්වාපි ධම්මාධිකරණං සත්ථුවිහෙසාභාවදීපනෙ භගවතො පාකටගුණානං කථාය අට්ටියමානාපීති යොජනා. දෙවතාති තංතංසමාපත්තිලාභිනියො දෙවතා. මුඛං මෙ සජ්ජන්ති මුඛං මෙ කථනෙ සමත්ථං, කථනෙ යොග්‍යන්ති අත්ථො.

331. ඵචං ආගතොති ඵචං ආටානාටියසුත්තෙ ආගතො. පලිවෙයෙන්තෙති වොදෙන්තෙ. මච්ඡරායන්තීති අත්තනො ගුණානං භගවතොපි ආරොචනං අසභමානා මච්ඡරායන්තීති සො වින්තෙතීති කත්වා චුත්තං.

01 තෙසං ලාභාති තෙසං වජ්ජීරාජුතං වජ්ජීරට්ඨවාසිනඤ්ච මනුස්සත්තං, පතිරූපදෙසවාසාදිකො, භගවතො තිණ්ණඤ්ච කුලපුත්තානං දස්සනවන්දනදානධම්මස්සවනාදයො ලාභා. සුලද්ධා ලාභාති යොජනා. පසන්නවිත්තං අනුස්සරෙය්‍යාති තං කුලඤ්ඤෙන සිලාදිගුණෙ විත්තං පසාදෙන්වා අනුස්සරෙය්‍ය. චුත්තං තෙසං “අනුස්සරණම්පාහං, හික්ඛෙවෙ, තෙසං හික්ඛුනං බහුපකාරං වදාමි”ති (ඉතිචු. 104; සං. නි. 5.184).

චුළගොසිඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. මහාගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා

332. කොච්චෙවාති ගොසිඬගසාලවනසාමන්තතො නිව්ටියෙසු යො කොච් ගාමො ගොවරගාමො භවිස්සති, තස්මා අනිබද්ධභාවතො ගොවරගාමො න ගතිතො, වසනට්ඨානමෙව පරිදිපිතං, තතො ඵච අරඤ්ඤනිදානකං නාමෙනං. සබ්බත්ථාති දෙවලොකෙ මනුස්සලොකෙ ව. ථීරකාරකෙහීති සාසනෙ ථීරභාවකාරකෙහි. සවනන්තෙ ජාතත්තාති වතුසව්ගබ්බස්ස ධම්මස්සවනස්ස පරියොසානෙ අරියාය ජාතියා ජාතත්තා. යථා පටිවෙධබාහුසව්වං ඉජ්ඣති, තථා ධම්මස්ස සවනතො සාවකා . සුරියො විය භාසුරගුණරංසිතාය මොහන්ධකාරවිධමනතො. වන්දො විය රමණීයමනොහරසීතලගුණතාය කිලෙසපරිලාභවුපසමතො. සාගරො විය ගම්හිරථිරවිපුලානෙකගුණතාය ධීතධම්මසභාවතො. ගුණමහන්තතාය ථෙරස්ස අභිඤ්ඤාතතා, ගුණමහන්තතා ව සුත්තෙසු ආගතනයෙනෙව ඤාතබ්බාති තං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “න කෙවල”න්තිආදි චුත්තං. සීහනාදසුත්තන්ති මජ්ඣිමනිකායෙ ආගතං මහාසීහනාදසුත්තං (ම. නි. 1.146). ථෙරපඤ්ඤසුත්තන්ති සුත්තනිපානෙ අට්ඨකවග්ගෙ ආගතං සාරිපුත්තසුත්තං (සු. නි. 961-981). ථෙරසීහනාදසුත්තන්ති ඉමස්ස ව ථෙරස්ස ජනපදවාරිකාය සත්ථු සම්මුඛා සීහනාදසුත්තං. අභිනික්ඛමනන්ති ථෙරස්සෙව මහතා ඤාතිපරිවට්ටෙන මහතා ව භොගපරිවට්ටෙන සහ සරාවාසපරිව්වාගො අභිනික්ඛමනං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. යදිදන්ති නිපාතො, යො අයන්ති අත්ථො.

මහාපඤ්ඤෙ හික්ඛු ගහෙන්වාති ආයස්මතො කිර සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස පරිවාරහික්ඛුපි මහාපඤ්ඤා ඵච අහෙසුං. ධාතුසො හි සත්තා සංසන්දන්ති. සයං ඉද්ධිමානිආදීසුපි එසෙව නයො. අයං පනත්ථො ධාතුසංසුත්තෙන (සං. නි. 2.99) දීපෙනබ්බො – ගිජ්ඣකුට්ඨපබ්බතෙ ගිලානසෙය්‍යාය නිසින්තො භගවා ආරක්ඛත්ථාය පරිවාරෙන්වා වසන්තෙසු සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාදීසු එකමෙකං අත්තනො පරිසාය සද්ධිං වඬිකමන්තං වොලොකෙන්වා හික්ඛු ආමන්තෙසි – “පස්සට් නො තුම්හෙ, හික්ඛෙවෙ, සාරිපුත්තං සම්බහුලෙහි හික්ඛුහි සද්ධිං වඬිකමන්තන්ති. ඵචං, හන්තෙ. සබ්බෙ බො එතෙ, හික්ඛෙවෙ, හික්ඛු මහාපඤ්ඤා”ති සබ්බං විත්ථාරෙන්බ්බං.

වනන්තෙති උපවනන්තෙ. මෙසවණ්ණායාති නිලාභාය. සමුද්දකුච්ඡිතො උග්ගච්ඡන්තස්ස විය උපට්ඨානං සන්ධාය චුත්තං. වක්කවාළපබ්බතමත්ථකසමීපෙ ආභාඵරණවසෙන පවත්තියා “පාචීනවක්කවාළපබ්බතමත්ථකෙ”ති චුත්තං, න වක්කවාළපබ්බතමත්ථකෙ වන්දමණ්ඩලස්ස විවරණතො. තථා සති ලොකන්තරිකනිරයෙසුපි වන්දිමසුරියානං ආභා ඵරෙය්‍ය. උබ්බෙධවසෙන හි වක්කවාළපබ්බතස්ස වෙමජ්ඣතො වන්දිමසුරියා විවරන්ති. සාලකුසුමපභානං අතිරත්තතාය චුත්තං “ලාබාරසෙන සිඤ්චමානං වියා”ති. උපගායමානා වියාති පසිරූපාසනවසෙන

උපෙව්ව ගායමානා විය . කාය නු බො අප්ප රතියාති අප්ප ක්කානසමාපත්තිරතියා එව නු බො, උදාහු
ධම්මසාකච්ඡාරතියා ධම්මදෙසනාරතියාති වින්තෙසි.

ද්වෙ වන්දමණ්ඩලානි විය පරමසොහග්ගප්පත්තාය කන්තියා. ද්වෙ සූරියමණ්ඩලානි විය අතිවිය
සුවිසුද්ධසමුප්පලාය ගුණවිභූතියා. ද්වෙ ඡද්දන්තනාගරාජානො විය මහානුභාවතාය. ද්වෙ සීහා විය තෙජ්ජස්සදතාය.
ද්වෙ බ්‍යාග්ගා විය අනොලිනවුත්තිතාය. සබ්බපාලිපුල්ලමෙවානි සබ්බමෙව සමන්තතො විකසිතං.

333. කථා උපවරති පවත්නති එත්ථාති කථාඋපවාරො, සවනුපවාරො පදෙසො, තං කථාඋපවාරං. රමණීයමෙව
රාමණෙයාකං. උප්පඨගලෙති ලුබ්භදෙසෙ කඨිනපදෙසෙ. දොසෙහි ඉතා අපගතාති දොසිනා ත-කාරස්ස න-කාරං
කත්වා. දිබ්බා මඤ්ඤෙ ගන්ධාති දෙවලොකෙ ගන්ධා විය. දිවි හවාති දිබ්බා. ද්වෙ ථෙරාති
සාරිපුත්තත්ථෙරආනන්දත්ථෙරො. ආනන්දත්ථෙරො තාව මමායතු අබ්ණාසවභාවතො, සාරිපුත්තත්ථෙරො කථන්ති? න
ඉදං මමායනං ගෙහස්සිතපෙමවසෙන, අථ බො ගුණහත්තිවසෙනාති නායං දොසො.

අනුමතියා පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා, අනුමතිග්ගහණත්ථං පුච්ඡනං. තත්ථ යස්මා අධම්මිකම්පි වුද්ධස්ස අනුමතිං
ඉතරො පටික්ඛිපිතුං න ලභති, තෙන සා අනුජානිතබ්බාව හොති, තස්මා සඬ්ඪිද්දකතො පටියාය අනුමති පුච්ඡිතබ්බා.
තෙනාහ “අනුමතිපුච්ඡා නාමෙසා”තිආදි. වුද්දකතො පටියායාති කණ්ටියතො පටියාය. පටිභාති උපටියාතිති පටිභානං,
යථාධිප්පෙතො අත්ථො, තං පටිභානං. සිබ්බප්පත්තා වෙපුල්ලප්පත්තා න හවිස්සති පදෙසඤාණෙ ධීතෙහි භාසිතත්තා.
සිබ්බප්පත්තා වෙපුල්ලප්පත්තා හවිස්සති සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණෙන සංසන්දිතත්තා. වුත්තමෙවත්ථං උපමාය විභාවෙතුං
“යථා හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පච්චත්ථිකා අට්ටියන්ති දුක්ඛායන්ති එතෙනාති අට්ටො, විනිවිජ්ඣිතබ්බවොභාරො.
ගාමභොජකන්ති යස්මිං ගාමෙ සො උප්පන්තො, තං ගාමභොජකං. ඡනපදභොජකන්ති යස්මිං ඡනපදෙ සො
උප්පන්තො, තං ඡනපදභොජකං. මහාවිනිවිජ්ජයඅමච්චන්ති යස්මිං රජ්ජෙ සො ඡනපදො, තස්ස රාජධානියං
මහාවිනිවිජ්ජයඅමච්චිං. සෙනාපතින්ති යස්ස රඤ්ඤො සො අමච්චො, තස්ස සෙනාපතිං. තථා උපරාජන්ති . ඉදං
පනෙත්ථ පකතිවාරිත්තවසෙන වුත්තං උපමෙයාත්ථානුරූපතොති දට්ඨබ්බං. අපරාජරං න සඤ්චරති
විනිවිජ්ජනාරහෙන විනිවිජ්ජිතභාවතො.

පකට්ඨානං (අ. නි. ටී. 2.4.22) උක්කට්ඨානං සීලාදිඅත්ථානං බොධනතො, සභාවනිරුත්තිවසෙන වුද්ධාදීහි
භාසිතත්තා ව පකට්ඨානං වචනප්පබන්ධානං ආලීනි පාළි, පරියන්තිධම්මො. පුරිමස්ස අත්ථස්ස පච්ඡිමෙන අත්ථෙන
අනුසන්ධානං අනුසන්ධි. අත්ථමුඛෙන පන පාළිපදෙසානම්පි අනුසන්ධි හොතියෙව, සො ව පුබ්බාපරානුසන්ධි-
පුච්ඡානුසන්ධි-අප්ප්කාසයානුසන්ධි-යථානුසන්ධිවසෙන චතුබ්බිධො. තංතංදෙසනානං පන පුබ්බාපරසංසන්දනං
පුබ්බාපරං. පාළිවසෙන අනුසන්ධිවසෙන පුබ්බාපරවසෙනාති පච්චෙකං යොජෙතබ්බං. උග්ගහිතන්ති බ්‍යාඤ්ජනසො
අත්ථසො ව උද්ධං උද්ධං ගහිතං, පරියාපුණනවසෙන වෙව පරිපුච්ඡාවසෙන ව හදයෙන ගහිතන්ති අත්ථො.
වට්ටදුක්ඛනිස්සරණත්ථිකෙහි සොතබ්බතො සුතං, පරියන්තිධම්මො, තං ධාරෙතීති සුතධරො. යො හි සුතධරො, සුතං
තස්මිං පතිට්ඨිතං හොති සුප්පතිට්ඨිතං, තස්මා වුත්තං “සුතස්ස ආධාරභූතො”ති. තෙනාහ “යස්ස හී”තිආදි. එකපදං
එකක්ඛරම්පි අවිනට්ඨං හුත්වා සන්තිවියතීති සන්තිවයො, සුතං සන්තිවයො එතස්මින්ති සුතසන්තිවයො.
අප්ප්කාසයාති අනුපවිසිත්වා. තිට්ඨතීති න මුස්සති.

ධීතා පගුණාති පගුණා වාචුග්ගතා. නිව්වලිතන්ති අපරිවත්තිතං. සංසන්දිත්වාති අඤ්ඤෙහි සංසන්දිත්වා.
සමනුග්ගාහිත්වාති පරිපුච්ඡාවසෙන අත්ථං ඔගාහෙත්වා. පබන්ධස්ස විබන්ධාභාවතො ගඬිගාසොතසද්දසං,
“හවඬිගසොතසද්දස”න්ති වා පාඨො, අකිත්තිමං සුබ්බපවත්තිති අත්ථො. සුත්තෙකදෙසස්ස සුත්තස්ස ව වචසා
පරිවයො ඉධ නාධිප්පෙතො, වග්ගාදිවසෙන පන අධිප්පෙතොති ආහ “සුත්තදසක...පෙ.... සප්කාසිනා”ති, “දස
සුත්තාති ගතාති, දස වග්ගාගතා”තිආදිනා සල්ලක්ඛෙත්වා වාචාය සප්කාසිනාති අත්ථො. මනසා අනු අනු පෙක්ඛිතා
භාගසො නිප්කාසිනා වින්තිතා මනසානුපෙක්ඛිතා. රූපගතං විය පඤ්ඤායතීති රූපගතං විය වක්ඛුස්ස විභූතං හුත්වා
පඤ්ඤායති. සුප්පට්ඨිද්ධාති නිප්පටං නිග්ගුම්මං කත්වා සුට්ඨු යාථාවතො පටිවිද්ධා.

පප්පති අත්ථො ඤායති එතෙනාති පදං, තදෙව අත්ථං බ්‍යාඤ්ජෙතීති බ්‍යාඤ්ජනන්ති ආහ “පදමෙව අත්ථස්ස
බ්‍යාඤ්ජනතො පදබ්‍යාඤ්ජන”න්ති. අක්ඛරපාරිපූරියා පදබ්‍යාඤ්ජනස්ස පරිමණ්ඩලතා, සා පන පාරිපූරී එවං වෙදිතබ්බාති
ආහ “දසවිධබ්‍යාඤ්ජනවුද්ධියො අපරිභාපෙත්වා”ති. අඤ්ඤං උපාරම්භකරන්ති යථානික්ඛිත්තසුත්තතො අඤ්ඤං තස්ස
අනානුලොමකං සුත්තං ආහරති. තදත්ථං ඔතාරෙතීති තස්ස ආහටසුත්තස්සෙව අත්ථං විචාරෙති. තස්ස කථා
අපරිමණ්ඩලා නාම හොති අත්ථස්ස අපරිපුණ්ණභාවතො. යථානික්ඛිත්තස්ස සුත්තස්ස අත්ථසංවණ්ණනාවසෙනෙව
සුත්තන්තරම්පි ආනෙත්තො ඛති එකපදම්පි න ගව්ඡති නාම. අමක්ඛෙත්තොති අවිනාසෙත්තො. තං තං අත්ථං සුට්ඨු
වචත්ථිතං කත්වා දස්සෙත්තො තුලිකාය පරිවිජ්ජන්දන්තො විය. ගම්භීරතරමත්ථං ගමෙත්තො ගම්භීරමාතිකාය උදකං
පෙසෙත්තො විය. උත්තානමාතිකාය හි මරියාදං ඔක්ථරිත්වා උදකං අඤ්ඤාථා ගව්ඡෙයා. එකංයෙව පදං අනෙකෙහි
පරියායෙහි පුනප්පුනං සංවණ්ණෙත්තො පදං කොට්ටෙන්තො සින්ධවාජානියො විය. සො හි වග්ගිතාය ගතියා පදෙ
පදං කොට්ටෙන්තො ගව්ඡති. කථාමග්ගෙන තස්ස කථා පරිමණ්ඩලා නාම හොති ධම්මතො අත්ථතො අනුසන්ධිතො
පුබ්බාපරතො ආවරියුග්ගතොති සබ්බසො පරිපුණ්ණභාවතො.

අනුප්පබන්ධෙහි විස්සටියෙහි ආසප්පමානෙහි. නාතිසිසං නාතිසණ්ඨකං නිරන්තරං එකරසඤ්ච කත්වා පරිසාය අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං ධම්මං කට්ඨන්තො විස්සටියාය කපාය කට්ඨනි නාම, න අඤ්ඤාපාති දස්සෙන්තො “යො භික්ඛු”තිආදිමාහ. අරණං මන්ටෙන්තො විය, උණ්භබ්බදනියං බාදන්තො වියාති සිසං සිසං කප්පාසස්ස උදාහරණං, ගහිතං ගහිතමෙවාතිආදි ලභිසෙන්වා කප්පාසස්ස. පුරාණපණ්ණන්තරෙසු හි පරිපාතියමානගොධා කදාචි දිස්සති, එවමෙකච්චස්ස අත්ථවණ්ණනා කත්ථවි න දිස්සති. ඔහායාති යපෙන්වා. යොජිතිආදිනා එකරූපෙන කපාය අකප්පනං දස්සෙති. පෙනග්ගි නිප්ඤ්ඤාමතණ්හිකපෙනස්ස මුඛතො නිව්ඡරණකඅග්ගි. විත්ථායනීති අප්පටිතානතමාපජ්ජති. කෙනවි රොගෙන දුක්ඛං පත්තො විය නිත්ථුනන්තො. කන්දන්තො වියාති උක්කුට්ඨිං කරොන්තො විය. අප්පබන්ධා නාම හොති සුඛෙන අප්පවත්තභාවතො. ආවරියෙහි දිත්තනායෙ යීතොති ආවරියුග්ගහං අමුඤ්ඤවන්තො, යථා ච ආවරියා තං තං සුත්තං සංවණ්ණෙසු, තෙනෙව නයෙන සංවණ්ණෙන්තොති අත්ථො. අවිජ්ජන්තධාරං කත්වාති “නාතිසිසං නාතිසණ්ඨක”න්තිආදිනා හෙට්ඨා වුත්තනායෙන අවිච්ඡින්නං කපාපබන්ධං කත්වා. අනුසයසමුග්ගසාකායාති ඉමිනා තස්සා කපාය අරහත්තපරියොසානතං දස්සෙති. එවරූපෙනාති නයිදං එකච්චනං තත්තකච්චසෙන ගහෙනබ්බං, අථ බො ලක්ඛණෙ පවත්තන්ති දස්සෙන්තො “තථාරූපෙනෙව භික්ඛුසතෙන භික්ඛුසහස්සෙන වා”ති වුත්තං. පල්ලභිකකෙනාති පල්ලභිකපදෙසෙන, පල්ලභිකාසනන්තෙනාති අත්ථො. ඉමිනා නයෙනාති වාරන්තරසාධාරණං අත්ථං අතිදිස්සති, අසාධාරණං පන වක්ඛතෙවාති.

334. ආරමති එතෙනාති ආරාමො.

335. ධුවසෙවනන්ති නියතසෙවිතං. පාසාදපරිවෙණෙති පාසාදඛගණෙ. නාභියා පතිට්ඨිතානන්ති නාභියා භූමියං පතිට්ඨිතානං. අරන්තරානීති අරව්වරානි තංතංඅරානං වෙමජ්ඣධානානි.

336. සමාදින්නඅරඤ්ඤධුතඛගො ආරඤ්ඤිකො, න අරඤ්ඤවාසමත්තෙන.

337. න ඔසාදෙන්තිති න අවසාදෙන්ති, න අවසාදනාපෙක්ඛා අඤ්ඤමඤ්ඤං පඤ්භං පුච්ඡන්තිති අත්ථො. පවත්තිනීති පගුණා.

338. ලොකුත්තරා විහාරසමාපත්ති නාම ථෙරස්ස අරහත්තඵලසමාපත්තියො, පරියායතො පන නිරොධසමාපත්තිපි වෙදිතබ්බා.

339. සාධුකාරො ආනන්දන්ථෙරස්ස දින්නො. තෙනාහ භගවා “යථා තං ආනන්දොව සම්මා බ්‍යාකරමානො බ්‍යාකරෙය්‍යා”තිආදි. සම්මාති සුට්ඨි, යථාඅප්ඤ්ඤාසයන්ති අධිප්පායො. යෙන හි යං යථාචිත්තං කථිතං, තං සම්මා කථිතං නාම හොති. සම්පත්තවසෙන හි යථාකාරී තථාචාදි සොහති. තෙනාහ “අත්තතො අනුවච්චිකමෙවා”තිආදි. බහුස්සුතො භික්ඛු තත්ථ තත්ථ සුත්තෙ සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙ තෙසං සුවිදිත්තතා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො තාති පරිපුරෙතිති ආහ “සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ”තිආදි. මග්ගාදිපසවනාය විපස්සනාගබ්භං ගණ්භාපෙන්වා පරිපාකං ගමෙන්වාති අත්ථො.

340. “එසෙව නයො”ති අතිදෙසවසෙන සඬබ්බෙපතො වුත්තමත්ථං විවරන්තො “ආයස්මා හි රෙවතො”තිආදිමාහ.

342. අපරෙපි නානප්පකාරෙ කිලෙසෙති අපරෙපි නානප්පකාරෙ දොසමොභාදිකිලෙසෙ. ධුනිත්වාති විධමෙන්වා.

343. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එවං බ්‍යාකාසීති සම්බන්ධො. සකලම්පි වක්ඛවිඤ්ඤාණවිටීගතං විත්තං වක්ඛවිඤ්ඤාණන්ති අග්ගහෙන්වා වක්ඛසන්නිස්සිතමෙව පන විඤ්ඤාණං වක්ඛවිඤ්ඤාණං, තදනන්තරං සම්පට්චිජ්ජනං, තදනන්තරං සන්තීරණන්තිආදිනා සණ්භං සුමුමං අතිඉත්තරමණවත්තං විත්තන්තරං විත්තනානන්තං. බන්ධාදිනඤ්ච නානත්තසඬබ්බානං බන්ධන්තරාදි. පට්චිකසිණෙ පයමජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා තට්ඨෙව තතියං ඤානන්තිආදිනා ආරම්මණං අනුක්කමිත්වා ඤානස්සෙව එකන්තරිකභාවෙන උක්කමනං ඤානොක්කන්තිකං නාම. පට්චිකසිණෙ පයමං ඤානං සමාපජ්ජිත්වා පුන තදෙව තෙජොකසිණෙතිආදිනා ඤානං අනුක්කමිත්වා ආරම්මණස්සෙව එකන්තරිකභාවෙන උක්කමනං ආරම්මණොක්කන්තිකං නාම. “පයමජ්ඣානං පඤ්චඩ්ගික”න්තිආදිනා යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං දුට්ඨිගිකන්ති ඤානඩ්ගමත්තස්සෙව වචන්ථාපනං අඬගවචන්ථානං. “ඉදං පට්චිකසිණං...පෙ... ඉදං ඔදාතකසිණ”න්ති ආරම්මණමත්තස්සෙව වචන්ථාපනං ආරම්මණවචන්ථානං. පට්චිකසිණෙ පයමං ඤානං සමාපජ්ජිත්වා තත්ථෙව ඉතරෙසම්පි සමාපජ්ජනං අඬගසඬකන්ති. පට්චිකසිණෙ පයමං ඤානං සමාපජ්ජිත්වා තදෙව ආපොකසිණෙති එවං සබ්බකසිණෙසු එකස්සෙව ඤානස්ස සමාපජ්ජනං ආරම්මණසඬකන්ති. එකතොවඩ්ඪනං උභතොවඩ්ඪනන්ති ඉදං බන්ධාදිදෙසනායං ලබ්භති. අභිධම්මභාජනියෙ හි වෙදනාක්කන්ධං භාජෙන්තො භගවා තිකෙ ගහෙන්වා දුකෙසු පක්ඛිපි, දුකෙ ගහෙන්වා තිකෙසු පක්ඛිපි, ඉදං එකතොවඩ්ඪනං. තිකෙ ව දුකෙ ව උභතොවඩ්ඪනනීභාරෙන කට්ඨෙ, ඉදං උභතොවඩ්ඪනං. එවං සෙසබන්ධෙසු ධාතායතනාදියු ච යථාරහං විභවිගජ්ජකරණෙ (විභ. 32-33; 155-156, 183-184) අභිධම්මභාජනියෙ

ආගතනයෙන වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “ආභිධම්මිකධම්මකථිකස්සෙව පාකට්”න්ති. බන්ධාදිසු සභාවධම්මෙසු තිසු ලක්ඛණෙසු පඤ්ඤත්තියං සමයන්තරෙසු ව කොසල්ලාභාවතො අයං සකවාදො අයං පරවාදොති න ජානාති. තතො එව සකවාදං...පෙ.... ධම්මන්තරං විසංවාදෙති. බන්ධාදිසු පන කුසලතාය ආභිධම්මිකො සකවාදං...පෙ.... න විසංවාදෙති.

344. විත්තං අත්තනො වසෙ වත්තෙත්තුං සක්කොති පටිසම්බානභාවනාබලෙහි පරිග්ගණ්හනසමත්ථත්තා. ඉදානි තමත්ථං බ්‍යතිරෙකතො අන්වයතො ව විභාවෙත්තුං “දුප්පඤ්ඤො හි”තිආදිමාහ. තත්ථ සම්බානස්සාති සම්බානි අස්ස. විසෙවිතවිප්පන්දිතානීති කිලෙසවිසුකායිකානි වෙව දුච්චරිතවිප්පන්දිතානි ව. භඤ්ජිත්වාති මද්දිත්වා. බහීති කම්මට්ඨානතො බහි පුපුත්තාරම්මණෙ.

345. පරියායෙනාති එත්ථ පරියාය-සද්දො “අත්ථි ඛිවෙස, බ්‍රාහ්මණ, පරියායො”තිආදිසු (අ. නි. 8.11; පාරා. 3-9) විය කාරණත්ථොති ආහ “සොහනකාරණං අත්ථි”ති. යදි භගවා – “ඉධ, සාරිපුත්ත, හික්ඛු පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො”තිආදිනා අත්තනො මහාබොධිපල්ලඛිකං සන්ධායාහ, එවං සන්තෙ සම්මාසම්බුද්ධෙහෙව සම්ඝාරාමො සොහෙතබ්බො, න අඤ්ඤෙහිති ආපන්නන්ති ආහ “අපිව පච්ඡිමං ජනත”න්තිආදි. නිබ්බානත්ථාය පටිපත්තිසාරං එතස්සාති පටිපත්තිසාරො, තං පටිපත්තිසාරං. නිප්පරියායෙනෙවාති කෙනචි පරියායෙන ලෙසෙන විනා මුඛොන නයෙනෙව. යො “අරහත්තං අප්පත්වා න වුට්ඨහිස්සාමි”ති දළ්භසමාදානං කත්වා නිසිත්තො තං අධිගන්ත්වා උට්ඨහති. එවරුපෙන ඉදං ගොසිඨගසාලවනං සොහති, සාසනෙ සම්බාරම්භානං තදත්ථත්තාති අත්ථො. ආසවක්ඛයාවහං පටිපත්තිං ආරහිත්වා ආසවක්ඛයෙනෙව දෙසනාය පරියොසාපිතත්තා යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසීති.

මහාගොසිඨගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. මහාගොපාලකසුත්තවණ්ණනා

346. තත්ථාති ගොපාලකසුත්තෙ. තිස්සො කථාති (අ. නි. ටී. 3.11.17) තිස්සො අට්ඨකථා, තිව්ධා සුත්තස්ස අත්ථවණ්ණනාති අත්ථො. එකෙකං පදං නාළං මූලං එතිස්සාති එවංසඤ්ඤිතා එකනාළිකා, එකෙකං වා පදං නාළං අත්ථනිග්ගමනමග්ගො එතිස්සාති එකනාළිකා. තෙනාහ “එකෙකපදස්ස අත්ථකථන”න්ති. වත්තාරො අංසා භාගා අත්ථසල්ලක්ඛණ්ණපායා එතිස්සාති චතුරස්සා. තෙනාහ “චතුක්කං බන්ධිත්වා කථන”න්ති. නියමතො නිසින්නස්ස ආරද්ධස්ස වත්තො සංවත්තො එතිස්සා අත්ථිති නිසින්නවත්තිකා, යථාරද්ධස්ස අත්ථස්ස විසුං විසුං පරියොසාපිකාති අත්ථො. තෙනාහ “පණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙත්වා”තිආදි. එකෙකපදස්සාති පිණ්ඩත්ථදස්සනවසෙන බහුන්නං පදානං එකජ්ඣං අත්ථං අකථෙත්වා එකමෙකස්ස පදස්ස අත්ථවණ්ණනා. අයං සම්බන්ධෙව ලබ්භති. චතුක්කං බන්ධිත්වාති කණ්හපක්ඛෙ උපමුපමෙයාද්වයං, තථා සුක්කපක්ඛෙති ඉදං චතුක්කං යොජෙත්වා. අයං ඊදිසෙසු එව සුත්තෙසු ලබ්භති. පරියොසානගමනන්ති කෙචි තාව ආහු – “කණ්හපක්ඛෙ උපමං දස්සෙත්වා උපමා ව නාම යාවදෙව උපමෙයාසම්පට්ඨානත්ථාති උපමෙයාත්ථං ආහරිත්වා සංකිලෙසපක්ඛන්දිදෙසො ව වොදානපක්ඛවිභාවනත්ථායාති සුක්කපක්ඛම්පි උපමුපමෙයාවිභාගෙන ආහරිත්වා සුත්තත්ථස්ස පරියොසාපන”න්ති. කණ්හපක්ඛෙ උපමෙයාං දස්සෙත්වා පරියොසානගමනාදිසුපි එසෙව නයො. අපරෙ පන “කණ්හපක්ඛෙ සුක්කපක්ඛෙ ව තංතං උපමුපමෙයාත්ථානං විසුං විසුං පරියොසාපෙත්වා කථනං පරියොසානගමන”න්ති වදන්ති. අයන්ති නිසින්නවත්තිකා. ඉධාති ඉමස්මිං ගොපාලකසුත්තෙ. සම්බාවරියානං ආචිණ්ණාති සම්බෙහිපි පුබ්බාවරියෙහි ආවරිතා සංවණ්ණතා, තථා වෙව පාළි පවත්තාති.

අභිගීයන්ති අවයවභාවෙන ඤායන්තිති අභිගානි, භාගා. තානි පනෙත්ථ යස්මා සාවච්ඡසභාවානි, තස්මා ආහ “අභිගෙහීති අගුණකොට්ඨාසෙහි”ති. ගොමණ්ඩලන්ති ගොසමුහං. පරිහරිතුන්ති රක්ඛිතුං. තං පන පරිහරණං පරිග්ගහෙත්වා විවරණන්ති ආහ “පරිග්ගහෙත්වා විවරිතු”න්ති. වඩ්ඪින්නි ගුන්නං බහුභාවං බහුගොරසතාසම්බාතං පරිවුද්ධං. “එත්තකම්ද”න්ති රුපීයනීති රූපං, පරිමානපරිච්ඡෙදොපි සරිරරූපම්පිති ආහ “ගණනතො වා වණ්ණතො වා”ති. න පරියෙසති විනට්ඨභාවස්සෙව අජානනතො. නීලාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන සෙනසබ්බාදිවණ්ණං සම්ගණ්හාති.

ධනුසත්තිසුලාදීති එත්ථ ඉස්සාසාවරියානං ගාවිසු කතං ධනුලක්ඛණං. කුමාරහත්තිගණානං ගාවිසු කතං සත්තිලක්ඛණං. ඉස්සරහත්තිගණානං ගාවිසු කතං සුලලක්ඛණන්ති යොජනා. ආදි-සද්දෙන රාමවාසුදෙවගණාදිනං ගාවිසු කතං ඵරසුචක්කාදිලක්ඛණං සම්ගණ්හාති.

නීලමක්ඛිකාති පිඨගලමක්ඛිකා, බුද්දමක්ඛිකා එව වා. සට්ඨි රුජනි එතායාති සාට්ඨිකා, සංවද්ධා සාට්ඨිකාති ආසාට්ඨිකා. තෙනාහ “වඩ්ඪන්ති”තිආදි.

වාකෙතානි වාකපත්තෙන. වීරකෙතානි පිලෝතිකෙන. අන්තොවස්සෙති වස්සකාලස්ස අබ්භන්තරෙ.
නිග්ගාහන්ති සුසුමාරාදිග්ගාහරහිතං. පිතන්ති පාතියස්ස පිතභාවං. සිහබ්බාග්ගාදිපරිස්සයෙන සාසභිකො සප්පට්ඨයො.

පඤ්ච අභානි භූතානි එතස්සානි පඤ්චාහිතො, සො එව වාරොති පඤ්චාහිකවාරො. එවං සත්තාහිකවාරොති
වෙදිතබ්බො. විශ්ඤානධානන්ති වරිතට්ඨානං ගොවරග්ගහිතට්ඨානං.

පිතුට්ඨානන්ති පිතරා කාතබ්බට්ඨානං, පිතරා කාතබ්බකරණන්ති අත්ථො. යථාරූථං ගහෙත්වා ගව්ඡන්තිති
ගුන්තං රූචිඅනුරූපං ගොවරභූමියං වා නදිපාරං වා ගහෙත්වා ගව්ඡන්ති. ගොහත්තන්ති කප්පාසට්ඨිකාදිමිස්සං
ගොභුඤ්ජිතබ්බං හත්තං, හත්තග්ගහණෙනෙව යාගුපි ගහිතා.

347. “ද්විභාකාරෙහි”ති චුත්තං ආකාරද්වයං දස්සෙතුං “ගණනතො වා සමුට්ඨානතො වා”ති චුත්තං. එවං
පාළියං ආගතානි “උපවයො සන්තති”ති ජාතිං ද්විධා හින්දිත්වා හදයවත්ථුං අග්ගහෙත්වා “දස ආයතනානි පඤ්චදස
සුබ්බමරූපානි”ති එවං රූපකණ්ඩපාළියං (ධ. ස. 651-655) ආගතා. පඤ්චවිසති රූපකොට්ඨාසානි සලක්ඛණතො
අඤ්ඤමඤ්ඤසඬකරාභාවතො රූපභාගා. රූපකොට්ඨාසානි වා විසුං විසුං අප්පවත්තිත්වා කලාපභාවෙනෙව
පවත්තනතො රූපකලාපා. කොට්ඨාසානි ව අංසා, අවයවානි අත්ථො. කොට්ඨානන්ති වා සරීරං, තස්ස අංසා කෙසාදයො
කොට්ඨාසානි අඤ්ඤෙපි අවයවා කොට්ඨාසා විය කොට්ඨාසා. සෙය්‍යථාපිති උපමාසංසන්දනං. තත්ථ රූපං
පරිග්ගහෙත්වානි යථාචුත්තං රූපං සලක්ඛණතො ඤාණෙන පරිග්ගණිත්වා. අරූපං වචන්ථපෙත්වානි තං රූපං
නිස්සාය ආරම්භෙඤ්ඤව කත්වා පවත්තමානෙ වෙදනාදිකෙ චත්තාරො ඛන්ධෙ “අරූප”න්ති වචන්ථපෙත්වා. රූපාරූපං
පරිග්ගහෙත්වානි පුන තත්ථ යං රූප්පනලක්ඛණං, තං රූපං, තදඤ්ඤං අරූපං, උභයවිනිමුත්තං කිඤ්චි තත්ථි අත්තා වා
අත්තනියං වානි එවං රූපාරූපං පරිග්ගහෙත්වා. තදුභයඤ්ඤව අවිජ්ජාදිනා පච්චයෙන සප්පට්ඨයන්ති පච්චයං
සල්ලක්ඛෙත්වා අනිච්චාදිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා යො කලාපසම්මසනාදික්කමෙන කම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙනුං
න සක්කොති, සො න වඩ්ඪතිති යොජනා.

එත්තකං රූපං එකසමුට්ඨානන්ති චක්ඛායතනං, සොතසානප්චිභාකායායතනං ඉත්ථිත්ථියං පුරිසිත්ථියං
ජීවිතිත්ථියන්ති අට්ඨවිධං කම්මවසෙන, කායවිඤ්ඤන්ති චච්චිඤ්ඤන්තිති ඉදං ද්වයං චිත්තවසෙනානි එත්තකං රූපං
එකසමුට්ඨානං. සද්දායතනමෙකං උතුචිත්තවසෙන ද්විසමුට්ඨානං. රූපස්ස ලහුතා මුදුතා කම්මඤ්ඤානානි එත්තකං
රූපං උතුචිත්තාභාරවසෙන තිසමුට්ඨානං. රූපගන්ධරසථොට්ඨබ්බායතනං ආකාසධාතු ආපොධාතු කබලිකාරො
ආභාරොති එත්තකං රූපං උතුචිත්තාභාරකම්මවසෙන චතුසමුට්ඨානං. උපවයො සන්තති ජරතා රූපස්ස අනිච්චතානි
එත්තකං රූපං න කුතොචි සමුට්ඨානීති න ජානාති. සමුට්ඨානතො රූපං අජානන්තොතිආදියු චත්තබ්බං “ගණනතො
රූපං අජානන්තො”තිආදෙසු චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

කම්මලක්ඛණොති අත්තනා කතං දුච්චරිතකම්මං ලක්ඛණං එතස්සානි කම්මලක්ඛණො, බාලො. චුත්තඤ්ඤෙනං
– “තීණ්මානි, හික්ඛෙව, බාලස්ස බාලලක්ඛණානි. කතමානි තීණි? දුච්චන්තිතචිත්ති හොති, දුබ්බාසිතභාසි,
දුක්කට්ඨකම්මකාරී. ඉමානි බො...පෙ.... ලක්ඛණානි”ති (අ. නි. 3.2; නෙත්ති. 116). අත්තනා කතං සුචරිතකම්මං
ලක්ඛණං එතස්සානි කම්මලක්ඛණො, පණ්ඩිතො. චුත්තම්පි වෙතං – “තීණ්මානි, හික්ඛෙව, පණ්ඩිතස්ස
පණ්ඩිතලක්ඛණානි. කතමානි තීණි? සුචන්තිතචිත්ති හොති, සුභාසිතභාසි, සුකතකම්මකාරී. ඉමානි බො...පෙ....
පණ්ඩිතලක්ඛණානි”ති (ම. නි. 3.253; අ. නි. 3.3; නෙත්ති. 116). තෙනාහ “කුසලාකුසලං කම්මං
පණ්ඩිතමාලලක්ඛණ”න්ති. බාලෙ වජ්ජෙත්වා පණ්ඩිතෙ න සෙවතිති යං බාලපුග්ගලෙ වජ්ජෙත්වා පණ්ඩිතසෙවනං
අත්ථකාමෙන කාතබ්බං, තං න කරොති. තථාභුතස්ස අයමාදිනවොති දස්සෙතුං පුන “බාලෙ වජ්ජෙත්වා”තිආදි
චුත්තං. තත්ථ යං භගවතා “ඉදං වො කප්පති”ති අනුඤ්ඤාතං, තදනුලොමඤ්ඤෙව, තං කප්පියං. යං “ඉදං වො න
කප්පති”ති පටික්ඛිත්තං, තදනුලොමඤ්ඤෙව, තං අකප්පියං. යං කොසල්ලසම්භූතං, තං කුසලං, තප්පට්ඨකං අකුසලං.
තදෙව සාවජ්ජං, කුසලං අනවජ්ජං. ආපත්තිතො ආදිතො ද්වෙ ආපත්තික්ඛන්ධා ගරුකං, තදඤ්ඤං ලහුකං. ධම්මතො
මහාසාවජ්ජං ගරුකං, අප්පසාවජ්ජං ලහුකං. සප්පට්ඨකාරං සතෙකිච්චං, අප්පට්ඨකාරං අතෙකිච්චං. ධම්මනානුගතං
කාරණං, ඉතරං අකාරණං. තං අජානන්තොති කප්පියාකප්පියං ගරුකලහුකං සතෙකිච්චාතෙකිච්චං අජානන්තො
සුවිසුද්ධං කත්වා සීලං රක්ඛිතුං න සක්කොති, කුසලාකුසලං සාවජ්ජානවජ්ජං කාරණාකාරණං අජානන්තො ඛන්ධාදියු
අකුසලනාය රූපාරූපපරිග්ගහම්පි කාතුං න සක්කොති, කුතො තස්ස කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪනා. තෙනාහ
“කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති”ති.

ගොවණසදිසෙ අත්තභාවෙ උප්පජ්ජිත්වා තත්ථ දුක්ඛුප්පත්තිහෙතුතො මිච්ඡාචිතක්කා ආසාට්ඨකා වියාති
ආසාට්ඨකානි ආහ “අකුසලචිතක්කං ආසාට්ඨකං අභාරෙත්වා”ති.

“ගණ්ඨොති බො, හික්ඛෙව, පඤ්චන්තෙනං උපාදානක්ඛන්ධානං අධිවචන”න්ති වචනතො (අ. නි. 8.56) ඡහි
වණමුඛෙහි විස්සන්දමානසුසො ගණ්ඨො විය පිලෝතිකඛණ්ඨෙන ඡහි ද්වාරෙහි විස්සන්දමානකිලෙසාසුචි
අත්තභාවවණො සතිසංවරෙන පිදහිතබ්බො, අයං පන එවං න කරොතිති ආහ “යථා සො ගොපාලකො වණං න
පටිච්ඡාදෙති, එවං සංවරං න සම්පාදෙති”ති.

යථා ධූමො ඉන්ධනං නිස්සාය උප්පජ්ජමානො සණ්ඨො සුඛුමො තං තං විවරං අනුපවිස්ස බ්‍යාපෙන්තො සත්තානං ඩංසමකසාදිපරිස්සයං විනොදෙති, අග්ගිජාලසමුට්ඨානස්ස පුබ්බධිගමො හොති, එවං ධම්මදෙසනාඤාණස්ස ඉන්ධනභූතං රූපාරූපධම්මජාතං නිස්සාය උප්පජ්ජමානා සණ්ඨා සුඛුමා තං තං ඛන්ධන්තරං ආයතනන්තරඤ්ච අනුපවිස්ස බ්‍යාපෙති, සත්තානං මිච්ඡාචිතක්කාදිපරිස්සයං විනොදෙති, ඤාණග්ගිජාලසමුට්ඨානස්ස පුබ්බධිගමොති ධූමො වියාති ධූමොති ආහ “ගොපාලකො ධූමං වීය ධම්මදෙසනාධූමං න කරොති”ති. අත්තනො සන්තිකං උපගන්ත්වා නිසින්තස්ස කාතබ්බා තදනුවිජ්ජිකා ධම්මකථා උපනිසින්තකථා. කතස්ස දානාදිසුඤ්ඤස්ස අනුමොදනකථා අනුමොදනා. තතොති ධම්මකථාදීනං අකරණතො. “බහුස්සුතො ගුණවා”ති න ජානන්තිති කස්මා චුත්තං, නනු අත්තනො ජානාපනත්ථං ධම්මකථාදි න කාතබ්බමෙවෙති? සච්චං, න කාතබ්බමෙව, සුද්ධාසයෙන පන ධම්මෙ කට්ඨෙන තස්ස ගුණජානනං සන්ධායෙන චුත්තං. තෙනාහ භගවා –

“නාභාසමානං ජානන්ති, මිස්සං බාලෙහි පණ්ඩිතං;
භාසයෙ ජොතයෙ ධම්මං, පග්ගණ්ඨෙ ඉසිනං ධජ”න්ති. (සං. නි. 2.241);

තරන්ති එත්ථාති තිත්ථං, නදීතළාකාදීනං නභානාදිඅත්ථං ඔතරණට්ඨානං. යථා පන තං උදකෙන ඔතිණ්ණසත්තානං සරීරමලං පවාහෙති, පරිස්සමං විනොදෙති, විසුද්ධිං උප්පාදෙති, එවං බහුස්සුතා අත්තනො සමීපං ඔතිණ්ණසත්තානං ධම්මදකෙන චිත්තමලං පවාහෙත්ති, පරිස්සමං විනොදෙත්ති, විසුද්ධිං උප්පාදෙත්ති, තස්මා තෙ තිත්ථං වියාති තිත්ථං. තෙනාහ “තිත්ථභූතෙ බහුස්සුතභික්ඛු”ති. බාඤ්ජනං කථං රොපෙතබ්බන්ති, භන්තෙ, ඉදං බාඤ්ජනං අයං සද්දො කථං ඉමස්මිං අත්ථෙ රොපෙතබ්බො, කෙන පකාරෙන ඉමස්ස අත්ථස්ස වාවකො ජාතො. “නිරූපෙතබ්බ”න්ති වා පායො, නිරූපෙතබ්බං අයං සභාවනිරුත්ති කථමෙත්ථ නිරුල්භාති අධිප්පායො. ඉමස්ස භාසිතස්ස කො අත්ථොති සද්දත්ථං පුච්ඡති. ඉමස්මිං යානෙති ඉමස්මිං පාළිපදෙසෙ. පාළි කිං වදෙතීති භාවත්ථං පුච්ඡති. අත්ථො කිං දීපෙතීති භාවත්ථං වා සඬකෙතත්ථං වා. න පරිපුච්ඡතීති විමතිවිෂේදනපුච්ඡාවසෙන සබ්බසො පුච්ඡං න කරොති. න පරිපඤ්ඡතීති පරි පරි අත්තනො ඤාතුං ඉච්ඡං න ආචික්ඛති න විභාවෙති. තෙනාහ “න ජානාපෙති”ති. තෙති බහුස්සුතභික්ඛු. විවරණං නාම අත්ථස්ස විභජිත්වා කථනන්ති ආහ “භාජෙත්වා න දස්සෙත්ති”ති. අනුත්තානීකතන්ති ඤාණෙන අපාකට්ඨකතං ගුරුභං පටිච්ඡන්තං. න උත්තානීකරොන්තිති සිනෙරුමුලකං වාලිකං උද්ධරන්තො වීය පථවිසන්ධාරොදකං විවරිත්වා දස්සෙත්තො වීය ව උත්තානං න කරොන්ති. එවං යස්ස ධම්මස්ස වසෙන බහුස්සුතා “තිත්ථ”න්ති චුත්තා පරියායතො, ඉදානි තමෙව ධම්මං නිප්පරියායතො තිත්ථන්ති දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි චුත්තං. ධම්මො හි තරන්ති එතෙන නිබ්බානං නාම තළාකන්ති “තිත්ථ”න්ති චූචිති. තෙනාහ භගවා සුමෙධභූතො –

“එවං කිලෙසමලධොවං, විජ්ජන්තෙ අමතන්තලෙ;
න ගවෙසති තං තළාකං, න දොසො අමතන්තලෙ”ති. (බු. වං. 2.14);

ධම්මස්සෙව නිබ්බානස්සොතරණතිත්ථභූතස්ස ඔතරණපකාරං අජානන්තො “ධම්මතිත්ථං න ජානාති”ති චුත්තො.

පීතාපීතන්ති ගොගණෙ පීතං අපීතඤ්ච ගොරූපං න ජානාති න චින්දති. අචින්දන්තො හි න ලභතීති චුත්තො. “ආනිසංසං න චින්දති”ති වත්වා තස්ස අචින්දනාකාරං දස්සෙත්තො “ධම්මස්සවනග්ගං ගන්ත්වා”තිආදිමාහ.

අයං ලොකුත්තරොති පදං සන්ධායාහ “අරිය”න්ති. පච්චාසත්තිඤායෙන අනන්තරවිධිප්පටිසෙධො වා, අරිය-සද්දො වා නිද්දොසපරියායො දට්ඨබ්බො. අට්ඨබ්බිකන්ති ව විසුං එකජ්ඣුඤ්ච අට්ඨබ්බිකං උපාදාය ගහෙතබ්බං, අට්ඨබ්බිතා බාහුල්ලතො ව. එවඤ්ච කත්වා සත්තඬගස්සපි අරියමග්ගස්ස සඬගහො සිද්ධො හොති.

වත්තාරො සතිපට්ඨානෙතිආදියු අවිසෙසෙන සතිපට්ඨානා චුත්තා. තත්ථ කායවෙදනාචිත්තධම්මාරම්මණා සතිපට්ඨානා ලොකියා, තත්ථ සම්මොහවිද්ධංසනවසෙන පචත්තා නිබ්බානාරම්මණා ලොකුත්තරාති එවං ඉමෙ ලොකියා, ඉමෙ ලොකුත්තරාති යථාභූතං න පජානාති.

අනවසෙසං දුහතීති පටිග්ගහණෙ මත්තං අජානන්තො කිස්මිඤ්ච දායකෙ සද්ධාභානියා කිස්මිඤ්ච පච්චයභානියා අනවසෙසං දුහති. වාචය අභිභාරො වාචාභිභාරො. පච්චයානං අභිභාරො පච්චයාභිභාරො.

ඉමෙ අම්භෙසු ගරුචිත්තිකාරං න කරොන්තිති ඉමිනා නවකානං භික්ඛූනං ධම්මසම්පටිපත්තියා අභාවං දස්සෙති ආවරියුපජ්ඣායෙසු පිතුපෙමස්ස අනුපට්ඨාපනතො. තෙන ව සික්ඛාගාරවතාභාවදීපනෙන සඬගහස්ස අභාජනභාවං, තෙන ථෙරානං තෙසු අනුග්ගභාභාවං. න හි සීලාදිගුණෙහි සාසනෙ ථීරභාවජ්ජන්තා අනනුග්ගහෙතබ්බෙ සබ්බග්ගොති අනුග්ගණ්ඨන්ති, නිරත්ථකං වා අනුග්ගහං කරොන්ති. තෙනාහ “නවකෙ භික්ඛු”ති. ධම්මකථාඛන්ධන්ති පවෙණ්ආගතං පකිණ්ණකධම්මකථාමග්ගං. සච්චසත්තපටිසන්ධිපච්චයාකාරපටිසංයුත්තං සුඤ්ඤාදීපනං ගුරුභගන්ථං. චුත්තවිපල්ලාසවසෙනාති “න රූපඤ්ඤ”තිආදියු චුත්තස්ස පටිසෙධස්ස පටික්ඛෙපවසෙන අග්ගහණවසෙන. යොජෙත්වාති “රූපඤ්ඤ”හොතීති ගණනාතො වා වණ්ණතො වා රූපං ජානාති”තිආදිනා, “තස්ස

ගොගණොපි න පරිභායති, පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි න පරිබාහිරො හොති” තිආදිනා ව අත්ථං යොජෙත්වා. වෙදිතඛිබොති තස්මිං තස්මිං පදෙසෙ යථාරහං අත්ථො වෙදිතඛිබො.

මහාගොපාලකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. චූළගොපාලකසුත්තවණ්ණනා

350. වෙළුක්කාහීති වෙලමයාහි උක්කාහි. උක්කභූතානි වෙලානි එත්ථානි උක්කවෙලා, නගරං. සබ්බා ගඬිගා පාකටා හුත්වා පඤ්ඤායතීති පකතිවක්ඛුස්ස පාකටා හුත්වා උපට්ඨානි, දිබ්බවක්ඛුස්ස පන සමත්තවක්ඛුස්ස වා යත්ථ කත්ථවි නිසින්තස්සපි භගවතො පාකටා හුත්වා පඤ්ඤායතෙව. සොත්ථීති අනුපද්දවො. වඩ්ඪීති අපරිභානි. ආරොග්ගන්ති අරොගතා ආබාධාභාවො.

මගධො ජනපදො නිවාසො එතස්සානි මාගධො, මාගධොව මාගධිකො. පඤ්ඤාය නාම දුට්ඨුභාවො නත්ථී එකත්තානවජ්ජතාය, තස්මා දු-සද්දො අභාවාවාචී “දුස්සීලො” තිආදීසු විය, ජාති-සද්දො ව සභාවත්ථොති ආහ “නිජ්පඤ්ඤාසභාවො” ති. -සද්දො ආරම්භත්ථොති ආහ “පතාරොසීති තාරොතුං ආරහී” ති පරතීරං ගාවිනං අප්පත්තත්තා. සුවිදෙහානන්ති සුන්දරවිදෙහානං. විදෙහරට්ඨං කිර භූමිභාගදස්සනාසම්පත්තියා ව වනරාමණෙයාකාදිනා ව සුන්දරං. ආමණ්ඩලිකං කරිත්ථානි ආවත්තෙ පතිතා තෙමණ්ඩලාකාරෙන පරිබ්භමිත්වා. කතිපයාපි ගාවියො අසෙසෙත්වා නදිසොතෙන චූළ්භත්තා චූත්තං “අවඩ්ඪීං විනාසං පාපුණ්ණං” ති. කතිපයාසුපි හි අවසිට්ඨාසු ගාවීසු අනුක්කමෙනපි සියා ගොගණස්ස වඩ්ඪීති. විස්සමට්ඨානන්ති පරිස්සමවිනොදනට්ඨානං. තිත්ථා භට්ඨානි ගහෙතුං අසමත්ථතාය තිත්ථං අප්පත්තා. අරොගො නාම නාභොසීති ලොමමත්තමපි අසෙසෙත්වා සබ්බා ගාවියො නදිසොතෙ විනට්ඨානි අත්ථො.

යෙසු බන්ධායතනධාතුසු ඉධ ලොකසමඤ්ඤා, තෙ අජානන්තා “අකුසලා ඉමස්ස ලොකස්සා” ති චූත්තානි ආහ “ඉධලොකෙ බන්ධායතනධාතුසු අකුසලා අජෙකා” ති. අයමෙව නයො “අකුසලා පරස්ස ලොකස්සා” ති එත්ථාපීති ආහ “පරලොකෙපි එසෙව නයො” ති. මාරො එත්ථ ධියතීති මාරධෙයං. මාරොති වෙන්ථ කිලෙසමාරො වෙදිතඛිබො. බන්ධානිසඬ්ඛාරා හි තස්ස පවත්තනභාවෙන ගහිතා, මච්චුමාරො වීසුං ගහිතො එව, කිලෙසමාරවසෙනෙව ව දෙවපුත්තමාරස්ස කාමභවෙ ආධිපච්චන්ති. තෙසන්ති යෙ ඉධලොකාදීසු අජෙකා, තෙසං. තෙ පන උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන දස්සෙත්තො ආහ “ඉමිනා ජ සත්ථාරො දස්සිතා” ති.

351. බලවගාවොති බලවත්තෙ ගොරුපෙ. තෙ පන දම්මතං උපගතගොණා වෙව ධෙනුයො වාති ආහ “දත්තගොණෙ වෙව ධෙනුයො වා” ති . අවිජාතගාවොති න විජාතගාවියො. වච්ඡකෙති බුද්දකච්චිජෙ. අප්පත්ථො හි අයං ක-සද්දො. තෙනාහ “තරුණවච්ඡකෙ” ති. කිසාබලකෙති දුබ්බලෙ.

352. මාරස්ස තණ්හාසොතං ඡෙත්වාති බන්ධමාරසම්බන්ධිතණ්හාසඬ්ඛාතං සොතං සමුව්ඡින්දිත්වා. තයො කොට්ඨාසෙ බෙපෙත්වා ධීතාති අනාගාමීනො සන්ධායාහ. සබ්බවාරෙසුති සකදාගාමීසොතාපන්නඅට්ඨමකවාරෙසු. තත්ථ පන යථාක්කමං චතුමග්ගවජ්ඣානං කිලෙසානං ද්වෙ කොට්ඨාසෙ බෙපෙත්වා ධීතා, එකකොට්ඨාසං බෙපෙත්වා ධීතා, පට්ඨං කොට්ඨාසං බෙපෙත්තොති වත්තබ්බං. ධම්මං අනුස්සරන්ති, ධම්මස්ස වා අනුස්සරණසීලානි ධම්මානුසාරිනො. ධම්මොති වෙන්ථ පඤ්ඤා අධිප්පෙනා. සද්ධං අනුස්සරන්ති, සද්ධාය වා අනුස්සරණසීලානි සද්ධානුසාරිනො.

ජානතානි එත්ථ ජානනකිරියාවිසයස්ස අවිසෙසිතත්තා අධිකාරවසෙන අනවසෙසඤ්ඤායාවිසෙසා අධිප්පෙනාති ආහ “සබ්බධම්මෙ ජානන්තෙනා” ති. අන්තොසාරවර්තනො අබ්භුග්ගතට්ඨෙත ව නළො වියානි නළො, මානොති ආහ “විගතමානනළං කත” ති. බෙමං පත්ථොති එත්ථ චතුති යොගෙහි අනුපද්දවත්තා “බෙම” ති අරභත්තං අධිප්පෙනං. පත්ථනා ව ඡන්දපත්ථනා, න තණ්හාපත්ථනාති ආහ “කත්තුකමාසතාඡන්දෙන අරභත්තං පත්ථො” ති. පත්තායෙව නාම තස්ස පත්තියා න කොචි අන්තරායො. සොත්ථීනා පාරගමනං උද්දිස්ස දෙසනං ආරහිත්වා බෙමප්පත්තියා දෙසනාය පරියොසාපිතත්තා යථානුසන්ධිතාව දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති.

චූළගොපාලකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. චූළසච්චකසුත්තවණ්ණනා

353. භංසවට්ඨකච්ඡන්තෙනාති භංසවට්ඨකපට්ච්ඡන්තෙන, භංසමණ්ඩලාකාරෙනාති අත්ථො.

වදන්ති එතෙනානි වාදො, මග්ගො. කිං වදන්ති? උත්තරං. වාදානං සතානි වාදසතානි. “නිගණ්ඨො පඤ්චවාදසතානි, නිගණ්ඨී පඤ්චවාදසතානි” ති එවං නිගණ්ඨො ව නිගණ්ඨී ව පඤ්ච වාදසතානි උග්ගහෙත්වා විවරන්තා. කිරියතො තෙ පුච්ඡිංසු, ලිඬිගතො පන නිගණ්ඨභාවො ඤාතො. තෙනාහ “අභං වාදං ආරොපෙස්සාමී” ති.

ජග්ගන්තො සම්මජ්ජනාදිවසෙන. දිවාතරන්ති අතිදිවං. “කස්ස පුච්ඡා, කස්ස විස්සජ්ජනං හොතු”ති පරිබ්බාජිකාහි චුත්තෙ ථෙරො ආහ “පුච්ඡා නාම අම්මාකං පත්තා”ති. පුච්ඡා වාදානං පුබ්බපක්ඛො, යස්මා තුම්හෙ වාදපසුතා වාදාහිරතා ධජං පග්ගස්ස විවරථ, තස්මා වාදානං පුබ්බපක්ඛො අම්මාකං පත්තො, එවං සන්තෙපි තුම්මාකං මාතුගාමභාවතො පුබ්බපක්ඛං දෙමාති ආහ “තුම්හෙ පන මාතුගාමා නාම පයිමං පුච්ඡා”ති. තා පරිබ්බාජිකා එකෙකා අඩ්ඨතෙයාසනවාදමග්ගං පුච්ඡන්තියො වාදසහස්සං පුච්ඡිංසු. යථා නිසිතස්ස ඛග්ගස්ස කුමුදනාලවිජෙදනෙ කිමත්ථි භාරියං, එවං පටිසම්භිදාපත්තස්ස සාවකෙසු පඤ්ඤවන්තානං අග්ගභාවෙ ධීතස්ස ධම්මසෙනාපතීනො පුටුප්පනපරිකප්පිතපඤ්චවිස්සජ්ජනෙ කිමත්ථි භාරියං. තෙනාහ “ථෙරො ඛග්ගෙනා”තිආදි. තත්ථ නිජ්ජටං නිග්ගණ්ඨිං කත්වාති යථා තා පුත තත්ථ ජටං ගණ්ඨිං කාතුං න විසහන්ති, තථා විජටෙත්වා කටෙසි. අයං ථෙරො චතුරඛිගසමන්තාගතෙ අන්ධකාරෙ සහස්සවට්ඨිකං දිපෙන්තො විය අඤ්ඤෙසං අවිසයෙ අන්ධකාරභූතෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡිතමත්තෙයෙව විස්සජ්ජෙසිති ථෙරස්ස පඤ්ඤාවෙයාත්තියං දිස්වා සයඤ්ච අන්තිමභවිකතාය කොහඤ්ඤෙ යාතුං අසක්කොන්තියො “එත්තකමෙව, හන්තෙ, මයං ජානාමා”ති ආහංසු. ථෙරස්ස විසයන්ති ථෙරස්ස පඤ්ඤාවිසයං.

නෙව අත්තං න කොටිං අද්දසංසුති එකන්ති වත්තබ්බස්ස ඛහුභාවතො තස්සා පුච්ඡාය අත්ථො එවමන්තො එවමවසානකොටීති න පස්සිංසු න ජානිංසු. ථෙරො තාසං අජ්ඣාසයං ඔලොකෙන්තො පබ්බජ්ජාරූචිං දිස්වා ආහ “ඉදාති කිං කරිස්සා”ති? උත්තරිතරපඤ්ඤොති වාදමග්ගපරිවයෙන මෙධාවිතාය ව යාදිසා තාසං පඤ්ඤා, තතො උත්තරිතරපඤ්ඤො.

කථාමග්ගොති වාදමග්ගො. තස්මා තෙහි තෙහි පරප්පවාදාදිහි භස්සං වාදමග්ගං පකාරෙහි වදෙතිති භස්සජ්ජවාදකො. පණ්ඩිතවාදොති අහං පණ්ඩිතො නිපුණො ඛහුස්සුතොති එවංවාදි. යං යං නක්ඛත්තාවාරෙන ආදිසතීති නක්ඛත්තගතියා කාලඤ්ඤාණෙන “අසුකදිවසෙ වන්දග්ගාහො භවිස්සති, සුරියග්ගාහො භවිස්සති”තිආදිනා යං යං ආදෙසං භණ්ති. සාධුලද්ධිකො ඤාණසම්පත්තියා සුන්දරො. ආරොපිතොති පටිඤ්ඤාභෙතුනිදස්සනාදිදොසං උපරි ආරොපිතො වාදො ස්වාරොපිතො. දොසපදං ආරොපෙන්තෙන වාදිනා පරවාදිම්හි අභිභූයා තස්ස ධාතුක්ඛොහොපි සියා, චිත්තවික්ඛෙපෙන යෙන දොසො තෙන සධිකප්පිතො සම්පවෙධිතොති. ථූණන්ති සරීරං බොහිතන්ති කත්වා. ථූණන්ති හි ලොහිතපිත්තසෙම්භානං අධිවචනං සබ්බඛිගසරීරධාරණතො. අපිච ථූණපදො නාම අත්ථි කථාමග්ගො වාදමග්ගං ගණ්හන්තානං. සච්චකො පන කොහඤ්ඤෙ යත්වා අත්තතො වාදප්පභෙදවසෙන පරෙ විම්භාපෙන්තො “ථූණං වෙපාහ”න්තිආදිමාහ. සාවකානං විනයං නාම සික්ඛාපදං, තඤ්ච ධම්මදෙසනා හොතිති එසා එව වස්ස අනුසාසනීති විනයනාදිමුඛෙන සම්මාසම්බුද්ධස්ස මතං සාසනං පුච්ඡන්තො සච්චකො “කථං පන, හො, අස්සජී”තිආදිමාහ. අපස්ස ථෙරො “ලක්ඛණත්තයකථා නාම අනඤ්ඤාසාධාරණා බුද්ධාවෙණිකා ධම්මදෙසනා, තත්ථ ව මයා අනිච්චකථාය සමුවධාපිතාය තං අසහන්තො සච්චකො තුච්ඡමානෙන පටපටායන්තො කුරුමානො ලිච්ඡවි ගහෙන්වා භගවතො සන්තිකං ආගමිස්සති, අපස්ස භගවා වාදං මද්දිත්වා අනිච්චන්ති පතිට්ඨපෙන්තො ධම්මං කටෙස්සති, තදා භවිස්සති විජිතවාදො සම්මාපටිපත්තියා පතිට්ඨිතො”ති වින්තෙන්වා අනිච්චානත්තලක්ඛණපටිසංයුත්තං භගවතො අනුසාසනං දස්සෙන්තො “එවං, හො, අග්ගිවෙස්සනා”තිආදිමාහ.

කස්මා පනෙන්ථ දුක්ඛලක්ඛණං අග්ගහිතන්ති ආහ “ථෙරො පනා”තිආදි. “උපාරම්භස්ස ඔකාසො හොති”ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තං විවරිතුං “මග්ගඵලානී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පරියායෙනාති සඬ්ඛාරදුක්ඛතාපරියායෙන. අයන්ති සච්චකො. නයිදං තුම්මාකං සාසනං නාමාති යත්ථ තුම්හෙ අවට්ඨිතා, ඉදං තුම්මාකං සබ්බඤ්ඤාසාසනං නාම න හොති දුක්ඛතො අනිස්සරණත්තා, අථ බො මහාආඝාතනං නාමෙතං, මහාදුක්ඛනිද්දිට්ඨත්තා පන නිරුප්පස්සදො නාම උස්සදනිරයො නාම, තස්මා නත්ති නාම තුම්මාකං සුඛාසා. උට්ඨායුට්ඨායාති උස්සුක්කං කත්වා, දුක්ඛමෙව ජීරාපෙන්තා සබ්බසො දුක්ඛමෙව අනුභවන්තා, ආභිණ්ඩථ විවරවාති. සබ්බමිදං තස්ස මිච්ඡාපරිකප්පිතමෙව. කස්මා? දුක්ඛසච්චුපසඤ්ඤිතායෙව හෙත්ථ නිජ්ජපරියායකථා නාම. තස්ස හි පරිඤ්ඤත්ථං භගවති බ්‍රහ්මවරියං චුස්සති. මග්ගඵලානි සඬ්ඛාරභාවෙන “යදනිච්චං, තං දුක්ඛං”න්ති පරියායතො දුක්ඛං, න නිජ්ජපරියායතො. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. සොතුං අයුත්තං මිච්ඡාවාදන්තාති අධිප්පායො.

354. සහ අත්ථානුසාසනං අගාරන්ති සන්ධාගාරං, රාජකුලානං සන්ථාපනඅගාරන්තිපි සන්ධාගාරං, තස්මිං සන්ථාගාරෙති අත්ථො. එකස්මිං කාලෙ තාදිසෙ කාලෙ රාජකිච්චානං සන්ථානමෙත්ථ විචාරෙන්තිති සන්ධාගාරං, තස්මිං සන්ථාගාරෙතිපි අත්ථො. පතිට්ඨිතන්ති “අනිච්චං අනත්තා”ති ව පටිඤ්ඤාතං. ඉදානෙව පිට්ඨිං පරිවත්තෙන්තොති භගවතො නලාටං අනොලොකෙන්වා විමුඛභාවං ආපජ්ජන්තො. සුරාසරෙති සුරාසම්පාදකගෙහෙ. පිට්ඨකිලඤ්ජන්ති පිට්ඨයපනකිලඤ්ජං. වාලන්ති වඩ්ගවාරං. සාණසාටකකරණත්ථන්ති සාණසාටකං කරොන්ති එතෙනාති සාණසාටකකරණං, සුත්තං, තදත්ථං. සාණවාකා එතෙසු සන්තිති සාණවාකා, සාණදණ්ඩා. තෙ ගහෙන්වා සාණානං ධොවනසදිසං කීළිතජාතං යථා “උද්දාලපුප්ඵභඤ්ජිකා, සාණභඤ්ජිකා”ති ව. කිං සො භවමානොති කීදිසො හුත්වා සො භවමානො, කිං හොන්තො ලොකෙ අග්ගපුත්ගලස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස වාදාරොපනං නාම තතො උත්තරිතරසුරගුණො එව යක්ඛාදිභාවෙන සො භවමානො අභිසම්භූණෙය්‍ය. අයං පන අප්පානුභාවතාය පිසාවරූපො කිං එත්තකං කාලං නිද්දායන්තො අජ්ජ පබුජ්ඣිත්වා එවං වදන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “කිං යක්ඛො”තිආදි.

355. මහාමජ්ඣන්තිකසමයෙති මහති මජ්ඣන්තිකකාලෙ, ගගනමජ්ඣෙ සූරියගතවෙලාය. දිවාපධානිකා පධානානුයුක්තං. චත්තං දස්සෙත්වාති පච්ඡාහත්තං. දිවාච්ඡාරූපගමනතො පුබ්බෙ කාතබ්බවත්තං දස්සෙත්වා පටිපජ්ජිත්වා. භගවත්තං දස්සෙත්තොති භගවති ගාරවබ්බුමානං විභාවෙන්තො උභො භත්තෙප් කමලමකුලාකාරෙ කත්වා උක්ඛිප්ප භගවත්තං දස්සෙත්තො.

තං සන්ධායාති තං අපරිච්ඡින්නගණනං සන්ධාය ඵලං “මහතියා ලිච්ඡවිපරිසායා”ති වුත්තං. කිං සීසෙන භූමිං පහරන්තෙනෙව චන්දනා කතා හොති? කෙරාටිකාති සයා. මොවෙන්තාති භික්ඛාදානතො මොවෙන්තා. අවක්ඛිත්තමත්තිකාපිණ්ඩො වියාති හෙට්ඨාබ්බිත්තමත්තිකාපිණ්ඩො විය. යත්ථ කත්ථවීති අත්තතො අනුරූපං චචනං අසල්ලපෙන්තො යත්ථ කත්ථවී.

356. දිස්සති “ඉදං ඉමස්ස ඵල”න්ති අපදිස්සති එතෙනාති දෙසො, කාරණං, තදෙව තස්ස පවත්තිට්ඨානතාය ඔකාසොති ආහ “කඤ්චිදෙව දෙසන්ති කඤ්චි ඔකාසං කිඤ්චි කාරණං”න්ති. ඔකාසො යානන්ති ච කාරණං වුච්චති “අට්ඨානමෙතං අනවකාසො”තිආදීසු (දී. නි. 3.161; ම. නි. 3.128-131; අ. නි. 1.268-295; විහ. 809). යදාකඬබ්බිති න වදන්ති අනවසෙසධම්මවිසයන්තා පටිඤ්ඤාය. තුම්භන්ති තුම්භාකං. යක්ඛ...පෙ.... පරිබ්බාජකානන්ති ඵත්ථ “පුච්ඡාපුසො, යදාකඬබ්බි”තිආදීති (සං. නි. 1.246; සු. නි. ආලවකසුත්ත) පුච්ඡාවචනාති යථාක්කමං යොජෙතබ්බාති.

ඤත්වා සයං ලොකමීමං පරඤ්ඤාති ඉදං මහාසත්තො නිරයං සග්ගඤ්ච තෙසං පච්චක්ඛතො දස්සෙත්වා ආහ.

තග්ග තෙ අභමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථාති යථා පකාරෙන සුකුසලො සබ්බඤ්ඤා ජානාති කථෙති, තථා අභං කථෙස්සාමි. තස්ස පන කාරණං අකාරණඤ්ච අච්ඡානන්තො රාජානං කරොතු වා මා වා, අභං පන තෙ අක්ඛිස්සාමිති ආහ “රාජා ව බො...පෙ.... න වා”ති.

කථිතනියාමෙනෙව කථෙත්තොති තෙපරිච්චිට්ඨකථාය දුක්ඛලක්ඛණමිපෙස කථෙස්සති, ඉධ පන අඤ්ඤාථා සාවකෙන අස්සජිනා කථිතං, අඤ්ඤාථා සමණෙන ගොතමෙනාති වචනොකාසපරිහරණත්ථං දුක්ඛලක්ඛණං අනාමසිත්වා ථෙරෙන කථිතනියාමෙනෙව අතිවිචානන්තලක්ඛණමෙව කථෙත්තෙන භගවතා – “රූපං අනත්තා යාව විඤ්ඤාණං අනත්තා”ති වුත්තෙ සච්චකො තං අසම්පට්චිජන්තො උපමාය අත්ථඤාපනෙ උපමාපමාණං යථා “ගො විය ගවයො”ති අත්තානං උපමෙයාං කත්වා උපමාපමාණෙන පතිට්ඨාපෙතුකාමො ආහ “උපමා මං, හො ගොතම, පටිභාති”ති, උපමං තෙ කරිස්සාමි, උපමායපිට්ඨකච්චෙ විඤ්ඤා පුරිසා භාසිතස්ස අත්ථං ආජානන්තිති අධිජ්ජායො. භගවා උපමාසතෙන, අඤ්ඤෙන වාපි පමාණෙන තව අත්තා පතිට්ඨාපෙතුං න ලබ්භා අත්තතො විය පමාණස්සපි අනුපලබ්භනතොති ආහ “පටිභාතු තං අග්ගිවෙස්සනා”ති. යථා හි අත්තා නාම කොච්ඡි පරමත්ථතො න උපලබ්භති එකංසෙන අනුපලද්ධිතො, එවස්ස ඤාපකපුග්ගලං පමාණමිපි න උපලබ්භති. තෙනාහ “ආහර තං උපමං විස්සත්ථො”ති, න තෙන තව අත්තවාදො පතිට්ඨං ලභතිති අධිජ්ජායො.

යං දිට්ඨං කාශිකං වා පුඤ්ඤාපුඤ්ඤං පුරිසපුග්ගලෙ උපලබ්භති, තෙන විඤ්ඤායති රූපත්තායං පුරිසපුග්ගලො, තථා යං දිට්ඨං සුබ්බුක්ඛපටිසංවෙදනං පුරිසපුග්ගලෙ උපලබ්භති, යං දිට්ඨං නිලාදිසඤ්ජානනං, යං දිට්ඨං රජ්ජනදුස්සනාදි, යං දිට්ඨං ආරම්මණපටිච්ඡානනං පුරිසපුග්ගලෙ උපලබ්භති, තෙන විඤ්ඤායති විඤ්ඤාණත්තායං පුරිසපුග්ගලොති. ඵලං රූපාදිලක්ඛණො අත්තා තත්ථ තත්ථ කායෙ කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකං සුබ්බුක්ඛං පටිසංවෙදෙති, ඵලඤ්චෙන සම්පට්චිජ්ජනබ්බං, අඤ්ඤාථා කම්මඵලසම්බන්ධො න යුජ්ජෙයාති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “ඉමිනා කිං දිපෙති”තිආදිමාහ. තත්ථ තෙති සත්තා. පතිට්ඨායාති නිස්සාය. “රූපත්තායං පුරිසපුග්ගලො”තිආදිනා රූපාදිධම්මෙ “අත්තා”ති වත්වා පුන “රූපෙ පතිට්ඨායා”තිආදිං වදන්තො අයං නිගණ්ඨො අත්තතො වාදං භින්දති පතිට්ඨානස්ස, පතිට්ඨායකස්ස ච අහෙදදිපනතො. රූපාදයො වෙදනාදිසභාවා අත්තා තන්තිස්සයෙන පුඤ්ඤාදිකිරියාසමුපලද්ධිතො ඉධ යං නිස්සාය පුඤ්ඤාදිකිරියා සමුපලබ්භති, තෙ රූපාදයො සත්තසඤ්ඤිතා අත්තසභාවා දිට්ඨා යථා තං දෙවතාදීසු, යෙ පන සත්තසඤ්ඤිතා තතො අඤ්ඤෙ අසත්තසභාවා දිට්ඨා යථා තං කට්ඨකලිඬගරාදීසුති ඵලං සාධෙතබ්බං අත්ථං සහෙතුං කත්වා දස්සෙත්තො නිගණ්ඨො නිදස්සනං ආනෙසීති ආහ “අතිවිය සකාරණං කත්වා උපමං ආහරි”ති. තස්ස පන “බලකරණියා”ති වුත්තපුරිසජ්ජයොගා විය බීජගාමභූතගාමාපි සජීවා ඵවාති ලද්ධිති තෙ සදිසුදාහරණභාවෙන වුත්තාති දට්ඨබ්බං. සචෙ පන යෙ ජීවස්ස ආධාරණභාවෙන සහිතෙන පවත්තෙතබ්බභාවෙන සල්ලක්ඛෙතබ්බා, තෙ සජීවාති ඉච්ඡිතා, න කෙවලෙන පවත්තෙතබ්බභාවෙන. ඵලං සති “බලකරණියා කම්මන්තා”ති වදන්තෙන විසදිසුදාහරණභාවෙන උපනීතන්ති දට්ඨබ්බං.

සමත්ථො නාම තත්ථී අත්තවාදහඤ්ජනස්ස අනත්තතාපතිට්ඨාපනස්ස ච සුගතාවෙණිකත්තා. යං පනෙතරහි සාසනිකා යථාසත්ති තදුභයං කරොන්ති, තං බුද්ධෙහි දින්නතයෙ යත්වා තෙසං දෙසනානුසාරතො. නිවත්තෙත්වාති නිහරිත්වා, විසුං කත්වාති අත්ථො. සකලං වෙසාලින්නි සබ්බවෙසාලිවාසිනං ජනං නිස්සයුපවාරෙන නිස්සිතං වදති යථා “ගාමො ආගතො”ති. සංවට්ඨිත්වාති සම්පිණ්ඩිත්වා, එකජ්ඣං ගහෙත්වාති අත්ථො.

357. පතිට්ඨපෙත්වාති යථා තං වාදං න අවජානාති, ඵලං පටිඤ්ඤං කාරෙත්වාති අත්ථො. සාති-සද්දො හිංසනත්ථො, තතො ච සද්දවිදු අරහත්ථං තාය-සද්දං උජ්ජාදෙත්වා සාතෙතායන්ති රූපසිද්ධිං ඉච්ඡන්තිති ආහ

“සාකාරන” න්ති. ජාපෙතායන්ති ආදිසුපි එසෙව නයො. වත්තිතුඤ්ච මරහනීති ම-කාරො පදසන්ධිකරො. විසෙසෙත්වා දිපෙනිති “වත්තනි” ඉවිවෙව අවත්වා “වත්තිතුඤ්ච මරහනී” ති දුතියෙන පදෙන භගවතා වුත්තං විසෙසෙත්වා දිපෙනි.

පාසාදිකං අභිරුපන්ති අභිමතරුපසම්පන්නං සබ්බාවයවං. තතො එව සුසප්පිතං සබ්බකාලං සුට්ඨ සප්පිතාකාරමෙව. එවංවිධන්ති යාදිසං සන්ධාය වුත්තං, තං දස්සෙති “දුබ්බණ්ණ” න්ති ආදිනා. ඉමස්මිං යානෙති “වත්තනි තෙ තස්මිං රූපෙ වසො” ති එතස්මිං කාරණග්ගහණේ. කාරණඤ්ඤානං භගවතා ගහිතං “වත්තනි...පෙ.... මා අහොසි” ති. තෙනෙනං දස්සෙති රූපං අනත්තා අවසවත්තනතො, යඤ්චි වසෙ න වත්තනි, තං අනත්තකමෙව දිට්ඨං යථා තං සම්පත්ති. වාදන්ති දොසං නිග්ගහං ආරොපෙස්සති. සත්තධා මුද්ධා ඵලනීති සහධම්මිකසාකච්ඡාති තථාගතෙ, පුච්ඡන්තෙ අබ්බාකරණෙන විභෙසාය කසිරිමානත්තා තතියෙ වාරෙ ධම්මතාවසෙන විභෙසකස්ස සත්තධා මුද්ධා ඵලනි යථා තං සබ්බඤ්ඤාපටිඤ්ඤාය භගවතො සම්මුඛභාවුපගමනෙ. වජිරපාණි පන කස්මා ධීතො භොතීති? භගවා විය අනුකම්පමානො මහත්තං භයානකං රූපං මාපෙත්වා තාසෙත්වා ඉමං දිට්ඨිං විස්සප්පිජාපෙමීති තස්ස පුරතො ආකාසෙ වජිරං ආහරන්තො තිට්ඨති, න මුද්ධං ඵාලෙතුකාමො. න හි භගවතො පුරතො කස්සවි අනත්ථො නාම භොති. යස්මා පන භගවා එකංසතො සහධම්මිකමෙව පඤ්ඤං පුච්ඡති, තස්මා අට්ඨකථායං “පුච්ඡිතෙ” ඉවිවෙව වුත්තං.

ආදිත්තන්ති දිප්පමානං. අක්ඛිනාසාදිනීති ආදි-සද්දෙන ඵලකසිසසදිසකෙසමස්ස ආදිනං සභිගණ්භාති. “දිට්ඨිවිස්සප්පිජාපනත්ථ” න්ති වත්වා නයිදං යදිච්ඡාවසෙන ආගමනං, අථ ඛො ආදිතො මහාබ්‍රහ්මානං පුරතො කත්වා අත්තනා කතපටිඤ්ඤාවසෙනාති දස්සෙත්තො “අපිවා” ති ආදිමාහ. න්ති වජිරපාණිං. තං සච්චකස්ස පටිඤ්ඤාය පරිවත්තනකාරණං. අඤ්ඤෙපි නු ඛොති ආදි සච්චකස්ස විමංසකභාවදස්සනං. අවිමංසකෙන හි තං දිස්වා මහායක්ඛොති වදෙයා, තෙනස්ස අසාරුප්පං සියා, අයං පන අඤ්ඤෙසං අභිතභාවං උපධාරෙත්වා “අද්ධාමෙ යක්ඛං න පස්සන්ති, තස්මා මය්හමෙව භයං උප්පන්න” න්ති තීරෙත්වා යුත්තප්පත්තවසෙන පටිපප්පී.

358. උපධාරෙත්වාති බ්‍යාකාතබ්බමත්ථං සල්ලක්ඛෙත්වා. එසෙව නයොති සබ්බාරවිඤ්ඤාණෙසුපි සඤ්ඤාය විය නයොති අත්ථො. වුත්තවිපරියායෙනාති “අකුසලා දුක්ඛා වෙදනා මා අහොසි, අකුසලා දොමනස්සසම්පයුත්තා සඤ්ඤා මා අහොසි” ති ආදිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සප්පදට්ඨවිසන්ති සබ්බසත්තානං සප්පදට්ඨට්ඨානෙ සරිපදෙසෙ පතිතං විසං. අල්ලිතොති සංසිලිට්ඨො. උපගතොති න අපගතො. අප්ප්කොසිතොති ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා ධීතො. පරිතො ජානෙය්‍යාති සමන්තතො සබ්බසො කිඤ්චිපි අසෙසෙත්වා ජානෙය්‍ය. පරික්ඛෙපෙත්වාති ආයතිං අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනවසෙන සබ්බසො ඛෙපෙත්වා. තථාභූතො වස්ස බයවයං උපනෙති නාමාති ආහ “බයං වයං අනුප්පාදං උපනෙත්වා” ති.

359. අත්තතො වාදස්ස අසාරභාවතො, යථාපරිකප්පිතස්ස වා සාරස්ස අභාවතො අත්තොසාරවිරහිතො රිත්තො. විප්පකාරන්ති දිට්ඨියා සිලාවාරස්ස ව වසෙන විරුපතං සාපරාධනං සාවජ්ජනං තෙසං උපරි ආරොපෙත්වා. සින්නපත්තොති තනුකපත්තො. විචාරිතන්ති විචාලිතං.

අසාරකරුක්ඛපරිවිතොති පලාසාදිඅසාරරුක්ඛකොට්ටනෙ කතපරිවයො. ථද්ධභාවන්ති විපක්කභාවං, තික්ඛභාවන්ති අත්ථො. නත්ථීති සදා නත්ථීති න වත්තබ්බං. පරිසනීති චතුපරිසමප්ප්කො . තථා හි “ගණ්ඨිකං පටිමුඤ්චිත්වා පටිච්ඡන්තසරිරා” ති වුත්තං. යන්තාරුල්භස්ස වියාති බ්‍යාකරණත්ථං වායමයන්තං ආරුල්භස්ස විය.

360. දිට්ඨිවිසුකානීති දිට්ඨිකිඤ්චකානි. දිට්ඨිසඤ්චරිතානීති දිට්ඨිනාලනානි. දිට්ඨිවිප්ඵන්දිතානීති දිට්ඨිඉඤ්චිතානි. තෙසං අධිප්පායං ඤාත්වාති තෙසං ලිච්ඡවිකුමාරානං ඉඤ්චිතෙනෙව අප්ප්කොසයං ජානිත්වා. තෙනාහ “ඉමෙ” ති ආදි.

361. යස්මිං අධිගතෙ පුග්ගලො සත්ථුසාසනෙ විසාරදො භොති පරෙහි අසංභාරියො, තං ඤාණං විසාරදස්ස භාවොති කත්වා වෙසාරප්ප්පන්ති ආහ “වෙසාරප්ප්පත්තොති ඤාණප්පත්තො” ති. තතො එවමස්ස න පරො පච්චෙතබ්බො එතස්ස අත්ථීති අපරප්පච්චයො. න පරො පත්තියො සද්දභාතබ්බො එතස්ස අත්ථීති අපරප්පත්තියො. කාමං සච්චකො සෙක්ඛභූමි අසෙක්ඛභූමීති ඉදං සාසනාවොහාරං න ජානාති. පස්සනීති පන දස්සනකිරියාය විප්පකතභාවස්ස වුත්තත්තා “න එත්තාවතා භික්ඛුකිච්චං පරියොසිත” න්ති අඤ්ඤාසි, තස්මා පුන “කිත්තාවතා පනා” ති පුච්ඡං ආරහි. තෙන වුත්තං “පස්සනීති වුත්තත්තා” ති ආදි.

යථාභූතං පස්සනීති දස්සනං, විසිට්ඨට්ඨෙත අනුත්තරියං, දස්සනමෙව අනුත්තරියන්ති දස්සනානුත්තරියං, දස්සනෙසු වා අනුත්තරියං දස්සනානුත්තරියං. ලොකියපඤ්ඤාති වෙන්ථ විපස්සනාපඤ්ඤා වෙදිතබ්බො. සා හි සබ්බලොකියපඤ්ඤාහි විසිට්ඨට්ඨෙත “අනුත්තරා” ති වුත්තා. ලොකියපටිපදානුත්තරියෙසුපි එසෙව නයො. ඉදාති නිප්පරියායතොව තිට්ඨමපි අනුත්තරියං දස්සෙතුං “සුද්ධලොකුත්තරමෙවා” ති ආදි වුත්තං. සනිපි සබ්බෙසමපි ලොකුත්තරධම්මානං අනුත්තරභාවෙ උක්කට්ඨනීද්දෙසෙන අග්ගමග්ගපඤ්ඤා තතො උත්තරිතරස්ස අභාවතො දස්සනානුත්තරියං. තෙනාහ “අරහත්තමග්ගසම්මාදිට්ඨී” ති. සෙසානි මග්ගභිගානීති සෙසානි අරහත්තමග්ගභිගානි. තානි හි මත්ථකප්පත්තානි නිබ්බානගාමීති පටිපදාති. අග්ගඵලවිමුත්තීති අග්ගමග්ගස්ස ඵලවිමුත්ති අරහත්තඵලං. ඛිණ්ණසවස්සානි සබ්බසො ඛියමානාසවස්ස. නිබ්බානදස්සනන්ති අග්ගමග්ගසම්මාදිට්ඨියා සච්ඡිකිරියාහිසමයමාහ.

තත්ව මග්ගධිගානීති අට්ඨ මග්ගධිගානි. චතුසච්චන්තොගධත්තා සබ්බස්ස ඤෙය්‍යාධම්මස්ස “චත්තාරි සච්චානි බුද්ධො”ති චුත්තං. සච්චානුගතසම්මොහවිද්ධංසනෙනෙව හි හගවතො සබ්බසො ඤෙය්‍යාවරණප්පහානං. නිබ්බිසෙවනොති නිරුද්ධකිලෙසවිසෙවනො.

362. ධංසිති අනුද්ධංසනසිලා. අනුපහතන්ති අවික්ඛිත්තං. සකලන්ති අනුනං. කායචගන්ති කායමෙව අචගන්ති වදන්ති, කායසඬ්ඛානං අචගං සිසාදිඅවයවන්ති අත්ථො. තථා “හොතු, සාධු”ති එවමිදං වාචාය අවයවො වාචචගන්ති.

363. ආහරන්තිති අභිහරන්ති. පුඤ්ඤන්ති පුඤ්ඤඵලසඬ්ඛානො ආනුභාවො. පුඤ්ඤඵලමිපි හි උත්තරපදලොපෙන “පුඤ්ඤ”න්ති චුච්චති – “කුසලානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං සමාදානහෙතු එවමිදං පුඤ්ඤං පවඬ්ඪති”තිආදීසු (දී. නි. 3.80). තෙනාහ “ආයතිං විපාකක්ඛන්ධා”ති. පුඤ්ඤමහීති මහති පුඤ්ඤඵලවිභුති සෙනච්ඡන්තමකුට්ඨාමරාදි. තෙන චුත්තං “විපාකක්ඛන්ධානංයෙව පරිවාරො”ති. ලිච්ඡවිහි පෙසිතෙන බාදනීයභොජනීයෙන සමණො ගොතමො සසාවකසඬ්ඛො මයා පරිවිසිතො, තස්මා ලිච්ඡවීනමෙව තං පුඤ්ඤං භොතීති. තෙනාහ “තං දායකානං සුඛාය භොතු”ති. යස්මා පන හගවතො භික්ඛුසඬ්ඪස්ස ව සච්චකෙන දානං දින්නං, න ලිච්ඡවිහි, තස්මා හගවා සච්චකස්ස සතිං පරිවත්තෙන්තො “යං ඛො”තිආදිමාහ. තෙන චුත්තං “ඉති හගවා”තිආදි. නිගණ්ඨස්ස මතෙන විනායෙවාති සච්චකස්ස චිත්තෙන විනා එව තස්ස දක්ඛිණං ඛෙන්තගතං කත්වා දස්සෙති. තෙනාහ “අත්තනො දින්නං දක්ඛිණං...පෙ.... නිය්‍යාතෙසි”ති.

චූළසච්චකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්වප්පකාසනා සමත්තා.

6. මහාසච්චකසුත්තවණ්ණනා

364. එකං සමයං හගවා වෙසාලියං විහරතීති ඉමිනා තදා හගවතො වෙසාලියං නිවාසපරිච්ඡින්නො පුබ්බණ්ණාදිභෙදො සබ්බො සමයො සාධාරණතො ගහිතො, තථා තෙන ඛො පන සමයෙනාති ව ඉමිනා. පුබ්බණ්ණසමයන්ති පන ඉමිනා තබ්බිසෙසො, යො භික්ඛාචාරත්ථාය පච්චවෙක්ඛණකාලො. අට්ඨකථායං පන “තීභි පදෙහි එකොව සමයො චුත්තො”ති චුත්තං විසෙසස්ස සාමඤ්ඤන්තොගධත්තා. මුඛධොවනස්ස පුබ්බකාලකිරියාභාවසාමඤ්ඤතො චුත්තං “මුඛං ධොවිත්වා”ති. මුඛං ධොවිත්වා එව හි වාසධුරො වෙ, වෙලං සල්ලක්ඛෙන්වා යථාචිණ්ණං භාවනානුයොගං, ගන්ථධුරො වෙ, ගන්ථපරිවයෙ කතිපයෙ නිසප්පවාරෙ අනුයුඤ්ජිත්වා පත්තචීරං ආදාය විතක්කමාලං උපගච්ඡති.

කාරණං යුත්තං, අනුච්ඡවිකන්ති අත්ථො. පුබ්බෙ යථාචිත්තිතං පඤ්ඤං අපුච්ඡිත්වා අඤ්ඤං පුච්ඡන්තො මග්ගං යපෙන්වා උම්මග්ගතො පරිවත්තෙන්තො විය භොතීති ආහ “පස්සෙන තාව පරිහරන්තො”ති.

365. උරුක්ඛම්මොපි නාම හවිස්සතීති එත්ථ නාම-සද්දො විම්භයත්ථොති කත්වා චුත්තං “විම්භයත්ථවසෙනා”තිආදි. “අන්ධො නාම පබ්බතං අභිරුහිස්සති”තිආදීසු විය විම්භයවාචිසද්දයොගෙන හි “හවිස්සතී”ති අනාගතවචනං. කායන්වයන්ති කායානුගතං. “අයමිපි ඛො කායො එවංධම්මො එවංභාවි එවංඅනතීතො”තිආදිනා (දී. නි. 2.379; ම. නි. 1.112; ම. නි. 3.154) කායස්ස අසුභානිච්චාදිතාය අනුපස්සනා කායභාවනාති ආහ “කායභාවනාති පන විපස්සනා චුච්චති”ති. අනාගතරූපන්ති අභිතෙ අත්ථෙ අනාගතසද්දාරොපනං අනාගතප්පයොගො න සමෙති. අත්ථොපීති “උරුක්ඛම්මොපි නාම හවිස්සතී”ති චුත්තඅත්ථොපි න සමෙති. අයන්ති අත්තකිලමථානුයොගො. තෙසන්ති නිගණ්ඨානං.

366. අත්තනො අධිප්පෙතකායභාවනං විත්ථාරෙන්තො විත්ථාරතො දස්සෙන්තො යෙ තං අනුයුත්තා, තෙ නාමගොත්තතො විභාවෙන්තො “නන්දො වච්ඡො”තිආදිමාහ. කිලිට්ඨතපානන්ති කායස්ස කිලෙසනනපානං පුග්ගලානං. ජාතමෙදන්ති මෙදභාවාපත්තිවසෙන උප්පන්නමෙදං. පුරිමං පභායාති කාලපරිච්ඡෙදෙන අනාහාරඅප්පාහාරනාදිවසෙන කායස්ස අපචිනනං බෙදනං පරිච්චජිත්වා. කායභාවනා පන න පඤ්ඤායතීති නියමං පරමත්ථතො කායභාවනාපි තව ඤාණෙන න ඤායති, සෙසතොපි න දිස්සති.

367. ඉමස්මිං පන යානෙති “කායභාවනමිපි ඛො ත්වං, අග්ගිවෙස්සන, න අඤ්ඤාසි, කුතො පන ත්වං විත්තභාවනං ජානිස්සසි”ති ඉමස්මිං යානෙ. තථා “යො ත්වං එවං ඔළාරිකං දුබ්බලං කායභාවනං න ජානාසි, සො ත්වං කුතො සන්තසුබ්බමං විත්තභාවනං ජානිස්සසි”ති එතස්මිං අත්ථවණ්ණනායානෙ. අබුද්ධවචනං නාමෙතං පදන්ති කායභාවනාසඤ්ඤිතවිපස්සනාතො විත්තභාවනා සන්තා, විපස්සනා පන පාදකප්ඤ්ඤානතො ඔළාරිකා වෙච දුබ්බලා වාති අයඤ්ච එතස්ස පදස්ස අත්ථො. “අබුද්ධවචනං නාමෙතං වචනං සියා”ති වත්වා ථෙරො පක්කමීතුං ආරභති. අට්ඨං මහාසිවත්ථෙරො “විපස්සනා නාමෙසා න ආදිතො සුබ්බුහිතා බලවතී තික්ඛා විසදා භොති, තස්මා තරුණවසෙනායමත්ථො වෙදිතබ්බො”ති දස්සෙන්තො “දිස්සති, භික්ඛවෙ”ති සුත්තපදං (සං. නි. 2.62) ආහරි. තත්ථ ආදානන්ති පටිසන්ධි. නික්ඛෙපනන්ති චුති. ඔළාරිකන්ති අරූපධම්මෙහි දුට්ඨුල්ලභාවත්තා ඔළාරිකං. කායන්ති

වතුසන්නතිරූපසමුහුතං කායං. ඔළාරිකන්නි භාවනපුංසකනිද්දෙසො, ඔළාරිකාකාරොනානි අත්ථො. තෙනෙව චුත්තං “ආදානම්පි නික්ඛෙපනම්පි”ති.

368. සුඛසාරාගෙන සමන්නාගතොති සුඛවෙදනාය ඛලවතරරාගෙන සමඛිගීභුතො. පට්ඨානෙ පටිසිද්ධා අවචනෙනෙව. තස්මාති සුඛෙ යීතෙ එව දුක්ඛස්සානුප්පජ්ජනතො. එවං චුත්තන්ති “සුඛාය වෙදනාය නිරොධා උප්පජ්ජති දුක්ඛා වෙදනා”ති එවං චුත්තං, න අනන්තරාව උප්පජ්ජනතො. ඛෙපෙත්වාති කුසලානි ඛෙපෙත්වා. ගණ්ණිත්වා අත්තනො එව ඔකාසං ගහෙත්වා. උභතොපක්ඛං හුත්වාති “කදාවි සුඛවෙදනා, කදාවි දුක්ඛවෙදනා”ති පක්ඛද්වයවසෙනපි වෙදනා චිත්තස්ස පරියාදාය හොති යථාක්කමං අභාවිතකායස්ස අභාවිතචිත්තස්ස.

369. විපස්සනා ව සුඛස්ස පච්චනීකාති සුක්ඛවිපස්සකස්සආදිකම්මිකස්ස මහාභූතපරිග්ගභාදිකාලෙ ඛනි චිත්තවාරං නිසෙධෙත්වා කම්මට්ඨානෙ එව සතිං සංහරන්තස්ස අලද්ධස්සාදං කායසුඛං න චිත්තේ, සම්බාධෙ වජෙ සන්නිරුද්ධො ගොගණො විය විහඤ්ඤති විප්ඵන්දති, අව්වාසන්තගෙනුකඤ්ච සරීරෙ දුක්ඛං උප්පජ්ජතෙව. තෙන චුත්තං “දුක්ඛස්ස ආසන්නා”ති. තෙනාහ “විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා”තිආදි. අද්ධානෙ ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙති මහාභූතපරිග්ගභාදිවසෙන කාලෙ ගච්ඡන්තෙ. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං සරීරපදෙසෙ. දුක්ඛං දුරාපගතං හොති සමාපත්තිබලෙන වික්ඛම්භිතත්තා අප්පනාභාවතො. අනප්පකං විපුලං. සුඛන්ති ක්කානසුඛං. ඔක්කමතිති ක්කානසමුට්ඨානපණ්ණරූපවසෙන රූපකායං අනුපවිසති, නාමකායොක්කමනෙ චත්තබ්බමෙව නත්ථි. කායපස්සද්ධිකම්මිකස්සපි සම්මසනභාවනා පට්ඨපෙත්වා නිසින්තස්ස කස්සව ආදිතොව කායකිලමථචිත්තුපසානාපි සම්භවන්ති, සමාධිස්ස පන අපච්චනීකත්තා සිනිද්ධභාවතො ව න සුක්ඛවිපස්සනා විය සුඛස්ස විපච්චනීකො, අනුක්කමෙන ව දුක්ඛං වික්ඛම්භෙතිති ආහ “යථා සමාධි”ති. යථා සමාධි, විපස්සනාය පනෙතං නත්ථීති ආහ “න ව තථා විපස්සනා”ති. තෙන චුත්තන්ති යස්මා විපස්සනා සුඛස්ස පච්චනීකා, සා ව කායභාවනා, තෙන චුත්තං “උප්පන්නාපි සුඛා වෙදනා චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා කායස්සා”ති. තථා යස්මා සමාධි දුක්ඛස්ස පච්චනීකො, සො ව චිත්තභාවනා, තෙන චුත්තං “උප්පන්නාපි දුක්ඛා වෙදනා චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා චිත්තස්සා”ති යොජනා.

370. ගුණෙ සට්ඨෙත්වාති අපදෙසෙන විනා සමීපමෙව නෙත්වා. තං වත මම චිත්තං උප්පන්නා සුඛා වෙදනා පරියාදාය යස්සතිති නෙතං යානං විජ්ජතිති යොජනා.

371. කිං න භවිස්සති, සුඛාපි දුක්ඛාපි වෙදනා යථාපච්චයං උප්පජ්ජතෙවාති අත්ථො. තමත්ථන්ති සුඛදුක්ඛවෙදනානං උප්පත්තියා අත්තනො චිත්තස්ස අනභිභවතීයතාසඬ්ඛාතං අත්ථං. තත්ථ තාව පාසරාසිසුත්තෙ බොධිපල්ලඬකෙ නිසජ්ජා “තත්ථෙව නිසීදි”න්ති චුත්තා. ඉධ මහාසච්චකසුත්තෙ දුක්කරකාරිකාය දුක්කරවරණෙ නිසජ්ජා “තත්ථෙව නිසීදි”න්ති චුත්තා.

374. ඡන්දකරණවසෙනාති තණ්හායනවසෙනාති අත්ථො. සිනෙහකරණවසෙනාති සිනෙහනවසෙන. මුච්ඡාකරණවසෙනාති මොහනවසෙන පමාදාපාදනෙන. විපාසාකරණවසෙනාති පාකුකමානාවසෙන. අනුදහනවසෙනාති රාගග්ගිනා අනුදහනවසෙන. ලොකුත්තරමග්ගවෙච්චනමෙව චට්ටනිස්සරණස්ස අධිජ්ජෙතත්තා.

අල්ලග්ගහණෙන කිලෙසානං අසමුච්ඡින්නභාවං දස්සෙති, සස්නෙහග්ගහණෙන අවික්ඛම්භිතභාවං, උදකෙ පක්ඛිත්තභාවග්ගහණෙන සමුදාචාරාවත්ථං, උදුම්බරකට්ඨග්ගහණෙන අත්තභාවස්ස අසාරකත්තං. ඉම්මිනාව නයෙනාති “අල්ලං උදුම්බරකට්ඨ”න්තිආදිනා චුත්තනයෙන. සපුත්තහරියපබ්බජ්ජායාති පුත්තහරියෙහි සද්ධිං කතපරිබ්බාජකපබ්බජ්ජාවසෙන වෙදිතබ්බා. කුට්ඨකඛහුදකහංස-පරමහංසාදිහෙදා බ්‍රාහ්මණපබ්බජ්ජා.

376. කුතොපි ඉමස්ස ආපොසිනෙහො නත්ථීති කොළාපං. තෙනාහ “ඡින්නසිනෙහං නිරාප”න්ති. කොළන්ති වා සුක්ඛකලීඬිගරං චුච්චති, කොළං කොළභාවං ආපන්නන්ති කොළාපං. පටිපන්නස්ස උපක්කමමහත්තනිස්සිතතා පකතියා කිලෙසෙහි අනභිභූතතාය. අනිත්තතා පටිපක්ඛභාවනාය. තථා හි සුක්ඛකොළාපභාවො, ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තභාවො ව නිදස්සිතො. ඔපක්කම්කාහීති කිලෙසඅනිනිග්ගණ්ණපක්කමප්පභවාහි. වෙදනාහීති පටිපත්තිවෙදනාහි. දුක්ඛා පටිපදා හි ඉධාධිජ්ජෙතා.

377. කිං පන න සමත්ථො, යතො එවං පරෙහි චිත්තිතුම්පි අසක්කුණෙයාං දුක්කරවරියං ඡබ්බස්සානි අකාසීති අධිජ්ජායො. කත්වාපි අකත්වාපි සමත්ථොව කාරණස්ස නිප්ඵන්තත්තා. “යථාපි සබ්බෙසම්පි බො බොධිසත්තානං වරිමහවෙ අත්තමසො සත්තාහමත්තම්පි ධම්මතාවසෙන දුක්කරවරියා හොතියෙව, එවං හගවා සමත්ථො දුක්කරවරියං කාතුං, එවඤ්ච නං අකාසී, න පන තාය බුද්ධො ජාතො, අථ බො මජ්ඣිමාය එව පටිපත්තියා”ති තස්සා බ්‍යතිරෙකමුඛෙන සදෙවකස්ස ලොකස්ස බොධාය අමග්ගභාවදීපනත්ථං, ඉමස්ස පන හගවතො කම්මවිපාකවසෙන ඡබ්බස්සානි දුක්කරවරියා අහොසී. චුත්තඤ්ඤෙනං —

“අව්වාහං ජොතිපාලො, කස්සපං සුගතං තදා;

කුතො නු බොධි මුණ්ඩස්ස, බොධි පරමදුල්ලහා.

තෙන කම්මවිපාකෙන, අවරිං දුක්කරං බහුං;
ඡබ්බස්සානුරූපෙලායං, තතො බොධිමපාපුණිං.

නාහං එතෙන මග්ගෙන, පාපුණිං බොධිමුත්තමං;
කුමග්ගෙන ගවෙස්සිස්සං, පුබ්බකම්මෙන වාරිතො”ති.

දුක්කරවරියාය බොධාය අමග්ගභාවදස්සනත්ථං දුක්කරවරියං අකාසිති කෙවි. අථ වා ලොකනාඨස්ස අත්තනො පරක්කමසම්පත්තිදස්සනත්ථාය දුක්කරවරියා. පණිතාධිමුත්තියා හි පරමුක්කංසගතභාවතො අභිනිභාරානුරූපං සම්බොධියං තිබ්බජන්දනාය සිබ්බජන්තියා තදත්ථං ඊදිසම්පි නාම දුක්කරවරියං අකාසිති ලොකෙ අත්තනො වීරියානුභාවං විභාවෙතුං – “සො ව මෙ පච්ඡා පිතිසොමනස්සාවහො භවිස්සති”ති ලොකනාඨො දුක්කරවරියං අකාසි. තෙනාහ “සදෙවකස්ස ලොකස්සා”තිආදි. තත්ථ වීරියනිම්මථනගුණොති වීරියස්ස සංවඩ්ඪනසම්පාදනගුණො. යථාචුත්තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “පාසාදෙ”තිආදි චුත්තං. සඬගාමෙ ද්වෙ තයො සම්පභාරෙති ද්වික්ඛත්තුං තික්ඛත්තුං වා පරසෙනාය පහාරපයොගෙ. පධානවීරියන්ති සම්මජ්ජධානෙහි ආසෙවනවීරියං, සබ්බං වා පුබ්බභාගවීරියං.

අභිදන්තන්ති අභිභවනදන්තං, උපරිදන්තන්ති අත්ථො. තෙනාහ “උපරිදන්ත”න්ති. සො හි ඉතරං මුසලං විය උදුක්ඛලං විසෙසතො කස්සව බාදනකාලෙ අභිභුයා වත්තති. කුසලචිත්තෙනාති බලවසම්මාසඩ්ඪකප්පයුත්තෙන කුසලචිත්තෙන. අකුසලචිත්තන්ති කාමචිතක්කාදිසහිතං අකුසලචිත්තං. අකුසලචිත්තස්ස පචත්තිතුං අප්පදානං නිග්ගහො. තංතංපටික්ඛෙපවසෙන විනොදනං අභිනිජ්ජිළනං. වීරියතාපෙන වික්ඛම්භනං අභිසන්තාපනං. සදරථොති සපරිළාහො. පධානෙනාති පදහනෙන, කායස්ස කිලමුච්ඡපාදකෙන වීරියෙනාති අත්ථො. විද්ධස්සාති තුදස්ස. සතොති සමානස්ස.

378. සිසුවෙයනන්ති සිසං රජ්ජුයා බන්ධිත්වා දණ්ඩකෙන පරිවත්තකවෙයනං. අරහන්තො නාම එවරූපා භොන්තිති ඉමිනා යථායං, එවං විසඤ්ඤිභූතාපි හුත්වා විහරන්තිති දස්සෙති. තෙනාහ “මතකසද්දියා”ති, වෙදනාප්පත්තා විය භොන්තිති අත්ථො. සුපිනප්පටිග්ගහණතො පටිධායාති පටිසන්ධිග්ගහණෙ සෙතවාරණසුපිනං පස්සිත්වා ට්‍රාග්මණෙහි බ්‍යාකතකාලතො පටිධාය.

379. ධම්මසර්පස්ස අරොගභාවෙන සාධුති මරිසනියොති මාරිසො, පියායනවචනමෙතං. තෙනාහ “සම්පියායමානා”තිආදි. අප්පජිතන්ති එවං අභුඤ්ජිතං භකාරස්ස ජකාරාදෙසං කත්වා. තෙනාහ “අභොජන”න්ති. එවං මා කරිත්ථාති “ලොමකුපෙහි අප්ප්කොභාරෙස්සාම අනුප්පවෙසෙස්සාමා”ති යථා තුම්භෙහි චුත්තං, එවං මා කරිත්ථ. කස්මා? යාපෙස්සාමහන්ති අභඤ්ච යාවදත්ථං ආභාරමත්තං භුඤ්ජන්තො යථා යාපෙස්සාමි, එවං ආභාරං පටිසෙවිස්සාමි.

380-81. එතාව පරමන්ති එත්තකං පරමං, න ඉතො පරං ඔපක්කම්කදුක්ඛවෙදනාවෙදියනං අත්ථිති අත්ථො. රඤ්ඤො ගහෙතබ්බතඬ්ඛලතො අඤ්ඤාති සන්ධාය “එකෙන උභ”න්ති චුත්තං. තං සුචණ්ණපරික්ඛන්තං, ඉතරාති රජතපරික්ඛන්තාති. තෙනාහ “අමච්චා එකෙනුනඅට්ඨසතරජතනඬ්ඛලානි”ති. ආළාරුදකසමාගමෙ ලද්ධප්ප්කොනාති වට්ඨපාදකානි, ආනාපානසමාධි පන කායගතාසනිපරියාපන්නන්තා සබ්බෙසඤ්ච බොධිසත්තානං විපස්සනාපාදකත්තා “බොධාය මග්ගො”ති චුත්තො. බුද්ධිකත්තායාති වතුන්තං අරියසච්චානං, සබ්බස්සෙව වා ඤෙය්‍යාධම්මස්ස අභිසම්බුද්ධිකායා. සතියා අනුස්සරණකවිඤ්ඤාණං සතානුසාරිවිඤ්ඤාණං. කස්සා පන සතියාති තං දස්සෙතුං “නයිද”න්තිආදි චුත්තං.

382. පච්චුපට්ඨිතාති තංතංවත්තකරණවසෙන පතිඋපට්ඨිතා උපට්ඨායකා. තෙනාහ “පණ්ණසාලා”තිආදි. පච්චයබාහුල්ලිකොති පච්චයානං බාහුල්ලාය පටිපන්නො. ආවත්තොති පුබ්බෙ පච්චයගෙධප්පභානාය පටිපන්නො, ඉදාති තතො පටිනිවත්තො. තෙනාහ “රසගිද්ධො...පෙ.... ආවත්තො”ති. ධම්මනියාමෙනාති ධම්මතාය. තමෙව ධම්මතං දස්සෙතුං “බොධිසත්තස්සා”තිආදිමාහ. බාරාණසිමෙව තත්ථාපි ව සබ්බබුද්ධානං අවිජ්ඣිතධම්මචක්කපචත්තනට්ඨානමෙව අගමංසු. පඤ්චවග්ගියා කිර විසාබමාසස්ස අද්ධමාසියං ගතා. තෙනාහ “තෙසු ගතෙසු අඩ්ඪමාසං කායවිවෙකං ලභිත්වා”ති.

387. “අද්ධාභොතො ගොතමස්ස සාවකාචිත්තභාවනානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති, නො කායභාවන”න්ති ඉමං සන්ධායාහ “එකං පඤ්භං පුච්ඡි”න්ති. ඉමං ධම්මදෙසනන්ති “අභිජානාමි බො පනාහ”න්තිආදිකං ධම්මදෙසනං. අසල්ලිකො තණ්හාදිට්ඨිකිලෙසානං සමුච්ඡින්නන්තා තෙහි සබ්බසො න ලිත්තො. අනුපලිත්තොති තස්සෙව වෙච්චනං තණ්හානන්දියා අභාවෙන. ගොවරජ්ඣක්තමෙව්නාති ගොවරජ්ඣක්තසඤ්ඤිතෙ එලසමාපත්තියා ආරම්මණෙ, නිබ්බානෙති අත්ථො. යං සන්ධාය පාළියං “පුරිමස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ”ති චුත්තං සන්නිසිදාපෙමිති

එලසමාපත්තිසමාධිනා අවිචන්තසමාදානවසෙන චිත්තං සම්මදෙව නිසිදාපෙම්. පුබ්බාභොගෙනාති සමාපජ්ජනතො පුබ්බෙ පවත්තආභොගෙන. පරිච්ඡින්නදිත්වාති සමාපජ්ජනක්ඛණං පරිච්ඡින්නදිත්වා. තෙනාහ “සාධුකාර...පෙ.... අවිච්ඡින්නෙයෙවා”ති. එවමස්ස පරිච්ඡින්නකාලසමාපජ්ජනං යථාපරිච්ඡින්නකාලං වුවිදානඤ්ච බුද්ධානං න භාරියං වසිභාවස්ස තථාසුප්පගුණභාවතොති දස්සෙන්නො ආහ “බුද්ධානං හී”තිආදි. ධම්මසම්පටිග්ගාහකානං අස්සාසවාරො වා. තදා හි දෙසියමානං ධම්මං උපධාරොතුං න සක්කොන්ති, තස්මා තස්මිං ඛණෙ දෙසිතදෙසනා නිරත්ථකා සියා. න හි බුද්ධානං නිරත්ථකා කිරියා අත්ථි.

ඔකප්පනීයමෙතන්ති “තස්සා එව කථායා”තිආදිනා වුත්තං අනිවිය අවිජරියගතං අට්ඨප්පත්තිං සුත්වා ඊදිසි පටිපත්ති සම්මාසම්බුද්ධස්සෙව භොතිති උපවාදවසෙන වදති, න සභාවෙන. තෙනාහ “සත්ථරි පසාදමත්තම්පි න උප්පන්න”න්ති. කායදරොති පච්චයවිසෙසවසෙන රූපකායස්ස පරිස්සමාකාරො. උපාදින්නකෙති ඉන්ද්‍රියබද්ධො. අනුපාදින්නකෙති අනින්ද්‍රියබද්ධො. විකසන්ති සූරියරස්මිසම්ඵස්සෙන. තදභාවෙන මකුලානි භොන්ති. කෙසඤ්චි තිත්තිනිකාදිරුක්ඛානං. පතිලියන්ති නිස්සයරූපධම්මඅවිජ්ජාරිකතාය. අරූපධම්මතාය පඤ්චවිඤ්ඤාණානඤ්චෙව කිරියාමයවිඤ්ඤාණානඤ්ච අප්පවත්තිසඤ්ඤිතා අවිජ්ජාරිකතා භොති, යත්ථ නිද්දාසමඤ්ඤා. තෙනාහ “දරථවසෙන භවභිග්ගොතඤ්ච ඉධ නිද්දාති අධිප්පෙන”න්ති. තත්ථ දරථවසෙනාති දරථවසෙනෙව, න ටීනමිද්ධවසෙනාති අවධාරණං අවධාරණඵලඤ්ච නිද්ධාරෙතබ්බං. තං සන්ධායාති කායස්ස දරථසඬ්ඛාතසරිරිලානහෙතුකං නිද්දං සන්ධාය. සරිරිලානඤ්ච භගවතො නත්ථිති න සක්කා වත්තුං “පිට්ඨි මෙ ආගිලායති”ති (දී. නි. 3.300; ම. නි. 2.22; වුළුව. 345) වචනතො. සම්මොභවිභාරස්මිත්ති පච්චත්තෙ එතං භූමිවචනන්ති ආහ “සම්මොභවිභාරොති වදන්ති”ති, සම්මොභවිභාරස්මිං වා පරියාපන්නං එතං වදන්ති, යදිදං දිවා නිද්දොක්කමනන්ති යොජනා.

389. උපනීතෙහිති දොසමග්ගං නින්දාපථං උපනීතෙහි. අභිනන්දිත්වාති සම්පියායිත්වා. තෙනාහ “චිත්තෙන සම්පට්ඨන්තො”ති. අනුමොදිත්වාති “සාධු සාධු”ති දෙසනාය ථොමනවසෙන අනුමොදිත්වා. තෙනාහ “වාචායපි පසංසන්තො”ති. සම්පත්තෙ කාලෙති පබ්බජ්ජායොග්ගෙ කාලෙ අනුප්පත්තෙ.

ගණං විනොදෙත්වාති ගණං අපනෙත්වා ගණපලිබොධං ඡින්දිත්වා. පපඤ්චන්ති අවසෙසකිලෙසං. “පුඤ්ඤවා රාජපුජිතො”ති වුත්තමත්ථං විවරිතුං “තස්මිඤ්ඤි කාලෙ”තිආදි වුත්තං. ඡන්දවාසහරණෙන උපොසථකම්මං කරොන්තො.

සකලං රත්තිං බුද්ධගුණානංයෙව කථිතත්තා ථෙරස්ස ඤාණං දෙසනාවිභවඤ්ච විභාවෙන්තො ආහ “එත්තකාව, හන්තෙ, බුද්ධගුණා”ති. ඉමාය, හන්තෙ, තුම්භාකං ධම්මකථාය අනවසෙසතො බුද්ධගුණා කථිතා විය ජායන්ති, එවං සන්තෙසි අනන්තාපරිමෙයාභ තෙ, කිං ඉතො පරෙසි විජ්ජන්තෙවාති ථෙරං තත්ථ සිහනාදං නදාපෙතුකාමො ආහ “උදාහු අඤ්ඤෙපි අත්ථි”තිආදි. රජ්ජස්ස පදෙසිකත්තා, යථාවුත්තසුභාසිතස්ස ව අනග්ගත්තා වුත්තං “අයං මෙ දුග්ගතපණ්ණාකාරො”ති. තියොජනසතිකන්ති ඉදං පරික්ඛෙපවසෙන වුත්තං, තඤ්ච බො මනුස්සානං පරිභොගවසෙනාති දට්ඨබ්බං.

මහාසච්චකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. වුළුතණ්ණසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා

390. තත්‍රාති තස්මිං පුබ්බාරාමම්ගාරමාතුපාසාදානං අත්ථවිභාවනෙ අයං ඉදානි වුවිච්චානා අනුපුබ්බි කථා. මඤ්ඤන්ති එත්ථ පදුමරාගමඤ්ඤානං අධිප්පෙතත්තා ආහ “අඤ්ඤෙහි වා”ති. තෙන ඉන්ද්‍රියලාදිමඤ්ඤානං සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. නිලපිතලොහිතොදාතමඤ්ඤිට්ඨපහස්සරකබරවණ්ණවසෙන සත්තවණ්ණෙහි.

තණ්ණා සබ්බසො බියන්ති එත්ථාති තණ්ණසඬ්ඛයො (අ. නි. ටී. 3.7.61), තස්මිං. තණ්ණසඬ්ඛයෙති ව විසයෙ ඉදං භූමිමන්ති ආහ “තං ආරම්මණං කත්වා”ති. විමුක්තචිත්තතායාති සබ්බසංකිලෙසෙහි විමුක්තචිත්තතාය. අපරිභාගපටිපදා නාම අරියසච්චාවාහිසමයො, සා සාසනාවාරිගොචරා පච්චත්තං වෙදිතබ්බතොති ආහ “පුබ්බභාගප්පටිපදං සංඛිත්තෙන දෙසෙථාති පුච්ඡති”ති. අකුප්පධම්මතාය බයවයසඬ්ඛානං අත්තං අතිතාති අවිචන්තා, සො එව අපරිභානසභාවත්තා අවිචන්තා නිට්ඨා එතස්සාති අවිචන්තනිට්ඨො. තෙනාහ “එකන්තනිට්ඨො සතතනිට්ඨොති අත්ථො”ති. න හි පටිවිද්ධස්ස ලොකුත්තරධම්මස්ස දස්සනං කුප්පනං නාම අත්ථි. අවිචන්තමෙව චතුති යොගෙහි බෙමො එතස්ස අත්ථිති අවිචන්තයොගක්ඛෙම්. මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස වුසිතත්තා, තස්ස ව අපරිභානසභාවත්තා අවිචන්තං බ්‍රහ්මවාරිති අවිචන්තබ්‍රහ්මවාරි. තෙනාහ “නිව්චබ්‍රහ්මවාරිති අත්ථො”ති. පරියොසානන්ති බ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානං.

වෙගායතීති තුරිතායති. සල්ලක්ඛෙසීති චිත්තෙසි, අත්තනා යථා සුතාය සත්ථු දෙසනාය අනුස්සරණවසෙන උපධාරෙසි. අනුග්ගණ්ණිත්වාවාති අත්ථවිනිච්ඡයවසෙන අනුග්ගහෙත්වා එව. ඡසු ද්වාරෙසු නියුත්තාති ඡද්වාරිකා, තෙහි.

පඤ්චක්ඛන්ධානි පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. සක්කායසබ්බඤ්ඤි සන්ධාය ඉධ “සබ්බෙ ධම්මා”නි චූත්තං විපස්සනාවිසයස්ස අධිප්පෙනත්තා, තස්මා ආයතනධාතුයොපි තග්ගතිකා එව දට්ඨබ්බා. තෙනාහ භගවා “නාලං අභිනිවෙසායා”නි. න යුත්තා අභිනිවෙසාය “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”නි අප්ඤ්ඤාසානාය. “අලමෙව නිබ්බින්නිතුං අලං විරජ්ජිතු”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.272; සං. නි. 2.124-125, 128, 134, 143) විය අලං-සද්දො යුත්තත්ථොපි හොතිති ආහ “න යුත්තා”නි. සම්පජ්ජන්තිති භවන්ති. යදිපි “තනියා, චතුත්ථි”නි ඉදං විසුද්ධිද්වයං අභිඤ්ඤාපඤ්ඤා, තස්සා පන සප්පච්චයනාමරූපදස්සනභාවතො, සති ව පච්චයපරිග්ගහෙ සප්පච්චයත්තා (නාමරූපස්ස අනිච්චතා, අනිච්චං දුක්ඛං, දුක්ඛඤ්ඤව අනත්තාති අත්ථතො) ලක්ඛණත්තයං සුපාකට්මෙව හොතිති ආහ “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති ඤාතපරිඤ්ඤාය අභිජානාති”නි. තථෙව තීරණපරිඤ්ඤායාති ඉමිනා අනිච්චාදිභාවෙන නාලං අභිනිවෙසායාති නාමරූපස්ස උපසංහරති, න අභිඤ්ඤාපඤ්ඤානං සම්භාරධම්මානං. පුරිමාය හි අත්ථතො ආපන්නලක්ඛණත්තයං ගණහාති සලක්ඛණසල්ලක්ඛණපරත්තා තස්සා, දුතියාය සරූපතො තස්සා ලක්ඛණත්තයාරොපනවසෙන සම්මසනභාවතො. එකච්ඡත්තක්ඛණිකතාය අභිනිපාතමත්තතාය ව අප්පමත්තකම්පි. රූපපරිග්ගහස්ස ඔළාරිකභාවතො අරූපපරිග්ගහං දස්සෙති. දස්සෙන්නො ව වෙදනාය ආසන්නභාවතො, විසෙසතො සුඛසාරාගිතාය, භවස්සාදගධිතමානසතාය ව සක්කස්ස වෙදනාවසෙන නිබ්බත්තෙන්වා දස්සෙති.

උප්පාදවයට්ඨෙතාති උදයබ්බයසභාවෙන උප්පජ්ජන්වා නිරුජ්ඣනෙන. අනිච්චාති අද්ධු වා. අනිච්චලක්ඛණං අනිච්චතා උදයවයනා. තස්මාති යස්මා පඤ්චන්තං ඛන්ධානං ඛයතො වයතො දස්සනඤ්ඤාණං අනිච්චානුපස්සනා, තංසම්ඛගී ව පුග්ගලො අනිච්චානුපස්සී, තස්මා. ඛයවිරාගොති ඛයසම්ඛාතො විරාගො සම්ඛාරානං පලුජ්ජනා. යං ආගම්ම සබ්බසො සම්ඛාරෙහි විරජ්ජනා හොති, තං නිබ්බානං අවිචන්තවිරාගො. නිරොධානුපස්සිමිහිපිති නිරොධානුපස්සිපදෙපි. “එසෙව නයො”නි අභිදිසිත්වා තං එකදෙසෙන විවරන්තො “නිරොධොපි හි...පෙ.... දුට්ඨොයෙවා”නි ආහ. සබ්බාසවසංචරෙ චූත්තවොස්සග්ගොව ඉධ “පටිනිස්සග්ගො”නි චූත්තොති දස්සෙන්නො “පටිනිස්සග්ගො චූච්චති වොස්සග්ගො”නිආදිමාහ. පරිච්චාගවොස්සග්ගො විපස්සනා. පක්ඛන්දනවසෙන අප්පනතො පක්ඛන්දනවොස්සග්ගො මග්ගො අඤ්ඤස්ස තදභාවතො. සොති මග්ගො. ආරම්මණතොති කිච්චසාධනවසෙන ආරම්මණකරණතො. එවඤ්ඤි මග්ගතො අඤ්ඤෙසං නිබ්බානාරම්මණානං පක්ඛන්දනවොස්සග්ගාභාවො සිද්ධො හොති. පරිච්චජනෙන පක්ඛන්දනෙන වාති ද්විතිපි වා කාරණෙහි. සබ්බෙසං ඛන්ධානං වොස්සජ්ජනං තප්පට්ඨද්ධසංකිලෙසප්පහානෙන දට්ඨබ්බං. චිත්තං පක්ඛන්දනීති මග්ගසම්පයුත්තං චිත්තං සන්ධායාහ. උභයම්පෙතං වොස්සජ්ජනං. තදුභයසම්ඛගීති විපස්සනාසම්ඛගී මග්ගසම්ඛගී ව. “අනිච්චානුපස්සනාය නිච්චසඤ්ඤං පජ්භති”නිආදිවචනතො (පටි. ම. 1.52) යථා විපස්සනාය කිලෙසානං පරිච්චාගපටිනිස්සග්ගො ලබ්භති, එවං ආයතිං තෙහි කිලෙසෙහි උප්පාදෙනබ්බන්ධානම්පි පරිච්චාගපටිනිස්සග්ගො චන්තබ්බො, පක්ඛන්දනපටිනිස්සග්ගො පන මග්ගෙ ලබ්භමානාය එකන්තකාරණභූතාය චූට්ඨානගාමීතිවිපස්සනාය වසෙන වෙදිතබ්බො, මග්ගෙ පන තදුභයම්පි ඤායාගතමෙව නිප්පරියායතොව ලබ්භමානත්තා. තෙනාහ “තදුභයසම්ඛගී පුග්ගලො”නිආදි.

පුච්ඡන්තස්ස අප්ඤ්ඤාසයවසෙන “න කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියති”නි එත්ථ කාමුපාදානවසෙන උපාදියනං පටික්ඛිපියතිති ආහ “තණ්භාවසෙන න උපාදියති”නි. තණ්භාවසෙන වා අසති උපාදියනෙ දිට්ඨිවසෙන උපාදියනං අනවකාසමෙවාති “තණ්භාවසෙන”ඉව්වෙව චූත්තං. න පරාමසතිති නාදියති, දිට්ඨිපරාමාසවසෙන වා “නිච්ච”න්තිආදිනා න පරාමසති. සංඛිත්තෙන්තෙව බිජ්ජං කට්ඨෙති තස්ස අප්ඤ්ඤාසයවසෙන පපඤ්චං අකත්වා කට්ඨෙසි.

391. අභිසමාගන්ත්වාති අභිමුඛඤ්ඤාණෙන ඤෙයාං සමාගන්ත්වා යථාවතො විදිත්වා. තෙනාහ “ජානිත්වා”නි. යථාපරිසවිඤ්ඤාපකත්තාති යථාපරිසං ධම්මසම්පටිග්ගාතිකාය මහතියා, අප්පකාය වා පරිසාය අනුරූපමෙව විඤ්ඤාපනතො. පරියන්තං න නිව්ඡරතිති න පවත්නති. මා නිරන්තකා අගමාසීති ඉදං ධම්මතාවසෙන චූත්තං, න සන්තු අප්ඤ්ඤාසයවසෙන. එකඤ්ඤෙනං සන්තු වච්ඡොසස්ස අට්ඨසු අභිගෙසු, යදිදං පරිසපරියන්තතා. ඡිද්දවිවරොකාසොති ඡිද්දභූතො, විවරභූතො වා ඔකාසොපි නත්ථි, භගවතො සද්දාසවනකාරණං චූත්තමෙව. තස්මාති යථාචූත්තකාරණතො.

පඤ්ච අභිගාති එතස්සාති පඤ්චඛිගං, පඤ්චඛිගං එව පඤ්චඛිගිකං. මහතිආදි විණාවිසෙසොපි ආතතමෙවාති “වම්මපරියොනද්ධෙසු”නි විසෙසිතං. එකතලං කුම්භථුණද්දරාදි. වම්මපරියොනද්ධං හුත්වා තන්තිබද්ධං ආතතවිතතං. තෙනාහ “තන්තිබද්ධපණවාදී”නි. ගොමුඛිආදීනම්පි එත්ථෙව සඛිගහො දට්ඨබ්බො. වංසාදීති ආදි-සද්දෙන සම්බසිඛාදීනං සඛිගහො. සම්මාදීති සම්මතාලකංසනාලසිලාසලාකතාලාදි. තත්ථ සම්මතාලං නාම දණ්ඩමයනාලං. කංසනාලං ලොහමයං. සිලාය අයොපත්තෙන ව වාදනනාලං සිලාසලාකතාලං. සමජ්ජිකොති සම්මා අප්පිකො උපෙතො. තෙනාහ “උපගතො”නි. උපට්ඨානවසෙන පඤ්චභි තුරියසතෙහි උපෙතො. එවංභූතො ව යස්මා තෙහි උපට්ඨිතො සමන්තාගතො නාම හොති, තස්මා චූත්තං “සම්ඛගීභූතොති තස්සෙව වෙච්චන”න්ති. පරිවාරෙතිති පරිතො වාරෙති. කානි පන වාරෙති, කථං වා වාරෙතිති ආහ “සම්පත්තිං...පෙ.... වාරෙති”නි. තත්ථ තතො තතොති තස්මිං තස්මිං වාදිතෙ තත්ථ තත්ථ ව වාදකජනෙ. අපනෙන්වාති වාදකජනෙ නිසෙධෙන්වා. තෙනාහ “නිස්සද්දානි කාරාපෙන්වා”නි. දෙවචාරිකං ගච්ඡතියෙව දෙවතානං මනුස්සානඤ්ඤව අනුකම්පාය. ස්වායමත්ථො විමානවත්තුහි (වි. ව. 1) දිපෙනබ්බො.

392. අප්පෙව සකෙන කරණියෙනානි මාරිස, මොග්ගල්ලාන, මයං සකෙන කරණියෙන අප්පෙව බහුකිව්වාපි න හොම. අපිව දෙවානංයෙවානි අපිව බො පන දෙවානංයෙව තාවතිංසානං කරණියෙන විසෙසනො බහුකිව්වානි අත්ථයොජනා. භුමිමධිකදෙවතානම්පි කෙවි අට්ඨා සක්කෙන විනිවිජ්ඣනබ්බා භොන්තීති ආහ “පථවිතො පටියායා”ති. නියමෙන්තොති අවධාරෙන්තො. තං පන කරණියං සරූපතො දස්සෙතුං “දෙවානං භී”තිආදි වුත්තං. තාසන්ති දෙවධිතුදෙවපුත්තපාදපරිවාරිකානං. මණ්ඩනපසාධනකාරිකානි මණ්ඩනපසාධනසංවිධායිකා. අට්ඨකරණං නත්ථි සංසයස්සෙව අභාවතො.

යන්ති සවනුග්ගහණාදිවසෙන සුපරිවිතම්පි යං අත්ථජානං. න දිස්සති, පඤ්ඤාවක්ඛුනො සබ්බසො න පටිභානීති අත්ථො. කෙවීති සාරසමාසාවරියා. සොමනස්සසංවෙගන්ති සොමනස්සසමුට්ඨානං සංවෙගං, න විත්තසන්තාසං.

සමුපබ්බුල්භොති යුජ්ඣුකාවසෙන සහපතීතො සමොගාල්භො. එවංභූතො ව යස්මා සමුභවසෙන සම්පිණ්ඩිතො භොති, තස්මා වුත්තං “සන්තිපතීතො රාසිභූතො”ති. අනන්තරෙ අත්තභාවෙති ඉදං දුතියං සක්කත්තභාවං තතො අනන්තරාතීතෙන සක්කත්තභාවෙන සක්කත්තභාවසාමඤ්ඤතො එකමිව කත්වා ගහණවසෙන වුත්තං, අඤ්ඤථා “තතියෙ අත්තභාවෙ”ති වත්තබ්බං සියා. මසත්තභාවො හි ඉතො තතියොති. අප්ථ වා යස්මිං අත්තභාවෙ සො දෙවාසුරසඞ්ගාමො අහොසි, තස්ස අනන්තරත්තා මසත්තභාවස්ස වුත්තං “අනන්තරෙ අත්තභාවෙ”ති. සත්තානං හිතෙසිතාය මාතාපිතුළපටියානාදිනා වරියාහි බොධිසත්තවරියා වියස්ස වරියා අහොසි. සත්ත වතපදානීති සත්ත වතකොට්ඨාසෙ.

මහාපානන්ති මහන්තං සුරාපානං. ගණ්ඩපානන්ති ගණ්ඩසුරාපානං, අධිමත්තපානන්ති අත්ථො. පරිහරමානානි පරිවාරෙන්තා. වෙදිකාපාදානි සිනෙරුස්ස පරියන්තෙ වෙදිකාපරික්ඛෙපා. පඤ්චස්ස යානෙසුති පඤ්චස්ස පරිහණ්ඩට්ඨානෙසු නාගසෙනාදිහි ආරක්ඛං යපෙසි.

393. රාමණෙයාකන්ති රමණියභාවං. මසාරගල්ලත්ථම්භෙති කබරමණිමයෙ ථම්භෙ. සුවණ්ණාදිමයෙ සටකෙති “රජතත්ථම්භෙසු සුවණ්ණමයෙ, සුවණ්ණත්ථම්භෙසු රජතමයෙ”තිආදිනා සුවණ්ණාදිමයෙ සටකෙ වාළරුපකානි ව. පබාල්භං මත්තොති පමත්තො. තෙනාහ “අතිවිය මත්තො”ති. නාටකපරිවාරෙනානි අවිජරාපරිවාරෙන.

අවිජරියබ්භුතන්ති පද්ද්වයෙනපි විම්භයනාකාරොව වුත්තො, තස්මා සඤ්ජානං අවිජරියබ්භුතං විම්භයනාකාරො එතෙසන්ති සඤ්ජානඅවිජරියඅබ්භුතා, තථා පවත්තවිත්තුප්පාදා. අවිජරියබ්භුතහෙතුකා සඤ්ජානා තුට්ඨි එතෙසන්ති සඤ්ජානතුට්ඨිනො. සංවිග්ගන්ති සඤ්ජානසංවෙගං. ස්වායං සංවෙගො යස්මා පුරිමාවත්ථාය විත්තස්ස වලනං භොති, තස්මා වුත්තං “වලිත”න්ති.

394. තමං විනොදිතන්ති පාටිභාරියදස්සනෙන “අහො ථෙරස්ස ඉද්ධානුභාවො”ති සම්මාපටිපත්තියං සඤ්ජානබහුමානො, ඊදිසං නාම සාසනං ලභිත්වාපි මයං නිරත්ථකෙන භොගමදෙන සම්මත්තා භවාමානි යොනියො මනසිකාරූප්පාදනෙන සම්මොහනමං විනොදිතං විධම්තං. එතෙති මහාථෙරො සක්කො වානි තෙ ද්වෙපි සමානබ්‍රහ්මවරියතාය සබ්‍රහ්මවාරිනො.

395. පඤ්ඤාතානන්ති පාකටානං වාතුමහාරාජ-සුයාම-සන්තුසිත-පරනිමිමිතවසවත්තිමහාබ්‍රහ්මානං අඤ්ඤතරො, න යෙසං කෙසඤ්චිති අධිප්පායො. ආරද්ධමම්මවසෙනෙව පරියොසාපිතත්තා යථානුසන්ධිනාව නිට්ඨපෙසි.

වුළුතණ්භාසඞ්ඛයසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. මහාතණ්භාසඞ්ඛයසුත්තවණ්ණනා

396. ලද්ධිමත්තන්ති මිච්ඡාගාහමත්තං, න දිට්ඨාහිනිවෙසො. සස්සතදිට්ඨීති නිව්වාහිනිවෙසො. සොති අරිට්ඨො හික්ඛු. කථෙත්ථා සමොධානෙන්තන්ති යොජනා. සමොධානෙන්තන්ති ව නිගමෙන්තන්ති අත්ථො. තත්ථ තත්ථෙව්වානි තෙසු තෙසු එව හවෙසු නිරුජ්ඣන්ති, න භවන්තරං සඞ්ඝමන්ති. විඤ්ඤාණං පන අභින්නසභාවං අනඤ්ඤන්ති අධිප්පායො. ඉධලොකතොති ඉමස්මා අත්තභාවා. පරලොකන්ති පරභවසඤ්ඤිතං අත්තභාවං. සන්ධාවතීති නිව්චතාය කෙනවි අසම්බද්ධං විය ගවිජති. තෙන ඉධලොකතො පරලොකගමනමාහ. සංසරතීති ඉමිනා පරලොකතො ඉධාගමනං. සන්ධාවතීති වා භවන්තරසඞ්ඝමනමාහ. සංසරතීති තත්ථ තත්ථ අපරාපරසඤ්චරණං.

“පච්චයෙ සති භවතී”තිආදිනා විඤ්ඤාණස්ස අන්වයතො ඛානිරොකතො ව පටිච්චසමුප්පන්නභාවං දස්සෙන්තො සස්සතභාවං පටික්ඛිපති. බුද්ධෙන අකමීතං කථෙසීති ඉමිනා “යං අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙන, තං භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනානි දීපෙති”ති (වුළුව. 352, 353) ඉමස්මිං හෙදකරවත්ථුස්මිං සන්දිස්සතීති දස්සෙති. ජිනවක්කෙ පහාරං දෙතීති “තදෙවිදං විඤ්ඤාණං...පෙ.... අනඤ්ඤ”න්ති නිව්චතං පටිජානන්තො – “සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනිව්වා (ධ. ප. 277), රූපං, භික්ඛවෙ, අනිව්වා”න්ති (සං. නි. 3.93-94) ව ආදිනායප්පවත්තෙ සත්ථු ධම්මවක්කෙ ඛිලං උප්පාදෙන්තො

පහාරං දෙති. සබ්බස්සුතස්සාණෙන අනිච්චන්ති දිට්ඨං පවෙදිතස්ස චික්ඛාණං නිච්චන්ති පටිජානන්තො වෙසාරජ්ජකාණං පටිබාහති. සොතුකාමං ජනන්ති අරියධම්මාධිගමස්ස එකන්තලපායභූතං විපස්සනාමග්ගං සොතුකාමං ජනං නිච්චග්ගාහපග්ගණෙන විසංවාදෙති. තතො එව අරියපථෙ අරියධම්මචිට්ඨියං තස්සා පටික්ඛිපනෙන තිරියං නිපතිත්වා.

398. වික්ඛාණසීසෙන අත්තනා ගහිතං අත්තනං විභාවෙන්තො “ය්වායං, හන්තෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ වදො වෙදෙය්‍යාතිආදයො සස්සතදිට්ඨියා එව අභිනිවෙසාකාරා. වදනීති වදො, වචිකම්මස්ස කාරකොති අත්ථො. ඉමිනා හි කාරකභාවුපායිකසත්තනං භිතසුඛාවබොධනසමත්ථතං අත්තනො දස්සෙති. වෙදියොව වෙදෙය්‍යා, ජානාති අනුභවති වාති අත්ථො. ඊදිසානස්සි පදානං බහුලා කත්තුසාධනතං සද්දවිදු මස්සන්ති. වෙදයනීති තං තං අනුභවිතබ්බං අනුභවති. තභිං තභින්ති තෙසු තෙසු භවයොනිගතිධීතිසත්තවාසසත්තනිකායෙසු.

399. තං වාදං පග්ගය්‍ය ධීතත්තා සාතිස්ස ඡින්නපච්චයනා අවිරුල්භධම්මතා ව වෙදිතබ්බා. හෙට්ඨාති අලගද්දසුත්තසංවණ්ණනං (ම. නි. අට්ඨ. 2.236-237) සන්ධායාහ. පරතො හෙට්ඨාති චුත්තට්ඨානෙපි එසෙව නයො. පාටියෙක්කො අනුසන්ධිති තිහිපි අනුසන්ධිති අවොම්ස්සො විසුංයෙවෙකො අනුසන්ධි. නනු වායම්පි සාතිස්ස අජ්ඣාසයවසෙන පවත්තිත්තනා අජ්ඣාසයානුසන්ධියෙවාවාති? න, නියානමුඛෙන අජ්ජපවත්තත්තනා. නියානස්සි පුරක්ඛන්වා පුච්ඡාදිවසෙන පවත්තා ඉතරා දෙසනාපුච්ඡානුසන්ධිආදයො. ඉධ තදභාවතො චුත්තං “පාටියෙක්කො අනුසන්ධි”ති. පරිසාය ලද්ධිං සොධෙන්තොති යාදිසි සාතිස්ස ලද්ධි, තදභාවදස්සනවසෙන පරිසාය ලද්ධිං සොධෙන්තො, පරිසාය ලද්ධිසොධනෙන්ව සාති ගණතො නිස්සාරිතො නාම ජාතො.

400. යං යදෙවාති ඉදං යදිපි අවිසෙසතො පච්චයධම්මග්ගණං, “වික්ඛාණන්ත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”ති පන චුත්තත්තා තංතංවික්ඛාණස්ස සමස්සානිමිත්තපච්චයජාතං ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. තෙන චුත්තං පාළියා – “චක්ඛුවික්ඛාණන්ත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”ති ආදි. අථ වා තංතංද්වාරනියතං ඉතරම්පි සබ්බං තස්ස තස්ස වික්ඛාණස්ස පච්චයජාතං ඉධ “යං යදෙවා”ති ගහිතං, තත්ථ පන යං අසාධාරණං, තෙන සමස්සාති “චක්ඛුවික්ඛාණන්ත්වෙව”ති ආදි චුත්තං. ද්වාරසඬ්ඛන්තියා අභාවන්ති වික්ඛාණස්ස ද්වාරන්තරසඬ්ඛමනස්ස අභාවං. ස්වායං ඔළාරිකනායෙන මන්දබුද්ධිතං සුඛාවබොධනත්ථං නයදස්සනවසෙන චුත්තො. න හි කදාපි පච්චුප්පන්තං වික්ඛාණං විගච්ඡන්තං අනන්තරවික්ඛාණං සඬ්ඛමති අනන්තරාදිපච්චයාලාභෙ තස්ස අනුප්පජ්ජනතො.

එවමෙවාති යථා අග්ගි උපාදානං පටිච්ච ජලන්තො අනුපාදානො තත්ථෙව නිබ්බායති, න කත්ථවි සඬ්ඛමති, එවමෙව. “පච්චයවෙකල්ලෙන තත්ථෙව නිරුජ්ඣති”ති කස්මා චුත්තං, න හෙත්ථ අනුප්පාදනිරොධො ඉච්ඡිතො තාදිසස්ස නිරොධස්ස ඉධ අනධිප්පෙතත්තා, අථ ඛො ඛණනිරොධො, සො ව සාභාවිකත්තා න පච්චයවෙකල්ලභෙතුකො? සච්චමෙනං, තංතංද්වාරිකස්ස පන වික්ඛාණස්ස ද්වාරන්තරං අසඬ්ඛමිත්වා තත්ථ තත්ථෙව නිරුජ්ඣනං ඉධාධිප්පෙන. යෙසස්ස පච්චයානං වසෙන ද්වාරන්තරිකවික්ඛාණෙන භවිතබ්බං, තෙසං තදභාවතො පච්චයවෙකල්ලග්ගණං, තස්මා පච්චයවෙකල්ලෙන න සොතාදිති සඬ්ඛමිත්වා සොතවික්ඛාණන්තිආදි සඬ්ඛං ගච්ඡතිති යොජනා. එතෙන යං වික්ඛාණං චක්ඛුරුපාදිපච්චයසාමග්ගියා වසෙන චක්ඛුවික්ඛාණසඬ්ඛං ගච්ඡති, තත්ථ තත්ථෙව නිරුජ්ඣති තාවකාලිකභාවතො, තස්ස පන සොතසද්දාදිපච්චයාභාවතො කුතො සොතවික්ඛාණාදිසමස්සා, එවමප්පවත්තිතො තස්ස කුතො සඬ්ඛමොති දස්සිතං හොති. වික්ඛාණප්පවත්තෙති වික්ඛාණප්පවත්තියං. ද්වාරසඬ්ඛන්තිමත්තන්ති ද්වාරන්තරසඬ්ඛමනමත්තම්පි න වදාමි තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජනතො පච්චයස්ස උප්පාදවත්තතො සති ව උප්පාදෙ අවස්සංභාවී නිරොධොති හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චතා දිපිතා හොතිති.

401. “පටිච්චසමුප්පන්තං වික්ඛාණං චුත්තං මයා, අස්සකු පච්චයා නත්ථි වික්ඛාණස්ස සම්භවො”ති පාළියා අන්වයතො ව බ්‍යතිරෙකතො ව වික්ඛාණස්ස සඬ්ඛතතාව දස්සිතාති ආහ “සප්පච්චයභාවං දස්සෙත්වා”ති. හෙතුපච්චයෙහි ජාතං නිබ්බන්තං “භූත”න්ති ඉධාධිප්පෙන, තං අත්ථතො පස්සවක්ඛන්ධා තබ්බිතිමුත්තස්ස සප්පච්චයස්ස අභාවතො, යස්ස ඛන්ධපස්සවකං අත්තනො තෙසස්ස භික්ඛුනං, තං “භූතමිද”න්ති භගවා අවොවාති ආහ “ඉදං ඛන්ධපස්සවක”න්ති. අත්තනො එලං ආභරතීති ආභාරො, පච්චයො. සම්භවති එතස්මාති සම්භවො, ආභාරො සම්භවො එතස්සාති ආභාරසම්භවං. තෙනාහ “පච්චයසම්භව”න්ති. තස්ස පච්චයස්ස නිරොධාති යෙන අවිජ්ජාදිනා පච්චයෙන ඛන්ධපස්සවකං සම්භවති, තස්ස පච්චයස්ස අනුප්පාදනිරොධා. ඛණනිරොධො පන කාරණනිරපෙක්ඛො.

නොස්සුති සංසයජොතනො නිපාතොති ආහ “භූතං නු ඛො ඉදං, න නු ඛො භූත”න්ති. භූතමිදං නොස්සුති ව ඉමිනා ඛන්ධපස්සවකමෙව නු ඛො ඉදං, උදාහු අත්තත්තනියන්ති එවංජාතිකො සංසයනාකාරො ගහිතො. තදාභාරසම්භවං නොස්සුති පන ඉමිනා සහෙතුකං නු ඛො ඉදං භූතං, උදාහු අහෙතුකන්ති යථා අහෙතුකභාවාපන්තො සංසයනාකාරො ගහිතො, එවං විසමහෙතුකභාවාපන්තොපි සංසයනාකාරො ගහිතොති දට්ඨබ්බං. විසමහෙතුකොපි පරමත්ථතො භූතස්ස අහෙතුකභාවතො. විසමහෙතුකවාදොපි පරෙහි පරිකප්පිතමත්තතාය සභාවනියතියදිච්ඡාදිවාදෙහි සමානායොගක්ඛමොති. නිරොධධම්මං නොස්සුති ඉමිනා යථා අනිච්චං නු ඛො ඉදං භූතං, උදාහු නිච්චන්ති අනිච්චතං පටිච්ච සංසයනාකාරො ගහිතො, එවං දුක්ඛං නු ඛො, උදාහු න දුක්ඛං, අනත්තා නු ඛො, උදාහු න අනත්තාතිපි

සංස්කෘතාකාරො ගභිතොයෙවාති දට්ඨබ්බං අනිච්චස්ස දුක්ඛභාවාදිඅවස්සංභාවතො, නිච්චෙ ව තදුභයාභාවතො. යාථාවසරසලක්ඛණතොති අවිපරිතසරසතො සලක්ඛණතො ව, කිච්චතො චෙව සභාවතො වාති අත්ථො. විපස්සනාය අධිට්ඨානභූතාපි පඤ්ඤා විපස්සනා ඵවාති චූත්තං “විපස්සනාපඤ්ඤායා”ති. සරසතොති ව සභාවතො. සලක්ඛණතොති සාමඤ්ඤලක්ඛණතො. තෙනාහ “විපස්සනාපඤ්ඤාය සම්මා පස්සන්තස්සා”ති. චූත්තනයෙනෙවාති “යාථාවසරසලක්ඛණතො”ති චූත්තනයෙනෙව. යෙ යෙති තස්සං පරිසායං යෙ යෙ හික්ඛු. සල්ලක්ඛෙසුන්ති සම්මදෙව උපධාරෙසුං.

තෙහීති තෙහි හික්ඛුහි. තත්ථාති තිස්සං විපස්සනාපඤ්ඤායං. නිත්තණ්හභාවන්ති තණ්හාභාවං “ඵතං මම”න්ති තණ්හාග්ගාහස්ස පභීනතං. ඵතෙනපි හගවා “අහං, හික්ඛෙව, ධම්මෙසුපි තණ්හාපහානමෙව චණ්ණෙමි, සාති පන මොසපුරිසො අත්තභාවෙපි තණ්හාසංවද්ධනිං විපරිතදිට්ඨිං පග්ගස්ස තිට්ඨති”ති සාතිං නිග්ගණ්හාති. සභාවදස්සනෙනාති ධම්මානං අවිපරිතසභාවදස්සනෙන. පච්චයදස්සනෙනාති කාරණදස්සනෙන අනවසෙසතො හෙතුතො පච්චයස්ස ව දස්සනෙන. අල්ලියෙථාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන නිස්සයෙථ. තෙනාහ “තණ්හාදිට්ඨිහී”ති. කෙලායෙථාති පරිහරණකෙළියා පරිහරෙය්‍යාථ. තෙනාහ “කීළමානා විහරෙය්‍යාථා”ති. ධනං විය ඉච්ඡන්තාති ධනං විය දුඛං විය ඉච්ඡං තණ්හං ජනෙන්නා. තෙනාහ “ගෙධං ආපජ්ජෙය්‍යාථා”ති. මමත්තං උප්පාදෙය්‍යාථාති “මමමිද”න්ති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අභිනිවෙසං ජනෙය්‍යාථ. නිකන්තිවසෙනපි ගහණත්ථාය නො දෙසිතො, තස්ස වා සණ්හසුබ්බමස්ස විපස්සනාධම්මස්ස ගහණං නාම නිකන්තියා ඵව සියා, න ඔළාරිකතණ්හායාති චූත්තං “නිකන්තිවසෙනා”ති.

402. පටිච්ච ඵතස්මා ඵලං ඵතීති පච්චයො, සබ්බො කාරණවිසෙසොති ආහ “බන්ධනං පච්චයං දස්සෙන්තො”ති. යාච අවිජ්ජා හි සබ්බො තෙසං කාරණවිසෙසො ඉධ දස්සිතො. පුන ආදිතො පට්ඨාය යාච පරියොසානා, අන්තතො පට්ඨාය යාච ආදීති අනුලොමතො පටිලොමතො ව චට්ටච්චට්ටදස්සනවසෙන නානානයෙහි පටිච්චසමුප්පාදො දස්සිතො, නිච්චග්ගාහස්ස නිමිත්තභූතො කිලෙසොපි ඉධ නත්ථිති දිපෙති. තම්පි චූත්තත්ථමෙවාති තම්පි “ඉමෙ ව, හික්ඛෙව, චත්තාරො ආහාරා”තිආදි යාච “තණ්හාපහවා”ති පාළිපදං, තාව චූත්තත්ථමෙව සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.89). සෙසං පටිච්චසමුප්පාදකථාභාවතො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.570) විත්ථාරිතාවාති ඉමිනාව සබ්බගහිතං.

404. ඉමස්මිං සති ඉදං භොතිතිආදීසු යං චත්තබ්බං, තං පරමත්ථදීපනියං උදානට්ඨකථායං (උදා. අට්ඨ. 1) චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

407. පටිඨාවනාති පටිසරණං, පුබ්බෙ අත්තතො ආගතං අතීතං අද්ධානං උද්දිස්ස තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පටිගමනන්ති අත්ථො. නනු විචිකිච්ඡාවසෙන පාළියං පටිඨාවනා ආගතාති? සච්චං ආගතා, සා පන තණ්හාදිට්ඨිහෙතුකාති “තණ්හාදිට්ඨිවසෙනා”ති චූත්තං. තත්ථාති තස්මිං යථාධිගතෙ ඤාණදස්සනෙ.

නිච්චලභාවන්ති සුප්පතිට්ඨිතභාවං, තිත්ථියවාදවාතෙහි අකම්පියභාවඤ්ච. ගරුති ගරුගුණයුත්තො. භාරිකො පාසාණච්ඡත්තසදිසො. අකාමා අනුවත්තිතබ්බොති සද්ධාමත්තකෙනෙව අනුවත්තනමාහ, න අවෙච්චප්පසාදෙන. කිච්චන්ති සත්ථුකිච්චං. බ්‍රාහ්මණානන්ති ජාතිමන්තබ්‍රාහ්මණානං. වතසමාදානානීති මගවතාදිවතසමාදානානි. දිට්ඨිකුහලානීති තංතංදිට්ඨිග්ගාහවසෙන “ඉදං සච්චං, ඉදං සච්ච”න්තිආදිනා ගහෙනබ්බකුහලානි. ඵං නිස්සට්ඨානීති යථා මයා තුම්භාකං ඔවාදො දින්නො, ඵං නිස්සට්ඨානි වතාදීනි තං අතික්කමිත්ථා කිං ගණ්හෙය්‍යාථ. සයං ඤාණෙන ඤාතන්ති පරනෙය්‍යාතං මුඤ්චිත්ථා අත්තතො ඵව ඤාණෙන යාථාවතො ඤාතං. ඵංභූතඤ්ච සයං පච්චක්ඛතො දිට්ඨං නාම භොතිති ආහ “සයං පඤ්ඤාවක්ඛුනා දිට්ඨ”න්ති. සයං විභාවිතන්ති තෙහි හික්ඛුහි තස්ස අත්ථස්ස පච්චත්තං විභූතභාවං ආපාදිතං. උපනීතාති උපක්කමෙන ධම්මදෙසනානුසාරෙන නීතා. මයාති කත්තරි කරණවචනං. ධම්මෙනාති කාරණෙන. ඵතං වචනන්ති ඵතං “සන්දිට්ඨිකො”තිආදිවචනං.

408. තං සම්මොහට්ඨානං අස්ස ලොකස්ස. සමොධානෙනාති සමාගමෙන. ගබ්හති අත්තභාවභාවෙන චත්තනීති ගබ්හො, කලලාදිඅවත්ථො ධම්මපබන්ධො, තන්තිස්සිතත්තා පන සත්තසත්තානො “ගබ්හො”ති චූත්තො යථා “මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”ති. තන්තිස්සයභාවතො මාතුකුච්ඡි “ගබ්හො”ති වෙදිතබ්බො, ගබ්හො වියාති වා. යථා හි නිවාසට්ඨානතාය සත්තානං ඔවරකො “ගබ්හො”ති චූච්චති, ඵං ගබ්හසෙය්‍යාකානං යාච අභිජාති නිවාසට්ඨානතාය මාතුකුච්ඡි “ගබ්හො”ති චූත්තොති.

යමෙකරත්තින්ති යස්සං ඵකරත්තියං. භූමිමත්ථෙ හි ඉදං උපයොගවචනං, අච්චන්තසංයොගෙ වා. පඨමන්ති සබ්බපඨමං පටිසන්ධික්ඛණ්ණං. ගබ්හෙහි මාතුකුච්ඡියං. මාණවොති සත්තො. යෙභුයොන සත්තා රත්තියං පටිසන්ධිං ගණ්හන්තිති රත්තිග්ගහණං. අභිභූට්ඨිතොවාති උට්ඨිතඅබ්භො විය, අභිමුඛභාවෙන වා උට්ඨිතො ඵව මරණස්සාති අධිප්පායො. සො යාතීති සො මාණවො යාති පඨමක්ඛණ්ණො පට්ඨාය ගච්ඡතෙව. ස ගච්ඡං න නිවත්තනීති සො ඵං ගච්ඡන්තො බණ්ණමත්තම්පි න නිවත්තනි, අඤ්ඤදත්ථු මරණමෙව උපගච්ඡතිති ගාථාය අත්ථො.

උතුසමයං සන්ධාය වුත්තං, න ලොකසමඤ්ඤාතරපස්ස ලග්ගනදිවසමත්තං. ඉදානි වුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං කාතුං “මාතුගාමස්ස කිර යස්මි”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථානි තස්මිං ගබ්භාසයෙ. සංශ්ඨතිත්වානි නිබ්බන්තිත්වා. භිජ්ජිත්වානි අග්ගභිතගබ්භා එව භින්නා හුත්වා. අයඤ්භි තස්සා සභාවො. වත්ථු සුද්ධං භොතීති පග්ගරිතලොභිතත්තා අනාමයත්තා ව ගබ්භාසයො සුද්ධො භොති. සුද්ධවත්ථුත්තා තතො පරං කතිපයදිවසානි ඛේත්තමෙව භොති ගබ්භසංශ්ඨනස්ස පරිත්තස්ස ලොභිතලෙසස්ස විජ්ජමානත්තා. සම්භවස්ස පන කථං සබ්භාවොති ආහ “තස්මිං සමයෙ”තිආදි. ඉත්ථිසන්තානෙපි සුක්කධාතු ලබ්භතෙව. තෙනාහ “අභිගපරාමසනෙනපි දාරකො නිබ්බන්තියෙවා”ති. යථා පාරිකාය නාභිපරාමසනෙන සාමස්ස බොධිසත්තස්ස, දිට්ඨමඛිගලිකාය නාභිපරාමසනෙන මංශධ්මාස්ස නිබ්බන්ති. ගන්ධබ්බොති ගන්ධනතො උප්පජ්ජනගතියා නිමිත්තපට්ඨාපනෙන සුවනතො ගන්ධොති ලද්ධනාමෙන භවගාමිකම්මුතා අබ්බති පවත්තනීති ගන්ධබ්බො, තත්ථ උප්පජ්ජනකසත්තො. තෙනාහ “තනුපගසත්තො”ති. කම්මයත්තයන්තිතොති තනුපපත්තිආවහෙන කම්මසඬ්ඛාතෙන පෙල්ලනකයන්තෙන තථත්තාය පෙල්ලිතො උපනීතො. මහන්තෙන ජීවිතසංසයෙනාති විජායනපරික්කිලෙසෙන “ජීවිස්සාමි බො, න නු බො ජීවිස්සාමි අහං වා, පුත්තො වා මෙ”ති එවං පවත්තෙන ජීවිතසංසයෙන විපුලෙන ගරුතරෙන සංසයෙන. තං යානන්ති ථනප්පදෙසමාහ. කීළන්ති තෙනාති කීළනං, කීළනමෙව කීළනකං.

409. සාරජ්ජනීති සාරත්තචිත්තො භොති. බ්‍යාපජ්ජනීති බ්‍යාපන්තචිත්තො භොති. කායෙ කෙසාදිද්වත්තිංසාසුචිසමුදායෙ තංසභාවාරම්මණං සති කායසති. අනුපට්ඨපෙත්වානි අනුප්පාදෙත්වා, යථාසභාවතො කායං අනුපධාරෙත්වානි අත්ථො. පරිත්තවෙනසොති කිලෙසෙහි පරිතො ඛණ්ඩිතචිත්තො. තෙනාහ “අකුසලචිත්තො”ති. එතෙ අකුසලධම්මා. නිරුජ්ඣන්තීති නිරොධං පත්තා භොන්ති. තණ්හාවසෙන අභිනන්දනීති සජ්ජිතිකතණ්හාවසෙන අභිමුඛං හුත්වා නන්දති. අභිවදනීති තණ්හාවසෙන තං තං ආරම්මණං අභිනිවිස්ස වදති. අජ්ඣොසායාති අනඤ්ඤාසාධාරණං විය ආරම්මණං තණ්හාවසෙන අනුපවිසිත්වා. තෙනාහ “ගිලිත්වා පරිනිව්ඨපෙත්වා”ති. දුක්ඛං කථං අභිනන්දනීති එත්ථ දුක්ඛහෙතුකං අභිනන්දන්තො දුක්ඛං අභිනන්දනි නාමාති දට්ඨබ්බං. අට්ඨකථායං පන යාවතා යස්ස දුක්ඛෙ දිට්ඨිතණ්හා අභිනන්දනා අප්පභිනා, තාවතායං දුක්ඛං අභිනන්දනි නාමාති දස්සෙතුං “අහං දුක්ඛිතො මම දුක්ඛන්ති ගණ්හන්තො අභිනන්දනි නාමා”ති වුත්තං. තෙන ගාහද්වයහෙතුකා තත්ථ අභිනන්දනාති දස්සෙති. පුන එකචාරන්ති පුනපි එකචාරං. එලහෙතුසන්ධිහෙතුඑලසන්ධිවසෙන ද්විසන්ධි. “ගබ්භස්සාවක්කන්ති භොතී”තිආදිනා අත්ථතො සරුපතො ව එතරහි එලසඬ්ඛෙපස්ස. සරුපෙනෙව ව ඉතරද්වයස්ස දෙසිතත්තා ආහ “කිසඬ්ඛෙප”න්ති.

410-414. සමට්ඨානිකස්ස භික්ඛුනො වෙදනාමුඛෙන සඬ්ඛෙපෙනෙව යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං ඉධ කට්ඨන්ති ආහ “සංඛිත්තෙන තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තිං ධාරෙථා”ති. “ඉමං තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්ති”න්ති ව භගවා යථාදෙසිතං දෙසනං අවොවානි වුත්තං “ඉමං...පෙ.... විමුත්තිදෙසන”න්ති . යදි එවං කථං දෙසනා විමුත්තිති ආහ “දෙසනා හි...පෙ.... විමුත්තිති වුත්තා”ති. යස්සා තණ්හාය වසෙන සාති භික්ඛු සස්සතග්ගාහමහාසඬ්ඛාපට්ටික්කො, සා සබ්බබුද්ධානං දෙසනා හත්ථාවලම්බමානෙපි දුරුග්ගාටියා ජාතාති ආහ “මහාතණ්හාජාලතණ්හාසඬ්ඛාපට්ටික්ක”න්ති. මහාතණ්හාජාලෙති මහන්තෙ තණ්හාජට්ටෙ. තණ්හාසඬ්ඛාටෙති තණ්හාය සඬ්ඛාටෙ. තථාභුතො ව තස්ස අබ්භන්තරෙ කතො නාම භොතීති ආහ “අනුපවිට්ඨො අන්තොගධො”ති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

මහාතණ්හාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. මහාඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා

415. ජානපදිතොති ජනපදවත්තො, ජනපදස්ස වා ඉස්සරා රාජකුමාරා ගොත්තවසෙන අඬ්භා නාම. තෙසං නිවාසො යදි එකො ජනපදො , කථං බහුවචනන්ති ආහ “රුළුභිසද්දෙනා”ති. අක්ඛරචිත්තකා හි ඊදිසෙසු යානෙසු යුත්තෙ විය සලිඬ්ඛවචනානි (පාණිනි 1.2.51) ඉච්ඡන්ති. අයමෙත්ථ රුළුභි යථා “කුරුසු විහරති, මල්ලෙසු විහරති”ති ව. තබ්බිසෙසනෙ පන ජනපදසද්දෙ ජාතිසද්දෙ එකවචනමෙව. තෙනාහ “අඬ්භෙසු ජනපදෙ”ති. අස්සා වුවචන්ති පාසාණානි, තානි සුන්දරානි තත්ථ සන්තිති “අස්සපුර”න්ති සො නිගමො වුත්තොති කෙච්. අපරෙ පන ආජාතියො අස්සො රඤ්ඤො තත්ථ ගහණං උපගතොති “අස්සපුර”න්ති වුත්තොති වදන්ති. කිං තෙහි, නාමමෙතං තස්ස නිගමස්ස. යස්මා පන තත්ථ භගවතො නිබ්ද්ධවසනට්ඨානං කිඤ්චි නාහොසි, තස්මා “තං ගොවරගාමං කත්වා විහරති”විවෙව වුත්තං. තථා හි පාළියං “අස්සපුරං නාම අඬ්භානං නිගමො”ති ගොවරගාමකිත්තනමෙව කතං.

එවරුපෙන සීලෙනානිආදිසු සීලග්ගහණෙන වාරිත්තසීලමාහ. තෙන සම්මාචාලාකම්මන්තාජීවෙ දස්සෙති. ආචාරග්ගහණෙන වාරිත්තසීලං. තෙන පරිසුද්ධං කායවිච්ඡමාචාරං. පටිපත්තිග්ගහණෙන සමට්ඨිපස්සනාමග්ගඵලසඬ්ඛගහං සම්මාපටිපත්තිං. ලජ්ජිතොති ඉමිනා යථාවුත්තසීලාචාරමූලකාරණං. පෙසලාති ඉමිනා පාරිසුද්ධිං. උළාරගුණානි ඉමිනා පටිපත්තියා පාරිසුරිං. භික්ඛුසඬ්ඛසස්සෙව වණ්ණං කට්ඨන්තිති ඉදං තෙසං උපාසකානං යෙභුයොන භික්ඛුනං ගුණකිත්තපසුතතාය වුත්තං. තෙ පන සද්ධම්මෙපි සම්මාසම්බුද්ධෙපි අභිජ්ජසන්තා එව. තෙනාහ “බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා”ති. වත්ථුත්තයෙ හි එකස්මිං අභිජ්ජසන්තා ඉතරද්වයෙ අභිජ්ජසන්තා එව

තදවිනාභාවතො. පිණ්ඩපාතාපවායනෙති ලක්ඛණවචනමෙතං යථා “කාකෙහි සප්පි රක්ඛිතබ්බ”න්ති, තස්මා පච්චයපටිපුජනෙති චුත්තං හොති. පච්චයදායකානාද්ද්වි කාරස්ස අත්තනො සම්මාපටිපත්තියා මහප්ඵලභාවස්ස කරණං ඉධ “පිණ්ඩපාතාපවායන”න්ති අධිප්පෙනං.

සමණකරණානි සමණභාවකරා, සමණභාවස්ස කාරකානි අත්ථො. තෙ පන එකත්තතො අත්තනො සන්තානෙ උප්පාදිතා වඩ්ඪිතා ව හොන්තිති ආහ “සමාදාය පරිපූරිතා”ති. සමණග්ගණඤ්ඤවත්ථ සමණවසෙන, න සාමඤ්ඤමත්තෙනානි ආහ “සමිතපාපසමණ”න්ති. බ්‍රාහ්මණකරණානි එත්ථාපි චුත්තනසෙනෙවත්ථො වෙදිතබ්බො. බාඤ්ජනතො එව වායං හෙදො, යදිදං සමණබ්‍රාහ්මණානි, න අත්ථතො. සමණෙන කත්තබ්බධම්මානි සමණධම්මෙ ධීතෙන සම්පාදෙනබ්බධම්මා. යො හි හෙට්ඨිමසික්ඛාසඬ්ඛාතසමණභාවෙ සුප්පතිට්ඨිතො, තෙන යෙ උපරිසික්ඛාසඬ්ඛාතසමණභාවා සම්පාදෙනබ්බො, තෙසං වසෙනෙව චුත්තසමණෙන කත්තබ්බධම්මා චුත්තානි. තථා හි තෙසං සමණභාවාවහනං සන්ධායාහ “තෙපි ව සමණකරණා හොන්තියෙවා”ති. ඉධ පනානි මහාඅස්සපුරෙ. හිරොත්තප්පාදිවසෙන දෙසනා විත්ථාරිතානි හිරොත්තප්ප-පරිසුද්ධකායවට්ඨිතොසමාචාරාථ්වගුන්ද්‍රියසංවර-හොජනෙමත්තඤ්ඤාන- ජාගරියානුයොගසතිසම්පජ්ඤා-කුමානවිප්පාවසෙන සමණකරණධම්මදෙසනා විත්ථාරතො දෙසිතා, න තිකනිපාතෙ විය සඬ්ඛෙපතො. එලග්ගණෙනෙව විපාකඵලං ගහිතං, තං පන උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන චතුබ්බධං සාමඤ්ඤඵලං දට්ඨබ්බං. ආනිසංසග්ගණෙන පියමනාපනාදිඋදයො. තස්සෙව අත්ථොති තස්සෙව අවඤ්චාපදස්සෙව අත්ථනිද්දෙසො. “යස්සා හි”තිආදිතා බ්‍යතිරෙකවසෙන අත්ථං වදති. එත්තකෙන යානෙනානි එත්තකෙන පාළිපදෙසෙන. හිරොත්තප්පාදිනං උපරි පාළියං චුච්චමානානං සමණකරණධම්මානං. වණ්ණං කට්ඨිති ගුණං ආනිසංසං අභාසි. සතිපට්ඨානෙ චුත්තනසෙනානි “අපිච්ච වණ්ණහණනමෙත”න්තිආදිතා සතිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106) චුත්තනසෙන.

416. යං හිරියතීති යෙන ධම්මෙන හෙතුභූතෙන වා ජිගුච්ජති. කරණෙ හෙතං පච්චත්තවචනං. යන්ති වා ලිඬගිච්ජල්ලාසෙන චුත්තො, ධම්මොති අත්ථො. හිරියිතබ්බෙනානි උපයොගත්ථෙ කරණවචනං, හිරියිතබ්බයුත්තකං කායදුච්චරිතාදින්ති අත්ථො. ඔත්තප්පිතබ්බෙනානි එත්ථාපි එසෙව නයො. අප්ඤ්ඤානං නියකප්ඤ්ඤානං ජාතිආදි සමුට්ඨානං එතිස්සානි අප්ඤ්ඤානසමුට්ඨානා හිරි, බහිද්ධා අත්තතො බහිභූතො පරසත්තො සමුට්ඨානං එතිස්සානි බහිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං. අත්තාධිපතීතො ආගතා අත්තාධිපතෙය්‍යා, අත්තානං අධිපතිං කත්වා පවත්තා. ලප්පාසභාවසණ්ඨිතානි පාපජිගුච්ජනසභාවට්ඨායිති. සප්පතිස්සවලක්ඛණත්තා ගරුතා කිස්මිඤ්චි චුත්තෙ ගාරවවසෙන පතිස්සවනං පතිස්සවො, සහ පතිස්සවෙනානි සප්පතිස්සවං, පතිස්සවභූතං තංසභාවඤ්ච යං කිඤ්චි ගාරවං. ජාතිආදිමහත්තපච්චවෙක්ඛණෙන උප්පජ්ජමානා ව හිරි තත්ථ ගාරවවසෙන පවත්තතීති සප්පතිස්සවලක්ඛණානි චුච්චති. භයසභාවසණ්ඨිතන්ති පාපතො භායනසභාවට්ඨායි, වජ්ජභීරුකභයදස්සාවිලක්ඛණත්තා වජ්ජං භායති තං භයතො පස්සතිති වජ්ජභීරුකභයදස්සාවී, එවංසභාවං ඔත්තප්පං. අප්ඤ්ඤානසමුට්ඨානාදිතා ව හිරොත්තප්පානං තත්ථ තත්ථ පාකට්ඨානෙවෙව චුච්චති, න පරෙසං කදාච අඤ්ඤාමඤ්ඤවිප්පයොගා. න හි ලප්පනං නිබ්භයං, පාපභයං වා අලප්පනං හොතිති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන අට්ඨසාලිතියං (ධ. ස. අට්ඨ. 1.බලරාසිවණ්ණනා) චුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බො. ලොකමරියාදස්ස පාලනතො ලොකපාලධම්මා නාම. සුක්කානි ඔදානා පහස්සරභාවකාරකා, සුක්කාහිජාතිහෙතුතාය වා සුක්කා. සම්හෙදන්ති ආචාරමරියාදාසඬ්ඛරං. දෙවභාවාවහා ධම්මානි දෙවධම්මා.

සුක්කධම්මසමාහිතානි යථාචුත්තසුක්කධම්මසමධිගිතො. සන්තොති චූපසන්තදොසා. සප්පුරිසානි සන්තජනා. සපරහිතසාධකා හි සාධවො.

අවයවච්චිමුත්තස්ස සමුදායස්ස අභාවතො, අවයවෙන ව සමුදායස්ස අපදිසිතබ්බතො ඔවාදුපසම්පදාවහඔවාදෙකදෙසො ඔවාදුපසම්පදානි. ඉධානි ඉමස්මිං අස්සපුරෙ. එතෙ හිරොත්තප්පධම්මා. සමණධම්මා නාමානි දස්සිතා මූලභූතසමණභාවකරා ධම්මානි කත්වා. තථා හි තෙසං ආදිතො ගහණං.

යස්ස අධිගමෙන නිප්පරියායතො සමණා නාම හොන්ති, සො අරියමග්ගො “සමණස්ස කම්මං පටිපදා”ති කත්වා සාමඤ්ඤං, තස්ස පන ඵලභාවතො, ආරම්මණකරණවසෙන අරණියතො ඵලනිබ්බානානි සාමඤ්ඤත්ථො. රාගං බෙපෙතීති රාගක්ඛයො, අරියමග්ගො. රාගො ඛියති එත්ථානි රාගක්ඛයො, නිබ්බානං. ඵලං පන කාරණූපචාරෙන රාගක්ඛයො දට්ඨබ්බො. දොසක්ඛයො මොහක්ඛයොනි එත්ථාපි එසෙව නයො. සාමඤ්ඤභූතො අත්ථො සාමඤ්ඤත්ථො, මග්ගො, සාමඤ්ඤස්ස අත්ථොති සාමඤ්ඤත්ථො, ඵලන්ති ආහ “මග්ගමිච්ච ඵලමිච්ච එකතො කත්වා සාමඤ්ඤත්ථො කථිතො”ති. තයිදං උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන චුත්තං. සීලාදිපුබ්බහාගපටිපදාපි හි ඉධ “සාමඤ්ඤත්ථො”ති ගහිතා. තෙනෙවාහ “සති උත්තරිකරණියෙ”ති. පටිවෙදයාමීති පුනප්පුනං ඤාපෙමි.

417. කම්මපථවසෙනෙවානි අකුසලකම්මපථභාවෙනෙව, තතො තාදිසම්පි අකුසලකම්මං හික්ඛුස්ස කාතුං න යුත්තන්ති දුට්ඨල්ලභාවෙනෙව තතො ඔරමතීති අධිප්පායො. සික්ඛාපදබද්ධෙනානි සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනෙන. පාතීයසට්ඨෙ වා පත්තෙ වා කාකානං හත්ථං වා දණ්ඩං වා ලෙඩ්ඬුං වානි සබ්බමිදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. යත්ථ කත්ථවි හි ධීතානං අඤ්ඤාසම්පි පාණිනං උට්ඨාපනාදි සබ්බං අනිට්ඨකරණං ඉධ අපරිසුද්ධකායසමාචාරභාවෙනෙව

සඬගහිතන්ති. උත්තානොති උද්ධමුද්ධං තනොතීති උත්තානො. එවංභූතො ව කෙනවි අනුප්පාදභූමියං සඤ්ජාතසාලකල්‍යාණිකන්ධො විය උපරුපරි උග්ගතුග්ගතො පාකටො ව භොතීති ආහ “උග්ගතො පාකටො”ති. අනාවටොති අනිවුතො. තෙනාහ “අසඤ්ජන්තො”ති, නච්ඡාදෙනබ්බොති අත්ථො. එකසදිසො විසුද්ධභාවෙන. අන්තරන්තරෙ ඡිද්දරහිතො පුබ්බෙනාපරං සම්මාපටිපත්තියා සන්ධානෙන. සංවුතො කායිකස්ස සංවරස්ස අනුපක්කිලෙසතො. තෙනාහ “කිලෙසානං ද්වාරං පිදහනො”ති.

418. එත්ථ යථා ලහුකතරං කාකුට්ඨාපනාදිකායකම්මං කායසමාවාරස්ස අපරිසුද්ධභාවාවහං සල්ලෙඛවිකොපනතො, මිච්ඡාචිතක්කතමත්තඤ්ච මනොසමාවාරස්ස, එවං යං කිඤ්චි අනියානකථාකප්පන්තං වච්ඡමාවාරස්ස අපරිසුද්ධභාවාවහං සල්ලෙඛවිකොපනතො, න භසාධිප්පායෙන මුසාකප්පන්ති දට්ඨබ්බං. භසාධිප්පායෙන හි මුසාකප්පනං සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තන්ති.

420. ආර්ථවොපි එකච්චො කම්මපථවසෙන වාරිතො ලබ්භති. සො පන අනිඝ්‍රාරිකො කායච්චිසමාවාරවාරෙසු වුත්තනයො එවාති න ගහිතොති දට්ඨබ්බං. යෙ පන “තාදිසො භික්ඛූනං අයොග්‍යතො න ගහිතො”ති වදන්ති, තං මිච්ඡා තථා සති කායච්චිසමාවාරවාරෙපි තස්ස අග්ගහෙතබ්බභාවාපත්තිතො. “බාදථ පිච්චා”ති පුච්ඡා අත්තතො බාදිතුකාමතාදිපනෙන, පරියායකථාභාවතො පනෙසා සල්ලෙඛවිකොපනා ජාතා.

422. අනෙසනං පභාය ධම්මෙන සමෙන පච්චයෙ පරියෙසන්තො පරියෙසනමත්තඤ්ඤු නාම. දායකස්ස දෙයාධම්මස්ස අත්තතො ව පමාණඤ්ඤුතාපටිග්ගණ්භන්තො පටිග්ගහණමත්තඤ්ඤු නාම. යොනිසො පච්චචෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්තො පරිභොගමත්තඤ්ඤු නාම.

423. එකස්මිං කොට්ඨාසෙති මජ්ඣිමයාමසඤ්ඤිතෙ එකස්මිං කොට්ඨාසෙ. “වාමෙන පස්සෙන සෙත්ති”ති එවං වුත්තා. දක්ඛිණපස්සෙන සයානො නාම නත්ථි දක්ඛිණහත්ථස්ස සරිරග්ගහණාදිපයොගක්ඛමතො. පුරිසවසෙන චෙනං වුත්තං.

තෙජ්ජස්සදත්තාති ඉමිනා සීහස්ස අභිරුකභාවං දස්සෙති. භිරුකා හි සෙසමිගා අත්තතො ආසයං පච්ඡිත්වා සන්තාසපුබ්බකං යථා තථා සයන්ති, සීහො පන අභිරුකභාවතො සතොකාරි භික්ඛූ විය සතිං උපට්ඨපෙත්ථාවා සයති. තෙනාහ “ද්වෙ පුරිමපාදෙ”තිආදි. සෙති අබ්‍යාවටභාවෙන පචත්තති එත්ථාති සෙය්‍යා, චතුත්ථස්සානමෙව සෙය්‍යා. කිං පන තං චතුත්ථස්සානන්ති? ආනාපානචතුත්ථස්සානං. තත්ථ හි යත්ථා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ථා භගවා අනුක්කමෙන අග්ගමග්ගං අධිගතො තථාගතො ජාතොති කෙච්චි, තයිදං පදට්ඨානං නාම න සෙය්‍යා. අපරෙ පන “චතුත්ථස්සානසමනන්තරා භගවා පරිනිබ්බාසී”ති වුත්තපදං ගහෙත්ථා “ලොකියචතුත්ථස්සානසමාපත්ති තථාගතසෙය්‍යා”ති වදන්ති, තථා සති පරිනිබ්බානකාලිකා තථාගතසෙය්‍යාති ආපජ්ජති, න ච භගවා චතුත්ථස්සානං සමාපජ්ජනබ්‍රලො විහාසී, අග්ගඵලකානං පනෙත්ථ “චතුත්ථස්සාන”න්ති අධිප්පෙන. තත්ථ යථා සත්තානං නිද්දුපගමනලක්ඛණා සෙය්‍යා භවඩ්ගචිත්තවාරවසෙන භොති, තඤ්ච තෙසං පට්ඨජාතිසමන්තයං යෙභුය්‍යවුත්තිකං, එවං භගවතො අරියජාතිසමන්තයං යෙභුය්‍යවුත්තිකං අග්ගඵලභූතං චතුත්ථස්සානං “තථාගතසෙය්‍යා”ති වෙදිතබ්බං. සීහසෙය්‍යාති සෙට්ඨසෙය්‍යාති ආහ “උත්තමසෙය්‍යා”ති.

426. විගතන්තානීති ඉණමූලානි. තෙසන්ති ඉණමූලානං. පරියන්තොති අවසෙසො.

පචත්තිනිවාරණෙන චතුර්වර්ගපථං ඡිත්තන්තො. ආබාධනීති පිලෙති. දුක්ඛිතොති සඤ්ජාතදුක්ඛො. අප්පං බලං බලමත්තා. අප්පත්ථො හි අයං මත්තා-සද්දො “මත්තාසුඛපරිව්වාගා”තිආදිසු (ධ. ප. 290) විය, බලවත්ථො පන මත්තා-සද්දො අනත්ථන්තරො. සෙසන්ති “තස්ස හි බන්ධනා මුත්තොමිනීති ආචජ්ජයතො තදුභයං භොතී”තිආදිනා වත්තබ්බං සන්ධායාහ. සබ්බපදෙසුති වුත්තාවසිට්ඨෙසු සබ්බපදෙසු. යෙනකාමං යථාරුචි ගච්ජතිති යෙනකාමංගමොති අනුනාසිකලොපං අකත්ථා නිද්දෙසො. භූජො අත්තතො යථාසුඛචිතියොගො ඉස්සො ඉච්ඡිතබ්බො එත්ථාති භුජිස්සො, සාමිකො. සො පන අපරසන්තකතාය “අත්තතො සන්තකො”ති වුත්තො. දුල්ලභආපතාය කං තාරෙන්ති එත්ථාති කත්තාරොති ආහ “නිරුද්ධං දීසමග්ග”න්ති.

විනාසෙතීති බාදනදුබ්බිතියොජනාදිහි යථා ඉණමූලං කිඤ්චි න භොති, තථා කරොති. යමහි රාගචත්ථුමිහි. සො පුග්ගලො. තෙන රාගචත්ථුනා, පුරිසො චෙ ඉත්ථියා, ඉත්ථි චෙ පුරිසෙන. ඉණං විය කාමච්ඡන්දො දට්ඨබ්බො පිළාසමානතො.

න චිත්තීති න ජානාති. උපද්දවෙථාති සුඛවිභාරස්ස උපද්දවං කරොථ, විබාධෙථාති අත්ථො. රොගො විය බ්‍යාපාදො දට්ඨබ්බො සුඛඤ්ජනසමානතො.

නානාවිධභෙතුපායාලඬිකතතාය බන්ධායතනධාතුපටිච්චසමුප්පාදාදිධම්මනීතිවිචිත්තතාය ව විචිත්තනයෙ. ධම්මස්සවනෙති ධම්මකථායං. කථා හි සොතබ්බට්ඨෙත “සචන”න්ති වුත්තා. එවමෙත්ථ සීලං විහත්තං, එවං ක්කානාහිඤ්ඤා, එවං විපස්සනාමග්ගඵලානීති නෙව තස්ස ධම්මස්සවනස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං ජානාති. උට්ඨිතෙති

නිවිසීම. අහෝ කාරණයන්හි තත්ව තත්ව පරික්ෂාකරුවෙකුට නිකුත්කළායුතුය. අහෝ උපමානි තස්සෙව කාරණය සනිට්ටුකළයුතුය. අනුවයනො බැහැරකළයුතුය ව පනිට්ටු උදාහරණය. බන්ධනාගාර විය ටීනම්දිම දවයබිබ දුක්බතො නියානස්ස විබන්ධනතො.

යස්මා කුක්කුච්චනිවරණං උද්ධව්වරහිතං නත්ථි, යස්මා වා උද්ධව්වකුක්කුච්චං සමානකිච්චාභාරපට්ඨකං, තස්මා කුක්කුච්චස්ස වියයං දස්සෙන්නො “විනයෙ අපකතඤ්ඤානා”තිආදිමාහ. යථා හි උද්ධව්වං සත්තස්ස අවුපසමකරං, තථා කුක්කුච්චමපි. යථාපි උද්ධව්වස්ස ඤාතිවිතක්කාදි ආභාරො, තථා කුක්කුච්චස්සපි. යථා ව උද්ධව්වස්ස සමථො පට්ඨකං, තථා කුක්කුච්චස්සපිති. දාසබ්බං විය උද්ධව්වකුක්කුච්චං දවයබිබං අසෙරිභාවාපාදනතො.

සොළසවත්ථුකා විචිකිච්ඡා අට්ඨවත්ථුකං විචිකිච්ඡං අනුපට්ඨාති ආහ “අට්ඨසු යානෙසු විචිකිච්ඡා”ති. විචිකිච්ඡන්තොති සංසයන්තො. අධිමුච්චිත්වාති පත්තියායෙන්වා. ගණ්හිතුන්ති සද්ධෙය්‍යවත්ථුං පරිගහෙතුං. අභිමුඛං සප්පනං ආසප්පනං, පරිතො සප්පනං පරිසප්පනං. පද්දවයෙනපි විත්තස්ස අනිච්ඡනාකාරමෙව වදති. බෙමන්තගාමිමග්ගං න පරියොගාහති එතෙනාති අපරියොගාහනං, උස්සඬිකිතපරිසඬිකිතභාවෙන ඡම්භිතං හොති විත්තං යස්ස ධම්මස්ස වසෙන, සො ධම්මො ඡම්භිතත්තන්ති විචිකිච්ඡනාකාරමාහ. තෙනාහ “විත්තස්ස උප්පාදයමානා”ති. කන්තාරද්ධානමග්ගො වියාති සාසඬිකකන්තාරද්ධානමග්ගො විය දවයබිබං අප්පට්ඨපත්තිහෙතුභාවතො.

නත්ථි එත්ථ ඉණන්ති අණණො, තස්ස භාවො ආණණං, කස්සච ඉණස්ස අධාරණං. සම්ඤ්ඤාමන්තොති නිප්පන්තපිටිකප්පයොගො. පරිබුන්ධති උපරොධෙතිති ර-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා පලිබොධො, අසෙරිභාරො, තස්ස මූලං කාරණන්ති පලිබොධමූලං. ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වාති අසුභනිමිත්තග්ගාභාදිකෙ ඡ ධම්මෙ උප්පාදෙත්වා වඩ්ඪෙත්වා. ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වාති ව මෙත්තානිමිත්තග්ගාභාදයො ව තත්ථ තත්ථ ඡ ධම්මාති වුත්තාති වෙදිතබ්බො. පඡහතීති වික්ඛම්භනවසෙන පඡහති. තෙනාහ “ආචාරපණ්ණත්තිආදීනි සික්ඛාපියමානො”තිආදි. පරවත්ථුමිනි විසභාගවත්ථුස්මිං, පරවිසයො වා. පරවිසයා හෙතෙ වික්ඛුතො, යදිදං පඤ්ච කාමගුණා. ආණණංමිව කාමච්ඡන්ද්‍රප්පහනං ආහ පියවත්ථුඅභාවාවහතො.

ආචාරවිපත්තිපට්ඨාහකාති සික්ඛාපදාති ආචාරපණ්ණත්තිආදීනි. ආරොග්‍යමිව බ්‍යාපාදප්පහනං ආහ කායවිත්තානං ඵාසුභාවාවහතො.

බන්ධනා මොක්ඛමිව ටීනම්දිමප්පහනං ආහ විත්තස්ස නිග්ගහිතභාවාවහතො.

භුජ්ස්සං විය උද්ධව්වකුක්කුච්චප්පහනං ආහ විත්තස්ස සෙරිභාවාවහතො.

තිණං වියාති තිණමිව කත්වා. අගණෙත්වාති අවින්තෙත්වා. බෙමන්තභුමිං විය විචිකිච්ඡාපහනං ආහ අනුස්සඬිකිතාපරිසඬිකිතභාවෙන සම්මාපට්ඨපත්තිහෙතුභාවතො.

427. කිරියති (අ. නි. ටී. 3.5.28-29) ගබ්භාසයෙ බිජියතීති කරො, සම්භවො, කරතො ජාතොති කරජො, මාතාපෙත්තිකසම්භවොති අත්ථො. මාතුයා හි සරීරසණ්ඨාපනවසෙන කරතො ජාතොති කරජොති අපරෙ. උභයථාපි කරජකායන්ති වතුසන්තතිරූපමාහ. තෙමෙතීති තින්තං කරොති. කො පනෙත්ථ තින්තභාවොති ආහ “ස්නෙහෙතී”ති, පිතිස්නෙහෙන පිණනං කරොතිති අත්ථො. තෙනාහ “සබ්බත්ථ පවත්තපිතිසුඛං කරොති”ති. පිතිසමුට්ඨානපණ්ණරූපෙහි සකලස්ස කරජකායස්ස පරිපුට්ඨාය වෙන්ථ තංසමුට්ඨාපකපිතිසුඛානං සබ්බත්ථ පවත්ති ජොතිතා. පරිසන්දෙතීතිආදීසුපි එසෙව නයො. තත්ථාපි හි “සමන්තතො සන්දෙති තෙමෙති ස්නෙහෙති, සබ්බත්ථ පවත්තපිතිසුඛං කරොති”තිආදීනා යථාරහං අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරිපුරෙතීති වායුනා භස්තං විය ඉමං කරජකායං පිතිසුඛෙන පුරෙති. සමන්තතො පුසතීති ඉමං කරජකායං පිතිසුඛෙන පුසති. සබ්බාවතොති අ-කාරස්ස ආ-කාරො කතො, සබ්බාවයවතොති අත්ථොති ආහ “සබ්බකොට්ඨාසවතො”ති, මංසාදිසබ්බාභාවතොති අත්ථො. අපුට්ඨං නාම න හොති පිතිසුඛසමුට්ඨානෙහි රූපෙහි සබ්බත්ථකමෙව බ්‍යාපිතත්තා. කාතුඤ්ඤෙව යොජෙතුඤ්ඤෙව ඡෙකො සන්තොතුං පට්ඨලොති යොජනා. න්හානියවුණ්ණානං පරිමද්දනවසෙන පිණ්ඩං කරොන්තෙන හත්ථොන භාජනං නිප්පිලෙනබ්බං හොතීති ආහ “සන්තොන්තස්ස භිජ්ජතී”ති. අනුගතාති අනුපට්ඨා. පරිගතාති පරිතො සමන්තතො තින්තා. තින්තභාවෙනෙව සමං අන්තරං බාහිරඤ්ඤෙව එතිස්සාති සන්තරබාහිරා. සබ්බත්ථකමෙවොති සබ්බත්ථෙව. න ව පග්ගරිණි පමාණයුත්තස්සෙව උදකස්ස සිත්තත්තා. එත්ථ ව න්හානියපිණ්ඩං විය කරජකායො, තං තෙමෙත්වා සම්පිණ්ඩිතපමාණයුත්තඋදකං විය පට්ඨප්ඤ්ඤානසුඛං දවයබිබං.

428. හෙට්ඨා උඛිච්ඡන්වා උග්ගච්ඡනඋදකොති රහදස්ස අධොපුලඬාරාවසෙන උඛිච්ඡ උට්ඨහනඋදකො. අන්තොයෙව උඛිච්ඡනඋදකොති රහදස්ස අභිහන්තරෙයෙව පුලඬාරා අභුත්වා උට්ඨිතඋදකසිරාමුඛෙහි උඛිච්ඡනකො. ආගමනමග්ගොති නදිතලාකකන්දරසරආදිතො ආගමනමග්ගො.

429. උප්පලගව්‍යානි එත්ථ සන්තිති උප්පලිති (අ. නි. වී. 3.5.28-29), වාරි. අයමෙත්ථ විනිව්ඡයො, තථා හි ලොකෙ රත්තක්ඛිකො “පුණ්ඩරිකක්ඛො”ති වුවිවති. කෙවි පන “රත්තං පද්මං, සෙනං පුණ්ඩරික”න්ති වදන්ති. උප්පලාදීති විය කරජකායො, උදකං විය තතියස්සානසුඛන්ති අයමිපි අත්ථො “පුරිමනායො”ති අතිදෙසෙනෙව විභාවිතොති දට්ඨබ්බං.

430. නිරුපක්කිලෙසට්ඨොනාති රජොජල්ලාදිනා අනුපක්කිලිට්ඨතාය අමලීනභාවෙන. අමලීනමිපි කිඤ්චි වත්ථු පහස්සරසභාවං හොතිති වුත්තං “පහස්සරට්ඨොනා”ති. උතුළරණන්ති උණ්භඋතුළරණං. සබ්බත්ථකමෙව ඤානසුඛෙන ඵුට්ඨො කරජකායො යථා උතුනා ඵුට්ඨවත්ථසදිසොති ආහ “වත්ථං විය කරජකායො”ති. තස්මාති “වත්ථං වියා”තිආදිනා වුත්තමෙවත්ථං හෙතුභාවෙන පච්චාමසති, කරජකායස්ස වත්ථසදිසත්තා චතුත්ථස්සානසුඛස්ස ච උතුළරණසදිසත්තාති අත්ථො. සන්තසභාවත්තා ඤාණුත්තරත්තා වෙන්ථ උපෙක්ඛාපි සුඛෙ සඬගහිතාති චතුත්ථස්සානෙපි සුඛග්ගහණං කතං. “පරිසුද්ධෙන පරියොදානෙන ඵරිත්ථා නිසින්තො හොති”ති වචනතො චතුත්ථස්සානවිත්තස්ස වත්ථසදිසතා වුත්තා. චතුත්ථස්සානසමුට්ඨානරූපෙහි හික්ඛුනො කායස්ස ඵුට්ඨාවං සන්ධාය “තංසමුට්ඨානරූපං උතුළරණං වියා”ති වුත්තං. පුරිසස්ස කායො විය හික්ඛුනො කරජකායොති අයං පනත්ථො පාකටොති න ගහිතො, ගහිතො එව වා “යථා හි කත්ථවි...පෙ.... කායො ඵුට්ඨො හොති”ති වුත්තත්තා.

431. පුබ්බෙතිවාසඤාණඋපමායන්ති පුබ්බෙතිවාසඤාණස්ස දස්සිතඋපමායං. තංදිවසංකතකිරියාගහණං පාකතිකසත්තස්සපි යෙභුයොන පාකටා හොතිති දස්සනත්ථං. තංදිවසගතගාමත්තයග්ගහණෙනෙව මහාභිනිභාරෙහි අඤ්ඤෙසමිපි පුබ්බෙතිවාසඤාණලාභිනං තිසු භවෙසු කතා කිරියා යෙභුයොන පාකටා හොතිති දිපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

432. සම්මුඛද්වාරාති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අභිමුඛද්වාරා. අපරාපරං සඤ්චරන්තෙති තංතංකිච්චවසෙන ඉතො විතො ච සඤ්චරන්තෙ. ඉතො පන ගෙහා...පෙ.... පවිසනවසෙනපිති ඉදං චුතුපපාතඤාණස්ස විසයදස්සනවසෙන වුත්තං. ද්විත්තං ගෙහානං අන්තරෙ යත්ථාති ද්විත්තං ගෙහද්වාරානං සම්මුඛට්ඨානභූතෙ අන්තරවිටීයං වෙමජ්ඣෙ යත්ථා. තෙසු හි එකස්ස වෙ පාචිනමුඛද්වාරං ඉතරස්ස පච්ඡිමමුඛං, තස්ස සම්මුඛං උභිත්තං අන්තරවිටීයං ධීතස්ස දක්ඛිණාමුඛස්ස, උත්තරාමුඛස්ස චා වක්ඛුමතො පුරිසස්ස තත්ථ පවිසනකතික්ඛමනකපුරිසා යථා සුඛෙනෙව පාකටා හොන්ති, එවං දිබ්බවක්ඛුඤාණසමඬගිතො වචනකඋපපජ්ජනකපුරිසා. යථා පන තස්ස පුරිසස්ස අඤ්ඤෙනෙව බණෙන පවිසන්තස්ස දස්සනං, අඤ්ඤෙන නික්ඛමන්තස්ස දස්සනං, එවං ඉමස්සපි අඤ්ඤෙනෙව බණෙන වචමානස්ස දස්සනං, අඤ්ඤෙන උපපජ්ජමානස්ස දස්සනන්ති දට්ඨබ්බං. ඤාණස්ස පාකටාති ආනෙත්ථා සම්බන්ධො. තස්මාති ඤාණස්ස.

433. පබ්බතසිඛරං යෙභුයොන සංඛිත්තං සඬකුචිතං හොතිති ඉධ පබ්බතමත්ථකං “පබ්බතසඬබ්බෙපො”ති වුත්තං, පබ්බතපරියාපන්තො චා පදෙසො පබ්බතසඬබ්බෙපො. අනාවිලොති අකාලුස්සො. සා වස්ස අනාවිලතා කද්දමාභාවෙන හොතිති ආහ “නික්කද්දමො”ති. ධීතාසුපි නිසින්තාසුපි ගාවිසු. විජ්ජමානාසුපි ලබ්භමානාසු. ඉතරා ධීතාපි නිසින්තාපි වරන්තිති වුවිවන්ති සහවරණඤායෙන. තිට්ඨන්තමෙව, න කදාවිපි වරන්තං. ද්වයන්ති සිප්පිසම්මුකං මච්ඡගුම්ඛන්ති ඉමං උභයං තිට්ඨන්තන්ති වුත්තං, වරන්තමිපිති අධිප්පායො. කිං චා ඉමාය සහවරියාය, යථාලාභග්ගහණං පනෙත්ථ දට්ඨබ්බං. සක්ඛරකට්ඨස්ස හි වසෙන “තිට්ඨන්ත”න්ති, සිප්පිසම්මුකස්ස මච්ඡගුම්ඛස්ස ච වසෙන “තිට්ඨන්තමිපි, වරන්තමිපි”ති යොජනා කාතබ්බා.

434. හික්ඛුති හින්තකිලෙසොති හික්ඛු. සො හි පරමත්ථතො සමණොතිනාමකො. තත්ථ අරියමග්ගෙන සබ්බසො පාපානං සමිතාවිති සමණො. තෙනාහ “සමිතපාපත්තා”ති. සෙට්ඨට්ඨොන භුග්මා වුවිවති සමමාසම්බුද්ධො, තතො ආගතොති භුග්මා, අරියමග්ගො, තං අසම්මොහපට්ඨෙධවසෙන අඤ්ඤාසිති බ්‍රාහ්මණො. තංසමඬගිතාය හිස්ස පාපානං බාහිතභාවො. තෙනාහ “බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො”ති. අට්ඨබ්බිකෙන අරියමග්ගජලෙන න්භාතචා නිද්ධොතකිලෙසොති න්භාතකො. ගතත්තාති පහානාහිසමයවසෙන පටිවිද්ධත්තා. තෙනාහ “විදිතත්තා”ති. නිස්සුතත්තාති සමුච්ඡෙදප්පහානවසෙන සන්තානතො සබ්බසො නිහතත්තා. තෙනාහ “අපහතත්තා”ති, මරියාදවසෙන කිලෙසානං හිංසිතත්තා අරියමග්ගෙහි ඔධිසො සබ්බසො කිලෙසානං සමුච්ඡින්නත්තාති අත්ථො. තෙනාහ “හතත්තා”ති. ආරකත්තාති සුප්පහීනතාය විජ්ජකට්ඨභාවතො. තෙනාහ “දුරිභූතත්තා”ති. උභයමිපි උභයත්ථ යොජෙනබ්බං – කිලෙසානං ආරකත්තා හතත්තා දුරිභූතත්තා ච අරියො, තථා අරහන්ති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං උත්තානත්ථත්තා සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

මහාඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. වූළඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා

435. පුරිමසදිසමෙවාති “අස්සපුරවාසීනං හික්ඛුසඬ්ඛෙ ගාරවඛභුමානං නිපච්චකාරඤ්ච දිස්වා හික්ඛු පිණ්ඩපාතාපවායනෙ නියොජෙත්තො ඉදං සුත්තං අභාසී”ති පුරිමසුත්තෙ මහාඅස්සපුරෙ (ම. නි. අට්ඨ. 2.415) වුත්තසදිසමෙව. සමණානං අනුව්ඡවිකාති සමණානං සමණභාවස්ස අනුව්ඡවිකා පතිරූපා. සමණානං අනුලොමප්පට්ඨදාති සමණානං සාමඤ්ඤසඬ්ඛාතස්ස අරියමග්ගස්ස අනුකුලප්පට්ඨදා.

436. එතෙ ධම්මානි එතෙ පාළියං ආගතා අභිජ්ඣාධ්‍යාපාදාදයො පාපධම්මා. උප්පජ්ජමානානි උප්පජ්ජමානා එව, පගෙව සන්තානෙ භාවිතා. මලිනෙති මලවන්තෙ කිලිට්ඨෙ. මලග්ගහිතෙති ගහිතමලෙ සඤ්ජාතමලෙ. සමණමලානි සමණානං සමණභාවස්ස මලා. දුස්සන්තීති විපජ්ජන්ති විතස්සන්ති. සමණදොසානි සමණානං සමණභාවදුස්සනා. කසටෙති අසාරෙ. නිරොපෙති නිත්තෙපෙ. අයතො සුඛතො අපෙතානි අපායා, නිරයාදයො, තං ඵලං අරහන්ති, තං පයොජනං වා එතෙසන්ති ආපායිකා. ධානානි අභිජ්ඣාදයො. තෙනාහ “අපායෙ”තිආදි. කාරණභාවෙන දුග්ගතිපරියාපන්නාය වෙදනාය භිතානිති දුග්ගතිවෙදනියානි. තෙන චුත්තං “දුග්ගතියං විපාකවෙදනාය පච්චයාන”න්ති. තිබ්ණං අයන්ති වෙකන්තකසදිසං සාරඅයං. අයෙනානි අයොසංසකෙන. කොඤ්චසකුණානං කිර කුච්ඡියං නිචුත්ථං යං කිඤ්චි ඛරං තිබ්ණඤ්චි හොති. තථා හි තෙසං චච්චං අට්ඨමිපි පාසාණමිපි විලියාපෙති. තෙන චුත්තං “කොඤ්චසකුණො ඛාදාපෙන්නි”ති. තං කිර අයචුණ්ණං අග්ගිනාපි කිච්ඡෙන දස්හති, හෙසජ්ජබලෙන පන සුඛෙන දස්හෙයා. තෙන චුත්තං “සුසික්ඛිතා ව නං අයකාරා ඛහුහත්ථකම්මමුලං ලභිත්වා කරොන්ති”තිආදි. අතිතිබ්ණං හොති, අඤ්ඤතරං අයොබන්ධනං ඵෙග්ගුදණ්ඩං විය සුඛෙනෙව ඡින්දන්ති. සසබ්බාරවම්මෙහි සඬ්ඝට්ඨට්ඨෙන සඬ්ඝාට්ඨි චුච්චති ආචුධපරිච්ඡදොති ආහ “සඬ්ඝාට්ඨානි කොසියා”ති. පරියොනද්ධන්ති පරිතො ඔනද්ධං ඡාදිතං. සමන්තතො වෙධිතන්ති සබ්බසො පිහිතං.

437. රජොති ආගන්තුකරජො. ජල්ලන්ති සරිරෙ උට්ඨානකලොණාදිමලං. රජොජල්ලඤ්ච වතසමාදානවසෙන අනපනිතං එතස්ස අත්ථිති රජොජල්ලිකො, තස්ස. තෙනාහ “රජොජල්ලධාරිනො”ති. උදකං ඔරොහන්තස්සාතිආදිනමත්ථො මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනායං චුත්තොයෙව. සබ්බමෙතන්තිආදිසු සබ්බසොපි වතසමාදානවසෙනානි අධිප්පායො. යස්මා සබ්බමෙන ඛාහිරසමයවසෙනෙව කථිතං, තස්මා සඬ්ඝාට්ඨකස්සාති පිලොතිකකණ්ඨෙහි සඬ්ඝට්ඨන්තා “සඬ්ඝාට්ඨි”ති ලද්ධනාමවත්ථධාරිනොති අත්ථො. තථා හි පාළියං “සඬ්ඝාට්ඨකස්ස”ඉවෙව චුත්තං, න “හික්ඛුනො”ති. තෙනාහ “ඉමස්මිං හී”තිආදි. කස්මා පනෙත්ථ හගවතා සඬ්ඝාට්ඨකත්තාදිනියෙව වතසමාදානානි පටික්ඛිත්තානිති? නයදස්සනමෙන අඤ්ඤෙසමිපි පඤ්චාතපමුගවතාදිනං තප්පටික්ඛෙපෙනෙව පසිද්ධිනො. අපරෙ පන භණන්ති – “නාහං, හික්ඛෙව, සඬ්ඝාට්ඨකස්ස සඬ්ඝාට්ඨාරණමත්තෙන සාමඤ්ඤං වදාමි”ති චුත්තෙ තත්ථ නිසින්නො කොචි තිත්ථන්තරලද්ධිකො අවෙලකත්තං නු ඛො කථන්ති විත්තෙසි, අපරෙ රජොජල්ලකත්තං නු ඛො කථන්ති, එවං තං තං විත්තෙන්නානං අජ්ඣාසයවසෙන හගවා ඉමානෙව වතසමාදානානි ඉධ පටික්ඛිපිති. සඬ්ඝාට්ඨකන්ති නිවාසනපාරුපනවසෙන සඬ්ඝාට්ඨන්තං. තෙනාහ “සඬ්ඝාට්ඨකං වත්ථ”න්තිආදි. අත්තතො රුචියා මිත්තාදයො සඬ්ඝාට්ඨකං කරෙය්‍යුං, පච්ඡා විඤ්ඤතං පත්තකාලෙ සඬ්ඝාට්ඨකත්තෙ සමාදපෙය්‍යුං.

438. අත්තානං විසුජ්ඣන්තං පස්සති අභිජ්ඣාදිනං සමුදාචාරාභාවතො. මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නන්තා විසුද්ධොති පන න වත්තබ්බො. පාමොජ්ජන්ති තරුණපිතිමාහ. තස්ස හි අත්තතො සම්මාපට්ටන්තියා කිලෙසානං වික්ඛම්භිතන්තා විත්තස්ස විසුද්ධතං පස්සන්තස්ස පාමොජ්ජං ඡායති, තං තුට්ඨාකාරං. තෙනාහ “තුට්ඨාකාරො”ති. පිතීති පස්සද්ධිආවහා බලවපිති. නාමකායො පස්සමිහතීති ඉමිනා උභයමිපි පස්සද්ධිං වදති. වෙදියතීති අනුභවති වින්දති. ඉදානි තෙන නිවරණෙහි විත්තස්ස විසොධනත්තං ලද්ධන්ති ආහ “අප්පනාප්පත්තං විය හොති”ති. අඤ්ඤත්ථ උට්ඨිතා අඤ්ඤං ධානං උපගතානි එත්තකෙන උපමාභාවෙන උච්චනිවතාසාමඤ්ඤෙන හෙට්ඨා අසද්ධම්මානං පටිපක්ඛවසෙන දෙසනාය පරියොසාපිතන්තා චුත්තං “යථානුසන්ධිතා”ති. මහාසිහනාදසුත්තෙ මග්ගො පොක්ඛරණියා උපමිතො “සෙය්‍යාථාපි, සාරිපුත්ත, පොක්ඛරණි”තිආදිං (ම. නි. 1.154) ආරහිත්වා උපමාසංසන්දනෙ “තථායං පුග්ගලො පටිපන්නො, තථා ව ඉරියති, තඤ්ච මග්ගං සමාරුල්ලො, යථා ආසවානං ඛයා”ති (ම. නි. 1.154) චුත්තන්තා. යථා හි පුරත්ථිමාදිදිසාහි ආගතා පුරිසා තං පොක්ඛරණිං ආගමිම විසුද්ධරුපකායා විගතපරිලාභා ව හොන්ති, එවං ඛන්තියාදිකුලතො ආගතා තථාගතප්පවෙදිතං ධම්මවිනයං සාසනං ආගමිම විසුද්ධනාමකායා විගතකිලෙසපරිලාභා ව හොන්ති. තස්මා සබ්බකිලෙසානං සම්මත්තා පරමත්ථසමණො හොතිති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

චූළඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව මහායමකවග්ගවණ්ණනා.

5. මූල්‍යමතවග්ගො

1. සාලෙයාකසුත්තවණ්ණනා

439. මහාජනකායෙ සන්තිපතිතෙති කෙවි “පහංසනවිධිං දස්සෙත්වා රාජකුමාරං භාසෙස්සාමා”ති, කෙවි “තං කීළනං පස්සිස්සාමා”ති එවං මහාජනසමුහෙ සන්තිපතිතෙ. දෙවනටන්ති දිබ්බගන්ධබ්බං. කුසලං කුසලන්ති වචනං උපාදායාති “කච්චි කුසලං? ආම කුසල”න්ති වචනපටිවචනවසෙන පවත්තකුසලවාදිතාය තෙ මනුස්සා ආදිතො කුසලාති සමඤ්ඤං ලභිංසු. තෙසං කුසලානං ඉස්සරාති රාජකුමාරා කොසලා. කොසලෙ ජාතා. තෙසං නිවාසොති සබ්බං පුබ්බෙ වුත්තනයමෙව. තෙනාහ “සො පදෙසො කොසලාති වුවචති”ති.

වාරිකං වරමානොති සාමඤ්ඤවචනමපි “මහතා...පෙ.... තදවසරී”ති වචනතො විසෙසං නිව්ච්චමෙවාති ආහ “අතුරිතවාරිකං වරමානො”ති. මහතාති ගුණමහත්තෙනපි සඬ්ඛ්‍යාමහත්තෙනපි මහතා. තස්මිඤ්ඤි භික්ඛුසමුහෙ කෙවි අධිසීලසික්ඛාවසෙන සීලසම්පන්නා, තථා කෙවි සීලසමාධිසම්පන්නා, කෙවි සීලසමාධිපඤ්ඤාසම්පන්නාති ගුණමහත්තෙනපි සො භික්ඛුසමුහො මහාති. තං අනාමසිත්වා සඬ්ඛ්‍යාමහත්තමෙව දස්සෙත්තො “සතං වා”තිආදිමාහ. අඤ්ඤාගාමපටිබද්ධජීවිකාවසෙන සමොසරන්ති එත්ථාති සමොසරණං, ගාමො නිවාසගාමො. න්ති සාලං බ්‍රාහ්මණගාමං. විහාරොති භගවතො විහරණචර්‍යානං. එත්ථාති එතස්මිං සාලෙයාකසුත්තෙ. අනියමිතොති අසුකස්මිං ආරාමෙ පබ්බතෙ රුක්ඛමුලෙ වාති න නියමිතො, සරුපග්ගහණවසෙන න නියමිත්වා වුත්තො. තස්මාති අනියමිතත්තා. අත්ථාපත්තිසිද්ධමත්ථං පරිකප්පනවසෙන දස්සෙත්තො “වනසණ්ඛො භවිස්සති”ති ආහ, අද්ධා භවෙයාති අත්ථො.

උපලභිංසුති (සාරත්ථ. ටී. 1.1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; දී. නි. ටී. 1.255; අ. නි. ටී. 2.3.64) සවනවසෙන උපලභිංසුති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “සොතද්වාර...පෙ.... ජානිංසු”ති ආහ. අවධාරණඵලත්තා සබ්බමපි වාක්‍යාං අන්තොගධාවධාරණන්ති ආහ “පදපුරණමත්තෙ වා නිපාතො”ති. අවධාරණත්ථෙති පන ඉමිනා ඉච්චත්ථාවධාරණත්ථං බො-සද්දග්ගහණන්ති දස්සෙති. “අස්සොසු”න්ති පදං බො-සද්දෙ ගහිතෙ තෙන ඵුල්ලිතමණ්ඩිතවිභුසිතං විය භොන්තං පුරිතං නාම භොති, තෙන ව පුරිමපච්ඡිමපදානි සංසිලිට්ඨානි භොන්ති, න තස්මිං අග්ගහිතෙති ආහ “පදපුරණෙන බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාමත්තමෙවා”ති. මත්ත-සද්දො විසෙසනිවත්තිඅත්ථො. තෙනස්ස අනත්ථන්තරදීපනතං දස්සෙති, එව-සද්දෙන පන බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාය එකන්තිකතං. සාලායං ජාතා සංවඨ්ඨකා සාලෙයාකා යථා “කත්තෙයාකා උබ්බෙයාකා”ති.

සමිතපාපත්තාති අවචන්තං අනවසෙසතො සවාසනං සමිතපාපත්තා. එවඤ්ඤි බාහිරකච්ඡිතරාගසෙක්ඛාසෙක්ඛපසාපසමනතො භගවතො පාපසමනං විසෙසිතං භොති. අනෙකත්ථත්තා නිපාතානං ඉධ අනුස්සවත්ථො අධිජ්ජෙතොති ආහ “බලුති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො”ති. ආලපනමත්තන්ති පියාලාපවචනං. පියසමුදාහාරා හෙතෙ “භො”ති වා “ආවුසො”ති වා “දෙවානංපියා”ති වා. ගොත්තවසෙනාති එත්ථ තං තායතීති ගොත්තං. ගොතමොති හි පවත්තමානං අභිධානං බුද්ධිඤ්ඤ ඵකංසිකවිසයතාය තායති රක්ඛතීති ගොතමගොත්තං. යථා හි බුද්ධි ආරම්මණභූතෙන අත්ථෙත විනා න වත්තති, එවං අභිධානං අභිධෙයාභූතෙන, තස්මා සො තාති තායති රක්ඛතීති වුවචති. සො පන අත්ථතො අඤ්ඤකුලපරම්පරාසාධාරණං තස්ස කුලස්ස ආදිපුරිසසමුදාගතං තංකුලපරියාපන්නසාධාරණං සාමඤ්ඤරූපන්ති දට්ඨබ්බං. උච්චාකුලපරිදීපනං උදිතොදිතවිපුලබත්තියකුලවිභාවනතො. සබ්බබත්තියානඤ්ඤි ආදිභූතමහාසම්මතමහාරාජතො පට්ඨාය අසම්භින්නං උළාරතමං සක්‍යරාජකුලං. කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙනාති ඤාතිපාරිජුඤ්ඤාගොගපාරිජුඤ්ඤාදිනා කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන පරිභානියා අනභිභූතො අනජ්ඣොත්ථො. තථා හි කදාවිපි තස්ස කුලස්ස තාදිසපාරිජුඤ්ඤාභාවො, අභිනික්ඛමනකාලෙ ව තතො සමිද්ධතමභාවො ලොකෙ පාකටො පඤ්ඤාතොති. සක්‍යකුලා පබ්බජිතොති ඉදං වචනං භගවතො සද්ධාපබ්බජිතභාවදීපනං වුත්තං මහන්තං ඤාතිපරිවට්ටං මහන්තඤ්ඤි භොගක්ඛන්ධං පභාය පබ්බජිතභාවදීපනතො. එත්ථ ව සමණොති ඉමිනා පරික්ඛකපනෙහි භගවතො බහුමනභාවො දස්සිතො සමිතපාපනාදීපනතො, ගොතමොති ඉමිනා ලොකියජනෙහි උළාරතමකුලීනතාදීපනතො.

අබ්භුග්ගතොති එත්ථ අභි-සද්දො ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානො, තංයොගතො පන “භවත්තං ගොතම”න්ති උපයොගවචනං සාමිඅත්ථෙපි සමානං ඉත්ථම්භූතයොගදීපනතො “ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථෙ”ති වුත්තං. තෙනාහ “තස්ස බො පන භොතො ගොතමස්සාති අත්ථො”ති. කල්‍යාණොති හද්දකො. සා වස්ස කල්‍යාණතා උළාරවිසයතායාති ආහ “කල්‍යාණගුණසමන්නාගතො”ති. තංවිසයතා හෙත්ථ සමන්නාගමො. සෙට්ඨොති එත්ථාපි එසෙව නයො යථා “භගවාති වචනං සෙට්ඨ”න්ති (පාරා. අට්ඨ. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; විසුද්ධි. 1.142; උදා. අට්ඨ. 1; ඉතිවු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා; මහානි. අට්ඨ. 50). “භගවා අරහ”න්තිආදිනා ගුණානං සංකිත්තනතො සංසද්දනතො ව කිත්තිසද්දො වණ්ණොති ආහ “කිත්තියෙවා”ති. කිත්තිපරියායොපි හි සද්ද-සද්දො යථා තං “උළාරසද්දා ඉසයො ගුණවත්තො තපස්සිනො”ති. ථුතිසොසොති අභිත්ථවුදාහාරො. අජ්ඣොත්ථරිත්ථාති පටිපක්ඛාභාවෙන අනඤ්ඤසාධාරණතාය ව අභිභවිත්ථා.

සො හගවාති යො සො සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ හඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො දෙවානං අතිදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා ලොකනාටො භාග්‍යවත්තතාදීහි කාරණෙහි හගවාති ලද්ධනාමො, සො හගවා. “හගවා”ති හි ඉදං සත්ථු නාමකිත්තනං. තථා හි චුත්තං “හගවාති නෙතං නාමං මාතරා කත”න්තිආදි (මහානි. 149, 198, 210; චූළනි. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 2). පරතො පන “හගවා”ති ගුණකිත්තනමෙව. එවං “අරහ”න්තිආදීහි පදෙහි යෙ සදෙවකෙ ලොකෙ අතිවිය පඤ්ඤාතා බුද්ධගුණා, තෙ නානප්පකාරතො විභාවිතාති දස්සෙතුං පච්චෙකං ඉතිපි-සද්දො යොජෙතබ්බොති ආහ “ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සමාසම්බුද්ධො...පෙ.... ඉතිපි හගවා”ති. “ඉතිපෙතං භූතං, ඉතිපෙතං තච්ඡ”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.6) විය හි ඉධ ඉති-සද්දො ආසන්නපච්චක්ඛකාරණත්ථො, පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො තෙන තෙසං ගුණානං ඛුඤ්ඤාතො. තාති ගුණසල්ලක්ඛණකාරණාති සද්ධාසම්පන්නානං විඤ්ඤාජාතිකානං පච්චක්ඛාති එවාති දස්සෙත්තො “ඉමිනා ච ඉමිනා ච කාරණෙනාති චුත්තං හොති”තිආදි. තතො විසුද්ධිමග්ගතො. තෙසන්ති “අරහ”න්තිආදීනං. විත්ථාරො අත්ථනිද්දෙසො ගහෙතබ්බො. තතො එව තංසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. මහාටි. 1.130) චුත්තො “ආරකාති අරහං සුවිදුරභාවතො, ආරකාති අරහං ආසන්නභාවතො, රහිතබ්බස්ස අභාවතො, සයඤ්ච අරහිතබ්බතො, නත්ථි එතස්ස රහොගමනං ගතීසු පච්චාජාති, පාසංසභාවතො වා අරහ”න්තිආදීනා “අරහ”න්තිආදීනං පදානං අත්ථො විත්ථාරතො වෙදිතබ්බො.

හවන්ති චෙත්ථ (විසුද්ධි. මහාටි. 1.130; සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) –

“සම්මා නප්පට්ඨප්පන්නි, යෙ නිහිතාසයා නරා;
ආරකා තෙහි හගවා, දුරෙ තෙනාරහං මතො.

යෙ සම්මා පට්ඨප්පන්නි, සුප්පණ්ණාධිමුත්තිකා;
හගවා තෙහි ආසන්නො, තෙනාපි අරහං ජිනො.

පාපධම්මා රහා නාම, සාධුහි රහිතබ්බතො;
තෙසං සුට්ඨු පහිනන්තා, හගවා අරහං මතො.

යෙ සවිජ්ඣක්ඛසද්ධම්මා, අරියා සුද්ධගොචරා;
න තෙහි රහිතො හොති, නාටො තෙනාරහං මතො.

රහො වා ගමනං යස්ස, සංසාරෙ නත්ථි සබ්බසො;
පහිනජාතිමරණො, අරහං සුගතො මතො.

ගුණෙහි සදිසො නත්ථි, යස්මා ලොකෙ සදෙවකෙ;
තස්මා පාසංසියත්තාපි, අරහං ද්විපදුත්තමො.

ආරකා මන්දබුද්ධිනං, ආසන්නා ච විජානනං;
රහානං සුප්පහිනන්තා, විදුනාමරහෙයාතො;
හවෙසු ච රහාභාවා, පාසංසා අරහං ජිනො”ති.

සුන්දරන්ති හද්දකං. තඤ්ච පස්සන්නස්ස හිතසුඛාවහභාවෙන වෙදිතබ්බන්ති ආහ “අත්ථාවහං සුඛාවහ”න්ති. තත්ථ අත්ථාවහන්ති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථසඤ්ඡිතහිතාවහං. සුඛාවහන්ති තප්පරියාපන්නතිට්ඨසුඛාවහං. තථාරූපානන්ති තාදිසානං. යාදිසෙහි පන ගුණෙහි හගවා සමන්නාගතො, තෙහි චතුප්පමාණිකස්ස ලොකස්ස සබ්බථාපි අච්චන්තාය පසාදනියොති දස්සෙතුං “අනෙකෙහිපි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යථාභූත...පෙ.... අරහතන්ති ඉමිනා ධම්මප්පමාණානං ලුඛප්පමාණානං සත්තානං හගවතො පසාදාවහනමාහ, ඉතරෙන ඉතරෙසං. දස්සනමත්තම්පි සාධු හොතිති එත්ථ කොසියසකුණස්ස වත්ථු කට්ඨෙතබ්බං. එකං පදම්පි සොතුං ලහිස්සාම, සාධුතරංයෙව හවිස්සතීති එත්ථ මණ්ඩුකදෙවපුත්තවත්ථු කට්ඨෙතබ්බං.

ඉමිනා නයෙන අගාරිකපුච්ඡා ආගතාති ඉදං යෙභුය්‍යාවසෙන චුත්තං. යෙභුය්‍යෙන හි අගාරිකා එවං පුච්ඡන්ති. අනගාරිකපුච්ඡායපි එසෙව නයො. යථා න සක්කොන්ති...පෙ.... විස්සජ්ජෙත්තොති ඉමිනා සත්ථු තෙසං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං නිග්ගණ්හනවිධිං දස්සෙති. තෙසඤ්ඡි සංඛිත්තරුචිතාය සබ්බෙපදෙසනා, තාය අත්ථං අජානන්තා විත්ථාරදෙසනං ආයාචන්ති, සා ච තෙසං සංඛිත්තරුචිතා පණ්ඩිතමානිතාය, සො ච මාතො යථාදෙසිතස්ස අත්ථස්ස අජානන්තෙ අප්පතිට්ඨො හොති, ඉති හගවා තෙසං මානනිග්ගහනවිධිං විත්තෙත්වා සබ්බෙපෙනෙව පඤ්ඤා විස්සජ්ජෙසි, න සබ්බසො දෙසනාය අසල්ලක්ඛණත්ථං. තෙනාහ “පණ්ඩිතමානිකා හි”තිආදි. යස්මා මං තුම්හෙ යාවථ, සංඛිත්තෙන චුත්තමත්ථං න ජානිත්ථාති අධිප්පායො.

440. “එකවිධෙන ඤාණවත්ථු”න්තිආදිසු (විහ. 751) විය කොට්ඨාසත්ථො විධ-සද්දො, සො ව විහත්තිවචනවිපල්ලාසං කත්වා පච්චත්තෙ කරණවචනවසෙන “තිවිධ”න්ති චුත්තො. අත්ථො පන කරණසුච්චවචනවසෙන දට්ඨබ්බොති ආහ “තිවිධන්ති තීභි කොට්ඨාසෙහි”ති. පකාරත්ථො වා විධ-සද්දො, පකාරත්ථත්තායෙව ලබ්භමානං අධම්මවරියාවිසමවරියාභාවසාමඤ්ඤං, කායද්වාරිකභාවසාමඤ්ඤං වා උපාදාය එකත්තං නෙත්වා “තිවිධ”න්ති චුත්තං. පකාරහෙදෙ පන අපෙක්ඛිතෙ “තිවිධා”ඉච්චෙව චුත්තං හොති. කායෙනාති එත්ථ කායොති වොපනකායො අධිප්පෙනො, සො ව අධම්මවරියාය ද්වාරභූතො තෙන විනා තස්සා අප්පචත්තනතො. කායෙනාති ව හෙතුමිති කරණවචනං. කිඤ්චාපි හි අධම්මවරියාසඬ්ඛිතවෙනනාසමුට්ඨානා සා විඤ්ඤන්ති, න ව සා පට්ඨානෙ ආගතෙසු චතුර්විසතියා පච්චයෙසු එකෙනපි පච්චයෙන වෙනනාය පච්චයො හොති, තස්සා පන තථාපචත්තමානාය කායකම්මසඤ්ඤිතාය වෙනනාය පචත්ති හොතිති තෙන ද්වාරොන ලක්ඛිතබ්බභාවතො තස්සා කාරණං විය ව සබ්බොභාරමත්තං හොති. කායද්වාරොනාති වා කායෙන ද්වාරභූතෙන කායද්වාරභූතෙනාති තං ඉත්ථම්භූතලක්ඛණෙ කරණවචනං. අධම්මං වරති එතායාති අධම්මවරියා, තථාපචත්තා වෙනනා. අධම්මොති පන තංසමුට්ඨානො පයොගො දට්ඨබ්බො. ධම්මතො අනපෙනාති ධම්මා, න ධම්මාති අධම්මා, අධම්මා ව සා වරියා වාති අධම්මවරියා. පච්චනිකසමනට්ඨෙන සමං, සමානං සදිසං යුත්තන්ති වා සමං, සුවරිතං. සමතො විගතං, විරුද්ධං වා තස්සාති විසමං, දුච්චරිතං. සා එව විසමා වරියාති විසමවරියා. සබ්බෙසු කණ්ඞසුක්කපදෙසුති “චතුර්විධං වාචය අධම්මවරියාවිසමවරියා හොති”තිආදිනා උද්දෙසනිද්දෙසවසෙන ආගතෙසු සබ්බෙසු කණ්ඞපදෙසු – “තිවිධං බො ගහපතයො කායෙන ධම්මවරියාසමවරියා හොති”තිආදිනා උද්දෙසනිද්දෙසවසෙන ආගතෙසු සබ්බෙසු සුක්කපදෙසු ව.

රොදෙති කුරුරකම්මන්තතාය පරපට්ඨිද්ධෙ සත්තෙ අස්සුති මොචෙතිති රුද්දො, සො එව ලුද්දො ර-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා. කක්ඛලොති ලුද්දො. දාරුණොති ඵරුසො. සාහසිකොති සාහස්සකාරී. සචෙපි න ලිප්පන්ති. තථාවිධො පරෙසං ඝාතනසිලො ලොභිතපාණීත්වෙව චූච්චති යථා දානසිලො පරෙසං දානත්ථං අධොතභත්ථොපි “පයතපාණී”ත්වෙව චූච්චති. පහරණං පහාරදානමත්තං හතං, පචුද්ධං පහරණං පරස්ස මාරණං පහතන්ති දස්සෙත්තො “හතෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ නිවිට්ඨොති අභිනිවිට්ඨො පසුතො.

යස්ස වසෙන “පරස්සා”ති සාමිනිද්දෙසො, තං සාපතෙයාං. යඤ්භි සාමඤ්ඤතො ගහිතං, තං තෙනෙව සාමිනිද්දෙසෙන පකාසිතන්ති ආහ “පරස්ස සන්තක”න්ති. පරස්සපරචිත්තුපකරණන්ති වා එකමෙවෙනං සමාසපදං, යං කිඤ්චි පරසන්තකං විසෙසතො පරස්ස චිත්තුපකරණං වාති අත්ථො. තෙහි පරෙහීති යෙසං සන්තකං, තෙහි. යස්ස වසෙන සුරිසො “ටෙතො”ති චූච්චති, තං ටෙයාන්ති ආහ “අවහරණචිත්තස්සෙතං අධිවචන”න්ති. ටෙයාසඬ්ඛාතෙන, න විස්සාසතාවකාලිකාදිවසෙනාති අත්ථො.

මතෙ වාති වා-සද්දො අචුත්තචිකප්පත්ථො. තෙන පබ්බජිතාදිභාවං සඬ්ගණ්භාති. එතෙනුපායෙනාති යං මාතරි මතාය, නට්ඨාය වා පිතා රක්ඛති, සා පිතුරක්ඛිතා. යං උභොසු අසන්තෙසු භාතා රක්ඛති, සා භාතුරක්ඛිතාති එවමාදිං සන්ධායාහ. සභාගකුලානීති ආවාහකිරියාය සභාගාති කුලාති. දස්සුකවිධිං වා උද්දිස්ස යපිතදණ්ඩාරාජාදිහි. සම්මාදිට්ඨිසුත්තෙ (ම. නි. අට්ඨ. 1.89) “අසද්ධම්මාධිප්පායෙන කායද්වාරප්පචත්තා අගමනියට්ඨානචිත්තකමවෙනනා”ති එවං චුත්තම්චිජාචාරලක්ඛණවසෙන.

හත්ථපාදාදිහෙතුති හත්ථපාදාදිහෙදනහෙතු. ධනහෙතුති ධනස්ස ලාභහෙතු ජානිහෙතු ව. ලාභොති ඝාසච්ඡාදනාති ලබ්භතිති ලාභො. කිඤ්චික්ඛන්ති කිඤ්චිමත්තකං ආමිසජානං. තෙනාහ “යං වා”තිආදි. ජානන්තොයෙවාති මුසාභාවං තස්ස වත්ථුනො අත්ථි, තං ජානන්තො එව.

අණ්ඩකාති චූච්චති රුක්ඛෙ අණ්ඩසදිසා ගණ්ඨියො. යථා ථද්ධා විසමා දුබ්බිනිතා ව හොන්ති, එවමෙවං බුංසනවම්භනවසෙන පචත්තවාචාපි හි “අණ්ඩකා”ති චුත්තා. තෙනාහ “යථා සදොසෙ රුක්ඛෙ”තිආදි. කක්කසාති ඵරුසා එව, සො පනස්සා කක්කසභාවො බ්‍යාපාදනිමිත්තතාය තතො පුතිකාති. තෙනාහ “යථා නාමා”තිආදි. කටුකාති අනිට්ඨා. අමනාපාති න මනවධිස්ථි, තතො එව දොසජනනී, චිත්තසන්දොසුප්පත්තිකාරිකා. මම්මෙසුති සට්ටනෙන දුක්ඛුප්පත්තිතො මම්මසදිසෙසු ජාතිආදිසු. ලග්ගනකාරීති එවං වදන්තස්ස එවං වදාමිති අත්ථාධිප්පායෙන ලග්ගනකාරී, න බ්‍යාඤ්ජනවසෙන. කොධස්ස ආසන්තා තස්ස කාරණභාවතො. සදොසවාචායාති අත්තතො සමුට්ඨාපකදොසස්ස වසෙන සදොසවාචාය වෙච්චනාති.

අකාලෙනාති අයුත්තකාලෙන. අකාරණනිස්සිතන්ති නිප්ඵලං. ඵලඤ්භි කාරණනිස්සිතං නාම තදවිනාභාවතො. අකාරණනිස්සිතං නිප්ඵලං, සම්ඵන්ති අත්ථො. අසභාවචත්තාති අයාථාවචාදි. අසංවරචිතයපට්ටසංයුත්තස්සාති සංවරචිතයරහිතස්ස, අත්තතො සුණන්තස්ස ව න සංවරචිතයාවහස්ස වත්තා. හදයමඤ්ඡුසායං නිධෙතුන්ති අභිතසංහිතත්තා චිත්තං අනුප්පවිසෙත්වා නිධෙතුං. අයුත්තකාලෙති ධම්මං කට්ඨන්තෙන යො අත්ථො යස්මිං කාලෙ චත්තබ්බො, තතො පුබ්බෙ පච්ඡා තස්ස අකාලො, තස්මිං අයුත්තකාලෙ වත්තා හොති. අනපදෙසන්ති හගචතා අසුකසුත්තෙ එවං චුත්තන්ති සුත්තාපදෙසවරහිතං. අපරිච්ඡේදන්ති පරිච්ඡේදරහිතං. යථා පන වාචා පරිච්ඡේදරහිතා හොති, තං දස්සෙතුං “සුත්තං වා”තිආදි චුත්තං. උපලබ්භන්ති අනුයොගං. බාහිරකථංයෙවාති යං සුත්තං, ජාතකං වා නික්ඛිත්තං, තස්ස සරිරභූතං කථං අනාමසිත්වා තතො බහිභූතංයෙව කථං. සම්පජ්ජිත්වාති විරුළ්භං ආපජ්ජිත්වා.

පවේණිජාතකාවාති අනුජාතපාරොහමුලානියෙව තිට්ඨන්ති. ආහරිත්වාති නික්ඛිත්තසුත්තතො අඤ්ඤමිපි අනුයොගඋපමාවත්ථුවසෙන තදනුපයොගිතං ආහරිත්වා. ජානාපෙතුන්ති එතදත්ථමිදං චුත්තන්ති ජානාපෙතුං යො සක්කොති. තස්ස කටේතුන්ති තස්ස තථාරූපස්ස ධම්මකට්ඨකස්ස බහුමිපි කටේතුං වට්ටති. න අත්ථනිස්සිතන්ති අත්තනො පරෙසඤ්ච න භිතාවහං.

අභිජ්ඣායනං යෙභුයොන පරසන්තකස්ස දස්සනවසෙන හොතිති “අභිජ්ඣාය ඔලොකෙනා හොති”ති චුත්තං. අභිජ්ඣායන්තො වා අභිජ්ඣායිතං වත්ථුං යත්ථ කත්ථවි ධීතමිපි පච්චක්ඛතො පස්සන්තො විය අභිජ්ඣායනීති චුත්තං “අභිජ්ඣාය ඔලොකෙනා හොති”ති. කම්මපථභෙදො න හොති, කෙවලං ලොභමත්තොව හොති පරිණාමනවසෙන අප්පචත්තත්තා. යථා පන කම්මපථභෙදො හොති, තං දස්සෙතුං “යදා පනා”තිආදි චුත්තං. පරිණාමෙතිති අත්තනො සන්තකභාවෙන පරිග්ගස්ථ නාමෙති.

විපන්නවිත්තොති ඛ්‍යාපාදෙන විපත්තිං ආපාදිතවිත්තො. තෙනාහ “පුතිභූතවිත්තො”ති. ඛ්‍යාපාදො හි විසං විය ලොභිතස්ස විත්තං පුතිභාවං ජනෙති. දොසෙන දුට්ඨවිත්තසඬකප්පොති විසෙන විය සප්පිආදිකොපෙන දුසිතවිත්තසඬකප්පො. සාතියන්තුති හනියන්තු. වධං පාපුණන්තුති මරණං පාපුණන්තු. මා වා අභෙසුන්ති සබ්බෙන සබ්බං න හොන්තු. තෙනාහ “කිඤ්චිපි මා අභෙසු”න්ති, අනවසෙසවිනාසං පාපුණන්තුති අත්ථො. හඤ්ඤන්තුති ආදිවිත්තනෙතොවති එකත්තතො විනාසවිත්තාය එව.

මිච්ඡාදිට්ඨිකොති අයොනිසො උප්පන්නදිට්ඨිකො. සො ව එකත්තතො කුසලපටිපක්ඛදිට්ඨිකොති ආහ “අකුසලදස්සනො”ති. විපල්ලත්ථදස්සනොති ධම්මතාය විපරියාසග්ගාහී. තත්ථී දිත්තන්ති දෙයාධම්මසීසෙන දානං චුත්තන්ති ආහ “දිත්තස්ස ඵලාභාවං සත්ථාය වදන්ති”ති. දිත්තං පන අන්තාදිවත්ථුං කථං පටික්ඛිපති. එස නයො “සිට්ඨං භුත”න්ති එත්ථාපි. මහායාගොති සබ්බසාධාරණං මහාදානං. පභෙණකසක්කාරොති පාහුනකානං කත්තබ්බසක්කාරො. ඵලන්ති ආනිසංසඵලඤ්ච නිස්සන්දඵලඤ්ච. විපාකොති සදිසං ඵලං. පරලොකෙ ධීතස්ස අයං ලොකො තත්ථීති පරලොකෙ ධීතස්ස කම්මුතා ලද්ධබ්බො අයං ලොකො න හොති. ඉධලොකෙ ධීතස්සපි පරලොකො තත්ථීති ඉධලොකෙ ධීතස්ස කම්මුතා ලද්ධබ්බො පරලොකො න හොති. තත්ථ කාරණමාහ “සබ්බෙ තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්ති”ති. ඉමෙ සත්තා යත්ථ යත්ථ භවයොනිගතිආදියු ධීතා තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්ති නිරුදයවිනාසවසෙන විනස්සන්ති. ඵලාභාවවසෙනාති මාතාපිතුසු සම්මාපටිපත්තිමිච්ඡාපටිපත්තිනං ඵලස්ස අභාවවසෙන “නත්ථී මාතා, නත්ථී පිතා”ති වදති, න මාතාපිතුනං, නාපි තෙසු සම්මාපටිපත්තිමිච්ඡාපටිපත්තිනං අභාවවසෙන තෙසං ලොකපච්චක්ඛත්තා. බුබුලුකස්ස විය ඉමෙසං සත්තානං උප්පාදො නාම කෙවලොව, න චවිත්ථා ආගමනපුබ්බකොති දස්සනත්ථං “නත්ථී සත්තා ඔපපාතිකා”ති චුත්තන්ති ආහ “චවිත්ථා උප්පජ්ජනකසත්තා නාම තත්ථීති වදන්ති”ති. සමණෙන නාම යාථාවතො ජානන්තෙන කස්සවි කිඤ්චි අකටේත්වා සඤ්ඤතෙන භවිතබ්බං, අඤ්ඤථා අභොපුරිසිකා නාම සියා, කිං පරො පරස්ස කර්ස්සති, තථා අත්තනො සම්පාදනස්ස කස්සවි අවසරො එව නත්ථී තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජනතොති ආහ “යෙ ඉමඤ්ච...පෙ.... පවෙදෙන්ති”ති. එත්තාවතාති “නත්ථී දිත්ත”න්තිආදිනා ඛ්‍යපදෙසෙන. දසවත්ථුකාති පටික්ඛිපිතබ්බාති දස වත්ථුනි එතිස්සාති දසවත්ථුකා.

441. අනභිජ්ඣාදයො හෙට්ඨා අත්ථතො පකාසිතත්තා උත්තානත්ථායෙව.

442. සහ ඛ්‍යයති ගච්ඡන්ති සහඛ්‍යා, සහචත්තනකො, තස්ස භාවො සහඛ්‍යතා, සහපචත්තිති ආහ “සහභාවං උපගච්ඡෙයා”න්ති. බ්‍රහ්මානං කායො සමුහොති බ්‍රහ්මකායො, තප්පරියාපන්නතාය තත්ථ ගතාති බ්‍රහ්මකායිකා. කාමං වෙතාය සබ්බස්සපි බ්‍රහ්මනිකායස්ස සමඤ්ඤාය භවිතබ්බං, “ආහාන”න්තිආදිනා පන දුතියජ්ඣානභූමිකාදීනං උපරි ගහිතත්තා ගොඛලිඛද්දඤායෙන තදවසෙසානං අයං සමඤ්ඤාති ආහ “බ්‍රහ්මකායිකානං දෙවානන්ති පයමජ්ඣානභූමිදෙවාන”න්ති. ආහා නාම විසුං දෙවා නත්ථී, පරිත්තාභාදීනංයෙව පන ආභාවත්තතාසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං ගහෙත්වා පචත්තං එතං අධිවචනං, යදිදං “ආහා”ති යථා “බ්‍රහ්මපාරිසප්පබ්‍රහ්මපුරොහිතමහාබ්‍රහ්මානං බ්‍රහ්මකායිකා”ති. පරිත්තාභානන්තිආදි පනාති ආදි-සද්දෙන අප්පමාණාභානං දෙවානං ආහස්සරානං දෙවානන්ති ඉමං පාළිං සඬගණ්හාති. එකතො අග්ගහෙත්වාති ආහාති වා, එකත්තකායනාන්තසඤ්ඤාති වා එකතො අග්ගහෙත්වා. තෙසංයෙවති ආහාති චුත්තදෙවානංයෙව. හෙදතො ගහණන්ති කාරණස්ස භීනාදිහෙදහින්තතාදස්සනවසෙන පරිත්තාභාදිගහණං. ඉති භගවා ආසවක්ඛයං දස්සෙත්වාති එවං භගවා ධම්මචරියං, සමචරියං, වට්ටනිස්සිතං සුගතිගාමිපට්ඨං, විවට්ටනිස්සිතං ආසවක්ඛයගාමිපට්ඨං කත්වා නිභවහඤ්ජනතො ආසවක්ඛයං දස්සෙත්වා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

ඉධ යත්ථාති ඉමස්මිං ධම්මචරියාසමචරියාය නිද්දෙසෙ යත්ථා. දෙවලොකා සමානෙතබ්බාති ජබ්බිසතිපි දෙවලොකා සමොධානෙතබ්බා. වීසති බ්‍රහ්මලොකාති තංතංභවපරියාපන්නනිකායවසෙන වීසති බ්‍රහ්මලොකා, වීසති බ්‍රහ්මනිකායාති අත්ථො. දසකුසලකම්මපටේහීති යථාරහං දසකුසලකම්මපටේහි කම්මුපනිස්සයපච්චයභූතෙහි කෙවලං උපනිස්සයභූතෙහි ව නිබ්බන්ති දස්සිතා.

තිණ්ණං සුවරිතානන්ති තිණ්ණං කාමාවචරසුවරිතානං. කාමාවචරග්ගහණඤ්චෙන්ථ මනොසුවරිතාපෙක්ඛාය. විපාකෙනෙවාති ඉමිනා විපාකප්පාදෙනෙව නිබ්බන්ති හොති, න උපනිස්සයනාමත්තෙනාති දස්සෙති. “උපනිස්සයවසෙනා”ති චුත්තමත්ථං විවරිතුං “දස කුසලකම්මපථා හි”ති ආදි චුත්තං. දුතියාදීනි භාවෙන්වාති ආදිසුපි “සිලෙ පතිට්ඨායා”ති පදං ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. කස්මා පනෙන්ථ “උපනිස්සයවසෙනා”ති චුත්තං, නනු පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.41) – “පඨමෙන ක්කානෙන නිවරණානං පහානං සීලං, වෙරමණි සීලං, වෙනනා සීලං, සංවරො සීලං, අවිතික්කමො සීල”න්ති ආදිනා සබ්බෙසුපි ක්කානෙසු සීලං උද්ධටන්ති තස්ස වසෙන උපරිදෙවලොකානම්පි විපාකෙන නිබ්බන්ති වත්තබ්බාති? න, තස්ස පරිඤ්ඤාය දෙසනත්තා, පරිඤ්ඤාය දෙසනතා වස්ස “යත්ථ ව පහාන”න්ති ආදිනා විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායඤ්ච (විසුද්ධි. මහාටි. 2.837, 839) පකාසිතා ඵව. තථා හි ඉධාපි “දස කුසලකම්මපථා හි සීල”න්ති ආදිනා සීලස්ස රූපාරූපභවානං උපනිස්සයනා විභාවිතා, න නිබ්බන්තකතාය. කස්මා පනෙන්ථ භාවනාලක්ඛණාය ධම්මවරියාය භවවිසෙසෙ විභජ්‍යමානෙ අසඤ්ඤභවො න ගතිතොති ආහ “අසඤ්ඤභවො පන...පෙ.... න නිද්දිට්ඨො”ති. බාහිරකා හි අයථාභූතදස්සිතාය අසඤ්ඤභවං භවවිජ්ජමොක්ඛං මඤ්ඤමානා තදුපගජ්ඣානං භාවෙන්වා අසඤ්ඤෙසු නිබ්බන්තන්ති. අයමෙන්ථ සඬබ්බෙපො, යං පනෙන්ථ වත්තබ්බං, තං භ්‍රම්මජාලට්ඨකථායං තංසංවණ්ණනායඤ්ච (දී. නි. අට්ඨ. 1.68-73; දී. නි. ටි. 1.68-73) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

සාලෙයාකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. වෙරඤ්ජකසුත්තවණ්ණනා

444. වෙරඤ්ජවාසිනොති වෙරඤ්ජගාමවාසිනො. කෙච් පන “විචිධරට්ඨවාසිනො වෙරඤ්ජකා”ති එතමත්ථං වදන්ති, තෙසං මතෙන “වෙරජ්ජකා”ති පාළියා භවිතබ්බන්ති. අනියමිතකිච්චෙනාති “ඉමිනා නාමා”ති ඵවං න නියමිතෙන කිච්චෙන. අයං විසෙසොති අයං පුග්ගලාධිට්ඨානධම්මාධිට්ඨානකතො ඉමෙසු ද්විසු සුත්තෙසු දෙසනාය විසෙසො, අත්ථො පන දෙසනානායො ව මජ්ඣෙ භික්ෂුසුවණ්ණං විය අවිසිට්ඨොති දස්සෙති. කස්මා පන භගවා කත්ථවි පුග්ගලාධිට්ඨානදෙසනං දෙසෙති, කත්ථවි ධම්මාධිට්ඨානන්ති? දෙසනාවිලාසනො වෙනෙයාජ්ඣාසයනො ව. දෙසනාවිලාසජ්ජන්තා හි බුද්ධා භගවන්තො, තෙ යථාරූචි කත්ථවි පුග්ගලාධිට්ඨානං කත්වා, කත්ථවි ධම්මාධිට්ඨානං කත්වා ධම්මං දෙසෙන්නි. යෙ පන වෙනෙයා සාසනක්කමං අනොතිණ්ණා, තෙසං පුග්ගලාධිට්ඨානදෙසනං දෙසෙන්නි. යෙ ඕතිණ්ණා, තෙසං ධම්මාධිට්ඨානං. සම්මුතිසච්චිවිසයා පුග්ගලාධිට්ඨානා, ඉතරා පරමත්ථසච්චිවිසයා. පුරිමා කරුණානුකූලා, ඉතරා පඤ්ඤානුකූලා. සද්ධානුසාරිගොත්තානං වා පුරිමා. තෙ හි පුග්ගලජ්ජමාණා, පච්ඡිමා ධම්මානුසාරිනං. සද්ධාවරිතතාය වා ලොකාධිපතීනං වසෙන පුග්ගලාධිට්ඨානා, පඤ්ඤාවරිතතාය ධම්මාධිපතීනං වසෙන ධම්මාධිට්ඨානා. පුරිමා ව නෙයාත්ථා, පච්ඡිමා නීතත්ථා. ඉති භගවා තං තං විසෙසං අවෙක්ඛිත්වා තත්ථ තත්ථ දුට්ඨං දෙසනං දෙසෙතිති වෙදිතබ්බං.

වෙරඤ්ජකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. මහාවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා

449. ගරුභාවො ගාරවං, පාසාණච්ඡත්තං විය ගරුකරණියතා. සහ ගාරවෙනාති සගාරවො, ගරුනා කිස්මිඤ්චි චුත්තෙ ගාරවවසෙන පනිස්සවනං පනිස්සවො, සහ පනිස්සවෙන සප්පනිස්සවො, පනිස්සවභූතං තංසභාගඤ්ච යං කිඤ්චි ගරුකරණං. සගාරවෙ සප්පනිස්සවනං සගාරවසප්පනිස්සවනං. ගරුකරණං වා ගාරවො, සගාරවස්ස සප්පනිස්සවනං සගාරවසප්පනිස්සවනං. එතෙන සභාවෙනෙව සගාරවස්ස තථාපවත්තං වචනන්ති දස්සෙති. අඤ්ඤත්ථ දු-සද්දො ගරහත්ථොපි හොති “දුක්ඛං දුප්පුත්තො”ති ආදිසු විය, ඉධ පන සො න සම්භවති කුච්ඡිතාය පඤ්ඤාය අභාවතොති ආහ “පඤ්ඤාය දුට්ඨං නාම නත්ථි”ති. “දුස්සිලො”ති ආදිසු විය අභාවත්ථො දු-සද්දොති චුත්තං “අප්පඤ්ඤො නිප්පඤ්ඤොති අත්ථො”ති. කිත්තකෙනාති කෙන පරිමාණෙන. තං පන පරිමාණං යස්මා පරිමෙයාස්ස අත්ථස්ස පරිච්ඡින්නං හොති, නු-සද්දො ව පුච්ඡාය ජොතකො, තස්මා “කිත්තාවතා නු බොති කාරණපරිච්ඡෙදපුච්ඡා”ති වත්වා “කිත්තකෙන නු බො ඵවං චුච්චතීති අත්ථො”ති ආහ. “කාරණපරිච්ඡෙදපුච්ඡා”ති ඉමිනා “කිත්තාවතා”ති සාමඤ්ඤෙනා පුච්ඡාභාවො දස්සිතො, න විසෙසනො, තස්ස පුච්ඡාවිසෙසභාවඤාපනත්ථං මහානිද්දෙසෙ ආගතා සබ්බාව පුච්ඡා අත්ථුද්ධාරනයෙන දස්සෙති “පුච්ඡා ව නාමා”ති ආදිනා. අදිට්ඨං ජොතීයති එතායාති අදිට්ඨජොතනා, පුච්ඡා. දිට්ඨසංසන්දනා සාකච්ඡාවසෙන විනිච්ඡයකරණං. විමති ඡිජ්ජති එතායාති විමතිච්ඡෙදනා. අනුමතියා පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා. “තං කිං මඤ්ඤං, හික්ඛවෙ”ති ආදිපුච්ඡාය හි “කිං තුම්භාකං අනුමති”ති අනුමති පුච්ඡිතා හොති. කට්ඨං කම්මානාය පුච්ඡා කට්ඨකම්මානාපුච්ඡා.

ලක්ඛණන්ති ඤාතුං ඉච්ඡිතො යො කොච්චි සභාවො. අඤ්ඤාතන්ති යෙන කෙනච්චි ඤාණෙන අඤ්ඤාතභාවං ආහ. අදිට්ඨන්ති දස්සනභූතෙන පච්චක්ඛං විය අදිට්ඨතං. අනුලිතන්ති “එත්තකං ඉදං”න්ති තුලනභූතෙන අනුලිතතං. අතිරිතන්ති තීරණභූතෙන අකතඤාණකිරියාසමාපනතං. අවිභූතන්ති ඤාණස්ස අපාකට්ඨතං. අවිභාවිතන්ති ඤාණෙන අපාකට්ඨකතං. ඉධ දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා අධිජ්ජෙතා, න අදිට්ඨජොතනා විමතිච්ඡෙදනා වාති.

කථමයං අත්ථො විඤ්ඤායතිති ආහ “ථෙරො හි”තිආදි. සයං චිතිච්ඡිනන්තොති සයමෙව තෙසං පඤ්භානං අත්ථං විසෙසෙන නිච්ඡිනන්තො. ඉදං සුත්තන්ති ඉදං පඤ්චවිසතිපඤ්භපටිමණ්ඩිතසුත්තං, න යං කිඤ්චි අනවසෙසෙනෙව මත්ථකං පාපෙසීති. “සයමෙව පඤ්භං සමුට්ඨාපෙත්වා සයං චිතිච්ඡිනන්තො”ති එත්ථ චතුක්කොට්ඨකං හවතීති දස්සෙන්නො “එකච්චො හි”තිආදිමාහ. පඤ්භං සමුට්ඨාපෙතුංයෙව සක්කොතීති පුච්ඡනවිධිංයෙව ඡානාති. න නිච්ඡේතුන්ති නිච්ඡේතුං න සක්කොති, විස්සජ්ජනවිධිං න ඡානාතීති අත්ථො. විසෙසට්ඨානන්ති අඤ්ඤෙහි අසදිසට්ඨානං. ථෙරෙන සදිසොති ථෙරෙන සදිසො සාවකො නත්ථි.

සංසන්දිත්වාති සංයොජෙත්වා සමානං කත්වා, යථා තත්ථ සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණං පචත්තං, තථා තං අවිලොමෙත්වාති අත්ථො. ලීලායන්තොති ලීලං කරොන්තො. ධම්මකට්ඨිකතාය අග්ගභාවජ්ජන්තියා තත්ථ අජ්ජට්ඨිතඤ්ඤාණතාය බුද්ධලීලාය විය චතුත්තං පරිසානං ගමනං ගණ්හන්තො ධම්මකථං කථෙති.

ඉතො වා එත්තො වා අනුක්කමිත්වාති උග්ගහිතකථාමග්ගතො යත්ථ කත්ථවි ඊසකමිපි අනුක්කමිත්වා උග්ගහිතනියාමෙනෙවාති අත්ථො. තෙනාහ “යට්ඨිකොට්ඨි”න්තිආදි. එකපදිකන්ති එකපදනික්කෙපමත්තං. දණ්ඩකසෙතුන්ති එකදණ්ඩකමයං සෙතුං. හෙට්ඨා ව උපරි ව සුත්තපදානං ආහරණෙන තෙපිට්ඨකං බුද්ධච්චනං හෙට්ඨුපරියං කරොන්තො. ඡාතස්සරසදිසඤ්ච ගාථං, සුත්තපදං වා නික්ඛිපිත්වා තත්ථ නානාඋපමාකාරණාති ආහරන්තො තාති ව තෙහි සුත්තපදෙහි බොධෙන්තො සමුට්ඨාපෙත්තො “ඡාතස්සරෙ පඤ්චවණ්ණාති කුසුමාති චුල්ලාපෙත්තො විය සිනෙරුමත්ථකෙ වට්ටිසහස්සං ඡාලෙන්තො වියා”ති වුත්තො.

එකපදුද්ධාරෙති එකස්මිං පදුද්ධාරණක්කණෙන. පදවසෙන සට්ඨි පදසතසහස්සාති ගාථාවසෙන පන්තරස ගාථාසහස්සාති. ආකඩ්ඪිත්වා ගණ්හන්තො වියාති පච්චෙකං පුජ්ථාති අනොච්ඡිත්වා වල්ලිමෙව ආකඩ්ඪිත්වා එකජ්ඣං පුජ්ථාති කත්වා ගණ්හන්තො විය. තෙනාහ “එකජ්ජහාරෙනෙවා”ති. ගතිමන්තානන්ති අතිසයාය ඤාණගතියා යුත්තානං. ධිතිමන්තානන්ති ධාරණබලෙන යුත්තානං.

අනන්තනුස්සදන්ති පච්චයුජ්ජන්තභාසිතත්ථනිබ්බානවිපාකකිරියාදිවසෙන අනන්තපහෙදෙ වියයෙ පචත්තියා අනන්තනයෙහි උස්සන්තං උපචිතං. චතුරොසනිත්ථරණත්ථිකානං තිත්ථෙ යපිතනාවා වියාති යොජනා. සහස්සයුත්තආජඤ්ඤරථොති වෙජයන්තරථං සන්ධාය වදති.

යස්මා පුච්ඡායං බ්‍යාපනිච්ඡානයෙන “දුජ්ජඤ්ඤො දුජ්ජඤ්ඤො”ති ආමෙඨිතවසෙන වුත්තං, තස්මා ධම්මසෙනාපති පුච්ඡිතමත්ථං විස්සජ්ජෙන්තො පුච්ඡාසභාගෙන “නජ්ජජානාති නජ්ජජානාති”ති ආමෙඨිතවසෙනෙවාහ. තත්ථ ඉති-සද්දො කාරණත්ථොති දස්සෙන්නො “යස්මා නජ්ජජානාති, තස්මා දුජ්ජඤ්ඤොති වුච්චති”ති ආහ. ඉදං දුක්ඛන්ති ඉදං උපාදානක්කන්ධපඤ්චකං දුක්ඛං අරියසච්චං. තඤ්ච බො රුජ්ජනං වෙදියනං සඤ්ජානනං අභිසංඛරණං විජානනන්ති සංඛිඛෙපතො එත්තකං. ඉතො උද්ධං කිඤ්චි ධම්මජානං දුක්ඛං අරියසච්චං නාම තත්ථිති යාථාවසරසලක්ඛණතො පචත්තික්කමතො වෙව පිළිනසංඛිඛසන්තාපච්චරණාමලක්ඛණතො ව යථාභූතං අරියමග්ගපඤ්ඤාය නජ්ජජානාති. අවසෙසපච්චයසමාගමෙ උදයති උජ්ජජ්ජති, ස්වායං සමුදයො සංසාරපචත්තිභාවෙනාති ආහ “පචත්තිදුක්ඛපභාවිකා”ති, දුක්ඛසච්චස්ස උජ්ජාදිකාති අත්ථො. යාථාවසරසලක්ඛණතො යථාභූතං අනුපච්ඡේදකරණරසතො වෙව සම්පිණ්ඩනනිදානසංයොගපලිබොධලක්ඛණතො ව.

ඉදං නාම යානං පත්ථාති ඉදං නාම අජ්ජචත්තිකාරණං ආගමිම. නිරුජ්ඣකීති අනුජ්ජාදනිරොධවසෙන නිරුජ්ඣකි, තෙනාහ “උභින්නං අජ්ජචත්ති”ති. යාථාවසරසලක්ඛණතො යථාභූතං අච්චුතිරසතො වෙව නිස්සරණවිවෙකාසඛිඛතාමතලක්ඛණතො ව. අයං පටිපදාති අයං සම්මාදිට්ඨිආදිකා සමොධානලක්ඛණා පටිපජ්ජති එතායාති පටිපදා. දුක්ඛනිරොධං ගච්ඡතීති දුක්ඛනිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකිරියාභිසමයවසෙන ගච්ඡති ආරබ්භ පචත්තති. යාථාවසරසලක්ඛණතො යථාභූතං කිලෙසජ්ජහානකරණසරසතො වෙව නියානහෙතුදස්සනාධිපතෙයාලක්ඛණතො ව නජ්ජජානාති. අනන්තරවාරෙති දුතියවාරෙ. ඉමිනාව නයෙනාති “ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛං”න්තිආදිනා පඨමවාරෙ වුත්තනයෙන. තත්ථ හි දුජ්ජඤ්ඤනිද්දෙසත්තා පජානනපටික්කෙපවසෙන දෙසනා ආගතා, ඉධ පඤ්ඤවත්තනිද්දෙසත්තා පජානනවසෙනාති අයමෙව විසෙසො. එත්ථාති දුතියවාරෙ.

සචනතොති කම්මට්ඨානස්ස සචනතො උග්ගණ්හාති. ගන්ථසචනමුඛෙන හි තදන්ථස්ස උග්ගහණං. යපෙත්වා තණ්හන්තිආදි තස්ස උග්ගහණාකාරනිදස්සනං. අභිනිවිසතීති විපස්සනාභිනිවෙසවසෙන අභිනිවිසති විපස්සනාකම්මට්ඨානං පටිධපෙති. නො විච්චටෙති විච්චටෙ අභිනිවෙසො න හොති අවිසයත්තා. අයන්ති චතුසච්චකම්මට්ඨානිකො.

පඤ්චක්ඛන්ධාති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. ඛන්ධවසෙන විපස්සනාභිනිවෙසස්ස චක්ඛාදිවසෙන වෙදනාදිවසෙන ව සතිපි අනෙකවිධත්තෙ සුකරං සුවිඤ්ඤායාන්ති චතුර්ධාතමුඛෙන තං දස්සෙතුං “ධාතුකම්මට්ඨානවසෙන ඔඝරිත්වා”ති

ආහ. රූපන්ති වචන්ථපෙතීති රූපනටියෙන රූපන්ති අසඬකරතො පරිච්ඡින්නදිති. තදාරම්මණාති තං රූපං ආරම්මණං කන්වා පවත්තනකා. නාමන්ති වෙදනාදිවතුක්කං නාමනටියෙන නාමන්ති වචන්ථාපෙති. යමකතාලක්ඛන්ධං භින්නන්තො විය යමකං භින්නන්වා “අරූපං, රූපඤ්චා”ති ද්වෙව ඉමෙ ධම්මා, න එත්ථ කොචි අත්තා වා අත්තනියං වාති නාමරූපං වචන්ථපෙති පරිච්ඡින්නදිති පරිග්ගණ්හාති. එත්තාවතා දිට්ඨිවිසුද්ධි දස්සිතා. තං පනෙතං නාමරූපං න අහෙතුකං. යස්මා සබ්බං සබ්බන්ථ සබ්බදා ව නත්ථී, තස්මා සහෙතුකං. කිදිසෙන හෙතුනා? න ඉස්සරාදිවිසමහෙතුනා. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. මහාටි. 2.447) චුත්තනයෙන ගහෙතබ්බං. සහෙතුකත්තා එව සපච්චියං. අවිජ්ජාදයොති අවිජ්ජානණ්හුපාදානකම්මාභාරාදයො. එවන්ති “තං පනෙත”න්තිආදිනා චුත්තස්පකාරෙන අවිජ්ජාදිකෙ පච්චයෙ වෙව රූපවෙදනාදිකෙ පච්චයුප්පන්නධම්මෙ ව වචන්ථපෙත්වා පරිච්ඡින්නදිත්වා පරිග්ගහෙත්වා. චුත්තඤ්ඤෙන “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො, තණ්හාසමුදයා රූපසමුදයො”ති (පටි. ම. 1.50). එත්තාවතා කඬබාවතරණවිසුද්ධිං දස්සෙති.

හුත්වාති හෙතුපච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජිත්වා. අභාවටියෙනාති තදනන්තරමෙව විනස්සනටියෙන. අනිච්චාති අනිච්චා අද්ධුවා. අනිච්චලක්ඛණං ආරොපෙතීති තෙසු පඤ්චස්ස බන්ධෙසු අනිච්චතාසඬබාතං සාමඤ්ඤලක්ඛණං නිරොපෙති. තතොති අනිච්චලක්ඛණාරොපනතො පරං, තතො වා අනිච්චභාවතො. උදයබ්බයප්පටිපිළනාකාරෙනාති උප්පාදනිරොධෙහි පති පති අභික්ඛණං පිළනාකාරෙන හෙතුනා දුක්ඛා අනිට්ඨා, දුක්ඛමා වා. අවසවත්තනාකාරෙනාති කස්සචි වසෙන අවසවත්තනාකාරෙන. අනත්තාති න සයං අත්තා, නාපි නෙසං කොචි අත්තා අත්ථීති අනත්තාති. තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වාති එවං අනිච්චස්ස දුක්ඛභාවතො, දුක්ඛස්ස ව අනත්තභාවතො බන්ධපඤ්චකෙ තිට්ඨමිපි සාමඤ්ඤලක්ඛණං ආරොපෙත්වා. සම්මසන්නොති උදයබ්බයඤ්ඤාණුප්පත්තියා උප්පන්නෙ විපස්සනුපක්කිලෙසෙ පහාය මග්ගාමග්ගං වචන්ථපෙත්වා උදයබ්බයඤ්ඤාණාදිවිපස්සනාපටිපාටියා සඬබාරෙ සම්මසන්නො ගොත්රභුඤ්ඤාණානන්තරං ලොකුත්තරමග්ගං පාපුණාති.

එකපටිවෙධෙනාති එකෙනෙව ඤාණෙන පටිවිජ්ඣනෙන. පටිවෙධො පටිසානාභාවෙන විසයෙ නිස්සඬගවාරසඬබාතං නිබ්බිජ්ඣනං. අභිසමයො අවිරජ්ඣිත්වා අධිගමනසඬබාතො අවබොධො. “ඉදං දුක්ඛං, එත්තං දුක්ඛං, න ඉතො භියොයා”ති පරිච්ඡින්නදිත්වා යාථාවතො ජානනමෙව චුත්තනයෙන පටිවෙධොති පරිඤ්ඤාපටිවෙධො, ඉදඤ්ච යථා ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා දුක්ඛස්ස සරූපාදිපරිච්ඡෙදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්තිං ගහෙත්වා චුත්තං, න පන මග්ගඤ්ඤාණස්ස “ඉදං දුක්ඛං”න්තිආදිනා පවත්තනතො. තෙනාහ “තස්මිඤ්චස්ස බණෙ”තිආදි. පභීනස්ස පුන අපහාතබ්බතාය පකට්ඨං භාතං වජනං සමුච්ඡින්නදනං පහානං, පහානමෙව චුත්තනයෙන පටිවෙධොති පහානපටිවෙධො. අයමිපි යෙන කිලෙසෙන අප්පභීයමානෙන මග්ගභාවතාය න භවිතබ්බං, අසති ව මග්ගභාවතාය යො උප්පජ්ජෙය්‍ය, තස්ස පදසාතං කරොන්තස්ස අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙන්තස්ස ඤාණස්ස තථාපවත්තියා පටිසානාභාවෙන නිස්සඬගවාරං උපාදාය එවං චුත්තො. සච්ඡිකිරියා පච්චක්ඛකරණං අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කාදිකෙ මුඤ්චිත්වාච සරූපතො ආරම්මණකරණං “ඉදං ත”න්ති යාථාවසභාවතො ගහණං, සා එව චුත්තනයෙන පටිවෙධොති සච්ඡිකිරියාපටිවෙධො. අයමිපි යස්ස ආවරණස්ස අසමුච්ඡින්නදනතො ඤාණං නිරොධං ආලම්බිතුං න සක්කොති, තස්ස සමුච්ඡින්නදනතො තං සරූපතො විභාවිතමෙව පවත්තතිති එවං චුත්තො.

භාවනා උප්පාදනා වඩ්ඪනා ව. තත්ථ පඨමමග්ගෙ උප්පාදනටියෙන භාවනා, දුතියාදීසු වඩ්ඪනටියෙන, උභයත්ථාපි වා උභයං වෙදිතබ්බං. පඨමමග්ගොපි හි යථාරහං චුට්ඨානගාමිනියං පවත්තං පරිජානනාදිං වඩ්ඪෙන්නො පවත්තොති තත්ථාපි වඩ්ඪනටියෙන භාවනාති සක්කා විඤ්ඤාතුං. දුතියාදීසුපි අප්පභීනකිලෙසප්පහානතො පුග්ගලන්තරසාධනතො ව උප්පාදනටියෙන භාවනා, සා එව චුත්තනයෙන පටිවෙධොති භාවනාපටිවෙධො. අයමිපි යථා ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා මග්ගධම්මානං සරූපපරිච්ඡෙදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්තිං ගහෙත්වා චුත්තො. තිට්ඨන්තු තාච යථාධිගතා මග්ගධම්මා, යථාපවත්තෙසු ඵලෙසුපි අයං යථාධිගතසච්චධම්මෙසු විය විගතසම්මොහොව හොති සෙක්ඛොපි සමානො. තෙන චුත්තං – “දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො විදිතධම්මො පරියොගාල්භධම්මො”ති (මහාව. 27). යථා වස්ස ධම්මා තාසං ජොතිතා යථාධිගතසච්චධම්මාවලම්බිනියො මග්ගවීරීතො පරතො මග්ගඵලපභීනාවසිට්ඨකිලෙසනිබ්බානානං පච්චවෙක්ඛණා පවත්තන්ති. දුක්ඛසච්චධම්මා හි සක්කායදිට්ඨිආදයො. අයඤ්ච අත්ථවණ්ණනා පරිඤ්ඤාභිසමයෙනාතිආදීසුපි විභාවෙතබ්බා. කිච්චතොති අසම්මොහතො. නිරොධං ආරම්මණතොති එත්ථ “ආරම්මණතොපි”ති පි-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො දට්ඨබ්බො නිරොධෙපි අසම්මොහපටිවෙධස්ස ලබ්භනතො. එකස්සාති චතුසච්චකම්මට්ඨානිකස්ස පුග්ගලස්ස.

පඤ්ඤවාති නිද්දිට්ඨො නිප්පරියායතො පඤ්ඤවත්තතාය ඉධ අධිප්පෙතත්තා. පාළිතොති ධම්මතො. අත්ථතොති අට්ඨකථාතො. අනුසන්ධිතොති තස්මිං තස්මිං සුත්තෙ තංතංඅනුසන්ධිතො. පුබ්බාපරතොති පුබ්බෙනාපරස්ස සංසන්දනතො. සඬගීතික්කමෙන වෙන්ථ පුබ්බාපරතා වෙදිතබ්බා. තංතංදෙසනායමෙව වා පුබ්බභාගෙන අපරභාගස්ස සංසන්දනතො. විඤ්ඤාණවරිතොති විජානනවරිතො වීමංසනවරිතො තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ විචාරණාචාරවෙසුල්ලතො. පඤ්ඤවාති න වත්තබ්බො මග්ගෙනාගතාය පඤ්ඤාය අභාවතො. අප්ප අප්පෙව අරහත්තන්ති ඉත්තරං අතිබ්ජ්ජමෙවාති අධිප්පායො. පඤ්ඤවාපක්ඛං භජති සෙක්ඛපරියායසබ්භාවතො. සුත්තෙ පන පටිවෙධොව කටීතො සච්චාභිසමයවසෙන ආගතත්තා.

එසාහි අනන්තරෙ වුත්තො අරියපුග්ගලො. කම්මකාරකචිත්තන්ති භාවනාකම්මස්ස පවත්තනකචිත්තං . සුඛවෙදනම්පි විජානාතීති කො වෙදියති, කස්ස වෙදනා, කිංකාරණා වෙදනා, සොපි කස්සවි අභාවග්ගහණමුඛෙන සුඛං වෙදනං සභාවතො සමුදයතො අත්ථඛිගමතො අස්සාදතො ආදීනවතො ව යථාභූතං පරිච්ඡින්නන්තො පරිග්ගණන්තො සුඛං වෙදනං විජානාති නාම. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. යස්මා “සතිපට්ඨානෙ”ති ඉමිනා සතිපට්ඨානකථං උපලක්ඛෙති. තාය හි තදන්තො වෙදිතබ්බො, තස්මා තංසංවණ්ණනායම්පි (දී. නි. වී. 2.380) වුත්තනායෙන තස්සන්තො වෙදිතබ්බො . කාමඤ්චෙනං විඤ්ඤාණං වෙදනාතො අඤ්ඤම්පි ආරම්මණං විජානාති, අනන්තරවාසෙ පන රූපමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසස්ස දස්සිතන්තා ඉධ අරූපමුඛෙන දස්සෙතුං “සුඛන්තිපි විජානාති”තිආදිනා නිද්දිට්ඨං, පුච්ඡන්තස්ස වා අප්ඤ්ඤාසයවසෙන.

සංසට්ඨාති සම්පයුත්තා. තෙනාහ “එකුප්පාදාදිලක්ඛණෙන සංයොගට්ඨොනා”ති. විසංසට්ඨාති විප්පයුත්තා. හින්දිත්වාති අඤ්ඤාභූමිකස්ස අඤ්ඤාභූමිදස්සනෙනෙව විනාසෙන්වා, සංහින්දිත්වා වා. සංසට්ඨභාවං පුච්ඡන්ති තංචිත්තුප්පාදපරියාපන්නානං පඤ්චවිඤ්ඤාණානං සංසට්ඨභාවං පුච්ඡති. යදි එවං කථං පුච්ඡාය අවසරො විසංසට්ඨභාවාසඤ්ඤාය එව අභාවතො? න, චිත්තුප්පාදන්තරගතානං මග්ගපඤ්ඤාමග්ගවිඤ්ඤාණානං විපස්සනාපඤ්ඤාවිපස්සනාවිඤ්ඤාණානඤ්ච වොම්ස්සකසංසට්ඨභාවස්ස ලබ්භමානන්තා. විනිවට්ටෙන්වාති අඤ්ඤාමඤ්ඤාතො විවෙචෙන්වා. නානාකරණං දස්සෙතුං න සක්කාති ඉදං කෙවලං සංසට්ඨභාවමෙව සන්ධාය වුත්තං, න සභාවහෙදං, සභාවහෙදතො පන නානාකරණං නෙසං පාකට්ටෙව. තෙනාහ “ආරම්මණතො වා වත්ථුතො වා උප්පාදතො වා නිරොධතො වා”ති. ඉදානි තමෙව සභාවහෙදං විසයහෙදෙන සුච්ඡු පාකට්ටං කත්වා දස්සෙතුං “තෙසං තෙසං පනා”තිආදි වුත්තං. විසයොති පවත්තිට්ඨානං ඉස්සරියභූමි, යෙන චිත්තපඤ්ඤානං තත්ථ තත්ථ පුබ්බඛිගමනා වුච්චති.

කාමඤ්ච විපස්සනාපි පඤ්ඤාවසෙනෙව කිව්වකාරී, මග්ගොපි විඤ්ඤාණසහිතොව, න කෙවලො, යථා පන ලොකියධම්මෙසු චිත්තං පධානං තත්ථස්ස ධොරය්භතාවෙන පවත්තිසබ්භාවතො. තථා හි තං “ඡද්දාරාධිපති රාජා”ති (ධ. ප. අට්ඨ. 2.181) වුච්චති, එවං ලොකුත්තරධම්මෙසු පඤ්ඤා පධානා පටිපක්ඛවිධමනස්ස විසෙසතො තදධිනන්තා. තථා හි මග්ගධම්මෙ සම්මාදිට්ඨි එව පඨමං ගහිතා. අයඤ්ච නෙසං විසයවසෙන පවත්තිහෙදො, තථා ව පඤ්ඤාපනවිධි න කෙවලං ථෙරෙහෙව දස්සිතො, අපිව බො හගවතාපි දස්සිතොති විභාවෙන්තො “සම්මාසම්මුද්ධොපි”තිආදිමාහ. යත්ථ පඤ්ඤා න ලබ්භති, තත්ථ චිත්තවසෙන පුච්ඡෙන චත්තබ්බමෙව නත්ථි යථා “කිංචිත්තො ත්වං භික්ඛු”තිආදීසු (පාරා. 132-135). යත්ථ පන පඤ්ඤා ලබ්භති, තත්ථාපි චිත්තවසෙන ජොතනා හොති යථා – “අප්ඤ්ඤාත්තමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙති සන්තිසාදෙති එකොදිං කරොති සමාදහති (සං. නි. 4.332), යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති”තිආදීසු (ධ. ස. 1). අට්ඨකථායං පන ලොකියධම්මෙසු චිත්තවසෙන, ලොකුත්තරධම්මෙසු පඤ්ඤාවසෙන වොදනං ඛාතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “කතමා තෙ භික්ඛු පඤ්ඤා අධිගතා”තිආදි වුත්තං. යෙභුයාවසෙන වෙතං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි කත්ථවි ලොකියධම්මා පඤ්ඤාසීසෙනපි නිද්දිසියන්ති – “පඨමස්ස ඤානස්ස ලාභිතො කාමසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති භානභාගිති පඤ්ඤා”තිආදීසු (පටි. ම. 1.1). සඤ්ඤාසීසෙනපි – “උද්ධුමාතකසඤ්ඤාති වා සෙසරූපාරූපසඤ්ඤාති වා ඉමෙ ධම්මා එකත්ථා, උදාහු නානත්ථා”තිආදීසු (පාරා. අට්ඨ. 45.පදභාජනියවණ්ණනා). තථා ලොකුත්තරධම්මාපි කත්ථවි චිත්තසීසෙන නිද්දිසියන්ති – “යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං චිත්තං භාවෙති”ති (ධ. ස. 277), තථා එස්සාදිසීසෙනපි – “යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං එස්සං භාවෙති, වෙදනං සඤ්ඤං වෙතනං භාවෙති”තිආදීසු (ධ. ස. 277).

චතුසු සොනාපත්තියඛිගෙසුති සප්පුරිසසෙවනා, සද්ධම්මස්සවනං, යොනිසොමනසිකාරො, ධම්මානුධම්මපටිපත්තීති ඉමෙසු චතුසු සොනාපත්තිමග්ගස්ස කාරණෙසු. කාමං වෙනෙසු සතිආදයොපි ධම්මා ඉච්ඡිතබ්බාව තෙහි විනා තෙසං අසම්භවතො, තථාපි වෙන්ථ සද්ධා විසෙසතො කිව්වකාරීති වෙදිතබ්බා. සද්දො එව හි සප්පුරිසෙ පයිරූපාසති, සද්ධම්මං සුණාති, යොනිසො ව මනසි කරොති, අරියමග්ගස්ස ව අනුධම්මං පටිපජ්ජති, තස්මා වුත්තං “එත්ථ සද්ධිත්තියං දට්ඨබ්බ”න්ති. ඉමිනා නයෙන සෙසිත්තියෙසුපි අත්තො දට්ඨබ්බො. චතුසු සම්මප්පධානෙසුති චතුබ්බිධසම්මප්පධානභාවනාය. චතුසු සතිපට්ඨානෙසුතිආදීසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ව සොනාපත්තියඛිගෙසු සද්ධා විය සම්මප්පධානභාවනාය වීරියං විය ව සතිපට්ඨානභාවනාය – “සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්ස”න්ති (දී. නි. 2.373; ම. නි. 1.106; සං. නි. 5.384, 407) වචනතො පුබ්බභාගෙ කිව්වතො සති අධිකා ඉච්ඡිතබ්බා. එවං සමාධිකම්මිකස්ස සමාධි, “අරියසම්භවනා පඤ්ඤාභාවනා”ති කත්වා තත්ථ පඤ්ඤා පුබ්බභාගෙ අධිකා ඉච්ඡිතබ්බාති පාකට්ටොයමන්තො, අධිගමක්ඛණෙන පන සමාධිපඤ්ඤානං විය සබ්බෙසම්පි ඉන්ද්‍රියානං සද්ධාදීනං සමරසතාව ඉච්ඡිතබ්බා. තථා හි “එත්ථ සද්ධිත්තිය”න්තිආදිනා තත්ථ තත්ථ එත්ථග්ගහණං කතං. එවන්ති යං ඨානං, තං ඉන්ද්‍රියසමන්තාදිං පච්චාමසති. සවිසයස්මිංයෙවාති අත්තතො අත්තතො විසයෙ එව. ලොකියලොකුත්තරා ධම්මා කථිතාති ලොකියධම්මා ලොකුත්තරධම්මා ව තෙන තෙන පවත්තිවිසෙසෙන කථිතා. ඉදං වුත්තං හොති – සද්ධාපඤ්චමෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු සහ පවත්තමානෙසු තත්ථ තත්ථ විසයෙ සද්ධාදීනං කිව්වාධිකතාය තස්ස තස්සෙව දට්ඨබ්බතා වුත්තා, න සබ්බෙසං. එවං අඤ්ඤෙපි ලොකියලොකුත්තරා ධම්මා යථාසකං විසයෙ පවත්තිවිසෙසවසෙන බොධිතාති.

ඉදානි සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං තත්ථ තත්ථ අතිරෙකකිව්වතං උපමාය විභාවෙතුං “යථා හි”තිආදි වුත්තං. තත්‍රිදං උපමාසංසන්දනං රාජපඤ්චමා සභායා විය චිත්‍රත්තිපරිපාචකාති පඤ්චිත්තියාති. නෙසං කීළනත්ථං එකජ්ඣං

විවිධතරණං විය ඉන්ද්‍රියානං එකජ්ඣං විපස්සනාවිවිධතරණං. සභායෙසු පටිමාදීනං යථාසකගෙනෙව විචාරණා විය සද්ධාදීනං සොකාපත්තිඅඛිගාදීනි පත්වා පුබ්බධගමනා. සභායෙසු ඉතරෙසං තත්ථ තත්ථ තුණ්හිභාවො විය සෙසින්ද්‍රියානං තත්ථ තත්ථ තදන්වයනා. තස්ස පුබ්බධගමනස්ස ඉන්ද්‍රියස්ස කිව්වානුගතතා. න හි තදා තෙසං සසම්භාරපට්ඨිආදිසු ආපාදීනං විය කිව්වං පාකටං හොති, සද්ධාදීනංයෙව පන කිව්වං විභූතං හුත්වා තිට්ඨති පුරෙතරං තථාපච්චයෙහි චිත්තසන්තානස්ස අභිසංඛිතත්තා. එත්ථ ව විපස්සනාකම්මිකස්ස භාවනා විසෙසනො පඤ්ඤාත්තරාති දස්සනත්ථං රාජානං නිදස්සනං කත්වා පඤ්ඤාන්ද්‍රියං චුත්තං. ඉතීතිආදි යථාධගතස්ස අත්ථස්ස නිගමනං.

මග්ගවිඤ්ඤාණමිති අරියමග්ගසහගතං අපවයගාමිවිඤ්ඤාණමිපි. තථෙව තං විජානාතීති සච්චධම්මං “ඉදං දුක්ඛං”න්තිආදිනා නයෙනෙව විජානාති එකච්ඡත්තුප්පාදපරියාපන්නත්තා මග්ගානුකූලත්තා ව. යං විජානාතීති එත්ථ විජානනපජානනාති විපස්සනාවිත්තුප්පාදපරියාපන්නාති අධිප්පෙතාති, න “යං පජානාතී”ති එත්ථ විය මග්ගචිත්තුප්පාදපරියාපන්නාති ආහ “යං සංඛාරගත”න්තිආදි. තථෙවාති “අනිච්ච”න්තිආදිනා නයෙන. එකච්ඡත්තුප්පාදපරියාපන්නත්තා විපස්සනාභාවතො ව සමානපච්චයෙහි සහ පවත්තිකතා එකුප්පාදතා, තතො එව එකජ්ඣං සහෙව නිරුජ්ඣනං එකනිරොධතා, එකංයෙව චත්ථුං නිස්සාය පවත්ති එකච්ඡත්තුකතා, එකංයෙව ආරම්මණං ආරබ්භ පවත්ති එකාරම්මණතා. හෙතුමිති චෙතං කරණවචනං. තෙන එකුප්පාදාදිතාය සංසට්ඨභාවං සාධෙති. අනවසෙසපරියාදානඤ්ඤෙවනං, ඉතො තීහිපි සම්පයුත්තලක්ඛණං හොතියෙව.

මග්ගපඤ්ඤාං සන්ධාය චුත්තං, සා හි එකන්තතො භාවෙනබ්බා, න පරිඤ්ඤෙය්‍යා, පඤ්ඤාය පන භාවෙනබ්බතාය තංසම්පයුත්තධම්මාපි තග්ගතිකාව හොන්තිති ආහ “තංසම්පයුත්තං පනා”තිආදි. කිඤ්චාපි විපස්සනාපඤ්ඤාය භාවනාවසෙන පවත්තනතො තංසම්පයුත්තවිඤ්ඤාණමිපි තථෙව පවත්තති, තස්ස පන පරිඤ්ඤෙය්‍යභාවානතිවත්තනතො පරිඤ්ඤෙය්‍යතා චුත්තා. තෙනෙවාහ – “යම්පි තං ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං, තම්පි බයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරොධධම්මං”න්ති.

450. එවං සන්තෙපිති වෙදනාති එවං සාමඤ්ඤග්ගණණෙ සතිපි. තෙහුම්කසම්මසනවාරවෙදනාවාති හුම්ත්තයපරියාපන්නා, තතො එව සම්මසනඤ්ඤාණස්ස ගොචරභූතා වෙදනා එව අධිප්පෙතා සබ්බමචාරීනං උපකාරාවහභාවෙන දෙසනාය ආරද්ධත්තා. තථා හි චුත්තං “චතුරොසනිත්ථරණත්ථිකාන”න්තිආදි . එස නයො පඤ්ඤායපි. ඉධ සුඛාදිසද්දා තදාරම්මණවිසයාති ඉමමත්ථං සුත්තෙන සාධෙතුං “රූපඤ්ච හී”තිආදි චුත්තං. එකන්තදුක්ඛන්ති එකන්තෙනෙව අනිට්ඨං, තතො එව දුක්ඛමතාය දුක්ඛං. ආරම්මණකරණවසෙන දුක්ඛවෙදනාය අනුපතිනං, ඔතිණ්ණඤ්චාති දුක්ඛානුපතිනං, දුක්ඛාවක්කන්තං. සුඛෙන අනවක්කන්තං අභවිස්සාති යොජනා. නයිදන්ති එත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං. සාරජ්ජෙය්‍යුන්ති සාරාගං උප්පාදෙය්‍යුං. සුඛන්ති සභාවතො ව ඉට්ඨං. සාරාගා සංයුජ්ජන්තිති බහලරාගහෙතු යථාරහං දසහිපි සංයොජනෙහි සංයුජ්ජන්ති. සංයොගා සංකිලිස්සන්තිති තථා සංයුත්තතාය තණ්හාසංකිලෙසාදිවසෙන සංකිලිස්සන්ති, විබාධියන්ති උපතාපියන්ති වාති අත්ථො. ආරම්මණන්ති ඉට්ඨං, අනිට්ඨං, මජ්ඣන්තඤ්ච ආරම්මණං යථාක්කමං සුඛං, දුක්ඛං, අදුක්ඛමසුඛන්ති කථිතං. එවං අවිසෙසෙන පඤ්චපි බන්ධෙ සුඛාදිආරම්මණභාවෙන දස්සෙත්වා ඉදානි වෙදනා එව සුඛාදිආරම්මණභාවෙන දස්සෙතුං “අපිචා”තිආදි චුත්තං. පාකතිකපවුරජනවසෙනායං කථිතාති කත්වා “පුරිමං සුඛං වෙදනං ආරම්මණං කත්වා”ති චුත්තං. විසෙසලාභී පන අනාගතමිපි සුඛං වෙදනං ආරම්මණං කරොතෙව. චුත්තමෙතං සතිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.380; ම. නි. අට්ඨ. 1.79). වෙදනාය හි ආරම්මණං වෙදියන්තියා තංසමඛිගීපුග්ගලො වෙදෙතීති වොභාරමත්තං හොති.

සබ්බසඤ්ඤායාති සබ්බායපි චතුහුම්කසඤ්ඤාය. සබ්බත්ථකසඤ්ඤායාති සබ්බස්මිං චිත්තුප්පාදෙ පවත්තනකසඤ්ඤාය. චත්ථෙව වාති වා-සද්දෙන වණ්ණධාතුං සංඛිගණ්හාති . පාපෙන්නොති භාවනං උපචාරං වා අප්පනං වා උපනෙන්නො. උප්පජ්ජනකසඤ්ඤාපිති “නිලං රූපං, රූපාරම්මණං නිලං”න්ති උප්පජ්ජනකසඤ්ඤාපි.

අසබ්බසංඛිගාතිකත්තාති සබ්බෙසං වෙදනාසඤ්ඤාවිඤ්ඤාණානං අසංඛිගතිත්තා. තක්කගතන්ති සුත්තකන්තකතක්කමිහි, සුත්තචත්තකතක්කමිහි වා වෙදනවසෙන ධීතං. පරිච්චිකාදිගතන්ති සුත්තවෙදනපරිච්චිකාදිගතං. විස්සට්ඨත්තාව න ගහිතා, යදග්ගෙන පඤ්ඤා විඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සම්පයොගං ලභාපිතා, තදග්ගෙන වෙදනාසඤ්ඤාහිපි සම්පයොගං ලභාපිතා එවාති. තදෙව සඤ්ජානාති සංසට්ඨභාවතො.

සඤ්ජානාති විජානාතීති එත්ථ “පජානාතී”ති පදං ආනෙත්වා චත්තබ්බං පජානනවසෙනපි විසෙසස්ස චක්ඛමානත්තා. ජානාතීති අයං සද්දො ව ලද්දෙනොයෙවෙත්ථ අවිසෙසො, අත්ථතො පන විසෙසතො ඉච්ඡිතබ්බො. අනෙකත්ථත්තා හි ධාතුනං තෙන ආබ්‍යාතපදෙන නාමපදෙන ව චුත්තමත්ථං උපසග්ගපදං ජොතකභාවෙන විසෙසෙති, න වාචකභාවෙන. තෙනාහ “තස්සපි ජානනත්ථෙව විසෙසො වෙදිතබ්බො”ති . එතෙන සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණපඤ්ඤාපදානි අන්තොගධජානනත්ථෙව යථාසකං විසිට්ඨවිසයෙ ව නිට්ඨානීති දස්සෙති. තෙනෙවාහ “සඤ්ඤා හී”තිආදි. සඤ්ජානනමත්තමෙවාති එත්ථ මත්ත-සද්දෙන විසෙසනිවත්තිඅත්ථෙව විජානනපජානනාකාරෙ නිවත්තෙති, එව-සද්දෙන කදාවිපි ඉමිස්සා තෙ විසෙසා නත්ථෙවාති අවධාරෙති. තෙනෙවාහ “අනිච්චං දුක්ඛං”න්තිආදි. තත්ථ

විඤ්ඤාණකිව්වම්පි කාතුං අසක්කොන්ති සඤ්ඤා කුතො පඤ්ඤාකිව්වං කරොයාති “ලක්ඛණපට්ඨෙධං පාපෙනුං න සක්කොති”ව්වෙව චුත්තං, න චුත්තං “මග්ගපාතුභාව”න්ති.

ආරම්මණෙ පවත්තමානං විඤ්ඤාණං න සඤ්ඤා විය නිලපිතාදිමත්තසඤ්ජානනවසෙන පවත්නති, අප්ථං බො තත්ථ අඤ්ඤම්පි තාදිසං විසෙසං ජානන්තමෙව පවත්නති ආහ “විඤ්ඤාණ”න්තිආදි. කථං පන විඤ්ඤාණං ලක්ඛණපට්ඨෙධං පාපෙති? පඤ්ඤාය දස්සිතමග්ගෙන. ලක්ඛණාරම්මණකවිපස්සනාය හි අනෙකවාරං ලක්ඛණානි පටිච්ඡේදිත්වා පවත්තමානාය පගුණභාවතො පරිවයවසෙන ඤාණවිප්පයුත්තවිත්තෙනපි විපස්සනා සම්භවති, යථා තං පගුණස්ස ගන්ථස්ස අප්පකියෙන තත්ථ තත්ථ ගතාපි වාරා න උපධාරියන්ති. “ලක්ඛණපට්ඨෙධං”න්ති ව ලක්ඛණානං ආරම්මණකරණමත්තං සන්ධාය චුත්තං, න පටිච්ඡේදනං. උප්පක්කිත්වාති උදයබ්බයඤාණාදිඤාණපටිපාටියා ආරභිත්වා. මග්ගපාතුභාවං පාපෙනුං න සක්කොති අසම්බොධසභාවත්තා. ආරම්මණම්පි සඤ්ජානාති අවබුද්ධිකතවසෙනෙව, න සඤ්ජානනමත්තෙන. තථා ලක්ඛණපට්ඨෙධම්පි පාපෙති, න විජානනමත්තෙන, අත්තනො පන අඤ්ඤාසාධාරණෙන ආනුභාවෙන උප්පක්කිත්වා මග්ගපාතුභාවම්පි පාපෙති.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං උපමාය විභාවෙනුං “යථා හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අජාතබුද්ධීති අසඤ්ජාතබ්‍යවහාරබුද්ධි. උපහොගපරිභොගන්ති උපහොගපරිභොගාරහං, උපහොගපරිභොගවත්ථුනං පටිලාභයොග්ගන්ති අත්ථො. කූටොති කභාපණපතිරූපකො තම්බකංසාදිමයො. ඡෙකොති මහාසාරො. කරතොති අධිසාරො. සණ්භොති මුදුජාතිකො සමසාරො. ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන පාදසාරපරොපාදසාරඅධිසාරාදීනං සඬගහො. ජානන්තො ව පන නං රූපං දිස්වාපි...පෙ.... අසුකාවරියෙන කතොතිපි ජානාති තථා භෙරඤ්ඤිකගන්ථස්ස සුග්ගතිත්තා. එවමෙවන්තිආදි උපමාසංසන්දනං. සඤ්ඤාවිභාගං අකත්වා පිණ්ඩවසෙනෙව ආරම්මණස්ස ගහණතො දාරකස්ස කභාපණදස්සනසදිසා චුත්තා. තථා හි සා යථාඋපට්ඨිතවිසයපදට්ඨානා චුච්චති. විඤ්ඤාණං ආරම්මණෙ එකවච්චිසෙසග්ගහණසමත්ථභාවතො ගාමිකපුරිසකභාපණදස්සනසදිසං චුත්තං. පඤ්ඤා පන ආරම්මණෙ අනවසෙසාවබොධතො භෙරඤ්ඤිකකභාපණදස්සනසදිසා චුත්තා. නෙසන්ති සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණපඤ්ඤානං. විසෙසොති සභාවච්චිසෙසො. දුප්පට්ච්ඡේදකො පකතිපඤ්ඤාය. ඉමිනාව නෙසං අවචන්තසුබුමනං දස්සෙති.

එකාරම්මණෙ පවත්තමානානන්ති එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ පවත්තමානානං. තෙන අභින්නවිසයාභින්නකාලතාදස්සනෙන අවිනිබ්භොගචුත්තිනං විභාවෙන්තො දුප්පට්ච්ඡේදකංයෙව උල්ලිඬිගෙති. වචන්ථානන්ති අසඬකරතො යපනං. අයං එස්සො...පෙ.... ඉදං චිත්තන්ති නිදස්සනමත්තමෙතං. ඉති-සද්දො වා ආදිඅත්ථො. තෙන සෙසධම්මානම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො. ඉදන්ති අරුපීනං ධම්මානං වචන්ථානකරණං. තතොති යං චුත්තං තිලතෙලාදිඋද්ධරණං, තතො. යදි දුක්කරතරං, කථං තන්ති ආහ “භගවා පනා”තිආදි.

451. නිස්සට්ඨොති නික්ඛන්තෙන අතංසම්බන්ධෙන. පරිච්චන්තෙනාති පරිච්චන්තසදිසෙන පරිවයභාවානුපගමනෙන පරිවයුප්පන්නසම්බන්ධභාවතො. නිස්සක්කවචනං අපාදානදීපනතො. කරණවචනං කත්තුඅත්ථදීපනතො. කාමාවචරමනොවිඤ්ඤාණං න නියමතො “ඉදං නාම පඤ්චද්වාරිකාසම්බන්ධා”ති සක්කා වත්තුං, රූපාවචරවිඤ්ඤාණං පන න තථාති, තස්සෙව පඤ්චෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි නිස්සට්ඨා චුත්තාති ආහ “රූපාවචරවතුත්ථස්සානවිත්තෙනා”ති. වතුත්ථස්සානග්ගහණං තස්සෙව අරූපාවචරස්ස පදට්ඨානභාවතො. පරිසුද්ධෙනාති විසෙසතො අසංකිලෙසිකත්තාව. තඤ්ඤි විගතූපක්කිලෙසතාය විසෙසතො පරිසුද්ධං. තෙනාහ “නිරූපක්කිලෙසෙනා”ති. ජානිතබ්බං නෙය්‍යං, සපරසන්නානෙසු ඉදං අතිසයං ජානිතබ්බතො බුද්ධිකතබ්බං බොධෙතබ්බං වාති අත්ථො. නෙය්‍යන්ති වා අත්තනො සන්නානෙ නෙතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති අත්ථො. තෙනාහ “නිබ්බන්තෙනුං සක්කා භොති. එත්ථ ධීතස්ස හි සා ඉප්පකිති”ති. පාටියෙක්කන්ති විසුං විසුං, අනුපදධම්මවසෙනාති අත්ථො. අභිනිවෙසාභාවතොති විපස්සනාභිනිවෙසස්ස අසම්භවතො. කලාපතො නයතොති කලාපසම්මසනසඬිතතො නයවිපස්සනතො. භික්ඛුනොති සාවකස්ස. සාවකස්සෙව හි තත්‍ර අනුපදධම්මවිපස්සනා න සම්භවති, න සත්ථු. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. විස්සජ්ජෙසීති තප්පට්ඨිද්ධන්දරාගප්පභානෙන පජහති.

හත්ථගතත්තාති හත්ථගතසදිසත්තා, ආසන්නත්තාති අත්ථො. යදා හි ලොකනාථො බොධිමූලෙ අපරාජිතපල්ලඬිකෙ නිසින්තො – “කිව්ඡං වතායං ලොකො ආපන්නො”තිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4, 10) පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන විපස්සනාභිනිවෙසං කත්වා අධිගන්තබ්බසබ්බඤ්ඤාඤාණානුරූපං ඡන්තිංසකොට්ඨසහස්සමුඛෙන මහාවජීරඤාණං නාම මහාබොධිසත්තසම්මසනං පවත්තෙන්තො අනෙකාකාරසමාපත්තිධම්මසම්මසනෙ අනුපදමෙව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනධම්මෙපි අපරාපරං සම්මසී. තෙනාහ “භගවා පනා”තිආදි. පරොපඤ්ඤාසාති ද්වෙපඤ්ඤාසං. කාමඤ්චෙන්ථ කෙවි ධම්මා වෙදනාදයො එස්සපඤ්චමකාදියු චුත්තාපි කුතකොට්ඨාසාදියුපි සඬගහිතා, තංතංපරිවයභාවවිසිට්ඨයෙන පන අත්ථවිසෙසෙන ධම්මන්තරාති විය භොන්තිති එවං චුත්තං. තථා හි ලොකුත්තරවිත්තුප්පාදෙසු නවින්ද්‍රියතා චුච්චති. අඬගුද්ධාරෙතාති තත්ථ ලබ්භමානකුතබ්බගබ්බජ්ඣානමග්ගඬිගානං උද්ධරණෙන. අඬග-සද්දො වා කොට්ඨාසපරියායො, තස්මා අඬගුද්ධාරෙතාති එස්සපඤ්චමකාදිකොට්ඨාසානං සමුද්ධරණෙන. යාවතා සඤ්ඤාසමාපත්තියොති යත්තකා සඤ්ඤාසහගතා කුතසමාපත්තියො, තාහි චුට්ඨාය අධිගන්ධබ්බත්තා තාවතිකා වෙනෙය්‍යානං අඤ්ඤාපට්ඨෙධො අරහත්තසමධිගමො.

දස්සනපරිණායකටියෙනාති අන්ධස්ස යට්ඨිකොට්ඨං ගහෙන්වා මග්ගදෙසකො විය ධම්මානං යථාසභාවදස්සනසඬ්ඛානෙන පරිණායකභාවෙන. යථා වා සො තස්ස චක්ඛුභුතො, එවං සත්තානං පඤ්ඤා. තෙනාහ “චක්ඛුභුතාය පඤ්ඤායා”ති. සමාධිසම්පයුත්තා පඤ්ඤා සමාධිපඤ්ඤා. සමාධි චේත්ථ ආරුප්පසමාධිති වදන්ති, සම්මසනපයොගො පන කොච්ඡි ක්කානසමාධිති යුත්තං. විපස්සනාභුතා පඤ්ඤා විපස්සනාපඤ්ඤා. සමාධිපඤ්ඤාය අන්තොසමාපත්තියං කිච්චතො පජානාති, “සමාහිතො යථාභුතං පජානාති”ති පන වචනතො (සං. නි. 3.5; 4.99-100; 3.5.1071-1072; නෙත්ති. 40; මි. ප. 2.1.14) අසම්මොහතො පජානාති. තත්ථ කිච්චතොති ගොචරජ්ඣක්තෙ ආරම්මණකරණකිච්චතො. අසම්මොහතොති සම්පයුත්තධම්මෙසු සම්මොහවිධමනතො යථා පිතිපටිසංවෙදනාදීසු. කිමත්ථියාති කිංපයොජනාති ආහ “කො එතිස්සා අත්ථො”ති. අභිඤ්ඤෙයො ධම්මෙති යථාචසරසලක්ඛණාවබොධවසෙන අභිමුඛං ඤෙයො ජාතිතබ්බෙ ඛන්ධායතනාදිධම්මෙ. අභිජානාතීති සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතො ව අභිමුඛං අවිරජ්ඣනවසෙන ජානාති. එතෙන ඤාතපරිඤ්ඤාඛ්‍යාපාරමාහ. පරිඤ්ඤෙයොති අනිච්චාතිපි දුක්ඛාතිපි අනත්තාතිපි පරිච්ඡේද ජාතිතබ්බෙ. පරිජානාතීති “යං කිඤ්චි රූපං...පෙ.... අනිච්චං ඛයටියෙනා”තිආදිනා (පටි. ම. 1.48) පරිච්ඡින්නත්වා ජානාති. ඉමිනා තීරණපරිඤ්ඤාඛ්‍යාපාරමාහ. පහාතබ්බෙ ධම්මෙති නිච්චසඤ්ඤාදිකෙ යාව අරහත්තමග්ගවජ්ඣා සබ්බෙ පාපධම්මෙ. පජහති පකට්ඨතො ජහති, වික්ඛම්භෙති චෙව සමුච්ඡින්නති වාති අත්ථො. ඉමිනා පහාතපරිඤ්ඤාඛ්‍යාපාරමාහ. සා පනෙසා පඤ්ඤා ලොකියාපි තිප්පකාරා ලොකුත්තරාපි, තාසං විසෙසං සයමෙවාහ. කිච්චතොති අභිජානනවසෙන ආරම්මණකිච්චතො. අසම්මොහතොති යථාබලං අභිඤ්ඤෙයාදීසු සම්මොහවිධමනතො. නිබ්බානමාරම්මණං කත්වා පවත්තනතො අභිඤ්ඤෙයාදීසු විගතසම්මොහතො එවාති ආහ “ලොකුත්තරා අසම්මොහතො”ති.

452. කම්මස්සකතා සම්මාදිට්ඨි ව චට්ටනිස්සිතත්තා ඉධ නාධිප්පෙතා, විචට්ටකථා හෙසාති චුත්තං “විපස්සනාසම්මාදිට්ඨියා ව මග්ගසම්මාදිට්ඨියා වා”ති. පරතො ඝොසොති පරතො සත්ථුතො, සාවකතො වා ලබ්භමානො ධම්මසොසො. තෙනාහ “සප්පායධම්මස්සවන”න්ති. තඤ්ඤි සම්මාදිට්ඨියා පච්චයො හවිතුං සක්කොති, න යො කොච්ඡි පරතොඝොසො. උපායමනසිකාරොති යෙන නාමරූපපරිග්ගහාදි සිජ්ඣති, තාදිසො පථමනසිකාරො. අයඤ්ච සම්මාදිට්ඨියා පච්චයොති නියමපක්ඛිකො, න සබ්බසංගාහකොති දස්සෙන්නො “පච්චෙකඛුද්ධානං පනා”තිආදිමාහ. යොනිසොමනසිකාරස්මිංයෙවාති අවධාරණෙන පරතොඝොසමෙව නිවත්තෙති, න පදට්ඨානවිසෙසං පටියොගීතිවත්තනත්ථත්තා එව-සද්දස්ස.

ලද්ධුපකාරාති (අ. නි. ටි. 3.5.25) යථාරහං නිස්සයාදිවසෙන ලද්ධපච්චයා. විපස්සනාසම්මාදිට්ඨියා අනුග්ගහිතභාවෙන ගහිතත්තා මග්ගසම්මාදිට්ඨියු ව අරහත්තමග්ගසම්මාදිට්ඨි, අනන්තරස්ස හි විධි, පටිසෙධො වා. අග්ගඵලසමාධිමිති තප්පරික්ඛාරධම්මෙසුයෙව ව කෙවලො චෙතොපරියායො නිරුල්භොති සම්මාදිට්ඨිති අරහත්තමග්ගසම්මාදිට්ඨි. එලක්ඛණෙති අනන්තරෙ කාලන්තරෙ වාති දුට්ඨෙ ඵලක්ඛණෙ. පටිප්පස්සද්ධිවසෙන සබ්බසංකිලෙසෙහි චෙතො විමුච්චති එතායාති චෙතොවිමුත්ති, අග්ගඵලපඤ්ඤං යපෙත්වා අවසෙසා ඵලධම්මා. තෙනාහ “චෙතොවිමුත්ති ඵලං අස්සාති. චෙතොවිමුත්තිසඬ්ඛානං ඵලං ආනිසංසො”ති, සබ්බසංකිලෙසෙහි චෙතසො විමුච්චනසඬ්ඛානං පටිප්පස්සම්භනසඤ්ඤිතං පහානං ඵලං ආනිසංසො වාති යොජනා. ඉධ ව චෙතොවිමුත්ති-සද්දෙන පහානමත්තං ගහිතං, පුබ්බෙ පහායකධම්මා, අඤ්ඤථා ඵලධම්මා එව ආනිසංසොති ගස්භමානෙ පුනවචනං නිරත්ථකං සියා.

පඤ්ඤාවිමුත්තිඵලානිසංසාති එත්ථාපි එවමෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. සම්මාචාචාකම්මන්තාජීවා සීලසභාවත්තා විසෙසතො සමාධිස්ස උපකාරා, තථා සම්මාසඬ්ඛකප්පො ක්කානසභාවත්තා. තථා හි සො “අප්පනා”ති නිද්දිට්ඨො. සම්මාසතිසම්මාචායාමා පන සමාධිපක්ඛියා එවාති ආහ “අවසෙසා ධම්මා චෙතොවිමුත්තීති වෙදිතබ්බා”ති. චතුපාරිසුද්ධිසීලන්ති අරියමග්ගාධිගමස්ස පදට්ඨානභුතං චතුපාරිසුද්ධිසීලං. සුතාදීසු පි සෙව නයො. අත්තතො විත්තප්පවත්තිආරොචනවසෙන සහ කථනං සංකථා, සංකථාව සාකච්ඡා. ඉධ පන කම්මට්ඨානපටිබද්ධාති ආහ “කම්මට්ඨානෙ...පෙ.... කථා”ති. තත්ථ කම්මට්ඨානස්ස එකචාරං වීරියා අප්පටිපජ්ජනං බලනං, අනෙකචාරං පක්ඛලනං, තද්දුගස්ස විච්ඡේදනිකථා බලනපක්ඛලනඡේදනකථා. පුරෙත්තස්සාති විචට්ටනිස්සිතං කත්වා පාලෙන්තස්ස බුහෙන්තස්ස ව. සුණන්තස්සාති “යථාඋග්ගහිතකම්මට්ඨානං ථාතිං ගමිස්සති”ති එවං සුණන්තස්ස. තෙනෙව හි “සප්පායධම්මස්සවන”න්ති චුත්තං. කම්මං කරොත්තස්සාති භාවනානුයොගකම්මං කරොත්තස්ස.

පඤ්චසුපි යානෙසු අත්ත-සද්දො හෙතුඅත්ථජොතනො දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි “යථා හි”තිආදිනා චුච්චමානා අම්බුපමා ව යුජ්ජෙයා. උදකකොට්ඨකන්ති ආලවාලං. ටීරං කත්වා බන්ධනීති අසිලිලං දල්භං නාතිමහන්තං නාතිබුද්දකං කත්වා යොජෙති. ටීරං කරොතීති උදකසිඤ්චනකාලෙ තතො තතො විස්සරිත්වා උදකස්ස අනික්ඛමනත්ථං ආලවාලං ටීරතරං කරොති. සුක්ඛදණ්ඩකොති තස්සෙව අම්බගච්ඡකස්ස සුක්ඛො සාබ්බසිසකො. කිසිල්ලිකපුටොති තම්බකිසිල්ලිකකුට්ඨං. බණ්ණන්තිති කුදාලං. කොට්ඨකබන්ධනං විය සීලං සම්මාදිට්ඨියා වඬ්ඞනුපායස්ස මූලභාවතො. උදකසිඤ්චනං විය ධම්මස්සවනං භාවනාය පරිබුහනතො. මරියාදාය ටීරභාවකරණං විය සමථො යථාචුත්තභාවනාධිට්ඨානාය සීලමරියාදාය දල්භභාවාපාදනතො. සමාහිතස්ස හි සීලං ටීරතරං හොති. සමීපෙ වල්ලිආදීනං හරණං විය කම්මට්ඨානෙ බලනපක්ඛලනවිඡේදනං ඉප්පක්ඛිතබ්බභාවනාය විබන්ධාපනායනතො. මූලබණ්ණනං විය සත්තත්තං අනුපස්සනානං භාවනා තස්සා විබන්ධස්ස මූලකානං තණ්හාමානදිට්ඨිනං පලිබණ්ණනතො.

එත්ථ ව යස්මා සුපරිසුද්ධසීලස්ස කම්මට්ඨානං අනුසුඤ්ජන්තස්ස සප්පායධම්මස්සවනං ඉච්ඡිතබ්බං, තතො යථාසුතෙ අත්ථෙ සාකච්ඡාසමාපජ්ජනං, තතො කම්මට්ඨානවිසොධනෙන සමට්ඨිජ්ඣන්ති, තතො සමාහිතස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස විපස්සනාපාරිසුරි. පරිපුණ්ණවිපස්සනො මග්ගසම්මාදිට්ඨිං පරිබුහෙතිති එවමෙනෙසං අභිගානං පරම්පරාය සම්මුඛා ව අනුග්ගණ්හනතො අයමානුපුබ්බි කට්ඨාති වෙදිතබ්බං.

453. ඉධ කිං පුච්ඡති ඉධ එවං අරහත්තඵලං පාපිතාය දෙසනාය “කති පනාවුසො, හවා”ති හවං පුච්ඡන්තො කිදිසං අනුසන්ධිං උපාදාය පුච්ඡතිති අත්ථො. තෙනෙව හි “මුලමෙව ගතො අනුසන්ධි”ති වත්වා අධිජ්ජායං පකාසෙන්නො “දුජ්ජඤ්ඤා”ති ආදිමාහ. දුජ්ජඤ්ඤාති හි ඉධ අජ්ජට්ඨිද්ධසව්වො අධිජ්ජෙතො, න ජලො එව. කාමහවොති ආදියු කම්මොපපත්තිහෙදතො දුට්ඨොපි හවො අධිජ්ජෙතොති දස්සෙන්නො “කාමහවුපගං කම්ම”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගෙ තංසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. 2.647; විසුද්ධි. මහාට්. 2.646-647) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. පුනබ්බවස්සාති පුනජ්ජුනං අපරාපරං හවනතො ජායනතො පුනබ්බවොති ලද්ධනාමස්ස වට්ටපබන්ධස්ස. තෙනාහ “ඉධ වට්ටං පුච්ඡස්සාමි”ති. අභිනිබ්බත්තිති හවයොනිගති ආදිවසෙන නිබ්බත්ති. තභිං තභිං තස්මිං තස්මිං හවාදිකෙ. අභිනන්දනාති තණ්හාඅභිනන්දනහෙතු. ගමනාගමනං හොතිති ආදිනා හවාදියු සත්තානං අපරාපරං චුතිපට්ඨසන්ධියො දස්සෙති. බයනිරොධෙනාති අවිචන්තබ්බසංඛාතෙන අනුජ්ජාදනිරොධෙන. උභයමෙතං න වත්තබ්බං පහානාහිසමයභාවනාහිසමයානං අව්වාසන්තකාලත්තා. වත්තබ්බං නං හෙතුඵලධම්මප්පවාරවසෙන. යථා හි පදිපුජ්ජලනහෙතුකො අත්ථකාරවගමො, එවං විජ්ජුජ්ජාදහෙතුකො අවිජ්ජානිරොධො, හෙතුඵලධම්මා ව සමානකාලාපි පුබ්බාපරකාලා විය වොහරියන්ති යථා – “වක්ඛුඤ්ඤ වට්ඨිව රූපෙ ව උජ්ජජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණ”න්ති (ම. නි. 1.204, 400; ම. නි. 3.420, 425, 426; සං. නි. 2.43-45; 2.4.60; කථා. 465, 467) පච්චයපච්චයුජ්ජන්තකිරියා. ගමනං උපච්ඡිජ්ජති ඉධ කාමහවෙ පරිනිබ්බානෙන. ආගමනං උපච්ඡිජ්ජති තත්ථ රූපාරූපෙසු පරිනිබ්බානෙන. ගමනාගමනං උපච්ඡිජ්ජති සබ්බසො අපරාපරුජ්ජන්තියා අභාවතො.

454. විවට්ටකථාය පරතො ජොතිතං පඨමං ඤානං විවට්ටං පත්වා ධීතස්ස උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන උභතොභාගවිමුත්තස්ස නිරොධසාධකං විභාවිතුං යුත්තන්ති ආහ “කතමං පනාවුසොති ඉධ කිං පුච්ඡති”ති ආදි. තථා හි අනන්තරං නිරොධසමාපජ්ජනකෙන හික්ඛුනා ජානිතබ්බාති පඨමස්ස ඤානස්ස සම්පයොගපහානභිගාති පුච්ඡිතාති. අභිගව්වත්ථානන්ති ඤානභිගව්වත්ථානං. කොට්ඨාසපරිච්ඡෙදොති තත්ථ ලබ්භමානඵස්ස පඤ්චමකාදිධම්මකොට්ඨාසපරිච්ඡෙදො ජානිතබ්බො. ඉමස්මිං ඤානෙ එත්තකා ධම්මා සංවිජ්ජන්ති, එත්තකා නිරොධතාති ජානිතබ්බං. උපකාරානුපකාරාති අභිගාතිති නිරොධසමාපත්තියා උපකාරාති ව අනුපකාරාති ව අභිගාති. නිරොධසමාපත්තියා හි සොළසහි ඤාණවරියාහි නවහි සමාධිවරියාහි ව පත්තබ්බත්තා තංතංඤාණස්ස සමාධිවරියාහි සමතික්කම්මිතබ්බා ධම්මා අනුපකාරකභිගාති, සමතික්කමකා උපකාරකභිගාති. තෙසඤ්ඤි වසෙන යථානුපුබ්බං උපසන්තුපසන්තඔළාරිකභාවාය හවග්ගසමාපත්තියා සංඛාරාවසෙසසුබ්බමං පත්තා විත්තවෙතසිකා යථාපරිච්ඡින්නං කාලං නිරුජ්ඣන්ති, අජ්ජවත්තිං ගච්ඡන්ති. තස්සාති නිරොධස්ස. අනන්තරපච්චයන්ති අනන්තරපච්චයසදිසං. න හි නිරොධස්ස කොච්ඡි ධම්මො අනන්තරපච්චයො නාම අත්ථි. යඤ්ඤි තදා විත්තවෙතසිකානං තථා නිරුජ්ඣනං, තං යථාචුත්තපුබ්බාහිසංඛාරහෙතුකාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා අහොසිති සා තස්ස අනන්තරපච්චයො විය හොතිති තං චුත්තං. ජ සමාපත්තියොති යුත්තන්තනයෙන චුත්තසුත්තන්තපිටකසංවණ්ණනාති කත්වා. “සත්ත සමාපත්තියො”ති පන වත්තබ්බං, අඤ්ඤථා ඉදං “වතුරඬ්ඨික”න්ති න වත්තබ්බං සියා. නයං වා දස්සෙත්වාති ආදිඅන්තදස්සනවසෙන නයදස්සනං කත්වා.

455. එවං නිරොධස්ස පාදකං විභාවෙත්වා ඉදාති අත්තොනිරොධෙ අනුපබ්බන්ධභාවතො පඤ්චන්තං පසාදානං පච්චයපුච්ඡනෙ පඨමං තාව තෙ සරූපතො ආවෙණිකතො ආවෙණිකවිසයතො පටිස්සරණතො ව පුච්ඡනවසෙන පාළි පවත්තාති දස්සෙන්නො “විඤ්ඤාණනිස්සයෙ පඤ්ච පසාදෙ පුච්ඡන්තො”ති ආහ. ගොවරවිසයන්ති එත්ථ කාමං තබ්බහුලවාරිතාපෙක්ඛං ගොවරග්ගහණං, අනඤ්ඤත්ථාභාවාපෙක්ඛං විසයග්ගහණන්ති අත්ථෙව ගොවරවිසයභාවානං විසෙසො, විවරියමානං පන උභයමපි ආරම්මණසභාවමෙවාති ආහ “ගොවරභූතං විසය”න්ති. එකෙකස්සාති එකො එකස්ස, අඤ්ඤො අඤ්ඤස්සාති අත්ථො. අඤ්ඤත්ථො හි අයං එක-සද්දො “ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”ති ආදියු (ම. නි. 3.27) විය. සචෙ භීතිආදි අභූතපරිකප්පනවචනමෙතං. තත්ථ සමොධානෙත්වාති එකජ්ඣං කත්වා. විනාපි මුඛෙනාති ආදිනා අත්ථසල්ලාපිකනිදස්සනං නාම දස්සෙති. යථා විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතමෙව වක්ඛු රූපං පස්සති, න කෙවලං, එවං වක්ඛුතිස්සයමෙව විඤ්ඤාණං තං පස්සති, න ඉතරන්ති ආහ “වක්ඛුපසාදෙ උපනෙහි”ති. තෙන තෙසං තත්ථ සංහව්වකාරිතං දස්සෙති. යදි වා නීලං යදි වා පිතකන්ති ඉදං නීලපිතාදිසභාවජානනමත්තං සන්ධායාහ. නීලං පිතකන්ති පජානනං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස නත්ථෙව අවිකප්පකභාවතො. එතෙසං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිනං. නිස්සයසිසෙන නිස්සිතපුච්ඡා හෙසා, එවඤ්ඤි විසයානුභවනවොදනා සමත්ථිතා හොති. තෙනාහ “වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං හි”ති ආදි. යථාසකං විසයං රජ්ජනාදිවසෙන අනුභවිතුං අසමත්ථාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිති, තත්ථ සමත්ථතායෙව ව නත්ථි, න කිඤ්චි අත්ථතො පටිසරන්තාති විය හොන්තිති චුත්තං. “කිං එතාති පටිසරන්ති”ති. ජවනමනො පටිසරණන්ති පඤ්චද්දාරිකං ඉතරඤ්ච සාධාරණතො වත්වා පුන යාය’ස්ස රජ්ජනාදිපවත්තියා පටිසරණතා, සා සවිසෙසා යත්ථ ලබ්භති, තං දස්සෙන්නො “මනොද්ධාරිකප්පනමනො වා”ති ආහ. එතස්මිං පන ද්ධාරෙති වක්ඛුද්ධාරෙ ජවනං රජ්ජති වා දුස්සති වා මුස්සති වා, යතො තත්ථ අඤ්ඤාණාදිඅසංවරො පවත්තති.

තනුනි තස්මිං ජවනමනස්සෙව පටිසරණභාවෙ. දුබ්බලභොජකාති භීතසාමන්ථියා රාජභොග්ගා. සෙවකානං ගණනාය යොජිතදිවසෙ ලබ්භමානකභාපණො යුක්තිකභාපණො. අන්දුබන්ධනෙන බද්ධස්ස විස්සජ්ජනෙන ලබ්භමානකභාපණො බන්ධකභාපණො. කිඤ්චි පහරන්තෙ මා පහරන්තුති පටික්ඛිපතො දාතබ්බදණ්ඩො මාපහාරකභාපණො. සො සබ්බොපි පරිත්තකෙසු ගාමිකමනුස්සෙසු තථා ලබ්භමානො එත්තකො භොතීති ආහ “අට්ඨකභාපණො වා”තිආදි. සතවත්ථුකන්ති සතකරීසවත්ථුකං. එස නයො සෙසපදද්වයෙපි. තත්ථාතිආදි උපමාසංසන්ධනං, තං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

456. අත්තොතිරොධස්මිං පඤ්ච පසාදෙති නිරොධසමාපන්නස්ස පවත්තමානෙ පඤ්ච පසාදෙ. කිරියමයපවත්තස්මිත්ති ජවනාදිකිරියානිබ්බන්තකධම්මප්පවත්තියං. බලවපච්චයා භොන්තිති පච්ඡාජාතවිජ්ජයුක්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි පච්චයා භොන්ති, උපත්ථම්භකභාවෙන බලවපච්චයා භොන්ති. ජීවිතින්ද්‍රියං පටිච්චාති ඉන්ද්‍රියඅත්ථිඅවිගතපච්චයවසෙන පච්චයභූතං ජීවිතින්ද්‍රියං පටිච්ච පඤ්චවිධොපි පසාදො තිට්ඨති. ජීවිතින්ද්‍රියෙන විනා න තිට්ඨති ජීවිතින්ද්‍රියරහිතස්ස කම්මසමුට්ඨානරූපකලාපස්ස අභාවතො. තස්මාති යස්මා අනුපාලනලක්ඛණෙන ජීවිතෙන අනුපාලිතා එව උස්මා පවත්තති, න තෙන අනුපාලිතා, තස්මා උස්මා ආයුං පටිච්ච තිට්ඨති. ජාලසිඛං පටිච්ච ආහා පඤ්ඤායතීති ජාලසිඛාසඬ්ඛාතභූතසඬ්ඛාතං සහෙව පවත්තමානං නිස්සාය “ආහා”ති ලද්ධනාමා වණ්ණධාතු “උප්පලති, අත්ඨකාරං විධමති, රූපගතාති ව විදංසෙති”තිආදිහි පකාරෙහි ඤායති. තං ආලොකං පටිච්චාති තං චූත්තප්පකාරං ආලොකං පච්චයං ලභිත්වා. ජාලසිඛං පඤ්ඤායතීති “අප්පිකා, මහති, උජු, කුට්ඨා”තිආදිනා පාකටා භොති.

ජාලසිඛා විය කම්මජතෙජො නිස්සයභාවතො. ආලොකො විය ජීවිතින්ද්‍රියං තත්තිස්සිතභාවතො. ඉදාති උපමොපමිතබ්බානං සම්බන්ධං දස්සෙතුං “ජාලසිඛා හී”තිආදි චූත්තං. ආලොකං ගහෙත්ථාව උප්පජ්ජති ඉමිනා යථා ජාලසිඛාය සහෙව ආලොකො උප්පජ්ජති, එවං කම්මජුස්මනා සහෙව ජීවිතින්ද්‍රියං උප්පජ්ජති දස්සෙති. ජාලසිඛාසන්තිස්සයො තස්සා සතියෙව භොන්තො ආලොකො තාය උප්පාදිතො විය භොතීති ආහ “අත්තනා ජනිතආලොකෙනෙවා”ති. උස්මා නාමෙත්ථ කම්මසමුට්ඨානා තෙජොධාතු තත්තිස්සිතඤ්ච ජීවිතින්ද්‍රියං තදනුපාලකඤ්චාති ආහ “කම්මජමභාභූතසම්භවෙන ජීවිතින්ද්‍රියෙන උස්මාය අනුපාලන”න්ති. න කෙවලං බණ්ඩිතියා එව, අථ ඛො පබන්ධානුපවිජෙදස්සපි ජීවිතින්ද්‍රියං කාරණන්ති ආහ “වස්සසතම්පි කම්මජතෙජපවත්තං පාලෙති”ති. උස්මා ආයුතො පච්චයො භොන්තො සෙසභූතසහිතො එව භොතීති ආහ “මභාභූතාති”ති. තථා ආයුපි සහජාතරූපං පාලෙන්තමෙව උස්මාය පච්චයො භොතීති චූත්තං “මභාභූතාති පාලෙති”ති.

457. ආයු එව ඉන්ද්‍රියපච්චයාදිවසෙන සහජාතධම්මානං අනුපාලනවසෙන සඬ්ඛරණතො ආයුසඬ්ඛාරො. බහුවචනනිද්දෙසො පන අනෙකසතසහස්සහෙදෙසු රූපකලාපෙසු පවත්තියා අනෙකහෙදන්ති කත්වා. ආරම්මණරසං අනුභවන්තිති වෙදනියා යථා “නියානිකා”ති. තෙනාහ “වෙදනා ධම්මාවා”ති. සුඛාදිහෙදහින්තත්තා බහුවචනනිද්දෙසො. ඉමෙසං ආයුසඬ්ඛාරවෙදනානං එකන්තනිරොධං සමාපන්නස්ස මරණෙන භවිතබ්බං වෙදනාය නිරුද්ධත්තා. ආයුසඬ්ඛාරානං තථා අනිරුද්ධත්තා නිරොධස්ස සමාපජ්ජනමෙව න සියා, කුතො වූට්ඨානං. තෙන චූත්තං පාළියං “තෙ ව භාවුසො”තිආදි. වූට්ඨානං පඤ්ඤායති සඤ්ඤාවෙදනාදිනං උප්පත්තියා. ඉදාති තමත්ථං විත්ථාරතො උපමාය විභාවෙතුං “යො හී”තිආදි චූත්තං. උක්කණ්ඨිත්ථාති නානාරම්මණාපාතතො නිබ්බන්දිත්වා. යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙනාති යථාපරිච්ඡින්නෙ කාලෙ සම්පත්තෙ. රූපජීවිතින්ද්‍රියපච්චයාති ඉන්ද්‍රියපච්චයභූතා . ජාලාපවත්තං විය අරූපධම්මා තෙජුස්සදභාවතො විසයොභාසනතො ව. උදකප්පභාරො විය නිරොධසමාපන්නියා සුඛබාහිසඬ්ඛාරො. පිහිතඅඬ්ඛාරා විය රූපජීවිතින්ද්‍රියං උස්මාමත්තතාය අනොභාසනතො . යථාපරිච්ඡින්නකාලාගමනන්ති යථාපරිච්ඡින්නකාලස්ස උපගමනං. අනුරූපපත්තිවසෙනෙව රූපපවත්තිග්ගහණං. ඉමං රූපකායං ජහන්ති ඉමස්මා රූපකායා කලෙවරා විගච්ඡන්ති නප්පවත්තන්ති.

කායෙන සඬ්ඛරීයන්තිති කායසඬ්ඛාරා තප්පට්ඨබ්බචූත්තිතාය. වාචං සඬ්ඛරොන්තිති වච්ඡසඬ්ඛාරා. විතක්කෙන්වා විචාරෙන්වා හි වාචං භින්දති කපෙති. විත්තෙන සඬ්ඛරීයන්තිති විත්තසඬ්ඛාරා තප්පට්ඨබ්බචූත්තිතො. විත්තසඬ්ඛාරනිරොධවොදනාය රූපනිරොධො විය විත්තනිරොධො අවොදිතො තෙසං තතො අඤ්ඤත්තාති න විත්තසම්පයුක්තනිරොධො එකන්තිකො විතක්කාදිනිරොධෙ තදභාවතො. යං පන චූත්තං “වාචා අනිරුද්ධා භොති”ති, තම්පි න. වාචං සඬ්ඛරොන්තිති හි වච්ඡසඬ්ඛාරා, තෙසු නිරුද්ධෙසු කථං වාචාය අනිරොධො. විත්තං පන නිරුද්ධෙසුපි විත්තසඬ්ඛාරෙසු තෙහි අනභිසඬ්ඛතත්තා විතක්කාදිනිරොධො විය පවත්තතියෙවාති අයමෙත්ථ පරස්ස අධිප්පායො. ආනන්තරියකම්මං කතං භවෙයා, විත්තස්ස අනිරුද්ධත්තා තං නිස්සාය ව රූපධම්මානං අනපගතත්තා තෙ ජීවන්ති එව නාමාති. බ්‍යඤ්ජනෙ අභිනිවෙසං අකත්වාති “විත්තසඬ්ඛාරා නිරුද්ධා”ති වචනතො තෙව නිරුද්ධා, න විත්තන්ති එව නෙයාත්ථං සුත්තං “නිතත්ථ”න්ති අභිනිවෙසං අකත්වා. ආවරියානං නයෙ යත්ථාති පරම්පරාගතානං ආවරියානං අධිප්පායෙ යත්ථාති අත්ථො. උපපරික්ඛිතබ්බොති සුත්තන්තරාගමතො සුත්තන්තරපදස්ස අවිපරිතො අත්ථො විමංසිතබ්බො. යථා හි “අසඤ්ඤභවො”ති වචනතො “සඤ්ඤාව තත්ථ නත්ථී, ඉතරෙ පන විත්තවෙතසිකා සන්ති”ති අයමෙත්ථ අත්ථො න ගස්හති. යථා ව “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන”න්ති වචනතො “සඤ්ඤාව තත්ථ තාදිසී, න එස්සාදයො”ති අයමෙත්ථ අත්ථො න ගස්හති සඤ්ඤාසීසෙන දෙසනාති කත්වා, එවම්ධාපි “විත්තසඬ්ඛාරා නිරුද්ධා”ති, “සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධො”ති ව දෙසනාසීසමෙව. සබ්බෙපි පන විත්තවෙතසිකා තත්ථ

නිරුප්කුන්තෙවැනි අයමෙන්ට අවිපරිතො අත්පො වෙදිතබ්බො, තථාපුබ්බාභිසඬ්ඛාරොන සබ්බෙසංයෙව විත්තවෙනසිකානං තත්ථ නිරුප්කුන්තො. එතෙන යං පුබ්බෙ “අඤ්ඤත්තා, තදභාවතො”ති ව යුක්තිවචනං, තදයුක්තං අධිප්පායානවබ්බොධතොති දස්සිතං හොති. තෙනාහ “අත්පො හි පටිසරණං, න බ්බඤ්ජන”න්ති.

උපහතානීති බාධිතානි. මක්ඛිතානීති ධංසිතානි. ආරම්මණසට්ටනාය ඉන්ද්‍රියානං කිලමපො වක්ඛුනා භාසුරරූපසුබ්බරජදස්සනෙන විභාවෙනබ්බො. තථා හි උණ්භකාලෙ පුරතො අග්ගිමිහි ජලන්තෙ බරස්සරෙ ව පණවෙ ආකොට්ඨෙ අක්ඛිති හෙදානි විය න සහන්ති සොතානි “සිබරෙන විය අභිභඤ්ඤන්ති”ති වත්තාරො හොන්ති.

458. රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානමෙව රූපවිරාගභාවනාවසෙන පචන්තං අරූපජ්ඣානන්ති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං විස්සජ්ජේන්තො ධම්මසෙනාපති “සුබස්ස ව පහානා”තිආදිනා විස්සජ්ජේසි. අපගමනෙන විගමෙන පච්චයා අපගමනපච්චයා සුබාදිප්පහානානි. අධිගමපච්චයා පන කසිණෙසු රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානං හෙට්ඨිමා තයො ව ආරුප්පා. න හි සක්කා තානි අනධිගන්ත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනමධිගන්තුං. නිරොධතො වුට්ඨානකඵලසමාපත්තින්ති නිරොධතො වුට්ඨානභූතං අනිච්චානුපස්සනාසමුදාගතඵලසමාපත්තිං. සා හි “අනිමිත්තා වෙතොවිමුත්ති”ති වුවචති. යථා සමට්ඨස්සන්දො අභිඤ්ඤා, මෙත්තාකරුණාමුදිතාබ්‍රහ්මවිහාරනිස්සන්දො උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරො, කසිණනිස්සන්දො ආරුප්පා, සමට්ඨපස්සනානිස්සන්දො නිරොධසමාපත්ති, එවං විපස්සනාය නිස්සන්දඵලභූතං සාමඤ්ඤඵලන්ති ආහ “විපස්සනානිස්සන්දාය ඵලසමාපත්තියා”ති. ආරම්මණා නාම සාරම්මණධම්මානං විසෙසතො උප්පත්තිනිමිත්තන්ති ආහ “සබ්බනිමිත්තානන්ති රූපාදිනං සබ්බාරම්මණාන”න්ති. තත්ථි එත්ථ කිඤ්චි සඬ්ඛාරනිමිත්තන්ති අනිමිත්තා, අසඬ්ඛතා ධාතුති ආහ “සබ්බනිමිත්තාපගතාය නිබ්බානධාතුයා”ති. ඵලසමාපත්තිසහජාතං මනසිකාරං සන්ධායාහ, න ආවජ්ජනමනසිකාරං. න හෙත්ථ තස්ස සම්භවො අනුලොමානන්තරං උප්පජ්ජනතො.

ඉමස්මිං යානෙති ඉධ චුත්තනිරොධස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානානං ගහිතානං ඉමස්මිං පරියොසානස්ස ගහිතට්ඨානෙ. ද්විති බලෙහිති සමට්ඨපස්සනාබලෙහි. තයො ව සඬ්ඛාරානන්ති කායසඬ්ඛාරාදිනං තිණ්ණං සඬ්ඛාරානං. සොළසහි ඤාණචරියාහිති අනිච්චානුපස්සනා, දුක්ඛා, අනත්තා, නිබ්බිදා, විරාගා, නිරොධා, පටිනිස්සග්ගා, විචට්ඨානුපස්සනා, සොතාපත්තිමග්ගො...පෙ.... අරහත්තඵලසමාපත්තිති ඉමාහි සොළසහි ඤාණචරියාහි. නවහි සමාධිචරියාහිති පඨමජ්ඣානසමාධිආදිති නවහි සමාධිචරියාහි. යො යථාචුත්තාසු චරියාසු පුග්ගලස්ස වසිභාවො, සා වසිභාවතාපඤ්ඤා. අස්සා සා කට්ඨානි යොජනා. විනිච්ඡයකථානි විනිච්ඡයවසෙන පචන්තා අට්ඨකථා කට්ඨා. තස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.868-869) තංසංචණ්ණනායඤ්ච (විසුද්ධි. මහාට්. 2.868) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො.

වලඤ්ජනසමාපත්ති අරියවිහාරවසෙන විහරණසමාපත්ති. ධීනියාති එත්ථ පබන්ධට්ඨිති අධිප්පෙනා, න බණ්ට්ඨිති. කස්මා? සමාපජ්ජනත්තා. තෙනාහ “ධීනියාති විරට්ඨිතත්ථ”න්ති. අද්ධානපරිච්ඡේදොති එත්තකං කාලං සමාපත්තියා විනිනාමෙස්සාමිති පගෙව කාලපරිච්ඡේදො. රූපාදිනිමිත්තවසෙනානි කම්මකම්මනිමිත්තගතිනිමිත්තෙසු යථාරහං ලබ්භමානරූපාදිනිමිත්තවසෙන. තත්ථ යස්මා කම්මනිමිත්තෙ ජබ්බිධම්පි ආරම්මණං ලබ්භති, තස්මා “සබ්බනිමිත්තාන”න්ති චුත්තං, න සබ්බෙසං ආරම්මණානං එකජ්ඣං, එකන්තතො වා මනසිකාතබ්බතො. ලක්ඛණවචනඤ්ඤෙන යථා “දාතබ්බමෙනං හෙසජ්ජං, යදි මෙ බ්බාධිතා සියු”න්ති.

459. නිලම්පි සඤ්ජානානීතිආදිනා නිලාදිග්ගහණමුඛෙන තංචණ්ණානං සත්තානං සඤ්ජානනං අවෙරාදිභාවමනසිකරණං ජොතිතන්ති ආහ “එතස්මිඤ්චි යානෙ අප්පමාණා වෙතොවිමුත්ති කට්ඨා”ති. එත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤං කට්ඨන්ති සම්බන්ධො. “එත්ථ සුඤ්ඤකා”ති, “එත්ථ අනිමිත්තා”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. න්ති “ඉධ අඤ්ඤං අභිනවං නාම නත්ථි”තිආදිනා චුත්තං අත්ථවචනං. එතානි අප්පමාණවෙතොවිමුත්තිආදයො. එකනාමකානි එකෙකනාමකා, යෙ නානාබ්බඤ්ජනානි අධිප්පෙනා. එකො ධම්මොති අරහත්තඵලසමාපත්ති. වතුනාමකොති අප්පමාණවෙතොවිමුත්තිආදිනාමකො. එතන්ති එතමත්ථං. අප්පමාණානි අනොධිසො, ඔධිසොපි වා “එත්තකා”ති අපරිමිතා. අසෙසෙත්ථානි අසුභසමාපත්ති විය එකස්සෙව අග්ගහණතො.

කිඤ්චාපි අසුභනිමිත්තාරම්මණම්පි කිඤ්චනං හොති, ආරම්මණසඬ්ඛසට්ටනස්ස කිඤ්චනස්ස අසුභසමාපත්තිනම්පි පටිභාගනිමිත්තසඬ්ඛාතං ආරම්මණං සබ්බිමං විය විග්ගහං කිඤ්චනං හුත්වා උපට්ඨාති, න තථා ඉමස්සාති. නනු බ්‍රහ්මවිහාරපඨමාරුප්පානම්පි පටිභාගනිමිත්තභූතං කිඤ්චි ආරම්මණං නත්ථිති? සච්චං නත්ථි, අයං පන පඨමාරුප්පවිඤ්ඤාණං විය න පටිභාගනිමිත්තභූතආරම්මණකාය එවං චුත්තා. අත්තෙනානි අත්තනා. භවති එතෙන අත්තානි අභිධානං බුද්ධි වාති භාවො, අත්තා. භාව-සද්දොපි අත්තපරියායොති ආහ “භාවපොසපුග්ගලාදිසඬ්ඛාතෙනා”ති. නෙසං අප්පමාණසමාධිආදිනං වතුන්තං. “නානතා පාකට්ඨා”ති චුත්තං නානත්තං භූමිතො ආරම්මණතො ව දස්සෙතුං. “අත්පො පනා”තිආදි චුත්තං. පරිත්තාදිභාවෙන අතීතාදිභාවෙන අජ්ඣත්තාදිභාවෙන ව න වත්තබ්බො ආරම්මණං එතිස්සාති නවත්තබ්බාරම්මණා නිබ්බානාරම්මණඵලසමාපත්තිභාවතො.

එත්තකොති රාගාදීහි සංකිලිට්ඨතාය එත්තකප්පමාණො, උත්තානො පරිත්තවෙනසොති අත්ථො. නිබ්බානම්පි අප්පමාණමෙව පමාණකරණානං අභාවෙනාති ආනෙන්වා සම්බන්ධො. අකුප්පාති අරහත්තඵලවෙනොවිමුත්ති පටිපක්ඛෙහි අකොපනීයතාය. කිඤ්චතීති කත්තරි පටිතො ධාතු මද්දනත්ථොති ආහ “කිඤ්චති මද්දතී”ති. තස්ස පයොගං දස්සෙතුං “මනුස්සා කිරා”තිආදි වුත්තං.

සමුහාදිසනවසෙන සකිච්චපරිච්ඡෙදතාය ව සවිග්ගහා විය උපට්ඨිතා සඬ්ඛාරා නිව්වාදිග්ගහස්ස වත්ථුතාය “නිව්චනිමිත්තං සුඛාදිනිමිත්තං”න්ති ව වුච්චති. විපස්සනා පන තත්ථ සනචිනිබ්භොගං කරොන්ති නිව්වාදිග්ගහං විධමෙන්ති “නිමිත්තං සමුග්ගානෙති”ති වුත්තා සනචිමිත්තස්ස ආරම්මණභූතස්ස අභාවා. න ගහිතාති එකත්ථපදනිද්දෙසෙ පාළියං කස්මා න ගහිතා? සාති සුඤ්ඤතා වෙනොවිමුත්ති. සබ්බත්ථාති අප්පමාණාවෙනොවිමුත්තිආදිනිද්දෙසෙසු. ආරම්මණවසෙනාති ආරම්මණවසෙනපි එකත්ථා, න කෙවලං සභාවසරසතොව. ඉමිනා පරියායෙනාති අප්පමාණතොතිආදිනා ආරම්මණතො ලද්ධපරියායෙන. අඤ්ඤස්මිං පන යානෙති ආකිඤ්චඤ්ඤාදිසද්දපවත්තිහෙතුතො අඤ්ඤෙන හෙතුනා අප්පමාණානිසද්දප්පවත්තියං එතස්ස වෙනොවිමුත්තියා හොන්ති. එස නයො සෙසෙසුපි. ඉමිනා පරියායෙනාති ඉමිනා තාය තාය සමඤ්ඤාය වොහරිතබ්බතාපරියායෙන. සච්චානං දස්සනමුඛෙන වට්ටවසෙන උට්ඨිතදෙසනං අරහත්තෙන කුටං ගණ්හන්තො යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසි. යං පනෙන්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

මහාවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනාය ලිතත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. වුළුවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා

460. අයං දෙසනා යස්මා පුච්ඡාචිස්සප්පනවසෙන පවත්තා, තස්මා පුච්ඡකචිස්සප්පකෙ පුච්ඡානිමිත්තඤ්ච සමුදායතො විභාවෙතුං “කො පනාය”න්තිආදි වුත්තං. උපාසකත්තන්ති අමග්ගාගතං උපාසකත්තං. තෙසන්ති එකාදස්සනභූතානං. මග්ගාගතෙන උපසමෙන සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො.

“කිං නු ඛො අප්ප භවිස්සති අයාපුත්තො”ති වීථිං ඔලොකයමානා. ඔලම්බනත්ථන්ති තස්ස භත්ථාවලම්බනත්ථං පුබ්බාවිණ්ණවසෙන අත්තතො භත්ථං පසාරෙසි. බහිද්ධාති අත්තතා අඤ්ඤං විසභාගවත්ථුං සන්ධාය වදති. පරිභෙදකෙනාති පෙසුඤ්ඤවාදිනා.

අධිගමප්පිච්ඡතාය “න පකාසෙතබ්බො”ති චින්තෙසි. පුන තං අනුකම්පන්තො “සවෙ ඛො පනාහ”න්තිආදිං චින්තෙසි. එසො ධම්මොති එසො ලොකුත්තරධම්මො. විචට්ටං උද්දිස්ස උපචිතං නිබ්බේධභාගියං කුසලං උපනිස්සයො. “යදි මෙ උපනිස්සයො අත්ථී, සක්කා එතං පටිලද්ධුං. සවෙපි නත්ථී, ආයතිං උපනිස්සයො භවිස්සති”ති චිරකාලපරිභාවිතාය සටෙ පදිපජාලා විය අබ්භන්තරෙ දිප්පමානාය හෙතුසම්පත්තියා වොදියමානා ආහ “එවං සන්තෙ මස්භං පබ්බප්පං අනුජානාථා”ති.

ලාභසක්කාරො උප්පප්පී සුවිරකාලං කතුපචිතපුඤ්ඤතාය. අභිනිභාරසම්පන්නත්තාති සුජාතත්ථෙරස්ස පදුමුත්තරස්ස භගවතො අග්ගසාවකස්ස නිපච්චකාරං කත්වා – “තුම්හෙහි දිට්ඨධම්මස්ස භාගී අස්ස”න්ති නිබ්බේධභාගියං දානං දත්වා කතපත්ථනාසඬ්ඛාතසම්පන්නාභිනිභාරත්තා. නාතිචිරං කිලමිත්ථාති කම්මට්ඨානං භාවෙන්ති විපස්සනාය පරිපාකවසෙන චිරං න කිලමිත්ථං. වුත්තමෙවත්ථං විචරිතුං “ඉතො පට්ඨායා”තිආදි වුත්තං. දුතියගමනෙනාති පබ්බාජනත්ථං ගමනතො දුතියගමනෙන.

උපනෙන්වාති පඤ්ඤස්ස අත්ථභාවෙන උපනෙන්වා. සක්කායන්ති සකායං. උපනික්ඛිත්තං කිඤ්චි වත්ථුං සම්පට්චිජ්ජමානා, විය සම්පට්චිජ්ජන්ති විය. එකො එව පාසො එතිස්සාති එකපාසකා, ගණ්ඨී. සා හි සුමොචියා, අනෙකපාසා පන දුම්මොචියා, එකපාසග්ගහණං විස්සප්පනස්ස සුකරභාවදස්සනත්ථං. පටිසම්භිදාවිසයෙ යත්ථාති එතෙන ථෙරියා පහින්නපටිසම්භිදනං දස්සෙති. පච්චයභූතාති ආරම්මණාදිවසෙන පච්චයභූතා.

ථෙරියා විසෙසාධිගමස්ස අත්තතො අවිසයතාය විසාඛො “න සක්කා”තිආදිනා චින්තෙසිති දට්ඨබ්බං. සච්චචිනිබ්භොගපඤ්ඤබ්බාකරණෙනාති සච්චපරියාපන්නස්ස ධම්මස්ස දස්සනතො අඤ්ඤානඤ්ඤත්ථනිද්ධාරණභෙදනාසඬ්ඛාතස්ස විනිබ්භොගපඤ්ඤස්ස විස්සප්පනෙන. ද්වෙ සච්චානීති දුක්ඛසමුදයසච්චානි. පටිනිවත්තෙන්වාති පරිවත්තෙන්වා. ගණ්ඨීපඤ්ඤන්ති දුබ්බිනිබ්බේධතාය ගණ්ඨිභූතං පඤ්ඤං.

න තංයෙව උපාදානං තෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා එකදෙසස්ස සමුදායතාභාවතො, සමුදායස්ස ව එකදෙසතාභාවතො. නාපි අඤ්ඤත්‍ර පඤ්චති උපාදානක්ඛන්ධෙහි උපාදානං තස්ස තදෙකදෙසභාවතො. න හි එකදෙසො සමුදායචිතිමුත්තො හොති. යදි හි තඤ්ඤෙවාතිආදිනා උභයපක්ඛෙපි දොසං දස්සෙති. රූපාදිසභාවම්පි රූපවෙදනාසඤ්ඤාවිඤ්ඤාණසභාවම්පි, එස්සවෙනනාදිසභාවම්පි උපාදානං සියා. අඤ්ඤත්‍ර සියාති පඤ්චති උපාදානක්ඛන්ධෙහි විසුංයෙව උපාදානං යදි සියා. පරසමයෙති නිකායවාදෙ. චිත්තවිප්පයුත්තො අනුසයොති

නිදසැසනමත්තමෙතං නිකායවාදෙ විත්තසභාවාභාවවිඤ්ඤාණාදීනම්පි විත්තවිජ්ජයුත්තභාවපටිජානනතො. එවං බ්‍යාකාසිති “න ඛො, ආවුසො”ති ආදිනා ඛන්ධගතජන්දරාගභාවෙන බ්‍යාකාසි. අත්ථධම්මනිව්ඡයසම්භවතො අසම්බන්ධෙන. තෙසු කත්ථවිපි අසම්මුල්භනතො අවිත්ථායන්තෙන. පුච්ඡාච්ඡයෙ මොහන්ධකාරවිගමනෙන පදීපසහස්සං ඡාලෙන්තෙන විය. සඋපාදානුපාදානට්ඨානං අනුත්තානතාය පවුරජනස්ස ඉල්ලො. අග්ගනිකසඬකෙනානං කෙසඤ්චි පටිච්ඡාදිතසදිස්සත්තා පටිච්ඡන්තො. නිලක්ඛණබ්‍යාහනධම්මවිසයතාය නිලක්ඛණාහතො. ගම්භිරඤ්ඤාණගොචරතාය ගම්භිරො. ලද්ධපතිට්ඨා අරියසච්චසම්පටිවෙධනතො. එවං දිට්ඨධම්මාදිභාවතො වෙසාරජ්ජප්පත්තා. සබ්බසො නිවුත්ථබ්බුත්ථවරියතාය තිණ්ණං භවානම්පි අපරභාගෙ නිබ්බානෙ නිවුත්ථවතිති භවමත්ථකෙ යිතා.

461. “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”ති පද්දධාරං කත්වා “ඉධෙකච්චො”ති ආදිනා (පටි. ම. 1.130) පටිසම්භිදාපාදෙන තදන්ථං විවරති. තත්ථ අත්තතො සමනුපස්සතිති අත්තාති සමනුපස්සති, අත්තභාවෙන සමනුපස්සති. අහන්ති අත්තානං නිද්දිසති. අහංබුද්ධිනිබන්ධනඤ්ඤි අත්තානං අත්තවාදී පඤ්ඤාපෙනි, තස්මා යං රූපං සො අහන්ති යදෙනං මම රූපං නාම, සො අහන්ති වුවච්චමානො මම අත්තා තං මම රූපන්ති රූපඤ්ච අත්තඤ්ච අද්වයං අනඤ්ඤං සමනුපස්සති. තථා පස්සතො ච අත්තා විය රූපං, රූපං විය චා අත්තා අනිච්චොති ආපන්නමෙව . අවච්ඡි ඡාලසිබා. සා වෙ වණ්ණො, චක්ඛුවිඤ්ඤායාච සියා, න කායවිඤ්ඤායා, වණ්ණොපි චා කායාදිවිඤ්ඤායා අවච්ඡියා අනඤ්ඤත්තාති උපමෙයාං විය උපමාපි දිට්ඨිගතිකස්ස අයුත්තාව. දිට්ඨිපස්සනායාති මිච්ඡාදිට්ඨිසඬබාතාය පස්සනාය පස්සති, න තණ්හාමානපඤ්ඤානුපස්සනාය. අරූපං වෙදනාදිං අත්තාති ගහෙන්වා ඡායාය රුක්ඛාධිනතාය ඡායාවත්තං රුක්ඛං විය, රූපස්ස සන්තකභාවෙන අත්තාධිනතාය රූපවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති. පුජ්ජාධිනතාය පුජ්ජස්මිං ගන්ධං විය ආධෙයාභාවෙන අත්තාධිනතාය රූපස්ස අත්තති රූපං සමනුපස්සති. යථා කරණංධො මණිනො ආධාරො, එවං රූපම්පි අත්තතො ආධාරොති කත්වා අත්තානං රූපස්මිං සමනුපස්සති. එසෙව නයොති ඉමිනා අත්තතො වෙදනාදිහි අනඤ්ඤත්තං තෙසඤ්චාධාරණං නිස්සිතතඤ්ච යථාචුත්තං අනිදිසති.

අරූපං අත්තාති කමිතං “වෙදනාවත්ත”න්ති ආදිසු විය රූපෙන වොම්සස්සකතාය අභාවතො. රූපාරූපම්සස්සකො අත්තා කමිතො රූපෙන සද්ධිං සෙසාරූපධම්මානං අත්තාති ගනිතත්තා. උච්ඡේදදිට්ඨි කමිතා රූපාදිනං විනාසදස්සනතො. තෙනෙවාහ “රූපං අත්තාති යො වදෙයා, තං න උපපජ්ජති, අත්තා මෙ උප්පජ්ජති ච වෙති වාති ඉච්චස්ස එවමාගතං හොති”ති ආදි. අවසෙසෙසුති පන්තරසසු යානෙසු. සස්සතදිට්ඨි කමිතා රූපවත්තාදිභාවෙන ගනිතස්ස අනිද්ධාරිතරූපත්තා.

දිට්ඨිගතිකො යං වත්ථුං අත්තාති සමනුපස්සති, යෙහුයොන තං නිච්චං සුඛන්ති ච සමනුපස්සතෙව. සාවකො පන තප්පට්ඨිකෙපෙන සබ්බෙ ධම්මා අනත්තාති සුදිට්ඨත්තා රූපං අත්තාති න සමනුපස්සති, තථාහුතො ච අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති සමනුපස්සති, තථා වෙදනාදයොති දස්සෙන්තො “න රූපං අත්තතො”ති ආදිමාහ. එවං භවදිට්ඨිපි අවිජ්ජාභවතණ්හා විය වට්ටස්ස සමුදයොයෙවාති දිට්ඨිකථායං “එත්තකෙන ගමනං හොති”ති ආදි. දිට්ඨිප්පභානකථායඤ්ච “එත්තකෙන ගමනං න හොති”ති ආදි චුත්තං.

462. හෙට්ඨා චුත්තමත්ථමෙව පුච්ඡිතත්තා “පෙරියා පටිපුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජෙතබ්බො”ති වත්වා පටිපුච්ඡනවිධිං දස්සෙතුං “උපාසකා”ති ආදි චුත්තං. පටිපත්තිවසෙනාති සක්කායනිරොධගාමිනිපටිපදාභාවෙන. සඬබ්බතාසඬබ්බතවසෙන ලොකියලොකුත්තරවසෙන සඬගහිතාසඬගහිතවසෙනාති “වසෙනා”ති පදං පච්චෙකං යොජෙතබ්බං. තත්ථ කාමං අසඬබ්බතො නාම මග්ගො නත්ථි, කිං සඬබ්බතො, උදාහු අසඬබ්බතොති පන පුච්ඡාවසෙන තථා චුත්තං? “අරියො”ති වචනෙනෙව මග්ගස්ස ලොකුත්තරතො සිද්ධා, සඬගාහකඛන්ධපරියාපන්නානං පන මග්ගධම්මානම්පි සියා ලොකියතාති ඉධ ලොකියග්ගහණං. කිඤ්චාපි සඬගහිතපදමෙව පාළියං ආගතං, න අසඬගහිතපදං, යෙ පන සඬගාහකභාවෙන චුත්තා, තෙ සඬගහිතා න හොන්තිති අට්ඨකථායං අසඬගහිතග්ගහණං කතන්ති දට්ඨබ්බං. සඬබ්බතොති ආදිසු සමෙච්ච සම්භුයා පච්චයෙහි කතොති සඬබ්බතො. තථාහුතො ච තංසමඬගිතො පුග්ගලස්ස පුබ්බභාගවෙනනාති මය්හං මග්ගො අට්ඨකිගිතො හොතු සත්තකිගිතො වාති වෙතිතභාවෙන වෙතිතො. සහජාතවෙනනායපි වෙතිතොව තස්සා සහකාරිකාරණභාවතො, තතො එව පකප්පිතො ආයුහිතො. පච්චයෙහි නිජ්ජාදිතත්තා කතො නිබ්බන්තිතො ච. සමාපජ්ජන්තෙන අත්තතො සන්තානෙ සම්මදෙව ආපජ්ජන්තෙන උප්පාදෙන්තෙන. ඉති සත්තහිපි පදෙහි පච්චයනිබ්බන්තිතංයෙව අරියමග්ගස්ස දස්සෙති.

අසඬගහිතො ඛන්ධානං පදෙසො එතස්ස අත්ථිති මග්ගො සප්පදෙසො. නත්ථි එතෙසං පදෙසාති ඛන්ධා නිජ්ජදෙසා. පදිස්සති එතෙන සමුදායොති හි පදෙසො, අවයවො. අයන්ති මග්ගො. සප්පදෙසත්තා එකදෙසත්තා. නිජ්ජදෙසෙහි සමුදායභාවතො නිරවසෙසපදෙසෙහි. යථා නගරං රජ්ජෙකදෙසභූතං තදන්තොගධන්තා රජ්ජෙන සඬගහිතං, එවං අරියමග්ගො ඛන්ධන්තයෙකදෙසභූතො තදන්තොගධන්තා තිහි ඛන්ධෙහි සඬගහිතොති දස්සෙති “නගරං විය රජ්ජෙනා”ති ඉමිනා. සජාතිකොති සමානජාතිතාය, සමානසභාවත්තා එවාති අත්ථො. එත්ථ ච සිලක්ඛන්ධො “නව කොට්ඨසහස්සාති”ති ආදිනා (විසුද්ධි. 1.20; අප. අට්ඨ. 2.55.55; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.37) චුත්තපභෙදවසෙන වෙච්ච සම්පත්තසමාදානවිරතිආදිවසෙන ච ගය්හමානො නිජ්ජදෙසො, මග්ගසිලං පන ආජීවට්ඨමකමෙව සමුච්ඡේදවිරතිමත්තමෙවාති සප්පදෙසං. සමාධික්ඛන්ධො පරිත්තමභග්ගතාදිවසෙන වෙච්ච

උපචාරජපනාසමාධිවසෙන ව අනෙකභෙදතාය නිජපදෙසො, මග්ගසමාධි පන ලොකුත්තරොව , අජපනාසමාධි එවාති සජපදෙසො. තථා පඤ්ඤාක්ඛන්ධො පරිත්තමභග්ගතාදිවසෙන වෙව සුතමයඤ්ඤාණාදිවසෙන ව අනෙකභෙදතාය නිජපදෙසො, මග්ගපඤ්ඤා පන ලොකුත්තරොව, භාවනාමයා එවාති සජපදෙසා. අත්තනො ධම්මකායාති සහකාරිකාරණං අනපෙක්ඛිත්වා අත්තනො සභාවෙන අත්තනො බලෙන අජපෙතුං න සක්කොති වීරියෙන අනුපත්ථම්භිතං, සතියා ව අනුපට්ඨිතං. පග්ගහකිච්චන්ති යථා කොසජ්ජපක්ඛෙ න පතිතා විත්තට්ඨිති, තථා පග්ගණ්හනකිච්චං. අපිලාපනකිච්චන්ති යථා ආරම්මණෙ න පිලවති, එවං අපිලාපනකිච්චං.

එකතො ජාතාති සහජාතා. පිට්ඨිං දත්වා ඔනකසභායො විය වායාමො සමාධිස්ස ආරම්මණෙ අජපනාය විසෙසපච්චයභාවතො. අංසකුටං දත්වා ධීතසභායො විය සති සමාධිස්ස ආරම්මණෙ දළ්භපච්චන්තියා පච්චයභාවතො. කිරියතොති උපකාරකිරියතො.

ආකොටෙන්වාති ආරම්මණං ආභනිත්වා. තථා හි විතක්කො “ආභනනරසො”ති, යොගාවචරො ව “කම්මට්ඨානං තක්කාභතං විතක්කපරියාභතං කරොති”ති වුච්චති. ඉධාපීති සම්මාදිට්ඨිසඬකජපෙසු. කිරියතොති චුත්තජපකාරඋපකාරකිරියතො.

සුභසුඛාදිනිමිත්තග්ගාභවිධමනං චතුකිච්චසාධනං. පච්චයත්තෙනාති සහජාතාදිපච්චයභාවෙන. චතුකිච්චසාධනවසෙනෙවාති ඉදං මග්ගවීරියස්සෙව ගතිතභාවදස්සනං. තඤ්ඤි එකංයෙව හුත්වා චතුකිච්චං යථාචුත්තඋපකාරකසභාවෙන ව පරිවාරට්ඨෙත පරික්ඛාරො හොති. මග්ගසම්පයුත්තධම්මානන්ති ඉමිතා මග්ගධම්මානම්පි ගහණං, න තංසම්පයුත්තස්සාදීනංයෙව. එකචිත්තක්ඛණිකාති මග්ගචිත්තූප්පාදවසෙන එකචිත්තක්ඛණිකා.

සත්තභි ඤාණෙහිති පරමුක්කංසගතෙහි සත්තභි ජවනෙහි සම්පයුත්තඤාණෙහි, සත්තභි වා අනුපස්සනාඤාණෙහි. ආදිතො සෙවනා ආසෙවනා, තතො පරං වඩ්ඪනා භාවනා, පුනස්පුනං කරණං බහුලිකම්මන්ති අධිජපායෙනාහ “අඤ්ඤෙන විත්තෙනා”තිආදි. අධිජපායවසෙන නිද්ධාරෙන්වා ගහෙනබ්බත්ථං සුත්තං නෙය්‍යත්ථං. යථාරුකවසෙන ගහෙනබ්බත්ථං නීතත්ථං. එවං සත්තෙති යදි ඉදං සුත්තං නීතත්ථං, ආසෙවනාදි ව චිසුං චිසුං විත්තෙහි හොති, එවං සත්තෙ. ආසෙවනාදි නාම විත්තස්ස අනෙකවාරං උජ්ජන්තියා හොති , න එකවාරමෙවාති ආහ “එකං විත්ත”න්තිආදි. තත්‍රායං සඬබෙපන්ථො – ආසෙවනාවසෙන පවත්තමානං විත්තං සුවිරම්පි කාලං ආසෙවනාවසෙනෙව පවත්තෙය්‍ය, තථා භාවනාබහුලිකම්මවසෙන පවත්තමානානිපි, න චෙත්ථ එත්තකානෙව විත්තාති ආසෙවනාවසෙන පවත්තන්ති, එත්තකාති භාවනාවසෙන, බහුලිකම්මවසෙනාති නියමො ලබ්භති. ඉති අනෙකචිත්තක්ඛණිකඅරියමග්ගං වදන්තස්ස දුන්නිවාරියොවායං දොසො. යථා පන පුබ්බභාගෙහි නානාවිත්තෙසු පවත්තපරිඤ්ඤාදිකිච්චානං සම්මාදිට්ඨිආදීනං පටිවෙධකාලෙ යථාරහං චතුකිච්චසාධනං, එකචිත්තක්ඛණිකා ව පවත්ති, එවං විපස්සනාය පවත්තාහිසඬබාරවසෙන ආසෙවනාභාවනාබහුලිකම්මානි පටිවෙධකාලෙ එකචිත්තක්ඛණිකානෙව හොන්තිති වදන්තානං ආවරියානං න කොචි දොසො ආසෙවනාදිහි කාතබ්බකිච්චස්ස තදා එකචිත්තක්ඛණෙයෙව සිජ්ඣානතො. තෙනාහ “එකචිත්තක්ඛණිකාවා”තිආදි. සචෙ සඤ්ජානාතීති සචෙ සඤ්ඤත්තිං ගච්ඡති. යාගුං පිවාහීති උය්‍යොජෙතබ්බො ධම්මසාකච්ඡාය අභබ්බභාවතොති අධිජපායො.

463. පුඤ්ඤාභිසඬබාරාදිසුති ආදි-සද්දෙන කායසඤ්ඤාවෙනනාදි ලක්ඛණෙ කායසඬබාරාදිකෙපි සඬගණ්හාති, න අපුඤ්ඤානෙඤ්ජාභිසඬබාරෙ එව. කායපට්ඨෙද්ධන්තා කායෙන සඬබරියති, න කායසමුට්ඨානන්තා. විත්තසමුට්ඨානා හි තෙ ධම්මාති. නිබ්බන්තියතීති ව ඉදං කායෙ සති සබ්භාවං , අසති ව අභාවං සන්ධාය චුත්තං. වාචන්ති වච්චෙසාසං. සඬබරොතීති ජනෙති. තෙනාහ “නිබ්බන්තෙති”ති. න හි තං විතක්කච්චාරරහිතචිත්තං වච්චෙසාසං නිබ්බන්තෙතුං සක්කොති. විත්තපට්ඨෙද්ධන්තාති එතෙන විත්තස්ස නිස්සයාදිපච්චයභාවො විත්තසඬබාරසඬබරණන්ති දස්සෙති. අඤ්ඤමඤ්ඤමිස්සාති අත්ථතො හින්නාපි කායසඬබාරාදිවචනවචනියභාවෙන අඤ්ඤමඤ්ඤමිස්සිතා අහින්නා විය, තතො එව ආලුලිතා සංකිණ්ණා අවිභූතා අපාකටා දුද්දීපනා දුච්ඤ්ඤාපයා. ආදානග්ගහණමුඤ්ඤවනවොපනානීති යස්ස කස්සචි කායෙන ආදානබ්බස්ස ආදානසඬබාතං ගහණං, විස්සජ්ජනසඬබාතං මුඤ්ඤවනං, යථාතථාචලනසඬබාතං වොපනන්ති ඉමාති පාපෙන්වා සාධෙත්වා උජ්ජන්තා. කායතො පවත්තා සඬබාරා, කායෙන සඬබරියන්තිති ව කායසඬබාරාත්ථෙව වුච්චන්ති. හනුසංවොපනන්ති හනුසඤ්ඤවලනං. වච්චෙදන්ති වාචානිච්ඡාරණං. වාචං සඬබරොන්තිති කත්වා ඉධ වච්චසඬබාරාත්ථෙව වුච්චන්ති.

464. සමාපජ්ජිස්සන්ති පදං නිරොධස්ස ආසන්තානාගතභාවවිසයං ආසන්තං වජ්ජෙන්වා දුරස්ස ගහණෙ පයොජනාභාවතො. නිරොධපාදකස්ස නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනවිත්තස්ස ව ගහණතො පට්ඨාය නිරොධං සමාපජ්ජති නාමාති අධිජපායෙන “පද්ද්වයෙන නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිකාලො කථිතො”ති චුත්තං. තථා විත්තං භාවිතං හොතීති එත්ථ අද්ධානපරිච්ඡෙදචිත්තග්ගහණං ඉතරෙසං නානන්තරියභාවතො. න හි බලද්වයඤ්ඤාණසමාධිවරියානං වසීභවාපාදනවිත්තෙහි විතා අද්ධානපරිච්ඡෙදචිත්තං අචිත්තකභාවාය හොති.

සෙසසසබ්බාරොහිති කායසසබ්බාරවිත්තසසබ්බාරොහි. දුතියජ්ඣානෙයෙව නිරුජ්ඣානි අනුප්පත්තිනිරොධෙන. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. වුට්ඨහිස්සන්ති පදං වුට්ඨහනස්ස ආසන්නානාගතභාවවිසයං ආසන්නං වජ්ජෙන්වා දුරස්ස ගහණෙ පයොජනාභාවතො. නිරොධතො වුට්ඨානස්ස ච විත්තුප්පාදෙන පරිච්ඡින්නත්තා තතො ඔරමෙවාති ආහ “පදද්වයෙන අත්තොනිරොධකාලො කථිතො”ති. තථා විත්තං භාවිතං හොතිති යථා යථාපරිච්ඡින්නකාලමෙව අවිත්තකභාවො, තතො පරං සවිත්තකභාවො හොති, තථා නිරොධස්ස පරිකම්මවිත්තං උප්පාදිතං හොති.

පටිසම්බාති පටිසම්බාය ඉදමෙව කාතබ්බං ජානිත්වා අප්පවත්තිමත්තං. සමාපජ්ජන්තිති අවිත්තකභාවං සම්පදෙව ආපජ්ජන්ති. අප් කස්මා සත්තාහමෙව සමාපජ්ජන්තිති? යථාකාලපරිච්ඡේදකරණතො, තඤ්ච යෙභුයොන ආභාරුපජ්චිතං සත්තානං උපාදින්නකපවත්තස්ස එකදිවසං භුත්තාභාරස්ස සත්තාහමෙව යාපනතො.

සබ්බා ඵලසමාපත්ති අස්සාසපස්සාසෙ න සමුට්ඨාපෙතිති ඉදං නත්ථිති ආහ “සමුට්ඨාපෙති”ති. යා පන න සමුට්ඨාපෙති, තං දස්සෙන්තො “ඉමස්ස පන...පෙ.... න සමුට්ඨාපෙති”ති ආහ. තත්ථ ඉමස්සාති ඉධ පාළියං වුත්තනිරොධසමාපජ්ජනහික්ඛුනො. තස්ස පන ඵලසමාපත්ති වතුත්ථජ්ඣානිකාවාති නියමො නත්ථිති ආහ “කිං වා එතෙනා”තිආදි. අබ්බොහාරිකාති සුබ්බමත්තභාවප්පත්තියා “අත්ථි”ති වොහරිතුං අසක්කුණෙයානාති කෙවි. නිරොධස්ස පන පාදකභුතාය වතුත්ථජ්ඣානාදිසමාධිවරියාය වසෙන අවතුත්ථජ්ඣානිකාපි නිරොධානන්තරඵලසමාපත්ති අස්සාසපස්සාසෙ න සමුට්ඨාපෙතිති අභාවතො එව තෙ අබ්බොහාරිකා වුත්තා. එවඤ්ච කත්වා සඤ්ජීවත්ථෙරවත්ථුම්භි ආනිතසමාපත්තිඵලනිදස්සනම්පි සුට්ඨු උපපජ්ජති. තෙනාහ “භවභිගසමයෙනෙවෙතං කථිත”න්ති. කිරියමයපවත්තවළඤ්ජනකාලෙති එත්ථ කිරියමයපවත්තං කායචචිඤ්ඤත්තිවිප්ථාරො, තස්ස වළඤ්ජනකාලෙ පවත්තසමයෙ. වාවං අභිසම්බාතුං න සක්කොන්ති අවිඤ්ඤත්තිජනකත්තා තෙසං විතක්කච්චාරානං.

සගුණනාති සරසෙන, සභාවෙනාති අත්ථො. සුඤ්ඤතා නාම ඵලසමාපත්ති රාගාදිහි සුඤ්ඤත්තා. තථා රාගනිමිත්තාදිනං අභාවා අනිමිත්තා, රාගපණ්ඩිතාදිනං අභාවා අප්පණ්ණිතාති ආහ “අනිමිත්තඅප්පණ්ණිතෙසුපි එසෙව නයො”ති. අනිමිත්තං අප්පණ්ණිතඤ්ච නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා උප්පන්නඵලසමාපත්තියං එස්සො අනිමිත්තො එස්සො අප්පණ්ණිතො එස්සො නාමාති ඉමමත්ථං “එසෙව නයො”ති ඉමිනා අතිදිසති.

අත්තසුඤ්ඤතාදස්සනතො අනත්තානුපස්සනා සුඤ්ඤතා, නිව්චනිමිත්තුග්ගසාධනතො අනිව්චානුපස්සනා අනිමිත්තා, සුඛප්පණ්ඩිපටික්ඛෙපතො දුක්ඛානුපස්සනා අප්පණ්ණිතාති ආහ – “සුඤ්ඤතා...පෙ.... විපස්සනාපි වුව්චති”ති. අනිව්චතො වුට්ඨාතිති සබ්බාරානං අනිව්චාකාරග්ගහිනියා වුට්ඨානගාමිනියා පරතො එකතොවුට්ඨානඋභතොවුට්ඨානෙහි නිමිත්තපවත්තතො වුට්ඨාති. අනිව්චතො පරිග්ගහෙත්වාති ව ඉදං “න එකත්තිකං එවම්පි හොති”ති කත්වා වුත්තං. එස නයො සෙසෙසුපි. අප්පණ්ණිතවිපස්සනාය මග්ගොතිආදිනා, සුඤ්ඤතවිපස්සනාය මග්ගොතිආදිනා ව යොජනං සන්ධායාහ “එසෙව නයො”ති. විකප්පො ආපජ්ජෙය්ස ආගමනස්ස වචත්ථානස්ස අභාවෙන අවචත්ථානකරත්තා. එවඤ්ඤි තයො එස්සා චුසන්තිති එවං සගුණතො ආරම්මණතො ව නාමලාභෙ සුඤ්ඤතාදිනාමකා තයො එස්සා චුසන්තිති අනියමවනං. සමෙති යුජ්ජති එකස්සෙව එස්සස්ස නාමත්තයයොගතො.

සබ්බසම්බතවිචිත්තතාය නිබ්බානං විවෙකො නාම උපධිවිවෙකොති කත්වා. නින්තතා තප්පටිපක්ඛවිමුඛස්ස තද්භිමුඛතා. පොණතා ඕනමනං, පබ්භාරතා තතො විස්සට්ඨභාවො.

465. වක්ඛාදිතො රූපාදිසු පවත්තරූපකායතො උප්පජ්ජනතො පඤ්චද්වාරිකං සුඛං කායිකං නාම, මනොද්වාරිකං වෙතොඑස්සජාතාය වෙතස්සිකං නාම. සභාවනිද්දෙසො සුඛයනිති කත්වා. මධුරභාවදීපකන්ති ඉට්ඨභාවචොතනං. වෙදයිතභාවදීපකන්ති වෙදකභාවචිභාවකං. වෙදනා එව හි පරමත්ථතො ආරම්මණං වෙදෙති, ආරම්මණං පන වෙදිතබ්බන්ති. දුක්ඛන්ති සභාවනිද්දෙසොතිඑවමාදිඅත්ථවචනං සන්ධායාහ “එසෙව නයො”ති. ඨිතිසුඛාති ඨිතියා ධරමානතාය සුඛා, න ඨිතික්ඛණමත්තෙන. තෙනාහ “අත්ථිභාවො සුඛ”න්ති. විපරිණාමදුක්ඛාති විපරිණාමනෙන විගමනෙන දුක්ඛා, න නිරොධක්ඛණෙන. තෙනාහ “නත්ථිභාවො දුක්ඛ”න්ති. අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකානඤ්ඤි සුඛවෙදනුපරමො දුක්ඛතො උපට්ඨාති. ස්වායමත්ථො පියවිප්පයොගෙන දීපෙතබ්බො. ඨිතිදුක්ඛා විපරිණාමසුඛාති එත්ථාපි එසෙව නයො. තෙනාහ “අත්ථිභාවො දුක්ඛං, නත්ථිභාවො සුඛ”න්ති. දුක්ඛවෙදනුපරමො හි සත්තානං සුඛතො උපට්ඨාති. එවඤ්ඤි වදන්ති – “තස්ස රොගස්ස වූපසමෙන අහො සුඛං ජාත”න්ති. ජානනභාවොති යාථාවසභාවතො අවබුජ්ඣනං. අදුක්ඛමසුඛඤ්ඤි වෙදනං ජානන්තස්ස සුඛං හොති තස්ස සුබ්බමභාවතො, යථා තදඤ්ඤෙ ධම්මෙ සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතො ව සම්මදෙව අවබොධො පරමං සුඛං. තෙනෙවාහ –

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලභති පීතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374);

අජානනභාවොති එත්ථ වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. දුක්ඛඤ්ඤි සම්මොභවිභාරොති. අපරො නයො ජානනභාවොති ජානනස්ස ඤාණස්ස සබ්භාවො. ඤාණසම්පයුත්තා හි ඤාණොපනිස්සයා ව අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා සුඛා

ඉටියාකාරා. යථාත “ඉටියා වෙව ඉටියළලා වා”ති. අජානනභාවො දුක්ඛන්ති එත්ථ චුත්තච්ඡරියායෙන අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො.

කතමො අනුසයො අනුසෙතීති කාමරාගානුසයාදීසු සත්තසු අනුසයෙසු කතමො අනුසයො අනුසයවසෙන පවත්තති? අප්පභීතභාවෙන හි සන්තානෙ අනුසයන්තිති අනුසයා, අනුරූපං කාරණං ලභිත්වා උප්පජ්ජන්තිති අත්ථො. එතෙන කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජනාරහතා නෙසං දස්සිතා. අප්පභීතා හි කිලෙසා කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජන්ති. තෙනාහ “අප්පභීතට්ඨෙන සයිතො විය හොති”ති. තෙ ව නිප්පරියායතො අනාගතා කිලෙසා දට්ඨබ්බා, අතීතා පච්චුප්පන්තා ව තංසභාවත්තා තථා වුවුවන්ති. න හි ධම්මානං කාලභෙදෙන සභාවභෙදො අත්ථි. යදි අප්පභීතට්ඨො අනුසයට්ඨො, නනු සබ්බෙසි කිලෙසා අප්පභීතා අනුසයා භවෙය්‍යන්ති? න මයං අප්පභීතතාමත්තෙන අනුසයට්ඨං වදාම, අප්ථ බො පන අප්පභීතට්ඨෙන ථාමගතා කිලෙසා අනුසයා. ඉදං ථාමගමනඤ්ච රාගාදීනමෙව ආවේණිකො සභාවො දට්ඨබ්බො, යතො අභිධම්මෙ – “ථාමගතං අනුසයං පජහති”ති චුත්තං. සොති රාගානුසයො. අප්පභීතොති අප්පභීතභාවමුඛෙන අනුසයනට්ඨමාහ. සො ව අපරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධවත්ථුනො, පරිඤ්ඤාතෙසු පතිට්ඨං න ලභති. තෙනාහ “න සබ්බාය සුඛාය වෙදනාය සො අප්පභීතො”ති. ආරම්භිකවසෙන වායං අනුසයට්ඨො අධිප්පෙනො. තෙනාහ “න සබ්බං සුඛං වෙදනං ආරබ්භ උප්පජ්ජන්ති අත්ථො”ති.

වත්ථුවසෙනපි පන අනුසයට්ඨො වෙදිතඛිබ්බො, යො “භූමිලද්ධ”න්ති වුවුවති. තෙන හි අට්ඨකථායං (විසුද්ධි. 2.834) චුත්තං –

“භූමිති විපස්සනාය ආරම්භිකභූතා තෙභූමකා පඤ්චක්ඛන්ධා. භූමිලද්ධං නාම තෙසු ඛන්ධෙසු උප්පත්තිරහං කිලෙසජාතං. තෙන හි සා භූමිලද්ධා නාම හොති, තස්මා භූමිලද්ධන්ති වුවුවති, සා ව බො න ආරම්භිකවසෙන. ආරම්භිකවසෙන හි සබ්බෙසි අතීතානාගතෙ පරිඤ්ඤාතෙපි ව බිණාසවානං ඛන්ධෙ ආරබ්භ කිලෙසා උප්පජ්ජන්ති මහාකච්චානඋප්පලවණ්ණාදීනං ඛන්ධෙ ආරබ්භ සොරොයාසෙට්ඨිනන්දමාණවකාදීනං විය. යදි ව තං භූමිලද්ධං නාම සියා, තස්ස අප්පභෙය්‍යානො න කොචි භවමූලං පජහෙය්‍ය, වත්ථුවසෙන පන භූමිලද්ධං වෙදිතඛිබ්බං. යත්ථ යත්ථ හි විපස්සනාය අපරිඤ්ඤාතා ඛන්ධා උප්පජ්ජන්ති, තත්ථ තත්ථ උප්පාදතො පභූති තෙසු වට්ටමූලං කිලෙසජාතං අනුසෙති. තං අප්පභීතට්ඨෙන භූමිලද්ධන්ති වෙදිතඛිබ්බ”න්තිආදි.

එස නයො සබ්බත්ථාති ඉමිනා “න සබ්බාය දුක්ඛාය වෙදනාය සො අප්පභීතො, න සබ්බං දුක්ඛං වෙදනං ආරබ්භ උප්පජ්ජති”තිආදිං අතිදිසති. තත්ථ යං වත්තඛිබ්බං, තං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතඛිබ්බං. “යො අනුසයො යත්ථ අනුසෙති , සො පභියමානො තත්ථ පභීතො නාම හොති”ති තත්ථ තත්ථ පභානපුච්ඡා, තං සන්ධායාහ “කිං පභාතඛිබ්බන්ති අයං පභානපුච්ඡා නාමා”ති.

එකෙනෙව බ්‍යාකරණෙනාති “ඉධාචුසො, විසාඛ, භික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි”තිආදිනා (ම. නි. 1.374) එකෙනෙව විස්සජ්ජෙනෙ. ද්වෙ පුච්ඡාති අනුසයපුච්ඡා පභානපුච්ඡාති ද්වෙපි පුච්ඡා විස්සජ්ජෙසි. “රාගං තෙන පජහති”ති ඉදමෙකං විස්සජ්ජනං, “න තත්ථ රාගානුසයො අනුසෙති”ති ඉදමෙකං විස්සජ්ජනං, පුච්ඡානුක්කමඤ්චෙත්ථ අනාදිධිත්වා පභානක්කමෙන විස්සජ්ජනා පවත්තා . “ද්වෙ පුච්ඡා විස්සජ්ජෙසි”ති සඬ්ඛෙපෙනො චුත්තමත්ථං විවරිතුං “ඉධා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තථාචික්ඛම්භිතමෙව කත්ථාති ඉමිනා යො රාගං චික්ඛම්භෙත්වා පුන උප්පජ්ජතුං අප්පදානතො තථාචික්ඛම්භිතමෙව කත්ථා මග්ගෙන සමුග්ගාතෙති, තස්ස වසෙන “රාගං තෙන පජහති, න තත්ථ රාගානුසයො අනුසෙති”ති වත්තඛිබ්බන්ති දස්සෙති. කාමොසාදිහි චතුහි ඔසෙහි සංසාරභවොසෙනෙව වා වෙගසා වුය්භමානෙසු සත්තෙසු තං උත්තරිත්වා පත්තඛිබ්බං, තස්ස පන ගාධභාවතො පතිට්ඨානභූතං. තෙනාහ භගවා – “තිණ්ණො පාරඬගතො ථලෙ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණො”ති (සං. නි. 4.238; ඉතිවු. 69; පු. ප. 187).

සුඤ්ඤාතාදිභෙදෙන අනෙකභෙදත්තා පාළියං “අනුත්තරෙසු”ති බහුවචනානිද්දෙසොති “අනුත්තරා විමොක්ඛා”ති වත්ථා පුන තෙසං සබ්බෙසමිපි අරහත්තභාවසාමඤ්ඤෙන “අරහත්තෙ”ති චුත්තං. විසයෙ වෙතං භූමිමං. පත්ථනං පට්ඨපෙත්තස්සාති “අහො වතාහං අරහත්තං ලභෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං උපට්ඨපෙත්තස්ස, පත්ථෙත්තස්සාති අත්ථො. පට්ඨපෙත්තස්සාති වෙත්ථ හෙතුමිති අත්තසද්දො. කථං පන අරහත්තවිසයා පත්ථනා උප්පජ්ජන්ති? න කාචි අරහත්තං ආරම්භිකං කත්ථා පත්ථනා උප්පජ්ජති අනාගිතත්තා අවිසයභාවතො. පරිකප්පිතරූපං පන තං උද්දිස්ස පත්ථනා උප්පජ්ජති. “උප්පජ්ජති පිහාපච්චයා”ති චුත්තං පරම්පරපච්චයතං සන්ධාය, උජුකං පන පච්චයභාවො නත්ථිති චුත්තං “න පත්ථනාය පට්ඨපනමූලකං උප්පජ්ජති”ති. ඉදං පන සෙවිතඛිබ්බං දොමනස්සං අකුසලප්පභානස්ස කුසලාභිවුඬ්ඪියා ව නිමිත්තභාවතො. තෙනාහ භගවා – “දොමනස්සමිපාහං, දෙවානම්නද, දුට්ඨෙත වදාමි සෙවිතඛිබ්බමිපි අසෙවිතඛිබ්බමිපි”ති (දී. නි. 2.359-362). තිහි මාසෙහි සම්පජ්ජනකා තෙමාසිකා . සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. ඉමස්මිං වාරෙති ඉමස්මිං පචාරණවාරෙ. විසුද්ධිපචාරණන්ති “පරිසුද්ධො අහ”න්ති එවං පවත්තං විසුද්ධිපචාරණං. අරහත්තානමෙව හෙස පචාරණා.

න කදාචි පභාතඛිබ්බස්ස පභායකතා අත්ථිති දස්සෙන්නො “න දොමනස්සෙන වා”තිආදිං වත්ථා පරියායෙනෙතං චුත්තං, තං විභාවෙන්නො “අයං පනා”තිආදිමාහ. යං පනෙත්ථ වත්තඛිබ්බං, තං පරතො විත්ථාරෙන ආගමිස්සති. පට්ඨපදං ගහෙත්වා පත්ථනං කත්ථා පත්ථනං යපෙත්වා. පට්ඨඤ්චික්ඛන්ති ඔවාදවසෙන අත්තානං සමුත්තෙජෙත්තො

කටෙති. සිලෙන හීනට්ඨානන්ති අඤ්ඤෙහි අරහත්තාය පටිපජ්ජන්තෙහි සිලෙන හීනට්ඨානං කිං තුය්හං අත්ථිති අධිප්පායො. සුපරිසුද්ධන්ති අබ්ඤ්ඤාදිභාවතො සුධොතජාතිමණි විය සුට්ඨු පරිසුද්ධං. සුපග්ගහිතන්ති කදාවිපි සඬකොවාභාවතො වීරියං සුට්ඨු පග්ගහිතං. පඤ්ඤාති විපස්සනාපඤ්ඤා පටිපක්ඛෙහි අනාධිභූතතාය අකුණ්ඨා තික්ඛවිසදා සඬබාරානං සම්මසනෙ සුරා හුත්වා වහති පවත්තති. පරියායෙනාති තස්ස දොමනස්සස්ස අරහත්තුපනිස්සයතාපරියායෙන. ආරම්මණවසෙන අනුසයනං ඉධාධිප්පෙනන්ති ආහ “න තං ආරබ්භ උප්පජ්ජති”ති. අනුප්පජ්ජනමත්ථ පහානං නාමාති චූත්තං “පභීනොව තත්ථ පටිසානුසයොති අත්ථො”ති. තතියජ්ඣානෙන වික්ඛම්භෙනබ්බා අවිජ්ජා, සා එව අරියමග්ගෙන සමුවිජ්ජන්දියතීති “අවිජ්ජානුසයං වික්ඛම්භෙත්වා”තිආදි චූත්තං, අනුසයසදිසතාය වා. “රාගානුසයං වික්ඛම්භෙත්වා”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. චතුත්ථජ්ඣානෙන නානුසෙති නාම තත්ථ කාතබ්බකිව්වාකරණතො.

466. තස්මාති පච්චතීකත්තා සභාවතො කිව්වතො පච්චයතො වාති අධිප්පායො. විසභාගපටිභාගො කථිතො “කණ්ණසුක්කසප්පටිභාගා ධම්මා”තිආදියු විය. අන්ධකාරාති අන්ධකාරසදිසා අප්පකා සභාවතො. අවිභූතා අපාකටා අනොළාරිකභාවතො. තතො එව දුද්දීපනා දුට්ඨඤ්ඤාපනා. තාදිසාවාති උපෙක්ඛාසදිසාව. යථා උපෙක්ඛා සුබදුක්ඛාති විය න ඔළාරිකා, එවං අවිජ්ජා රාගදොසා විය න ඔළාරිකා. අථ ඛො අන්ධකාරා අවිභූතා දුද්දීපනා දුට්ඨඤ්ඤාපනාති අත්ථො. සභාගපටිභාගො කථිතො “පණ්ඩි පටිසොසො”තිආදියු විය. යත්තකෙසු යානෙසුති දුක්ඛාදියු යත්තකෙසු යානෙසු, යත්ථ වා ඤෙය්‍යට්ඨානෙසු. විසභාගපටිභාගොති අන්ධකාරස්ස විය ආලොකො විසාතකපටිභාගො. විජ්ජාති මග්ගඤ්ඤාණං අධිප්පෙනං, විමුක්තිති ඵලන්ති ආහ “උභොපෙන ධම්මා අනාසවා”ති. අනාසවට්ඨෙතාතිආදියු පණ්ණට්ඨෙතාතිපි වත්තබ්බං. සොපි හි විමුක්තිතිබ්බානානං සාධාරණො, විමුක්තියා අසඬබතට්ඨෙත නිබ්බානස්ස විසභාගතාපි ලබ්භතෙව. පඤ්ඤං අතික්කම්ඤ්ඤා ගතොසි, අපුට්ඨිතබ්බං පුට්ඨන්තොති අධිප්පායො. පඤ්ඤානං පරිච්ඡෙදපමාණං ගහෙතුං යුත්තට්ඨානෙන අට්ඨත්වා තතො පරං පුට්ඨන්තො නාසක්ඛි පඤ්ඤානං පරියන්තං ගහෙතුං. අප්පටිභාගධම්මස්සාති නිප්පරියායතො සභාගපටිභාගෙන අප්පටිභාගධම්මස්ස. අනාගතාදිපරියායෙන නිබ්බානස්ස සභාගපටිභාගො චූත්තො, විසභාගෙ ව අත්ථෙව සඬබතධම්මා, තස්මා නිප්පරියායතො කිඤ්චි සභාගපටිභාගං සන්ධාය පුට්ඨතීති කත්වා “අච්චයාසී”තිආදි චූත්තං. අසඬබතස්ස හි අප්පතිට්ඨස්ස එකත්තනිව්වස්ස සතො නිබ්බානස්ස කුතො නිප්පරියායෙන සභාගස්ස සම්භවො. තෙනාහ “නිබ්බානං නාමෙත”න්තිආදි.

විරද්ධොති එත්ථ සභාගපටිභාගං පුට්ඨස්සාමිති නිව්චයාභාවතො පුට්ඨිතමත්ථං විරජ්ඣත්ථාව පුට්ඨි, න අජානිත්වාති අත්ථො. එතෙන හෙට්ඨා සබ්බපුට්ඨා දිට්ඨසංසන්දනනායෙන ජානිත්ථාව පවත්තාති දීපිතං හොති. ථෙරී පන තං තං පුට්ඨිතමත්ථං සභාවතො විභාවෙන්ති සත්ථු දෙසනාඤ්ඤාණං අනුගන්ත්ථාව විස්සජ්ජෙසි. නිබ්බානොගධන්ති නිබ්බානං ඔගාහිත්වා සීතං නිබ්බානන්තොගධං. තෙනාහ “නිබ්බානබ්භන්තරං නිබ්බානං අනුපවිට්ඨ”න්ති. අස්සාති බ්‍රහ්මවරියස්ස.

467. පණ්ඩිවචෙන සමන්තාගතාති එත්ථ චූත්තපණ්ඩිවචං දස්සෙතුං “ධාතුකුසලා”තිආදි චූත්තං. තෙනෙවාහ – “කිත්තාවතා නු ඛො, හන්තෙ, පණ්ඩිතො හොති? යතො ඛො, ආනන්ද, හික්ඛු ධාතුකුසලො ව හොති, ආයතනකුසලො ව පටිච්චසමුප්පාදකුසලො ව යානාට්ඨානකුසලො ව. එත්තාවතා නු ඛො, ආනන්ද, හික්ඛු පණ්ඩිතො හොති”ති (ම. නි. 3.124). පඤ්ඤාමහත්තං නාම ථෙරියා අසෙක්ඛප්පටිසම්භිද්ද්ද්වන්තාය පටිසම්භිදායො පුරෙත්වා සීතතාති තං දස්සෙතුං “මහන්තෙ අත්ථෙ”තිආදි චූත්තං. රාජයුත්තෙහිති රඤ්ඤො කම්මෙ නියුත්තපුරිසෙහි. ආභව්වචවනෙනාති සත්ථාරා කරණාදිති ආහනිත්වා පවත්තිතවචනෙන. යදෙත්ථ අත්ථො න විහන්තං, තං හෙට්ඨා චූත්තනයත්තා සුට්ඨඤ්ඤායාමෙව.

මූලවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

5. මූලධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා

468. ධම්මොති ගහිතගහණාතීති ධම්මො වා හොතු ඉතරො වා, ධම්මොති පග්ගහිතග්ගාහප්පවත්තා වරියාව. ආයුහනක්ඛණෙති තස්ස ධම්මොති ගහිතස්ස පවත්තනක්ඛණෙ. සුඛන්ති අකිව්ජං. තෙනාහ “සුකර”න්ති. දුක්ඛවිපාකන්ති අනිට්ඨඵලවිපව්වනං.

469. යථා වක්ඛාදිතං පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං යථාසකං විසයග්ගහණං සභාවසිද්ධං, එවං මනසොපි. තෙ ව විසයා ඉට්ඨාකාරතො ගහණෙ න කොචි දොසො, පුරිසත්තභාවෙ න ව තෙ දොසං පවත්තෙන්තීති අයං තෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං ලද්ධිති ආහ “වත්ථුකාමෙසුපි කිලෙසකාමෙසුපි දොසො නත්ථි”ති, අස්සාදෙන්වා විසයපරිභොගෙ නත්ථි ආදිනවො, තප්පව්වයා න කොචි අන්තරායොති අධිප්පායො. පාතබ්‍යතං ආපජ්ජන්තීති පරිභුඤ්ජනකතං උපගව්ජන්ති. පරිභොගත්ථො හි අයං පා-සද්දො කත්තුසාධනො ව තබ්‍ය-සද්දො, යථාරුචි පරිභුඤ්ජන්තීති අත්ථො. කිලෙසකාමොපි අස්සාදියමානො වත්ථුකාමන්තොගධොයෙව, කිලෙසකාමවසෙන පන තෙසං අස්සාදෙන්බ්බතාති ආහ “වත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙන පාතබ්‍යත”න්ති. කිලෙසකාමෙනාති කරණත්ථෙ කරණවචනං. පාතබ්‍යතං පරිභුඤ්ජනබ්බතන්ති එත්ථාපි කත්තුවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. මොළිං කත්වාති වෙණිබන්ධවසෙන මොළිං.

කත්වා. තාපසපරිබ්බාජිකානීති තාපසපබ්බජ්ජපගතාහි. පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නීති ඉදං “පහානමාහංසු”ති පදස්සෙව වෙවචනන්ති “පහානං සමතික්කමං පඤ්ඤපෙන්නී”ති චුත්තං. තෙන කාමා නාමෙනෙ අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මාති යාථාවතො පරිජානනං ඉධ “පහාන”න්ති අධිප්පෙනං, න විනාභාවමත්තන්ති දස්සෙති. මාලුවාසිපාටිකාති මාලුවාවිදලං මාලුවාඵලෙ පොට්ටලිකා. සන්තාසං ආපජ්ජෙය්‍යාති සාලෙ අධිවත්ථදෙවතාය පවත්තිං ගහෙත්වා චුත්තං. තදා හි තස්සා එවං භොති. කොවිළාරපත්තසද්දිසෙහීති මහාකොවිළාරපත්තසංස්ථානෙහි. සංස්ථානවසෙන හෙතං චුත්තං, මාලුවාපත්තා පන කොවිළාරපත්තෙහි මහත්තරාති වෙව සනතරාති ව භොන්ති. විපුලබ්බසනගරුපත්තතාය මහත්තං භාරං ජනෙත්වා. සාති මාලුවාලතා. ඔසනන්ති හෙට්ඨතො ඔලම්බනහෙතුභූතං සනභාවං.

අත්ඨවනසුභගවනග්ගහණං තෙසං අභිලක්ඛිතභාවතො. නාළිකෙරාදීසු තිණජාතීසු. බාදනුපලක්ඛණං උපවිකානං උට්ඨහනග්ගහණන්ති ආහ “උට්ඨහෙය්‍ය”න්ති. කෙළිං කරොන්ති වියාති විලම්බනනදී විය කෙළිං කරොන්ති. ඉදානි අහං තං අජ්ඣොත්ථරිත්ති පමොදමානා විය ඉතො විතො ව විජ්චන්දමානා විලම්බන්ති. සම්ඵස්සොපි සුඛො මුදුතලුණකොමලභාවතො. දස්සනම්පි සුඛං සනබ්බලපත්තසංභතතාය. සොමනස්සජාතාති පුබ්බෙ අනුස්සවවසෙන භවනවිනාසභයා සන්තාසං ආපජ්ජී, ඉදානි තස්සා සම්පත්තිදස්සනෙන පලොභිතා සොමනස්සජාතා අහොසී.

විට්ඨිං කරෙය්‍යාති ආතානවිතානවසෙන ජට්ටන්ති ජාලං කරෙය්‍ය. තථාභූතා ව සනපත්තසඤ්ජන්තතාය ඡත්තසද්ධි භොතීති ආහ “ඡත්තාකාරෙන තිට්ඨෙය්‍යා”ති. සකලං රුක්ඛන්ති උපරි සබ්බසාධාපසාධං සබ්බරුක්ඛං. භස්සමානාති පලිවෙදනවසෙනෙව ඔතරමානා. යාව මූලා ඔතිණ්ණසාධානීති මාලුවා භාරෙන ඔනමිත්වා රුක්ඛස්ස යාව මූලා ඔතිණ්ණසාධානී පුන අභිරුහමානා. සබ්බසාධාති හෙට්ඨා මජ්ඣෙ උපරි වාති සබ්බාපි සාධායො පලිවෙදෙත්ති. සංසිබ්බිත්වා ජාලසන්තානකතියාමෙන ජට්ටන්වා. එවං අපරාපරං සංසිබ්බනෙන අජ්ඣොත්ථරිත්ති. සබ්බසාධා හෙට්ඨා කත්වා සයං උපරි යත්වා මහාභාරභාවෙන වාතෙ වා වායන්තෙ දෙවෙ වා වස්සන්තෙ පදාලෙය්‍ය. සාධට්ඨකවිමානන්ති සාධාපට්ඨද්ධං විමානං. යස්මා ඉධ සත්ථාරා “සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ”තිආදිනා භූතපුබ්බමෙව වත්ථු උපමාභාවෙන ආහටං, තස්මා “ඉදං පන විමාන”න්තිආදි චුත්තං.

471. බහලරාගසභාවොති පච්චවෙක්ඛණාහි නිහරිතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය බලවා හුත්වා අභිභවනරාගධාතුකො. රාගජන්ති රාගතිමිත්තජාතං. දිට්ඨෙ දිට්ඨෙ ආරම්මණෙති දිට්ඨෙ දිට්ඨෙ විසභාගාරම්මණෙ. නිමිත්තං ගණ්භානීති කිලෙසුප්පත්තියා කාරණභූතං අනුබ්‍යාඤ්ජනසො නිමිත්තං ගණ්භානි, සික්ඛාගාරවෙන පන කිලෙසෙහි නිස්සිතං මග්ගං න පටිපජ්ජති, තතො එව ආවරියුපජ්ඣායෙහි ආණන්තං දණ්ඩකම්මං කරොතෙව. තෙනාහ “න ත්වෙව චිතික්කමං කරොති”ති. භත්ථපරාමාසාදීනීති – “එහි තාව තයා චුත්තං මයා චුත්තඤ්ච අමුත්ත ගන්ත්වා විමංසිස්සාමා”තිආදිනා භත්ථග්ගහණාදීනි කරොන්තො, න කරුණාමෙත්තානිදානවසෙන. මොහජාතිකොති බහලමොහසභාවො.

472. කම්මනියාමෙනාති පුරිමජාතිසිද්ධොන ලොභස්සදතාදිනියමිතෙන කම්මනියාමෙන. ඉදානි තං ලොභස්සදතාදිං විභාගෙන දස්සෙතුං “යස්ස හි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කම්මායුහනක්ඛණෙති කම්මකරණවෙලාය. ලොභො බලවාති තජ්ජාය සාමග්ගියා සාමත්ථියතො ලොභො අධිකො භොති. අලොභො මන්දොති තජ්ජපටිපක්ඛො අලොභො දුබ්බලො භොති. කථං පනෙනෙ ලොභාලොභා අඤ්ඤමඤ්ඤං උජුච්චවනීකභූතා එකක්ඛණෙ පවත්තන්ති? න ඛො පනෙනං එවං දට්ඨබ්බං “එකක්ඛණෙ පවත්තන්ති”ති, නිකන්තික්ඛණං පන ආයුහනක්ඛණමෙව කත්වා එවං චුත්තං. එස නයො සෙසෙසු. පරියාදාතුන්ති අභිභවිතුං න සක්කොති. යො හි “එවංසුන්දරං එවංවිපුලං එවංමහග්ගඤ්ච න සක්කා පරස්ස දාතු”න්තිආදිනා අමුත්තවාගතාදිවසෙන පවත්තාය වෙනතාය සම්පයුත්තො අලොභො සම්මදෙව ලොභං පරියාදාතුං න සක්කොති. දොසමොහානං අනුප්පත්තියං තාදිසපච්චයලාභෙනෙව අදොසාමොහා බලවන්තො. තස්මාති ලොභාදොසාමොහානං බලවභාවතො අලොභදොසමොහානාඤ්ච දුබ්බලභාවතොති චුත්තමෙව කාරණං පච්චාමසති. සොති තංසම්ඞ්ගී. තෙන කම්මෙනාති තෙන ලොභාදිඋපනිස්සයවතා කුසලකම්මුතා. සුබසීලොති සබ්බලො. තමෙවත්ථං අක්කොධනොති පරියායෙන වදති.

මන්දා අලොභාදොසා ලොභදොසෙ පරියාදාතුං න සක්කොන්ති, අමොභො පන බලවා මොහං පරියාදාතුං සක්කොතිති එවං යථාරහං පඨමචාරෙ චුත්තනයෙනෙව අතිදෙසත්ථො වෙදිතබ්බො. පුරිමතයෙනෙවාති පුබ්බෙ චුත්තනයානුසාරෙන. දුට්ඨොති කොධනො. දන්ධොති මන්දමඤ්ඤො. සුබසීලකොති සුබසීලො.

එත්ථ ව ලොභවසෙන, දොසමොහ-ලොභදොස-ලොභමොහ-දොසමොහ-ලොභදොසමොහවසෙනාති තයො එකකා, තයො දුකා, එකො තිකොති ලොභාදිඋප්පෙදවසෙන අකුසලපක්ඛෙ එව සත්ත වාරා, තථා කුසලපක්ඛෙ අලොභාදිඋප්පෙදවසෙනාති චුද්දස වාරා ලබ්භන්ති. තත්ථ අලොභදොසමොහා, අලොභාදොසමොහා, අලොභදොසාමොහා බලවන්තොති ආගතෙහි කුසලපක්ඛෙ තතියදුතියපඨමචාරෙහි දොසුස්සදමොහුස්සදදොසමොහුස්සදවාරා ගහිතා එව භොන්ති. තථා අකුසලපක්ඛෙ ලොභාදොසාමොහා, ලොභදොසාමොහා, ලොභාදොසමොහා බලවන්තොති ආගතෙහි තතියදුතියපඨමචාරෙහි අදොසුස්සදඅමොහුස්සදඅදොසාමොහුස්සදවාරා ගහිතා එවාති අකුසලකුසලපක්ඛෙසු තයො තයො වාරෙ අන්තොගධෙ කත්වා අට්ඨෙව වාරා දස්සිතා. යෙ පන උභයසම්මිස්සතාවසෙන ලොභාලොභස්සදවාරාදයො අපරෙ එකුනපඤ්ඤාස වාරා කාමං දස්සෙතබ්බො, තෙසං අසම්භවතො එව න දස්සිතා. න හි “එකස්මිං සන්තානෙන අත්තරෙන අවත්ථන්තරං

ලොහො ව බලවා අලොහො වා” කිආදි යුජ්ජනි. පටිපක්ඛවසෙන වාපි එතෙසං බලවද්දබ්බලභාවො සහජාතධම්මවසෙන වා. තත්ථ ලොහස්ස තාව පටිපක්ඛවසෙන අනභිභූතතාය බලවභාවො, තථා දොසමොහානං අදොසාමොහෙහි. අලොහාදීනං පන ලොහාදිඅනභිභවනතො. සබ්බෙසඤ්ච සමානජාතියසමධිභූයා පවත්තිවසෙන සහජාතධම්මතො බලවභාවො. තෙන චූත්තං අට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 2.472) – “ලොහො බලවා, අලොහො මන්දො. අදොසාමොහා බලවත්තො, දොසමොහා මන්දා” කිආදි, සො ව නෙසං මන්දබලවභාවො පුරිමුපනිස්සයතො තථා ආසයස්ස පරිභාවිතතාය වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ “කම්මනියාමෙනා” කි. සෙසං චූත්තනයත්තා සුචිඤ්ඤෙයාමෙවාති.

වූලධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

6. මහාධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා

473. එවං ඉදානි වුවිවමානාකාරො කාමො කාමනං ඉච්ඡා එතෙසන්ති එවංකාමා. එවං ඡන්දො ඡන්දනං රොචනං අජ්ඣාසයො එතෙසන්ති එවංඡන්දා. අභිමුඛං, අභිනිවිස්ස වා පකාරෙහි එති උපගච්ඡති අධිජ්ජායො, ලද්ධි. සා හි ලද්ධබ්බවත්ථුං අභිමුඛං “එවමෙන” න්ති අභිනිවිස්සන්ති තෙන තෙන පකාරෙන උපගච්ඡති, හත්ථගතං කත්ථා තිට්ඨති න විස්සජ්ජෙති. එවං වුවිවමානාකාරො අධිජ්ජායො එතෙසන්ති එවංඅධිජ්ජායා. හගවා මූලං කාරණං එතෙසං යාථාවතො අධිගමායාති හගවංමූලකා. තෙනාහ “හගවත්තඤ්ඤි නිස්සාය මයං ඉමෙ ධම්මෙ ආජානාම පටිච්ඡිකාමා” කි. අම්භාකං ධම්මාති තෙහි අත්තනා අධිගන්තබ්බතාය චූත්තං. සෙවිතබ්බතාඤ්ඤි යාථාවතො අධිගමඤ්ඤාණාති අධිගච්ඡනකසම්බන්ධිති, තානි ව සම්මාසම්බුද්ධමූලකානි අනඤ්ඤවිසයත්තා. තෙනාහ “පුබ්බෙ කස්සපසම්බුද්ධෙනා” කිආදි. හගවා නෙතා තෙසන්ති හගවංතෙත්තිකා. නෙතාති සෙවිතබ්බධම්මෙ විනෙයාසන්තානං පාපෙනා. විනෙතාති අසෙවිතබ්බධම්මෙ විනෙයාසන්තානතො අපනෙනා. තද්ධිගච්ඡනාදිවසෙන වා විනෙතා. අනුනෙතාති ඉමෙ ධම්මා සෙවිතබ්බා, ඉමෙ න සෙවිතබ්බාති උභයසම්පාපනාපනයන්තං පඤ්ඤපෙනා. තෙනාහ “යථාසභාවතො” කිආදි.

පටිසරන්ති එත්ථාති පටිසරණං, හගවා පටිසරණං එතෙසන්ති හගවංපටිසරණා. පටිසරති සභාවසම්පට්ඨෙධවසෙන පටිච්ඡෙකමුපගච්ඡතිති වා පටිසරණං, හගවා පටිසරණං එතෙසන්ති හගවංපටිසරණා. පටිච්චෙධවසෙනාති පටිච්ඡිකානිබ්බතාවසෙන. අසතිප්පි මුඛෙ අත්ථතො එවං වදන්තො විය හොතිති ආහ “එස්සො ආගච්ඡති, අහං හගවා කිං නාමො” කි. පටිභාතුති එත්ථ පටි-සද්දාපෙක්ඛාය “හගවත්ත” න්ති උපයොගවචනං, අත්ථො පන සාම්චවනවසෙනෙව වෙදිතබ්බොති දස්සෙත්තො ආහ “හගවතො” කි පටිභාතුති ව හගවතො භාගො හොතු. හගවතො හි එස භාගො, යදිදං ධම්මස්ස දෙසනා, අම්භාකං පන භාගො සවනන්ති අධිජ්ජායො. කෙච්ඡි පන පටිභාතුති පදිස්සතුති අත්ථං වදන්ති, ඤාණෙන දිස්සතු, දෙසියතුති වා අත්ථො. උපට්ඨාතුති ව ඤාණස්ස පටිච්චපට්ඨාතු.

474. නිස්සයිතබ්බෙති අත්තනො සන්තානෙ උජ්ජාදනවසෙන අපස්සයිතබ්බෙ. තතියවතුත්ථධම්මසමාදානානි හි අපස්සාය සන්තානං එතරහි ආයතිඤ්ච සම්පත්තියො අභිවඩ්ඪන්ති. හජිතබ්බෙති තස්සෙව වෙච්චනං. සෙවිතබ්බෙති වා සප්පුරිසුපස්සයසද්ධම්මස්සවනයොතිසොමනසිකාරෙ සන්ධායාහ. හජිතබ්බෙති තප්පව්වයෙ දානාදිපුඤ්ඤධම්මෙ.

475. උජ්ජපටිපාටිආකාරොනාති පයමං සංකිලෙසධම්මෙ දස්සෙත්ථා පච්ඡා වොදානධම්මදස්සනං සත්ථු දෙසනාපටිපාටි, යථා – “වාමං මුඤ්ච, දක්ඛිණං ගණ්භා” කි (ධ. ස. අට්ඨ. 498; විසුද්ධි. මහාටි. 1.14), තථා උජ්ජපටිපාටිපකාරෙන, සා ව බො පුරිමෙසු ද්විසු ධම්මසමාදානෙසු, පච්ඡිමෙසු පන පටිපාටියාව මාතිකා පට්ඨපිතා. යථාධම්මරසෙනෙවාති පහාතබ්බපභායකධම්මානං යථාසභාවෙනෙව. සභාවො හි යාථාවතො රසිතබ්බතො ජානිතබ්බතො “රසො” කි වුවිච්ඡි. පයමං පහාතබ්බධම්මෙ දස්සෙත්ථා තදනන්තරං “ඉමෙ ධම්මා එතෙහි පභීයන්ති” කි පභායකධම්මදස්සනං දෙසනානුපුබ්බි. ගහණං ආදියනං අත්තනො සන්තානෙ උජ්ජාදනං.

478. වධදණ්ඩාදිහි භීතස්ස උපසඬකමනෙ, මිච්ඡා වරින්වා තථා අපගමනෙ ව පුබ්බාපරවෙතනානං වසෙන මිච්ඡාචාරො දුක්ඛවෙදනො හොති, තථා ඉස්සානින්දාදිහි උපද්දුතස්ස අපරවෙතනාවසෙන, එවං අභිජ්ඣාමිච්ඡාදිට්ඨිසුපි යථාරහං වෙදිතබ්බං. නිස්සන්තමිපි වෙතනානන්ති පුබ්බාපරසන්තිට්ඨාපකවෙතනානං. අදින්තාදානං මුසාවාදො පිසුණවාචා සම්ප්ප්පලාපොති ඉමෙසං චතුත්තං සන්තිට්ඨාපකවෙතනානං සුඛසම්පයුත්තා වා උපෙක්ඛාසම්පයුත්තා වාති අයං නයො ඉධ අධිකත්තනා න උද්ධට්ඨො. දොමනස්සමෙව වෙන්ථ දුක්ඛන්ති ඉදං පුබ්බභාගාපරභාගවෙතනාපි වෙන්ථ ආසන්තා දොමනස්සසහගතා එව හොන්තිති කත්ථා චූත්තං. අනාසන්තා පන සන්ධාය “පරියෙට්ඨිං වා ආපජ්ජන්තස්සා” කිආදි චූත්තං. තෙනෙව මිච්ඡාචාරාහිජ්ඣාමිච්ඡාදිට්ඨිනං පුබ්බභාගාපරභාගවෙතනා ආසන්තා සන්තිට්ඨාපකවෙතනාගතිකාචාති දස්සිතං හොතිති දට්ඨබ්බං. පරියෙට්ඨින්ති මිච්ඡාචාරාදිසු චිත්තිකම්මතබ්බවත්ථුමාලාගන්ධාදිපරියෙසනං. පාණාතිපාතාදිසු මාරෙතබ්බවත්ථුආවුධාදිපරියෙසනං ආපජ්ජන්තස්ස. අකිච්ඡෙනපි තෙසං පරියෙසනං සම්භවතිති “වට්ඨකියෙවා” කි සාසඬකං වදති.

479. සුඛවෙදනා හොන්තිති සුඛවෙදනාපි හොන්තිති අධිජ්ජායො. තාසං වෙතනානං අසුඛවෙදනනාපි ලබ්භන්ති “සුඛවෙදනාපි හොන්තිතියෙවා” කි සාසඬකවචනං. සොමනස්සමෙව වෙන්ථ සුඛන්ති ඉදං පුබ්බභාගාපරභාගවෙතනාපි

සෞමනස්සභගතා ඵව භොන්තිති කත්වා වුත්තං. තඤ්ච ඛො මිච්ඡාචාරවජ්ජානං ඡන්තං වසෙන. මිච්ඡාචාරස්ස පන පුබ්බාපරභාගස්ස වසෙන “කායිකං සුඛම්පි වට්ටතියෙවාති සාසඬ්කවචනං.

480. දොසජපරිළාභවසෙනස්ස සියා කායිකම්පි දුක්ඛන්ති අධිප්පායෙන “සො ගණ්හන්තොපි දුක්ඛිතො”ති වුත්තං. වෙනොදුක්ඛමෙව වා සන්ධාය තස්ස අපරාපරුපත්තිදස්සනත්ථං “දුක්ඛිතො දොමනස්සිතො”ති වුත්තං.

481. දසසුපි පදෙසුති දසසුපි කොට්ඨාසෙසු, වාකොසු වා. උපෙක්ඛාසම්පයුත්තතාපි සම්භවතීති “සුඛසම්පයුත්තා භොන්තියෙවා”ති ඉධ සාසඬ්කවචනං. පාණාතිපාතා පටිවිරතස්ස කායොපි සියා විගතදරුපරිළාභොති පාණාතිපාතාවෙරමණ්ණාදිපච්චයා කායිකපටිසංවෙදනාපි සම්භවතීති සභාපි සුඛෙනාති ඵත්ථ කායිසසුඛම්පි වට්ටතියෙව.

482. තිත්තකාලාබ්බති උපභුත්තස්ස උම්මාදාදිපාපනෙන කුච්ඡිතතිත්තකරසො අලාබ්බ. න රුච්චිස්සති අනිට්ඨරසතාය අනිට්ඨඵලතාය ව.

483. රසං දෙනීති රසං දස්සෙති විභාවෙති.

484. පුතිමුත්තන්ති පුතිසභාවමුත්තං. තරුණන්ති ධාරාවසෙන නිපතන්තං හුත්වා උණ්හං. තෙනස්ස උපරිමුත්තතමාහ. මුත්තඤ්ඤි පස්සාවමග්ගතො මුච්චමානං කායුස්මාවසෙන උණ්හං භොති.

485. යං භගන්දරසංසට්ඨං ලොහිතං පක්ඛන්දතීති භගන්දරඛ්‍යාධිසභිතාය ලොහිතපක්ඛන්දතාය වසෙන යං ලොහිතං විස්සවති. පිත්තසංසට්ඨං ලොහිතං පක්ඛන්දතීති ආනෙන්වා සම්ඛන්ධො.

486. උඛිඛ්ඤ්ඤොති දුරෙ. අඛිඛමභිකාදිඋපක්කිලෙසවිගමෙන හි ආකාසං උත්තුඬ්ගං විය දුරං විය ව ඛායති. තෙනාහ “දුරිභුතෙ”ති. තමංයෙව තමගතං “ගුප්තං මුත්තගත”න්ති (ම. නි. 2.119; අ. නි. 9.11) යථා. භාසතෙ ව තපතෙ ව විරොචතෙ ව ඉදං චතුත්ථං ධම්මසමාදානං විභජන්තෙන කුසලකම්මපට්ඨස්ස විභජිත්වා දස්සිතත්තා.

සඬ්ගරුක්ඛො කන්දමාදසපොච. සරහඤ්ඤවසෙනාති අත්ථං අවිභජිත්වා පදසො සරහඤ්ඤවසෙන. ඔසාරෙන්තස්සාති උච්චාරෙන්තස්ස. සද්දෙනි ඔසාරණසද්දෙ. අධිගතවිසෙසං අනාරොචෙතුකාමා දෙවතා තත්ථෙව අන්තරධායි. තං දිවසන්ති සත්ථාරා දෙසිතදිවසෙ. ඉති අත්තනො විසෙසාධිගමනිමිත්තතාය අයං දෙවතා ඉමං සුත්තං පියායති. සෙසං උත්තානමෙව.

මහාධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

7. විමංසකසුත්තවණ්ණනා

487. අත්ථවිමංසකොති අත්තත්ථපරත්ථාදිඅත්ථවිජානනකො. සඬ්ඛාරවිමංසකොති සඬ්ඛතධම්මෙ සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතො වා ආයතනාදිවිභාගතො ව විමංසකො. සත්ථුචිමංසකොති “සත්ථා නාම ගුණතො ඵදිසො ඵදිසො වා”ති සත්ථු උපපරික්ඛකො. විමංසකොති විචාරකො. යං චෙතසො සරාගාදිවිභාගතො පරිච්ඡින්නං, තං වෙනොපරියායො. තෙනාහ “චිත්තපරිච්ඡෙද”න්ති. යස්මා වෙනොපරියායඤ්ඤාණලාභී – “ඉදං චිත්තං ඉතො පරං පවත්තං ඉදම්මතො පර”න්ති පරස්ස චිත්තජපත්තිං පජානාති, තස්මා වුත්තං “වෙනොපරියායන්ති චිත්තචාර”න්ති. චාරත්ථෙපි හි පරියාය-සද්දො භොති – “කස්ස නු ඛො, ආනන්ද, පරියායො අජ්ජ හික්ඛුනියො ඔච්ඡිතු”න්තිආදියු (ම. නි. 3.398). චිත්තචාරත්තිපි පාඨො, චිත්තපවත්තින්ති අත්ථො. ඵචං විජානනත්ථායාති ඉදානි වුවිචමානාකාරෙන විමංසනත්ථාය.

488. කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයන්ති කල්‍යාණමිත්තසඬ්ඛාතං බ්‍රහ්මවරියවාසස්ස බලවසන්තිස්සයං. උපඩ්ඨං අත්තනො ආනුභාවෙනාති ඉම්මා පුග්ගලෙන සම්පාදියමානස්ස බ්‍රහ්මවරියස්ස උපඩ්ඨභාගමත්තං අත්තනො විමුත්තිපරිපාචකධම්මානුභාවෙන සිජ්ඣති. උපඩ්ඨං කල්‍යාණමිත්තානුභාවෙනාති ඉතරො පන උපඩ්ඨභාගො යං නිස්සාය බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති, තස්ස කල්‍යාණමිත්තස්ස උපදෙසානුභාවෙන භොති, සිජ්ඣතිති අත්ථො. ලොකසිද්ධො ඵච අයමත්ථො. ලොකියා හි –

“පාදො සිද්ධො ආවරියා, පාදො හිස්සානුභාවතො;
තංචිජ්ජාසෙවකා පාදො, පාදො කාලෙන පච්චති”ති. –

වදන්ති. අත්තනො ධම්මතායාති අත්තනො සභාවෙන, ඤාණෙනාති අත්ථො. කල්‍යාණමිත්තතාති කල්‍යාණො භද්‍රො සුන්දරො මිත්තො ඵත්තස්සාති කල්‍යාණමිත්තො, තස්ස භාවො කල්‍යාණමිත්තතා, කල්‍යාණමිත්තවත්තතා.

සීලාදිගුණසම්පන්නෙහි කල්‍යාණපුත්‍රගලෙහෙව අයනං පවත්ති කල්‍යාණසභායතා. තෙසු එව විත්තෙන වෙව කායෙන ව නින්තපොණපබ්භාරභාවෙන පවත්ති කල්‍යාණසම්පවච්ඡිකතා. මාභෙවන්ති එවං මා ආහ, “උපධිසං ඛුභ්මවරියස්සා”ති මා කට්ඨෙති අත්ථො. තදම්නාති එත්ථ න්ති නිපාතමත්තං ද-කාරො පදසන්ධිකරො ඉ-කාරස්ස අ-කාරං කත්ථා නිද්දෙසො. ඉම්නාපීති ඉදානි චුවිවමානෙනාපීති අත්ථො. පරියායෙනාති කාරණෙන. ඉදානි තං කාරණං දස්සෙතුං “මමං හී”තිආදි චුත්තං.

යථා චෙත්ථ, අඤ්ඤෙසුපි සුත්තෙසු කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයමෙව විසෙසොති දස්සෙන්නො “හික්ඛුනං බාහිරභිගසම්පත්තිං කට්ඨෙත්තොපී”තිආදිමාහ. තත්ථ විමුත්තිපරිපාවනියධම්මෙති විමුත්තියා අරහත්තස්ස පරිපාවකධම්මෙ. පච්චයෙති ගිලානපච්චයහෙසජ්ජෙ. මහාජච්චොති මහාකුලීනො.

කායිකො සමාචාරොති අභික්කමපටික්කමාදිකො සතිසම්පජ්ඤ්ඤපරික්ඛනො පාකතිකො ව. විමංසකස්ස උපපරික්ඛකස්ස. චක්ඛුවිඤ්ඤෙයො නාම චක්ඛුද්චාරානුසාරෙන විඤ්ඤාතබ්බත්තා. සොතවිඤ්ඤෙයොති එත්ථාපි එසෙව නයො. සංකිලිට්ඨාති රාගාදිසංකිලෙසධම්මෙහි විබාධිතා, උපනාපිතා විදුසිතා මලිනා වාති අත්ථො. තෙ පන තෙහි සමන්තාගතා භොන්තිති ආහ “කිලෙසසම්පයුත්තා”ති. යදි න චක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙයො, පාළියං කථං තථා චුත්තාති ආහ “යථා පනා”තිආදි. කායවච්ඡිසමාචාරාපි සංකිලිට්ඨායෙව නාම සංකිලිට්ඨවිත්තසමුට්ඨානතො. භවති හි තංභෙතුකෙපි තදුපචාරො යථා “සෙම්භො ගුළො”ති. “මා මෙ ඉදං අසාරුප්පං පරො අඤ්ඤාසී”ති පන පටිච්ඡන්තකාය න උපලබ්භන්ති. “න බො මයං, භත්තෙ, භගවතො කිඤ්චි ගරභාමා”ති චත්ථා ගරහිතබ්බාභාවං දස්සෙන්නො “භගවා හී”තිආදිමාහ. අභාවිතමග්ගස්ස හි ගරහිතබ්බතා නාම සියා, න භාවිතමග්ගස්ස. එස උත්තරො මාණවො “බුද්ධම්පි ගරහිත්වා පක්කමිස්සාමි”ති කත්ථා අනුබන්ධි. එවං විත්තෙසි මහාහිතික්ඛමනදිවසෙ අත්තනො වචනෙ අට්ඨිතත්තා. කිඤ්චි වජ්ජං අපස්සන්තො මාරො එවමාහ –

“සත්ත වස්සානි භගවන්තං, අනුබන්ධිං පදාපදං;
ඔතාරං නාධගච්ඡිස්සං, සම්බුද්ධස්ස සතිමතො”ති. (සු. නි. 448);

කාලෙ කණ්භා, කාලෙ සුක්කාති යථාසමාදින්නං සම්මාපටිපත්තිං පරිසුද්ධං කත්ථා පවත්තෙතුං අසක්කොන්තස්ස කදාචි කණ්භා අපරිසුද්ධා කායසමාචාරාදයො, කදාචි සුක්කා පරිසුද්ධාති එවං අන්තරන්තරා බ්‍යාමිස්සවසෙන වොමිස්සකා. නික්කිලෙසාති නිරුපක්කිලෙසා අනුපක්කිලිට්ඨා.

අනවජ්ජං වජ්ජරහිතත්තා. දීඝරත්තන්ති අවචන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. සමාපන්නොති සම්මා ආපන්නො සමඨගීභුතො. තෙනාහ “සමන්තාගතො”ති. අත්තනා කතස්ස අසාරුප්පස්ස පටිච්ඡාදනත්ථං ආරඤ්ඤකො විය හුත්වා. තස්ස පරිහාරන්ති උළාරෙහි පුජාසක්කාරෙහි මනුස්සෙහි තස්ස පරිහරියමානතං. අතිදජ්ජිතොති එවං මනුස්සානං සම්භාවනාය අතිවිය දත්තො ගබ්බිතො.

න ඉත්තරසමාපන්නොති ජානාති. කස්මා? සීලං නාම දීසෙන අද්ධුනා ජානිතබ්බං, න ඉත්තරෙන. ඉදානි අනෙකජාතිසමුදාචාරවසෙන තථාගතො ඉමං කුසලං ධම්මං දීඝරත්තං සමාපන්නො, තඤ්චස්ස අතිවිය අච්ඡරියන්ති දස්සෙතුං “අනච්ඡරියං චෙත”න්තිආදි චුත්තං.

අරඤ්ඤගාමකෙති අරඤ්ඤපදෙසෙ එකස්මිං බුද්දකගාමෙ. තත්ථ නෙසං දිවසෙ දිවසෙ පිණ්ඩාය වරණස්ස අවච්ඡන්තනං දස්සෙතුං “පිණ්ඩාය වරන්ති”ති චුත්තං. පිචන්තිති එත්ථාපි එසෙව නයො. දුල්ලභලොණො භොති සමුද්දස්ස දුරතාය.

තදා කිර විදෙහරට්ඨෙයො සොළස ගාමසහස්සානි මහන්තානෙව. තෙනාහ – “හිත්වා ගාමසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සොළසා”ති. ඉදානි කස්මා “සන්තිධිං දානි කුබ්බසී”ති මං සට්ඨෙට්ඨාති වත්ථුකාමො තං අනාවිකත්ථා “ලොණ...පෙ. ... න කරොථා”ති ආහ. ගන්ධාරො තස්සාධිප්පායං විභාවෙතුකාමො “කිං මයා කතං වෙදෙහීසී”ති ආහ.

ඉතරො අත්තනො අධිප්පායං විභාවෙන්නො “හිත්වා”ති ගාථමාහ. ඉතරො “ධම්මං භණාමි”ති ගාථන්ති එවං සබ්බාපි නෙසං වචනපටිවචනගාථා. තත්ථ පසාසසීති සට්ඨෙට්ඨො විය අනුසාසසී. න පාපමුපලිම්පති විත්තජ්ජකොපාභාවතො. මහත්ථියන්ති මහාඅත්ථසංහිතං. නො වෙ අස්ස සකා බුද්ධිතිආදි වෙදෙහඉසිනො – “ආචරියො මම හිතෙසිතාය යත්ථා ධම්මං එව භණාමි”ති යොනියො උම්මුජ්ජනාකාරදස්සනං. තෙනාහ “එවඤ්ච පන වත්ථා”තිආදි.

“ඤත්තා”ති ලොකෙ ඤායති විස්සුතොති ඤාතො, ඤාතස්ස භාවො ඤත්තං. අප්ඤාපන්නොති උපගතො. ඤත්ත-ග්ගහණෙන පත්ථටයසනා විභාවිතාති ආහ “යසඤ්ච පරිවාරසම්පත්ති”න්ති. කිත්ති කිංපයොජනං, කො එත්ථ දොසොති අධිප්පායො.

තත්ථ තත්ථ විජ්ඣන්තොති යසමදෙන පරිවාරමදෙන ච මත්තො හුත්වා ගාමෙපි විහාරෙපි ජනවිචිත්තෙපි සඬ්ඝමජ්ඣෙපි අඤ්ඤෙ භික්ඛු සට්ඨෙත්තො “මය්හං නාම පාදා ඉතරෙසං පාදච්ඡසනට්ඨානං ච්ඡසන්ති”ති අච්ඡික්ඛාමනාය අග්ගපාදෙන භූමිං ච්ඡසන්තො විය වරති. ඔනමනීති නිවාතචුත්තිතාය අවනමති අනුද්ධතො අත්ථද්ධො හොති. අකිඤ්චනභාවන්ති “පබ්බජිතෙන නාම අකිඤ්චනඤාණෙන සමපරිග්ගහෙන භවිතබ්බ”න්ති අකිඤ්චනජ්ඣාසයං පටිඅවෙක්ඛිත්වා. ලාභෙපි තාදී, අලාභෙපි තාදීති යථා අලාභකාලෙ ලාභස්ස ලද්ධකාලෙපි තට්ඨොති තාදී එකසදිසො. යසෙ සතිපි මහාපරිවාරකාලෙපි.

අභයො හුත්වා උපරතොති නිබ්භයො හුත්වා භයස්ස අභාවෙනෙව ඔරමිතබ්බතො උපරතො භයහෙතුනං පභිනත්තා. තඤ්ච ඛො න කතිපයකාලං, අථ ඛො අවිචන්තමෙව උපරතොති අවිචන්තුපරතො. අථ ඛො භායිතබ්බවත්ථුං අවෙක්ඛිත්වා තතො භයෙන උපරතො. කිලෙසා එව භායිතබ්බතො කිලෙසභයං. එස නයො සෙසෙසුපි. සත්ත සෙක්ඛාති සත්ත සෙක්ඛාපි භයුපරතා, පගෙව පුට්ඨජනොති අධිප්පායො.

ථණ්ඩිලපීඨකන්ති ථණ්ඩිලමඤ්චසදිසං පීඨකන්ති අත්ථො. නිස්සායාති අපස්සාය තං අපස්සායං කත්වා. ද්වින්නං මජ්ඣෙ ථණ්ඩිලපීඨකා ද්වාරෙ යත්වා ඔලොකෙන්තස්ස නෙවාසිකභික්ඛුස්ස න පඤ්ඤායි. අසඤ්ඤනනිභාරොනාති න සඤ්ඤාතාකාරෙන. “මං භායන්තො හෙට්ඨාමඤ්චං පට්ටියො භවිස්සති”ති හෙට්ඨාමඤ්චං ඔලොකෙන්වා. උක්කාසි “බහි ගච්ඡන්තො අක්කොසිත්වා මා අපුඤ්ඤං පසවි”ති. අධිවාසෙතුන්ති තාදිසං ඉද්ධානභාවං දිස්වාපි පට්ටියන්තො අත්තනො කොධං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො.

බයෙනෙවාති රාගස්ස අවිචන්තක්ඛයෙනෙව විතරාගත්තා. න පටිසඬ්ඛාය වාරෙන්වාති න පටිසඬ්ඛානබලෙන රාගපරිශුච්ඡායං නිවාරෙන්වා විතරාගත්තා. එවං චුත්තප්පකාරෙන. කායසමාවාරාදිතං සංකිලිට්ඨානං විනික්කමියානඤ්ච අභාවං ආවාරස්ස වොදානං චිරකාලසමාවිණ්ණතාය ඤාතස්ස සහිතභාවෙපි අනුපක්කිලිට්ඨතාය අභයුපරතභාවසමන්තෙසනාය ආකරියති ඤාපෙතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො පකාරතො ඤාපියති එතෙහිති ආකාරා, උපපත්තිසාධනකාරණාති. තාති පන යස්මා අත්තනො යථානුමතස්ස අත්ථස්ස ඤාපකභාවෙන වචන්ටියන්ති, තස්මා තාති තෙසං මූලකාරණතුනාති අනුමානඤාණාති ව දස්සෙන්තො භගවා – “කෙ පනායස්මතො ආකාරා කෙ අත්ථයා”ති අවොවාති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො “ආකාරාති කාරණාති, අත්ථයාති අනුබුද්ධියො”ති ආහ. යථා හි ලොකෙ දිට්ඨෙත ධූමෙන අදිට්ඨං අග්ගිං අත්ථෙති අනුමානතො ජානාති, එවං විමංසකො භික්ඛු – “භගවා එකෙකච්චාරෙසු සුප්පට්ඨන්තෙසු දුප්පට්ඨන්තෙසු ව යථා එකසදිසතාදස්සනෙන අභයුපරතං අත්ථෙති අනුමානතො ජානාති, සුප්පට්ඨන්තදුප්පට්ඨන්තපුග්ගලෙසු අනුස්සාදනානපසාදනප්පත්තාය සත්ථු අවිපරිතඨමිමදෙසනතාය සම්මාසම්බුද්ධතං සඬ්ඝසුප්පට්ඨන්තිඤ්ච අත්ථෙති අනුමානතො ජානාති, එවං ජානන්තො ව අභයුපරතො තථාගතො සබ්බධි විතරාගත්තා, යො යත්ථ විතරාගො, න යො තත්තිමිත්තං කිඤ්ච භයං පස්සති සෙය්‍යාපාපි බ්‍රහ්මා කාමභවනිමිත්තං, තථා සම්මාසම්බුද්ධො භගවා අවිපරිතඨමිමදෙසනත්තා, ස්වාබාතො ධම්මො එකන්තනියානිකත්තා, සුප්පට්ඨන්තො සඬ්ඝො අවෙච්චිප්පසන්නත්තා”ති වත්ථුත්තයං ගුණතො යාථාවතො ජානාති.

ගණබන්ධනෙනාති “මම සද්ධිවිහාරිකා මම අන්තෙවාසිකා”ති එවං ගණෙ අපෙක්ඛාසඬ්ඛාතෙන බන්ධනෙන බද්ධා පයුත්තා. තාය තාය පටිපත්තියාති “සුගතා දුග්ගතා”ති චුත්තාය සුප්පට්ඨන්තියා දුප්පට්ඨන්තියා ව. උස්සාදනාති ගුණවසෙන උක්කංසනා. අපසාදනාති භීළනා. උභයත්ථ ගෙහස්සිතවසෙනාති ඉමිනා සම්මාපට්ඨන්තියා පරෙසං උය්‍යාජනත්ථං – “පණ්ඩිතො, භික්ඛවෙ, මහාකච්චානො”තිආදිනා (ම. නි. 1.205; 3.285, 322) ගුණතො උක්කංසනම්පි ආයතිං සංවරාය යථාපරාධං ගරහණම්පි න නිවාරෙති.

489. විමංසකස්සපි අධිප්පායො විමංසනවසෙන පවත්තො. මූලවිමංසකො හෙතුවාදිතාය. ගණ්ඨිවිමංසකස්ස අනුස්සුතිභාවතො චුත්තං “පරස්සෙව කථාය නිට්ඨංගතො”ති. තෙනාහ භගවා – “පරස්ස වෙතොපරියායං අජානන්තෙනා”ති. තථාගතොව පටිපුච්ඡිතබ්බොති ඉමිනා පුබ්බෙ සාධාරණතො චුත්තං අනුමානං උක්කංසං පාපෙන්වා වදති. උක්කංසගතඤ්ඤෙනං අනුමානං, යදිදං සබ්බඤ්ඤවචනං අවිසංවාදං සාමඤ්ඤතො අපුට්ඨජනගොචරස්ස අත්ථස්ස අනුමානතො. තිට්ඨො හි අත්ථො, කොචි පච්චක්ඛස්සිද්ධො, යො රූපාදිධම්මානං පච්චන්තවෙදනියො අනිද්දිසිතබ්බාකාරො. කොචි අනුමානසිද්ධො, යො සථාදීසු පසිද්ධෙන පච්චයායත්තභාවෙන සාධයමානො සද්දාදිතං අනිච්චතාදිආකාරො. කොචි ඔකප්පනසිද්ධො, යො පචුරජනස්ස අවිචන්තමදිට්ඨො සද්ධාවිසයො පරලොකනිබ්බානාදි. තත්ථ යස්ස සත්ථුතො වචනං පච්චක්ඛස්සිද්ධෙ අනුමානසිද්ධෙ ව අත්ථෙ න විසංවාදෙති අවිපරිතප්පත්තියා, තස්ස වචනෙන සද්ධෙය්‍යත්ථස්සිද්ධි, සද්ධෙය්‍යරූපා එව ව යෙහුය්‍යෙන සත්ථුගුණා අවිචන්තසම්භවතො.

එස මය්හං පථොති ය්වායං ආජීවට්ඨමකසීලසඬ්ඛාතො මය්හං ඔරමත්තකො ගුණො, එස අපරචිත්තවිදුනො විමංසකස්ස භික්ඛුතො මම ජානනපථො ජානනග්ගෙහො. එස ගොවරොති එසො එත්තකො එව තස්ස මයි ගොවරො, න ඉතො පරං. තථා හි බ්‍රහ්මජාලෙපි (දී. නි. 1.7) භගවතා ආජීවට්ඨමකසීලමෙව නිද්දිට්ඨං. එතාපාථොති එත්තකාපාථො. යො සීලෙ පතිට්ඨිතො “එතං මමා”ති, “ඉමිනාහං සීලෙන දෙවො වා භවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා”ති තණ්හාය පරාමසන්නො, තස්ස විසෙසභාගියතාය, නිබ්බේධභාගියතාය වා අකාරණෙන තණ්හං අනතිචන්තනතො සො තම්මයො නාම. තෙනාහ “න තම්මයො න සතණ්හො”තිආදි.

සුතස්ස උපරුපරි විසෙසාවහභාවෙන උත්තරුත්තරස්සවෙව තස්ස ව විසෙසස්ස අනුක්කමෙන පණිතතරභාවතො පණිතතරස්සව කත්වා දෙසෙති. සවිපක්ඛන්ති පහාතබ්බපභායකභාවෙන සප්පටිපක්ඛං. කණ්ඨං පටිබාහිත්වා සුක්කන්ති ඉදං ධම්මජාතං කණ්ඨං නාම, ඉමස්ස පභායකං ඉදං සුක්කං නාමාති එවං කණ්ඨං පටිබාහිත්වා සුක්කං. සුක්කං පටිබාහිත්වා කණ්ඨන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ඉධ පන “ඉමිනා පහාතබ්බ”න්ති වත්තබ්බං. සඋස්සාහන්ති සබ්බාපාරං. කිරියමයවිත්තානස්ස අනුපවිජිත්තාවිජ්ජාතණ්භාමානාදිකෙ සන්තානෙ සබ්බාපාරතා සඋස්සාහනා, සවිපාකධම්මතාති අත්ථො. තස්මිං දෙසිතෙ ධම්මෙති තස්මිං සත්ථාරා දෙසිතෙ ලොකියලොකුත්තරධම්මෙ. එකච්චං එකදෙසභුතං මග්ගඵලනිබ්බානසඬ්ඛානං පටිවෙධධම්මං අභිඤ්ඤාය අභිවිසිට්ඨාය මග්ගපඤ්ඤාය ජානිත්වා. පටිවෙධධම්මෙන මග්ගෙන. දෙසනාධම්මෙති දෙසනාරුළුභෙ පුබ්බභාගියෙ බොධිපක්ඛියධම්මෙ නිට්ඨං ගච්ඡති – “අද්ධා ඉමාය පටිපදාය ජරාමරණතො මුච්චිස්සාමි”ති. පුබ්බෙ පොථුප්පතිකසද්ධායපි පසන්තො, තතො භියොයාසොමත්තාය අවිපරිතධම්මදෙසනො සම්මාසම්බුද්ධො සො භගවාති සත්ථරි පසීදති. නියායානිකත්තාති වට්ටසුක්ඛතො එව තතො නියායානාවහන්තා. වඩ්කාදීති ආදි-සද්දෙන අඤ්ඤං අසාමිච්චරියායං සබ්බං දොසං සඬ්ගණ්ඨාති.

490. ඉමෙහි සත්ථුවිමංසනකාරණෙහිති “පරිසුද්ධකායසමාවාරතාදිහි වෙව උත්තරුත්තරපණිතපණිතඅවිපරිතධම්මදෙසනාති වා”ති ඉමෙහි යථාචුත්තෙහි සත්ථුඋපපරික්ඛිතකාරණෙහි. අක්ඛරසම්පිණ්ඩනපදෙහිති තෙසංයෙව කාරණානං සම්බොධනෙහි අක්ඛරසමුදායලක්ඛණෙහි පදෙහි. ඉධ චුත්තෙහි අක්ඛරෙහිති ඉමස්මිං සුත්තෙ චුත්තෙහි යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස අභිබ්බාසද්විජනතො බ්බාසද්විජනසඤ්ඤිතෙහි අක්ඛරෙහි. ඔකප්පනාති සද්ධෙයාවත්ථුං ඔක්කන්තිත්වා පසීදනතො ඔකප්පනලක්ඛණා. සද්ධාය මූලං නාමාති අවෙච්චප්පසාදභුතාය සද්ධාය මූලං නාම කාරණන්ති සද්දභ්වනස්ස කාරණං පරිසුද්ධකායසමාවාරාදිකං. ථීරා පටිපක්ඛසමුච්ඡෙදෙන සුප්පතිට්ඨිතත්තා. හරිතුං න සක්කාති අපනෙතුං අසක්කුණෙයා. ඉතරෙසු සමණබ්බාහිමණදෙවෙසු වත්තබ්බමෙව නත්ථිති ආහ “සමිතපාපසමණෙන වා”තිආදි.

“බුද්ධානං කෙසඤ්චි සාවකානඤ්ච විබාධනත්ථං මාරො උපගච්ඡති”ති සුතපුබ්බත්තා “අයං මාරො ආගතො”ති චිත්තෙසි. ආනුභාවසම්පන්නෙන අරියසාවකෙන පුච්ඡිතත්තා මුසාවාදං කාතුං නාසක්ඛි. එතෙහි යථාචුත්තෙ සමිතපාපසමණාදයො ධ්වපෙත්වා. සභාවසමන්තෙසනාති යාථාවසමන්තෙසනා අවිපරිතවිමංසා. සභාවෙනෙවාති සබ්භාවෙනෙව යථාභුතගුණතො එව. සුට්ඨු සම්මදෙව. සමන්තෙසිතොති උපපරික්ඛිතො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙවාති.

විමංසකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. කොසම්බියසුත්තවණ්ණනා

491. තස්මාති යස්මා කොසම්බිරුක්ඛවතී, තස්මා නගරං කොසම්බිතිසඬ්ඛමගමාසි. කුසම්බස්ස වා ඉසිනො නිවාසභූමි කොසම්බි, තස්සාවිදුරෙ භවත්තා නගරං කොසම්බි.

සොසිතසෙට්ඨිනා කාරිතෙ ආරාමෙති එත්ථ කො සොසිතසෙට්ඨි, කථඤ්චානෙන ආරාමො කාරිතොති අන්තොලීනාය වොදනාය විස්සප්පනෙ සමුදාගමතො පටිඨාය සොසිතසෙට්ඨිං දස්සෙතුං. “අද්දිලරට්ඨං නාම අහොසි”තිආදි ආරද්ධං. කෙදාරපරිච්ඡින්නන්ති තත්ථ තත්ථ කෙදාරභූමියා පරිච්ඡින්නං. ගච්ඡන්තොති කෙදාරපාලියා ගච්ඡන්තො. පහුතපායසන්ති පහුතතරං පායසං, තං පන ගරු සිනිද්ධං අන්තරාමග්ගෙ අප්පාභාරතාය මන්දගහණිකො සමානො ථීරාපෙතුං නාසක්ඛි. තෙනාහ “ථීරාපෙතුං අසක්කොන්තො”තිආදි. යසවති රූපවති කුලසරෙ නිබ්බන්ති. සොසිතසෙට්ඨි නාම ජාතොති එවමෙත්ථ සඬ්ඛෙපෙනෙව සොසිතසෙට්ඨිවත්ථුං කට්ඨෙති, විත්ථාරො පන ධම්මපදවත්ථුමිහි (ධ. ප. අට්ඨ. 1.සාමාවතීවත්ථු) චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

උපසංකප්පනවසෙනාති උපසඬ්ඛකප්පනනියාමෙන. ආභාරපරික්ඛිණකායස්සාති ආභාරනිමිත්තපරික්ඛිණකායස්ස, ආභාරක්ඛයෙන පරික්ඛිණකායස්සාති අත්ථො. සුඤ්ඤාගාරෙති ජනවිචිත්තෙ ඵාසුකට්ඨානෙ.

කලහස්ස පුබ්බභාගො භණ්ඩනං නාමාති කලහස්ස හෙතුභූතා පරිභාසා තංසදිසි ව අනිට්ඨකිරියා භණ්ඩනං නාම. භත්ථපරාමාසාදිවසෙනාති කුප්ප්ඤ්ඤාසි භත්ථෙ ගහෙන්වා පරාමසනඅවිචිත්තබ්බතාදිවසෙන. “අයං ධම්මො”තිආදිනා විරුද්ධවාදභූතං ආපන්නාති විවාදාපන්නා. තෙනාහ “විරුද්ධභූත”න්තිආදි. මුඛසන්නිස්සිතතාය වාචා ඉධ “මුඛ”න්ති අධිප්පෙනාති ආහ “මුඛසන්නිහිති වාචාසන්නිහි”ති. සඤ්ඤාත්තින්ති සඤ්ඤාපනං. “අයං ධම්මො, අයං චිතයො”ති සඤ්ඤාපෙනබ්බතං. නිප්ඤ්ඤාත්තින්ති යාථාවතො තස්ස නිප්ඤ්ඤානං. අට්ඨකථායං පන “සඤ්ඤාත්තිවෙච්චනමෙවෙත”න්ති චුත්තං.

සවෙ භොති දෙසෙස්සාමිති පුබ්බවතාය සික්ඛාකාමතාය ව ආපන්නං පස්සි. නත්ථි තෙ ආපන්නීති අනාපන්නිපක්ඛොපි එත්ථ සම්භවතීති අධිප්පායෙනාහ. සා පනාපන්නි එව. තෙනාහ – “තස්සා ආපන්නියා අනාපන්නිදිට්ඨි අහොසි”ති.

492. කලහභණ්ඩනවසෙනාති කලහභණ්ඩනස්ස නිමිත්තවසෙන. යථානුසන්ධිනාව ගතන්ති කලහභණ්ඩනානං සාරණියධම්මපටිපක්ඛන්තා තදුපසමාවහා හෙට්ඨාදෙසනාය අනුරූපාව උපරිදෙසනාති යථානුසන්ධිනාව උපරිසුත්තදෙසනා පවත්නා. සරිතබ්බසුත්තාති අනුස්සරණාරහා. සබ්බමචාරිනන්ති සහධම්මිකානං. පියං පියායිතබ්බං කරොන්තිති පියකරණං. ගරුං ගරුට්ඨානියං කරොන්තිති ගරුකරණං. සඨගහණත්ථායාති සඨගහවත්ථුච්චිසෙසභාවතො සබ්බමචාරිනං සඨගහණනාය සංවත්තන්තිති සම්බන්ධො. අවිවාදනත්ථායාති සඨගහවත්ථුභාවතො එව න විවාදනාය. සති ව අවිවාදනහෙතුභූතසඨගහණත්තෙ තෙසං වසෙන සබ්බමචාරිනං සමග්ගභාවො භෙදාභාවො සිද්ධොයෙවාති ආහ “සාමග්ගියා”තිආදි. මිජ්ජති සිනියිහති එතායාති මෙත්තා, මිත්තභාවො, මෙත්තා එතස්ස අත්ථිති මෙත්තං, කායකම්මං. තං පන යස්මා මෙත්තාසහගතචිත්තසමුට්ඨානං, තස්මා වුත්තං “මෙත්තචිත්තෙන කත්තබ්බං කායකම්ම”න්ති. ඉමානි මෙත්තකායකම්මාදිති භික්ඛූනං වසෙන ආගතාති පාඨෙ භික්ඛූහි පච්චුපට්ඨපෙතබ්බතාවචනතො. භික්ඛූග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ සෙසසහධම්මිකානම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. භික්ඛූනො සබ්බම්පි අනවජ්ජකායකම්මං ආහිසමාවාරිකකම්මන්තොගධමෙවාති ආහ – “මෙත්තචිත්තෙන...පෙ.... කායකම්මං නාමා”ති. චත්තවසෙන පවත්තියමානා චෙතියබොධිතං චන්දනා මෙත්තාසදිසිති කත්වා තදත්ථාය ගමනං මෙත්තං කායකම්මන්ති වුත්තං. ආදි-සද්දෙන චෙතියබොධිභික්ඛූසු වුත්තාවසෙසඅපවායනාදිං මෙත්තාවසෙන පවත්තං කායිකං කිරියං සඨගහණාති.

තෙපිටකම්පි බුද්ධචචනං කට්ඨිමානන්ති අධිප්පායො. තිණි සුවරිතාති කායචම්මනොසුවරිතාති. චිත්තනන්ති ඉමිනා එවං චිත්තනමත්තම්පි මෙත්තං මනොකම්මං, පගෙව විධිපටිපන්නා භාවනාති දස්සෙති.

සභායභාවුපගමනං තෙසං පුරතො. තෙසු කරොන්තෙසුයෙව හි සභායභාවුපගමනං සම්මුඛා කායකම්මං නාම හොති. කෙවලං “දෙවො”ති අවත්වා ගුණෙහි ථීරභාවජොතනං දෙවත්ථෙරොති වචනං පග්ගේහ වචනං. මමත්තබොධනං වචනං මමායනවචනං. එකන්තතිරොක්ඛකස්ස මනොකම්මස්ස සම්මුඛතා නාම විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපනවසෙනෙව හොති, තඤ්ච බො ලොකෙ කායකම්මන්ති පාකටං පඤ්ඤාතං භත්ථවිකාරාදිං අනාමසිත්වා එව දස්සෙන්නො “නායනාති උම්මිලෙන්වා”ති ආහ. තථා හි වචිහෙදවසෙන පවත්ති න ගහිතා.

ලද්ධපච්චයා ලබ්භන්තිති ලාභා, පරිසුද්ධාගමනා පච්චයා. න සම්මා ගය්හමානාපි න ධම්මලද්ධා නාම න හොන්තිති තප්පටිසෙධනත්ථං පාළියං “ධම්මලද්ධා”ති වුත්තං. දෙයාං දක්ඛිණෙයාඤ්ච අප්පට්චිහත්තං කත්වා භුඤ්ජතිති අප්පට්චිහත්තහොගී. තෙනාහ “ද්වෙ පට්චිහත්තාති නාමා”තිආදි. චිත්තෙන විහජනන්ති එතෙන – “චිත්තුප්පාදමත්තෙනපි විහජනං පට්චිහත්තං නාම, පගෙව පයොගතො”ති දස්සෙති.

පටිග්ගණන්තොව...පෙ.... පස්සතිති ඉමිනා ආගමනතො පට්ඨාය සාධාරණබුද්ධිං උපට්ඨාපෙති. එවං හිස්ස සාධාරණහොගිතා සුකරා, සාරණියධම්මො වස්ස සුපුරො හොති. චත්තන්ති සාරණියධම්මපුරණවත්තං.

දාතබ්බන්ති අවස්සං දාතබ්බං. අත්තනො පලිබොධවසෙන සපලිබොධස්සෙව පුරෙතුං අසක්කුණෙයාත්තා ඔදිස්සකදානම්පිස්ස න සබ්බත්ථ වාරිනන්ති දස්සෙතුං “තෙන පනා”තිආදි වුත්තං. අදාතුම්පිති පි-සද්දෙන දුස්සීලස්සපි අත්ථිකස්ස සති සම්භවෙ දාතබ්බන්ති දස්සෙති. දාතඤ්චි නාම කස්සචි න නිවාරිතං.

මහාගිරිගාමො නාම නාගදීපපස්සෙ එකො ගාමො. සාරණියධම්මො මෙ, හන්තෙ, පුරිතො...පෙ.... පත්තගතං න බියතිති ආහ තෙසං කුක්කුච්චවිනොදනත්ථං. තං සුත්වා තෙපි ථෙරා “සාරණියධම්මපුරකො අය”න්ති අබ්භඤ්ඤංසු. දහරකාලෙ එව කිරෙස සාරණියධම්මපුරකො අහොසි, තස්සා ව පටිපත්තියා අවඤ්ඤාභාවචිභාවනත්ථං “එතෙ මය්හං පාපුණිස්සන්ති”ති ආහ.

අහං සාරණියධම්මපුරිකා, මම පත්තපරියාපන්නෙනපි සබ්බාපිමා භික්ඛූනියො යාපෙස්සන්තිති ආහ “මා තුම්භෙ තෙසං ගතභාවං චිත්තයිත්ථා”ති.

සත්තසු ආපත්තික්ඛන්ධෙසු ආදිම්භි වා අත්තෙ වා, වෙමජ්ඣෙකි ව ඉදං උද්දෙසාගතපාළිවසෙන වුත්තං. න හි අඤ්ඤො කොච ආපත්තික්ඛන්ධානං අනුක්කමො අත්ථි. පරියන්තෙ ඡින්නසාටකො වියාති චත්ථන්තෙ, දසන්තෙ වා ඡින්නවත්ථං විය. බණ්ඩන්ති බණ්ඩවත්තං, බණ්ඩිතං වා. ඡිද්දන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො . විසභාගවණ්ණෙන උපඩ්ඨං, තතියභාගං වා සම්භින්නවණ්ණං සබ්බං, විසභාගවණ්ණෙනෙව පන බිත්ථුහි අත්තරත්තරා විමිස්සං කම්මාසං, අයං ඉමෙසං විසෙසො. තණ්හාදාසබ්බතො මොචනවචනෙනෙව තෙසං සීලානං විචට්ඨපනිස්සයනමාහ. භුජිස්සභාවකරණතොති ඉමිනා භුජිස්සකරාති භුජිස්සානිති උත්තරපදලොපෙනායං නිද්දෙසොති දස්සෙති. අවිඤ්ඤානං අප්පමාණනාය “විඤ්ඤාප්පසත්ථානි”ති වුත්තං. තණ්හාදිට්ඨිති අපරාමට්ඨත්තාති – “ඉමිනාහං සීලෙන දෙවො වා හවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා”ති තණ්හාපරාමාසෙන – “ඉමිනාහං සීලෙන දෙවො හුත්වා තත්ථ නිව්චො ධූවො සස්සතො හවිස්සාමි”ති දිට්ඨිපරාමාසෙන ව අපරාමට්ඨත්තා. පරාමට්ඨුන්ති වොදෙතුං. සීලං නාම අවිජ්ජිසාරාදිපාරම්පරියෙන යාවදෙව සමාධිසම්පාදනත්ථන්ති ආහ “සමාධිසංවත්තකානි”ති. සමානභාවො

සාමඤ්ඤං, පරිපුණ්ණවතුපාරිසුද්ධිභාවෙන මජ්ඣේ භික්ෂුසංඝස්ස විය හෙදාභාවතො සිලෙන සාමඤ්ඤං සිලසාමඤ්ඤං, තං ගතො උපගතොති සිලසාමඤ්ඤගතො. තෙනාහ “සමානභාවුපගතසිලො”ති.

යායං දිට්ඨිති යා අයං දිට්ඨි මය්හඤ්ඤෙව තුම්භාකඤ්ඤෙව පච්චක්ඛන්තා. චතුසච්චදස්සනටියෙන දිට්ඨි, “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා, සබ්බෙ සඬ්ඛාරා දුක්ඛා, සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති, “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාඛාතො භගවතා ධම්මො, සුප්පටිපන්නො සඬ්ඝො”ති ව දිට්ඨියා සාමඤ්ඤං සමානදිට්ඨිභාවං. අග්ගං ඉතරෙසං සාරණියධම්මානං පටිපාදනං. එතස්මිං සති සුබ්බද්ධිතො තෙසං සඬ්ඛානිකං, තතො එව තෙසං සඬ්ඝාටනිකං ගොපානසියො අපරිපතන්නෙ කත්වා සඬ්ඛණ්භාති ධාරෙතිති සඬ්ඛානිකං. සඬ්ඝාටනී අග්ගභාවෙන සඬ්ඝාටනාවං. සඬ්ඝාටනං එතෙසං අත්ථිති සඬ්ඝාටනිකං, සඬ්ඝාටනියන්ති වා පාඨො, සඬ්ඝාටනෙ නියුත්තන්ති වා සඬ්ඝාටනිකං, ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා සඬ්ඝාටනියං. සාමඤ්ඤතො එව ගතිත්තා නපුංසකනිද්දෙසො.

493. පට්මග්ගසම්මාදිට්ඨි පචංසභාවා, අඤ්ඤග්ගසම්මාදිට්ඨිසු චත්තබ්බමෙව නත්ථිති ආහ “යායං සොතාපත්තිමග්ගදිට්ඨි”ති. එත්තාවතාපිති එත්තකෙනපි රාගාදිසු එකෙකෙන පරිසුට්ඨිතචිත්තතායපි පරිසුට්ඨිතචිත්තතායෙව නාම හොති, පගෙව ද්විති, බහුති වා පරිසුට්ඨිතචිත්තතාය. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු අට්ඨසුපි වාරෙසු. සුට්ඨු යපිත්තන්ති යථා මග්ගභාවතා උපරි සච්චාභිසම්බොධො හොති, එවං සම්මා යපිතං. තෙනාහ “සච්චානං බොධායා”ති. තං ඤාණන්ති “නත්ථි බො මෙ තං පරිසුට්ඨාන”න්තිආදිනා පවත්තං පච්චවෙක්ඛණඤාණං. අරියානං හොතිති අරියානමෙව හොති. තෙසඤ්ඤි එකදෙසතොපි පභීතං චත්තබ්බතං අරහති. තෙනාහ “න පුපුජ්ජනාන”න්ති. අරියන්ති චුත්තං “අරියෙසු ජාත”න්ති කත්වා. ලොකුත්තරහෙතුකතාය ලොකුත්තරන්ති චුත්තං. තෙනෙවාහ “යෙසං පනා”තිආදි. තථා භිස්ස පුපුජ්ජනෙහි අසාධාරණතා. තෙනාහ “පුපුජ්ජනානං පන අභාවතො”ති. සබ්බවාරෙසුති සබ්බෙසු ඉතරෙසු ඡසු වාරෙසු.

494. පච්චත්තන්ති පාටියෙක්කං අත්තති මම චිත්තෙයෙව. තෙනාහ “අත්තතො චිත්තෙ”ති. “පච්චත්තං අත්තතො චිත්තෙ නිබ්බුතිං කිලෙසවුපසමං ලභාමි”ති ඉමමත්ථං “එසෙව නයො”ති ඉමිනා අතිදිස්සති.

495. තථාරූපාය දිට්ඨියාති ඉදං “යථාරූපාය දිට්ඨියා සමන්තාගතො”ති ඉමස්ස අත්ථස්ස පච්චාමසනන්ති ආහ “තථාරූපාය දිට්ඨියාති එවරූපාය සොතාපත්තිමග්ගදිට්ඨියා”ති.

496. සභාවෙනාති නියතපඤ්චසික්ඛාපදනාදිසභාවෙන. සඬ්ඝකම්මවසෙනාති මානත්තවරියාදිසඬ්ඝකම්මවසෙන. දහරොති බාලො. කුමාරොති දාරකො. යස්මා දහරො “කුමාරො”ති ව “යුවා”ති ව චුච්චති, තස්මා මන්දොති චුත්තං. මන්දින්ද්‍රියතාය හි මන්දො. තෙනාහ “චක්ඛුසොතාදීනං මන්දතායා”ති. එවම්පි යුවාවත්ථාපි කෙච්ඡි මන්දින්ද්‍රියා හොන්තිති තන්තිචිත්තත්තත්ථං “උත්තානසෙය්‍යකො”ති චුත්තං. යදි උත්තානසෙය්‍යකො, කපමස්ස අඬ්ඟරක්කමනන්ති? යථා තථා අඬ්ඟරස්ස ඵ්ඵසනං ඉධ “අක්කමන”න්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “ඉතො විතො වා”තිආදි. මනුස්සානන්ති මහල්ලකමනුස්සානං. න සීසං භත්ථො ක්කායති කථිතභත්ථතාය. බ්ඡ්පං පටිසංහරති මුදුනලුණසර්‍රතාය. අධිවාසෙති කිඤ්චි පයොජනං අපෙක්ඛන්තිවා.

497. උච්චාවචානීති මහන්තාති වෙව බුද්දකාති ව. තත්ථෙව්වාති සුධාකම්මාදිමිහියෙව. කසාවපචනං සුධාදිසඬ්ඛරණත්ථං, උදකානසනං ධොවනාදිඅත්ථං, හලිද්දිවණ්ණධාතුලෙපනත්ථං කුච්ඡකරණං. බහලපත්ථතොති දල්භජන්දො. චච්ඡකන්ති නිබ්බන්තධෙතුපගවච්ඡං. අපචිනාතීති අපචින්දති, ආලොකෙතිති අත්ථො. තෙනාහ “අපලොකෙති”ති. තන්තින්තො හොතිති අධිසිලසික්ඛාදින්තොව හොති උච්චාවචානම්පි කිංකරණියානං වාරිත්තසිලස්ස පුරණවසෙනෙව කරණතො, යොනිසොමනසිකාරවසෙනෙව ව තෙසං පටිපජ්ජනතො. ථෙරස්ස සන්තිකෙ අට්ඨාසි යොනිසොමනසිකාරාභාවතො “තං තං සමුල්ලපිස්සාමි”ති.

498. බලං එව බලතාති ආහ “බලෙන සමන්තාගතො”ති. අත්ථිකභාවං කත්ථාති තෙන ධම්මෙන සවිසෙසං අත්ථිකභාවං උප්පාදෙන්වා. සකලචිත්තෙනාති දෙසනායආදිමිහි මජ්ඣේ පරියොසානෙති සබ්බත්ථෙව පචත්තතාය සකලෙන අනවසෙසෙන චිත්තෙන.

500. සභාවොති අරියසාවකස්ස පුපුජ්ජනෙහි අසාධාරණතාය ආවේණිකො සභාවො. සුට්ඨු සමන්තෙසිතොති සම්මදෙව උපපරික්ඛිතො. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායාති සොතාපත්තිඵලස්ස සච්ඡිකරණෙන, සච්ඡිකතභාවෙනාති අත්ථො. තෙනාහ “සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකතඤාණෙනා”ති. පට්මග්ගඵලස්ස පච්චවෙක්ඛණඤාණවිසෙසා හෙතෙ පවත්තිආකාරභින්නා. තෙනෙවාහ “සත්තති මහාපච්චවෙක්ඛණඤාණෙහි”ති. අයං තාව ආවරියානං සමානකථාති “ඉදමස්ස පට්මං ඤාණ”න්තිආදිනා චුත්තාති පච්චවෙක්ඛණඤාණාති, න මග්ගඤාණානීති එවං පවත්තා පරම්පරාගතා පුබ්බාවරියානං සමානා සාධාරණා ඉමස්සා පාළියා අට්ඨකථා අත්ථවණ්ණනා. තත්ථ කාරණමාහ “ලොකුත්තරමග්ගො හි බහුචිත්තක්ඛණිකො නාම නත්ථි”ති. යදි සො බහුචිත්තක්ඛණිකො සියා නානාභිසමයො, තථා සති සංයොජනත්තයාදීනං එකදෙසප්පහානං පාපුණානීති අරියමග්ගස්ස අනන්තරඵලත්තා එකදෙසසොතාපත්තතාදිභාවො ආපජ්ජති, ඵලානං වා අනෙකභාවො, සබ්බමෙතං අයුත්තන්ති තස්මා එකචිත්තක්ඛණිකොව අරියමග්ගො.

යං පන සුත්තපදං නිස්සාය චිත්තංඛවාදී අරියමග්ගස්ස එකච්ඡන්ධංඤාකතං පටික්ඛිපති, තං දස්සෙන්නො “සත්ත වස්සානීති හි වචනතො”ති ආහ. කිලෙසා පන ලහු...පෙ.... ඡිජ්ජන්තීති වදන්තෙන හි ඛිජ්ජං තාව කිලෙසජ්ජහානං, දන්ධපචත්තිකා මග්ගභාවනාති පටිඤ්ඤාතං හොති. තත්ථ සචෙ මග්ගස්ස භාවනාය ආරද්ධමත්තාය කිලෙසා පභීයන්ති, සෙසා මග්ගභාවනා නිරත්ථකා සියා, අථ පච්ඡා කිලෙසජ්ජහානං, කිලෙසා පන ලහු ඡිජ්ජන්තීති ඉදං මච්ඡා, “සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායා”ති වක්ඛතීති. තතො සුත්තපටිපානනතො. මග්ගං අභාවෙන්වාති අරියමග්ගං පරිපුණ්ණං කත්වා අභාවෙන්වා. අත්ථරසං විදිත්වාති සුත්තස්ස අවිපරිතො අත්ථො එව අත්ථරසො, තං යාථාවතො ඤාත්වා. එවං චිත්තංඛවාදිවාදං භින්දිත්වා චුත්තමෙවත්ථං නිගමෙතුං “ඉමානි සත්ත ඤාණානි”ති ආදි චුත්තං. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

කොසම්බියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

9. බ්‍රහ්මනිමත්තනිකසුත්තවණ්ණනා

501. “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති (දී. නි. 1.30) එවං පවත්තා දිට්ඨි සස්සතදිට්ඨි (සං. නි. ටී. 1.1.175). සහ කායෙනාති සහ තෙන බ්‍රහ්මත්තභාවෙන. බ්‍රහ්මට්ඨානන්ති අත්තතො බ්‍රහ්මවත්ථුං. “අනිච්චං නිච්ච”න්ති වදති අනිච්චතාය අත්තතො අපඤ්ඤායමානත්තා. ටීරන්ති දල්හං, විනාසාභාවතො සාරභුතන්ති අත්ථො. උප්පාදවිපරිණාමාභාවතො සදා විජ්ජමානං. කෙවලන්ති පරිපුණ්ණං. තෙනාහ “අඛණ්ඩ”න්ති. කෙවලන්ති වා ජාතිආදිහි අමිස්සං, විරහිතන්ති අධිප්පායො. උප්පාදාදිනං අභාවතො එව අවචනධම්මං. කොච් ජායනකො වා...පෙ.... උපපජ්ජනකො වා නත්ථි නිච්චභාවතො. යානෙන සද්ධිං තත්තිවාසිනං නිච්චභාවඤ්චි සො පටිජානාති. තිස්සො ඤානභූමියොති දුතියතතියචතුත්ථජ්ඣානභූමියො. චතුත්ථජ්ඣානභූමිවිසෙසා හි අපඤ්ඤසුද්ධාචාරුප්පභවා. පටිබාහතීති සන්තංයෙව සමානං අජානන්තොව නත්ථිති පටික්ඛිපති. අවිජ්ජාය ගතොති අවිජ්ජාය සහ ගතො පවත්තො. සහයොගෙ හි ඉදං කරුණවචනං. තෙනාහ “සමන්තාගතො”ති. අඤ්ඤාණීති අවිද්වා. පඤ්ඤාවක්ඛුචිරිහතො අන්ධො භූතො, අන්ධභාවං වා පත්තොති අන්ධිභූතො.

502. තදා භගවතො සුභගවතෙ විහරණස්ස අවිච්ඡින්නතං සන්ධාය චුත්තං “සුභගවතෙ විහරතීති ඤාත්වා”ති. තත්ථ පන තදාස්ස භගවතො අදස්සනං සන්ධායාහ “කත්ථ නු ඛො ගතොති ඔලොකෙන්තො”ති. බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡන්තං දිස්වාති ඉමිනා කතිපයචිත්තචාරවසෙන තදා භගවතො බ්‍රහ්මලොකගමනං ජාතං, න එකච්ඡන්ධංඤාකතාති දස්සෙති. න චෙත්ථ කායගතියා චිත්තපරිණාමනං අධිප්පෙනං — “සෙය්‍යාපි නාම ඛලවා පුරිසො සමිඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍යා”ති ආදිවචනතො (ම. නි. 1.501). යං පනෙත්ථ වත්තඛිබ්බං, තං භෙට්ඨා චුත්තමෙව. විජ්ජන්තන්ති ඡන්දවිගමං. අපසාදිතොති දිට්ඨියා ගාහස්ස විපරිවත්තනෙන සන්තජ්ජිතො. “මෙතමාසදො”ති වචනෙන උපත්ථම්මො හුත්වා.

අන්වාචිසිත්වාති ආවිසන්තවසෙන තස්ස අත්තභාවං අධිභවිත්වා. තථා අභිභවතො හි තස්ස සරිරං පටිට්ඨො විය හොතිති චුත්තං “සරිරං පටිසිත්වා”ති. යඤ්චි සත්තං දෙවයක්ඛනාගාදයො ආවිසන්ති, තස්ස පාකතිකකිරියමයං චිත්තජ්ජවත්තිං නිවාරෙන්වා අත්තතො ඉද්ධානුභාවෙන යං ඉච්ඡිතං හසිතලපිතාදි, තං තෙන කාරාපෙන්ති, කාරෙන්තා ව ආවිට්ඨපුග්ගලස්ස චිත්තවසෙන කාරෙන්ති. “අත්තනොවා”ති න වත්තඛිබ්බමෙන අවිත්තෙය්‍යත්තා කම්මජස්ස ඉද්ධානුභාවස්සාති කෙච්චි. අපරෙ පන යථා තදා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිපවත්ති ආවිට්ඨපුග්ගලස්සෙව, එවං කිරියමයචිත්තපවත්තිපි තස්සෙව, ආවෙසකානුභාවෙන පන සාමඤ්ඤතා පරිවත්තති. තථා හි මහානුභාවං පුග්ගලං තෙ ආවිසිතුං න සක්කොන්ති, තිකිච්ඡාචුට්ඨාපනෙ පන ඡවසරිරං අනුපටිසිත්වා සතන්තං කරොති විජ්ජානුභාවෙන. කොරඛන්තියාදිනං පන ඡවසරිරස්ස උට්ඨානං වච්චිච්ඡාරණඤ්ච කෙවලං බුද්ධානුභාවෙන. අවිත්තෙය්‍යා හි බුද්ධානං බුද්ධානුභාවාති. අභිභවිත්වා යිතොති සකලලොකං අත්තතො ආනුභාවෙන අභිභවිත්වා යිතො. ඡෙට්ඨකොති පධානො, තාදිසං වා ආනුභාවසම්පන්නත්තා උත්තමො. පස්සතීති දසො. විසෙසවචනිච්ඡාය අභාවතො අනවසෙසවිසයො දසො-සද්දොති ආහ “සබ්බං පස්සතී”ති. සබ්බජනන්ති ලද්ධනාමං සබ්බසත්තකායං. වසෙ වත්තෙති, සෙට්ඨත්තා නිම්මාපකත්තා ව අත්තතො වසෙ වත්තෙති. ලොකස්ස ඊසනසීලතාය ඉස්සරො. සත්තානං කම්මස්ස කාරකභාවෙන කත්තා. ථාවරජඩගමචිහාගං සකලං ලොකං නිම්මානෙතිති නිම්මානා.

ගුණවිසෙසෙන ලොකෙ පාසංසත්තා සෙට්ඨො. තාදිසො ව උක්කට්ඨතමො හොතිති ආහ “උත්තමො”ති. සත්තානං නිම්මානං තථා තථා සජනං විසජනං විය හොතිති ආහ “ත්ථං ඛත්තියො”ති ආදි. ඤානාදියු අත්තතො චිත්තෙ ව විණ්ණවසිත්තා වසී. භුතානන්ති නිබ්බත්තානං. භවං අභිජාතං අරහන්තිති භබ්‍යා, සම්භවෙසිනො, තෙසං භබ්‍යානං. තෙනාහ “අඤ්ඤජ්ජලාබුජා සත්තා”ති ආදි.

පට්ඨිආදයො නිච්චා ධූවා සස්සතා. යෙ තෙසං “අනිච්චා”ති ආදිනා ගරහකා ජිගුච්ඡා සත්තා, තෙ අයථාභූතවාදිතාය මතකාලෙ අපායනිට්ඨා අහෙසුං. යෙ පන පට්ඨිආදිනං “නිච්චා ධූවා”ති ආදිනා පසංසකා, තෙ යථාභූතවාදිතාය බ්‍රහ්මකායුපගා අහෙසුන්ති මාරො පාපිමා අන්වයතො බ්‍යතිරෙකතො ව පට්ඨිආදිමුඛෙන සඨිබාරානං පරිඤ්ඤාපඤ්ඤාපනෙ ආදිනවං විභාවෙති තතො විවෙචෙතුකාමො. තෙනාහ “පට්ඨිගරහකා”ති ආදි. එත්ථ ව මාරො පට්ඨිආදිධාතුමහාභූතග්ගහණෙන මනුස්සලොකං, භූතග්ගහණෙන වාතුමහාරාජිකෙ, දෙවග්ගහණෙන

අවසේසකාමදෙවලොකං, පජාපතිග්ගහණෙන අත්තනො ධානං, බ්‍රහ්මග්ගහණෙන බ්‍රහ්මකායිකෙ ගණ්ඨි.
ආහස්සරාදයො පන අවිසයනාය එව අනෙන අග්ගහිතාති දට්ඨබ්බං. තණ්හාදිට්ඨිවසෙනාති තණ්හාහිනන්දනාය
දිට්ඨාහිනන්දනාය ව වසෙන. “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”ති අහිනන්දිනො අහිනන්දකා, අහිනන්දනසීලා වා.
බ්‍රහ්මුනො ඔවාදෙ ධීතානං ඉද්ධානුභාවං දස්සෙති තෙසං තත්ථ සන්තිපතිතබ්‍රහ්මානං ඉද්ධානුභාවං තස්ස
මහාබ්‍රහ්මුනො ඔවාදෙ ධීතත්තා නිබ්බත්තං කත්වා දස්සෙති. යසෙනාති ආනුභාවෙන. සිරියාති සොභාය. මං බ්‍රහ්මපරිසං
උපනෙසීති යාදිසා බ්‍රහ්මපරිසා ඉස්සරියාදිසම්පත්තියා, තත්ථ මං උයොපෙසි. මහාජනස්ස මාරණකොති මහාජනස්ස
විවට්ඨපනිස්සයගුණවිනාසනෙන ආනුභාවෙන මාරණකො. අයසන්ති යසපට්ඨකං අතිත්තිකම්මානුභාවඤ්චාති
අත්ථො.

503. කසිණං ආයුන්ති වස්සසතං සන්ධාය වදති. උපනිස්සාය සෙතිති උපසයො, උපසයොව ඔපසායිකො යථා
“වෙනයිකො”ති (ම. නි. 1.246; අ. නි. 8.11; පාරා. 8) ආහ “සම්පසයො”ති. සයග්ගහණඤ්චෙත්ථ නිදස්සනමත්තන්ති
දස්සෙතුං “මං ගච්ඡන්ත”න්තිආදි වුත්තං. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං වත්තනත්ථො දට්ඨබ්බො. මම වත්ථුස්මිං
සයනකොති මය්හං ධානෙ විසයෙ වත්තනකො. බාහිත්වාති නිවං කත්වා, අභිභවිත්වා වා. ජප්ඤ්ඤාගුම්මකොති එත්ථ
ජප්ඤ්ඤා නාම පථවිං පත්ථරිත්වා ජාතා එකා ගච්ඡාති.

ඉමිනාති “සවෙ බො ත්වං හික්ඛු”තිආදිවචනෙන. එස බ්‍රහ්මා. උපලාපෙතිති සඛිගණ්ඨාති. අපසාදෙතිති
නිග්ගණ්ඨාති. සෙසපදෙහීති වත්ථුසායිකො යථාකාමකරණියො බාහිතෙයොයාති ඉමෙහි පදෙහි. මය්හං ආරක්ඛං
ගණ්ඨිස්සසීති මම ආරක්ඛකො හවිස්සසී. ලකුණ්ඩකතරන්ති නිවතරං නිහිනවුත්තිසරිරං.

චුසිතුම්පි සමත්ථං කිඤ්චි න පස්සති, පගෙව ඤාණචිචන්ති අධිප්පායො. නිප්ඵත්තින්ති නිප්ඵප්පනං, ඵලන්ති
අත්ථො. තඤ්ඤි කාරණවසෙන ගන්තබ්බතො අධිගන්තබ්බතො ගතීති වුවිති. ආනුභාවන්ති පභාවං. සො හි
ජොතනට්ඨෙන විරොචනට්ඨෙන ජුතීති වුවිති. මහතා ආනුභාවෙන පරෙසං අභිභවනතො මහෙසොති අක්ඛායතිති
මහෙසක්ඛො. තයිදං අභිභවනං කිත්තිසම්පත්තියා පරිවාරසම්පත්තියා වාති ආහ “මහායසො මහාපරිවාරො”ති.

පරිහරන්තිති සිනෙරුං දක්ඛිණතො කත්වා පරිවත්තන්ති. දිසාති භූමිමත්ථෙ එතං පච්චන්තවචනන්ති ආහ “දිසාසු
විරොචමානා”ති. අත්තනො ජුතියා දිබ්බමානාය වා. තෙහීති වන්දිමසුරියෙහි. තත්තකෙන පමාණෙනාති යත්තකෙ
වන්දිමසුරියෙහි ඔභාසියමානො ලොකධාතුසඬ්ඛාතො එකො ලොකො, තත්තකෙන පමාණෙන. ඉදං වක්කවාළං
බුද්ධානං උප්පත්තිට්ඨානභූතං සෙට්ඨං උත්තමං පධානං, තස්මා යෙභුයොන එත්ථුපපන්නා දෙවතා අඤ්ඤෙසු
වක්කවාළෙසු දෙවතා අභිභූයා වත්තන්ති. තථා හි බ්‍රහ්මා සහම්පති දසසහස්සබ්‍රහ්මපරිවාරො හගවතො සන්තිකං
උපගඤ්ථි. තෙනාහ “එත්ථ වක්කවාළසහස්සෙ තුය්හං වසො වත්තති”ති. ඉදාති “එත්ථ තෙ වත්තතෙ වසො”ති වුත්තං
වසෙ වත්තනං සරුපතො දස්සෙතුං “පරොපරඤ්ච ජානාසී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පඨමගාථායං වුත්තං එත්ථ-සද්දං
ආනෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්නො “එත්ථ වක්කවාළසහස්සෙ”ති ආහ. උච්චතීවෙති
ජාතිකුලරූපභොගපරිවාරාදිවසෙන උළාරෙ ව අනුළාරෙ ව. අයං ඉද්ධො අයං පකතිමනුස්සොති ඉමිනා “සරුපතො
එවස්ස සත්තානං පරොපරජානනං, න සමුදාගමතො”ති දස්සෙති. යං පන වක්ඛති “සත්තානං ආගතිං ගතින්ති, තං
කාමලොකෙ සත්තානං ආදානනික්ඛෙපජානනමත්තං සන්ධාය වුත්තං, න කම්මවිපාකජානනං. යදි හි සමුදාගමතො
ජානෙයා, අත්තනොපි ජානෙයා, න වස්ස තං අත්ථිති, තථා ආහ “ඉත්ථම්භාවොති ඉදං වක්කවාළ”න්තිආදි.
රාගයොගතො රාගො එතස්ස අත්ථිති වා රාගො, විරජ්ජනසීලො විරාගී, තං රාගවිරාගිනං. සහස්සිබ්‍රහ්මා නාම ත්වං
වුළුනියා එව ලොකධාතුයා ජානනතො. තයාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං. වතුහත්ථායාති අනෙකහත්ථෙත
සාණිපාකාරෙන කාතබ්බපට්ඨපමාණං දීසතො වතුහත්ථාය, විත්ථාරතො ද්විහත්ථාය පිලොතිකාය කාතුං වායමන්තො
විස ගොප්ථකෙ උදකෙ නිමුජ්ජිතුකාමො විස ව පමාණං අජානන්තො විහඤ්ඤතිති නිග්ගණ්ඨාති.

504. තං කායන්ති තදෙව නිකායං. ජාතිතබ්බට්ඨානං පත්ථාපිති අනඤ්ඤසාධාරණා මය්හං සීලාදයො ගුණවිසෙසා
තාව තිට්ඨන්තු, ඊදිසං ලොකියං පරිත්තකං ජාතිතබ්බට්ඨානම්පි පත්ථා. අයං ඉමෙසං අතිසයෙන නිවොති නිවෙයොයා,
තස්ස භාවො නිවෙයාන්ති ආහ “තයා නිවතරභාවො පන මය්හං කුතො”ති.

හෙට්ඨුපපත්තිකොති උපරුපරිතො වචිත්වා හෙට්ඨා ලද්ධුපපත්තිකො. එවං සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං
විත්ථාරතො දස්සෙතුං “අනුප්පන්නෙ බුද්ධුප්පාදෙ”ති ආහ. හෙට්ඨුපපත්තිකං කත්ථාති හෙට්ඨුපපත්තිකං පත්ථනං
කත්ථා. යථා කෙනචි බහුසු ආනන්තරියෙසු කතෙසු යං තත්ථ ගරුතරං බලවං, තදෙව පටිසන්ධිං දෙති, ඉතරාති පන
තස්ස අනුබලප්පදායකාති හොන්ති, න පටිසන්ධිදායකාති, එවං වතුසු රුප්ඤ්ඤානෙසු භාවිතෙසු යං තත්ථ ගරුතරං
ජන්දපණ්ඩිඅධිමොක්ඛාදිවසෙන සාහිසඬ්ඛාරඤ්ච, තදෙව ව පටිසන්ධිං දෙති, ඉතරාති පන අලද්ධොකාසතාය තස්ස
අනුබලප්පදායකාති හොන්ති, න පටිසන්ධිදායකාති, තන්තිබ්බත්තිතප්ඤ්ඤානෙනෙව ආයතිං පුනබ්භවාහිතිබ්බත්ති
හොතිති ආහ “තතිසප්ඤ්ඤානං පණ්ණං භාවෙත්වා”ති. තත්ථාති සුභකිණ්ණබ්‍රහ්මලොකෙ. පුන තත්ථාති
ආහස්සරබ්‍රහ්මලොකෙ. පඨමකාලෙති තස්මිං හවෙ පඨමස්මිං කාලෙ. උභයන්ති අතීතං අත්තනො නිබ්බත්තට්ඨානං,
තත්ථ නිබ්බත්තියා හෙතුභූතං අත්තනො කතකම්මන්ති උභයං. පමුස්සිත්වා කාලස්ස විරතරභාවතො. විනිනාමෙති
පටිප්ප්පත්තිති ව තදා තස්සා කිරියාය පවත්තික්ඛණං උපාදාය පවත්තමානපයොගො.

අපායෙහි පායෙහි, පිපාසිතෙහි තසිතෙ. සම්මතීන් සම්මකාලෙ. සම්පරෙතෙහි සම්මපරිලාභෙන පිපාසාය අභිභූතෙ. න්ති පානියදානං. වතසිලවත්තන්ති සමාදානවසෙන වතභූතං වාරිත්තසිලභාවෙන සමාවිණ්ණත්තා සිලවත්තං. සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමීති සුපිත්වා පබුද්ධමත්තො විය සුපිනං තව පුබ්බතිචුත්ථං මම පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණෙන අනුස්සරාමී, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන විය පච්චක්ඛතො පස්සාමීති අත්ථො.

කරමරෙති විලුම්පිත්වා ආනිතෙ. කම්මසප්පන්ති යුද්ධසප්පං, ආවුධාදායිනිත්ති අත්ථො.

එණිකුලස්මිත්ති එණිමිගබ්බල්ලෙන “එණිකුල”න්ති සඬ්ඛං ගතෙ ගඬ්ගාය තීරප්පදෙසෙ. ගය්භක නියමානන්ති ගය්භවසෙන කරමරභාවෙන වොරෙහි අත්තනො ධානං නියමානං.

ආවාහවිවාහවසෙන මිත්තසත්ථවං කත්වා. “එවං අම්හෙසු කීළන්තෙසු ගඬ්ගෙයාකො නාගො කුපිතො”ති මයි සඤ්ඤම්පි න කරොන්තිති. සුසුකාරන්ති සුසුති පවත්තං හෙරවනාගනිස්සාසං.

ගහිතනාවන්ති විහෙයෙතුකාමතාය ගතිනිවාරණවසෙන ගහිතං නිග්ගහිතං නාවං. ලුද්දෙනාති කුරුරෙන. මනුස්සකප්පාති නාවාගතානං මනුස්සානං විහෙයෙතුකාමතාය.

බද්ධවරොති පට්ඨබද්ධවරියො. තෙනාහ “අන්තෙවාසිකො”ති. තං නිස්සායෙවාති රඤ්ඤා උපට්ඨියමානොපි රාජානං පහාය තං කප්පං අන්තෙවාසිං නිස්සායෙව.

සම්බුද්ධිමත්තං වතිනං අමඤ්ඤීති අයං සම්මදෙව බුද්ධිමා වතසම්පන්නොති අමඤ්ඤි සම්භාවෙසි ව.

නානත්තභාවෙසුති නානා විසුං විසුං අත්තභාවෙසු.

අද්ධාති එකංසෙන. මමෙතමායුන්ති මය්භං එතං යථාචුත්තං තත්ථ තත්ථ භවෙ පවත්තං ආයුං. න කෙවලං මම ආයුමෙව, අථ ඛො අඤ්ඤම්පි සබ්බඤ්ඤෙයාං ජානාසි, න තුය්භං අවිදිතං නාම අත්ථී. තථා හි බුද්ධො සම්මාසම්බුද්ධො තුවං. නො වෙ කථමයමත්ථො ඤාතො? තථා හි සම්මාසම්බුද්ධත්තා එව තෙ අයං ජලිතො ජොතමානො ආනුභාවො ඔභාසයං සබ්බම්පි බ්‍රහ්මලොකං ඔභාසෙන්නො දිබ්බමානො තිට්ඨතීති සත්ථු අසමසමතං පවෙදෙසි.

පථවත්තෙනාති පථවීඅත්තෙන. තෙනාහ “පථවීසභාවෙනා”ති. එත්ථ ව යස්මා – “සබ්බසඬ්ඛාරසමථොති” ආදිනා (මහාව. 7; දී. නි. 2.64, 67; ම. නි. 1.281; සං. නි. 1.172) සාධාරණතො, “යත්ථ නෙව පථවී”ති අසාධාරණතො ව පථවියා අසභාවෙන නිබ්බානස්ස ගහෙනබ්බතා අත්ථී, තං නිවත්තෙත්වා පථවියා අනඤ්ඤසාධාරණං සභාවං ගහෙතුං “පථවියා පථවත්තෙනා”ති චුත්තං. නාපහොසිත්ති න පාපුණ්ණං. ඉධ පථවියා පාපුණ්ණං නාම “එතං මමා”තිආදිනා ගහණන්ති ආහ “තණ්හාදිට්ඨිමානග්ගාහෙහි න ගණ්හි”න්ති.

වාදිතායාති වාදසිලතාය. සබ්බන්ති අක්ඛරං නිද්දිසිත්වාති “සබ්බං ඛො අහං බ්‍රහ්මෙ”තිආදිනා භගවතා චුත්තං සබ්බ-සද්දං – “සවෙ ඛො තෙ මාරිස සබ්බස්ස සබ්බත්තෙන අනනුභූත”න්ති පච්චනුභාසනවසෙන නිද්දිසිත්වා. අක්ඛරෙ දොසං ගණ්හන්තොති භගවතා සක්කායසබ්බං සන්ධාය සබ්බ-සද්දෙ ගහිතෙ සබ්බසබ්බවසෙන තදත්ථපරිවත්තෙන සබ්බ-සද්දවචනියතාසාමඤ්ඤෙන ව දොසං ගණ්හන්තො. තෙනාහ “සත්ථා පනා”තිආදි. තත්ථ යදි සබ්බං අනනුභූතං “නත්ථී සබ්බ”න්ති ලොකෙ අනවසෙසං පුච්ඡති. සවෙ සබ්බස්ස සබ්බත්තෙන අනවසෙසසභාවෙන අනනුභූතං අප්පත්තං, තං ගගනකුසුමං විය කිඤ්චි න සියා. අප්පස්ස අනනුභූතං අත්ථීති අස්ස සබ්බත්තෙන අනනුභූතං යදි අත්ථී, “සබ්බ”න්ති ඉදං වචනං මිච්ඡා, සබ්බං නාම තං න හොතීති අධිප්පායො. තෙනාහ “මා භෙව තෙ රිත්තකමෙවා”තිආදි.

අහං සබ්බඤ්ච වක්ඛාමි, අනනුභූතඤ්ච වක්ඛාමිති අහං “සබ්බ”න්ති ව වක්ඛාමි, “අනනුභූත”න්ති ව වක්ඛාමි, එත්ථ කො දොසොති අධිප්පායො. කාරණං ආහරන්තොති සබ්බස්ස සබ්බත්තෙන අනනුභූතස්ස අත්ථීභාවෙ කාරණං නිද්දිසන්තො. විජානිතබ්බන්ති මග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණඤාණෙහි විසෙසතො සබ්බසඬ්ඛතවිසිට්ඨතාය ජානිතබ්බං. අනිදස්සනන්ති ඉදං නිබ්බානස්ස සනිදස්සනදුකෙ දුතියපදසහිතතාදස්සනන්ති අධිප්පායෙන “වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස ආපාථං අනුපගමනතො අනිදස්සනං නාමා”ති චුත්තං. සබ්බසඬ්ඛතවිධුරතාය වා නත්ථී එතස්ස නිදස්සනන්ති අනිදස්සනං. නත්ථී එතස්ස අන්තොති අනන්තං. තෙන චුත්තං “තයිද”න්තිආදි.

භූතානීති පච්චයසම්භූතානි. අසම්භූතන්ති පච්චයෙහි අසම්භූතං, නිබ්බානන්ති අත්ථො. අපභස්සරභාවහෙතුනං සබ්බසො අභාවා සබ්බතො පභාති සබ්බතොපහං. තෙනාහ “නිබ්බානතො හී”තිආදි. තථා හි චුත්තං – “තමො තත්ථ න විප්පති”ති. (නෙත්ති. 104) පභූතමෙවාති පකට්ඨභාවෙන උක්කට්ඨභාවෙන විප්පමානමෙව. අරුපිභාවෙන අදෙසිකත්තා සබ්බතො පභවති විප්පතීති සබ්බතොපහං. තෙනාහ “පුරත්ථීමදිසාදිසු”තිආදි. පවිසන්ති එත්ථාති පවිසං,

තදෙව ස-කාරස්ස භ-කාරං, වි-කාරස්ස ව ලොපං කත්වා වුත්තං “පභ”න්ති. තෙනාහ “තිත්ථස්ස නාම”න්ති. වාදං පතිට්ඨපෙසීති එවං මයා සබ්බඤ්ච වුත්තං, අනනුභූතඤ්ච වුත්තං, තත්ථ යං තයා අධිප්පායං අපානන්තෙන සහසා අප්පට්ඨිකාය දොසග්ගහණං, තං මිච්ඡාති බ්‍රහ්මානං නිග්ගණ්හන්තො භගවා අත්තනො වාදං පතිට්ඨපෙසී.

ගහිතගහිතන්ති “ඉදං නිව්ච”න්තිආදිනා ගහිතගහිතං ගාහං. තත්ථ තත්ථ දොසදස්සනමුඛෙන නිග්ගණ්හන්තෙන සත්ථාරා විස්සජ්ජාපිතො කිඤ්චි ගහෙතබ්බං අත්තනො පටිසරණං අදිස්වා පරාජයං පටිච්ඡාදෙතුං ලජ්ජිතකං කාතුකාමො වාදං පභාය ඉද්ධියා පාටිභාරියලීළං දස්සෙතුකාමො. යදි සක්කොසි මය්හං අත්තරධායිත්තුං, න පන සක්ඛස්සසීති අධිප්පායො. මූලපටිසන්ධිං ගන්තුකාමොති අත්තනො පාකතිකෙන අත්තභාවෙන යාතුකාමො. සො හි පටිසන්ධිකාලෙ නිබ්බන්තසදිසතාය මූලපටිසන්ධිති වුත්තො. අඤ්ඤෙසන්ති හෙට්ඨා අඤ්ඤාකායිකානං බ්‍රහ්මුත්තං. න අදාසි අභිසම්බතකායෙනෙවායං නිට්ඨතු, න පාකතිකරූපෙනාති චිත්තං උප්පාදෙසී. තෙන සො අභිසම්බතකායං අපනෙතුං අවිසහන්තො අත්තභාවපටිච්ඡාදකං අන්ධකාරං නිමිමිනිත්තුං ආරභි. සත්ථා තං තමං විද්ධංසෙති. තෙන වුත්තං “මූලපටිසන්ධිං වා”තිආදි.

භවෙවාහන්ති භවෙ එව අභං. අයඤ්ච එව-සද්දො අට්ඨානපයුත්තොති දස්සෙන්නො ආහ “අභං භවෙ භයං දිස්වායෙවා”ති, සබ්බස්මිං භවෙ ජාතිආදිභයං ඤාණවක්ඛුනා යාථාවතො දිස්වා. සත්තභවන්ති සත්තසම්බානං භවං. කම්මභවපච්චයෙ හි උපපත්තිභවෙ සත්තසමඤ්ඤා. විභවන්ති විමුත්තිං. පරියෙසමානම්පි උපායස්ස අනධිගතත්තා භවෙයෙව දිස්වා. භවඤ්ච විභවෙසිනං විභවං නිබ්බුතිං එසමානානං සත්තානං භවං, භවෙසු උප්පත්තිඤ්ච දිස්වාති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. න අභිවදින්නි “අහො වත සුඛ”න්ති එවං අභිවදාපනාකාරාභාවතො න අභිනිවිසිං, ලක්ඛණවචනමෙතං. ගාහන්ථො එව වා අභිවාද-සද්දොති ආහ “නාභිවදි”න්ති, “න ගවෙසි”න්ති. භවග්ගහණෙනත්ථ දුක්ඛසච්චං, නන්දිගහණෙන සමුදයසච්චං, විභවග්ගහණෙන නිරොධසච්චං, නන්දිඤ්ච න උපාදිසින්නි ඉමිනා මග්ගසච්චං පකාසිතන්ති ආහ “ඉති වත්තාරි සච්චාති පකාසෙන්නො”ති. තදිදං වතුන්නං අරියසච්චානං ගාථාය විභාවනදස්සනං. සත්ථා පන තෙසං බ්‍රහ්මුත්තං අප්ප්ඤ්ඤායානුරූපං සච්චාති විත්ථාරතො පකාසෙන්නො විපස්සනං පාපෙත්වා අරහත්තෙන දෙසනාය කුටං ගණ්හි. තෙ ව බ්‍රහ්මානො කෙචි සොනාපත්තිඵලෙ, කෙචි සකදාගාමිඵලෙ, කෙචි අනාගාමිඵලෙ, කෙචි අරහත්තෙ ව පතිට්ඨහිංසු. තෙන වුත්තං “සච්චාති පකාසෙන්නො සත්ථා ධම්මං දෙසෙසී”තිආදි. අව්ජරියජාතාති සඤ්ජාතව්ජරියා. සමූලං භවන්ති තණ්හාවිජ්ජාහි සමූලං භවං.

505. මම වසං අතිවත්තිතානීති සබ්බසො කාමධාතුසමතික්කමනපටිපදාය මය්හං විසයං අතික්කමිතාති. කථං පනායං තෙසං අරියභූමිසමොක්කමනං ජානාතීති? නයග්ගාහතො — “සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙන්නො සංසාරෙ ආදිනවං, නිබ්බානෙ ව ආනිසංසං පකාසෙන්නො වෙනෙයාජනං නිබ්බානං දිට්ඨමෙව කරොති, තස්ස දෙසනා අවඤ්ඤා අමොඝා ඉන්දෙන විස්සට්ඨවජීරසදිසා, තස්ස ව ආණාය ධිතා සංසාරෙ න දිස්සන්තෙවා”ති නයග්ගාහෙන අනුමානෙන ජානාති. සචෙ ත්වං එවං අනුබුද්ධොති යථා ත්වං පරෙසං සච්චාභිසම්බොධං වදති, එවං ත්වං අත්තනො අනුරූපතො සයම්භුඤාණෙන බුද්ධො ධම්මං පටිච්ඡික්ඛිත්වා ධිතො. තං ධම්මං මා උපනායසීති තයා පටිච්චිධම්මං මා සාවකපටිචෙධං පාපෙසී. ඉදන්ති ඉදං අනන්තරං වුත්තං බ්‍රහ්මලොකෙ පතිට්ඨානංයෙව සන්ධාය මාරො වදති, තෙ දස්සෙන්නො “අනුප්පන්නෙ හී”තිආදිමාහ. අපායපතිට්ඨානං පන ආජීවකනිගණ්ඨාදිපබ්බජ්ජං උපගතෙ තිත්ථකරෙ, යෙ කෙචි වා පබ්බජිත්වා මිච්ඡාපටිපන්නෙ ජනෙ සන්ධාය වදති. අනුප්පන්නෙති අසඤ්ජාතෙ, අප්පත්තෙති අත්ථො. අනුල්ලපනතායාති යථා මාරො උපරි කිඤ්චි උත්තරං ලපිතුං න සක්කොති, එවං තථා උත්තරභාසනෙන. නිමන්තනවචනෙනාති විඤ්ඤාපනවචනෙන. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං නිමන්තනං, බ්‍රහ්මුත්තො වා නිමන්තනං එත්ථ අත්ථීති බ්‍රහ්මනිමන්තනිකං, සුත්තං. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුවඤ්ඤෙයාමෙව.

බ්‍රහ්මනිමන්තනිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

10. මාරතජ්ජනීයසුත්තවණ්ණනා

506. කොට්ඨමනුපට්ඨොති ආසයො වච්චගුත්තට්ඨානතාය කොට්ඨං, තස්ස අබ්හන්තරඤ්ඤෙත්ථ කොට්ඨං. අනුරූපො හුත්වා පට්ඨොති අනුපට්ඨොති. සුබ්බඤ්ඤි තදනුච්ඡිකං අත්තභාවං මාපෙත්වා අයං තත්ථ පට්ඨොති. ගරුගරො වියාති ගරුකගරුකො විය. උ-කාරස්ස හි ඔ-කාරං කත්වා අයං නිද්දෙසො, අතිවිය ගරුකො මඤ්ඤෙති අත්ථො. ගරුගරු විය ඉච්චෙව වා පායො. මාසහත්තං මාසො උත්තරපදලොපෙන, මාසහත්තෙන ආචිතං පූරිතං මාසාචිතං මඤ්ඤෙ. තෙනාහ “මාසහත්තං භුත්තස්ස කුච්ඡි වියා”ති. උත්තරපදලොපෙන විනා අත්ථං දස්සෙතුං “මාසපූරිතපසිබ්බකො වියා”ති වුත්තං. තිත්තමාසො වියාති තිත්තමාසො පසිබ්බකො විය. කිං නු ඛො එතං මම කුච්ඡියං පුබ්බං භාරිකත්තං, කිං නු ඛො කථං නු ඛො ජාතන්ති අධිප්පායො? උපායෙනාති පටෙන ඤායෙන. බාතිරෙකතො පනස්ස අනුපායං දස්සෙතුං “සචෙ පනා”තිආදි වුත්තං. අත්තානමෙව වා සන්ධාය “මා තථාගතං විහෙසෙසී”ති ආහ. යථා හි අරියසම්මො “තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං, සම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු”තිආදිසු (බු. පා. 6.18; සු. නි. 241) තථාගතොති වුවචති, එවං තජ්ජරියාපන්නා අරියපුග්ගලා, යථා ව පුරිමකා දුතියඅග්ගසාවකා කප්පානං සතසහස්සාධිකං එකං අසම්බන්ධායං පාරමිසො පුරෙත්වා ආගතා, අයම්පි මහාථෙරො තථා ආගතොති තථාගතොති. පතිඅග්ගලෙව අට්ඨාසීති අග්ගලස්ස බහිභාගෙ අට්ඨාසී.

507. රුක්ඛදෙවතා නාම වාතුමහාරාජකෙසු නිහිනො කායො, තස්මා නෙසං මනුස්සගන්ධො පරිචිතත්තා නාතිජෙගුවිජොති ආහ “ආකාසට්ඨදෙවතාන”න්ති. ආබාධං කරොතීති දුක්ඛං ජනෙති. නාගරිකොති සුකුමාරො. පරිවොක්ඛොති සබ්බසො සුවිරුපො. ඤාතිකොටින්ති ඤාතිභාගං. අනාදිමති හි සංසාරෙ ඤාතිභාගරහිතො නාම සත්තො කස්සවිපි නත්ථිති අධිප්පායො. ඉදන්ති “සො මෙ ත්වං භාගිනෙය්‍යො හොසි”ති ඉදං වචනං. පච්ඡෙදවසෙනාති තදා මය්හං භාගිනෙය්‍යො හුත්වා ඉදාති මාරට්ඨානෙ ධීතොති ඉමිස්සා පච්ඡෙදයා වසෙන චුත්තං. අඤ්ඤස්ස වා වෙසමං ධුරො විධුරො. තෙනාහ “අඤ්ඤෙහි සද්ධිං අසද්ධියො”ති. අප්පදුක්ඛෙනාති සුඛෙනෙව. පන්ථානං අවන්ති ගච්ඡන්තිති පථාවිතො. එත්තකෙනාති එත්තාවතා විතකසන්නිසයෙන. උදකලෙණන්ති උදකනිස්සන්දනලෙණං. සමාපත්තිතොති නිරොධසමාපත්තිතො. සමාපත්තිඵලන්ති නිරොධසමාපත්තිඵලං.

508. දසහි අක්කොසවත්ථුහිති දසහිපි අක්කොසවත්ථුහි, තතො කිඤ්චි අභාපෙන්තා. පරිභාසථාති ගරහථ. සට්ටෙථාති අනුනාහි කථාහි ඉමෙසු ඔවිජ්ඣුථ. දුක්ඛාපෙථාති විත්තෙ දුක්ඛං ජනෙථ. එතෙසන්ති තෙසං හික්ඛුනං තුම්භාකං අක්කොසනාදිහි හික්ඛුනං කිලෙසුප්පත්තියා. තෙනෙන්ථ දුසි මාරො ඔතාරං ලහති නාමාති අධිප්පායො. උපට්ඨාතබ්බං ඉහං අරහන්තිති ඉබ්භා, හත්ථිහණ්ඩකා, හීනජීවිකතාය හෙතෙ ඉබ්භා වියාති ඉබ්භා, තෙ පන සදුතිසකවසෙන “ගහපතිකා”ති චුත්තා. කණ්භාති කණ්භාහිජාතිකා. පාදතො ජාතත්තා පාදානං අපච්චා. ආලසියජාතාති කසිවණ්ඡ්ජාදිකම්මස්ස අකරණෙන සඤ්ජාතාලසියා. ගුප්තිද්ධමනපනාළිති වච්චකුපතො ගුප්ස්ස නික්ඛමපදෙසො.

මනුස්සානං අකුසලං න භවෙය්‍ය තෙසං තාදිසාය අභිසන්ධියා අභාවතො. ආවෙසකස්ස ආනුභාවෙන ආවිට්ඨස්ස විත්තසන්නති විපරිවත්තතීති චුත්තොවායමත්ථො. විසභාගවත්ථුන්ති හික්ඛුනං සන්තිකෙ ඉත්ථිරුපං, හික්ඛුනිනං සන්තිකෙ පුරිසරුපන්ති ඊදිසං, අඤ්ඤං වා පබ්බජිතානං අසාරුප්පං විසභාගවත්ථුං. විජ්ජට්ඨාරාරම්මණන්ති පස්සන්තානං විජ්ජට්ඨාරස්ස පච්චයං. ලෙපයට්ඨීන්ති ලෙපලිත්තං වාකුරයට්ඨී.

510. සොමනස්සවසෙනාති ගෙහස්සිතසොමනස්සවසෙන. අඤ්ඤථත්තන්ති උප්පිලාවිතත්තං. පුරිමනයෙනෙවාති “සචෙ මාරො මනුස්සානං සරිරෙ අධිමුවිචිත්වා”තිආදිනා පුබ්බෙ චුත්තනයෙන. යදි මාරොව තථා කරෙය්‍ය, මනුස්සානං කුසලං න භවෙය්‍ය, මාරස්සෙව භවෙය්‍ය, සරිරෙ පන අනධිමුවිචිත්වා තාදිසං පසාදනීයං පසාදවත්ථුං දස්සෙසි. තෙනාහ “යථා හී”තිආදි.

511. අසුභසඤ්ඤාපරිචිතෙනාති සකලං කායං අසුභන්ති පචත්තාය සඤ්ඤාය සහගතජ්ඣානං අසුභසඤ්ඤා, තෙන පරිචිතෙන පරිභාවිතෙන. චෙතසා විත්තෙන. බහුලන්ති අභිණ්හං. විහරතොති විහරන්තස්ස, අසුභසමාපත්තිබහුලස්සාති අත්ථො. පතිලියතීති සඬකුචති තත්ථ පටිකුලතාය සණ්ඨිතත්තා. පතිකුටතීති අපසක්කති. පතිවත්තතීති නිවත්තති. තතො එව න සම්පසාරියති. රසතණ්භායාති මධුරාදිරසවිසයාය තණ්භාය.

සබ්බලොකෙ අනභිරතිසඤ්ඤාති තිසුපි භවෙසු අරුච්චනවසෙන පචත්තා විපස්සනාභාවනා. නිබ්බිදානුපස්සනා හෙසා. ලොකවිත්‍රෙසුති හත්ථිඅස්සරථපාසාදකුටාගාරාදිභෙදෙසු චෙව ආරාමරාමණෙය්‍යාකාදිභෙදෙසු ච ලොකෙ විත්තවිචිත්තෙසු. රාගසන්තාති වූපසන්තරාගාති. දොසමොහසන්තාතීති එත්ථාපි එසෙව නයො. ඉමෙසං එවං කම්මට්ඨානග්ගහණං සබ්බෙසං සප්පායභාවතො.

512. සක්ඛරං ගහෙත්වාති සක්ඛරාසීසෙන තත්තකං හින්තපාසාණමුට්ඨීන්ති ආහ “අත්තොමුට්ඨියං තිට්ඨනපමාණං පාසාණ”න්ති. මුට්ඨිපරියාපන්නන්ති අත්ථො. අයඤ්චි පාසාණස්ස හෙට්ඨිමකොටි. හත්ථිනාගොති මහාහත්ථි. මහන්තපරියායො නාග-සද්දොති කෙවි. අභිනාගාදිතො වා විසෙසනත්ථං හත්ථිනාගොති චුත්තං. සකලසරිරෙනෙව නිවත්තිත්වා අපලොකෙසිති චුත්තමත්ථං විවරිතුං “යථා හී”තිආදි චුත්තං. න වායන්ති එත්ථ වා-සද්දො අවධාරණත්ථොති ආහ “නෙව පමාණං අඤ්ඤාසි”ති. සභාපලොකනායාති ව වචනතොති ඉමිනා වචනෙන ඉමං වචනමත්තං ගහෙත්වාති අධිප්පායො. උළාරෙති උළාරගුණෙ. ගහවත්තඤ්චි ය්‍පෙත්වා නත්ථි තදා සදෙවකෙ ලොකෙ තාදිසො ගුණවිසෙසයුත්තොති.

විසුං විසුං පච්චත්තවෙදනියො අයසුලෙන සද්ධිං භූතාති ඡ පස්සායතනාති එතස්සාති ඡ පස්සායතනං, දුක්ඛං. තං එත්ථ අත්ථිති ඡ පස්සායතනිකො, නිරයො. තෙනාහ “ඡසු පස්සා...පෙ.... පච්චයො”ති. සමාහනතීති සමාහතො, අනෙකසතභෙදො සඬකුසමාහතො එත්ථ අත්ථිති සඬකුසමාහතො, නිරයො. විසෙසපච්චයතාය වෙදනාය ධීතොති වෙදනියො, කාරණාකාරකෙන විනා පච්චත්තං සයමෙව වෙදනියොති පච්චත්තවෙදනියො. අයසුලෙන සද්ධිං අයසුලන්ති පාදපදෙසතො පට්ඨාය නිරන්තරං අභිගනනවසෙන ආගතෙන පණ්ණාසාය ජනෙහි ගහිතෙන අයසුලෙන සහ සිසපදෙසතො පට්ඨාය ආගතං. අයසුලභාවසාමඤ්ඤෙන වෙනං එකවචනං, සතමත්තාති පතිතාති සුලාති. ඉමිනා තෙ යානෙන විත්තෙත්වාති නිස්සිතවොහාරෙන නිස්සයං වදති. එවං චුත්තන්ති “තදා ජානෙය්‍යාසි වස්සසහස්සං මෙ නිරයෙ පච්චමානස්සා”ති එවං චුත්තං. චූට්ඨානිමන්ති චූට්ඨානෙ හවං, අන්තිමන්ති අත්ථො. තෙනාහ “විපාකචූට්ඨානවෙදන”න්ති, විපාකස්ස පරියොසානං වෙදනන්ති අත්ථො. දුක්ඛතරා හොති පදිපස්ස විජ්ඣායනක්ඛණෙ මහන්තභාවො විය.

513. සට්ටයිත්වා පොටේන්වා. පාටියෙක්කවෙදනාජනකානි පව්වෙකං මහාදුක්ඛසමුප්පාදකා. අයතො අපගතො නිරයො, සො දෙවදුතසුත්තෙන (ම. නි. 3.261) දීපෙනබ්බො. අත්ථවණ්ණනා පනස්ස පරතො සයමෙව ආගමීස්සති. ඉමං පන අතීතවත්ථුං ආහරිත්වා අත්තතො ඤාණානුභාවදීපනමුඛෙන මාරං සන්තප්පේන්තො මහාටේරො “යො එතමභිජානාති”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යො මහාභිඤ්ඤො එතං කම්මං කම්මඵලඤ්ච හත්ථතලෙ යපිතං ආමලකං විය අභිමුඛං කත්වා පව්වක්ඛතො ජානාති. සබ්බසො භින්තකිලෙසනාය භික්ඛු සම්මාසම්බුද්ධස්ස අග්ගසාවකො, තාදිසං උළාරගුණං ආසප්ප්ඪ සට්ටයිත්වා එකන්තකාළකෙහි පාපධම්මෙහි සමන්තාගතත්තා කණ්හ මාර ආයතිං මහාදුක්ඛං චින්දිස්සයි.

උදකං වත්ථුං කත්වාති තත්ථ නිබ්බත්තකසත්තානං සාධාරණකම්මඵලෙන මහාසමුද්දඋදකමෙව අධිට්ඨානං කත්වා. තථා හි තානි කප්පට්ඨිතිකානි හොන්ති. තෙනාහ “කප්පට්ඨායිනො”ති. තෙසන්ති විමානානං. එතං යථාචුත්තවිමානවත්ථුං තාසං අවිජරානං සම්පත්තිං, තස්ස ච කාරණං අත්තපව්වක්ඛං කත්වා ජානාති. පාදඬුට්ඨයෙන කම්පයිති පුබ්බාරාමෙ විසාබාය මහාඋපාසිකාය කාරිතං සහස්සගබ්හපට්මණ්ඩිතමහාපාසාදං අත්තතො පාදඬුට්ඨයෙන කම්පෙයි. තෙනාහ “ඉදං පාසාදකම්පනසුත්තෙන දීපෙනබ්බ”න්ති. ඉදන්ති “යො වෙජයන්ත”න්ති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථජාතං චූළතණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තිසුත්තෙනෙව (ම. නි. 1.393) දීපෙනබ්බං.

තස්ස ඉහ්මගණස්ස තථාචින්තනසමනන්තරමෙව තස්මිං ඉහ්මලොකෙ සුධම්මං ඉහ්මසභං ගන්ත්වා. තෙපීති මහාමොග්ගල්ලානාදයො. පව්වෙකං දිසාසුති මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො පුරත්ථිමදිසායං, මහාකස්සපත්ථෙරො දක්ඛිණදිසායං, මහාකප්පිනත්ථෙරො පච්ඡිමදිසායං, අනුරුද්ධත්ථෙරො උත්තරදිසායන්ති එවං චත්තාරො ථෙරා ඉහ්මපරිසමත්ථකෙ මජ්ඣෙ නිසින්තස්ස භගවතො සමන්තතො චතුද්දිසා නිසිදිංසු. ගාථා චුත්තාති “යො ඉහ්මං පරිපුච්ඡති”ති ගාථා චුත්තා. අඤ්ඤතරඉහ්මසුත්තෙනාති – “තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස ඉහ්මුනො එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති”තිආදිනා (සං. නි. 1.176) මහාවග්ගෙ ආගතෙන අඤ්ඤතරඉහ්මසුත්තෙන.

ඤානවිමොක්ඛෙන චුඡිති ඤානවිමොක්ඛසන්තිස්සයෙන අභිඤ්ඤාඤාණෙන එස්සයි. වනන්ති ජම්බුදීපං අඵස්සයිති සම්බන්ධො. ජම්බුදීපො හි වනබහුලතාය ඉධ “වන”න්ති චුත්තො. තෙනාහ “ජම්බුසණ්ඩස්ස ඉස්සරො”ති. පුබ්බවිදෙහානං දීපන්ති පුබ්බවිදෙහවාසීනං දීපං, පුබ්බවිදෙහදීපන්ති අත්ථො. භූමිසයා නරා නාම අපරගොයානකා උත්තරකුරුකා ව. යස්මා තෙ ගෙහපරිග්ගහාභාවතො භූමියංයෙව සයන්ති, න පාසාදාදිසු. පට්ටභීති උප්පාදෙයි. එතං ආසං මා අකාසීති එසා යථා පුබ්බෙ දුසිමාරස්ස, එවං තුය්හං ආසා දීසරත්තං අනත්ථාවහා, තස්මා එදිසං ආසං මා අකාසීති මාරස්ස ඔවාදං අදාසි. සෙසං සබ්බත්ථ සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මාරතප්ප්භියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව චූළයමකවග්ගවණ්ණනා.

මූලපණ්ණාසට්ඨිකා සමත්තා.

දුතියො භාගො නිට්ඨිතො.